Giới thiệu

Câu chuyện mở ra tại thế giới Hồng Hoang bao la rộng lớn, ngay thời điểm Phong Thần Lượng Kiếp – kiếp nạn khủng khiếp nhất đe dọa sự tồn vong của các giáo phái – sắp sửa giáng lâm.

Tại Kim Ngao Đảo, thánh địa của Tiệt Giáo, không khí tu luyện trang nghiêm bao trùm, ngoại trừ một người: Lục Phàm.

Lục Phàm, một người xuyên không từ Trái Đất, may mắn trở thành đệ tử quan môn của Thông Thiên Giáo Chủ.

Tuy nhiên, thay vì khổ luyện như đồng môn, Lục Phàm lại thức tỉnh "Hệ thống Tiền Riêng" (Hệ thống Tư Phòng Tiền).

Chỉ cần "nằm thẳng" (lười biếng, không làm gì) và điểm danh mỗi ngày, hắn nhận được vô số phần thưởng nghịch thiên: từ Tiên Thiên Chí Bảo, Hỗn Độn Linh Bảo, cho đến các công pháp cấp Đại Đạo.

Trải qua ức vạn năm tích lũy, kho tàng của Lục Phàm đã vượt xa cả Đạo Tổ Hồng Quân, nhưng vì sợ bị lộ tẩy sẽ mất hệ thống, hắn chọn cách ẩn mình tuyệt đối, âm thầm trấn thủ Hỗn Độn và thu nhận các đệ tử có số phận bi thảm trong nguyên tác như Đát Kỷ, Dương Tiễn, Lý Tịnh...

để thay đổi vận mệnh.

Biến cố thực sự bắt đầu khi Thông Thiên Giáo Chủ trở về từ Tử Tiêu Cung với tâm trạng phẫn uất vì bị các Thánh nhân khác ép ký Phong Thần Bảng, đẩy đệ tử Tiệt Giáo vào chỗ chết.

Đúng lúc Tiệt Giáo đang đứng trước nguy cơ diệt vong, bầu trời Hồng Hoang bất ngờ nứt toác, kim quang vạn trượng chiếu rọi. "Hồng Mông Kim Bảng" xuất thế, chấn động tam giới, tuyên bố sẽ

xếp hạng vạn vật và ban thưởng cơ duyên vô thượng cho những kẻ đứng đầu.

Sự xuất hiện của Kim Bảng đã hoàn toàn đảo lộn trật tự Hồng Hoang và phá vỡ mọi toan tính của các Thánh nhân.

Đầu tiên là **Bảng Pháp Bảo**, nơi các Thánh nhân như Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thượng Lão Quân ngạo nghễ tin rằng mình sẽ độc chiếm ngôi đầu.

Tuy nhiên, sự thật phũ phàng khi các bảo vật trấn giáo của họ chỉ xếp hạng thấp.

Đỉnh điểm là sự xuất hiện của "Bàn Cổ Ngọc Điệp" đứng đầu bảng, thuộc về một nhân vật bí ẩn tên là "Quy Nhất Đạo Nhân".

Điều kinh hoàng là Quy Nhất Đạo Nhân (chính là Lục Phàm dùng tên giả) đã ngạo nghễ hủy bỏ phần thưởng của Kim Bảng ngay trước mắt ức vạn sinh linh, thể hiện sức mạnh lấn át cả Thiên Đạo.

Tiếp đến là **Bảng Linh Thú và Bảng Linh Căn**, nơi sự điên rồ được đẩy lên đỉnh điểm.

Các thú cưỡi và linh căn của Thánh nhân hoàn toàn lép vế trước những sinh vật khủng bố đến từ Hỗn Độn thuộc sở hữu của Quy Nhất Đạo Nhân.

Những con rồng nắm giữ quy tắc Thời Gian, Vận Mệnh, Hủy Diệt lần lượt xuất hiện, khiến Đạo Tổ Hồng Quân cũng phải run rẩy.

Lục Phàm tiếp tục "nằm thẳng" trong Trường Sinh Điện, vừa xem kịch vui vừa điều khiển bảng xếp hạng, liên tục từ chối hoặc hủy bỏ những phần thưởng cấp Thiên Đạo như "Thiên Đạo Quyền Trượng" vì... chướng mắt.

Cốt truyện càng trở nên kịch tính và hài hước với **Bảng Nữ Thần** và **Bảng Trận Pháp**.

Những nhân vật vốn bị xem nhẹ như Đát Kỷ (hồ ly tinh), Tiểu Long Nữ hay Dương Tiễn lại vượt mặt cả Nữ Oa Thánh Nhân và Hậu Thổ để chiếm giữ những vị trí đầu bảng nhờ sự bồi dưỡng âm thầm của Lục Phàm.

Điều này khiến các Thánh nhân hoang mang tột độ, dẫn đến những màn tranh giành, ghen tị và suy đoán sai lệch đầy bi hài.

Đỉnh điểm của sự trào phúng là khi Kim Bảng công bố **Bảng Phúc Hắc** (những kẻ nham hiểm, khẩu phật tâm xà).

Toàn bộ bộ mặt thật của giới tu hành cấp cao bị lột trần.

Các đệ tử Xiển Giáo đạo mạo như Văn Thù, Phổ Hiền, Từ Hàng lần lượt lên bảng.

Thậm chí, các Thánh nhân cao quý như Nguyên Thủy Thiên Tôn (hạng 3), Thái Thượng Lão Quân (hạng 2) và cả Đạo Tổ Hồng Quân (hạng 1) đều bị bêu tên là những kẻ "phúc hắc" nhất Hồng Hoang.

Một quy tắc trớ trêu được Kim Bảng đặt ra: Những kẻ lên "Bảng Phúc Hắc" sẽ không được nhận thưởng, thay vào đó, toàn bộ phần thưởng nghịch thiên của họ (như pháp bảo trấn áp Thiên Đạo) lại được chuyển thẳng vào tay...

Thông Thiên Giáo Chủ - người duy nhất trong Tam Thanh giữ được sự bộc trực và không lên bảng này.

Từ một giáo chủ đang lo âu vì đại kiếp, Thông Thiên bỗng chốc "ngồi mát ăn bát vàng", nhận được vô số thần vật từ trên trời rơi xuống nhờ sự "vô sỉ" của các sư huynh và sư phụ mình.

Trong khi đó, Lục Phàm vẫn ung dung nằm trong động phủ, vừa thưởng thức hoa quả, vừa giật dây sau màn, biến Phong Thần Lượng Kiếp tàn khốc thành một sân khấu hài kịch nơi Tiệt Giáo nắm giữ quyền chủ động tuyệt đối, còn các thế lực khác thì quay cuồng trong

sự hỗn loạn và nghi kỵ lẫn nhau.

Câu chuyện là hành trình "nằm thắng" của Lục Phàm, sự trỗi dậy đầy bất ngờ của Tiệt Giáo, và màn vạch trần bộ mặt giả tạo của các thế lực tối cao trong thế giới huyền huyễn, hứa hẹn những tình tiết sảng khoái và những tràng cười không ngớt.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 1

Kim Ngao Đảo.

Khói tiên nồng đậm, linh khí mịt mờ.

Vô số điện vũ, đạo quán, động phủ đứng san sát nơi đây.

Các đệ tử Tiệt Giáo đều an tâm tu luyện, trừ Lục Phàm.

Trong Trường Sinh Điện.

"Đinh!" "Chúc mừng chủ nhân đã điểm danh trăm triệu năm, quỹ đen đã phát, xin chủ nhân kiểm tra." Trong não hải Lục Phàm vang lên tiếng nhắc nhở, nhưng y vẫn an nhiên nằm trên chiếc ghế mây, nhắm mắt dưỡng thần, không hề lay động.

Y vốn là người Trái Đất, xuyên việt đến thế giới Hồng Hoang này, ngẫu nhiên trở thành đệ tử bế quan cuối cùng được Thông Thiên Giáo Chủ thu nhận, thức tỉnh hệ thống quỹ đen.

Mỗi ngày nằm yên, chẳng làm gì cả, y vẫn có thể điểm danh vô số phần thưởng, nào là Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo, phẩm cấp Cực Phẩm, Hỗn Độn… nhiều đến nỗi không đếm xuể.

Các loại công pháp kỳ thuật, phẩm cấp Thiên Đạo, Đại Đạo… cái gì cũng có.

Cứ thế tích lũy đến nay đã trăm triệu năm.

Phần thưởng y điểm danh được đã chất đống như núi.

Cho dù mấy vị Thánh nhân kia có đến động phủ của y, e rằng cũng sẽ kinh ngạc đến mức không bước nổi.

Đáng tiếc, tất cả quỹ đen y điểm danh được không thể bị lộ ra.

Một khi bị lộ, hệ thống sẽ thu hồi phần thưởng của y.

Bởi vậy, trăm triệu năm qua, động phủ này vẫn chưa có ai đến.

Ban đầu, y còn hân hoan như điên với những phần thưởng này, dâng trào cảm xúc.

Nhưng đến nay, nội tâm Lục Phàm đã hoàn toàn bình tĩnh.

Phần thưởng vừa mới được phát, Lục Phàm cũng không có hứng thú kiểm tra.

Ánh mắt y hướng về Hỗn Độn… Vài vạn năm trước, khi tu vi y đột phá Thiên Đạo, thành tựu Đại Đạo Cảnh, y phát hiện xung quanh Hồng Hoang có vô số thế giới Thần Ma.

Giữa các thế giới này, là Hỗn Độn vô hình vô trạng, không phân biệt thời không.

Khi y bước ra Hồng Hoang, đến Hỗn Độn, y mới phát hiện nguy cơ mà thế giới Hồng Hoang đang đối mặt.

Vô số Thần Ma ngoại vực đang nhòm ngó di sản của Bàn Cổ.

Không gì khác, bởi vì Hồng Hoang là một thế giới Thiên Đạo có Đại Đạo thần vận.

Bàn Cổ đã tham ngộ Đại Đạo thần vận, nhưng y lực kiệt mà chết, Hồng Hoang không thể thăng cấp Đại Đạo, cuối cùng Thiên Đạo quản lý mọi thứ.

Đại Đạo thần vận là thứ mà vô số Thần Ma không tiếc mạng cũng muốn tranh giành.

Đám Thần Ma ngoại vực này, trong Hỗn Độn không ngừng xâm thực bản nguyên Hồng Hoang!

Ngày hôm đó, Lục Phàm nổi giận, chém lui hàng trăm Thần Ma.

Nhất thời chấn nhiếp bọn chúng.

Thế nhưng, số lượng Thần Ma này quá nhiều, như xương bám rễ, không thể thanh trừ.

Thế là, khi y nhàm chán, y đã hạ sơn thu nhận không ít đệ tử, gồm Cửu Vĩ Hồ ở mộ Hiên Viên, Nhân Hoàng Hiên Viên, Dương Tiễn ở Quán Giang Khẩu, Mai Sơn Thất Quái… Sau khi thu đồ, y ban tặng công pháp và Pháp bảo từ điểm danh.

Sau đó, để lại một truyền tống trận dẫn đến Hỗn Độn, đồng thời dặn dò bọn họ rằng ở đầu bên kia của truyền tống trận có vô số Yêu Ma đang chờ họ chém giết.

Chưa đạt Chuẩn Thánh, tuyệt đối không được kích hoạt.

Một khi thành Chuẩn Thánh, họ nhất định phải trấn thủ Hỗn Độn vì Hồng Hoang!

Đương nhiên, y đã ngụy tạo thân phận của mình, chỉ nói mình là người của Tiệt Giáo, không đề cập thân phận thật… "Tính toán ngày tháng, Cửu Vĩ đã trấn thủ Hỗn Độn ba trăm năm rồi.

Đến lúc đổi người." Ngày hôm đó, đúng lúc Lục Phàm đang ung dung tự tại, từ chín tầng trời có một luồng uy áp ập đến.

"Ầm!" Một luồng uy áp Thánh nhân hùng vĩ từ chín tầng trời giáng xuống, bao trùm toàn bộ Kim Ngao Đảo.

"Sư tôn đã trở về." Lục Phàm ngẩng mắt nhìn lên, như có điều suy nghĩ.

"Sư tôn rời Tử Tiêu Cung đã trăm năm, hôm nay trở về, chắc hẳn là đã ký tên lên Phong Thần Bảng rồi." Đối với việc Thông Thiên phải ký Phong Thần Bảng, Lục Phàm cũng không lo lắng.

Trước hết, đây vốn là mệnh số của Tiệt Giáo.

Hơn nữa, dù có ký Phong Thần Bảng thì sao?

Có y ở đây, có thể bảo vệ Tiệt Giáo bình an vô sự.

Y đã lựa chọn Tiệt Giáo, tự nhiên có cách giải cứu Tiệt Giáo.

Chẳng phải vấn đề lớn gì!

Lục Phàm vươn vai lười biếng, tiếp tục nằm trên ghế mây lim dim mắt.

Đúng lúc này, tử khí cuồn cuộn ngàn vạn dặm đổ thẳng xuống, ngưng tụ đến Bích Du Cung.

Thông Thiên Giáo Chủ một thân thanh y, sừng sững đứng thẳng.

Lông mày như kiếm lạnh, mắt như sao đêm.

"Đệ tử Tiệt Giáo nghe lệnh, nhanh chóng đến quảng trường Bích Du Cung." Lông mày kiếm Thông Thiên dựng đứng, đôi mắt phát ra khí tức ngưng trọng.

Một tiếng ầm vang, các đệ tử Tiệt Giáo hóa thành vô tận bạch quang, nhanh chóng xuất phát.

"Đệ tử bái kiến Sư tôn!" Vạn tiên triều bái, thanh thế hạo đại.

"Lục Phàm đâu?!" Thông Thiên ánh mắt âm u, quét một lượt, không phát hiện bóng dáng Lục Phàm.

"Sư tôn, tiểu sư đệ ấy… không đến." Đa Bảo Đạo Nhân ở bên cạnh tiến lên bẩm báo sự thật.

"Y đi làm gì?!" "Tiểu sư đệ nói, y đang bế quan." Đa Bảo bẩm báo lại cho Thông Thiên theo lời Lục Phàm đã nói trước đó.

Hiện tại Tiệt Giáo sắp xảy ra chuyện!

Lục Phàm lại còn đang bế quan!?

Thông Thiên tự nhiên nổi nóng.

Chương 2

Lục Phàm thân là tiểu sư đệ, tuy xuất thân từ Nhân tộc, nhưng thiên phú cực tốt.

Đáng tiếc!

Lục Phàm đối với việc này cũng chẳng hứng thú.

Bất luận tu luyện hay nghe đạo, y cứ ba bữa năm bữa là không đến.

Mọi việc lớn nhỏ của Tiệt Giáo hầu như đều do nhị sư huynh, Đa Bảo Đạo Nhân, xử lý.

Thông Thiên nghĩ đến đây, liền nổi trận lôi đình.

"Hôm nay triệu tập các ngươi có một chuyện lớn." "Các ngươi phải nhớ kỹ, không được bước ra Kim Ngao Đảo, vướng vào nhân quả Hồng Hoang." Thông Thiên mặt lộ vẻ nộ ý, quát lớn.

Y lần này chính là từ Tử Tiêu Cung nghị sự trở về, biết được Phong Thần Lượng Kiếp sắp đến.

Hôm nay y đặc biệt triệu tập đệ tử, giảng thuật việc này.

"Sư tôn?!

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?!" Đa Bảo Đạo Nhân ở bên cạnh nhận ra sự bất thường.

Đây là lần đầu tiên y thấy Sư tôn có thần sắc ngưng trọng như vậy.

Đây là thiên cơ, Thông Thiên tự nhiên không thể tiết lộ quá rõ ràng.

Hiện tại, điều y có thể làm cho đệ tử Tiệt Giáo, chính là cảnh cáo

họ.

“Các ngươi chỉ cần nhớ kỹ, không được ra khỏi Kim Ngao Đảo là được.” Thông Thiên không nói gì thêm.

“Vâng!

Đệ tử tuân lệnh!” “Được rồi, các ngươi cứ thế lui xuống.” Thông Thiên mặt nặng trình trịch, thân hình hóa thành một luồng sương trắng tiêu tán.

Các đệ tử Tiệt Giáo cũng lần lượt giải tán.

Trong Trường Sinh Điện.

Lục Phàm nhìn về phía Bích Du Cung.

Y thấy Thông Thiên nổi giận, ánh mắt vẫn bình tĩnh.

“Xem ra, Sư tôn lần này đi tranh chấp ở Tử Tiêu Cung, chắc không ít lần bị ức hiếp.” “Sư tôn hẳn cũng không muốn thấy đệ tử Tiệt Giáo gặp chuyện, nhưng cũng vô phương.

Chỉ là, dù có giữ các đệ tử Tiệt Giáo ở lại Kim Ngao Đảo, cũng vô ích.” Lục Phàm hiểu tâm ý Thông Thiên muốn bảo toàn đệ tử.

Nhưng mệnh số của Tiệt Giáo đã định.

Muốn thoát thân khỏi lượng kiếp, tuyệt đối không thể chỉ bế quan không ra là xong!

Trong Bích Du Cung.

Thông Thiên thần sắc ẩn chứa vô tận nộ ý.

“Tốt cho một Thái Thanh Lão Tử!

Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Lại liên hợp với người ngoài mưu tính hại ta!” Thông Thiên hạ thấp giọng, toàn thân bộc phát nộ uy.

Cuộc tranh chấp ở Tử Tiêu Cung, Thông Thiên đơn giản là bị ép ký tên lên Phong Thần Bảng.

Đệ tử Tiệt Giáo của y đông!

Vậy thì đều phải hy sinh sao?!

Đây là cái đạo lý chó má gì!

Thông Thiên cảm thấy vô cùng uất ức.

Nhưng điều uất ức hơn là, Hồng Quân cũng đã chấp thuận.

Y dù thế nào cũng không thể phản kháng.

Hiện tại, điều duy nhất có thể làm, chính là hết lần này đến lần khác cảnh cáo đệ tử, không được rời khỏi Kim Ngao Đảo.

Nhưng y cũng biết, Phong Thần Bảng vừa ký, mệnh số của Tiệt Giáo đã định.

Thông Thiên ngồi ngay ngắn trên bồ đoàn, hai ngón tay chụm lại, một đạo kiếm khí sắc bén nhẹ nhàng lướt qua phía trên đỉnh đầu.

Thần thức Thông Thiên lặn vào không gian hư không kia.

Chỉ thấy bên trong khe hở đó, dòng khí vận Tiệt Giáo đang cuộn trào.

Những khí vận này hội tụ thành một biển rộng mênh mông.

Chỉ đáng tiếc… những khí vận này giờ đây đang điên cuồng thất thoát ra ngoài.

Thông Thiên thấy tình hình này, sắc mặt lại càng đen sầm.

"Khí vận thất thoát, đệ tử Tiệt Giáo sắp phải chịu đại kiếp rồi!" Thông Thiên tận mắt chứng kiến khí vận thất thoát nhanh chóng, mới có cảm giác chân thực.

Nội tâm y vô cùng đau khổ.

Đối với Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, y càng hận thấu xương!

Đúng lúc Thông Thiên đang buồn phiền, trên chín tầng trời từng đạo sấm rền vang vọng.

Tiếng sấm này bao trùm toàn bộ thế giới Hồng Hoang vô ngần.

Như hàng trăm cột sấm ngưng tụ lại, giáng mạnh xuống Thiên Đạo.

Trên chín tầng trời, từng khối dấu vết đen tím biến đổi nhanh chóng.

Dường như Thiên Đạo thực sự bị bổ ra!

Chúng nhân đều kinh hãi, ngẩng đầu nhìn lên.

Nơi mà mấy cột sấm kia giáng xuống, tạo thành một vùng hư không cực kỳ vặn vẹo.

Như một hố đen vực sâu.

Trong hư không kim quang lấp lánh, một cuộn trục cực lớn từ từ mở ra.

"Hồng Mông Kim Bảng!" Bốn chữ lớn đập vào mắt.

Cùng lúc đó, một luồng uy thế Thiên Đạo kinh người theo đó phát ra.

"Hồng Mông Kim Bảng công bố, phàm ai lên bảng, đều có phần thưởng." Theo âm thanh hùng hồn vang lên, các Đại Năng đều ngớ người.

"Chẳng lẽ đây là do Thiên Đạo lập ra?" "Không, Thiên Đạo còn đang run rẩy, đây là Hồng Mông Kim Bảng!

Một tồn tại mạnh mẽ vô danh còn hơn cả Thiên Đạo!" "Uy thế

Hồng Mông, không thể sánh kịp!" Bích Du Cung.

Thông Thiên nhìn Hồng Mông Kim Bảng, mắt lập tức sáng lên thần quang.

"Nếu Tiệt Giáo lên bảng, phần thưởng có được, há chẳng phải có thể thoát khỏi Phong Thần Lượng Kiếp?

Đây chính là một đường sinh cơ!" Kim sắc thần quang trong hư không không ngừng tỏa ra.

Cuộn Hồng Mông Kim Bảng trải dài trăm triệu vạn dặm tỏa ra ánh sáng rực rỡ chói mắt.

Trăm triệu vạn sinh linh trong Hồng Hoang đều bị luồng thần uy Hồng Mông mênh mông này chấn kinh.

Cùng với mấy cột lôi tím kinh tâm động phách giáng xuống.

"Chư vị!" Một âm thanh uy nghiêm lại vang lên, ầm ầm như sấm.

"Kim Bảng bao quát tất cả, bất luận Linh Bảo, Pháp khí, Công pháp, Trận pháp, hay Công đức, Thành tựu… đều có thể hiển thị danh sách!" Chúng nhân ngẩng đầu nhìn lên, nội tâm cũng vô cùng kích động.

Phàm ai có thành tựu trên Kim Bảng, đều có thể lên bảng!

Điều này bất luận đối với Đại Năng Hồng Hoang mà nói là chuyện tốt, đối với một số tu luyện giả vô danh cũng là chuyện tốt.

Các sinh linh Hồng Hoang đều đã nhiệt huyết sôi trào.

Chúng nhân vô cùng kích động ngẩng đầu ngước nhìn Hồng Mông Kim Bảng, cảm thụ uy áp Hồng Mông.

Không biết phần thưởng Kim Bảng sẽ là gì?!

Nếu có thể đạt được đại cơ duyên này, liền có thể lập tức đắc

đạo!

Điều này càng tương đồng với việc đạt được sự công nhận của Thiên Đạo!

Huống hồ, vinh dự đặc biệt này hoàn toàn công bằng, không xét thân phận.

Bất luận là Chuẩn Thánh, hay Thánh nhân, thậm chí là Địa Tiên, Thiên Tiên… chỉ cần có thành tựu, đều có thể lên bảng.

Một khi lên bảng, liền có thể đạt được phần thưởng Kim Bảng!

Các sinh linh trong Hồng Hoang đã triệt để náo động.

Khắp nơi tràn ngập tiếng bàn tán xôn xao.

Thông Thiên Giáo Chủ càng trực tiếp bước ra khỏi Bích Du Cung, tử khí cuồn cuộn vạn dặm, lòng trào dâng.

"Ta thành lập Tiệt Giáo, vạn tiên triều bái, công đức lần này ắt có thể lên Hồng Mông Kim Bảng!" "Ta còn có sát trận đệ nhất là Tru Tiên Trận, lại còn Vạn Tiên Trận!

Có hai trận pháp này, sợ gì không lên được Kim Bảng?!" "Phần thưởng Kim Bảng sẽ sớm thành hiện thực!" Thông Thiên thân hình ngạo nghễ đứng thẳng, mắt phát ra từng đạo kim quang, đầy đủ tự tin.

Phần thưởng Kim Bảng, sức hấp dẫn lớn đến nhường nào!

Há lại là những phàm vật sinh ra trong Hồng Hoang có thể sánh bằng?!

Hồng Mông còn ở trên Hỗn Độn, dù cho những Hỗn Độn Thần Ma từng tồn tại, cũng không bằng một phần vạn phần thưởng Hồng Mông!

Thông Thiên tự nhiên nóng lòng.

Huống hồ Tiệt Giáo giờ đây đang trong lượng kiếp, chính cần phá vỡ cục diện.

Các đệ tử Tiệt Giáo cũng đều ngẩng đầu nhìn lên, mắt lộ vẻ mong đợi.

Chương 3

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đôi mắt phát ra từng đạo thần quang, kích động đến mức lập tức bước ra khỏi Ngọc Hư Cung.

"Hồng Mông Kim Bảng!" "Nếu có thể lên bảng, Xiển Giáo ta tự nhiên sẽ có thanh thế lừng lẫy trong Hồng Hoang, khí vận thông suốt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn tâm cao khí ngạo, trong Tam Thanh y là người háo danh nhất.

Nếu có thể ở hàng đầu Kim Bảng, liền đủ để chứng minh thực lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Sau này nhìn khắp Hồng Hoang, còn ai không dám tôn sùng Xiển Giáo?!

Ánh mắt y lộ ra dã tâm không hề che giấu.

Giờ đây, Tiệt Giáo dưới sự liên hợp của mấy vị Thánh nhân bọn họ, sau Phong Thần Lượng Kiếp liền sẽ rơi rụng.

Không còn Tiệt Giáo chướng ngại lớn này, Xiển Giáo tự nhiên sẽ là tôn chủ của Hồng Hoang!

Nội tâm Nguyên Thủy Thiên Tôn càng sảng khoái vô cùng.

Có phần thưởng Kim Bảng, Xiển Giáo liền có thể lập tức lên đến đỉnh cao Hồng Hoang!

"Ta thành lập Xiển Giáo, công đức tự nhiên không cần nói!

Đệ tử Xiển Giáo đều do ta tinh tâm tuyển chọn, so với Tiệt Giáo, tự nhiên cao hơn một bậc." "Ít nhất, ta có thể xếp trước Thông Thiên, đoạt được phần thưởng Kim Bảng cao hơn.

Hơn nữa, Thông Thiên dù có đạt được phần thưởng Kim Bảng thì sao?

Tiệt Giáo của y, nhất định sẽ bị hủy diệt trong lượng kiếp!" Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ ra một tia đắc ý.

Y vốn kiêu ngạo, đối với đệ tử Tiệt Giáo của Thông Thiên không hề coi trọng.

"Còn về Đại huynh, thành lập Nhân Giáo, chẳng qua chỉ thu một đệ tử Nhân Giáo, dù có công đức, thành tựu đó cũng không thể sánh bằng ta." Nguyên Thủy Thiên Tôn thầm phân tích trong lòng.

Trong Tam Thanh, y nhất định xếp thứ nhất!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn ngạo nghễ đứng thẳng, trong lòng tràn ngập khí khái hào hùng vô tận.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử ngồi ngay ngắn trên bồ đoàn, đôi mắt đục ngầu tỏa ra khí tức huyền ảo vô tận.

Ánh mắt y xuyên qua từng tầng mây mù, nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng, không thể nhìn rõ bất kỳ cảm xúc nào.

"Hồng Mông Kim Bảng." "Ta thân mang Cửu Chuyển Kim Đan, rèn đúc Pháp khí, thành tựu đó tự nhiên không cần nói." Tính tình Thái Thanh Lão Tử vốn không tranh không giành.

Có làm có không làm.

Hiện tại, đối mặt với phần thưởng Kim Bảng hấp dẫn như vậy, Thái Thanh Lão Tử cũng hơi lay động.

Nếu có thể lên Hồng Mông Kim Bảng, đạt được phần thưởng Kim Bảng, liền là cơ duyên khó có.

Có lẽ còn có thể giúp tu vi của y có sự đột phá.

Ánh mắt Thái Thanh Lão Tử nghiêm nghị, không chút chậm trễ.

Thái Tố Thiên, Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa đôi mắt phượng hơi nheo lại, nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng tỏa ra uy áp Hồng Mông trong hư không.

"Ta vá trời trước, tạo ra Nhân tộc sau, Hồng Mông Kim Bảng này tự nhiên sẽ có tên ta." Nữ Oa cũng tràn đầy tự tin.

Xung quanh y tỏa ra khí tức uy nghiêm của Mẹ Đất dịu dàng, trang nghiêm túc mục, nhưng lại đẹp đến kinh tâm động phách.

Tây Phương.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng nhìn thấy Hồng Mông Kim Bảng kia.

Hai người cảm nhận được luồng uy áp Hồng Mông mênh mông, trong mắt lộ ra vẻ tham lam vô tận.

"Sư huynh, Hồng Mông Kim Bảng này chẳng lẽ là một trong những thứ Thiên Đạo ẩn giấu?" "Ta nghĩ, nó có duyên với Tây Phương." "Sao chúng ta không tìm cơ hội, thu dị bảo Thiên Đạo này về dùng?" Chuẩn Đề sốt ruột muốn thử, khóa chặt Hồng Mông Kim Bảng liền muốn ra tay.

Tiếp Dẫn nhanh chóng cản y lại.

"Đừng hoảng!" "Cứ xem dị bảo này rốt cuộc có năng lực gì!" "Có uy áp Hồng Mông, chỉ bằng hai ta, e rằng không thể lay chuyển.

Nếu có Đại Năng khác tranh giành, chúng ta có thể hưởng lợi ngư ông." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau cười, âm thầm chờ đợi thời cơ.

U Minh Huyết Hải.

Biển máu vô biên cuộn trào, tạo thành hàng rào sát khí đục ngầu.

Biển máu mênh mông ẩn chứa khí ô trọc.

Mãi cho đến khi biển máu không ngừng tụ lại, một luồng nhiệt khí dâng lên, dưới lớp khí ô trọc bao phủ, Minh Hà Lão Tổ từ từ hiện thân.

"Ha ha ha… Ta thành lập tộc A Tu La, nhất định có thể lên Hồng Mông Kim Bảng!" Minh Hà Lão Tổ ngẩng trời gào thét, biển máu cuộn trào càng dữ dội hơn.

Phía sau y, vô số đệ tử A Tu La lần lượt ló đầu từ trong biển máu.

Thân thể hùng mạnh không chút sai sót, hình dáng như quỷ mị… Khắp nơi trong Hồng Hoang, vô số Đại Năng đều bị Hồng Mông Kim Bảng này chấn kinh!

Côn Bằng, Lục Áp, Trấn Nguyên Tử, Hạo Thiên… Chúng nhân ngẩng đầu ngước nhìn, đều mong đợi nhìn thấy tên mình trên Hồng Mông Kim Bảng.

Hỗn Độn Thiên, Tử Tiêu Cung.

Trong Hỗn Độn vô tận sừng sững thần quang tím nguy nga, được bao bọc bởi từng đạo tiên linh chi khí.

Bên trong thần quang đó, Tử Tiêu Cung từ từ ẩn hiện.

Hồng Quân Giáo Tổ ngồi trên giường mây, thân hình khom xuống hơi động đậy.

Trong con ngươi đục ngầu Âm Dương Ngũ Hành điên đảo xoay chuyển, vô số đạo phù văn từ hư ảo hóa thực, phân bố trước mắt, rồi lại tiêu tán.

Thị tuyến Hồng Quân như từ dòng sông thời gian vô tận đột ngột thu về trước mắt, từ từ nhìn chằm chằm vào Hồng Mông Kim Bảng.

"Kỳ lạ!" "Ta giao tiếp với Thiên Đạo, sao lại không biết?!" Hồng

Quân vừa rồi đã thử tra xét Hồng Mông Kim Bảng đột nhiên xuất hiện, nhưng lại không thu hoạch được gì.

"Chẳng lẽ, thực sự là một thứ trong số những điều Thiên Đạo che giấu?" Hồng Quân hơi nhíu mày, con ngươi đột nhiên co rụt.

Nếu đúng là như vậy, thì điều bị che giấu chính là điều bổ sung Thiên Đạo.

Thiên Đạo đã trở thành định số, Hồng Quân cũng liền ung dung.

"Chỉ là không biết phần thưởng Kim Bảng này rốt cuộc là gì?" "Ta từ khi thành Thánh đến nay, ba lần giảng đạo, luận về công đức thành tựu, tự nhiên không ai có thể sánh bằng." Hồng Quân lẩm bẩm, dưới vẻ mặt túc mục ẩn chứa sự ung dung bình thản của Thánh nhân Thiên Đạo.

Kim Ngao Đảo, Trường Sinh Điện.

Lục Phàm bình thản nhìn cảnh tượng trước mắt, nhướng mày, tò mò: "Hồng Mông Kim Bảng?" "Cũng có chút thú vị…" Tuy nhiên, y cũng chẳng mấy bận tâm.

Dù sao, phần thưởng điểm danh của y thực sự quá nhiều, tu vi cũng đã vượt lên trên Hồng Hoang.

Nếu không phải vì trấn thủ Hỗn Độn cho thế giới Hồng Hoang, y đã du ngoạn vạn giới từ lâu rồi.

Phần thưởng gì đó?

Y thực sự không thèm để mắt đến.

Vài phần thưởng ít ỏi từ một bảng xếp hạng, liệu có nhiều bằng phần thưởng y nhận được khi nằm yên không?

Tuy nhiên.

Y lại muốn biết, Hồng Mông Kim Bảng này, rốt cuộc sẽ hiển thị

những nội dung gì?

"Ong!" Cuộn trục vàng tỏa ra một làn sóng vàng mạnh mẽ, từ hư không tản ra.

Uy áp Hồng Mông theo đó ập đến.

Chỉ thấy trên cuộn trục khổng lồ hiện ra mấy hàng chữ vàng lấp lánh. 【Hồng Mông Kim Bảng chi Pháp Bảo Bảng công bố!】 【Phàm ai lên Kim Bảng, đều có thể đạt được phần thưởng Kim Bảng.】 Mấy hàng chữ lớn này vừa xuất hiện, toàn bộ sinh linh Hồng Hoang đều sôi trào.

"Sắp công bố rồi!" "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của ta là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, là Chí Bảo phòng ngự đệ nhất Hậu Thiên, tự nhiên sẽ không thua kém." Thái Thanh Lão Tử mặt mang nụ cười.

Ngọc Hư Cung.

"Vị trí thứ nhất, tự nhiên không cần nói, chính là Tạo Hóa Ngọc Điệp của Lão Sư, ẩn chứa Đại Đạo Pháp Tắc." "Tam Bảo Ngọc Như Ý của ta, do búp sen trắng của Thanh Liên khai thế hóa thành, uy lực tự nhiên không cần nói, dù thế nào cũng phải xếp trong top năm." Nguyên Thủy Thiên Tôn hơi gật đầu, tự mình phân tích.

Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo ngẩng đầu ngước nhìn Hồng Mông Kim Bảng, ánh mắt rực rỡ, đã đợi đến mức sốt ruột.

Một phần đệ tử đã bắt đầu suy đoán phân tích, vô cùng náo nhiệt.

"Sư tôn thân mang Tru Tiên Tứ Kiếm thần khí sát phạt này, nhất định có thể xếp trong top ba!" Các đệ tử vô cùng mong đợi.

Và các sinh linh Hồng Hoang khác cũng đều đang suy đoán.

“Pháp bảo xếp hạng thứ mười, rốt cuộc sẽ là vật gì?” “Ong!” Lại một làn sóng ánh sáng khuấy động hư không một phen chấn động.

Hồng Mông Kim Bảng hiện ra từng cảnh tượng cực kỳ huy hoàng.

Từ khi Hỗn Độn sơ khai, một đóa Hỗn Độn Thanh Liên khổng lồ từ từ nở rộ, tỏa ra vô tận hoa quang.

Cuối cùng vì không thể chịu đựng áp lực khai thiên, dần dần phân hóa.

Cũng có Bàn Cổ Phủ, sau khi khai thiên, phân hóa thành Tam Chí Bảo.

Trong chốc lát, nhiều Hỗn Độn Chí Bảo lần lượt xuất hiện.

Bàn Cổ Phiên, khí nhận khai thiên!

Xé Hỗn Độn, xé toang hư không, mở ra vô biên!

Lại có Tạo Hóa Huyền Quang, thi triển phân chia Âm Dương, điều hòa Ngũ Hành, diễn sinh vô cùng Địa Thủy Hỏa Phong.

Loạn Hỗn Nguyên, mông Càn Khôn, diễn hóa vô tận thế giới Hỗn Độn.

Thiên Địa đồng thương, phá Thiên Địa, tuyệt cổ kim, hủy diệt vô số vũ trụ thế giới.

Trong cảnh tượng, Bàn Cổ Phiên tung bay theo gió, nhẹ nhàng tự tại, nhưng dư uy vẫn hiển hiện.

Kim quang từng trận, điên đảo Càn Khôn, có sức mạnh nghiền nát chư thiên thời không.

Chương 4

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Bàn Cổ Phiên xuất hiện trong cảnh tượng, thần sắc tự đắc.

"Bàn Cổ Phiên của ta uy thế như hồng, nhất định có thể lên bảng!

Ha ha ha…" Giữa lông mày và khóe mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn đều lộ ra một tia kiêu ngạo.

Trừ Bàn Cổ Phiên, trong cảnh tượng còn có nhiều Chí Bảo khác xuất hiện.

Thái Cực Đồ, cuốn Phù Sinh Trường Quyển, những gì vẽ nên, sống động như thật, từ đó sinh vạn vật sinh linh, một cảnh sinh cơ tràn đầy.

Khai thiên tích địa, diễn hóa vạn vật.

Có khả năng tái tạo sinh cơ, cũng có uy năng hủy diệt.

Hỗn Độn Chung, phát ra tiếng chấn động "ong ong".

Thiên Địa vì thế mà biến sắc.

Bên ngoài thân chung có Nhật Nguyệt Tinh Thần, Địa Thủy Hỏa Phong bao quanh.

Bên trong thân chung có núi sông đại địa.

Vạn tộc Hồng Hoang ẩn hiện trong đó.

Hào quang ngũ sắc chiếu rọi chư thiên, uy thế Hỗn Độn trấn nhiếp vũ trụ.

Kim quang từng trận, phát ra âm thanh vang vọng như chuông

vàng đại lữ cổ xưa.

Cảnh tượng lướt nhanh, chúng nhân đều tận mắt chứng kiến uy năng của những bảo vật này.

"Bảo vật Hồng Hoang nhiều vô số kể, ai cũng không chịu nhường ai." "Huống hồ, cũng có những Pháp bảo không dấu vết biến mất trong Hồng Hoang, không biết liệu có thể xếp hạng trên Kim Bảng không?" Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lướt qua một tia mong đợi.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ ngước nhìn hư không chín tầng trời.

Thấy cảnh tượng trong Hồng Mông Kim Bảng không ngừng lướt qua, đều là Chí Bảo, Linh Bảo, vô số kể.

Thần sắc y khá ngưng trọng, nhìn sang đệ tử tộc A Tu La bên cạnh.

"Ban đầu Hồng Quân chia bảo trên Phân Bảo Nham, đa số bảo bối đều đã giao cho Tam Thanh." "Kim Bảng này lại chỉ lấy top mười?!" "A Tỳ Kiếm của ta e rằng không thể lên bảng sao?!" Vẻ mặt A Tu La bên cạnh cũng không cam phận.

Pháp Bảo Bảng top mười!

Rõ ràng là đã xác định.

Trên đó chắc chắn sẽ có tên Tam Thanh!

Dù sao ban đầu phân bảo, số lượng họ chiếm đã nhiều nhất.

Điều này đối với các Thánh nhân và Đại Năng Tiên Thiên khác đều không công bằng.

Nhưng lại không dám biểu thị gì.

Địa Phủ.

Hậu Thổ nương nương thấy Hồng Mông Kim Bảng, một trận thổn thức.

"Năm đó Linh Bảo mà tộc Vu sở hữu, trong Hồng Hoang là đệ nhất!" "Đệ tử Vu tộc đông đảo biết bao, thu thập được Linh Bảo cũng nhiều biết bao.

Chỉ đáng tiếc Vu tộc bại trận, không còn tồn tại nữa." "Nếu so về số lượng Linh Bảo, e rằng Hồng Hoang không ai có thể sánh bằng." Trong mắt Hậu Thổ lóe lên một đạo hoa quang, lặng lẽ chờ đợi Kim Bảng công bố.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Linh Bảo Hồng Hoang mỗi loại có công dụng riêng, công kích, phòng ngự cũng có những bảo vật xuất sắc riêng." "Không biết vị trí thứ mười rốt cuộc là dị bảo công kích hay dị bảo phòng ngự?" Hạo Thiên một thân kim hoàng trường bào, uy nghiêm đế vương hiển hiện.

Y ngưng thị Pháp bảo xuất hiện trong Hồng Mông Kim Bảng, nội tâm cũng vô cùng kích động.

"Nếu ta có thể lên bảng một lần, dù là cuối bảng, cũng không đến nỗi bị Tam Thanh coi thường." Hạo Thiên khẽ thở dài.

Y tuy đã được Hồng Quân Giáo Tổ bổ nhiệm làm Chủ Thiên Địa, thống lĩnh Tam Giới, nhưng lại là hữu danh vô thực.

Có phần thưởng Kim Bảng này, nhất định có thể chấn nhiếp Tam Giới.

Cũng có thể chấn nhiếp Thánh nhân!

Cùng với cảnh tượng lướt qua, Hồng Mông Kim Bảng lại tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Từng phù văn dày đặc đan xen chồng chéo, dệt nên thần quang ngũ

sắc, trấn áp Hồng Hoang.

Hồng Mông Kim Bảng chính thức khai mở! 【Bắt đầu công bố!】 【Hồng Mông Kim Bảng Pháp Bảo Bảng vị trí thứ mười: Trấn Thiên Quan】 【Chủ sở hữu: Nguyên Thủy Thiên Tôn】 【Trấn Thiên Quan: Thiên Đạo đệ nhất hung sát dị bảo, có thể trấn áp tất cả thiên hạ.

Là do Nguyên Thần, tinh huyết của Thiên Ma Đại Đạo hóa thành, có thể phong ấn Pháp bảo vô thượng của Thánh nhân, một khi vào Trấn Thiên Quan, thần thông Thánh nhân đều vô dụng.

Chỉ cần sau bảy bảy bốn mươi chín ngày, Thánh nhân sẽ bị phong ấn vĩnh viễn.】 【Phần thưởng 1: Năm trăm vạn năm tu vi cho chủ sở hữu】 【Phần thưởng 2: Hỗn Độn Huyền Thiết】 Cùng với các chữ trên bảng từ từ hiện lên, trên cuộn trục càng xuất hiện hư ảnh Trấn Thiên Quan.

Chỉ thấy một cỗ quan tài toàn thân màu vàng kim, bên trên khắc phù văn cá, rồng bay hổ lượn, lơ lửng trong hư không.

Kim quan tỏa ra khí tức trấn áp áp bức vô cùng, phía trên có chín đầu rồng khổng lồ riêng biệt đứng sừng sững ở chín phương hướng.

Tiếng rồng ngâm hùng vĩ trầm thấp như phát ra từ vực sâu vô tận.

Trong cảnh tượng… Trấn Thiên Quan treo lơ lửng trên chín tầng trời, tỏa ra một luồng sát khí vô biên.

"Đông đông!" "Đông đông!" Trấn Thiên Quan phát ra dị hưởng, âm thanh chấn động trời đất.

Chỉ khiến người ta da đầu tê dại, dường như có vật quỷ dị nào đó muốn phá quan mà ra.

Từ đầu đến chân, từ trong ra ngoài cảm thấy nỗi sợ hãi không tên.

Dù chỉ là cảnh tượng trên Kim Bảng, cũng khiến người ta không rét mà run.

Trăm triệu vạn sinh linh đều run rẩy.

Sợ hãi nhưng lại không nhịn được tiếp tục xem sự khủng bố của Trấn Thiên Quan.

"Xoẹt xoẹt!" Tiếp theo, lại là tiếng móng tay sắc nhọn không ngừng cào xé ván quan tài.

Như thể chín tầng trời sắp bị móng tay sắc nhọn này xé rách.

Âm thanh như vang lên từ linh hồn, muốn từ bên trong xé rách da thịt, đột phá mà ra.

Chỉ khiến người ta tâm thần chấn động, hồn phách bất định, như bị nhiễu loạn mãnh liệt.

Một luồng hắc sát chi khí tràn ngập trời đất từ trong Trấn Thiên Quan phá ra.

"Ầm!" Sát khí đó cuốn lấy uy thế trời đất, che khuất Nhật Nguyệt Tinh Thần.

Như có sức hút khổng lồ, nuốt chửng tất cả.

Trong cảnh tượng, chín tầng trời đều bị luồng hắc sát chi khí này tràn ngập, vạn vật thu gọn vào trong đó.

"Hoắc!" "Bành!" Tất cả đều bị thu vào Trấn Thiên Quan, chỉ còn lại bóng tối vô tận.

Trong hư không hiện ra vô tận pháp tắc huyền ảo.

Trên Trấn Thiên Quan hiện ra một đạo phù văn dày đặc.

Phù văn kim quang ngày càng chói mắt.

Tôn Trấn Thiên Quan đó vẫn lơ lửng trong hư không.

Hắc sát chi khí tràn ngập, che trời lấp đất.

Đột nhiên Trấn Thiên Quan bắt đầu rung lắc dữ dội.

"Hống!" "Hống!" "Xoẹt xoẹt!" Vật bên trong sắp phá ra.

"Bành!" Trấn Thiên Quan nứt ra một khe hở.

Dưới luồng sát khí đó, một đôi mắt đỏ rực phát ra ánh sáng tím yêu dị, khinh thường tất cả.

Sát khí nhanh chóng thu liễm, nhanh chóng ngưng tụ, cho đến khi lộ ra chân dung.

Lại là một đầu Hỗn Độn Thần Ma!!

Trên đỉnh đầu có một cặp linh giác, toàn thân vảy giáp, đuôi nối liền với Trấn Thiên Quan, không thể hoàn toàn tự do.

"Hống!" Đầu Hỗn Độn Thần Ma kia một tiếng gầm giận dữ, hắc sát chi khí do Trấn Thiên Quan phát ra càng nồng liệt hơn.

Tràn ngập trời đất, cuốn lấy trăm triệu vạn hư không.

Vô số sinh linh đều bị ăn mòn.

Lại là cấp bậc Thánh nhân!

"Nuốt chửng huyết nhục!

Nuốt chửng huyết nhục!" Hỗn Độn Thần Ma không ngừng phát ra tiếng rít gào.

Đôi mắt đỏ rực phát ra dục vọng tham lam khát máu.

Cho đến khi cảnh tượng dần dần tiêu tán, tiếng rít gào của Hỗn Độn Thần Ma vẫn không dứt bên tai!

Trăm triệu vạn sinh linh đều bị chấn động!

Hay nói chính xác hơn, đều bị nỗi sợ hãi từ Trấn Thiên Quan bao trùm.

Nếu bị nhốt vào Trấn Thiên Quan này, đầu Hỗn Độn Thần Ma bên trong đó há lại không xé xác họ ra sao?!

Kim Ngao Đảo, Trường Sinh Điện.

Lục Phàm nằm trên chiếc ghế mây dưới gốc cây, thần sắc nhàn nhã.

"Trấn Thiên Quan sao… Nhìn thì cũng có vài phần hù dọa người." "Chỉ là bên trong này áp chế một đầu Hỗn Độn Thần Ma, thêm vào việc Pháp bảo này không dễ mang theo, lại càng không dễ thao túng, thực sự chẳng có gì đáng sợ." "E rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn không trấn áp nổi đầu Hỗn Độn Thần Ma bên trong, cuối cùng sẽ bị phản phệ." Lục Phàm phe phẩy chiếc quạt bồ trong tay, vô cùng nhàn nhã.

Như thể Kim Bảng này chẳng có chút liên quan gì đến y.

Chương 5

So với sự mong đợi, căng thẳng của các Thánh nhân và Đại Năng Tiên Thiên Hồng Hoang này, cùng với tâm trạng ăn dưa của trăm triệu vạn sinh linh, Lục Phàm lại vô cùng bình tĩnh.

Vị trí thứ mười cũng chỉ có vậy!

Từ đó có thể thấy, dù là vị trí thứ nhất, trong mắt y, cũng chỉ là như vậy.

Dù sao, bảo vật mà Lục Phàm đạt được thực sự quá nhiều.

Những bảo vật này trong Hồng Hoang, căn bản không thể lọt vào mắt y.

"Trấn Thiên Quan, Nguyên Thủy Thiên Tôn hầu như rất ít khi dùng làm Pháp bảo công kích." "Chủ yếu là dùng để phô trương, bày ra ở đó để uy hiếp thì cũng không tệ." Lục Phàm đánh giá một lượt.

Đặc biệt khi nhìn thấy đầu Hỗn Độn Thần Ma chỉ lộ nửa người trong cảnh tượng vừa rồi.

Ngoại hình đó thực sự có thể hù dọa người.

Lục Phàm tiếp tục nằm xuống, phe phẩy quạt bồ, lẩm bẩm.

"Kim Bảng này có xếp hạng hay không, tùy tiện xếp, tóm lại không liên quan quá nhiều đến ta." "Chỉ cần không làm lộ Pháp bảo của ta là được." Lục Phàm vươn vai lười biếng.

Đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, lông mày không tự giác nhíu lại.

Y ngẩng đầu ngưng thị Hồng Mông Kim Bảng, luôn cảm thấy cổ quái.

"Không phải chứ?

Thế thì chẳng phải ta không thể nằm yên sao?" "Không phải là điều ta nghĩ như vậy chứ?" "Thật sự sẽ bị lộ ra sao?" Lục Phàm dường như đã hiểu ra điều gì, không phe phẩy quạt bồ nữa, cũng không nằm nữa.

Y đứng dậy ngưng thị Hồng Mông Kim Bảng trong hư không.

"Nằm yên thật tốt mà." "Đừng trêu ta chứ!" Lục Phàm có chút bất đắc dĩ.

Nhưng lúc này cũng không thể hoàn toàn xác định.

Chỉ là không loại trừ khả năng này.

Cùng lúc đó.

Ngọc Hư Cung.

Cùng với cảnh tượng Hồng Mông Kim Bảng tiêu tán, phần thưởng cũng nhanh chóng bay đến.

"Vù!" Một đạo lưu quang trên Kim Bảng tỏa ra dị sắc, đổ xuống.

Năm trăm vạn năm tu vi lập tức rót vào cơ thể Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Bành!" Một luồng tu vi hùng mạnh từ trong cơ thể Nguyên Thủy Thiên Tôn như sông hồ biển đổ xuống, cuồn cuộn không ngừng.

Vô tận tiên linh chi khí nhanh chóng ngưng tụ.

Từ ngàn vạn dặm mà đến, tạo thành từng đạo xoáy nước.

Bên ngoài Ngọc Hư Cung càng dẫn đến mây lành vạn dặm, tiên hạc cùng bay, tùng bách xanh biếc như sắp nhỏ xuống.

Năm trăm vạn năm tu vi, nếu là Thánh nhân tự mình tham ngộ, tu vi có thể tăng trưởng cũng chẳng đáng là bao.

Nhưng năm trăm vạn năm tu vi mà Hồng Mông Kim Bảng ban

thưởng này, lại là hoàn toàn tinh thuần vô cùng.

Tương đương với tự mình tu luyện năm trăm triệu năm!!

"Ta thành công!" "Ha ha ha…" Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lớn phóng túng, vẻ ngạo mạn tràn ra ngoài lời nói.

"Bành!" Cùng với xoáy nước linh khí rộng trăm trượng không ngừng bị Nguyên Thủy Thiên Tôn hấp thụ, uy áp Thánh nhân của y đã đến mức khủng khiếp.

"Ầm!" "Ầm!" Uy áp tứ tán, trăm triệu vạn sinh linh đều không kịp phản ứng, bị đè xuống đất nằm rạp.

Mãi cho đến khi một luồng sóng uy áp hùng hãn hơn nữa tức thì tản ra.

"Bành!" "Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Tứ Trọng Thiên trung kỳ!" "Ha ha ha…" "Ta đã dừng lại ở đỉnh phong sơ kỳ trăm triệu năm, mãi không đột phá, nay nhờ phần thưởng Hồng Mông Kim Bảng, trực tiếp bước vào trung kỳ, thật sướng thay!" Nội tâm Nguyên Thủy Thiên Tôn phấn khởi.

Vạn lần không ngờ, lần lên bảng này, lại có thể thu hoạch được như vậy!

Phải biết, trong Hồng Hoang, chỉ có Thái Thanh Lão Tử là có tu vi cao nhất trong các Thánh nhân.

Chính là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Tứ Trọng Thiên trung kỳ.

"Giờ đây, ta cũng đã bước vào cảnh giới trung kỳ." "Trong Hồng Hoang, ai dám phóng túng nữa?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên nhướng mày thở phào, trong lòng khoái ý.

Tính cách y vốn cao ngạo, Thái Thanh Lão Tử chẳng qua hóa hình trước y, lại lập giáo trước y, nên tu vi mới cao hơn y.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã sớm canh cánh trong lòng.

Lúc này, tâm lý mới cân bằng.

Đợi khi Nguyên Thủy Thiên Tôn đột phá tu vi, dị bảo Thiên Đạo Trấn Thiên Quan của y cũng có biến hóa mới.

Hỗn Độn Huyền Thiết tự động phủ lên Trấn Thiên Quan, như khoác thêm một lớp áo giáp!

Cứng rắn vô cùng!

Khiến lực phòng ngự của Trấn Thiên Quan tăng cường đáng kể!

Tuy nhiên, đúng như Lục Phàm đã nói.

Pháp bảo này thao tác không tiện, dù có thêm lớp này, vẫn bất tiện… Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề từ xa trông thấy biến hóa ở Ngọc Hư Cung, sắc mặt khó coi.

"Hừ!

Chỉ là Trấn Thiên Quan mà thôi!

Vài tấm ván quan tài mà cũng có thể xếp thứ mười sao?!" "Lại không ngờ, điều này lại khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn đột phá đến Tứ Trọng Thiên trung kỳ?!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân sắc mặt ngưng trọng, trong mắt lộ rõ vẻ không cam lòng.

Tu vi Nguyên Thủy Thiên Tôn tăng lên, cực kỳ bất lợi cho Tây Phương.

"Thất Bảo Diệu Thụ của ta chẳng lẽ không bằng một cái Trấn Thiên Quan sao?!" "Một cái ván quan tài thì có gì lạ?!" Chuẩn Đề Đạo Nhân càng giận không kìm được, vô cùng không phục.

"Xiển Giáo đã thành đại họa, xem ra, phải nhanh chóng tiêu diệt!"

Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhíu chặt mày, thần sắc toát ra từng đạo hàn quang.

"Sư huynh, Xiển Giáo và Tiệt Giáo vốn không hợp nhau." "Lần trước ở Tử Tiêu Cung, lại càng tăng thêm hiềm khích giữa Xiển Giáo và Tiệt Giáo." "Sau này chỉ cần lại châm ngòi Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên, hai giáo bọn họ tranh đấu lẫn nhau, rồi lại tàn sát lẫn nhau…" Chuẩn Đề Đạo Nhân ánh mắt chuyển động, lộ ra một tia gian xảo, giọng trầm thấp nói.

"Tây Phương ta liền có thể hưởng trọn lợi lộc của ngư ông." "Há chẳng phải tuyệt vời sao?!" Hai người nhìn nhau, khẽ gật đầu.

Tiếp đó, trong mắt hai người đều lộ ra một vẻ âm hiểm và toan tính.

Đối với họ mà nói, Xiển Giáo và Tiệt Giáo tranh đấu, đã thành sự thật đã định.

Ngày họ mong đợi, đã ở ngay trước mắt.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên trong lòng sinh lòng hâm mộ.

"Năm trăm vạn năm tu vi!

Nếu Hồng Mông Kim Bảng có thể thưởng cho ta năm trăm vạn năm tu vi này, liệu có thể đột phá thành Thánh không?" Hạo Thiên nghi vấn trong lòng.

Hạo Thiên vốn là đạo đồng bên cạnh Hồng Quân Lão Tổ.

Sau khi được Hồng Quân điểm hóa, mới trở thành Chuẩn Thánh.

Lại do Hồng Quân bổ nhiệm, mà trở thành Ngọc Đế Thiên Đình.

Cũng chính vì vậy, y mới bị mấy vị Thánh nhân khinh thường.

Thêm vào việc bị Hồng Quân điểm hóa, thì cũng không còn cơ hội đột phá thành Thánh nữa.

Chỉ là… nếu Hồng Mông Kim Bảng cấp ra phần thưởng tu vi.

Có lẽ có đường sinh cơ này??

"Ta nhất định phải đạt được phần thưởng Kim Bảng!" Hạo Thiên lấy lại tự tin!

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Đôi mắt Thái Thanh Lão Tử trong trẻo lại huyền ảo vô cùng.

Sau khi cảm nhận được tu vi Nguyên Thủy Thiên Tôn đã ngang bằng với y, liền xảy ra một số thay đổi.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn lại cũng bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Tứ Trọng Thiên trung kỳ." "Hừ!" Thái Thanh Lão Tử hừ lạnh trong lòng.

Y thường lấy tâm vô vi bình tĩnh mà đối đãi với người.

Bề ngoài không tranh không giành, biểu hiện khoan dung vĩ đại.

Thực chất lại là một lão già bụng dạ đen tối.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Tu vi trung kỳ của ngươi, chẳng qua là phần thưởng Kim Bảng, chứ không phải tự mình lĩnh ngộ, cho dù có tỉ thí, cũng chắc chắn không phải đối thủ của ta." Nội tâm Thái Thanh Lão Tử tự nhiên có ngạo khí.

Chỉ là ngạo khí này không dễ dàng lộ ra.

Lúc này, thông qua dị sắc lóe lên trong mắt Thái Thanh Lão Tử, liền có thể biết y khinh thường Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng.

Dù đều là Bàn Cổ hóa Tam Thanh.

Nhưng sau khi phân gia, họ đã sớm là bằng mặt mà không bằng lòng.

"Chẳng qua một cái Trấn Thiên Quan!" "Pháp bảo của ta nhiều vô số kể, nhất định có thể giành vị trí đầu trên Kim Bảng!

Đến lúc đó phần thưởng Kim Bảng, lại há chỉ là năm trăm vạn năm tu vi!" Thái Thanh Lão Tử nói đến đây, thần sắc càng tự đắc.

Y vững vàng ngồi trên bồ đoàn, thu liễm tâm thần, tĩnh lặng chờ đợi Kim Bảng công bố lần nữa.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa nương nương đôi mắt phượng hơi nheo lại, biểu tình cũng âm u phẫn uất.

"Chỉ một cái Trấn Thiên Quan mà thôi." "Bảo Liên Đăng của ta cũng không hề thua kém!" "Hơn nữa, nếu không phải Hồng Mông Thánh Kiếm nhân sáng thế ứng vận hóa thành ba Đại Tiên Thiên Chí Bảo, thì làm gì có chuyện Trấn Thiên Quan này?!" Nữ Oa trong lòng một vạn lần không phục.

Chương 6

Năm trăm vạn năm tu vi!!

Đó là điều y mơ ước.

Y là Thánh nhân đệ nhất Hồng Hoang, công đức thành Thánh!

Nhưng tu vi hiện tại lại là thấp nhất.

Chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Nhị Trọng Thiên.

"Ta nhất định phải lên Kim Bảng, đoạt được phần thưởng Kim Bảng!" Nữ Oa do giận mà sắc mặt càng thêm kiều hồng.

Hào quang Thánh nhân tỏa ra quanh y cũng rực rỡ vô cùng.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ sắc mặt ngưng trọng.

Y dã tâm bừng bừng, đã sớm chờ thời cơ mà hành động.

Giờ đây Hồng Mông Kim Bảng, chính là cơ hội!

"Năm trăm vạn tu vi phần thưởng, quả nhiên không tầm thường!" "Nguyên Thủy Thiên Tôn lại trực tiếp thăng lên một tiểu cảnh giới.

Tu luyện đạt tu vi Thánh nhân, còn muốn tiến bộ nữa, khó càng thêm khó!

Có thể thấy phần thưởng Kim Bảng phong hậu đến nhường nào!" "Nếu có thể để ta lên bảng, nói không chừng, cũng có thể đăng đỉnh Thánh nhân chi vị?!" "Ha ha ha…" "Khi đó, tộc A Tu La của ta, cũng có thể thấy ánh sáng!

Ta thề sẽ khiến khắp Hồng Hoang, tràn ngập đệ tử giáo tộc A Tu La của ta!" Minh Hà Lão Tổ ánh mắt tinh nhuệ, nhìn chằm chằm

Hồng Mông Kim Bảng trên chín tầng trời.

Vẻ tham lam và dục vọng ngút trời đó, không hề che giấu.

Bắc Minh Đảo.

“Keng!

Keng!” Mấy tiếng kêu vang dài và lạ thường.

Một đôi cánh khổng lồ vạn dặm chấn động, bay xa hàng mấy chục vạn dặm.

Yêu thú này chính là Côn Bằng!

Côn Bằng bay mấy chục vạn dặm, đáp xuống Bắc Minh Đảo, hóa thành hình người.

“Hồng Mông Kim Bảng!” “Không ngờ, lợi hại đến vậy!” “Năm trăm vạn năm tu vi này, lại khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức đột phá!” Côn Bằng trong lòng sinh lòng hâm mộ.

Y đã ẩn mình ở Bắc Minh Đảo không biết bao nhiêu năm tháng.

Hồng Hoang không tính niên đại, y cũng không biết rốt cuộc đã qua bao lâu.

Kể từ sau đại chiến Vu Yêu, y liền vẫn luôn tu luyện ở đây.

“Nếu Hỗn Độn Huyền Thiết mà Kim Bảng ban thưởng có thể cho ta, nhất định có thể chế tạo ra một Pháp bảo cấp Hỗn Độn!” “Chỉ là, phủ lên tấm ván quan tài đó, thực sự có chút lãng phí.” Côn Bằng trong lòng sinh nộ ý.

Nguyên Thủy Thiên Tôn này, lại để Trấn Thiên Quan này xếp cuối bảng!

Đơn giản là phí phạm phần thưởng!

Tây Côn Luân.

Đôi mắt vàng sắc bén của Lục Áp phát ra ngọn lửa Thái Dương Tinh Hỏa.

"Xì!" Lục Áp hừ lạnh một tiếng.

"Chẳng qua năm trăm vạn năm tu vi phần thưởng, xếp ở vị trí thứ mười, có gì đáng tự đắc?!" "Lại còn gây ra động tĩnh lớn như vậy?!" Lục Áp cực kỳ khó chịu.

Y lần này bế quan, vẫn chưa bị thế trận Hồng Mông Kim Bảng quấy nhiễu tâm thần.

Nhưng lại bị uy áp Thánh nhân cực mạnh do Nguyên Thủy Thiên Tôn cố ý phát ra làm nhiễu loạn.

"Thái Dương Tinh Hỏa của ta chính là Pháp bảo tốt nhất!" "Thánh nhân đều khó có thể chống cự!

Lại thua kém một tấm ván quan tài sao?!" "Nếu ta lên bảng, ta nhất định sẽ đột phá tu vi, trọng lập Yêu Đình!" Lục Áp thề son sắt.

Kể từ sau Vu Yêu Lượng Kiếp, Lục Áp liền cần cù tu luyện.

Chỉ đáng tiếc, vẫn không thể tìm lại được cảnh thịnh vượng năm xưa của Yêu tộc.

Mà Kim Bảng này, có lẽ là một cơ hội.

Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử phất phất phất trần, đưa tay tóm lấy hư không.

Một tấm Địa Thư toàn thân phủ khí đen, tỏa ra linh khí lơ lửng giữa không trung.

"Ai…" Trấn Nguyên Tử đầy oán hận.

"So với Trấn Thiên Quan, Địa Thư của ta có gì không tốt?" "Vì sao không lên được bảng?!" Trấn Nguyên Tử cực kỳ bất mãn.

Y vốn tràn đầy tự tin, chỉ chờ Địa Thư lên bảng.

Không ngờ, lại bị một cái Trấn Thiên Quan gì đó đoạt mất vị trí thứ mười!

Địa Thư vốn do Đại Địa Thai Mô hóa thành, so với Trấn Thiên Quan không biết quý giá gấp bao nhiêu lần không chỉ!

"Ai!" Trấn Nguyên Tử lại một lần nữa thở dài nặng nề, trong lòng chất chứa một luồng khí âm u.

"Lão gia đừng tức giận, nói không chừng còn có cơ hội." "Mới là thứ mười, có lẽ Địa Thư xếp thứ chín, thứ tám cũng không chừng." Hai đạo đồng cất lời an ủi.

"Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân Giáo Tổ ở trước, lại có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, thêm vào Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ…" "Trong tay Tam Thanh cũng có Tam Bảo Ngọc Như Ý, Cửu Long Quải, Thanh Bình Kiếm… Tính đi tính lại, vị trí thứ chín có lẽ còn có chút cơ hội, thứ tám e rằng không có quá nhiều khả năng." Nhiều người như vậy tranh giành mười suất.

Vốn đã cực kỳ không dễ.

Trấn Nguyên Tử cũng biết rõ không có quá nhiều hy vọng.

Kim Ngao Đảo.

Thông Thiên bước ra khỏi Bích Du Cung, thần sắc ngưng trọng mà cảm khái.

Nhưng nhiều hơn vẫn là chấn kinh.

"Không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại đột phá rồi!" "Năm trăm vạn năm tu vi!" "Nếu ta có năm trăm vạn năm tu vi, cũng có thể đột phá.

Chỉ là dù thế nào cũng không thể so bì với Nguyên Thủy Thiên

Tôn và Thái Thanh Lão Tử.” “Cũng vô phương dùng sức một người để bảo vệ toàn bộ Tiệt Giáo.” Thông Thiên vô cùng buồn rầu.

Đặc biệt là khi nhìn thấy trên phần thưởng Kim Bảng còn có Hỗn Độn Huyền Thiết.

Hỗn Độn Huyền Thiết này là bảo vật Hỗn Độn, chỉ nghe nói, chưa từng thấy qua.

Có thể biến lớn biến nhỏ, luyện chế Hỗn Độn Chí Bảo.

“Có vật này, đệ tử Tiệt Giáo mỗi người một Hỗn Độn Chí Bảo, há lại sợ Phong Thần Lượng Kiếp?!” Thông Thiên trong lòng đại chấn kinh.

Trong mắt y, Hồng Mông Kim Bảng này chính là đường sinh cơ cuối cùng.

“Tru Tiên Kiếm, Thanh Bình Kiếm của ta!

Nhất định sẽ có cơ hội lên bảng!” “Nhất định phải lên bảng!” Thông Thiên không thể lùi bước, chỉ có thể tràn đầy tự tin!

Y ngẩng đầu ngưng vọng Hồng Mông Kim Bảng sáng rực trên chín tầng trời, nội tâm càng thêm kích động.

Lúc này Hồng Mông Kim Bảng ánh sáng rực rỡ.

Vô số sinh linh ngẩng đầu ngước nhìn, nội tâm vô hạn hướng về.

Năm trăm vạn năm tu vi, đủ để bất kỳ sinh linh nào thèm nhỏ dãi.

“Nếu ta có thể đạt được Hỗn Độn Huyền Thiết, nhất định có thể luyện chế ra một Linh Bảo hung mãnh vô cùng!” Đa Bảo Đạo Nhân kích động đến đỏ bừng mặt.

“Tỷ tỷ, vị trí thứ mười lại được năm trăm vạn năm tu vi phần thưởng, vậy càng lên trên phần thưởng há chẳng phải càng phong hậu.” Quỳnh Tiêu cũng không thể kìm nén được.

“Tiệt Giáo nhất định có thể lên bảng!” “Sư tôn nhất định có thể đạt được phần thưởng Kim Bảng!” Bích Tiêu vô cùng mong đợi.

“Chỉ là không biết, vị trí thứ chín, rốt cuộc sẽ là Pháp bảo gì?” Vân Tiêu bên cạnh mắt ẩn chứa ánh sáng yếu ớt.

Các đệ tử Tiệt Giáo đều hy vọng Pháp bảo của Sư tôn mình có thể lên bảng.

Như vậy, danh vọng Tiệt Giáo liền lại lên một bậc thang.

Hơn nữa xếp hạng trước Xiển Giáo, cũng có thể so bì được với họ.

Côn Luân Sơn.

Tiên vụ lượn lờ, một cảnh tường thụy.

“Đệ tử cung hạ Sư tôn lên bảng!” “Đệ tử cung hạ Sư tôn lên bảng!” Các đệ tử Xiển Giáo đồng thanh nói, thanh thế hạo đại.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đạt được phần thưởng Kim Bảng, đột phá tu vi, Xiển Giáo tự nhiên cũng lên một bậc thang.

“Trong tay Sư tôn cầm nhiều Pháp bảo, trước có Trấn Thiên Quan, lại có Bàn Cổ Phiên, còn có Tam Bảo Ngọc Như Ý…” “Sư tôn nhất định có thể lại lên bảng!” Quảng Thành Tử thần sắc đắc ý.

Có một Sư tôn lợi hại như vậy, bọn họ thân là đệ tử, tự nhiên trong Hồng Hoang càng có tiếng nói.

“Đại sư huynh nói không sai, Sư tôn nhất định có thể lần nữa lên bảng, triệt để nghiền ép Tiệt Giáo, Nhân Giáo, giành vị trí đầu bảng.” Ngọc Đỉnh Chân Nhân bên cạnh cũng cất lời phụ họa.

Đông đảo đệ tử tụ tập một chỗ, lời nói đều là đắc ý.

Đúng lúc này.

Trên chín tầng trời lại phát ra tiếng "ầm ầm ầm".

Hồng Mông Kim Bảng không ngừng chấn động, các phù văn trên đó cũng từ từ tiêu tán.

Kim quang không ngừng tỏa ra.

Kim Bảng lần nữa hiển hiện!! 【Hồng Mông Kim Bảng Pháp Bảo Bảng vị trí thứ chín: Lục Hồn Phiên】 【Chủ sở hữu: Thông Thiên Giáo Chủ】 【Lục Hồn Phiên: Dùng để trọng lập Địa Thủy Hỏa Phong, cải tạo vạn vật thế giới.

Phiên này có sáu đuôi, trên đuôi ghi tên sáu người, sáng tối dùng phù ấn, đợi đến ngày bái xong, lắc phiên này, có thể hủy hoại tính mạng sáu người.】 【Phần thưởng 1: Mười triệu năm tu vi】 【Phần thưởng 2: Mười vạn bộ Băng Sương Phản Giáp, có thể chống đỡ công kích của Chuẩn Thánh, và gây phản phệ cho đối phương, khiến đối phương chịu khổ sở do băng sương tấn công Nguyên Thần.】 Kim Bảng vừa phát ra, mấy vị Thánh nhân Hồng Hoang đều trừng lớn đôi mắt!!!

Chương 7

Lần này lại thưởng mười triệu năm tu vi!

Gấp đôi so với vị trí thứ mười!

Năm trăm vạn năm đã khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn đột phá một tiểu cảnh giới.

Vậy mười triệu năm này, há chẳng phải có thể trực tiếp đột phá hai tiểu cảnh giới!

Hơn nữa!

Phần thưởng thứ hai, lại có mười vạn bộ Băng Sương Phản Giáp?!!

Điều này không khỏi khiến chư vị Thánh nhân đều hít một hơi khí lạnh.

Băng Sương Phản Giáp này, chưa từng nghe nói qua.

Lại có thể chống đỡ công kích của Chuẩn Thánh, còn có thể gây phản phệ?

Công thủ nhất thể!

Trọn vẹn mười vạn bộ!!!

Bảo vật như vậy đã có thể sánh với cực phẩm Tiên Thiên Chí Bảo!

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử vốn luôn biểu hiện lãnh tĩnh đã không thể bình tĩnh.

"Băng Sương Phản Giáp!" "Mười vạn bộ!" Thái Thanh Lão Tử

trừng lớn mắt, hít một hơi khí lạnh.

Như vậy, chiến lực của Tiệt Giáo có thể nói là tăng vọt không biết bao nhiêu cấp độ.

Có Băng Sương Phản Giáp, dù là Thái Ất Kim Tiên, thậm chí là Kim Tiên bình thường, e rằng cũng có thể vô sở úy kỵ.

Điều này đối với Phong Thần mà nói, vô cùng bất lợi.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa mới chìm đắm trong niềm vui tu vi đột phá liền lập tức biến sắc.

"!!" "Mười triệu năm tu vi?!" "Vậy Thông Thiên chẳng phải sắp đuổi kịp ta sao?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt lập tức xanh mét.

Thêm vào mười vạn bộ Băng Sương Phản Giáp kia, một khi Tiệt Giáo cuốn vào lượng kiếp, liền có cơ hội chống đỡ.

"Không được!" "Tiệt Giáo lần lượng kiếp này, nhất định phải bị hóa giải!" "Nếu đến bước đường cùng, ta không ngại tự mình ra tay!" Trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lóe lên một tia âm hiểm.

Lúc này, cảnh tượng trong Hồng Mông Kim Bảng đã hiển hiện.

Lục Hồn Phiên hình tam giác, sáu dải đuôi phiên phất phới trong hư không, xung quanh mang theo Địa Thủy Hỏa Phong.

Từng trận uy áp khủng bố từ đuôi phiên phát ra, cuốn lấy uy năng vô biên.

Hư không rung lắc dữ dội!

Bảo quang tứ xạ!

Đại địa Hồng Hoang cũng bị đuôi phiên khổng lồ của Lục Hồn Phiên bao phủ.

“Ầm ầm ầm!” “Sát!” Vạn vật đều tan vỡ!

Tất cả bao trùm trong bóng tối.

Luồng khí tức khủng bố này, khiến các sinh linh Hồng Hoang run rẩy.

Mấy vị Thánh nhân cũng cảm nhận được sát khí xộc thẳng vào mặt.

Phiên này, chuyên trị Thánh nhân!

Muốn mạt sát Thánh nhân dễ như trở bàn tay, lặng lẽ không một tiếng động.

“Ong!” “Ong!” Lục Hồn Phiên lần nữa xuất hiện, không gian vì thế mà rung lắc dữ dội.

Đại địa Hồng Hoang tan vỡ lại bắt đầu tái tổ.

Vạn vật bị nó cải tạo!

Bóng tối tái kiến ánh sáng. 1.

Tinh thần dày đặc, sông hồ biển cả lại dâng trào, hoán phát sinh cơ.

Cho đến khi cảnh tượng dần dần tiêu tán, chúng nhân vẫn chìm đắm trong uy năng khủng bố của Lục Hồn Phiên.

Cải tạo vạn vật!

Trọng lập Địa Thủy Hỏa Phong!

“Lục Hồn Phiên!” Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi, trán nổi đầy gân đen.

Lục Hồn Phiên này chỉ cần ghi tên y lên, liền có thể hủy diệt y.

Đây là Pháp bảo tuyệt vời để đối phó Thánh nhân!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không khỏi lo ngại.

“Xem ra, ta không thể không phòng bị.” Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng đã có chủ ý.

Tu Di Sơn.

“Ta còn cần nhanh chóng ra tay.” Tiếp Dẫn Đạo Nhân sắc mặt ngưng trọng.

“Một khi Thông Thiên trở mặt, nếu y lặng lẽ ghi tên chúng ta lên Lục Hồn Phiên, hậu quả khó có thể tưởng tượng.” Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng nghĩ đến tầng này, liền cảm thấy thấp thỏm lo âu.

Dù sao đuôi phiên Lục Hồn Phiên có thể ghi tên mà lặng lẽ không một tiếng động.

Thêm vào việc trước đó ở Tử Tiêu Cung, họ đã cố ý đẩy Thông Thiên ra ngoài.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tự nhiên có chút chột dạ.

“Sư huynh, chúng ta chi bằng liên hợp Nguyên Thủy Thiên Tôn, cùng đối phó Tiệt Giáo.” Chuẩn Đề mặt lộ vẻ cười.

Hai người nhìn nhau, khẽ gật đầu.

Tiếp đó, trong mắt hai người đều lộ ra một vẻ âm hiểm và toan tính.

Đối với họ mà nói, Xiển Giáo và Tiệt Giáo tranh đấu, đã thành sự thật đã định.

Ngày họ mong đợi, đã ở ngay trước mắt.

Bích Du Cung.

Thông Thiên nhìn cảnh tượng từ từ tiêu tán, trong lòng cũng có một luồng hào khí ngút trời.

“Quả nhiên trời giúp ta!” “Tiệt Giáo đã có một đường sinh cơ!

Một đường sinh cơ!" "Ha ha ha!" Thông Thiên ngửa đầu cười lớn, trong lòng khoái ý.

"Có mười vạn bộ Băng Sương Phản Giáp này, đệ tử Tiệt Giáo của ta sợ gì Phong Thần Lượng Kiếp?!" "Nguyên Thủy!

Thái Thanh!

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề!

Các ngươi muốn hãm hại Tiệt Giáo của ta, ta liền nhất định không làm theo ý các ngươi!

Ta thề sẽ nghịch thiên mà đi!

Mặc kệ cái Phong Thần Bảng chết tiệt đó!" "Ha ha ha…" Thông Thiên đã lâu không cười lớn sảng khoái như vậy.

Y sải bước ra khỏi Bích Du Cung, quanh thân bao phủ một luồng tử khí, hùng vĩ mấy vạn dặm.

Kim Ngao Đảo tức thì bao trùm trong tử khí mênh mông.

"Đệ tử cung hạ Sư tôn!" "Đệ tử cung hạ Sư tôn!" Các đệ tử Tiệt Giáo đồng thanh hô, tiếng reo hò rung trời chuyển đất!

"Ầm!" Hồng Mông Kim Bảng ánh sáng lóe lên.

Mười triệu năm tu vi mãnh liệt rót vào cơ thể Thông Thiên.

"Vù!" Xung quanh mấy chục vạn dặm tiên linh chi khí nhanh chóng dũng mãnh ập đến, tạo thành một xoáy nước khổng lồ, bay về phía Kim Ngao Đảo, dẫn đến trời sinh dị tượng.

Thế trận này, còn lớn hơn Nguyên Thủy Thiên Tôn gấp mười.

Thông Thiên hoàn toàn không cần tu luyện nữa, chỉ cần tâm thần hợp nhất, an nhiên tiếp nhận.

Tu vi bàng bạc mênh mông một đường bay vọt!

Uy áp Thánh nhân khủng bố từng tầng lớp lớp từ Kim Ngao Đảo tản ra, tràn ngập Hồng Hoang!

Hàng ức vạn sinh linh run rẩy!

Tam Trọng Thiên Trung Kỳ!

"Oanh!" Tam Trọng Thiên Hậu Kỳ!

Từ Trung Kỳ đến Hậu Kỳ, một tiểu cảnh giới đột phá không hề gặp trở ngại.

Tu vi pháp lực cuồn cuộn đổ vào Nguyên thần.

Hàng ức vạn công khoảnh khánh vân từ đỉnh đầu Thông Thiên nở rộ.

Trong khánh vân, vô tận lôi đình tử điện lóe sáng.

Thông Thiên toàn thân như ngâm trong nước ấm, gân cốt huyết mạch, hàng ức vạn lỗ chân lông hấp trương, thổ nạp.

Mỗi giọt huyết dịch màu vàng đều ẩn chứa năng lượng vô tận.

Toàn thân được tẩy rửa hoàn toàn! 2.

Chương 8

Gân cốt đã kiên nhẫn, tỏa ra ánh sáng óng ánh.

"Oanh!" Tam Trọng Thiên Đỉnh Phong!

Thông Thiên lại một lần nữa thuận lợi đột phá một tiểu cảnh giới!

Cổ uy áp Thánh nhân kia lại tiếp tục thăng cấp, từng tầng trấn áp.

Trên Cửu Thiên, cũng là lôi đình cuồn cuộn.

Vô tận tử khí từ quanh thân Thông Thiên tản ra.

Hươu nai, tiên hạc, vượn kêu thét.

Chim chóc bay lượn quanh Kim Ngao Đảo.

Sóng biển cuộn trào, tiếng sóng trấn động trời đất!

Các loại cảnh tượng tường thụy đều chúc mừng Thông Thiên có sự đột phá.Lại một đạo hoa quang giáng xuống!

Mười vạn bộ Băng Sương Phản Giáp đã bày trước mắt Thông Thiên.

Một tầng phản giáp mỏng như cánh ve, tỏa ra ánh sáng bạc, nhìn tựa bình thường nhưng lại mang theo lực phòng ngự cực mạnh.

Trọn vẹn mười vạn bộ!

Chất đống như núi!

Những thứ này đối với một vị Thánh nhân như Thông Thiên thì hoàn toàn vô dụng.

"Đệ tử Tiệt Giáo tốc tốc đến quảng trường Bích Du Cung!" Thông Thiên một tiếng lệnh hạ.

Các đệ tử Tiệt Giáo như vạn tiên triều bái, lũ lượt cưỡi mây đạp

gió bay tới.

Cảnh tượng thịnh vượng này, thanh thế hùng vĩ.

"Đệ tử bái kiến Sư tôn!" Các đệ tử Tiệt Giáo đã không kìm được sự phấn chấn.

Đặc biệt là khi nhìn thấy dị bảo do Kim Bảng ban thưởng này.

"Mười vạn bộ Băng Sương Phản Giáp này, các ngươi mỗi người một kiện." Thông Thiên vung tay, mười vạn bộ Băng Sương Phản Giáp nhanh chóng được phân phát.

Vừa mặc lên người, liền hoàn toàn ẩn nấp, mắt thường căn bản không thể phân biệt.

Còn một số Băng Sương Phản Giáp còn lại, tạm thời do Thông Thiên giao cho Đa Bảo Đạo Nhân bảo quản.

"Đệ tử bái tạ Sư tôn!" Các đệ tử Tiệt Giáo có được bảo vật này, thần sắc chấn động.

Ngay cả những đệ tử có tu vi thấp như Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên cũng không còn sợ hãi.

Về sau, chỉ cần liều mạng làm!

Dù gặp Chuẩn Thánh, lại có gì đáng sợ?!

Cứ làm là xong!

"Tiệt Giáo Thánh uy!" "Tiệt Giáo Thánh uy!" "Tiệt Giáo Thánh uy!" "……" Âm thanh hùng vĩ vang vọng trên không Kim Ngao Đảo.

Một cỗ khí thế ngút trời xông thẳng lên.Ngọc Hư Cung.

"Một lũ đám thấp sinh noãn hóa!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng, từng chữ từng câu.

Cứ như vậy, đám đệ tử Tiệt Giáo mà y căn bản không thèm để

mắt tới lại càng khó đối phó.

Thử nghĩ mà xem, có Băng Sương Phản Giáp, công kích của Chuẩn Thánh cũng có thể chống đỡ!

Vậy thì cường giả Đại La bình thường, cũng chẳng thể làm gì được họ.

Cần biết rằng, bồi dưỡng một vị Chuẩn Thánh đã khó càng thêm khó!

"Chỉ mong Kim Bảng ban thưởng, có thể lại giáng lâm Xiển Giáo của ta." Nguyên Thủy Thiên Tôn đành phải ký thác hy vọng vào Hồng Mông Kim Bảng.Tu Di Sơn.

"!!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhìn nhau.

"Sư huynh, Thông Thiên đã bước vào cảnh giới Tam Trọng Thiên Đỉnh Phong." Chuẩn Đề sắc mặt khó che giấu vẻ đố kỵ.

"Không cần bận tâm, ta và ngươi không có cách nào với y, nhưng còn có Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Ba tôn Thánh nhân chúng ta hợp lực, nhất định có thể đối chiến!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân không hề để ý điều này, mà là một vẻ mặt tham lam.

"Mười vạn bộ Băng Sương Phản Giáp này, nếu có thể để đệ tử Tây Phương Giáo của ta có được, nhất định có thể chỗ nào cũng đi đến không ai địch nổi!

Đáng tiếc, lại cho đám phi mao đới giác kia." Tiếp Dẫn trong lòng không cam.

Hai người ngẩng đầu nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, ánh mắt rực sáng.Hàng ức vạn sinh linh càng thêm chờ đợi xếp hạng tiếp theo.

Phần thưởng thứ mười, thứ chín đã không ngừng tăng giá.

Lần này thứ tám thì sao?!

Lại sẽ là ai?!Trên Cửu Thiên, hư không chấn động.

Kim quang không ngừng nở rộ, các phù tự trên Hồng Mông Kim Bảng lại từ từ tiêu tán.

Lập tức mấy hàng chữ lớn như ấn lên, rực rỡ lóa mắt.【Hồng Mông Kim Bảng Pháp Bảo Bảng Đệ Bát Danh: Thái Cực Đồ 】【Chủ sở hữu: Thái Thanh Lão Tử 】【Thái Cực Đồ: Dùng để bình tức phong thủy hỏa địa, chuyển hóa âm dương ngũ hành chi lực, bình định tứ tượng bát quái chi uy, hủy diệt càn khôn, cấm cố thời gian không gian, là Khai Thiên Thần Khí chí cao vô thượng, Chứng Đạo Chí Bảo, có thể trấn áp Hồng Mông khí vận. 】【Kim Bảng ban thưởng 1: Mười vạn Công Đức Tường Vân 】【Kim Bảng ban thưởng 2: Mười vạn bộ Phệ Hỏa Long Hồn.

Phệ Hỏa Long Hồn, dùng long hồn nhập vào Nguyên thần, kích phát thiên phú kỹ năng, có thể tăng cường một đại cảnh giới chiến lực.

Một khi đốt cháy long hồn cùng Nguyên thần, Kim Tiên có thể bộc phát chiến lực Thái Ất Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên thì bộc phát chiến lực Đại La, Đại La thì bộc phát chiến lực Chuẩn Thánh, Chuẩn Thánh bộc phát chiến lực Bán Tôn Thánh nhân. 】Hàng ức vạn sinh linh ngẩng đầu ngưỡng vọng, ánh mắt đã ngưng trệ.

Mọi người hít một ngụm khí lạnh!

Vẫn chìm trong kinh hãi!Ngay sau đó trên Hồng Mông Kim Bảng lại hiện lên một cảnh tượng.

Thái Cực Đồ triển khai họa trục, có thể thấy trên đó khắc họa đầy đủ vạn vật Hồng Hoang, các tộc các sinh linh, sống động như thật.

Từng đạo kim quang hiện lên, hàng ức vạn sinh linh đều ở trong đó.

Sự chấn động không cần nói cũng rõ!

Cùng với họa quyển của Thái Cực Đồ triển khai, giữa lại dựng lên một cây cầu vàng.

Thân cầu rộng lớn kiên cố, khắc họa phù văn tinh xảo.

Thậm chí có thể liên kết Thiên Đạo Thánh uy!

"Oanh long long!" Đầu kia cầu vàng, Thiên Đạo Thánh uy giáng lâm.

Thời không xoay chuyển, vô tận biến hóa, hóa thành Hồng Mông thế giới.

Hàng ức vạn sinh linh đã sớm nhìn hoa mắt chóng mặt, tâm thần đều bị thu hút vào trong.

"Sát!" Cùng với Thái Cực Đồ dần dần thu lại, một cỗ uy năng khủng bố tràn ngập Thiên Đạo Thánh uy lại từ hư không trực tiếp đánh tới.

Một vết nứt khổng lồ kéo dài hàng vạn công lý.

Trời đất lại bị trực tiếp xé toạc!

Tứ phân ngũ liệt!

"!!!" Các sinh linh Hồng Hoang đã run rẩy, ai nấy đều chấn kinh! Ngọc Hư Cung.

"Đáng ghét!" "Phan Cổ Phiên của ta lại không lên bảng?!

Đây là đạo lý gì?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận đến mức mặt hơi vặn vẹo.

Phần thưởng lần này, hiển nhiên tốt hơn không biết bao nhiêu so

với cái thứ mười của y!

"Mười vạn công đức!!" "Mười vạn công đức!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với công đức này đã khát vọng từ lâu, nhịn không được lẩm bẩm.

"Giáo Tổ không cần phiền lòng, lần này chưa lên bảng, còn đợi lần sau.

Phan Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, đều do Phan Cổ Phủ hóa thành, thực lực không hề kém cạnh." Nhiên Đăng Cổ Phật mặt không gợn sóng, nhàn nhạt an ủi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt hơi chuyển biến tốt đẹp.

Theo lý mà nói, quả thật không hề kém cạnh.

Nhưng Hồng Mông Kim Bảng lại thiên vị chọn Thái Cực Đồ, không chọn Phan Cổ Phiên.

Hy vọng này e rằng cũng rất mong manh.Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đã dần mất đi kiên nhẫn.

Cả hai đều Thánh tâm đại loạn.

Đặc biệt là khi nhìn thấy phần thưởng công đức này, trong lòng càng thêm ngứa ngáy!

"Đáng ghét!" "Sao vẫn chưa đến lượt Tây Phương của ta!" "Thất Bảo Diệu Thụ của ta chẳng lẽ còn không thể lên bảng sao?!" Chuẩn Đề Đạo Nhân mặt đỏ tai hồng, một vẻ tức giận.

"Không vội không vội." Tiếp Dẫn Đạo Nhân miệng nói không vội, nhưng trong lòng cũng đã mất đi kiên nhẫn.

"Phần thưởng Kim Bảng này, đối với Thái Thanh Lão Tử mà nói, thật sự có chút lãng phí.

Nhân Giáo của y không có mấy đệ tử, lại ban thưởng mười vạn bộ Phệ Hỏa Long Hồn.” Tiếp Dẫn Đạo Nhân đã bắt đầu nói bóng nói gió, chua ngoa.

“Đệ tử Tây Phương của ta tu vi vốn không bằng Tiệt Giáo, Xiển Giáo.

Nếu có được mười vạn bộ Phệ Hỏa Long Hồn, chiến lực tự nhiên sẽ tăng lên mấy đại cảnh giới!

Nhưng lại cứ cho Nhân Giáo!

Huyền Đô một mình y hà tất dùng đến mười vạn bộ?!” Tiếp Dẫn tức giận không nhẹ.

“Không bằng, chúng ta nghĩ cách, có thể đến chỗ Thái Thanh mượn mấy vạn bộ.” Chuẩn Đề Đạo Nhân nhanh chóng nghĩ ra cách giải quyết.

Chữ “mượn” này, lại mang ý nghĩa sâu xa.

Chương 9

Tiếp Dẫn rất nhanh hiểu ý.

“Không sai không sai, ta thấy Thái Thanh Lão Tử cũng không dùng hết nhiều Phệ Hỏa Long Hồn như vậy, hơn nữa tu vi của Huyền Đô vốn đã không thấp.

Phệ Hỏa Long Hồn này tự nhiên có duyên phận sâu hơn với Tây Phương.” Tiếp Dẫn trên mặt lúc này mới lộ ra một nụ cười thản nhiên.Bích Du Cung.

“Phệ Hỏa Long Hồn!” “Đây thật là bảo bối tốt!

Thậm chí có thể trực tiếp tăng cường một đại cảnh giới!” Trong mắt Thông Thiên tràn đầy vẻ hâm mộ.

Đệ tử Chuẩn Thánh của Tiệt Giáo y rất nhiều.

Nếu có thể có được mấy bộ Phệ Hỏa Long Hồn, chiến lực sẽ trực tiếp tăng vọt đến cấp độ Bán Tôn Thánh nhân.

Cảnh tượng đó!!!

Lại thêm nhiều đệ tử có Phòng Ngự Chí Bảo.

Nhìn khắp Hồng Hoang, trừ Thánh nhân ra.

Còn ai có thể địch lại đệ tử Tiệt Giáo?!

Nghĩ đến đây, trong lòng Thông Thiên liền dâng lên vô tận hào khí.Lúc đó, Đa Bảo Đạo Nhân đang ở quảng trường Bích Du Cung lên tiếng.

“Sư tôn, không bằng chúng ta đi mượn vài bộ từ Sư bá thì sao?” Đa Bảo cũng rất thích bảo bối này.

Một khi dung hợp Nguyên thần, chiến lực của y sẽ trực tiếp tiến

vào cấp độ Bán Tôn Thánh nhân.

Sự cám dỗ như vậy!

Ai mà không động lòng?!

Thông Thiên lại nhíu mày, thần sắc phức tạp.

Nghị sự tại Tử Tiêu Cung, bọn họ đã không hòa hợp.

Thái Thanh Lão Tử này, tự nhiên sẽ không dễ dàng cho mượn.

Hơn nữa, e rằng không chỉ Tiệt Giáo mới để ý Phệ Hỏa Long Hồn.

Xiển Giáo!

Tây Phương!

Đều đang dõi mắt nhìn.

Khó thay!!Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Đôi mắt đục ngầu của Thái Thanh Lão Tử đột nhiên bừng lên ánh sáng từ từ.

"Huyền Đô!" Thái Thanh Lão Tử nhanh chóng truyền âm. 3.

Sau một khắc, Huyền Đô đã từ đạo tràng gấp rút đến.

"Bái kiến Sư tôn!" Huyền Đô thần tình phấn khởi, đã sốt ruột không chờ được.

Ngay lúc này, phần thưởng trên Hồng Mông Kim Bảng hóa thành một đạo hoa quang, lao về phía Bát Cảnh Cung.

Mười vạn công đức, cuốn theo vô tận tường thụy.

Ánh sáng ngũ sắc rực rỡ, treo ngược trước cổng Bát Cảnh Cung.

Trên mặt đất hiện ra vô tận kim liên.

"Oanh long long!" Mười vạn công đức ào ào đổ vào Thánh khu

của Thái Thanh Lão Tử.

Dưới sự bao quanh của công đức, toàn thân Thái Thanh được kim quang chiếu rọi.

Tứ Trọng Thiên Trung Kỳ!

Tứ Trọng Thiên Đỉnh Phong!

"Oanh!" Pháp lực bàng bạc vô tận từ Bát Cảnh Cung ầm ầm xông ra.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tổng cộng có Cửu Trọng Thiên.

Bước vào Tứ Trọng Thiên Trung Kỳ đến Đỉnh Phong, chính là một bước ngoặt.

Từ Tứ Trọng Thiên Trung Kỳ thăng cấp Đỉnh Phong, độ khó giống như Chuẩn Thánh bước vào Thánh nhân!

Nhưng Thái Thanh Lão Tử hấp thu mười vạn công đức, liền dễ như trở bàn tay, trực tiếp đột phá!Ngọc Hư Cung.

"!!!" Đồng tử Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên co rút.

"Đại huynh đã bước vào cảnh giới Đỉnh Phong!" Y bây giờ cũng chỉ còn kém bước quan trọng nhất này.

Nếu có thể lại lên bảng một lần nữa, nhất định có thể bước vào Đỉnh Phong!Ngoài Bát Cảnh Cung.

Huyền Đô cũng thần thái rạng rỡ.

"Cung hạ Sư tôn!" "Cung hạ Sư tôn!" Ngay sau đó, Thái Thanh Lão Tử vung tay áo.

Một ngọn lửa màu vàng từ Bát Cảnh Cung bay ra.

"Ầm!" Phệ Hỏa Long Hồn lập tức đánh vào trong cơ thể Huyền Đô.

Trong chốc lát, Huyền Đô toàn thân như bị liệt hỏa thiêu đốt.

Nhưng thân thể y lại không thấy chút dấu vết ngọn lửa nào.

Chỉ có Nguyên thần bị long hồn kia không ngừng nuốt chửng, thiêu đốt, tiến hành bước dung hợp tiếp theo.

"A!" Huyền Đô gân xanh nổi lên, đau đớn không thể tả xiết.

Nhưng y biết, tất cả điều này đều đáng giá!

"A!" Huyền Đô lại đau đến sắc mặt tái nhợt, toàn thân co giật.

Máu huyết quanh thân y dường như đang sôi sục, nhiệt độ cao đến mức đáng sợ.

Mỗi một tấc gân cốt đều không ngừng chịu đựng sự thiêu đốt.

Loại liệt hỏa này, thậm chí không kém hơn Thập Đại Bản Nguyên Chi Hỏa của Hồng Hoang.

Mãi cho đến khi Nguyên thần được rèn luyện lại, hoàn toàn dung hợp long hồn này.

"Hô!" Huyền Đô chỉ cảm thấy đau đớn dần biến mất.

Toàn thân y tràn đầy sức mạnh, cường độ thân thể đạt đến một cảnh giới khủng bố.

Y niệm động, lấy pháp lực thôi động Nguyên thần.

"Oanh!" Nguyên thần nhanh chóng bị liệt hỏa bao phủ.

Mà chiến lực của y lúc này, đã có sự tăng cường đáng sợ.

"Để ta thử uy lực xem sao." Huyền Đô từ từ bay lên trời, vung một quyền về phía xa.

Một quyền lớn bị liệt hỏa bao bọc, cuốn theo uy áp vô biên.

"Oanh long long!" Một quyền hạ xuống, mặt đất trong phạm vi hàng ngàn vạn công lý có thể nhìn thấy bằng mắt thường, lại hóa

thành tro bụi.

Một vùng chết chóc!

Không còn bất kỳ sinh linh nào!

"!!!" Huyền Đô trầm ngâm hồi lâu, cũng bị chiến lực của bản thân làm cho giật mình.

Y vừa rồi, chỉ mới dùng ba thành pháp lực.

"Không hổ là phần thưởng của Kim Bảng!" "Đệ tử bái tạ Sư tôn!" Huyền Đô lập tức quỳ bái ngoài cổng Bát Cảnh Cung, vô cùng thành kính.

Thái Thanh Lão Tử khẽ gật đầu, rất hài lòng.

Đối với y mà nói.

Đệ tử không cần quá nhiều.

Chỉ cần có một người này, dụng tâm bồi dưỡng là được.

Mà Huyền Đô, với tư cách là đại đệ tử duy nhất của Nhân Giáo, cũng không làm y thất vọng.

"Thiện." "Ngươi cứ đi đi." Thái Thanh Lão Tử vung tay áo dài, tiếp tục nhắm mắt tu luyện.

Giờ đây, nhìn khắp Hồng Hoang, không một Thánh nhân nào là địch thủ của y.

Cũng càng không có đệ tử nào là địch thủ của Huyền Đô.Trường Sinh Điện.

"Thái Cực Đồ cũng lên bảng rồi?" "Ừm… Không tệ không tệ." Lục Phàm tinh mâu khẽ chuyển, khóe môi nhếch lên.

Thái Cực Đồ lên bảng, y cũng không kinh ngạc.

Chỉ đáng tiếc, Nhân Giáo chỉ có một đệ tử là Huyền Đô.

Mười vạn bộ Phệ Hỏa Long Hồn được ban thưởng cũng không dùng hết!

Nếu cưỡng ép cho Huyền Đô thêm mấy bộ, e rằng y sẽ trực tiếp hóa thành tro bụi!

Chỉ có công đức kia là còn có chút tác dụng.

"Nhân Giáo…" Lục Phàm vừa nhấp trà, vừa chìm vào suy tư, thần tình luôn ung dung tự tại.

"Nghị sự Tử Tiêu Cung, Thái Thanh Lão Tử này cũng chẳng nói lời tốt đẹp gì cho Tiệt Giáo.

Sau đó càng liên thủ với mấy vị Thánh nhân khác, cùng đối phó Thông Thiên.

E rằng hôm nay, dù có được bao nhiêu phần thưởng Kim Bảng cũng vô ích…" Lục Phàm nhàn nhạt mở miệng, trong thần sắc thư thái thoáng qua một tia sát ý.

Y căn bản không để Nhân Giáo, không để Thái Thanh Lão Tử vào mắt.

Chương 10

Muốn giết y, dễ như trở bàn tay.

Chỉ là như vậy, chẳng phải sẽ lộ thân phận sao.

Vẫn nên nằm yên thì hơn.Lúc đó, trong Bát Cảnh Cung.

"A xì!" Thái Thanh Lão Tử lại đột nhiên hít một hơi, hắt hơi một cái.

"???" Thái Thanh Lão Tử vẻ mặt kinh hãi.

Tôn là Thánh nhân, y vì sao lại hắt hơi??

Cảm giác này, e là có chút chẳng lành a!

Thái Thanh Lão Tử nhíu mày, bấm ngón tay tính toán.

Nhưng lại không có kết quả.

"Quái lạ!" Thái Thanh Lão Tử lẩm bẩm.

Mà Lục Phàm bên này, trong đầu đã hiện lên đủ loại cảnh tượng.

Y bây giờ chỉ muốn nằm yên, tự nhiên sẽ không tự mình động thủ.

Còn về việc đối phó Nhân Giáo, y đã bắt đầu đủ loại liên tưởng.

"Không bằng, cứ gọi vị đệ tử kia chạy một chuyến?" "Hoặc là thần không biết quỷ không hay trước tiên chặt đứt khí vận Nhân Giáo?" Lục Phàm biểu cảm không đổi, ngữ khí càng là chưa từng có sự nhẹ nhõm.

Dường như đang nói về một chuyện cực kỳ bình thường.

Nếu Thái Thanh Lão Tử biết được, e rằng sẽ thổ huyết tại chỗ!

"Thôi được thôi được, không vội một lúc.

Cứ xem xong Kim Bảng này rồi nói.” Lục Phàm thu lại tâm tư, tiếp tục nằm trên ghế mây.

Vừa phe phẩy quạt bồ, một tay nhấp trà, vô cùng nhàn nhã.Lúc đó, hàng ức vạn sinh linh càng thêm chờ đợi xếp hạng tiếp theo của Hồng Mông Kim Bảng.

Xếp thứ mười, thứ chín, thứ tám, phần thưởng đều phong phú.

Hơn nữa nhìn theo cách này.

Xếp hạng càng cao, phần thưởng càng lợi hại.

Vậy đến thứ nhất, phần thưởng lại phải khủng bố đến mức nào đây?!!

Tất cả sinh linh đều vô cùng mong đợi.

Bao gồm cả mấy vị Thánh nhân.

Ban đầu họ có lẽ vẫn còn chút kiềm chế.

Nhưng bây giờ, sau khi nhìn thấy phần thưởng của Nguyên Thủy, Thông Thiên, Thái Thanh Lão Tử, đều đã không thể giữ bình tĩnh.

Chỉ cần có thể lên bảng, liền có thể thay đổi địa vị của họ trong Hồng Hoang!Oa Hoàng Cung.

Phượng mâu Nữ Oa khẽ lóe sáng, hiện lên một tia thâm ý khó phát giác.

“Ta trong số mấy vị Thánh nhân, tu vi thấp nhất.

Nếu có thể xếp ở vị trí đầu, có được phần thưởng Kim Bảng, tu vi tất sẽ dẫn đầu.” Bởi vì, xếp hạng càng cao, phần thưởng càng phong phú.

Đến lúc đó, nàng cũng không cần phải làm ra vẻ không quan tâm mọi chuyện lớn nhỏ trong Hồng Hoang nữa.

Năm đó Vu Yêu đại chiến.

Nàng muốn ra tay giúp Yêu tộc, nhưng lại bị mấy tôn Thánh nhân ngăn ở Oa Hoàng Cung.

Đều là vì tu vi của nàng thấp.

Lần này một khi quật khởi, nàng nhất định phải lại chấn hưng uy phong Yêu tộc!

Nữ Oa sắc mặt uy áp, quanh thân thần quang nhàn nhạt tản ra.Đúng lúc này, trên Cửu Thiên Hồng Mông Kim Bảng nở rộ hoa quang!

"Oanh long long!" Lôi đình màu tím lóe sáng.

Kim Bảng hiện ra!【Hồng Mông Kim Bảng Pháp Bảo Bảng Đệ Thất Danh: Phan Cổ Phiên 】【Chủ sở hữu: Nguyên Thủy Thiên Tôn 】【Phan Cổ Phiên: Hồng Mông sáng thế công, Hỗn Độn diễn sinh hiển chân hùng.

Khai thiên tích địa tạo hóa hiện, Phan Cổ Thánh uy thế như hồng.

Thiên Đạo Thánh nhân cũng cực kỳ kiêng kỵ, không thể tùy tiện tế xuất. 】【Kim Bảng ban thưởng 1: Mười vạn Công Đức 】【Kim Bảng ban thưởng 2: Mười lăm vạn bộ Thượng Phẩm Linh Hồn.

Thượng Phẩm Linh Hồn dùng để tăng cấp Nguyên thần, tăng cường huyết mạch căn nguyên.

Sinh linh Hồng Hoang đều do Phan Cổ Đại Thần hóa thành, huyết mạch căn nguyên tự nhiên không đồng đều, huyết mạch cao nhất là Cửu Phẩm.

Thượng Phẩm Linh Hồn này chỉ hữu dụng đối với huyết mạch Tam Phẩm trở lên.

Thượng Phẩm Linh Hồn có thể không ngừng chồng chất sử dụng,

mỗi lần chồng chất một tầng, việc tăng cường huyết mạch cũng sẽ bị hạn chế, cao nhất không thể vượt quá Thất Phẩm. 】Mọi người nhìn thấy nội dung Kim Bảng hiện ra, đều há hốc mồm, vô cùng chấn kinh.

"!!!" "Phần thưởng Kim Bảng lần này, quả nhiên càng thêm nghịch thiên!" "Thượng Phẩm Linh Hồn, thậm chí có thể tăng cường huyết mạch căn nguyên?!

Điều này… điều này chưa từng nghe qua!" Hàng ức vạn sinh linh đều đã hoàn toàn chấn động.

Hồng Hoang từ khi ra đời đến nay.

Huyết mạch căn nguyên của bất kỳ sinh linh nào, đều đã được định sẵn.

Điều này căn bản không thể thay đổi!

Huống chi, Tam Thanh chính tông của Phan Cổ, huyết mạch căn nguyên cũng chỉ là Bát Phẩm.

Bát Phẩm huyết mạch căn nguyên nhìn khắp Hồng Hoang, đã đạt đến Đỉnh Phong.

Cho nên, thành tựu của Tam Thanh cũng thuộc hàng cao nhất Hồng Hoang!

Không thể tưởng tượng được, Thượng Phẩm Linh Hồn này thậm chí có thể trực tiếp khiến nó đạt đến Thất Phẩm!!

Thất Phẩm huyết mạch căn nguyên, thiên phú tu luyện tự nhiên không thể so sánh với những kẻ Tam Tứ Phẩm kia.

"Hâm mộ a!!!" Hàng ức vạn sinh linh đều thèm đến chảy nước dãi.

Việc tăng cường huyết mạch căn nguyên này, chính là hoàn toàn cải thiên nghịch mệnh!

Ai mà chẳng muốn có được?!Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa khẽ cắn môi đỏ, trên mặt lộ ra một tia sốt ruột.

“Lại là Nguyên Thủy Thiên Tôn!” “Y lại có thể nhận được hai lần phần thưởng Kim Bảng!” Nữ Oa siết chặt tay, đã không thể ổn định tâm thần.

Bất quá, Nữ Oa muốn là phần thưởng công đức, có thể tăng cường tu vi.

Đối với Thượng Phẩm Linh Hồn, nàng cũng không mấy cảm hứng.

Dù sao, nàng cũng không có đệ tử.Tu Di Sơn.

“Thượng Phẩm Linh Hồn!!

Trực tiếp tăng cường huyết mạch căn nguyên?!!” Hai con mắt của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề suýt chút nữa rớt xuống.

Phần thưởng như vậy, bọn họ cầu còn không được!

“Đệ tử Tây Phương của ta nếu có được bảo vật này, tất sẽ như Tiệt Giáo kia vạn tiên triều bái!

Không!

Tự sẽ còn hơn một bậc!” Tiếp Dẫn Đạo Nhân khí thế hiên ngang.

“Sư huynh, mười lăm vạn bộ Thượng Phẩm Linh Hồn này, dù cho tất cả đệ tử Xiển Giáo đều tăng cường đến Thất Phẩm, cũng không dùng hết được! ” Chuẩn Đề Đạo Nhân tâm niệm vừa động, lộ ra một nụ cười ý vị sâu xa.

“Ta hà cớ không đi mượn mấy vạn bộ từ Nguyên Thủy Thiên Tôn?” “Tưởng rằng, Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ không không đồng ý!” Chuẩn Đề Đạo Nhân vẫn muốn dùng chiêu cũ.

Dù sao bảo bối mà Tây Phương bọn họ đã nhắm đến, tóm lại là phải nghĩ mọi cách để có được.

Vì không thể có được từ phần thưởng Kim Bảng, chỉ có thể đi "mượn".

Hai người đã sớm tâm lĩnh thần hội với kiểu thao tác này.

Nói về vô sỉ!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đã luôn quán triệt đến cùng.U Minh Huyết Hải.

"Thượng Phẩm Linh Hồn!

Thậm chí có thể tăng cường huyết mạch căn nguyên!" "Đây thật là hiếm có a!!" "Đáng hận!

Lại bị Xiển Giáo có được!" Minh Hà Lão Tổ tức giận đến mức gân xanh trên cổ nổi lên.

"Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên của ta, là do một hạt sen chưa trưởng thành của Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, vì sao lại không thể lên bảng?!" Minh Hà Lão Tổ rất tức giận.

Nhưng cơn giận này cũng chỉ là sự tức giận bất lực mà thôi!Tây Côn Luân.

Lục Áp ngẩng đầu nhìn chằm chằm, đáy mắt xẹt qua một tia cảnh giác.

"Thậm chí có thể tăng cường huyết mạch căn nguyên sao?" "Đúng là dị bảo a!" "Bảo bối như vậy đối với một số tu luyện giả có huyết mạch căn nguyên thấp mà nói, còn lợi hơn bất kỳ Tiên Thiên Chí Bảo pháp bảo nào." Chỉ cần huyết mạch căn nguyên thay đổi, tiềm lực tương lai liền vô hạn.

Cứ như vậy, Xiển Giáo e rằng sẽ thay đổi cục diện Hồng Hoang.

Điều này không thể không khiến Lục Áp có chút cảnh giác.

Từ sau Vu Yêu đại chiến, y chiếm cứ ở đây, ngày ngày tu luyện.

Chỉ mong một ngày, có thể chấn hưng uy phong Yêu tộc.

Nhìn thấy Yêu tộc ngày càng suy tàn, sớm đã rút khỏi vũ đài Hồng Hoang, không còn thành khí hậu.

Chương 11

Nếu có Thượng Phẩm Linh Hồn có thể nâng cao huyết mạch căn nguyên này!

Yêu tộc lại hà cớ gì phải sa sút đến mức này?!

"Ai!" Lục Áp đấm mạnh một quyền, cuốn theo Chuẩn Thánh uy áp giáng xuống.

"Oanh long!" Tây Côn Luân, lập tức vang lên chấn động trời long đất lở.Lúc này, trên Hồng Mông Kim Bảng hiện ra thần uy của Phan Cổ Phiên.

Phan Cổ Phiên giương lên, từng đạo kim quang như lưỡi dao sắc bén.

"Oanh long long!" Hư không bị trực tiếp xé nát.

Thế giới trong cảnh tượng bắt đầu rung chuyển dữ dội, tan rã.

Một đạo bạch quang chói mắt lóe qua, Khai Thiên Nhận Khí mang theo uy áp khủng bố.

Một cỗ sợ hãi đáng sợ bao trùm tới.

Cách cảnh tượng, hàng ức vạn sinh linh đều bị lực phá hoại hung mãnh này dọa đến tái mét mặt!

Không hổ là chí bảo do Phan Cổ Phủ hóa thành.

Một nhát chém liền phá tan thế giới Hồng Hoang!

Cùng với đạo nhận khí kia càng thêm hung mãnh, thậm chí ngay cả thế giới Hỗn Độn vô tận cũng bị xé rách.

Địa thủy hỏa phong điên cuồng tàn phá.

Vô tận tinh thần đều vào khoảnh khắc này, hóa thành bột phấn!!

"!!!" "Đây chính là uy lực của Phan Cổ Phiên sao?!" "……" Mọi người ngẩng đầu nhìn, chỉ cảm thấy hô hấp ngừng trệ.

Đây chỉ là xếp hạng thứ bảy sao??

Thật sự chỉ là thứ bảy sao?!!

Vậy thì thứ sáu, thứ năm… lại sẽ cường hãn đến mức nào?!

Hàng ức vạn sinh linh đều nhịn không được run rẩy.

Điều này cũng khiến họ càng thêm chờ mong xếp hạng trên Hồng Mông Kim Bảng.Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Đôi mắt thâm thúy tinh nhuệ của Thái Thanh Lão Tử liếc một cái, trong ánh mắt rõ ràng mang theo một tia tức giận.

"Phan Cổ Phiên này lại có thể xếp trước Thái Cực Đồ của ta sao?!" "Cùng là do Phan Cổ Phủ hóa thành, lại hà cớ gì phải phân ra trước, sau?!" "Thái Cực Đồ của ta cũng có sức mạnh diệt Hồng Hoang, xé Hỗn Độn, xé toạc thời không!

Tuyệt đối không kém Phan Cổ Phiên mảy may!"Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung.

"Phan Cổ Phiên đã xếp thứ bảy, Tru Tiên Kiếm của ta, kiếm quang lóe lên, vạn kiếp thần tiên khó thoát tai nạn này, chẳng lẽ còn không thể lên bảng sao?!" Thông Thiên nhíu chặt mày, thần sắc nghiêm nghị.

Phan Cổ Phiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn quả thật lợi hại, nhưng Thông Thiên đối với Tru Tiên Kiếm cũng rất tự tin.

"Tiệt Giáo của ta bây giờ có Băng Sương Phản Giáp, dù cho là tu vi Chuẩn Thánh cũng không thể làm gì được, ít nhất không thể thương tổn tính mạng.

Xiển Giáo dù có tăng cường huyết mạch căn nguyên, cũng chỉ có

thể bước vào Thất Phẩm, cao nhất cũng chỉ là Chuẩn Thánh Đỉnh Phong.” Thông Thiên bình tĩnh phân tích, ánh mắt sắc bén.

Trong nội tâm, y đã hoàn toàn coi Xiển Giáo là đối lập.Trường Sinh Điện.

Lục Phàm đã từ ghế mây đứng dậy, vươn vai một cái.

“Phần thưởng Kim Bảng lần này có chút ý tứ.” “Thậm chí còn có Thượng Phẩm Linh Hồn có thể tăng cường huyết mạch căn nguyên sao?” “Chỉ sợ, bảo vật tốt như vậy bị Xiển Giáo có được, e rằng không phải phúc mà là họa.” “Cũng tốt, đỡ ta phải ra tay.” Lục Phàm vẻ mặt xem kịch hay, một đôi mắt trong trẻo như suối nước quét về phía Côn Luân Sơn, ánh mắt tràn đầy trêu tức.

Dù sao thì, Tây Phương nhất định sẽ đến đòi.

Đòi không được, tất sẽ gây chuyện.

Mà các sinh linh Hồng Hoang khác tự nhiên cũng đỏ mắt.

Có thể tăng cường huyết mạch căn nguyên, chính là sở hữu năng lực hoàn toàn nghịch thiên cải mệnh.

Huyết mạch Thất Phẩm, đủ để bước vào Chuẩn Thánh.

Trừ phi, Nguyên Thủy Thiên Tôn đều đóng cửa không gặp.

Đến lúc đó, Xiển Giáo hoặc là sẽ trở thành mục tiêu của mọi mũi dùi.

“Ha ha ha…” Lục Phàm càng nghĩ càng vui.

“Có chút ý tứ.” “Kim Bảng này lại càng ngày càng hợp ý ta.” Lục Phàm tiếp tục quan sát.Lúc đó, trên Hồng Mông Kim Bảng một đạo hoa quang tuôn xuống, chuẩn xác không sai lầm rơi xuống Ngọc Hư Cung.

“Ông!” Nguyên Thủy Thiên Tôn đã mong đợi từ lâu.

Trước tiên nhanh chóng hấp thu mười vạn công đức kia.

“Oanh long long!” Tu vi một đường ca vang mãnh tiến.

Côn Luân Sơn càng là dị sắc liên tục, một cảnh tượng kỳ dị.

Từng đạo thần quang từ Ngọc Hư Cung nở rộ, tôn lên ánh sáng hà thụy vô biên.

“Ta sắp đột phá rồi!” “Ta sắp trở thành Thánh nhân có tu vi cao nhất Hồng Hoang!” “Ha ha ha…” Nguyên Thủy Thiên Tôn khó nén sự kích động trong lòng.

“Bành!” Mười vạn công đức hấp thu, Tứ Trọng Thiên Trung Kỳ trực tiếp bước vào Đỉnh Phong!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Tứ Trọng Thiên Đỉnh Phong!!

Cỗ khí thế này lập tức cuốn khắp nửa bầu trời Hồng Hoang.Người đầu tiên sắc mặt đại biến chính là Thái Thanh Lão Tử!

Địa vị của y luôn ở vị trí cao nhất!

Nhưng bây giờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại ngang bằng với y!

Thái Thanh Lão Tử ánh mắt tối sầm đi nhiều, hít sâu một hơi trọc khí, sắc mặt phức tạp.

Bất quá, Thái Thanh Lão Tử cũng không quá vội vàng.

Y còn có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp!

Chỉ cần y có thể lại lên Kim Bảng một lần nữa, tu vi này nhất định sẽ lại có khả năng đột phá!Bích Du Cung.

“!!” Thông Thiên trừng lớn mắt, thần tình ngưng trọng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đột phá đến Tứ Trọng Thiên Đỉnh Phong, cách y trọn vẹn một đại cảnh giới.

Cứ như vậy đối đầu, nhất định sẽ rơi vào thế hạ phong.

Điều này tự nhiên bất lợi cho Tiệt Giáo!

Trước đó Thông Thiên tuy vẫn còn tự an ủi trong lòng.

Nhưng nhìn thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn đột phá đến Tứ Trọng Thiên Đỉnh Phong, y vẫn không yên lòng.Ngọc Hư Cung.

Từ khi Nguyên Thủy Thiên Tôn thành công đột phá Tứ Trọng Thiên Đỉnh Phong, các đệ tử Côn Luân Sơn càng hoan hô nhảy nhót.

Các đệ tử lũ lượt quỳ bái trước cổng Ngọc Hư Cung.

"Cung hạ Sư tôn!" "Cung hạ Sư tôn!" "Xiển Giáo Thánh uy!" "Xiển Giáo Thánh uy!" Các đệ tử Xiển Giáo ai nấy mắt sáng rực, thần tình kiêu ngạo.

"Ha ha ha…" "Xiển Giáo của ta có được phần thưởng Kim Bảng, từ nay liền có thể chiếm giữ vị trí Đỉnh Phong Hồng Hoang!" "Xiển Giáo tất sẽ khí thế trường hồng." Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không còn che giấu sự kiêu ngạo trong lòng.

Y lúc này càng tự phụ đến cực điểm.Lại một đạo hoa quang từ Kim Bảng rơi xuống.

Chính là Thượng Phẩm Linh Hồn kia!

Các đệ tử Xiển Giáo nhìn thấy Thượng Phẩm Linh Hồn có thể nâng cao huyết mạch căn nguyên này, đã sớm không kìm được, hai mắt sáng rực.

Cao nhất có thể tăng cường Thất Phẩm!!

Đây là khái niệm gì?!

Gần thứ Tam Thanh!!!

Mà Quảng Thành Tử, thân là đại đệ tử Xiển Giáo, căn nguyên cũng chỉ là Tứ Phẩm!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không dài dòng.

Y vung tay, trực tiếp rót Thượng Phẩm Linh Hồn này vào Nguyên thần của đệ tử.

"Hưu!

Hưu!

Hưu!" Từng đạo bạch quang chói mắt ẩn vào Nguyên thần, hoàn toàn dung hợp.

Tất cả đệ tử còn chưa kịp phản ứng, chỉ cảm thấy toàn thân trên dưới đều đau nhói vô cùng, cơn đau thấu xương thấu tim lan khắp toàn thân.

"A!!!" Các đệ tử sắc mặt thống khổ, mồ hôi lạnh chảy ròng.

Ai nấy biểu cảm đều vô cùng vặn vẹo.

Quảng Thành Tử càng đau đến mức suýt ngất đi.

Cần biết rằng, y đã bước vào Chuẩn Thánh.

Cơn đau tăng cường huyết mạch căn nguyên lần này, dù cho y cũng không thể chịu đựng, chứ đừng nói đến các đệ tử khác.

"A!!!" Quảng Thành Tử không ngừng dùng pháp thuật muốn cân bằng cơn đau này, nhưng căn bản vô ích.

Điều này hoàn toàn không liên quan đến pháp lực cao thấp.

Mãi cho đến khi quanh thân mỗi đệ tử đều bắt đầu phun ra một cỗ nhiệt lưu, huyết quản nổi phồng, da thịt bắt đầu đỏ lên.

Mỗi lỗ chân lông đều như bị vật sắc nhọn cố sức đập nát.

Mỗi một tấc da thịt, mỗi một tấc gân mạch xương cốt trên người, đều như bị dao bào mòn từng chút một.

Mài mòn sống sờ sờ!!

Tiếng kêu thảm thiết càng lúc càng vang lên không ngừng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn cảnh tượng thảm khốc, không có quá nhiều biểu cảm.

Chương 12

Trong mắt y thậm chí lộ ra một tia cười nhạt.

“Phần thưởng Kim Bảng, quả nhiên không sai.” Nguyên Thủy Thiên Tôn như nhìn chiến lợi phẩm, trong mắt tràn đầy dục vọng và tham lam vô tận.

Có những đệ tử thiên phú huyết mạch Thất Phẩm này, đệ tử Xiển Giáo có thể nói là ai nấy đều tinh anh!

Dù Tiệt Giáo vạn tiên triều bái thì sao??

Một người Xiển Giáo y liền có thể địch lại mấy chục người Tiệt Giáo!

“Ha ha ha…” Nguyên Thủy Thiên Tôn nhịn không được cất tiếng cười lớn.

Tương ứng với tiếng kêu thảm thiết của các đệ tử kia.

“Oanh!” Nhiên Đăng Đạo Nhân bên cạnh tiên phong thăng cấp.

Ngay sau đó, Quảng Thành Tử cũng nhanh chóng thăng cấp.

“Oanh!” “Oanh!” Các đệ tử khác lục tục cũng nhanh chóng thăng cấp.

“Thật sự thăng cấp rồi!” “Thất Phẩm!

Huyết mạch căn nguyên Thất Phẩm!” Quảng Thành Tử mừng rỡ như điên.

Y thậm chí có thể cảm nhận rõ ràng, những phương pháp tu luyện trước kia không thể lĩnh ngộ, bây giờ đã có thể hiểu một hai.

Tất cả đệ tử đều cảm thấy đầu óc thanh minh hơn nhiều.

Nhìn nhận sự vật dường như đều đã tiến vào một góc độ khác.

Những gì thấy, những gì nghĩ đều nhận được sự thăng hoa lớn.

Chỉ là từ vẻ bề ngoài, không nhìn ra bất kỳ thay đổi nào.

"Đệ tử bái tạ Sư tôn!" Các đệ tử Xiển Giáo lập tức quỳ bái tạ ơn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại cười lớn một tiếng, rồi vung tay áo, nhanh chóng trở về Ngọc Hư Cung.Lúc đó, Huyền Đô nhìn về phía Côn Luân Sơn mọi thứ, trong lòng thầm đố kỵ.

"Thậm chí lại thăng cấp đến Thất Phẩm!!" "Đáng ghét!" "Ta dù có thể tăng cường chiến lực đến Bán Tôn Thánh nhân, nhưng căn nguyên lại không thể sánh bằng đệ tử Xiển Giáo này." Huyền Đô thân là tồn tại có tu vi và ngộ tính cao nhất trong số tất cả đệ tử Tam Thanh, tự có cốt khí của mình.

Nhưng bây giờ, đều đã biến mất!

Xiển Giáo mỗi người căn nguyên đều ở Thất Phẩm!

Gần thứ Tam Thanh!

Thành tựu sau này cũng không thể lường trước được!Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo cũng mắt tròn miệng chữ O.

"Đệ tử Xiển Giáo có được Thượng Phẩm Linh Hồn, huyết mạch căn nguyên thật sự đã thay đổi!!!" "Điều này… điều này đơn giản là quá không thể tin được!" Đệ tử Tiệt Giáo làm sao không hâm mộ cho được!

"Huyết mạch căn nguyên của Tiệt Giáo chúng ta xưa nay không thể sánh bằng Xiển Giáo.

Bây giờ, lại càng không thể sánh bằng." Một đám đệ tử Tiệt Giáo đều có chút cảm thán.

Tiệt Giáo và Xiển Giáo xưa nay không hòa hợp, giữa các đệ tử càng nhiều sự so sánh.

Giờ đây Xiển Giáo chiếm thượng phong, bọn họ tự nhiên trong lòng không vui.

"Vậy thì sao chứ?!" "Dù cho họ có căn nguyên Thất Phẩm, tu vi cao nhất cũng chỉ là Chuẩn Thánh Đỉnh Phong, thì có gì khác biệt với các Sư huynh Sư tỷ của Tiệt Giáo chúng ta?!" "Chúng ta đều có Băng Sương Phản Giáp, Chuẩn Thánh cũng không thể làm tổn thương chúng ta." Một đệ tử Xiển Giáo lại đưa ra ý kiến khác.

Lời này vừa nói ra, các đệ tử Tiệt Giáo khác cũng bừng tỉnh đại ngộ.

"Ha ha ha…" "Sư đệ nói đúng, bất luận căn nguyên thế nào, kết quả cuối cùng cũng chỉ là Chuẩn Thánh Đỉnh Phong.

Tiệt Giáo chúng ta Chuẩn Thánh rất nhiều, lại có Băng Sương Phản Giáp, căn bản không cần kiêng kỵ." "Ha ha ha…" Các đệ tử Tiệt Giáo lập tức trong lòng phấn chấn.Trường Sinh Điện.

"Không tệ không tệ…" Lục Phàm trong mắt lộ ra một tia thâm ý, cũng rất tán đồng với lời của vị đệ tử Tiệt Giáo vừa rồi.

Thay đổi huyết mạch căn nguyên tuy là tốt!

Nhưng cao nhất cũng chỉ có thể tăng cường đến Thất Phẩm!

Nói tóm lại, cao nhất cũng chỉ có thể dừng bước ở Chuẩn Thánh!

Chẳng qua là ngộ tính thiên phú tăng cao mà thôi.

E rằng còn chưa kịp đợi bọn họ toàn bộ thăng cấp Chuẩn Thánh Đỉnh Phong, đã cuốn vào Phong Thần Lượng Kiếp, bản thân khó giữ.

"Hiện giờ Xiển Giáo e rằng đã quá đắc ý quên hình rồi." Lục Phàm lại một lần nữa nhìn về phía Côn Luân Sơn.

Đặc biệt là khi nhìn thấy những đệ tử Xiển Giáo kia, ai nấy đều mãn nguyện, kiêu ngạo tự phụ.

Cứ như thể Hồng Hoang này, sắp bị Xiển Giáo bá chiếm.

Đơn giản khiến Lục Phàm một trận cạn lời.

"Một đám ngu dốt." Lục Phàm khóe môi nhếch lên, không chút khách khí mà châm biếm.

Đối với những tu luyện giả vừa mới bước vào tu luyện, huyết mạch căn nguyên vô cùng quan trọng.

Nhưng đến cảnh giới tu vi như các đệ tử Xiển Giáo, việc tăng cường huyết mạch căn nguyên lại căn bản không còn quan trọng nữa.

"Ông!" Hồng Mông Kim Bảng lại một lần nữa gây ra chấn động.

Trên Cửu Thiên, phù tự trên cuốn trục vàng khổng lồ lại một lần nữa biến hóa.

Hàng ức vạn sinh linh đều bùng nổ không thôi.

"Sắp công bố hạng sáu rồi!!" "Không biết có pháp bảo nào, có thể xếp trước Phan Cổ Phiên sao?" "……" Các sinh linh đều ngẩng đầu chờ đợi.

Thái Thanh Lão Tử cũng đầy mặt căng thẳng, hy vọng hạng tiếp theo chính là Nhân Giáo của y!

Thông Thiên càng thần tình ngưng trọng, ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm Kim Bảng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy đã có được phần thưởng, nhưng cũng vô cùng quan tâm.

"Không biết tiếp theo, sẽ là pháp bảo của ai, có thể xếp trước Phan Cổ Phiên của ta?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, trong ánh mắt mang theo một tia cảnh giác.Cùng với

phù tự trên Hồng Mông Kim Bảng không ngừng biến hóa, nội dung hiện ra.【Hồng Mông Kim Bảng Pháp Bảo Bảng Đệ Lục Danh: Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp 】【Chủ sở hữu: Thái Thanh Lão Tử 】【Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp: Một khi tế xuất liền lập tức ở vào thế bất bại, dung hợp lực phòng ngự nguyên bản của vũ trụ, là do vô lượng Khai Thiên Công Đức dung hợp Huyền Hoàng Khí mà thành, tổng cộng có bốn mươi chín tầng. 】【Kim Bảng ban thưởng 1: Một viên Thiên Đạo Kim Đan.

Thiên Đạo Kim Đan, nuốt một viên, luyện hóa hấp thu, liền có thể rèn luyện toàn thân, Thánh nhân không thể dễ dàng làm tổn thương mảy may.

Nếu gặp lúc nguy nan nuốt vào, có thể lập tức bổ sung pháp lực, chiến lực tăng mạnh. 】【Kim Bảng ban thưởng 2: Hai viên Kim Lân Viên Hỗn Độn Thần Ma Tử Tinh.

Luyện hóa hấp thu, có thể đạt được một phần Đại Đạo Toái Phiến của Kim Lân Viên Hỗn Độn Thần Ma, có được Đại Đạo Pháp Tắc. 】Nội dung từng chút một hiện ra.

Chữ lớn màu vàng chói mắt, khiến hàng ức vạn sinh linh Hồng Hoang đều có thể thấy rõ ràng.

Tất cả sinh linh đều bị phần thưởng này chấn động đến không thể thêm nữa!

Trong Hồng Hoang rơi vào một sự tĩnh lặng ngắn ngủi.

Tĩnh lặng đến mức có chút đáng sợ!

Cho đến khi có một sinh linh khẽ khàng mở miệng với giọng yếu ớt.

“Thiên… Thiên Đạo Kim Đan??” “Hỗn Độn Thần Ma??” Sau một khắc tĩnh lặng, Hồng Hoang lại một lần nữa bùng nổ!

Hàng ức vạn sinh linh đều rơi vào một cỗ sợ hãi và chấn kinh!

Sợ hãi là nhìn thấy bốn chữ Hỗn Độn Thần Ma.

Chấn kinh là phần thưởng Kim Bảng lại có thể trực tiếp ban ra Thiên Đạo Kim Đan và Hỗn Độn Thần Ma Tử Tinh!

Nhìn khắp Hồng Hoang, những sinh linh này có thể nghe thấy chẳng qua cũng chỉ là một số tiên đan có thể giúp họ phi thăng!

Hoặc là Cửu Chuyển Kim Đan quý giá nhất của Thái Thanh Lão Tử.

Nào ngờ lại còn có Thiên Đạo Kim Đan?!!

Đẳng cấp này hoàn toàn không phải một cấp độ.

Cửu Chuyển Kim Đan người thường nuốt một viên, liền có thể trực tiếp bước vào cường giả Đại La.

Thậm chí có thể khiến người chết sống lại!

Thiên Đạo Kim Đan này nếu nuốt vào… Hàng ức vạn sinh linh này đều không dám tưởng tượng.Ngọc Hư Cung.

"Hỗn Độn Thần Ma Tử Tinh?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không khỏi trừng lớn mắt, sự cảnh giác ban nãy lập tức hóa thành chấn động.

"Thậm chí có thể có được Đại Đạo Pháp Tắc?!!" "Thiên Đạo Kim Đan lại càng có thể tu luyện Thánh khu trở thành cấp độ Phòng Ngự Chí Bảo!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn bị phần thưởng Kim Bảng hạng sáu này làm cho chấn động sâu sắc.

Mỗi một phần thưởng này, đều khiến y đố kỵ không thôi.

Một khi có được Đại Đạo Pháp Tắc, việc đột phá Thánh nhân Tứ Trọng Thiên, càng dễ như trở bàn tay.

“Không ngờ, Kim Bảng lại còn có thể ban ra Đại Đạo Pháp Tắc và Thiên Đạo Kim Đan.” Nguyên Thủy Thiên Tôn nội tâm vô cùng bành trướng.

Điều này cũng có nghĩa là, càng về phía trước, đẳng cấp phần thưởng cũng càng cao.

“Chỉ cần ta có thể lại lên bảng, nhất định có thể lại nhận được phần thưởng Kim Bảng!” Nguyên Thủy Thiên Tôn đã sốt ruột không chịu nổi.

Lúc đó y không còn tò mò phần thưởng của Thái Thanh Lão Tử nữa.

Y chỉ muốn bảng xếp hạng lập tức công bố các thứ hạng phía trước!

Tâm trạng sốt ruột này càng khiến Thánh tâm của Nguyên Thủy Thiên Tôn bất ổn.Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa không thể giữ bình tĩnh được nữa.

Nàng đã từ trên giường mây đứng dậy, một khuôn mặt thanh lệ uy áp nhưng dịu dàng, lộ ra vẻ sốt ruột nhàn nhạt.

“Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Lão Tử này lên bảng ba bốn lần rồi.

Chẳng lẽ pháp bảo của ta vẫn không thể lên bảng sao?!” “Thiên Đạo Kim Đan!

Chương 13

Hỗn Độn Tử Tinh!

Dị bảo như vậy, nếu có thể có được một kiện trong số đó, thì tốt biết bao.” Nữ Oa thần tình càng lúc càng nóng nảy.

Nhìn đến hạng sáu rồi, mà chỉ có thể trơ mắt hâm mộ.

Hơn nữa thứ hạng càng về trước, khả năng muốn lại lên bảng càng thấp.

Nữ Oa thần tình có chút buồn bã.

Nàng cũng có được không ít dị bảo, sao lại không lên bảng được chứ.

“Nếu Hồng Mông Thánh Kiếm không phân hóa thành chí bảo, nhất định có thể lên Kim Bảng.” Lời nói của Nữ Oa đều đầy tiếc nuối.Tu Di Sơn.

“Lại là Thái Thanh Lão Tử kia!” “Hỗn đản!

Đáng ghét!” Tiếp Dẫn Đạo Nhân lúc này đạo tâm hoàn toàn tan vỡ, không thể bình tĩnh xem xếp hạng Kim Bảng được nữa.

“Thái Thanh Lão Tử này đã lên bảng mấy lần rồi, có được nhiều phần thưởng Kim Bảng như vậy, thật sự quá không công bằng!” “Tây Phương của ta, hai người ngươi ta, lại không một ai lên bảng sao?!” “Thật đúng là coi thường Tây Phương của ta sao?!” “Pháp bảo của ta làm sao lại không được?!” Chuẩn Đề Đạo Nhân càng đầy bụng bất mãn.

Nhưng trớ trêu thay, đây là Hồng Mông Kim Bảng, bọn họ căn bản không có cách nào can thiệp.

“Sư huynh, chẳng lẽ Tây Phương của ta lại hoàn toàn bị lãng quên sao?” Chuẩn Đề Đạo Nhân uất ức đến cực điểm, thậm chí là tủi thân.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân lại sao không như vậy.

Nhưng trớ trêu thay bọn họ lại ở Tây Phương, vùng đất nghèo nàn này, vốn dĩ không có công bằng gì để nói.Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung.

“!!!” “Thiên Đạo Kim Đan!” “Hỗn Độn Tử Tinh!!” Thông Thiên cũng không thể bình tĩnh nội tâm, trừng lớn hai con mắt, không chớp mắt nhìn.

Bảo bối cấp độ Thiên Đạo như vậy, lại có thể làm phần thưởng.

“Hai thứ này đúng là bảo bối tốt a!” “Đáng tiếc đáng tiếc…” “Nếu ta có được, thì tốt biết bao.” Thông Thiên Đạo Nhân lúc này ngẩng đầu thở dài.

Nội tâm y sao lại không nóng nảy.

Nhìn thấy Thái Thanh Lão Tử đã liên tục lên Kim Bảng mấy lần rồi.

“Chẳng lẽ Tiệt Giáo của ta cứ dừng bước ở Kim Bảng sao?” Thông Thiên trong lòng vô cùng buồn bã.

Nhưng y cũng biết, vội vàng cũng vô ích.Trường Sinh Điện.

“Lại là Thái Thanh Lão Tử?” “Kim Bảng này quả thật đủ siêng năng.” Lục Phàm phe phẩy quạt bồ trong tay, sắc mặt bình tĩnh.

“Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, phòng ngự quả thật không tệ, lại còn có công đức hộ thân.

Chỉ đáng tiếc, trước sức mạnh càng cường đại, vẫn sẽ tan vỡ, căn bản không đáng sợ.” Lục Phàm căn bản không thèm để ý, bĩu môi, chuyển tầm mắt.

Y nhanh chóng quét qua Kim Ngao Đảo.

Phát hiện sau một hồi thao tác xếp hạng Kim Bảng này, các đệ tử Tiệt Giáo, thậm chí Thông Thiên, lúc này tâm trạng đều có chút sa sút.

Một là Tiệt Giáo chỉ lên bảng một lần.

Hai là nhìn thấy phần thưởng của Thái Thanh Lão Tử, trong lòng ít nhiều cũng có chút khó chịu.

"Đại khái không cần thiết đâu…" "Những phần thưởng này trước thực lực tuyệt đối, căn bản vô dụng." Lục Phàm căn bản không để tâm.

Huống hồ, dựa theo việc Hồng Mông Kim Bảng hiện tại công bố, hạng sáu đã là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, vậy thì vị trí xếp hạng còn lại phía sau, chỉ còn năm cái.

"Hồng Quân Tạo Hóa Ngọc Điệp tất nhiên xếp hạng thứ nhất." "Điều này không thể chê bai." "Bốn vị trí còn lại…" Lục Phàm tính toán trong lòng.

Nhưng tính thế nào, vẫn còn thiếu một.

"Chậc chậc…" Lục Phàm khẽ nhíu mày.

Tính đi tính lại, tính toán hết mức, các pháp bảo Hồng Hoang còn lại, cũng không đủ để điền vào các vị trí còn lại.

"Đừng mà." "Không phải chứ." "Không phải thật sự là cái ta nghĩ đó chứ?" "Hay là nói, vị trí còn lại kia, là pháp bảo của Hồng Quân?" Lục Phàm nhấc mí mắt, có chút bất mãn trừng nhìn Hồng Mông Kim Bảng kia.Đúng lúc Lục Phàm đang suy nghĩ, cảnh tượng Hồng Mông Kim Bảng đại biến.

Chỉ thấy trong cảnh tượng, một tòa bảo tháp lơ lửng trong hư không.

Kim quang chói lọi.

Trên đỉnh vô tận bầu trời, vạn cổ tinh thần, huyền ảo lại càng huyền ảo.

Dưới chân là biển rộng vô biên, trầm tĩnh mênh mông.

Bảo tháp vốn chỉ mấy tấc, đột nhiên hóa thành ngọn núi cao vạn trượng.

Trên bảo tháp công đức lấp lánh, ngũ quang thập sắc.

Biển rộng cuộn trào, bầu trời lại bắt đầu xoay chuyển.

Cùng với Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp pháp lực đại động, biển rộng mênh mông và vô tận bầu trời lại cùng lúc bị hút vào trong tháp.

"Ông" một tiếng như tiếng chuông vàng đại lữ, dư âm du dương.

Một tòa tháp cao nặng nề rơi xuống mặt đất, lập tức núi lở đất nứt, nước biển chảy ngược.

Uy áp của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp hiển hiện hết trước mắt hàng ức vạn sinh linh.

Đợi cảnh tượng đột ngột dừng lại, phần thưởng cũng đồng thời phát ra.Chỉ thấy hai đạo hoa quang từ Hồng Mông Kim Bảng phát ra, trực tiếp bay về phía Bát Cảnh Cung.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử xòe bàn tay ra, ý cười trên mặt đã không nén được.

"Hay lắm hay lắm." "Ha ha ha…" "Cái gì Băng Sương Phản Giáp, cái gì Thượng Phẩm Linh Hồn, đều không thể sánh bằng Thiên Đạo Kim Đan và Hỗn Độn Tử Tinh của ta!" Thái Thanh Lão Tử trước tiên cất Hỗn Độn Tử Tinh này đi.

Dù sao, đây là cấp độ Hỗn Độn, có được từ Hỗn Độn Thần Ma.

Thái Thanh Lão Tử còn chưa muốn tiêu hao nó nhanh như vậy.

Chỉ đợi đến sau này từ từ luyện hóa.

Còn về viên Thiên Đạo Kim Đan này!

"Thậm chí là kim đan cấp Thiên Đạo, chỉ một viên này, tự nhiên không thể để lại nhiều." "Chỉ cần nuốt xuống, liền có thể luyện được Thánh khu như cấp độ Phòng Ngự Chí Bảo." "Đến lúc đó, Thánh nhân cũng không thể dễ dàng làm tổn thương ta." "Ha ha ha…" Thái Thanh Lão Tử hiếm khi cất tiếng cười lớn.

Có thể thấy nội tâm y đã sớm bành trướng.

Y lập tức nuốt Thiên Đạo Kim Đan xuống.

Ngay sau khi nuốt, chỉ cảm thấy toàn thân nóng rực, một luồng nhiệt khí nhanh chóng vận chuyển trong cơ thể.

"Vận!" Thái Thanh Lão Tử nhanh chóng dùng pháp lực luyện hóa nó.

Sức mạnh Thánh nhân, luyện hóa Thiên Đạo Kim Đan, chuyển hóa thành từng đạo pháp lực không ngừng nuôi dưỡng Thánh khu.

Từng vòng quang vựng bao trùm hoàn toàn Thái Thanh Lão Tử.

Mỗi một lỗ chân lông của y dường như đều phát ra ánh sáng yếu ớt.

Trên da thịt thậm chí xuất hiện một tia phù văn màu vàng ẩn hiện, dày đặc, dần dần bao phủ toàn thân.

"Oanh!" Quang vựng quanh thân hình thành vô số đạo quang ba, nhanh chóng lao về phía trời đất Hồng Hoang.

Trời đất vì thế mà chấn động.

Thái Thanh Lão Tử thông suốt hơn bao giờ hết, dường như Nguyên thần và Thánh khu đã hoàn toàn dung hợp làm một thể.

Thiên Đạo Kim Đan trong cơ thể, không ngừng nuôi dưỡng Thánh khu.

Đạo văn trên da thịt cũng dần dần rõ nét.

Màu da ban đầu dần dần biến đổi lại hóa thành từng lớp da màu vàng.

Cùng với việc không ngừng luyện hóa, màu vàng cũng dần dần phai nhạt.

Da thịt biến thành màu trắng sứ, dường như là một vật chứa.

Trên vật chứa này khắc họa rất nhiều đạo văn phức tạp, tạo thành kim sắc.

"Oanh!" Thiên Đạo Kim Đan hoàn toàn luyện hóa xong.

Thái Thanh Lão Tử hai mắt tĩnh mở, một đạo thần quang màu vàng bắn ra, ngay sau đó khôi phục lại đồng tử màu nâu ban đầu.

Y nhìn về phía da thịt của bản thân, đạo văn kia cũng không tiêu tán.

"??" Thái Thanh Lão Tử kinh ngạc.

Đạo văn trên đó y lại hoàn toàn không hiểu.

"Chẳng lẽ đây chính là Thiên Đạo Kim Đan sao?

Đạo văn cấp độ Thiên Đạo, há lại là ta có thể hiểu rõ?!" Thái Thanh Lão Tử nội tâm đại thụ chấn động.

Chỉ là khi y đưa tay phủi tay áo, phát hiện trên cánh tay cũng toàn bộ là đạo văn.

"!!" Thái Thanh Lão Tử sắc mặt phát sinh một số biến hóa tinh tế,

không khỏi nhíu mày.

Lại lần nữa nhìn kỹ, lại phát hiện trên mỗi tấc da thịt của bản thân đều đã in lên đạo văn.

"!!!" Hai cánh tay!

Hai đùi!

Hai bàn chân!

Thậm chí ngón chân cái!

Cổ!

Mặt!

"!!!" Thái Thanh Lão Tử trong lòng chùng xuống một cái, sắc mặt đã không được tốt.

Cái này trông giống cái gì vậy?!!

Còn có thể ra ngoài sao?!

Chương 14

Tuy rằng Thánh khu này quả thật kiên cố bất phá, như tồn tại cấp chí bảo.

Nhưng Thái Thanh Lão Tử dù sao cũng thân là một tôn Thánh nhân.

Hình tượng như vậy, chẳng phải khiến người ta chê cười sao!

Thái Thanh Lão Tử nhất thời có chút cạn lời.

Đây không phải đùa sao?!

Đã sớm biết, nên dung hợp Thiên Đạo Kim Đan này với Nguyên thần.

Chỉ là bây giờ hối hận thì đã muộn.

"Chỉ mong đạo văn này sẽ dần dần phai đi thôi." Thái Thanh Lão Tử có chút bất đắc dĩ, thở dài một hơi.Trường Sinh Điện.

Ánh mắt Lục Phàm xuyên thấu kết giới Thủ Dương Sơn, trực tiếp vào Bát Cảnh Cung.

Y lặng lẽ không tiếng động, không hề bị Thái Thanh Lão Tử phát giác, xem rõ ràng toàn bộ quá trình vừa rồi.

"Phụt!" Lục Phàm suýt phun ngụm trà ra ngoài.

"Thiên Đạo Kim Đan, quả không lừa ta." "Quả nhiên rèn luyện Thánh khu thành tồn tại như chí bảo, Thánh nhân bình thường căn bản không thể tổn thương mảy may.

Chỉ là… đạo văn khắp người này giống như hình xăm vậy, cũng quá không theo trào lưu rồi." "Ha ha ha…" Lục Phàm nhịn không được bật cười lớn.

Y vừa vỗ đùi, vừa cúi người cười lớn.

"Xem ra, Thái Thanh Lão Tử không có khả năng ra khỏi Bát Cảnh Cung nữa rồi." "Lão gia hỏa này so với Nguyên Thủy Thiên Tôn còn thích sĩ diện hơn, thậm chí còn hơn hẳn chứ không kém." Lục Phàm cười đủ rồi, liền tiếp tục nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng.

"Tiếp theo, nên công bố hạng năm." Lục Phàm nhàn nhã lại một lần nữa dựa vào ghế mây.

Hàng ức vạn sinh linh đều nhìn Hồng Mông Kim Bảng biến hóa, vô cùng mong đợi.

Không biết hạng năm lại sẽ là tồn tại nghịch thiên đến mức nào đây?【Hồng Mông Kim Bảng Pháp Bảo Bảng Đệ Ngũ Danh: Hồng Tú Cầu 】【Chủ sở hữu: Nữ Oa 】【Hồng Tú Cầu: Công Đức Thánh Khí, lập thiên địa nhân tam hôn, Nhân Duyên Dị Bảo, có thể chủ trì hôn nhân Tam Giới, hữu tình nhân chung thành quyến thuộc, tự có công đức không ngừng.

Uy lực cực đại, pháp lực lớn đến mấy cũng không thể trốn thoát, chạm phải liền chết, nhục thân Nguyên thần đều không thể giữ lại. 】【Kim Bảng ban thưởng 1: Ba giọt Hỗn Độn Thánh Thủy.

Hỗn Độn Thánh Thủy, từ Hỗn Độn ức vạn vạn năm ngưng tụ một giọt lơ lửng trong Hỗn Độn Hư Không.

Một giọt liền có thể hội tụ sông hồ biển cả, vô tận biển cả, lật đổ vạn cổ tinh thần, bao phủ Hồng Hoang đại địa.

Cũng có thể trọng tạo Thánh khu, rèn đúc Thánh thể, làm vật chứa.

Người thường uống một giọt, lập tức trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Thánh nhân uống một giọt, khai tích biển Hỗn Độn lập tức ở trong Thánh khu, cung cấp pháp lực không ngừng.

Khi chiến đấu, vĩnh viễn không mệt mỏi, bổ sung pháp lực dùng không hết. 】【Kim Bảng ban thưởng 2: Vân Xà Đẳng Linh Văn.

Thiên Đạo cấp Linh Văn, dung nhập Nguyên thần, khai tích Thiên Đạo thức hải, có thể chạm đến tu vi cấp Thiên Đạo. 】Nội dung Hồng Mông Kim Bảng hiện ra, mấy vị Thánh nhân đều chấn kinh tại chỗ.

Ai nấy vẻ mặt đáng ghét!

Đáng ghét là phần thưởng hạng năm này, lại hoàn toàn không cùng cấp độ với họ!

Mà hàng ức vạn sinh linh này đã sớm nhìn thấy rồi!

Phần thưởng này cũng quá nghịch thiên!

So với phần thưởng của mấy vị Thánh nhân trước đó, phần thưởng này mới thật sự là đại thủ bút a!

"Hỗn Độn Thánh Thủy??" "Chưa từng nghe qua a!!!" "Người thường dùng một giọt, liền có thể trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?!!

Ta… không nhìn nhầm chứ??" "Thậm chí còn có bảo vật như vậy!" "……" Hàng ức vạn sinh linh đều bị những phần thưởng này làm cho thèm thuồng sôi sục.

Tuy rằng bọn họ không thể có được, nhưng vẫn nhịn không được nảy sinh đủ loại liên tưởng.

"Nếu có thể dùng một giọt, liền trực tiếp trở thành Thánh nhân!" "Có thể cho ta dùng một giọt, thì tốt biết bao!

Tốt biết bao!" "Điều lợi hại nhất vẫn là Vân Xà Đẳng Linh Văn!

Cái này thậm chí thuộc về Linh Văn cấp Thiên Đạo!" "……" "Chẳng phải nói rõ, sau này Nữ Oa Nương Nương có cơ hội thăng

cấp đến tu vi Thiên Đạo sao?!!" "……" Hàng ức vạn sinh linh nghị luận không ngớt.

So với sự chấn kinh trước đó, lúc này bọn họ mới thật sự nhiệt huyết sôi trào.Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, ánh mắt dần dần tối sầm lại.

"Hồng Tú Cầu!!

Lại xếp trước ta sao?!" "Công Đức Thánh Khí thì sao chứ?!" Thái Thanh Lão Tử nội tâm chua xót vô cùng.

Năm đó Hồng Quân Đạo Tổ lần đầu giảng đạo tại Tử Tiêu Cung, Thái Thanh Lão Tử đã không thèm để mắt đến Nữ Oa.

Dù sao, nàng là Yêu tộc!

Theo lời của Nguyên Thủy Thiên Tôn mà nói, cũng là đám thấp sinh noãn hóa!

Ban đầu cùng ngồi một hàng với họ, chiếm một bồ đoàn màu tím, mới có được cơ duyên thành Thánh.

Hiện giờ, Nữ Oa lại xếp trước y!

Thái Thanh Lão Tử làm sao không tức giận!Ngọc Hư Cung.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn càng không tốt.

"Một nữ nhân tầm thường!" "Lại có được phần thưởng Kim Bảng hậu hĩnh đến vậy!" "Vân Xà Đằng Linh Văn kia lại có thể khiến nàng chạm đến tu luyện cấp Thiên Đạo!!

Có lý lẽ nào như vậy chứ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thần tình bạo nộ.

Vì sao hết lần này đến lần khác không phải y?!

Mà lại là Nữ Oa!

Cần biết rằng, bây giờ đại biểu Thiên Đạo chỉ có một mình Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân chính là Thiên Đạo!

Thánh nhân vĩnh viễn không thể chạm đến cấp độ Thiên Đạo.

Cao nhất cũng chỉ là cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cửu Trọng Thiên Đỉnh Phong!

Đây đã là đỉnh rồi!

Còn về tu luyện bước vào Thiên Đạo, hoàn toàn là một thế giới khác.

Điều này khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn làm sao không đố kỵ!

"Nữ Oa!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi, từng chữ từng câu thốt ra hai chữ này.

Ban đầu chính là Nữ Oa tiên phong Công Đức thành Thánh, khiến Tam Thanh mất hết thể diện.

Thân là chính tông Phan Cổ, lần này lại xếp sau Nữ Oa!

Nguyên Thủy Thiên Tôn quanh thân tràn ngập từng tầng nộ ý, sắp bùng nổ.Bích Du Cung.

"Tu vi cấp Thiên Đạo?" Thông Thiên vô cùng khát khao ngẩng đầu nhìn.

Hai mắt y có chút bất đắc dĩ, lại có chút khát cầu.

Xếp hạng đến hạng năm, Công Đức Thánh Khí đã xuất hiện, y e rằng không còn quá nhiều hy vọng.

"Ai…" Thông Thiên nhịn không được thở dài một hơi.

Bây giờ cũng chỉ có thể nhìn người khác lên Kim Bảng, có được

phần thưởng Kim Bảng.

Hương vị này, thật sự không dễ chịu chút nào!

Trong Tam Thanh, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đều đã lên Kim Bảng mấy lần rồi.

Nhưng độc một mình Thông Thiên, mới lên một lần.

Điều này lập tức phân biệt cao thấp.

"Chẳng lẽ, Kim Bảng này thật sự vô duyên với Tiệt Giáo của ta sao?" Thông Thiên trong lòng muôn vàn phức tạp.

Các đệ tử Tiệt Giáo trên Kim Ngao Đảo, lúc này cũng u sầu.

Nhưng cũng có một số đệ tử khá lạc quan, nhìn thấy vui vẻ.

"Nếu Nữ Oa Sư Thúc thật sự có thể tu luyện đến tu vi Thiên Đạo, vậy sau này Hồng Hoang, chẳng phải sẽ có hai Thiên Đạo sao?!" "Không biết đến lúc đó, lại là một cảnh tượng thịnh vượng như thế nào?" Một bộ phận đệ tử Tiệt Giáo đã bắt đầu mong đợi.Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên ngẩng đầu nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng hồi lâu.

Y từ lúc ban đầu đầy chí khí, tự tin mười phần, cho đến bây giờ, hoàn toàn yên lặng.

"Xem ra, Trẫm không thể lên bảng được rồi." "Nhiều phần thưởng Kim Bảng như vậy, lại không có một cái nào có duyên với Trẫm." "Bây giờ, phần thưởng cấp Thiên Đạo đều đã xuất hiện, phần thưởng xếp hạng phía trước, Trẫm đơn giản là không dám nghĩ đến a!" "Hồng Hoang này, e rằng sắp biến thiên rồi!" Hạo Thiên một trận cảm thán.Tu Di Sơn.

Đồng dạng thất bại còn có hai vị Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

“Vân Xà Đẳng Linh Văn!!” “Đây đúng là thứ tốt!” “Thậm chí là Linh Văn cấp Thiên Đạo, còn có thể thăng cấp đến Thiên Đạo sao??” Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đã hai mắt sáng rực.

Cái cảm giác chỉ có thể nhìn mà không thể chạm, không thể có được này khiến bọn họ trong lòng ngứa ngáy.

“Sư huynh!

Phần thưởng này càng ngày càng nghịch thiên!” “Hạng năm đã đến trình độ này, khó mà tưởng tượng, hạng nhất sẽ là như thế nào?!!” Chuẩn Đề Đạo Nhân hai mắt trực tiếp phát ra ánh sáng xanh.

“Hạng nhất tự nhiên không cần nghĩ, chính là Hồng Quân Đạo Tổ!” “Đến lúc đó phần thưởng, hẳn sẽ khủng bố như tư ba!” Tiếp Dẫn Đạo Nhân không thể tưởng tượng được, đến phần thưởng hạng nhất, sẽ là trình độ nghịch thiên đến mức nào.

“Không bằng, đợi đến khi hạng nhất công bố, chúng ta đi đến Tử Tiêu Cung khóc lóc một phen?” “Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn phần thưởng nhiều nhất, chỉ cần lão sư phát lệnh, họ an lòng không cho chúng ta sao?” Bàn tính của Chuẩn Đề đã vang leng keng.

Ngay sau đó, trên Hồng Mông Kim Bảng liền xuất hiện cảnh tượng Hồng Tú Cầu.

Chỉ thấy một quả cầu tròn màu hồng lớn hơn một xích, trên có thêu kim tuyến chỉ đỏ, anh lạc rủ châu, vòng bội leng keng, từng đạo hào quang tỏa sáng.

Chương 15

Lướt qua hư không, ánh sáng công đức lại lan ra, đại phóng dị sắc!

Không hổ là Công Đức Thánh Khí!

Hơn nữa một khi phát ra pháp lực tấn công, liền uy lực chấn thiên.

Hướng về hư không đánh một cái, hàng ức vạn tinh thần đều hóa thành bột phấn.

Trong Hỗn Độn địa thủy hỏa phong cũng không thể ngăn cản, vội vàng tránh né.

Chiêu thức này đơn giản, nhưng một khi bay ra, dù là nhục thân Thánh nhân, cũng không thể giữ lại.

Có thể thấy uy lực của nó.

Tại Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử nhìn thấy uy lực của Hồng Tú Cầu, cũng không khỏi một trận sợ hãi.

"May mà Ngô đã luyện hóa Thiên Đạo Kim Đan, giờ đây thánh khu đã như bàn thạch kiên cố không thể phá hủy." "Cho dù là Hồng Tú Cầu này, cũng không gây thương tổn quá lớn cho Ngô." Thái Thanh Lão Tử thở phào một hơi.

"Chỉ là, Nữ Oa này về sau có đại cơ duyên bước vào tu vi Thiên Đạo, tất phải ngăn cản mới được." Sắc mặt Thái Thanh Lão Tử biến chuyển, lại vô cùng trầm trọng.

Nhưng Y chợt nghĩ tới điều gì, trong mắt lộ ra một tia cười âm hiểm.

“E rằng không cần Ngô ra tay, Đạo Tổ cũng sẽ ra tay.” “Hồng Hoang này, làm sao có thể có Thiên Đạo thứ hai!” Thái Thanh Lão Tử nghĩ đến đây, tâm tình cuối cùng cũng thoải mái không ít.

Tử Tiêu Cung.

Vạn cổ thương khung làm đỉnh, huyền ảo tới cực điểm.

Hồng Quân chu thân vô tận vũ trụ bao quanh, chìm nổi bập bềnh.

Thân hình Y còng xuống, song mâu lại như mắt chim ưng, sắc bén vô cùng.

Y đoan tọa trên vân sàng, thân hình hư hư thực thực, không nhìn rõ ràng.

“Tu luyện cấp Thiên Đạo?” “Như vậy, chẳng phải là làm lỡ thân phận người phát ngôn của Ngô trong Thiên Đạo sao?!” Thần sắc Hồng Quân Đạo Tổ khoảnh khắc mật bố hàn ý.

Y tự nhiên không cho phép xuất hiện Thiên Đạo thứ hai!

Bất quá, Y cũng không vội vàng.

Đợi đến khi mọi chuyện đâu vào đấy, nếu quả thật có biến số, Y tự sẽ ra tay.

“Danh thứ năm này là Hồng Tú Cầu, thứ nhất chắc chắn là Tạo Hóa Ngọc Điệp của Ngô!” “Hồng Mông Kim Bảng, nếu có thể tưởng thưởng cho Ngô thoát khỏi sự thôn phệ của Thiên Đạo, tự nhiên là rất tốt.” Thần trí Hồng Quân khẽ động, mặt trầm như nước.

Ánh mắt Y lại nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng.

Chỉ thấy hai đạo hoa quang từ Kim Bảng phát ra.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa xòe bàn tay, hai phần thưởng của Kim Bảng đã đáp xuống

lòng bàn tay Nữ Oa.

Ba giọt Hỗn Độn Thánh Thủy huyền phù trên lòng bàn tay, hiện lên màu vàng kim.

Tựa như tinh hoa Hỗn Độn thuần túy nhất ngưng tụ thành, tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Nhìn kỹ, chỉ cảm thấy hai mắt nhức nhối.

Mà đạo Vân Xà Đẳng Linh Văn là một sợi linh văn phát ra ánh sáng xanh nhạt.

Linh văn hiện hình rắn, thân rắn quấn quanh một đám tường vân, ẩn ẩn tán phát một luồng Thiên Đạo chi lực.

Phượng mâu Nữ Oa lóe lên thần quang kỳ dị.

"Dung hợp!" Nàng khẽ đáp một tiếng, nhanh chóng nắm Vân Xà Đẳng Linh Văn vào lòng bàn tay.

"Ong!" Linh văn nhanh chóng bị hấp thu vào Nguyên Thần.

Đồng thời, sau lưng Nữ Oa, lại có một hư ảnh cự xà quấn quanh thành hình.

Cự xà song mâu lạnh lẽo, thè lưỡi, vảy rắn chu thân tỏa ra hàn quang, uy áp sắc bén, tự mang một luồng Thiên Đạo chi lực.

"Tuyệt quá, Ngô đã cảm nhận được rồi." Nữ Oa lúc này phấn khích không thôi.

Nàng đã sốt ruột chờ đợi rất lâu, cuối cùng cũng đợi được phần thưởng mà nàng mong muốn nhất.

Điều này so với việc Tam Thanh trực tiếp tăng cảnh giới tu vi và công đức, tốt hơn rất nhiều.

"Sau đó phần thưởng đều không quan trọng." "Có Hỗn Độn Thánh

Thủy, Ngô có pháp lực nguồn chảy không ngừng, vĩnh viễn không khô kiệt." "Có Vân Xà Đẳng Linh Văn, chỉ cần tiềm tâm bế quan tu luyện, tự sẽ bước vào tu vi Thiên Đạo!" Nữ Oa lập tức bế quan.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm thu hồi ánh mắt, khóe miệng lại cong lên.

"Nữ Oa cũng quá vội vàng rồi." "Mới tu vi Nhị Trọng Thiên Trung Kỳ, lại nghĩ đến việc bước vào tu vi Thiên Đạo sao?" Lục Phàm lắc đầu, cảm thấy thật không thể chấp nhận được.

Bất quá, những điều này đều không liên quan đến Y.

Y chẳng qua chỉ là một người qua đường mà thôi.

Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử lúc này đều đang nghị luận, rốt cuộc hạng nhất sẽ là ai?

"Còn phải nói sao, tự nhiên là Đạo Tổ!" "Đạo Tổ xứng đáng hạng nhất không nghi ngờ gì!" "Tạo Hóa Ngọc Điệp toái phiến trong tay Đạo Tổ, trong Hồng Hoang, không ai dám so sánh." "Còn có pháp bảo nào, có thể lợi hại hơn Tạo Hóa Ngọc Điệp sao?!" "……" Các đệ tử nghị luận vô cùng sôi nổi.

"Nếu đã có hạng nhất, vậy hạng hai, hạng ba, hạng tư, các ngươi cảm thấy sẽ là ai?" "Ừm… cái này…" "Quan sát Hồng Hoang, cũng chỉ có hai vị sư bá, và pháp bảo trong tay Sư tôn là nhiều nhất." "Mà nay, Sư tôn chỉ xếp hạng một lần." "Chẳng lẽ lại là hai vị sư bá?" "……" Giữa lời nói của các đệ tử tràn đầy vẻ lạc lõng.

Bọn họ đều hy vọng Tiệt Giáo có thể lại một lần nữa lên Kim Bảng.

Trong lúc mọi người nghị luận, bảng xếp hạng Hồng Mông Kim Bảng vẫn không ngừng lại.

Từng đạo kim quang tỏa ra càng hung mãnh hơn.

Mọi người đều trợn tròn mắt, vô cùng kỳ vọng nhìn bảng xếp hạng tiếp theo.

Có thể xếp trên Công Đức Thánh Khí, sẽ là pháp bảo gì? 【Hồng Mông Kim Bảng Pháp Bảo Bảng hạng tư: Chư Thiên Khánh Vân】 【Chủ nhân: Nguyên Thủy Thiên Tôn】 【Chư Thiên Khánh Vân: Chư Thiên Khánh Vân được hình thành từ khí Hạo Nhiên trong tim Bàn Cổ, không thuộc Tiên Thiên, không thuộc Hậu Thiên, một khi tế ra, mọi tà ma tránh xa, vạn pháp không chạm, bỏ qua mọi công kích của bảo vật kỳ binh, miễn dịch mọi tổn hại của thần thông pháp thuật.】 【Phần thưởng Kim Bảng 1: Một viên Hỗn Độn Thánh Quả.

Hỗn Độn Thánh Quả, là vật thực được ngưng tụ từ đất, nước, lửa, gió trong Hỗn Độn, tự hàm chứa vô tận Hỗn Độn chi lực đã được luyện hóa.

Một khi ăn vào, có thể tự lập Thánh Tâm, bất tử bất diệt.】 【Phần thưởng Kim Bảng 2: Một tôn Lân Viên Hỗn Độn Thần Ma.

Lân Viên Hỗn Độn Thần Ma, nửa nguyên thần, tu vi là bán tôn Thánh Nhân, mặc sức sai khiến.】 Nội dung hiện ra.

Phần thưởng lần này, lại một lần nữa làm mới nhận thức của ức vạn vạn sinh linh.

"Hỗn Độn Thần Ma còn xuất hiện ư?!" Các sinh linh đều chấn động, mắt như muốn lồi ra.

Thời kỳ Hỗn Độn, Tam Thiên Hỗn Độn Thần Ma bị Bàn Cổ chém giết.

Chỉ có một tôn Hỗn Độn Thần Ma trốn thoát.

Bây giờ, Kim Bảng này lại trực tiếp thưởng một tôn Hỗn Độn Thần Ma?!!

Tuy rằng chỉ có nửa nguyên thần, nhưng tu vi thật sự rất cao a!

Cấp bậc bán tôn Thánh Nhân?!

Sau này, còn ai dám chọc Xiển Giáo?!

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử ánh mắt chợt lạnh, sát ý lộ rõ.

Y vạn vạn không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại một lần nữa lên Kim Bảng!

Mà phần thưởng lần này càng nghịch thiên!

"Hỗn Độn Thần Ma!!!" Thái Thanh Lão Tử trong lòng vô cùng bực bội.

Giờ đây Nguyên Thủy Thiên Tôn và Y tu vi đã ngang bằng.

Nhưng so sánh lần này, Xiển Giáo hiển nhiên cao hơn Nhân Giáo!

Thân là thủ lĩnh Tam Thanh, Thái Thanh Lão Tử làm sao có thể nhịn được?!

"Bành!" Thái Thanh Lão Tử tích tụ phẫn nộ vung chưởng về phía Bát Cảnh Cung.

Uy áp Thánh Nhân, khoảnh khắc biến mấy chục vạn dặm thành tro bụi.

Bích Du Cung.

"……" Sắc mặt Thông Thiên cực kỳ âm trầm.

Như vậy, Xiển Giáo đã trở thành thế lực độc bá.

Điều này làm sao có thể được?!!

Thần tình Y vô cùng ngưng trọng, đã bắt đầu lo lắng.

Xiển Giáo và Tiệt Giáo vốn không hòa hợp.

Nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn thật sự không màng hậu quả, động ác niệm, hậu quả khó mà lường được.

Tuy Tiệt Giáo đệ tử có Băng Sương Phản Giáp, nhưng cũng chỉ có thể kháng cự Chuẩn Thánh.

Giờ đây có một Hỗn Độn Thần Ma tu vi bán tôn Thánh Nhân, đệ tử Tiệt Giáo làm sao ứng phó?!

Thông Thiên càng nghĩ càng phiền muộn!

Tức đến mức Y trực tiếp liên tiếp đánh ra mấy chưởng, làm sập nửa ngọn núi sau.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm tặc lưỡi một trận.

"Hỗn Độn Thần Ma, có chút ý tứ." "Tuy rằng chỉ có nửa nguyên thần, nhưng cũng bảo lưu được thực lực bán tôn Thánh Nhân." "Chỉ là không biết, bên Đát Kỷ thế nào?" "Nàng bảo vệ Hỗn Độn cũng nên thay người rồi." "Đợi bảng xếp hạng Kim Bảng này kết thúc, Ngô cũng nên đi xem tình hình." Lục Phàm tiếp tục uống trà, hoàn toàn không để tình hình bên Xiển Giáo vào trong lòng.

Chương 16

Ngọc Hư Cung.

Một đám đệ tử Xiển Giáo lưu lại trên quảng trường ngoài cổng cung, không rời đi.

Sau khi nhìn thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn lại một lần nữa lên Kim Bảng, trên mặt tự nhiên lộ ra thần tình kiêu ngạo, vui sướng khôn tả.

"Cung hạ Sư tôn!" "Cung hạ Sư tôn lại một lần nữa lên Kim Bảng!" Các đệ tử Xiển Giáo đồng thanh quỳ bái.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không che giấu, trên mặt đều là ý khinh bỉ vạn vật.

Dường như Hồng Hoang này, đã hoàn toàn bị Xiển Giáo thống lĩnh.

Một luồng uy áp bá đạo từ chu thân Nguyên Thủy Thiên Tôn bùng phát, bao phủ hàng ức vạn dặm.

Các sinh linh xung quanh đều phủ phục trên mặt đất.

"Xiển Giáo Ngô lại một lần nữa lên bảng, được phần thưởng này, tất sẽ có hy vọng thống lĩnh Hồng Hoang." "Thống lĩnh Hồng Hoang!" "Thống lĩnh Hồng Hoang!" Các đệ tử Xiển Giáo cũng đi theo, thanh thế to lớn.

Ngay lúc này, phần thưởng Kim Bảng được phát xuống.

Hai đạo hoa quang lập tức bay về phía Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đưa tay vững vàng đón lấy.

Trong lòng bàn tay chính là một viên Hỗn Độn Thánh Quả.

Chu thân Hỗn Độn Thánh Quả tán phát khí tức đỏ rực, bên trong dường như có một loại sinh mệnh lực, lại giống như trái tim đang đập.

"Phanh!" "Phanh!" "Phanh!" Tiếng đập bên trong Hỗn Độn Thánh Quả càng lúc càng lớn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mắt sáng lên, không chút do dự nuốt một hơi.

Hỗn Độn Thánh Quả nhập thể, lập tức ẩn vào lồng ngực Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"A!" Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên trắng bệch vài phần.

Y cố gắng vận chuyển pháp lực trong cơ thể, muốn ổn định tâm thần.

Nhưng cơn đau này đến quá nhanh và mãnh liệt.

Dường như thánh khu đang bị một cây thiết côn lớn không ngừng khuấy động, ngũ tạng lục phủ hoàn toàn bị nghiền nát, rồi lại tái tổ hợp vậy.

"Sư tôn!" Quảng Thành Tử thần sắc khẩn trương.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫy tay, ý bảo các đệ tử toàn bộ lui xuống.

Quảng Thành Tử không dám tiến lên nữa.

"A!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này đã đau đến mức trực tiếp ngã xuống đất.

Đối với một tôn Thánh Nhân mà còn đến mức này, có thể thấy uy lực của viên Hỗn Độn Thánh Quả này mạnh mẽ đến mức nào.

Nhưng đối với điều này, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chỉ có thể

cắn răng kiên trì.

Cuối cùng, cơn đau đó từ từ tiêu tán.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ cảm thấy bên ngực phải dường như cũng có thứ gì đó đang đập.

Y thần thức nhanh chóng quan sát thánh khu.

"!!!" "Hai trái tim!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn vào bên trong cơ thể, lại có hai trái tim màu vàng kim đang đập.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này mới hiểu ra.

Chẳng trách viên Hỗn Độn Thánh Quả này có thể khiến Y bất tử bất diệt, nguyên nhân lại ở đây?!

Cùng lúc đó, sau khi một đạo hoa quang khác đáp xuống, trước cổng Ngọc Hư Cung, một tôn Hỗn Độn Thần Ma đang thần sắc ngây dại đứng ở phía trước.

Đây là một tôn Lân Viên Hỗn Độn Thần Ma, không có lông tóc như loài vượn bình thường, mà lại thân khoác vảy giáp.

Thân hình vượn cao tới ba mét, hai cánh tay giang ra, dài tới năm mét.

Hai chân cơ bắp bùng nổ, vững vàng đứng trước cổng cung, tựa như một tôn thần thú.

Các đệ tử Xiển Giáo cũng bị tôn Hỗn Độn Thần Ma này chấn động!

"Đây chính là Hỗn Độn Thần Ma sao?!" "Quả nhiên uy vũ bá khí!" Quảng Thành Tử hai mắt sáng rực.

Các đệ tử khác cũng trợn tròn mắt.

Đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy Hỗn Độn Thần Ma.

“Sư tôn, Hỗn Độn Thần Ma không phải đã bị Bàn Cổ Đại Thần chém giết từ lâu rồi sao, vì sao còn có?” Quảng Thành Tử không nhịn được phát ra nghi vấn.

Câu hỏi này, lại khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn không cách nào trả lời được.

Thật vậy!

Hỗn Độn Thần Ma cũng chỉ có Dương Mi Đạo Nhân không rõ tung tích, đã sớm bỏ trốn.

Mà Lân Viên trước mắt này lại từ đâu mà đến?

Chợt, trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn có một ý nghĩ cực kỳ chấn động.

Chẳng lẽ, còn có Hỗn Độn Thần Ma ư?!!

Chỉ là bọn họ hiện tại không hề biết sao?

Ý nghĩ táo bạo này khiến sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn chợt biến đổi.

Hỗn Độn Thần Ma thời kỳ Hỗn Độn, mỗi người đều nắm giữ một Đại Đạo Pháp Tắc, tu vi tự nhiên không cần nói nhiều.

Một Hỗn Độn Thần Ma, chém giết Thánh Nhân tựa như chém dưa thái rau vậy.

Nếu quả thật còn tồn tại… vậy hậu quả… Nhưng rất nhanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền dẹp bỏ ý nghĩ đó.

“Thiên Đạo tự có an bài, Ngô đẳng không cần đa tâm.” “Tôn Hỗn Độn Thần Ma này, sau này sẽ trấn thủ Côn Luân Sơn!” Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt sắc bén.

Một tôn Hỗn Độn Thần Ma tu vi bán Thánh trấn thủ Côn Luân Sơn, có thể thấy mặt mũi Xiển Giáo cực kỳ lớn.

Nhìn khắp Hồng Hoang, cũng không ai có được đãi ngộ như vậy.

Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ, cũng chưa có gì để trấn thủ Tử Tiêu Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ đến đây, liền cười lớn, không hề che giấu.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm liếc về phía Ngọc Hư Cung, đảo một cái liếc mắt khinh thường.

"Tên Hỗn Độn Thần Ma này trông như đồ ngốc vậy, còn coi là bảo bối.

Cạn lời." Lục Phàm không nhịn được chê bai, rồi tiếp tục làm một quần chúng ăn dưa.

Tiếp theo, sẽ công bố hạng ba!

Lục Phàm cũng giống như ức vạn vạn sinh linh, cũng vô cùng tò mò.

"Hạng ba này, rốt cuộc sẽ là ai?!" Hồng Mông Kim Bảng tức thì đại phóng dị thải!

Từng đạo lưu quang tuôn xuống.

Khác hẳn với dị tượng khi công bố bảng xếp hạng trước đó.

Chắc hẳn, ba hạng đầu này, là cực kỳ quan trọng!

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử vẻ mặt khẩn trương.

Y nắm chặt nắm đấm, đồng tử bất động, thân hình hơi cúi về phía trước, luôn giữ tư thế này.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng trợn tròn mắt.

"Sư huynh, ba hạng đầu!" "Hạng ba không biết sẽ là bảo vật cỡ nào?!!" "Ong!" Theo Hồng Mông Kim Bảng đại phóng quang mang, chữ vàng không ngừng biến hóa.

Hư không một trận chấn động kịch liệt, ngũ sắc thần quang tề tề phát ra. 【Hồng Mông Kim Bảng Pháp Bảo Bảng hạng ba: Vẫn Thánh Đan】 【Chủ nhân: Hồng Quân】 【Vẫn Thánh Đan: Nuốt vào bụng, lập tức phát tác hủy diệt Thánh Nhân】 【Phần thưởng Kim Bảng 1: Hỗn Độn Thánh Thể.

Phòng ngự mạnh nhất, có thể chống đỡ công kích cấp Thiên Đạo.】 【Phần thưởng Kim Bảng 2: Hỗn Độn Kim Trượng.

Từ Hỗn Độn Huyền Thiết ngưng tụ thành, pháp lực vô biên, một khi nhiễm vào, Hỗn Độn Thần Ma cũng hóa thành tro bụi.】 Nội dung Hồng Mông Kim Bảng hiện ra.

Từng tôn Thánh Nhân đều sắc mặt đại biến.

"Vẫn Thánh Đan!!!" "Vẫn Thánh Đan!!!" "Vẫn Thánh Đan!!!" Tam Thanh dị khẩu đồng thanh.

Đặc biệt nhìn thấy chủ nhân lại là Hồng Quân, càng vẻ mặt không dám tin.

Hồng Quân vì sao lại có Vẫn Thánh Đan?!!

Chẳng lẽ, Y còn muốn độc sát Thánh Nhân sao?

Nghĩ kỹ cực kỳ đáng sợ!!

Tất cả Thánh Nhân hầu như đều cảm thấy một luồng áp lực vô hình.

Không khí đột nhiên trở nên vi diệu.

Bát Cảnh Cung.

Đôi mắt đục ngầu của Thái Thanh Lão Tử run rẩy kịch liệt, không muốn tin.

Hồng Quân là lão sư của bọn họ.

Tình nghĩa sư đồ!

Trên Phân Nham Bảo càng phân ra rất nhiều chí bảo pháp khí!

Chương 17

Làm sao lại luyện chế đan dược như vậy?

Nội tâm Thái Thanh Lão Tử đại thụ chấn hám, nhất thời không thể phản ứng.

Chỉ cảm thấy đạo tâm mơ hồ có dấu hiệu sụp đổ.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn luôn đắc ý quên mình giờ phút này cũng sa sút tinh thần, đôi mắt nhìn chằm chằm mấy chữ lớn trên Kim Bảng thật lâu, càng trầm tư hơn.

"Vẫn Thánh Đan…" "Đây là chuyên môn để đối phó Thánh Nhân!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đau lòng thốt ra.

Nhớ lại Hồng Quân ba lần giảng đạo ở Tử Tiêu Cung, ban tặng Hồng Mông Tử Khí, ban tặng pháp bảo… Nguyên Thủy Thiên Tôn lại thật sự cảm thấy một nỗi sợ hãi.

"Chẳng lẽ Sư tôn lại động sát tâm sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời có chút khó chấp nhận.

Bích Du Cung.

Thông Thiên thần sắc ngưng trọng, không nhịn được nhíu mày.

Y chợt cảm thấy sự việc này không đơn giản như vậy.

Thông Thiên nhíu chặt mày, ngẩng đầu nhìn về phía Tử Tiêu Cung, thần tình vạn phần phức tạp.

"Lão sư…" Thông Thiên lẩm bẩm, trong lòng trăm mối ngổn ngang.

Cùng lúc đó, một đám Tiên Thiên Đại Năng cũng bị nội dung hiện

ra trên Kim Bảng chấn động.

U Minh Huyết Hải.

"Ngọa tào!" Minh Hà Lão Tổ trực tiếp thốt ra một câu thô tục, trợn tròn mắt, vẻ mặt kinh hãi.

Chẳng lẽ Hồng Quân lão già, còn muốn xử lý mấy tôn Thánh Nhân này sao??

Lại còn lén lút luyện chế Vẫn Thánh Đan?!!

Nếu không phải Kim Bảng công bố, bọn họ căn bản không hề biết, còn có một thứ như vậy.

Vậy chẳng phải là, ngay cả khi trở thành Thánh Nhân, cũng không an toàn sao?!!

Minh Hà Lão Tổ hoàn toàn bị làm mới quan niệm về Hồng Hoang!

Vạn vạn không ngờ, Hồng Quân, người tự tay ban tặng cơ duyên thành Thánh, cuối cùng lại có ý niệm như vậy?

Điều này thật sự không thể chấp nhận được!!

Minh Hà Lão Tổ chỉ cảm thấy tim đập thịt giật, nghĩ kỹ cực kỳ đáng sợ.

Tây Côn Luân.

Lục Áp cũng thần tình ngưng trọng, không dám tin.

Y không tin Hồng Quân đã thân là Thiên Đạo, lại còn không dung thứ mấy tôn Thánh Nhân?!

Điều này hoàn toàn vô lý a!

Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử… và các Tiên Thiên Đại Năng khác đều há hốc mồm, kinh ngạc đến rớt cằm.

Tin tức này quá chấn động!!

Đơn giản là một quả dưa thiên kinh động địa từ trước đến nay trong Hồng Hoang!!

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người cũng vẻ mặt kinh hãi.

Ánh mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân khẽ chuyển, chợt nghĩ đến điều gì.

"Đạo Tổ lại luyện được pháp bảo như vậy, nuốt vào là có thể khiến Thánh Nhân vẫn lạc, chắc chắn sẽ không nhằm vào huynh đệ chúng ta." Tiếp Dẫn Đạo Nhân ngữ khí khẳng định, trong mắt lộ ra một tia tinh ranh.

"Sư huynh nói vậy là ý gì?" Bên cạnh Chuẩn Đề Đạo Nhân trong lòng bất an, lập tức truy hỏi.

"Đạo Tổ lại vì phòng Thánh Nhân, tự nhiên chỉ ra tay với những kẻ có tu vi cao nhất." Tiếp Dẫn Đạo Nhân hạ thấp giọng, trong mắt lộ ra một tia cười âm hiểm.

"Ngươi nhìn Hồng Hoang này, bây giờ ai có tu vi cao nhất?" Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng đồng thời nghĩ đến, biểu cảm trên mặt tức thì giãn ra.

"Ha ha ha… Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Bọn họ đã bước vào Tứ Trọng Thiên đỉnh phong!" "Không sai!" "Hai người này nếu còn tiếp tục tu luyện, một khi uy hiếp Đạo Tổ, rất có khả năng bị Vẫn Thánh Đan thôn phệ cũng không chừng." Tiếp Dẫn Đạo Nhân nghĩ thông suốt, thần tình tràn đầy đắc ý.

Chim đầu đàn bị thương.

Đợi đến lúc đó, bọn họ liền có thể ngư ông đắc lợi.

Hai người nhìn nhau cười, liền không còn sợ hãi nữa.

Ngay lúc đó.

Trong Tử Tiêu Cung.

Trên vân sàng, Hồng Quân Đạo Tổ thần sắc sắc bén như chim ưng nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, sắc mặt chợt biến đổi.

"!!!" "Cái này…" Đồng tử Hồng Quân Đạo Tổ gần như muốn nứt ra, chu thân tràn ngập một luồng nộ ý của Thiên Đạo.

Ai ngờ, Hồng Mông Kim Bảng này lại công bố chuyện Y đã luyện chế Vẫn Thánh Đan ra ngoài!

Hồng Quân lúc này một trận cạn lời, không nói nên lời.

Tuy nói phần thưởng vô cùng phong phú.

Nhưng đây chẳng phải là bị bại lộ rồi sao?!

Điều này làm sao đây?

Hồng Quân hít sâu một hơi, áp chế lửa giận, trơ mắt nhìn Hồng Mông Kim Bảng không chỉ bộc lộ Y có Vẫn Thánh Đan, thậm chí còn phóng cả hình ảnh Vẫn Thánh Đan ra.

Chỉ thấy trên hư không của Kim Bảng, một viên đan dược đỏ rực tinh oánh hồn viên lơ lửng giữa không trung.

Mơ hồ có thể thấy trên đan dược này phủ một lớp kim quang mỏng, hình thành một lớp màng vàng.

Ức vạn vạn sinh linh đều chăm chú nhìn đan dược trong hình ảnh.

"Đây chính là Vẫn Thánh Đan!!!" "Hóa ra trông như thế này…" "Nuốt vào là có thể trực tiếp khiến một tôn Thánh Nhân vẫn lạc sao?!

Điều này quá lợi hại rồi!" "……" Ức vạn vạn sinh linh lại một lần nữa rơi vào cuộc tranh luận sôi nổi.

Tam Thanh nhìn viên thuốc đỏ này, lại như sắp mất mạng vậy.

Bọn họ đều cảm thấy viên thuốc này nhìn mà thấy kinh hãi!

“Hóa ra, Thánh Nhân cũng không phải là tồn tại bất tử bất diệt.” “Một viên thuốc là có thể vẫn lạc.” “……” Các sinh linh không nhịn được nhỏ giọng thì thầm.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt âm trầm, vẻ mặt như có điều suy tư.

Đối với các Thánh Nhân khác có thể sẽ có chút sợ hãi.

Nhưng Y vừa nhận được phần thưởng Kim Bảng, có Hỗn Độn Thánh Quả, bất tử bất diệt.

So với sợ hãi, Y cảnh giác nhiều hơn.

Trường Sinh Điện.

“Ha ha… ha ha ha…” Một tràng tiếng cười sảng khoái truyền ra.

Lục Phàm nằm trên ghế mây cười ngả nghiêng.

“Tuyệt vời!

Quá tuyệt vời!” “Hồng Quân lão già chắc chắn không ngờ, Vẫn Thánh Đan của Y, lại cũng lên Kim Bảng.” Lục Phàm vẻ mặt xem trò hay.

Đặc biệt vừa rồi ánh mắt Y xuyên thấu Tử Tiêu Cung, nhìn thấy khuôn mặt tái mét của Hồng Quân lão già.

Đơn giản là quá buồn cười!

Thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, bồi dưỡng ra mấy vị Thánh Nhân này.

Lại còn lén lút phòng bị, làm trò sau lưng như vậy.

Điều này khiến Hồng Quân mất hết mặt mũi!

Lục Phàm vui sướng trong đó, cười đến mức không quá khoa trương.

Mất nửa ngày, Y mới bình tĩnh lại.

Khi Y phản ứng lại, lại cảm thấy có chút không ổn.

"Không đúng…" "Kim Bảng lại còn công bố cả Vẫn Thánh Đan của Hồng Quân trước, vậy pháp bảo của ta, sẽ không cũng bị công bố chứ?" "Chắc là không thể chứ?" Lục Phàm lẩm bẩm, nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng.

Lúc này trên Hồng Mông Kim Bảng một đạo hoa quang bay về phía Tử Tiêu Cung.

"Hưu!" "Hưu!" Phần thưởng Kim Bảng liền trực tiếp nhập vào cơ thể Hồng Quân.

Hỗn Độn Thánh Thể trực tiếp ấn nhập vào cơ thể Hồng Quân.

Một cây Hỗn Độn Kim Trượng khác thì xuất hiện trong tay Hồng Quân.

Kim trượng toàn thân được chế tác từ một loại dược liệu đặc biệt, vô cùng nặng.

Lại khắc họa những văn lộ khác nhau.

Nắm trong tay, liền có thể cảm nhận rõ ràng Hỗn Độn Kim Trượng này cực kỳ linh tính.

Lúc này đã nhận Hồng Quân làm chủ nhân.

"Không hổ là phần thưởng Kim Bảng, bảo vật như vậy có thể khiến Hỗn Độn Thần Ma hóa thành tro bụi, có gì phải sợ?" "Ha ha ha…" Hồng Quân Đạo Tổ cuối cùng cũng lộ ra nụ cười, những nếp nhăn trên da cũng đồng thời giãn ra.

Còn về Vẫn Thánh Đan, công bố thì công bố đi!

Cũng không tính là chuyện lớn gì!

Chương 18

Hồng Quân thu hồi Kim Trượng, trong lòng cũng có những ý nghĩ khác biệt.

"Hỗn Độn Thánh Thể, có thể chống đỡ công kích cấp Thiên Đạo." Hồng Quân lẩm bẩm, một ý niệm táo bạo từ trong tim dâng lên.

Ngay lúc này, đỉnh Tử Tiêu Cung, một phía thương khung bao quanh lại đột nhiên biến đổi.

Mây đen cuồn cuộn che phủ, không ngừng cuộn trào.

Giữa mây mù dày đặc tán bố uy áp Thiên Đạo.

Trong đó lôi đình màu tím như thiết tiên không ngừng nhảy múa lóe sáng.

"Sát!" "Sát!" Tiếng vang lớn bao trùm toàn bộ Tử Tiêu Cung.

Sắc mặt Hồng Quân đại biến.

Trong lòng thầm kêu không hay.

Y nhanh chóng đứng dậy, bái về phía uy áp Thiên Đạo đó.

"Thiên Đạo." Ngay sau đó, lôi đình màu tím đó như roi quất về phía Hồng Quân.

"Bành!" Uy áp Thiên Đạo đáng sợ đến mức nào.

Chỉ một roi nhanh chóng quất tới, không khí tức thì nổ tung.

Hư không không ngừng run rẩy.

"Oanh long long!" Ngay khi roi lôi đình đánh vào người Hồng Quân, một âm thanh kỳ dị bùng nổ.

Hồng Quân lại không hề hấn gì, không đau không ngứa.

“!!” Hồng Quân trong lòng đại hỉ.

Là thật!

Thật sự có thể chống đỡ công kích cấp Thiên Đạo.

Lúc này, đám mây đen đó dường như cũng nhận ra điều không đúng, cuộn trào càng dữ dội hơn.

Hồng Quân nhanh chóng hành lễ, cung kính nói.

“Thiên Đạo tức giận, Ngô tuyệt đối không dám có hai lòng.” Nếu không nhận lỗi nữa, e rằng hôm nay không tránh khỏi một trận chiến.

Giờ đây Hồng Quân tuy có Hỗn Độn Thánh Thể, cũng không dám làm càn.

Hồng Quân một phen thành khẩn nhận lỗi, lúc này uy áp Thiên Đạo mới dần dần tiêu tán.

“Hô!” Hồng Quân vội vàng ngồi đoan tọa trên vân sàng, sắc mặt ngưng trọng.

Giờ đây, Y càng cảm nhận rõ ràng sự thôn phệ của Thiên Đạo đối với Y.

Vừa rồi chỉ thoáng qua một tia ý niệm, lại bất cẩn bị Thiên Đạo sát giác.

Bất quá cũng không xác định.

Nếu Thiên Đạo thật sự sát giác dị tâm của Hồng Quân, sẽ không chỉ có hình phạt nhỏ như vậy.

Hoặc có lẽ, chỉ là một lời cảnh cáo thôi!

“Hỗn Độn Thánh Thể!” “Hỗn Độn Kim Trượng!” “Nghĩ đến thật sự có thể khiến Thiên Đạo cảnh giác.” Hồng Quân thở dài một tiếng.

Chỉ là sự cảnh giác này, đối với Y mà nói không phải là chuyện tốt

a.

Hồng Quân lại một lần nữa ngẩng đầu nhìn Hồng Mông Kim Bảng.

Hiện tại đã công bố đến hạng ba!

Hạng hai!

Hạng nhất!

Vô cùng quan trọng!

Sẽ là ai?

Hồng Quân nhíu mày, suy nghĩ đã thoáng qua.

"Tạo Hóa Ngọc Điệp của Ngô, chắc chắn sẽ lại lên Kim Bảng." "Nhưng còn thiếu một bảng xếp hạng… sẽ là cái gì?" Hồng Quân nghĩ không thông.

Theo lý mà nói, Hồng Hoang này cũng không có bảo bối gì đáng giá để lại lên Kim Bảng.

Nhưng lại cứ dư ra hai bảng xếp hạng.

"Ong!" Hồng Mông Kim Bảng lại một lần nữa tán phát ra từng lớp quang huy.

Chữ vàng bắt đầu biến hóa.

Hạng hai sắp được công bố!

Ức vạn vạn sinh linh lúc này đều vô cùng kỳ vọng nhìn chằm chằm Kim Bảng.

Thậm chí ngay cả Hồng Quân cũng không nhịn được tò mò.

"Tạo Hóa Ngọc Điệp của Ngô là hạng nhất, vậy hạng hai sẽ là cái gì?!" Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng nghĩ như vậy.

“Hạng nhất, Tạo Hóa Ngọc Điệp xứng đáng với danh tiếng, nhưng hạng hai… sẽ là cái gì?” “Chẳng lẽ là Hỗn Độn Chung bị thất lạc trong Hồng Hoang, không rõ tung tích sao?” Nguyên Thủy Thiên Tôn bắt đầu đoán mò táo bạo.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng vô cùng khẩn trương.

“Có thể xếp trên Vẫn Thánh Đan, lại dưới Tạo Hóa Ngọc Điệp, là pháp bảo gì?” Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng đang đoán mò.

Nhưng nghĩ tới nghĩ lui, cũng không tìm ra pháp bảo như vậy.

Ngay lúc này, Hồng Mông Kim Bảng công bố hạng hai. 【Hồng Mông Kim Bảng Pháp Bảo Bảng hạng hai: Tạo Hóa Ngọc Điệp Toái Phiến】 【Chủ nhân: Hồng Quân】 【Tạo Hóa Ngọc Điệp: Ghi chép Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, chỉ là một mảnh vỡ, cũng ghi chép vô tận Đại Đạo Pháp Tắc, lĩnh ngộ một Đại Đạo Pháp Tắc trong đó, cũng có thể chứng Đại Đạo.】 【Phần thưởng Kim Bảng 1: Hỗn Độn Âm Dương Quái.

Hỗn Độn Chí Bảo, hủy diệt đất, nước, lửa, gió, có thể tái tạo một tiểu thế giới Hồng Hoang.】 【Phần thưởng Kim Bảng 2: Mười vạn viên Hỗn Độn Thần Ma Tử Tinh.

Hỗn Độn Thần Ma Tử Tinh, có thể luyện chế dị bảo, pháp khí, cũng có thể luyện hóa.

Bên trong ghi lại mảnh vụn Đại Đạo Pháp Tắc, luyện hóa lĩnh ngộ cũng có thể đắc Đại Đạo Pháp Tắc, nhập vào Nguyên Thần, lập tức chứng Đại Đạo.】 Nội dung hạng hai hiện ra.

Tam Thanh đều vẻ mặt mờ mịt.

“Cái gì?!!” “Chỉ là hạng hai?!” “Tạo Hóa Ngọc Điệp không phải nên là tồn tại hạng nhất sao?!” Thái Thanh Lão Tử há hốc mồm.

Y nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, hết lần này đến lần khác xác nhận.

Trên đó quả thật ghi là hạng hai!

“Cái này… sao có thể?!” “Trong Hồng Hoang này chẳng lẽ còn có pháp bảo lợi hại hơn Tạo Hóa Ngọc Điệp sao?” Thái Thanh Lão Tử vẻ mặt mờ mịt, nghĩ kỹ lại thì vô cùng kinh khủng.

Chẳng lẽ trong Hồng Hoang còn tồn tại những thứ mà Thánh Nhân không hề biết sao?

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng vẻ mặt kinh ngạc.

Thần tình Y vạn phần ngưng trọng, trong mắt mang theo một tia nghi hoặc.

“Nếu Tạo Hóa Ngọc Điệp chỉ có thể xếp hạng hai, vậy hạng nhất phải là pháp bảo gì?” “Chẳng lẽ là Bàn Cổ Phủ?” “Không đúng a… không thể nào…” Nguyên Thủy Thiên Tôn hoàn toàn rối rắm.

Bích Du Cung.

Cũng chấn kinh đến mức lâu không phản ứng lại được, còn có Thông Thiên.

Thông Thiên vẻ mặt kinh ngạc nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, trong mắt mang theo một tia hoài nghi.

“Có thể nào nhầm lẫn không?” “Hồng Hoang này, làm sao có thể có tồn tại lợi hại hơn Tạo Hóa Ngọc Điệp?” Thông Thiên thực sự không hiểu nổi.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề kích động đến mức suýt chút nữa bay thẳng lên Cửu Thiên, lại gần Hồng Mông Kim Bảng mà nhìn cho kỹ.

"Sao có thể?!" "Tuyệt đối không có khả năng này!" "Tạo Hóa Ngọc Điệp sao lại chỉ xếp hạng hai!?" Sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân đột nhiên biến đổi.

Chuẩn Đề Đạo Nhân bên cạnh đã hoàn toàn hóa đá.

Nếu Hồng Mông Kim Bảng không nhầm lẫn, vậy thì sự việc lớn rồi.

"Sư huynh, dị bảo hạng nhất này, có thể nói là chưa từng xuất hiện!" "Chắc hẳn là có người đã đạt được cơ duyên này, lo lắng có nguy hiểm đến tính mạng, cho nên cố ý giấu đi." "Chỉ cần lần này Kim Bảng công bố, huynh đệ chúng ta nhất định phải giành lấy tiên cơ mới đúng." Chuẩn Đề Đạo Nhân chợt nghĩ đến điều này, trong mắt tinh quang lóe sáng.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân khẽ nhíu mày.

"Thật sự là như vậy sao?" Thân là Thánh Nhân, các sinh linh Hồng Hoang đều dưới sự quan sát của Y.

Huống hồ có dị bảo xuất thế, Hồng Hoang tất có dị động.

Bọn họ không thể không biết.

Nhưng hiện tại, sự thật bày ra trước mắt.

Tử Tiêu Cung.

"!!!" Hồng Quân trợn tròn hai mắt, đôi tay gầy gò như cành khô nắm chặt, vẻ mặt không thể tin được.

"Tạo Hóa Ngọc Điệp của Ngô, lại chỉ xếp hạng hai!" Nguyện vọng ban đầu của Hồng Quân tan thành mây khói.

Lúc này chỉ cảm thấy mất hết mặt mũi thân là người phát ngôn

của Thiên Đạo.

Thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, mọi việc lớn nhỏ trong Hồng Hoang đều nằm trong một niệm của Y, liền có thể biết được.

"Trong Hồng Hoang này, làm sao có pháp bảo trên Tạo Hóa Ngọc Điệp?!" Hồng Quân ngữ khí trầm xuống, đôi mắt huyền ảo lưu chuyển tán phát từng đạo trầm tịch.

Chương 19

Vô tận vũ trụ thương khung bao quanh chu thân Y lúc này cũng lúc tối lúc sáng.

Thân hình hư hư thực thực cũng bắt đầu sản sinh biến động kịch liệt.

Y thân là người phát ngôn của Thiên Đạo!

Tự nhiên phải xếp hạng nhất!

Giờ đây, Hồng Hoang Kim Bảng này lại thật sự tát vào mặt Y!

Ánh mắt Y xuyên qua tầng tầng lớp lớp mây mù, nhìn thấy ức vạn vạn sinh linh, sắc mặt càng khó coi hơn.

Thân là Thiên Đạo, lẽ ra là tồn tại được ức vạn vạn sinh linh ngưỡng mộ.

Lúc này, trọng tâm của những sinh linh này lại hoàn toàn không nằm ở đây.

Mà lại vô cùng kỳ vọng Hồng Mông Kim Bảng công bố hạng nhất!

Mà Y, Thiên Đạo này, lại trực tiếp bị bỏ qua!

Làm sao có lý này!

Rốt cuộc là ai, lại nắm giữ pháp bảo còn lợi hại hơn Tạo Hóa Ngọc Điệp của Y?!

Chỉ sợ là có cái mệnh để sở hữu pháp bảo như vậy, lại không có cái mệnh để hưởng thụ!

Hồng Quân nhanh chóng đưa tay bóp quyết.

Y dùng pháp lực Thiên Đạo rót vào đó, thần niệm chạm đến.

Theo pháp lực không ngừng rót vào, sắc mặt Hồng Quân cũng càng lúc càng trắng bệch.

Cho đến cuối cùng, hai tay lại không nhịn được run rẩy.

"Ong!" Hai mắt đột nhiên mở to, sắc mặt Hồng Quân tức thì khó coi vài phần.

"Lại ngay cả Ngô cũng không thể nhìn ra là ai?!" "Quái lạ!" "Thử lại!" Hồng Quân lại một lần nữa rót pháp lực Thiên Đạo vào, so với lần trước, lần này hầu như là rót vào ba thành.

Y đã trán đổ mồ hôi, chu thân tán bố hào quang màu vàng kim.

"Phụt!" Một ngụm tiên huyết màu vàng kim hóa thành dạng sương phun ra.

Thân hình Hồng Quân Đạo Tổ càng thêm còng xuống, hơi thở dồn dập, sắc mặt cũng ngưng trọng hơn trước.

"Sao lại như vậy?" "Chẳng lẽ là do Hồng Mông Kim Bảng này, tạm thời không thể tiết lộ?" "Vì sao Ngô thân là Thiên Đạo, lại không thể biết được?!" Hồng Quân Đạo Tổ từ khi hợp Thiên Đạo đến nay, làm sao từng chịu qua thương tổn như vậy?!

Chỉ là đưa tay bóp quyết diễn toán, đã trực tiếp phun ra một ngụm máu!

Hồng Quân sắc mặt ngưng trọng, không dám khinh thường nữa.

Lúc này Y tâm tình vô cùng trầm trọng nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, tĩnh lặng chờ đợi công bố hạng nhất!

Ức vạn vạn sinh linh cũng không còn nghị luận.

Mọi người đều vô cùng kỳ vọng nhìn về phía Cửu Thiên.

Rốt cuộc, Tạo Hóa Ngọc Điệp đối với bọn họ mà nói, đã là tồn tại cấp độ đỉnh cao.

Mà có thể đánh bại Tạo Hóa Ngọc Điệp, chiếm lĩnh hạng nhất!

Chắc chắn là pháp bảo còn lợi hại hơn!

Lợi hại đến mức bọn họ căn bản không thể tưởng tượng nổi!

Tất cả mọi người hầu như đều nín thở ngưng thần, thành kính nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng.

Trường Sinh Điện.

"……" Lục Phàm cũng liếc nhìn Hồng Mông Kim Bảng một cái, biểu cảm trên mặt có chút bất đắc dĩ.

Y cũng đang đợi.

Xem xem Hồng Mông Kim Bảng này rốt cuộc có dám không… Trên Kim Ngao Đảo.

Một số đệ tử Tiệt Giáo lâu không ngừng ngẩng đầu nhìn, nhưng không thấy Hồng Mông Kim Bảng có động tĩnh.

"Kỳ lạ…" "Lần này công bố hạng nhất vì sao lại chậm như vậy?" "Đúng vậy!

Sao còn chưa công bố?

Còn phải đợi đến khi nào?" "……" Lúc này ức vạn vạn sinh linh đã đợi rất lâu.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

"Kỳ lạ." "Chẳng lẽ Hồng Mông Kim Bảng thật sự nhầm lẫn rồi?" "Vì sao Kim Bảng này còn chưa công bố hạng nhất?" "Dường như… là đang kiêng dè điều gì?" Thái Thanh Lão Tử nhìn kỹ.

Y phát hiện chữ vàng trên Kim Bảng đang chậm rãi biến hóa, chỉ

là mãi không chịu ngưng tụ lại.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cảm thấy kỳ lạ.

"Rốt cuộc là chuyện gì?!" "Hạng nhất này rốt cuộc có tồn tại không?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu chặt mày.

Ngay lúc này, Hồng Mông Kim Bảng cuối cùng cũng có phản ứng.

Đạo kim quang tỏa ra càng lúc càng mạnh liệt, kèm theo ngũ sắc thần quang, chiếu sáng toàn bộ Hồng Hoang.

Ánh sáng này, ngay cả ánh sáng mặt trời cũng không thể sánh bằng một phần hào.

Hồng Hoang hầu như mỗi một góc đều tràn ngập ánh sáng chói mắt này.

Cũng báo hiệu pháp bảo tiếp theo dường như là một tồn tại kinh người!

Ngay sau đó, chữ vàng trên Hồng Mông Kim Bảng bắt đầu chậm rãi ngưng tụ.

Ức vạn sinh linh đều không chớp mắt, chăm chú nhìn nội dung công bố hạng nhất. 【Hồng Mông Kim Bảng Pháp Bảo Bảng hạng nhất: Bàn Cổ Ngọc Điệp】 Chữ đầu tiên vừa xuất hiện, ức vạn vạn sinh linh đều không nhịn được phát ra một tiếng kinh hô.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử đã đứng dậy từ vân sàng.

"!!!" "Bàn Cổ Ngọc Điệp?!!" "Bàn Cổ Ngọc Điệp?!!" Thái Thanh Lão Tử lẩm bẩm, nói tới hai lần.

Chưa từng nghe nói đến a!!

Hồng Hoang xuất hiện Tạo Hóa Ngọc Điệp, lại còn có một Bàn Cổ Ngọc Điệp!

Đơn giản là mở mang tầm mắt!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng lập tức nhảy xuống khỏi bồ đoàn.

Đôi mắt tinh minh của Y nhìn chằm chằm bốn chữ Bàn Cổ Ngọc Điệp thật lâu.

"Bàn Cổ Ngọc Điệp?!

Rốt cuộc trong tay ai?" Nguyên Thủy Thiên Tôn đã cấp bách không thể chờ đợi.

Y nhanh chóng đưa tay bóp quyết.

Từng đạo Thánh Nhân chi lực rót vào, Y nín thở bình thần.

Nhưng diễn toán một hồi, lại không có kết quả gì.

Một khoảng trống rỗng!

"Sao lại như vậy?!" "Không nên a!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lại một lần nữa bóp quyết, mạnh mẽ rót vào gần một nửa Thánh Nhân chi lực.

"Phụt!" Một ngụm máu vàng phun ra.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn trắng bệch như giấy, tức thì khó coi.

Bích Du Cung.

Thông Thiên vẻ mặt như đã mở mang kiến thức.

"Không ngờ, Hồng Hoang này ngoài Tạo Hóa Ngọc Điệp, lại còn có Bàn Cổ Ngọc Điệp." "Thật sự là mở mang tầm mắt." "Không biết chủ nhân của Bàn Cổ Ngọc Điệp này rốt cuộc sẽ là ai?" "Chẳng lẽ là

Đạo Tổ?" Thông Thiên không nhịn được đoán mò.

Mà Trường Sinh Điện.

Lục Phàm liếc nhìn Hồng Mông Kim Bảng một cái.

Sau khi nhìn thấy bốn chữ Bàn Cổ Ngọc Điệp, biểu cảm trên mặt giật giật.

"Thật sự là công bố ta ra rồi." "Muốn ngăn cản ta nằm yên sao?!" "Tuyệt đối không thể nào." Lục Phàm thần sắc nhàn nhạt, đã nghĩ kỹ đối sách.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng sắp công bố tin tức quan trọng nhất tiếp theo. 【Hồng Mông Pháp Bảo Bảng hạng nhất: Bàn Cổ Ngọc Điệp】 【Chủ nhân: ……】 Chữ hàng thứ hai, chủ nhân sắp được công bố.

Ngay khi chữ vàng chậm rãi tụ lại.

Một đạo bạch quang chói mắt đột nhiên bắn về phía Hồng Mông Kim Bảng.

"Oanh!" Ngay khi sắp hiển hiện hai chữ Lục Phàm, đám chữ vàng đó đột nhiên bị đánh trúng.

Chữ vàng hoàn toàn bị đánh loạn.

"!!!" "???" Thái Thanh Lão Tử nhìn thấy cảnh tượng đột nhiên xuất hiện, càng đại kinh thất sắc.

"Lại có người dám ra tay với Hồng Mông Kim Bảng?!" Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng tận mắt chứng kiến cảnh tượng này, không khỏi sắc mặt chợt biến đổi.

"Kẻ nào dám quấy rối Hồng Mông Kim Bảng công bố?!" Âm thanh của Thánh Nhân đột nhiên vang khắp Hồng Hoang.

Nhưng không hề có hồi đáp.

Chương 20

Y suy nghĩ kỹ, chợt cảm thấy kỳ dị.

"Chẳng lẽ là chủ nhân của Bàn Cổ Ngọc Điệp này?" "Vì không muốn bị Hồng Mông Kim Bảng công bố, cho nên đánh lén?" Nghĩ đến điều này, Nguyên Thủy Thiên Tôn hít một hơi khí lạnh.

Đây là Hồng Mông Kim Bảng!!

Đừng nói Y một Thánh Nhân bé nhỏ, ngay cả Hồng Quân, cũng tuyệt đối không dám làm tổn hại một chút nào.

Mà đạo bạch quang chói mắt vừa rồi, lại sinh sinh xóa bỏ chữ vàng trên đó!!

Chủ nhân của Bàn Cổ Ngọc Điệp này, rốt cuộc là tồn tại như thế nào???

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này run rẩy, sắc mặt càng trắng bệch vài phần.

Y vừa rồi lại còn không hiểu, cho rằng có người cố ý quấy rối, lại còn lên tiếng quở trách.

Bích Du Cung.

Thông Thiên càng sững sờ tại chỗ.

"Hàng chữ chủ nhân này, lại cố ý bị xóa bỏ?!" "Cái này… rốt cuộc là tồn tại như thế nào a?" Thông Thiên thần sắc càng lúc càng phức tạp.

Cảnh tượng này, thật sự khiến người ta cảm thấy một trận sợ hãi.

Hồng Mông Kim Bảng này, ngay cả Hồng Quân cũng không dám động chạm.

“Chủ nhân của Bàn Cổ Ngọc Điệp, đứng trên Hồng Mông sao?” Thông Thiên than thở một tiếng.

Núi cao còn có núi cao hơn, người giỏi còn có người giỏi hơn.

Y tự biết thân là Thánh Nhân, lại nhỏ bé đến vậy.

Mà toàn bộ sinh linh Hồng Hoang, đều bị cảnh tượng này dọa sợ.

Có người lại đột nhiên tấn công Hồng Mông Kim Bảng?!!

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề càng vẻ mặt không dám tin.

“Chữ vàng trên Hồng Mông Kim Bảng bị người xóa bỏ rồi!” “Hồng Mông Kim Bảng này lại không hề có phản ứng?!” Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng không khỏi cảm thấy kỳ lạ.

Điều này chỉ có thể nói rõ đối phương thực lực đã vượt qua Hồng Mông.

Bằng không, không cách nào giải thích tất cả những điều này.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ càng sững sờ tại chỗ.

“Trong Hồng Hoang có tồn tại đứng trên Hồng Mông sao?!” Tin tức này, quả thật như một tiếng sét đánh ngang tai.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân cũng bị dọa không nhẹ!

Có thể nói, Y mới là người thật sự bị dọa sợ nhất!

Y thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, hiển nhiên đã bị uy hiếp!

Hồng Hoang, có tồn tại đáng sợ hơn!

“Bàn Cổ Ngọc Điệp!” Hồng Quân lẩm bẩm đọc ra bốn chữ này.

Thậm chí ngay cả giọng nói cũng có chút run rẩy.

Nhìn lại Hồng Mông Kim Bảng, chữ vàng sau đó đã hoàn toàn không thể ngưng tụ.

Trừ việc biết hạng nhất là Bàn Cổ Ngọc Điệp ra, các tin tức khác không hề biết.

Thậm chí ngay cả phần thưởng cũng đồng thời bị tồn tại thần bí đó hủy diệt.

“Phần thưởng hạng nhất, phong phú nhất.” “Lại nói không cần là không cần.” Hồng Quân ngữ khí đã trầm xuống.

Tồn tại đứng trên Hồng Mông đó còn chưa thật sự lộ diện, đã khiến Y cảm thấy chấn động không thôi.

Hồng Quân đồng tử không ngừng run rẩy, vạn phần ngưng trọng.

Sự tồn tại đe dọa này, khiến Y trầm mặc rất lâu.

Ức vạn vạn sinh linh cũng vẻ mặt chấn kinh, nhìn Hồng Mông Kim Bảng với chữ vàng hoàn toàn bị xóa bỏ, không dám thở mạnh.

Toàn bộ Hồng Hoang, đều chìm vào sự tĩnh lặng kéo dài.

Bọn họ dường như đều đang kiêng dè!

Đều đang cảnh giác!

Trong Hồng Hoang, có một tồn tại vô cùng cường đại.

Thần bí!

Vô tri!

Nỗi sợ hãi vô biên bao trùm toàn bộ ức vạn vạn sinh linh… Trường Sinh Điện.

Lục Phàm lơ đãng nhìn Hồng Mông Kim Bảng trên Cửu Thiên,

thần sắc nhàn nhạt.

"Tiểu dạng." "Còn muốn bộc lộ ta." "Bộc lộ là tuyệt đối không thể nào bộc lộ." "Nằm yên sướng biết bao, nằm yên tốt biết bao a." Lục Phàm không để ý phản ứng của các sinh linh Hồng Hoang.

Y khẽ nghiêng người, lấy quạt bồ che mặt, phơi nắng, chuẩn bị nhắm mắt nghỉ ngơi một chút.

Ngay lúc đó, Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người lúc này đã không thể nhịn được.

"Sư huynh, trong Hồng Hoang lại có tồn tại đứng trên Hồng Mông, nếu có thể được Tây Phương Ngô tìm thấy, đầu dựa vào vị tồn tại thần bí đó, Tây Phương Ngô chẳng phải có thể hoàn toàn đứng trên Hồng Hoang sao?!" Chuẩn Đề Đạo Nhân trong lòng nảy ra ý niệm, đôi mắt lóe sáng kim quang.

"Lời này có chút lý, chỉ là…" "Vị tồn tại thần bí này, e rằng không dễ tìm kiếm." "Y lại xóa bỏ tên tuổi, chắc hẳn là không muốn người khác biết thân phận của Y mới đúng." Tiếp Dẫn Đạo Nhân trong lòng khó xử.

Chuẩn Đề Đạo Nhân bên cạnh nghĩ đến khả năng này, lúc này cũng nhíu mày.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ cũng nảy ra ý niệm đó.

"Không ngờ, Hồng Hoang lại có tồn tại thần bí đáng sợ như vậy." "Nếu có thể được Ngô tìm thấy, bái nhập môn hạ, A Tu La của Ngô sau này tất sẽ thống lĩnh Hồng Hoang!" "Người đâu!" Minh Hà Lão Tổ một tiếng lệnh hạ.

Trong huyết hải cuồn cuộn cuộn trào sau lưng Y, xuất hiện mấy

tên tộc nhân A Tu La cường tráng.

Bọn họ thân cao ba mét, cơ bắp cuồn cuộn, tạo thành hình dạng đáng sợ, ngũ quan trên mặt càng thêm dị hình.

"Đệ tử có mặt!" "Các ngươi nhanh chóng đi khắp Hồng Hoang, tìm kiếm tung tích của vị đại năng thần bí đó." "Một khi phát hiện dị thường, lập tức về báo." Minh Hà Lão Tổ không trì hoãn thời gian, lập tức phân phó đệ tử đi điều tra từng dấu vết.

Tây Côn Luân.

Lục Áp cũng tâm thần khẽ động.

"Tồn tại đáng sợ đứng trên Hồng Mông." "Nếu Ngô có thể đầu dựa vào, Yêu tộc chắc chắn có thể tái hiện huy hoàng năm xưa!" Lục Áp cũng không trì hoãn thời gian nữa.

Đây là cọng rơm cứu mạng cuối cùng của Y.

Bất kể phải sử dụng thủ đoạn như thế nào, phải trả giá bao nhiêu.

Y đều phải tìm ra vị tồn tại thần bí đó.

"Tâm thành thì linh, Ngô nhất định phải tìm ra vị tồn tại thần bí đó." Lục Áp một đạo kim quang bắn ra, rời khỏi Tây Côn Luân.

Ngoài bọn họ ra.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng tự nhiên không bỏ qua cơ hội này.

Vị đại năng đáng sợ như vậy, tự nhiên phải tìm thấy trước, mới có thể giành lấy tiên cơ.

"Huyền Đô, lại đây." Thái Thanh Lão Tử lập tức truyền âm cho Huyền Đô.

Chốc lát sau, Huyền Đô liền đến Bát Cảnh Cung.

“Bái kiến Sư tôn!” “Đồ nhi, ngươi nhanh chóng đi Hồng Hoang, tìm kiếm vị tồn tại thần bí đó.” “Nhất định phải tìm thấy trước mọi người.” Thái Thanh Lão Tử hai mắt khẽ khép, ngữ khí kiên định.

Nghĩ đến Hồng Mông Kim Bảng bộc lộ Vẫn Thánh Đan của Hồng Quân.

Thái Thanh Lão Tử đối với Hồng Quân Đạo Tổ đã không thể hoàn toàn tin tưởng.

Y không thể không tìm một chỗ dựa mới.

“Đệ tử tuân lệnh.” Huyền Đô thần sắc kiên nghị, lĩnh mệnh nhanh chóng rời đi.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thần tình vạn phần ngưng trọng.

Y ánh mắt quét qua Thập Nhị Kim Tiên, cũng đồng thời đưa ra quyết định.

“Quảng Thành Tử, ngươi dẫn theo hai đệ tử, nhanh chóng đến Hồng Hoang, tìm kiếm vị tồn tại thần bí đó.” “Nhất định phải tìm thấy trước mọi người.” Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên không chịu thua kém.

Ngay cả khi cơ hội chỉ có một phần ức vạn, Y cũng phải thử.

Chỉ cần tìm được tồn tại thần bí này, Xiển Giáo sau này tất sẽ đăng đỉnh Hồng Hoang.

Trở thành tồn tại thống lĩnh Hồng Hoang!

Quảng Thành Tử không trì hoãn, nhanh chóng dẫn theo Xích Tinh Tử và Thái Ất Chân Nhân rời đi.

Bích Du Cung.

Thông Thiên dùng thần thức Thánh Nhân, một niệm động đã biết Hồng Hoang không được yên tĩnh cho lắm.

Rất nhiều Tiên Thiên Đại Năng đều đã có hành động.

Chương 21

"Xem ra, bọn họ muốn tìm chủ nhân của Bàn Cổ Ngọc Điệp." "E rằng động tĩnh này, sẽ chiêu mời sự bất mãn của tồn tại thần bí đó a." "Nếu chọc giận Y, thế giới Hồng Hoang này chỉ sợ khoảnh khắc sẽ bị hóa thành tro bụi, hoàn toàn biến mất." Thông Thiên nhíu mày.

Y và ý kiến của mấy vị Thánh Nhân khác đều không giống nhau lắm.

Tồn tại đáng sợ như vậy, đã tuyệt đối không phải cảnh giới của Y có thể nghĩ rõ ràng.

Vẫn là không nên chọc giận thì hơn.

Nhất thời, Hồng Hoang đã yên tĩnh bấy lâu lại bắt đầu náo động.

Ngay lúc này, Hồng Mông Kim Bảng trên Cửu Thiên lại có động tĩnh.

"Ong!!" "Ong!!" Kim sắc quyển trục lại phát ra âm thanh như chuông lớn.

Chỉ là lần này, âm thanh hiển nhiên càng thêm sắc bén.

Lại dường như đang thổn thức vậy.

Lại khiến cho mọi người có một cảm giác kỳ dị.

Hồng Mông Kim Bảng này, chẳng lẽ đã khai mở linh trí??

Chẳng lẽ là vì trước đó bị tồn tại thần bí kia công kích, cho nên phát ra âm thanh này sao?

Lúc này, kim sắc thần quang vẫn lấp lánh.

Chỉ là ánh sáng vốn bao trùm toàn bộ Hồng Hoang dần dần thu liễm lại.

Chữ vàng trên Kim Bảng cũng bắt đầu dần dần tiêu biến.

Quyển trục trên không trống rỗng.

Ức vạn vạn sinh linh lại một lần nữa không hẹn mà cùng nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng.

"Chẳng lẽ còn nữa sao?" "Hồng Mông Kim Bảng này dường như còn có động tĩnh…" Tất cả mọi người đều kích động vạn phần.

Quyển trục giữa hư không khẽ run rẩy, xung quanh càng tỏa ra từng đóa sen hoa.

Từng đạo khí tức huyền ảo từ quyển trục tán phát, bao phủ toàn bộ quyển trục, hư vô mờ mịt, tựa như bao phủ một lớp màn che thần bí.

Cho đến khi lớp màn che đó được chậm rãi vén lên.

Trên Hồng Mông Kim Bảng lại một lần nữa xuất hiện mấy hàng chữ.

Mấy hàng chữ này, lại một lần nữa dấy lên một cơn cuồng triều trong Hồng Hoang.

"Lại có rồi!" "Hồng Mông Kim Bảng lại bắt đầu công bố rồi!!" "……" Ức vạn vạn sinh linh đều bắt đầu sôi trào.

Điều này cũng có nghĩa là, còn có phần thưởng.

Làm sao có thể không khiến người ta kích động!

"Oanh long long!" Theo chữ vàng trên Hồng Mông Kim Bảng hiện ra, một tiếng vang uy nghiêm như sấm sét vang lên.

Toàn bộ Hồng Hoang đại địa đều không nhịn được run rẩy. 【Tại đây công bố!】 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Thú Bảng!】 【Phàm linh thú lên bảng, căn cứ theo chiến lực, huyết mạch, căn nguyên, thiên phú và tổng hợp thực lực tiến hành xếp hạng.】 【Bảng này chỉ

công bố mười danh!】【Phàm linh thú lên bảng và chủ nhân của nó, đều có thể nhận được phần thưởng Kim Bảng!】【Hiện Hồng Mông Kim Bảng chính thức công bố!】 Kèm theo từng tiếng sấm vang lên, Hồng Mông Kim Bảng quang mang tứ dật.

Ức vạn vạn sinh linh đều ngóng chờ.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

"Ha ha ha…" "Linh Thú Bảng!

Rất tốt, rất tốt!" "Tọa kỵ của Ngô là thần thú chiến lực cường hoành, chắc chắn có thể lên bảng." Thái Thanh Lão Tử không thể che giấu vẻ vui mừng trên mặt.

Không ngờ Hồng Mông Kim Bảng lại tiếp tục công bố Linh Thú Bảng.

Nếu đặt vào trước Tiên Thiên Tam Tộc, Phượng tộc, Long tộc, Kỳ Lân tộc, số lượng linh thú như vậy nhiều vô kể.

Chỉ là sau này, La Hầu thiết kế, hủy diệt khí vận của bọn họ.

Cuối cùng những linh thú này đều chết oan.

Ngọc Hư Cung.

"Linh Thú Bảng?!" "Ha ha ha… Hồng Mông Kim Bảng lại một lần nữa công bố bảng danh sách, Ngô chắc chắn có thể lại lên bảng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lớn.

Nhìn khắp Hồng Hoang, sau khi trải qua mấy lượng kiếp, linh thú đã không còn nhiều.

Mà Nguyên Thủy Thiên Tôn lại có hai tọa kỵ.

Một là Tứ Bất Tượng!

Linh thú này sở hữu huyết mạch của bốn đại thần thú Long,

Phượng, Kỳ Lân, Huyền Vũ.

Có lực hủy diệt cực mạnh.

Hai chính là Cửu Long Trầm Hương Liễn!

Xe giá Cửu Long Trầm Hương Liễn, là được chế tác từ trầm hương mộc vạn năm trong Hỗn Độn.

Đồng thời lợi dụng Càn Khôn Đỉnh luyện hóa chín điều cự long Nguyên Thần, cuối cùng chú nhập vào Cửu Long Trầm Hương Liễn.

Không chỉ sở hữu lực phi hành cường hãn, lực phòng ngự bản thể càng siêu mạnh.

Đây chính là sự tự tin của Nguyên Thủy Thiên Tôn!

"Lần này, Ngô được phần thưởng Kim Bảng, tất có thể vượt qua Thái Thanh Lão Tử." Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng siêu nhiên, từ trong ra ngoài tán phát một luồng ngạo ý hồn nhiên.

Lúc này Y nhìn về phía Hồng Hoang, trong mắt đã tràn đầy vẻ khinh bỉ.

Bích Du Cung.

"Linh Thú Bảng?" Thông Thiên nhìn con Quỳ Ngưu đang nằm bò ngoài cổng Bích Du Cung.

Quỳ Ngưu là thượng cổ thần thú, sinh trưởng ở Đông Hải Lưu Pha Sơn.

Quỳ Ngưu tuy là trâu, nhưng trên đầu không có sừng, toàn thân màu xanh lam, một khi gặp phong vũ, liền phát ra tiếng gầm lớn, tiếng như sấm, lại kèm theo ánh sáng như mặt trăng mặt trời.

Ngày thường, Quỳ Ngưu không nói một lời nằm bò ngoài cổng trấn thủ.

Ngoại hình trông trung hậu ôn hòa, một khi nổi giận, chiến đấu lực của nó sánh ngang một cường giả Đại La đỉnh phong.

"Lần này, Quỳ Ngưu của Ngô chắc chắn có thể lên bảng." Thông Thiên mặt hàm ý cười.

Lại nhìn khắp các đạo trường trên Kim Ngao Đảo.

Bên các đệ tử Tiệt Giáo đã náo nhiệt phi phàm.

"Linh thú?!

Chân thân của Ngô là một con cá ngao vảy vàng, có thể coi là linh thú không?!" "Nếu là vậy, Ngô lần này liền có thể lên Hồng Mông Kim Bảng!" Ô Vân Tiên kích động đến đỏ bừng mặt.

"Kể cả Sư huynh có thể lên bảng, Ngô cũng có thể lên bảng, bản thể của Ngô là một con thỏ, cũng có thể xưng là linh thú." Trường Nhĩ Định Quang Tiên cũng không chịu thua, mắt tràn đầy kỳ vọng.

Nếu tên của Y có thể trên Hồng Mông Kim Bảng, được ức vạn vạn sinh linh nhìn thấy, lại được phần thưởng Thiên Đạo, chẳng phải là tuyệt vời sao!

"Các ngươi cũng dám tự xưng linh thú?!

Đơn giản là trò cười!" Lúc này, Đa Bảo Đạo Nhân đi qua châm chọc một phen.

"Đồng là sư huynh đệ, Ngô cũng phải cảnh cáo các ngươi, cần có tự biết mình mới đúng." Đa Bảo Đạo Nhân không hề cố kỵ tình nghĩa, trực tiếp mở miệng châm biếm.

Tùy Hầu Thất Tiên đều sắc mặt đại biến.

Nhưng đối mặt với vị đại sư huynh Đa Bảo này, bọn họ chỉ có thể nhịn, không cách nào phản bác.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng đại phóng rực rỡ.

“Oanh long long!” Trên Kim Bảng chữ vàng đang chậm rãi ngưng tụ.

Danh thứ mười, sắp được công bố!

Các đệ tử Tiệt Giáo vô cùng kỳ vọng ngẩng đầu nhìn lên. 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Thú Bảng hạng mười: Hỗn Độn Thôn Thiên Long】 Trên Hồng Mông Kim Bảng, hàng chữ đầu tiên xuất hiện khiến ức vạn vạn sinh linh đều vô cùng khẩn trương.

Một số linh thú càng nhao nhao ngẩng đầu, ánh mắt rực sáng, kỳ vọng bản thân có thể lên bảng.

Nhưng sau khi hàng chữ đầu tiên xuất hiện, đồng tử của tất cả mọi người đều co rút lại.

Hồng Hoang không thể nào yên tĩnh được nữa!

“Hỗn Độn Thôn Thiên Long?!!” “Cái này… cái này là cái gì?!” Ức vạn vạn sinh linh nhìn tên linh thú xa lạ này, rơi vào chấn động!

Mê mang!

Năm chữ này, tựa như mang theo một luồng sức mạnh thần bí lại đáng sợ!

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử vốn kỳ vọng linh thú của mình có thể lên bảng.

Không ngờ, hạng mười này, trực tiếp chính là Long!

Mà lại còn là Hỗn Độn Thôn Thiên Long?!!

“Cái này… rốt cuộc là Long gì?” “Long tộc từ khi ra đời đến nay, Long Vương là tồn tại cường hoành nhất.” “Long Vương đã sớm vẫn lạc, vậy Hỗn Độn Thôn Thiên Long này rốt cuộc là tồn tại cỡ nào?!” Đồng tử Thái Thanh Lão Tử không ngừng co rút, lông mày nhíu chặt.

Nhưng điều này vẫn chưa kết thúc.

Theo sự công bố của Hỗn Độn Thôn Thiên Long, hình ảnh trên Hồng Mông Kim Bảng đột nhiên biến đổi.

Chỉ thấy trên quyển trục, một con Thương Long khổng lồ vô tận từ dãy núi mà dậy.

Thân rồng khổng lồ như một dãy núi trải dài vạn dặm trên trời, móng rồng như thăm dò, du hành giữa biển mây.

Mỗi một vảy rồng như huyền thiết vậy, dày nặng kiên cố, tán phát từng đạo hàn quang, lớp lớp lớp lớp bao phủ trên thân rồng khổng lồ vô tận.

Nơi nó đi qua, lôi đình bao quanh.

Chương 22

"Xoạt xoạt!" "Xoạt!

Xoạt!" Lôi đình thô nặng như thiết tiên đánh vào thân rồng, dường như đánh vào một ngọn núi huyền thiết kiên cố không thể phá hủy, vững chắc không thể xuyên thủng.

Trừ việc rèn luyện vảy rồng càng thêm sắc bén ra, không tạo ra bất kỳ thương tổn nào.

"Gầm!" Kèm theo một tiếng rồng gầm.

Ức vạn vạn sinh linh đều bị luồng sức mạnh đáng sợ này chấn động đến sắc mặt chợt biến đổi!

Chỉ cách hình ảnh Hồng Mông Kim Bảng, lại có thể cảm nhận rõ ràng sự đáng sợ của Hỗn Độn Thôn Thiên Long này!

Ngay sau đó, hình ảnh biến mất. 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Thú Bảng: Hỗn Độn Thôn Thiên Long】 【Hỗn Độn Thôn Thiên Long: Chủ về Đạo Thôn Phệ và Hủy Diệt, thôn phệ vạn vật, bạn sinh Hỗn Độn Thôn Thiên Hỏa.】 Sau khi hình ảnh kết thúc, một đoạn tin tức về Hỗn Độn Thôn Thiên Long cũng nhanh chóng xuất hiện.

Hồng Hoang một cảnh trầm tịch.

"……" Thái Thanh Lão Tử hoàn toàn ngây người!

"……" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không nói nên lời.

"……" Thông Thiên càng mắt tròn xoe mồm há hốc.

Tất cả mọi người nhìn Hỗn Độn Thôn Thiên Long trên Hồng Mông Kim Bảng, đều bị trấn trụ!!

Đây là linh thú tồn tại trong Hồng Hoang của bọn họ sao?!

Đây còn là Long sao?!!

Lại chủ về Đạo Hủy Diệt?!!

Có thể thôn phệ vạn vật?!

Điều này cũng quá đáng sợ rồi!

Thậm chí còn có Hỗn Độn Thôn Thiên Hỏa!

Rốt cuộc là người có thực lực như thế nào, mới có thể sở hữu một đầu linh thú như vậy?!

Quan trọng là, đây chỉ là hạng mười!

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm vừa nhắm mắt một lát, ngẩng đầu liền nhìn thấy Hồng Mông Kim Bảng đã cập nhật.

"Cái quỷ gì?!" "Lại nữa sao?!" "Là không muốn ta nằm yên?!" Lục Phàm nhìn thấy Hỗn Độn Thôn Thiên Long lại đã được công bố, đầy đầu hắc tuyến.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Thú Bảng: Hỗn Độn Thôn Thiên Long】【Hỗn Độn Thôn Thiên Long: Chủ về Đạo Thôn Phệ và Hủy Diệt, thôn phệ vạn vật, bạn sinh Hỗn Độn Thôn Thiên Hỏa.】【Chủ nhân: ……】 Tin tức quan trọng nhất sắp được hé lộ.

Ánh mắt của ức vạn vạn sinh linh đều trợn tròn.

Ngay cả Tam Thanh, lúc này cũng nóng lòng muốn biết.

Rốt cuộc là ai?!

"Chẳng lẽ là Hồng Quân Đạo Tổ?" "Cũng chỉ có Đạo Tổ mới có thể sở hữu linh thú đáng sợ như vậy chứ?" Nguyên Thủy Thiên Tôn không nhịn được lẩm bẩm.

Đôi mắt nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, sợ rằng sẽ bỏ lỡ một nét chữ.

Mà chữ vàng trên Kim Bảng đang dần dần ngưng tụ.

Ngay lúc này… "Hưu!" "Bành!" Một đạo bạch quang chói mắt không biết từ đâu đột nhiên phát ra.

Lại một lần nữa đánh trúng Hồng Mông Kim Bảng.

Kim Bảng chịu một đòn mãnh liệt, hiển nhiên đã rung lắc vài cái.

Chữ vàng bị xóa bỏ.

"!!!" "Lại xóa bỏ rồi sao?" Thái Thanh Lão Tử kinh ngạc trực tiếp bước ra khỏi Bát Cảnh Cung, vẻ mặt vô cùng hối hận.

"Chẳng lẽ nói, trong Hồng Hoang còn có rất nhiều tồn tại thần bí?" "Tổng không thể nào tồn tại thần bí sở hữu Bàn Cổ Ngọc Điệp và tồn tại sở hữu Hỗn Độn Thôn Thiên Long là cùng một người chứ?" Sắc mặt Thái Thanh Lão Tử dần dần trầm xuống hơn.

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn đang xem kỹ lưỡng, chợt nhớ lại tên sở hữu lại bị xóa bỏ.

Y lộ vẻ u sầu.

"Cái này…" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời nghẹn lời.

"Phần thưởng còn chưa hiện ra, sao đã bị xóa mất rồi?" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng đau như cắt.

Đồng thời, y cũng tự giễu một phen.

"Giờ đây bảng xếp hạng công bố, hạng mười đã là tồn tại khủng bố đến thế." "Ta lại còn vọng tưởng tọa kỵ của mình có thể lên bảng, thật nực cười." Nguyên Thủy Thiên Tôn lắc đầu, thần sắc ngưng trọng.

Còn ức vạn vạn sinh linh thì bị chấn động đến mức ngũ thể đầu địa.

Đặc biệt là tiếng rồng gầm trong đoạn phim trước đó, khiến bọn họ kinh hồn bạt vía, nổi da gà khắp người.

Một nỗi sợ hãi không tên bủa vây tâm trí bọn họ rất lâu, vẫn chưa tan đi.

Kim Bảng này công bố, đã hoàn toàn khiến bọn họ chấn động không sao tả xiết.

Đông Hải.

Đông Hải Long Vương đã dẫn theo con cháu Long tộc từ Đông Hải vươn đầu lên.

Bọn họ ngưng vọng Hồng Mông Kim Bảng, lòng không thể bình tĩnh suốt một thời gian dài.

"Hỗn Độn Thôn Thiên Long, thật lợi hại." "Con rồng này có thật sự giống chúng ta, là thuộc Long tộc không?" Ngao Bính lúc này thần sắc tràn đầy sự sùng bái vô tận.

Đặc biệt là tiếng rồng gầm kia, chấn động khiến nhiệt huyết trong lòng hắn sôi trào.

Nếu một ngày nào đó, hắn cũng có thể như Hỗn Độn Thôn Thiên Long, hà cớ gì Long tộc lại sa sút đến mức này?

Đông Hải Long Vương cũng kích động vô cùng, nước mắt giàn giụa.

Long tộc cũng không nhịn được mà nhao nhao quỳ bái về phía Hồng Mông Kim Bảng.

Trong Trường Sinh Điện.

Lục Phàm đối mặt với chúng sinh Hồng Hoang đang bị chấn

nhiếp, trên mặt hiện lên một nụ cười mãn ý.

Cái cảm giác "thảng bình" (nằm yên giả vờ yếu) thế này, không thể không nói, thật là sảng khoái!

Tóm lại, y chỉ cần không lộ thân phận là được.

Hồng Mông Kim Bảng này cũng chẳng làm gì được y.

Lúc bấy giờ, Hồng Mông Kim Bảng lại lần nữa phóng ra từng đạo kim sắc quang mang.

Một luồng mây mù phiêu miểu bay đến, bao phủ nó ở bên trong.

Trong hư không, sức mạnh vô tận chậm rãi rót vào Hồng Mông Kim Bảng.

Cùng với luồng mây mù hư vô phiêu miểu này tan đi, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Thú Bảng hạng 9: U Ảnh Mộng Mị Long】 【U Ảnh Mộng Mị Long: Thủy tổ biến hóa, quy tắc chủ yếu là mộng huyễn và đạo biến hóa, Mộng Mị Huyễn Kính và Thiên U Cảnh là thần thông truyền thừa của nó.】 【Chủ sở hữu: ……】 Lần này, Hồng Mông Kim Bảng định trực tiếp công bố chủ sở hữu.

Tất cả mọi người ngưng thần nín thở, đều đang chờ đợi khoảnh khắc này.

Thái Thanh Lão Tử càng đổ mồ hôi thay cho Hồng Mông Kim Bảng.

"Công bố!" "Công bố!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng vô cùng mong đợi, thầm dùng sức.

Thông Thiên cũng không rời mắt, muốn biết chủ sở hữu của linh thú hạng 9 này rốt cuộc là ai?!

"Bành!" Lại một đạo bạch quang chói mắt.

Hồng Mông Kim Bảng vừa định công bố chủ sở hữu, lại lần nữa bị xóa đi.

Lần này, những chữ trên đó hoàn toàn biến mất, chỉ còn một khoảng trống không!

"!!!" "Sao lại thế này?" "Lại bị xóa mất rồi?!" "Vị đại năng thần bí này rốt cuộc là ai?

Vì sao không chịu xuất hiện?!" Thái Thanh Lão Tử thực sự có chút không hiểu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Đạo Nhân đều kinh hãi.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân Đạo Tổ vẫn luôn âm thầm quan sát cũng có chút không kìm được.

Đôi mắt huyền ảo của Ngô vừa rồi đã nhìn chằm chằm vào đạo bạch quang chói mắt kia rất lâu, muốn tìm ra rốt cuộc xuất phát từ đâu.

Nhưng tốc độ quá nhanh, luồng pháp lực này không hề có dấu vết để truy tìm.

Ngô nhất thời cũng không có đầu mối nào.

"Vì sao tồn tại thần bí này, mỗi lần công bố danh tính lại phải xóa đi?" "Tồn tại thần bí xóa tên, và Hồng Mông Kim Bảng công bố chủ sở hữu, có phải là cùng một người không?" Hồng Quân lúc này đầu óc tràn đầy nghi hoặc.

Thân là Thiên Đạo, đối với tất cả những điều này, Ngô đều không hay biết gì.

Cảnh tượng quỷ dị này càng khiến ức vạn vạn sinh linh cảm thấy lạnh sống lưng.

Lúc bấy giờ, Hồng Hoang lại lần nữa rơi vào sự tĩnh lặng quỷ dị.

Bọn họ đã hoàn toàn bị tồn tại thần bí nhiều lần xuất thủ chấn nhiếp.

Và lúc này, Hồng Mông Kim Bảng chuyển cảnh.

Chỉ thấy sau khi chữ viết trên cuộn trục tan biến, thân hình khổng lồ của U Ảnh Mộng Mị Long lại hiện ra.

Con linh thú khổng lồ này toàn thân vảy rồng lại tản ra ngũ sắc thần quang, mỗi một phiến vảy rồng dường như là một tác phẩm nghệ thuật điêu khắc, tinh tế mà huyền ảo.

Thân rồng khổng lồ bơi lượn trong Hồng Hoang, lại vô cùng nhẹ nhàng, tốc độ lại cực nhanh.

Con cự long này trông như mộng như huyễn.

Chương 23

Đặc biệt là đôi mắt rồng, rực rỡ chói mắt, khiến người ta chìm đắm trong đó.

Chỉ nhìn một cái, liền như rơi vào vực sâu vô tận, trời đất quay cuồng, lại không hề cảm giác được uy hiếp tử vong.

Cảnh tượng huyễn hoặc đẹp đẽ này, mới là trí mạng thật sự.

"Hống!" Lại một tiếng rồng gầm, thiên địa vì thế mà chấn động.

Xuyên qua cảnh tượng, ức vạn vạn sinh linh dường như đã chìm sâu vào đó không thể tự thoát ra.

Mãi đến khi cảnh tượng dần dần tan biến, ý thức của bọn họ mới dần dần thanh tỉnh.

Khoảnh khắc tỉnh lại, như cái chết đang cận kề.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

"!!" Thái Thanh Lão Tử đột ngột hít vào một hơi khí lạnh.

Đôi mắt y trợn tròn, sắc mặt tái nhợt.

Vừa rồi không cẩn thận, y cũng bị con rồng trong cảnh tượng hút vào huyễn cảnh.

Cảm giác này, hệt như trên đỉnh đầu treo một thanh dao nhọn có thể lấy mạng y bất cứ lúc nào.

Cảm giác nguy cơ chưa từng có!

"Hô!" Thái Thanh Lão Tử không thể không điều tức tâm thần, lúc này mới dần dần bình phục.

"Không ngờ, linh thú hạng chín đã có cảnh giới khủng bố đến

thế.” “Cảnh giới này, đã hoàn toàn không khác gì Thánh nhân.” Thái Thanh Lão Tử càng nghĩ trong lòng càng sợ hãi sâu sắc.

Sự tồn tại khủng bố như vậy trong Hồng Hoang, thật sự khiến người ta lạnh sống lưng.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn càng thở hổn hển từng hơi, hoàn toàn mất hết hình tượng Thánh nhân.

Nỗi sợ hãi này đã ăn sâu vào tâm trí y, không thể xóa bỏ.

“Không thể tưởng tượng được, người sở hữu tất cả linh thú cảnh giới này, rốt cuộc là tồn tại như thế nào.” “Chẳng lẽ là Đại Đạo ư?!” Nguyên Thủy Thiên Tôn thần sắc nhìn về chín tầng trời, trong lòng vô cùng chấn hám.

“Nhiên Đăng, ngươi nói cái tên bị xóa đi kia, rốt cuộc có phải là cùng một người không?” Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu mày, thực sự quá tò mò.

Sự không rõ này, khiến cả Hồng Hoang đều bị bao trùm trong nỗi sợ hãi.

“Không được, ta nhất định phải đến Tử Tiêu Cung hỏi cho rõ.” Nguyên Thủy Thiên Tôn thực sự không thể đợi được nữa.

Y hóa thành một đạo tử quang, lập tức lao về phía Tử Tiêu Cung.

Cùng lúc đó.

Mấy vị Thánh nhân lại không hẹn mà cùng xuất hiện ở ngoài cổng Tử Tiêu Cung.

Ngay cả Nữ Oa đang bế quan cũng đã đến.

“Đệ tử, bái kiến Lão Sư!” Mấy vị Thánh nhân đồng thanh.

Trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân thở dài một tiếng, không mở cổng cung.

"Ta biết các ngươi vì chuyện gì mà đến." "Tất cả đều do thiên định, không thể phụng cáo." Hồng Quân thậm chí còn không mở cổng cung, trực tiếp cự tuyệt bọn họ ngoài cửa.

"!!" Phượng mâu của Nữ Oa ngưng lại, có chút ngoài ý muốn.

Mấy người nhìn nhau, biểu cảm trên mặt đều có chút phức tạp.

Mãi đến khi rời khỏi Tử Tiêu Cung, mới dám nói ra nghi ngờ.

"Chẳng lẽ ngay cả Lão Sư cũng không thể biết sao?" Thái Thanh Lão Tử vẻ mặt u sầu, biểu cảm ngưng trọng.

"Tồn tại như vậy, Lão Sư không nên không biết mới phải chứ." Nguyên Thủy Thiên Tôn lại cảm thấy Hồng Quân cố ý không nói.

Dù sao Hồng Mông Kim Bảng muốn công bố, đều bị xóa đi.

Nếu Hồng Quân mở miệng, e rằng sẽ có nguy hiểm chăng?

"……" Tất cả Thánh nhân đều rơi vào trầm mặc.

Suy đoán như vậy, căn bản không có kết quả.

"Chỉ có thể xem Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố tình hình." "Còn mong các vị sư huynh đệ có thể đồng thời xuất động, tìm ra những linh thú trên Hồng Mông Kim Bảng này." Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp mở lời, không hề kiêng dè.

Thái Thanh Lão Tử thần sắc hơi đổi.

Y quả thực đã truyền âm cho Huyền Đô, bảo hắn đi trước tìm kiếm linh thú.

"Linh thú khổng lồ như vậy, nhất định là ẩn nấp ở nơi nào đó trong Hồng Hoang." Nguyên Thủy Thiên Tôn ngữ khí khẳng định.

Y nhất định phải làm rõ, người có tên bị xóa trên Hồng Mông Kim Bảng rốt cuộc là ai.

Mấy vị Thánh nhân sau một hồi thương lượng, liền quay về đạo tràng của mình.

Lúc này Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục công bố.

Kim quang rực rỡ, huyền ảo đến cực điểm.

Ánh mắt tất cả sinh linh lại lần nữa hướng về Hồng Mông Kim Bảng.

Chỉ là lúc này tâm cảnh đã hoàn toàn khác.

Mong đợi!

Căng thẳng!

Kích thích!

Sợ hãi!

Do cảnh tượng trước đó đã đưa bọn họ vào trong đó, khiến bọn họ cảm nhận được uy hiếp tử vong thật sự.

Một số sinh linh trong đó thậm chí không dám ngẩng đầu nhìn nữa.

Chỉ là sự tò mò trong lòng vẫn khiến bọn họ không thể kìm được.

"Không biết linh thú hạng tám lại là linh thú gì?" Thông Thiên lúc này nhìn về chín tầng trời lẩm bẩm. 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Thú Bảng hạng 8: Thái Cổ Huyết Linh Long】 【Thái Cổ Huyết Linh Long: Sát Lục Long Vương, thần thông truyền thừa chủ yếu là Luyện Huyết Hóa Khí, Long Hồn Biến Thân, Thôn Phệ Huyết Giới, Huyết Độn, Huyết Tế, Sát Lục Long Ấn.】 【Chủ sở hữu: ……】 Những chữ vàng ngưng tụ ở đây, thông tin quan trọng nhất sắp được công bố.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên, cùng với Hồng Quân… lúc này từng đôi mắt vô cùng căng thẳng nhìn chằm chằm vào cột chủ sở hữu.

Có thể tưởng tượng được, Lục Phàm lại lần nữa xuất thủ, xóa đi thông tin cột này.

"!!" "Lại bị xóa mất rồi!" "Đây chắc chắn là do cùng một người làm!" "Ngay cả thủ pháp cũng giống y hệt!" "Nói cách khác, những linh thú này đều thuộc sở hữu của cùng một người!" Thái Thanh Lão Tử sau khi xác định, sắc mặt đột ngột biến đổi.

Tất cả linh thú có tu vi gần Thánh nhân, đây là một loại tồn tại như thế nào!

Thái Thanh Lão Tử lúc này cảm thấy Nguyên thần đang run rẩy.

Bích Du Cung.

"Thái Cổ Huyết Linh Long?" "Lại là Long tộc?!" "Vì sao ta chưa từng nghe nói Long tộc tồn tại những con rồng khủng bố như vậy?!" Thông Thiên nhíu mày, biểu cảm trên mặt y cũng có chút không thể kiểm soát.

Liên tiếp lên bảng, tất cả đều là Long tộc.

Từ khi y hóa hình, y chưa từng biết Long tộc có những con rồng khủng bố như vậy.

"Chẳng lẽ… đây không phải là tồn tại trong Hồng Hoang?" "Mà là thuộc về Hỗn Độn?" "Hoặc giả, căn bản là một thế giới khác?" Thông Thiên trong lòng đột nhiên chấn động.

Lúc bấy giờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã phái Nhiên Đăng đến Đông Hải.

Đông Hải.

Đông Hải Long Vương dẫn theo con cháu Long tộc đứng trên mặt biển, đang bái lạy con cự long đỏ rực trong cảnh tượng.

Thái Cổ Huyết Linh Long trên cuộn trục, như chân long hiện thân.

Thân hình cự long đỏ rực dài vạn dặm vươn mình trong mây mù, một lần vút bay là vạn dặm.

Vảy rồng đỏ rực lấp lánh quang trạch kỳ dị.

Toàn thân nó dường như bao phủ một lớp huyết vụ mỏng, tạo thành một lớp phòng ngự cực mạnh.

Sấm sét màu tím không ngừng cuộn trào trong mây mù lại không thể tiếp cận nó.

Đuôi rồng vẫy, tấn công một dãy núi.

"Oanh!" Một đỉnh núi cao vút trời xanh trực tiếp hóa thành tro bụi.

Các dãy núi liên tiếp cũng bị chấn động bởi sức mạnh khủng bố này, đều hóa thành tro tàn.

"Hống!" Một tiếng rồng ngâm, khí tức sát lục tràn ngập tức thì từ cảnh tượng ập đến.

Hồng Hoang vì thế mà chấn động.

Ức vạn vạn sinh linh cảm nhận được luồng khí sát lục ập đến này, run rẩy bần bật.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử thần sắc biến đổi.

"Khí tức sát lục thật mạnh mẽ." "Đây chính là Thái Cổ Huyết Linh Long sao?" Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng trợn tròn đôi mắt, vẻ mặt kinh hãi.

"Không ngờ, chỉ là Linh Thú Bảng, đã đủ sánh ngang tu vi Thánh

nhân.” “Vị đại năng thần bí kia, chắc chắn thuộc cấp Đại Đạo rồi.” Đông Hải.

Nhiên Đăng đã đến mặt biển Đông Hải.

Đông Hải Long Vương thấy vậy, lập tức hành lễ.

“Không biết Tiên trưởng đến Đông Hải của ngô, có việc gì muốn phân phó?” Đông Hải Long Vương cung cung kính kính, không dám có chút đắc tội nào.

Chương 24

Chính vì Long tộc hiện nay ở Hồng Hoang địa vị dần dần hạ thấp.

Đối mặt với cường giả Chuẩn Thánh đến từ Xiển Giáo, nhất định phải cung kính hết mực.

“Lão Long Vương, linh thú trên Hồng Mông Kim Bảng ngươi có nhìn thấy không?” Ánh mắt Nhiên Đăng đạm mạc, chất vấn một cách bề trên.

“Thấy rồi.” Lão Long Vương thành thật trả lời.

“Long tộc trên Linh Thú Bảng này, các ngươi đã từng nghe nói qua?

Hay nhìn thấy chưa?” Nhiên Đăng tiếp tục hỏi.

“Cái này… Ngô chờ cũng chưa từng thấy, cũng chưa từng nghe nói qua.” “Long tộc trên Hồng Mông Kim Bảng mạnh mẽ như vậy, Long tộc của ngô chỉ có lòng ngưỡng mộ, làm sao có thể thấy được chứ?!” Lão Long Vương cũng cảm khái một phen.

Nếu như bọn họ có thể sở hữu tổ tiên như vậy, e rằng cũng đã như nguyện rồi.

“Các ngươi xác định?!” Trong ánh mắt Nhiên Đăng tràn đầy cảnh cáo.

“……” “Ngô thực sự chưa từng nghe nói, cũng chưa từng thấy qua a.” Lão Long Vương tức thì run rẩy, không rõ nguyên do.

Nhiên Đăng đành thất vọng quay về.

Về đến Ngọc Hư Cung, Nhiên Đăng thành thật bẩm báo.

“Xem ra, những Long tộc lên Linh Thú Bảng này, không tồn tại

trong Hồng Hoang." "Nhưng bọn họ không có nguồn gốc từ Hồng Hoang này, không có nghĩa là lúc này không ở trong Hồng Hoang này." "Nhất định phải tìm ra những linh thú này." Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn hơi híp lại, ngữ khí trầm thấp.

Tìm ra tồn tại thần bí kia không khả thi lắm.

Nhưng tìm những linh thú này, lại dễ dàng hơn nhiều.

Nhiên Đăng lập tức phân phó các đệ tử còn lại đi tìm kiếm khắp nơi trong Hồng Hoang.

Nhất thời, khắp nơi trong Hồng Hoang đều tràn ngập đệ tử Xiển Giáo.

Huyền Đô cũng đi đến nơi cực bắc xa xôi hơn.

Bích Du Cung.

Duy độc Thông Thiên trì trệ không có động tác.

Y cũng cảm nhận được Hồng Hoang một trận xao động, chính là do việc công bố Linh Thú Bảng lần này gây ra.

"Xem ra, hiện tại mấy vị Thánh nhân trong Hồng Hoang, đều muốn tìm ra tôn tồn tại thần bí kia." Thông Thiên hơi nhíu mày, cũng rất không hiểu.

Tu vi của vị tồn tại thần bí này đã cao không thể đo lường, vì sao lại không chịu lộ diện chứ?

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đã không còn ngồi yên được nữa.

Hồng Mông Kim Bảng thưởng, công bố xếp hạng!

Bây giờ quy tắc lại bị phá vỡ!

Tên bị xóa bỏ trực tiếp!

Vậy còn xếp hạng cái gì nữa?

Xếp hạng một sự cô độc không thành?

Hồng Quân thở dài một hơi, dường như vừa đưa ra một quyết sách vô cùng khó khăn.

Ngô lập tức bước ra khỏi Tử Tiêu Cung, lăng không trên chín tầng trời.

Chỉ thấy chín tầng trời từng đoàn tử khí bốc lên, Hồng Quân hoàn toàn bị bao phủ dưới một lớp kim quang.

Thân hình Ngô phiêu miểu, hư hư thực thực như cảnh huyễn ảo.

Xung quanh lại bao quanh vũ trụ thương khung vô tận, vạn cổ tinh thần lúc sáng lúc tối lơ lửng bên cạnh Ngô.

Hồng Quân xuất hiện, ức vạn vạn sinh linh tức thì phủ phục trên mặt đất.

"Tham kiến Đạo Tổ!" "Tham kiến Đạo Tổ!" Hồng Quân chính là tồn tại Thiên Đạo của thế giới Hồng Hoang này!

Vạn vật sinh linh thấy Ngô hiện thân, đều phải quỳ bái.

Ngọc Hư Cung.

"Lão Sư hiện thân rồi." Mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn sáng lên.

"Nếu Lão Sư xuất diện, nói không chừng tôn tồn tại thần bí kia có thể hiện thân." Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy một tia hy vọng.

Hồng Quân kiêu ngạo đứng trên chín tầng trời, đôi mắt huyền ảo nhìn khắp tám phương.

"Ngô là Hồng Quân, mong các hạ có thể hiện thân một lần." Thanh âm Hồng Quân vang vọng Hồng Hoang, ầm ầm nổ vang.

Nhưng ngữ khí lại đặc biệt cung kính, không dám có chút chậm trễ

nào.

Ức vạn vạn sinh linh cũng khát cầu tôn tồn tại thần bí trên Hồng Mông Kim Bảng có thể hiện thân.

Bọn họ muốn xem, tồn tại khủng bố như vậy, rốt cuộc là bộ dạng như thế nào!!

Người có thể sở hữu những linh thú khủng bố như vậy, lại sẽ là tồn tại như thế nào!

Mấy vị Thánh nhân đều quan sát động tĩnh trong Hồng Hoang.

Mọi người đều đang chờ đợi.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ càng chú ý cao độ, vô cùng căng thẳng chờ đợi.

"Chỉ cần tôn tồn tại thần bí kia hiện thân, ta nhất định phải đến bái kiến trước mọi người mới phải." Minh Hà Lão Tổ đã chuẩn bị sẵn sàng.

Tây Côn Luân.

Lục Áp vội vã quay về đạo tràng, cũng đang sốt ruột chờ đợi.

"Hồng Quân xuất diện, vị đại năng kia chắc chắn sẽ hiện thân chứ?!" Vô số sinh linh lúc này đều đang kỳ vọng.

Và Hồng Quân, càng lơ lửng trên chín tầng trời, trong lòng bất an lo lắng.

Một khắc đã trôi qua… Hồng Hoang vẫn không có bất kỳ động tĩnh nào.

"……" Sắc mặt Hồng Quân hơi đổi, vô cùng xấu hổ.

Ngô ở phương Hồng Hoang thiên địa này, là người phát ngôn của Thiên Đạo.

Luận về địa vị, không ai sánh bằng!

Nhưng bây giờ, lại trực tiếp bị phớt lờ!

Uy nghiêm Thiên Đạo của Ngô, không hề đổi lấy bất kỳ kết quả nào.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng càng lúc càng căng thẳng.

"Tôn tồn tại thần bí này không chịu hiện thân sao?" "Hồng Mông Kim Bảng đều đã công bố, cái này…" Nguyên Thủy Thiên Tôn rất không hiểu.

Nhìn thấy Hồng Quân bị bỏ mặc ở đó, cũng không một ai dám tiến lên.

Ức vạn vạn sinh linh càng há hốc mồm chờ đợi, không dám thở mạnh.

Bát Cảnh Cung.

"!!!" "Vị đại năng này ngay cả mặt mũi của Hồng Quân Đạo Tổ cũng không nể sao?" Thái Thanh Lão Tử thần tình càng thêm ngưng trọng, ánh mắt u ám xuống.

"Ngô là Hồng Quân, khẩn cầu đại năng thần bí hiện thân một lần, được không?" Hồng Quân bất đắc dĩ, đành cứng đầu lần nữa phát ra lời khẩn cầu. …… Vẫn không có bất kỳ hồi đáp nào.

"Quái lạ!" Hồng Quân nhíu mày, bắt đầu bấm tay suy tính.

Nhưng vẫn không có bất kỳ kết quả nào.

"Chẳng lẽ vị đại năng này không ở trong thế giới Hồng Hoang này?" "Nếu không vì sao không có bất kỳ hồi đáp nào?!" Hồng Quân đã thành tâm thành ý khẩn cầu.

Dù không gặp mặt, cho một chút hồi đáp cũng tốt.

Nhưng bây giờ, Ngô hoàn toàn bị phớt lờ!

Điều này thật xấu hổ!

Trong Trường Sinh Điện.

Lục Phàm đang vắt chéo chân xem trò vui.

"Lão già Hồng Quân cũng xuất hiện rồi." "Các ngươi cứ đi tìm đi, tìm được ta chịu thua." "Ha ha ha…" Lục Phàm ném một quả nho tím ngọc vào miệng, ngọt ngào tan chảy.

Y tuyệt đối không thể đưa ra bất kỳ hồi đáp nào.

Y chỉ muốn "thảng bình", không bị quấy rầy.

Lúc bấy giờ, Hồng Quân đã bị bỏ mặc trên chín tầng trời rất lâu.

Ức vạn vạn sinh linh ngẩng đầu nhìn lên, đều kinh ngạc.

"Chẳng lẽ, Đạo Tổ phải đợi mãi hồi đáp của vị đại năng thần bí kia sao?" "Xem ra, Đạo Tổ dường như… đã bị phớt lờ?" "Vị tồn tại thần bí kia rốt cuộc có tu vi như thế nào?" "……" Vô số sinh linh đều không nhịn được bắt đầu xì xào bàn tán.

Hồng Quân càng xấu hổ vô cùng.

May mắn thay lúc này, Hồng Mông Kim Bảng lại lần nữa lóe lên quang mang kỳ dị.

Hồng Mông Kim Bảng lại sắp công bố.

Hồng Quân thấy vậy, đành giả vờ như không có chuyện gì, hóa thành một đạo lưu quang quay về Tử Tiêu Cung.

Trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân vừa ngồi lên vân sàng, biểu cảm trên mặt đã mang theo vài phần phẫn nộ.

Chương 25

Từ khi Ngô hợp Thiên Đạo đến nay, ngạo nghễ nhìn chúng sinh.

Từng bao giờ bị phớt lờ đến mức này!

Giờ đây, vị đại năng thần bí đột nhiên xuất hiện này, không chỉ tạo thành uy hiếp cho Ngô, mà còn phớt lờ Ngô.

Khiến Ngô, người phát ngôn của Thiên Đạo, mất hết mặt mũi!

Hồng Quân làm sao có thể không phẫn nộ!

Và lúc bấy giờ, nội dung Hồng Mông Kim Bảng đã lại lần nữa công bố ra. 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Thú Bảng hạng 7: Vũ Trụ Hồng Hoang Vạn Kiếp Long】 【Vũ Trụ Hồng Hoang Vạn Kiếp Long: Tai Nạn Long Vương, quy tắc chủ về Thiên Kiếp và đạo Tai Nạn, tinh huyết của nó đến từ Chú Tinh.

Tổ hỏa bẩm sinh là Hồng Hoang Vạn Kiếp Hỏa.】 Lần này, Hồng Mông Kim Bảng dứt khoát không còn công bố chủ sở hữu là ai nữa.

Trực tiếp từ cuộn trục hiện ra hình ảnh Vũ Trụ Hồng Hoang Vạn Kiếp Long.

Một thân rồng đen kịt như hắc diệu thạch khổng lồ cuộn mình trên chín tầng trời.

Thân thể dài cả vạn dặm, một cú quét ngang, hư không vì thế mà vỡ nát.

Toàn thân nó bao quanh như vũ trụ thương khung.

Đôi mắt rồng to lớn như vạn cổ tinh thần.

Móng rồng như gân thép cốt sắt, một móng vồ tới, Hồng Hoang vì thế mà bị hủy diệt.

Một cú quét đuôi rồng, núi non sụp đổ, nước biển chảy ngược.

Đây là tai nạn mang tính hủy diệt!!

Sức phá hoại này, không thua kém tu vi Thánh nhân Tứ Trọng Thiên!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tận mắt chứng kiến tất cả những điều này, sắc mặt đột biến!!

"Cái này… Vũ Trụ Hồng Hoang Vạn Kiếp Long này sức phá hoại lại có thể sánh ngang tu vi của ngô!" "Tình hà dĩ kham!

Tình hà dĩ kham!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đôi mắt trợn tròn, dường như chịu sự sỉ nhục.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử trong lòng cũng có một cảm giác kỳ lạ.

So với các Thánh nhân khác, tâm cảnh của y vốn dĩ luôn bình hòa.

Nhưng lúc này, y cũng không thể giữ được bình tĩnh nữa.

"Nếu linh thú này hiện thân ở Hồng Hoang, hậu quả không thể lường trước được!" "E rằng thế giới Hồng Hoang này trong khoảnh khắc sẽ bị hủy diệt." Thái Thanh Lão Tử cảm nhận được sự khủng bố của linh thú này, trong lòng không thể bình tĩnh suốt một thời gian dài.

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng liên tục kinh thán.

"Vũ Trụ Hồng Hoang Vạn Kiếp Long, lại lấy Vũ Trụ Hồng Hoang làm tên, có thể thấy uy lực của nó!" Thông Thiên chấn hám vì điều này, trong lòng không nhịn được mà suy nghĩ.

“Nếu Tiệt Giáo có được linh thú này thủ hộ, hà cớ gì phải lo lắng Phong Thần Lượng Kiếp?!” “Ai!” Thông Thiên thở dài một hơi, tâm tình càng thêm phức tạp.

Việc Hồng Mông Kim Bảng công bố lần này, có thể nói là đã mở rộng tầm mắt của y.

Còn có linh thú có thể tu luyện đến cảnh giới này, tu vi hiện giờ của y thì tính là gì chứ!

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm hưởng thụ sự kinh ngạc của mọi người, trong mắt mang theo một tia ý cười.

Vẻ mặt thanh tú của y lướt qua một tia giảo hoạt.

Đôi mắt dài hẹp thấu ra vẻ lười biếng và tinh nhuệ.

“Cũng đã lâu không trêu chọc mấy con tiểu long này.” “Để ta đi thăm nom xem sao.” Lục Phàm bước ra khỏi tiểu viện, đi qua một hành lang dài.

Hai bên hành lang đều là cảnh vật phồn hoa tự cẩm.

Các loại hoa cỏ kỳ dị sinh trưởng sum suê.

Y đi dọc theo hành lang đến một đình nhỏ.

Bên cạnh đình là hồ nước mênh mông như ngân hà, tản mát ra ánh sáng lấp lánh như sao trời.

Mặt hồ không ngừng lấp lánh, tiên vụ lượn lờ sinh ra.

“Phốc xích!” “Phốc xích!” Dường như cảm nhận được sự đến của Lục Phàm, mặt hồ nổi lên từng đợt sóng gợn.

Tiếp đó, một thân rồng khổng lồ nổi lên mặt hồ.

Vảy rồng phát ra ánh sáng càng thêm rực rỡ, như từ ngân hà bay

ra.

Thân rồng khổng lồ cuộn mình ở sâu trong hồ, như từ một không gian thời gian khác thò đầu ra.

"Hống!" Cự long phát ra âm thanh trầm thấp, như đang bày tỏ thiện ý với Lục Phàm.

"Hồng Mông Kim Bảng đã công bố các ngươi, chẳng bao lâu nữa, các ngươi sẽ không cần phải đi đến dị thời không nữa." Lục Phàm đưa tay, chạm nhẹ vào sừng rồng.

"Hống!!" Cự long phát ra tiếng đáp lại trầm thấp.

Thuận theo gật đầu với Lục Phàm.

Sau đó thân rồng khổng lồ lại lần nữa chìm xuống hồ nước, dần dần ẩn mình.

Mặt hồ vẫn linh động như tinh không.

Trên chín tầng trời.

Trong Hồng Mông Kim Bảng, hình ảnh Vũ Trụ Hồng Hoang Vạn Kiếp Long cũng dần dần tan biến.

Tiếp đó, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố nội dung.

Vẫn là mấy dòng chữ đó. 【Chủ sở hữu: ……】 Mấy vị Thánh nhân đều vô cùng căng thẳng ngẩng đầu nhìn lên.

Hy vọng lần này, nhất định phải công bố tên của vị đại năng thần bí kia.

Mãi đến khi những chữ vàng từ từ ngưng tụ, sắp sửa công bố thì.

Lục Phàm lại lần nữa xuất thủ.

Y hai ngón tay hợp lại, pháp lực quán nhập, một đạo bạch quang chói mắt tấn công về phía Hồng Mông Kim Bảng.

“Bành!” Những chữ trên Kim Bảng lại lần nữa bị phá rối.

Vẫn là không nhìn thấy gì cả.

“!!!” “Vẫn bị phá rối!” “Linh thú hạng bảy này, cũng thuộc về tồn tại thần bí kia.” Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này đã chai sạn rồi.

Hạng mười!

Hạng chín!

Hạng tám!

Hạng bảy!

Lại đều là linh thú của tồn tại thần bí kia!

Điều này phải khủng bố đến mức nào?!

Mỗi một con cự long, đều có thể sánh ngang cấp Thánh nhân.

Vậy thì vị tồn tại thần bí kia, ít nhất cũng là cấp Thiên Đạo!

Thậm chí có thể là Đại Đạo!

Nguyên Thủy Thiên Tôn mày nhíu chặt lại, vừa bị chấn hám, lại vừa bị đả kích sâu sắc.

Oa Hoàng Cung.

Khuôn mặt thanh lệ tuyệt diễm của Nữ Oa cũng hiện lên một nét ngưng trọng.

“Chủ nhân của linh thú này rốt cuộc là tồn tại như thế nào?” Nữ Oa lẩm bẩm.

Y thậm chí còn quên mất việc phải bế quan tu luyện.

Tuy nhiên, y đã có Thánh Thể tu luyện đến cấp Thiên Đạo, không cần bận tâm đến chút thời gian này.

Điều mà y quan tâm nhất lúc bấy giờ, chính là Hồng Mông Kim

Bảng này.

Hiện tại đã công bố đến hạng bảy!

Vậy ba hạng đầu lại sẽ là những linh thú khủng bố đến mức nào chứ?

E rằng từ khi y sinh ra đến nay, y chưa từng nghe nói hay nhìn thấy.

Sự chấn hám mà những linh thú này mang lại, thậm chí đã vượt qua Hỗn Độn Thần Ma!

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ híp mắt, ánh mắt sáng rực.

"Người đâu!" Một đám đệ tử A Tu La lại nổi lên từ Huyết Hải.

"Các ngươi lại nhanh chóng phái thiên nhân, đi khắp Hồng Hoang, tìm kiếm tung tích linh thú này." Minh Hà Lão Tổ đã cấp bách không thể chờ đợi.

Linh thú có tu vi như vậy, có thể sánh ngang một vị thần.

Chỉ cần tìm được và bái nhập môn hạ, nhất định có thể bảo hộ tộc A Tu La!!

Cũng có thể như Xiển Giáo, Tiệt Giáo, thậm chí Nhân Giáo!

Chương 26

Hà cớ gì phải trốn trong Huyết Hải này!

Các đệ tử A Tu La tức thì đồng loạt xuất động, tiếp tục thâm nhập Hồng Hoang tra tìm.

Ức vạn vạn sinh linh đều cảm nhận được một trận xao động trong Hồng Hoang.

Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Thú Bảng hạng 6: Thái Cực Sinh Linh Long】 【Thái Cực Sinh Linh Long: Sinh Mệnh Long Vương, quy tắc chủ về sinh mệnh và đạo sáng tạo, tinh huyết đến từ Tối Xán Tinh Thần.

Tổ hỏa bẩm sinh là Hỗn Độn Thanh Hỏa.】 "Thái Cực Sinh Linh Long?!" Thái Thanh Lão Tử nhìn thấy thứ hạng của hạng sáu, tâm thần đột nhiên chấn động.

Thông qua tên linh thú này, y tổng cảm thấy có chút liên hệ với Nhân Giáo.

"Thái Cực…" "Chẳng lẽ có liên quan đến Thái Cực Âm Dương Bát Quái sao?" "Nếu đúng như vậy, nói không chừng có chút duyên phận với ngô." Thái Thanh Lão Tử lẩm bẩm.

Lúc này y bất tri bất giác, tâm thái đã có sự chuyển biến cực lớn.

Thậm chí còn không kìm được mà nói ra những lời mà Tiếp Dẫn Chuẩn Đề thường nói.

Chỉ hy vọng có thể tạo ra chút liên hệ với linh thú này.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn mô tả về Thái Cực Sinh Linh Long,

cũng vô cùng chấn hám.

Y cũng phát hiện một chút manh mối.

"Tinh huyết lại có thể đến từ Tối Xán Tinh Thần?!" Thông tin này có thể nói là có nhận thức mang tính lật đổ đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh đều đã từng sinh ra tiên thiên sinh linh, lần lượt là Đông Hoàng Thái Nhất và Thường Hi Xi Hòa.

Các tinh thần khác tự nhiên cũng có thể sinh ra sinh mệnh!

Chỉ có điều, con cự long này, lại là từ Tối Xán Tinh Thần sinh ra.

"Hoặc là, ta có thể tìm ra tung tích con cự long này từ tinh không." Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ đến điểm đột phá, không kìm được phi thân đi.

Y nhất định phải đích thân đến tinh không tìm kiếm.

Một đạo bạch quang bay về tinh không, Nguyên Thủy Thiên Tôn ngưng vọng những tinh thần vô biên, rộng lớn hùng vĩ.

Mỗi một ngôi sao đều ẩn chứa sức mạnh tinh thần vô tận.

Phóng tầm mắt nhìn ra xa, vô số tinh thần trong một vùng đen kịt, phát ra ánh sáng lộng lẫy.

Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn sâu thẳm, thần thức Thánh nhân nhanh chóng tra tìm.

"Quái lạ." "Lại không có chút khí tức sinh mệnh nào?" "Không nên a!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu mày.

Y lại lần nữa bay về sâu trong tinh không, tiếp tục tìm kiếm.

Nhưng vẫn không phát hiện bất kỳ dấu hiệu sinh mệnh nào.

Càng đừng nói đến việc tìm ra con Thái Cực Sinh Linh Long kia.

“Chẳng lẽ ta suy tính sai rồi sao?” Nguyên Thủy Thiên Tôn sinh ra hoài nghi.

“Tổ hỏa bẩm sinh là Hỗn Độn Thanh Hỏa, chẳng lẽ có liên hệ với Hỗn Độn Thanh Liên sao?!” Nguyên Thủy Thiên Tôn liên tưởng, nghi hoặc càng thêm sâu sắc.

Nhưng điều y có thể xác định là, con cự long này nhất định có liên hệ với Hồng Hoang.

Chỉ là rốt cuộc ẩn nấp ở đâu, với tu vi hiện tại của y không thể tìm ra mà thôi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đành phải quay về Ngọc Hư Cung.

Bích Du Cung.

Thông Thiên so với các Thánh nhân khác, vẫn khá bình tĩnh.

Y hết lần này đến lần khác bị chấn hám!

Đã hoàn toàn bị chấn động đến chai sạn rồi!

Cùng với hình ảnh trên Hồng Mông Kim Bảng lại lần nữa mở ra, Thái Cực Sinh Linh Long dần dần hiện ra.

Phi nước đại trong mây mù sóng lớn, uyển chuyển đa tư, toàn thân hoa mỹ, toàn thân bao quanh từng đạo kim quang.

“Hống!” Hỗn Độn Thanh Hỏa phun ra, quét sạch ức vạn trượng sóng biển.

Cả thế giới Hồng Hoang dường như bị biển lửa bao phủ.

Trong khoảnh khắc, tất cả sinh linh đều bị diệt vong.

Thế giới Hồng Hoang hóa thành một vùng hư không, hoàn toàn quy về vũ trụ thương khung.

Thái Cực Sinh Linh Long cuộn mình trên tinh không, thân rồng

khổng lồ và vạn cổ tinh thần tương hỗ chiếu rọi.

Toàn thân nó tản ra từng đạo tiên cơ sinh.

Thân rồng không ngừng uốn lượn bơi lội trong tinh không, mãi đến khi từ trong miệng phun ra một đạo kim quang.

Kim quang dịu dàng và ẩn chứa nguyên lực sinh mệnh vô tận.

Mãi đến khi kim quang không ngừng ngưng tụ, lại có khí tức Hỗn Độn vô tận tràn ngập trong đó.

Cuối cùng, trong kim quang này lại sáng tạo ra một phương tiểu thế giới!

Ức vạn vạn sinh linh nhìn thấy cảnh tượng này, đều biến sắc.

"Thái Cực Sinh Linh Long này lại có thể sáng tạo ra một phương thế giới Hồng Hoang!" "Cái này quá…" Đồng tử Thái Thanh Lão Tử đột nhiên co rút, biểu cảm kinh hãi.

Tu vi pháp lực như vậy, đã vượt xa Thánh nhân.

Có thể sánh ngang tồn tại Thiên Đạo a!!!

Huống hồ, đây còn chỉ là một con linh thú.

So sánh ra, bọn họ thậm chí còn không bằng một con linh thú.

Thái Thanh Lão Tử hổ thẹn.

Trong lòng ngoài chấn hám ra không còn cảm xúc nào khác.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không khỏi há to miệng, rất lâu không khép lại.

Cảnh tượng này thực sự quá chấn hám!

"Một con cự long lại có thể sáng tạo ra một phương thế giới!" "Long… đây còn là rồng sao?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thấy

quan niệm về Hồng Hoang của mình đã bị tái tạo.

Đông Hải.

Đệ tử Long tộc với lòng sùng kính và khao khát vô hạn, ngưng vọng Thái Cực Sinh Linh Long trên Hồng Mông Kim Bảng.

Đây mới là hình ảnh Long tộc mà bọn họ tưởng tượng!

Đây mới là Long tộc chân chính!

Thống ngự vạn vật!

Sáng tạo một phương thế giới!

"Tất cả đệ tử Long tộc nghe lệnh!" "Nhanh chóng đi khắp Hồng Hoang, tìm kiếm tung tích Thái Cực Sinh Linh Long." "Một khi tìm được, ta nhất định sẽ trọng thưởng!" Đông Hải Long Vương lập tức ra lệnh.

Luận về việc tìm kiếm những linh thú này, Long tộc là khao khát nhất.

Cùng là Long tộc, linh thú trên Hồng Mông Kim Bảng lại sở hữu tu vi Thánh nhân, thậm chí cao hơn Thánh nhân.

Còn bọn họ, lại chỉ có thể giữ một vùng Đông Hải, nhìn khắp nơi với vẻ mặt không vui.

Lại đều là rồng!

Bọn họ tin rằng, sẽ có một ngày, bọn họ nhất định có thể sở hữu thực lực sánh ngang Thánh nhân!

Trong đôi mắt đầy tang thương của Lão Long Vương Đông Hải, ẩn chứa quyết tâm kiên nghị.

Vì sự quật khởi của Long tộc sau này!

Y nhất định phải tìm ra!

Theo đó, Long tộc cũng gia nhập vào hàng ngũ tìm kiếm.

Lúc này, hình ảnh trên Hồng Mông Kim Bảng biến mất.

Những chữ vàng lại lần nữa ngưng tụ, sắp công bố chủ sở hữu.

"Lần này, không biết có bị can nhiễu nữa không." Tim Thái Thanh Lão Tử dường như đều bị co thắt lại.

"Chỉ mong lần này, vị đại năng thần bí kia có thể thỏa mãn kỳ vọng của mọi người." Nguyên Thủy Thiên Tôn lẩm bẩm, thần tình cũng căng thẳng.

Một đám đệ tử Xiển Giáo cũng đều nhìn ngây người, sợ bỏ lỡ một giây.

Trên Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo càng nhìn càng mê mẩn.

"Công bố!" "Công bố!" "Công bố!" "……" Các đệ tử Tiệt Giáo thầm niệm trong lòng.

Những chữ vàng tiếp tục ngưng tụ. 【Chủ sở hữu: ……】 Đến khoảnh khắc quan trọng nhất, ức vạn vạn sinh linh không dám thở mạnh.

Bọn họ vô cùng thành kính ngưỡng vọng, chỉ hy vọng có thể công bố tên chủ sở hữu.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm sau khi quay lại tiểu viện, cũng tiếp tục chú ý đến Hồng Mông Kim Bảng.

"Muốn ta công bố tên, tuyệt đối là không thể nào." "Tuy nhiên, cũng không phải là không thể tự mình biên tập một ngoại hiệu." Khóe miệng Lục Phàm hơi nhếch lên, hứng thú dâng trào.

Chương 27

Y hai ngón tay hợp lại, lại lần nữa tấn công về phía Hồng Mông Kim Bảng.

Chỉ là lần này, không một tiếng động.

Y sử dụng ám lực, cưỡng chế làm thay đổi sự hình thành của những chữ trên Hồng Mông Kim Bảng.

Những người khác liền cho rằng Hồng Mông Kim Bảng đang theo quy trình, tiến hành công bố bình thường. 【Chủ sở hữu: Quy Nhất Đạo Nhân】 【Phần thưởng Kim Bảng 1: Một giọt Hỗn Độn Tinh Huyết.

Hỗn Độn Tinh Huyết có thể ngưng luyện toàn thân, rèn đúc ra nhục thân có thể sánh ngang Hỗn Độn Thần Ma, không sợ Thiên Đạo công kích.】 【Phần thưởng Kim Bảng 2: Một giọt Bàn Cổ Tâm Đầu Huyết.

Bàn Cổ Tâm Đầu Huyết, đắc đạo Đại Đạo pháp tắc, Đại Đạo Lực.】 Chữ hiện ra!

Cả Hồng Hoang dường như đều bùng nổ!!

"Hiện ra rồi!!" "Chủ sở hữu xuất hiện rồi!!" "Là Quy Nhất Đạo Nhân!!" "Cuối cùng cũng công bố rồi!" "……" Các đệ tử Tiệt Giáo hoan hô nhảy cẫng.

Điều khiến bọn họ kinh ngạc hơn nữa chính là phần thưởng!

"Lại có Bàn Cổ Tâm Đầu Huyết!" "Phần thưởng này quá mạnh rồi!

Trực tiếp tham ngộ Đại Đạo Lực!!" Ức vạn vạn sinh linh nhìn thấy phần thưởng này, đều phát điên.

Ngọc Hư Cung.

“Lần này đã công bố ra, vị tồn tại thần bí kia không ngăn cản.” “Là Quy Nhất Đạo Nhân!” “Lại còn thưởng Bàn Cổ Tâm Đầu Huyết!” Các đệ tử Xiển Giáo cũng kích động vạn phần.

Không chỉ kích động vì thấy phần thưởng, mà thấy danh hiệu của chủ sở hữu, cũng kích động tương tự.

Sự kích động này dường như là nhận được một loại hồi đáp nào đó từ vị tồn tại thần bí này.

Chỉ cần biết danh hiệu của vị tồn tại thần bí này liền cảm thấy hưng phấn.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử càng trực tiếp nhảy xuống từ vân sàng.

Y kích động đến mức hận không thể dán lên Hồng Mông Kim Bảng quan sát kỹ lưỡng.

“Cuối cùng cũng xuất hiện!” “Là Quy Nhất Đạo Nhân!” “Quy Nhất Đạo Nhân…” Thái Thanh Lão Tử thu lại tâm tình cuối cùng cũng yên lòng.

Dường như là nhận được ân tứ cực lớn.

Chỉ cần biết một cái danh hiệu như vậy đã không kìm được cảm kích vạn phần.

“Không ngờ, phần thưởng lần này lại có cả Bàn Cổ Tâm Đầu Huyết.” Thái Thanh Lão Tử không khỏi ghen tị.

Ức vạn vạn sinh linh lúc này đều đang nghị luận Quy Nhất Đạo Nhân!

Mãi đến khi luồng nhiệt triều này dần dần lắng xuống, mọi người mới từ từ phản ứng lại.

Quy Nhất Đạo Nhân này rốt cuộc là ai?

Chưa từng nghe nói đến một nhân vật nào như vậy a!

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân sau khi nhìn thấy bốn chữ Quy Nhất Đạo Nhân, lập tức bấm tay suy tính.

"Nếu đã biết danh hiệu, lần nữa suy diễn có lẽ có thể tìm ra chút manh mối." Hồng Quân dường như đã tìm được một manh mối quan trọng.

Lần này, Ngô trực tiếp quán nhập chín thành pháp lực Thiên Đạo.

"Tế!" Tạo Hóa Ngọc Điệp từ lòng bàn tay tế ra, câu thông Thiên Đạo.

Toàn thân hào quang nhanh chóng biến đổi, từng tầng từng lớp phù văn kim sắc lơ lửng trong hư không, dần dần hóa thành hình thể thực chất.

Đôi mắt sắc bén của Hồng Quân ẩn chứa đạo vận vô tận.

Lần này, Ngô có tuyệt đối nắm chắc!

Nhất định phải suy diễn ra!

"Oanh!" Cùng với Hồng Quân đột ngột quán nhập chín thành pháp lực Thiên Đạo, trong Tử Tiêu Cung vang lên một tiếng nổ lớn.

"Phốc!" Thân hình Hồng Quân xiêu vẹo ngã trên vân sàng, một ngụm huyết dịch màu vàng phụt ra.

Sắc mặt Hồng Quân tái nhợt như tờ giấy.

Biến cố đột ngột khiến thần tình Ngô thay đổi.

"Sao lại thế này…" Hồng Quân rất không hiểu.

Lại vẫn không thể suy diễn ra được bất kỳ thông tin nào.

Không những thế, Ngô lúc này bị thương càng nghiêm trọng.

Pháp lực lại trực tiếp tổn hao một nửa.

May mắn là trước đó có phần thưởng Kim Bảng có thể không ngừng chữa thương, tiến hành điều dưỡng.

Nếu không tổn thất lần này, sẽ khiến kế hoạch của Ngô hoàn toàn bị hủy hoại.

Hồng Quân thông qua lần này, hoàn toàn cảm nhận được sự tồn tại khủng bố này, là không thể lay chuyển!

"Chỉ hy vọng, Phong Thần Lượng Kiếp đừng vì thế mà xuất hiện biến cố." Hồng Quân đứng dậy chỉnh lại thân hình, bắt đầu tĩnh dưỡng chữa thương.

Và lúc bấy giờ, Hồng Mông Kim Bảng phát ra hai đạo bạch quang, dường như là để phát phần thưởng.

Ngay khi đạo bạch quang đó lướt ra, lại đột nhiên gặp phải tấn công nào đó.

"Bành!" Phần thưởng trực tiếp bị tiêu hủy, hóa thành tro bụi!

Cảnh tượng này, lại lần nữa khiến ức vạn vạn sinh linh hoàn toàn ngớ người!

"Rốt cuộc là chuyện gì?" "Vừa rồi có ai nhìn rõ đã xảy ra chuyện gì không?!" "Phần thưởng… phần thưởng bị hủy rồi sao?" "Đây là Hỗn Độn Tinh Huyết và Bàn Cổ Tâm Đầu Huyết!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tận mắt chứng kiến phần thưởng bị hủy, cả người y đều không ổn rồi.

Tu Di Sơn.

Cùng hoàn toàn quỳ xuống còn có Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

"Hủy rồi!!" "Bàn Cổ Tâm Đầu Huyết và Hỗn Độn Tinh Huyết tốt

đẹp!

Cứ thế mà hủy rồi?!!" "Vì sao?!" "Không muốn có thể cho chúng ta mà!" "Cho chúng ta đi!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề trực tiếp mềm nhũn chân, chỉ kém chút nữa là quỳ sụp xuống.

Điều này quá là bạo điển thiên vật (phá hoại của trời) rồi!

"Chẳng lẽ Quy Nhất Đạo Nhân không coi trọng phần thưởng Kim Bảng sao?!" "Lại còn hủy đi sao?!" Tiếp Dẫn tỏ vẻ vô cùng không hiểu.

Cả Hồng Hoang đều là một mảnh than khóc.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm lại không có biểu cảm gì.

Những phần thưởng này y có rất nhiều.

Hơn nữa, lại là phần thưởng Kim Bảng cho y, y xử lý thế nào cũng là tự do của y.

Chủ yếu là không muốn phần thưởng này làm lộ hành tung của y.

Một khi lộ ra phương vị, chẳng phải là không thể "thảng bình" nữa sao.

Lục Phàm vươn vai lười biếng, không coi là chuyện gì, tiếp tục quan sát.

Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.

Nội dung hiện ra, kim quang ngưng tụ. 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Thú Bảng hạng 5: Thần Đạo Luyện Tâm Long】 【Thần Đạo Luyện Tâm Long: Nhân Quả Long Vương, quy tắc chủ về đạo đức và đạo nhân quả, tinh huyết đến từ Nhân Quả Thánh Thạch.

Tổ hỏa bẩm sinh là Tam Sinh Nhân Quả Tâm Diễm.】 【Chủ sở

hữu: Quy Nhất Đạo Nhân】 Nội dung công bố.

Ức vạn vạn sinh linh lại lần nữa vì thế mà sôi trào.

"Lại là Quy Nhất Đạo Nhân!" "Chủ sở hữu linh thú hạng năm, vẫn là Quy Nhất Đạo Nhân!" "Quy Nhất Đạo Nhân này rốt cuộc là thần thánh phương nào?!" "……" Bát Cảnh Cung.

Hai mắt Thái Thanh Lão Tử đã trợn tròn khô khốc vô cùng.

Sự kinh ngạc này hết đợt này đến đợt khác.

Khiến y không khỏi suy tư.

Hạng mười, hạng chín… chủ sở hữu đều bị xóa tên.

Còn Quy Nhất Đạo Nhân này lại không bị xóa?

Hai người rốt cuộc có phải là cùng một người không?!

Nếu không phải cùng một người… vậy thì sự rộng lớn của Hồng Hoang này, rốt cuộc còn ẩn giấu bao nhiêu tồn tại mà bọn họ không biết!?

Ngọc Hư Cung.

"Lại là Quy Nhất Đạo Nhân?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Nhiều cự long cấp Thiên Đạo như vậy, đều thuộc về một mình Quy Nhất Đạo Nhân!

Điều này không khỏi khiến người ta ghen tị, đố kỵ, hận thù!

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại nhìn con Hỗn Độn Thần Ma trấn thủ ngoài cổng cung.

So sánh ra, con Hỗn Độn Thần Ma này cũng chẳng đủ để kiêu ngạo.

Thậm chí vì chỉ có nửa Nguyên thần, lúc này con Hỗn Độn Thần

Ma này trông hai mắt vô thần, như con rối dây vậy.

Nhìn thực sự có hại đến hình tượng Xiển Giáo!

Nguyên Thủy Thiên Tôn càng nghĩ trong lòng càng buồn bực.

"Nếu có thể tìm ra vị Quy Nhất Đạo Nhân này thì tốt biết mấy!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lẩm bẩm.

Chương 28

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề từ khi Hồng Mông Kim Bảng công bố đến nay, là hai người duy nhất chưa từng lên bảng, cũng chưa từng nhận được bất kỳ phần thưởng nào.

Lúc này hai người đang quỳ dưới Hồng Mông Kim Bảng, vô cùng thành kính.

"Quy Nhất Đạo Nhân!

Khẩn cầu Quy Nhất Đạo Nhân, phần thưởng này không cần, có thể cho Tây Phương của ngô không?!" "Tây Phương của ngô chưa từng lên Hồng Mông Kim Bảng một lần nào." "Vẫn mong Quy Nhất Đạo Nhân có thể thương xót chúng ta!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân khóc lóc thảm thiết, hoàn toàn bỏ qua tôn nghiêm của một Thánh nhân.

Đơn giản là vô lại!

Khoảnh khắc tiếp theo, phần thưởng liền lập tức công bố ra. 【Phần thưởng Kim Bảng 1: Linh Căn Tứ Đại Tiên Thiên Nguyên Tố Hỗn Độn.

Tứ đại linh căn Địa Thủy Hỏa Phong Hỗn Độn, một khi được thai nghén, liền có thể sinh ra Hỗn Độn Dị Bảo.】 【Phần thưởng Kim Bảng 2: Thôn Kim Hỏa Phượng Noãn.

Nuốt một quả, liền có thể lập tức thành tựu tu vi Thiên Đạo, đắc đạo Đại Đạo Hỏa của Hỏa Phượng.】 Nội dung công bố.

"!!!" "Phần thưởng lần này càng nghịch thiên hơn!" "Có thể lập tức thành tựu tu vi Thiên Đạo, còn có thể lĩnh ngộ Đại Đạo Hỏa!"

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn thấy phần thưởng này, hoàn toàn phát điên.

Hai người quỳ bái trên mặt đất, vừa dập đầu vừa tạ ơn.

Ngay khi Hồng Mông Kim Bảng sắp phát ra phần thưởng, Lục Phàm lại lần nữa xuất thủ.

"Bành!" Hai đạo phần thưởng đều hóa thành tro bụi.

"!!" "!!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn thấy phần thưởng lại lần nữa bị hủy, trong lòng đau đớn như cắt thịt.

"Quy Nhất Đạo Nhân!

Khẩn cầu Quy Nhất Đạo Nhân ban thưởng phần thưởng cho ngô chờ đi?!" "Quy Nhất Đạo Nhân!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề chỉ sợ không đủ thành tâm, lại lần nữa dập đầu.

"Đông đông đông!" Hai người trán đập mạnh xuống mặt đất, phát ra tiếng vang.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm nhìn thấy tất cả những điều này, ánh mắt không hề có chút gợn sóng.

"Tiếp Dẫn Chuẩn Đề quả nhiên vẫn là tác phong như vậy." Lục Phàm vẻ mặt khinh thường.

Trên Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo khác nhìn thấy phần thưởng tốt như vậy lại bị hủy, trong lòng đau đớn như cắt.

"Quy Nhất Đạo Nhân rốt cuộc là thần thánh phương nào?!!

Lại ngay cả phần thưởng tốt như vậy cũng không cần?!" "Ngay cả Đạo Tổ, có được phần thưởng như vậy, e rằng cũng phải cảm ân đội đức chứ!" "Quy Nhất Đạo Nhân lại trực tiếp hủy đi!" "Lại còn

hủy hai lần!" "Thật là lãng phí a!" "……" Các đệ tử Tiệt Giáo cũng đều phát ra những cảm thán như vậy.

Huống hồ, càng về sau, phần thưởng sẽ càng phong hậu.

Chẳng lẽ đều sẽ bị hủy đi sao?!!

Nghĩ đến thôi đã đau lòng!

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân Đạo Tổ nhìn thấy phần thưởng bị hủy, y như những gì ức vạn vạn sinh linh miêu tả.

Trong lòng y đau đớn như cắt a!

Cũng khó trách Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đều buông bỏ tôn nghiêm liên tục dập đầu khẩn cầu.

Ngay cả đối với Hồng Quân mà nói, những phần thưởng này cũng là sự dụ hoặc cực lớn!

"Quy Nhất Đạo Nhân này chẳng lẽ là cố ý làm vậy sao?" "Vì sao lại hủy đi phần thưởng này a?!" Hồng Quân Đạo Tổ rất không hiểu.

"Chẳng lẽ đây chính là tồn tại lăng giá (vượt trên) Hồng Hoang, tu vi Đại Đạo sao?!" "Những phần thưởng này đều không coi trọng sao?!" Hồng Quân cố nén sự chấn hám trong lòng.

Lúc bấy giờ Ngô không nên quá kích động.

Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.

Nội dung từng cái từng cái hiện ra.

Sắp sửa công bố ba hạng đầu!!

Ức vạn vạn sinh linh vô cùng căng thẳng ngưng vọng sự biến hóa của Kim Bảng.

Kim quang không ngừng lấp lánh, từng đạo tiên vụ bao phủ cuộn

trục, mờ mịt không rõ ràng.

Những linh thú đã công bố phía trước đã đủ để chấn hám bọn họ suốt đời!

Ba hạng đầu này, lại sẽ là những tồn tại khủng bố đến mức nào đây? 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Thú Bảng hạng 3: Thái Hư Trụ Long】 【Thái Hư Trụ Long: Thời Gian Long Vương (Thời Gian Nghịch Lưu, Sát Na Vĩnh Hằng, Thời Gian Du Long, Tuế Nguyệt Phong Bạo, Thời Không Nghịch Chuyển, Nghịch Loạn Thời Hải, Thời Gian Đoạn Liệt) quy tắc chủ về thời gian và đạo vĩnh hằng, tổ hỏa bẩm sinh là Vĩnh Hằng Thánh Hỏa.】 【Chủ sở hữu: Quy Nhất Đạo Nhân】 【Phần thưởng Kim Bảng 1: Tụ Tinh Bồn.

Tụ Tinh Bồn có thể thu thập sức mạnh của vạn cổ tinh thần, dùng để luyện hóa vạn vật, cũng có thể công thủ nhất thể.】 【Phần thưởng Kim Bảng 2: Vạn Cổ Trận Pháp Đại Toàn.

Vạn Cổ Trận Pháp Đại Toàn thu thập cấu tạo bố trí trận pháp cấp Thiên Đạo và Đại Đạo.】 Hạng ba công bố, ức vạn vạn sinh linh đều không nhịn được phát ra âm thanh ghen tị.

"Đây là thật sao?!" "Phần thưởng là có thật sao?!" "Lại là Quy Nhất Đạo Nhân!!" "Thái Hư Trụ Long, là Thời Gian Long Vương, nắm giữ pháp tắc thời gian sao?

Vậy chẳng phải là tu vi Đại Đạo?!!" "……" Chúng sinh lại lần nữa gây ra tranh luận sôi nổi.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm nhìn phần thưởng hiển thị trên Kim Bảng, trong lòng không hề gợn sóng.

Có thể thấy, những phần thưởng này càng ngày càng hấp dẫn.

Có thể nâng cao tu vi pháp lực, có những pháp bảo vũ khí lợi hại

hơn.

Thậm chí là linh căn, v.v.

Đủ loại, Kim Bảng đã dốc hết sức mình.

Nhưng vô ích, Lục Phàm chính là không cần.

"Tụ Tinh Bồn?" "Cái thứ phá vỡ gì thế." "Cả Vạn Cổ Trận Pháp Đại Toàn, tên cũng quá LOW." Lục Phàm vẻ mặt ghét bỏ.

Những phần thưởng này y đều không coi trọng.

Bích Du Cung.

Thông Thiên sau khi nhìn thấy phần thưởng Vạn Cổ Trận Pháp Đại Toàn này, hai mắt y trực tiếp sáng rực.

Hình tượng uy nghiêm thường ngày trước mặt đệ tử bị vứt bỏ sau đầu.

"Vạn Cổ Trận Pháp, ghi lại bố trí trận pháp cấp Thiên Đạo và Đại Đạo sao??" "Nếu ta có thể có được phần thưởng này, thì tốt biết mấy!" "Ai!!" Thông Thiên nhíu mày, trong lòng đau xót.

Đáng tiếc, chỉ có thể nhìn mà không thể chạm vào.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại lần nữa nhìn thấy tên Quy Nhất Đạo Nhân xuất hiện trên Kim Bảng, trên mặt một trận co giật.

"Đây đã là hạng ba rồi, Quy Nhất Đạo Nhân lại vẫn còn trên bảng!" "Vị tồn tại thần bí này rốt cuộc đã nuôi bao nhiêu linh thú??" Nguyên Thủy Thiên Tôn đã từ kinh hám ban đầu đến chai sạn, rồi đến bây giờ tràn đầy bất lực.

"Sư tôn, Thái Hư Trụ Long lên bảng này, lại nắm giữ pháp tắc thời gian." Nhiên Đăng Đạo Nhân bên cạnh hơi kinh ngạc.

So sánh như vậy.

Tất cả đại năng tiên thiên trong Hồng Hoang, thậm chí tồn tại Thánh nhân, lại còn không bằng linh thú mà người ta nuôi!

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn tối sầm xuống.

"Pháp tắc thời gian là đứng thứ hai trong Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc!" "Không ngờ, một linh thú nhỏ bé, cũng có thể tham ngộ Đại Đạo Pháp Tắc!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn luôn kiêu ngạo.

Nhưng nhìn thấy sự tồn tại hoàn toàn áp đảo này, sự kiêu ngạo trong lòng y đang từng chút một bị nghiền nát.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử càng vẻ mặt ủ rũ.

"Quy Nhất Đạo Nhân này, rốt cuộc là tồn tại như thế nào?" "Một linh thú, cũng có thể tham ngộ pháp tắc thời gian." "Chẳng trách Quy Nhất Đạo Nhân căn bản không muốn lộ diện, e rằng căn bản là không thèm lộ diện chứ!" Thái Thanh Lão Tử thở dài một hơi.

Thân là Thánh nhân đầu tiên của Hồng Hoang, sự kiêu ngạo của y cũng bị nghiền nát thành tro bụi.

Huống hồ hiện giờ, địa vị Thánh nhân đầu tiên của y cũng không giữ được.

Đã bị Nguyên Thủy Thiên Tôn đoạt đi.

"Nếu có may mắn được gặp mặt Quy Nhất Đạo Nhân này, ta liền tâm mãn ý túc rồi." Thái Thanh Lão Tử nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng, trong mắt tràn đầy kỳ vọng.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề càng bày ra đủ trò.

“Sư huynh, phần thưởng lần này cũng rất hậu hĩnh.” “Tụ Tinh Bồn tụ hợp sức mạnh của vạn cổ tinh thần, nếu có thể luyện hóa toàn bộ, Tây Phương của ngô nhất định sẽ hưng thịnh.” “Còn có Vạn Cổ Trận Pháp Đại Toàn kia, bên trong có trận pháp cấp Đại Đạo.” “Nếu bị huynh đệ chúng ta có được, tham ngộ xong, trong Hồng Hoang còn ai là địch thủ?” Chuẩn Đề Đạo Nhân lúc này hai mắt phát ra dục vọng tham lam, dường như những phần thưởng này đã là của bọn họ.

“Chỉ hy vọng lần này, Quy Nhất Đạo Nhân nghe thấy lời thỉnh cầu của huynh đệ chúng ta, đại phát thiện tâm.” Tiếp Dẫn Đạo Nhân đương nhiên hy vọng có được phần thưởng.

Thế là hai người lại lần nữa không ngừng dập đầu, không ngừng thỉnh cầu về phía Hồng Mông Kim Bảng.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm liếc về phía Tây, thu gọn hành vi của hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vào trong mắt.

“Hai người này đúng là không có giới hạn, đơn giản là làm mới nhận thức!” “Cho dù có hủy đi, cũng tuyệt đối không cho Tây Phương các ngươi!” Lục Phàm lạnh lùng hừ một tiếng.

Cùng lúc đó, trên cuộn trục nhanh chóng xuất hiện hình ảnh Thái Hư Trụ Long.

Trong cảnh tượng, một con cự long thân hình vạn trượng đang cuộn mình trong hư không.

Toàn thân vảy rồng của nó như một bức họa bát mặc hoàn mỹ.

Đôi mắt rồng kiêu ngạo nhìn vạn vật cũng khép hờ, thanh lãnh phớt lờ tất cả.

Dường như lăng giá (vượt trên) chúng sinh.

Chương 29

Vạn cổ tinh thần, hư không vô tận, chỉ có nó mới là chủ của vạn vật!

Chủ của tạo hóa!

Thần bí!

Huyền ảo!

Một luồng khí tức tang thương cổ xưa bao trùm đến.

Thân thể nó bất động, vững vàng cuộn mình trong hư không, xung quanh thời gian ngừng lại không tiến lên.

Tất cả đều nằm trong tầm kiểm soát của nó.

Sự chủ đạo tuyệt đối!

Sự bá khí cổ xưa này, khiến ức vạn vạn sinh linh đối diện cảnh tượng đều cảm thấy nỗi sợ hãi vô tận.

Dường như rơi vào vực sâu.

Bị hư không hút vào trong đó mà không thể tự thoát ra.

"Đây chính là Thái Hư Trụ Long sao?" "Vì sao nó rõ ràng không hề động, chỉ cần nhìn đôi mắt rồng kia, liền không kìm được run rẩy." "Quá khủng bố!" "Nếu một ngày nào đó hiện thân ở Hồng Hoang, thì sẽ thế nào?" "……" Chúng sinh Hồng Hoang đều run rẩy bần bật, sắc mặt tái nhợt.

Trước mặt con cự long kia, bọn họ đơn giản ngay cả kiến cũng không bằng.

Cùng lắm cũng chỉ là bụi trần mà thôi!

Cùng với hình ảnh trên cuộn trục tan biến, phần thưởng sắp được phát bố.

Đây cũng là điểm mà Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đặc biệt chú ý.

Ngoài ra, mấy vị Thánh nhân khác cũng muốn xem, lần này liệu có lại bị hủy đi nữa không.

Trong Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa sớm đã vận dụng thần thức Thánh nhân.

Với tu vi Thánh nhân, chỉ cần một niệm là có thể biết được động thái của Hồng Hoang.

Lần này, nàng đã chuẩn bị sẵn sàng.

Chỉ cần Quy Nhất Đạo Nhân ra tay, nàng nhất định sẽ dốc hết sức lực Thánh nhân để tìm ra đại khái phương vị của y.

Dù không thể tìm được vị trí cụ thể, biết được một phạm vi tương đối cũng tốt.

Trong Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng chuẩn bị như vậy.

Đã không thể suy đoán, vậy thì chỉ có thể thông qua khoảnh khắc Quy Nhất Đạo Nhân ra tay, dò xét sự tiết lộ pháp lực để quan sát nhạy bén.

Trong Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn dứt khoát treo mình trên Cửu Thiên.

Cả Hồng Hoang đều đã bị thần niệm của y bao trùm.

Y muốn xem, vị Quy Nhất Đạo Nhân ẩn mình này, rốt cuộc sẽ ra tay thế nào!

Trong Trường Sinh Điện.

Đối với kế hoạch của mấy vị Thánh nhân, Lục Phàm chỉ một niệm là đã biết hết.

"Muốn biết phương vị của ta ư, chỉ bằng mấy kẻ các ngươi thôi sao?" "Hồng Quân còn chẳng có cách nào biết, các ngươi đúng là ăn nói ngông cuồng." Lục Phàm lắc đầu, cảm thấy cực kỳ cạn lời.

Đúng là một đám gia hỏa không biết tự lượng sức mình.

"Đừng nói là ta cách xa thế này, dù có thi pháp ngay trước mặt các ngươi, các ngươi cũng chẳng hay biết gì đâu." Lục Phàm mỉm cười nhạt, lật người, đổi một tư thế khác tiếp tục nằm dài trên ghế mây, chờ đến khi Kim Bảng sắp công bố thưởng.

Hai đạo bạch quang đã sắp bay về phía Lục Phàm.

"Vì Tu Di Sơn hai vị kia cần, vậy thì đổi hướng thôi." Lục Phàm hai ngón tay chụm lại, đầu ngón tay kim quang lóe lên, lao về phía hai đạo bạch quang.

Bạch quang vốn nên bay tới Kim Ngao Đảo, giờ khắc này lại dừng lại, lơ lửng giữa không trung.

"!!!" "Cái quái gì đây?

Phần thưởng sao lại dừng lại?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn rõ ràng, nhưng không thấy có vật gì cản trở.

Sao tự dưng lại dừng lại chứ?

Bát Cảnh Cung.

"Lần thưởng này lại không bị hủy diệt sao?" "Nhưng, vì sao lại dừng lại?" Thái Thanh Lão Tử nhìn thấy dị tượng này, cũng một vẻ mặt mê hoặc.

Oa Hoàng Cung.

Phượng mâu Nữ Oa lóe lên một đạo sáng, trong lòng vui mừng.

“Chẳng lẽ lần này, Quy Nhất Đạo Nhân muốn tiếp nhận phần thưởng ư?!” Hai đạo bạch quang lơ lửng giữa không trung lúc này khẽ run rẩy.

Dường như bị khống chế, chúng đã tạm thời đối kháng.

Cuối cùng, hai đạo bạch quang cứng nhắc dưới sự khống chế của pháp lực Lục Phàm, đổi hướng, lại ngay trước mắt mọi người bay nhanh về phía Tu Di Sơn.

“!!!” “Bay về Tây Phương!” Thái Thanh Lão Tử trợn tròn hai mắt, có chút không dám tin.

Nhưng hướng bạch quang rõ ràng là Tây Phương.

“Chẳng lẽ vị Quy Nhất Đạo Nhân kia, ẩn mình ở Tây Phương ư?” “Tây Phương nghèo nàn, quả thật không mấy bị chú ý.” Thái Thanh Lão Tử chỉ cảm thấy lòng nặng trĩu, ánh mắt khẩn trương dõi theo hai đạo bạch quang kia.

Chỉ cần theo bạch quang, là có thể biết được vị trí của Quy Nhất Đạo Nhân.

Ngọc Hư Cung.

“Ta không đợi nữa!” “Cơ hội tuyệt không thể bỏ lỡ!” Nguyên Thủy Thiên Tôn ra tay trước, lập tức đuổi theo hướng bạch quang.

Thánh nhân xuất động, tức thì trút xuống vạn dặm tử khí.

Một cảnh tượng tường thụy theo đó mà sinh.

“Ta cũng đi!” Nữ Oa cũng không chờ được.

Cơ hội tốt như vậy, tự nhiên không thể bỏ qua.

Nếu có thể bái được Quy Nhất Đạo Nhân làm sư, tu vi ắt sẽ bạo tăng.

Một tồn tại đáng sợ như vậy, đã vượt qua Hồng Quân không biết bao nhiêu cảnh giới.

Nữ Oa cũng lập tức rời khỏi Oa Hoàng Cung.

"Các ngươi đều đã đi, ta cũng không thể lạc hậu." Thái Thanh Lão Tử cũng bỏ đi tư thái, quyết tâm tranh giành một phen.

Từ Tiêu Cung.

"!!!" "Cái này.....…" Hồng Quân nhìn rõ hiện trạng Hồng Hoang, ít nhiều có chút lúng túng.

Những Thánh nhân này đều là đệ tử của y.

Bây giờ lại nhao nhao muốn đuổi theo đạo bạch quang kia, đi bái kiến Quy Nhất Đạo Nhân!

Đây chẳng phải là vả mặt y ư?!

Nhưng trong lòng Hồng Quân, y nào có không muốn gặp Quy Nhất Đạo Nhân một lần?

"Cơ hội này, tự nhiên là ta Hồng Quân phải có được!" Hồng Quân thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, tự nhiên là người có tư cách nhất để gặp Quy Nhất Đạo Nhân trước tiên.

Lúc này, y cũng chẳng còn màng gì Thiên Đạo hay tôn nghiêm.

Cơ hội ngàn vàng không thể bỏ lỡ!

"Mau đi!" Hồng Quân trong khoảnh khắc thân hình biến mất.

Ngay sau đó, mọi người đều theo bạch quang, trong khoảnh khắc đã đến Tu Di Sơn.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn: .....

Chuẩn Đề: .....

Mọi chuyện xảy ra chỉ trong chớp mắt.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng không ngờ, bạch quang này lại bay đến Tây Phương, hơn nữa còn lơ lửng ngay trước mặt bọn họ.

Càng không ngờ hơn là, mấy vị Thánh nhân khác lại cũng đuổi theo tới nơi.

"Đệ tử tham bái Đạo Tổ!" "Đệ tử tham bái Đạo Tổ!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề liên tục khấu bái.

Bởi vì bọn họ nhìn thấy, Hồng Quân cũng đã đến!!

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Nữ Oa cũng đều vẻ mặt ngạc nhiên, rồi lần lượt hành lễ.

Hồng Quân khẽ gật đầu, thân hình huyền ảo hư hư thực thực trôi nổi trong hư không.

Ánh mắt mọi người lúc này đều nhìn chằm chằm vào bạch quang đang lơ lửng trước mặt Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

"Vì sao hai đạo bạch quang này lại dừng lại nữa?" Nguyên Thủy Thiên Tôn đã không thể chờ đợi, thốt ra nghi vấn.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, chẳng lẽ vị Quy Nhất Đạo Nhân kia ở chỗ các ngươi ư?" "Các ngươi đã biết từ sớm, cố ý giấu vị tồn tại này đi ư?" Thái Thanh cũng hiếm khi chất vấn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sắc mặt đại biến.

Hai người lập tức nhìn về phía Hồng Quân.

"Đạo Tổ, chúng đệ tử tuyệt đối không dám." "Chúng ta ở đây thỉnh cầu, là để Quy Nhất Đạo Nhân đem phần thưởng bố thí cho chúng ta, xin đừng hủy diệt." "Có lẽ vì lý do này... hai đạo bạch quang này mới..." Tiếp Dẫn Đạo Nhân nói xong, nhìn về phía mọi người.

Chuẩn Đề bên cạnh thì trong lòng thầm mừng rỡ.

Chương 30

Xem ra, lời thỉnh cầu của bọn họ đã có tác dụng.

Quy Nhất Đạo Nhân thật sự muốn ban thưởng cho bọn họ ư?!!

Nhưng hiện tại, có nhiều Thánh nhân như vậy ở đây, thậm chí cả Hồng Quân cũng có mặt.

Phần thưởng này quý giá đến mức nào, khó tránh khỏi sẽ gây ra một phen tranh đoạt.

"Các ngươi nói, phần thưởng này là Quy Nhất Đạo Nhân ban cho các ngươi ư?" Nữ Oa bước tới, chỉ cảm thấy khó tin.

"Không sai, nếu không thì hai đạo bạch quang này sao lại dừng ở Tu Di Sơn?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân khẳng định mười phần.

"Còn mong các vị thiết mạc trái nghịch ý Quy Nhất Đạo Nhân, nếu các vị không rời đi, bạch quang này tự nhiên sẽ mãi lơ lửng ở đây." Chuẩn Đề Đạo Nhân biến sắc mặt, không tiếc nói ra những lời đắc tội người khác như vậy.

Sắc mặt mọi người quả nhiên đại biến, nhìn nhau mấy lần rồi đều bán tín bán nghi.

Nếu thật sự như vậy, Quy Nhất Đạo Nhân chẳng phải đã chọn Tây Phương ư?!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề có Quy Nhất Đạo Nhân làm chỗ dựa, bọn họ còn có chỗ nào để lập thân nữa?!

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, trong lòng mọi người đã nảy sinh vô vàn ý niệm.

Cuối cùng, mấy người đành phải lùi về ngàn dặm bên ngoài.

Trường Sinh Điện.

“Ha ha ha.....” “Thật quá đỗi buồn cười!” “Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề quả nhiên là không biết xấu hổ, lần này e là ngay cả Hồng Quân cũng đã bị đắc tội.” “Ha ha ha.....” Lục Phàm cười nghiêng ngả.

Lợi dụng Kim Bảng này để khiêu khích mối quan hệ giữa các Thánh nhân, cũng không phải là một thủ đoạn tồi.

Ngay khi Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lòng tràn đầy vui vẻ, quỳ lạy chuẩn bị nghênh đón ban thưởng, thì “Ầm!” một tiếng nổ lớn, phần thưởng bị hủy diệt.

Tiếp Dẫn: .....

Chuẩn Đề: .....

Nụ cười trên mặt Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tức thì đông cứng lại.

Hai người nhìn nhau, sắc mặt chợt đại biến.

Lúc đó giống như hai người họ tự mình hung hăng tát vào mặt mình một cái rõ đau trước mặt mọi người.

Hai người rơi vào một trận lúng túng.

Hồng Quân, Nữ Oa, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh tức khắc bay tới.

Mọi người đều nhìn nhau ngớ người.

“Lại hủy rồi ư?!” Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu mày, vô cùng khó hiểu.

“Các ngươi không phải nói, Quy Nhất Đạo Nhân ban thưởng cho các ngươi ư?” “Vì sao lại hủy rồi?!” Nữ Oa bên cạnh cũng vô cùng khó hiểu, huống chi còn là hủy ngay trước mặt bọn họ.

“Cái này... chúng ta cũng không biết a!” Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề

một trận khổ sở.

Sau một hồi, hóa ra chỉ là một trò đùa.

Vị Quy Nhất Đạo Nhân này chẳng lẽ cố ý trêu đùa tâm trạng của bọn họ hay sao?

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng lại lần nữa phát sinh biến hóa.

"Sắp công bố hạng hai rồi." "Nếu không có gì bất ngờ, e là lại là Quy Nhất Đạo Nhân!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đã có suy đoán.

Lần này công bố Linh Thú Bảng, rất có thể đều là của Quy Nhất Đạo Nhân.

Rất nhanh, chữ trên Hồng Mông Kim Bảng từ từ tiêu tán, một đạo tiên vụ bao phủ lấy, rồi những chữ mới dần dần hiện ra. 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Thú Bảng hạng hai: Nguyên Thủy Tế Long】【Nguyên Thủy Tế Long: Long vương nguyên thủy, chủ nguyên thủy chi đạo, phân chia Hỗn Độn chi đạo, Hồng Mông chi đạo, Tạo Hóa chi đạo】【Chủ sở hữu: Quy Nhất Đạo Nhân】【Kim Bảng thưởng 1: Mười vạn Hồng Mông Tử Tinh Thạch】【Hồng Mông Tử Tinh Thạch có vạn vàn công dụng, có thể dùng làm Pháp bảo, luyện chế đan dược, hấp thu cho Nguyên thần nhục thân, có được thân thể cấp Thiên Đạo】【Kim Bảng thưởng 2: Âm Dương Trượng】【Âm Dương Trượng, thần khí thượng cổ, pháp lực vô cùng, có thể chống đỡ Hỗn Độn Thần Ma cấp Thiên Đạo, trong khoảnh khắc chém giết Thánh nhân vô hình.】 Nội dung công bố.

Mấy vị Thánh nhân nhìn nhau sững sờ.

"Cấp Thiên Đạo!

Đều là cấp Thiên Đạo!" Thái Thanh Lão Tử đã không thể bình tĩnh.

Những phần thưởng này, cấp bậc cái sau cao hơn cái trước.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng nhìn hai mắt đờ đẫn.

"Quy Nhất Đạo Nhân!" Lúc này, bốn chữ này đã in sâu vào trong não hải.

Đối với Linh Thú Bảng này, những linh thú đó bọn họ lại không nhớ rõ ràng đến vậy, nhưng Quy Nhất Đạo Nhân, từ nay về sau sẽ không thể xóa bỏ.

"Đây là Hồng Mông Tử Tinh Thạch!

Trọn vẹn mười vạn viên!!" "Lần này, Quy Nhất Đạo Nhân vẫn không cần sao?" Nữ Oa cũng không nhịn được lẩm bẩm, trong lòng dâng lên một cỗ đau xót.

Phần thưởng tốt như vậy, hủy đi thật sự quá đáng tiếc.

"Khẩn cầu Quy Nhất Đạo Nhân, phát thiện tâm, những phần thưởng không cần tặng cho Tây Phương chúng ta có được không?" "Nếu Quy Nhất Đạo Nhân đồng ý, liền khiến phần thưởng bay về Tu Di Sơn." Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề quả thật kiên trì không bỏ.

Hai người không nói hai lời liền quỳ bái xuống, cũng chẳng màng có mấy vị Thánh nhân và cả Hồng Quân đang có mặt.

Thái Thanh Lão Tử nhìn qua, trong ánh mắt nhiều thêm một tia chê ghét.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không đành lòng nhìn thẳng.

Hành vi như vậy quả thật là làm mất hết thể diện của Thánh nhân.

"Quy Nhất Đạo Nhân đại phát từ bi, đem phần thưởng tặng cho Tây Phương đi!" "Đệ tử ắt sẽ cam tâm tình nguyện bái nhập môn hạ Quy Nhất Đạo Nhân." Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề càng nói thẳng ra những lời này.

Hồng Quân: .....

Hồng Quân bên cạnh càng sắc mặt chợt tối sầm.

Đây là coi thường y, người phát ngôn của Thiên Đạo ư?!

"Tiếp Dẫn!

Chuẩn Đề!

Các ngươi đây là ý gì?!" Hồng Quân tự nhiên không thể dung thứ.

Lời nói vừa rồi của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề không khác gì phản bội!

Hồng Quân chấn nộ.

Uy nghiêm Thiên Đạo tức thì giáng lâm.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người lúc này mới vội vàng tỉnh lại.

"Đạo Tổ thứ tội, ý của chúng đệ tử là muốn tự mình bái kiến Quy Nhất Đạo Nhân." "Đệ tử tuyệt không có ý phản bội a!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lập tức tìm cách bù đắp, cũng coi như là tìm cho mình một bậc thang vào thời khắc then chốt.

Nhưng lúc đó, mọi người đều lòng dạ sáng tỏ.

Còn Nguyên Thủy Thiên Tôn, lúc này nhìn chằm chằm mấy chữ lớn trên Hồng Mông Kim Bảng, suy tư sâu sắc, tâm sự nặng nề.

"Đệ tử xin cáo lui trước." Nguyên Thủy Thiên Tôn cúi lạy Hồng Quân, liền trở về Ngọc Hư Cung.

Vừa về tới, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn càng thêm nặng nề.

"Nguyên Thủy Long Vương.....…" "Nguyên Thủy chi đạo?!" "Chẳng lẽ trong Tam Thiên Đại Đạo, thật sự có Nguyên Thủy chi đạo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi từ Tu Di Sơn trở về, liền luôn lẩm bẩm.

Linh thú xếp hạng hai này, tên chính là Nguyên Thủy Tế Long.

Cùng với y Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ khác có hai chữ!

“Chẳng lẽ có liên hệ gì sao?” “Ta có thể từ đó mà có được một chút cơ duyên sao?!” “Nguyên Thủy...

Nguyên Thủy.....” Nguyên Thủy Thiên Tôn dường như nhập vào một loại mê muội, cứ lẩm bẩm mãi.

“Sư tôn.” Nhiên Đăng Đạo Nhân nhíu chặt mày, có chút sốt ruột.

Nguyên Thủy Thiên Tôn phản ứng lại, ách nhiên cười khổ.

“Nhiên Đăng, ngươi nói...

Nguyên Thủy Tế Long này chủ Nguyên Thủy chi đạo, ta có thể cũng có được một đại đạo pháp tắc này không?” Nhiên Đăng thần tình biến ảo, nhất thời không biết trả lời thế nào.

“Ta nhất định phải tìm thấy Nguyên Thủy Tế Long này!” “Đều có hai chữ Nguyên Thủy, nhất định có liên hệ.” Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này vô cùng kiên định.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm như xem kịch, nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn lẩm bẩm.

“Đúng là đủ tự luyến.” “Có hai chữ Nguyên Thủy, liền có liên hệ với ngươi ư?” “Hết thuốc chữa rồi.” Lục Phàm hai tay gối sau gáy, một trận cạn lời.

Dù sao thì bọn họ cũng không tìm được.

Dù có lật tung cả Hồng Hoang lên, cũng đừng hòng tìm thấy.

Đến khi Hồng Mông Kim Bảng lần nữa phát phóng phần thưởng, Lục Phàm vẫn như cũ toàn bộ hủy diệt.

Ngay sau đó, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.

Lần này, công bố sắp là hạng nhất.

“Căn cứ theo xu thế của Hồng Mông Kim Bảng Linh Thú Bảng,

lần này ắt hẳn công bố cũng sẽ là Long tộc!" Trên Kim Ngao Đảo, các đệ tử đều bắt đầu suy đoán.

"Nghĩ bụng, hạng nhất vẫn là Quy Nhất Đạo Nhân, không có bất kỳ huyền niệm nào." "Thật không biết Quy Nhất Đạo Nhân rốt cuộc là tồn tại dạng gì, lại có thể nuôi dưỡng được linh thú như vậy." "....." Trong ngữ khí của một đám đệ tử, đều là sự sùng bái và mong đợi vô tận.

Điều bọn họ không biết là, Quy Nhất Đạo Nhân này chính là tiểu sư đệ Tiệt Giáo của bọn họ, Lục Phàm.

Dưới sự nghị luận xôn xao của mọi người, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Thú Bảng hạng nhất: Khởi Nguyên Thiên Long】 【Khởi Nguyên Thiên Long: Chủ Khởi Nguyên và vạn vật hồn linh chi đạo, chấp chưởng Thiên Đạo, tinh huyết của nó đến từ linh hồn Thiên Đạo, bạn sinh Tổ Hỏa là Linh Hồn Thiên Hỏa.】 【Chủ sở hữu: Quy Nhất Đạo Nhân】 【Kim Bảng thưởng 1: Một giọt Thiên Đạo Tinh Huyết】 【Hấp thu Thiên Đạo Tinh Huyết, có thể tự thân câu thông Thiên Đạo, có được pháp lực Thiên Đạo, bất tử bất diệt.】 【Kim Bảng thưởng 2: Thiên Đạo Quyền Trượng】 【Thiên Đạo Quyền Trượng có thể chấp chưởng Thiên Đạo, thay thế Thiên Đạo, trở thành Thiên Đạo mới.】 Nội dung công bố, Hồng Hoang nhất thời chìm vào tĩnh mịch!

Hàng ức vạn sinh linh nhìn thấy phần thưởng như vậy đều hít một hơi khí lạnh!

Hồng Quân quay về Tử Tiêu Cung càng toàn thân chấn động, sắc mặt chợt biến.

Chương 31

“Thiên...

Thiên Đạo Quyền Trượng!” “Chấp chưởng Thiên Đạo??” Cả người Hồng Quân đều không ổn rồi.

Phần thưởng lần này, có phải quá nghịch thiên rồi không?!

Trực tiếp ban thưởng Thiên Đạo Quyền Trượng thì còn gì bằng!!!

Lúc đó, Hồng Quân trong lòng càng lo lắng, lập tức câu thông Thiên Đạo.

Không ngờ, Thiên Đạo lại không có chút động tĩnh nào, cứ như là không dám phát ra bất kỳ động tĩnh nào.

Quá quỷ dị rồi!!

Chẳng phải điều này có nghĩa là, chỉ cần Quy Nhất Đạo Nhân tiếp nhận phần thưởng lần này, là có thể trực tiếp thay thế Thiên Đạo sao?!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ngẩng đầu nhìn lên, cứ xem mãi đến phần thưởng bên dưới nội dung Hồng Mông Kim Bảng, chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng, suýt nữa thì không đứng vững.

“Thiên...

Đạo Quyền Trượng?!!” Nguyên Thủy Thiên Tôn hai mắt tối sầm, đầu ong ong.

Lúc này y cũng không biết nên bày ra biểu cảm thế nào.

Y có một cảm giác.

Hồng Mông Kim Bảng này, dường như cố ý muốn mượn phần thưởng này, để mời Quy Nhất Đạo Nhân xuất hiện!

Mà Thiên Đạo Quyền Trượng, chính là thành ý lớn nhất để mời Quy Nhất Đạo Nhân.

Cái này thế nào cũng phải đồng ý rồi chứ??

Lần này, Quy Nhất Đạo Nhân nhất định phải lộ diện rồi chứ?!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi tỉnh lại, cũng vô cùng kích động.

Thiên Đạo kia sắp đổi rồi!

Đến lúc đó, cũng không cần Hồng Quân nữa rồi chứ?

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ đến cục diện Hồng Hoang sắp đại cải biến, không khỏi lòng trào dâng.

Lần này, sẽ tiến hành một cuộc đại thanh tẩy!

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng trừng lớn mắt.

Lúc đó y liên tiếp chịu đả kích như vậy, sớm đã không còn là Lão Tử thanh tịnh vô vi ngày xưa.

"Phần thưởng lần này lại là Thiên Đạo Quyền Trượng!" "Chỉ là Linh Thú Bảng, liền cấp ra phần thưởng như vậy sao?" Thái Thanh Lão Tử biểu cảm vô cùng khoa trương.

Hai má y hóp vào, hốc mắt sâu hơn, khí tức đạm nhiên huyền ảo quanh thân cũng sớm đã thay đổi.

Y nhìn thẳng vào phần thưởng trên đó, mong sao người nhận phần thưởng này chính là mình.

"Quyền trượng!

Thiên Đạo Quyền Trượng!" Trong lòng Thái Thanh Lão Tử vô

cùng khao khát.

Sau khi xem qua nhiều phần thưởng của Kim Bảng như vậy, cảm giác chỉ có thể nhìn mà không thể có được đã khiến y phá vỡ phòng tuyến tâm lý.

Từ khi sinh ra, y vốn cho rằng những bảo vật mình có được đã đủ nhiều, đủ lợi hại.

Nhưng bây giờ mới biết, mình đã thiển cận đến mức nào.

Những Pháp bảo này so với những thứ trên Kim Bảng, căn bản chẳng là gì.

Nhưng... lại toàn bộ đều bị Quy Nhất Đạo Nhân hủy diệt!!

Trong lòng Thái Thanh Lão Tử đau xót vô cùng.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bị dọa đến mức mất tiếng.

"Quyền trượng!!" "Thiên Đạo Quyền Trượng!!" Hai người nhìn những chữ vàng trên Hồng Mông Kim Bảng, đều có chút không chịu nổi.

"Hồng Mông Kim Bảng lại trực tiếp ban Thiên Đạo Quyền Trượng, như vậy, Quy Nhất Đạo Nhân liền sẽ triệt để thay thế Thiên Đạo hiện tại." "Vậy Đạo Tổ... nên đi đâu về đâu?

Đạo Tổ còn là người phát ngôn của Thiên Đạo ư?" Chuẩn Đề Đạo Nhân rơi vào mê mang.

Cách thao tác trực tiếp thay đổi Thiên Đạo này, khiến y căn bản không kịp phản ứng.

Nếu Quy Nhất Đạo Nhân thay thế Thiên Đạo, vậy Hồng Hoang này... lại sẽ biến thành dạng gì?

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa cũng đồng tử địa chấn.

“Thay thế Thiên Đạo?!!” “Không ngờ, Hồng Mông Kim Bảng này lại có quyền lợi như vậy, có thể trực tiếp ban ra phần thưởng như thế.” Nữ Oa cũng vạn vạn không ngờ tới.

Bích Du Cung.

Thông Thiên vốn đã bình tĩnh lại cũng không thể bình tĩnh được nữa.

Phần thưởng Pháp bảo lợi hại nào y cũng có thể chấp nhận, nhưng trực tiếp ban Thiên Đạo Quyền Trượng, thì quá đáng rồi!

“Có thể tưởng tượng, Quy Nhất Đạo Nhân là tồn tại cỡ nào!” “Thay thế Thiên Đạo, mà Thiên Đạo lại không có bất kỳ phản ứng nào?!” Đây cũng là điều khiến Thông Thiên cảm thấy kỳ lạ.

Từ đó có thể thấy, Hồng Mông Kim Bảng này cũng không phải nhỏ bé tầm thường.

Dù có đem Thiên Đạo Quyền Trượng làm phần thưởng phát ra, Thiên Đạo cũng không dám lên tiếng.

Thông Thiên hít một hơi khí lạnh, nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, muốn xem vị Quy Nhất Đạo Nhân này rốt cuộc sẽ lựa chọn thế nào.

Những phần thưởng trước y đều không thèm nhìn tới, vậy lần này thì sao?!!

Trực tiếp là Thiên Đạo Quyền Trượng!

Sự dụ hoặc như vậy, người bình thường đều không thể chống cự.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm cũng thật sự bị phần thưởng trên Hồng Mông Kim Bảng làm cho giật nảy mình.

Nhưng cái "giật nảy mình" của y, là một cảm giác đại cạn lời.

"Xem ra, Hồng Mông Kim Bảng này quả thật muốn bộc lộ ta." "Cứng không được thì mềm mỏng ư?" "Muốn ta tự bộc lộ sao?" "Đáng tiếc...

đã quá xem thường ta rồi." "Một cái Thiên Đạo Quyền Trượng ai thèm chứ?!

Chấp chưởng Thiên Đạo thì có thể làm được gì?" "Chẳng bằng ở đây yên yên tĩnh tĩnh nằm yên hưởng thụ an nhàn tự tại." Lục Phàm gác chéo hai chân, chút nào cũng không để phần thưởng này trong lòng.

Chỉ là chúng sinh Hồng Hoang lại đã sôi trào lên, giống như một nồi nước sôi lớn, sùng sục sủi bọt.

Các đệ tử trên Kim Ngao Đảo càng náo nhiệt phi thường.

"Trời ơi!

Thiên Đạo Quyền Trượng!

Nghĩ cũng không dám nghĩ.....” "Kim Bảng lại trực tiếp ban thưởng Thiên Đạo Quyền Trượng." "Lần này, Quy Nhất Đạo Nhân chắc chắn sẽ xuất hiện chứ??" ".....” Các đệ tử Tiệt Giáo đều đang nhiệt liệt nghị luận, suy đoán.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng lại lần nữa bắn ra hai đạo bạch quang.

"Phần thưởng sắp phát ra rồi!" "Mau nhìn!" ".....” Mọi người một trận kinh hô, đều đang chờ đợi khoảnh khắc này.

Một khi Thiên Đạo thay đổi, thì cũng tương đương với một cuộc

đại thanh tẩy.

Đối với Thông Thiên mà nói, đây có lẽ là một điểm mấu chốt để thay đổi tương lai của Tiệt Giáo.

Lúc này, y còn khẩn trương hơn bất cứ ai.

Nhưng hai đạo bạch quang kia còn chưa bắn ra, đã bị dập tắt trong nôi.

"Ầm!" Lại là một đạo ám lực ngăn cản chúng.

Sau đó phần thưởng bị hủy diệt...

Hàng ức vạn sinh linh tức thì ngớ người, một mảnh tĩnh mịch!!

Mấy vị Thánh nhân cũng tại chỗ bị nghẹn lại!

"Thiên Đạo Quyền Trượng bị hủy rồi!" "Phần thưởng đều không còn nữa sao?!" "Quy Nhất Đạo Nhân không muốn thay thế Thiên Đạo ư?!" "....." Mọi người dần dần phản ứng lại, đều có chút không thể chịu đựng được kết quả này.

Quy Nhất Đạo Nhân lại lần nữa từ chối phần thưởng?!

Ngay cả chấp chưởng Thiên Đạo cũng từ chối sao?!

Mọi người một mảnh xôn xao.

Thái Thanh Lão Tử hoàn toàn đờ đẫn!

Nguyên Thủy Thiên Tôn bị kết quả này tra tấn đến mức gần như phát điên!

Bích Du Cung.

"Rốt cuộc là tâm cảnh như thế nào, lại có thể không chút do dự từ chối và hủy diệt nó?" Thông Thiên cũng không thể lý giải, sắc mặt ngưng trọng.

Lúc này chúng sinh Hồng Hoang đều bị thao tác này làm cho chấn

động lớn.

Nếu là Pháp bảo linh căn gì đó không thèm nhìn tới thì quả là bình thường.

Chương 32

Nhưng đây là Thiên Đạo Quyền Trượng a!

Tương đương với quyền chấp chưởng quyền lực tối cao nào đó!

Cái này cũng không cần sao??

Vậy thì phải lợi hại đến mức độ nào?!

"Chúng sinh Hồng Hoang, khẩn cầu diện kiến Quy Nhất Đạo Nhân?!" "Đệ tử khẩn cầu kiến Quy Nhất Đạo Nhân!" "Quy Nhất Đạo Nhân có thể lộ diện một lần không.....” “.....” Vô số sinh linh Hồng Hoang đều tự phát bắt đầu thỉnh cầu.

Từng đạo âm thanh hồng lượng mà thành kính chậm rãi vang lên, bao trùm cả Hồng Hoang.

Dị tượng này có thể nói là độc nhất Hồng Hoang, chưa từng có!!

Ngay cả Hồng Quân, cũng chưa từng nhận được đãi ngộ như vậy.

Từ Tiêu Cung.

Lần này người thư thái nhất lại là Hồng Quân.

"Hô.....” Hồng Quân thở phào một hơi dài, lúc này hoàn toàn xác định vị Quy Nhất Đạo Nhân này đối với Hồng Hoang cũng không có địch ý.

Dù sao thì, y ngay cả quyền chấp chưởng Thiên Đạo cũng từ chối rồi.

Không chỉ Hồng Quân, lúc này Thiên Đạo thật sự cũng thở phào một hơi.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm nghe tiếng hô hoán của chúng sinh Hồng Hoang, chỉ thấy ồn ào.

"Quả nhiên, hỉ nộ của nhân loại vốn không tương thông." Lục Phàm quạt quạt chiếc quạt bồ, từ ghế mây đứng dậy.

Y từ trước đến nay thích sự yên tĩnh, không thích sự phô trương như vậy.

Vẫn là nằm yên thì tốt hơn.

Còn về việc bộc lộ, kẻ ngốc mới bộc lộ!

Mặc kệ các ngươi kêu thế nào, đoán thế nào, y không xuất hiện là được.

Trong Hồng Hoang, tiếng kêu gọi Quy Nhất Đạo Nhân vẫn không dứt bên tai.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng đầy vẻ sầu muộn.

Đừng nói hàng ức vạn sinh linh muốn biết Quy Nhất Đạo Nhân.

Thân là Thánh nhân, càng muốn biết vị Quy Nhất Đạo Nhân này!

Cảnh giới như vậy, tu vi và pháp lực như vậy!

Hoàn toàn không coi Thiên Đạo vào mắt.

Đây phải là tồn tại cỡ nào?!

"Chỉ sợ là vô duyên tương kiến a!" Thái Thanh Lão Tử khẽ lắc đầu thở dài, trong mắt đầy vẻ thất vọng.

Ngọc Hư Cung.

"Đệ tử Xiển Giáo nghe lệnh!" "Các ngươi mau mau đi Hồng Hoang, tìm kiếm tung tích linh thú." "Nếu phát hiện chút dấu vết nào, lập tức về báo cáo!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không tiếc bất cứ giá

nào, phái tất cả đệ tử Xiển Giáo ra ngoài, chỉ để tìm những linh thú đã lên Hồng Mông Kim Bảng.

Mặc dù y cũng biết hy vọng không lớn, nhưng có hành động vẫn hơn là không làm gì, an ủi tâm lý được phần nào.

Bích Du Cung.

Thông Thiên nhãn mâu thâm trầm, nhìn khắp các nơi trong Hồng Hoang.

"Xem ra, mọi người đều đã xuất động, chỉ để tìm kiếm Quy Nhất Đạo Nhân." Thông Thiên rơi vào trầm tư.

Hiện nay Phong Thần Lượng Kiếp đã khởi, nếu y phái đệ tử rời khỏi Kim Ngao Đảo, e là sẽ nhiễm nghiệp lực.

Hơn nữa, cơ hội tìm được cũng không lớn.

Để an toàn, Thông Thiên đã không xuất động.

Nhất thời, Hồng Hoang náo nhiệt phi thường.

Gần như toàn bộ tu luyện giả tập thể xuất động, tìm kiếm khắp nơi trong Hồng Hoang.

Nửa Hồng Hoang gần như đã bị lật tung, nhưng vẫn không phát hiện ra bất kỳ tung tích nào.

Nhưng các tu luyện giả vẫn không bỏ cuộc.

"Chỉ có người thành tâm thành ý, người có duyên với Quy Nhất Đạo Nhân, mới có thể tương kiến." "Mọi người tuyệt đối không thể bỏ cuộc." "Thành tâm ắt thành công!" Các tu luyện giả thậm chí bắt đầu cổ vũ lẫn nhau.

Bọn họ tin rằng, Quy Nhất Đạo Nhân nhất định sẽ bị sự thành tâm của bọn họ làm cảm động, từ đó xuất hiện.

Nhìn thấy cảnh này, Lục Phàm chỉ có thể nói là...

đại cạn lời!

"Đám người này đúng là giỏi tự mình cảm động chính mình." "Hết thuốc chữa rồi." Lục Phàm lắc đầu, nhìn lên Cửu Thiên.

Phát hiện Hồng Mông Kim Bảng này vậy mà còn chưa tiêu tán.

Cuộn trục khổng lồ bao phủ trong một mảnh hư không, lấp lánh rực rỡ.

Trên cuộn trục vàng phủ đầy những phù văn dày đặc, tản ra từng đạo huyền ảo chi lực, tựa như một Pháp bảo khổng lồ.

Tu Di Sơn.

Sắc mặt Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề có thể nói là khó coi đến cực điểm.

Tất cả Thánh nhân đều đã lên bảng, đều đã nhận được phần thưởng của Kim Bảng.

Nhưng riêng bọn họ thì không lên bảng sao?!

"Chẳng lẽ chúng ta không xứng lên bảng ư?!" "So sánh lại, Tây Phương chúng ta lại không biết thiếu đi bao nhiêu Pháp bảo?!" "Ba lần bảy lượt còn bị Kim Bảng sỉ nhục, lại còn hủy phần thưởng ngay trước mặt." "Mấy vị Thánh nhân đều sẽ xem trò cười!" "Chúng sinh Hồng Hoang cũng sẽ xem trò cười của Tây Phương chúng ta." Chuẩn Đề Đạo Nhân sắc mặt xanh mét, chỉ cảm thấy mất hết thể diện.

Sau này hai vị Thánh nhân Tây Phương bọn họ, còn làm sao mà tồn tại trong Hồng Hoang nữa?!

"Ai......" Tiếp Dẫn Đạo Nhân bên cạnh chỉ có thể thở dài than vãn.

Bọn họ cũng bất lực, vô cùng bị động.

"Hồng Mông Kim Bảng vẫn chưa tiêu tán, nghĩ bụng sau này, còn

sẽ công bố các bảng xếp hạng khác." Tiếp Dẫn Đạo Nhân nghĩ đến điểm này, lại tức thì lấy lại tinh thần.

Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng lập tức ngẩng đầu nhìn lên.

Hồng Mông Kim Bảng vẫn cao cao lơ lửng trên Cửu Thiên.

Xung quanh đều là một mảnh hư không bao phủ lấy nó, phảng phất Hồng Mông Kim Bảng này đến từ một thế giới thời không khác, huyền ảo đến cực điểm.

"Sư huynh nói không sai." Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng lấy lại tự tin.

Ngay lúc này, Hồng Mông Kim Bảng lại lần nữa có phản ứng.

"Oanh long long!" "Sát!" Trong hư không, vạn ngàn tia lôi điện màu tím như dây leo nhanh chóng ngưng tụ quanh đó.

Trong thời gian ngắn ngủi, lại hình thành mấy cột sét.

Cột sét khổng lồ ầm ầm đánh xuống Hồng Mông Kim Bảng.

Sắc mặt mọi người đều biến đổi!

"Oanh!" "Sát!" Tiếng nổ long trời lở đất khiến Hồng Hoang kịch liệt run rẩy.

Hàng ức vạn sinh linh đều bị động tĩnh này dọa đến sắc mặt tái nhợt, không hiểu nguyên do.

Nhưng Hồng Mông Kim Bảng không hề bị tổn hại, ngược lại dưới sự tẩy lễ của cột sét, càng trở nên rực rỡ chói mắt hơn. 【Tiếp theo công bố Hồng Mông Kim Bảng Linh Căn Bảng!】 【Căn cứ theo công dụng, tiềm lực, và khả năng hấp thụ Tiên Thiên Linh Lực để xếp hạng】 【Bảng này chỉ ghi lại mười tồn tại hàng đầu, chủ sở hữu sẽ nhận được phần thưởng Kim Bảng!】 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Căn Bảng!

Chính thức công bố!】 Kèm theo từng đạo âm thanh cổ lão trầm

hùng như chuông lớn, hàng ức vạn sinh linh lại lần nữa dừng lại.

"Sắp công bố Linh Căn Bảng rồi!!" "Tuyệt vời quá!" "Hồng Hoang có thập đại Tiên Thiên Linh Căn, không biết cái nào sẽ xếp hạng nhất đây?!" "....." Hàng ức vạn sinh linh lại nôn nóng mong đợi.

Tu Di Sơn.

"Ha ha ha....." "Quả nhiên!

Quả nhiên!" "Hồng Mông Kim Bảng không phụ ta!

Lần này chúng ta nhất định sẽ lên bảng!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân sau khi thấy tiếp theo công bố là Linh Căn Bảng, không nhịn được cất tiếng cười lớn.

Tiếp Dẫn là do kim khí Tiên Thiên hóa hình.

Chuẩn Đề là do linh căn Bồ Đề Tiên Thiên hóa hình, hơn nữa là Hỗn Độn Bồ Đề!!

Nếu nói về linh căn, Hỗn Độn Bồ Đề nhất định sẽ lên bảng!

"Sư đệ, lần này, ngươi nhất định sẽ lên bảng!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lòng hoa nở rộ, cuối cùng cũng khổ tận cam lai.

Bọn họ đã ghen tị với mấy vị Thánh nhân khác, lần này, nhất định sẽ thu phần thưởng Kim Bảng đến mềm tay.

"Ta còn có Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, đây là Tiên Thiên Linh Căn, có thể phong tỏa lục giác của người khác, tùy ý chém giết, uy lực tự không cần phải nói." Chuẩn Đề Đạo Nhân lúc này đã không che giấu nổi vẻ đắc ý.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Linh Căn Bảng trên Hồng Mông Kim Bảng, không khỏi sắc mặt khẽ biến.

“Linh căn!” “Ta thật sự không có linh căn gì a!” “Chỉ có một Hỗn Độn Hồ Lô trong tay, là Hồ Lô kết ra từ Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, cũng không tính là linh căn rồi!” Nguyên Thủy Thiên Tôn cau mày khổ sở.

Có thể tưởng tượng được, lần này trên Hồng Mông Kim Bảng, sẽ không còn tên y nữa.

Bích Du Cung.

“Linh Căn Bảng?” “Từ khi khai thiên tích địa đến nay, linh căn còn sót lại trong Hồng Hoang vốn đã ít ỏi.

Xếp ra mười vị trí đầu cũng là đếm trên đầu ngón tay.” Thông Thiên thậm chí gần như biết rõ những linh căn nào sẽ lên bảng.

Chương 33

Nhân Sâm Quả của Trấn Nguyên Tử, ba ngàn năm mới nở hoa, ba ngàn năm mới kết quả, lại chờ ba ngàn năm nữa mới chín.

Một cây chỉ kết ba mươi quả.

Phàm nhân bình thường ngửi một cái, liền có thể sống ba trăm sáu mươi tuổi.

Ăn một cái, có thể sống bốn vạn bảy ngàn năm.

Tiếp đó là Bàn Đào trên Thiên Đình, tên đầy đủ là Tiên Thiên Nhâm Thủy Bàn Đào Thụ.

Chia ra, ba ngàn năm chín, sáu ngàn năm chín, chín ngàn năm chín.

Loại chín ngàn năm, vỏ tím hột nhỏ, người ăn vào có thể cùng trời đất sống thọ, cùng nhật nguyệt tồn tại.

Tiếp theo nữa chính là Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, do Chuẩn Đề Đạo Nhân sở hữu.

Một đoạn Hồ Lô Đằng còn lại thì được Nữ Oa có được.

Lại có Nguyệt Quế Thụ sinh ra trên Thái Âm Tinh!

Phù Tang Thụ trên Thái Dương Tinh!

Tiên Hạnh của Vân Trung Tử!

"Tính ra như vậy, cũng không đủ mười cái a!" Thông Thiên tính đi tính lại, có chút mê hoặc.

"Chẳng lẽ Hồng Hoang này còn tồn tại những linh căn mà ta không biết?" Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng sớm đã tính toán các linh căn trong Hồng

Hoang.

Y cùng Thông Thiên đều đầy vẻ nghi hoặc.

“Ta có tính thế nào, cũng không tính ra còn có linh căn nào khác.” “Chẳng lẽ một số linh căn Hậu Thiên cũng được tính vào Hồng Mông Kim Bảng sao?” Thái Thanh Lão Tử ánh mắt khẽ biến, lóe lên mấy tia huyền ảo.

Oa Hoàng Cung.

“Linh Căn Bảng!” “Tuyệt vời quá!” “Ta lần này lại có thể lên bảng!” Nữ Oa lập tức hóa ra một đoạn Hồ Lô Đằng.

Tuy chỉ dài mấy tấc, nhưng lại tản mát ra sinh cơ và linh lực tái tạo vô tận.

Linh khí bích ngọc nồng đậm bao quanh Hồ Lô Đằng, dẫn phát từng tia hư không ba động.

Nữ Oa vô cùng kích động.

“Lần Linh Căn Bảng này, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng của ta ắt sẽ đứng đầu bảng!” Nữ Oa tràn đầy tự tin.

Nhìn khắp Hồng Hoang, cũng chỉ có Tiên Thiên Hồ Lô Đằng của nàng là cực kỳ uy lực.

Những thứ khác như Nhân Sâm Quả, Bàn Đào, Tiên Hạnh chẳng qua chỉ là đồ ăn.

Ăn vào quả thật có thể kéo dài tuổi thọ, tăng cường tu vi, nhưng không có chút chiến lực nào.

“Nhưng, nếu muốn so sánh như vậy, linh căn có thể lên bảng, hầu như...

đã hết.” Nữ Oa cũng vẻ mặt ngạc nhiên.

Nhưng nhìn trên Hồng Mông Kim Bảng rõ ràng viết, ghi lại mười tên đứng đầu.

"Oanh!" Theo tiếng chấn động hư không phát ra từ Hồng Mông Kim Bảng, linh khí tiên vụ bao phủ trên cuộn trục vàng đều dần dần tản ra. 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Căn Bảng hạng mười: Tiên Thiên Hồ Lô Đằng】 【Tiên Thiên Hồ Lô Đằng: Kết ra bảy quả Tiên Thiên Hồ Lô, sau này dùng để tạo người, hóa thành Công Đức Chí Bảo】 【Chủ sở hữu: Nữ Oa】 【Kim Bảng thưởng 1: Hàn Huyền Thiết Kiếm】 【Hàn Huyền Thiết Kiếm, do Hỗn Độn Huyền Thiết chế tạo luyện chế, lấy từ cực hàn chi địa của Hỗn Độn, dưỡng bằng tiên huyết Hỗn Độn Thần Ma, tu được kiếm linh, uy lực vô cùng.】 【Kim Bảng thưởng 2: Ám Nhiên Tử Tinh Hoa】 【Ám Nhiên Tử Tinh Hoa sinh trưởng trong Hỗn Độn, do oán niệm Hỗn Độn Thần Ma hun đúc mà sinh trưởng, luyện chế đan dược đối với Thánh nhân và dưới Thánh nhân, có hiệu quả đặc biệt, có thể khiến đối phương tùy ý sai khiến, hóa thân thành khôi lỗi.

Thời gian khống chế có hạn.】 Hạng mười của Hồng Mông Kim Bảng, cứ thế công bố.

Từng hàng nội dung lần lượt hiện ra.

Oa Hoàng Cung.

"!!" "Không thể nào!

Tiên Thiên Hồ Lô Đằng của ta, sao lại chỉ xếp hạng mười?!" Nữ Oa kinh hãi biến sắc.

Điều này hoàn toàn không giống với kết quả nàng dự đoán.

Nhìn khắp Hồng Hoang, còn có linh căn nào có thể sánh với Tiên Thiên Hồ Lô Đằng chứ?!

Nữ Oa không hiểu.

Lúc này càng có chút phiền muộn.

Nhưng bất kể thế nào, nàng vẫn lên bảng.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi nhìn thấy phần thưởng, mắt sáng rừng rực.

Y nhìn trúng chính là Ám Nhiên Tử Tinh Hoa kia.

"Tử Tinh Hoa sinh ra trong Hỗn Độn, thưởng cho Nữ Oa thật sự lãng phí a!" Thái Thanh Lão Tử than thở mãi.

Y biết lần này mình không thể lên bảng, nên tâm trạng không có sự đại bi đại hỉ kịch liệt.

Y sở trường chính là luyện đan chi đạo.

Nếu có thể có được Hỗn Độn Tử Tinh Hoa, gia thêm luyện chế, liền có thể khống chế Thánh nhân làm khôi lỗi!

"Ám Nhiên Tử Tinh Hoa này, ta bất luận thế nào, cũng phải có được." Thái Thanh Lão Tử thân hình lóe lên, chỉ để lại một đạo tàn ảnh.

Khoảnh khắc tiếp theo y đã xuất hiện bên ngoài Oa Hoàng Cung.

"Sư huynh mời vào." Nữ Oa có cảm ứng, mày khẽ nhíu lại.

Nàng hiểu Thái Thanh Lão Tử sở trường luyện đan, tự nhiên hiểu y vì sao lại đến.

"Sư muội, hữu lễ rồi." Thái Thanh Lão Tử mặt mang mỉm cười, vô cùng hòa nhã.

"Xem ra sư huynh không quan tâm đến Linh Căn Bảng lần này rồi." Nữ Oa thêm dầu vào lửa, thần tình không đổi.

"Ta lần này đến, là vì Hỗn Độn Tử Tinh Hoa mà sư muội có

được." "Vật này lưu lại trong tay sư muội, thật sự không thể phát huy công hiệu." "Chỉ cần sư muội chịu nhượng lại cho ta, sư muội muốn gì, ta đều có thể trao đổi." Thái Thanh Lão Tử không nhanh không chậm nói ra yêu cầu.

"Sư huynh đúng là thẳng thắn bộc trực." Nữ Oa trên mặt không thấy nụ cười, ngữ khí càng có chút lạnh băng.

Hỗn Độn Tử Tinh Hoa chính là phần thưởng của Kim Bảng, có thể khống chế Thánh nhân, biến họ thành khôi lỗi.

Công hiệu cường đại như vậy, Nữ Oa tự nhiên sẽ không đổi!

Nếu cho người khác, đó chính là chắp tay dâng đi một món lợi khí!

Nàng tự nhiên không ngốc.

"Sư huynh vẫn là xin về đi!" "Ám Nhiên Tử Tinh Hoa này, ta tự có chỗ dùng." Nữ Oa trực tiếp từ chối.

Thái Thanh Lão Tử cũng không tức giận, vẫn giữ vẻ tươi cười.

"Sư muội hãy suy nghĩ kỹ, vậy ta sẽ đến vào một ngày khác." Thái Thanh Lão Tử không dây dưa nữa, nhanh chóng quay về Bát Cảnh Cung.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thì không thể bình tĩnh được nữa.

"!!!!" "Tiên Thiên Hồ Lô Đằng?!!" "Mới xếp thứ mười?!!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân cả người đều ngây dại.

"Sư huynh, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng đáng lẽ phải là tồn tại trong top ba!" "Nếu Tiên Thiên Hồ Lô Đằng đều chỉ xếp thứ mười, vậy Hỗn Độn Bồ Đề của ta, và Lục Căn Thanh Tịnh Trúc này, phải xếp thứ mấy?" Chuẩn Đề Đạo Nhân tức thì xì hơi, vô cùng sốt ruột.

"Sư đệ đừng hoảng, dù Lục Căn Thanh Tịnh Trúc không lên bảng,

Hỗn Độn Bồ Đề của ngươi cũng có thể lên bảng!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân ánh mắt nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, vô cùng căng thẳng.

Bọn họ vạn vạn không ngờ tới, hạng mười vừa lên đã là Tiên Thiên Hồ Lô Đằng!

Lúc này tự tin hoàn toàn tan vỡ!

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm ngẩng mắt nhìn lên, khóe môi khẽ nhếch.

"Linh Căn Bảng a......" "Hồng Mông Kim Bảng này lại gây ra trò gì nữa vậy?" "Còn muốn bộc lộ những linh căn này của ta sao?" "Ngươi bộc lộ thì bộc lộ, dù sao ta vẫn cứ nằm yên, không làm gì được ta đâu." Lục Phàm một chút cũng không lo lắng.

Y chỉ cần động ngón tay, tùy ý sửa đổi Hồng Mông Kim Bảng chỉ là chuyện nhỏ.

Cùng lắm thì tiếp tục bị bộc lộ, thì cứ tiếp tục đội lốt Quy Nhất Đạo Nhân lên bảng.

Trên Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo đã náo loạn cả trời.

"Tiên Thiên Hồ Lô Đằng vậy mà chỉ ở hạng mười?!" "Đáng tiếc!

Quá đáng tiếc!

Nếu Hỗn Độn Thanh Liên chịu đựng được áp lực khai thiên, ắt sẽ đứng hạng nhất!" "Không biết lần Linh Căn Bảng này, cái gì sẽ xếp hạng nhất?" "Tiệt Giáo chúng ta e là không lên bảng được, cũng không nhận được phần thưởng Kim Bảng rồi." "....." Các đệ tử Tiệt Giáo một trận thở dài.

Kim Ngao Đảo tuy nói tiên linh chi khí nồng đậm, là địa điểm tu

luyện cực tốt, nhưng căn bản không có linh căn Tiên Thiên nào sinh trưởng, chỉ là một số linh thảo bình thường mà thôi.

Linh thảo cửu phẩm cũng cực kỳ hiếm thấy.

U Minh Huyết Hải.

"Lần này công bố Linh Căn Bảng sao?!" "Đáng tiếc, U Minh Huyết Hải của ta đừng nói linh căn, ngay cả khí tức sinh mệnh bình thường cũng không có." Minh Hà Lão Tổ hít một hơi, ánh mắt u u.

Tây Côn Lôn.

Lục Áp không nhịn được ngẩng đầu nhìn về phía Thái Dương Tinh.

"Đáng tiếc, nếu không phải Vu Yêu đại chiến, Phù Tang Thụ bị hủy, ắt sẽ lên được Kim Bảng." Trong lòng Lục Áp dâng lên một tia thất vọng.

Lúc này, trên Hồng Mông Kim Bảng hai đạo bạch quang đang bay về phía Oa Hoàng Cung.

Một là Hàn Huyền Thiết Kiếm, hai là Hỗn Độn Tử Tinh Hoa.

Nữ Oa tay cầm Hàn Huyền Thiết Kiếm, đứng trong Hỗn Độn.

Hàn Huyền Thiết Kiếm toàn thân tản ra bạch quang óng ánh, hàn ý thấu xương cuồn cuộn kiếm khí, khiến Địa Thủy Hỏa Phong xung quanh cũng không thể tới gần.

Chương 34

"Để ta thử uy lực của Hàn Huyền Thiết Kiếm này." Nữ Oa phượng mâu lạnh lẽo, trên khuôn mặt tuyệt đẹp động lòng người tản mát uy nghiêm vô tận.

Nàng tay cầm lợi kiếm, mạnh mẽ chém về phía Hỗn Độn.

"Ầm!" Hàn quang cuồn cuộn hàn khí ngưng kết hư không, cứng rắn chém ra một vết nứt sâu vạn dặm như rãnh hói trong Hỗn Độn.

Tức thì Cửu Thiên vì thế mà kịch liệt run rẩy.

Vân vụ ngưng tụ như bị chém đôi.

Cả bầu trời dường như có xu thế áp đảo xuống.

Động tĩnh này, tức thì kinh động mấy vị Thánh nhân.

Thần thức mọi người nhanh chóng dò xét tới.

"Vậy mà có thể chém ra vết nứt hư không lớn như vậy trong Hỗn Độn!" "Thậm chí vết nứt còn bị một cỗ hàn ý đóng băng!" Thái Thanh Lão Tử nhìn từ xa, đồng tử chấn động, trên mặt lộ ra một tia kinh hãi, đủ để thấy uy lực của Hàn Huyền Thiết Kiếm này!

"Thanh Hàn Huyền Thiết Kiếm tốt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn từ xa, sắc mặt cũng âm trầm vài phần.

Nữ Oa vốn là tồn tại có thực lực yếu nhất trong các Thánh nhân, mà Tam Thanh ban đầu cũng không hề xem trọng nàng!

Nhưng bây giờ... bọn họ cũng không thể không xem xét lại địa vị của Nữ Oa trong Hồng Hoang.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhìn thấy uy lực của thanh Hàn Huyền Thiết

Kiếm này, cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Hiện tại, yếu nhất chính là Tây Phương.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tự nhiên vô cùng sốt ruột.

Nếu không lên bảng nữa, khoảng cách chỉ sẽ càng ngày càng lớn.

Rất nhanh, Hồng Mông Kim Bảng lại lần nữa phát sinh biến hóa, tiếp tục công bố.

Hàng ức vạn sinh linh đều ngẩng đầu nhìn lên.

Hạng mười đã là Tiên Thiên Hồ Lô Đằng như vậy, vậy hạng chín lại sẽ là gì đây?

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên ngây ngốc nhìn Hồng Mông Kim Bảng, trong lòng vô cùng kích động.

"Linh căn.....” "Bàn Đào vẫn không thể lên bảng sao?" "Nếu có thể lên bảng một lần, đối với Thiên Đình mà nói, sẽ có ích lợi cực lớn." Hạo Thiên nắm chặt nắm đấm, đi lại sốt ruột.

Hồng Mông Kim Bảng cũng lại lần nữa bắt đầu công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Căn Bảng hạng chín: Thông Thiên Kiến Mộc】【Thông Thiên Kiến Mộc: Cây thông thiên, nối liền Thiên Giới và Nhân Gian, gỗ cứng rắn vô cùng như huyền thiết, trên đó khắc họa phù văn Đại Đạo, hấp thụ linh lực thiên địa, sinh trưởng vô hạn.

Mỗi tấc thân cây, thậm chí vỏ cây, lá cây đều ngưng tụ tinh hoa Đại Đạo.】【Chủ sở hữu: Quy Nhất Đạo Nhân】【Kim Bảng thưởng 1: Huyền Âm Trấn Thiên Kỳ】【Huyền Âm Trấn Thiên Kỳ, có thể trấn áp Thiên Đạo, chỉ có chủ sở hữu niệm chú mới có thể giải trừ.】【Kim Bảng thưởng 2: Càn Khôn Âm Hỏa Kỳ】【Càn Khôn Âm Hỏa Kỳ, luyện hóa mười đại bản nguyên chi hỏa của Hồng

Hoang, có thể triệu hoán mười đại bản nguyên chi hỏa, tùy ý thao túng.】 Nội dung hiện ra.

Hàng ức vạn sinh linh lại lần nữa nhìn thấy cái tên quen thuộc này, sắc mặt lại biến đổi.

"Là Quy Nhất Đạo Nhân?!" "Lại là Quy Nhất Đạo Nhân!!" "...…" Lần nữa nhìn thấy cái tên khiến nội tâm bọn họ chấn động không thôi, tất cả mọi người đều hưng phấn lên.

Mấy vị Thánh nhân lúc này đã không còn kinh ngạc như trước nữa.

Bát Cảnh Cung.

"Thông Thiên Kiến Mộc??" "Vị Quy Nhất Đạo Nhân này thật sự có Thông Thiên Kiến Mộc sao?!" "Dù là ở Hồng Hoang, đây cũng là tồn tại như truyền thuyết." "Cây này giản dị chính là hoàn toàn do tinh hoa Đại Đạo ngưng tụ mà thành." "Nếu có thể hấp thụ một chút, liền đủ rồi." Thái Thanh Lão Tử đại chấn động.

"Nếu có thể lấy để luyện chế đan dược, càng tốt a!" Thái Thanh Lão Tử trong lòng hướng vọng.

Đôi mắt huyền diệu như ẩn như hiện lúc này cũng có chút thất thần.

Tương truyền Thông Thiên Kiến Mộc từ thời Hỗn Độn đã tồn tại, cành cây thô tráng, không ngừng vươn dài trên mặt đất, hấp thụ gần nửa Hồng Hoang dưỡng phân.

Rễ cây chằng chịt kết nối hàng ức vạn công lý không chỉ.

Nhưng sau này do Bàn Cổ khai thiên tích địa, đều lần lượt bị hủy hoại.

"Vì sao Quy Nhất Đạo Nhân này lại có Thông Thiên Kiến Mộc?!"

Linh căn tốt như vậy, nếu tồn tại trong Hồng Hoang, y sẽ không thể không biết a!

Thái Thanh Lão Tử nghi hoặc không hiểu.

Y chợt đồng tử chấn động, nghĩ đến điều gì đó.

"Chẳng lẽ Quy Nhất Đạo Nhân này, cũng là một trong Tam Thiên Hỗn Độn Thần Ma năm xưa sao?" Chỉ có như vậy, y mới có thể tìm được Thông Thiên Kiến Mộc, và chiếm làm của riêng.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bị Thông Thiên Kiến Mộc xếp hạng chín làm kinh hãi.

"Thông Thiên Kiến Mộc!!!" Phải biết rằng, những đại năng Tiên Thiên biết về Thông Thiên Kiến Mộc rất ít, đa số người chưa từng nghe nói tới.

Đây là tồn tại linh căn còn cao hơn Hỗn Độn Thanh Liên mấy trăm lần.

"Thông Thiên Kiến Mộc vậy mà chỉ xếp thứ chín sao?" Biểu cảm Nguyên Thủy Thiên Tôn đã ngây dại.

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng hai mắt nhìn thẳng.

"Không ngờ, trong Hồng Hoang lại còn tồn tại Thông Thiên Kiến Mộc!" "Thông Thiên Kiến Mộc vốn là linh căn, trưởng thành dưới lòng đất, muốn nhận biết cũng không khó lắm." "Nói không chừng có thể thông qua Thông Thiên Kiến Mộc này mà tìm được Quy Nhất Đạo Nhân." Thông Thiên nghĩ đến đây, trên mặt lộ ra một tia hy vọng.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm đang thong dong tản bộ trong tiểu viện của mình.

Trước viện, sau viện đều trồng rất nhiều linh căn tiên thảo, khắp nơi đều tràn ngập tiên linh chi khí nồng đậm.

"Thông Thiên Kiến Mộc, hình như là ta đạt được từ một lần điểm danh ba vạn năm trước." "Sau ba vạn năm, ngược lại cũng trưởng thành không tệ." Lục Phàm liếc nhìn cây đại thụ ngất trời trước viện.

Mỗi một phiến lá đều lấp lánh phát sáng, ẩn chứa đạo vận vô tận.

Mà lúc này, phần thưởng của Hồng Mông Kim Bảng cũng sắp phát ra.

"Ầm!" Lại là một đạo ám lực, phần thưởng lại lần nữa bị Lục Phàm hủy diệt.

Tu Di Sơn.

Hai người không thể tiếp nhận tất cả những điều này lúc này vô cùng đau khổ.

"Quy Nhất Đạo Nhân lại lần nữa hủy diệt phần thưởng." "Thà hủy đi cũng không nguyện ý ban cho Tây Phương chúng ta sao?" "Đây chính là Huyền Âm Trấn Thiên Kỳ có thể trấn áp Thiên Đạo!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lắc đầu thở dài, trong lòng khổ muộn lại uất ức.

Hồng Mông Kim Bảng lại lần nữa tiến hành công bố.

Tiếp theo, sẽ là hạng bảy. 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Căn Bảng hạng tám: Bất Tử Thụ】 【Bất Tử Thụ: Cây này sinh trưởng cực kỳ chậm chạp, một khi tế xuất thi triển pháp lực, bất luận người, thú, tiên, thần, chỉ cần dính vào, đều hóa thành bạch cốt.】 【Chủ sở hữu: Quy Nhất Đạo Nhân】 【Kim Bảng thưởng 1: Vạn Pháp Giới】 【Là một thế giới, có pháp tắc không gian, pháp tắc tự nhiên, pháp tắc vạn vật và pháp tắc luân hồi.】 【Kim Bảng thưởng 2: Ngự Đạo Kinh】 【Ngự Đạo Kinh, nội hàm vũ trụ thương khung đạo chi vô cực, lĩnh ngộ áo nghĩa thiên địa, đại đạo quy nhất, là kinh văn chí cao

của Huyền Môn.】 Mấy vị Thánh nhân nhìn thấy phần thưởng này, ai nấy đều động lòng.

Dù là Nữ Oa, người đã có tu vi có thể tham ngộ Thiên Đạo, cũng vô cùng hướng vọng Ngự Đạo Kinh.

"Ngự Đạo Kinh!!

Đại Đạo Quy Nhất!

Kinh văn chí cao của Huyền Môn!" "Nói như vậy, những gì chúng ta hiện tại đang tham ngộ, chẳng lẽ chỉ là nhập môn ư?" Nữ Oa sau khi mở rộng tầm mắt, trong lòng nảy sinh suy nghĩ này.

Đạo?!

Đạo là gì?!

Mà tên kinh văn này trực tiếp gọi là Ngự Đạo Kinh!

Chúng ta đều có thể Ngự Đạo sao?!

Nữ Oa trong lòng vô cùng chấn động.

Nàng mong sao người có được phần thưởng là mình.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử nhìn thấy Ngự Đạo Kinh trong khoảnh khắc, cũng hai mắt nhìn thẳng.

Lúc đó không còn chút hình tượng Thánh nhân nào.

"Ngự Đạo Kinh!" "Một cuốn Ngự Đạo Kinh thật tốt a!" "Chỉ là... …" Thái Thanh Lão Tử vừa nghĩ đến, Ngự Đạo Kinh này lại sắp bị hủy, uổng phí.

Trong lòng liền đau xót!

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm tự nhiên cũng chú ý đến Ngự Đạo Kinh.

Những phần thưởng trước đó, y quả thật không cái nào vừa mắt, cho nên dứt khoát hủy đi.

Nhưng cuốn Ngự Đạo Kinh này, lại khiến y nảy sinh một tia hứng thú.

Hai đạo bạch quang của Hồng Mông Kim Bảng sắp bắn ra, Lục Phàm lập tức vươn tay.

Một đạo ám lực lại lần nữa lao tới.

Lục Phàm chỉ lấy cuốn Ngự Đạo Kinh kia, còn phần thưởng kia thì trực tiếp hủy diệt.

Mọi người chỉ nhìn thấy bạch quang lơ lửng trong hư không một lát, phần thưởng liền bị lấy đi.

Hành vi này, tức thì khiến mọi người một trận xôn xao.

"Quy Nhất Đạo Nhân đã nhận phần thưởng!" "Quy Nhất Đạo Nhân ra tay nhận phần thưởng!" "……" Hàng ức vạn sinh linh tận mắt chứng kiến phần thưởng vừa rồi bị lấy đi, đều vô cùng kích động.

Tuy rằng bọn họ không nhìn rõ nguồn gốc và nơi đến của pháp lực, nhưng phần thưởng là thật sự đã bị lấy đi.

Điều này cũng có nghĩa là, Quy Nhất Đạo Nhân quả thật cũng đang ở trong Hồng Hoang, và cũng đang chú ý đến Hồng Mông Kim Bảng!

Tin tức này tức thì khiến Hồng Hoang lại lần nữa sôi trào.

Mấy vị Thánh nhân cũng vô cùng kích động.

Chương 35

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử càng kích động đến mức trực tiếp đứng bật dậy khỏi vân sàng.

"Đáng tiếc, vừa rồi không chú ý, lại không biết nơi đến của pháp lực này!" "Xem ra, Quy Nhất Đạo Nhân cũng vô cùng hứng thú với Ngự Đạo Kinh." Thái Thanh Lão Tử tức thì phấn chấn lên.

Đã vậy Quy Nhất Đạo Nhân đang ở trong Hồng Hoang, nhất định có cơ hội lộ diện một lần.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lâu thật lâu nhìn chằm chằm tất cả những gì vừa xảy ra, vẫn chưa hoàn hồn.

"Quy Nhất Đạo Nhân vừa rồi đã ra tay!" "Đã giành được phần thưởng." Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng vô cùng kính ngưỡng.

Đây chẳng phải là tồn tại trực tiếp coi thường Thiên Đạo sao?!

Lúc này trong nội tâm Nguyên Thủy Thiên Tôn, Quy Nhất Đạo Nhân sớm đã thay thế Hồng Quân, chiếm giữ địa vị tuyệt đối.

Kim Ngao Đảo.

Một đám đệ tử Tiệt Giáo cũng mang theo tâm trạng hóng chuyện mà hân hoan không ngớt.

"Không ngờ lần này, Quy Nhất Đạo Nhân cuối cùng cũng có phần thưởng vừa mắt." "Một tồn tại ngay cả Thiên Đạo Quyền Trượng cũng có thể coi thường, vậy mà lại cần Ngự Đạo Kinh, có thể tưởng tượng được chỗ lợi hại của Ngự Đạo Kinh này." "……" Các đệ tử

Tiệt Giáo một trận cảm khái.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm đang lật xem cuốn Ngự Đạo Kinh này.

Y đọc mười hàng một cái nhìn, vô tận những chữ vàng từ Ngự Đạo Kinh hiện ra, nhảy nhót trước mắt.

Mỗi một chữ, mỗi một nét bút đều ẩn chứa đạo vận vô tận.

"Ngự Đạo Kinh này đối với đệ tử Tiệt Giáo có ích lợi lớn, cứ giữ lại đã." Lục Phàm thu Ngự Đạo Kinh này vào hệ thống.

Tuy y cũng có không ít công pháp kinh văn, nhưng đều không thích hợp cho đệ tử Tiệt Giáo lý giải tu luyện.

Đợi đến thời cơ, y sẽ biến đổi Ngự Đạo Kinh này, đem giao cho Thông Thiên, rồi truyền thụ cho các đệ tử khác.

"Như vậy rất tốt." Lục Phàm khẽ gật đầu.

Cảm giác công thành danh toại nhưng ẩn mình như vậy, thật không tồi.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.

Tiếp theo, sẽ là hạng bảy. 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Căn Bảng hạng bảy: Tinh Thần Thụ】 【Tinh Thần Thụ: Tiên Thiên Tinh Thần Thụ là linh căn được Chu Thiên Tinh Thần thai nghén mà thành, có thể hấp dẫn tinh thần chi lực vô tận, nuốt chửng tinh thần chi lực làm thức ăn.】 【Chủ sở hữu: Quy Nhất Đạo Nhân】 【Kim Bảng thưởng 1: A Tỳ Nguyên Châu】 【A Tỳ Nguyên Châu sinh ra ở nơi âm u nhất của Hồng Hoang, hấp thụ huyết ô trọc khí, sát khí ngút trời ngưng tụ hàng ức vạn năm mà thành.

Có thể xuyên thấu Thánh khu, dính vào liền trọng thương.

Cũng có thể làm tổn thương Nguyên thần, một khi Nguyên thần bị

tổn thương, vĩnh viễn không thể chữa lành.】【Kim Bảng thưởng 2: Độn Thiên Kính】【Độn Thiên Kính đã mở ra pháp tắc không gian, xuyên thấu thời không, quay về quá khứ, đi đến tương lai.

Tự thành một thế giới gương, huyễn thuật tạo ra Thánh nhân không thể ngăn cản.

Một khi rơi vào thế giới trong gương, Nguyên thần Thánh khu sẽ bị giam cầm lâu dài không thể thoát ra.】 Hạng bảy công bố, mọi người đều tê liệt cảm xúc.

"Quy Nhất Đạo Nhân không chỉ sở hữu linh thú xếp hạng mười đầu, lại còn có linh căn lợi hại như vậy." "Tinh Thần Thụ, vậy mà lại nuốt chửng tinh thần chi lực làm thức ăn." "....." Thái Thanh Lão Tử không nhịn được cảm thán.

Tu Di Sơn.

Ánh mắt Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đã vô thần.

"Lại là Quy Nhất Đạo Nhân!? " "Quy Nhất Đạo Nhân này muốn thâu tóm Hồng Mông Kim Bảng sao?" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lâu thật lâu không thể lên bảng, lúc này đã nảy sinh một tầng oán hận.

"Nếu không phải vì Quy Nhất Đạo Nhân này, ta tự sẽ lên bảng!" "Chính vì y tồn tại, mới chen mất cơ hội lên bảng của Tây Phương chúng ta!" "Khốn kiếp!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lúc này cũng chẳng màng nhiều, phát ra một trận oán trách.

"Quy Nhất Đạo Nhân nếu có thể biết nỗi khổ của Tây Phương, vì sao không ra tay tương trợ?" "Thà hủy đi phần thưởng, cũng không nguyện ý ban cho Tây Phương." "Nghĩ bụng, Quy Nhất Đạo Nhân sẽ không lựa chọn Tây Phương." Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng thầm phân tích, cứ tiếp tục như vậy, Tây Phương sớm muộn gì cũng sẽ trở nên càng thêm sa sút.

“Sư huynh, không bằng chúng ta đi Ngọc Hư Cung trước, dùng bảo vật trao đổi một số phần thưởng Kim Bảng với Nguyên Thủy Thiên Tôn thế nào?” Trước đây Nguyên Thủy Thiên Tôn vì Pháp Bảo Bảng mà có được một số phần thưởng có thể nâng cao huyết mạch căn nguyên, nhiều như vậy căn bản không dùng hết.

“Cũng được, chúng ta cùng nhau đi.” Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề liền nhanh chóng bay về hướng Ngọc Hư Cung.

Hai người vừa đến Ngọc Hư Cung.

“??” “Người đâu?!” Cả Côn Lôn Sơn, không thấy một đệ tử Xiển Giáo nào.

Nguyên Thủy Thiên Tôn càng không có ở Ngọc Hư Cung.

Chỉ có một pho Hỗn Độn Thần Ma trấn thủ bên ngoài Ngọc Hư Cung, mà còn là một vẻ cực kỳ ngây ngốc.

Hai người đành phải công cốc mà quay về.

Mà lúc này trên Cửu Thiên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn xuyên qua tầng tầng vân vụ, đã đến dưới một mảnh tinh không.

Y trước đây đã từng tìm kiếm linh thú của Quy Nhất Đạo Nhân ở mảnh tinh không này.

“Lần trước tìm kiếm, liền phát hiện có điều kỳ quái.” “Tinh Thần Thụ, nghĩ bụng chính là ở trong mảnh tinh không này.” Nguyên Thủy Thiên Tôn như thể đã phát hiện ra bí mật của Quy Nhất Đạo Nhân, vô cùng kích động lại thành kính bay về phía nơi đã phát hiện điều kỳ quái hôm đó.

“Quả nhiên!” Nguyên Thủy Thiên Tôn trước mắt sáng lên.

Trước mắt, trên một hành tinh tản ra ánh sáng vàng óng, đang

trồng một cây đại thụ vô cùng to lớn.

Rễ cây chằng chịt, bao bọc hoàn toàn cả hành tinh, hoàn toàn biến thành một quả cầu dưỡng chất.

Mà hành tinh này, đường kính trọn vẹn mấy chục vạn công lý.

Nếu nhìn gần, cảnh tượng này sẽ càng thêm quỷ dị.

"Đây chính là Tinh Thần Thụ!" "Là Quy Nhất Đạo Nhân trồng ở đây ư?" Nguyên Thủy Thiên Tôn lại lần nữa bay tới gần.

Ngay khi cách hành tinh một trăm công lý, bị một đạo trận pháp ngăn lại.

"Là Đại Đạo Trận Pháp." Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hãi.

Nếu tốc độ y vừa rồi còn nhanh hơn, e là trực tiếp đã bị chấn bay ra ngoài.

Tuy nhiên, cách một trăm công lý, đã có thể nhìn rất kỹ.

Tinh Thần Thụ cao bằng ba hành tinh này, sinh trưởng trong thương khung này.

Mỗi một cành cây, mỗi một phiến lá đều ẩn chứa tinh thần chi lực.

Mạch lạc rõ ràng như vậy.

Sức mạnh tinh thần màu bạc lấp lánh như huỳnh quang bao phủ thân Tinh Thần Thụ.

Cả cây đại thụ ngất trời đều tản ra ánh sáng yếu ớt.

"Quy Nhất Đạo Nhân, đệ tử Nguyên Thủy Thiên Tôn tham bái." Nguyên Thủy Thiên Tôn đối diện Tinh Thần Thụ, vô cùng thành kính.

Chỉ là, thương khung vô tận một mảnh tĩnh mịch, không có bất kỳ hồi ứng nào.

“Đệ tử Nguyên Thủy Thiên Tôn, bái kiến Quy Nhất Đạo Nhân.” Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn đứng im trước Tinh Thần Thụ, không chịu rời đi.

“Xem ra, Quy Nhất Đạo Nhân thấy ta không đủ thành tâm, nên mới không chịu gặp.” “Ta nhất định phải đợi ở đây, để thấy được thành tâm của mình.” Nguyên Thủy Thiên Tôn liền hạ quyết tâm, cứ thủ hộ ở đây...

Mà Hồng Mông Kim Bảng, đã bắt đầu công bố tiếp theo, hạng sáu. 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Căn Bảng hạng sáu: Huyền Băng Tuyết Liên】 【Huyền Băng Tuyết Liên: Sinh trưởng ở cực hàn cực âm chi địa, toàn thân như băng tinh, tinh oánh trong suốt, một đóa tuyết liên chỉ ngưng tụ một hạt sen.

Hoa sen ngàn tầng cánh hoa nở rộ, khu vực phương viên ức vạn vạn dặm đều sẽ hóa thành hàn băng, hàn băng thấu xương ăn mòn Nguyên thần.】 【Chủ sở hữu: Quy Nhất Đạo Nhân】 【Kim Bảng Phần Thưởng 1: Hai cây Hỗn Độn Thanh Liên.

Hỗn Độn sơ khai, vạn vật sinh linh đều không có, trời đất liền thành một khối, ở giữa thai nghén một cây Sáng Thế Thanh Liên.

Mười hai lá, hai mươi bốn cánh hoa, giữa đài sen kết thành năm hạt sen.】 【Kim Bảng Phần Thưởng 2: Kim Lân Trì.

Kim Lân Trì, có thể biến đổi vạn vật, nuôi dưỡng vạn vật, một giọt Kim Lân Thủy do Địa Thủy Hỏa Phong Hỗn Độn kết hợp ngưng tụ mà thành, ức vạn vạn năm mới có thể ngưng tụ một giọt.】 Nội dung hiện ra.

Chúng nhân thấy phần thưởng nghịch thiên như vậy, lại lần nữa mở rộng tầm mắt.

“Từ đây có thể thấy, Hỗn Độn Thanh Liên không chỉ có một cây,

cho dù đã bị hủy diệt, vậy mà Kim Bảng còn thưởng thêm hai cây!" "Hỗn Độn Thanh Liên lại sinh trưởng trong Hỗn Độn, vậy sâu trong thế giới Hỗn Độn chắc chắn còn rất nhiều Thanh Liên!" "Hahahah..." Thái Thanh Lão Tử dường như đột nhiên phát hiện ra bí mật gì đó, y cất tiếng cười lớn.

Nhưng đồng thời cũng cảm thấy một tia kinh hãi.

Hiện giờ Hỗn Độn mà bọn họ có thể tiếp xúc có lẽ chỉ là một tầng nông cạn.

Nếu thật sự tiếp xúc được với phiến thế giới Hỗn Độn nơi Thanh Liên sinh trưởng, chắc hẳn sẽ có tồn tại càng thêm khủng bố.

"Vẫn không thể sơ ý.

Bất quá, ngô vẫn phải đi một chuyến." Thái Thanh Lão Tử để lại một đạo tàn ảnh, giây lát sau đã xuất hiện ở Hỗn Độn Thiên Ngoại.

Nơi này Địa Thủy Hỏa Phong không ngừng va chạm, cực kỳ bất ổn.

Gió bão hoành hành, hư không chấn động, sinh sôi bị xé rách thành những khe nứt.

Các khe nứt không ngừng sinh trưởng rồi lại hợp lại, cứ thế lặp đi lặp lại, khiến nơi đây trở nên vô cùng nguy hiểm.

Nếu Chuẩn Thánh đến đây, chỉ cần không cẩn thận liền sẽ bị thương.

"Ngô tất phải tìm kiếm bí mật của Hỗn Độn Thiên Ngoại này." Thái Thanh Lão Tử ánh mắt ngưng trọng, hạ quyết tâm phải xông vào một lần.

Dưới một mảnh Tinh Không.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì vẫn luôn canh giữ trước Tinh Thần

Thụ, chờ đợi Quy Nhất Đạo Nhân hiện thân.

Bích Du Cung.

Thông Thiên Giáo Chủ ngẩng đầu nhìn Hồng Mông Kim Bảng, đã thu liễm tâm thần, bắt đầu thông qua Kim Bảng để tham ngộ.

“Nội dung hiện ra trên Hồng Mông Kim Bảng, đều lật đổ Hồng Hoang.

Kim Bảng này hàm chứa Đạo Vận vô thượng, Kim Quang tán bố cũng có thể dùng để tham ngộ.” Thông Thiên đoan tọa trên bồ đoàn, bình tức ngưng thần.

So với việc ghen tị đố kỵ, đủ loại cảm xúc chấn kinh, chi bằng cứ an tĩnh lại mà lĩnh ngộ thật tốt.

Tóm lại lần này, y không thể lên bảng.

Chương 36

Thông Thiên một trận tiếc nuối.

Trường Sinh Điện.

“Hỗn Độn Thanh Liên?

Lại là thứ đồ chơi này?!” “Mấy thứ này cứ nhiều thêm nữa thì thành vướng víu, ta thật không thèm.

Còn về cái Kim Lân Trì gì đó... so được với Tinh Không Hồ của ta sao?!” “Cũng dám mang ra.” Lục Phàm trực tiếp vung tay, lập tức xóa bỏ những phần thưởng này.

Chữ viết trên cột phần thưởng của Hồng Mông Kim Bảng nhanh chóng tiêu tán, hóa thành một phiến mây mù.

“!!!” “Quy Nhất Đạo Nhân lại ra tay rồi!” “Phần thưởng trực tiếp bị xóa bỏ sao?” “Xem ra Quy Nhất Đạo Nhân không thèm để mắt đến những phần thưởng này.” “...” Ức vạn vạn sinh linh đều không kìm được kinh hô.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lần nữa nhìn cảnh này, sắc mặt đã khó coi đến cực điểm.

“Phần thưởng lại lần nữa bị xóa bỏ?!” “Bất luận phần thưởng lớn nhỏ thế nào, Quy Nhất Đạo Nhân đều rất khó coi trọng.” Tiếp Dẫn Đạo Nhân cau mày.

“Không biết Quy Nhất Đạo Nhân rốt cuộc phải thế nào mới chịu hiện thân đây!” Chuẩn Đề ở một bên vắt óc suy nghĩ.

So với việc lên bảng, hiện tại bọn họ càng muốn trực tiếp bái kiến

Quy Nhất Đạo Nhân.

Chỉ cần có Quy Nhất Đạo Nhân làm chỗ dựa, cho dù không lên Hồng Mông Kim Bảng cũng chẳng là gì.

"Sư huynh, nhanh nghĩ cách đi, ngô đẳng phái đệ tử đi Hồng Hoang tìm kiếm thì không có kết quả đâu." "Chỉ có tìm cách khác mới được." Chuẩn Đề đã thiết tha muốn bái kiến Quy Nhất Đạo Nhân, chỉ sợ mấy vị Thánh Nhân khác sẽ nhanh chân đến trước.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhìn về phía Hồng Hoang, nặng nề thở dài một hơi.

"Hiện giờ trong Hồng Hoang, ức vạn vạn sinh linh đều đang tìm kiếm Quy Nhất Đạo Nhân." "Thật sự không có biện pháp đặc biệt nào a." Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng rất bất lực.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa phượng mâu khẽ động, khuôn mặt tuyệt diễm động nhân bao phủ một nỗi buồn ẩn hiện.

"Lại là Quy Nhất Đạo Nhân." "Quy Nhất Đạo Nhân này rốt cuộc có chân diện mục như thế nào?" "Vì sao không chịu hiện thân chứ?" Nữ Oa quyết định thử lại lần nữa.

Thần thức Thánh Nhân nhanh chóng bao trùm Hồng Hoang.

"Ân?

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh lại đi Tinh Không và Hỗn Độn sao?" Nữ Oa trong lòng nghi hoặc.

"Chẳng lẽ là đã tìm được Quy Nhất Đạo Nhân?" Nữ Oa lập tức rời khỏi Oa Hoàng Cung, đi trước đến Tinh Không.

Dưới sự bao phủ của vạn cổ tinh thần, Tinh Không lấp lánh sinh huy.

Nữ Oa rất nhanh liền phát hiện ra Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, cây Tinh Thần Thụ kia cũng hiện ra trước mặt Nữ Oa.

"Thật sự có Tinh Thần Thụ, vì sao ngô chưa từng phát hiện ra?" Nữ Oa trợn tròn mắt, khuôn mặt diễm lệ động nhân càng trở nên sinh động hoạt bát hơn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn phát hiện Nữ Oa đến đây, khẽ cau mày, trông có vẻ rất không vui.

"Nơi này có Đại Đạo Kết Giới bao phủ, nếu không phải ngô tình cờ tìm được, cũng không thể phát hiện." Nữ Oa cũng không để ý sắc mặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn, tiếp tục truy vấn.

"Vậy ngươi...

đã bái kiến Quy Nhất Đạo Nhân sao?" "..." Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức bị hỏi khó.

Sắc mặt y khẽ biến, thần tình trở nên vô cùng nghiêm túc.

"Khụ khụ." "Ngô chính là vâng theo lệnh của Quy Nhất Đạo Nhân, phụ trách thủ hộ cây Tinh Thần Thụ này." Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt không đổi sắc, tim không đập nhanh, vẻ mặt mang tư thái trọng trách đường xa.

Lại thêm y vốn có một thân kiêu ngạo, cho người ta cảm giác cao cao tại thượng, nên càng không có sơ hở.

"!!!" "Ngươi...

đã sớm bái kiến Quy Nhất Đạo Nhân rồi sao?!

Thật sao?!" Nữ Oa tâm thần đại động, đầy mặt chấn kinh.

Đồng thời cũng vô cùng hâm mộ.

Như vậy mà nói, Quy Nhất Đạo Nhân chính là đã thừa nhận Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?!

Chọn đứng về phía Xiển Giáo ư?

Lúc này, Thái Thanh ở xa trong Hỗn Độn cũng cảm nhận được Nữ Oa từ Oa Hoàng Cung đi ra, đang hướng về phía bọn họ.

Vừa hay nghe được cuộc đối thoại giữa hai người này.

"Nguyên Thủy, lời ngươi nói là thật sao?" Thái Thanh Lão Tử ngữ khí trầm thấp, cố gắng kiềm chế cảm xúc kích động bùng nổ trong lòng.

"Đương nhiên là thật, cây Tinh Thần Thụ này có thể làm chứng." Nguyên Thủy Thiên Tôn hưởng thụ sắc mặt hâm mộ của Nữ Oa và Thái Thanh, trong lòng đã âm thầm hạ quyết tâm.

Dù sao Quy Nhất Đạo Nhân không chịu lộ mặt, y liền mượn cơ hội này, nói đã bái kiến Quy Nhất Đạo Nhân.

Trở thành vị Thánh Nhân duy nhất trong Hồng Hoang từng gặp Quy Nhất Đạo Nhân.

Truyền ra ngoài, nhất định sẽ khiến mấy vị Thánh Nhân khác kiêng dè.

Có Quy Nhất Đạo Nhân làm chỗ dựa, còn ai có thể chống lại y?!

Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng không dám ra tay với y!!

Nghĩ đến đây, thần tình Nguyên Thủy Thiên Tôn càng thêm đắc ý.

"Nguyên Thủy, Quy Nhất Đạo Nhân có nói gì không?" "Y vì sao không chịu lộ mặt?

Lại gặp riêng ngươi?" Thái Thanh Lão Tử sốt ruột muốn hỏi cho rõ.

“Quy Nhất Đạo Nhân chỉ là một phân thân hư ảnh gặp ngô, lệnh Xiển Giáo ngô trông coi cây Tinh Thần Thụ mà thôi.” “Còn những điều khác thì không nói thêm.” Nguyên Thủy Thiên Tôn trả lời một cách đứng đắn.

Thái Thanh Lão Tử càng nhíu mày, nhìn chằm chằm cây Tinh Thần Thụ kia.

“Cây Tinh Thần Thụ này... chẳng lẽ còn có huyền cơ khác?” Trong đồng tử của Thái Thanh Lão Tử phản chiếu cây đại thụ vươn thẳng trên trời xanh, hoàn toàn lấy tinh thần làm dưỡng chất, thần tình ngưng trọng.

“Cái này ngô liền không rõ.” “Nhĩ đẳng vẫn nên tạm thời rời đi, đừng nên đến gần, ngô cũng là làm việc theo phân phó của Quy Nhất Đạo Nhân, người ngoài không được đến gần.” Nguyên Thủy Thiên Tôn không cười nói, ánh mắt sắc bén hơn mấy phần.

Tư thái này đã hoàn toàn khác.

Hoàn toàn là một bộ dáng xem mình như môn hạ của Quy Nhất Đạo Nhân.

Đã không còn coi Nữ Oa và Thái Thanh ra gì.

Nữ Oa và Thái Thanh nhìn nhau một cái, sau đó đành phải rời đi.

Cùng lúc đó, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.

Cuộn trục vàng khổng lồ trải rộng trong hư không, huyền ảo đến cực điểm. 【Hồng Mông Kim Bảng Linh Căn Bảng hạng năm: Ngọc Huyền Thái Tuế Liên】 【Ngọc Huyền Thái Tuế Liên: Rễ và lá đều có dạng thịt, trong suốt thấu tinh, ức vạn vạn năm mới sinh trưởng một tấc, là Thổ Chi Linh Căn, hấp thụ Hỗn Độn Chi Khí.

Có thể huyễn hóa Hỗn Độn Chí Bảo, cũng có thể hấp thu luyện hóa, nhục thân có thể sánh với Hỗn Độn Thần Ma.】 【Người sở

hữu: Quy Nhất Đạo Nhân】【Kim Bảng Phần Thưởng 1: Tử Dĩnh Kiếm.

Tử Dĩnh Kiếm trấn thủ trong Hỗn Độn vô biên, thân kiếm do Hỗn Độn Tử Tinh tôi luyện mà thành, kiên cố vô cùng.】【Kim Bảng Phần Thưởng 2: Liệt Hỏa Cửu Long Quyển.

Chín con Thiên Long luyện hóa chế thành, liệt hỏa đốt trời, Thiên Long lượn vòng, khóa càn khôn, hoán âm dương.】Nội dung hiện ra.

Ức vạn vạn sinh linh càng xem càng cảm thấy mơ hồ trên mặt.

"Ngọc Huyền Thái Tuế Liên?" "Đây là cái gì?" "Chưa từng nghe nói qua." "..." Chúng sinh linh căn bản không biết Linh Căn này là thứ gì.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử vừa trở về, nhìn thấy thứ hạng thứ năm được công bố, biểu tình trên mặt y càng thêm rực rỡ.

Y càng thêm khẳng định, Quy Nhất Đạo Nhân này là tồn tại đến từ trong Hỗn Độn.

Những thứ y sở hữu, căn bản không tồn tại trong thế giới Hồng Hoang hiện tại!

Đối với Thái Thanh, người cần dùng các loại linh thảo tiên căn để luyện đan.

Đối với Linh Căn linh thảo trong Hồng Hoang, y đã thuộc lòng.

Y chưa từng nghe nói đến Ngọc Huyền Thái Tuế Liên gì đó.

Mà những thứ này thường xuyên xuất hiện trên Kim Bảng, lại không được ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang biết đến, càng làm tăng thêm sự thần bí của Quy Nhất Đạo Nhân.

Chúng nhân từ lúc ban đầu kinh ngạc, khát vọng, mong đợi...

đến bây giờ, đã càng thêm kiêng dè.

"Tồn tại như vậy, e rằng chúng ta những Thánh Nhân này, cũng chỉ như kiến hôi thôi!" "Không đúng, ngay cả kiến hôi e rằng cũng không tính, nhiều nhất chỉ là hạt bụi trôi nổi." Thái Thanh Lão Tử có cảm giác thất bại sâu sắc.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn còn luân lạc thành tồn tại trấn thủ một cái cây, Thánh Nhân như ngô đẳng cũng chỉ đến thế thôi." Thái Thanh Lão Tử một phen cảm khái.

U Minh Huyết Hải.

"Ngọc Huyền Thái Tuế Liên?!" "Trong Hồng Hoang tồn tại loại Linh Căn này sao?" "Ngô từ khi sinh ra đến nay, cũng chưa từng nghe qua." Minh Hà Lão Tổ cũng một trận nghi hoặc.

Ngay sau đó, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.

Hạng tư!

Hỗn Độn Tuyết Vực Thảo!

Hạng ba!

Linh Xà Mị Lệ Hoa!

Hạng nhì!

Xích Thứ Âm Dương Quả!

Chương 37

Hạng nhất!

Thế Giới Thụ!

Chủ nhân của những Linh Căn này, đều là Quy Nhất Đạo Nhân.

Ức vạn vạn sinh linh đều đã nhìn đến tê dại.

Không chỉ sở hữu Linh Thú khủng bố, còn có nhiều Linh Căn chưa từng nghe qua như vậy!

Bốn chữ "Quy Nhất Đạo Nhân" đã khắc sâu vào trong não hải của ức vạn vạn sinh linh.

Còn trên Cửu Thiên Tinh Không.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn đứng sững ở đó.

Trường Sinh Điện.

"Không ngờ, lại bị Nguyên Thủy Thiên Tôn tìm thấy Tinh Thần Thụ." "Nếu không phải cây Tinh Thần Thụ này cần vạn cổ tinh thần làm dưỡng chất, cũng sẽ không đến mức nuôi dưỡng nó trên tinh thần này." "Tổng không thể trói buộc một khối tinh thần này trong viện được, thao tác thì có thể thao tác, chỉ là động tĩnh quá lớn, quá phiền phức." "Hơn nữa... chỗ ta đồ vật đã đủ nhiều rồi, không chứa nổi nữa." Lục Phàm thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn vậy mà thật sự giả vờ giả vịt trấn thủ cái cây này.

Thật là khiến người ta cười rụng răng.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, nếu có một ngày đem ngươi vạch trần, xem mặt mũi Thánh Nhân của ngươi để ở đâu!" Lục Phàm khóe miệng khẽ nhếch lên, trong mắt lộ ra một tia lãnh đạm.

Theo việc Hồng Mông Kim Bảng Linh Căn Bảng công bố hoàn tất, tâm tình của chúng sinh linh Hồng Hoang đều phức tạp.

Kim Ngao Đảo.

Thông Thiên nhân lúc Hồng Mông Kim Bảng tạm thời chưa công bố, lập tức truyền âm cho các đệ tử.

Thanh thế cuồn cuộn, tựa như sấm vang.

"Đệ tử Tiệt Giáo, tốc tốc đến Bích Du Cung." Từng đạo lưu quang bay ra từ các động phủ trên Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử tiên khí bốc hơi, cưỡi mây đạp gió, một cảnh vạn tiên đến chầu thật thịnh vượng.

Cho đến khi tất cả đệ tử đều tề tựu.

Thông Thiên liếc nhìn một cái, sắc mặt lại trầm xuống.

"Lục Phàm vẫn còn bế quan?!" Ngữ khí của Thông Thiên mang theo sự khó chịu rõ ràng.

"Khải bẩm Sư tôn, tiểu sư đệ vẫn đang bế quan." Đa Bảo Đạo Nhân dựa theo lời Lục Phàm nói trước đó, thành thật cáo tri, mặt lộ vẻ khó khăn.

Thông Thiên trầm một hơi, liền nhanh chóng dặn dò các đệ tử.

"Nhĩ môn tuy rằng đã có Băng Sương Phản Giáp do Kim Bảng ban thưởng, có thể không sợ Chuẩn Thánh, nhưng vẫn phải hành sự khiêm tốn." "Dù sao trong Hồng Hoang, vẫn còn mấy vị Thánh Nhân khác.

Khắc ghi lời sư phụ đã dạy trước đó, tuyệt đối không được rời Kim Ngao Đảo.

Không được nói bừa!

Càng không được hành động vọng động!" Thông Thiên dụng tâm lương khổ, lần nữa cảnh cáo.

Đa Bảo thấy vậy, bước lên phía trước, dẫn đầu các đệ tử đồng thanh nói.

"Kính xin Sư tôn yên lòng, ngô đẳng nhất định sẽ tu luyện thật tốt!" "Cẩn ghi Sư tôn giáo huấn!" Thông Thiên hết lần này đến lần khác cường điệu, chính là vì cảm giác được khí vận Tiệt Giáo đang mất đi.

Mắt thấy Tiệt Giáo sắp bị cuốn vào Nghiệp Lực.

Y lại vô lực ngăn cản, chỉ có thể hết lần này đến lần khác cáo giới.

"Thôi được rồi, nhĩ đẳng tốc tốc trở về tu luyện đi." Thông Thiên sắc mặt trầm trọng, vung tay áo dài, thân hình bao phủ trong một phiến Tử Vân, trở về Bích Du Cung.

Các đệ tử Tiệt Giáo cảm nhận được Thông Thiên không ổn, trong lòng mơ hồ có chút bất an.

Nhưng cũng không dám lên truy vấn, chỉ đành cáo lui.

Đa Bảo trên đường trở về, đặc biệt đến bên ngoài Trường Sinh Điện.

Cổng Trường Sinh Điện đóng chặt, trên cánh cửa gỗ mộc mạc có hai vòng đồng, không nhìn ra chút manh mối nào.

"Tiểu sư đệ, Băng Sương Phản Giáp do Kim Bảng ban thưởng, trong số các đệ tử Tiệt Giáo chỉ có mình đệ còn chưa mặc." "Sư huynh liền đặt nó ở bên ngoài cổng cung." Đa Bảo đặc ý đến đưa Băng Sương Phản Giáp.

Chỉ là trong Trường Sinh Điện không có hồi ứng.

Lúc này, Tam Tiêu cũng chậm rãi đến.

“Đại sư huynh, tiểu sư đệ ngày thường thích chơi đùa nhất, lần này y thật sự bế quan sao?” “Sợ là đi du ngoạn Hồng Hoang rồi chứ?” Vân Tiêu không kìm được trêu chọc, khuôn mặt xinh đẹp động lòng người càng thêm kiều diễm.

Đa Bảo cũng nhất thời không rõ, gãi gãi đầu, rất bất lực.

“Tiểu sư đệ, đệ có ở đó không?” Bích Tiêu bên cạnh cũng giúp hô một tiếng.

“Nhĩ môn đừng gọi nữa, đoán chừng thật sự đang bế quan.” “Ta vẫn là lần sau lại đưa cho y.” Đa Bảo đang chuẩn bị đi.

“Kẽo kẹt ~” Cánh cửa gỗ chậm rãi mở ra.

Lục Phàm một thân bạch y nhẹ nhàng bước ra.

“Ba vị sư tỷ, các tỷ gọi ta sao?” Lục Phàm khẽ hành lễ.

“...” Đa Bảo lập tức câm nín.

Tốt lắm!

Y vừa đến nửa ngày, Lục Phàm không ra.

Sao Tam Tiêu vừa đến, Lục Phàm liền xuất hiện??

“Đây cũng quá phân biệt đối xử rồi!” “Tiểu sư đệ, đệ cuối cùng cũng xuất quan rồi?” Bích Tiêu mặt đầy ý cười, vẻ mặt cưng chiều nhìn Lục Phàm.

“Ba vị sư tỷ, các tỷ đặc ý đến thăm ta sao?” Lục Phàm với khuôn mặt trắng trẻo, tươi tắn mang đến cho người ta cảm giác vô cùng hòa nhã tuấn tú.

Chỉ một cái liếc mắt, liền như gió xuân ấm áp.

“Chúng ta chỉ là đi ngang qua, thấy đệ xuất quan rồi, khắc ghi lời Sư tôn giáo huấn, không được rời Kim Ngao Đảo.” Vân Tiêu Tiên Tử

lần nữa chúc phúc, ánh mắt tràn đầy sự quan tâm.

Nói xong, Tam Tiêu liền rời đi.

"..." Đa Bảo bên cạnh một trận câm nín.

Không ngờ Tam Tiêu vừa rời đi, Lục Phàm xoay người đã lại muốn quay vào.

"Ấy ấy!" "Tiểu sư đệ!" Đa Bảo Đạo Nhân lập tức tiến lên, kéo tay áo Lục Phàm lại.

"Đệ không phải đã xuất quan rồi sao?" "Cái Băng Sương Phản Giáp này đệ còn cần không?" Đa Bảo Đạo Nhân mặt đầy oán hận, y như một cô vợ nhỏ bị bắt nạt.

"Ta tiếp tục bế quan." "Thứ này, ngươi tự mình giữ lấy đi." Lục Phàm một chút mặt mũi cũng không cho.

"Rầm!" Một tiếng vang lớn, cổng cung đóng lại.

"..." Đa Bảo Đạo Nhân sững sờ tại chỗ, trong lòng càng kêu khổ không ngừng.

Cái chức Đại sư huynh này của y thật sự không dễ làm a!

Đa Bảo bất đắc dĩ lắc đầu, tự mình rời đi.

Lúc này trên Cửu Thiên, hoa quang vẫn chói lọi.

Vô số thần quang tựa như từng đạo cầu vồng treo trên Cửu Thiên.

Cuộn trục vàng khổng lồ lại lần nữa rít gào.

Sấm sét rền vang!

"Hồng Mông Kim Bảng sắp công bố lần nữa!" "Lần này sẽ công bố bảng gì đây?" "..." Các đệ tử Tiệt Giáo trên Kim Ngao Đảo lại sôi nổi.

Trong hư không, trên cuộn trục vàng khổng lồ kia lại lần nữa xuất

hiện mấy hàng chữ vàng lấp lánh to lớn.

Đồng thời, một đạo âm thanh như chuông lớn bao trùm toàn bộ Cửu Thiên, vang vọng ầm ầm. 【Hồng Mông Kim Bảng Nữ Thần Bảng sắp công bố!】 【Nữ Thần Bảng, chỉ chọn mười tên, lấy dung mạo, thiên phú, căn nguyên, tiên tư, chiến lực để so sánh.】 【Phàm người lên bảng, đều có thể nhận được Kim Bảng Phần Thưởng.】 【Hiện Hồng Mông Kim Bảng Nữ Thần Bảng chính thức công bố!】 Kèm theo âm thanh công bố chấn động đến điếc tai, ức vạn vạn sinh linh đều kích động dị thường.

"Nữ Thần Bảng!" "Hahahah..." "Xem ra ngô đẳng cũng có thể được chiêm ngưỡng phong thái nữ thần rồi!" "Nữ Oa Nương Nương tôn quý là Thánh Nhân, nặn đất tạo người, tất nhiên có thể đứng hạng nhất!" "..." Ức vạn vạn sinh linh đều bắt đầu tranh cãi.

"Hậu Thổ Nương Nương lấy thân hóa Luân Hồi, cũng không kém sắc!" "Chỉ là Hậu Thổ Nương Nương chưa từng rời khỏi Địa Phủ, nếu có thể gặp được dung nhan Hậu Thổ Nương Nương, chính là tam sinh hữu hạnh a!" "..." Kèm theo vô số tiếng nghị luận của Hồng Hoang, Xiển Giáo lại hoàn toàn im lặng.

"Nữ Thần Bảng?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn từ xa nhìn Kim Bảng lần này công bố, cơ bắp trên mặt y giật giật.

Xiển Giáo căn bản không có nữ đệ tử!!

Tức là, Kim Bảng lần này, Xiển Giáo không có cơ hội lên bảng.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề khổ sở chờ đợi Hồng Mông Kim Bảng công bố lần nữa.

Không ngờ đợi được lại là cái gì Nữ Thần Bảng?!!

"Tây Phương ngô, không có nữ đệ tử a!!" "Lần này, Tây Phương

lại mất đi cơ hội!" "Ai!!" Chuẩn Đề Đạo Nhân đấm ngực dậm chân, hối hận đến cực điểm.

"Sư huynh, chi bằng, ngô tốc tốc đi đến các nơi trong Hồng Hoang, lập tức thu nhận một vài nữ đệ tử thì sao?" Chuẩn Đề đột nhiên nghĩ đến một biện pháp "ôm chân Phật tạm thời" như vậy.

Tiếp Dẫn vừa nghe lời này, mặt liền trầm xuống.

"Ngay cả hiện tại có thu nhận nữ đệ tử, cũng đã không kịp." "Huống hồ, thu nhận nữ đệ tử cũng không nhất định có thể lên bảng." Hai người chỉ đành lại một trận than vãn.

Hồng Mông Kim Bảng đã liên tiếp công bố mấy bảng xếp hạng rồi, Tây Phương vẫn chưa lên bảng lần nào!

Sao có thể khiến bọn họ không sốt ruột.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng giống bọn họ.

"Nhân Giáo ngô chỉ có một đệ tử Huyền Đô, lần này lại vô duyên với bảng xếp hạng a!" Thái Thanh Lão Tử đưa tay vuốt vuốt chòm râu, tâm tư dần dần bình ổn lại.

Vui mừng nhất, chính là Tiệt Giáo.

Chương 38

Trên Kim Ngao Đảo.

Khoảnh khắc bảng xếp hạng được công bố, các đệ tử Tiệt Giáo đều đã hò reo.

Tiệt Giáo đệ tử vạn tiên đến chầu, trong số tất cả các nữ đệ tử.

Ba đại nữ đệ tử Nội Môn, ba đại nữ đệ tử Ngoại Môn, đều là những người xuất sắc.

Lần lượt là Kim Linh Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, cùng với Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu.

"Theo ta thấy, sáu vị sư tỷ này đều có thể lên bảng!" "Chỉ là không biết, ai hạng nhất ai hạng nhì đây?" "Nói về mỹ mạo, sáu vị sư tỷ mỗi người một vẻ, Kim Linh sư tỷ đoan trang uy nghiêm, Quy Linh sư tỷ ôn nhu nội liễm, Vô Đương sư tỷ kiêu ngạo sắc bén, phong cách đều không giống nhau... thật sự rất khó chọn a!" "Tam Tiêu càng không cần nói, quả thực là nữ thần trong mộng của nam đệ tử ngô đẳng." "..." Cùng lúc đó, Tam Tiêu Đạo Trường.

Bích Tiêu Tiên Tử nhìn thấy bảng xếp hạng được công bố, hai mắt phát ra chút tinh quang.

"Tỷ tỷ, các tỷ xem, lần này công bố Nữ Thần Bảng." "Không biết ba tỷ muội chúng ta có thể lên bảng không?" Quỳnh Tiêu và Vân Tiêu đều lòng mang ước vọng.

Nếu có thể lên bảng, tất nhiên sẽ nhận được Kim Bảng Phần Thưởng.

"Chỉ cần một trong ba tỷ muội chúng ta có thể lên bảng, phần thưởng nhận được cũng đã đủ rồi!" Bích Tiêu Tiên Tử khuôn mặt nhỏ

nhắn kích động đỏ bừng.

Đôi mắt linh động càng nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng.

Oa Hoàng Cung.

"Nữ Thần Bảng?!" Nữ Oa nhìn thấy ba chữ to đó, đôi mắt sáng rực tuyệt diễm lưu chuyển vẻ rạng rỡ.

Lần này, nàng nắm chắc phần thắng!

"Kim Bảng lần này, ngô nhất định có thể lên bảng!" "Nói về thực lực, chiến lực, ngô vá trời, tạo người, nhìn khắp Hồng Hoang không ai có thể sánh bằng, vị trí bảng thủ nhất định thuộc về ngô!" Nữ Oa tâm tư trong sáng, cười lên càng khiến trời đất thất sắc.

Hồng Mông Kim Bảng cũng vào lúc này, chính thức bắt đầu công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Nữ Thần Bảng hạng mười: Bích Tiêu Tiên Tử】 【Kim Bảng Phần Thưởng 1: Huyền Nữ Băng Trâm.

Huyền Nữ Băng Trâm, toàn thân do băng của Cực Bắc Hỗn Độn chế tạo, lực băng hàn có thể xâm thực Nguyên Thần, đóng băng nhục thể, Thánh Nhân cũng không dám đến gần.

Mười Đại Bản Nguyên Chi Hỏa của Hồng Hoang cũng không thể tiêu diệt Băng Chi Nguyên Lực.】 Trên cuộn trục vàng lập tức hiện ra thân ảnh Bích Tiêu Tiên Tử.

Một thân váy lụa màu nhạt viền chỉ bạc, dải lụa màu thủy phù phấp phới.

Thân hình yểu điệu, thướt tha.

Khuôn mặt nhỏ nhắn bằng bàn tay như búp bê sứ, đôi mắt linh động tinh nghịch, sống động.

Bích Tiêu Tiên Tử vừa xuất hiện, ức vạn vạn sinh linh đều vì nàng mà nghiêng ngả.

“Bích Tiêu Tiên Tử quả nhiên là khuynh thành tuyệt sắc, đẹp quá!” “Đây chính là nữ thần sao?!” “Hạng mười mà đã sở hữu dung nhan tuyệt sắc như thế này, khí chất lại càng siêu nhiên, chỉ khiến người ta từ xa chiêm ngưỡng mà không dám mạo phạm vẻ đẹp thần thánh a!” “...” Ức vạn vạn sinh linh không kìm được phát ra cảm thán.

Một số nam đệ tử Tiệt Giáo càng bị mê hoặc thần hồn điên đảo.

“Bích Tiêu sư tỷ thật sự đẹp thanh tân thoát tục.” “Tiệt Giáo có mấy vị sư tỷ như vậy, thật là phúc khí a!” “...” Ngay sau đó, Kim Bảng Phần Thưởng liền nhanh chóng phát đến trong tay Bích Tiêu.

Là một cây trâm đoạt công trời đất.

Khắc thành hình dáng đóa hoa nước tinh xảo, toàn thân trong suốt, thật sự như băng tinh vậy.

“Để ngô thử xem uy lực của Huyền Nữ Băng Trâm này.” Bích Tiêu Tiên Tử lướt lên không trung Kim Ngao Đảo, nhanh chóng quán pháp lực vào.

Bích Tiêu Tiên Tử chém về phía hư không.

“Ong!” Một đạo quang ba mãnh liệt nhanh chóng lấy Kim Ngao Đảo làm trung tâm, nhanh chóng lan tràn.

Lực băng hàn khiến khu vực mấy chục vạn công lý xung quanh đều hóa thành một vùng cực hàn.

Vạn vật sinh linh đều bị đóng băng, nhanh chóng héo tàn.

Hư không càng chấn động kịch liệt.

“Không hổ là Kim Bảng Phần Thưởng, ngô chỉ thúc giục chưa đến hai thành pháp lực, đã có uy lực khủng bố đến vậy.” “Nếu thi triển mười thành pháp lực, thì còn phải nói sao?!” Bích Tiêu Tiên Tử từ trên mây chậm rãi hạ xuống, trực tiếp cài cây trâm vào búi tóc, càng

tăng thêm vẻ hoạt bát linh động.

“Muội muội, chúc mừng muội đã nhận được Kim Bảng Phần Thưởng.” “Có Pháp Bảo này, Tiệt Giáo ngô cần gì phải kiêng dè Xiển Giáo?!” “Không sai!

Muội muội có Pháp Bảo này trợ uy, đám người giả dối của Xiển Giáo không cần phải để vào mắt.” Vân Tiêu và Quỳnh Tiêu cũng từ tận đáy lòng vui mừng cho Bích Tiêu.

Lúc này Côn Luân Sơn.

Một đám đệ tử Xiển Giáo chỉ có thể trơ mắt nhìn.

Nữ Thần Bảng, đúng như tên gọi chỉ có nữ đệ tử mới có thể lên bảng.

Những nam tiên như bọn họ thì không có cơ hội.

“Cái này chẳng phải tiện lợi cho Tiệt Giáo sao!” “Đệ tử nữ của Tiệt Giáo nhiều đến mức nào?!” Ngọc Đỉnh Chân Nhân mặt lộ vẻ uất hận.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề càng không có sắc mặt tốt.

“Tiệt Giáo có hơn mười nữ tiên, nếu đều lên bảng, Tiệt Giáo tất nhiên sẽ nhanh chóng trưởng thành.” “Sợ là sẽ vượt xa Xiển Giáo!” Nhưng đối với điều này, hai người không có đối sách nào.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm đang thưởng trà, ngắm nhìn bóng dáng Bích Tiêu Tiên Tử trên cuộn trục.

“Bích Tiêu sư tỷ so với Vân Tiêu và Quỳnh Tiêu sư tỷ, thì cổ linh tinh quái lại hoạt bát xinh đẹp, có thể xếp hạng mười, đúng là xứng đáng.” “Không tệ không tệ...” Lục Phàm khẽ gật đầu.

Có thể thưởng thức giai nhân như vậy, tâm tình lập tức vui vẻ không ít.

"Bảng xếp hạng như thế này, có thể xếp nhiều hơn chút mà!" Lục Phàm thậm chí còn đưa ra ý kiến. 【Hồng Mông Kim Bảng Nữ Thần Bảng hạng chín: Quỳnh Tiêu Tiên Tử】 【Kim Bảng Phần Thưởng 1: Âm Dương Linh Lung Trạc.

Âm Dương Linh Lung Trạc, phá Địa Thủy Hỏa Phong, đảo lộn Âm Dương Ngũ Hành, phía trên có năm chiếc chuông bạc nhỏ tinh tế kêu leng keng, mê hoặc ngũ thức, Thánh Nhân cũng không thể giữ vững tâm thần.】 Trên cuộn trục, thân ảnh xinh đẹp của Quỳnh Tiêu Tiên Tử cũng dần dần hiện lên.

Đó là một khuôn mặt tinh xảo ôn nhu yếu ớt, lông mày như núi xa, mắt như trăng sáng.

Môi son điểm nhẹ, mũi ngọc tinh xảo cao vút.

Mỗi cái nhíu mày, mỗi nụ cười đều cực kỳ mềm mại, nhưng lại có nét cương nghị trong sự mềm mại đó.

Vóc dáng yểu điệu, một bộ váy hoa mai trắng càng tôn lên vẻ đẹp nữ thần.

Chúng nhân đều bị dung mạo và vóc dáng này hấp dẫn, không kìm được cất tiếng hô.

"Đây chính là Quỳnh Tiêu Tiên Tử... thật là mỗi người một vẻ a!" "Đẹp quá..." "Không hổ là đệ tử Tiệt Giáo, như thánh nữ vậy." "..." Một đạo bạch quang bắn về phía Kim Ngao Đảo.

Quỳnh Tiêu trong một trận kinh hô, tiếp lấy Âm Dương Linh Lung Trạc.

"Chiếc vòng tay thật tinh xảo, rất hợp với cổ tay trắng nõn của tỷ tỷ." Bích Tiêu bên cạnh mắt đầy vẻ hâm mộ.

Không ngờ, Kim Bảng này thật sự rất biết chiều lòng người.

Phần thưởng liên tiếp đưa ra, đều là những món trang sức mà nữ giới thích nhất.

Quỳnh Tiêu Tiên Tử đeo nó lên cổ tay ngọc thon dài, khẽ lắc nhẹ.

Nhất thời trên Cửu Thiên phong vân kịch biến, một trận cuồng phong cuốn lên các nguyên tố Địa Thủy Hỏa Phong hình thành một cơn lốc xoáy cao mấy chục vạn trượng.

Nơi nó đi qua, không còn lại một mảnh giáp nào.

Quỳnh Tiêu Tiên Tử vội vàng dừng tay, cơn lốc xoáy mới lập tức tiêu tán.

"!!" "Âm Dương Linh Lung Trạc này quả nhiên lợi hại." Quỳnh Tiêu hiển nhiên bị Pháp Bảo này làm cho sợ hãi.

Cơn lốc xoáy này quả thực giống như một lưỡi dao sắc bén, nơi nó đi qua, bất kỳ thứ gì cũng sẽ hóa thành tro bụi, thật sự khủng bố.

Bích Du Cung.

Thông Thiên từ xa nhìn lại, trong mắt xẹt qua một tia hân hoan.

"Không tệ không tệ." "Đệ tử Tiệt Giáo ngô có Kim Bảng cơ duyên, đạt được Pháp Bảo như vậy, tất nhiên sẽ không còn sợ Phong Thần Lượng Kiếp nữa." Thông Thiên lúc này cuối cùng cũng thấy được một tia hy vọng.

Trường Sinh Điện.

"Quỳnh Tiêu sư tỷ Pháp Lực trên Bích Tiêu sư tỷ, xếp hạng chín, cũng chính là thích hợp." "Quỳnh Tiêu sư tỷ trong Tam Tiêu, tính cách là ôn nhu và yếu ớt nhất, khiến người ta bất giác có một loại dục vọng bảo hộ." Lục Phàm vừa thưởng thức, vừa lẩm bẩm.

Trong mắt ẩn chứa ý cười, khoái chí. 【Hồng Mông Kim Bảng

hạng tám: Vân Tiêu Tiên Tử】【Kim Bảng Phần Thưởng 1: Hồng Ngọc Linh Xích Giới.

Hồng Ngọc Linh Xích Giới, toàn thân do Huyền Thiết Hỗn Độn chế tạo, lấy Hồng Tinh Thạch bên trong Hỗn Độn Thần Thú cấp Đại Đạo luyện hóa thành, có thể triệu hoán tàn dư Nguyên Thần của Hỗn Độn Thần Ma, sở hữu lực đối kháng Thánh Nhân.】 Trên cuộn trục, thân ảnh Vân Tiêu Tiên Tử kế tiếp xuất hiện.

Ngũ quan thanh lãnh cao ngạo lại cực kỳ uy nghiêm, khiến người ta không dám khinh thị.

Đôi mắt phượng dài nhỏ càng tăng thêm vài phần vũ mị kiều diễm, không cười nói, đẹp đến kinh tâm động phách.

Thân hình mảnh mai cao gầy càng tăng thêm vài phần khí chất cao lãnh thoát tục.

Bạch quang lóe lên, Vân Tiêu Tiên Tử tiếp lấy chiếc nhẫn kia.

Đeo trên ngón trỏ, kích thước vừa vặn.

Hồng ngọc tôn lên ngón tay thon dài trắng nõn càng thêm tinh xảo, như một tác phẩm nghệ thuật.

"Để ngô cũng thử uy lực của chiếc nhẫn này." Bích Tiêu Tiên Tử quán nhập một tia Pháp Lực.

"Oanh!" Một đạo hồng quang bay ra hư không.

Một tàn dư Nguyên Thần của Hỗn Độn Thần Ma khổng lồ thân thể vạn trượng vậy mà xuất hiện trên không trung Kim Ngao Đảo.

Con Hỗn Độn Thần Ma này lại có ba cái đầu lâu khổng lồ, mặt xanh nanh già.

Toàn thân bao phủ vảy màu đỏ tím, cứng rắn sắc bén.

Trên một cái đuôi khổng lồ còn mọc đầy gai ngược.

Cảnh tượng này vừa xuất hiện, mấy vị Thánh Nhân đều giật mình.

Chương 39

"Vậy mà có thể triệu hoán ra Hỗn Độn Thần Ma?!" "Cái này so với con Hỗn Độn Thần Ma mà Nguyên Thủy Thiên Tôn có được chỉ có nửa uy lực Thánh Nhân còn mạnh hơn gấp trăm lần không chỉ." Thái Thanh Lão Tử khá chấn động.

Điều này tương đương với việc Tiệt Giáo có thêm một lực chiến đấu Thánh Nhân!!

Điều này không thể xem nhẹ!

Thái Thanh Lão Tử cảm nhận được sự nghiêm trọng của sự việc.

Y tuyệt đối không thể để Tiệt Giáo phát triển như vậy nữa.

"Ám Nhiên Tử Tinh Hoa trong tay Nữ Oa, ngô nhất định phải có được!" Thái Thanh Lão Tử càng hạ quyết tâm.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ở xa trong Tinh Không nhìn thấy con Hỗn Độn Thần Ma kia, đồng dạng đồng tử phóng đại, trong lòng đã bị chấn nhiếp.

"Vân Tiêu lại đạt được Pháp Bảo như vậy!" "Xem ra, Tiệt Giáo có thể thông qua bảng xếp hạng lần này, vươn lên mạnh mẽ." Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt khó coi hơn rất nhiều.

Y nhất định phải điều chỉnh lại sách lược.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề càng đố kỵ đến nghiến răng nghiến lợi!

Tiếp đó, Hồng Mông Kim Bảng Nữ Thần Bảng tiếp tục công bố.

Hạng bảy!

Hạng sáu!

Hạng năm!

Đều là đệ tử Tiệt Giáo.

Lần lượt là Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu.

Tiệt Giáo liền một hơi, trực tiếp chiếm sáu danh ngạch!

Oa Hoàng Cung.

Ngay cả Nữ Oa biết mình nhất định sẽ lên bảng, cũng không khỏi mí mắt giật giật.

"Tiệt Giáo lần này quả nhiên không phụ kỳ vọng." "Vậy mà trực tiếp chiếm sáu danh ngạch!" U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ càng hận đến ngứa răng.

"Nữ đệ tử A Tu La ngô sao lại không thể lên Nữ Thần Bảng?!" "Tiệt Giáo vậy mà chiếm nhiều danh ngạch như vậy?!" "Quá bất công bằng!" Tây Côn Luân.

"Nếu hai vị trên Thái Âm Tinh chưa từng vẫn lạc, thì làm gì có chuyện của mấy nữ đệ tử Tiệt Giáo này?!" Lục Á nhìn vào hình ảnh trên cuộn trục, ánh mắt dày đặc hàn ý.

Bích Du Cung.

Thông Thiên tự nhiên vô cùng hân hoan.

Trước đó đều không lên bảng xếp hạng nào, không ngờ lần này, một bảng xếp hạng liền có sáu đệ tử Tiệt Giáo.

Lần này, Tiệt Giáo cuối cùng cũng gây chú ý ở Hồng Hoang.

"Không biết, hạng tư này lại là ai đây?" "Tồn tại có thể xếp trước đệ tử Tiệt Giáo ngô, nhìn khắp Hồng Hoang cũng khó tìm được mấy người." Thông Thiên khẽ nhíu mày, cảm thấy hiếu kỳ.

Các đệ tử Tiệt Giáo càng một trận bàn luận sôi nổi.

"Các sư tỷ đã chiếm sáu vị trí trên bảng, vậy bốn vị trí đầu rốt cuộc sẽ là ai đây?" "Trừ Nữ Oa sư thúc và Hậu Thổ Thánh Nhân, e rằng không ai có thể sánh bằng?" "Nhưng trên bảng xếp hạng lại còn bốn vị trí!" "Chẳng lẽ, còn có nữ tiên mà ngô đẳng không biết?" "..." Các đệ tử Tiệt Giáo đều một trận mơ hồ.

Bất luận chiến lực, mỹ mạo, mấy vị này của Tiệt Giáo đều là Chuẩn Thánh cấp bậc.

Tồn tại trên Chuẩn Thánh, chỉ có Thánh Nhân.

Cũng chỉ có Nữ Oa Nương Nương và Hậu Thổ Nương Nương.

Rất nhanh, các đệ tử Xiển Giáo trên Côn Luân Sơn cũng cảm thấy kinh ngạc.

"Còn bốn vị trí!!" "Chẳng lẽ trong Hồng Hoang còn có Đại Năng Chuẩn Thánh?" "Người tu luyện một khi bước vào Chuẩn Thánh, tất nhiên sẽ dẫn đến Thiên Địa Dị Tượng, ngô không thể nào không biết." "..." Các đệ tử Xiển Giáo nghị luận ầm ĩ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ở xa ngoài Tinh Không nhìn thấy bảng xếp hạng này mới chỉ đến hạng năm, cũng là thần sắc mơ hồ.

"Chẳng lẽ trong Hồng Hoang còn có cường giả Chuẩn Thánh?" "Để ngô thôi diễn một lần." Nguyên Thủy Thiên Tôn nhanh chóng quán pháp lực, thôi toán trong vạn vật Hồng Hoang.

"Quái lạ thay, ngô vậy mà ngay cả Chuẩn Thánh cũng không thể thôi toán sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn ngạc nhiên, sắc mặt càng thêm trầm trọng.

Nhưng nghĩ đi nghĩ lại, cuối cùng đành bỏ cuộc.

"Cũng đành thôi, có lẽ là do Hồng Mông Kim Bảng." Nguyên

Thủy Thiên Tôn không còn xoắn xuýt nữa, dù sao Xiển Giáo của y lần này cũng không thể lên bảng.

Tu Di Sơn.

"Sư huynh, lúc này chúng sinh linh Hồng Hoang đều đang nghị luận, xem ra trong Hồng Hoang còn có cường giả Chuẩn Thánh mà ngô đẳng không biết." "Nếu có thể tìm được, để đối phương gia nhập Tây Phương ngô, tất nhiên sẽ tăng thêm chiến lực." Chuẩn Đề Đạo Nhân lại động ý niệm.

Một lực chiến Chuẩn Thánh, khủng bố biết bao.

Tây Phương hiện tại đang thiếu nhân tài như vậy!

"Bảng xếp hạng thu thập mười tên, sáu Chuẩn Thánh Tiệt Giáo đều đã lên bảng." "Hai tên còn lại tất nhiên là Nữ Oa và Hậu Thổ, còn hai tên nữa sẽ là ai?!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng nhất thời không có chuẩn.

Theo bảng xếp hạng được tiết lộ, bọn họ phát giác trong Hồng Hoang này, vậy mà còn rất nhiều chuyện mà các Thánh Nhân bọn họ không thể biết được.

Địa Phủ.

"Nữ Thần Bảng, Hậu Thổ ngô thân là Thánh Nhân, đã lấy thân hóa Luân Hồi, so với Nữ Oa cũng không kém chút nào." "Nếu Nữ Oa hạng nhất, ngô nhất định có thể xếp hạng nhì." Hậu Thổ với khuôn mặt tuyệt sắc uy nghiêm mà thanh lãnh, đôi mắt đẹp lưu chuyển, đầy tự tin.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa quanh thân tràn ngập từng đạo kim sắc thần quang, trang trọng mà thần bí.

“Lần này vị trí bảng thủ chắc chắn không có vấn đề gì.” “Hậu Thổ tất nhiên cũng có thể lên bảng, xếp hạng nhì.” “Chỉ là hạng tư này, sẽ là ai đây?” “Trong Hồng Hoang còn có nữ thần mạnh hơn Kim Linh Thánh Mẫu của Tiệt Giáo sao?” Nữ Oa cũng vô cùng hiếu kỳ.

Kèm theo sự hiếu kỳ và mong đợi của ức vạn vạn sinh linh, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục bắt đầu công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Nữ Thần Bảng hạng tư: Hậu Thổ】 【Kim Bảng Phần Thưởng 1: Một giọt Địa Đạo Thánh Huyết.

Địa Đạo Thánh Huyết, dung hợp Nguyên Thần và nhục thể, nuôi dưỡng tâm thần, nâng cao tu vi, nếu có được cả Địa Đạo Thánh Tâm, liền có thể dung hợp Địa Đạo, một giọt Địa Đạo Thánh Huyết cũng có thể chống lại Địa Đạo xâm thực.】 Nội dung bảng xếp hạng vừa công bố, sắc mặt Hậu Thổ chợt biến.

“!!!” “Ngô vậy mà chỉ là tồn tại hạng tư sao?!” Trên khuôn mặt tuyệt sắc của Hậu Thổ hiện lên một vẻ kinh ngạc.

Nàng thân là Thánh Nhân, bất luận thế nào cũng phải là tồn tại trong top ba!

Nhưng thứ hạng lúc này, thật sự đã vả mạnh vào mặt nàng.

Mà điều càng khiến nàng bất an chính là phần thưởng của bảng xếp hạng này.

“Địa Đạo Thánh Huyết!” “Có thể chống lại Địa Đạo xâm thực.” Hậu Thổ thầm niệm mấy từ khóa này, có thể nói là nghiến răng nghiến lợi.

Khuôn mặt uy nghiêm mà thanh lãnh kia cũng bao phủ một tầng hàn ý.

Đây là bí mật sâu nhất của nàng, không ai biết.

Nhưng phần thưởng của bảng xếp hạng lại trực tiếp công bố ra.

Mặc dù nhận được một giọt Địa Đạo Thánh Huyết do Kim Bảng ban thưởng, đúng là có thể chống lại Địa Đạo xâm thực, nhưng chúng sinh linh Hồng Hoang chẳng phải đều đã biết rồi sao?!

Hậu Thổ lúc này triệt để hoảng loạn.

Một khi bị các Thánh Nhân khác biết được, đặc biệt là Tiếp Dẫn Chuẩn Đề của Tây Phương, thì Địa Phủ này rất có khả năng sẽ bị bọn họ nhòm ngó.

Hậu Thổ thật sự khó yên lòng.

"Cái này phải làm sao đây?" Hậu Thổ sắc mặt càng thêm khó coi.

Nàng nhìn chằm chằm mấy hàng chữ trên Hồng Mông Kim Bảng, bỗng nhiên mắt sáng lên.

"Đúng rồi, Địa Đạo Thánh Tâm." "Trên Hồng Mông Bảng xếp hạng này nói rõ ràng, chỉ cần có được Địa Đạo Thánh Tâm, liền có thể thân hợp Địa Đạo." Hậu Thổ tâm tư đột nhiên bừng sáng, như mây tan thấy mặt trời.

Kim Bảng này đã có thể ban thưởng Địa Đạo Thánh Huyết, vậy thì chứng tỏ nhất định có Địa Đạo Thánh Tâm.

Chỉ cần tìm được nó, rồi thân hợp Địa Đạo, liền có thể trở thành tồn tại như Hồng Quân vậy!!

"!!!" Hậu Thổ tâm thần đột nhiên chấn động, vui mừng không tả xiết.

Tu Di Sơn.

Ánh mắt Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đã nhìn về phía Địa Phủ.

"Không ngờ, nguyên nhân Hậu Thổ vẫn luôn không rời Địa Phủ, lại là nàng đang bị Địa Đạo thôn phệ." "Thật là trời giúp ngô vậy!" Tiếp Dẫn trên mặt toát ra nụ cười vô sỉ, tiếng tính toán trong lòng có

thể nói là vang lên lanh canh.

"E rằng không cần ngô đẳng ra tay, Hậu Thổ cũng sớm muộn sẽ tiêu vong trong Địa Đạo." "Chờ đợi thời cơ, đem Địa Phủ này nắm trong tay Tây Phương." Tiếp Dẫn lẩm bẩm.

Chuẩn Đề bên cạnh cũng gật đầu phụ họa.

Trên Tinh Không.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhận được tin tức này, đồng dạng lông mày giãn ra.

"Hahahah..." "Hậu Thổ, không ngờ ngươi lại đang bị Địa Đạo xâm thực." "Ngay cả có được một giọt Địa Đạo Thánh Huyết, ngươi lại có thể kiên trì được bao lâu?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đã sớm có tính toán về Địa Phủ.

So với các Thánh Nhân khác, Hậu Thổ căn bản không cần phải sợ hãi.

Điều này càng làm tăng thêm quyết tâm nắm chắc phần thắng của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa phượng mâu khẽ run rẩy, trên mặt xẹt qua một tia kinh nghi.

"Hậu Thổ vậy mà chỉ có hạng tư sao?" "Rốt cuộc là chuyện gì vậy?" "Chẳng lẽ hạng ba hạng nhì không phải là Thánh Nhân?!" Nữ Oa có chút không dám tin.

Nhưng nhớ lại quy tắc trên bảng xếp hạng, nói là thực lực, dung mạo, chiến lực, tiên tư... cùng nhau tiến hành so sánh tổng hợp.

"Chẳng lẽ hạng ba và hạng nhì là dung mạo tuyệt thế ư?" "Thậm chí có thể bù đắp sự chênh lệch về tu vi?" Nữ Oa tú mi khẽ nhíu lại.

Điều này cũng không phải không có khả năng.

Nữ Oa trong lòng hiểu rõ, cũng không còn để tâm nữa.

Chương 40

Chỉ cần nàng có thể giữ vững vị trí bảng thủ hạng nhất, hạng nhì hạng ba gì đó, cũng không sao cả.

Nghĩ như vậy, tâm tình Nữ Oa như một cô bé, rất nhanh đã quẳng nghi hoặc ra sau đầu, mong đợi tiếp tục chờ đợi Hồng Mông Kim Bảng công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Nữ Thần Bảng hạng ba: Nữ Oa】 【Kim Bảng Phần Thưởng 1: Già Thiên Xích.

Già Thiên Xích, một thước che trời, lực lượng vô cùng, diễn sinh Âm Dương vạn vật, có thể dung nạp vạn vật, cũng có thể hủy diệt vạn vật, không thể dễ dàng tế xuất.】 Nội dung hạng ba của bảng xếp hạng được công bố.

Ức vạn vạn sinh linh nhìn thấy sau hạng ba vậy mà là hai chữ Nữ Oa, lập tức xôn xao!

"Nữ Oa Nương Nương vậy mà chỉ xếp hạng ba?!" "Không thể sai được chứ?!" "Nữ Oa Nương Nương nặn đất tạo người, là vị Thánh Nhân đầu tiên công đức thành Thánh giữa trời đất." "Dung mạo càng là tuyệt sắc, tồn tại vô song." "Sao lại chỉ có hạng ba???" "..." Toàn bộ Hồng Hoang đều nổ tung.

Trên Kim Ngao Đảo.

Một đám đệ tử Tiệt Giáo càng hít một ngụm khí lạnh.

Ngụm khí lạnh này hít vào có thể nói là thanh thế hùng hậu.

"Không thể nào!!!" "Nữ Oa sư thúc chỉ ở hạng ba!!!" "Không lầm chứ?!" "Hồng Mông Kim Bảng này có sai không??

Cái này cũng quá khó hiểu rồi." Các đệ tử Tiệt Giáo ai nấy đều tràn đầy nghi hoặc và chấn kinh.

Bọn họ đã may mắn được thấy chân dung Nữ Oa, tự nhiên biết dung mạo Nữ Oa.

Trời đất vì nàng mà thất sắc cũng không khoa trương chút nào.

Lại thêm công đức thành tựu của nàng.

Chỉ xếp hạng ba đã rất khoa trương!!

Các đệ tử đều không dám tin.

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng trợn mắt há mồm, trợn tròn mắt không thể tin được.

"Nữ Oa chỉ ở hạng ba sao?" "Không thể nào chứ?" Thông Thiên cũng theo tiềm thức nảy sinh nghi vấn.

Nhưng đối với thứ hạng trên bảng Hồng Mông Kim Bảng, không một ai dám chất vấn.

Điều này càng khiến người ta mơ hồ!

Thứ hạng trên bảng không thể sai được!

Trên Tinh Không.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng ánh mắt đột biến.

"Hạng ba?!" "Nữ Oa vậy mà chỉ được hạng ba?" "Vậy hạng nhì hạng nhất..." Nguyên Thủy Thiên Tôn hít sâu một hơi, càng cảm thấy không thể tin nổi.

Nữ Oa còn chỉ là hạng ba, hạng nhì và hạng nhất phải đẹp đến mức nào?!

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người càng giữ nguyên động tác nhất trí, chấn kinh tại chỗ.

“Chuyện gì vậy?!” “Cái này không thể nào!” “Nữ Oa không phải hạng nhất sao?!

Sao lại chỉ là hạng ba!!!” “Hạng nhất và hạng ba chênh lệch quá nhiều!” Tiếp Dẫn mặt đầy ngơ ngác.

Chuẩn Đề càng mặt đầy kinh ngạc.

Toàn bộ Hồng Hoang trên dưới, tất cả sinh linh đều bị nội dung trên bảng xếp hạng làm cho choáng váng.

Trong nháy mắt nổ tung.

Đặc biệt là khi chúng nhân nhìn thấy trên cuộn trục, dung nhan thịnh thế của Nữ Oa.

Đẹp không thể tả!

Bất luận từ dung mạo ngũ quan, khí chất, thân hình.

Uy nghiêm thần bí, tinh xảo trang trọng, một nụ cười động lòng người ngọt ngào, cười lần nữa thì sâu sắc mê hoặc...

Điều càng tuyệt diệu hơn là, Nữ Oa trên người toát ra vẻ trang nghiêm như Đại Địa Chi Mẫu, không thể mạo phạm.

Hoàn toàn là thần linh!

Đây mới là nữ thần chân chính!

Nhưng tồn tại như vậy, vậy mà chỉ là hạng ba?!!

Tất cả sinh linh đều sôi trào không dứt.

Nhất thời, toàn bộ Hồng Hoang đều bắt đầu thảo luận sôi nổi, như một nồi nước sôi, hơi nóng bốc lên, sủi bọt ùng ục, hoàn toàn không ngừng lại.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa hoa dung thất sắc, thân hình càng cứng đờ.

“Ngô vậy mà chỉ ở hạng ba?!” Nữ Oa tự có cốt cách kiêu ngạo, chỉ xếp hạng ba, trong lòng tự nhiên có bất phục.

Bất luận là riêng về dung mạo, hay riêng về chiến lực, tu vi, tiên tư.

Nàng đều là tồn tại đứng đầu bảng!

Nhưng hiện thực lại cứ thế vả vào mặt Nữ Oa một cái.

Cũng quá mất mặt!

Vừa rồi còn ý khí phong phát, mười phần tự tin hoàn toàn bị nghiền nát.

“Hạng nhì hạng nhất rốt cuộc là kẻ nào?!” “Vậy mà dám cướp đi vị trí hạng nhất của Nữ Oa ngô?!” Nữ Oa thật sự nổi giận.

Khuôn mặt kiều diễm uy nghiêm kia cũng vì thịnh nộ mà trở nên càng thêm nghiêm túc ngưng trọng, khiến người ta không dám đến gần.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm nhìn tất cả vào mắt, chỉ khẽ mỉm cười.

“Không ngờ, Nữ Oa tính khí cũng không nhỏ.” “Cái đẹp mỗi người mỗi khác, Hồng Mông Kim Bảng là dựa vào thực lực tổng hợp để xếp hạng, bao gồm tâm tính, ngộ tính, trí tuệ...

Chắc là thực lực tổng hợp của Nữ Oa vẫn chưa được a!” Lục Phàm khẽ lắc đầu, ném một quả Tinh Ngọc Bồ Đào vào miệng.

“Ngọt!” Lục Phàm mặt đầy ý cười, vừa thưởng thức mỹ thực, vừa ngắm nhìn dung nhan tuyệt thế của Nữ Oa trên cuộn trục.

Thật sự không cần phải quá hưởng thụ.

“Trai tài gái sắc gì đó, ai mà không thích xem chứ!” “Nên có thêm

nhiều bảng xếp hạng như thế này thì tốt biết mấy.” Lục Phàm nhàn nhã, vui vẻ quên cả trời đất.

Cùng lúc đó, mấy vị Thánh Nhân trong Hồng Hoang đều âm thầm dùng thần thức tiến hành tra xét.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử âm thầm dùng Thánh Nhân Chi Lực tra xét tất cả sinh linh trong Hồng Hoang.

Y nhất định phải tìm ra tồn tại tuyệt sắc hơn cả Nữ Oa.

“Chắc là dung mạo còn vượt trội hơn, mới có thể bỏ qua thực lực, ngô ngược lại muốn xem xem, sinh linh Hồng Hoang này rốt cuộc đẹp đến mức nào.” Thánh Nhân Chi Lực của Thái Thanh Lão Tử nhanh chóng quét khắp ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang.

Chỉ cần tồn tại trong Hồng Hoang, thì không có người và việc gì mà y không biết.

Nhưng sau khi Thánh Nhân Chi Lực quét qua, kết quả nhận được lại vô cùng thất vọng.

“Chẳng có ai cả...” “Đây là chuyện gì?” Thái Thanh Lão Tử ngớ người.

Chúng nhân chỉ có thể tĩnh lặng chú ý Hồng Mông Kim Bảng.

Rất nhanh, hạng nhì sắp được công bố.

Hồng Mông Kim Bảng từng trận kim quang rực rỡ, chữ viết trên cuộn trục cũng chậm rãi tiêu tán, bắt đầu ngưng tụ lại. 【Hồng Mông Kim Bảng Nữ Thần Bảng hạng nhì: Đông Hải Tiểu Long Nữ Ngao Lăng】 【Kim Bảng Phần Thưởng 1: Hỗn Độn Vực Ngoại Thần Ma Châu.

Hỗn Độn Vực Ngoại Thần Ma Châu bên trong hàm chứa Đại Đạo

Chí Lý, ẩn chứa một phần Đại Đạo Pháp Tắc, hơi kém Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Một khi luyện hóa, tất nhiên có thể nhận được Đại Đạo Pháp Tắc của nó, có linh trí nhận chủ, nếu bị người ngoài đoạt được, sẽ khởi động công kích.

Bên trong chủ yếu chứa Thủy Hệ Pháp Tắc, thống lĩnh vạn chúng Lân Tộc.】 Nội dung Kim Bảng hiện ra.

Tất cả mọi người đều trợn tròn mắt!

"!!!" "Cái gì?!" "Kẻ xếp trước Nữ Oa vậy mà là Tiểu Long Nữ của Đông Hải?

Một Long Tộc bé nhỏ ư?!" "Cái này... cái này..." "..." Ức vạn vạn sinh linh đều triệt để ngớ người, thậm chí không biết nên nói gì.

Bọn họ trừ kinh ngạc ra thì chỉ còn lại kinh ngạc.

Thứ hạng này quá sức tưởng tượng.

Oa Hoàng Cung.

"Làm sao có lý này!" "Một Long Tộc bé nhỏ, vậy mà có thể xếp trước ngô sao?!" "Đông Hải!" Nữ Oa khí thịnh, gò má bao phủ một tia nộ ý nhàn nhạt.

Thân là Thánh Nhân, thân là Nữ Oa!

Địa vị của nàng trong Hồng Hoang quan trọng đến mức nào?!

Vậy mà bị một cái gì đó Tiểu Long Nữ đoạt mất phong đầu!

Nếu là bảng xếp hạng khác thì còn đỡ.

Đằng này lại là Nữ Thần Bảng?!

"Tiểu Long Nữ sao có thể xếp trước ngô?!" "Điều này tuyệt đối không thể nào!" Nữ Oa áp chế thánh nộ, mắt đầy vẻ không cam lòng.

Trên Tinh Không.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bị nội dung trên Hồng Mông Kim Bảng làm cho chấn động.

Chương 41

"Cái này...

Đông Hải?" "Đông Hải mấy năm gần đây không có động tĩnh gì, Long Tộc càng đã sớm rút khỏi vũ đài Hồng Hoang, sao lại đột nhiên lên bảng?" Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt thâm trầm, sắc mặt ngưng trọng.

Long Tộc năm xưa trong Hồng Hoang là tồn tại bá chủ!

Sau Tiên Thiên Tam Tộc Đại Chiến, tử thương vô số, khí vận Long Tộc hao hết, mới luân lạc đến tình cảnh như ngày nay.

Nhưng sự cường hãn của Long Tộc, cũng không ai dám khinh thị.

Nếu không phải hiện tại thiên phú căn nguyên của Long Tộc đều đã bình thường, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng phải cảnh giác.

"Ngay cả có lên Kim Bảng, Long Tộc cũng sớm đã không thành khí hậu." "Ngay cả có Hỗn Độn Vực Ngoại Thần Ma Châu do Kim Bảng ban thưởng, e rằng cũng không thể luyện hóa nó." Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn về phía Đông Hải, ánh mắt khinh miệt.

"Loại Pháp Bảo có thể sánh ngang với Tạo Hóa Ngọc Điệp này, cấm chế ít nhất cũng là bốn mươi chín tầng cấm chế." Ngay cả Thánh Nhân, muốn trong thời gian ngắn luyện hóa nó, cũng cực kỳ khó khăn.

Huống chi Long Tộc Đông Hải còn chưa có một cường giả Đại La nào.

"Pháp Bảo này cho đi cũng là cho không." Nguyên Thủy Thiên Tôn một trận tiếc nuối.

Nội dung Hồng Mông Kim Bảng nói rõ ràng, Pháp Bảo này có thể nhận chủ.

Ngay cả Tiểu Long Nữ không hoàn toàn luyện hóa nó, người khác cũng không thể cướp đoạt.

Nhưng chẳng phải là lãng phí sao?!

Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ một trận đau lòng.

Nếu có thể ban cho y thì tốt biết mấy.

Dù sao trong Hồng Hoang ngay cả Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh cũng không có.

Khối trong tay Hồng Quân cũng chỉ là mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Mà Hỗn Độn Vực Ngoại Thần Ma Châu có thể sánh ngang với Tạo Hóa Ngọc Điệp, có thể thấy tầm quan trọng của nó!

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử nhíu chặt mày, ánh mắt đã quét một lượt Đông Hải.

"Quái lạ thay!" Thái Thanh Lão Tử lại một phen tìm kiếm kỹ lưỡng.

Thần thức Thánh Nhân càng tuần tra khắp các hải vực khác và các nơi trong Hồng Hoang một lượt.

Vậy mà đều không phát hiện bóng dáng Tiểu Long Nữ!

"Vì sao trong Hồng Hoang lại không tìm được Tiểu Long Nữ?" Thái Thanh Lão Tử sắc mặt chợt biến.

Đối với Đông Hải, Thái Thanh chưa từng để vào mắt.

Mà Đông Hải lại có thủ đoạn gì, để giấu Tiểu Long Nữ đi?

Tu Di Sơn.

"Không bằng, ngô đẳng độ Tiểu Long Nữ về Tây Phương thì

sao?" "Đông Hải không có che chở, ngô đẳng lại vừa hay mỗi người có sở cầu, bồi dưỡng Tiểu Long Nữ." Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đều đã động ý niệm này.

Đương nhiên, điều bọn họ coi trọng nhất chính là Hỗn Độn Vực Ngoại Thần Ma Châu của Tiểu Long Nữ.

Còn lúc này Đông Hải.

Hồng Mông Kim Bảng vừa phát ra, các đệ tử Long Tộc Đông Hải đều thân hình chấn động.

Đông Hải Lão Long Vương càng vui mừng không xiết.

Trên Đông Hải, sóng lớn cuồn cuộn, cao đến vạn trượng.

Trong từng lớp sóng biển trùng điệp có các đệ tử Long Tộc đang bay vút ăn mừng.

"Hống!" Từng tiếng rồng gào thét.

Kèm theo sự hưng phấn của Long Tộc Đông Hải, trên Cửu Thiên càng hưởng ứng bằng sấm sét lóe lên.

"Sát!" Ai nấy đều ăn mừng Tiểu Long Nữ lên Hồng Mông Kim Bảng.

Lão Long Vương càng vui đến phát khóc.

"Không ngờ, tam nữ nhi ngô vậy mà có thể xếp trước Nữ Oa, đạt được Kim Bảng Phần Thưởng." "Chẳng lẽ là Thiên Đạo muốn chấn hưng Long Tộc ngô sao?!" Các thủy tộc khác của Long Tộc cũng tâm triều bành phái.

Có Hỗn Độn Vực Ngoại Thần Ma Châu, Long Tộc tất nhiên sẽ sinh ra tồn tại vượt qua Thánh Nhân!

Tương lai Long Tộc, cuối cùng cũng tái kiến quang minh!

“Chấn hưng Long Tộc!” “Chấn hưng Long Tộc!” “Long Tộc hưng thịnh!” “Long Tộc hưng thịnh!” “...” Các thủy tộc đều ngửa mặt lên trời hô hoán.

Nhất thời Long Tộc sĩ khí đỉnh cao.

“Ngao Lăng hiện ở đâu?” Lão Long Vương nhìn Ngao Bính bên cạnh, kích động lau một vệt lệ.

“Phụ vương, tiểu muội đang bế quan, đối với chuyện xảy ra lúc này e rằng không biết.” Ngao Bính thành thật đáp, trong mắt cũng cảm thấy kích động.

Chỉ là đáng tiếc, Ngao Lăng không có mặt.

“Bế quan?

Năm trăm năm trước nó đã bế quan rồi, sao đến giờ vẫn chưa xuất quan?” Lão Long Vương kinh ngạc.

“Tiểu muội một ngàn năm trước du ngoạn Hồng Hoang, nói là bái dưới trướng một cao nhân, có được một bảo vật, sau khi trở về liền vẫn luôn bế quan, không cho phép bất kỳ ai quấy rầy.” Ngao Bính cũng cảm thấy nghi hoặc.

Bế quan lâu như vậy, cũng nên ra rồi.

Bất quá, Lão Long Vương nghe đến đây, ngược lại cảm thấy hân hoan.

“Xem ra, Long Tộc ngô thật sự muốn chấn hưng uy phong năm xưa rồi a...” “Có con gái như vậy, Long Tộc ngô tất nhiên sẽ một lần nữa đứng vững trước mặt chúng sinh linh Hồng Hoang!” Lão Long Vương hân hoan thở dài một hơi, đôi mắt rồng lấp lánh sinh huy.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm gác chân chữ ngũ, đang nhàn nhã ăn Tinh Ngọc Bồ Đào.

Thấy mấy chữ "Đông Hải Tiểu Long Nữ Ngao Lăng" này, y chìm vào hồi ức.

"Tiểu Long Nữ vậy mà lên Kim Bảng, không tệ không tệ, nhãi ranh cũng có thể dạy dỗ." "Chắc hẳn là đã tham ngộ được một nửa phù văn trong cái Động Viên Bảo Đỉnh kia, tu vi có chút tiến triển." "Chờ nàng hoàn toàn tham ngộ thấu đáo, cũng có thể gia nhập cùng Đát Kỷ bọn họ chung tay trấn thủ Hỗn Độn." Lục Phàm nói, ánh mắt liền xuyên thấu từng tầng mây mù, nhìn về phía Đông Hải.

"Xem ra, Đông Hải sắp náo nhiệt rồi đây." Trên Cửu Thiên, đồng thời xuất hiện mấy đạo tử khí đổ xuống mấy chục vạn dặm từ trên trời mà xuống.

Người đầu tiên đến chính là Nữ Oa.

Ngay sau đó, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cùng lúc đến.

Mấy vị Thánh Nhân giáng lâm Đông Hải, Long Tộc Đông Hải tự nhiên run rẩy sợ hãi.

"Tham kiến mấy vị Thánh Nhân." Lão Long Vương cung kính hành lễ.

"Tiểu Long Nữ ở đâu?" Nữ Oa quét một lượt, không phát hiện Ngao Lăng, ánh mắt cũng trở nên sắc bén.

Mục đích nàng đến đây, không vì cái gì khác.

Chính là muốn tận mắt xem xem, Tiểu Long Nữ này rốt cuộc vì sao, lại xếp trước nàng.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bên cạnh lại tỏ ra đặc biệt hòa nhã.

"Đông Hải Long Vương, ngô đẳng cũng đặc biệt đến chúc mừng Tiểu Long Nữ." "Còn không mau mau bảo nàng ra đây." Lão Long Vương thấy tình hình như vậy, đã sớm mất hồn mất vía.

Đông Hải bao giờ bị mấy vị Thánh Nhân này chú ý đến thế?

Hiện tại, vậy mà một lúc đến ba vị Thánh Nhân?!

Hơn nữa đều muốn gặp Tiểu Long Nữ?!

"Cái này... còn mong mấy vị Thánh Nhân đừng trách tội." "Tiểu nữ từ ngàn năm trước đã bế quan, ta cũng chưa từng gặp nàng." Lão Long Vương mặt đầy bối rối.

Y không dám đắc tội Thánh Nhân, nhưng y cũng không biết Tiểu Long Nữ ở đâu a!

"Bế quan?!" "Ngay cả bế quan, thấy Thánh Nhân cũng không ra tham bái sao?!" Nữ Oa hiển nhiên có chút không vui.

Một đám Long Tộc đều sợ hãi run rẩy, không biết làm sao.

Thánh Nhân nổi giận, dễ dàng liền có thể biến bọn họ thành tro bụi.

"Thánh Nhân thứ tội, tiểu nữ sau khi trở về Đông Hải một lần, liền không biết đi đến đâu bế quan nữa rồi." "Ta thật sự không biết nàng ở đâu." Đông Hải Long Vương vội vàng giải thích.

"Khải bẩm Thánh Nhân, tiểu muội xác thực có trở về Đông Hải một lần bẩm báo muốn bế quan, sau đó Long Tộc liền không còn ai biết tung tích nàng." "Ngô đẳng không dám lừa dối Thánh Nhân." Ngao Bính cũng lập tức tiến lên trả lời.

Nữ Oa sắc mặt lại càng khó coi hơn.

Nàng thân là Thánh Nhân, một cái liếc mắt liền có thể nhìn thấu tâm thần bọn họ.

Tự nhiên biết bọn họ không nói dối.

Chỉ là, nàng kỳ lạ.

Một Tiểu Long Nữ thiên phú căn nguyên bình thường của Long Tộc, làm sao lại có thể làm được không bị Thánh Nhân phát hiện.

Vậy mà không tìm được, Nữ Oa cũng không tiện ở lại lâu.

Một đạo bạch quang, Nữ Oa nhanh chóng rời đi.

Long Tộc Đông Hải cũng mới thở phào nhẹ nhõm.

Lão Long Vương càng đổ mồ hôi đầm đìa.

"Tiểu Long Nữ xếp trước Nữ Oa, nói không chừng sẽ đắc tội Nữ Oa." "Hiện giờ xem ra, vị Thánh Nhân Nữ Oa này xác xác thực thực là đã đắc tội rồi a!" "Ngày sau còn sống thế nào đây?" Lão Long Vương tâm tư thâm trầm.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề kịp thời tiến lên, mặt lộ vẻ cười ôn hòa.

"Ngô đẳng trừ muốn gặp Tiểu Long Nữ, còn có một việc." Tiếp Dẫn Đạo Nhân mặt lộ vẻ từ bi, quanh thân kim quang lấp lánh.

"Thánh Nhân xin cứ nói thẳng." Lão Long Vương trong lòng một trận bất an.

Danh tiếng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, sinh linh Hồng Hoang ai mà không biết.

Chương 42

Đó chính là nổi tiếng vô sỉ!

"Mà giờ Đông Hải lại không có chỗ dựa, không có cường giả Chuẩn Thánh che chở, cũng không có Thánh Nhân bao bọc." "Ngô đẳng thôi toán ra Tiểu Long Nữ có duyên với Tây Phương." "Lão Long Vương có thể xem xét để Tiểu Long Nữ bái nhập môn hạ Tây Phương ngô không?" "Như vậy, Đông Hải liền có hai vị Thánh Nhân làm chỗ dựa." Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nói xong, mặt tươi cười chờ Long Vương cảm ơn đội ơn.

Dù sao, có hai vị Thánh nhân rủ lòng, đối với cảnh ngộ Long tộc hiện tại, chỉ có lợi chứ không có hại.

Sau này Long tộc dựa vào Tây Phương, sẽ không ai dám khinh thường nữa.

"……" Lão Long Vương lại cảm thấy khó xử.

Kẻ ngốc cũng nhìn ra được, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đang tính toán điều gì.

Long tộc có Hỗn Độn Vực Ngoại Thần Ma Châu, bên trong chứa Đại Đạo Pháp Tắc, thuộc thủy chi pháp hệ.

Hồng Mông Kim Bảng đã nói rõ ràng như vậy rồi.

Bảo vật này ngang bằng với Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Long tộc có bảo vật này, nhất định có thể chấn hưng, xưng bá Hồng Hoang.

Cần gì phải dựa vào Tây Phương?!

Huống chi, thanh danh của Tây Phương trong toàn bộ Hồng Hoang

cũng không mấy tốt đẹp.

"Cái này…." "Đại ân của hai vị Thánh nhân, Long tộc cảm kích vô cùng." "Chỉ là, Tiểu Long Nữ vẫn đang bế quan, đợi nàng xuất quan, ta sẽ sai nàng tự mình đến Tây Phương hồi đáp hai vị Thánh nhân, có được không?" Lão Long Vương đáp lời cẩn trọng, đã cố gắng không đắc tội Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Thế nhưng lời từ chối khéo này lại trực tiếp chọc giận Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

"!!" Hai người sắc mặt chợt biến.

Nét từ bi lúc trước giờ đã tiêu tan không còn.

"Ngao Quảng, ngươi đây là cự tuyệt hảo ý của Ngô đẳng ư?" Tiếp Dẫn ngữ khí nghiêm khắc vài phần, Thánh nộ đã bao trùm quanh thân.

Lão Long Vương sắc mặt hơi đổi, vội vàng quỳ lạy xuống.

"Thánh nhân tức giận." "Thánh nhân tức giận a!

Thật sự là ta không thể thay tiểu nữ quyết định, Thánh nhân muốn che chở Long tộc là phúc khí của Long tộc." "Nhưng chuyện này vẫn cần tiểu nữ tự mình gật đầu đồng ý mới được tính là chính thức." Ngao Quảng sợ hãi đến mức toàn thân toát mồ hôi lạnh, sắc mặt tái nhợt.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhìn nhau.

Ngao Quảng nói cũng không phải không có lý.

Nếu vì chuyện này mà nổi giận, lại hiển lộ Tây Phương không biết lý lẽ.

"Nếu đã như vậy, đợi Tiểu Long Nữ bế quan ra, các ngươi mau đến bẩm báo." Tiếp Dẫn buông lời cuối cùng, nhanh chóng rời đi.

Ngao Quảng lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.Trường Sinh Điện.

“Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đây là muốn vô sỉ đến cùng a.” “Chỉ đáng tiếc, đợi Tiểu Long Nữ xuất quan, sợ là chính mắt cũng sẽ không thèm nhìn các ngươi một cái.” Lục Phàm ánh mắt đạm bạc, vẫn nằm trên ghế mây.

Ta vẫn nhớ mấy ngàn năm trước, ta từng đi khắp Hồng Hoang du lịch.

Vừa khéo gặp Tiểu Long Nữ.

Thấy nàng ngoan ngoãn đáng yêu, một lòng muốn tìm kiếm cơ duyên, ta mới ban cho nàng một chiếc Mãn Phù Văn Bảo Đỉnh.

Bảo đỉnh này công thủ nhất thể, có thể trấn áp trời đất Hồng Hoang, thậm chí vũ trụ tinh thần.

Chỉ cần có thể từ từ luyện hóa, tham ngộ, liền có hy vọng chứng đắc Thiên Đạo.

Cái gì Tiếp Dẫn, cái gì Chuẩn Đề.

Chẳng qua chỉ là hai con kiến hôi mà thôi.Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa từ khi trở về từ Đông Hải, liền buồn bực đã lâu.

“Tiểu Long Nữ vậy mà lại bế quan.” “Đợi xuất quan xong, Ngô nhất định phải cùng nàng phân cao thấp.” Nữ Oa hít sâu một hơi, chợt nhớ ra, Hồng Mông Kim Bảng vẫn còn chưa công bố hạng nhất.

Điều này càng khiến gò má Nữ Oa nóng ran.

“Hạng nhì là Tiểu Long Nữ, hạng nhất lại sẽ là ai?!” Giờ khắc này nàng còn muốn biết hơn bất kỳ ai.

Tồn tại đã áp đảo nàng hai lần!

Rốt cuộc trông thế nào?! 【Hồng Mông Kim Bảng Nữ Thần Bảng

Hạng Nhất: Đát Kỷ】【Kim Bảng Ban Thưởng 1: Thôn Phệ Yêu Đan.

Thôn Phệ Yêu Đan, bên trong chứa Thôn Phệ Đại Đạo Phù Văn, có thể thôn phệ vạn vật, luyện hóa chúng để cường hóa bản thân.

Dưới Đại Đạo, đều có thể thôn phệ, vạn cổ tinh thần, vũ trụ thương khung, lực lượng thôn phệ lập tức hủy diệt Hồng Hoang.】【Kim Bảng Ban Thưởng 2: Huyết Hỏa Ngọc Hồ Chi Hồn.

Huyết Hỏa Ngọc Hồ Chi Hồn, một khi dung hợp liền có thể hoàn mỹ kế thừa tất cả pháp lực và công pháp của Huyết Hỏa Ngọc Hồ, là Ngọc Hồ cấp Thiên Đạo, Cửu Mệnh nhất thể, chân thân toàn thân huyết sắc, như lửa liệt hỏa thiêu đốt.

Ngọc Diện Hồ, thống ngự Hỗn Độn.】 Nội dung vừa xuất hiện, Nữ Oa lại lần nữa ngây người.

"!!!" "Cái này…. không phải là Đát Kỷ, một trong ba yêu ở Hiên Viên Phần sao?!" "Sao lại là nàng?!" "Yêu tộc?!" Nữ Oa hoàn toàn bối rối.

Đát Kỷ!

Chẳng qua chỉ là một tiểu yêu quái!

Đúng là có chút tư sắc, nhưng không đủ để xếp trước nàng!

Trong lòng Nữ Oa vạn phần không cam lòng!Vạn vạn ức sinh linh cũng đồng dạng chấn kinh.

Đặc biệt là Yêu tộc tản mát khắp Hồng Hoang.

"Vậy mà là Đát Kỷ ư?" "Ba yêu ở Hiên Viên Phần ư?" "Chẳng lẽ Yêu tộc sắp sửa thống ngự Hồng Hoang trở lại sao?!" "Đát Kỷ vậy mà còn xếp trước Nữ Oa, còn gì là không thể nữa." "……" Một số đệ tử Yêu tộc đều hoàn toàn phát điên.

Đặc biệt là những yêu quái may mắn sống sót trong Yêu Lượng Kiếp.

Khi nhìn thấy Đát Kỷ vậy mà lại xếp hạng nhất, tựa như nhìn thấy một tia hy vọng.

Tây Côn Luân.

Lục Áp càng là toàn thân chấn động, lẩm bẩm niệm thầm.

"Đát Kỷ……" "Yêu tộc……" Đồng tử Lục Áp nhanh chóng lóe lên một đạo sáng, phảng phất rơi vào hồi ức.

Hồi ức lại năm xưa Yêu Đình từng huy hoàng đến nhường nào!

Đệ tử Yêu tộc đã thống ngự Hồng Hoang ra sao!

"Cảnh tượng thịnh vượng này, chẳng lẽ sắp tái hiện sao?!" "Ta vậy mà không biết Yêu tộc lại có tồn tại như vậy." Lục Áp giờ phút này lòng nóng như lửa đốt, muốn nhanh chóng tìm thấy Đát Kỷ.Bích Du Cung.

Thông Thiên ngẩng đầu nhìn Hồng Mông Kim Bảng, cũng bị chấn động sâu sắc.

"Không ngờ, Hậu Thổ và Nữ Oa, vậy mà đều xếp phía sau." "Chắc hẳn Đát Kỷ này có chỗ hơn người." "Bằng không, Hồng Mông Kim Bảng làm sao lại công bố nàng ở hạng nhất?!" Thông Thiên kinh ngạc không thể tin nổi.

Nhưng cũng chỉ chấn kinh trong lòng, không biểu lộ ra ngoài.

Trên tinh không.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì có vẻ hơi không bình tĩnh.

"Hồ đồ!" "Một con yêu quái của Hiên Viên Phần, làm sao có thể đứng đầu bảng?!" "Đây quả thực là hồ đồ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trước nay vốn không xem trọng lũ súc sinh lông lá kia.

Thấy Đát Kỷ một kẻ vô danh tiểu bối vậy mà lại đứng hạng nhất, trong lòng tự nhiên không vui.

Nhưng dù trong lòng phẫn nộ, y cũng không cách nào thay đổi được.

Hồng Mông Kim Bảng một khi đã công bố, liền là sự thật đã định.

Điều này chỉ có thể nói rõ, Đát Kỷ xếp hạng nhất, quả thực xứng đáng với danh tiếng!

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng vậy, lại lần nữa dùng Thánh nhân chi lực bắt đầu thôi diễn.

Y bình tức ngưng thần, vô cùng chuyên chú.

Một đôi mắt đục ngầu chợt như âm dương không ngừng xoay chuyển, càn khôn điên đảo trong đó, chìm chìm nổi nổi.

Một ánh mắt tựa hồ xuyên thấu trường hà thời gian vô tận, huyền ảo đến cực điểm.

Nhưng ngay sau đó, ánh mắt Thái Thanh Lão Tử thu về, mặt lộ vẻ sầu muộn.

"Quái lạ……" "Thật sự quá đỗi kỳ quái……" "Vì sao một yêu tộc nho nhỏ này, Ngô lại không thể tìm kiếm được?" "Trong Hồng Hoang căn bản không có khí tức của nàng." Thái Thanh Lão Tử nhíu chặt mày, cảm thấy rất không ổn.

Từ khi Hồng Mông Kim Bảng công bố, rất nhiều chuyện đã đảo lộn nhận thức của y.

Rất nhiều chuyện cũng có chút không đúng.

Nhưng Thái Thanh Lão Tử căn bản không thể nói rõ.

Chỉ có thể nhận định rằng tất cả đều là do sự tồn tại của Hồng Mông Kim Bảng.Mà lúc này, bên ngoài Hỗn Độn Thiên.

Đát Kỷ tay cầm lợi kiếm, quanh thân tỏa ra kim quang chói mắt.

Làn da càng phát sáng, trong suốt như ngọc.

Cả người nàng như một Tiểu Kim Nhân, một mình trấn thủ nơi đây.

Khuôn mặt tinh xảo yêu mị toát ra uy nghiêm, giữa hai hàng lông mày sát khí lộ rõ, ánh mắt kiên nghị sắc bén.

Thân hình cao ráo thon gọn như rơi xuống vực sâu vô tận, nhưng không hề lộ vẻ sợ hãi.

Ngược lại, quanh thân nàng lại tỏa ra khí tức đáng sợ, bao phủ bốn phía.

Thân hình yểu điệu được bao bọc bởi chiếc váy dài màu đỏ rực như lá phong, anh tư hiên ngang.

Đối với tất cả những gì xảy ra trong Hồng Hoang, Đát Kỷ tự nhiên cũng biết.

Nhưng, những điều này đều không đủ để lay chuyển nàng trấn thủ Hỗn Độn.

Mà lúc này, mấy vị Thánh nhân cũng như việc tìm kiếm Tiểu Long Nữ, đều đang tìm kiếm Đát Kỷ.

Chương 43

Oa Hoàng Cung.

Thần sắc Nữ Oa hơi phức tạp.

Nàng cũng thân là Yêu tộc, huống hồ lại sở hữu Chiêu Yêu Phiên có thể triệu hoán chúng yêu Hồng Hoang.

Đát Kỷ chẳng qua chỉ là một trong vạn vạn tiểu yêu.

Vậy mà lại có thể lăng giá trên nàng, đứng đầu bảng!

Nữ Oa không thể chịu đựng được.

Điều này khiến thể diện của Thánh nhân Nữ Oa phải để đâu?!

"Khai!" Nữ Oa thần tình lại ngưng trọng vài phần, môi hé mở.

Chiêu Yêu Phiên triển khai, treo lơ lửng trên Cửu Thiên.

Đuôi phiên bay phấp phới, bao trùm hư không vô tận.

Thân phiên bị từng đạo khí tức thần bí màu tím bao quanh, yêu khí vô tận tản ra.

Trong Hồng Hoang, vạn vạn ức Yêu tộc đều phủ phục quỳ lạy.

Thấy Chiêu Yêu Phiên, liền chỉ nghe lệnh Nữ Oa.

"Đát Kỷ, lập tức ra đây." Giọng nói uy nghiêm của Nữ Oa vang vọng Cửu Thiên, bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Nàng muốn xem xem, con Cửu Vĩ Hồ này rốt cuộc tuyệt sắc đến mức nào.

Vậy mà lại có thể khiến Hồng Mông Kim Bảng lập nàng làm đầu bảng.

Đi kèm với một tiếng hiệu lệnh của Nữ Oa, tất cả sinh linh trong

Hồng Hoang đều vô cùng căng thẳng.

Thế nhưng sau khi chờ đợi rất lâu, cũng không thấy Đát Kỷ hiện thân.

Không có bất kỳ ai đáp lại Nữ Oa.

"!!!" Sắc mặt Nữ Oa xanh mét.

Nàng thân là Thánh nhân, lại có Chiêu Yêu Phiên trong tay.

Một tiểu yêu nho nhỏ vậy mà dám xem thường nàng?!

Quả thực là quá đáng!

Nữ Oa tức giận không nhẹ.

"Đát Kỷ!

Còn không mau hiện thân!" Nữ Oa chấn nộ.

Trên Cửu Thiên, tức thì sấm sét ầm ầm.

Vạn vạn ức sinh linh thấy Thánh nhân phát nộ, đều sắc mặt đại biến.

"Nữ Oa Nương Nương chấn nộ rồi……" "Cửu Vĩ Hồ vì sao vẫn chưa hiện thân??" "Một tiểu yêu cũng dám làm trái Thánh nhân ư?" "Dù đã lên Hồng Mông Kim Bảng, Cửu Vĩ Hồ cũng tuyệt đối không phải đối thủ của Nữ Oa Nương Nương…… Đây không phải là tự tìm cái chết sao?!" "……" Các đệ tử Yêu tộc đều phát biểu ý kiến, sắc mặt ngưng trọng.

Nhưng mặc dù vậy, vẫn không thấy Đát Kỷ hiện thân.

Nữ Oa thực sự bị chọc tức không nhẹ.

Nàng chấn nộ không thôi, nhanh chóng thu hồi Chiêu Yêu Phiên.

Ngay sau đó quán nhập Thánh nhân pháp lực, trực tiếp bắt đầu tìm kiếm tung tích Đát Kỷ.

Pháp lực Thánh nhân mênh mông quán nhập, Nữ Oa lập tức dựa theo nhân quả và dấu vết của Hiên Viên Phần bắt đầu thôi diễn.

"Sao lại không tìm thấy?!" "Đát Kỷ vậy mà không ở trong Hồng Hoang?!" Sắc mặt Nữ Oa lại trầm xuống.

Đầu tiên là Tiểu Long Nữ, sau đó lại là Đát Kỷ!

Điều này không thể nào a!!

Nữ Oa kinh nghi bất định, dần dần thu liễm nộ ý.

Nàng chỉ cảm thấy kỳ lạ.

Trên tinh không.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cảm thấy không thể tin nổi.

Y cũng dùng Thánh nhân chi lực tìm kiếm Đát Kỷ.

Cũng không thu hoạch được gì.

Thái Thanh Lão Tử cũng không có bất kỳ manh mối nào.

"Chẳng lẽ là Hồng Mông Kim Bảng cố ý che giấu tung tích của yêu quái này ư?" Thái Thanh Lão Tử chỉ có thể suy đoán như vậy.Trường Sinh Điện.

"Quả nhiên, phụ nhân dễ dàng đố kỵ phụ nhân." "Nữ Oa trước mặt thế nhân, trước nay luôn uy nghiêm đoan trang, nay lại vì Đát Kỷ mà chấn nộ, thật sự hiếm thấy." Lục Phàm nhịn cười, nhưng khóe miệng vẫn khẽ nhếch lên.

"Đợi thời cơ chín muồi, nên để Đát Kỷ trở về." Lục Phàm ánh mắt xuyên thấu Hồng Hoang, trực tiếp nhìn về phía Hỗn Độn.

Chỉ thấy Đát Kỷ thân tư hiên ngang, luôn cảnh giác.

Lợi kiếm trong tay nàng càng lúc nào cũng sẵn sàng, hàn quang bốn phía.

Cho đến khi Hồng Mông Kim Bảng hoàn toàn công bố xong Nữ Thần Bảng, một luồng khí tiên sương mù lại bao phủ cuộn vàng.

Tựa như một lớp khăn voan mỏng thần bí.Vạn vạn ức sinh linh trong Hồng Hoang, dần dần thu hồi ánh mắt.

Chỉ là lần công bố bảng danh sách này, thực sự quá mức chấn động.

"Không ngờ Long tộc Đông Hải vậy mà cũng có ngày ngẩng mặt lên." "Sau này Long tộc e rằng sẽ trọng chấn huy hoàng." "Phải a… Yêu tộc cũng sắp quật khởi rồi…" "Thật không ngờ, Nữ Oa Nương Nương vậy mà lại xếp phía sau." "……" Vạn vạn ức sinh linh vẫn không nhịn được bàn luận.

"Hình dáng Đát Kỷ trên cuộn trục vừa rồi, chư vị đều thấy rõ chứ, thật sự là đẹp a!" "Dường như thật sự còn mỹ miều hơn Nữ Oa Nương Nương rất nhiều, lại còn mang theo anh khí, khiến người ta không dám nhìn thẳng." "Không thể tưởng tượng được khi thấy người thật, lại sẽ có dung nhan đến mức nào." "……" Các sinh linh đều đang bàn luận, dường như vẫn còn chưa hết hứng thú.

Trên Kim Ngao Đảo.

Tam Tiêu các nàng đối với bảng danh sách cũng là vô cùng chấn kinh.

"Thật không ngờ……" "Hạng nhất vậy mà lại là Đát Kỷ ở Hiên Viên Phần, từ trước đến nay chưa từng nghe nói." "Hôm nay, Đát Kỷ này coi như là ai ai cũng biết trong Hồng Hoang." Bích Tiêu che lấy khuôn mặt tinh xảo nhỏ nhắn, cười tinh nghịch đáng yêu.

"Lần này Hồng Mông Kim Bảng chỉ công bố danh thứ, chứ không nói rõ chi tiết nguyên do." "Chắc hẳn Tiểu Long Nữ và Đát Kỷ không chỉ vì mỹ mạo, mà là do có những điểm hơn người khác mới có thể

vượt qua Nữ Oa Sư Thúc, đăng đỉnh hạng nhì và hạng nhất." Vân Tiêu Tiên Tử phân tích tỉ mỉ, mím chặt môi.

Quỳnh Tiêu cũng phụ họa gật đầu.

Chỉ là rốt cuộc vì nguyên nhân gì, các nàng thật sự không nghĩ ra.Trong Hồng Hoang, sự xôn xao vẫn tiếp diễn.

Vạn vạn ức sinh linh đều cảm thấy chưa thỏa mãn.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vừa từ Đông Hải trở về, lúc này trong lòng lại có ý nghĩ.

"Đát Kỷ, Yêu tộc." "Sư huynh, Đát Kỷ này nếu cũng có thể độ về Tây Phương, nhất định sẽ khiến sinh linh Hồng Hoang nhìn thấy sự bao dung của Tây Phương ta." "Ban cho sinh linh Hồng Hoang một ấn tượng cực tốt." "Lại còn có thể kéo gần quan hệ với Nữ Oa." Chuẩn Đề Đạo Nhân trong lòng lại nảy sinh ý niệm.

"Nhưng cảnh tượng vừa rồi, Đát Kỷ dường như đã đắc tội Nữ Oa, làm gì có chuyện kéo gần Nữ Oa mà nói?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân khẽ nhíu mày, cho là không ổn.

"Huống chi, trong Hồng Hoang, lại không có khí tức của Đát Kỷ, giống như Tiểu Long Nữ, thật sự kỳ lạ." Tiếp Dẫn Đạo Nhân càng nghĩ càng thấy không đúng.

Mặc cho bọn họ dùng Thánh nhân thần thức tìm kiếm thế nào, cũng không cách nào tìm thấy.

Một tiểu yêu nho nhỏ, sẽ đi đâu chứ?!Ngay khi mọi người đều có những suy nghĩ khác nhau, Hồng Mông Kim Bảng cuối cùng lại có động tĩnh.

Từng đạo sấm sét trầm đục vang lên từ trên Cửu Thiên.

Trong mây mù bừng bừng vô tận lôi thần màu tím.

Từng tia điện tím như roi quất.

"Chậc!" Ánh mắt vạn vạn ức sinh linh lại lần nữa hướng về Hồng Mông Kim Bảng.

Từ sự kiêng dè, cung kính ban đầu.

Giờ đây các sinh linh đã quen thuộc.

Bọn họ càng thêm mong chờ được thấy, lần này công bố sẽ là bảng danh sách gì.

Cuộn vàng tỏa ra thần quang vô cùng rực rỡ.

Một luồng tiên linh chi khí bàng bạc tản mát ra.

Chỉ riêng linh khí tản mát ra từ Hồng Mông Kim Bảng, cũng tinh thuần hơn linh khí trong Hồng Hoang hàng ngàn vạn lần.

Trên cuộn vàng, mấy hàng chữ lớn kèm theo sấm sét lần lượt hiện ra. 【Hồng Mông Kim Bảng Trận Pháp Bảng sắp công bố!】 【Bảng danh sách này chỉ ghi nhận mười trận pháp có chiến lực siêu quần!】 【Một khi lên bảng, người sở hữu liền có thể nhận Kim Bảng ban thưởng, cũng có thể nhận được phù văn tăng cường trận pháp!】 【Bây giờ chính thức bắt đầu công bố!】 Nội dung Hồng Mông Kim Bảng hiện ra.

Vạn vạn ức sinh linh thấy lần công bố bảng danh sách này, đều hưng phấn không thôi.

"Lần này là Trận Pháp Bảng!" "Nhìn khắp Hồng Hoang, chỉ có Thánh nhân Thông Thiên của Tiệt Giáo là am hiểu bố trận nhất!" "Bảng danh sách này nhất định lại bị Tiệt Giáo độc chiếm rồi!" "……" Vạn vạn ức sinh linh đều bắt đầu nghị luận.

Trên tinh không.

“Trận Pháp Bảng?!” Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi thấy bảng danh sách lần này sắp công bố, biểu cảm trên mặt hoàn toàn không giữ nổi.

Điều này quả thực là đang ban thưởng cho Tiệt Giáo!

Trước có một Nữ Thần Bảng!

Tiệt Giáo đã chiếm hết mọi sự chú ý.

Bây giờ lại đến một Trận Pháp Bảng!!

Xiển Giáo lại chẳng có lấy một trận pháp nào cả!!

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn khó coi đến cực điểm.

Bát Cảnh Cung.

Chương 44

Thái Thanh Lão Tử ánh mắt hơi nheo lại, chậm rãi gật đầu.

“Trận Pháp Bảng.” “Xem ra Tiệt Giáo lần này lại sắp lên bảng rồi.” Tuy nhiên, Thái Thanh Lão Tử căn bản không lo lắng.

Bởi vì y cũng có một trận pháp, Lưỡng Nghi Vi Trần Trận!

Trận pháp này là một tuyệt thế khốn trận do Thái Thanh Lão Tử dùng Thái Cực Đồ trấn áp trận nhãn mà bày ra.

Lưỡng Nghi Vi Trần, một vi trần một thế giới, là khốn trận đỉnh cao nhất.

Hầu như có thể khốn trụ tất cả mọi người!

“May mà Ngô còn giữ lại một chiêu, không đến nỗi để Thông Thiên một mình chiếm hết sự chú ý này.” Thái Thanh Lão Tử mặt đầy nụ cười.

Y đối với trận pháp của mình mười phần tự tin.

Dù sao, trong Hồng Hoang cũng không có mấy trận pháp có thể lên bảng.

Trận pháp của y tuy không lợi hại bằng Sát Lục Trận Pháp của Thông Thiên, nhưng cũng đủ để thấy được sự chân thật.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sau khi thấy lần công bố này là Trận Pháp Bảng, cũng đồng dạng thở phào nhẹ nhõm.

“Lần này, Tây Phương ta cuối cùng cũng có cơ hội.” “May mà Ngô có một Bồ Đề Đại Trận.” Chuẩn Đề Đạo Nhân mặt đầy đắc ý.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng thở phào.

“Lần này Tây Phương ta nhất định có thể lên bảng.” Chuẩn Đề gật đầu, càng thêm mong chờ.

Trải qua nhiều lần như vậy, hai người đã bị tiêu hao rất nhiều kiêu khí và tham dục.

Cũng không tranh giành ba hạng đầu, chỉ cần có thể lên Kim Bảng.

Dù là hạng mười, cũng đã mãn nguyện.

U Minh Huyết Hải.

“Háp háp háp……” Trên Huyết Hải, vang lên tiếng cười sảng khoái và tự đắc của Minh Hà Lão Tổ.

“Trận Pháp Bảng!

Cuối cùng cũng để Ngô đợi được cơ hội.” “Huyết Hà Đại Trận của Ngô cũng không phải ăn chay.” “Tuy không sánh bằng Thánh nhân trận pháp, nhưng cũng có thể bảo đảm một vị trí trong ba hạng cuối.” “Chỉ cần nhận được Kim Bảng ban thưởng, A Tu La nhất định sẽ quật khởi.” Minh Hà Lão Tổ đã ngẩng đầu chờ đợi.

Trận Pháp Bảng lần này, y có tuyệt đối tự tin sẽ lên bảng.

Địa Phủ.

Hậu Thổ Nương Nương nhìn ba chữ Trận Pháp Bảng trên Hồng Mông Kim Bảng, lại âm thầm thở dài.

“Nếu huynh trưởng môn còn ở đây, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận nhất định sẽ là tồn tại đứng đầu bảng.” Hậu Thổ tiếc nuối mất đi cơ hội lên bảng lần này, gợi lên chuyện cũ, trong lòng tự nhiên ấm ức buồn bực.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận do mười hai Tổ Vu cùng nhau kiến lập, có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân!

Trận pháp này có thể cứng đối cứng với Thánh nhân tồn tại!

Nhất định là tồn tại đứng đầu!

Tây Côn Luân.

Cùng tâm cảnh với Hậu Thổ Nương Nương còn có Lục Áp.

"Khả ố!" "Lần này lại là Trận Pháp Bảng!" "Nếu không phải Yêu tộc vẫn lạc, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận nhất định sẽ là tồn tại số một số hai." Lục Áp hồi ức lại quá khứ, trong lòng cuồn cuộn nộ ý ngút trời.

Nếu không phải năm đó Côn Bằng phản bội, Yêu tộc nói không chừng đã có một kết cục khác.

"Côn Bằng!" Lục Áp nghiến răng nghiến lợi, hai mắt phóng ra từng đạo liệt hỏa mặt trời.

Khiến cho hư không xung quanh cũng bắt đầu dần dần vặn vẹo.

"Ngô nhất định phải tìm ra ngươi!

Rồi xé xác vạn đoạn!" Lục Áp hai nắm tay siết chặt, giận không thể át.Trên Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo sau khi thấy lần công bố bảng danh sách này, tiếng hoan hô vang dậy.

"Đây quả thực là bảng danh sách được làm riêng cho Tiệt Giáo." "Lần này, Tiệt Giáo ta nhất định sẽ độc chiếm bảng danh sách!" "……" Các đệ tử Tiệt Giáo đã không chờ nổi.

"Vạn Tiên Trận và Tru Tiên Trận của Sư tôn có thể nói là tồn tại uy lực nghịch thiên." "Chỉ là không biết Vạn Tiên Trận xếp hạng nhất, hay Tru Tiên Trận xếp hạng nhất?" "……" Các đệ tử Tiệt Giáo đã bắt đầu thảo luận rốt cuộc trận pháp nào ở hạng nhất, trận pháp nào ở hạng nhì.

Hoàn toàn là một cảnh tượng hòa thuận.

Tam Tiêu Đạo Trường.

“Tỷ tỷ, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận của chúng ta nói không chừng cũng có thể lên bảng.” Bích Tiêu mặt đầy mong đợi.

“Cửu Khúc Hoàng Hà Trận bên trong có Hoặc Tiên Đan, Bế Tiên Quyết, có thể làm mất thần của tiên, tiêu diệt phách của tiên, hãm tiên chi hình, tổn hại tiên chi khí, làm mất đi bản nguyên thần tiên, tổn hại chi thể của thần tiên.” “Thần tiên vào đây liền thành phàm nhân!

Phàm nhân vào đây liền lập tức tuyệt diệt!” “Uy lực như vậy, còn không đủ để lên bảng sao?” Bích Tiêu Tiên Tử mặt đầy ngạo nghễ, hoàn toàn tự tin.

Ngoài Tam Tiêu ra, trên Kim Ngao Đảo, Thập Thiên Quân cũng đồng dạng lòng ôm thần hướng.

“Thập Tuyệt Trận của Ngô, liệu có cơ hội lên bảng chăng?” “Nếu có thể lên bảng, tăng cường chiến lực trận pháp, nhận được Kim Bảng ban thưởng, tu vi của Ngô liền có thể một đường thăng tiến a!” Thập Thiên Quân mắt đầy mong đợi, từng người đều chăm chú nhìn Hồng Mông Kim Bảng.

Dù là hạng mười, bọn họ cũng cam tâm tình nguyện.

Mọi người đều đã chờ Kim Bảng ban thưởng.Trong một trận nghị luận của sinh linh Hồng Hoang, bảng danh sách mà bọn họ mong đợi cũng chính thức bắt đầu công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Trận Pháp Bảng Hạng Mười: Vạn Tiên Đại Trận.】 【Vạn Tiên Đại Trận: Do Thông Thiên Giáo Chủ chấp chưởng, lấy Lục Hồn Phiên làm trận nhãn, là huyễn thuật, hồn trận, trận trung trận.

Lục Hồn Phiên chỉ cần lay động trong trận, sáu người tất tử.

Trong trận theo thức Thái Cực, đá lở bay múa, thi triển huyền công, phát động tiếng sấm, vây khốn người phá trận, tế khởi ấn phụ,

trong trận tường đồng vách sắt, xuất hiện hung thần ác sát, Thánh nhân tất tử vô nghi.】【Người sở hữu: Thông Thiên Giáo Chủ】【Kim Bảng Ban Thưởng 1: Huyền Kim Phù.

Huyền Kim Phù dung hợp vào trận pháp, nâng cao thực lực tổng hợp và chiến lực của trận pháp.】【Kim Bảng Ban Thưởng 2: Huyền Quang Kính.

Huyền Quang Kính, trong gương nở hoa thế giới, mộng ảo hư thực, câu nhiếp Nguyên thần, vây khốn trong gương, dùng để luyện hóa, Nguyên thần Thánh nhân cũng không thể chống đỡ.】Hạng mười công bố.

Vạn vạn ức sinh linh đều hít một hơi khí lạnh.

"Cái này cũng quá mạnh rồi!" "Hạng mười đã mạnh đến mức này rồi sao?" "Vậy còn… có để các trận pháp khác lên bảng nữa không?" "……" Vạn vạn ức sinh linh đều bị chấn động.

Bọn họ vạn lần không ngờ, hạng mười vậy mà lại chính là Vạn Tiên Trận của Thông Thiên.

Trong lòng bọn họ, Vạn Tiên Trận phải là tồn tại trong ba hạng đầu!

Sao lại một cái rớt xuống hạng mười??

Cuối bảng??

Bát Cảnh Cung.

Thấy cuối bảng là Vạn Tiên Trận, sắc mặt Lão Tử đột nhiên đen lại.

Vừa rồi còn mặt đầy mong đợi, giờ khắc này hoàn toàn cứng đờ.

Cái này còn xếp hạng cái gì nữa?!

Mấy vị Thánh nhân, ai mà không biết Vạn Tiên Trận của Thông

Thiên lợi hại.

Đùa à!

Thánh nhân đều tất tử vô nghi tồn tại?!

Cái này mà xếp hạng mười??

Vậy Lưỡng Nghi Vi Trần Trận của y chắc chắn không thể lên bảng!

Hy vọng triệt để phá diệt!

Kim Bảng ban thưởng không còn!

Thái Thanh Lão Tử quả thực không đành lòng nhìn.

Thực sự bị chọc tức không nhẹ!

Trên tinh không.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn dĩ cũng không có trận pháp nào, giờ khắc này thấy Thông Thiên lên bảng, trong lòng tự nhiên thấy chua xót.

"Huyền Quang Kính?!

Vậy mà có thể câu nhiếp Nguyên thần Thánh nhân, luyện hóa chúng?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng kiêng kỵ.

Ánh mắt y ngoan độc vài phần, càng thêm khẳng định phải cuốn Tiệt Giáo vào Phong Thần Lượng Kiếp.

Chỉ có như vậy, mới có thể khiến Tiệt Giáo triệt để biến mất!

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhìn nhau, sắc mặt xám xịt.

Hai người chật vật không chịu nổi.

"Vạn Tiên Trận vậy mà lại là hạng mười?!!" Chuẩn Đề không thể

tin được.

Nếu Vạn Tiên Trận cũng chỉ là hạng mười, thì Bồ Đề Đại Trận của Chuẩn Đề tự nhiên không thể xếp hạng.

"Sao lại như vậy!!" "Sao lại như vậy a!!" "Chẳng lẽ trong Hồng Hoang này, còn có tồn tại lợi hại hơn trận pháp của Thông Thiên sao?!" Chuẩn Đề không thể chấp nhận sự thật này.

Khó khăn lắm mới nhìn thấy một tia hy vọng, lại cứ như vậy bị hủy diệt.

Dù cho tâm cảnh Thánh nhân đã sớm tu luyện đến mức cổ tỉnh vô ba, cũng khó có thể không phẫn nộ.

"Chẳng lẽ trận pháp của Vu tộc, Yêu tộc đều vẫn còn tồn tại trong Hồng Hoang?!" Chuẩn Đề chợt nghĩ đến khả năng này, không khỏi sắc mặt đại biến.

Chỉ có như vậy, mới có thể khiến Vạn Tiên Trận xếp cuối bảng.

"Vẫn nên tĩnh quan kỳ biến." Tiếp Dẫn Đạo Nhân lặng lẽ nhìn chăm chú Hồng Mông Kim Bảng, sắc mặt phức tạp.

Bích Du Cung.

Chương 45

"!!" "Vạn Tiên Trận của Ngô vậy mà chỉ xếp hạng mười ư?!" Thông Thiên trong lòng chấn động vô cùng.

Y tính đi tính lại, tính ra đủ loại biến số, nhưng lại không ngờ Vạn Tiên Trận lại ở hạng cuối cùng.

Thế nào cũng phải là tồn tại trong ba hạng đầu chứ!

"Chẳng lẽ lại là Quy Nhất Đạo Nhân sao?" Thông Thiên Đạo Nhân nghĩ đến tồn tại thần bí này trong Hồng Hoang, cơ thịt trên mặt giật giật.

Vừa nghĩ đến tồn tại này, Thông Thiên liền chẳng có cách nào cả.

Chỉ có thể nói, một núi còn cao hơn một núi!Hồng Mông Kim Bảng hai đạo bạch quang chợt lóe, không thấy tung tích.

Đợi Thông Thiên phản ứng lại, phần thưởng đã được ban phát.

Phù văn đã được Thông Thiên nạp vào Nguyên thần, một khi tế xuất Vạn Tiên Trận liền có thể dung hợp.

Mà Huyền Quang Kính này, lơ lửng giữa không trung, chỉ lớn bằng bàn tay.

Mặt kính như hư không vô tận, có thể thôn phệ tất cả.

Thân kính thì do rất nhiều bảo thạch cấu thành.

Bên trong những bảo thạch này như một phương vũ trụ nhỏ, ẩn chứa năng lượng vô tận, huyền ảo vô cùng.

Thông Thiên suýt nữa nhìn đến thất thần.

"Để Ngô thử uy lực của ngươi." Thông Thiên vươn tay nắm lấy thân kính, tức thì trong mặt kính phát ra mấy đạo quang trụ.

“Ong!” Quang trụ bắn thẳng vào thương khung vô tận, xuyên thẳng Hỗn Độn.

Theo pháp lực của Thông Thiên quán nhập, quang trụ tức thì hóa thành một mặt kính khổng lồ che phủ Cửu Thiên.

Toàn bộ Cửu Thiên như bị thứ gì đó hoàn toàn bao phủ.

Tinh thần, liệt nhật đều bị che lấp.

Hồng Hoang tức thì rơi vào bóng tối vô tận.

Mọi người kinh hãi ngẩng đầu nhìn lên.

Vực sâu không ngừng ngưng kết trên mặt kính tạo thành một con mắt, giờ khắc này đang nhìn chằm chằm chúng sinh.

Con mắt lạnh lẽo, không chút tình cảm.

Mang đến nỗi sợ hãi chấn nhiếp Nguyên thần cho mọi người.

Ngay cả Thánh nhân cũng đã bắt đầu run rẩy bần bật.

Sau đó, con mắt kia đột nhiên mở ra, một vệt hồng quang tinh hồng dần dần lan tràn.

Trên Cửu Thiên, chợt như huyết thủy không ngừng sôi trào.

Vạn vạn ức sinh linh đều bị nhiếp vào trong đó, phảng phất rơi vào trong huyết thủy mênh mông.

“A!!” “A!!” “……” Tiếng la hét chói tai khủng khiếp liên miên không dứt.

Khoảnh khắc tiếp theo, huyết thủy lại hóa thành biển lửa ngập trời.

Hồng Hoang triệt để hóa thành một biển lửa, cuồn cuộn màu đỏ rực như lửa.

Vô số cầu lửa rơi lả tả xuống.

Thông Thiên thấy tình hình này, vung tay, nhanh chóng thu hồi pháp lực.

Cũng ngay khoảnh khắc pháp lực thu hồi, tất cả lại trở về bình tĩnh.

Mọi người dần dần tỉnh lại, nhưng vẫn kinh khủng vạn phần.

Rồi cẩn thận nhìn quanh bốn phía, đâu có huyết hải, đâu có hỏa hải??

Tất cả đều chẳng qua là huyễn giác.Trên tinh không.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tận mắt chứng kiến sự lợi hại của Huyền Quang Kính, tức giận đến mức môi tái nhợt.

Vừa rồi, y vậy mà cũng không cẩn thận bị nhiếp vào trong đó.

Biển máu tanh tưởi chướng mũi bao trùm y.

Biển lửa nóng bỏng nuốt chửng y.

Cảm giác sợ hãi đó, tương đương với việc giáng cho Nguyên Thủy Thiên Tôn một cái tát trời giáng.

"Thông Thiên!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi thốt ra hai chữ này.

Y giờ khắc này đã động sát tâm.

Bát Cảnh Cung.

Trong đôi mắt đục ngầu của Thái Thanh Lão Tử lộ ra một tia kinh hãi.

Rất lâu sau vẫn chưa hoàn hồn.

"Huyền Quang Kính, quả nhiên là một đại lợi khí để đối phó Thánh nhân!" "Dù Ngô đã là Đỉnh phong Tứ Trọng Thiên, vậy mà vẫn bị nhiếp vào trong đó." Thái Thanh Lão Tử cũng không thể không sinh

lòng kiêng kỵ.

Giờ đây Hồng Mông Kim Bảng liệt kê các loại bảng danh sách, cục diện Hồng Hoang đã xảy ra biến hóa.

Trong tay Thông Thiên có nhiều phương pháp đối phó Thánh nhân.

Thái Thanh Lão Tử tự nhiên lo lắng.

"Nhất định không thể để Tiệt Giáo xưng bá Hồng Hoang." "Cũng không thể để Thông Thiên trở thành tồn tại cường đại nhất trong Tam Thanh." Thái Thanh Lão Tử cũng đồng dạng động sát niệm đối với Thông Thiên.

Nhưng so với sát niệm thuần túy của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Lão Tử càng hy vọng tu vi thăng tiến.

Nếu có thể thăng cấp Thiên Đạo, tự nhiên không cần kiêng kỵ Thông Thiên.

Đến lúc đó, diệt Thông Thiên dễ như trở bàn tay.

"Xem ra, bảng danh sách này Ngô cũng cần tranh một chút." Thái Thanh Lão Tử lẩm bẩm, thần sắc đã khôi phục vẻ lãnh đạm.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa ngược lại cũng không có quá nhiều kiêng kỵ.

Vừa rồi nàng cũng bị nhiếp vào trong đó, tuy không bị tổn thương, nhưng cũng coi như bị Thông Thiên nghiêm khắc cảnh cáo một phen.

"Huyền Quang Kính quả nhiên khiến người ta phòng không kịp." "Vừa rồi Ngô rõ ràng đã dùng một nửa pháp lực để chống cự, vậy mà lại dễ dàng bị nhiếp vào trong đó." "Xem ra, điều quan trọng nhất của Ngô bây giờ vẫn là tu luyện." Nữ Oa thần tình ngưng trọng.Trường Sinh Điện.

"Vạn Tiên Trận, lợi hại thì lợi hại, chỉ đáng tiếc cái Lục Hồn

Phiên kia vô cùng phiền phức." "Phong Thần Lượng Kiếp, nếu không phải Trường Nhĩ Định Quang Tiên đã lén lút mang Lục Hồn Phiên đến Xiển Giáo phản bội Tiệt Giáo, Tiệt Giáo cũng không đến mức rơi vào cảnh địa như vậy." "Chỉ e mấy vị Thánh nhân kia, đã sớm vong mạng dưới Vạn Tiên Trận." Lục Phàm khẽ liếc mắt, lộ ra một tia ngoan ý.

Giờ đây có ta ở Tiệt Giáo, loại chuyện này tự nhiên không cho phép xảy ra.

Sau khi hạng mười công bố, danh vọng của Tiệt Giáo trong Hồng Hoang lại tăng thêm vài phần.

Có thể nói là đã thu hút đủ sự chú ý.

Rất nhanh, liền sắp tiến hành công bố hạng chín. 【Hồng Mông Kim Bảng Hạng Chín: Tru Tiên Kiếm Trận】 【Tru Tiên Kiếm Trận: Sát lục đại trận, phi Tứ Thánh bất khả phá.

Là vô thượng pháp trận chúa tể Thiên Đạo sát phạt.

Do Tru Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm hợp thành.

Không cần âm dương điên đảo luyện, sao không có thủy hỏa mài phong mang.

Tru Tiên sắc bén!

Lục Tiên vong!

Hãm Tiên đến đâu hồng quang nổi dậy!

Tuyệt Tiên biến hóa vô cùng diệu!

Đại La Thần Tiên máu nhuộm thường!】 【Người sở hữu: Thông Thiên Giáo Chủ】 【Kim Bảng Ban Thưởng 1: Huyền Kim Phù.

Huyền Kim Phù dung hợp vào trận pháp, nâng cao thực lực tổng hợp và chiến lực của trận pháp.】 【Kim Bảng Ban Thưởng 2: Hỗn

Nguyên Cổ Cầm.

Hỗn Nguyên Cổ Cầm, do Hỗn Độn Kiến Mộc chế tạo, ẩn chứa vô tận Đại Đạo Pháp Tắc, dây đàn do Hỗn Độn Thần Vũ ngưng kết, phóng thích âm thanh Thiên Lại, tiếng đàn nhập tai, chấn nhiếp Nguyên thần, tấn công nhục thân, dung nhập Đại Đạo Pháp Tắc, diễn dịch phong cách khác nhau biến hóa thuật công kích khác nhau, phòng không kịp phòng, vô khổng bất nhập.】 Hạng chín vừa công bố, đều không nằm ngoài dự liệu.

"Hạng mười là Vạn Tiên Trận, vậy hạng chín nhất định là Tru Tiên Kiếm Trận." "Hai trận pháp này là trận pháp lợi hại nhất của Tiệt Giáo." "……" Các sinh linh căn cứ vào hạng mười, đều đã đoán ra hạng chín.Trên tinh không.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy cũng đã liệu trước, nhưng thấy Hỗn Nguyên Cổ Cầm là phần thưởng, trên mặt vẫn lộ ra hận ý và đố kỵ vô tận.

"Lại là Thông Thiên!" "Lần này có thể nói là đã chiếm hết mọi sự chú ý." Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng phẫn hận.

Ban đầu, Nguyên Thủy Thiên Tôn ngược lại đã nhận được rất nhiều phần thưởng.

Nhưng so với Thông Thiên hiện tại thì hoàn toàn không có khả năng so sánh.

Xiển Giáo hoàn toàn bị Tiệt Giáo che khuất sự chú ý.

Bát Cảnh Cung.

"Hỗn Nguyên Cổ Cầm!!!" Đồng tử Thái Thanh Lão Tử co rút dữ dội.

Cái tên này y từng nghe Hồng Quân Đạo Tổ nói qua.

Tương truyền Hỗn Nguyên Cổ Cầm thần khí này là pháp khí do cao thủ cấp Đại Đạo sử dụng.

Một khi tấu lên, tất sẽ khiến vạn cổ tinh thần đều vỡ nát.

Hư không cũng phải vì nó mà phá liệt.

Nếu pháp lực bản thân đủ cường hãn, thậm chí có thể dùng cây đàn này tiến vào Thời Gian Bích Lũy, xuyên qua vô tận thời không mà không dính nhân quả.

"Không ngờ, Hồng Mông Kim Bảng vậy mà lại ban tặng pháp khí của cao thủ cấp Đại Đạo làm phần thưởng." Thái Thanh Lão Tử bị chấn động sâu sắc.

Thánh tâm của y càng kịch liệt chấn động.

Y nhanh chóng mặc niệm phù văn, muốn bình ổn tâm thần, nhưng đều vô ích.

Chương 46

Pháp khí như vậy ai mà không muốn chứ?!!

Nhưng thiên vị lại ban cho Thông Thiên!

Thái Thanh Lão Tử tức thì cảm thấy tâm phiền ý loạn, lòng bất an.

"Pháp khí uy lực đến mức này, e rằng Thông Thiên căn bản không cách nào giá ngự." Thái Thanh Lão Tử cuối cùng chỉ đành thốt ra một câu như vậy.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đờ đẫn nhìn về phía Kim Ngao Đảo, trong mắt đầy vẻ mệt mỏi.

"Cùng là Thánh nhân, vì sao Tây Phương ta một lần cũng chưa từng lên bảng." "Thật sự quá bất công!" "Thật sự quá bất công!" Chuẩn Đề Đạo Nhân giờ khắc này đã hoàn toàn bỏ xuống tư thái Thánh nhân, bắt đầu than vãn.

"Ai!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân bên cạnh cũng nặng nề thở dài một hơi.

Đối với bọn họ mà nói, cảm giác như vậy chỉ có thể nhìn, không thể chạm, cũng không thể có được, thật sự quá thống khổ.

Hỏa Vân Động.

"Là Hỗn Nguyên Cổ Cầm!" "Đây chính là giấc mộng cả đời của Ngô!" "Cây đàn này so với Phục Hy Cầm của Ngô, có thể nói là thần âm chân chính." Phục Hy nhìn thấy Hỗn Nguyên Cổ Cầm hiện thân, kinh hỉ vô cùng.

Y càng vạn phần kích động trực tiếp đứng dậy, muốn xông ra khỏi Hỏa Vân Động.

May mà bị Hiên Viên và Thần Nông ngăn cản.

“Ngô đẳng chỉ có thể tĩnh đợi thời cơ, tuyệt đối không được khinh cử vọng động.” Hiên Viên thân là Nhân Hoàng, trầm ổn lạnh tĩnh.

“Giờ đây Ngô đẳng tuy thành Thánh, nhưng lại là Nhân Đạo Thánh Hoàng, bị giam cầm trong Hỏa Vân Động này, hoàn toàn không có tự do.” “Dù có thành Thánh nhân thì có thể làm gì?!” Phục Hy giờ khắc này càng muốn rời đi.

Nhưng y cũng biết hậu quả của việc rời đi, nên chỉ có thể một mình buồn bực.

“Chỉ mong Ngô đẳng có thể lên Kim Bảng, nhận được Kim Bảng ban thưởng, có lẽ còn có một tia sinh cơ.” Thần Nông, người đã lâu không lên tiếng, lẩm bẩm.Lúc này, Kim Bảng ban thưởng đã được ban phát.

Bích Du Cung.

Thông Thiên nhảy vọt lên, tiếp lấy Hỗn Nguyên Cổ Cầm.

Quanh thân đàn tỏa ra một luồng khí thế bàng bạc, ẩn chứa từng tia Đạo vận.

Vừa mới tiếp xúc, liền khiến Thông Thiên cảm nhận được sự nặng nề, cổ kính của cây đàn này.

Chỉ là Thông Thiên tiếp nhận, lại có chút bất lực.

“Cái này… Ngô lại không tinh thông âm luật a!” “Pháp khí ban thưởng tuy tốt, nhưng lại không biết cách sử dụng.” Thông Thiên gặp khó khăn.

Y đành phải vươn một ngón tay, khẽ gảy dây đàn.

“Tranh tranh!” Tiếng đàn như muốn phá hủy mọi thứ.

Một luồng sóng âm cực kỳ cường hãn tức thì phát ra.

“Bành!” Sóng âm bao phủ địa vực, đều tạo ra chấn động kịch liệt.

Hư không vậy mà xuất hiện từng vết nứt nhỏ, không ngừng lan tràn.

“!!” Thông Thiên trong lòng chấn động.

Y chẳng qua chỉ là đơn giản gảy một dây đàn, vậy mà lại có thể gây ra chấn động kịch liệt đến vậy.

Nếu lại quán nhập pháp lực, lại tinh thông âm luật, thì còn gì nữa?!

Thông Thiên đại hỉ.

“Háp háp háp……” “Rất tốt, rất tốt!” “Xem ra, Ngô phải chăm chỉ luyện tập rồi.” Thông Thiên quyết định vì để phát huy pháp lực lớn nhất của cây đàn này, nhất định phải chăm chỉ luyện tập cầm nghệ.

Oa Hoàng Cung.

“Cây cổ cầm này nếu có thể cho huynh trưởng, thì thật tốt.” “Huynh trưởng giỏi âm luật, Phục Hy Cầm lại diễn tấu vô song, chỉ đáng tiếc…… lại ban cho Thông Thiên.” Nữ Oa âm thầm thở dài, vô cùng không cam lòng.

Huống chi, tính cách của Thông Thiên, căn bản không thích hợp sử dụng pháp khí như vậy.

Trông cũng quá là không hợp.

“Quả thực là lãng phí.” Nữ Oa lộ ra một tia không vui.

Chuyển niệm một cái, thần sắc liền hơi đổi.

“Nếu Thông Thiên có thể trao đổi với Ngô, thì vừa hay vẹn cả đôi đường.” Nữ Ooa nghĩ đến rất nhiều Kim Bảng ban thưởng của bản thân, đều không kém cạnh Hỗn Nguyên Cổ Cầm này.

Nghĩ như vậy, Nữ Oa thân hình vừa chuyển, chỉ để lại một đạo tàn ảnh, liền nhanh chóng biến mất.

Nửa không Kim Ngao Đảo.

Nữ Oa vừa xuất hiện, Thông Thiên liền đã có cảm giác.

"Nữ Oa Sư Muội." Thông Thiên thân hình đã xuất hiện trên Cửu Thiên, nhưng lại không mời Nữ Oa vào Bích Du Cung.

"Sư huynh, Nữ Oa đến đây lại có một việc." "Sư huynh có Kim Bảng ban thưởng nào vừa ý không?

Ngô cũng nhận được không ít, nếu sư huynh vừa ý, Ngô nguyện ý trao đổi." Nữ Oa mặt lộ vẻ mỉm cười, tư thái không kiêu không hèn, cũng không cảm thấy không ổn.

Hành vi này của Nữ Oa, liền nhanh chóng bị Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn thu vào đáy mắt.

"Không ngờ, Nữ Oa vậy mà lại ra tay trước." Nguyên Thủy Thiên Tôn không kịp nghĩ nhiều, thân hình nhanh chóng di động, chớp mắt liền đến không trung Kim Ngao Đảo. 4.

Cùng lúc đó, Thái Thanh Lão Tử cũng kịp thời gấp rút đến.

"Thông Thiên, ngươi từ chỗ ta có ban thưởng nào vừa ý không?" "Sư đệ, không bằng trao đổi với Ngô?" Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh Lão Tử cũng đều nhanh chóng mở lời.

Thái độ cả hai đều cao cao tại thượng, ra vẻ sư huynh.

"……" Thông Thiên một trận cạn lời.

Mấy người này làm nửa ngày, là muốn đến trao đổi phần thưởng với y ư?

Y khi nào đã đồng ý trao đổi?!

“Không cần, Ngô không trao đổi.” Thông Thiên trực tiếp cự tuyệt.

Mỗi một Kim Bảng ban thưởng của y, đều uy lực vô cùng, có công dụng lớn.

Dù của người khác có tốt đến mấy, y cũng tuyệt đối không trao đổi.

“Sư huynh, huynh có nghĩ kỹ chưa.” Nữ Oa có chút vội vàng.

Nàng vô cùng muốn Hỗn Nguyên Cổ Cầm.

“Cây Hỗn Nguyên Cổ Cầm kia không thích hợp với huynh.” Nữ Oa không ngừng khuyên nhủ.

“Ai nói Hỗn Nguyên Cổ Cầm này không thích hợp với Ngô?!” “Ta thấy thì vô cùng thích hợp.” Thông Thiên có chút không vui.

Chẳng lẽ y không thể chơi cổ cầm ư?!

Cái gì mà không thích hợp?!

Nữ Oa tức thì lúng túng, đồng thời trong lòng dâng lên một tia nộ ý.

“Ngô có một đôi Ám Nhiên Tử Tinh Hoa kháng Thánh nhân, luyện chế xong có thể sai khiến Thánh nhân làm khôi lỗi.” “Ngô nguyện cắt bỏ để trao đổi!” Nữ Oa có thể nói là đại xuất huyết.

Thái Thanh Lão Tử bên cạnh khóe mắt chợt giật một cái.

Hay thật!

Y trước đó đích thân đến, mà vẫn chưa thấy Nữ Oa mở lời.

Giờ đây vì Hỗn Nguyên Cổ Cầm vậy mà lại đích thân dâng lên.

Sắc mặt Thái Thanh Lão Tử cũng biến ảo bất định.

“Không cần đâu, Ám Nhiên Tử Tinh Hoa của ngươi Ngô không cần.” “Hỗn Nguyên Cổ Cầm này, Ngô không đổi với ai cả.” Thông

Thiên lại lần nữa cự tuyệt.

Gò má mỹ diễm của Nữ Oa tức thì lửa giận bốc lên.

Nhưng nàng lại không tiện ép người quá đáng.

Cùng là Thánh nhân, bỏ xuống thân phận đến cầu đã là ban đủ thể diện cho Thông Thiên rồi.

"Sư đệ, ngươi lại không giỏi âm luật, giữ cây Hỗn Nguyên Cổ Cầm này có ích gì?!" "Dù nó là thần khí, tu vi của ngươi cũng không đủ để phát huy toàn bộ uy lực của nó." "Sao không trao đổi phần thưởng có lợi hơn cho ngươi?" Thái Thanh Lão Tử vẫn tiếp tục bên cạnh hòa giải.

Thông Thiên không nói một lời, trực tiếp liếc Thái Thanh Lão Tử một cái trắng mắt.

"!!" Thái Thanh ngạc nhiên, sắc mặt tức thì chấn nộ.

Thân là trưởng huynh Tam Thanh, lại bị Thông Thiên sỉ nhục như vậy.

"Thông Thiên!

Ngươi đây là ý gì?!" Thái Thanh Lão Tử chưa từng bị đối xử như vậy bao giờ.

Thái Thanh Lão Tử bị chọc tức không nhẹ, sắc mặt tức khắc biến đen.

Quả thực là quá đáng!

"Các ngươi nếu không còn chuyện gì khác, thì xin mời về." "Tóm lại, Ngô sẽ không đổi." Thông Thiên lại lần nữa cự tuyệt, căn bản không cho Thái Thanh Lão Tử bất kỳ lời giải thích nào.

Cái liếc trắng mắt này đã lườm rồi thì thôi, còn giải thích gì nữa?!

Đám người này, chính là muốn liên hợp lại, bức bách y trao đổi cổ cầm mà thôi.

Thật sự coi y là kẻ ngốc sao?!

Thông Thiên nói xong, liền nhanh chóng trở về Bích Du Cung, bế môn không ra.

"!!" Thái Thanh thực sự bị Thông Thiên nghẹn họng, một hơi khí suýt nữa không lên được.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng mặt đầy lúng túng.

Không còn cách nào, ba người đành phải mỗi người một ngả rời đi.Hồng Mông Kim Bảng cũng tiếp tục bắt đầu công bố.

Chương 47

Tiếp theo, chính là hạng tám.

Trận pháp có thể còn mạnh hơn cả Tru Tiên Kiếm Trận, rốt cuộc sẽ là gì?!

Vạn vạn ức sinh linh đều muốn biết.

Ngay sau đó, một đạo kim quang bắn ra, Hồng Mông Kim Bảng chính thức công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Trận Pháp Bảng Hạng Tám: Hàn Băng Hóa Huyết Trận】 【Hàn Băng Hóa Huyết Trận: Lấy bảy mặt Huyết Kỳ lần lượt đứng ở bảy phương hướng tương ứng quái vị, trong trận vạn vật ngưng kết bị vây khốn, đóng băng thành sương, cuối cùng hóa thành huyết thủy.】 【Người sở hữu: Dương Tiễn】 【Kim Bảng Ban Thưởng 1: Huyền Kim Phù.

Huyền Kim Phù dung hợp vào trận pháp, nâng cao thực lực tổng hợp và chiến lực của trận pháp.】 【Kim Bảng Ban Thưởng 2: Thiên Cương Chiến Kích.

Thiên Cương Chiến Kích, lấy sức mạnh tinh tú Thiên Cương Bắc Đẩu, có chín tầng uy lực, mỗi tầng uy lực đều có thể hủy thiên diệt địa, chín tầng ngưng tụ, đủ để chấn sát Thánh nhân.】 Nội dung công bố, vạn vạn ức sinh linh thấy tên người sở hữu đều ngây người.

"Dương Tiễn??" "Dương Tiễn là ai?

Chưa từng nghe nói." "……" Côn Luân Sơn.

Người khác không biết Dương Tiễn là ai, nhưng bọn họ thì lại biết rất rõ.

"Vậy mà là Dương Tiễn?!!" "Y làm sao lại sở hữu trận pháp lợi hại đến vậy?" "Ngọc Đỉnh, chẳng lẽ huynh đã thu Dương Tiễn làm đệ

tử trước rồi sao?" Một nhóm đệ tử Xiển Giáo đều mơ hồ.

"Giờ này vẫn chưa đến thời cơ, ta căn bản chưa thu y làm đệ tử a!" "Rốt cuộc chuyện này là sao?" Ngọc Đỉnh Chân Nhân càng triệt để bối rối.

Dương Tiễn này chính là đệ tử tương lai của y, dùng để ngăn cản sát kiếp.

Sao bây giờ lại đột nhiên trở nên lợi hại đến vậy?

Theo lý mà nói, thiên phú của Dương Tiễn hiện tại vẫn chưa được khai phá, căn bản là bình thường vô kỳ.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân càng nghĩ càng bất an trong lòng.

Y đã sớm tính ra duyên phận sư đồ giữa y và Dương Tiễn.

Nhưng bây giờ, vậy mà lại xảy ra biến cố!

Vậy sát kiếp này, ai sẽ ngăn cản?!

"Không được!" "Ta phải tìm thấy Dương Tiễn ngay bây giờ." Ngọc Đỉnh Chân Nhân ý thức được sự nghiêm trọng của sự việc, không thể chậm trễ chút nào.

Y nhất định phải lập tức thu Dương Tiễn làm đệ tử ngay bây giờ.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy tên Dương Tiễn vậy mà lại lên Kim Bảng, cũng không khỏi nhíu chặt mày.

Y thân là một tôn Thánh nhân còn chưa lên bảng.

Một Dương Tiễn nho nhỏ, vậy mà cũng có thể lên bảng?!

Lại bóp ngón tay thôi diễn một phen, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn càng trầm xuống.

"Sinh biến cố ư?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng.

Y vừa thôi toán, Dương Tiễn vậy mà lại không ở trong Hồng Hoang!

Hoặc có thể nói, trong Hồng Hoang không có chút khí tức nào của Dương Tiễn.

Dương Tiễn này chính là quân cờ Ngọc Đỉnh Chân Nhân dùng để ngăn cản sát kiếp!

Nếu Dương Tiễn xuất hiện biến cố, vậy Xiển Giáo đều sẽ xuất hiện biến cố!

Chuyện này can hệ trọng đại!Trường Sinh Điện.

"Các ngươi cứ việc tìm đi, tìm được thì coi như ta thua." "Dương Tiễn sớm đã bái nhập môn hạ của Ngô, làm sao có thể trở thành quân cờ của Xiển Giáo?" "Một đám ti tiện vô sỉ." Lục Phàm đối với Xiển Giáo một trận cà khịa.

Ta đối với Dương Tiễn có niềm tin cực lớn, chỉ cần Dương Tiễn có thể hoàn toàn luyện hóa Hỗn Độn Thánh Đồng Thuật mà ta đã ban, căn bản không cần đặt Xiển Giáo vào mắt.

"Hảo đồ nhi, con cứ từ từ tu luyện là được." Lục Phàm lẩm bẩm.

Lúc này, Ngọc Đỉnh Chân Nhân đã vòng quanh không phận cảnh địa Nhân tộc mấy vòng.

"Quái lạ, rõ ràng hôm đó tính ra Dương Tiễn ở đây." "Vì sao lại không có tung ảnh?" Ngọc Đỉnh Chân Nhân đến vội vàng, dựa theo chỗ đã tính trước mà tìm.

Nhưng vừa tìm mới phát hiện, Dương Tiễn cứ như biến mất giữa không trung vậy.

"Sao lại thế này?!" "Dương Tiễn đâu?!!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân hoàn toàn hoảng sợ!

Mắt thấy Phong Thần Lượng Kiếp sắp đến, đệ tử này của y sao có thể biến mất???

"Không được!

Ta nhất định phải tìm thấy Dương Tiễn!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân ý thức được sự nghiêm trọng, điên cuồng bắt đầu tìm kiếm.

Hồng Mông Kim Bảng thì vẫn tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Trận Pháp Bảng Hạng Bảy: Thiên Băng Thí Thần Trận】【Thiên Băng Thí Thần Trận: Ngưng tụ oán sát khí tức của trời đất, mượn sức mạnh âm dương điên đảo, đạp phá hư không, trận trung trận, không cần bất kỳ trận nhãn nào, tay không bố trận, trọng chùy vào thiên!

Mượn sức mạnh trời đất thí thần.】【Người sở hữu: Lý Tịnh.】【Kim Bảng Ban Thưởng 1: Huyền Kim Phù.

Huyền Kim Phù dung hợp vào trận pháp, nâng cao thực lực tổng hợp và chiến lực của trận pháp.】【Kim Bảng Ban Thưởng 2: Hỗn Độn Huyền Hổ Nguyên Thần Lạc Ấn.

Hỗn Độn Huyền Hổ Nguyên Thần Lạc Ấn, dung hợp vào Nguyên thần bản thân, triệu hoán Huyền Hổ, mượn sức mạnh Hỗn Độn, Đại Đạo Pháp Tắc, trong thời gian ngắn đạt đến pháp lực chấn sát Thánh nhân.】 Hạng bảy công bố, Xiển Giáo lại lần nữa xôn xao.

"Lý Tịnh?!!" "Hạng bảy sao lại là Lý Tịnh?!" Nhiên Đăng sắc mặt xanh mét.

Lý Tịnh chính là đệ tử Nhiên Đăng muốn thu để ngăn cản sát kiếp.

Không ngờ, y vậy mà lại trực tiếp lên Kim Bảng?!

Lại còn nhận được Kim Bảng ban thưởng lợi hại đến vậy.

Như vậy, y còn làm sao thu Lý Tịnh làm đệ tử đây??

Nhiên Đăng giờ khắc này sắc mặt không ngừng biến hóa, ngưng trọng đến cực điểm.

"Sư tôn, đầu tiên là Dương Tiễn, sau đó lại là Lý Tịnh, Phong Thần đã sinh biến cố." Nhiên Đăng nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này sắc mặt càng khó coi hơn, nhất thời cũng không biết nên làm thế nào.

Trong Ngọc Hư Cung, rơi vào trầm mặc hồi lâu.

"Đệ tử đây liền đi tìm Lý Tịnh." Nhiên Đăng không đợi được nữa.

Tóm lại, tất cả cũng phải đợi tìm thấy Lý Tịnh rồi mới nói.

Chỉ cần y chịu bái nhập môn hạ của y, điều kiện gì cũng có thể đồng ý.

Nhiên Đăng đã chuẩn bị sẵn sàng cho kế hoạch tồi tệ nhất.

"Khoan đã." Nguyên Thủy Thiên Tôn lại gọi Nhiên Đăng lại, sắc mặt vẫn vô cùng trầm trọng.

"Ngươi sẽ không tìm thấy Lý Tịnh đâu, y cũng giống Dương Tiễn, trong Hồng Hoang căn bản không thể điều tra." Nguyên Thủy Thiên Tôn vô cùng bình tĩnh nói ra câu này.

Nhiên Đăng lại trợn mắt há mồm.

Đến Thánh nhân chi lực còn không thể điều tra, vậy y thì càng không cần nói.

Căn bản không cần tìm nữa.

"Sư tôn, rốt cuộc chuyện này là sao?" "Chẳng lẽ là vì duyên cớ Hồng Mông Kim Bảng ư?" Điều đầu tiên Nhiên Đăng nghĩ đến, chỉ có thể là Hồng Mông Kim Bảng.

Cũng là sau khi Hồng Mông Kim Bảng công bố, trong Hồng Hoang mới xảy ra nhiều chuyện không thể tin nổi đến vậy, làm đảo lộn nhận

thức của bọn họ.

"……" Nguyên Thủy Thiên Tôn lại lần nữa rơi vào trầm mặc.

Nói thật, y cũng mơ hồ!

Y cũng không biết a!

Quá quỷ dị!

Thật sự quá quỷ dị!

Nội tâm Nguyên Thủy Thiên Tôn sớm đã hoảng loạn một phen!

Nhưng trước mặt đệ tử, nhất định phải tỏ ra lạnh tĩnh.

"Đợi Hồng Mông Kim Bảng khi nào thu đi, rồi tính toán thêm." Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chỉ có thể đưa ra câu trả lời như vậy.

Có lẽ giống như Nhiên Đăng suy đoán, thật sự là vì duyên cớ Hồng Mông Kim Bảng.

Nhiên Đăng gật gật đầu, chỉ đành thôi.

Bích Du Cung.

Thông Thiên nhìn những cái tên liên tiếp xuất hiện này, bóp ngón tay tính toán.

Y không tính toán bọn họ đang ở đâu.

Chỉ là tính toán xem những người này rốt cuộc là ai.

Thông Thiên vừa niệm, đối với Dương Tiễn và Lý Tịnh đều đã hiểu rõ như lòng bàn tay.

Nhưng sự hiểu biết này, cũng chỉ dừng lại ở cảnh ngộ của bọn họ trước khi gặp Lục Phàm.

"Quái lạ!" 5.

"Vì sao hai Nhân tộc này vậy mà lại đăng lên Kim Bảng?" "Vậy

mà còn xếp trước Ngô?!" "Những trận pháp này càng chưa từng nghe nói!" Thông Thiên nhíu mày, cảm thấy quỷ dị.

Nhân tộc sinh ra yếu ớt bất kham, thiên phú căn nguyên lại càng không thể bình thường hơn được nữa.

Hơn nữa căn cứ vào sự hiểu biết của Thông Thiên vừa rồi, hai người này chẳng qua cũng chỉ hơn Nhân tộc bình thường một chút thiên phú mà thôi.

Thông Thiên thế nào cũng không nghĩ thông.

Trận pháp mà hai người này sở hữu, vậy mà lại có thể áp đảo Vạn Tiên Trận và Tru Tiên Kiếm Trận của y.

Hoang đường!

Trong đầu Thông Thiên chỉ hiện ra hai chữ này.

Nhưng đồng thời, một luồng cảm giác quỷ dị đáng sợ cực kỳ từ sau lưng y dâng lên, khiến y sởn gai ốc.

Chương 48

Y luôn cảm thấy tất cả những điều này đều không đơn giản.

Dường như phía sau Hồng Hoang có một bàn tay đen khổng lồ, đang thao túng tất cả những điều này.

Thông Thiên sắc mặt phức tạp lặng lẽ nhìn về phía cuộn vàng khổng lồ đang tỏa ra kim quang, càng nhìn càng thấy quỷ dị.

"Chẳng lẽ cục diện Hồng Hoang đã xảy ra thay đổi sao?" "Hoặc có lẽ… điều này đối với Tiệt Giáo mà nói là chuyện tốt." Thông Thiên chuyển niệm một cái, liền không còn vướng mắc nữa.Vạn vạn ức sinh linh nhìn những cái tên xa lạ, lại lần nữa mơ hồ.

"Lý Tịnh??" "Đây lại là ai?" "Vậy mà có thể xếp trước Thánh nhân Thông Thiên ư?" "Trận pháp của y thật sự lợi hại đến vậy sao?" "Nghe nói y hình như là đệ tử Nhân tộc, tổng binh Trần Đường Quan." "……" Vạn vạn ức sinh linh đều bắt đầu bàn tán sôi nổi.

Thậm chí có một số sinh linh quá mức hiếu kỳ ào ào chạy đến Trần Đường Quan, muốn tận mắt chứng kiến dung mạo thật của Lý Tịnh.

Nhưng, bọn họ chỉ có thể chạy một chuyến vô ích.

Trường Sinh Điện.

"Xem ra, công pháp của Lý Tịnh cũng luyện không tệ, vậy mà lại tự sáng tạo ra một bộ trận pháp như vậy." "Thật đáng mừng a!" Lục Phàm khẽ gật đầu, tỏ vẻ vô cùng hài lòng.

Ánh mắt y lại lần nữa nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng.

Trên cuộn vàng khổng lồ hiện lên toàn bộ cảnh quan của thế giới Hồng Hoang.

Một luồng tiên linh chi khí nồng đậm bao bọc thế giới Hồng Hoang trong đó.

Có thể thấy rõ ràng oán niệm sát khí đang nhanh chóng ngưng tụ về bảy phương hướng.

Lấy trời đất làm trận!

Ngưng tụ tất cả oán niệm sát khí của thế giới Hồng Hoang.

Loại oán niệm sát khí màu đen này hình thành bảy trụ thể khổng lồ vô cùng, như bảy cây thiên trụ, sừng sững ở bảy phương hướng khác nhau.

Và oán niệm sát khí vẫn không ngừng hội tụ về phía chúng.

Dường như tất cả khí tức bất tường giữa trời đất đều được ngưng tụ tại đây.

Ngay sau đó, bảy cây trụ này hình thành sự liên kết chặt chẽ.

Cấu thành bởi những đường nét phức tạp, tựa hồ hoàn toàn phân chia thế giới Hồng Hoang, hình thành một mạng lưới dày đặc.

"Cái này… chính là Thiên Băng Thí Thần Trận sao?!!" "Vậy mà lại lấy trời đất làm trận để bố trận?!!" Thái Thanh Lão Tử nhìn rõ cảnh tượng trên cuộn trục, sắc mặt đại biến.

Y thân là Thánh nhân, còn không thể bố trí ra trận pháp quỷ dị đáng sợ như vậy.

Bích Du Cung.

Thông Thiên càng chịu chấn động lớn!

"Trời đất làm trận?!!" "Vậy mà lại ngưng tụ tất cả oán niệm sát khí?!" "Cứ như vậy, theo oán niệm sát khí ngày càng tăng, trận pháp này chỉ sẽ ngày càng lợi hại." Thông Thiên suýt nữa trợn trừng mắt.

Y am hiểu nhất chính là trận pháp, giờ khắc này lại căn bản không thể nhìn ra nguyên lý của trận pháp này.

"!!!" "Lý Tịnh…… một Nhân tộc vậy mà lại có thể làm đến mức này??" Thông Thiên giờ khắc này một trăm phần trăm không tin!

"Phía sau Lý Tịnh này nhất định có cao nhân!" Thông Thiên mê mẩn trận pháp nhất, tự nhiên cũng muốn bái kiến cao nhân phía sau Lý Tịnh.

Chỉ là khi y dùng Thánh nhân thần thức tìm kiếm, lại không hề phát hiện tung tích Lý Tịnh.

"Cũng không ở trong Hồng Hoang sao?" "Giống như mấy vị trước đây sao?" "Quái lạ!" Thông Thiên nhíu mày, lúc này có chút khó xử.

Nhưng bất kể thế nào, Thông Thiên cũng quyết định liều một phen.

Y thân hình nhanh chóng biến mất, lập tức đến phủ Lý Tịnh ở Trần Đường Quan.

Trong sân phủ Lý.

"Thần tiên!

Là thần tiên!" Mấy tiểu binh trong sân thấy Thông Thiên quanh thân kim quang rực rỡ, tử khí bốc lên, kinh hỉ bất định, liên tục quỳ lạy.

Tiếng động lập tức dẫn Ân Thập Nương ra.

"Ngô là Thông Thiên, đặc ý đến tìm Lý Tịnh, y ở đâu?" Thông Thiên tâm tính cấp thiết, mặt lộ vẻ hòa nhã.

"Thì ra là Thánh nhân Thông Thiên, bái kiến Thánh nhân." Ân Thập Nương thụ sủng nhược kinh, lập tức quỳ lạy.

"Thánh nhân thứ tội, phu quân đã lâu không về nhà, chỉ để lại một

phong thư, rồi biến mất không rõ tung tích." Ân Thập Nương cũng vô cùng khổ não.

Nàng từng cho rằng Lý Tịnh đã gặp nạn.

Cho đến khi nhìn thấy tên Lý Tịnh xuất hiện trên Hồng Mông Kim Bảng.

Ân Thập Nương mới tin lời Lý Tịnh viết trong thư, là đang bế quan tu luyện.

Nhưng cụ thể ở đâu, nàng thực sự không biết.

Động tĩnh bên Thông Thiên, lập tức kinh động Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Vẫn chưa đợi Thông Thiên và Ân Thập Nương nói chuyện được mấy câu, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền mang theo Nhiên Đăng đồng thời hạ xuống trong sân phủ Lý.

"Tham bái Thánh nhân, tham bái Đạo trưởng." Ân Thập Nương lại lần nữa hành lễ, lúc này đã trấn định hơn nhiều.

Dù sao, Lý Tịnh đã lên Hồng Mông Kim Bảng.

Điều này đủ để nói rõ thân phận Lý Tịnh giờ đây đã khác trước.

Có những Thánh nhân này đến đây, ngược lại cũng hợp tình hợp lý.

"Sư đệ, Lý Tịnh này với Xiển Giáo ta có duyên phận sư đồ, ngươi chớ có đi trước chiếm chỗ." Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa đến, ngữ khí liền vô cùng bất thiện.

"Hơn nữa, Lý Tịnh hiện giờ đang ở đâu, không ai biết." "Ngươi đến đây làm gì chứ?" Nguyên Thủy Thiên Tôn một phen chất vấn.

"……" Thông Thiên hít sâu một hơi, có chút cạn lời.

“Lý Tịnh với Xiển Giáo có duyên phận sư đồ?

Ai nói?” Thông Thiên căn bản không sợ, không chút cố kỵ trực tiếp mở lời.

“Tự nhiên là Ngô nói!” Nguyên Thủy Thiên Tôn bị thái độ của Thông Thiên làm cho khí huyết cuộn trào.

“Ngươi nói có duyên phận thì có duyên phận?!

Ta còn nói Lý Tịnh với Tiệt Giáo có duyên!

Thì sao?!” Thông Thiên trực tiếp mở miệng đối đáp, không hề nể mặt.

“Ngươi……” Nguyên Thủy Thiên Tôn bị chọc tức không nhẹ, ánh mắt càng toát ra một luồng sát khí.

Y trước nay vốn rất coi trọng thể diện, tự nhiên không chịu nổi Thông Thiên, người còn nhỏ hơn y một chút, lại dùng ngữ khí như vậy đối với y.

“Thông Thiên!

Ngươi quá vô quy củ!” Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng cũng chỉ có thể nén ra một câu như vậy.

Thông Thiên căn bản không thèm để ý.

Y căn bản không hề nghĩ đến việc đưa Lý Tịnh vào Tiệt Giáo.

Y chỉ là muốn kết giao với Lý Tịnh, thỉnh giáo cao nhân phía sau y để tinh tiến trận pháp mà thôi.

Không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn phản ứng vậy mà lại lớn đến vậy.

Trực tiếp đuổi đến phủ Lý!

“Thôi được, đã vậy Lý Tịnh không ở đây, thì mong đại nương

chuyển lời giùm.” Thông Thiên đối với Ân Thập Nương nở nụ cười sảng khoái, rồi khoảnh khắc thân ảnh tiêu tán.

Nguyên Thủy Thiên Tôn càng bị y xem thường đến mức phát nộ cũng không phải, không phát nộ cũng không phải!

Một lát sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn mới nhìn về phía Ân Thập Nương.

Thánh nhân thần thức của y nhanh chóng điều tra Ân Thập Nương triệt để, muốn thông qua nhân quả trên người nàng để tìm kiếm Lý Tịnh.

Nhưng vẫn không có kết quả.

Cuối cùng đành phải rời đi.

Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.

Cuộn vàng khổng lồ lại lần nữa ngưng tụ chữ. 【Hồng Mông Kim Bảng Trận Pháp Bảng Hạng Sáu: Kính Nguyệt Trích Tinh Trận】 Kính Nguyệt Trích Tinh Trận: Trận pháp huyễn thuật, trận trung trận, một trận xuyên phá vô tận thời không, trích tinh thủ nguyệt.

Dù là phàm nhân phổ thông, một khi nhập trận, cũng có thể bước qua trường hà thời không, dễ dàng quay về quá khứ, đi tới tương lai.

Chủ sở hữu: Đát Kỷ.

Kim Bảng thưởng lệ 1: Huyền Kim Phù.

Huyền Kim Phù dung hợp vào trận pháp, đề cao tổng hợp thực lực và chiến lực của trận pháp.

Kim Bảng thưởng lệ 2: Hỗn Độn Huyền Tinh mười vạn viên.

Một viên Hỗn Độn Huyền Tinh, tăng thêm năm trăm năm tu vi.

Oa Hoàng Cung.

“Đát Kỷ?!

Lại là nàng ta?!

Nàng ta lại còn biết trận pháp như vậy sao?!” Nữ Oa thấy tên Đát Kỷ trên Kim Bảng, sắc mặt biến đổi.

Một tiểu yêu bình thường ở Hiên Viên Phần, làm sao có thể biết được trận pháp lợi hại đến thế.

Phải biết rằng trong Hồng Hoang, dù là Thánh Nhân cũng không thể bố trí một trận pháp có thể khiến phàm nhân tùy ý bước qua trường hà thời không.

Điều này đã hoàn toàn vượt xa nhận thức về trận pháp của Hồng Hoang.

Nữ Oa thần sắc ngưng trọng.

Thêm nữa là trong Hồng Hoang không thể cảm nhận được khí tức của Đát Kỷ, càng khiến nàng cảm thấy quỷ dị.

Chương 49

“Chẳng lẽ Đát Kỷ này phía sau có cao nhân chỉ điểm?” Nữ Oa nghĩ đi nghĩ lại, biểu tình trên mặt cũng vạn phần phức tạp.

“Chẳng lẽ tu vi của Đát Kỷ… đã tiến vào cấp bậc Thánh Nhân?” “Không!

Tuyệt đối không thể!

Trong Hồng Hoang, Thánh vị đã định, trận pháp này tất nhiên không liên quan đến tu vi.” Nữ Oa nghĩ mãi cũng không thông.

Ngọc Hư Cung.

Thấy kẻ lên bảng lại là một yêu tộc, Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt cũng dần trở nên âm trầm.

“Lại là tiểu yêu này!

Đát Kỷ!” Nguyên Thủy Thiên Tôn từng chữ từng câu, không hề che giấu sự chán ghét đối với yêu tộc.

Y xưa nay khinh thường yêu tộc.

Nhưng một tiểu nhân vật vô danh, lại liên tục hai lần đăng lên Kim Bảng.

Dù là Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn không chú ý cũng khó.

“Chẳng qua chỉ là một con Cửu Vĩ Yêu Hồ!

Lấy đâu ra bản lĩnh như vậy!” Nguyên Thủy Thiên Tôn cau chặt mày.

“Nhiên Đăng, ngươi mau chóng đến Hiên Viên Phần dò xét, xem có thể tìm được chút tin tức nào không.” Nguyên Thủy Thiên Tôn không còn ngồi yên chờ đợi nữa.

Cục diện Hồng Hoang đã thay đổi.

Thân là Thánh Nhân, y cũng không thể nhìn rõ.

Muốn đến, cũng là có liên quan đến Phong Thần Lượng Kiếp.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng bị tên Đát Kỷ trên Kim Bảng chấn kinh.

"Lại là yêu tộc!

Đát Kỷ này trên thân lại có liên hệ mật thiết với Phong Thần Lượng Kiếp.

Lượng Kiếp e là sẽ có biến động." Thái Thanh Lão Tử cau chặt mày, lại có chút bất an.

Tây Côn Luân.

"Đát Kỷ, lại là nàng ta." Lục Áp tỏ ra vô cùng kích động và hưng phấn.

Trên khuôn mặt lạnh lùng cuối cùng cũng lộ ra biểu tình mong chờ chưa từng có.

Yêu tộc đã bao năm không xuất hiện đệ tử thiên phú tuyệt hảo như vậy.

Trong Vu Yêu Lượng Kiếp, rất nhiều yêu tộc thiên phú cực mạnh, căn nguyên hùng hậu đều đã vẫn lạc.

Những kẻ còn lại cũng chỉ có thiên phú tầm thường.

Yêu tộc không còn hy vọng hưng thịnh.

Nhưng Kim Bảng lần thứ hai xuất hiện Đát Kỷ, đã cho Lục Áp tuyệt đối tự tin.

"Vô luận thế nào, ngô cũng nhất định phải tìm thấy Đát Kỷ." Lục Áp hạ quyết tâm trong lòng.

Chỉ cần tìm được Đát Kỷ, dựa vào hai lần Kim Bảng thưởng lệ mà nàng đã nhận, đủ để khiến yêu tộc một lần nữa phấn chấn trở lại.

Bấy giờ, các yêu tộc đang tản mát khắp nơi cũng đã sôi sục cả lên.

"Yêu tộc, là đệ tử của chúng ta yêu tộc." "Đát Kỷ là Cửu Vĩ Hồ, không bằng chúng ta cùng đi đầu dựa vào nàng ấy thì sao?" "Yêu tộc đã đến lúc cần phải ngưng tụ rồi…" "…" Các yêu tộc đang trốn ở khắp nơi trong Hồng Hoang, tản mát trên các ngọn núi đều đã rục rịch muốn hành động.

Bọn họ lại chẳng từng muốn quay về thời kỳ huy hoàng ban sơ.

Hiện giờ yêu tộc, đã trở thành tồn tại bị cả phàm nhân phổ thông khinh ghét.

Thậm chí còn bị tu luyện giả coi là công cụ để luyện tay, muốn đánh muốn giết.

Yêu tộc, thậm chí còn khiến sinh linh Hồng Hoang chán ghét hơn cả phàm nhân không có chút pháp lực nào.

Bọn họ cũng muốn quật khởi!

Cũng muốn được kính ngưỡng!

Đát Kỷ đăng lên Kim Bảng, đã cho bọn họ thấy được hy vọng.

Bích Du Cung.

Thông Thiên thấy Đát Kỷ lại lần nữa đăng lên Kim Bảng, trên mặt nhanh chóng lướt qua một tia dị sắc.

"Xem ra, yêu tộc sắp có biến rồi." "Một khi yêu tộc quật khởi, Phong Thần Lượng Kiếp sẽ sản sinh biến cố lớn hơn." Thông Thiên bình tĩnh phân tích cục diện.

Hiện giờ, Bản tọa đã không còn lo lắng an nguy của Tiệt Giáo như trước.

Chỉ cần tĩnh đợi bất biến là được.

Cùng lúc đó.

Đôi mắt yêu mị trong suốt lại chấn nhiếp lòng người của Đát Kỷ sắc bén bắn về phía Hồng Mông Kim Bảng.

Khi nàng thấy mình lại lần nữa lên bảng, trên mặt ba đào bất kinh.

Không có chút vui mừng, cũng không có quá nhiều dị sắc.

Đối với nàng mà nói, hoàn thành chỉ lệnh của Lục Phàm, trấn thủ Hỗn Độn, mới là điều quan trọng nhất.

Còn về phần thưởng, nàng căn bản không hề ham muốn.

Khoảnh khắc tiếp theo, trên Kim Sắc Quyển Trục của Hồng Mông Kim Bảng liền xuất hiện trận pháp Kính Nguyệt Trích Tinh.

Đại trận tinh không bao phủ trên Cửu Thiên.

Tựa như thai mô của đại địa.

Pháp lực cần thiết tự nhiên không cần phải nói.

Trên trận pháp, các loại phù văn phức tạp nhảy múa, độ phức tạp trong đó, dù là Thông Thiên thông hiểu trận pháp cũng không thể nhìn thấu.

Trận pháp từng tầng từng tầng chồng chất, phù văn không ngừng biến đổi theo quy luật.

Cả Hồng Hoang đều bị trận pháp tinh quang rực rỡ bao phủ.

Những tinh không này tựa như một dải Ngân Hà khổng lồ, chiếu rọi vạn vật chúng sinh vào trong đó.

Uy lực phát ra như lực lượng vạn cổ tinh thần.

“!!!!” “Đây chính là trận pháp Kính Nguyệt Trích Tinh!

Quá chấn động rồi!” “Cần bao nhiêu pháp lực mới có thể bao phủ

hoàn toàn Hồng Hoang đây?" "Đát Kỷ thật sự lợi hại đến vậy sao?!" "…" Vạn vạn ức sinh linh thấy trận pháp trong hình ảnh, hoàn toàn bị kinh ngạc.

Ngọc Hư Cung.

Dù là Nguyên Thủy Thiên Tôn không coi trọng yêu tộc, giờ khắc này cũng phải á khẩu.

Hai con ngươi đờ đẫn trừng mắt nhìn hình ảnh trên Kim Sắc Quyển Trục, biểu tình lúng túng.

Trước tiên không nói đến sự phức tạp huyền ảo của trận pháp này.

Chỉ riêng pháp lực cần thiết để duy trì trận pháp bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, y e là cũng tự than không bằng.

Đó là bao nhiêu pháp lực, mới có thể bố trí một trận pháp khổng lồ đến vậy!

Nguyên Thủy Thiên Tôn hoàn toàn ngây người!

"Yêu tộc… chẳng lẽ sắp quật khởi rồi sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn một trận lo lắng.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng há hốc miệng, vẻ mặt cứng đờ.

Trận pháp này thậm chí còn mạnh hơn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận năm xưa vài phần.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cần luyện chế ba trăm sáu mươi lăm cán Đại Chu Thiên Tinh Thần Phiên, tương ứng với ba trăm sáu mươi lăm Chủ Tinh Thần trên trời.

Sau đó còn cần một vạn bốn ngàn tám trăm cán Tiểu Chu Thiên Tinh Thần Phiên, tương ứng với một vạn bốn ngàn tám trăm Phó Tinh

Thần.

Nhưng Kính Nguyệt Trích Tinh Trận này, lại không cần phiền phức đến thế.

So sánh hai cái, ai lợi hại hơn, nhất mục liễu nhiên.

Thái Thanh Lão Tử nghĩ đến đây, thở dài một hơi.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm thì mặt đầy ý cười.

"Không tệ không tệ, xem ra Đát Kỷ trấn thủ Hỗn Độn những năm này, tiến bộ không ít." "Lại còn lĩnh ngộ ra một bộ trận pháp như vậy." Lục Phàm thấy người của mình lên bảng, tâm tình cũng tốt lên không ít.

"Bàn tính của Hồng Quân e là sẽ đổ bể rồi." "Muốn lợi dụng yêu tộc để phá hoại khí vận Ân Thương nữa, chiêu này e là không thành công đâu." "Ta xem ngươi cái Phong Thần Lượng Kiếp này sẽ làm sao mà khởi dậy đây?" Ánh mắt Lục Phàm nhìn về Tử Tiêu Cung, thuận tay nâng một chén trà, khẽ nhấp một ngụm nhỏ, vô cùng nhàn nhã.

Tử Tiêu Cung.

"Hắt xì!" Hồng Quân bỗng nhiên hắt hơi một cái.

"!!!" Hồng Quân lập tức ngạc nhiên.

"Chuyện gì vậy?!" Hồng Quân mặt đầy khó hiểu.

Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?

Y đã hắt hơi sao?!

Chỉ có phàm nhân mới có phản ứng đó ư?

Từ khi hóa hình đến nay, y chưa từng hắt hơi bao giờ.

Chương 50

Hồng Quân cau mày, có một dự cảm chẳng lành.

Trong lòng nhất thời dâng lên một tia bất an.

Y vô thức lại nhìn về phía Hồng Hoang, thôi chỉ tiến hành diễn toán.

Lần diễn toán này, biểu tình trên mặt y càng thêm khó coi.

Dù đang nắm giữ đại cục, phủ khám Hồng Hoang, giờ khắc này y cũng không thể không lộ ra thần sắc vô cùng rối rắm.

"Phong Thần Lượng Kiếp có biến!" Hồng Quân khó nén vẻ lo lắng.

Phong Thần Lượng Kiếp là chuyện trọng đại.

Nhưng hiện tại Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tiệt Giáo khí vận đều có biến hóa cực lớn.

Thậm chí yêu tộc, giờ khắc này lại ngưng tụ ra từng tia khí vận.

Nhưng đối với biến hóa này, Hồng Quân đã lực bất tòng tâm.

"Xem ra, chỉ có thể tĩnh quan kỳ biến." "Khi cần thiết, ngô cũng cần ra tay." Hồng Quân đã hạ quyết tâm.

Đến lúc không thể không ra tay, y cũng không bận tâm đến thân phận người phát ngôn của Thiên Đạo.

Tất cả sẽ lấy đại cục làm trọng.

Hồng Quân thở dài một hơi, tiếp tục chú ý đến Hồng Mông Kim Bảng.

Tiếp theo, chính là công bố đệ ngũ danh.

Hồng Mông Kim Bảng Trận Pháp Bảng đệ ngũ danh: Chấn Thiên Trận.

Chấn Thiên Trận: Lấy trời làm trận, lấy đất làm càn khôn, vạn cổ tinh thần, vạn vật sinh linh đều là trận trung trận, chỉ cần kéo một sợi lông mà động toàn thân, đủ để chấn Hỗn Độn, chấn thiên địa.

Chủ sở hữu: Quy Nhất Đạo Nhân.

Kim Bảng thưởng lệ 1: Huyền Kim Phù.

Huyền Kim Phù dung hợp vào trận pháp, đề cao tổng hợp thực lực và chiến lực của trận pháp.

Kim Bảng thưởng lệ 2: Hỗn Độn Thời Gian Luân Bàn.

Hỗn Độn Thời Gian Luân Bàn, nội hàm pháp tắc thời gian hoàn chỉnh, dùng pháp lực thôi động, ngưng cố thời gian, thời gian tố hồi, thời gian thiết cát.

Nội dung công bố, tên Quy Nhất Đạo Nhân lại lần nữa hiển hiện.

"Là Quy Nhất Đạo Nhân!" "Quy Nhất Đạo Nhân xuất hiện rồi!" "…" Vạn vạn ức sinh linh khi nhìn thấy bốn chữ Quy Nhất Đạo Nhân, gần như rơi vào sự điên cuồng nhiệt liệt.

Sự tồn tại thần bí mạnh mẽ này, đã khiến vô tận sinh linh thần phục và sùng bái.

Vị trí của Quy Nhất Đạo Nhân trong lòng bọn họ đã hoàn toàn lăng giá trên cả Hồng Quân.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tự nhiên là nhìn thấy cảnh tượng này trong mắt.

"…" Hồng Quân một trận khổ muộn, biểu tình trên mặt càng không ngừng biến ảo.

Nhưng nhiều hơn cả là có chút uất ức.

Y thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, tiếp nhận sự sùng kính và ngưỡng mộ của vạn vạn ức sinh linh.

Giờ đây đột nhiên xuất hiện Quy Nhất Đạo Nhân, lại khiến thân phận của y có chút lúng túng.

"Quy Nhất Đạo Nhân, lại vẫn là y." Hồng Quân vẻ mặt bất đắc dĩ.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy phần thưởng, đồng tử đột nhiên co rút.

"Hỗn Độn Thời Gian Luân Bàn!!!" "Nội hàm pháp tắc thời gian hoàn chỉnh!" "Pháp tắc thời gian chính là tồn tại đứng thứ hai trong Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng thiết tha muốn có được.

Phần thưởng này thực sự quá tuyệt vời!

"Quy Nhất Đạo Nhân!

Đệ tử Nguyên Thủy Thiên Tôn!" "Khẩn cầu Quy Nhất Đạo Nhân ban thưởng phần thưởng này cho ngô được không?

Ngô nguyện ý dùng bất cứ vật gì để trao đổi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thực sự quá muốn có được phần thưởng này.

Y thậm chí hướng hư không quỳ lạy, trong lòng thầm cầu xin.

Chỉ có điều hành động này của y, căn bản không nhận được hồi đáp.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử thấy phần thưởng, trong lòng cũng dấy lên tham niệm.

Nhưng y biết, Quy Nhất Đạo Nhân căn bản không coi trọng phần thưởng trên Kim Bảng.

Dù sao Quyền Trượng Thiên Đạo còn bị hủy diệt!

Chiếc Hỗn Độn Thời Gian Luân Bàn này e là cũng không giữ được.

"Ai!" Thái Thanh Lão Tử chỉ có thể thở dài một hơi, vô cùng lạc lõng.

Tu Di Sơn.

"Lại là Quy Nhất Đạo Nhân!" "Quy Nhất Đạo Nhân tất nhiên cũng đang chú ý đến Hồng Mông Kim Bảng, chúng ngô nhất định phải để Quy Nhất Đạo Nhân thấy được quyết tâm của ngô mới được." Chuẩn Đề Đạo Nhân không muốn bỏ lỡ cơ hội khó có được này.

"Mấy lần cầu xin trước đây, Quy Nhất Đạo Nhân e là chưa hề phát giác, vậy nếu Quy Nhất Đạo Nhân chú ý đến Hồng Mông Kim Bảng, không bằng chúng ngô cứ trực tiếp cầu xin lên Hồng Mông Kim Bảng!" Chuẩn Đề Đạo Nhân hạ quyết tâm, không màng đến thể diện Thánh Nhân cũng phải đánh cược một phen.

Chỉ cần lần này thành công, phần thưởng đó chính là Hỗn Độn Thời Gian Luân Bàn!

Pháp tắc Thời Gian Đại Đạo hoàn chỉnh!

Nhìn khắp Hồng Hoang, Tây Phương còn cần kiêng dè ai nữa?!!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, hạ quyết tâm, cùng nhau bay về phía Hồng Mông Kim Bảng.

Tại nơi cách Hồng Mông Kim Bảng trăm dặm, bọn họ cuối cùng cũng dừng lại.

Kim Sắc Quyển Trục của Hồng Mông Kim Bảng trải dài mấy

chục vạn công lý, sự xuất hiện của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tựa như hai con ruồi bọ, che mất ánh sáng của Hồng Mông Kim Bảng.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đột nhiên xuất hiện trên Cửu Thiên, khẽ nhíu mày, ánh mắt mang theo một tia nghi hoặc.

"Hai kẻ này, lại bày trò gì nữa?" Nguyên Thủy Thiên Tôn thầm nghĩ.

Các Thánh Nhân đều ngẩng đầu nhìn về Cửu Thiên.

Vạn vạn ức sinh linh cũng đồng thời ngẩng đầu nhìn lên, bàn tán xôn xao.

Trường Sinh Điện.

"???" Lục Phàm cũng đầy một đầu mây mù.

Hai tên này, đường đường đứng chắn trước Hồng Mông Kim Bảng, thực sự chướng mắt.

Ngay lúc này, âm thanh chấn động màng nhĩ của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vang vọng khắp Cửu Thiên.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bái kiến Quy Nhất Đạo Nhân." "Chúng ngô đặc biệt khẩn cầu Quy Nhất Đạo Nhân đừng hủy diệt phần thưởng, Tây Phương ngô nguyện ý trả bất cứ cái giá nào để trao đổi." "Cầu mong Quy Nhất Đạo Nhân thương xót Tây Phương ngô, Tây Phương ngô chưa từng một lần lên Kim Bảng… Hy vọng Quy Nhất Đạo Nhân có thể rủ lòng thương chúng ta." "…" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lại lần nữa diễn trò khổ nhục kế này.

Chỉ có điều, lần này, bọn họ làm mất mặt đến tận toàn cõi Hồng Hoang.

Không hề để ý đến vạn vạn ức sinh linh phía dưới đang xem trò vui.

Trong mắt bọn họ, chỉ có đạt được Hỗn Độn Thời Gian Luân Bàn mới là quan trọng nhất.

Thủ đoạn có ti tiện đến mấy, cũng chỉ là thủ đoạn.

Ngọc Hư Cung.

"!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn bị thao tác này của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề làm cho bối rối.

Trong lòng nổi lên một chữ "đậu" lớn!

Nếu là trước đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất định sẽ lấy Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề làm sỉ nhục!

Khinh bỉ bọn họ làm mất đi uy nghiêm của Thánh Nhân.

Nhưng hiện tại, bọn họ đang đối mặt với Quy Nhất Đạo Nhân!

Nguyên Thủy Thiên Tôn liền không cảm thấy mất mặt, chỉ là căm hận y không thể buông bỏ tư thái, như Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mà cầu xin.

Nếu Quy Nhất Đạo Nhân thật sự mềm lòng, đáp ứng.

Thì Hỗn Độn Thời Gian Luân Bàn đó, sẽ rơi vào tay Tây Phương!

"Không được!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa nghĩ đến việc sẽ mất đi cơ duyên tuyệt vời này, trong lòng chấn động.

Y nhanh chóng bay lên Cửu Thiên, đến trước mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

"??" "??" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đang khóc lóc, hướng hư không quỳ lạy.

Đột nhiên Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất hiện trước mặt bọn họ,

hai người đều lúng túng không thôi, ba người mặt đối mặt.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tự nhiên cũng biết cử chỉ này quá khoa trương, nhất thời cũng không biết giải thích thế nào.

Không ngờ giây tiếp theo, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại cũng quỳ lạy xuống.

"!!" "!!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đại thụ chấn động!

Đây còn là Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?!

Vị Nguyên Thủy Thiên Tôn tư thái cao ngạo, tự cho là thanh cao đó ư?!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bị hành động này của Nguyên Thủy Thiên Tôn làm cho bối rối.

"Đệ tử Nguyên Thủy Thiên Tôn, tham bái Quy Nhất Đạo Nhân." "Khẩn thỉnh Quy Nhất Đạo Nhân ban thưởng phần thưởng này cho Xiển Giáo ngô, đệ tử nhất định sẽ dốc toàn lực báo đáp." Nguyên Thủy Thiên Tôn nói xong, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề mới phản ứng lại.

Chương 51

Thật là tốt bụng!

Đây là đến để giành đồ với bọn họ!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhất thời kinh hãi.

Bọn họ vạn vạn không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại cũng trở nên vô sỉ như vậy.

"Sư huynh, nhưng mà Tây Phương chúng ta đến trước." "Tiên lai hậu đáo, còn mong Sư huynh tuân theo." Tiếp Dẫn Đạo Nhân không còn giữ được sắc mặt tốt.

Vốn tưởng rằng chỉ có Tây Phương vô sỉ, bây giờ lại thêm một đối thủ cạnh tranh vô sỉ nữa.

"Quy Nhất Đạo Nhân chọn ai thì người đó được." Nguyên Thủy Thiên Tôn biểu tình nghiêm túc, đôi mắt càng lóe lên địch ý.

Chỉ cần Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề dám phản kháng, y không ngại làm một trận.

"…" "…" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhất thời á khẩu không nói nên lời.

Hai người vẻ mặt như ăn phải chuột chết.

Nếu thật sự làm một trận, hai người bọn họ dù hợp sức lại cũng chưa chắc là đối thủ của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nỗi khổ này chỉ có thể nuốt vào bụng.

Không còn cách nào, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề chỉ có thể phát huy diễn kỹ.

"Quy Nhất Đạo Nhân, Tây Phương ngô chưa từng một lần lên Kim Bảng, mà Xiển Giáo thì đã liên tục lên mấy lần, phần thưởng đạt

được càng là vô số kể." "Quy Nhất Đạo Nhân thương xót Tây Phương chúng ta đi!

Tây Phương vốn đã bần tích, chúng ngô không có thực lực lên bảng, còn mong Quy Nhất Đạo Nhân thương xót." "…" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề trực tiếp khóc lóc thảm thiết.

Nói từng câu từng chữ động lòng người, nước mắt nước mũi tèm lem.

"???" Nguyên Thủy Thiên Tôn đứng một bên đơn giản là trợn mắt há mồm, biểu tình cứng đờ.

Nhưng nhiều hơn cả là phẫn nộ.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề này vẫn dùng chiêu đó!

"Hai ngươi câm miệng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn quát lên một tiếng giận dữ.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tự nhiên sẽ không câm miệng, khóc lóc càng lớn tiếng hơn.

Vạn vạn ức sinh linh ngẩng đầu nhìn cảnh tượng hoang đường này, đều không dám lên tiếng.

Trường Sinh Điện.

"…" Lục Phàm nhìn về Cửu Thiên, ngụm trà vừa vào miệng suýt nữa phun ra.

"Hai tên này, thật sự là đã phát huy sự vô sỉ đến cực hạn." "Nguyên Thủy Thiên Tôn lại cũng đến nhúng tay vào sao?" "Thú vị." Lục Phàm nhìn cảnh tượng lôi thôi trên Cửu Thiên, tâm thần khẽ động, liền có ý tưởng.

Ngay khi Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đang khóc lóc, Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt đen mày tím lúng túng quỳ lạy sang một bên, trên Cửu Thiên

vang lên một tiếng sấm rền.

"Sát!" "!!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhanh chóng im bặt, ngẩng đầu nhìn lên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng vẻ mặt mong đợi.

"Là Quy Nhất Đạo Nhân sắp hiện thân sao?" "Quy Nhất Đạo Nhân đã bị Tây Phương cảm động rồi sao?" Vạn vạn ức sinh linh cũng vô cùng kích động, căng thẳng chờ đợi.

Khoảnh khắc tiếp theo, mây mù trên Cửu Thiên nhanh chóng ngưng tụ, xuất hiện một khuôn mặt người khổng lồ.

"Ngô là Quy Nhất Đạo Nhân." Theo âm thanh như chuông đồng bao phủ Cửu Thiên.

Vạn vạn ức sinh linh đều không kìm được mà quỳ lạy.

Tử Tiêu Cung.

"!!" Hồng Quân cũng trừng lớn mắt không dám tin.

"Quy Nhất Đạo Nhân… thật sự hiện thân rồi sao?" Hồng Quân nhất thời cảm thấy nguy cơ.

Nhưng nhìn kỹ, đây chỉ là một pháp thuật huyễn ảnh mà thôi.

Hồng Quân tìm thấy cơ hội, muốn mượn pháp thuật này để tìm vị trí của Quy Nhất Đạo Nhân.

Lực lượng Thánh Nhân lại lần nữa tuần theo đạo pháp thuật này tiến hành thôi diễn.

"Phụt!" Vừa mới bắt đầu thôi diễn, một ngụm máu liền trực tiếp phun ra.

Máu vàng nhất thời hóa thành sương mù.

Hồng Quân sắc mặt cũng tái nhợt vài phần.

Cuối cùng y có chút suy yếu ngồi yên trên vân sàng, nhanh chóng điều tức.

Trên Cửu Thiên, khuôn mặt người khổng lồ tiếp tục mở miệng.

"Các ngươi ba tôn Thánh Nhân, đều muốn Hỗn Độn Thời Gian Luân Bàn?" "Quy Nhất Đạo Nhân, Tây Phương ngô thực sự rất cần." "Xiển Giáo cũng cần, còn mong Quy Nhất Đạo Nhân chọn người ưu tú mà chọn." Nguyên Thủy Thiên Tôn ngẩng đầu nhìn lên, thần tình cũng tràn đầy vô tận khao khát.

Lúc này, y vẫn không quên nhắc nhở Quy Nhất Đạo Nhân phải chọn người ưu tú.

"Để công bằng, ngô xem các ngươi ai có thành tâm hơn thì sẽ chọn người đó." Âm thanh hùng vĩ vang vọng, chấn nhiếp nguyên thần của bọn họ.

"Thành tâm?

Chẳng hay Quy Nhất Đạo Nhân nói đến thành tâm rốt cuộc là gì?" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ngẩn người.

"Khóc." Quy Nhất Đạo Nhân nhàn nhạt thốt ra một chữ này.

Trường Sinh Điện Lục Phàm giờ khắc này đã cười không ngừng.

"Khóc??" "Khóc!!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ngẩn người.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại vẻ mặt khó xử.

Y từ khi hóa hình đến giờ chưa từng khóc.

Bây giờ lại bắt y khóc trước mặt vạn vạn ức sinh linh sao?

Thể diện của Thánh Nhân y đặt ở đâu?!

Không đợi Nguyên Thủy Thiên Tôn suy nghĩ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đã buông mình khóc lóc thảm thiết.

Âm thanh có thể nói là quỷ khóc sói gào, thật đúng là chấn động thiên địa, khiến quỷ thần cũng phải khóc.

"…" Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy vậy, biểu tình trên mặt lúc thì xanh mét lúc thì đen sì.

Y thực sự không thể mất mặt đến vậy.

Dù y muốn nặn ra chút nước mắt, nhưng thực sự không có.

Cảnh tượng nhất thời trở nên lúng túng.

"Ha ha ha…" "Thú vị, thú vị." Lục Phàm đã cười đến nỗi suýt sặc.

Cảm giác muốn làm gì thì làm thế này, không thể không nói là rất tuyệt.

Vừa không để lộ thân phận của mình, lại vừa có thể trêu chọc ba kẻ này một phen.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi vì sao không khóc?!" Âm thanh của Quy Nhất Đạo Nhân nghiêm khắc phát ra.

Quét theo một luồng uy áp khủng bố, trực tiếp đập vào ba người.

Theo đó, phần thưởng của Hồng Mông Kim Bảng trực tiếp bị hủy diệt ngay trước mặt ba người.

Khuôn mặt người khổng lồ cũng đột nhiên tiêu tán vào giờ khắc này.

"!!" "!!" "…" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhất thời trong lòng chấn động, hung hăng trừng mắt nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn một cái.

Còn Nguyên Thủy Thiên Tôn, thì vẻ mặt ngẩn người.

Hiếm khi trên mặt y lại lộ ra một tia cảm giác kinh hoảng thất thố.

"Quy Nhất Đạo Nhân!

Đệ tử biết sai rồi." "Còn thỉnh Quy Nhất Đạo Nhân tha thứ."

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này lại có chút muốn khóc.

Nhưng vô luận y cầu xin thế nào, Quy Nhất Đạo Nhân cũng không bao giờ xuất hiện nữa.

Hồng Hoang chìm vào một khoảng tĩnh mịch chết chóc.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Ngươi làm chuyện tốt sao?!

Ngươi vì sao không nghe theo lệnh của Quy Nhất Đạo Nhân?!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề giờ khắc này giận đến mức không thể kiềm chế.

Bấy giờ bọn họ đều cho rằng, là do Quy Nhất Đạo Nhân vì Nguyên Thủy Thiên Tôn mà nổi giận, cho nên đã hủy diệt phần thưởng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng cũng thấp thỏm không thôi.

Y trước đây còn khoác lác là Quy Nhất Đạo Nhân đã mệnh y trấn thủ thế giới tinh không, coi chừng cây thần thụ kia.

Nhưng bây giờ, lại đã đắc tội Quy Nhất Đạo Nhân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ có thể xám xịt nhanh chóng rời đi.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thì vẻ mặt tiếc nuối.

Bọn họ cũng không có cách nào với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Một màn náo kịch, chúng nhân đều xem đến thích thú.

Hồng Mông Kim Bảng thì tiếp tục công bố.

Hồng Mông Kim Bảng Trận Pháp Bảng đệ tứ danh: Lập Nhân Ngưng Nguyên Trận.

Lập Nhân Ngưng Nguyên Trận: Lấy người làm gốc, lấy người làm trận, lập người với trời, khí vận bên trong trận pháp trùng thiên, trong thời gian ngắn đoạt lấy khí vận làm vật bảo hộ.

Chủ sở hữu: Quy Nhất Đạo Nhân.

Kim Bảng thưởng lệ 1: Huyền Kim Phù.

Chương 52

Huyền Kim Phù dung hợp vào trận pháp, đề cao tổng hợp thực lực và chiến lực của trận pháp.

Kim Bảng thưởng lệ 2: Huyền Thủy Trọng Chùy.

Huyền Thủy Trọng Chùy, với lực lượng Hỗn Độn có thể phá thiên địa, là cấp độ thiên hoa bản thể công thủ nhất thể trong Hỗn Độn Chí Bảo.

Nội dung trình hiện.

Vạn vạn ức sinh linh đều không biết nên đặt trọng điểm vào đâu.

"Lập Nhân Ngưng Nguyên Trận??" "Lại là trận pháp do Quy Nhất Đạo Nhân sáng tạo." "…" Vạn vạn ức sinh linh đều bắt đầu bàn luận.

"Trong Hồng Hoang lại có trận pháp có thể đoạt lấy khí vận?!!" "Cái này…" Các sinh linh đều vẻ mặt dị sắc.

Mấy tôn Thánh Nhân càng là chấn kinh.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân suy yếu ngẩng mắt nhìn lên, sau khi thấy trận pháp này, sắc mặt càng biến đổi, kinh khủng không thôi.

"Lại còn có loại trận pháp này??" "Điều này không thể nào!" Hồng Quân cảm thấy không thể tin được.

Khí vận làm sao còn có thể đoạt lấy được chứ?!!

Hồng Quân thực sự khó mà lý giải.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sau khi thấy trận pháp lên bảng này, cũng

đều vẻ mặt kinh ngạc.

"Lập Nhân Ngưng Nguyên Trận!" "Lại có thể đoạt lấy khí vận?!" "Nhưng… cái này hình như là chuyên môn thiết lập cho Nhân tộc…" Tiếp Dẫn Đạo Nhân phát hiện ra một chi tiết này.

Thì ra là vì Nhân tộc mà thiết lập, vậy tức là phải đoạt lấy khí vận từ nơi khác để cấp cho Nhân tộc.

"Không hay rồi!" "Quy Nhất Đạo Nhân e là muốn đứng về phía Nhân tộc?" "Lại còn chuyên môn sáng tạo ra một trận pháp như vậy để giúp Nhân tộc ngưng tụ khí vận sao?!" Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng nghĩ đến tầng này, không khỏi sắc mặt đại biến.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cau chặt mày.

"Lập Nhân Ngưng Nguyên Trận?" "Đoạt lấy khí vận!" Nguyên Thủy Thiên Tôn biểu tình ngưng trọng.

Tâm niệm của Thánh Nhân vừa động, liền đã nhìn về cảnh địa của Nhân tộc.

Bấy giờ Nhân tộc vẫn đang phát triển chậm rãi, không thể nhìn ra bất kỳ dấu hiệu nào.

"Quy Nhất Đạo Nhân vì sao lại đặc biệt thiết lập một trận pháp như vậy cho Nhân tộc?" Nguyên Thủy Thiên Tôn mười phần không lý giải được.

Dù sao Nhân tộc yếu ớt, ngay cả dã thú tầm thường cũng có thể dễ dàng giết hại Nhân tộc, coi làm thịt ăn.

Hơn nữa Nhân tộc cực kỳ dễ sinh bệnh, không hề có khả năng tu luyện.

Quy Nhất Đạo Nhân làm sao có thể đứng về phía Nhân tộc?

Nguyên Thủy Thiên Tôn suy nghĩ khổ sở, chính là không thể hiểu thông.

Bích Du Cung.

Thông Thiên ngẩng đầu nhìn lên mấy dòng chữ trên Kim Sắc Quyển Trục, cũng lộ ra vẻ dị sắc.

Khoảnh khắc tiếp theo, trên Kim Sắc Quyển Trục liền xuất hiện hình ảnh Lập Nhân Ngưng Nguyên Trận.

Trên không cảnh địa Nhân tộc, bao phủ một trận pháp hình lục giác khổng lồ.

Phù văn màu vàng dày đặc hội tụ như tơ nhện.

Tựa hồ mang theo một loại pháp lực đặc hữu nào đó, trong cõi minh minh lại không ngừng hấp nạp khí vận từ nơi khác, toàn bộ quán nhập vào bên trong trận pháp, rồi hội tụ về điểm trung tâm của trận pháp.

Khí vận liền trực tiếp đổ ngược vào cảnh địa Nhân tộc.

Trường hà khí vận hùng dũng bay vút vạn trượng cao, tựa như sông hồ ao đầm.

Nhân tộc được khí vận bảo hộ, tà sát không xâm.

Chúng nhân nhìn hình ảnh Nhân tộc hưng thịnh, khí vận vượng thịnh trong Kim Sắc Quyển Trục, đều không kìm được mà phát ra một tiếng kinh thán.

"Oa!" "Khí vận!!" "Nhiều khí vận như vậy lại toàn bộ hóa thành thực chất, quá tiện mộ rồi." "…" Vạn vạn ức sinh linh đều bị trận pháp này hoàn toàn chấn nhiếp.

Trận pháp có thể đoạt lấy khí vận, lại chỉ xếp thứ tư?!!

Không thể tưởng tượng nổi, ba vị trí đầu sẽ là loại tồn tại nào.

Bích Du Cung.

“Thật sự có thể đoạt lấy khí vận!” “Có trận pháp này, lo gì khí vận chảy mất?!” “Chỉ đáng tiếc, không thể dùng cho Tiệt Giáo ngô a!” Thông Thiên không kìm được mà phát ra cảm khái.

Bản tọa đối với trận pháp này thực sự quá muốn có được.

Từ khi Thông Thiên trở về Tử Tiêu Cung, y liền nhận thấy khí vận của Tiệt Giáo đang chậm rãi chảy mất.

So sánh với Xiển Giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn có Bàn Cổ Phiên trấn áp khí vận Xiển Giáo.

Còn Nhân Giáo, Thái Thanh Lão Tử có Thái Cực Đồ trấn áp khí vận Nhân Giáo.

Nhưng Tiệt Giáo lại không có pháp bảo thích hợp.

Tru Tiên Kiếm sát lục quá nặng, căn bản không thể trấn áp.

Đây cũng là nguyên nhân dẫn đến khí vận Tiệt Giáo chảy mất.

“Nếu có trận pháp này trấn áp, vậy thì quá tốt rồi.” Thông Thiên một phen cảm thán.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đã ngồi không yên.

“Trận pháp này vạn vạn không thể dùng trong Hồng Hoang a!” “Nếu không, Hồng Hoang tất sẽ loạn tùng phèo.” Hồng Quân sắc mặt càng lúc càng trầm trọng.

Những thứ mà Quy Nhất Đạo Nhân sở hữu, đã khiến Hồng Quân càng lúc càng bất an.

Tùy tiện lấy một thứ ra, Hồng Hoang này e là đều sẽ hủy diệt.

Hoàn toàn thoát ly khỏi sự khống chế của y.

Hồng Quân tự nhiên sẽ không cho phép chuyện như vậy xảy ra.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm căn bản không quản tâm trạng của mấy tôn Thánh Nhân này cùng Hồng Quân.

Y xác thực có một trận pháp như vậy.

Nhưng từ trước đến nay chưa từng lấy ra.

Đây vẫn là phần thưởng đánh dấu hệ thống từ vạn năm trước.

Nếu Hồng Mông Kim Bảng không công bố ra, y suýt nữa quên mất có một trận pháp như vậy.

"Phong Thần Lượng Kiếp, Nữ Oa dưới sự lợi dụng của Hồng Quân, muốn phái yêu tộc phá hoại khí vận Ân Thương." "Xem ra, kế hoạch này sẽ triệt để thất bại rồi." "Trận pháp này của ngô chỉ cần bao phủ trên không Triều Ca, khí vận Ân Thương nhất định sẽ chỉ hưng thịnh, không thể suy bại." "Cắt đứt ngay từ nguồn gốc, xem ngươi làm sao mà khởi dậy Phong Thần Lượng Kiếp." Lục Phàm khóe miệng khẽ nhếch lên, thong dong tiếp tục thưởng trà.

Còn về phần thưởng này, y vẫn sẽ không cần.

Đối với y mà nói, những thứ tạp nham này đã không đủ chỗ để đặt.

Y đây lại không phải là kẻ thu mua phế phẩm.

Muốn nhiều như vậy để làm gì?!

Lục Phàm vung tay áo một cái, phần thưởng trong khoảnh khắc hóa thành tro bụi.

Đối với cảnh tượng này, mấy tôn Thánh Nhân trong lòng lại giật mình một cái.

Dù đã quen, nhưng tận mắt nhìn thấy bảo vật như vậy bị hủy diệt, vẫn còn có chút đau lòng.

Tiếp theo, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.

Sắp sửa hé lộ đệ tam danh!

Hồng Mông Kim Bảng Trận Pháp Bảng đệ tam danh: Tiên Ma Trận.

Tiên Ma Trận: Trận huyết sát, lấy việc chém giết một tiên một ma làm trận nhãn để khởi động Tiên Ma Trận.

Tiên huyết và ma huyết dung hợp, mở ra cánh cửa Hỗn Độn Hư Không, triệu hoán vạn ngàn Hỗn Độn Thần Ma cấp Thiên Đạo.

Chủ sở hữu: Quy Nhất Đạo Nhân.

Kim Bảng thưởng lệ 1: Huyền Kim Phù.

Huyền Kim Phù dung hợp vào trận pháp, đề cao tổng hợp thực lực và chiến lực của trận pháp.

Kim Bảng thưởng lệ 2: Lực lượng Tinh Không Đại Đạo Pháp Tắc.

Trên Kim Sắc Quyển Trục kế đó xuất hiện hình ảnh Tiên Ma Trận.

Một âm một dương hai mặt, mặt dương là biển máu vàng, lấp lánh rực rỡ, thần quang lấp lánh.

Tựa như Ngân Hà lấp lánh, phát ra vô tận sinh cơ tạo hóa.

Mặt âm lại là máu ma màu đỏ yêu dã, cuồn cuộn sóng máu đỏ tươi.

Trên biển máu còn lơ lửng sát khí màu đen tím.

Cho đến khi hai mặt trận pháp giao dung với nhau.

Nhất thời thiên lôi địa cổn, phát ra vô tận tiếng ầm ầm.

Khoảnh khắc hai loại huyết dịch dung hợp, như kẻ thù gặp mặt, không ngừng cuồn cuộn.

Giữa biển máu dường như có sinh mệnh lực cực mạnh, quấn quýt lấy nhau.

Thiên địa, tinh không đều bị máu tiên máu ma bao phủ.

Chương 53

Cho đến khi hai luồng huyết dịch hoàn toàn dung hợp, một cánh cửa hư không cứ thế mở ra.

Vô tận Hỗn Độn Ma Thần cấp Thiên Đạo ào ào phá vỡ, mang theo uy áp Thiên Đạo khủng bố.

Mặt xanh nanh vàng!

Miệng máu lớn!… "!!!" Tất cả sinh linh thấy cảnh tượng này, đều đã sợ đến hồn vía lên mây, sắc mặt tái nhợt.

"Cái này… cái này còn có Hỗn Độn Ma Thần sao?" "Quá đáng sợ rồi!!" "…" Ngọc Hư Cung.

"!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn càng kích động đến mức trực tiếp đứng dậy, chăm chú nhìn những Hỗn Độn Ma Thần đó.

"Như vậy mà nói, xác thực không chỉ Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần sao?" "Còn có vô số Hỗn Độn Ma Thần ẩn nấp trong Hỗn Độn Hư Không sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng chùng xuống, cảm thấy tam quan Hồng Hoang lại lần nữa bị lật đổ.

Một khi những Hỗn Độn Ma Thần này thật sự truyền tống từ Tiên Ma Trận đến, thế giới Hồng Hoang nơi đây sẽ hóa thành tro bụi.

Bát Cảnh Cung.

"Hỗn Độn Ma Thần chẳng phải đã sớm bị Bàn Cổ Đại Thần chém giết rồi sao?!" "Lại vẫn còn ư?!" Thái Thanh Lão Tử mắt đầy kinh hãi.

Trước đây y cũng chỉ là suy đoán.

Nhưng hiện tại, Hồng Mông Kim Bảng trực tiếp công bố ra.

Đây chính là sự thật hiển nhiên.

Hơn nữa hình ảnh trên Kim Sắc Quyển Trục vừa rồi, vạn vạn ngàn ngàn Hỗn Độn Ma Thần ào ạt xuất hiện, quét theo uy áp Thiên Đạo vô cùng khủng bố.

Cảnh tượng thực sự quá đỗi hùng vĩ.

Thử tưởng tượng, nhiều Hỗn Độn Ma Thần như vậy từ Tiên Ma Trận bay ra, sẽ mang đến tai nạn gì cho Hồng Hoang?!

"Không ngờ, Quy Nhất Đạo Nhân lại có thể mở ra cánh cửa Hỗn Độn Hư Không?!" "Thả tất cả những Hỗn Độn Ma Thần này ra sao?" Thái Thanh Lão Tử không thể bình tĩnh được nữa.

Thân hình y nhanh chóng tiêu tán.

Khoảnh khắc tiếp theo liền đã đến Tử Tiêu Cung.

"Lão sư, đệ tử Lão Tử cầu kiến." Thái Thanh Lão Tử đứng ngoài cửa cung, cung kính nói.

Hai cánh cửa cung được chạm khắc bằng đá huyền thạch nặng nề chậm rãi mở ra.

Một luồng tử khí phiêu miểu cũng chậm rãi tuôn ra.

Thái Thanh Lão Tử lập tức bước lên bậc thang, tiến vào bên trong Tử Tiêu Cung.

Chỉ vừa ngẩng đầu, liền thấy Hồng Quân Đạo Tổ trông có vẻ hơi suy yếu.

"Lão sư, người không sao chứ?" Thái Thanh Lão Tử dị sắc.

Hồng Quân Đạo Tổ là người phát ngôn của Thiên Đạo.

Trong Hồng Hoang này có quyền ngôn tuyệt đối và thực lực của Thiên Đạo.

Sao lại đột nhiên trở nên suy yếu như vậy??

“Ngươi lần này đến đây, vì chuyện gì?” Hồng Quân không trả lời, mà vẫn giữ tư thế cúi người vừa rồi để hỏi.

“Lão sư, lần này Hồng Mông Kim Bảng công bố Tiên Ma Trận, có thể mở ra cánh cửa Hỗn Độn Hư Không.” “Trong đó thật sự có vô số Hỗn Độn Ma Thần sao?” “Trận pháp này một khi được mở ra, Hồng Hoang sẽ gặp hậu hoạn vô cùng.” Thái Thanh Lão Tử mười phần lo lắng.

“…” Hồng Quân trầm mặc một lúc lâu.

Y thực sự không nghĩ ra được cách nào.

“Trận pháp này chủ sở hữu là Quy Nhất Đạo Nhân, y có thể dễ dàng hủy diệt phần thưởng Kim Bảng, cũng không coi Quyền Trượng Thiên Đạo vào mắt, một tồn tại như vậy, ngô cũng lực bất tòng tâm.” Hồng Quân thở dài một hơi.

Dù là cao ngạo như Hồng Quân, thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, cũng không thể không cúi đầu trước Quy Nhất Đạo Nhân.

“Theo lời Lão sư, Quy Nhất Đạo Nhân thiết lập một trận pháp như vậy, rốt cuộc có ý đồ gì?” Thái Thanh Lão Tử thực sự không nghĩ thông.

Nếu Quy Nhất Đạo Nhân không có uy hiếp đối với Hồng Hoang, vì sao phải sáng tạo ra một trận pháp như vậy?

Mở ra cánh cửa Hỗn Độn Hư Không, dẫn dụ Hỗn Độn Ma Thần đến?!

Điều này sẽ mang đến tai nạn vô tận!

E là vạn vạn ức sinh linh cuối cùng đều sẽ hủy diệt trong biển máu.

“Cái này… ngô cũng không thôi diễn ra được a.” Hồng Quân lại lần nữa lộ ra biểu tình bất đắc dĩ.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa Thánh Nhân thấy Tiên Ma Trận này, càng cảm thấy sống lưng lạnh toát.

Trên khuôn mặt kiều diễm mà uy nghiêm của nàng lướt qua một tia ngưng trọng.

“Tiên Ma Trận này lại cần chém giết một tiên một ma mới có thể mở ra, có thể thấy Quy Nhất Đạo Nhân cũng tuyệt đối không phải người lương thiện.” Nữ Oa từ đó nhìn ra Quy Nhất Đạo Nhân mang theo sát lục chi tâm.

Nếu không, bố trí trận pháp đâu cần chém giết sinh mệnh?

Hơn nữa còn là một tiên một ma, phối hợp như vậy!

Chỉ nhìn biển máu đó thôi, đã thấy sởn gai ốc.

Tuyệt đối không phải trận pháp mà pháp môn chính đạo có thể sáng tạo ra.

“Quy Nhất Đạo Nhân… rốt cuộc là loại tồn tại như thế nào?” Điều này khiến Nữ Oa vừa sợ hãi lại vừa càng thêm hiếu kỳ.

Chính?

Hay tà?

Tất cả đều trở nên mơ hồ.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sau khi nhìn thấy vô tận Hỗn Độn Ma Thần từ cánh cửa hư không của trận pháp tràn ra, đã sợ đến mức hai chân mềm nhũn.

“Hỗn Độn Ma Thần???” “Hỗn Độn Hư Không này lại còn ẩn giấu nhiều đến vậy!” “Một con Hỗn Độn Ma Thần thôi đã đủ để diệt thế giới Hồng Hoang này, nhiều như vậy… làm sao mà ứng phó đây?” Chuẩn Đề sợ đến mức run cầm cập, không còn chút tư thái Thánh Nhân nào.

Một loạt đả kích cũng khiến bọn họ mất hết tự tin vào chút tu vi này của mình.

Hiện tại trong tất cả các Thánh Nhân, chỉ có hai vị bọn họ là đội sổ.

Mấy vị Thánh Nhân đều đã nhận được phần thưởng Kim Bảng.

Nữ Oa càng có tiềm lực tu luyện đến Thiên Đạo tu vi.

So sánh với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, khoảng cách đã bị kéo giãn.

“Trận pháp này quả thực quỷ dị lắm.” “Quy Nhất Đạo Nhân chẳng lẽ là Đại Đạo ư??” Tiếp Dẫn Đạo Nhân mạnh dạn suy đoán.

Nói ra hai chữ Đại Đạo rồi, y liền nhanh chóng im tiếng, lo lắng chạm phải điều cấm kỵ gì đó.

Trường Sinh Điện.

“Một cái Tiên Ma Trận thôi mà đã sợ thành ra cái bộ dạng này sao?” “Hình như cũng là do hệ thống đánh dấu thưởng, từ trước đến nay chưa từng thử.” “Cũng không mất đi một loại phương pháp khác để đến Hỗn Độn Hư Không.” “Nhưng mà, nếu muốn chém giết một tiên một ma, thì nên chọn ai đây?” Lục Phàm khẽ nhíu mày.

Nếu là tiên, thì quá dễ chọn rồi.

Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, tùy tiện một người cũng dùng tốt.

Còn về ma… hiện tại trong thế giới Hồng Hoang, vẫn chưa có ai

thành ma.

Nhưng không có thì có thể tạo ra, đó không phải là chuyện khó khăn gì.

Lục Phàm tiếp tục nhấp một ngụm trà, lại lần nữa quan sát Hồng Mông Kim Bảng công bố đệ nhị danh.

Dù sao những trận pháp này mà y sở hữu, y cũng không quá rõ ràng.

Chủ yếu là hệ thống cho quá nhiều.

Có một số căn bản là lười xem, lười tìm hiểu.

Hồng Mông Kim Bảng Trận Pháp Bảng đệ nhị danh: Phá Thiên Trận.

Phá Thiên Trận: Dùng Lực Chi Đại Đạo Pháp Tắc bố trí trận pháp, lực mạnh phá trời, không gian bị trận pháp bao phủ có thể dễ dàng phá vỡ, tái tạo một thế giới Hồng Hoang mới.

Chủ sở hữu: Quy Nhất Đạo Nhân.

Kim Bảng thưởng lệ 1: Huyền Kim Phù.

Huyền Kim Phù dung hợp vào trận pháp, đề cao tổng hợp thực lực và chiến lực của trận pháp.

Kim Bảng thưởng lệ 2: Hỗn Độn Huyết Sát Chi Khí.

Hỗn Độn Huyết Sát Chi Khí là khí huyết của Hỗn Độn Ma Thần ngưng tụ trong Hỗn Độn Hư Không, có sức công kích Nguyên Thần ăn mòn cực mạnh, một khi dung nhập Nguyên Thần, sẽ triệt để tiêu tán.

Nội dung công bố, Phá Thiên Trận đệ nhị danh lại lần nữa gây ra chấn kinh trong sinh linh Hồng Hoang.

“Dùng Đại Đạo Pháp Tắc để bố trí trận pháp sao?” “Lại còn là Lực Chi Đại Đạo, đứng đầu trong Tam Thiên Đại Đạo!” “…” Vạn vạn ức sinh linh khi nhìn thấy từng hàng chữ này, đều muốn phát điên.

Đại Đạo Pháp Tắc cũng có thể dùng để bố trí trận pháp sao?!!

Có quá là đại tài tiểu dụng không?!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vẻ mặt kinh ngạc.

Y há hốc mồm, bị quá trình thao tác của trận pháp này làm cho cằm cũng muốn rớt xuống.

“Quy Nhất Đạo Nhân đã nắm giữ Lực Chi Đại Đạo?!” “Lại còn có thể thông thạo vận dụng, phá vỡ bầu trời?!!” “Tái tạo một thế giới Hồng Hoang mới sao???” Lượng tin tức trong mấy câu nói này quá đỗi khổng lồ.

Đầu óc Nguyên Thủy Thiên Tôn thậm chí còn có chút không xoay sở kịp.

Phải biết, thế giới Hồng Hoang mà bọn họ đang sinh tồn, là do Bàn Cổ Đại Thần sau khi vẫn lạc, các bộ phận cơ thể, huyết nhục, bao gồm cả lông tóc đều cấu thành.

Nếu muốn tái tạo một thế giới Hồng Hoang khác, không chỉ cần Đại Đạo Pháp Tắc.

Còn cần một thân thể thần thánh như Bàn Cổ Đại Thần đã ngưng tụ đạo vận và cơ duyên tạo hóa nồng đậm.

Chương 54

Bàn Cổ đã lấy lực chứng Đại Đạo, mới có thể làm được như vậy.

Vậy Quy Nhất Đạo Nhân chẳng lẽ có tính chất tương tự như Bàn Cổ?

Cùng một loại tồn tại sao?!!

Đầu óc Nguyên Thủy Thiên Tôn vận chuyển nhanh chóng, rất nhanh trừng lớn mắt.

“Không!

Quy Nhất Đạo Nhân tuyệt đối sẽ không lấy sự vẫn lạc của bản thân làm cái giá phải trả.” “Vậy tức là, Quy Nhất Đạo Nhân còn phải hơn cả Bàn Cổ Đại Thần?!” Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm mặc một lúc lâu.

Từ trong ra ngoài, từ Nguyên Thần đến Thánh Khu, từ sợi tóc đến đầu ngón chân.

Mỗi một lỗ chân lông, mỗi một tế bào đều cảm nhận được một luồng khí lạnh.

Nỗi sợ hãi đối với sức mạnh tuyệt đối!

Nỗi sợ hãi đối với tồn tại vô tri!

Giờ khắc này như kiến bò chậm rãi, dần dần lan khắp toàn thân.

Sắc máu trên mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng từng chút một nhanh chóng rút đi.

Là tồn tại còn mạnh hơn cả Bàn Cổ Đại Thần!!!

Điều này đã hoàn toàn vượt quá phạm vi lý giải của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Y đã không thể tưởng tượng ra, đó là một loại tồn tại như thế nào.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thấy Phá Thiên Trận đệ nhị danh, cũng chín lần chín lượt bị chấn động, không thể nói thêm một lời nào nữa.

Một lúc lâu sau, Chuẩn Đề Đạo Nhân mới không kìm được mà lẩm bẩm nói.

"Trận pháp đệ nhị danh mà đã có uy lực như vậy." "Vậy đệ nhất danh… còn có thể tưởng tượng ra được sao?" Chuẩn Đề Đạo Nhân giờ khắc này đã không thể tưởng tượng ra, trận pháp nào có thể vượt qua Phá Thiên Trận, rốt cuộc sẽ là loại tồn tại như thế nào.

Theo nội dung công bố, khoảnh khắc tiếp theo Kim Sắc Quyển Trục liền tỏa ra từng đạo hoa quang.

Trong Hỗn Độn thế giới của vô tận thương khung, tràn đầy bốn nguyên tố đất, nước, lửa, gió.

Gió mạnh hoành hành, vô số mảnh vỡ nhỏ như hạt cát bị gió mạnh cuốn lên.

Dù là cường giả Đại La đạp vào Hỗn Độn, cũng sẽ bị dễ dàng xé nát.

Cho đến khi Phá Thiên Trận xuất hiện!

Vô số đường nét giao chức, phù văn vàng hiển hiện.

Phù văn Đại Đạo giao chức trong những đường nét này, dần dần lan tràn, hình thành một tấm lưới khổng lồ vô cùng lớn.

Hỗn Độn mênh mông đến nhường nào, giờ khắc này nhìn vào mắt chỉ thấy một màu vàng, căn bản không nhìn thấy điểm cuối.

Nhưng trận pháp này dường như đã bao phủ toàn bộ Hỗn Độn Thiên.

“Ông!” “Ông!” Trận pháp phát ra từng âm thanh cổ xưa trầm đục.

Đột nhiên, không gian nhỏ từng ô từng ô xen kẽ giữa các đường nét đột nhiên dựng lên.

Tựa như một cây rìu khổng lồ lại từng chút từng chút bổ lên trên.

Phá Thiên Đạo!

Phá Đại Đạo!

Từng tầng từng tầng, không ngừng bổ chém lên trên, thông suốt không trở ngại.

Hư không ào ào vỡ nát, không thể ngưng kết lại nữa.

Vô tận thương khung vũ trụ đều hóa thành hố đen, bắt đầu nhanh chóng tiêu vong thôn phệ.

“Bành!” Tất cả mọi thứ dường như đều quy về một điểm đen.

Kim Sắc Quyển Trục đột nhiên biến thành một mảng đen kịt.

“!!!!” Vạn vạn ức sinh linh thấy cảnh tượng này, đều đã toát mồ hôi lạnh.

Mấy vị Thánh Nhân cũng khó nén nỗi sợ hãi trong lòng.

“Cái này… đây chính là Phá Thiên Trận sao??” “Thật sự đã phá vỡ Thiên Đạo, Đại Đạo sao?” “Vạn vật hóa thành một mảnh hư vô?

Cho nên biến thành một mảng đen kịt, không tồn tại gì cả, cũng không nhìn thấy gì cả.” Thái Thanh Lão Tử lẩm bẩm, trong nháy mắt dường như già đi ngàn tuổi.

Trận pháp này, đã khiến Nguyên Thần của y cũng không kìm được mà run rẩy.

Nỗi sợ hãi thấm sâu vào xương tủy!!

Hồng Quân đứng một bên cũng sắc mặt đại biến.

Y thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, vừa rồi lại cảm nhận rõ ràng Thiên Đạo đang sợ hãi.

"!!!" Hồng Quân trong lòng lại sao không sợ hãi?!

Trận pháp này, đủ để tiêu diệt Thiên Đạo, thậm chí là Đại Đạo!

Hồng Quân cẩn thận hít sâu một hơi, khi thở ra lại có chút run rẩy.

Càng không cần nói đến Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bọn họ.

Bọn họ đã sớm bị cảnh tượng này chấn nhiếp đến mức không thốt nên lời.

Ngoài sợ hãi, chính là sợ hãi.

Chứng kiến uy năng của trận pháp như vậy của Quy Nhất Đạo Nhân.

Những gì bọn họ có thể làm chỉ là cầu nguyện trong lòng.

Cầu nguyện Quy Nhất Đạo Nhân vĩnh viễn đừng bao giờ bố trí Phá Thiên Trận này ra.

Trường Sinh Điện.

"Phá Thiên Trận?" "Ừm… để ta nghĩ xem…" "Cái này hình như là phần thưởng hệ thống đánh dấu phát ra gần đây, bị ta tùy tiện ném vào không gian hệ thống." "Cũng không lười biếng đến vậy mà." "Nhưng mà…" Lục Phàm sau khi suy nghĩ, trực tiếp liếc mắt một cái.

Hệ thống cấp cho y một cái Phá Thiên Trận này có ý nghĩa gì?

Y hiện tại đang ở thế giới Hồng Hoang này rất tốt.

Phong cảnh đẹp đẽ, tiên linh chi khí nồng đậm, hoa hải liên miên, kỳ phong hiểm trở, còn có nhiều sinh linh bầu bạn như vậy.

Y điên rồi mới muốn hủy diệt tất cả những thứ này.

“Phá Thiên Trận, vẫn cứ ở trong không gian hệ thống mà ăn bụi đi.” Lục Phàm lẩm bẩm.

Ánh mắt y lại nhìn về phía Kim Sắc Quyển Trục, chìm vào trầm tư.

Đột nhiên y nghĩ đến điều gì đó, cả người liền bật dậy từ chiếc ghế mây.

“Không phải chứ?” “Chẳng lẽ hệ thống đang ám chỉ điều gì sao?” Tu vi pháp lực hiện tại của Lục Phàm, đối với nhận thức về Hồng Hoang đã vượt xa.

Y rất nhanh thông qua Phá Thiên Trận mà hiểu ra một khả năng.

“Phá Thiên Trận này không phải dùng để hủy diệt Thiên Đạo Đại Đạo của phương này.” “Mà là để hủy diệt những tầng trời khác.” Nghĩ như vậy, thì tất cả đều thông suốt.

Dù sao, trên Thiên Đạo có Tam Thiên Đại Đạo, trên Đại Đạo còn có Vạn Đạo, Chúa Tể, Vĩnh Hằng, Siêu Thoát… Nhưng, với thực lực hiện tại của Lục Phàm, đối phó Đại Đạo là chuyện nhỏ.

Những thứ còn lại vẫn cần tiếp tục tu luyện.

Hồng Hoang sau khi chứng kiến uy lực của Phá Thiên Trận, chìm vào tĩnh lặng rất lâu.

Cho đến khi mọi người từ từ hoàn hồn, mới đều bắt đầu bàn luận.

“Phá Thiên Trận thật sự có thể phá vỡ bầu trời!” “Quá lợi hại rồi!” “Nếu Thiên Đạo cũng bị Quy Nhất Đạo Nhân phá vỡ, vậy Hồng Hoang sẽ biến thành dạng gì đây?” “Thiên Đạo cũng phải cung kính với Quy Nhất Đạo Nhân chứ?” “…” “Đệ nhị danh còn như vậy, vậy tồn tại đệ nhất danh sẽ ra sao?” Tất cả sinh linh đều bắt đầu tò mò, đệ nhất danh sẽ là tồn tại nghịch thiên như thế nào!

Bích Du Cung.

Đối với trận pháp si mê Thông Thiên, so với sự kinh khủng chấn động của các Thánh Nhân khác, y lại càng sùng bái hơn!

Trong nội tâm y dâng trào vô cùng cảm xúc kích động.

Nhìn thấy một trận pháp thôi đã có thể mang đến uy năng lớn như vậy, trong lòng làm sao không khát vọng.

"Quy Nhất Đạo Nhân!" "Quy Nhất Đạo Nhân đối với việc vận dụng trận pháp đã đạt đến cảnh giới không thể tưởng tượng nổi." "Trận pháp cũng có thể tạo ra sức công kích khủng bố hơn cả Chí Bảo." "Loại sức công kích này là thứ mà một số pháp bảo căn bản không thể so bì." Thông Thiên giờ khắc này cuối cùng cũng hiểu rõ, vì sao Quy Nhất Đạo Nhân lại không coi trọng những pháp bảo đó.

Cái gì Tiên Thiên Chí Bảo, Hỗn Độn Chí Bảo, pháp bảo cấp Thiên Đạo… những thứ này trước mặt Quy Nhất Đạo Nhân, chỉ là vướng víu!

"Nếu có một ngày, trận pháp của ngô cũng có thể đạt đến cảnh giới như vậy, căn bản không cần bất kỳ pháp khí nào." Ánh mắt Thông Thiên rực cháy.

Y hơn bất cứ ai đều muốn biết, trận pháp đệ nhất danh lại sẽ ra sao.

Rất nhanh, Hồng Mông Kim Bảng lại lần nữa bắt đầu công bố.

Nhãn cầu của vạn vạn ức sinh linh đều như bị hút chặt vào đó.

Trong Hỏa Vân Động, Hiên Viên, Phục Hy, Thần Nông đều đang chăm chú theo dõi.

Minh Hà Lão Tổ, Lục Áp, Côn Bằng… Hậu Thổ Nương Nương… cùng tất cả quỷ binh trong Địa Phủ… đều chú ý đến việc Hồng Mông

Kim Bảng công bố.

Hồng Mông Kim Bảng Trận Pháp Bảng đệ nhất danh: Quy Linh Trận.

Quy Linh Trận: Vạn vật diễn sinh, sinh sinh diệt diệt, phồn diễn không ngừng, lấy nguyên thần vạn vật sinh linh làm vật tải, hấp phụ vào trận pháp, bảo toàn vạn vật sinh linh, là trận pháp của sự sống, trận pháp tái tạo sinh cơ.

Chủ sở hữu: Quy Nhất Đạo Nhân.

Kim Bảng thưởng lệ 1: Huyền Kim Phù.

Huyền Kim Phù dung hợp vào trận pháp, đề cao tổng hợp thực lực và chiến lực của trận pháp.

Kim Bảng thưởng lệ 2: Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần Nguyên Thần.

Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần Nguyên Thần, luyện chế vô thượng pháp khí, cũng có thể luyện hóa, dung hợp trận pháp, pháp khí, công dụng vô cùng.

Chương 55

Đệ nhất danh bảng trận pháp công bố, sắc mặt các sinh linh đều đột biến.

Từng người há hốc mồm, biểu tình khoa trương nhìn chằm chằm mấy chữ lớn trên Kim Sắc Quyển Trục.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử trực tiếp bay vút đến trước Hồng Mông Kim Bảng.

Y đôi mắt đục ngầu chăm chú nhìn mô tả về Quy Linh Trận trên đó.

"Có thể hấp phụ nguyên thần vạn vật??" Thái Thanh Lão Tử chỉ cảm thấy chấn động vô cùng, đôi mắt co rút đến cỡ đầu kim.

Thử tưởng tượng, một trận pháp, bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, có thể hấp đi nguyên thần của vạn vật trong Hồng Hoang, điều này đại biểu cho cái gì?!!

Thái Thanh Lão Tử trong lòng dâng lên nỗi sợ hãi vô tận.

Sự tồn tại của vị Quy Nhất Đạo Nhân này, đã là thứ mà bọn họ không thể tưởng tượng nổi.

Lăng giá trên Thiên Đạo!

Thậm chí có thể vô thị Đại Đạo?!

Thái Thanh Lão Tử trong lòng kinh hãi.

Nỗi sợ hãi này không phải là sợ hãi cái chết, sợ hãi sức mạnh.

Mà là nỗi sợ hãi phát ra từ nội tâm khi cảm thấy bản thân mình nhỏ bé như hạt bụi.

Thái Thanh Lão Tử ngẩng đầu nhìn lên Cửu Thiên, ánh mắt nhìn về thế giới tinh không.

Vô tận thương khung vũ trụ, hư vô phiêu miểu.

Dường như nơi hư vô có một đôi mắt đang lặng lẽ nhìn chằm chằm y trong bóng tối.

Thái Thanh Lão Tử đột nhiên rùng mình một cái, sau đó thân hình nhanh chóng quay về Bát Cảnh Cung.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng phát ra từng trận cảm thán.

"Quy Linh Trận!" "Lại có thể thu nạp nguyên thần vạn vật?!" "Có thể hủy diệt, có thể luyện chế, có thể tái tạo sinh cơ!" "Thật sự tồn tại trận pháp như vậy sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn bị chấn động không gì sánh nổi.

Trận pháp như vậy y chưa từng nghe nói đến!

Cần bao nhiêu pháp lực mới có thể bố trí ra một trận pháp hùng vĩ khổng lồ đến vậy, đủ sức thu nạp nguyên thần vạn vật chứ?!

Nguyên Thủy Thiên Tôn hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi.

Bích Du Cung.

Thông Thiên thấy trận pháp xếp hạng đệ nhất này, thì vạn phần kích động.

Ánh mắt y vô cùng rực cháy, tràn đầy mong đợi.

"Quy Linh Trận!" "Hay cho một Quy Linh Trận!" "Lại nghĩ đến việc thu giữ nguyên thần vạn vật làm trận pháp, vạn vật đều có thể thao túng làm khôi lỗi, thật đúng là đáng sợ đến cực điểm!" Thông Thiên lẩm bẩm, khẩn cấp muốn được mục kích uy lực của Quy Linh Trận.

Tây Côn Luân.

Lục Áp càng sắc mặt đột biến.

"Quy Linh Trận?!" "Lại còn có trận pháp như vậy, xem ra ngô thật sự là cô lậu quả văn rồi." "Những sinh linh Hồng Hoang này, dưới sự ngưng thị của Quy Nhất Đạo Nhân, liền như cỏ cây vậy, có thể tùy thời bị hủy diệt." "Dù Thiên Đạo ra tay cũng không thể ngăn cản." "Quy Nhất Đạo Nhân…" Lục Áp thần tình ngưng trọng.

Y hoàn toàn là lấy thân phận người ngoài cuộc mà xem Hồng Mông Kim Bảng.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ tự biết là không thể thăm dò được tung tích của Quy Nhất Đạo Nhân.

Một tồn tại như vậy, nếu không chủ động hiện thân.

Dựa vào những đệ tử A Tu La này của y, cái gì cũng không phát hiện được.

Minh Hà Lão Tổ liền nhanh chóng triệu hồi từng đệ tử A Tu La trở về.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ngẩng đầu nhìn lên, trầm mặc một lúc lâu.

Kế đó, trên Hồng Hoang Kim Bảng liền nhanh chóng xuất hiện hình ảnh Quy Linh Trận.

Trận pháp này lại phát ra ánh sáng màu xanh ngọc nhu hòa, phóng thích vô hạn sinh cơ.

Trung tâm chính giữa trận pháp, lại là một Âm Dương Thái Cực Đồ.

Âm Dương dung hợp với nhau, không ngừng xoay chuyển, khiến trận pháp không ngừng kéo dài ra.

Cho đến khi toàn bộ bầu trời đều hoàn toàn bị bao phủ.

Nhìn ra xa, chỉ thấy ánh sáng xanh ngọc nhu hòa vô tận bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.

Điều quan trọng nhất là!

Trận pháp này không hề có chút tính công kích nào!

Chỉ có vô tận sinh mệnh lực!

Loại sinh mệnh lực cường thịnh mênh mông này tràn ngập toàn bộ bầu trời.

Mỗi một không gian bị phân chia, giao thoa của trận pháp, đều có vô tận thế giới vũ trụ.

"Đây chính là nguyên lực chân chính của trận pháp sao?" "Là sinh mệnh lực được tạo ra bằng sức mạnh của vũ trụ?!" Thông Thiên hốc mắt ngấn lệ, thực sự đại thụ chấn động.

Trận pháp này nhìn qua cực kỳ đơn giản.

Nhưng quan sát kỹ, liền có thể phát hiện huyền cơ ẩn chứa bên trong.

Đơn giản là đã lật đổ nhận thức của y về trận pháp.

Thông Thiên đã toàn thân bắt đầu run rẩy.

Tâm trạng muốn tìm thấy Quy Nhất Đạo Nhân cũng càng thêm mãnh liệt.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm ngẩng đầu liếc mắt một cái, không hề có biểu tình gì.

"Quy Linh Trận?" "Có chút ấn tượng." "Thôi cứ để trong hệ thống

mà ăn bụi đi.” Những trận pháp này y căn bản không để tâm.

Trận pháp tuy lợi hại, nhưng đối với y mà nói, cần gì phải phiền phức đến thế!

Lục Phàm thở dài một hơi, liền khẽ nhắm mắt lại, chuẩn bị nghỉ ngơi một chút.

Bảng xếp hạng lần này của Hồng Mông Kim Bảng cũng đến đây là kết thúc một đoạn.

Kim Sắc Quyển Trục khổng lồ ánh sáng cũng hơi thu liễm vài phần.

Từng tầng tiên vụ linh khí nhanh chóng bao phủ lấy nó.

Các sinh linh Hồng Hoang cũng đều lần lượt thu hồi tâm thần, từ trong sự chấn kinh vừa rồi mà hoàn hồn.

Liên tục công bố các bảng danh sách, nội tâm bọn họ đã sớm phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Bốn chữ Quy Nhất Đạo Nhân, càng khắc sâu vào trong đầu óc, thậm chí là Nguyên Thần của bọn họ.

Sự tồn tại như vậy, khiến trong lòng bọn họ đều sản sinh sự kiêng dè và kính sợ.

Sau khi bảng danh sách công bố, thậm chí không một ai dám dễ dàng nhắc đến bốn chữ Quy Nhất Đạo Nhân nữa.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân cũng thở phào một hơi, thân hình cúi gập tiếp tục liệu thương.

“Chẳng qua chỉ là thôi diễn một chút, lại bị phản phệ chịu trọng thương đến mức này.” Hồng Quân ngữ khí thậm chí không dám lộ ra chút oán trách nào, mà là bất đắc dĩ.

"…" Ngay khi Hồng Quân đang liệu thương, y phát giác Thiên Đạo đã không biết tung tích.

Hình như… từ khi Quy Nhất Đạo Nhân công bố bắt đầu, Thiên Đạo đã biến mất rồi.

"Chẳng lẽ Thiên Đạo cũng sợ hãi Quy Nhất Đạo Nhân sao?" "Lại còn trực tiếp độn tẩu rồi sao?" Hồng Quân lấy làm lạ.

"Quy Nhất Đạo Nhân dường như không có địch ý với thế giới Hồng Hoang này." "Nhưng lại không chịu hiện thân?" "Dù là có thể nói với Quy Nhất Đạo Nhân vài câu, luận đạo một chút, cũng sẽ thụ ích không nhỏ a." Hồng Quân đột nhiên nghĩ đến, Nguyên Thủy Thiên Tôn từng nói, Quy Nhất Đạo Nhân đã bảo y trấn thủ thần thụ trong thế giới tinh không.

"Mặc dù không thể gặp được chân dung Quy Nhất Đạo Nhân, nhưng nhờ Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền lời, chắc là có thể làm được." Hồng Quân nghĩ đến điểm này, liền nhanh chóng truyền âm đến Ngọc Hư Cung.

Khoảnh khắc sau đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền đến Tử Tiêu Cung.

"Lão sư." Nguyên Thủy Thiên Tôn cung kính hành lễ.

Ngẩng đầu trong nháy mắt, liền thấy Hồng Quân có chút suy yếu.

"Ngươi có nhận lệnh của Quy Nhất Đạo Nhân, trấn thủ thần thụ tinh không không?" Hồng Quân trực tiếp mở miệng hỏi.

"…" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng không rõ vì sao lại hoảng hốt một chút.

Nhưng vẫn cứng rắn trả lời: "Là, đệ tử đã phái đệ tử Xiển Giáo tiếp tục trấn thủ." "Ừm…" "Nếu đã như vậy, ngươi có thể đối thoại với Quy Nhất Đạo Nhân không?" Hồng Quân đôi mắt huyền ảo chăm

chú nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"!!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lại ngây người một lúc.

Thật không ngờ!

Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng không thể giao tiếp với Quy Nhất Đạo Nhân sao?

Hồng Quân thân là người phát ngôn của Thiên Đạo thế giới Hồng Hoang, là người có thân phận nhất để giao tiếp với Quy Nhất Đạo Nhân!

"Lão sư, Quy Nhất Đạo Nhân chỉ truyền âm cho ngô." "Ngô không thể chủ động đối thoại với tồn tại như vậy." Nguyên Thủy Thiên Tôn chậm rãi mở miệng, thành công lảng tránh.

"Thôi được, nếu Quy Nhất Đạo Nhân lại lần nữa truyền âm cho ngươi, ngươi nhất định phải khẩn cầu Quy Nhất Đạo Nhân truyền âm cho ngô." Hồng Quân lại mang theo một tia ngữ khí mong đợi.

Đến mức y không tiếc mở lời với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Đệ tử cẩn ký." Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức gật đầu đồng ý, nhưng trong lòng vẫn có chút hoảng sợ.

Chương 56

Quy Nhất Đạo Nhân căn bản không truyền âm cho y.

Hoảng hốt thì hoảng hốt, song Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng được hưởng lợi từ mối liên hệ với Quy Nhất Đạo Nhân.

Chẳng ngờ, ngay cả Hồng Quân cũng phải cầu cạnh y!

Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên nội tâm vui sướng.

Trước đây, y đối với vị ân sư Hồng Quân Đạo Tổ này tự nhiên là vạn phần kính trọng.

Song kể từ khi Hồng Mông Kim Bảng công bố Vẫn Thánh Đan của Hồng Quân, trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn đã gieo xuống một hạt mầm.

Khi Nguyên Thủy Thiên Tôn đáp ứng Hồng Quân, liền rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Hồng Mông Kim Bảng cũng vào khoảnh khắc này lần nữa có động tĩnh.

"Oanh!" Một tiếng sấm rền tự chín tầng trời nổ vang.

"Hồng Mông Kim Bảng lại sắp công bố rồi!" "Lần này sẽ công bố bảng danh sách gì đây?" "..." Ức vạn vạn sinh linh đều ngẩng đầu nhìn tới.

Chỉ cần công bố bảng danh sách thì có nghĩa là có cơ hội nhận được Kim Bảng ban thưởng.

Bọn họ tự nhiên vui vẻ khi thấy bảng danh sách được công bố.

Theo sau kim sắc cự đại quyển trục chậm rãi triển khai, mấy hàng chữ lớn cũng dần hiện ra. 【Lần này Hồng Mông Kim Bảng công bố

Công Đức Bảng!】【Dựa theo công đức thân mang nhiều hay ít, thu nhận mười hạng đầu!】【Hồng Mông Kim Bảng Công Đức Bảng chính thức công bố!】 Mọi người đều ngạc nhiên.

“Lần này công bố là Công Đức Bảng ư?” “Mười danh?!!!” “Trong Hồng Hoang mấy vị Thánh nhân cộng lại cũng không đủ mười danh!” “...” Không chỉ những sinh linh này cảm thấy lạ lùng, mấy vị Thánh nhân càng ngơ ngác.

“Công Đức Bảng!

Mười danh?!” Nữ Oa biểu tình trên mặt đại biến.

Nàng thân là Thánh nhân công đức thành Thánh sớm nhất Hồng Hoang, công đức sở hữu tự nhiên là nhiều nhất.

Sau đó, chính là Tam Thanh.

Sau nữa mới là Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Tổng cộng cũng chỉ có sáu vị!

Lên đâu mà tìm ra mười danh?!

Nữ Oa một mặt không hiểu.

Chợt nghĩ tới điều gì, trong lòng cũng có chút hoảng sợ.

“Lần này, Quy Nhất Đạo Nhân cũng muốn lên bảng sao?” “Công đức ban thưởng, Thiên Đạo tất có dị tượng. ” “Ngô cũng không thấy qua những dị tượng nào khác a!” Nữ Oa triệt để mộng.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng một mặt kinh hãi.

“Công Đức Bảng ư?!” “Ngô sáng lập Xiển Giáo, Thiên Đạo đã ban thưởng rất nhiều công đức, lần này nhất định có thể lên bảng. ” “Chỉ là làm sao lại có mười danh chứ?” Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng

cảm giác không đúng lắm.

Bích Du Cung.

Thông Thiên đã thấy lạ thành quen.

Hiện nay Hồng Hoang đã xuất hiện thêm nhiều biến số.

Biến số càng nhiều, đối với y, đối với Tiệt Giáo mà nói, chính là chuyện tốt!

Y ngưng mắt nhìn Hồng Mông Kim Bảng, lúc này liền chậm rãi thưởng thức.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn thấy bảng danh sách lần này, mừng đến không tự kiềm chế được.

"Công Đức Bảng!

Tốt quá rồi!" "Ngô lần này có thể lên bảng!

Tây Phương Giáo của ngô có thể lên bảng rồi!" "Lần này, nhất định sẽ nhận được Kim Bảng ban thưởng. " Tiếp Dẫn Chuẩn Đề trên mặt khó nén sự kích động.

Chịu đựng lâu như vậy, cuối cùng cũng có ngày ngẩng đầu.

Bọn họ lúc này đã không quản được nhiều như vậy.

Cái gì mười danh hay tám danh!

Không liên quan gì đến bọn họ.

Chỉ cần Tây Phương Giáo có thể lên bảng là được!

"Xẹt!" "Oanh!" Cự đại quyển trục lần nữa sản sinh dị tượng.

Kim sắc chữ viết bên trên dần dần tiêu tán, tụ lại lần nữa. 【Hồng Mông Kim Bảng Công Đức Bảng hạng thứ mười: Chuẩn Đề Đạo Nhân】【Kim Bảng ban thưởng 1: Huyền Thiết Hạch Đào Linh Căn –

Huyền Thiết Hạch Đào Linh Căn, sinh trưởng trong Hỗn Độn hư không, hấp thu Địa Thủy Hỏa Phong, dùng Cương Phong tư dưỡng, Hỗn Độn Ma Thần tiên huyết quán khái, Hỗn Độn cực phẩm linh căn.】【Kim Bảng ban thưởng 2: Trọng Thủy – Trọng Thủy, kiên cố bất khả hủy song lại cực kỳ mềm mại, đa dụng để phòng ngự, dù Bàn Cổ Phủ bổ chém, cũng không thể phá.】 Nội dung từng chút một hiện ra.

Ban thưởng cũng một lúc đưa đến trong tay Chuẩn Đề Đạo Nhân.

"Hỗn Độn cực phẩm linh căn!" "Trọng Thủy!" "Hai thứ này đều là bảo vật a!!" "Có Trọng Thủy làm bảo hộ, ai dám đối với Tây Phương Giáo bất lợi?!" "Đây có thể là thứ chống đỡ Bàn Cổ Phủ tồn tại!!" Chuẩn Đề Đạo Nhân đại hỉ quá mức.

Y trên mặt lông mày bay múa, sắc mặt hớn hở, lại cũng không kìm nén được sự kích động trong nội tâm.

Ban thưởng này đối với bọn họ mà nói, giản trực chính là đồ trắng tay mà có.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa thu hết vẻ mặt của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn vào đáy mắt, nhịn không được lộ ra một tia ghét bỏ.

"Chẳng qua chỉ là hạng thứ mười, đạt được linh căn và Trọng Thủy, mà đã vui vẻ đến mức này sao?" "Giản trực là làm mất mặt Thánh nhân." Nữ Oa nét mặt ngưng trọng, nhanh chóng rời mắt không nhìn nữa.

Ngọc Hư Cung.

"Chuẩn Đề lên bảng!" "Lại là hạng thứ mười?" "Nếu dựa theo suy đoán này, Nữ Oa tất nhiên là hạng thứ năm!" "Nữ Oa là vị Thánh nhân công đức thành Thánh đầu tiên trong Hồng Hoang, lại đều chỉ

xếp hạng thứ năm sao?!!" "Vậy bốn hạng đầu rốt cuộc sẽ là ai?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thực sự không thể chịu đựng được.

Hồng Hoang, rốt cuộc còn có bao nhiêu chuyện mà y thân là Thánh nhân lại không biết?!!

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng cảm thấy có chút kinh hãi.

"Chuẩn Đề lại chỉ xếp hạng thứ mười?" "Tổng cộng những vị trí dư ra kia, rốt cuộc sẽ là ai?" "Công đức vốn là Thiên Đạo ban thưởng, Lão Sư hẳn là sẽ biết. " Thông Thiên không chút do dự, liền lập tức hóa thành một đạo bạch quang, bay về phía Tử Tiêu Cung.

"Đệ tử Thông Thiên tham bái Lão Sư. " Thông Thiên cung kính hành lễ.

Chờ sau khi cung môn chậm rãi mở ra, mới bước vào trong cung.

Khoảng cách từ lần nghị sự trước đến lần nữa đến Tử Tiêu Cung, tâm tình Thông Thiên vạn phần phức tạp.

Nhất là sau khi biết Hồng Quân lại có Vẫn Thánh Đan.

Tâm tình này liền càng thêm biến đổi.

"Lão Sư..." Nhưng Thông Thiên vẫn bước lên phía trước, hơi hành lễ.

"Thông Thiên, ngươi có việc gì?" "Lão Sư, người thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, tất nhiên sẽ biết mười người được ghi tên trên Công Đức Bảng.

Công đức do Thiên Đạo ban xuống, trừ sáu vị Thánh nhân chúng ngô, chẳng lẽ còn có tồn tại khác ư?

Vì sao chúng ngô đều không biết?" Thông Thiên càng liên kết việc này với Vẫn Thánh Đan.

Cho rằng sự việc này tuyệt đối không đơn giản.

Biết đâu là chủ ý gì đó mà Hồng Quân đã toan tính!

Âm mưu!

Toàn bộ đều là âm mưu!

Thông Thiên vì bị lừa trong cuộc nghị sự ở Tử Tiêu Cung, lúc này nội tâm tràn đầy thuyết âm mưu.

"..." Hồng Quân nhìn thấu cảm xúc trong lòng Thông Thiên, nhíu mày.

Tiểu tử này hôm nay là đến gây sự sao?!

Nếu nói không biết, thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, y há chẳng phải rất mất mặt ư?!

Nhưng y thật sự không biết!

"Thông Thiên..." Hồng Quân chỉ có thể chậm rãi mở miệng, cố làm ra vẻ thần bí.

"Mọi việc đều do Thiên Đạo an bài, thiên cơ bất khả tiết lộ, ngươi không thể hỏi lại nữa. " Hồng Quân chỉ có thể cắt ngang chủ đề.

"..." Thông Thiên khóe mắt giật giật.

Câu trả lời qua loa như vậy, Thông Thiên tự nhiên có thể cảm nhận được.

Hồng Mông Kim Bảng đã sắp công bố mười tồn tại này rồi.

Nơi nào còn có chuyện thiên cơ bất khả tiết lộ nữa?!

"Lão Sư..." Thông Thiên còn muốn tiếp tục truy vấn.

"Đủ rồi!" "Ngô còn phải nói lại một lần sao?!" "Đi đi!" Hồng Quân đã không còn kiên nhẫn.

Chương 57

Kể từ ngày Hồng Mông Kim Bảng công bố, khi danh tự Quy Nhất Đạo Nhân xuất hiện, y với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo đã cực kỳ uất ức.

Đối mặt với chất vấn của Thông Thiên, y tự nhiên muốn phát tiết một phen.

Thông Thiên liền cứ như vậy bị Hồng Quân đuổi ra khỏi Tử Tiêu Cung.

Thông Thiên vừa trở về Kim Ngao Đảo, Hồng Mông Kim Bảng đã bắt đầu công bố hạng thứ chín. 【Hồng Mông Kim Bảng Công Đức Bảng hạng thứ chín: Tiếp Dẫn Đạo Nhân】【Kim Bảng ban thưởng 1: Nghê Vân Kiếm – Nghê Vân Kiếm, dùng mây cầu vồng luyện hóa thành sắc khí, ngưng tụ kiếm thân, phong mang chợt hiện, phòng không kịp phòng, Hỗn Độn cấp Pháp Khí.】【Kim Bảng ban thưởng 2: Hỗn Độn Bát – Hỗn Độn Bát, công thủ nhất thể, phàm là thứ gì thu vào trong bát đều hóa thành vô tận huyết thủy, huyết thủy hấp nạp càng nhiều, thế giới Hỗn Độn bên trong Hỗn Độn Bát càng cường thịnh.

Thiên Cụ Huyết Thi có thể chém Hỗn Độn Ma Thần cấp Thiên Đạo.】 Nội dung công bố, ban thưởng phát ra.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân giơ tay, đạt được ban thưởng, mừng đến không tự kiềm chế được.

“Ha ha ha...” “Tốt quá!

Tây Phương Giáo của ngô cuối cùng cũng có Kim Bảng ban

thưởng này." "Hỗn Độn Bát!" "Để ngô kiến thức uy lực của nó." Tiếp Dẫn Đạo Nhân tung mình vọt lên chín tầng trời, mắt nhìn chuẩn một hướng. 6.

Nơi đó tràn ngập một trận yêu khí, bàn cứ ở trên không.

"Hỗn Độn Bát này lại có thể hấp thu huyết thi, không ngừng tăng cường, ngô tất không thể bỏ qua cơ hội." Tiếp Dẫn Đạo Nhân phi thân bay về phía trận yêu khí kia.

"Yêu nghiệt!" Hỗn Độn Bát xuất hiện, nhanh chóng bao trùm trận yêu khí kia.

Ngay sau đó chính là một tiếng kêu thảm thiết thê lương.

"A!!!" Mấy tiểu yêu một nhà già trẻ ẩn nấp trong động phủ, vội vã bị thu vào Hỗn Độn Bát.

"Thu." Tiếp Dẫn lần nữa thu hồi Hỗn Độn Bát, tận mắt thấy những yêu quái này hóa thành huyết thủy, bị hấp thu.

Hỗn Độn Bát phát ra chấn động cực nhỏ, rìa bát cũng tựa hồ vờn quanh một cỗ huyết vụ.

Tiếp Dẫn tâm mãn ý túc.

"Không hổ là Kim Bảng ban thưởng, có Hỗn Độn Bát này, Tây Phương Giáo của ngô cũng không cần phải kiêng dè nữa." Tiếp Dẫn Đạo Nhân một lần nữa quay trở về Tu Di Sơn.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ chứng kiến hành động vừa rồi của Tiếp Dẫn, thần sắc toát ra một cỗ u ám nhàn nhạt.

"Hỗn Độn Bát này, ngược lại thập phần thích hợp ngô." "Thiên Cụ Huyết Thi chẳng phải là dễ dàng sao?!" "Một khi Hỗn Độn Bát này có thể thăng cấp thành Pháp bảo cấp Thiên Đạo, A Tu La nhất tộc

của ngô tự nhiên không cần phải giữ một phương huyết hải này nữa.” Minh Hà Lão Tổ trong lòng làm sao có thể phục khí!

Vì sao lên Kim Bảng lại đa số là Thánh nhân!

Minh Hà Lão Tổ y lại không thể lên bảng ư?!

“Ngay cả một yêu tộc nhỏ bé vô danh tiểu tốt cũng có thể lên bảng, đệ tử Nhân tộc cũng có thể lên bảng, Minh Hà Lão Tổ ngô cũng không kém!” Minh Hà Lão Tổ càng nói càng khí phẫn.

Y chăm chú nhìn Hồng Mông Kim Bảng, chỉ mong khoảnh khắc tiếp theo kỳ tích xuất hiện tên của y.

Bất quá, Công Đức Bảng lần này, e là không còn cơ hội.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Tiếp Dẫn Đạo Nhân đạt được một kiện Pháp bảo công thủ nhất thể, lại còn có thể thăng cấp như vậy, trong lòng tự nhiên động khởi ý tham lam.

“Hỗn Độn Bát, xác thực là Pháp bảo không tồi. ” “Chỉ đáng tiếc, lại cho Tiếp Dẫn.” Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng không cam.

Y hiện giờ tu vi chính là Tứ Trọng Thiên đỉnh phong, cùng Thái Thanh Lão Tử ở cùng một đẳng cấp.

Thêm vào đó đệ tử của y đông đảo, căn nguyên đều đã được sửa đổi.

Còn có một Hỗn Độn Ma Thần trấn thủ Xiển Giáo.

Tổng thể thực lực cộng lại, rõ ràng là Nguyên Thủy Thiên Tôn còn mạnh hơn một bậc.

“Hỗn Độn Bát này mà cấp cho Tiếp Dẫn, người tu vi bất quá chỉ có Nhị Trọng Thiên, thực sự là lãng phí bảo vật này.” Biểu tình trên mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn dị thường khó coi.

Y tất phải nghĩ cách, đem bảo vật này đoạt lại.

Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung.

Thông Thiên vừa rồi nhìn thấy Tiếp Dẫn thử Hỗn Độn Bát, không tiếc lạm sát vô tội, lông mày cau chặt.

Nhưng chuyển niệm nghĩ lại, có lẽ còn có cách nhìn khác.

Tiếp Dẫn nếu thật sự chém giết Thiên Cụ Huyết Thi dung nhập Hỗn Độn Bát, Yêu tộc tất nhiên sẽ thề không bỏ qua.

Phải biết rằng, Đát Kỷ của Yêu tộc đã liên tục lên Kim Bảng hai lần.

Bất kể Đát Kỷ chân chính tu vi thế nào!

Có Kim Bảng ban thưởng, Yêu tộc tất sẽ nhanh chóng quật khởi.

Mà Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng tất sẽ vì những gì đã làm hôm nay mà phải trả giá đắt.

Trên Kim Ngao Đảo.

Nhóm đệ tử Tiệt Giáo tự nhiên cũng nhìn thấy uy lực của Hỗn Độn Bát.

Thu hút huyết thi giản trực là không có chút lực hoàn thủ nào, không khỏi hít sâu một hơi khí lạnh.

Mọi người đều sắc mặt khác lạ.

"Không ngờ, thủ đoạn của Tiếp Dẫn Sư thúc lại ngoan độc đến vậy." 7.

"Giáo nghĩa Tây Phương Giáo không phải là đại vô úy hy sinh tự nguyện hiến thân, bỉnh thừa thiên ý sao?" "Vì sao Tiếp Dẫn Sư thúc lại đột nhiên ra tay với những yêu tộc kia?" "..." Đệ tử Tiệt Giáo đều một mặt kinh hãi, ngạc nhiên.

Bọn họ tuy biết tính cách vô lại vô sỉ của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Nhưng dù sao cũng là Thánh nhân, bọn họ tự nhiên không dám nói.

Song cảnh tượng vừa rồi, lại thực sự khiến bọn họ chấn kinh và sợ hãi.

Dù sao giáo nghĩa Tây Phương Giáo chính là từ bi chúng sinh.

Mà đại bộ phận yêu tộc cũng là vì như thế, mới có thể ở Tây Phương Hồng Hoang lâu dài lập chân, cũng không bị đệ tử Tây Phương Giáo làm khó.

Ngày hôm nay, Tiếp Dẫn Đạo Nhân lại đột nhiên gây khó.

Sự đối lập trước và sau này, hiển nhiên là hai mặt ba dao!

"Hỗn Độn Bát này ngay cả Thánh nhân cũng có thể thu vào trong hóa thành huyết thủy, chúng ngô sau này nhất định phải cẩn thận. " Một đệ tử Tiệt Giáo lập tức nhắc nhở.

Bọn họ thấy Tiếp Dẫn ngoan độc, tự nhiên phải cảnh giác.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đối với đánh giá của chúng sinh căn bản không hề để ý.

Nếu thật sự để ý, cũng sẽ không làm ra một loạt chuyện làm hỏng thiện cảm.

"Sư huynh, chúc mừng chúc mừng. " "Có Hỗn Độn Bát này, dù là Tứ Trọng Thiên đỉnh phong thì sao?" "Vẫn có thể thu y vào trong bát." "Chúng ngô nhất định phải nhanh chóng thu thập Thiên Cụ Huyết Thi, để nó thăng cấp thành Pháp bảo cấp Thiên Đạo." Chuẩn Đề Đạo Nhân trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Trên chín tầng trời, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Công Đức Bảng hạng thứ tám: Thông Thiên

Giáo Chủ】【Kim Bảng ban thưởng 1: Hỗn Độn Huyền Ngọc Trượng – Hỗn Độn Huyền Ngọc Trượng, Chí Bảo cấp Thiên Đạo, có thể trấn áp khí vận, không ngừng hấp nạp thiên địa linh khí, nguyên nguyên bất đoạn phóng thích.】【Kim Bảng ban thưởng 2: Mười vạn khối Hỗn Độn Huyền Ngọc – Hỗn Độn Huyền Ngọc, có thể luyện chế Pháp Khí, dung hợp Pháp bảo, Hỗn Độn Chí Bảo.】 Nội dung công bố, ban thưởng cùng lúc phát ra.

Trước quảng trường Bích Du Cung, mười vạn khối Hỗn Độn Huyền Ngọc lơ lửng giữa không trung, tản mát ra quang trạch óng ánh.

Trọn vẹn mười vạn khối ngưng tụ tại đây.

Tiên linh chi khí nồng đậm mà những khối huyền ngọc này phát ra càng khiến cả Kim Ngao Đảo như đang ở trong màn sương mù.

Linh khí nồng đậm không ngừng ngưng kết, dần dần chuyển hóa thành sương châu.

Chỉ cần hít sâu một hơi, linh khí liền không tự giác rót vào thể nội, không cần luyện hóa, liền có thể không ngừng tư dưỡng Nguyên thần.

"Hỗn Độn Huyền Ngọc, đương chân là dược liệu tốt." Thông Thiên đại hỉ, vươn tay thu toàn bộ lại, dự định luyện chế vào ngày khác.

Điều y quan tâm nhất, vẫn là Hỗn Độn Huyền Ngọc Trượng.

"Tiệt Giáo của ngô đang thiếu bảo vật trấn áp khí vận." "Không ngờ Kim Bảng liền nhanh chóng đưa tới một kiện!" Thông Thiên không nói hai lời, trực tiếp quán nhập Pháp lực.

"Khai!" Y chụm hai ngón tay, vạch một cái về phía hư không.

Hỗn Độn Huyền Ngọc Trượng liền theo khe nứt hư không tiến vào Trường Hà Khí Vận.

“Ông!” Một tiếng vang cực kỳ trầm trọng nhanh chóng bao trùm Trường Hà Khí Vận của Tiệt Giáo.

Khí vận vốn đang chậm rãi lưu thất lúc này lại dừng lại.

“!!!” Thông Thiên đại hỉ.

Bảo vật này có thể tốt hơn gấp trăm lần bảo vật trấn áp khí vận của Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Huống hồ, y còn có mười vạn khối Hỗn Độn Huyền Ngọc.

Biết đâu, còn có thể luyện chế ra nhiều bảo vật hơn nữa.

Như Hỗn Độn Huyền Ngọc Kiếm, Hỗn Độn Huyền Ngọc Đỉnh...

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tận mắt nhìn Thông Thiên đạt được dược liệu Hỗn Độn tốt như vậy, trong lòng tự nhiên vạn phần đố kỵ.

Y vẫn luôn cảnh giác Tiệt Giáo, duy khủng sẽ bị vượt qua.

Dù sao số lần Tiệt Giáo lên bảng cộng lại, so với Xiển Giáo nhiều hơn rất nhiều.

“Ngô ở trên Thông Thiên, ban thưởng sẽ càng tốt hơn.

Chương 58

” Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ đến đây, tự mình an ủi.

Tu Di Sơn.

“Ban thưởng Thông Thiên đạt được tuy nhiều, song lại không bằng của chúng ta.” “Hạng thứ chín chỉ đạt được một ít dược liệu Hỗn Độn, mà Hỗn Độn Bát của chúng ta, lại có thể thăng cấp.” Chuẩn Đề Đạo Nhân trên mặt lộ ra vẻ đắc ý.

Hiện tại, bọn họ cuối cùng không cần phải tiện mộ người khác.

“Bất quá, Hỗn Độn Huyền Ngọc này đúng là thứ tốt.” Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhắm mắt lại, đối với Hỗn Độn Huyền Ngọc có chút ý tưởng.

“Không bằng tìm cơ hội, hướng Thông Thiên đòi mấy trăm mấy ngàn khối.” Chuẩn Đề Đạo Nhân lập tức có chủ ý, trong ánh mắt toát ra sự tham lam.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa nhìn thấy ban thưởng mười vạn khối Hỗn Độn Huyền Thạch, đồng dạng động ý tham lam.

“Hỗn Độn Huyền Thạch, so với Nữ Oa Thạch thì thế nào?” “Biết đâu, ngô có thể dùng Hỗn Độn Huyền Thạch luyện chế thêm một Bảo Liên Đăng.” “Bảo Liên Đăng dùng Hỗn Độn Huyền Thạch luyện chế, biết đâu uy lực còn mạnh hơn.” Nữ Oa ánh mắt kiên định, đối với Hỗn Độn Huyền Thạch càng thêm khát vọng.

Chỉ là lần trước bọn họ cũng đã thử một lần, Thông Thiên căn bản không chịu đổi.

Lần ban thưởng này nhiều như vậy, hy vọng Thông Thiên có thể

nới lỏng miệng.

Nữ Oa nghĩ như vậy.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm nhìn thấy Hỗn Độn Huyền Thạch mà Hồng Mông Kim Bảng ban thưởng, luôn cảm thấy quen mắt.

"Mười vạn khối Hỗn Độn Huyền Thạch này..." Lục Phàm khẽ liếc nhìn tiểu viện.

Chợt chú ý đến những viên đá nhỏ lát trên mặt đất.

Những khối huyền thạch này thông thể tinh oánh, tản mát ra ánh sáng màu hạnh nhân ôn hòa, đến đêm sẽ phát ra quang mang.

Hơn nữa huyền thạch luôn tản mát linh khí, khiến Trường Sinh Điện của Lục Phàm linh khí còn nồng đậm hơn cả Tử Tiêu Cung.

"Thì ra là nó." Lục Phàm cuối cùng cũng tìm ra nguyên nhân quen thuộc.

"Hồng Mông Kim Bảng hết đồ để ban thưởng rồi sao?" "Ngay cả đá vỡ cũng lấy ra được?" Lục Phàm nhịn không được châm chọc.

Ngay vào lúc này, Hồng Mông Kim Bảng trên chín tầng trời đột nhiên ảm đạm.

Cự đại kim sắc quyển trục giữa hư không vô tận cũng đột nhiên bắt đầu kịch liệt biến hóa.

"Oanh long long!" Trong hư không phát ra một tiếng rền nặng nề.

Âm thanh không lớn, chỉ là nghe có chút cảm giác uất ức.

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn tới, không khỏi lòng sinh nghi hoặc.

"Hồng Mông Kim Bảng đây là làm sao vậy?" "Vì sao quang mang

lại ảm đạm nhiều đến thế?" "Chẳng lẽ Hồng Mông Kim Bảng không còn công bố nữa sao?" "..." Chỉ là sau một khắc, động tĩnh kia cuối cùng cũng biến mất.

Kim Bảng tiếp tục công bố.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã chờ đến mức sốt ruột.

Y biết, danh ngạch kế tiếp, tất nhiên là của y.

"Không biết lần này, Kim Bảng sẽ ban thưởng thế nào. " Nguyên Thủy Thiên Tôn vô cùng kỳ vọng, ngưng mắt nhìn chằm chằm Kim Bảng. 【Hồng Mông Kim Bảng Công Đức Bảng hạng thứ sáu: Nguyên Thủy Thiên Tôn】【Kim Bảng ban thưởng 1: Huyền Thiết Xích – Huyền Thiết Xích, khắc thiên địa, lấy xích làm giới, luyện hóa nó có thể tăng cường tu vi thăng cấp, tối cao có thể tăng lên vạn bội.】【Kim Bảng ban thưởng 2: Hai vị Hỗn Độn Ma Thần – Hai vị Hỗn Độn Ma Thần, tu vi đồng là Bán Thánh cấp bậc, mất Nguyên thần, có thể tùy ý sai khiến.】 Nội dung công bố, ban thưởng cùng lúc phát ra.

Trước cổng Ngọc Hư Cung, liền lần nữa xuất hiện hai vị Hỗn Độn Ma Thần.

Cũng đều là ánh mắt ngây dại, hình như khôi lỗi.

"..." Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút ngây người.

Y vừa rồi còn so sánh với ban thưởng mà Thông Thiên đạt được.

Nhưng hiện tại, ban thưởng của chính mình cũng chẳng qua chỉ đến thế.

"Hiện tại, ngô có ba vị Hỗn Độn Ma Thần, đều là Bán Thánh cấp bậc." "Có thì tổng còn hơn không." Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ có thể

không tình nguyện chấp nhận.

Tính cách của y hiếu thắng, tự nhiên là cao ngạo.

Nhưng ba vị Hỗn Độn Ma Thần trông có vẻ không quá thông minh lại khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút mất mặt.

Hoặc là trực tiếp cấp cho y ba vị cấp bậc Thánh nhân.

Cả ba đều là Bán Thánh!!

Lại còn mất Nguyên thần!

Dù là để chúng trấn thủ bên ngoài cổng Ngọc Hư Cung, trông cũng thập phần ảnh hưởng đến uy nghiêm Thánh uy của Xiển Giáo.

"Các ngươi mau chóng đi trấn thủ hậu sơn. " Nguyên Thủy Thiên Tôn không có sắc mặt tốt, lập tức phân phó xuống.

Ba vị Hỗn Độn Ma Thần kia quả nhiên thập phần nghe lời, nhanh chóng chạy đi hậu sơn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vươn tay tiếp lấy Huyền Thiết Xích.

"Đây là..." Ngay khi bàn tay vừa chạm vào, tin tức liên quan đến Huyền Thiết Xích nhanh chóng tuôn vào não hải của y.

Một lát sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn mới phản ứng lại.

Đây không phải Pháp Khí tấn công.

Mà là một Pháp Khí thuần túy dùng để tăng cường tu vi.

Khái niệm tăng cường vạn bội, không khỏi khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút lạ lùng.

Tương đương với việc vốn phải tu luyện ức vạn năm mới có thể thăng cấp cảnh giới tiếp theo, dùng Huyền Thiết Xích này, liền chỉ cần một ức năm.

Đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn mà nói, con đường tu hành sẽ

càng thêm gian nan.

Huống chi, y có Kim Bảng ban thưởng, cũng không định dùng phương pháp bế quan tu luyện truyền thống để nâng cao tu vi.

Huyền Thiết Xích này, dùng trên người đệ tử Xiển Giáo càng thích hợp hơn.

"Ha ha ha..." Nguyên Thủy Thiên Tôn ngửa mặt lên trời cười lớn, mừng đến không tự kiềm chế được.

"Đệ tử Xiển Giáo, nhanh chóng đến Ngọc Hư Cung. " Thanh âm Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức bao trùm các nơi Hồng Hoang. 8.

Mười hai Kim Tiên hóa thành từng đạo bạch quang, trong khoảnh khắc gấp rút đến.

"Đệ tử cung hạ Sư tôn!" Mười hai Kim Tiên trước đó đã đến các nơi, tìm kiếm tung tích Quy Nhất Đạo Nhân.

"Quảng Thành Tử, ngươi tiến lên. " Nguyên Thủy Thiên Tôn liền đem Huyền Thiết Xích giao cho y.

"Huyền Thiết Xích này, liền do ngươi mang các đệ tử Xiển Giáo bế quan tu luyện, có thể đại đại rút ngắn thời gian tu luyện." Nguyên Thủy Thiên Tôn thần tình uy nghiêm, ánh mắt càng thêm kiên nghị.

Y đối với đệ tử yêu cầu từ trước đến nay cực cao.

Không có thiên phú, căn nguyên bình thường, y đều không thu nhận.

Mà mười hai Kim Tiên này, y càng là dụng tâm bồi dưỡng, từ trước đến nay vẫn lấy làm kiêu ngạo.

Đối với đệ tử Tiệt Giáo của Thông Thiên từ trước đến nay đều là khinh thường cộng thêm ghét bỏ.

Hiện tại có Huyền Thiết Xích, Nguyên Thủy Thiên Tôn càng có

yêu cầu cao hơn đối với đệ tử Xiển Giáo.

“Vâng!

Đệ tử tuân lệnh!” Quảng Thành Tử trong lòng đại hỉ.

Có Pháp Khí như vậy, bọn họ tu hành liền sẽ sự bán công bội.

“Đệ tử đa tạ Sư tôn!” Mười hai Kim Tiên đồng thanh quỳ bái.

Bích Du Cung.

Thông Thiên sau khi nhìn thấy ban thưởng mà Nguyên Thủy Thiên Tôn đạt được, trong lòng ít nhiều có chút nóng ruột.

“Huyền Thiết Xích!” “Như vậy, Xiển Giáo liền sẽ dùng thời gian ngắn nhất, đạt được một đám đệ tử chất lượng cao.” Thông Thiên cảm thụ được từng trận nguy cơ.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử lại không hề lo lắng.

Có Huyền Đô, một đệ tử này, vào thời khắc mấu chốt có thể bạo phát ra Pháp lực tu vi Thánh nhân, đã là đủ rồi.

Còn về Xiển Giáo, bất kể thời gian tu hành của bọn họ dài hay ngắn.

Dưới hạn chế của căn nguyên, tối đa cũng chỉ có thể tu luyện đến Chuẩn Thánh.

Dù cho mười hai Kim Tiên của Xiển Giáo đều là Chuẩn Thánh, trước mặt Thánh nhân, cũng chỉ là lũ kiến hôi.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ lại hai mắt toát ra sự đố kỵ trần trụi.

“Huyền Thiết Xích!” “Nếu có thể cấp cho A Tu La nhất tộc, tu vi đệ tử A Tu La của ngô tất nhiên sẽ không thành vấn đề.” “Thực lực

tổng thể càng sẽ được đề thăng!" "Đáng tiếc..." Minh Hà Lão Tổ trong lòng kêu gào một trận sốt ruột.

Y chỉ hy vọng Hồng Mông Kim Bảng nhanh chóng công bố, tiếp tục bảng danh sách tiếp theo. 【Hồng Mông Kim Bảng Công Đức Bảng hạng thứ sáu: Thái Thanh Lão Tử】【Kim Bảng ban thưởng 1: Mười vạn khối Hỗn Độn Huyết Linh Chi – Hỗn Độn Huyết Linh Chi, dược liệu cấp bậc Hỗn Độn Chí Bảo, luyện chế đan dược có thể khiến công hiệu tăng phúc trăm bội.】【Kim Bảng ban thưởng 2: Mười vạn cây Hỗn Độn Kim Xà Thảo – Hỗn Độn Kim Xà Thảo, hình như rắn, thông thể màu vàng kim, hấp nạp khí tức Hỗn Độn sinh trưởng quanh Hỗn Độn Cự Mãng Ma Thần, luyện chế đan dược có thể khiến công hiệu tăng phúc trăm bội.】 Thái Thanh Lão Tử đạt được ban thưởng, biểu tình trên mặt mừng đến không tự kiềm chế được.

Y giỏi nhất chính là luyện chế đan dược.

Chương 59

Không ngờ, Kim Bảng ban thưởng lại còn có thể hợp ý y.

“Hỗn Độn Kim Xà Thảo, Hỗn Độn Huyết Linh Chi, Linh Thảo cấp bậc Hỗn Độn!” “Tất nhiên có thể luyện chế ra đan dược cấp bậc Hỗn Độn!” Đan dược lợi hại nhất hiện tại của Thái Thanh Lão Tử cũng chỉ là Cửu Chuyển Kim Đan.

Sau đó liền chậm chạp không có đột phá.

Có những linh thảo không tồn tại trong Hồng Hoang này.

Linh Thảo cấp bậc Hỗn Độn!

Đan dược luyện chế tiếp theo tất sẽ là đan dược cấp bậc Hỗn Độn!

“Thật tốt!

Thật tốt!” Thái Thanh Lão Tử lập tức thu hồi những dược liệu này.

Luyện chế đan dược cần phải hoàn toàn tiến vào trạng thái bế quan không được quấy rầy.

Hiện giờ, vẫn là công bố của Hồng Mông Kim Bảng quan trọng hơn.

“Chờ Kim Bảng công bố xong, ngô luyện chế đan dược cũng không muộn.” Chờ sau khi Tam Thanh đều công bố xong.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa lại tú mi nhíu chặt.

“Thái Thanh Lão Tử lại đều chỉ xếp hạng thứ sáu!” “Chẳng lẽ ngô chỉ có thể ở hạng thứ năm sao?!!” “Công Đức Bảng, rốt cuộc còn ai là

công đức thành Thánh?

Vì sao Thiên Đạo ban xuống công đức mà chúng ngô đều chưa từng cảm ứng? ” “Cái này...” Nữ Oa triệt để hỗn loạn.

Nàng thân là tồn tại công đức thành Thánh đầu tiên, ức vạn vạn sinh linh tận mắt chứng kiến.

Tuyệt không giả!

Hồng Mông Kim Bảng lúc này công bố. 9. 【Hồng Mông Kim Bảng Công Đức Bảng hạng thứ năm: Nữ Oa】【Kim Bảng ban thưởng 1: Long Đằng Tiên – Long Đằng Tiên là rút lấy Long Cân của rồng ngoài Vực Hỗn Độn luyện chế mà thành, kiên nhẫn hữu lực, dù là Tiên Thiên Chí Bảo Pháp Khí cũng không thể chặt đứt nó, Long Đằng Tiên huyễn hóa cự long thân ảnh, xuyên thoi vô tận hư không.】【Kim Bảng ban thưởng 2: Ngọc Tuyền Nhãn – Ngọc Tuyền Nhãn, là một suối nguồn trong Hỗn Độn hư không, tự có Ngọc Tuyền Thủy nguyên nguyên bất đoạn, có tất cả cơ hội tái tạo, có thể hoạt tử nhân nhục bạch cốt, Thánh nhân uống một ngụm, bất luận bị thương nghiêm trọng đến mấy, cũng có thể trong thời gian ngắn chữa lành.】Rất nhanh, Nữ Oa liền đạt được ban thưởng.

Trong Oa Hoàng Cung của nàng, xuất hiện một đài ngọc hình tròn được xếp chồng như ngọc.

Từ trên đài nhìn xuống, liền là Ngọc Tuyền Thủy chảy róc rách.

Nước suối trong suốt thấu quang, bên trong có tinh quang lấp lánh.

Linh khí nồng đậm tỏa ra lại càng thuần túy đến cực điểm.

Bên cạnh đó là một căn Long Đằng Tiên.

“Hai thứ ban thưởng này, đều rất đắc ý của ta. ” Nữ Oa vung Long Đằng Tiên trong tay lên.

“Ba!” Một tiếng động mạnh đột nhiên vang lên, Pháp lực quán nhập.

Long Đẳng Tiên vung đi phát ra một đạo hư ảnh cự long.

Cự long gào thét, cao vút vạn trượng, hư không kịch liệt chấn động.

Nữ Oa thần sắc đại duyệt.

Không ngờ, uy lực của Long Đẳng Tiên này lại cường đại như vậy.

Vung một lần, liền có thể sản sinh một hư ảnh cự long.

Còn về Ngọc Tuyền Thủy kia, lại càng thần kỳ.

Tuy chỉ bị cố định trong một đài ngọc nhỏ xíu, song lại dường như có thể lưu động, lấy không hết dùng không cạn.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân nhìn thấy ban thưởng Kim Bảng của Nữ Oa, không khỏi tâm thần khẽ động.

“Ngọc Tuyền Thủy, nghĩ rằng có thể hoàn toàn chữa lành vết thương mà ngô đã chịu.” Hồng Quân nghĩ ngợi một lát, không thể không hạ mặt mũi xuống.

Thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, y chỉ lên Kim Bảng một lần!

Hiện tại, còn không thể không thỉnh cầu Nữ Oa.

Nếu không phải vì cưỡng ép dùng Pháp lực thôi diễn Quy Nhất Đạo Nhân, y làm sao lại mãi không khỏi bệnh.

“Ai...” Hồng Quân lúc này là hoàn toàn không có mặt mũi.

Muốn dựa vào Thiên Đạo để trị thương, song lại phát hiện Thiên

Đạo sớm đã đào tẩu.

Nếu không mau chóng lành lại, e là sẽ ảnh hưởng đến đại kế Phong Thần của y.

Thế là, Hồng Quân liền từ Tử Tiêu Cung bay ra.

Vạn trượng tử khí nhất tiết mà đi.

Trong chớp mắt liền đến ngoài Oa Hoàng Cung.

"Đệ tử tham bái Lão Sư. " Nữ Oa cảm ứng được Hồng Quân Đạo Tổ, đích thân ra đón.

"Ừm." Hồng Quân gật đầu, sau đó biểu tình trên mặt không đổi, chậm rãi nói.

"Ngô đến đây, đặc biệt là để mượn Ngọc Tuyền Thủy của ngươi." Nữ Oa có chút lạ lùng.

Hồng Quân thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, làm sao lại đột nhiên mượn Ngọc Tuyền Thủy?

Nữ Oa nhìn lại, phát hiện sắc mặt Hồng Quân có chút tái nhợt, hơn nữa thân hình càng ngày càng còng xuống, trông thập phần suy yếu.

"Lão Sư, người đây là làm sao vậy?" Nữ Oa với tư cách là đệ tử, tự nhiên là quan tâm đến cực điểm.

Hơn nữa, nàng hiện tại cũng đã có được tư cách tu luyện đến Thiên Đạo.

Trước khi thăng cấp, tất phải biểu hiện càng thêm cung kính thuận tòng, để tránh Hồng Quân bảo nàng nuốt Vẫn Thánh Đan.

"Chuyện này có liên quan đến Quy Nhất Đạo Nhân." Hồng Quân đơn giản trả lời một câu.

“!!!” Nữ Oa thần tình đại biến.

Như vậy mà nói, Hồng Quân là bị Quy Nhất Đạo Nhân làm bị thương ư?!!

Xem ra, thương thế thập phần nghiêm trọng.

“Đệ tử đây liền lấy tới. ” Nữ Oa ngọc thủ khẽ lật, trong tay liền có thêm một tiểu bình ngọc.

“Lão Sư. ” Nữ Oa đưa qua.

Hồng Quân tự là có chút lúng túng, khẽ gật đầu xong, liền nhanh chóng rời đi.

Lúc này, ức vạn vạn sinh linh đều đang tiếp tục quan tâm đến Hồng Mông Kim Bảng.

Căn bản không có ai chú ý Hồng Quân.

Dù là tử khí dốc xuống vạn dặm, cũng không đủ để hấp dẫn sự chú ý của bọn họ.

Tu Di Sơn.

“Nữ Oa ở hạng thứ năm, vậy hạng thứ tư và ba hạng đầu sẽ là ai?!” “Trong Hồng Hoang, chẳng lẽ còn có tồn tại mà chúng ta không biết sao?!” Chuẩn Đề Đạo Nhân thực sự nghĩ không ra.

“Công đức giáng lâm, Thiên Đạo tất nhiên sẽ có dị động, chúng ngô căn bản không thấy công đức giáng lâm a!” Tiếp Dẫn một lần nữa phân tích, cũng không phân tích ra được nguyên nhân.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là nhíu chặt lông mày, một đôi mắt u tối nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng.

“Công đức...” “Thiên Đạo đã rất lâu chưa từng giáng lâm công

đức, bốn tồn tại ở bốn hạng đầu này chẳng lẽ là từ rất lâu trước đây?" Nguyên Thủy Thiên Tôn mạnh dạn đoán, cũng không nghĩ ra.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm lại tựa vào ghế mây, trên mặt mang theo biểu tình nửa cười nửa không.

"Công Đức Bảng, đây là lại muốn gây chuyện rồi." Lục Phàm đã biết bốn hạng đầu Công Đức Bảng đều là ai.

Đối với điều này, Lục Phàm cũng không để ý.

Dù sao, năm đó y du lịch Hồng Hoang, thu nhận đệ tử vô số.

Mà hiện giờ, trừ Đát Kỷ đang trấn thủ Hồng Hoang ra, bọn họ đều đang bế quan.

Khoảnh khắc tiếp theo, Hồng Mông Kim Bảng liền tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Công Đức Bảng hạng thứ tư: Dương Hiển Mai Sơn】【Kim Bảng ban thưởng 1: Hỗn Độn Kim Giác Dương Nguyên Thần – Hỗn Độn Kim Giác Dương Nguyên Thần, dung hợp Nguyên Thần, đạt được Pháp tắc Đại Đạo Toái Phiến, đạt được lực lượng Hỗn Độn Ma Thần.】【Kim Bảng ban thưởng 2: Phách Không Tạc – Chí Bảo cấp bậc Hỗn Độn, có thể bổ chém Hỗn Độn hư không, Thánh nhân không thể khinh dịch tới gần.】 Nội dung vừa công bố, ức vạn vạn sinh linh đều một trận xôn xao.

"Dương Hiển Mai Sơn ư??" "Là ai?!!!" "..." "Dường như là Sơn Dương Tinh Mai Sơn tu luyện thành, là Yêu tộc. " "Không ngờ, một Yêu tộc lại đứng trước mấy vị Thánh nhân!!" "Chuyện này... rốt cuộc là sao?" Không chỉ những sinh linh này kinh ngạc.

Mấy vị Thánh nhân càng triệt để mặt đen lại.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chờ đợi đã lâu, nhìn thấy nội dung trong nháy mắt bùng nổ đại nộ.

"Dương Hiển?!!

Sơn Dương Tinh?

Chương 60

Lại là Yêu tộc ư?!" "Hồng Mông Kim Bảng chẳng lẽ đã xảy ra sai sót, Thiên Đạo khi nào lại ban công đức cho một Sơn Dương Tinh?!!" "Giản trực là vô lý!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức tỏ vẻ không phục.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử lần nữa đứng dậy, hai con ngươi đều suýt trừng ra ngoài.

"Lại là Yêu tộc?!" "Làm sao có thể!" "Sơn Dương Tinh này có điểm gì đặc biệt?" Thái Thanh Lão Tử triệt để ngơ ngác.

Ức vạn vạn sinh linh cũng đồng dạng sản sinh nghi vấn.

Nhưng Hồng Mông Kim Bảng không thể có giả, càng không thể làm sai.

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng là mở to mắt, đại đại nghi hoặc.

"Thiên Đạo khi nào đã ban thưởng công đức cho Dương Hiển?" "Công đức giáng lâm, tất nhiên phải có dị tượng mới đúng." Thông Thiên cũng không dám tin.

Y nhanh chóng dùng Thánh nhân thần thức tiến hành tra xét.

Nhưng kết quả vẫn là không tra xét được gì.

"Quái lạ thay!" "Phàm là những người bất khả tư nghị lên Kim Bảng, lại đều không thể tra cứu sao?" Thông Thiên cảm thấy sâu sắc không đúng.

Trước kia Đát Kỷ, Tiểu Long Nữ, Lý Tịnh, Dương Tiễn... theo lý

mà nói, bọn họ lên Kim Bảng đều là tuyệt vô khả năng.

Thế mà lại thiên thiên lên bảng!

Quan trọng là, đều không thể từ trong thế giới Hồng Hoang mà dò xét được khí tức của bọn họ.

Càng không biết tung tích. 10.

Cứ như là bằng không biến mất vậy.

"Chẳng lẽ thật sự là vì Hồng Mông Kim Bảng sao?" Thông Thiên lẩm bẩm.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân vừa hấp thu Ngọc Tuyền Thủy, cuối cùng thương thế cũng lành lại.

Sau khi nhìn thấy danh sách Hồng Mông Kim Bảng công bố, sắc mặt đột biến.

"Dương Hiển?" "Yêu tộc?!" "Làm sao lại thế?!" Hồng Quân thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, tự nhiên biết Thiên Đạo rốt cuộc có giáng lâm công đức hay không.

"Thiên Đạo căn bản không hề giáng lâm công đức nữa!" "Càng không cần nói là giáng lâm cho một Sơn Dương Tinh!" "Hà đức hà năng?!" Hồng Quân lúc này sắc mặt vạn phần ngưng trọng.

Đột nhiên y nghĩ đến điều gì đó, biểu tình trên mặt càng biến ảo khó lường, vạn phần thâm trầm.

"Nếu không phải Thiên Đạo giáng lâm công đức thì sao?" Y nghĩ đến khả năng này xong, trong lòng thót một cái.

"Không thể nào!" "Vậy còn tồn tại thế nào có thể giáng lâm công đức?" "Bất kể là ai, đều nên có dị tượng mới đúng." Hồng Quân cũng ngơ ngác.

Mà lúc đó tại Trường Sinh Điện.

Lục Phàm đang ăn quả thực Hỗn Độn trong tay.

Thơm ngọt nhập khẩu, thấm tận tâm tỳ.

“Thuở xưa ngẫu nhiên gặp Dương Hiển, liền cấp cho y quán nhập một chút công đức vào thân, trợ y trực tiếp đột phá tu vi, không ngờ, không cẩn thận quán nhập nhiều như vậy, lại xếp trên cả Nữ Oa.” “Bất quá, như vậy cũng tốt, tương lai sẽ vì ngô mà dùng.” “Sau này tốt rồi từng người đi trấn thủ Hỗn Độn.” Lục Phàm nhanh chóng ăn xong quả thực, nhổ ra một cái hạt.

“Không biết Dương Hiển hiện tại bế quan thế nào rồi. ” Lục Phàm lập tức nhìn xuyên qua, thấy Dương Hiển đã tâm thần nhập định, hoàn toàn chìm vào công pháp kia, đối với sự việc xảy ra bên ngoài hoàn toàn không hay biết.

Nhưng quanh thân y đều toát ra kim sắc thần quang nhàn nhạt.

Lúc đó, Hồng Quân cũng đang tìm kiếm Dương Hiển.

Song lại không thu hoạch được gì.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa càng một mặt kinh ngạc.

“Dương Hiển?” “Dương Hiển lại là ai?!” Nữ Oa giản trực câm nín.

Nàng hết lần này đến lần khác bị người khác đoạt lấy vị trí bảng đầu.

Đường đường Nữ Oa Thánh nhân, Đại Địa Chi Mẫu, lại xếp sau một Sơn Dương Tinh.

Khiến nàng mặt mũi nào tồn tại?!

Sự cao ngạo của Thánh nhân lúc này cũng khiến Nữ Oa khó lòng chấp nhận sự thật.

Tây Côn Luân.

Lục Á lại kích động vạn phần.

"Lại là Yêu tộc ư?!" "Chẳng lẽ, Hồng Mông Kim Bảng đang ám chỉ, Yêu tộc của ngô sắp quật khởi sao?!" "Trước có Đát Kỷ, sau có Dương Hiển, Yêu tộc xuất hiện hai vị lên bảng, đạt được Kim Bảng ban thưởng, tất có thể bảo vệ Yêu tộc." Lục Á tuy không lên Kim Bảng, song lại còn kích động hơn cả lên Kim Bảng.

Sau một trận xôn xao, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.

Tiếp theo, liền muốn công bố hạng thứ ba. 【Hồng Mông Kim Bảng Công Đức Bảng hạng thứ ba: Thường Hạo】【Kim Bảng ban thưởng 1: Hỗn Độn Cự Mãng Nguyên Thần – Hỗn Độn Cự Mãng Nguyên Thần, cùng tự thân Nguyên thần dung hợp, có thể đạt được Pháp tắc Đại Đạo Toái Phiến, đạt được lực lượng Hỗn Độn Cự Mãng.】【Kim Bảng ban thưởng 2: Nhật Quang Đao – Nhật Quang Đao, tập hợp lực lượng vạn cổ tinh thần, lấy tinh thần chi quang luyện chế lưỡi đao, là lưỡi đao sắc bén nhất Hồng Hoang, có thể làm choáng và trọng thương đối thủ, phòng không kịp phòng, đao quang đến, huyết quang hiện.】 Hạng thứ ba công bố, đồng dạng khiến ức vạn vạn sinh linh kinh hô.

Nhưng rất nhanh, liền có người tìm ra sự liên hệ trong đó.

"Dương Hiển, Thường Hạo, bọn họ là hai thành viên của Mai Sơn Thất Quái. " Có không ít yêu quái đều có hiểu biết về Mai Sơn Thất Quái.

Bọn họ trong Yêu tộc, tính là tồn tại có thực lực khá mạnh.

Rất nhanh, Hồng Quân liền đem thần thức ném vào Mai Sơn.

Chỉ là kỳ quái... không những không tìm được Dương Hiển và Thường Hạo.

Thậm chí ngay cả mấy yêu quái Mai Sơn khác cũng không còn tung tích.

Mai Sơn Thất Quái, phảng phất như bằng không biến mất vậy.

"???" Hồng Quân đại vi kinh khủng.

Đát Kỷ, Tiểu Long Nữ, Lý Tịnh, Dương Tiễn, thêm vào hiện tại Mai Sơn Thất Quái.

Bọn họ rốt cuộc đã đi đâu??

Vì sao lại không ở trong Hồng Hoang??

Ngay sau đó, Kim Bảng tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Công Đức Bảng hạng thứ hai: Ngô Long】【Kim Bảng ban thưởng 1: Hỗn Độn Thiết Ngô Công Nguyên Thần – Hỗn Độn Thiết Ngô Công Nguyên Thần, dung nhập tự thân Nguyên thần, có thể đạt được Pháp tắc Đại Đạo Toái Phiến, đạt được lực lượng Hỗn Độn Thiết Ngô Công.】【Kim Bảng ban thưởng 2: Tiêu Hồn Tiễn – Tiêu Hồn Tiễn, phân thân thác ảnh, sát khí bàng thân, tiễn Nguyên thần, tiêu Pháp lực, đoạn tu vi.】 "Lại là một trong Mai Sơn Thất Quái?!" "Là một con Ngô Công Tinh!" "..." Ức vạn vạn sinh linh đều kinh ngạc vạn phần.

Tồn tại như thế này, làm sao lại đứng trong top ba?!

Lại còn xếp trước Thánh nhân?!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn từng cái tên hoang đường xuất hiện, cơ bắp trên mặt càng không ngừng co giật.

"Yêu tộc?!" "Lại để Yêu tộc đứng ở hàng đầu?!" "Những kẻ thấp

hèn sinh ra từ trứng, ẩm ướt này, rốt cuộc dựa vào cái gì mà đứng ở hàng đầu?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đi đi lại lại, cuồng bạo không thôi.

Y từ trước đến nay đều coi thường Yêu tộc.

Thế mà lại hết lần này đến lần khác bị Yêu tộc vả mặt.

Tây Côn Luân.

Kẻ hưng phấn nhất đương nhiên vẫn là Lục Á.

"Ha ha ha..." "Lại là đệ tử Yêu tộc của ngô!" "Mai Sơn Thất Quái!" "Ngô nhất định phải tìm được bọn họ!" Lục Á trong lòng cuồng hỉ.

Y tựa hồ đã nhìn thấy cảnh tượng Yêu tộc quật khởi.

Y vô cùng kỳ vọng, vô cùng khát khao.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm nhìn thấy danh tính Ngô Long, khẽ gật đầu.

"Ngô Long, Ngô Công Tinh." "Hiện tại hẳn là bế quan cũng gần xong rồi." "Thuở xưa gặp Mai Sơn Thất Quái, thấy bọn họ đều có sở trường riêng, lại hư tâm cầu Đạo, liền một mạch thu nhận." "Trong đó bốn người được quán nhập công đức trực tiếp xúc tiến tu vi." "Ba người còn lại thì được ban cho mỗi người một giọt yêu huyết thượng cổ man hoang hung thú tinh thuần." "Chờ sau khi bọn họ xuất quan, liền có thể thay thế Đát Kỷ đi trấn thủ Hỗn Độn." Lục Phàm đưa tay đơn giản thôi diễn mấy lần.

Tự biết thời gian bọn họ xuất quan cũng không còn dài.

Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Công Đức Bảng hạng thứ nhất: Chu Tử Chân】【Kim Bảng ban thưởng 1: Hỗn Độn Xích Diễm Trư Nguyên Thần – Hỗn Độn Xích

Diễm Trư Nguyên Thần, một khi dung nhập tự thân Nguyên thần, có thể đạt được Pháp tắc Đại Đạo Toái Phiến, đạt được lực lượng Hỗn Độn.】【Kim Bảng ban thưởng 2: Lãnh Diễm Câu – Lãnh Diễm Câu, song trọng hỏa diễm, một nóng một lạnh, một câu phát ra, cuốn sạch song trọng hỏa diễm long quyển phong, nơi nào đi qua, thây ngang khắp đồng, vạn vật bất sinh.】 "Lần này lại là một con Trư Yêu!" "Lại còn là một trong Mai Sơn Thất Quái!" "..." Ức vạn vạn sinh linh đều kinh ngạc vạn phần.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn giản trực muốn bị tức điên.

"Lại là Yêu tộc!!" "Một con Trư Yêu làm sao lại đạt được công đức?!" "Công đức này lại còn nhiều hơn cả Thánh nhân ư?!!

Làm sao có thể!?" Nhiên Đăng bên cạnh cũng tương tự rất không lý giải.

"Sư tôn, Hồng Mông Kim Bảng này liệu có sai sót không?" Nhiên Đăng một mặt hoài nghi nhìn chằm chằm cự đại kim sắc quyển trục.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng cũng sản sinh nghi vấn.

Nếu là đại năng Tiên Thiên khác thì còn đỡ.

Nhưng lại thiên thiên là mấy con tiểu yêu vô danh trong Yêu tộc!

Chương 61

Bọn chúng hà đức hà năng?!

"Mai Sơn Thất Quái!" "Bọn chúng xứng đáng ở chỗ nào?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nộ hống một tiếng, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng kia.

"Để ngô tận mắt xem xem, rốt cuộc có phải Hồng Mông Kim Bảng đã xảy ra sai sót hay không!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng cũng không kìm nén được.

Y phi thân tiến tới, trực tiếp độn vào trong hư không kia.

Dưới sự tương phản của cự đại kim sắc quyển trục, thân hình Nguyên Thủy Thiên Tôn liền như một con kiến hôi nhỏ bé.

"Oanh!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thi triển Pháp thuật, hung hăng đánh về phía mấy hàng chữ viết kia.

Dưới lực lượng của Thánh nhân, hư không liền vỡ nát.

Một đạo quang ba cự đại trong nháy mắt tán bá ra, tấn công ức vạn công lý.

Mọi người một trận xôn xao!

"Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn làm gì?!" "Lại dám ra tay với Hồng Mông Kim Bảng?!" Thái Thanh Lão Tử cũng vạn vạn không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại lỗ mãng đến vậy.

Tuy y đối với Hồng Mông Kim Bảng cũng có nghi vấn, song lại vạn vạn không dám động thủ.

Bích Du Cung.

Thông Thiên đối với hành vi này của Nguyên Thủy Thiên Tôn

cũng cảm thấy chấn kinh.

“Nguyên Thủy Thiên Tôn này thật sự là tự tìm chết!” “Hồng Mông Kim Bảng làm sao lại có thể sai sót?!” “Hành vi lần này e là sẽ chọc giận Hồng Mông Kim Bảng, chịu phải trừng phạt. ” Thông Thiên nhíu mày, nhìn thấy hành vi của Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi toát mồ hôi lạnh.

Chỉ sợ hành vi của Nguyên Thủy Thiên Tôn, sẽ mang đến tai họa diệt đỉnh cho Hồng Hoang.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa cũng một mặt kinh hãi.

“Nguyên Thủy Thiên Tôn lại dám ra tay với Hồng Mông Kim Bảng?!” “!!” Biểu tình Nữ Oa tức thì phức tạp biến ảo.

Quy Nhất Đạo Nhân từng cũng đã ra tay với Hồng Mông Kim Bảng, nhưng Hồng Mông Kim Bảng tựa hồ cũng không hề chống cự.

Chẳng lẽ, Kim Bảng này cũng không có thuộc tính công kích?

Nữ Oa khẩn trương nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Sai!

Toàn bộ đều sai!

Mấy con yêu quái này dựa vào cái gì mà có thể lên bảng?!

Công đức của bọn chúng từ đâu mà có?!” Nguyên Thủy Thiên Tôn lại sau khi một đạo Thánh nhân chi lực đánh xuống, liền hướng Hồng Mông Kim Bảng chất vấn một phen.

“Xẹt!” Trong hư không, một đạo lôi đình ngưng tụ như thiên trụ đang nhanh chóng ngưng kết.

Mạnh mẽ bổ về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Oanh!” Nguyên Thủy Thiên Tôn không kịp phản ứng, bị trực tiếp bổ rơi xuống.

“!!” “!!” Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên Giáo Chủ thấy vậy, đều hít sâu một hơi khí lạnh.

Nữ Oa càng là trừng lớn hai mắt.

Bọn họ đều không ngờ, Hồng Mông Kim Bảng lại ra tay!

Mà Nguyên Thủy Thiên Tôn căn bản không có chút lực hoàn thủ nào, thậm chí ngay cả sức mạnh chống cự cũng không có.

Trường Sinh Điện.

“Thật là tự tìm chết. ” Lục Phàm khẽ liếc một cái, trên mặt cũng không có phản ứng quá lớn.

Y ngược lại còn hy vọng Nguyên Thủy Thiên Tôn tiếp tục tự tìm chết.

Như vậy, Tiệt Giáo liền thiếu đi một trở ngại lớn.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tận mắt chứng kiến Nguyên Thủy Thiên Tôn bị lôi đình như thiên trụ của Hồng Mông Kim Bảng đánh xuống, bị chấn động sâu sắc.

Thánh nhân trước mặt Hồng Mông Kim Bảng này, lại yếu ớt đến mức không chịu nổi một kích.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề một trận sợ hãi.

Bọn họ lúc đầu, đối với Hồng Mông Kim Bảng cũng từng sản sinh nghi ngờ.

Lúc này, lại không dám sản sinh loại suy nghĩ đó nữa.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn đã thân thụ trọng thương, không khỏi sắc mặt khẽ biến.

Trong lòng lại còn lộ ra một tia mừng thầm.

Hiện nay, Nguyên Thủy Thiên Tôn bị thương, e là không có mấy chục vạn năm thì không thể tu phục.

Trong thời gian này, y lại sẽ đăng đỉnh ngôi vị Thánh nhân đầu tiên Hồng Hoang!

Ngọc Hư Cung.

Thân hình Nguyên Thủy Thiên Tôn rơi xuống xong, liền nhanh chóng bị Nhiên Đăng tiếp lấy đưa về.

"Phốc!" Nguyên Thủy Thiên Tôn biểu tình dữ tợn, trực tiếp phun ra một ngụm huyết dịch màu vàng kim.

Y vừa rồi chịu một kích như vậy, không ngờ tu vi lại rớt xuống một cảnh giới.

Thánh khu càng là bị trọng thương.

"Mau!

Để ngô đi bế quan liệu dưỡng." Nguyên Thủy Thiên Tôn một trận sợ hãi, không dám lỗ mãng.

Hiện giờ vẫn là nhanh chóng tu phục Thánh khu mới quan trọng.

Tây Côn Luân.

Đối với cảnh tượng tự tìm chết vừa rồi, Lục Á cũng tương tự nhìn vào mắt.

Lục Á và Nguyên Thủy Thiên Tôn cách nhau cũng không xa.

Nhưng y từ trước đến nay chưa từng bái kiến qua Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đương nhiên cũng là từ đáy lòng khinh thường tên này!

Cũng như Nguyên Thủy Thiên Tôn coi thường Yêu tộc vậy.

Hiện giờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn bị thương, Lục Á trong lòng tự nhiên là vui sướng.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, hiện nay Yêu tộc quật khởi, ngươi không phục thì chỉ có thể tự mình rước họa vào thân." Sau đoạn xen kẽ nhỏ này, không ai còn dám đối với Hồng Mông Kim Bảng bất kính nữa.

Cũng không ai dám đối với Hồng Mông Kim Bảng sinh ra nửa điểm nghi ngờ.

Mà cự đại quyển trục của Hồng Mông Kim Bảng cũng trong hư không chậm rãi triển khai, một cỗ tiên vụ chi khí dần dần lan tràn lên.

Mọi người đều biết, đến lúc công bố bảng danh sách tiếp theo.

"Không biết, bảng danh sách tiếp theo sẽ là gì?" "Lần này, Yêu tộc có thể nói là đã tạo nên danh tiếng trong Hồng Hoang!" "..." Đám Yêu tộc đã từ các động phủ trên núi, không tự giác hướng về phía lăng mộ Hiên Viên tiến phát.

Bát Cảnh Cung.

Thần thức Thánh nhân của Thái Thanh Lão Tử quét qua, liền biết rõ cục diện Hồng Hoang hiện nay.

"Khí vận Yêu tộc lại đã nổi lên?" Thái Thanh Lão Tử mặt đầy không dám tin.

"Không chỉ là Yêu tộc, khí vận Long tộc lại cũng đang ngưng tụ?" "Cái này... không phải là điềm lành a..." Thái Thanh Lão Tử mặt đầy ưu sầu.

Như vậy, Hồng Hoang chẳng phải là sẽ hoàn toàn loạn hết sao?!

Chẳng trách y trước đó đã cảm giác được khí vận Nhân Giáo đang chậm rãi lưu thất.

Tây Côn Luân.

Lục Á cảm thụ được biến hóa của Yêu tộc trong Hồng Hoang, cuối cùng cũng không còn ẩn nhẫn nữa.

"Kêu!

Kêu!" Lục Á hóa thành một con Tam Túc Kim Ô, vỗ cánh bay cao trên chín tầng trời, như một quả cầu lửa khổng lồ.

Y bay qua Côn Luân, đến địa phận của Yêu tộc.

Sự xuất hiện của y tức thì khiến ức vạn vạn Yêu tộc chấn phấn.

Lục Á chính là con trai của Đế Tuấn.

Con trai của Yêu Hoàng!

Sự xuất hiện của y, liền đại biểu Yêu tộc thật sự muốn ngưng kết một lòng.

Đám đệ tử Yêu tộc đều phủ phục quỳ bái, tiếng hô chấn động trời đất.

"Yêu Hoàng!" "Yêu Hoàng!" "Yêu Hoàng!" "..." Khí thế Yêu tộc đột nhiên dâng cao, khí vận cũng trong lúc bất tri bất giác ngưng tụ càng thêm thịnh vượng.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử quan sát động hướng Yêu tộc, không khỏi sắc mặt đại biến.

"Lục Á?!" "Y lại xuất hiện?!" "Chẳng lẽ Lục Á thật sự muốn trùng chấn Yêu tộc sao?!" Thái Thanh Lão Tử tự nhiên là không vui.

Khí vận Hồng Hoang vốn là định số.

Chương 62

Yêu tộc một khi quật khởi, khí vận ngưng kết, khí vận Nhân tộc tất nhiên sẽ bị suy yếu.

Huống chi, Nhân tộc là nhân vật chính của Hồng Hoang trong tương lai.

Nếu Yêu tộc xuất hiện biến số, thì Nhân tộc cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa thấy Yêu tộc quật khởi, một đôi phượng mâu ánh lên quang mang.

Thuở xưa ở Vu Yêu Lượng Kiếp, nàng bị mấy vị Thánh nhân chặn ở Oa Hoàng Cung, không thể vươn tay cứu giúp.

Hiện tại Yêu tộc có hy vọng, nàng chính là lúc bù đắp!

Thế là, thân hình Nữ Oa biến ảo.

Khoảnh khắc tiếp theo liền xuất hiện tại địa phận của Yêu tộc.

"!!" Lục Á vạn phần kinh hỉ, lập tức hành lễ.

"Lục Á tham bái Nữ Oa Thánh nhân!" "Đệ tử Yêu tộc tham bái Nữ Oa Thánh nhân!" Ức vạn vạn Yêu tộc phía sau Lục Á cũng kích động dâng trào, nhao nhao tham bái.

Trên chín tầng trời càng là ngưng tụ ra từng đám yêu khí.

Nữ Oa khẽ gật đầu, liếc mắt nhìn qua, không khỏi có chút thất vọng.

Kể từ Vu Yêu Lượng Kiếp xong, một số Yêu tộc có thiên phú có căn nguyên đều đã vẫn lạc.

Hiện giờ những tiểu yêu còn sót lại này, thật sự không có gì thiên phú căn nguyên.

Tiểu yêu tu vi Thái Ất Kim Tiên đã tính là thực lực siêu quần.

"Lục Á, ngươi có tính toán gì không?" Nữ Oa nhìn về phía Lục Á bên cạnh, ngữ khí uy nghiêm.

"Ngô muốn trùng kiến Yêu Đình." Thanh âm Lục Á kích động dâng trào, lần nữa khuấy động khí thế Yêu tộc.

"Rất tốt, ngươi cứ việc trùng chấn Yêu tộc, ngô tất sẽ bảo hộ ngươi." Nữ Oa không nhanh không chậm, kim quang từ thân thể tản mát ra càng mạnh hơn.

Nói xong, thân hình nhanh chóng tiêu tán.

Có câu nói này của Nữ Oa, Lục Á càng không còn lo lắng gì.

Từ nay về sau, Yêu tộc có Thánh nhân chống lưng!

Còn sợ cái gì?!

"Ngô Lục Á, chiêu cáo Hồng Hoang, trùng kiến Yêu Đình!" Thanh âm Lục Á như sấm rền.

Bát Cảnh Cung.

"!!!" Thái Thanh Lão Tử nhảy dựng lên, sắc mặt chợt biến.

Yêu tộc trùng kiến Yêu Đình, điều này ý vị gì?!!

Yêu tộc không còn bị khống chế nữa!

"Không ngờ, Nữ Oa lại đích thân ra mặt đứng sau lưng Yêu tộc?!" Thái Thanh Lão Tử hít sâu một hơi, biểu tình ngưng trọng.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn đang trị thương càng là lần nữa bị tức đến phun ra một ngụm huyết dịch màu vàng kim.

“Yêu Đình trùng kiến?!!” “Nữ Oa lại... lựa chọn đứng sau lưng Yêu tộc?” Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cảm thấy bất an.

Dù sao khí vận Yêu tộc đã nổi lên, một khi Yêu Đình trùng kiến, khí vận Xiển Giáo cũng sẽ lưu thất càng nhanh.

Bích Du Cung.

Thông Thiên nhìn về phía những đám yêu khí ngưng tụ trên bầu trời xa xa, trên mặt cũng không có quá nhiều biểu tình.

“Quả nhiên không nằm ngoài dự liệu của ngô, cục diện Hồng Hoang đã thay đổi.” “Càng loạn càng tốt!” “Tiệt Giáo của ngô tất nhiên sẽ tìm được một đường sinh cơ!” Thông Thiên thu hồi ánh mắt, một hòn đá trong đáy lòng cuối cùng cũng rơi xuống.

Nhưng y vẫn không thể buông lỏng cảnh giác.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân sắc mặt tức thì đen kịt một mảng.

“Nữ Oa...” Y vạn vạn không ngờ, Nữ Oa lại lựa chọn xuất hiện vào lúc này.

Bất quá, Hồng Quân suy tư một lát liền có thể biết đại khái.

Nữ Oa hiện giờ có thiên phú tu luyện chí Thiên Đạo tu vi, tiềm lực tự là không thể lường.

Thêm vào đó trong tay nàng có bảo vật có thể biến Thánh nhân thành khôi lỗi, tự nhiên không còn lo lắng gì.

Nhưng như vậy, Phong Thần Lượng Kiếp còn phải tiếp tục thế nào?!

Hồng Quân càng nghĩ càng phiền muộn, lần nữa dùng thần thức dò xét, thôi diễn một phen.

Kết quả lại khiến Hồng Quân càng thêm sốt ruột.

"Hồng Hoang đã bị trọc khí bao phủ, ngay cả ngô cũng không nhìn rõ nữa a..." Hồng Quân lắc đầu, biến số hiện tại đã không còn là thứ y có thể chưởng khống.

Ngay vào lúc này, hư không kịch liệt chấn động.

"Ông!" Hồng Mông Kim Bảng lần nữa tỏa ra vạn trượng hào quang.

Tiên vụ dần dần tan đi.

Ánh mắt ức vạn vạn sinh linh lần nữa bị Kim Bảng hấp dẫn.

"Kim Bảng sắp công bố!" "Lần này sẽ công bố bảng danh sách gì?!" "..." Mọi người đều đã bắt đầu thảo luận sôi nổi.

Ngay sau đó, một đạo âm thanh lôi đình cự đại vang lên.

"Xẹt!" Kim sắc chữ viết trên Hồng Mông Kim Bảng bắt đầu chậm rãi ngưng tụ. 【Hồng Mông Kim Bảng lần này công bố Tương Lai Tiềm Lực Bảng!】【Bảng danh sách lần này chỉ thu nhận những sinh linh có tiềm lực nhất Hồng Hoang, trong tương lai đạt được thành tựu và cống hiến xuất sắc đều có thể lên bảng!】【Hồng Mông Kim Bảng Tương Lai Tiềm Lực Bảng, lập tức công bố!】 Mấy hàng chữ lớn lấp lánh mạnh mẽ khắc trên cự đại kim sắc quyển trục.

Sinh linh đều sôi trào.

"Tương Lai Tiềm Lực Bảng ư??" "Chẳng lẽ nói...

Hồng Mông Kim Bảng có thể dự đoán được biến hóa tương lai?

Từ đó mà tìm ra rốt cuộc ai có tiềm lực?" "..." Bảng danh sách này vừa tuyên bố, chúng sinh đều đầy mắt chấn kinh.

Nói như vậy, chỉ cần người lên bảng, trong tương lai một ngày nào đó tất nhiên sẽ đạt được thành tựu xuất sắc.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn thấy bảng danh sách lần này sắp công bố, đều không khỏi phấn chấn.

"Tương Lai Tiềm Lực Bảng ư?!" "Tất nhiên là những tồn tại hiện giờ chưa hiển lộ, tương lai sẽ đại phóng quang mang!" "Ngô mượn công đức Thiên Đạo, sau này Tây Phương Giáo tất sẽ quật khởi!

Thậm chí hơn cả Xiển Giáo, Nhân Giáo, Tiệt Giáo!" "Tây Phương Giáo dưới sự dẫn dắt của ngươi và ngô, nhất định có thể đạt được thành tựu!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân tín tâm mười phần.

Đối với bảng danh sách lần này, y có tuyệt đối nắm chắc.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử ngồi đoan chính trên giường mây, trên mặt mang theo ý cười.

"A a a..." "Nhân tộc là nhân vật chính của Hồng Hoang, thành tựu như vậy còn ai có thể sánh bằng?!" "Tương Lai Tiềm Lực Bảng này, tất nhiên sẽ có một chỗ của ngô." Thái Thanh Lão Tử có thể lần nữa lên Kim Bảng, đạt được Kim Bảng ban thưởng, tự nhiên vô cùng hưng phấn.

Y đã bắt đầu kỳ vọng Kim Bảng sẽ phát cho y ban thưởng dạng gì.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn một bên trị thương, một bên ngẩng đầu nhìn tới.

"Tương Lai Tiềm Lực Bảng ư?" "Chờ ngô giải quyết đám súc sinh lông chim sừng nhọn của Tiệt Giáo này, Tiệt Giáo sẽ không thể thành quân, Xiển Giáo của ngô tất sẽ đạt được thành tựu bất hủ. " Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mũi dữ tợn, thần sắc kiên định.

Bích Du Cung.

Thông Thiên đối với bảng danh sách công bố lần này ngược lại không có hy vọng quá lớn.

Hiện nay Tiệt Giáo vạn tiên lai triều, đã tính là thành tựu bất hủ.

Có giáo phái nào có được uy thế như vậy?

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa nhìn thấy bảng danh sách công bố lần này, trong lòng không khỏi vì thế mà kích động.

Đôi phượng mâu kia khẽ lóe lên quang mang, khuôn mặt trắng nõn kiều diễm lộ ra chút dã tâm.

"Hiện nay ngô có Yêu tộc, ngưng tụ lực lượng Yêu tộc, nếu có thể khiến Yêu tộc trở lại thời kỳ cường thịnh của Vu Yêu, đạt được khí vận!

Cũng có thể như Tam Thanh vậy." "Thành tựu như vậy, tất nhiên có thể đăng thượng Kim Bảng." Nói cách khác.

Nếu không lên Kim Bảng, có nghĩa là sau này Yêu tộc cũng không thành khí hậu.

Nghĩ đến đây, tâm cảnh Nữ Oa liền vô cùng khẩn trương.

Nàng nhìn chằm chằm kim sắc tự thể của Hồng Mông Kim Bảng đang dần dần ngưng tụ.

Ức vạn vạn đôi mắt đều tụ tinh hội thần nhìn chằm chằm cự đại kim sắc quyển trục này.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ cũng vạn phần kỳ vọng.

"A Tu La nhất tộc của ngô, sau này thành tựu tất nhiên sẽ không

kém Tam Thanh." "Ngô lần này, nhất định có thể lên Kim Bảng!" Minh Hà Lão Tổ sớm đã trong lòng cầu nguyện không biết bao nhiêu lần.

Địa Phủ.

Chương 63

"Ngô đã thân hóa Luân Hồi, thành tựu lần này chẳng lẽ còn chưa đủ sao?!" "Dù là trong tương lai, cũng không ai có thể cùng thành tựu của Địa Phủ của ngô mà so sánh." Hậu Thổ Nương Nương cũng tương tự tín tâm mười phần.

Kim Bảng lần này, nàng tất nhiên phải lên.

Rất nhanh, kim sắc cự đại quyển trục bắt đầu chậm rãi xuất hiện chữ viết.

Tức sắp công bố hạng thứ mười?!

Rốt cuộc sẽ là ai đây?! 【Hồng Mông Kim Bảng Tương Lai Tiềm Lực Bảng hạng thứ mười: Dương Hiển】【Kim Bảng ban thưởng: Địa Giao Linh Sủng – Địa Giao Linh Sủng, linh thú tự hành tiến hóa, trí tuệ trời phú, tâm tính đơn thuần, có thể tự hành tiến hóa chí Thiên Đạo cấp, đặc trường là đào tẩu, tự mang công kích thuộc tính Thổ.

Tốc độ cực nhanh, yêu thích ăn linh chi tuyết sâm, dựa vào ăn liền có thể không ngừng tiến hóa.】 Ngay sau đó, trên kim sắc quyển trục xuất hiện một con Địa Giao Linh Sủng.

Toàn thân lấp lánh ngũ sắc thần quang.

Tuy vảy là màu tuyết trắng, song từ các góc độ khác nhau liền có thể nhìn thấy các màu sắc khác nhau.

Chỉ vỏn vẹn dài một trượng, cái đầu tròn vo, hai con mắt cực kỳ linh khí.

Kim Bảng vừa công bố, chúng sinh đều bị cái tên và phần thưởng trên bảng làm cho choáng váng!

"Dương Hiển?!" "Lại là một trong Mai Sơn Thất Quái đó ư?!"

“Một yêu tộc trong tương lai cũng có thể có thành tựu sao?” “……” Ức vạn vạn sinh linh đều chấn động.

Bọn họ hoàn toàn không ngờ, người lên bảng lại là Dương Hiển.

Một tiểu yêu quái thì có thể có thành tựu gì chứ?

Lúc bấy giờ Yêu tộc, một đám đệ tử Yêu tộc lại cao giọng hô hoán: “Chấn hưng Yêu tộc!” “Chấn hưng Yêu tộc!” “Chấn hưng Yêu tộc!” “……” Thanh thế ngút trời, yêu khí không ngừng ngưng tụ.

Yêu khí trên không đã từ vài trăm mét vuông ban nãy dần dần khuếch tán đến hàng nghìn mét vuông.

Khí vận Yêu tộc cũng không biết từ lúc nào mà từ từ ngưng tụ lại.

“Yêu tộc ta, lần này tất phải khiến Hồng Hoang chúng sinh đều biết, dù có trải qua lượng kiếp, Yêu tộc cũng bất bại!” Lục Áp càng thêm vô cùng kích động.

Giờ đây, y càng nghiêm khắc yêu cầu thuộc hạ nhanh chóng xây dựng Yêu Đình.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thì nhìn nhau.

“……” “……” Hai người nhìn nhau không nói, hoàn toàn trong trạng thái mơ hồ.

“Dương Hiển?” “Một tiểu yêu Mai Sơn?” “Y làm sao lại lên Kim Bảng?” Tiếp Dẫn Đạo Nhân nghĩ mãi không ra.

Chẳng lẽ không phải Tây Phương của bọn họ lên bảng sao?

Tiềm lực của Tây Phương chẳng lẽ còn chưa đủ sao?

Vì sao lại để một tiểu yêu quái lên Kim Bảng?!

Còn ban thưởng một linh sủng?

Có thể tự động tiến hóa đến cấp Thiên Đạo??

Đây là bảo bối linh sủng gì?

Vật tốt như vậy, vì sao Tây Phương lại không thể có được?!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân giờ khắc này vô cùng mệt mỏi trong lòng.

Y hoàn toàn không hiểu tiêu chuẩn bình phán của Hồng Mông Kim Bảng.

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn đã đích thân thử nghiệm pháp, Hồng Mông Kim Bảng không thể có phán đoán sai lầm.

Càng không cho phép nghi ngờ Hồng Mông Kim Bảng.

"Chẳng lẽ nói, tiểu yêu tên Dương Hiển kia, tiềm lực tương lai thật sự lớn đến mức này sao?" "Lớn đến mức siêu việt cả những Thánh nhân như chúng ta?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân vẻ mặt mờ mịt, chán nản nhìn sang Chuẩn Đề Đạo Nhân bên cạnh.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy tên Dương Hiển lập tức, một ngụm máu tươi lần nữa phun ra.

"Lại là Dương Hiển?!" "Một con dê tinh, có thể có tiềm lực lớn hơn cả Xiển Giáo ta sao?!" "Làm gì có cái lý đó!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đơn giản là muốn tức nổ phổi, đến mức thương thế của y vẫn không hề thuyên giảm, lòng khó bình tĩnh.

Nhưng y hiện tại tuyệt đối không dám nghi ngờ Hồng Mông Kim Bảng.

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng vẻ mặt kinh ngạc.

"Dương Hiển?

Mai Sơn Thất Quái?" "Không ngờ, y lại lên Kim Bảng một lần nữa." "Yêu tộc, thật sự sắp quật khởi rồi." Thông Thiên cảm thán một hồi, ánh mắt chuyển sang linh sủng địa giao trên cuộn trục.

Đợi đến khi hạng mười công bố xong, mấy vị Thánh nhân vẫn còn ôm một tia hy vọng.

"Hạng mười tuy bị Dương Hiển chiếm mất, nhưng vẫn còn chín danh ngạch." "Ta không tin, Tây Phương lại không thể lên bảng." Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng không bỏ cuộc.

Bọn họ đặt ánh mắt vào hạng chín sắp được công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Tiềm Lực Tương Lai hạng chín: Đái Lễ】 【Kim Bảng ban thưởng: Sư Hống Linh Sủng】 【Sư Hống Linh Sủng, cũng có thể tự động tiến hóa, cấp bậc cao nhất là Thiên Đạo, vâng lời chủ nhân sai khiến, trước khi biến thân ôn thuận ngoan ngoãn, sau khi biến thân hung ác tàn bạo.】 Trên cuộn trục vàng óng, một con sư hống linh thú nhỏ bé đang ngồi đoan trang trên một bàn tay nhỏ nhắn mềm mại, đôi mắt linh động, trông cực kỳ đáng yêu ngoan ngoãn.

Toàn thân lông trắng như tuyết, lúc lắc trông càng thêm phiêu dật.

Chúng sinh đều bị phần thưởng này làm cho đáng yêu đến mềm lòng.

"Linh sủng được Kim Bảng ban thưởng thật sự khiến người ta tan chảy trái tim." "Ta cũng muốn có một con linh sủng như vậy quá, đáng yêu hết sức…" "……" Ức vạn vạn sinh linh đã bị hình dáng lúc nhỏ của Sư Hống Linh Thú thu phục.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại lôi đình chấn nộ.

"Lại là Mai Sơn Thất Quái!" "Lần này lên bảng lại là một con chó

tinh!" "Kim Bảng sao lại ban thưởng linh thú cấp bậc như vậy?

Lại có thể tiến hóa thành cấp Thiên Đạo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn biểu cảm càng thêm khó coi.

Hai mắt y hõm sâu, ánh mắt âm u, xung quanh đều bị một luồng bóng tối bao trùm.

Tu Di Sơn.

"Hạng chín vẫn bị người khác chiếm mất!

Làm gì có cái lý đó!" Hạng chín mà Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề kỳ vọng, lần nữa thất bại.

"Nếu Sư Hống Linh Sủng này có thể ban cho Tây Phương nuôi dưỡng, thì tốt biết bao." "Như vậy Tây Phương chúng ta cũng coi như có thể bồi dưỡng ra một linh thú có chiến lực cấp Thiên Đạo." "Hiện tại Yêu tộc có Nữ Oa Thánh nhân có thể tu luyện đến cấp Thiên Đạo thiên phú." "Giờ đây, lại có thêm hai linh thú có thể tiến hóa đến cấp Thiên Đạo." "Yêu tộc nếu thật sự quật khởi, nơi nào còn có chỗ dung thân cho chúng ta!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đã bắt đầu kiêng kỵ Yêu tộc.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa tuy vui mừng cho Yêu tộc, nhưng thân là Thánh nhân mà không thể lên Kim Bảng.

Ngược lại là tiểu yêu quái vô danh lại đăng bảng, đây chẳng phải là vả mặt Thánh nhân nàng sao?!

Sau này danh vọng trong Yêu tộc, tất sẽ bị giảm sút rất nhiều.

Nữ Oa một đôi phượng mâu tràn đầy lo lắng.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm hiện lên nụ cười nhàn nhạt trên mặt.

“Mai Sơn Thất Quái này quả nhiên không phụ kỳ vọng.” “Bảng Tiềm Lực Tương Lai, tất sẽ thuộc về đệ tử của Lục Phàm ta.” “Những người khác thì đừng hòng mơ tưởng.” Lục Phàm thần tình tự đắc, khẽ quạt chiếc quạt bồ trong tay.

Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.

“Không biết hạng tám lại là ai?” “Mấy vị Thánh nhân cũng nên lên bảng rồi chứ?” “……” Ngay cả một số sinh linh cũng không xem nổi nữa.

Nếu Thánh nhân vẫn không lên bảng, thì trong lòng những sinh linh này, khái niệm về Thánh nhân, quả thực cần phải định nghĩa lại.

Thánh nhân lại còn không bằng mấy tiểu yêu quái tầm thường.

Vậy còn gọi là Thánh nhân gì nữa?!

Huống hồ, chúng sinh đương nhiên càng khuynh hướng về những tồn tại có tiềm lực tương lai lớn.

Còn về Thánh nhân, có lẽ trong tương lai không xa đã không còn quan trọng nữa.

Mấy vị Thánh nhân cũng chính vì nghĩ đến điểm này, biểu cảm đều vô cùng nặng nề.

Chẳng lẽ bọn họ thật sự phải dần dần ẩn mình sao?

Hay là có liên quan đến vẫn Thánh đan của Hồng Quân Đạo Tổ?

Theo Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố, chúng sinh nhìn thấy nội dung của hạng tám. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Tiềm Lực Tương Lai hạng tám: Kim Đại Thăng】 【Kim Bảng ban thưởng: Trầm Hương Tê Ngưu Linh Sủng】 【Trầm Hương Tê Ngưu, thời kỳ ấu thái khá bám người, toàn thân da thịt như ngọc trơn bóng, linh tính mười phần, có thể tự động tiến hóa đến cấp độ Thiên

Đạo, chiến lực cường hoành, lực phòng ngự càng kinh người.】 Trên cuộn trục vàng óng, hình ảnh Trầm Hương Tê Ngưu Linh Sủng nhanh chóng xuất hiện.

Quả nhiên là toàn thân trong suốt, tỏa ra vẻ sáng bóng như ngọc đẹp.

Mềm mại, dịu dàng, đầy vẻ ngây thơ.

Đặc biệt là cái sừng tê ngưu màu hồng phấn trên đỉnh đầu, gây ra một tràng kinh hô.

"Linh sủng này đáng yêu thật." "Đẹp quá, muốn có một con quá…" "……" Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa nhìn thấy cũng không nhịn được mà trong lòng sinh hỉ.

Đáng tiếc, thân là Thánh nhân nàng không thể lên bảng, cũng không thể có một linh sủng như vậy.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đấm ngực dậm chân, Thánh tâm khó khống chế.

Sự nóng nảy buồn bực trong lòng càng thêm nghiêm trọng.

Tử Tiêu Cung.

Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ giờ khắc này cũng không thể giữ được bình tĩnh.

"Chẳng lẽ Yêu tộc thật sự muốn quật khởi sao?" "Muốn trở lại cảnh thịnh vượng của Yêu tộc?" Hồng Quân sắc mặt ngưng trọng, bắt đầu suy nghĩ đối sách.

Chương 64

Mà Hồng Mông Kim Bảng cũng đang tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Tiềm Lực Tương Lai hạng bảy: Thường Hạo】 【Kim Bảng ban thưởng: Tam Đầu Tử Ngọc Xà Linh Sủng】 【Tam Đầu Tử Ngọc Xà, ba đầu rắn, toàn thân có màu tím trong suốt, kịch độc, có ba mạng, có thể tự mình tiến hóa đến cấp Thiên Đạo.】 Ức vạn vạn sinh linh ngẩng đầu nhìn Kim Bảng, lần nữa phát hiện người lên bảng vẫn là Mai Sơn Thất Quái.

Lần này là bạch xà tinh Thường Hạo.

Mà linh thú y nhận được cũng là rắn!

Còn có ba mạng!

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề không thể nhịn được nữa.

"Chúng ta không bằng đến Mai Sơn thăm dò rốt cuộc?" Hai người liền nhanh chóng hóa thành hai đạo bạch quang, trực tiếp bay vào Mai Sơn.

Chẳng qua vừa đến xung quanh Mai Sơn, liền thấy không ít đệ tử Yêu tộc lại trấn thủ tại đây.

"Mai Sơn cũng không tìm thấy tin tức gì về Mai Sơn Thất Quái." Tiếp Dẫn trầm một hơi.

"Sư huynh, không bằng đệ ở lại đây chờ, Mai Sơn nhất định ẩn giấu bí mật." Chuẩn Đề Đạo Nhân đưa ra một ý.

Tiếp Dẫn đành phải đồng ý.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa nội tâm đã hoàn toàn tê dại.

Vẫn là Yêu tộc lên bảng!

Nhưng nàng thân là một vị Thánh nhân lại không thể lên Kim Bảng.

Cứ thế này, uy vọng của nàng trong Yêu tộc còn làm sao duy trì??

Giờ đây, Nữ Oa đã cảm nhận sâu sắc.

Hiện tại có phải là Thánh nhân đã không còn quan trọng nữa.

Chỉ cần lên bảng, nhận được phần thưởng Kim Bảng, mới là quan trọng nhất.

Mà lúc bấy giờ Yêu tộc, các đệ tử vẫn đang tu kiến Yêu Đình.

Lục Áp vẫn không từ bỏ phái đệ tử Yêu tộc đến Hiên Viên Phần dò la tung tích Đát Kỷ.

Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo càng ngẩng đầu ngưng vọng Hồng Mông Kim Bảng, trong mắt đầy vẻ hâm mộ.

"Không ngờ, Yêu tộc lại quật khởi." "Có nhiều phần thưởng Kim Bảng như vậy, Yêu tộc chắc chắn sẽ trở về cảnh thịnh vượng ban đầu." "……" Trong đó một số đệ tử Tiệt Giáo đồng dạng đến từ Yêu tộc.

Giờ đây nhìn thấy Yêu tộc quật khởi, trong lòng càng thêm sảng khoái.

Điều này vô hình chung lại mang đến cho thân phận của họ thêm một tầng bảo đảm.

Ngay khi chúng sinh lòng mang tư tưởng khác nhau, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Tiềm Lực

Tương Lai hạng sáu: Ngô Long】【Kim Bảng ban thưởng: Huyền Thiết Ngô Công Linh Sủng】【Huyền Thiết Ngô Công, toàn thân cứng rắn vô cùng, có thể tự mình tiến hóa đến cấp Thiên Đạo, có kịch độc, tốc độ cực nhanh, khả năng phòng ngự cực mạnh.】Trong cuộn trục vàng óng, hình ảnh một con Huyền Thiết Ngô Công nhỏ bé hiện lên.

Toàn thân như hắc diệu thạch, một con nhỏ xíu, tốc độ quả thực vô cùng nhanh.

Tuy không giống mấy con trước đó đáng yêu, nhưng cũng có thể thấy một khi trưởng thành, sẽ vô cùng mạnh mẽ.

Hạng sáu công bố, các đệ tử Yêu tộc đều bùng nổ.

"Lại là đệ tử Yêu tộc lên bảng!" "Chấn hưng Yêu tộc có hy vọng!" "Chấn hưng Yêu tộc có hy vọng!" "……" Trong danh sách Bảng Tiềm Lực Tương Lai được công bố liên tục, đến bây giờ tất cả đều là Yêu tộc.

Điều này tất nhiên khiến yêu khí điên cuồng ngưng tụ.

Trên Cửu Thiên, một mảnh yêu khí màu đen tím đã tràn ngập vạn dặm.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa thần tình càng thêm nóng nảy.

"Vẫn còn năm danh ngạch." "Vẫn còn cơ hội." "Nếu không tính Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, danh ngạch còn thừa nhiều." "Ta tất nhiên phải đứng đầu bảng mới đúng!" Trải qua mấy lần đả kích, niềm tin của Nữ Oa giờ khắc này cũng có vẻ không đủ.

Nhưng nàng vẫn cố gắng bình ổn tâm tình, tiếp tục chú ý đến bảng xếp hạng của Hồng Mông Kim Bảng.【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Tiềm Lực Tương Lai hạng năm: Viên Hồng】【Kim Bảng ban

thưởng: Mặc Hầu Linh Sủng】【Mặc Hầu Linh Sủng, trước khi biến thân chỉ lớn bằng bàn tay, sau khi biến thân có thân hình mấy chục vạn trượng, có thể tự mình tiến hóa đến cấp Thiên Đạo, thân mang pháp tắc Lực.】Yêu tộc lại một lần nữa bùng nổ!

"Chấn hưng Yêu tộc!" "Chấn hưng Yêu tộc!" "……" Nhất thời, Yêu tộc khí thế vô song.

Ức vạn vạn sinh linh đối với Yêu tộc đều nảy sinh một nỗi kiêng kỵ.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn luôn giữ vẻ mặt âm trầm, không nói một lời.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng vẻ mặt thâm trầm, ngồi đoan tọa trên vân sàng, tĩnh lặng nhìn chằm chằm mảnh yêu khí mênh mông trên Cửu Thiên.

Rất nhanh, Hồng Mông Kim Bảng lại sắp công bố hạng tư.

Yêu tộc đã tràn đầy tự tin.

Ức vạn vạn Yêu tộc đồng thanh cao hô: "Yêu tộc!" "Yêu tộc!" "Yêu tộc!" "……" Đến mức mấy vị Thánh nhân đều có chút nghi ngờ nhân sinh.

"Chẳng lẽ danh ngạch tiếp theo, vẫn là Yêu tộc sao?!" Thái Thanh Lão Tử vẻ mặt sầu muộn.

Bảng danh sách Tiềm Lực Tương Lai này, có thể nói là đã khiến mấy vị Thánh nhân bọn họ mất hết thể diện.

Theo tiếng thở dài nặng nề của Thái Thanh Lão Tử, bảng danh sách công bố.【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Tiềm Lực Tương Lai

hạng tư: Lý Tịnh】 【Kim Bảng ban thưởng: Ngọc Thiềm Linh Thú】 【Ngọc Thiềm Linh Thú, pháp lực hồn hậu, có thể tự mình tiến hóa đến cấp Thiên Đạo, không ngừng bổ sung pháp lực, dùng để chữa thương, dù thân thể bị hủy, có Ngọc Thiềm Linh Thú cũng có thể nhanh chóng phục hồi.】 Trường Sinh Điện.

Lục Phàm ngẩng đầu nhìn lại.

Sau khi đọc mô tả về Ngọc Thiềm Linh Thú, hắn không kìm được mà ngồi dậy.

"Đây là vú em mạnh nhất rồi!" "Cái này được." Lục Phàm rất hài lòng gật đầu.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử nhìn thấy hạng tư là Lý Tịnh, đại kinh thất sắc.

"Nhân tộc?!" "Lần này lên bảng lại là Nhân tộc?!" "Ta thân là Thánh nhân Nhân Giáo còn chưa từng lên bảng, Lý Tịnh này lại có tư cách?!" Vẻ mặt của Thái Thanh Lão Tử muôn vàn phức tạp.

Ngọc Hư Cung.

"Lý Tịnh?" "Y lại lên bảng?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nheo mắt, toàn thân đều bị một luồng bóng tối bao phủ, cả người trông cực kỳ âm trầm.

Tuy lần này không còn là Yêu tộc, nhưng Nhân tộc… cũng không có tư cách!

"Dù ta không thể lên bảng, nhưng Thập Nhị Kim Tiên mà ta dốc lòng bồi dưỡng, chẳng lẽ không một ai lên bảng sao?!" "Căn nguyên của bọn họ giờ đã thay đổi, chẳng lẽ tiềm lực còn không bằng một Nhân tộc hậu thiên?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn giận đến giọng cũng khàn đi.

Tu Di Sơn.

"Nhân tộc?" "Lý Tịnh này lại lên bảng?!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sắc mặt cũng vô cùng khó coi.

Ngay cả một Nhân tộc hậu thiên cũng lên bảng, bọn họ thân là Thánh nhân lại không thể lên bảng, cái thể diện này biết để vào đâu!

"Ngọc Thiềm Linh Thú mà Lý Tịnh có được, quả thực có chút giá trị." "Tuy không phải linh thú có tính tấn công, nhưng lại có năng lực chữa lành cực mạnh." "Nếu ta lôi kéo được Lý Tịnh, Ngọc Thiềm này cũng nhất định có cơ hội vào Tây Phương." Tiếp Dẫn khẽ mỉm cười, trên mặt lộ ra vẻ tính toán rõ rệt.

Công bố hạng tư xong, rất nhanh sẽ đến hạng ba.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa nhìn ba danh ngạch còn lại, căng thẳng hơn bao giờ hết.

"Vẫn còn cơ hội." "Vẫn còn cơ hội, nhất định vẫn còn cơ hội." "Ta có phần thưởng Kim Bảng, có thiên phú tu luyện đến cấp Thiên Đạo, tiềm lực tương lai sao lại thua kém tiểu yêu bình thường và Nhân tộc hậu thiên!" Nữ Oa tú mi khẽ nhíu, sốt ruột chờ đợi.

Theo lý mà nói, trong Hồng Hoang, không còn ai có tiềm lực như Nữ Oa.

Nếu vẫn không thể lên bảng, quan niệm về Hồng Hoang của nàng e rằng đều sẽ vỡ nát.

Có thể tu luyện đến cấp Thiên Đạo là thiên phú tiềm năng đáng sợ đến mức nào!

Nếu nàng không đứng đầu bảng, vậy những người lên bảng kia sẽ khủng bố đến mức nào?

Nữ Oa khẽ cắn môi son, không thể tưởng tượng nổi.

Mai Sơn.

“Nhân tộc?

Lại là Lý Tịnh?!” Chuẩn Đề Đạo Nhân ánh mắt nhìn về Trần Đường Quan, biểu cảm trên mặt càng thêm khó coi.

Y nhanh chóng bay về Tu Di Sơn.

“Sư huynh, hạng tư này lại là Lý Tịnh?!

Nhân tộc hậu thiên?” “Cái này… không thể nào!” Chuẩn Đề Đạo Nhân cảm thấy kỳ lạ.

Nhưng Hồng Mông Kim Bảng lại không giải thích nguyên nhân lên bảng.

Tất cả những điều này thực sự khiến người ta không thể tin phục.

“Chẳng lẽ, Lý Tịnh này có cao nhân đứng sau chỉ điểm?

Nhưng bằng một Nhân tộc hậu thiên, làm sao có thể làm được đến mức này?” Chuẩn Đề Đạo Nhân liên tưởng trước sau, biểu cảm trên mặt càng thêm nặng nề.

“Hoặc có lẽ, việc Dương Tiễn, Tiểu Long Nữ, Đát Kỷ và cả Mai Sơn Thất Quái biến mất trước đây… đều có liên quan đến cao nhân đứng sau đó!” “Hồng Hoang này, rốt cuộc còn ẩn giấu bao nhiêu bí mật?” Chuẩn Đề hít vào một ngụm khí lạnh.

Nếu việc này suy nghĩ kỹ, sẽ cảm thấy cực kỳ đáng sợ.

“Không bằng, chúng ta đến Tử Tiêu Cung hỏi cho rõ ràng?” Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng muốn làm rõ.

Nếu Hồng Hoang thật sự ẩn giấu bí mật, vậy Hồng Quân thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, tất nhiên sẽ biết một số điều.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề liền nhanh chóng hóa thành một đạo bạch

quang, bay về phía Tử Tiêu Cung.

Chương 65

Vừa đến bên ngoài cửa cung Tử Tiêu Cung, lại phát hiện Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Lão Tử, Thông Thiên, và cả Nữ Oa lại đều đã đến.

Mấy người nhìn nhau, biểu cảm trên mặt đều biến hóa đủ kiểu.

Cuối cùng, mấy người cúi đầu, đồng thanh hô: "Đệ tử tham bái lão sư!" Tử Tiêu Cung.

Trên vân sàng, Hồng Quân một đôi đồng tử huyền ảo u sâu nhìn tới, trên mặt lộ ra một tia bất đắc dĩ.

Sau đó phất tay áo, cửa cung mở lớn.

Các đệ tử đều tham bái.

Thái Thanh Lão Tử là đại sư huynh, đi lên trước tiên.

"Lão sư, trong Hồng Hoang có tồn tại bí mật gì không?" "Vì sao Hồng Mông Kim Bảng lại xếp hạng những người không thể lên bảng?" Thái Thanh Lão Tử đi lên, mặt lộ vẻ nghi hoặc.

"Nhân tộc hậu thiên, đệ tử Yêu tộc… bọn họ lại áp đảo trên đầu Thánh nhân chúng ta, cái này còn ra thể thống gì nữa?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sớm đã không thể nhẫn nhịn, không kìm được mà phát tác.

"Lão sư, xin hãy giải đáp nghi hoặc cho chúng ta." Nữ Oa cũng lập tức tiến lên.

"……" Hồng Quân Đạo Tổ trầm một hơi.

Y cũng không biết!!!

Thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, số lần lên bảng của y còn ít hơn mấy vị Thánh nhân này, y biết nói gì đây?!

Y cũng muốn tìm người hỏi!

Nhưng Thiên Đạo cũng đã lủi mất tiêu rồi!

Biết hỏi ai đây??

Chúng sinh quỳ bái, nhưng thấy Hồng Quân không nói một lời, đều sắc mặt ngưng trọng.

"Lão sư có nỗi niềm khó nói sao?" Thái Thanh Lão Tử nhận thấy biểu cảm khó xử của Hồng Quân, không khỏi nhíu mày.

Chuyện gì có thể khiến Thiên Đạo cũng khó xử như vậy?!

"Việc này, thiên cơ bất khả tiết lộ, các ngươi không cần hỏi nữa." Hồng Quân phất tay.

Các vị đệ tử đều nhìn nhau.

Thiên cơ??

"Lão sư, Phong Thần Lượng Kiếp sắp tới, chẳng lẽ những biến số này đều có liên quan đến Phong Thần?" Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn không bỏ cuộc, bắt đầu suy đoán.

"……" Hồng Quân vừa nghe đến Phong Thần, biểu cảm trên mặt càng thêm thống khổ.

Phong Thần mà y cẩn thận sách lược e rằng cũng sẽ toang!

Đúng là bình nào không mở thì cứ nhắc bình đó!

Hồng Quân dứt khoát nhắm mắt lại, không trả lời nữa.

Các vị Thánh nhân thấy vậy, đều thần tình ngưng trọng, lần lượt lui đi.

Trên đường trở về, mấy vị Thánh nhân đều có tâm tư riêng.

"Các vị sư huynh, nghĩ đến Phong Thần và những người lên bảng này có hệ trọng lớn, lão sư mới không tiện tiết lộ." "Chẳng lẽ là Thiên

Đạo đã ẩn giấu bọn họ đi?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân chỉ có thể nghĩ là do Thiên Đạo làm.

Bằng không, ai có bản lĩnh lớn như vậy?

Mấy vị Thánh nhân cũng dường như khá đồng tình với cách nói này của Tiếp Dẫn.

"Các ngươi nói… có khả năng nào liên quan đến Quy Nhất Đạo Nhân không?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu mày, cẩn thận lên tiếng.

Chúng sinh vừa nghe đến bốn chữ Quy Nhất Đạo Nhân, tất cả đều rơi vào trầm mặc.

Bốn chữ này, dường như đã trở thành một loại cấm kỵ.

Lâu sau, Thông Thiên dứt khoát nói: "Tuyệt không có khả năng." "Cảnh giới của Quy Nhất Đạo Nhân đã vượt xa Thiên Đạo, là một tồn tại mà ngươi ta đều không thể tưởng tượng.

Một tồn tại như vậy, sao lại can thiệp vào Phong Thần chứ?

Nếu y muốn, một niệm cũng có thể diệt ngươi ta, đâu cần phải làm rùm beng như vậy." Thông Thiên giải thích một hồi, mấy vị Thánh nhân liền từ bỏ ý nghĩ này.

Đúng vậy!

Quy Nhất Đạo Nhân không có lý do gì để làm như vậy.

Mấy vị Thánh nhân liền đành phải ai về chỗ nấy.

Trường Sinh Điện.

Kể từ khi mấy vị Thánh nhân đều đi Tử Tiêu Cung, Lục Phàm liền vẫn luôn chú ý.

Vừa rồi những lời của bọn họ cũng không sót một chữ nào mà hắn đều nghe thấy.

Lục Phàm nghe suy đoán và phân tích của bọn họ, sớm đã cười đến ngả nghiêng.

"Trừ phi, ta rảnh rỗi." "Lại trừ phi, ta chính là đệ tử Tiệt Giáo." "Hắc hắc hắc…" Lục Phàm tiếp lời phân tích đầy tự tin của Thông Thiên, tự mình lẩm bẩm đáp.

Cái Phong Thần này, hắn thật sự định nhúng tay vào rồi.

Theo Thánh nhân đều trở về đạo tràng của mình, Hồng Mông Kim Bảng sắp công bố ba hạng đầu.

Oa Hoàng Cung.

Trong số mấy vị Thánh nhân, duy Nữ Oa là quan tâm nhất đến bảng danh sách này.

Nàng có thiên phú tu luyện đến cấp Thiên Đạo, tự nhiên thuộc về tồn tại có tiềm lực tương lai lớn nhất.

Ngay sau đó, Hồng Mông Kim Bảng công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Tiềm Lực Tương Lai hạng ba: Dương Tiễn】 【Kim Bảng ban thưởng: Tuyết Kỳ Lân Linh Sủng】 【Tuyết Kỳ Lân Linh Sủng, toàn thân như tuyết trắng tinh khiết, tâm tư trong sáng, trung thành hộ chủ, có thể tự mình tiến hóa đến cấp Thiên Đạo, sở hữu công kích băng thuộc tính đóng băng ức vạn vạn dặm, sau khi biến thân thân thể khổng lồ, tốc độ cực nhanh, lực phòng ngự cũng theo đó tăng cường.】 Hạng ba công bố!

Là Dương Tiễn!?

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa trong lòng lại chấn động, hy vọng một lần nữa tan biến.

Đặc biệt là khi nhìn thấy những linh thú được Kim Bảng ban thưởng này, có thể tự mình tiến hóa đến cấp Thiên Đạo.

Điều này chẳng phải tương đương với việc nói rằng, nàng thân là Thánh nhân, thiên phú cấp Thiên Đạo đã không còn là gì nữa sao?

Điều này khiến Nữ Oa trong lòng càng ngày càng bất an.

"Dương Tiễn rốt cuộc có tiềm lực tương lai như thế nào!?" Nữ Oa sắc mặt nặng nề.

Côn Luân Sơn.

"Dương Tiễn?!" "Lại là Dương Tiễn!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân gần như muốn nổi điên.

Dương Tiễn này là đệ tử tương lai mà y phải độ sát kiếp, giờ thì hay rồi!

Đệ tử tương lai này của y, lại liên tục mấy lần lên Hồng Mông Kim Bảng.

Sau này, y còn làm sao thu y làm đệ tử nữa?

Ngọc Đỉnh Chân Nhân không muốn bỏ lỡ đệ tử này.

Nhưng xem ra, là vô duyên rồi.

Bích Du Cung.

Thông Thiên nhìn thấy Dương Tiễn lần nữa lên bảng, trong lòng càng thêm kinh hãi.

"Chỉ còn lại hai danh thứ." "Chẳng lẽ những Thánh nhân như ta, vẫn không thể lên bảng sao?" Thông Thiên cũng vô cùng căng thẳng.

Nếu không thể lên bảng, chẳng phải có nghĩa là, Tiệt Giáo của y sau này, tất sẽ suy vong trong Phong Thần Lượng Kiếp sao?!

Thông Thiên nặng nề thở ra một ngụm trọc khí, ánh mắt dán chặt vào Kim Bảng.

Tu Di Sơn.

“Dương Tiễn lại lên bảng?” “Bằng cái gì?!” Chuẩn Đề vẻ mặt bất phục.

Thánh nhân còn chưa lên bảng, một Dương Tiễn lại xếp ở phía trước.

“Vẫn còn hai danh thứ, chắc vẫn còn cơ hội.” Tiếp Dẫn trầm một hơi, tự an ủi mình.

Tây Phương thiếu công đức Thiên Đạo, tiềm lực tương lai của Tây Phương tất phải tăng trưởng vô hạn.

Đây chính là chỗ dựa của Tiếp Dẫn!

Chuẩn Đề gật đầu, cũng vô cùng kỳ vọng nhìn về phía Kim Bảng.

Chỉ chờ đợi danh thứ tiếp theo được công bố.

Chữ trên Hồng Mông Kim Bảng từ từ phai nhạt, những chữ mới bắt đầu chậm rãi ngưng tụ.

Mấy hàng chữ vàng lấp lánh dần dần hiện ra. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Tiềm Lực Tương Lai hạng nhì: Tiểu Long Nữ】 【Kim Bảng ban thưởng: Khí Vận Kim Long Linh Sủng】 【Khí Vận Kim Long Linh Sủng, có thể tự động tiến hóa đến cấp Thiên Đạo, trấn áp khí vận, công thủ nhất thể.】 Trong hình ảnh, một quả trứng rồng lấp lánh ánh vàng, toàn thân khắc họa phù văn bị vỡ ra, sau đó từ bên trong bay ra một con kim long nhỏ dài chỉ một trượng.

Tiểu kim long toàn thân cứng rắn, vảy rồng dường như do vận mệnh đại đạo ngưng kết mà thành.

“Rống!

Rống!” Tiểu kim long thời kỳ ấu thái, phát ra hai tiếng gào thét mềm mại vô cùng, đơn giản là đáng yêu hết sức.

Đông Hải.

Chúng sinh ngẩng đầu nhìn tới, trong mắt che giấu không được vẻ cuồng hỉ.

“Là Tiểu Long Nữ?!” “Long tộc ta lên bảng?!

Hắc hắc hắc…” “Lại còn có Khí Vận Kim Long!!” “Đa tạ Hồng Mông Kim Bảng!

Đa tạ Hồng Mông Kim Bảng!” Đông Hải Long Vương mừng rỡ khôn xiết.

Chương 66

"Phụ vương, có Khí Vận Kim Long, Long tộc ta tất nhiên có thể trở lại sự hưng thịnh của Long Vương thời ấy." Ngao Bính cũng hân hoan như điên.

Long tộc sắp quật khởi!

"Chỉ là, Tiểu Long Nữ khi nào mới xuất quan?" "E rằng chỉ khi Tiểu Long Nữ xuất hiện, phần thưởng này mới được phát ra." Lão Long Vương có chút sốt ruột.

"Cái này… nhi thần cũng không rõ." "Bất quá, Long muội tất nhiên sẽ không khiến Long tộc thất vọng, chúng ta cứ tĩnh đợi Long muội xuất quan." Ngao Bính thì không sốt ruột đến thế.

Tóm lại, Hồng Hoang đã biết thực lực của Long tộc.

Ai dám nhân cơ hội này đối phó Long tộc chứ?!

Tu Di Sơn.

"Tiểu Long Nữ?!" "Lại là Đông Hải Long tộc!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân tràn đầy thất vọng.

Có Khí Vận Kim Long, Long tộc liền có thể tự mình ngưng tụ khí vận.

Đông Hải Long Vương tự nhiên sẽ không đồng ý để Tiểu Long Nữ đi bái nhập Tây Phương.

Kế hoạch của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề e rằng sẽ thất bại.

"Sư huynh, giờ chỉ còn lại danh ngạch cuối cùng." Chuẩn Đề đã không còn nắm chắc.

Tiếp Dẫn cũng đầy vẻ sầu muộn.

Nhưng không đến giây phút cuối cùng, ai cũng không chịu bỏ cuộc.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa một trái tim Thánh nhân sớm đã không thể bình tĩnh.

"Chỉ còn lại danh ngạch cuối cùng." "Nhất định phải lên bảng." Nữ Oa đã vô cùng căng thẳng.

Nếu lần này hạng nhất không phải nàng, cũng có nghĩa là… nàng còn không bằng cả hạng cuối cùng là Dương Hiển.

Tiềm lực tương lai, không bằng Mai Sơn Thất Quái!!

Nhưng phải biết, Nữ Oa đã có thiên phú tu luyện đến cấp Thiên Đạo.

Nếu nàng ngay cả Kim Bảng cũng không thể lên.

Vậy những tồn tại lên bảng kia, tương lai chẳng lẽ sẽ ở trên Thiên Đạo sao?!

Nữ Oa lắc đầu, cười có chút cay đắng.

"Không thể nào!" "Tuyệt không có khả năng này." Nữ Oa lập tức ổn định tâm thần, bắt đầu chú ý công bố hạng nhất. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Tiềm Lực Tương Lai hạng nhất: Đát Kỷ】 【Kim Bảng ban thưởng: Xích Luyện Hỏa Hồ Linh Sủng】 【Xích Luyện Hỏa Hồ Linh Sủng, có thể tự mình tiến hóa đến cấp Thiên Đạo, công kích hệ hỏa, hỏa hải tràn ngập trời, tính công kích mạnh, tốc độ cực nhanh, trung thành hộ chủ, thiên biến vạn hóa, không có sơ hở.】 Trên cuộn trục vàng óng, một con Xích Luyện Hỏa Hồ Linh Sủng nhỏ bé đang nhảy nhót khắp nơi.

Toàn thân hồng rực như ngọn lửa, đuôi lông xù rũ xuống một bên, lười biếng mà mị hoặc.

Đặc biệt là đôi mắt hồ ly kia, đồng tử cũng là màu lửa cháy.

Thân thể nhỏ xíu mềm mại, đơn giản là đáng yêu chết đi được.

Chỉ là nghĩ đến, con hồ ly này sau khi lớn lên, sẽ tiến hóa đến Thiên Đạo, đến lúc đó e rằng sẽ không phải là vẻ đáng yêu này, mà là thân thể vô cùng khổng lồ, một tồn tại không thể nhìn thẳng!

Mà đây còn chỉ là một linh sủng!

Không thể tưởng tượng, chủ nhân của nó là Đát Kỷ, sau này lại sẽ tu luyện đến cảnh giới khủng bố nào?

Hạng nhất công bố!

Ức vạn vạn sinh linh vì thế mà sôi trào.

Chúng sinh nghĩ đến khả năng này, đều hít vào một ngụm khí lạnh.

"Hạng nhất lại là Yêu tộc Đát Kỷ!

Một con hồ yêu!" "Trong Hồng Hoang này, tồn tại có tiềm lực lớn nhất trong tương lai, lại không phải mấy vị Thánh nhân sao?" Hạng nhất công bố ra, tất cả sinh linh đều ngây người!

Trong lòng bọn họ, Thánh nhân chính là tồn tại trần nhà.

Nhưng hiện tại, Hồng Mông Kim Bảng lại minh xác nói rõ, hạng nhất có tiềm lực lớn nhất trong tương lai, là Đát Kỷ!

"Chẳng lẽ Đát Kỷ sau này có thể siêu việt Thánh nhân?!" "Yêu tộc thật sự muốn quật khởi sao?" Lại còn ngay cả Nữ Oa Nương Nương cũng không thể lên bảng?!

"……" Giữa trời đất Hồng Hoang, tràn ngập các loại tiếng nghị luận.

Oa Hoàng Cung.

"!!!" Nữ Oa nhìn thấy phía sau hạng nhất ghi hai chữ Đát Kỷ, cả

người đều suy sụp.

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ xinh đẹp lộ rõ vẻ thất vọng sâu sắc.

"Lại là… Đát Kỷ!!!" Nữ Oa cảm thấy vô cùng khó hiểu.

Đát Kỷ chẳng qua chỉ là một tiểu yêu ở Hiên Viên Phần.

Tiềm lực tương lai làm sao có thể lớn hơn cả Thánh nhân như nàng chứ?!!

"Ta lại ngay cả hạng cuối cùng trên Kim Bảng cũng không lên được sao?" "Chẳng lẽ ta không thể tu luyện đến cấp Thiên Đạo?" Nữ Oa chỉ có thể nghĩ đến khả năng này.

Tâm tình nàng lập tức càng thêm thất vọng.

Nhìn thấy địa vị của Đát Kỷ trong Yêu tộc, lại còn cao hơn cả một vị Thánh nhân như nàng, nội tâm Nữ Oa càng thêm chua xót.

Mà lúc bấy giờ Yêu tộc.

"Đát Kỷ!" "Thật sự là Đát Kỷ!" Lục Áp mừng như điên.

Y đã quyết tâm.

Một khi Đát Kỷ hiện thân, y tất nhiên không tiếc bất kỳ giá nào, dẫn dắt đệ tử Yêu tộc phong Đát Kỷ làm Yêu Hoàng!

Mà y cam nguyện lùi về sau!

Chỉ cần có thể khiến Yêu tộc chấn hưng, dù Yêu Hoàng không phải y cũng không sao.

Nhất thời, Hồng Hoang lập tức trở nên náo động.

Yêu tộc, Long tộc… hai tộc quần vốn bị lãng quên trong lịch sử Hồng Hoang, lại hưng thịnh trở lại.

Điều này cũng mang đến áp lực cho Tam Thanh.

Ngọc Hư Cung.

“Lại là Yêu tộc?!” “Ta đã có thể cảm nhận rõ ràng yêu khí bàng bạc trong Hồng Hoang.” Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu chặt mày.

Y đã chữa thương xong, giờ khắc này xuất quan.

Nhiên Đăng bên cạnh cũng đầy vẻ sầu muộn.

“Sư tôn, Yêu tộc một khi quật khởi, đối với Xiển Giáo vô cùng bất lợi.” “Sao không nhân cơ hội này, đem Yêu tộc…” Nhiên Đăng nói đến nửa chừng thì dừng lại.

Ý nghĩa trong đó càng không cần nói cũng hiểu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nheo mắt, hiểu được ý của Nhiên Đăng.

“Việc này còn cần bàn bạc kỹ lưỡng.” Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên sẽ không đích thân động thủ.

Giờ đây Phong Thần sắp khởi, nếu chọc phải nhân quả, hậu quả khó lường.

Bất quá, Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ đến hai người.

Y nhanh chóng truyền âm đến Tu Di Sơn.

Chốc lát sau, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề liền đến Ngọc Hư Cung.

“Sư huynh.” Hai người thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn tâm sự nặng nề, liền biết rõ.

Long tộc và Yêu tộc quật khởi, đã khiến Hồng Hoang động loạn bất an.

Những sinh linh vốn an phận thủ thường, giờ khắc này cũng đều bành trướng.

Điều này đối với Xiển Giáo mà nói, tự nhiên không phải chuyện tốt.

“Sư huynh sai chúng đệ đến, có phải liên quan đến Yêu tộc Long

tộc không?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân một bộ dạng nhìn thấu tất cả, mặt mang mỉm cười, đi thẳng vào vấn đề.

"Hai vị có kiến giải gì không?" Nguyên Thủy Thiên Tôn trước tiên thử dò xét một chút.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhìn nhau.

Bọn họ xưa nay không ngại dùng bất kỳ thủ đoạn nào, hắc hắc cười một tiếng.

"Sao không nhân lúc Yêu tộc chưa quật khởi, diệt trừ cho sảng khoái!" "Còn về Long tộc, vừa hay thu nhập vào Tây Phương Giáo của ta." Tiếp Dẫn đánh một nước cờ hay.

Nhưng những điều này, đều cần Nguyên Thủy Thiên Tôn giúp đỡ.

"Diệt trừ cho sảng khoái?" "Nếu Đát Kỷ thật sự là do Thiên Đạo chọn lựa, tiềm lực tương lai có thể siêu việt ngươi ta, thì phải làm sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên có nỗi lo của y.

Bằng không, y đã sớm động thủ.

"Cái này… Đát Kỷ hiện bị Thiên Đạo ẩn giấu, chỉ cần ta thử dò xét là được." "Sao không để Yêu tộc tự tương tàn sát?" "Ta lập tức phái người đi tìm Côn Bằng, Côn Bằng và Lục Áp, thậm chí toàn bộ Yêu tộc đều có huyết hải thâm thù, dùng Côn Bằng thử dò xét một lần, liền có thể biết được." Tiếp Dẫn Đạo Nhân thần sắc biến đổi, không còn chút do dự nào.

Nguyên Thủy Thiên Tôn không ngờ, hai người bọn họ lại sớm đã nghĩ kỹ kế hoạch.

"Bất quá… ta có điều kiện." "Chúng ta muốn thu Long tộc vào Tây Phương Giáo, đến lúc đó còn xin sư huynh giúp đỡ." Tiếp Dẫn Đạo Nhân không hề khách khí. 11.

Hai bên dường như đã đạt thành cộng thức.

Đợi Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề rời đi, Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng cũng trút được một tảng đá trong lòng.

Chỉ cần trước tiên khuấy động Yêu tộc, diệt trừ sĩ khí của họ, sau này có thể từ từ kế hoạch tiếp.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm vươn vai lười biếng.

Chương 67

Hồng Mông Kim Bảng ước chừng một chốc một lát, vẫn chưa thể chọn ra nội dung bảng tiếp theo để công bố.

Hắn đã quá lâu không rời khỏi Trường Sinh Điện đi lại.

"Không bằng ra ngoài dạo chơi một chút." Lục Phàm cuối cùng cũng rời khỏi Trường Sinh Điện.

Bước ra khỏi điện môn, trực tiếp đến quảng trường Bích Du Cung.

"Phàm nhi!

Con bế quan xuất ra rồi ư?" "Còn không mau đến?!" Thông Thiên cảm nhận được khí tức của Lục Phàm, một giọng nói nghiêm khắc từ quảng trường phát ra.

"……" Lục Phàm dừng lại.

Lâu như vậy không bái kiến Sư tôn, quả thực nên đi bái kiến.

"Sư tôn, đệ tử chính muốn đến bái kiến Sư tôn." Lục Phàm hắc hắc cười một tiếng, bước vào Bích Du Cung.

Vừa đến Bích Du Cung, liền thấy Thông Thiên đang ngồi nghiêm chỉnh, sắc mặt thâm trầm.

"Sư tôn!" Lục Phàm lộ ra nụ cười vô hại.

"Phàm nhi, con bế quan lần này đã nghìn năm, vì sao tu vi vẫn không chút tiến triển?" Thông Thiên thở dài một tiếng, lo lắng cho Lục Phàm.

"Giờ đây, cục diện Hồng Hoang đại loạn, con vẫn là đừng rời khỏi Kim Ngao Đảo, biết chưa?" Thông Thiên kiên nhẫn dặn dò.

Lục Phàm là đệ tử bế môn của y, y tự nhiên sủng ái.

"Sư tôn, cứ trốn mãi không phải là cách." "Hơn nữa, Sư tôn quên giáo nghĩa Tiệt Giáo ư?" "Tiệt Giáo ắt có một đường sinh cơ!" Lục Phàm vẻ mặt dường như vô ý nhưng lại thản nhiên nói ra.

"……" Thông Thiên có chút kinh ngạc nhìn về phía Lục Phàm.

Sau đó rơi vào trầm tư, lẩm bẩm nói: "Giờ đây Hồng Mông Kim Bảng công bố, các vị Thánh nhân thậm chí Yêu tộc, Nhân tộc hậu thiên, đều có được không ít phần thưởng Kim Bảng." "Tùy tiện một món phần thưởng, cũng đủ để khiến Hồng Hoang diệt vong." "Đại chiến sắp bùng nổ rồi." Thông Thiên cũng không có quá nhiều tự tin.

Mặc dù Tiệt Giáo cũng lên bảng nhiều lần, có được nhiều pháp bảo, có thể lập tức chém Thánh nhân.

Nhưng cũng cần tu vi bản thân quá cứng rắn.

Nếu pháp lực bản thân không đủ để thôi động khống chế bảo vật Thiên Đạo cấp dị bảo này, đối mặt với Thánh nhân, vẫn khó thoát khỏi cái chết.

"Con đã xuất quan, vậy hãy như các đệ tử khác, khắc khổ tu luyện." "Có chỗ nào không hiểu, thì hãy thỉnh giáo đại sư huynh của con." Thông Thiên lần nữa dặn dò, có chút uy nghiêm của người cha già.

"Vâng, đệ tử tuân mệnh." Lục Phàm lui ra khỏi Bích Du Cung.

Vừa ra ngoài, liền thấy tình huống hiện tại của Thông Thiên thật dở khóc dở cười.

Đây là không tự tin vào Tiệt Giáo đến mức nào chứ?

Mặc dù các Thánh nhân khác cũng có được phần thưởng Kim Bảng, nhưng liệu có thể luyện hóa nó, rồi khống chế, phát huy toàn bộ

pháp lực hay không, cũng là một chuyện khác.

Giờ đây, tất cả mọi người đều không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lục Phàm lại dạo quanh Kim Ngao Đảo một vòng. 12.

Phát hiện các đệ tử Tiệt Giáo lại sĩ khí đê mê.

"Long tộc và Yêu tộc sắp quật khởi, Tiệt Giáo ta chắc chắn sẽ bị ảnh hưởng." "Đệ tử Yêu tộc ức vạn vạn không đếm xuể, một khi quật khởi, sẽ là cảnh giới khủng bố đến mức nào?" "Long tộc hiện tại tuy suy tàn, nhưng có Tiểu Long Nữ, cũng không kém Yêu tộc là bao…" "Giờ đây, hào quang đều bị Yêu tộc, Long tộc giành mất rồi…" "……" Các đệ tử Tiệt Giáo đều nghị luận sôi nổi.

Đại đa số đều lo lắng về cục diện Hồng Hoang.

Lục Phàm dạo quanh một vòng xong, liền trở về Trường Sinh Điện.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng lại lần nữa phát ra từng trận tiếng vang.

Hư không chấn động kịch liệt.

Cuộn trục vàng óng tỏa ra từng đạo hào quang.

"Hồng Mông Kim Bảng sắp công bố!" "Lần này sẽ công bố bảng danh sách gì?" "……" Ức vạn vạn sinh linh đều nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà lão tổ lần nữa chấn tác tinh thần.

"Lần này bảng danh sách, lại sẽ là gì?" Y tin tưởng, chỉ cần Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố, thì tổng sẽ có một lần đến lượt y!

Cảnh địa Yêu tộc.

Lục Áp cùng ức vạn vạn đệ tử Yêu tộc đều vô cùng phấn chấn.

"Hồng Mông Kim Bảng lại sắp công bố rồi." Đối với bọn họ mà nói, chỉ cần Hồng Mông Kim Bảng công bố, tất nhiên sẽ có chỗ cho Yêu tộc.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa càng thêm vạn phần căng thẳng.

Bát Cảnh Cung.

"Hồng Mông Kim Bảng lần nữa công bố rồi." Thái Thanh Lão Tử cũng đầy vẻ kỳ vọng.

Y tu luyện đạt Thánh nhân cảnh giới, Thánh tâm vốn đã như giếng cổ không gợn sóng, không còn có thể dậy lên bất kỳ làn sóng nào.

Nhưng do Hồng Mông Kim Bảng xuất hiện, Thánh tâm của y sớm đã không thể kiềm chế.

Dù là Thánh nhân, cũng không thể kháng cự phần thưởng Kim Bảng.

"Oanh long long!" Từng đạo lôi đình chợt dựng lên.

Cuộn trục vàng óng bị từng đạo lôi đình bao bọc, như vuốt rồng tham lam.

Một tiếng sấm sét vang vọng cùng lôi đình, bao trùm Hồng Hoang. 【Hồng Mông Kim Bảng sắp công bố Phúc Hắc Bảng!】 【Phúc Hắc Bảng chính là những kẻ bề ngoài hòa nhã lương thiện, nhưng nội tâm lại đen tối tà ác, biểu lý bất nhất, miệng nói lời ngọt ngào nhưng lòng lại mang dao găm.】 【Bảng danh sách này chỉ thu lục mười hạng đầu Hồng Hoang, phàm người lên bảng, đều có thể nhận được phần thưởng Kim Bảng!】 Chúng sinh nghe thấy tiếng vang, ánh mắt vốn

đầy kỳ vọng hóa thành một mảnh kinh ngạc và mờ mịt.

"Phúc Hắc??" "Hồng Mông Kim Bảng cũng công bố bảng danh sách như vậy sao?" "Cái này một khi lên bảng… e rằng chỉ có hại chứ không có lợi…" "Sợ gì chứ?!

Chỉ cần có phần thưởng Kim Bảng, dù phải trả một số cái giá thì đã sao?!" "……" Ức vạn vạn sinh linh đối với bảng danh sách lần này, có đủ loại suy nghĩ.

Mấy vị Thánh nhân thì sắc mặt đại biến.

Nếu đối với sinh linh bình thường, thì không có ảnh hưởng gì.

Nhưng đối với Thánh nhân, ảnh hưởng này lại phi thường lớn.

Tu luyện đạt tu vi Thánh nhân, điều chú trọng chỉ còn lại là tôn nghiêm và thể diện.

Nếu lên bảng, tương đương với việc bị ức vạn vạn sinh linh công khai xử hình!

Bích Du Cung.

Thông Thiên ngẩng đầu nhìn tới, trong lòng cũng dấy lên một tia nghi ngờ.

"Phúc Hắc Bảng?" "Ta chắc không thể lên bảng được chứ?" "Cái bảng này, không lên cũng được!" Thông Thiên xưa nay tính tình thẳng thắn, đầu óc không biết quanh co.

So với việc nhận được phần thưởng Kim Bảng, y thà không lên bảng này.

Ngọc Hư Cung.

"Phúc Hắc??" "Bảng danh sách này là thật sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn vẻ mặt sầu muộn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn là một trong Tam Thanh, là người trọng thể diện nhất.

Nếu lên bảng danh sách, thể diện toàn bộ mất hết!!

Nhưng có phần thưởng Kim Bảng thì có thể bù đắp.

Chỉ là… Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức xoắn xuýt không thôi.

Đến mức Thánh tâm đại loạn, y đối với sự hiểu biết về bản thân cũng trở nên mơ hồ.

"Ta chắc không tính là phúc hắc chứ??

Cùng lắm chỉ có thể coi là có chút tâm cơ thôi." Nguyên Thủy Thiên Tôn tự mình lẩm bẩm.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử nhìn thấy bảng danh sách lần này được công bố, trong lòng chấn động, cả người đều không ổn rồi.

"Phúc Hắc Bảng??" "Đây là bảng gì?!" "Hồng Mông Kim Bảng lại cũng công bố bảng danh sách như vậy sao?" Thái Thanh Lão Tử có chút ngơ ngác.

Y thật sự không hiểu, ý nghĩa của việc công bố bảng danh sách này nằm ở đâu!

Chẳng lẽ chính là công khai xử hình sao?!

Thân là Thánh nhân, sớm đã vứt bỏ các loại suy nghĩ về thế tục.

Càng không thể có ý niệm thế tục.

Phúc hắc cũng tự nhiên không thể có.

"Xem ra lần này, ta không thể lên bảng." "Cái Phúc Hắc Bảng này, không lên cũng được." Thái Thanh Lão Tử trầm mặt, tâm tình lập tức xuống tận đáy vực.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa mỹ mâu đột nhiên mở to, trên khuôn mặt tuyệt mỹ xinh đẹp nhanh chóng lướt qua một tia thất vọng.

"Phúc Hắc Bảng??" "Chẳng lẽ là so xem trong Hồng Hoang ai phúc hắc nhất trong mười tồn tại?" Nữ Oa đối với bảng danh sách lần này được công bố đã không còn kỳ vọng nữa.

Cái Phúc Hắc Bảng này, căn bản không có chút quan hệ nào với nàng.

Bất quá, chuyển niệm một cái, Nữ Oa lại có ý nghĩ.

"Đợi Phúc Hắc Bảng công bố, thì có thể tránh xa những người lên bảng, không đến mức bị hãm hại." Nữ Oa khẽ gật đầu, tiếp tục xem xuống.

Tu Di Sơn.

"……" "……" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn thấy ba chữ lớn Phúc Hắc Bảng, rơi vào trầm mặc rất lâu.

Chương 68

Phúc Hắc?!!

Biểu lý bất nhất?!

Sao lại cảm giác chính là đang nói bọn họ??

Nhưng mà… cái này một khi lên bảng, chẳng phải là bị công khai xử hình sao??

Đối với Thánh nhân mà nói, đơn giản là tát thẳng vào mặt.

Cái này toàn là lời lẽ xấu, không có chút nào khen ngợi.

Chuẩn Đề cả người đều không ổn rồi, thậm chí có chút ngạc nhiên.

"Hồng Mông Kim Bảng công bố bảng danh sách gì không tốt, lại công bố Phúc Hắc Bảng?" "Đây là cố tình muốn khiến chúng ta mất mặt trong Hồng Hoang sao?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân nheo mắt, thần sắc trở nên vô cùng nghiêm nghị.

"Hồng Hoang tồn tại, thực lực là trên hết." "Chỉ cần có phần thưởng Kim Bảng, có thực lực áp đảo Hồng Hoang, dù có phúc hắc thì đã sao?!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân thì nhanh chóng nghĩ thông suốt, vui vẻ tiếp nhận.

"Không sai, sư huynh nói đúng." Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng lập tức thoát khỏi tình cảnh khó khăn, u ám tan biến hết, thậm chí bắt đầu tính toán, bọn họ có thể xếp hạng mấy trong Phúc Hắc Bảng.

Theo từng đạo hào quang tỏa sáng, chữ trên cuộn trục vàng khổng lồ bắt đầu chậm rãi ngưng tụ.

Hạng mười!

Sắp công bố!

"Không biết phúc hắc giả đầu tiên lên bảng là ai?" "Sau này nhất định phải tránh xa một chút mới đúng." "Phúc hắc giả đều biểu lý bất nhất, sau lưng mưu tính…" "……" "Không biết ai may mắn như vậy, người đầu tiên lên bảng, hắc hắc hắc…" "……" Khắp nơi trong Hồng Hoang, đều tràn ngập những tiếng cười đùa chế giễu.

Theo chữ ngưng tụ càng thêm rõ ràng, mấy hàng chữ lớn bắt đầu hiển hiện. 【Hồng Mông Kim Bảng Phúc Hắc Bảng hạng mười: Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn】【Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn: Một trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, biểu lý bất nhất, thiện tại chừa đường lui cho mình, vào thời khắc nguy nan có thể bất chấp bỏ rơi người khác, phúc hắc và quỷ kế đa đoan.】【Kim Bảng ban thưởng: Bình Tâm Kinh】【Bình Tâm Kinh, là kinh điển tôi luyện Nguyên thần, khiến lực Nguyên thần không ngừng ngưng tụ, nội luyện thành Nguyên thần Kim Thân, vạn vật không thể khuynh tà, luyện đến cảnh giới tối cao, căn nguyên thiên phú tự thân đều không có giới hạn trói buộc, tùy tâm mà động, tùy tâm mà khởi, vạn vật công pháp đều có thể một pháp thông, vạn pháp thông.】 Nội dung công bố.

Ức vạn vạn sinh linh bùng phát tiếng cười chế giễu.

"Đây là Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, không ngờ, lại có tính tình như vậy??" "Vậy tu luyện là tu đến đâu rồi??" "E rằng tăng trưởng tu vi, nhưng lại quên mất phẩm tính!" "Không ngờ à…" Ức vạn vạn sinh linh đều bắt đầu nghị luận sôi nổi về Xiển Giáo.

Càng kèm theo một số lời lẽ mang tính khinh thường.

Côn Luân Sơn.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn nhìn thấy tên mình lên bảng lập tức, khóe miệng không tự chủ được mà điên cuồng nhếch lên.

Nhưng nhìn thấy dòng mô tả của Hồng Mông Kim Bảng về y phía dưới, trên mặt y không còn cười nổi nữa.

"Quỷ kế đa đoan?" "Biểu lý bất nhất?" "Ta… là như vậy sao?!" Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn vẻ mặt âm hàn bù đắp.

Đặc biệt là khi nghe thấy tiếng nghị luận của những sinh linh đó về y.

Đừng nói thể diện, ngay cả lý tử cũng mất sạch!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy đệ tử của mình lên bảng, sắc mặt càng thêm âm tình bất định.

"Phúc Hắc Bảng này, một khi lên bảng, thật là phúc họa tương y mà!" "Tuy có phần thưởng Kim Bảng, nhưng cũng là… không thể bù đắp cách nhìn của ức vạn vạn sinh linh đối với Xiển Giáo." Nguyên Thủy Thiên Tôn tự biết ảnh hưởng nghiêm trọng của sự việc.

Một khi chúng sinh có ảnh hưởng xấu đến Xiển Giáo, khí vận Xiển Giáo sẽ điên cuồng thất thoát.

Không còn khí vận, Xiển Giáo cũng không cách xa sự diệt vong là bao.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức không ổn rồi!

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm đối với Hồng Mông Kim Bảng lần này không nhịn được mà đại gia tán dương.

"Không tồi, không tồi!" "Hắc hắc hắc…" "Bảng danh sách như vậy sau này có thể công bố nhiều hơn mà!" "Nguyên Thủy Thiên Tôn à Nguyên Thủy Thiên Tôn, Kim Bảng đã đưa ra gợi ý rõ ràng như vậy, đợi đến khi Văn Thù phản bội ngươi, ngươi cứ khóc đi!" "Tự

làm tự chịu mà thôi.” Lục Phàm vẻ mặt xem kịch hay.

Hắn đã nóng lòng muốn xem nội đấu của Xiển Giáo.

Bát Cảnh Cung.

Hạng mười công bố, Thái Thanh Lão Tử liền luôn quan sát phản ứng của Hồng Hoang.

Không ngờ phản ứng kịch liệt đến vậy.

“Vẫn là không lên bảng thì tốt, không lên bảng thì tốt à…” “Phần thưởng này thà không có.” “Bảng danh sách công bố, không biết Nguyên Thủy Thiên Tôn vì Xiển Giáo, có làm ra sự lựa chọn nào không?” Thái Thanh Lão Tử có chút tò mò.

Giờ khắc này y thật sự may mắn mình chỉ có đệ tử duy nhất là Huyền Đô.

Cũng tiện quản lý.

Không đến mức để đệ tử trở thành kẻ phúc hắc, bị ức vạn vạn sinh linh chế giễu khinh bỉ.

Bích Du Cung.

Thông Thiên nhìn phản ứng của Hồng Hoang, cũng có chút nhịn cười không được.

“Không ngờ à…” “Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy Thập Nhị Kim Tiên làm vinh dự, cũng có một ngày bị chế giễu.” “Lên cái Phúc Hắc Bảng này, vết nhơ vĩnh viễn không thể xóa mờ.” Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thần thức tán bố Hồng Hoang, sau khi biết được phản ứng của chúng sinh Hồng Hoang, cũng một trận sợ hãi.

“Những sinh linh này làm gì có cái lý đó!” “Cường giả Chuẩn Thánh cũng bị bọn họ vọng nghị?!” Tiếp Dẫn Đạo Nhân lộ ra vẻ tức giận.

Sở dĩ tức giận, là vì nghĩ đến tình cảnh quẫn bách của bản thân sau khi lên bảng.

"Hiện tại còn có điều gì bọn họ không dám nghị luận sao?!" "Không sợ bị Chuẩn Thánh trấn áp sao?!" "……" Tiếp Dẫn là vô năng mà tức giận.

Càng tức giận, càng thể hiện sự căng thẳng và sợ hãi của y giờ khắc này.

Đến lượt y, liệu có thể chịu đựng được hay không lại là một chuyện khác.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên cảm nhận được khí vận gia tốc thất thoát.

Y sắc mặt âm trầm mấy phần, bắt đầu suy nghĩ.

"Đợi hạng chín công bố, những sinh linh này liền sẽ quên mất chuyện này." "Vẫn là tuyệt đối không được hành động thiếu suy nghĩ." Nguyên Thủy Thiên Tôn cắn răng, vẫn không muốn trục xuất Văn Thù ra khỏi Xiển Giáo.

Dù biết y biểu lý bất nhất quỷ kế đa đoan, nhưng vậy thì sao?

Chỉ cần có lợi cho Xiển Giáo, lớn mạnh thực lực, điểm nhỏ nhặt này căn bản không tính là gì.

Lúc bấy giờ, Văn Thù đang chờ đợi phần thưởng được phát.

Trước đây, phần thưởng đều hóa thành một đạo bạch quang, rồi sau đó lặng lẽ biến mất.

Nhưng y chờ đợi rất lâu, vẫn không chờ được phần thưởng.

"Phần thưởng đâu?" "Bình Tâm Kinh vì sao vẫn chưa phát?" Văn Thù vẻ mặt mờ mịt nhìn hai bàn tay không có gì, chẳng có gì cả.

Trước đây Nguyên Thủy Thiên Tôn lên bảng, phần thưởng đều là lập tức phát ra.

Sao đến lượt y, phần thưởng lại mất rồi??

Bích Du Cung.

"???" Thông Thiên nhìn cuốn kinh thư vàng lấp lánh đột nhiên xuất hiện trong tay, nhất thời ngây người.

"Bình Tâm Kinh?" "Cái này không phải… phần thưởng Kim Bảng sao?" "Sao lại xuất hiện ở đây?" Thông Thiên ngây người.

Phần thưởng này không phải của đệ tử Xiển Giáo sao?

Tự nhiên sao lại chạy đến tay y?

Chẳng lẽ là Hồng Mông Kim Bảng làm nhầm?

Bình Tâm Kinh này có thể tôi luyện công pháp Nguyên thần, một khi luyện đến trình độ lô hỏa thuần thanh, liền có thể trực tiếp đột phá giới hạn căn nguyên huyết mạch.

Nói cách khác, chính là muốn tu luyện đến cảnh giới nào thì tu luyện đến cảnh giới đó.

Không có gì gọi là trói buộc!

Đây thật sự là thứ tốt.

"Xin hỏi… Hồng Mông Kim Bảng, phần thưởng này là cố ý giao cho ta sao?" "Có phải là Kim Bảng giao nhầm người không?" Thông Thiên không dám bất kính với Hồng Mông Kim Bảng.

Càng không dám mạo nhận phần thưởng.

Ngay lúc này, một đạo hồng lôi vang dội cuồn cuộn bay đến.

Từng chữ hư không trực kích Nguyên thần.

"Hồng Mông Kim Bảng không bao giờ sai, ban cho ngươi thì

thuộc về ngươi.” “Những kẻ phúc hắc như vậy, không xứng có được phần thưởng Kim Bảng.” “Ta Thông Thiên bái tạ.” Thông Thiên nghe vậy, tự nhiên không hề cố kỵ mà nhận lấy.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm lộ ra nụ cười mãn ý.

Côn Luân Sơn.

Văn Thù lại đầy mặt sầu muộn, vẫn đang khổ sở chờ đợi phần thưởng giáng lâm.

Nhưng chờ mãi chờ mãi, mấy dặm xung quanh đã tìm khắp, vẫn không tìm thấy phần thưởng.

Lúc này, chữ trên Hồng Mông Kim Bảng đã tiêu tán.

Danh thứ tiếp theo sắp công bố.

“Không biết người phúc hắc thứ hai từ dưới lên này là ai?” “Hãy để Hồng Hoang đều nhận ra đi.” “……” Chúng sinh cảm thấy hả hê, đều nóng lòng muốn tra xem.

Rất nhanh, chữ lại ngưng tụ. 【Hồng Mông Kim Bảng Phúc Hắc Bảng hạng chín: Phổ Hiền Chân Nhân】 【Phổ Hiền Chân Nhân: Một trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, ngoại biểu ôn hòa, nội tâm âm ám, vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn.】 【Kim Bảng ban thưởng: Hỗn Độn Bồ Phiến】 【Hỗn Độn Bồ Phiến, cán cầm làm từ Hỗn Độn Huyền Ngọc, mặt quạt làm từ lông phượng của Hỗn Độn Hỏa Phượng, một quạt cương phong cuốn bay hỗn độn liệt hỏa, vĩnh hằng bất diệt, nếu nhiễm Nguyên thần thì Nguyên thần sẽ hóa thành tro bụi.】 Trên cuộn trục vàng khổng lồ, khuôn mặt vô cùng lớn của Phổ Hiền Chân Nhân lập tức xuất hiện.

“!!!!” Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy vậy, suýt nữa một ngụm máu tươi phun ra.

Hay thật!

Chương 69

Đến hạng chín này, trực tiếp công bố cả tướng mạo rồi sao?!

Khuôn mặt này vừa công bố, ức vạn vạn sinh linh đều sôi trào, tiếng cười hô vang không ngớt.

"Đây chính là Phổ Hiền Chân Nhân ư?!" "Thì ra trông như thế này, mọi người hãy vạn vạn lần ghi nhớ người này." "……" Một bộ phận sinh linh, thậm chí bắt đầu nghiên cứu tướng mạo của Phổ Hiền Chân Nhân, bình phán về y.

Phổ Hiền Chân Nhân nghe thấy những tiếng nghị luận này, sắc mặt sớm đã không đúng.

"Giờ đây, chỉ cần có được phần thưởng Kim Bảng, tất cả đều đáng giá!" Phổ Hiền Chân Nhân trầm tĩnh lại.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì sắc mặt lại âm trầm xuống.

Hạng chín này, vẫn là Xiển Giáo!

Cái thể diện này của y biết để vào đâu!?

Giờ đây, chỉ có thể tiếp tục chờ đợi.

Đợi đến khi ánh mắt của chúng sinh đều bị người tiếp theo được công bố thu hút.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thấy người lên bảng vẫn là đệ tử Xiển Giáo, đều không khỏi sắc mặt biến đổi.

Đối với hai người bọn họ, chỉ cần lên bảng, chính là chuyện tốt.

Mà Xiển Giáo mấy lần lên bảng, tự nhiên khiến bọn họ đỏ mắt.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử vuốt vuốt chòm râu, vẫn là tư thái xem kịch.

"Xem ra, Nguyên Thủy không định trục xuất hai người này khỏi Xiển Giáo." Theo ức vạn vạn sinh linh lại chế giễu, lại cười hô, Phổ Hiền đã mất hết thể diện.

"Sau này, ta còn làm sao xuống núi thu đồ đệ?" "!!!" Phổ Hiền ẩn mình trong đạo tràng, không ra nữa.

Để không nghe thấy tiếng nghị luận của chúng sinh, y càng trực tiếp thu liễm thần thức, bao phủ bên ngoài đạo tràng.

Lại chờ đợi chốc lát sau, Phổ Hiền mới phản ứng lại.

"Phần thưởng Kim Bảng vì sao vẫn chưa phát??" "Kỳ lạ!" "Chẳng lẽ còn phải tiếp tục chờ?" Phổ Hiền Chân Nhân không còn cách nào, chỉ đành tiếp tục chờ đợi.

Bích Du Cung.

"???" Thông Thiên nhìn chiếc Hỗn Độn Bồ Phiến bên cạnh, lần nữa ngơ ngác.

"Lại đến ư?" "Cái này… lại là Hồng Mông Kim Bảng ban cho ta sao?" "Thông Thiên bái tạ!

Thông Thiên bái tạ!" Thông Thiên hướng về phía Hồng Mông Kim Bảng cúi người.

Ngay sau đó, Kim Bảng tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Phúc Hắc Bảng hạng tám: Từ Hàng Đạo Nhân】 【Từ Hàng Đạo Nhân: Một trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, giỏi âm dương quái khí, miệng nói lời ngọt ngào nhưng lòng mang dao găm, một bụng đầy nước xấu.】 【Kim Bảng ban thưởng: Định Thiên

Châu】【Định Thiên Châu, có thể định Thiên Đạo.】 Ngay sau đó, trên cuộn trục vàng óng cũng xuất hiện khuôn mặt của Từ Hàng Đạo Nhân.

"Định Thiên Châu?

Có thể định Thiên Đạo?!" Ánh mắt Từ Hàng Đạo Nhân vẫn luôn dán chặt vào phần thưởng Kim Bảng, trên mặt lộ ra vẻ cuồng hỉ.

Có kinh nghiệm của hạng mười, hạng chín, Từ Hàng Đạo Nhân sớm đã thuyết phục bản thân, không cần để ý đến cách nhìn của chúng sinh Hồng Hoang.

Có viên châu này, ngay cả Thiên Đạo cũng có thể định trụ, y còn sợ gì nữa?!

"Hắc hắc hắc… Định Thiên Châu tốt!

Định Thiên Châu tốt!" Từ Hàng vốn không nghĩ mình cũng có thể lên Hồng Mông Kim Bảng.

Nay dùng cách này để đăng bảng, y căn bản chẳng quan tâm.

Ngọc Hư Cung.

"Lại là Xiển Giáo ta?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn khi nhìn thấy hạng tám vẫn là Xiển Giáo của y, trên mặt không hề có chút nụ cười nào, ngược lại dị thường nặng nề.

Trong Thập Nhị Kim Tiên, có ba người lên Phúc Hắc Bảng!

Điều này nói lên điều gì???

Phẩm tính của đệ tử Xiển Giáo quả thực đáng ngờ!

Điều này chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến sự phát triển sau này của Xiển Giáo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ý thức được sự nghiêm trọng của sự

việc.

Huống hồ, Hồng Mông Kim Bảng trước đó cũng đã giải thích.

Chỉ thu lục mười hạng đầu.

Ý nói là, vẫn còn rất nhiều kẻ phúc hắc khác.

Vậy trong số những người không lên bảng này, có Xiển Giáo không?

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ kỹ mà cảm thấy cực kỳ đáng sợ.

Nhưng y căn bản không muốn buông tay.

Một là, những đệ tử này căn bản không làm sai bất kỳ chuyện gì.

Hai là, có phần thưởng Kim Bảng, thế lực Xiển Giáo sẽ tổng thể thăng lên.

"Vẫn là đợi thêm chút nữa." Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn chọn thỏa hiệp.

Y không tin, Phúc Hắc Bảng này toàn là đệ tử Xiển Giáo!

Tu Di Sơn.

"Lại là Xiển Giáo?!" Chuẩn Đề giờ khắc này ngữ khí tràn đầy vẻ hâm mộ.

Xiển Giáo liên tục lên bảng ba lần!

Có được ba phần thưởng Kim Bảng!

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa bình tĩnh nhìn tất cả những điều này, lắc đầu.

Thân là người ngoài cuộc, nàng tự nhiên nhìn rõ hơn.

Trong đệ tử xuất hiện những kẻ phúc hắc và vì đạt mục đích không từ thủ đoạn như vậy, chính là họa hoạn vô cùng.

“Nguyên Thủy Thiên Tôn nên trục xuất tất cả những đệ tử lên bảng này khỏi Xiển Giáo mới đúng.” Nữ Oa không nhịn được mà cảm thán.

Bích Du Cung.

“!!!” Thông Thiên phát hiện trong tay mình xuất hiện một viên châu tròn vo, toàn thân màu xanh lam đậm.

Y định thần nhìn kỹ, lập tức ngây người, lẩm bẩm nói: “Cái này không phải Định Thiên Châu chứ??” “Lại cho ta?” Thông Thiên ngây người.

Y vốn tưởng Hồng Mông Kim Bảng là ngẫu nhiên ban thưởng phần thưởng vốn thuộc về người lên bảng cho người khác.

Nhưng bây giờ xem ra, không phải vậy.

Bấy giờ, Từ Hàng Đạo Nhân cũng ngốc nghếch nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, nhưng lại chẳng đợi được phần thưởng phát ra.

Đã lên bảng, đã mất hết thể diện, vậy vì sao phần thưởng vẫn chưa tới??

“Rốt cuộc là chuyện gì?” Từ Hàng Đạo Nhân mặt mày âm trầm.

Y dần nhận ra có điều không ổn.

Thế là, Từ Hàng Đạo Nhân liền nhanh chóng đi đến đạo tràng của Văn Thù.

Khi y đến nơi, phát hiện Phổ Hiền cũng đã sớm có mặt.

“Từ Hàng, ngươi cũng tới rồi.” “Ngươi có phải cũng không nhận được phần thưởng Kim Bảng không?” Văn Thù vội vàng hỏi.

“Các ngươi đều chưa nhận được phần thưởng sao?” Sắc mặt Từ Hàng trở nên khó coi.

Không ngờ, Văn Thù hạng mười này, người đầu tiên được công bố danh sách lại cũng không nhận được phần thưởng.

"Rốt cuộc là chuyện gì đây?" "Hồng Mông Kim Bảng vậy mà công bố phần thưởng, vì sao không phát ra?" Trên mặt Từ Hàng Đạo Nhân bao trùm một tầng nộ khí.

Phổ Hiền và Văn Thù cũng nặng trĩu tâm sự, vẻ mặt xấu hổ.

Khó khăn lắm mới lên được Kim Bảng một lần, nhưng lại là cái bảng gì mà Phúc Hắc Bảng!

Phúc Hắc Bảng cũng đành, nhưng giờ phần thưởng lại chẳng có gì.

"Hay là, ngô đẳng chúng ta đi Ngọc Hư Cung, hỏi ý Sư tôn?" Văn Thù mặt mày trầm trọng nhìn về phía hai người.

Ba người ý kiến nhất trí, liền nhanh chóng bay về Ngọc Hư Cung.

Ngoài Ngọc Hư Cung.

"Sư tôn, đệ tử cầu kiến." Phổ Hiền, Văn Thù, Từ Hàng ba người quỳ bái bên ngoài.

"…" Nguyên Thủy Thiên Tôn chậm rãi bước ra, sắc mặt lại dị thường khó coi.

Xiển Giáo xuất hiện nhiều đệ tử phúc hắc như vậy, mặt mũi y cũng không còn vinh quang.

Hiện giờ, chúng sinh linh Hồng Hoang đã chỉ trỏ về phía Xiển Giáo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này càng không cách nào bình tĩnh nhìn thẳng ba đệ tử này.

"Chuyện gì?" Nguyên Thủy Thiên Tôn thu lại cơn giận, chưa biểu lộ gì.

“Sư tôn, đệ tử sau khi lên bảng, lại chẳng hề nhận được phần thưởng Kim Bảng.” Từ Hàng Đạo Nhân vẻ mặt uất ức.

“!!” Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng giật mình thon thót.

Chương 70

"Sao có thể chứ?!" "Chỉ cần lên bảng, ắt hẳn sẽ có phần thưởng Kim Bảng, ba người các ngươi sao lại không có?" Nguyên Thủy Thiên Tôn vẻ mặt không thể tin được.

Ngọn lửa giận dữ trong lòng càng không ngừng bùng lên.

Cái gì cũng không có!

Y còn muốn ba đệ tử này làm gì nữa?!

Để làm Xiển Giáo mất mặt, bôi nhọ ư?!

"Sư tôn, đệ tử quả thật không nhận được phần thưởng Kim Bảng." Phổ Hiền và Văn Thù cũng vẻ mặt uất ức.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, thấy phần thưởng ghi rõ ràng rành mạch.

Đã công bố phần thưởng, không thể nào không có chứ!

"Quái lạ thay!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cau chặt mày, bấm ngón tay diễn toán.

Nhưng căn bản không có bất kỳ tin tức nào.

"Quái lạ thay!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lại thở dài một tiếng, nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng.

Lúc này trong lòng y thật sự muốn mắng chửi thậm tệ.

Chẳng lẽ Hồng Mông Kim Bảng cố ý hãm hại??

Nhưng nếu không có phần thưởng, lại hà tất phải ghi lên đó làm gì?

"Chẳng lẽ, có kẻ nào đó cố ý cướp đoạt phần thưởng này đi rồi

sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ đến tầng này, không khỏi đồng tử co rút.

Ba đệ tử nhìn nhau một cái, chợt nảy sinh oán hận.

"Sư tôn!

Rốt cuộc là ai vậy mà cố ý cướp đi phần thưởng của Xiển Giáo?" Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt cũng âm trầm xuống.

"Quy Nhất Đạo Nhân… ắt hẳn không thể nào." Nguyên Thủy Thiên Tôn bắt đầu cẩn thận phân tích.

Dù sao Quy Nhất Đạo Nhân ngay cả phần thưởng Kim Bảng cho y cũng đã hủy diệt rồi.

Y lại làm sao có thể để mắt đến những phần thưởng này.

"Vậy… Hồng Quân?" Nguyên Thủy Thiên Tôn không kìm được ngẩng đầu nhìn về phía Tử Tiêu Cung, miệng lẩm bẩm.

Phổ Hiền, Văn Thù, Từ Hàng càng sắc mặt đại biến!!

"Cái này!!!" Nếu thật sự là Hồng Quân Đạo Tổ cướp đi bảo vật, bọn họ lại dám đòi hỏi ư??

Nguyên Thủy Thiên Tôn càng nghĩ càng cảm thấy là Hồng Quân.

Dù sao, Hồng Quân chỉ lên bảng một lần duy nhất!!

Chỉ nhận được phần thưởng một lần duy nhất!!

Y là người có khả năng nhất, cũng là tồn tại có thực lực nhất để làm ra hành vi này.

"Sư tôn… vậy chúng ta…" Từ Hàng Đạo Nhân vẻ mặt khó xử, yên lặng chờ đợi phản ứng của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Mọi người rơi vào một trận trầm mặc.

Ai dám đi Tử Tiêu Cung đòi hỏi chứ??

Chẳng phải là tìm chết sao?!

Nhưng những bảo vật này, đều là Thiên Đạo Chí Bảo.

Chỉ cần có được một kiện, Xiển Giáo liền ắt hẳn sẽ đứng ở thế bất bại.

Ai lại có thể dễ dàng từ bỏ?

"Hồng Quân!" Nguyên Thủy Thiên Tôn càng nghĩ càng tức giận.

Y vốn dĩ đã có ý kiến với Hồng Quân.

Hiện tại đã nhận định chuyện này là do Hồng Quân làm, càng cảm thấy đáng ghét.

"Trước là luyện chế Vẫn Thánh Đan, bây giờ lại làm ra chuyện này." Nguyên Thủy Thiên Tôn đã nghiến răng nghiến lợi.

Nhưng đối đầu trực diện với Hồng Quân, y là vạn vạn không dám.

"Nhĩ đẳng chớ vội vàng, vi sư sẽ đi Tử Tiêu Cung trước." Nguyên Thủy Thiên Tôn quyết định đi thăm dò thử.

Lời vừa dứt, liền hóa thành một luồng bạch quang, bay về phía Tử Tiêu Cung.

Ngoài Tử Tiêu Cung, sương tiên bốc lên, hư vô mờ mịt.

"Lão Sư, đệ tử Nguyên Thủy cầu kiến." Nguyên Thủy Thiên Tôn biểu cảm ngưng trọng, ngữ khí cũng hơi cứng nhắc.

Trong Tử Tiêu Cung.

"…" Hồng Quân vừa điều tức xong, lúc này đôi mắt mở ra, toát ra vẻ mệt mỏi nhàn nhạt.

"Vào đi." Hồng Quân phất tay áo, cửa cung mở lớn.

"Lão Sư!" Nguyên Thủy Thiên Tôn quỳ bái thẳng tắp ở phía trước.

"…" "Nguyên Thủy, ngươi đến Tử Tiêu Cung có việc gì?" Hồng Quân vẻ mặt ngạc nhiên, cau mày.

"Lão Sư, phần thưởng Hồng Mông Kim Bảng lần này, đệ tử Xiển Giáo của ngô đẳng chưa nhận được." Nguyên Thủy Thiên Tôn nói thẳng vào vấn đề, quan sát phản ứng của Hồng Quân.

Không ngờ, Hồng Quân lại vẻ mặt kinh ngạc.

Đối với chuyện này, hoàn toàn không hề hay biết.

Chẳng qua, cho dù y có biết thì cũng hoàn toàn không có cách nào.

Tìm y cũng vô dụng mà!

Hồng Quân có chút khó xử.

"Hồng Mông Kim Bảng tự có an bài, đã không nhận được phần thưởng, ắt hẳn có nguyên do khác." Hồng Quân chỉ có thể trả lời như vậy.

"Chẳng lẽ Lão Sư cũng không biết nguyên nhân sao?" Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức sa sầm xuống.

Đệ tử Xiển Giáo của y khó khăn lắm mới lên bảng ba lần!!

Hơn nữa còn là Phúc Hắc Bảng!

Kết quả lại không có phần thưởng ư?

"Chuyện này, ngô đẳng ta cũng không giúp được ngươi." Hồng Quân lại thở dài một tiếng.

Y chỉ cảm thấy việc làm Đại Ngôn Nhân của Thiên Đạo này có chút ấm ức.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy vậy, cũng chỉ đành hậm hực quay về.

Mà Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục công bố. 【Hồng

Mông Kim Bảng Phúc Hắc Bảng hạng bảy: Côn Bằng】【Phần thưởng Kim Bảng: Phượng Hoàng Vũ – Phượng Hoàng Vũ, mang sức mạnh vạn vật, vẽ trời đất phá Hỗn Độn, chém nát hư không, xuyên qua dòng sông thời gian, tạo vô tận phân thân.】Nội dung công bố, Yêu Tộc dấy lên một phen chấn động kịch liệt.

"Côn Bằng Yêu Sư?!" "Kể từ sau Yêu Lượng Kiếp, Côn Bằng liền không còn xuất hiện!" "Không ngờ, y lại vẫn còn sống?? " "Phản đồ Yêu Tộc!" "…" Chúng đệ tử Yêu Tộc thấy Côn Bằng lên bảng, đều vô cùng phẫn nộ.

"Côn Bằng!" Lục Áp càng nghiến răng nghiến lợi, đôi mắt đỏ rực nhìn chằm chằm vào những dòng chữ trên Hồng Mông Kim Bảng.

Đối với Côn Bằng, sát ý rõ ràng.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề thấy Côn Bằng lên bảng, sắc mặt hơi biến đổi.

Hai người nhìn nhau cười, liền động tâm tư.

"Côn Bằng phản bội Yêu Tộc, e rằng vô nơi nào để đi." "Nếu hiện thân, Tây Phương ngô đẳng sao không thu nhận y?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân hận không thể chiêu mộ tất cả những người lên Kim Bảng.

Như vậy, liền có thể làm lớn mạnh thực lực Tây Phương.

Còn về phía Yêu Tộc, y cũng ắt hẳn có thể tìm được một lý do tốt.

Hai bên đều không đắc tội.

Ngọc Hư Cung.

Phổ Hiền, Văn Thù, Từ Hàng vẫn đang yên lặng chờ đợi phần thưởng Kim Bảng phát ra.

"Chẳng lẽ lần này khác với trước đây?" "Là phải đợi tất cả các

danh sách công bố xong rồi mới phát thưởng cùng lúc sao?" "Ngô đẳng ta vẫn nên kiên nhẫn chờ đợi thì hơn." Ba người bình tâm lại.

Bích Du Cung.

Kim Bảng vừa công bố xong, bên cạnh Thông Thiên liền lại có thêm một cành Phượng Hoàng Vũ lấp lánh ánh vàng.

Toàn thân phảng phất do thần quang vàng óng tạo thành, chói mắt rực rỡ.

Xung quanh lại càng bao phủ từng lớp từng lớp thần quang ngũ sắc.

Mỗi một sợi lông vũ đều tinh tế mềm mại như vậy, rõ ràng từng sợi, ngưng tụ vô tận uy lực.

"Đây chính là Phượng Hoàng Vũ sao?!" Thông Thiên dùng sức mạnh Thánh Nhân thử thăm dò, mới biết được Phượng Hoàng Vũ này rốt cuộc ẩn chứa pháp lực bàng bạc đến nhường nào.

"Vật này quả thật thuộc về pháp bảo cấp Thiên Đạo, cho dù là Thánh Nhân, cũng không cách nào hoàn toàn phát huy uy lực chân chính của nó a." Thông Thiên không khỏi cảm thán.

Phần thưởng tốt như vậy, Hồng Mông Kim Bảng lại đưa cho y, quả thật là nhặt được món hời lớn.

Mà bấy giờ Côn Bằng, lại đang khổ sở chờ đợi phần thưởng.

"Không ngờ ngô đẳng ta cũng có thể lên bảng!!" "Hắc hắc hắc…" "Có phần thưởng Kim Bảng, cho dù bị ức vạn sinh linh phỉ nhổ thì đã sao?!" "Hồng Hoang dựa vào thực lực để nói chuyện!" "Ngô đẳng ta có phần thưởng Kim Bảng, ai dám nghị luận sau lưng?!" Côn Bằng chấn động đôi cánh, ước chừng mấy chục vạn công lý, hư không vì thế mà sôi trào.

Tốc độ y cực nhanh, tựa như từ biển vọt lên, bay vút lên cửu thiên.

Chương 71

Vỗ cánh một cái, liền bay vạn ngàn công lý.

“Ngô đẳng ta không cần phải trốn nữa.” “Càng không cần e ngại Lục Áp!

Hắc hắc hắc…” Côn Bằng một đường bay vút, mấy lần vỗ cánh, liền bay xa ức vạn công lý.

Một luồng uy áp chuẩn Thánh mênh mông âm thầm trấn áp đến.

Chúng sinh linh Hồng Hoang đều cảm nhận được một luồng áp lực ngập trời.

“Côn Bằng, ngươi cuối cùng cũng hiện thân rồi.” Lục Áp dường như rất nhanh đã tìm được vị trí của Côn Bằng.

Y không lúc nào không muốn chém giết Côn Bằng.

Chỉ là hiện tại, y khó khăn lắm mới đợi được Côn Bằng hiện thân, lại không dám dễ dàng đi nghênh địch.

“Đợi ngô đẳng ta có cơ hội lên Kim Bảng, nhận được phần thưởng Kim Bảng, nhất định phải tự tay chém giết hắn.” Ánh mắt Lục Áp kiên định, toàn thân bao quanh lửa trời hừng hực, hư không vì thế mà chấn động.

Đợi Côn Bằng vui sướng hồi lâu, cuối cùng lại chẳng thể vui nổi.

“Vì sao phần thưởng vẫn chưa phát ra?” “Quái lạ thay!” Côn Bằng chăm chú nhìn Hồng Mông Kim Bảng hồi lâu.

Mỗi lần công bố danh sách, phần thưởng lẽ ra phải lập tức phát ra.

Sao lần này, lại không giống như vậy?

Côn Bằng bay lượn quanh cửu thiên, bay đi bay lại, rơi vào mờ

mịt.

Hồng Mông Kim Bảng không hề dừng lại, tiếp tục bắt đầu công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Phúc Hắc Bảng hạng sáu: Minh Hà Lão Tổ】 【Minh Hà Lão Tổ: Tâm tư ác độc, thủ đoạn phi thường, oán niệm sâu sắc, hành sự cực đoan và phúc hắc.】 【Phần thưởng Kim Bảng: Hỗn Độn Ma Kiếm – Hỗn Độn Ma Kiếm, hấp nạp ma khí của Hỗn Độn Ma Thần ngưng tụ mà thành, hấp nạp tiên huyết sát lục của vô tận sinh linh Hỗn Độn, ẩn chứa vô tận sát cơ, Thiên Đạo không thể dễ dàng đến gần.

Kiếm này một khi tế ra, cần thấy máu mới có thể thao túng, người sử dụng cùng Hỗn Độn Ma Kiếm dung hợp thành một thể, phải đắc được Đạo Ma Kiếm.】 U Minh Huyết Hải.

"!!!" "Ngô đẳng ta lên bảng!" "Ngô đẳng ta chờ đợi hồi lâu, cuối cùng cũng đợi được!" "Hắc hắc hắc hắc…" Minh Hà Lão Tổ toàn thân bùng phát ra một luồng huyết vụ tươi đẹp.

Huyết Hải càng sôi trào kịch liệt, bốc lên cao vạn trượng.

Thân hình Minh Hà Lão Tổ đứng sừng sững trên huyết hải, lộ ra nụ cười cực kỳ kiêu ngạo.

"Có Hỗn Độn Ma Kiếm, Thiên Đạo cũng chẳng dám làm gì ngô đẳng ta!" "Hắc hắc hắc…" "Đạo Ma Kiếm!

Đơn giản là tạo ra để dành cho ngô đẳng ta!" Minh Hà Lão Tổ vô cùng kích động.

Trong đầu đã hiện ra cảnh tộc A Tu La giẫm nát Hồng Hoang.

Lúc đó, phía sau Minh Hà Lão Tổ.

Vô số đệ tử A Tu La đều đang giơ tay hô vang, thanh thế cuồn cuộn.

Ngọc Hư Cung.

“Không ngờ, Minh Hà Lão Tổ cũng lên bảng.” Trong ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn chợt lóe lên một tia cảnh giác.

Nhưng chuyển niệm một cái, nghĩ đến phần thưởng Kim Bảng này còn chưa chắc có thể phát ra hay không, liền lại đột nhiên thả lỏng rất nhiều.

Nếu như tộc A Tu La thật sự quật khởi, thì Hồng Hoang này e rằng sẽ càng hỗn loạn hơn.

Bích Du Cung.

“…” Thông Thiên nhìn thanh Hỗn Độn Ma Kiếm huyết hồng lơ lửng trước thân, đờ đẫn đứng yên.

“Hỗn Độn Ma Kiếm, Đạo Ma Kiếm!” “Quả nhiên không tầm thường a!” Thông Thiên bị thanh Hỗn Độn Ma Kiếm huyết hồng như bảo thạch đó hấp dẫn sâu sắc.

Cán kiếm này tựa như do chất liệu đặc biệt luyện chế, toát ra khí tức tang thương cổ xưa, thân kiếm lại đỏ đến mức dị thường yêu dị.

Chỉ cần ánh mắt nhìn tới, liền có thể cảm nhận được áp lực cực mạnh từ thanh ma kiếm này.

Lưỡi kiếm sắc bén như hàn quang, chỉ liếc nhìn một cái liền bị hút vào trong.

Phảng phất Nguyên Thần bị vô tận ma khí bao vây, sa lầy trong đó.

Đau khổ!

Phẫn nộ!

Ai oán!… Vạn loại cảm xúc triệt để xâm thực Nguyên Thần.

Thông Thiên đột nhiên tỉnh táo lại, trên trán đã rịn ra từng lớp mồ hôi lạnh.

"Hỗn Độn Ma Kiếm, quả thật là hung khí số một của Thiên Đạo." Thông Thiên nhanh chóng thu liễm tâm thần.

Nếu không phải y vừa rồi dùng sức mạnh Thánh Nhân chống đỡ, e rằng tâm thần sớm đã bị Hỗn Độn Ma Kiếm xâm thực mà chịu nội thương.

Kiếm này quá đỗi hung tàn!

Mà lúc này, Minh Hà Lão Tổ vẫn đang chờ đợi phần thưởng Kim Bảng.

Kỳ lạ là, sự hưng phấn và kỳ vọng của y đều sắp biến mất rồi, phần thưởng vẫn chưa tới.

Ngay lúc này, một đệ tử A Tu La đến bẩm báo.

"Lão Tổ, Côn Bằng cầu kiến." Minh Hà Lão Tổ cau mày.

Cuối cùng, vẫn chọn đi ra ngoài.

Trên cửu thiên, Côn Bằng mặt mày ngưng trọng.

"Minh Hà Lão Tổ, đã nhiều năm không gặp, không ngờ ngươi và ta đều gặp nhau trên bảng." Côn Bằng đơn giản khách sáo.

"Ngươi có chuyện gì?" Minh Hà Lão Tổ đánh giá Côn Bằng, trong mắt mang theo một tia cảnh giác.

"Ngươi có nhận được phần thưởng Kim Bảng không?" Côn Bằng cũng thăm dò nhìn Minh Hà Lão Tổ.

Minh Hà Lão Tổ nhận ra ánh mắt Côn Bằng không đúng, nghĩ đến điều gì, vẻ mặt không thể tin được.

"Chẳng lẽ ngươi cũng không nhận được phần thưởng?" Hai

người lập tức thả lỏng cảnh giác, đồng thời nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng.

Mắt thấy những dòng chữ đang dần tiêu tán, sắp công bố danh sách tiếp theo.

Mà phần thưởng, lại vẫn chưa phát ra.

"Chẳng lẽ có tồn tại thần bí nào đó đã cướp mất phần thưởng của ngô đẳng ta?!" Minh Hà Lão Tổ nghĩ đến khả năng này, lập tức chấn nộ.

Nhưng chuyện này, lại không thể đi khắp nơi mà nói.

Ngọc Hư Cung.

Cũng giống như một đại oán chủng còn có Văn Thù, Phổ Hiền, Từ Hàng.

Bọn họ ngốc nghếch nhìn Hồng Mông Kim Bảng công bố danh sách hết lần này đến lần khác, nhưng lại chẳng hề phát ra phần thưởng.

Ba người thật sự không chờ đợi được nữa.

"Sư tôn, ngô đẳng chúng ta hay là hỏi những người lên bảng khác?" Từ Hàng Đạo Nhân cung kính nói.

Dù sao, đông người sức mạnh lớn.

Nếu thật sự có người cướp đi phần thưởng, cũng có thể cùng nhau đối phó.

"Ừm, các ngươi đi đi." Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng thấy kỳ lạ.

Phần thưởng này, ắt hẳn phải đòi lại.

Nếu thật sự có người cướp đi, y không ngại ra tay cướp lại.

Thế là, Văn Thù và ba người liền nhanh chóng bay về hướng Côn

Bằng và Minh Hà.

Mấy người gặp nhau, nhìn thấy biểu cảm của nhau, đều không nói cũng tự hiểu.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục.

Danh sách tiếp theo được công bố là hạng năm. 【Hồng Mông Kim Bảng Phúc Hắc Bảng hạng năm: Chuẩn Đề Đạo Nhân】 【Chuẩn Đề Đạo Nhân: Tâm khẩu bất nhất, hai mặt ba dao, đa diện nhân, điển hình phúc hắc.】 【Phần thưởng Kim Bảng: Hỗn Độn Song Xử – Hỗn Độn Song Xử, một xử âm, một xử dương, âm dương giao hòa, Thiên Đạo cũng phải tránh nhường.】 Nội dung vừa công bố, Chuẩn Đề Đạo Nhân mừng rỡ không thôi.

Phần thưởng mà y chờ đợi bấy lâu, cuối cùng cũng đến.

Chuẩn Đề Đạo Nhân lên bảng, ức vạn vạn sinh linh đều trợn mắt há mồm.

"Chuẩn Đề Đạo Nhân?" "Là Thánh Nhân Tây Phương!!" "Thánh Nhân vậy mà cũng lên Phúc Hắc Bảng??

Cái này…" "…" Ức vạn vạn sinh linh đối với ấn tượng về Tây Phương, lập tức tuột dốc ngàn trượng.

Mọi người đều không ngờ, thân là một tôn Thánh Nhân, vậy mà cũng sẽ phúc hắc như vậy!

Đơn giản là quá đỗi khiến bọn họ thất vọng.

Một số tu luyện giả càng cảm thấy nghi ngờ nhân sinh.

Thánh Nhân đối với bọn họ mà nói, là tồn tại chỉ có thể mong đợi mà không thể chạm tới.

Là mẫu mực!

Là Thần!

Là tồn tại có thể dễ dàng hủy diệt nửa Hồng Hoang!

Nhưng hiện tại, lại bị Hồng Mông Kim Bảng công bố phúc hắc.

Điều này khiến những sinh linh hướng về Thánh Nhân lập tức đại thất vọng.

"Thì ra Thánh Nhân cũng chẳng qua chỉ đến thế…" "Một tôn Thánh Nhân lại còn không bằng sinh linh tầm thường." "Thánh Nhân rốt cuộc tu gì?" "Hoặc có lẽ, chúng ta đều đã nhìn Thánh Nhân quá cao rồi…" "Hiện giờ Thánh Nhân dường như không còn là gì nữa, trong ức vạn vạn sinh linh bất luận căn nguyên thế nào, cũng xuất hiện rất nhiều sinh linh lên Kim Bảng, bọn họ mới là tương lai đáng mong đợi." "…" Một số sinh linh bắt đầu nghị luận sôi nổi.

Uy nghiêm của bọn họ đối với Thánh Nhân cũng bị giảm đi không ít.

Tu Di Sơn.

Cơ mặt Chuẩn Đề Đạo Nhân co giật dữ dội.

Chương 72

Nhất là khi nghe những lời nghị luận táo bạo của chúng sinh linh này.

Đây đều không phải là thì thầm to nhỏ, mà là đường hoàng công khai bắt đầu nghị luận Thánh Nhân!

Nếu là trước đây, ai dám như vậy?!

"Há có lý này!" "Tức chết ngô đẳng ta!" Chuẩn Đề Đạo Nhân vừa vui vẻ chưa được bao lâu, lửa giận liền bốc lên.

Thân là Thánh Nhân, cao ngạo thần thánh, sao có thể dung thứ cho những sinh linh thứ đẳng này bình phẩm?!

"Những kẻ ngu xuẩn này, là đang tìm chết!" Chuẩn Đề Đạo Nhân đang định bay người tới.

Phỉ báng Thánh Nhân, liền chỉ có một cái chết!

Y sẽ không mềm lòng.

"Sư đệ." Tiếp Dẫn Đạo Nhân lập tức ngăn y lại, biểu cảm ngưng trọng.

"Hiện tại thực lực Tây Phương ngô đẳng chưa khởi sắc, vẫn cần nhẫn nhịn, không thể hành động bốc đồng." Tiếp Dẫn Đạo Nhân thở dài một tiếng, khá là ổn trọng.

Chuẩn Đề Đạo Nhân dừng lại một lát, cuối cùng cũng dẹp bỏ ý niệm vừa rồi.

Chỉ là sau khi chờ đợi một lát, vẫn không thấy phần thưởng phát ra.

"Quái lạ thay, trước đây phần thưởng đều nhanh chóng phát ra, sao

lần này lại lâu như vậy?" "Chẳng lẽ đã xảy ra vấn đề gì?" Chuẩn Đề Đạo Nhân vẻ mặt kỳ lạ.

Hỗn Độn Song Xử này cho dù Thiên Đạo cũng phải tránh nhường, Thánh Nhân càng không cần phải nói.

Có pháp bảo này, Thiên Đạo lại có thể làm gì Tây Phương chứ??

Chuẩn Đề đã bắt đầu tưởng tượng cảnh tượng sau khi có được Hỗn Độn Song Xử.

Tây Phương sắp quật khởi ở Hồng Hoang!

Cái gì Yêu Tộc, Long Tộc!

Thì đã sao chứ?!

Tây Phương đã có mấy kiện bảo vật cấp Thiên Đạo, đủ để cùng bọn họ chế ngự.

Chỉ là trong lòng dâng trào hồi lâu, phần thưởng vẫn không có bất kỳ phản ứng nào.

"Sao vẫn chưa có phần thưởng?!" Chuẩn Đề Đạo Nhân có chút hoảng loạn.

Y ngẩng đầu nhìn Hồng Mông Kim Bảng, mắt thấy những dòng chữ sắp từ từ tiêu tán, trong lòng không khỏi lo lắng.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn danh hiệu Chuẩn Đề Đạo Nhân trên Kim Bảng, trên mặt hiện lên một tia khinh thường.

"Chuẩn Đề!

Cũng là một đám ô hợp." "Tây Phương không thể hợp tác lâu dài với y." Nguyên Thủy Thiên Tôn từ trước đến nay chưa từng coi trọng Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người.

Thuở trước Hồng Quân giảng đạo, hai người này liền thông qua thủ đoạn, khóc lóc cầu xin thảm thiết mà có được bồ đoàn màu tím.

Nói về thực lực, cũng là tồn tại yếu nhất trong mấy Thánh Nhân.

Hiện giờ lên Phúc Hắc Bảng, lại càng thêm khinh thị.

"Đệ tử Xiển Giáo nghe lệnh." "Sau này ít lui tới với Tây Phương Giáo." Xiển Giáo nhanh chóng truyền âm chúc phúc đến chúng đệ tử bằng thần thức.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng nhìn về phía Tây Phương, thần tình tràn đầy sự xem xét từ trên cao.

Ánh mắt đạm mạc xa cách, cũng vô cùng khinh thường chuyện Chuẩn Đề lên bảng này.

Điều này đối với Thánh Nhân mà nói, không nghi ngờ gì là bôi nhọ!

Chuẩn Đề lúc này trong lòng Thái Thanh Lão Tử, đã không xứng làm Thánh Nhân.

Oa Hoàng Cung.

"!!" "Không ngờ, Chuẩn Đề lại lên bảng." "Đây chính là Thánh Nhân duy nhất lên bảng!" Nữ Oa nội tâm chấn động không thôi.

Nhưng chuyển niệm một cái, lại cảm thấy lời nói này không đúng lắm.

Dù sao, hiện tại bảng xếp hạng vẫn chưa công bố hết.

Ai biết còn có Thánh Nhân nào lên bảng nữa không?

Bích Du Cung.

Thông Thiên thì nội tâm vô cùng dạt dào.

Y đã quen với việc mỗi lần phần thưởng Hồng Mông Kim Bảng đều trực tiếp phát xuống chỗ y.

"Hỗn Độn Song Xử này, thật sự là một kiện bảo vật a!" "Âm Dương Song Xử, lực phòng ngự và lực tấn công đều là tồn tại siêu cường, so với mấy kiện trước đó không hề kém cạnh chút nào." Thông Thiên nhanh chóng cất bảo vật này đi.

Tích lũy lại, y đã có được không ít bảo bối.

"Bình Tâm Kinh chọn ngày truyền thụ cho Đa Bảo bọn họ, rồi do Đa Bảo bọn họ truyền thụ cho các đệ tử khác." "Còn về mấy kiện bảo vật khác, có thể lần lượt chia cho cường giả Chuẩn Thánh." "Như vậy, Tiệt Giáo nhất định có thể nghịch chuyển càn khôn, không sợ Phong Thần Lượng Kiếp." Thông Thiên trong lòng đã có chút thắng lợi, thần tình cũng thả lỏng không ít.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm vắt chéo chân, đang cho vào miệng một quả lệ ngọc đỏ tươi trong suốt lấp lánh.

Hương thơm ngọt ngào xộc vào mũi, mềm mại sảng khoái.

Một luồng khí tức tiên linh nồng đậm cũng thuận theo khoang miệng không chút giữ lại trôi vào trong cơ thể.

Linh lực bàng bạc không ngừng tẩm bổ cho thân thể này.

Chỉ là đối với Lục Phàm mà nói, linh khí bàng bạc này không hề mang lại bất kỳ biến hóa nào.

Y nhìn về phía những đệ tử lên bảng trên cửu thiên, trong ánh mắt lóe lên một tia thích thú.

"Các ngươi lên Phúc Hắc Bảng, cũng xứng có được phần thưởng ư?" "Không bị phạt đã là đại hạnh." "Những phần thưởng này, liền

do ta quyết định, giao cho người cần hơn." Lục Phàm khẽ cười, trong ánh mắt một luồng khí tức sắc bén như lưỡi đao nhanh chóng lao về phía Hồng Mông Kim Bảng.

Ánh sáng Hồng Mông Kim Bảng lập tức ảm đạm đi rất nhiều, không dám phản kháng chút nào.

"Ta liên tiếp mấy lần ra tay, còn không hiểu ý ta sao?" Lục Phàm dùng thần thức câu thông Hồng Mông Kim Bảng, ngữ khí đạm mạc nhưng toát ra sát cơ và uy hiếp nồng đậm.

"Ong!" "Ong!" "…" Hồng Mông Kim Bảng lại phát ra âm thanh giống như đang sợ hãi, ánh sáng của bản thân không ngừng nhấp nháy.

Một lát sau, cuối cùng cũng khôi phục bình tĩnh.

Mà trên cửu thiên, Chuẩn Đề nhận ra có điều không ổn, lập tức bay đến bên cạnh Minh Hà Lão Tổ, Côn Bằng, cũng như Từ Hàng, Phổ Hiền, Văn Thù.

"Tham bái Thánh Nhân." "Bái kiến Sư thúc." "…" Mấy người hành lễ.

"Sư thúc, ngô đẳng chúng ta đều chưa từng nhận được phần thưởng Kim Bảng, mới tụ tập lại một chỗ." "Không biết Sư thúc có gặp phải vấn đề tương tự không?" Từ Hàng Đạo Nhân bước tới, đã vội vàng đến mức mất cả kiên nhẫn.

Những kẻ phúc hắc lên bảng này đều lộ vẻ mặt u sầu.

Đây chính là phần thưởng Kim Bảng!!!

Tương đương với việc trơ mắt nhìn một bàn mỹ vị bày ra trước mắt, vừa định há miệng nuốt xuống, lại đột nhiên biến mất.

Điều này ai mà không sụt đổ?!

“Sư thúc có phát hiện gì không?” “Có phải có người cố ý cướp đoạt phần thưởng Kim Bảng không?” Phổ Hiền Chân Nhân lập tức hỏi.

Chuẩn Đề cũng mơ hồ!

“Ngô đẳng ta quả thật không phát hiện bất kỳ điều bất thường nào.” “Quả thật là lạ a!” Sắc mặt Chuẩn Đề khó coi đến cực điểm.

Mấy người chỉ có thể nhìn nhau, ngưng thị Hồng Mông Kim Bảng, không dám đối với Kim Bảng này mà phát ra chất vấn.

Mà Hồng Mông Kim Bảng đã sắp công bố danh sách tiếp theo. 【Hồng Mông Kim Bảng Phúc Hắc Bảng hạng ba: Nguyên Thủy Thiên Tôn】 【Nguyên Thủy Thiên Tôn: Tâm khẩu bất nhất, biểu lý bất nhất, lòng đố kỵ càng thậm, thủ đoạn ti bỉ, tự tư và phúc hắc, dã tâm bừng bừng.】 【Phần thưởng Kim Bảng: Ngự Thiên Bàn (phần thưởng phát cho Thông Thiên Giáo Chủ) – Ngự Thiên Bàn: nội hàm quy tắc Thiên Đạo, cận kề với quyền hành Thiên Đạo.】 Hạng ba công bố!

Ức vạn vạn sinh linh đều hít một hơi khí lạnh.

“Lại là một tôn Thánh Nhân?!” “Là Nguyên Thủy Thiên Tôn!!!” “…” Chúng sinh linh Hồng Hoang nổ tung.

Vốn dĩ lúc đầu Văn Thù, Phổ Hiền, Từ Hàng lên bảng, trong đó không ít sinh linh thương cảm cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, gặp phải những đệ tử phúc hắc như vậy.

Nhưng hiện tại… tất cả dường như đều có định số trong cõi vô hình.

Chính vì Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng phúc hắc, đệ tử mới như vậy!

Tất cả sinh linh đều không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn vậy mà

lại lên bảng.

Lần này, sự chấn động có thể nói là kịch liệt.

“Nguyên Thủy Thiên Tôn từ trước đến nay nghiêm khắc, cao ngạo, không thích thủ đoạn ti bỉ, sao lại xếp hạng ba??” “Nguyên Thủy Thiên Tôn thật sự như Hồng Mông Kim Bảng miêu tả sao?

Thật sự không nhìn ra.” “Nếu như ngươi nhìn ra, thì đó còn là Thánh Nhân sao?!” “Biết người biết mặt không biết lòng!

Thánh Nhân lại càng phức tạp hơn!” “…” Một số sinh linh bắt đầu thảo luận sôi nổi.

So với sự chán ghét đối với Chuẩn Đề Tiếp Dẫn, thái độ của bọn họ đối với việc Nguyên Thủy Thiên Tôn lên bảng, phần lớn là thất vọng!

Mà cảm xúc thất vọng này, lại còn đánh kích Nguyên Thủy Thiên Tôn hơn cả sự chán ghét.

Ngọc Hư Cung.

“!!!!” “Ngô đẳng ta vậy mà lại xếp hạng ba??” Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đờ đẫn.

Y chỉ cảm thấy đầu óc ong ong, như bị một đạo lôi điện trực tiếp đánh vào Nguyên Thần.

Cảnh tượng y vừa rồi khinh thường Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vẫn chưa tiêu tán.

Không ngờ nhanh như vậy, đã đến lượt chính y.

Nguyên Thủy Thiên Tôn rất khó tin!

Chương 73

"Ngô đẳng ta vì sao lại lên bảng?!" "Ngô đẳng ta nhiều lắm… cũng chỉ là có chút tâm cơ thành phủ mà thôi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vô cùng không phục.

Y từ trước đến nay đều coi trọng thể diện.

Trong Tam Thanh, chỉ có y là người tranh giành hơn thua và giữ thể diện nhất.

Hiện tại lên Phúc Hắc Bảng, lại còn xếp hạng ba!!

Chịu sự giễu cợt, phỉ nhổ của ức vạn vạn sinh linh không nói, ngay cả chính y cũng không cách nào chấp nhận đánh giá này về mình!

Đây mới là điều chí mạng nhất!

"Không!" "Ngô đẳng ta không phục!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng cũng không nhịn được.

Y từ khi hóa hình đến nay, từng chịu sự sỉ nhục nào như vậy!

Bị giễu cợt, bị ức vạn vạn sinh linh phỉ báng!

Đả kích như vậy đối với y mà nói, quá đỗi chí mạng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn gào thét một tiếng, liền hóa thành một đạo bạch quang, lao về phía Hồng Mông Kim Bảng.

"Ngô đẳng ta không phục!" "Ngươi nếu không nói ra nguyên do, ta liền đánh nát ngươi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hiển nhiên đã đến mức giận không thể kìm nén.

Uy áp Thánh Nhân khủng bố quanh thân y nhanh chóng càn quét đến.

Ức vạn vạn sinh linh đều phủ phục trên mặt đất, trong lòng sinh ra

sợ hãi.

"Oanh!" Một đạo cột sấm sét nhanh chóng ngưng kết, đánh chuẩn xác không sai lầm trực tiếp vào thân thể Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Sát!" Sau một tiếng kêu thảm, Nguyên Thủy Thiên Tôn bị trực tiếp đánh trở lại Ngọc Hư Cung.

"…" Nguyên Thủy Thiên Tôn lại một lần nữa bị thương, thần tình quật cường, đôi mắt đỏ ngầu.

Phảng phất chỉ cần y một mực kiên trì, một mực chống cự, liền có thể lật đổ sự thật y xếp hạng ba.

Ngay sau đó, cảm giác đau đớn xé rách ập đến toàn thân.

"Tu vi của ngô đẳng ta!

Tu vi của ngô đẳng ta…" Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn tái nhợt, thần tình tràn đầy sợ hãi.

Y lại phát hiện đạo cột sấm sét này giáng xuống, tu vi lại rớt xuống một đại cảnh giới nữa!!

Đơn giản là sét đánh giữa trời quang!!

Y hiện tại chỉ có tu vi đỉnh phong Nhị Trọng Thiên!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi nhận được tin tức này, cuối cùng cũng bình tĩnh lại.

Y kinh khủng nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng lơ lửng trong hư không, biểu cảm trên mặt tràn đầy sợ hãi.

Lúc này mới thật sự bình tĩnh, mới biết mình vừa làm gì.

Nhưng hối hận đã muộn!

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa vẻ mặt không thể tin được, thần tình biến đổi đột ngột.

Nàng vạn vạn không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn vậy mà lại là hạng ba của Phúc Hắc Bảng!!

"Không nhìn ra a…" Nữ Oa từ trước đến nay đều ở Oa Hoàng Cung, ít khi tiếp xúc với bọn họ.

Hiện tại quả thật không thể tin được.

Bích Du Cung.

Thông Thiên đem tất cả những gì vừa xảy ra thu vào đáy mắt, nhưng lại không có quá nhiều biểu cảm.

Y sớm đã nhìn thấu bộ mặt thật của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Vừa rồi, chẳng qua là y chó cùng rứt giậu.

Đơn giản là đã làm mất mặt Thánh Nhân!

Thông Thiên cất Ngự Thiên Bàn đi, vô cùng tò mò.

Vẫn còn hai danh hiệu nữa!!

Hạng nhất và hạng nhì!

Lại sẽ là ai?

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng đồng tử co rút, vẻ mặt hoảng sợ.

"Nguyên Thủy… vậy mà cũng lên bảng?" "Cái này…" Thần tình Thái Thanh Lão Tử có chút kỳ lạ, nặng trĩu tâm sự.

Nhưng rất nhanh, y đã đưa ra sự lựa chọn.

"Thể diện Tam Thanh toàn bộ đều mất hết!" Thái Thanh Lão Tử đã hạ quyết tâm, không còn qua lại với Xiển Giáo nữa.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng lại một lần nữa công bố.

Từng đạo thần quang vàng óng tỏa sáng, những dòng chữ từ từ

ngưng tụ.

Ức vạn vạn sinh linh đều vô cùng tò mò, hạng nhì sẽ là ai chứ?! 【Hồng Mông Kim Bảng Phúc Hắc Bảng hạng nhì: Thái Thanh Lão Tử】 【Thái Thanh Lão Tử: Tâm tư thành phủ cực kỳ thâm sâu, làm người lại cực kỳ giả dối, thiện trường khiêu khích, dùng thủ đoạn vô vi lặng lẽ mượn đao giết người, tồn tại phúc hắc nhất trong Thánh Nhân.】 【Phần thưởng Kim Bảng: Tụ Linh Bảo Hạp (phần thưởng phát cho Thông Thiên) – Tụ Linh Bảo Hạp, có thể tụ tập sức mạnh nhật nguyệt tinh thần, sức mạnh vũ trụ Hồng Hoang, sức mạnh vô tận hoàn vũ, rồi ngưng tụ luyện chế thành sức mạnh Thiên Đạo thuần túy nhất.】 Nội dung công bố.

Ức vạn vạn sinh linh đều ngớ người.

"Thái Thanh Lão Tử!!" "Không thể nào…" 13.

"…" Tất cả sinh linh đều trợn tròn mắt, hoàn toàn bị điên đảo.

Hình tượng bên ngoài của Thái Thanh Lão Tử là trí tuệ ôn hòa, huyền ảo thâm sâu, nhưng lại toát ra một luồng sức hút thân thiện.

Tồn tại như vậy, sao lại có thể chiếm giữ hạng nhì chứ!!

Nói cách khác, Thái Thanh Lão Tử thực ra còn vô sỉ hơn cả Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sao??

Điều này nói ra, ai sẽ tin??

Nhưng trên Hồng Mông Kim Bảng công bố rõ ràng rành mạch, còn có thể là giả sao??

ức vạn vạn sinh linh đều cứng đờ.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử thấy tên mình xuất hiện trong khoảnh khắc, càng muốn hóa đá.

Y lúc này có chút thể nghiệm tâm trạng điên cuồng của Nguyên Thủy Thiên Tôn rồi.

Cái này… rất khó mà không điên cuồng a!!

Thái Thanh Lão Tử lập tức điều tức, mặc niệm kinh văn, muốn ổn định tâm thần.

Nhưng y vẫn không cách nào làm được việc không để ý đến tất cả mọi thứ xung quanh.

"Không ngờ, ngay cả Thái Thanh Thánh Nhân cũng như vậy." "Thánh Nhân trong Hồng Hoang này, còn có ai đáng tin cậy sao?" "Thái Thanh Lão Tử chính là tồn tại sáng lập Nhân Giáo!" "Trong Tam Thanh, liền có hai người lên Phúc Hắc Bảng, quả thật là thất vọng tột cùng!" "…" Các loại tiếng nghị luận của ức vạn vạn sinh linh đều vô thức lọt vào tai.

Thái Thanh Lão Tử một bụng nộ khí sắp bùng phát ra.

"Hạng nhì?!" "Ngô đẳng ta phúc hắc thế nào?!" "Ngô đẳng ta từ trước đến nay thanh tịnh vô vi, sao lại làm ra loại chuyện ti bỉ này?!" "…" Thái Thanh Lão Tử gào thét giống như Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nhưng y lại không thật sự đi tìm Hồng Mông Kim Bảng tính sổ.

Một phen chất vấn xong, Thái Thanh Lão Tử hoàn toàn quên mất mình đã từng tính toán Thông Thiên thế nào.

Tự cho rằng mình có lý, không hề làm ra bất kỳ chuyện gì có lỗi.

Y càng quên mất mình đã thành lập Nhân Giáo, nhưng lại bỏ mặc Nhân Tộc, chưa từng làm dù chỉ nửa điểm chuyện có ích cho Nhân Tộc.

Nhân Tộc trong mắt y, chẳng qua chỉ là công cụ tăng thêm khí vận.

Những điều này, Thái Thanh Lão Tử hoàn toàn vứt bỏ sau đầu.

Thân là Tiên Thiên Đại Năng, tự có sự cao ngạo của mình.

Thiên Đạo coi vạn vật như chó rơm.

Thánh Nhân coi Nhân Tộc như sâu kiến.

Thái Thanh Lão Tử lại làm sao thật sự để ý một đám sâu kiến!

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm nhìn Thái Thanh Lão Tử gào thét bất lực, trong lòng chỉ có sự khinh thường vô tận.

"Trong Tam Thanh, ngươi thành phủ sâu nhất, phúc hắc nhất, quả thật là diễn người tốt diễn quen rồi, thật sự cho rằng mình là đại hảo nhân." "Còn để ngươi uất ức lên bảng." Lục Phàm có chút không nói nên lời.

Ngọc Hư Cung.

Cho dù là Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không ngờ, người xếp trước y vậy mà lại là Thái Thanh Lão Tử!

Lúc này, y đối với Thái Thanh Lão Tử không thể không đề phòng.

Cho dù đã từng cùng nhau tu luyện, Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với Thái Thanh cũng không phải đặc biệt hiểu rõ.

Hiện giờ Hồng Mông Kim Bảng công bố, đã chứng minh rõ ràng điểm này.

Oa Hoàng Cung.

"Ngay cả Thái Thanh Lão Tử cũng…" Nữ Oa triệt để không nói nên lời.

Nàng đối với thế giới Hồng Hoang này cũng có chút không hiểu rõ lắm.

Chương 74

Đối với tồn tại Thánh Nhân này, càng sinh ra sự nghi ngờ.

Chẳng lẽ tu luyện đến Thánh Nhân, cũng không thể vứt bỏ những điều này sao?

Nữ Oa có chút thất vọng lắc đầu.

Nàng càng kiên định quyết tâm muốn tu luyện đến cấp Thiên Đạo.

Bích Du Cung.

Thông Thiên nhìn Thái Thanh Lão Tử lên bảng, trong ánh mắt cũng ít nhiều có chút kinh ngạc.

Mặc dù Tử Tiêu Cung nghị sự, Thái Thanh Lão Tử không đứng về phía y.

Nhưng Thái Thanh từ trước đến nay ít nói, không thích tranh chấp.

Nhưng hiện tại xem ra, vẫn là y không hiểu rõ lắm.

Thông Thiên quả quyết cất Tụ Linh Bảo Hạp đi.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề bọn họ cũng vẻ mặt chấn kinh.

"Không ngờ, Thái Thanh Lão Tử vậy mà lại hạng nhì!!!" "Vậy hạng nhất sẽ là ai?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lúc này cũng không còn phẫn nộ.

Sự chú ý của ức vạn vạn sinh linh lúc này đều đã tập trung vào Thái Thanh Lão Tử.

"Không ngờ, Thái Thanh mới là người giấu sâu nhất." "Chúng ta cũng không cần lo lắng gì!" "Hơn nữa, phúc hắc thì đã sao?" "Sống ở

Hồng Hoang, không phúc hắc sớm đã không biết chết bao nhiêu lần rồi.” Chuẩn Đề Đạo Nhân một bộ dáng nói có lý có lẽ, thần tình vô cùng đắc ý.

“Sư đệ nói có lý, chỉ chờ Hồng Mông Kim Bảng công bố xếp hạng tiếp theo, xem thế nào.” Tiếp Dẫn Đạo Nhân cảm xúc bình ổn, tiếp tục chờ đợi cơ hội tiếp theo.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ có thể nói là tức muốn hỏng mất.

“Khó khăn lắm mới lên được một lần Hồng Mông Kim Bảng, vậy mà lại không có phần thưởng!” “Tức chết ta rồi!” “Phúc Hắc Bảng cũng là bảng, vì sao lại phải thay đổi quy tắc?!!” Minh Hà Lão Tổ một bụng không phục.

Nhưng loại không phục này chỉ có thể kìm nén.

Cũng không phục còn có Côn Bằng.

Nếu chưa từng lên bảng, còn sẽ không có kỳ vọng.

Nhưng đã lên bảng một lần, nhìn thấy phần thưởng, khó tránh khỏi lòng ngứa ngáy.

Trên Côn Luân Sơn.

Có thể nói là bao trùm từng lớp ưu sầu.

Văn Thù, Từ Hàng, Phổ Hiền ba người cùng ở một đạo trường, đều u uất không vui.

Bọn họ biết, phần thưởng là không thể nào rồi.

Lại còn mất mặt một lần!

Sau này, còn phải làm sao giương cao danh hiệu Xiển Giáo, để sống sót ở Hồng Hoang nữa chứ?

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm nhìn mấy tôn Thánh Nhân đều im lặng, trong lòng vô cùng sảng khoái.

Cũng là lúc nên diệt bớt uy phong của bọn họ.

Lục Phàm thu hồi ánh mắt, tiếp tục nằm trên ghế mây. 【Hồng Mông Kim Bảng Phúc Hắc Bảng hạng nhất: Hồng Quân】 【Hồng Quân: ……】 【Phần thưởng Kim Bảng: Phá Khung Chi Quang (phần thưởng phát cho Thông Thiên) – Phá Khung Chi Quang, lấy ánh sáng vạn vật ngưng tụ thành một thanh quang kiếm, dung hợp Nguyên Thần, có thể chém diệt tất cả tà ác sát niệm, đồng thời tịnh hóa Nguyên Thần, pháp bảo công kích cấp Thiên Đạo, dung hợp Phá Khung Chi Quang thân thể, có thể tu luyện đến Thiên Đạo.】 Nội dung công bố, ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang đều an tĩnh lại.

Mấy tôn Thánh Nhân cũng ngưng vọng vào danh tính trên bảng, không dám dễ dàng mở miệng.

Toàn bộ Hồng Hoang chìm vào tĩnh mịch.

"…" Trên Kim Bảng nghiễm nhiên viết hai chữ lớn: HỒNG QUÂN!!

Người xếp hạng nhất Phúc Hắc Bảng, vậy mà chính là Đại Ngôn Nhân của Thiên Đạo!!

Sau một trận tĩnh mịch, toàn bộ Hồng Hoang triệt để nổ tung.

Phản ứng của tất cả mọi người đều gần như phát điên.

Điều này đã lật đổ tất cả nhận thức của bọn họ.

"Đại Ngôn Nhân của Thiên Đạo, lại là tồn tại phúc hắc xếp hạng nhất!!" "Vậy Đại Ngôn Nhân của Thiên Đạo rốt cuộc là đúng hay không đúng??" "…" Ức vạn vạn sinh linh đều đã chất vấn Hồng Quân.

Bọn họ chất vấn trời này!

Càng chất vấn sự công chính của Hồng Quân với tư cách Đại Ngôn Nhân của Thiên Đạo!

Tu Di Sơn.

"…" "…" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đều nhìn nhau, hoàn toàn sợ ngây người.

Bọn họ đã nghĩ đến Nữ Oa, nghĩ đến Thông Thiên, thậm chí nghĩ đến Quy Nhất Đạo Nhân.

Nhưng chính là không nghĩ đến lại là Hồng Quân.

Kể từ khi Hồng Mông Kim Bảng công bố, tính cả lần này, y tổng cộng cũng chỉ lên bảng hai lần!

Không ngờ, lại là một cái Phúc Hắc Bảng!

Thật sự là quá kích thích!

"Sư huynh, cái này… cái này là ý gì?" Chuẩn Đề Đạo Nhân vẻ mặt không hiểu, đến giờ vẫn còn có chút không hiểu lắm.

"Lão Sư sao lại lên bảng?" "Đại Ngôn Nhân của Thiên Đạo vì sao lại lên Phúc Hắc Bảng??" "Hơn nữa, lần này Kim Bảng đối với Lão Sư căn bản không hề có miêu tả." Chuẩn Đề Đạo Nhân càng cảm thấy quái dị.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa càng kích động đến mức trực tiếp từ vân sàng đứng dậy, biểu cảm trên mặt càng thêm kinh ngạc.

"Lão Sư…" "Lão Sư sao lại xếp hạng nhất?!" Nữ Oa lúc này cũng rơi vào một loại tự nghi ngờ.

Nàng nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra, hạng nhất lại là Hồng Quân.

Xếp trên bảng khác, có lẽ không sao.

Nhưng đây là Phúc Hắc Bảng!

Hiển nhiên là một bảng xếp hạng sẽ bị ức vạn vạn sinh linh lăng trì!

Ngọc Hư Cung.

"!!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng trợn tròn mắt.

Nhưng trong lòng y, lại nhanh chóng lướt qua một tia đắc ý và hân hoan.

Hồng Quân lên bảng!

Y còn xứng làm Đại Ngôn Nhân của Thiên Đạo sao??

Nếu như Hồng Quân sụp đổ, nói không chừng y có cơ hội thay thế!

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng đã tràn đầy các loại tính toán.

Y dã tâm bừng bừng, ngưng thị về phía Tử Tiêu Cung.

Kể từ khi hóa hình đến nay, Tam Thanh chính là tồn tại có căn nguyên huyết mạch cường hoành nhất, tung hoành Hồng Hoang.

Nhưng trời xui đất khiến thế nào lại xuất hiện một Hồng Quân, mệnh chúng sinh linh Hồng Hoang đến Tử Tiêu Cung giảng đạo.

Ngay từ đầu, Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với Hồng Quân đã không phục.

Không ngờ hiện tại, cơ hội đã đến!

Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên trong lòng cuồng hỉ.

Bát Cảnh Cung.

Cũng chấn kinh còn có Thái Thanh Lão Tử.

Y tâm thần chấn động kịch liệt, vẻ mặt hoảng sợ.

Hai chữ Hồng Quân, tựa như một loại ma chướng nhanh chóng bao trùm lấy tâm trí.

"Lão Sư…" Ánh mắt Thái Thanh Lão Tử dần trở nên ngây dại, vô cùng mờ mịt.

Bích Du Cung.

Thông Thiên đối với điều này lại cảm thấy có mấy phần hả hê.

Ngày đó Tử Tiêu Cung nghị sự, Hồng Quân minh trong tối ngoài đều thiên vị Nguyên Thủy Thiên Tôn, chưa từng nói nửa lời vì Tiệt Giáo.

Hiện nay, y có Phá Khung Chi Quang, có cơ hội tu luyện đến Thiên Đạo.

Y tự nhiên không cần phải e ngại Hồng Quân nữa.

Huống hồ, Hồng Quân bị bạo lộ ra Vẫn Thánh Đan, y vẫn chưa quên.

"Thiên Đạo tuần hoàn tốt." Thông Thiên thần tình nghiêm túc ngưng vọng về phía Tử Tiêu Cung, lẩm bẩm.

Tử Tiêu Cung.

"Phụt!" Hồng Quân một ngụm máu vàng phun ra, thân hình lại càng thêm còng xuống.

Y vạn vạn không ngờ, y sẽ xuất hiện trên Phúc Hắc Bảng.

Sắc mặt Hồng Quân tái nhợt, vẻ mặt không thể tin được.

Quan trọng là, phần thưởng này lại mất rồi!

Chương 75

Nếu như có thể có được Phá Khung Chi Quang, dung hợp Nguyên Thần, nói không chừng liền có cách thoát ly sự thôn phệ của Thiên Đạo.

Hồng Quân lúc này cảm xúc vạn phần phức tạp.

Nhất là khi cảm nhận được các loại chất vấn của chúng sinh linh Hồng Hoang.

"Ngô đẳng ta thân là Đại Ngôn Nhân của Thiên Đạo, tất cả đều vì quy tắc thiên địa vận hành, có lỗi gì chứ?" "Hồng Mông Kim Bảng, vậy mà lại xếp ngô đẳng ta hạng nhất?" "Vạn vật sinh linh, đều có định số, sinh sôi không ngừng, tuần hoàn lặp lại mà thôi." Hồng Quân có chút bi thương lắc đầu.

Thân là Đại Ngôn Nhân của Thiên Đạo, y tự nhiên sẽ không giống như mấy tôn Thánh Nhân lên bảng kia mà cảm thấy phẫn nộ và không phục.

Y lúc này nội tâm tràn ngập một nỗi bi thương.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm lặng lẽ xuyên qua từng lớp mây mù, xuyên thấu khoảng cách ức vạn vạn năm ánh sáng mà nhìn chằm chằm Hồng Quân.

Khi nhìn thấy nỗi bi thương lộ ra trên mặt Hồng Quân, suýt chút nữa liền một ngụm nước bọt nhổ vào mặt y.

"Lão già thối này thật là không biết xấu hổ." "Còn ở đây tự thương hại bản thân." "Nếu không phải ngươi một tay sách lược Phong Thần Lượng Kiếp, chỉ vì phá vỡ Thiên Đạo, để tránh bản thân bị Thiên Đạo dung hợp, làm sao lại lên bảng?!" "Phong Thần Lượng

Kiếp, liên lụy ức vạn vạn sinh linh, liên quan đến vô số nhân quả." "Vậy mà còn viện cớ cái gì quy tắc thiên địa." "Đơn giản là quá vô sỉ." Lục Phàm một trận thổ tào.

"Ắt xì!" "Ắt xì!" Bấy giờ, Hồng Quân liên tục hắt hơi hai cái.

"???" Hồng Quân vẻ mặt không nói nên lời.

Lại hắt hơi?

Chẳng lẽ là Thiên Đạo cảnh cáo ư?

Hồng Quân lập tức dùng thần thức câu thông Thiên Đạo, nhưng lại phát hiện Thiên Đạo từ sau khi đào thoát, liền không trở lại nữa.

"…" Điều này khiến Hồng Quân lại cảm thấy một tia quỷ dị.

Y nghĩ đi nghĩ lại, cuối cùng thần tình lại ngưng trọng thêm mấy phần.

"Hiện nay, mấy tôn Thánh Nhân đều có cơ hội tu luyện đến cảnh giới Thiên Đạo, tất phải cắt đứt từ gốc rễ." Như vậy, mới có thể làm cho Phong Thần Lượng Kiếp tiến hành bình ổn.

"Xem ra, Phong Thần Lượng Kiếp còn cần đẩy nhanh tiến độ hơn, không thể chờ đợi thời cơ nữa." Hồng Quân thu lại biểu cảm vừa rồi, lại một lần nữa trầm mình vào Thiên Đạo, toàn thân đều bị vũ trụ bao vây, huyền ảo lại càng thêm huyền ảo.

Theo Phúc Hắc Bảng công bố hoàn tất, toàn bộ Hồng Hoang lại một lần nữa rơi vào nghị luận.

Ức vạn vạn sinh linh đều thi nhau phỉ nhổ những Thánh Nhân lên bảng.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử mặt mày trầm trọng, chưa từng cảm thấy nhục nhã đến vậy.

Y tôn là Thánh Nhân, những sinh linh này trong mắt y, chẳng qua chỉ là tồn tại sâu kiến.

Hiện tại lại còn dám nghị luận Thánh Nhân sao!?

Nếu là trước đây, y sớm đã một niệm liền diệt tận.

Nhưng hiện tại sinh linh nghị luận quá nhiều.

Y tổng không thể trong một cơn giận, liền diệt sạch tất cả sinh linh Hồng Hoang.

Điều quan trọng nhất là, lúc này hình tượng của y trong mắt Nhân Tộc cũng hoàn toàn không còn.

Thái Thanh Lão Tử ngồi trên vân sàng, hai ngón tay khép lại.

Y nhẹ nhàng vạch một đường về phía trên đỉnh đầu.

Thần thức dò vào khe hở nhỏ bé này, khí vận Nhân Giáo bàng bạc hội tụ thành biển lớn, đang chậm rãi chảy về một hướng nào đó trong hư không.

Nhưng sông khí vận này cũng rất rõ ràng đang không ngừng tiêu tán.

"Tốc độ lưu thất khí vận càng lúc càng nhanh." Thái Thanh Lão Tử thu hồi thần thức, sắc mặt ngưng trọng.

Xem ra, Hồng Mông Kim Bảng cũng phải hết sức cảnh giác mới được.

Không chỉ công bố những điều tốt, còn công bố cả những điều xấu.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trên Hồng Mông Kim Bảng đã chịu thiệt hai lần, càng đầy bụng uất ức và phẫn nộ.

Lần đầu bị cột sấm sét đánh trúng, mất đi một đại cảnh giới.

Lại một lần nữa bị đánh trúng, lại rớt xuống một đại cảnh giới.

Hiện tại y, cũng chỉ mạnh hơn Tiếp Dẫn Chuẩn Đề một chút.

"Đáng ghét!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi.

Đôi mắt y kinh khủng mà lại e ngại nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng, chưa từng có sự ấm ức nào như vậy.

Điều này bất luận thế nào, cũng không thể làm gì Hồng Mông Kim Bảng.

Xưng là Thánh Nhân số một Hồng Hoang, siêu việt Thái Thanh, lúc này cũng thành một trò cười.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề thì tâm thái điều chỉnh khá tốt.

"Lão Sư đều lên bảng, ngô đẳng ta lên bảng cũng chẳng có gì." "Không cần tự ti." "Hơn nữa, phúc hắc thì đã sao?" "Sống ở Hồng Hoang, không phúc hắc sớm đã không biết chết bao nhiêu lần rồi." Chuẩn Đề Đạo Nhân một bộ dáng nói có lý có lẽ, thần tình vô cùng đắc ý.

"Sư đệ nói có lý, chỉ chờ Hồng Mông Kim Bảng công bố xếp hạng tiếp theo, xem thế nào." Tiếp Dẫn Đạo Nhân cảm xúc bình ổn, tiếp tục chờ đợi cơ hội tiếp theo.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ có thể nói là tức muốn hỏng mất.

"Khó khăn lắm mới lên được một lần Hồng Mông Kim Bảng, vậy mà lại không có phần thưởng!" "Tức chết ta rồi!" "Phúc Hắc Bảng cũng là bảng, vì sao lại phải thay đổi quy tắc?!!" Minh Hà Lão Tổ một bụng không phục.

Nhưng loại không phục này chỉ có thể kìm nén.

Cũng không phục còn có Côn Bằng.

Nếu chưa từng lên bảng, còn sẽ không có kỳ vọng.

Nhưng đã lên bảng một lần, nhìn thấy phần thưởng, khó tránh khỏi lòng ngứa ngáy.

Trên Côn Luân Sơn.

Có thể nói là bao trùm từng lớp ưu sầu.

Văn Thù, Từ Hàng, Phổ Hiền ba người cùng ở một đạo trường, đều u uất không vui.

Bọn họ biết, phần thưởng là không thể nào rồi.

Lại còn mất mặt một lần!

Sau này, còn phải làm sao giương cao danh hiệu Xiển Giáo, để sống sót ở Hồng Hoang nữa chứ?

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm nhìn mấy tôn Thánh Nhân đều im lặng, trong lòng vô cùng sảng khoái.

Cũng là lúc nên diệt bớt uy phong của bọn họ.

Lục Phàm thu hồi ánh mắt, tiếp tục nằm trên ghế mây.

Trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tại sát giác được cục diện Hồng Hoang sau, cũng đã hành động.

Thân hình y nhanh chóng tiêu tán tại Tử Tiêu Cung, sau đó đi đến địa phận Nhân Tộc, Triều Ca.

Nhân Tộc lúc này đã đến thời Đế Tân đương triều.

Y đang dẫn văn võ bá quan đến miếu Nữ Oa.

Thân hình Hồng Quân ẩn mình trên cửu thiên, đôi mắt huyền ảo phát ra một luồng trọc khí, nhanh chóng lao vào trong cơ thể Đế Tân.

"Ù!" Trọc khí vừa nhập vào Đế Tân, khí tức Nhân Hoàng quanh thân y liền bị phá hủy.

Sau đó, đôi mắt y tựa như bị bao phủ bởi một tầng sương mù mỏng.

Hồng Quân thấy sự việc đã thành, liền lại quay về Tử Tiêu Cung.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa lần này chưa từng lên Phúc Hắc Bảng, rất rõ ràng nhận ra Nhân Tộc đối với sự sùng kính của nàng càng thêm sâu sắc.

Nhân Tộc so sánh Nữ Oa với Thái Thanh Lão Tử, hiển nhiên là chọn lựa người trước.

Hơn nữa, Nữ Oa là Đại Địa Chi Mẫu.

Nàng nặn đất tạo người, ân tình đối với Nhân Tộc không nói cũng tự hiểu.

Nữ Oa vô cùng hân úy.

Cũng chính lúc này, nàng lập tức hiện Thánh uy, thông qua tượng đá quan sát Nhân Tộc.

"Đế Tân đáng ghét!" "Dám đối với ngô đẳng ta bất kính!" Nữ Oa không ngờ, nàng lại thấy cảnh tượng này.

Khuôn mặt tuyệt diễm mà đầy uy nghiêm kia tràn đầy thịnh nộ.

Uy nghiêm Thánh Nhân, há dung khiêu khích?!

Nữ Oa từ bao giờ bị người khác khinh nhờn đến mức này, lửa giận lúc này hầu như muốn xuyên phá cả thiên tế.

Ngay lúc Nữ Oa đang thịnh nộ, hư không trên cửu thiên, cuộn kim trục khổng lồ màu vàng của Hồng Mông Kim Bảng lại có dị động.

Mỗi một lần dị động đều đại biểu, lại có bảng xếp hạng mới sắp công bố.

Ức vạn vạn sinh linh đều lập tức dừng lại.

Cho dù là Nữ Oa, lửa giận trong lòng cũng đành tạm thời gác lại trước.

Chương 76

Mấy tôn Thánh Nhân chờ đợi bấy lâu, đều ánh mắt sáng ngời, đầy mong đợi.

"Sát!" "Ầm ầm!" Trong hư không, không ngừng cuộn trào cột sấm sét.

Một luồng uy áp cực kỳ đáng sợ ập đến. 【Hồng Mông Kim Bảng lần này công bố Thế Lực Bảng!】 【Thế Lực Bảng tổng hợp thực lực các giáo, các môn phái, phàm là kẻ lên bảng, giáo phái hoặc môn phái ấy đều có phần thưởng!】 【Bảng xếp hạng lần này, chỉ thu nhận mười vị trí đầu!】 Bảng xếp hạng lần này vừa ra, chúng sinh linh lại một phen nhiệt huyết sôi trào.

Sâu trong một dãy núi, yêu khí không ngừng ngưng tụ đã xông lên mây xanh.

"Yêu Tộc ngô đẳng ta nhất định có thể lên bảng!" "Yêu Tộc!" "Yêu Tộc!" "…" Khí thế Yêu Tộc dâng cao, yêu khí không ngừng cuộn trào.

Đến mức cách nơi này trăm công lý bên ngoài cũng không dám có bất kỳ sinh linh nào khác đến gần.

"Thế Lực Bảng, rất tốt." "Trong Yêu Tộc, Mai Sơn Thất Quái, Đát Kỷ đều đã lên bảng, tổng hợp thế lực, tự nhiên Yêu Tộc mạnh nhất." "Cho dù là Xiển Giáo cũng hoàn toàn không thể sánh bằng." Lục Áp đôi mắt kiên định nhìn Hồng Mông Kim Bảng, trong lòng đã có tính toán.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi nhìn thấy bảng xếp hạng lần này,

lại một lần nữa dấy lên hy vọng.

"Thế Lực Bảng!" "Xiển Giáo lại một lần nữa nghênh đón kỳ ngộ." "Chỉ cần lên bảng, đều có phần thưởng, hắc hắc hắc…" "Đệ tử Xiển Giáo do ngô đẳng ta tinh tâm chọn lựa, sau khi rèn luyện, căn nguyên huyết mạch đều là thất phẩm, có ai có thể sánh bằng?!" "Lần này, Xiển Giáo nhất định sẽ lên bảng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn một lần nữa lấy lại niềm tin, sự thâm độc trong mắt càng sâu.

Hiện nay, y hơn ai hết đều cần lên Hồng Mông Kim Bảng một lần nữa.

Y khẩn thiết muốn bù đắp lại hai đại cảnh giới tu vi đã mất.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi nhìn thấy bảng xếp hạng lần này, biểu cảm trên mặt lại có chút không tốt.

Khuôn mặt huyền ảo mà ánh sáng vàng bao phủ tựa như bị mây đen bao trùm.

"Thế Lực Bảng?" "Nhân Giáo của ngô đẳng ta chỉ có Huyền Đô một đệ tử…" Thái Thanh Lão Tử lẩm bẩm.

Đối với bảng xếp hạng lần này, y căn bản không có niềm tin lên bảng.

Cho dù Huyền Đô có sức chiến đấu có thể sánh với nửa tôn Thánh Nhân, nhưng chỉ có y một người, vẫn không thể sánh bằng sức chiến đấu của nhiều người như Xiển Giáo Tiệt Giáo.

"Lần này, e rằng vô duyên lên bảng." Thái Thanh Lão Tử rất nhanh buông bỏ chấp niệm, không còn rối rắm.

Nhưng Huyền Đô đang ở trong đạo trường lúc này lại có chút không cam lòng.

“Thế Lực Bảng!” “Nhân Giáo tuy chỉ có ngô đẳng ta một đệ tử, nhưng cũng là một đại Nhân Giáo!” “Khí vận Nhân Tộc lại càng là Xiển Giáo Tiệt Giáo không cách nào sánh bằng.” Ánh mắt Huyền Đô sắc bén.

Là đệ tử duy nhất được Nhân Giáo sủng ái, Huyền Đô chứng kiến đệ tử Xiển Giáo và Tiệt Giáo đều đã từng lên Hồng Mông Kim Bảng, nội tâm tự nhiên vô cùng khát vọng.

“Ta tuy là Nhân Tộc, nhưng dù là Nguyên Thủy Thiên Tôn cực kỳ kén chọn cũng đã công nhận ta.” “Ta còn là Chuẩn Thánh đầu tiên.” “Vì sao còn chưa thể lên bảng?!” Huyền Đô rất bất phục.

Y hai mắt nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, mong mỏi lần này nhất định phải lên bảng.Núi Tu Di.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn thấy bảng danh sách sắp công bố, vẻ mặt có chút phức tạp.

“Bảng danh sách lần này cũng công bố mười hạng đầu.” “Nhìn khắp Hồng Hoang, Xiển Giáo, Nhân Giáo, Tiệt Giáo, A Tu La, Địa Phủ, Yêu Tộc, Tây Phương… tính ra cũng không đủ mười hạng.

“Chẳng lẽ một vài loại “oai qua liệt tảo” cũng có thể lên bảng để đủ số ư?” “Nếu là như vậy, Tây Phương ta tất nhiên có thể lên bảng.” Chuẩn Đề Đạo Nhân bấm tay tính toán, vẻ mặt như nắm chắc phần thắng.

Bọn họ biết rõ, đệ tử Tây Phương Giáo căn bản không thể so với đệ tử các giáo khác.

Cho nên mới dùng phương pháp loại suy này.

“Thế Lực Bảng… thế lực Tây Phương ta dù thế nào cũng phải xếp trên A Tu La và Yêu Tộc chứ.” “Dù sao, có hai vị Thánh Nhân trấn giữ.” Chuẩn Đề tự nói tự thì thầm, đã tràn đầy tự tin.

Lần Thế Lực Bảng này, bọn họ nhất định sẽ lên.Cung Oa Hoàng.

Nữ Oa sau khi nhìn thấy bảng danh sách này, lại rơi vào trầm tư.

"Ta tuy là Yêu Tộc, nhưng cũng chưa từng chân chính thống lĩnh đệ tử Yêu Tộc." "Càng chưa từng kiến lập bất kỳ giáo phái nào, bảng danh sách lần này… liệu có tên ta không?" "Nếu Yêu Tộc lên bảng, vậy thân là Thánh Nhân Yêu Tộc, ta có thể nhận được ban thưởng không?" Nữ Oa giờ khắc này đã bắt đầu lo lắng chuyện này.

Còn về việc Đế Tân tiết độc tượng đá Nữ Oa, nàng tạm thời gác lại.Bích Du Cung.

Thông Thiên ngưng vọng cửu thiên, trên mặt không có quá nhiều khát cầu.

"Thế Lực Bảng, Tiệt Giáo ta vạn tiên triều bái, với thực lực này, tất nhiên sẽ lên bảng." Thông Thiên đã đạt đến cảnh giới không kiêu không nóng nảy.

Dù sao, ban thưởng của Kim Bảng trước đó, y đã nhận được rồi.

Lần này có thể lên bảng hay không đối với y mà nói, cũng không quá trọng yếu.

Nhưng y cũng có đủ tự tin, Tiệt Giáo tất nhiên sẽ lên bảng!

Sự tự tin này, không phải là tự cổ vũ bản thân, mà là đến từ thực lực tuyệt đối và tự tin.Cùng với một tiếng sấm sét nữa giáng xuống, trên cuộn vàng khổng lồ, chữ viết từ từ ngưng tụ.

Hạng mười, sắp công bố!【Hồng Mông Kim Bảng Thế Lực Bảng!

Chính thức công bố!】【Hồng Mông Kim Bảng Thế Lực Bảng hạng mười: Bách Vị Ốc】【Người sáng lập Bách Vị Ốc: Quy Nhất Đạo Nhân】【Bách Vị Ốc: Lấy vị giác của vạn vật sinh linh làm cảm

quan, thể nghiệm, đưa nó đến cực hạn, trăm vị thông vạn vật, hình thành trăm vị, dùng vị giết người trong vô hình một cách lặng lẽ.

Là sự tồn tại bí ẩn nhất, khủng bố nhất, tối tăm nhất, phân bố khắp Hồng Hoang.

Đạo của vị thực, phá giải khuyết điểm của sinh linh, dù là Thánh Nhân cũng có thể tìm được khuyết điểm của họ, tấn công, khiến họ không thể phòng bị.

Thường ẩn giấu chân diện mục dưới hình thái quán cơm ven đường, là thế lực mạnh nhất xếp hạng mười.】【Kim Bảng ban thưởng: Huyền Tinh mười vạn, Hỗn Độn Ma Thần nhục khu mười bộ.】Nội dung công bố, ức vạn vạn sinh linh ngây dại.

Quy Nhất Đạo Nhân? ?

Quy Nhất Đạo Nhân đã lâu không xuất hiện trên Hồng Mông Kim Bảng, lại xuất hiện theo cách này sao? ?

Tất cả sinh linh đều cảm thấy không thể tin nổi.

Đặc biệt là đối với "Bách Vị Ốc" do Hồng Mông Kim Bảng công bố này, bọn họ chưa từng nghe thấy.

"Bách Vị Ốc là cái gì?" "Nghe có vẻ như… mở quán cơm?" "Mở quán cơm vì sao còn có thể giết người trong vô hình??

Rốt cuộc đây là thủ đoạn gì?" "Đây lại còn là do Quy Nhất Đạo Nhân sáng lập nữa?" "……" Ức vạn vạn sinh linh đều nhìn nhau, không hiểu gì cả.

Mỗi sinh linh đều tỏ vẻ cực kỳ không hiểu.Núi Tu Di.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề mong chờ lên bảng nhìn thấy hạng mười của Thế Lực Bảng xong, cũng đều ngơ ngác.

"Thứ lên bảng này là cái quái gì vậy??" "Bách Vị Ốc?!

Hồng Hoang có thế lực như vậy sao?" Chuẩn Đề Đạo Nhân không thể chấp nhận được.

Y lập tức dùng thần niệm Thánh Nhân bắt đầu tìm kiếm khắp Hồng Hoang.

Y nhất định phải tìm thấy cái gọi là Bách Vị Ốc này.

Nhưng chuyện kỳ lạ đã xảy ra.

Y căn bản không cảm nhận được bất kỳ sự bất thường nào.

"Bách Vị Ốc?

Căn bản không có Bách Vị Ốc nào cả!!" Chuẩn Đề Đạo Nhân có chút sụp đổ.

"Chẳng lẽ, Bách Vị Ốc này thật sự ẩn giấu trong một thế lực nào đó ở Hồng Hoang?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhíu mày, đành phải chấp nhận thực tế này.

"Từ khi ta hóa hình đến nay, đều chưa từng nghe nói có thế lực này." "Dù là môn phái do Quy Nhất Đạo Nhân kiến lập, cũng không đến nỗi lặng lẽ tồn tại trong Hồng Hoang như vậy." Tiếp Dẫn Đạo Nhân dần dần lộ ra vẻ mặt khổ sở.

Y biết rõ thực lực của Quy Nhất Đạo Nhân.

Kim Bảng trước đó đều đã công bố rồi.

Chỉ là bọn họ không ngờ, Quy Nhất Đạo Nhân lại bố trí nhiều như vậy ở Hồng Hoang.Bát Cảnh Cung.

"Lại là Quy Nhất Đạo Nhân?" "Bách Vị Ốc này, là thủ bút của Quy Nhất Đạo Nhân?" "Y ẩn giấu trong Hồng Hoang, kiến lập môn phái này, rốt cuộc có mục đích gì?" Thái Thanh Lão Tử vốn dĩ đã yên tâm, lại dần dần lo lắng trở lại.

Căn cứ mô tả của Hồng Mông Kim Bảng về môn phái này, hiển

nhiên lực tấn công và chiến đấu lực cực kỳ mạnh mẽ.

Hơn nữa còn có thể giấu Thánh Nhân, thậm chí giấu cả Thiên Đạo!!

"Đây chỉ là hạng mười!!" "Vậy Nhân Giáo ta, e rằng không thể lên bảng rồi." Thái Thanh Lão Tử thở dài một hơi, coi như đã chấp nhận.Cung Ngọc Hư.

"Quy Nhất Đạo Nhân!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy tên Quy Nhất Đạo Nhân lên bảng, tâm tình vạn phần kích động.

Y thầm hạ quyết tâm, nhất định phải thông qua Bách Vị Ốc này để tiếp cận Quy Nhất Đạo Nhân.

Y cũng muốn gia nhập môn phái này!

"Đệ tử Xiển Giáo nghe lệnh, các ngươi mau chóng đến Hồng Hoang, lục soát mọi quán ăn, nhất định phải tìm ra Bách Vị Ốc." Nguyên Thủy Thiên Tôn đã không thể chờ đợi thêm nữa.

Dù hy vọng mong manh, y cũng nhất định phải thử.Bích Du Cung.

"Đạo của vị giác cũng có thể thành đạo sao?" "Dùng vị giết người trong vô hình, dù là Thánh Nhân cũng phải tránh lui ba xá, đây phải là loại thủ đoạn ám sát kinh khủng đến mức nào." Thông Thiên nhìn thấy mô tả của Hồng Mông Kim Bảng về Bách Vị Ốc, cảm thấy sợ hãi sâu sắc.

Vị giác, khẩu vị, một khi nhập thể, quả thực có thể khiến người ta không thể phòng bị.

Và có thể dùng thứ vô hình này hóa thành vũ khí tấn công, có thể tưởng tượng pháp lực thủ đoạn của nó cao minh đến mức nào.

Mà tiền đề là, bọn họ còn cần phải biết ẩn nấp và ngụy trang.

Thông Thiên chỉ đơn giản nghĩ một chút, liền cảm nhận được nỗi

sợ hãi sâu sắc trong đó.

“Xem ra, Tiệt Giáo không thể lên bảng rồi.” Thông Thiên có sự tự biết mình.

Hạng mười đã xuất hiện Quy Nhất Đạo Nhân, các giáo và môn phái khác đều không thể sánh bằng.Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân cũng đang quan sát Thế Lực Bảng này.

Sau khi nhìn thấy ba chữ “Bách Vị Ốc”, vẻ mặt của y có thể nói là khó coi đến cực điểm.

“Đây là cái gì?” “Đây là… một loại thế lực?” “Bách Vị Ốc có thể trở thành thế lực gì?” Hồng Quân vô cùng cạn lời.

Nhưng sau khi nhìn thấy Bách Vị Ốc là do Quy Nhất Đạo Nhân sáng tạo, vẻ mặt của y liền chuyển biến ba trăm sáu mươi độ.

“Đây hẳn thuộc về thế lực ám sát, ẩn nấp tốt như vậy, thậm chí ngay cả Thiên Đạo cũng chưa từng phát giác.” “Không hổ là Quy Nhất Đạo Nhân.” Sắc mặt Hồng Quân lại càng thêm ngưng trọng.Hiện tại Hồng Quân, có thể nói là cô lập vô viện.

Chương 77

Thiên Đạo sớm đã chạy mất, không biết khi nào mới quay lại.

Y hiện tại muốn tìm cái Bách Vị Ốc kia, cũng là hữu tâm vô lực.

Tuy nhiên, hiện tại cũng chính là thời cơ tốt để y bố trí Phong Thần.

"Chỉ là… những thế lực này, tốt nhất là đừng cản trở ta." Điều duy nhất Hồng Quân lo lắng chính là điều này.

Nếu Quy Nhất Đạo Nhân đã sớm thành lập Bách Vị Ốc, thì hy vọng thế lực này sẽ tiếp tục ẩn nấp.

Ánh mắt Hồng Quân lóe lên, sau đó lại chìm xuống.Cung Oa Hoàng.

"Quy Nhất Đạo Nhân!

Bách Vị Ốc!" Phượng mâu của Nữ Oa sáng lên, trong lòng tràn đầy khát vọng.

"Không ngờ, Quy Nhất Đạo Nhân lại kiến lập một thế lực ám sát ẩn nấp như vậy trong Hồng Hoang." "Xem ra, Hồng Hoang này cũng không an toàn." Nữ Oa tuy trong lòng kiêng kỵ, nhưng cũng càng ngày càng hướng về Quy Nhất Đạo Nhân.Mà giờ khắc này ở Triều Ca.

Một quán ăn không mấy bắt mắt tọa lạc trong thành Triều Ca.

Trong quán ăn, một người đàn ông trung niên, thân hình vạm vỡ tên là Lý Trùng ngẩng đầu nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng, thần tình vô cùng kích động.

"Không ngờ, ân công năm đó lại chính là Quy Nhất Đạo Nhân!" Lý Trùng tâm thần đại động, kích động không thôi.

Lý Trùng bất quá chỉ là một Nhân Tộc Hậu Thiên bình thường, tổ tông đời đời đều là đầu bếp nấu ăn.

Ngẫu nhiên gặp được Lục Phàm, mới có Bách Vị Ốc sau này.

Lý Trùng vẫn không biết thân phận của ân công đó, bây giờ mới từ Hồng Mông Kim Bảng mà biết được chân tướng.

Nghĩ đến đây, Lý Trùng kích động đến lệ rơi đầy mặt, từ từ quỳ bái xuống.

"Ân công…" "Đáng tiếc không thể gặp lại ân công một lần nữa." Lý Trùng không kìm được lau nước mắt.

Nếu không gặp Quy Nhất Đạo Nhân, y sớm đã hóa thành một nắm hoàng thổ rồi.

Trên thực tế, tu vi hiện tại của y đã vượt qua Huyền Đô của Tiên Thiên Nhân Tộc.

Ngay cả Thiên Đạo cũng không thể phát hiện sự tồn tại của y, có thể thấy tu vi của y cao sâu đến mức nào.

Lý Trùng chỉ có thể lặng lẽ hướng về phía Hồng Mông Kim Bảng, coi như đang quỳ bái Quy Nhất Đạo Nhân.

"Đệ tử bái tạ ân công." "Đệ tử nhất định không phụ kỳ vọng của ân công, sẽ truyền thừa đại đạo của vị này xuống, khiến Bách Vị Ốc phát dương quang đại." Lý Trùng vạn phần kích động.Trường Sinh Điện.

"???" Lục Phàm sau khi nhìn thấy hạng mười công bố trên bảng, trên mặt thoáng qua một tia dị sắc.

"Ta kiến lập sao?" "Ta kiến lập Bách Vị Ốc khi nào vậy?" Lục Phàm rơi vào hồi ức, thần tình mang theo một tia trêu đùa.

Dù sao, mỗi khi rảnh rỗi y đều rời khỏi Kim Ngao Đảo đi du lịch

khắp Hồng Hoang.

Đi qua một số nơi, làm nhiều chuyện có ý vô ý, bản thân y căn bản không để tâm.

“Bách Vị Ốc, có chút quen thuộc.” “À… nhớ ra rồi.” Lục Phàm bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Y quả thực khi đến địa giới Nhân Tộc, từng vì buồn chán không có ai nói chuyện mà tùy tiện vào một quán ăn.

Khi đó ông chủ quán ăn đó tên là Lý Trùng.

“Khi đó ta đã lâu không ăn món ngon thời Địa Cầu, dù đã tu luyện đến mức không cần ăn uống cũng vẫn muốn nếm thử, liền tiện tay ném cho y một bản thực phổ do hệ thống ban thưởng.” “Không ngờ, tên này lại phát triển đến trình độ này.” “Cái tên Bách Vị Ốc này, quả thực cũng là ta bảo y đổi.” “Như vậy mà nói, quả thực là ta kiến lập.” Lục Phàm từ từ gật đầu, nhưng vẫn không để tâm.

Chỉ có thể nói, Lý Trùng này vận khí không tệ.

Cùng với việc Hồng Mông Kim Bảng công bố hoàn tất, ban thưởng cũng lập tức phát ra.

Mà Lục Phàm căn bản không thèm những ban thưởng này, liền tặng tất cả cho Lý Trùng.Tiếp theo, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.【Hồng Mông Kim Bảng Thế Lực Bảng hạng chín: Dược Tiên Quật】【Người kiến lập: Quy Nhất Đạo Nhân】【Dược Tiên Quật: Lấy thuốc làm chủ, có thể hóa giải mọi thứ khó giải, hóa giải mọi ân oán tình thù, không bi không hỷ, liền có thể đứng ở nơi bất bại.

Thuốc là thuốc dưỡng, cũng có thể là độc dược.

Dược Tiên Quật, tông phái luyện dược, vạn vật thế gian đều có thể nhập dược, độc tính cực mạnh, dù là Thánh Nhân cũng không thể

xem nhẹ.

Không dễ dàng ra tay, một khi ra tay, Hồng Hoang tận diệt.

Độc dược trí mạng lợi hại nhất, có thể thao túng Thánh Nhân, một giọt liền có thể diệt một tộc.】【Kim Bảng ban thưởng: Âm Dương Hỗn Độn Ngọc Đỉnh mười vạn, Thối Băng Tinh Liên mười vạn, Hỗn Độn Thần Ma tinh huyết mười giọt.】Nội dung công bố, ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang lại một lần nữa bị làm mới thế giới quan.

"Lại là do Quy Nhất Đạo Nhân kiến lập?" "Quy mô của Dược Tiên Quật này rốt cuộc lớn đến mức nào?" "Vì sao chưa từng nghe nói có tông phái dùng thuốc lợi hại đến vậy?" "Quá khủng khiếp rồi!!" "Một giọt độc dịch liền có thể diệt một tộc?!!" "……" Ức vạn vạn sinh linh đều run rẩy.

So với lời giới thiệu về Bách Vị Ốc vừa nãy, Dược Tiên Quật này dường như còn khủng bố hơn.

Bách Vị Ốc có thể giết người trong vô hình, Dược Tiên Quật thì một giọt độc dịch diệt một tộc.

Điều này… ức vạn vạn sinh linh đều hít sâu một hơi khí lạnh.

Điều này khiến bọn họ càng thêm nản lòng thoái chí, trong lòng kính sợ.

Vốn dĩ sinh tồn ở Hồng Hoang này đã đủ gian nan, không ngờ còn ẩn giấu nhiều tông phái khủng bố như vậy.Núi Tu Di.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn bảng danh sách công bố, càng nhìn trong lòng càng bất an.

"Dược Tiên Quật?" "Một giọt độc dịch liền có thể diệt một tộc!?" "Đây… là do Quy Nhất Đạo Nhân kiến lập." Tiếp Dẫn Đạo Nhân vốn trầm ổn hơn giờ khắc này cũng kinh khủng lặp lại mấy dòng chữ trên Kim Bảng.

“Không biết Dược Tiên Quật này rốt cuộc ẩn giấu ở đâu?!!” “Khiến sinh linh Hồng Hoang hoảng loạn bất an quá!” Chuẩn Đề Đạo Nhân không kìm được nuốt nước bọt, trông có vẻ vô cùng căng thẳng.Bát Cảnh Cung.

“!!” “Có thể thao túng Thánh Nhân?!” “Đây quả là cao thủ luyện dược!” “Dù là ta giỏi luyện chế đan dược, cũng không thể luyện chế ra đan dược có thể thao túng Thánh Nhân.” Thái Thanh Lão Tử bị chấn động sâu sắc.

Thủ pháp như vậy rốt cuộc cần tu vi đến mức nào?!!Cung Ngọc Hư.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng mặt lộ vẻ kinh khủng.

Y không ngờ, trong Hồng Hoang lại còn ẩn giấu nhiều tông phái khủng bố như vậy.

Hơn nữa đều là do Quy Nhất Đạo Nhân kiến lập!

Giờ khắc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn thậm chí có chút sợ hãi.

Suy đi nghĩ lại, Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn lập tức triệu hồi đệ tử, ngừng tìm kiếm dấu vết Bách Vị Ốc.Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng mặt trầm như nước.

“Dược Tiên Quật!” “Quy Nhất Đạo Nhân vì sao lại kiến lập tông phái như vậy?” Thông Thiên đối với Quy Nhất Đạo Nhân càng ngày càng không hiểu.

Chẳng lẽ là vì y thân là Thánh Nhân tu vi quá thấp, nên không thể hiểu được sao?

Đầu tiên là Bách Vị Ốc, bây giờ lại là Dược Tiên Quật.

Rốt cuộc muốn làm gì?

Thông Thiên trăm mối vẫn không có lời giải.

“Quy Nhất Đạo Nhân nếu thật sự muốn bất lợi với Hồng Hoang, búng tay liền có thể hủy diệt.” Thông Thiên vẫn kiên tin, Quy Nhất Đạo Nhân không có uy hiếp đối với Hồng Hoang.Mà giờ khắc này, ở một nơi sâu trong dãy núi có kết giới.

Một động thiên phúc địa tựa tiên cảnh tản ra những luồng sáng xanh lục yếu ớt.

Thiên lý dược điền đã mọc ra linh khí, tinh oánh dịch thấu.

Ánh sáng xanh lục càng tản ra sinh cơ, không ngừng sinh trưởng.

Một nữ tử mặc bạch sam, thân hình yểu điệu nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng, từ từ quỳ xuống, đồng tử lóe lên ánh sáng kỳ dị.

“Ân công…” “Ta cuối cùng cũng biết ân công!” Nữ tử thành kính mà sùng bái.

Nàng chính là chủ nhân Dược Tiên Quật này, Diêu Ngọc Nhi.Trường Sinh Điện.

Lục Phàm nhìn thấy thế lực này lại là do chính mình kiến lập, rất nhanh liền nhớ ra.

“Dược Tiên Quật, hình như là dược nữ Diêu Ngọc Nhi kia.” Trong đầu Lục Phàm hiện lên một khuôn mặt thanh lệ khả nhân, sau đó mỉm cười nhàn nhạt.

Không ngờ, dược nữ này lại dưới sự chỉ điểm của y mà đạt được thành tựu như vậy.

Nói ra cũng thật khéo.

Khi đó Lục Phàm thấy cảnh đẹp ở khu rừng sâu đó, đặc biệt ngồi trên một cây đại thụ ngắm tàn dương.

Vừa hay có một con rắn dài bò đến gần.

Diêu Ngọc Nhi ra tay cứu giúp, bị rắn cắn.

“Dược nữ này tâm tư đơn thuần, căn bản không biết con rắn này không làm ta bị thương, lại ngược lại khiến nàng bị rắn cắn.” “Ta đã chữa thương cho nàng, sau đó lại cho nàng một bản Bách Thảo Tập do hệ thống ban thưởng.” “Không ngờ, dược nữ này lại có thể đạt đến cảnh giới này!” Ánh mắt Lục Phàm lộ ra chút tán thưởng.

Sau đó, phần ban thưởng này y cũng không cần, trực tiếp đều cho Diêu Ngọc Nhi.Cung Oa Hoàng.

Nữ Oa giờ khắc này chính tâm sự nặng nề.

“Quy Nhất Đạo Nhân… rốt cuộc là tồn tại như thế nào?” “Bồi dưỡng những thế lực này, rốt cuộc là vì sao?” Nữ Oa nghĩ có chút thất thần.

Nàng thật mong có thể tận mắt gặp Quy Nhất Đạo Nhân một lần, như vậy cũng đủ mãn nguyện.Mà lúc đó, ức vạn vạn sinh linh đều rơi vào nỗi sợ hãi về những tông phái vô danh trong Hồng Hoang.

Những tông phái này, còn lợi hại hơn bất kỳ Xiển Giáo, Tiệt Giáo, Nhân Giáo nào.

So sánh với chúng, những giáo phái vốn tự hào ở Hồng Hoang này, lập tức mất đi cảm giác thành tựu và ưu việt.

Nhưng điều này cũng là tất nhiên.

Ai bảo đối phương là Quy Nhất Đạo Nhân chứ!Ngay sau đó, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.

Hiện tại, đã không có bất kỳ một vị Thánh Nhân nào kỳ vọng mình có thể lên bảng.

Bởi vì bọn họ biết, không có cơ hội!

Căn bản không thể nào!【Hồng Mông Kim Bảng Thế Lực Bảng hạng tám: Túy Vân Lâu】【Người kiến lập: Quy Nhất Đạo Nhân】

【Túy Vân Lâu: Dùng rượu kết bạn, say thiên hạ.

Đại đạo của rượu, dung hợp quy tắc thiên địa, tự do bay lượn giữa vũ trụ Thiên Đạo, đến đi vội vã.

Chúng nhân giai say ta độc tỉnh, vượt ra ngoài quy tắc Hồng Hoang, dùng rượu kết nối vạn vật, ngay cả Thiên Đạo cũng không thể từ chối.】【Kim Bảng ban thưởng: Kim Ngọc Hỗn Độn Hồ Lô, Kim Tuệ mười vạn, Băng Tinh Mạch Kiệt mười vạn, Tiên Thiên Nhâm Thủy mười vạn giọt.】Lúc đó, chúng nhân nhìn thấy tông phái này, đã tê dại rồi.

Không ngoài dự liệu, vẫn là Quy Nhất Đất Nhân!

“Quy Nhất Đạo Nhân rốt cuộc đã kiến lập bao nhiêu tông phái??” “Mười hạng lần này, hẳn đều là do Quy Nhất Đạo Nhân kiến lập cả nhỉ?” “……” Ức vạn vạn sinh linh đều bắt đầu bàn tán.Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử đã mất khả năng kiểm soát biểu cảm.

Chương 78

"Rượu cũng có thể có đại đạo quy tắc sao??" "Đại đạo của rượu!!" "Vì sao ta chưa từng nghe nói?" Thái Thanh Lão Tử quả thực ngây dại.

Hạng tám lần này, dưới sự mô tả không nói rõ quá nhiều tính tấn công.

Nhưng lại nói rằng Thiên Đạo cũng không thể từ chối!

"Rốt cuộc là rượu như thế nào?" "Có thể khiến Thiên Đạo cũng không thể từ chối?" Thái Thanh Lão Tử chỉ nhìn thấy lời mô tả này, cũng không khỏi động lòng.

Nghĩ đến, nếu uống loại rượu này, nhất định sẽ có hiệu quả không ngờ.

Chỉ tiếc là, không thể tìm thấy.

Những thế lực trên bảng công bố này, không tìm thấy được một cái nào cả.

"Ai…" "Dù là Thánh Nhân, lại có ích gì?!!" Thái Thanh Lão Tử liên tục bị đả kích, giờ khắc này nảy sinh sự tự nghi ngờ nghiêm trọng.Cung Ngọc Hư.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Túy Vân Lâu hạng tám, trong lòng không khỏi có chút thất thần.

Y cũng vạn phần khao khát.

"Quy Nhất Đạo Nhân, nếu ngài đang quan sát sinh linh Hồng Hoang, có thể nghe thấy lời cầu nguyện thành kính của đệ tử không?" "Đệ tử nguyện ý trả bất cứ giá nào, mong Quy Nhất Đạo Nhân chỉ dẫn ta đến Túy Vân Lâu." Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức quỳ bái

xuống.

Tuy nhiên, y không nhận được bất kỳ hồi đáp nào.Bích Du Cung.

“Túy Vân Lâu?” “Tông phái này lại lĩnh ngộ được đại đạo của rượu?!” Thông Thiên chấn kinh.

Trong số sinh linh Hồng Hoang, những người có năng lực, thiên phú không tệ, căn nguyên thượng giai cũng chỉ có một số ít.

Mà có thể trực tiếp lĩnh ngộ đến đại đạo của rượu, lại còn phát huy đến cảnh giới như vậy, đó phải là tồn tại có thiên phú đến mức nào?

Thông Thiên thực sự không thể nghĩ ra, rốt cuộc sẽ là ai!

E rằng ngay cả y, cũng chưa chắc có thể lĩnh ngộ được cảnh giới này!

Thông Thiên lắc đầu, cảm thán một phen.

“Sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân.” Vốn dĩ cho rằng tu luyện đến Thánh Nhân đã là tồn tại đỉnh cao.

Nhưng những tông phái ẩn giấu trong Hồng Hoang này, chưa hiển lộ chân thân, mới là những kẻ ghê gớm thực sự.

Mà việc bọn họ phô trương thanh thế kiến lập Xiển Giáo, Tiệt Giáo, Nhân Giáo, bây giờ nhìn lại, dường như chỉ là một trò cười.

“Thật đúng là đả kích mà!” Trong lòng Thông Thiên dâng lên một tia cay đắng.Mà lúc đó, Túy Vân Lâu.

Một người đàn ông dung mạo không nổi bật đang quỳ bái trên mặt đất.

“Đông!

Đông!

Đông!" Người đàn ông gần như dùng hết sức lực dập đầu, máu chảy đầm đìa trên trán cũng chẳng hề bận tâm.

"Ân công!" "Ta cuối cùng cũng lại nhận được tin tức của ngài." "Thì ra ngài chính là Quy Nhất Đạo Nhân!" "Đệ tử bái kiến Quy Nhất Đạo Nhân!" Người đàn ông dường như cuối cùng cũng tìm được người thân, tìm được chỗ dựa, hai hàng nước mắt nóng hổi lăn dài.

Nếu không gặp Lục Phàm, y sớm đã luân hồi không biết bao nhiêu lần.

Cứ thế hồn hồn ngạc ngạc, không biết thiên mệnh, không biết vì sao mình sống.

Hiện tại, y có Túy Vân Lâu, lĩnh ngộ đại đạo của rượu, sớm đã thoát thai hoán cốt.

Ngàn năm nay, y tung hoành Hồng Hoang, thậm chí đã từng tìm kiếm ngoài Thiên Đạo, chỉ để tìm ân công.

Nhưng khổ sở không có kết quả.

Hiện tại, đột nhiên nhận được tin tức ân công chính là Quy Nhất Đạo Nhân, trong lòng tự nhiên vô cùng kích động.Trường Sinh Điện.

Lục Phàm nhìn thấy lại là tông phái do chính mình kiến lập, đã mất hứng thú.

Thực sự là những hành động có ý vô ý của y quá nhiều, cũng lười suy nghĩ.

Nhưng y quả thực nhớ tên người đàn ông đó, Trương Thiết Trụ.

"Thế mà đã trở thành một tông phái, biết ẩn nấp ở Hồng Hoang không lộ diện, cũng coi là thông minh." Lục Phàm đơn giản bình luận mấy câu, liền động tâm tư.

Y thần niệm vừa động, liền theo manh mối trực tiếp tìm đến Túy

Vân Lâu.

"Còn thiết lập kết giới." "Ta vốn không thường xuyên kiểm tra tình hình khắp Hồng Hoang, hay là để ta xem xem, còn có bao nhiêu kết giới như vậy!" Lục Phàm dường như đã phát hiện ra điều thú vị, tâm tư cũng hoạt bát lên.

Một đạo thần niệm nhanh chóng bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Bao gồm một cây một cỏ, mỗi một sinh linh, mỗi một tấc đất… Cứ thế tìm kiếm một lượt, Lục Phàm cũng kinh ngạc.

"Thế mà có hai ba chục cái." "Đều là do ta vô tình mà kiến lập sao?" Lục Phàm có chút bật cười.

Hồng Mông Kim Bảng nói chỉ ghi nhận mười hạng đầu, quả thực không lừa ta.Ngay sau đó, Hồng Mông Kim Bảng liền tiếp tục công bố.

Ức vạn vạn sinh linh cũng tò mò, rốt cuộc còn có tông phái như thế nào nữa?

Cùng với những nét chữ vàng dần ngưng tụ, mấy hàng chữ lớn hiện ra trên cuộn vàng khổng lồ.【Hồng Mông Kim Bảng Thế Lực Bảng hạng bảy: Chiến Thần Điện】【Người kiến lập: Quy Nhất Đạo Nhân】【Chiến Thần Điện: Đúng như tên gọi, nhục thân cường hãn đến mức là Chiến Thần, chuyên tu luyện nhục thân, dù Thiên Đạo Chí Bảo cũng không thể tổn thương một li, mỗi một tấc cơ bắp cứng rắn và cường hãn như Hỗn Độn Huyền Thiết, mọi công kích pháp lực nhận vào đều sẽ phản phệ lại kẻ tấn công.】【Kim Bảng ban thưởng: Thiết Huyết Chi Mâu mười vạn, Ám Ảnh Chiến Giáp mười vạn.】 Cùng với nội dung công bố, trên cuộn vàng xuất hiện sương máu cuồn cuộn ngàn vạn dặm.

Sương máu khắp trời bao phủ trong một khoảng hư không, đột

nhiên phát ra tiếng gào thét trầm thấp.

"Hống!" "Hống!" "Hống!" "……" Trong sương máu lao ra hàng trăm binh sĩ mặc giáp đen cao trăm mét.

Khắp người bọn họ bao phủ một cỗ lệ khí gần như ngưng tụ thành thực thể.

Cỗ lệ khí đó xuyên qua cuộn vàng, dù biết chỉ là hình ảnh, cũng không kìm được bị sự khủng bố của lệ khí này chấn kinh.

Hình ảnh chuyển động, chỉ trong một cái phẩy tay của bọn họ liền nhẹ nhàng hủy diệt trời đất.

Lấy nhục thân làm vũ khí, quét ngang một vùng!

Giữa thiên địa vô tận sương máu cuồn cuộn, tất cả đều hóa thành tro bụi.

Bọn họ đầu đội mũ giáp làm từ chất liệu đặc biệt, chỉ lộ ra một đôi mắt kiên nghị vô cùng lạnh lẽo thấu xương.

Đôi mắt đó như vực sâu vô tận, ngay cả Thánh Nhân cũng không thể chống đỡ.

Hình ảnh dần mờ đi, tất cả mọi người sợ hãi đến không dám thở mạnh.

Rõ ràng chỉ có một trăm người, lại có cảm giác là ngàn quân vạn mã!

Quá khủng khiếp!!!

Ức vạn vạn sinh linh giờ khắc này đều run rẩy.

Ngay cả Yêu Tộc vốn dĩ khí thế mười phần, yêu khí trùng thiên từ đầu, cũng hoàn toàn bị cảnh tượng trong hình ảnh chấn động, không dám dễ dàng ra tay.

“Trong Hồng Hoang, thật sự có tồn tại như vậy sao?” “Chiến Thần?!!” “Vị Chiến Thần này e rằng có uy lực của Thánh Nhân.” “Điều này tương đương với một trăm vị Thánh Nhân sao???” “……” Ức vạn vạn sinh linh đều hít sâu một hơi khí lạnh.Núi Tu Di.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhíu chặt mày, ánh mắt rất lâu không rời khỏi Hồng Mông Kim Bảng.

Chiến lực này!!

“Đây chính là Chiến Thần Điện?!” “Thế lực ẩn giấu trong Hồng Hoang?” Tiếp Dẫn nói xong, giọng nói thậm chí có chút run rẩy.

Không thể tưởng tượng được, một khi thế lực Chiến Thần Điện này hiển lộ từ thế giới Hồng Hoang, sẽ mang lại hậu quả như thế nào.Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử xem xong hình ảnh này, tâm tình rất lâu không thể bình tĩnh.

“Chiến Thần Điện!” “Một trăm Chiến Thần!” “Rốt cuộc ẩn giấu ở đâu?” Thái Thanh Lão Tử dù là cảnh giới Tứ Trọng Thiên đỉnh phong, đối với chiến lực khủng bố hóa thành tro bụi trong khoảnh khắc của hình ảnh vừa rồi cũng kiêng kỵ.

Huống hồ, đây là một trăm Chiến Thần!

Mỗi một vị, đều đủ để nghiền ép những vị gọi là Thánh Nhân như bọn họ!

Thái Thanh Lão Tử thở dài một hơi trọc khí, cảm thấy bản thân mình nhỏ bé.

Nếu không phải Hồng Mông Kim Bảng công bố, y e rằng vĩnh viễn sẽ không biết.

Nỗi sợ hãi đối với sự không biết này, khiến tất cả sự kiêu ngạo từ

khi Thái Thanh Lão Tử đản sinh đến nay đều hóa thành tro bụi.

Trong lòng chỉ còn lại sự tự ti vô tận.

Sự tự ti này đối với một vị Thánh Nhân từng vô cùng kiêu ngạo mà nói, chính là một đả kích trí mạng!Cung Ngọc Hư.

Nguyên Thủy Thiên Tôn càng là nhìn thấy Nguyên Thần run rẩy, toàn thân không kìm được phát run.

"Điều này… tuyệt đối không phải tu vi Thánh Nhân, nhưng vì sao… vì sao chiến lực của bọn họ lại đủ để sánh ngang Thánh Nhân?!!" "Một trăm Chiến Thần!

Nhục thân cường hãn đến vậy!" Điều này hoàn toàn vượt quá tưởng tượng của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Trong hình ảnh vừa nãy, một trăm Chiến Thần này chưa từng thi triển bất kỳ pháp lực tu vi nào.

Chỉ một cú đấm vào mặt đất, lại khiến đại địa sụp lún trong khoảnh khắc, hóa thành tro bụi.

Lệ khí gần như ngưng tụ thành thực thể càng mạnh hơn cả Hỗn Độn Cương Phong.

"Chiến Thần Điện!

Rốt cuộc ẩn nấp ở đâu trong Hồng Hoang?" Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh khủng tự nói tự thì thầm.

Nếu Chiến Thần Điện có một ngày xuất hiện ở Hồng Hoang, tất sẽ gây ra Hồng Hoang đại kiếp a!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn hít ngược một hơi khí lạnh, nhưng vẫn không kìm được run rẩy.Bích Du Cung.

Thông Thiên ngưng thị cuộn vàng khổng lồ, hai con mắt suýt nữa trợn trừng ra ngoài.

“Chiến Thần Điện do Quy Nhất Đạo Nhân kiến lập!” “Thế mà có được chiến lực như vậy!

Quả nhiên không tầm thường!” Trong mắt Thông Thiên tràn đầy khao khát vô tận.

Y đối với Quy Nhất Đạo Nhân càng ngày càng tôn sùng, dường như đối đãi thần minh.

Thậm chí còn cung kính và kiêng kỵ hơn cả đối với Thiên Đạo.

Các đệ tử Tiệt Giáo trên Kim Ngao Đảo sớm đã nhìn ngây dại.

Bọn họ mắt lớn trừng mắt nhỏ, trên mặt đều viết rõ mình là một phế vật!

Chương 79

So với một trăm Chiến Thần của Chiến Thần Điện, bọn họ chính là kiến.

Đa Bảo, Tam Tiêu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu bọn họ thân là cường giả Chuẩn Thánh, càng cảm thấy hổ thẹn sâu sắc.Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân càng là cằm rất lâu không thể khép lại.

Cả người y cứng đờ trên vân sàng, vẻ mặt cực kỳ mơ hồ.

"Trong Hồng Hoang này thế mà ẩn giấu thế lực khủng bố như vậy!" "Quy Nhất Đạo Nhân rốt cuộc là địch hay hữu?" Hồng Quân bắt đầu đau khổ.

Y nhíu mày, muốn thử lại dùng lực Thiên Đạo để tra xét.

Nhưng suy nghĩ kỹ, cuối cùng vẫn từ bỏ.

"Ta đã hợp Thiên Đạo không biết bao nhiêu năm tháng, đều chưa từng phát hiện những thế lực ẩn giấu trong Hồng Hoang này, bây giờ thử tra xét cũng tự nhiên không có kết quả." "Vạn nhất không cẩn thận bị phản phệ, sẽ phản tác dụng a." Hồng Quân lắc đầu, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Hiện tại Thiên Đạo đã bỏ chạy, y thậm chí không có đối tượng để thương lượng.

Nhiều thế lực như vậy được công bố ra, gây ra một mảnh hỗn loạn ở Hồng Hoang, lẽ nào không nên ngăn chặn sao?

"Cứ thế này nữa, Phong Thần Lượng Kiếp của ta còn có thể tiến hành bình thường được không?" Hồng Quân nghĩ đến đây, liền lập tức dùng thần thức thám thính Cung Oa Hoàng.

Lại phát hiện Nữ Oa không có chút động tĩnh nào.Cung Oa Hoàng.

Nữ Oa đang nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, rơi vào kinh ngạc và hoảng sợ.

Đồng thời cũng được mở rộng tầm mắt!

"Không ngờ, Quy Nhất Đạo Nhân lại còn kiến lập một thế lực như vậy." "Chỉ riêng nhục thân đã có thể phóng ra uy áp sánh ngang Thánh Nhân, quả nhiên không tầm thường." "Xem ra, ta phải nhanh chóng tu luyện đến tu vi Thiên Đạo mới được." Nữ Oa giờ khắc này bị việc công bố thế lực trên Hồng Mông Kim Bảng kích thích sâu sắc.

Nàng nhất định phải khiến bản thân mạnh hơn!

Mà tâm tư này, liền lập tức bị Hồng Quân bắt được.

Sau khi biết Nữ Oa hiện tại chỉ muốn tập trung vào sự nghiệp, vẻ mặt của y còn khó coi hơn cả quả khổ qua.

"……" "Đế Tân tiết độc tượng đá Nữ Oa, Nữ Oa lại không có phản ứng gì sao?" "Xem ra, ta phải tự thân ra tay lần nữa." Hồng Quân vô cùng bất đắc dĩ.Giờ khắc này, ở một kết giới nào đó trong Hồng Hoang.

Một vùng đất hoang dã rộng vạn công khuyết, kiến lập những kiến trúc nguy nga được xây bằng đá.

Nhìn vào không thấy bất kỳ thực vật xanh nào, chỉ có cát vàng khắp trời.

Lúc này, một trăm Chiến Thần đó đang đứng giữa cát vàng, ngẩng đầu nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng.

"Là ân công!" "Thì ra, ân công chính là Quy Nhất Đạo Nhân!" Vị Chiến Thần dẫn đầu bước lên, quỳ bái về phía Kim Bảng.

"Bá bá!" Chín mươi chín Chiến Thần phía sau y động tác chỉnh tề

nhất quán.

Từ trong đôi mắt kiên nghị tàn nhẫn lại như vực sâu của bọn họ có thể nhìn rõ một tia sáng dịu dàng lướt qua.

Bọn họ vốn dĩ đều là con cái nhà nghèo, từ nhỏ đã cùng nhau ăn xin ở một nơi.

Một lần ngẫu nhiên gặp được Lục Phàm, vận mệnh của bọn họ mới thay đổi.

Chỉ là sau này, khi bọn họ có bản lĩnh muốn tìm Lục Phàm, lại ở Hồng Hoang tra vô thử nhân (không tìm thấy người này).

"Nghĩ đến năm đó ân công không muốn lộ diện, mới ẩn nấp trong Hồng Hoang." "Ân công chưa lên tiếng, bọn ta liền tiếp tục ẩn nấp." "Chỉ cần ân công cần bọn ta, bọn ta tất sẽ liều mình!" "Hống!" "Hống!" "……" Một trăm Chiến Thần bùng cháy ngọn lửa hùng hùng trong cơ thể, cát vàng khắp trời cũng theo đó vặn vẹo.Trường Sinh Điện.

Ánh mắt Lục Phàm vừa thu lại từ Chiến Thần Điện, trong mắt lộ ra một tia vui mừng.

"Không ngờ, mấy tiểu gia hỏa này đều đã trưởng thành thành Chiến Thần rồi." Lục Phàm còn có chút kinh ngạc.

Nhưng trong đầu y, vẫn là hình ảnh bọn họ mười hai mười ba tuổi.

"Ta năm đó đã cho bọn họ một bản Chiến Thần công pháp, dùng để cường thân kiện thể, sau này dựa vào sức mình mà sinh tồn, không ngờ vô tâm cắm liễu liễu thành âm (vô tình lại thành công)." "Đạt được thành tựu như vậy, đã là không dễ." Lục Phàm khẽ gật đầu biểu đạt tán thưởng.

Dù sao, bọn họ đều là Nhân Tộc Hậu Thiên.

Nghĩ đến, cũng là vì công pháp Lục Phàm cho bọn họ thực sự quá tốt.

"Chờ Kim Bảng công bố xong, cũng là lúc nên nghĩ cách để đệ tử Tiệt Giáo đều thăng tiến một chút." Lục Phàm đã đưa chuyện này vào nghị trình.

Chỉ là y không muốn làm quá rõ ràng, bại lộ thân phận.

Vẫn là lợi dụng Hồng Mông Kim Bảng sẽ ổn thỏa hơn.Mà giờ khắc này, ức vạn vạn sinh linh vẫn chìm đắm trong nỗi sợ hãi của thế lực Chiến Thần Điện này.

Đây mới là hạng bảy, đã khủng bố đến mức này.

Bọn họ không dám tưởng tượng, những hạng xếp cao hơn nữa sẽ là tồn tại như thế nào?!!

Đột nhiên cảm thấy Hồng Hoang này vô cùng nguy hiểm là sao vậy??

Ngay cả mấy vị Thánh Nhân đó, cũng cảm thấy Hồng Hoang khắp nơi là nguy cơ.

Khí tràng liền lặng lẽ suy yếu đi.Giờ khắc này, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.【Hồng Mông Kim Bảng Thế Lực Bảng hạng sáu: Hoa Ảnh Cung】【Người kiến lập: Quy Nhất Đạo Nhân】【Hoa Ảnh Cung: Hoa của tự nhiên, hấp thu tinh hoa linh khí thiên địa, tu đại đạo của hoa, trải rộng khắp Hồng Hoang, thiện về đánh cắp, khắp nơi đều thấy bóng dáng của nó.

Hương hoa tập nhân, hoa cũng là lợi khí, cực tận nhu, cực tận cương, là một trong ba vũ khí cứng rắn nhất của Thiên Đạo, Thiên Đạo không thể phá.】【Kim Bảng ban thưởng: Tinh Túy Ngọc Cốt Trượng mười vạn, Vạn Hoa Đồ Tập một bộ.】Trên cuộn vàng khổng lồ liền xuất hiện một biển hoa.

Biển hoa có thể nhìn thấy bằng mắt thường lại bị từng luồng tử khí nồng đậm bao phủ.

Mỗi một đóa hoa lại vô cùng tham lam hấp thu những tử khí không ngừng này, lộ ra linh trí.

Rõ ràng là một bức tranh đẹp đẽ, nhưng nhìn vào lại khiến da đầu người ta tê dại.Trong khoảnh khắc, sắc trời đột biến.

Một biển hoa hóa thành sóng đen không ngừng cuộn trào, phát ra tiếng kêu chói tai.

Như hàng vạn con dã thú gặp phải nỗi đau đớn mà không ngừng ai oán.

"A!!!" "Hống!!" "……" Chỉ thấy phía trên sóng đen đó lại đứng một nữ tử thân hình mảnh khảnh, đầu đội khăn đen yêu kiều.

Nữ tử hai tay thi triển pháp thuật, khống chế biển hoa này.

Biển hoa như một vũ khí huyền ảo, có thể hóa thành bất kỳ hình thức nào, khiến người ta không thể phòng bị.

Một hóa hai, hai hóa ba, ba hóa vạn vật.

Một người và một biển hoa, liền có thể trong khoảnh khắc phúc diệt thiên địa.

Hình ảnh kết thúc, cảm giác ngạt thở bị biển hoa bao vây vẫn khiến ức vạn vạn sinh linh không thể thích ứng.

Đặc biệt là tiếng kêu chói tai đó, dường như thấu tận linh hồn.

"Quá khủng khiếp, không ngờ cái tên phong nhã như vậy, thực tế lại khủng bố đến thế." "Biển hoa này thế mà có thể dưỡng thành pháp bảo lợi hại đến vậy!

Thủ đoạn này chưa từng có!" "……" "Cái luồng khí màu tím vừa nãy là cái gì?" "Chẳng lẽ là linh khí đặc biệt nào đó?" "……" Ức vạn

vạn sinh linh đều lấm tấm mồ hôi lạnh mà bàn tán nhỏ giọng.Núi Tu Di.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề ngẩng đầu nhìn tình hình các nữ tử hái trà, vẻ mặt đầu tiên là căng thẳng, sau đó từ từ giãn ra, cuối cùng lại hiện lên sự kinh ngạc và nghi hoặc sâu sắc.

Hoàn toàn ngây người!!

Hoàn toàn ngây người!!

"Không nhìn nhầm chứ??" "Những lá trà này… mỗi một lá, đều đã ngưng tụ thành đạo pháp." "Tức là, mỗi một lá trà này đều tương đương cấp độ Hỗn Độn Chí Bảo!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân thân là Thánh Nhân, tự nhiên nhìn kỹ càng và thấu triệt hơn những sinh linh kia.

Y lập tức nhìn ra lá trà không đúng.

Chưa kể có nhiều lá trà cấp độ Hỗn Độn Chí Bảo như vậy, chỉ riêng việc những nữ tử này nhẹ nhàng hái xuống, đã thực sự đáng sợ rồi.

"Bọn họ rốt cuộc làm thế nào?" "Hai ngón tay khẽ búng một cái, liền hủy hoại Hỗn Độn Chí Bảo!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân hít sâu mấy hơi.

Điều này quả thực quá kinh khủng!

"Trà… cũng có thể có đạo sao?" "Chỉ tiếc hình ảnh chỉ hiển lộ một phần thực lực của thế lực này." Chuẩn Đề Đạo Nhân hoàn toàn chìm đắm trong hình ảnh, cả người trông có vẻ vô cùng ngây dại.

Y không dám tưởng tượng, nếu những nữ tử này thật sự ra tay, sẽ là cấp độ như thế nào.Bát Cảnh Cung.

"Trà Đạo Am?" "Trong Hồng Hoang thế mà có thế lực như vậy sao?" Thái Thanh Lão Tử trông có vẻ cực kỳ tiêu trầm.

Đã bị đả kích sâu sắc, giờ khắc này y trông càng già đi rất nhiều.

"Quy Nhất Đạo Nhân thế mà có thể kiến lập nhiều thế lực như vậy, mà đều là những tồn tại lật đổ Hồng Hoang." "Thái Thanh Lão Tử ta cam nguyện thần phục a…" Sự kiêu ngạo của Thái Thanh Lão Tử đã hoàn toàn bị nghiền nát.

Ánh mắt y có chút do dự nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, chỉ mong một ngày nào đó có thể tận mắt nhìn thấy Quy Nhất Đạo Nhân.

Dù là nhìn từ xa một lần, y cũng mãn nguyện.Cung Ngọc Hư.

Trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn lại càng thêm phiền não.

Nhìn thấy thực lực của Quy Nhất Đạo Nhân bị Hồng Mông Kim Bảng từng chút từng chút công bố.

Nhưng trong Hồng Hoang lại không thu hoạch được gì về thân phận của Quy Nhất Đạo Nhân.

"Quy Nhất Đạo Nhân!" "Ngài đã kiến lập nhiều thế lực như vậy, vì sao không chịu thu nhận Xiển Giáo?" "Đệ tử nguyện trả bất cứ giá nào, chỉ mong được theo Quy Nhất Đạo Nhân!" Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt hướng Hồng Mông Kim Bảng, trong lòng lo lắng bất an.

Y quá muốn thắng!

Quá muốn trở thành tồn tại bá chủ Hồng Hoang.

Y đã thua hai đại cảnh giới, hiện tại chỉ có Quy Nhất Đạo Nhân mới có thể giúp y đạt thành tâm nguyện.

"Quy Nhất Đạo Nhân… Đệ tử khẩn cầu ngài!

Đệ tử nguyện ý trả bất cứ giá nào!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hai mắt đỏ ngầu, xen lẫn nước mắt, vẻ mặt vô cùng hung tợn.

Nỗi đau khổ và dục vọng không ngừng đan xen trên mặt y, hiện ra

vẻ mặt vô cùng đáng sợ.Trường Sinh Điện.

Đối với mọi cử chỉ của Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa rồi, Lục Phàm tự nhiên đều nhìn thấy trong mắt.

"Muốn theo ta?" "Ngươi cũng xứng sao?" Lục Phàm cười nhạt, căn bản không để Nguyên Thủy Thiên Tôn vào mắt.

Tuy nhiên… Lục Phàm chuyển niệm suy nghĩ, khóe miệng khẽ nhếch lên, dường như có chủ ý.

Lập tức, một luồng thần thức của Lục Phàm lặng lẽ nhanh chóng đến Cung Ngọc Hư.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn." Một giọng nói chỉ có Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể nghe thấy vang lên ầm ầm, bao trùm toàn bộ núi Côn Luân.

"!!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đang quỳ bái trước Hồng Mông Kim Bảng, đồng tử đột nhiên trợn trừng về một chỗ nào đó, kinh hỉ vạn phần.

Hai con mắt đó suýt chút nữa trợn lồi ra, cực kỳ quỷ dị.

Chương 80

"Quy Nhất Đạo Nhân?!" "Là Quy Nhất Đạo Nhân!" "Đệ tử tham bái Quy Nhất Đạo Nhân!" Nguyên Thủy Thiên Tôn kích động đến mặt đỏ bừng, càng lộ vẻ âm u.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi muốn theo ta?" Một giọng nói cực kỳ lạnh nhạt, như từ trường hà thời gian mà đến, trực tiếp đánh thẳng vào tâm thần Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Đệ tử nguyện ý theo Quy Nhất Đạo Nhân!" "Nguyện ý vì thế trả bất cứ giá nào!" Nguyên Thủy Thiên Tôn kích động không thôi.

"Theo ta?!" "Ngươi không xứng!" Giọng nói nghiêm khắc cùng với sấm sét, đánh thẳng vào tâm thần Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"!!!" Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đại biến, hoảng sợ bất an, không dám nói thêm lời nào.

Rất nhanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền biết mình đã nói sai.

Y bất quá chỉ là Thánh Nhân bé nhỏ, sao có tư cách theo Quy Nhất Đạo Nhân?!

"Đệ tử… đệ tử nguyện làm nô bộc." Nguyên Thủy Thiên Tôn cắn răng, nhẫn tâm nói ra lời này.

Chỉ cần có thể có liên hệ với Quy Nhất Đạo Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể từ bỏ tôn nghiêm và kiêu ngạo.Trường Sinh Điện.

Lục Phàm nghe xong, nụ cười trong mắt càng sâu.

"Cần chính là hiệu quả này." "Nguyên Thủy Thiên Tôn đây là ngươi tự mình nói đó." Lục Phàm sau khi đắc ý, tiếp tục.

"Tốt!" "Nếu vậy, liền khắc ấn ký của ta trong Nguyên Thần của

ngươi.” “Oanh!” Một ngọn lửa nhỏ sắc bén như rắn du trườn mãnh liệt chui vào tâm thần Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“A!!” Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức đau thấu tâm can, sắc mặt tái nhợt.

Một lát sau, y mới từ từ thoát khỏi cơn đau đớn.

Nhìn lại, trên Nguyên Thần thế mà rõ ràng khắc một chữ.

Nô!

Chữ nô này, khắc trên Nguyên Thần của Nguyên Thủy Thiên Tôn, như một sự sỉ nhục.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng hơi khựng lại, rất nhanh tự thuyết phục mình.

Dù là nô!

Y cũng là nô bộc của Quy Nhất Đạo Nhân!

Trong Hồng Hoang này, còn ai dám bất kính với y?

Ngay cả Hồng Quân, cũng phải nhường nhịn ba phần.

“Đệ tử tuân lệnh.” Nguyên Thủy Thiên Tôn như nhận được vinh dự cao quý nào đó, cung kính quỳ bái về phía hư không.

Mà Lục Phàm cũng thu hồi thần thức, ánh mắt rời khỏi Cung Ngọc Hư.

Vở kịch hay còn ở phía sau!

Phàm là Thánh Nhân nào có ý đồ với Tiệt Giáo, y sẽ không bỏ qua một ai.Bích Du Cung.

Thông Thiên không hề hay biết gì về tất cả những điều này, giờ khắc này đang mặt đầy ưu sầu.

“Trà Đạo Am?” “Trong Hồng Hoang này thế mà có người trồng ra

trà diệp ngưng tụ đạo vận vô thượng?" "Một lá này liền có thể giúp Thánh Nhân thăng tiến một tiểu cảnh giới!" "Trong hình ảnh có đến vạn dặm!" Thông Thiên lúc đó cũng càng ngày càng nặng trĩu tâm tư.

Nhìn thấy càng nhiều, mới biết bản thân mình nhỏ bé đến mức nào.

Y thậm chí giống như Thái Thanh Lão Tử, bắt đầu tự nghi ngờ.

Nếu Phong Thần Lượng Kiếp nổi lên, sinh linh Hồng Hoang tất nhiên đều sẽ bị cuốn vào.

Dù những thế lực này có mạnh đến đâu, đến lúc đó cũng sẽ hiển lộ.

"Lúc đó, Tiệt Giáo liền như lâu nghĩ, còn làm sao mà sinh tồn trong lượng kiếp?" Thông Thiên lại bắt đầu lo lắng.

Thực sự đối phương quá mạnh, không lo lắng không được.Tử Tiêu Cung.

Lão nhi Hồng Quân ổn định ngồi trên vân sàng, hai mắt phát sáng.

"Vạn dặm trà đạo??" "Nếu có thể có được trà miêu này, tất nhiên có thể tu bổ tu vi bị Thiên Đạo xâm thực của ta." Lão nhi Hồng Quân giờ khắc này đã không còn suy nghĩ về Quy Nhất Đạo Nhân và những thế lực này nữa.

Y ngược lại là nhìn trúng những bảo bối này.

Chỉ tiếc là, dù y ra mặt cũng không thể khiến Quy Nhất Đạo Nhân hiện thân.

"Nếu Thiên Đạo tự mình lên tiếng, không biết Quy Nhất Đạo Nhân có nể mặt không?" Hồng Quân lẩm bẩm, trong lòng không khỏi có chút thất vọng.

Thứ tốt như vậy, y không tin Thiên Đạo không thèm!Đúng lúc

Hồng Quân đang suy tư, đột nhiên cảm ứng được Thiên Đạo.

“Thiên Đạo quay lại?!” Hồng Quân vẻ mặt kinh hỉ.

Y chưa bao giờ khẩn thiết muốn Thiên Đạo quay về như vậy.

Một đám mây vàng lấp lánh dần ngưng tụ, từ từ hình thành một hình người đứng trước mặt Hồng Quân.

“Thiên Đạo cũng vì trà đạo mà đến?” “Sao không tự mình ra mặt, dẫn Quy Nhất Đạo Nhân xuất hiện?” Hồng Quân lập tức nói ra tất cả những gì trong lòng mình.

Không ngờ, Thiên Đạo lại có ngữ khí có chút ngưng trọng.

“Hồng Quân, ta cần rời đi một thời gian.” “Hồng Hoang này liền giao cho ngươi trông chừng.” Thiên Đạo đột nhiên công bố tin tức này.

“……” Hồng Quân mơ màng.

Chuyện này là sao vậy??

“Hồng Hoang này có quá nhiều uy hiếp, chờ uy hiếp được giải trừ, ta tự sẽ trở lại.” Thiên Đạo nói xong câu này, thân hình liền tan biến như khói mây.

“???” Hồng Quân hoàn toàn ngây dại.

Đây là thông báo cho y một tiếng, rồi lại chạy mất ý tứ sao??

Trong Hồng Hoang có uy hiếp?

Chẳng lẽ nói là Quy Nhất Đạo Nhân?

Sắc mặt Hồng Quân cũng càng thêm ngưng trọng.

Nhưng lời Thiên Đạo chỉ nói một nửa, y cũng chỉ có thể đoán mò.

Tuy nhiên, Thiên Đạo rời đi, quả thực là một cơ hội tốt, có thể buông tay kế hoạch Phong Thần Lượng Kiếp.Mà giờ khắc này, ở một

kết giới nào đó trong Hồng Hoang.

Mấy nữ tử của Trà Đạo Am giờ khắc này đều đẫm lệ.

"Ân công…" "Thì ra ân công mà chúng ta khổ sở chờ đợi chính là Quy Nhất Đạo Nhân!" "Thật tốt quá." "……" Những nữ tử này sau khi biết được thân phận thật sự của ân công, trên mặt vừa kích động vừa vui mừng.

Nước mắt tuôn trào trên khuôn mặt trắng nõn không tì vết của bọn họ.

"Ân công, chờ bọn ta không ngừng tu luyện, rồi sẽ có một ngày ngài sẽ tự hào về bọn ta." "Đến lúc đó, ngài nhất định sẽ tự mình hiện thân phải không!" Mỗi người trong lòng đều ôm ấp ước vọng đẹp đẽ như vậy, trong mắt tràn đầy nhiệt tình.Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên thân là Ngọc Hoàng Đại Đế, nhìn mấy lần Kim Bảng, đều không có tên mình, không khỏi thất vọng.

"Thứ tốt cũng không lên được." "Thứ xấu cũng không lên được." "Chẳng lẽ trẫm thật sự không có gì đáng kể sao?!" Hạo Thiên hai tay chắp sau lưng, thân hình cao lớn uy vũ lại trông có vẻ có chút chật vật.

Là Ngọc Đế thống lĩnh Tam Giới, y làm thực sự quá vô vị.

Có thể nói một số đệ tử Tiệt Giáo, đệ tử Xiển Giáo, đệ tử Nhân Giáo đều không để y vào mắt.

Nhìn thấy trong Hồng Hoang ngày càng nhiều bí mật bị phơi bày, y cũng bắt đầu lo lắng vị trí Ngọc Đế này của mình, rốt cuộc có thể ngồi vững được không.

"Quy Nhất Đạo Nhân!" "Nếu trẫm có thể gặp Quy Nhất Đạo Nhân một lần, thì tốt biết mấy." Hạo Thiên không kìm được cảm thán.

Hiện tại, ức vạn vạn sinh linh đối với Quy Nhất Đạo Nhân càng

ngày càng sùng kính.

Từ ban đầu kinh ngạc, đến kiêng kỵ, rồi đến sùng kính.

Địa vị của Quy Nhất Đạo Nhân trong lòng bọn họ, đã vượt lên trên tất cả mọi tồn tại mà bọn họ biết!

Là tuyệt đối!

Là quyền uy!!

Bốn chữ Quy Nhất Đạo Nhân, dường như đã trở thành một loại biểu tượng thần thánh.

Dường như chỉ cần niệm ra bốn chữ này, thân tâm đều được thăng hoa.Lúc đó, sau khi hạng năm công bố xong, chữ viết trên cuộn vàng dần dần tiêu tán.

Hồng Quân tận dụng thời cơ này, đến Cung Oa Hoàng.

"Đệ tử bái kiến lão sư." Nữ Oa có chút khó hiểu.

Hồng Quân vì sao lại tự mình đến Cung Oa Hoàng?

"Nữ Oa, khí vận nhà Thương sắp hết, thuận ứng Thiên Đạo, ta cần viên linh châu tử của ngươi, đầu thai chuyển thế vào con trai Lý Tịnh ở Trần Đường Quan." Hồng Quân không hề giấu diếm, nói ra sự thật.

"……" Nữ Oa hơi sững sờ, dường như được nhắc nhở.

Nàng rất nhanh nhớ lại chuyện Đế Tân tiết độc tượng đá Nữ Oa trước đó.

Ngọn lửa giận đó liền cũng thuận thế dâng lên.

Uy của Thánh Nhân!

Sao có thể dung thứ Nhân Tộc khiêu khích?!

"Lão sư, linh châu tử đầu thai này, có phải là để lật đổ nhà

Thương?" Nữ Oa hỏi.

"Tự nhiên." "Ngoài ra, ngươi còn cần phái hai nữ yêu phá hủy khí vận nhà Thương." Hồng Quân dứt khoát hạ lệnh.

Dù sao, Thiên Đạo đã bỏ chạy, y không cần che đậy.

Nữ Oa lúc đó đang trong cơn giận, mối thù này tự nhiên phải báo.

"Đệ tử tuân lệnh." Trong vô minh, Nữ Oa cũng không hề phát giác có điều bất ổn.

Nhưng nàng lại không biết mình đã bị Hồng Quân tính kế.Trường Sinh Điện.

Ánh mắt Lục Phàm thu lại từ Cung Oa Hoàng.

"Xem ra, Hồng Quân sắp ra tay rồi." "Lão già này quả nhiên giảo hoạt, thế mà lại để Nữ Oa đi ra tay hiểm ác." "Muốn phá hoại Nhân Tộc, tất nhiên là không thể nào." Lục Phàm suy tư một lát.

Chương 81

Xem ra, đã đến lúc y lộ diện rồi.

Thân hình Lục Phàm khẽ phiêu, từ Trường Sinh Điện từ từ bước ra.

Một khuôn mặt tuấn tú lại hơi non nớt anh tuấn, đôi mắt trong suốt lại tản ra một cỗ khí tức thần bí huyền ảo.

Y từ từ đi đến Bích Du Cung.

"Đệ tử tham kiến Sư tôn." Thông Thiên dị sắc.

"Phàm nhi, con có chuyện gì?" Lục Phàm nói thẳng, vẻ mặt nghiêm nghị.

"Sư tôn, đệ tử có phương pháp có thể bảo Tiệt Giáo bình an vô sự." Lục Phàm vừa nói ra lời này, Thông Thiên liền lập tức hiện thân.

"!!" Thân hình Thông Thiên cao lớn khôi ngô, thẩm thị Lục Phàm, trong mắt có chút nghi ngờ.

"Sư tôn, Nhân Tộc là nhân vật chính của Hồng Hoang, chỉ cần Tiệt Giáo ta và Nhân Tộc kiến lập liên hệ, dính vào khí vận Nhân Tộc, nhất định sẽ bình an." Lục Phàm suy nghĩ sâu xa khéo léo, nói một cách cực kỳ nhẹ nhàng vui vẻ.

"???" Thông Thiên không dám tin nhìn đệ tử bế quan này.

"Sư tôn yên tâm, con cũng là đệ tử Nhân Tộc, vừa hay dùng thân phận này đến Nhân Tộc kiến lập liên hệ." Ánh mắt Lục Phàm chân thành.

"……" Thông Thiên lại vẫn lo lắng.

"Sư tôn nếu thật sự không yên tâm, có thể tặng đệ tử một kiện

bảo vật phòng thân.” Lục Phàm dứt khoát nói.

Thông Thiên suy nghĩ một chút, cũng cảm thấy bản thân quá cẩn thận.

Với Thiên Đạo cấp pháp bảo do Kim Bảng ban thưởng, Lục Phàm đủ sức ứng phó.

Thế là, Thông Thiên lấy Huyền Quang Kính ra.

Huyền Quang Kính, trong kính nở ra thế giới, mộng ảo hư thực, câu nhiếp Nguyên Thần, khốn vào trong kính, dùng để luyện hóa, Nguyên Thần Thánh Nhân cũng không thể chống đỡ.

Chỉ cần có Pháp bảo này, Lục Phàm đủ sức ứng phó với mọi hiểm nguy.

Dù là Thánh nhân xuất thủ, Y cũng có thể đứng vững bất bại.

“Một khi gặp nguy hiểm, hãy dùng thần thức thông tri cho vi sư ngay lập tức.” Thông Thiên dặn dò.

Khi nhìn Lục Phàm, trong ánh mắt Y tràn đầy sự quan tâm.

Sở dĩ Thông Thiên đồng ý yêu cầu của Lục Phàm, một là vì cục diện Hồng Hoang hiện tại đã đại biến, việc cứ trốn tránh mãi quả thật không phải là kế lâu dài.

Hai là, Lục Phàm nói có vài phần đạo lý.

Chỉ cần thiết lập liên hệ với Nhân tộc, Phong Thần Lượng Kiếp, Tiệt Giáo cũng không đến nỗi thảm bại quá mức.

Nhưng tiền đề là, khí vận Nhân tộc tất phải xương thịnh!

Lục Phàm tùy tay tiếp lấy Huyền Quang Kính, liền lập tức xuất phát thẳng tới địa giới Nhân tộc.

Mà Hồng Mông Kim Bảng lúc này vẫn đang tiếp tục công bố.

【Hồng Mông Kim Bảng Thế Lực Bảng Đệ Tứ Danh: Tuyệt Tiên Cốc】【Người sáng lập: Quy Nhất Đạo Nhân】【Tuyệt Tiên Cốc: Tuyệt đường tiên nhân, trọng lập đạo thành tiên!

Lấy tu Võ Hồn chiến Võ Hồn, đoạn Kim Đan!】【Kim Bảng ban thưởng: Xích Luyện Vũ Y, Hỗn Độn Chiến Địa Ngoa.

Xích Luyện Vũ Y là một kiện bảo vật phòng ngự tuyệt vời, thuần phòng ngự, có thể chống đỡ Thiên Đạo Lôi Kiếp.

Hỗn Độn Chiến Địa Ngoa, một cước liền có thể bẻ gãy Chí Bảo.】Theo nội dung công bố hoàn tất, trên Kim Sắc Quyển Trục xuất hiện hình ảnh Tuyệt Tiên Cốc.

Trong hình ảnh, một cảnh phồn hoa tựa gấm, như tiên khí phiêu tán, một thâm cốc tuyệt đẹp dần dần hiện ra.

Trong thâm cốc luân chuyển thác nước rộng trăm trượng, dài vạn dặm.

Dưới thác nước đứng mười nam tử thân hình cao lớn.

Bắp thịt của bọn họ cường tráng, mỗi lần hô hấp liền có thể hấp nạp thiên địa linh khí, không ngừng mạnh lên.

Mười người đứng dưới thác nước, chịu đựng sự va đập của thác nước vạn dặm mà không hề suy suyển.

"Bành!" Trong lúc hô hấp, lồng ngực mười người không ngừng phập phồng, thân hình thậm chí bắt đầu nhanh chóng bành trướng.

Không đến vài nhịp thở, bọn họ liền có thân hình vạn trượng.

Bắp thịt trên đùi từng khối từng khối nổi lên, vô cùng cứng rắn.

Thậm chí ngay cả lông mao cũng tản mát hào quang màu vàng!

Hình ảnh đến đây thì kết thúc.

Hàng ức vạn sinh linh nhìn thấy cảnh này, không ai không lộ ra vẻ mặt kinh hãi tột độ.

"Bọn họ là Nhân tộc sao???" "Hình như căn bản không có pháp lực!!" "Rốt cuộc là làm thế nào đây?!" "……" Các sinh linh đều bị cảnh này làm chấn động đến không thể tin được.

Địa Phủ.

Đặc biệt là Hậu Thổ sau khi nhìn thấy cảnh này, càng thêm kích động không thôi.

"Những Nhân tộc này lại có thể mạnh như Vu tộc!" "Chẳng lẽ, Vu tộc vẫn chưa diệt vong hoàn toàn??" "Các huynh trưởng còn sống ư?" Hậu Thổ kích động muốn lập tức rời khỏi Địa Đạo.

Nhưng nghĩ đi nghĩ lại lại cảm thấy không thể.

Hình dáng của những Nhân tộc này sau khi biến thân trong hình ảnh vừa rồi, dường như còn mạnh hơn cả Vu tộc biến thân!

Hậu Thổ cảm xúc muôn vàn phức tạp.

Nàng khao khát muốn biết chân tướng.

"Chẳng lẽ Quy Nhất Đạo Nhân đối với Vu tộc có chút hiểu biết?" "Cho nên Quy Nhất Đạo Nhân đã thành lập thế lực này, muốn dung hợp Nhân tộc với Vu tộc sao?!" Trong lòng Hậu Thổ cảm xúc muôn vàn phức tạp.

Điều này đã vượt quá tưởng tượng của nàng.

Nhân tộc và Vu tộc dung hợp!!

Đây là chuyện tuyệt đối không thể!

Vu tộc không có Nguyên Thần!

Mà Nhân tộc tuy có Nguyên Thần, nhưng nhục thân lại vô cùng

yếu ớt.

Hai tộc có thể bổ trợ cho nhau là đúng, nhưng về mặt thao tác thì gần như là không thể!

"Quy Nhất Đạo Nhân rốt cuộc là làm thế nào???" "Nếu đúng là như vậy, Y lại dung hợp với đệ tử Vu tộc nào?" Trong lòng Hậu Thổ như lửa đốt.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

"!!!" "Nhân tộc và Vu tộc dung hợp?

Tuyệt Tiên Cốc!!" Hạo Thiên triệt để ngây người.

Đây đâu phải là cái gì Thế Lực Bảng?!

Đây rõ ràng là lại kiến lập một chủng tộc khác!

Thật sự quá kinh người!

"Đây là điều thần có thể sáng tạo ra sao?" "Quy Nhất Đạo Nhân……" Hạo Thiên lẩm bẩm gọi tên Quy Nhất Đạo Nhân.

Bốn chữ này đã không còn đơn giản là danh hào, mà là một từ đại diện cho sự vô địch, một từ đại diện cho quyền uy khiến người ta phải e ngại.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ lại sáng mắt lên.

"Thể dung hợp Nhân tộc và Vu tộc?!" "Hơn nữa căn bản không dùng phương pháp tu luyện thông thường, lại còn tự hủy Kim Đan!" Minh Hà Lão Tổ nghĩ đến sự gian nan khi bản thân mình thành lập A Tu La tộc.

Đồng thời cũng từ Thế Lực Bảng này mà nhận được một vài khởi phát.

“Nói không chừng, Ngô cũng có thể dung hợp ưu thế của hai tộc để cải tạo A Tu La!” Trong mắt Minh Hà Lão Tổ lóe lên ánh sáng kỳ dị.

Tu Di Sơn.

“Vài người trong hình ảnh vừa rồi rõ ràng là Nhân tộc, vì sao lại có thể như Vu tộc!” “Nhục thân cường hoành đến mức độ này, thật sự kinh người.” Biểu cảm trên mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân đã ngày càng cứng nhắc.

Cứ tiếp tục phát triển như vậy, Hồng Mông Kim Bảng còn không biết sẽ công bố ra cái gì.

Y đột nhiên cảm thấy Hồng Hoang vô cùng quen thuộc lại trở nên dị thường xa lạ và đáng sợ.

Ngay cả là Thánh nhân, cũng cảm thấy sợ hãi!

Bát Cảnh Cung.

“Tuyệt Tiên Cốc?!” “Vu tộc?!” Thái Thanh Lão Tử tận mắt nhìn thấy bọn họ tự hủy Kim Đan, đơn giản là có cảm giác bị vả mặt sống sượng.

Điều này tương đương với việc phủ định tất cả những gì Y tạo ra!

Tu luyện Kim Đan là do Thái Thanh Lão Tử sáng tạo.

Thế nhưng hình ảnh lại hiển thị, không có Kim Đan cũng có thể tu luyện.

Hơn nữa còn có thể tu luyện mạnh hơn.

“!!!” Thái Thanh Lão Tử toát mồ hôi.

Vầng trán Y lúc này cũng ngày càng nhiều vệt đen.

Y thậm chí có thể cảm nhận được, khí vận của Nhân tộc trong Nhân Giáo đang nhanh chóng trôi đi.

Thái Thanh Lão Tử muốn khóc mà không ra nước mắt.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn từ khi nhận được hồi đáp của Quy Nhất Đạo Nhân, thần sắc trên mặt liền chuyển biến ba trăm sáu mươi độ.

"Bây giờ cho dù chỉ có tu vi Nhị Trọng Thiên thì sao?" "Phía sau Ngô là Quy Nhất Đạo Nhân!" "Trong Hồng Hoang, còn ai dám không tuân theo Xiển Giáo?" "Ha ha ha……" Nguyên Thủy Thiên Tôn dường như đã đến mức độ si mê điên cuồng.

Y hai mắt nhìn chằm chằm hướng Kim Ngao Đảo của Tiệt Giáo.

Chương 82

Lúc này chính mắt thấy Lục Phàm từ Kim Ngao Đảo xuất phát, đi về phía Nhân tộc.

"Đệ tử Tiệt Giáo?" "Thông Thiên phái đệ tử Tiệt Giáo đến Nhân tộc muốn làm gì?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cảnh giác.

Thế là, Y nhanh chóng truyền triệu Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân, cũng lệnh cho y đi đến Nhân tộc.

Mà tại một kết giới ở nơi nào đó trong Hồng Hoang.

Mười người Tuyệt Tiên Cốc biểu cảm túc mục, trong mắt toát ra một cỗ phong mang sắc bén.

"Thì ra Quy Nhất Đạo Nhân chính là ân công đã truyền thụ cho chúng ta pháp môn này." "Nay Quy Nhất Đạo Nhân xuất hiện trong Hồng Hoang, Ngô cũng nên đi ra khỏi Tuyệt Tiên Cốc." "Chúng ta tự hủy Kim Đan, không sợ bị Thánh nhân phát giác." Sau vài phen thương lượng, bọn họ liền bước ra khỏi Tuyệt Tiên Cốc.

Mà phía Nhân tộc.

Lục Phàm đứng trên Cửu Thiên, nhìn thấy một vệt hồng hà diễm lệ nơi chân trời như một khối lửa nhanh chóng rơi xuống hướng Trần Đường Quan.

"Là Linh Châu Tử!" "Hồng Quân quả nhiên vẫn ra tay rồi." Lục Phàm khẽ mỉm cười.

"Cách lúc Na Tra xuất thế còn hơn ba năm, không bằng cứ để Ngô đích thân đi một chuyến." Lục Phàm đằng nào cũng đã đến đây rồi.

Hơn nữa, Linh Châu Tử này bị Hồng Quân động tay động chân, đơn giản như một ma vật vậy.

Vừa sinh ra đã mang đến không ít tai họa.

"Để Ngô ra tay, phá hoại chuyện tốt của Hồng Quân." Lục Phàm thân hình chợt lóe, chỉ để lại một đạo tàn ảnh, trong khoảnh khắc liền đến Lý Phủ.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân sau khi ném Linh Châu Tử xuống, trong lòng vô cùng mãn ý.

"Lý Tịnh là đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân, Linh Châu Tử đản sinh ở Lý Phủ, tự nhiên sẽ được Quy Nhất Đạo Nhân chiếu cố một chút." "Đến lúc đó cũng dễ tiếp cận." Bàn tính của Hồng Quân gõ vang.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục công bố.

Nhưng theo hành động của Hồng Quân, có thể cảm nhận rõ ràng được, trọc khí trong Hồng Hoang đã bắt đầu từ từ bốc lên.

Mà Kim Bảng khổng lồ trên Cửu Thiên, ánh sáng vàng lại ảm đạm đi vài phần. 【Hồng Mông Kim Bảng Thế Lực Bảng Đệ Tam Danh: Thiên Điểu Các】 【Người sáng lập: Quy Nhất Đạo Nhân】 【Thiên Điểu Các: Tồn tại như đế vương của loài phi cầm trong Hồng Hoang, sáng lập Phi Cầm Đế Quốc.】 【Kim Bảng ban thưởng: Hỗn Độn Phượng Hoàng Thần Vũ mười vạn căn, Phượng Hoàng Tinh Huyết mười vạn giọt.】 Danh hiệu thứ ba được công bố, các sinh linh hoàn toàn bị Thế Lực Bảng này làm cho ngỡ ngàng.

"Phi Cầm Đế Quốc?!!" "Mô tả trong Hồng Mông Kim Bảng ngày càng giản dị." "Phi cầm cũng có thể thành lập đế quốc?

Thật là…… kỳ quái không thể tả……" "……" Hàng ức vạn sinh linh đều ngây người.

Thế lực xếp hạng thứ ba, lại là phi cầm!!

Ngay sau đó, trên Kim Sắc Quyển Trục khổng lồ hiện ra hình ảnh Thiên Điểu Các.

Núi non khắp nơi đều là cây cối hình thù kỳ dị, như liệt hỏa thiêu đốt, vút thẳng lên trời, rễ cây đan xen chằng chịt, kéo dài mấy chục vạn dặm.

Có cây như băng chùy từ mặt đất phá ra.

Có cây lại hoàn toàn không có chút xanh tươi nào, không thấy chút sinh cơ, hoàn toàn là một vùng tử tịch.

Những cây này đan xen vào nhau, hình thành một vùng đại địa rộng lớn.

Quan trọng là, những cây này đều vô cùng to lớn.

Thân cây lớn cả trăm trượng, chiều dài lại lên đến ngàn vạn trượng.

Mặt đất đã hoàn toàn nhô lên, vô cùng kỳ dị.

Mà những con phi cầm được miêu tả, lại hung mãnh như ma thú vậy.

Đôi cánh kết cấu cơ bắp khổng lồ, không một sợi lông vũ bao phủ.

Xương cốt lại cứng như huyền thiết, mắt thường có thể thấy vững chắc như bàn thạch không dễ lay động.

Răng nanh sắc nhọn như dao, móng vuốt lại càng mạnh mẽ.

Có con thậm chí có ba cái đầu lâu, toàn thân lông vũ đỏ rực, quanh thân bao quanh ngọn lửa màu xanh lam, vô cùng quỷ dị.

Các loại hình dạng đều có.

Địa giới Yêu tộc.

Lục Áp sau khi nhìn thấy loại phi cầm trong hình ảnh, cả khuôn

mặt đều sụp xuống.

"Những thứ này lại chỉ có thể gọi là phi cầm ư??" "Vậy Ngô…… chẳng phải ngay cả cặn bã cũng không bằng!!" Lục Áp hoàn toàn không ngờ, trong Hồng Hoang ngoài y ra, còn có nhiều thần thú như vậy.

Nhìn chân thân bản thể của bọn chúng, càng giống như đối mặt với Hỗn Độn Ma Thần.

Cảm giác chấn áp và áp bức nguy hiểm phả vào mặt.

Thân là con trai của Đế Tuấn, Tam Túc Kim Ô mà y cũng không thể chịu đựng được.

Huống hồ, đây chỉ là nhìn qua Kim Sắc Quyển Trục.

Nếu thực sự đối mặt thì sẽ là thế lực như thế nào?!

Lục Áp hít sâu một hơi, ánh mắt càng thêm thâm thúy.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đồng dạng bị kích thích.

"Phi cầm??" "Hồng Mông Kim Bảng lại giới thiệu những ma thú này như vậy ư?!" "Vừa nghĩ đến những ma thú này lại sinh tồn trong Hồng Hoang, Ngô liền……" Tiếp Dẫn Đạo Nhân không thể nói tiếp nữa.

Y tuyệt đối sẽ không để người khác mạnh lên mà làm mất uy phong của mình.

Việc cấp bách trước mắt, là phải làm cho bản thân cường tráng.

"Nếu Tây Phương có thể liên hệ được với Quy Nhất Đạo Nhân, liền có thể không còn lo sợ nữa." Tiếp Dẫn Đạo Nhân không nhịn được cảm thán một tiếng.

“Chuẩn Đề, ngươi cứ đi Đông Hải xem Tiểu Long Nữ liệu đã xuất quan chưa.” “Tránh cho lão Long Vương nói chuyện không giữ lời.” Tiếp Dẫn Đạo Nhân lập tức phân phó.

Chuẩn Đề cũng không dám chậm trễ.

Dù sao có Tiểu Long Nữ, cũng coi như có một tầng bảo hộ.

Trước mắt, chính là lúc bọn họ liên hợp lại với nhau.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn khi xem Kim Bảng này, tâm tình hiển nhiên đã bình ổn hơn rất nhiều.

Theo Y thấy, những Thế Lực Bảng này đã có liên quan đến Xiển Giáo của Y.

Bích Du Cung.

Tâm tư của Thông Thiên lại luôn treo trên người Lục Phàm.

Lục Phàm cũng đến từ Nhân tộc, do Y đại diện Tiệt Giáo chiếm đoạt khí vận Nhân tộc là lựa chọn tốt nhất.

“Tất cả cứ xem vào tạo hóa của Phàm nhi.” Thông Thiên biểu cảm ngưng trọng, từ từ xoay người, trở lại bồ đoàn.

Hồng Mông Kim Bảng thì tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Thế Lực Bảng Đệ Nhị Danh: Vạn Thần Tông】 【Người sáng lập: Quy Nhất Đạo Nhân】 【Vạn Thần Tông: Trong Thiên Đạo, thoát ly ngũ hành âm dương.】 【Kim Bảng ban thưởng: Vô】 Ngay sau đó, hình ảnh trên Kim Sắc Quyển Trục đột nhiên biến thành một mảng đen kịt, không nhìn thấy gì cả.

Hàng ức vạn sinh linh ngẩng đầu nhìn lên, chỉ cảm thấy trên Cửu Thiên có một vết nứt khổng lồ, như một vực sâu không ngừng lưu chuyển, phảng phất như giây phút tiếp theo sẽ nuốt chửng tất cả sinh

linh.

Mãi cho đến khi hình ảnh đen kịt này dần dần biến mất, mọi người mới từ trong nỗi kinh hoàng mà hoàn hồn lại.

"……" Hàng ức vạn sinh linh đều chỉ cảm thấy nhục thể và Nguyên Thần dường như chậm chạp hơn rất nhiều.

Đợi đến khi mọi người phản ứng lại, không khỏi có chút lòng vẫn còn sợ hãi.

"Thế Lực Bảng thứ hai, Kim Bảng lại không ban thưởng!!" "Chẳng lẽ, Kim Bảng đã không thể lấy ra phần thưởng thích hợp để ban cho Vạn Thần Tông nữa sao?" "Nói cách khác, phần thưởng của Kim Bảng hiện tại, không có phần thưởng nào có thể sánh với Vạn Thần Tông ư?" "……" Các sinh linh vừa phân tích vừa cảm thán.

Vạn Thần Tông!

Chỉ ba chữ, đã mang lại đủ cảm giác thần bí.

Tu Di Sơn.

"Hình ảnh Vạn Thần Tông lại không thể trình hiện ra sao?" "Rốt cuộc là chuyện gì vậy?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng cảm nhận được hàn ý mà Hồng Mông Kim Bảng vừa phát ra.

Cỗ hàn ý này lại mang theo một tia sợ hãi.

Chẳng lẽ Hồng Mông Kim Bảng bị uy hiếp rồi sao?

Bát Cảnh Cung.

Đôi mắt huyền ảo của Thái Thanh Lão Tử khẽ lóe lên, trong lòng khát vọng không thôi.

"Vạn Thần Tông!" "Rốt cuộc đây là tồn tại như thế nào chứ?!" "Nếu không thể tiếp cận Quy Nhất Đạo Nhân, thì Vạn Thần Tông nếu có thể tiếp cận cũng không phải là chuyện bất hạnh." Thái Thanh Lão

Tử sau khi bị đả kích sự kiêu ngạo, cũng đi đến cực đoan.

Ánh mắt Y gần như tan rã, không ngừng lẩm bẩm.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn khi nhìn thấy sự dị thường lần này của Hồng Mông Kim Bảng, trong lòng lại càng thêm hưng phấn.

"Vạn Thần Tông!!" "Những thế lực này đều do Quy Nhất Đạo Nhân thành lập, đối với Ngô – một tên nô bộc này – cũng không có gì khác biệt." "Có ấn ký Nguyên Thần do Quy Nhất Đạo Nhân ban cho, Ngô tất sẽ tìm được những thế lực này." Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn đầy dã tâm.

Tử Tiêu Cung.

Lần này, Hồng Quân lại một lần nữa bị kinh động.

"Vạn Thần Tông??" "Chẳng lẽ Thiên Đạo trốn đi, có liên quan đến Vạn Thần Tông?" "Vạn Thần Tông lộ diện rồi sao?!" Hồng Quân không thể không suy nghĩ về phương diện này, biểu cảm cũng ngày càng trầm trọng.

Vạn Thần Tông lại do Quy Nhất Đạo Nhân thành lập, vì sao lại lén lút lộ diện?

Mà đối với tất cả những điều này, Hồng Quân lại không có chút cảm ứng nào.

"Quá mức rồi!!" Hồng Quân lúc này chỉ muốn mắng người!

Thiên Đạo chạy trốn thì thôi đi, lại không tiết lộ chút tin tức nào.

Chương 83

Hồng Quân hít sâu một hơi, quyết định nhảy vào Hỗn Độn để kiểm tra xem có chút manh mối nào không.

Bên này, Hồng Mông Kim Bảng đã bắt đầu công bố danh hiệu cuối cùng!

Cũng chính là danh hiệu thứ nhất!

Biểu cảm của hàng ức vạn sinh linh lúc này đều đã trở nên chỉnh tề đồng nhất.

Không ai không kỳ vọng!

Hồi hộp!

Kích động!

Các thế lực đã công bố trước đó, tùy tiện một cái cũng đủ để hủy diệt toàn bộ Hồng Hoang.

Vậy danh hiệu thứ nhất, sẽ là tồn tại như thế nào đây?!

Mấy vị Thánh nhân lại càng hiếu kỳ hơn những sinh linh khác.

Bọn họ muốn xem trần nhà của thế lực này, rốt cuộc là ở đâu!

Theo những chữ cũ trên Kim Bảng từ từ tiêu tán, những chữ mới cũng dần dần ngưng tụ. 【Hồng Mông Kim Bảng Thế Lực Bảng Đệ Nhất Danh: Ẩn Thần Tông】 【Người sáng lập: Quy Nhất Đạo Nhân】 【Ẩn Thần Tông: ……】 【Kim Bảng ban thưởng: Vô】 Sau khi nội dung được công bố, Hồng Mông Kim Bảng đột nhiên run rẩy kịch liệt mấy cái.

Ngay sau đó đạo kim sắc quang mang kia bắt đầu trở nên ảm đạm vô quang.

Khoảnh khắc tiếp theo, trong hình ảnh liền xuất hiện một đạo hư không tương tự.

Chỉ có điều hư không màu đen lần này xung quanh còn sót lại thứ gì đó màu trắng, không ngừng trôi dạt vào sâu trong hư không.

Hàng ức vạn sinh linh muốn nhìn rõ màu trắng này, nhưng lại chỉ cảm thấy Nguyên Thần dường như cũng muốn bị hút vào vậy.

Trong khoảnh khắc trời đất quay cuồng.

"Ong!" Mãi cho đến khi Hồng Mông Kim Bảng đột nhiên đóng lại.

Kim Sắc Quyển Trục khổng lồ nhanh chóng cuộn tròn, lơ lửng trên Cửu Thiên.

Chúng sinh linh lúc này mới hoàn hồn lại, trong mắt lộ ra nỗi kinh khủng vô tận.

"Đã xảy ra chuyện gì?!" "Ngô…… Ngô còn sống ư?" "Hồng Mông Kim Bảng sao lại đóng lại rồi?" "……" Các sinh linh thoát khỏi nỗi sợ hãi, mới phát hiện Kim Sắc Quyển Trục của Hồng Mông Kim Bảng đã thu lại.

Lúc này trên Cửu Thiên.

Quyển Trục không ngừng lóe lên thần quang đang kịch liệt lay động, dường như đang đấu tranh với thứ gì đó.

"Chẳng lẽ là người của Ẩn Thần Tông đã ra tay sao?!" Tất cả mọi người đều kinh hãi nhìn chằm chằm cảnh tượng này trên Cửu Thiên.

Tu Di Sơn.

"!!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng ngây người.

Bọn họ trừng lớn mắt, tràn đầy nghi hoặc.

"Sư đệ, Hồng Mông Kim Bảng này thật sự bị Ẩn Thần Tông tấn

công sao?" "Xem ra, Hồng Mông Kim Bảng đã công bố họ, khiến họ bất mãn." Tiếp Dẫn Đạo Nhân vẻ mặt căng thẳng, đồng thời ánh mắt cũng thay đổi.

"Nếu Tây Phương Ngô nhân cơ hội này thu lấy Hồng Mông Kim Bảng, sẽ thế nào?" "Có Ẩn Thần Tông đang khống chế Hồng Mông Kim Bảng, hiện tại chính là thời cơ tốt của Ngô!" Ánh mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân nheo lại, trở nên sắc bén hơn rất nhiều.

Y hít sâu một hơi, mặc dù cũng biết điều này vô cùng mạo hiểm, nhưng cũng không còn lựa chọn nào khác.

"Sư huynh!

Ngươi là muốn…… nhân cơ hội đoạt lấy Hồng Mông Kim Bảng sao?" Chuẩn Đề vẻ mặt không dám tin.

Y còn không dám nghĩ như vậy.

Hồng Mông Kim Bảng này một khi bị kéo xuống, trực tiếp mất đi một đại cảnh giới, được mất quá lớn.

"Yên tâm, hiện tại có Ẩn Thần Tông ra mặt khống chế Hồng Mông Kim Bảng, Ngô đẳng vừa hay hưởng lợi ngư ông." "Sự không nên chậm trễ, nhân lúc còn chưa có ai có tâm tư này, ngươi và Ngô phải nhanh chóng." Biểu cảm trên mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân ngày càng ngưng trọng, đã hạ quyết tâm.

Hai người sau đó, liền lao thẳng lên Cửu Thiên.

Ngọc Hư Cung.

"Tiếp Dẫn?

Chuẩn Đề?" "Bọn họ lại muốn làm gì?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cực kỳ cảnh giác nhìn về phía hai người.

Đặc biệt khi nhìn thấy bọn họ bay về phía Hồng Mông Kim Bảng,

biểu cảm trên mặt càng thêm không vui.

“Không ổn!” “Hai người này lại dám động thủ với Hồng Mông Kim Bảng!” Nguyên Thủy Thiên Tôn rất nhanh phản ứng lại, bay vút về phía trước, nhanh chóng ngăn cản.

“Bành!” Hai đạo thần quang nhanh chóng va chạm vào nhau, dấy lên ức vạn dặm quang ba.

Mặt đất một trận chấn động kịch liệt, như núi lở đất nứt vậy.

“Nguyên Thủy!

Ngươi làm gì?!” Tiếp Dẫn Đạo Nhân mặt sắc khó coi.

Chuẩn Đề một bên cũng hai mắt lộ vẻ giận dữ.

“Các ngươi cũng quá vô sỉ rồi, lại dám động thủ với Hồng Hoang Kim Bảng?” Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp vạch trần.

Hồng Mông Kim Bảng này chỉ cần tiếp tục công bố, liền sẽ có ban thưởng.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề muốn chiếm làm của riêng tự nhiên là không thể.

“Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi bây giờ tu vi bất quá Nhị Trọng Thiên đỉnh phong, hai Thánh của Tây Phương Ngô đồng lực, nhất định có thể địch lại ngươi.” “Ngươi tốt nhất là tránh ra!” Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng xé toạc mặt nạ, không có gì để nói nữa.

Hai tay y bấm quyết, một đạo kim sắc quang mang sắc bén lóe lên, bao phủ uy áp Thánh nhân liền lao về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Khoảnh khắc quang mang lao đi, hóa thành một thân hình khổng lồ cao vạn trượng.

Người thân hình khổng lồ kia đang lẩm nhẩm niệm kinh văn, nhưng Nguyên Thủy một chữ cũng không thể nghe hiểu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ cảm thấy có chút chóng mặt, càng thêm tức giận.

Từ khi nào, Y – đường đường là Nguyên Thủy Thiên Tôn – cũng bị uy hiếp.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Ngô thân là thủ hạ của Quy Nhất Đạo Nhân, tuyệt không cho phép!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thần sắc sắc bén, chính là dùng điều này để cáo thị Hồng Hoang.

Lời này vừa nói ra, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề quả nhiên dừng lại, vẻ mặt kinh hãi.

"Quy Nhất Đạo Nhân?" "Làm sao có thể?!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân không thể tin được.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sao có thể là thủ hạ của Quy Nhất Đạo Nhân?

Điều này căn bản là chuyện vô lý!

Trên mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ ra một tia khinh thường.

"Nhìn rõ đây!" Nguyên Thủy Thiên Tôn Nguyên Thần hóa thành hư ảnh vạn trượng, cao ngạo đứng thẳng.

Hàng ức vạn sinh linh đều nhìn thấy rõ ràng.

Tại trái tim của hư ảnh Nguyên Thần kia, lại khắc một chữ "NÔ" rõ ràng.

"Nô?" "Cái này……" Các sinh linh đều lộ ra vẻ mặt phức tạp nghi hoặc.

"Đây là do Quy Nhất Đạo Nhân khắc họa sao?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân hít sâu một hơi khí lạnh.

Nhìn khắp Hồng Hoang, có thể khắc ấn tự tích trên Nguyên Thần của Thánh nhân còn có ai?

Ngoài những thế lực ẩn mình trong Hồng Hoang, thì chỉ có Quy Nhất Đạo Nhân!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều mặt sắc ngưng trọng.

Hai người đều có chút do dự.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng nhìn thấy rõ ràng hư ảnh Nguyên Thần của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Nô?" "Quy Nhất Đạo Nhân vì sao lại thu Nguyên Thủy Thiên Tôn làm nô bộc?" "Cho dù có thu, cũng nên thu Ngô mới đúng chứ." Thái Thanh Lão Tử mất đi cơ hội như vậy, vô cùng không vui.

Đồng thời cũng vô cùng khó hiểu về hành vi của Quy Nhất Đạo Nhân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bây giờ chỉ có tu vi Nhị Trọng Thiên, có thể làm được gì chứ?!!

Thái Thanh Lão Tử cau mày, luôn cảm thấy mọi chuyện không đơn giản như vậy.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa chợt mở hai mắt, nhìn hư ảnh Nguyên Thần của Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong mắt lóe lên một tia thần quang ngưỡng mộ.

"Quy Nhất Đạo Nhân lại thật sự thu Nguyên Thủy Thiên Tôn ư?!" Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng bị ấn ký của Nguyên Thủy Thiên Tôn làm cho giật mình.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn lại cam nguyện làm nô bộc ư?" "Cái này……" Thông Thiên có cảm giác, luôn thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn vui mừng quá sớm.

Mà sự tình, tuyệt đối không đơn giản như vậy.

Tử Tiêu Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ ra ấn ký, cũng làm Hồng Quân chấn động.

Hồng Quân hai mắt trừng lớn, trên mặt lóe lên một tia nghi hoặc.

"Nô?" "Quy Nhất Đạo Nhân thu một tên nô bộc như vậy làm gì?" "Cái này…… không có đạo lý nào cả!" Trong mắt Hồng Quân hàm chứa thâm ý.

Chuyện này khiến Y cảm thấy bất an.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên đối với ấn ký Nguyên Thần trên người Nguyên Thủy Thiên Tôn, cũng đồng dạng ngưỡng mộ.

Chương 84

Y vốn là đồng tử Tử Tiêu Cung, là nô bộc của Hồng Quân.

Nếu có thể trở thành nô bộc của Quy Nhất Đạo Nhân, tương đương với việc trở thành đối tượng mà hàng ức vạn sinh linh trong Hồng Hoang phải e ngại.

Bốn chữ Quy Nhất Đạo Nhân đơn giản là còn hữu dụng hơn cả Thiên Đạo!!

Sao lại không ngưỡng mộ chứ?!

U Minh Huyết Hải.

Trong mắt Minh Hà Lão Tổ cũng đồng dạng phóng thích ra ánh sáng tinh nhuệ.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn này quả nhiên tâm tư thâm trầm, lại khiến Quy Nhất Đạo Nhân thu Y làm nô bộc!" Mà lúc này Trần Đường Quan.

Lục Phàm nhìn hành vi của Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong mắt không hề lóe lên bất kỳ gợn sóng nào.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bất quá chỉ là một con cá lớn mà Y cố ý thả dây dài để câu.

Con cá này sau này còn có công dụng khác.

Lục Phàm thu hồi ánh mắt, liền lập tức thi pháp lên Linh Châu Tử đã đầu thai.

Một luồng ma khí liền lặng lẽ bị loại bỏ.

Đối với việc này, Hồng Quân lại không hề hay biết.

Lục Phàm làm xong tất cả những điều này, trong mắt lộ ra nụ

cười mãn ý.

Đối với Hồng Hoang mà nói, Lục Phàm đã là một tồn tại vô địch.

Nhưng một kích trúng địch, giải cứu Tiệt Giáo thật sự vô vị.

Chỉ có từng bước từng bước xé toạc kế hoạch của Hồng Quân, rồi khiến hàng ức vạn sinh linh nhìn rõ chân diện mục của Hồng Quân và Thiên Đạo, lúc phản kích toàn diện, đó mới là thú vị nhất.

Thiên Đạo bất nhân, lấy vạn vật làm chó rơm!

Y liền khiến vạn vật coi Thiên Đạo là rác rưởi!

Lục Phàm tâm mãn ý túc, thân hình nhanh chóng ẩn mình, liền biến mất vào giữa bách tính Trần Đường Quan.

Hiện tại khí vận Triều Thương vẫn còn, bách tính vẫn an cư lạc nghiệp.

Mà lúc này trên Cửu Thiên, uy hiếp mà Hồng Mông Kim Bảng phải chịu đột nhiên tiêu tán.

Một trận kim sắc quang mang đột nhiên rực rỡ bùng phát.

Kim Sắc Quyển Trục khổng lồ lại một lần nữa trải ra.

"Tốt quá rồi!" "Hồng Mông Kim Bảng lại sắp công bố nữa sao?!" "Chỉ là không biết, vừa rồi Hồng Mông Kim Bảng đã chịu uy hiếp gì?

Lại tự động đóng lại." "……" Hàng ức vạn sinh linh đối với cảnh tượng đột nhiên xảy ra vừa rồi vẫn còn có chút lo lắng.

Đợi đến khi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều lùi về Tu Di Sơn, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng trở về Ngọc Hư Cung, tĩnh lặng chờ đợi bảng đơn công bố.

Trong hư không, lại một lần nữa kèm theo một đạo âm thanh sấm sét.

“Sát!” Từng đạo lôi trụ từ Hồng Mông Kim Bảng phát ra, gây ra chấn động kịch liệt. 【Hồng Mông Kim Bảng công bố Nam Thần Bảng!】【Nam Thần Bảng, là bảng so tài về tướng mạo, thân hình, thực lực.

Phàm người nào lên bảng, đều có Kim Bảng ban thưởng.】【Bảng đơn lần này, chỉ thu nhận mười vị trí đầu tiên.】 “Nam Thần Bảng??” “Trước đó công bố một cái Nữ Thần Bảng, bây giờ lại có Nam Thần Bảng!” “Rất tốt, rất tốt!” “Như vậy thì cũng công bằng!” Một số sinh linh đều vỗ tay khen ngợi.

Chỉ cần là tồn tại có thể thưởng tâm duyệt mục, bất kể nam hay nữ, bọn họ đều vô cùng thích xem.

Hơn nữa, khi Nữ Thần Bảng được công bố trước đó, thứ hạng nằm ngoài dự liệu, không biết Nam Thần Bảng lần này sẽ thế nào?

Sinh linh Hồng Hoang đều ngóng chờ.

Yêu tộc.

Lục Áp thân khoác trường bào thêu kim tuyến, toàn thân toát ra một cỗ khí chất đế vương.

Xung quanh yêu khí tràn ngập, phía sau lại ngưng tụ hư ảnh Tam Túc Kim Ô cao mấy chục vạn trượng.

Y có khuôn mặt ngũ quan sắc nét, toát ra vẻ bá khí.

Đặc biệt là đôi mắt sâu thẳm kia, càng thêm sắc bén anh khí.

“Ngô thân là con trai của Đế Tuấn, bản thể Tam Túc Kim Ô, bàn về tướng mạo, trong Hồng Hoang có ai hơn được?!” Lục Áp đối với Nam Thần Bảng lần này, vô cùng tự tin.

So với Tam Thanh, y có ưu thế không nhỏ.

U Minh Huyết Hải.

“Nam Thần Bảng?” “Xem ra, cơ hội của Ngô đã đến!” Minh Hà Lão Tổ cũng đồng dạng vô cùng tự tin.

Y thân khoác trường bào đen đỏ, thân hình rộng lớn khôi ngô ẩn dưới trường bào.

Một khuôn mặt đặc biệt lạnh lùng mà âm hiểm.

Phảng phất như đến từ đêm tối Huyết Hải.

Cảm giác áp chế phả vào mặt khiến người ta chỉ cần nhìn một cái, liền sinh lòng sợ hãi.

“Dung mạo của Ngô, đặt trong Hồng Hoang, nhất định sẽ không xếp cuối.” Minh Hà Lão Tổ tự tin nhìn bóng dáng cao lớn của mình phản chiếu trong Huyết Hải.

Sau khi nhìn thấy khuôn mặt cực kỳ uy hiếp của mình, càng thêm vô cùng tự tin lộ ra nụ cười mãn ý.

Trên Lăng Tiêu Bảo Điện.

“Cuối cùng cũng để Trẫm đợi được cơ hội này!” “Trẫm thân là Ngọc Hoàng Đại Đế, dung mạo sinh ra nhất định hợp với quy tắc thiên địa, thẩm mỹ của ức vạn vạn sinh linh!” “Uy nghi của Ngọc Đế tận hiển!” “Nam Thần Bảng này, Trẫm tất sẽ lên bảng!” Hạo Thiên hít sâu một hơi, trong mắt vô cùng kỳ vọng.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người sau khi nhìn thấy bảng đơn lần này được công bố, mắt to trừng mắt nhỏ.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân vẻ mặt tật khổ.

Chuẩn Đề càng mặt vàng thân gầy.

Một cao một thấp, một béo một gầy.

Hai người nhìn nhau.

"……" Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhìn nội dung Kim Bảng, chỉ cảm thấy bị cố ý nhằm vào.

"Sư huynh, Tây Phương Ngô có phải không có cơ hội lên bảng không?" Chuẩn Đề Đạo Nhân vẫn không cam lòng hỏi một câu như vậy.

Tiếp Dẫn hít sâu một hơi, biểu cảm lại còn khó chịu hơn cả ăn phải ruồi bọ.

Bát Cảnh Cung.

"Nam Thần Bảng?" Thái Thanh Lão Tử sau khi nhìn thấy bảng đơn lần này, vẻ mặt nghi hoặc càng sâu.

Dung mạo Y già nua, tự nhiên cũng không thể lên bảng.

Hoàn toàn bị bảng đơn bài trừ ra ngoài rồi.

Ngọc Hư Cung.

Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn hơi thay đổi, không nhịn được cũng đánh giá lại tướng mạo của bản thân.

Y có một bộ dáng trung niên.

Hai mắt âm hiểm, toàn thân trên dưới dường như bị một cỗ lệ khí bao quanh.

"Ngô trong số các Thánh nhân, cũng coi như anh tuấn." "Chắc là có thể lên bảng……" Nguyên Thủy Thiên Tôn không nhịn được lẩm bẩm.

Mà Nhiên Đăng Đạo Nhân bên cạnh thì thực sự có chút không đành lòng nhìn thẳng, nhanh chóng cúi đầu.

Bích Du Cung.

Thông Thiên khi nhìn thấy bảng đơn lần này sắp được công bố, trong đầu Y lại nghĩ đến một người.

"Bàn về tướng mạo, Phàm nhi hẳn là có thể lên bảng." "Y tuy là Nhân tộc, nhưng lại sinh ra với khí chất thanh triệt linh động, tiên tư đạo cốt, trác tuyệt phi phàm, so với một số Tiên Thiên Đại Năng còn tinh tế hơn." Thông Thiên đối với Lục Phàm luôn yêu thương.

Nhìn thấy Nam Thần Bảng, hoàn toàn là không tự giác mà suy đoán.

"Nghĩ kỹ lại, trong Hồng Hoang sợ là còn chưa từng xuất hiện tướng mạo nào anh tuấn thanh triệt hơn Phàm nhi." Thông Thiên lần này là nắm chắc phần thắng!

Tiệt Giáo lần này, lại sắp lên bảng rồi!

Oa Hoàng Cung.

Phượng mâu của Nữ Oa khẽ lay động, trong ánh mắt cũng mang theo một tia kỳ vọng.

"Nam Thần Bảng?" "Huynh trưởng tất nhiên có thể lên bảng." Nữ Oa niệm đến Phục Hy ở Hỏa Vân Động.

Cùng lúc đó Hỏa Vân Động.

Phục Hy, Hiên Viên, Thần Nông ba người đang cất tiếng cười lớn.

"Lần này công bố lại là Nam Thần Bảng!" "Hai vị tất nhiên có thể lên bảng rồi." Địa Hoàng Thần Nông không nhịn được cổ vũ một phen.

"Nếu thật sự có thể lên bảng, tất nhiên là chuyện tốt." "Nói không chừng chúng ta có thể thoát khốn khỏi Hỏa Vân Động cũng không phải là đại hảo cơ duyên." Trong lòng Tam Hoàng ít nhiều đều có chút kỳ vọng.

Nhưng đồng thời, cũng không mang theo quá nhiều chấp niệm.

Bọn họ biết, hậu quả khi rời khỏi Hỏa Vân Động.

Lúc này, từng đạo âm thanh sấm sét lại vang lên, dường như là một loại cảnh cáo. 【Hồng Mông Kim Bảng Nam Thần Bảng chính thức công bố!】 【Hồng Mông Kim Bảng Nam Thần Bảng Đệ Thập Danh: Khổng Tuyên】 【Kim Bảng ban thưởng: Niết Bàn Thần Vũ thập căn.

Niết Bàn Thần Vũ, dung hợp vào nhục thể, luyện hóa nó, một căn liền đủ để đề thăng một tiểu cảnh giới, tăng cường tốc độ và cường độ công kích.】 14.

Trên Kim Sắc Quyển Trục khổng lồ, đột nhiên xuất hiện một khuôn mặt lạnh lùng mà yêu tính thập túc.

Mắt kiếm mày sao, toát ra vẻ sơ lãnh cao ngạo.

Chương 85

Trong ánh mắt đều là sự khinh miệt đối với chúng sinh.

"!!!" Khổng Tuyên đứng trong đạo tràng, đột nhiên nhìn thấy khuôn mặt của mình trên Kim Bảng, đầy vệt đen trên trán.

Điều này cũng quá đột ngột!

Y sao lại chỉ đứng thứ mười?!

"Tướng mạo của Ngô, chẳng phải nên là tồn tại trong top ba sao?!" "Chỉ là thứ mười mà thôi." Khổng Tuyên thân là con công đầu tiên trong Hồng Hoang, tự nhiên có sự cao ngạo và huyết tính của y.

Cho dù là thứ mười, cũng không thỏa mãn.

Mà lúc này, trên Kim Sắc Quyển Trục khổng lồ, thân hình Khổng Tuyên cao lớn, dưới trường bào màu xanh sẫm, toàn thân toát ra khí tức u thâm cô tịch.

Đặc biệt là đôi mắt kia, càng hiện rõ vẻ thâm thúy u uất.

"……" Khổng Tuyên tự mình thưởng thức bản thân, nhiều phần xấu hổ.

"Khổng Tuyên?!" "Cái này cũng xứng lên thứ mười sao?!" Lục Áp ngẩng đầu nhìn chằm chằm khuôn mặt hơi u uất của Khổng Tuyên trên Kim Sắc Quyển Trục, lộ ra một tia khinh thường.

U Minh Huyết Hải.

"Khổng Tuyên?" "Hừ!

Ngô nhất định là tồn tại trong top ba!" "Không cần vội." Minh Hà Lão Tổ đối với bản thân lại vô cùng tự tin.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn thấy người lên bảng là Khổng Tuyên, trên mặt lộ ra vẻ đầy bất cam.

"Khổng Tuyên?!" "Khổng Tuyên này thực lực đều dưới ngươi và Ngô, lại cũng có thể lên bảng sao?" "Chẳng phải chỉ là tướng mạo hơi thanh tú chút thôi sao?!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân đối mặt với khuôn mặt vẻ mặt u uất trên Kim Sắc Quyển Trục khổng lồ, hoàn toàn không phục.

"Chỉ là một tiểu bạch kiểm mà thôi." "Hừ!" Chuẩn Đề Đạo Nhân không nhịn được mắng.

"Nếu sinh linh Hồng Hoang đều trông như vậy, chẳng phải là tai họa sao?!" "Vẻ ngoài, đều là hư vô mà thôi." "Ngô nếu biến hóa nhục thân, muốn có một lớp da như vậy có gì khó!" Chuẩn Đề ở một bên mắng mỏ.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử ngẩng đầu nhìn Kim Sắc Quyển Trục khổng lồ, trong ánh mắt tràn đầy ngưỡng mộ.

"Khổng Tuyên bất quá chỉ là tu vi Chuẩn Thánh, lại cũng có thể lên bảng." "Nếu Ngô trẻ hơn mấy chục vạn tuổi, vẫn có hy vọng lên bảng a, chỉ tiếc……" Thái Thanh Lão Tử đây là lần đầu tiên để ý đến nhục thân của mình.

Nếu có thể trẻ hơn một chút, thì tốt biết mấy.

Tuy không ngại gì, nhưng phàm là sự vật tốt đẹp, có dung mạo tốt đẹp, tự nhiên là tốt.

Huống hồ Kim Bảng còn ban thưởng.

Ngọc Hư Cung.

"Khổng Tuyên?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn hình ảnh lên bảng,

trong ánh mắt tán bố một cỗ ghét bỏ.

"Một con Khổng Tước, cũng có thể lên bảng sao?!" "Đây là đạo lý gì!" Nguyên Thủy Thiên Tôn là đại bất phục khí.

"Tướng mạo của Ngô không biết tốt hơn Khổng Tuyên này bao nhiêu." "Ngô có Cửu Phẩm Bàn Cổ huyết mạch, Khổng Tuyên có thể lên bảng, Ngô cũng tất nhiên có thể lên bảng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sau đó tự thoải mái, yên lặng chờ đợi danh hiệu của mình xuất hiện trên Kim Bảng.

Bích Du Cung.

Thông Thiên nhìn khuôn mặt khổng lồ của Khổng Tuyên, trong mắt lộ ra một tia nghi hoặc nhàn nhạt.

"Khổng Tuyên?" "Nếu không phải Kim Bảng công bố, trong Hồng Hoang sợ là đã quên mất nhân vật này rồi." "Khổng Tuyên từ trước đến nay đều độc lai độc vãng, ẩn mình trong Hồng Hoang, lần này có Kim Bảng ban thưởng, cũng nên lộ diện trong Hồng Hoang rồi." Thông Thiên lẩm bẩm.

Trên Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên nhìn khuôn mặt kiêu ngạo cô tịch kia, lộ ra sự ngưỡng mộ sâu sắc.

"Khổng Tuyên đã lên Kim Bảng, Trẫm hẳn cũng có thể lên bảng." Hạo Thiên lúc này nội tâm vô cùng căng thẳng.

Bắc Hải.

Côn Bằng đang bay nhanh quanh mặt biển, gấp gáp lượn một vòng rồi lại một vòng.

"Khổng Tuyên?" "Con chim này lại lên Kim Bảng sao?!" "Vậy Ngô thân là Côn Bằng Thần Thú, cũng có cơ hội lên bảng!" Côn Bằng

đại hỷ quá vọng, không ngừng vỗ cánh.

Mặt biển lập tức cuộn lên hai cột nước cao ngàn vạn trượng, một đường vút lên trời.

“Bành!” Cuối cùng cột nước nặng nề rơi xuống mặt biển, nước biển bắn tung tóe như những đóa sen khổng lồ nở rộ.

“Lần trước Ngô có cơ hội lên bảng, nhưng lại mất đi Kim Bảng ban thưởng.” “Không những vậy, còn bị sinh linh Hồng Hoang cười nhạo!” “Lần này, Ngô nhất định phải lên bảng.” Côn Bằng càng thêm hưng phấn, không ngừng vút lên trời kêu gào.

Sự kích động này, lập tức yêu khí tràn ngập Bắc Hải, như sương mù bốc hơi.

Cũng chính vào khoảnh khắc này, Lục Áp mẫn cảm phát giác được khí tức của Côn Bằng.

“Là Côn Bằng!” Lục Áp nhìn về phía Bắc Hải, trong mắt lập tức yêu khí ngút trời, lửa giận bùng lên.

“Côn Bằng!

Lần này, Ngô xem ngươi trốn đi đâu!” Lục Áp thân hình chợt biến mất tại chỗ, chỉ để lại một đạo tàn ảnh.

Khoảnh khắc tiếp theo, y liền xuất hiện trên không Bắc Hải.

Phía sau y, một Tam Túc Kim Ô khổng lồ vạn trượng đang trong trạng thái tấn công, phát ra tiếng kêu như kim qua thiết mã.

“Thương!

Thương!” “!!!” “Lục Áp!” Côn Bằng có chút phát giác, sắc mặt chợt biến.

“Côn Bằng, giao ra Hà Đồ Lạc Thư!” Lục Áp vung một chưởng vỗ xuống, một đạo liệt hỏa lợi nhận, cuộn theo tinh hỏa mặt trời, Bắc

Hải với tốc độ nhanh nhất không ngừng bốc hơi.

Trên Cửu Thiên, lập tức như sương mù dày đặc nổi lên.

Côn Bằng đâu dám ở lại.

Y biết rõ mình không phải là đối thủ của Lục Áp.

"Hô!" "Côn Bằng biến!" Tốc độ của Côn Bằng tăng vọt, đôi cánh dài gấp đôi so với trước.

Cánh vỗ một lần, hư không liền bị xé rách một vết nứt.

Không khí cực tốc vặn vẹo, tốc độ đã đạt đến đỉnh phong của Côn Bằng.

Lục Áp cũng hóa thành bản thể, một Tam Túc Kim Ô khổng lồ, như một con chim lửa, xung quanh bao phủ tinh hỏa mặt trời bám riết đuổi theo.

Bất quá, khúc mắc nhỏ này cũng không khiến mấy vị Thánh nhân chú ý.

Ánh mắt của ức vạn vạn sinh linh vẫn đặt trên Kim Sắc Quyển Trục khổng lồ.

Kim Ngao Đảo.

"Khổng Tuyên ở vị trí thứ mười sao?" "Bất quá, y quả thật có chút tuấn lãng, đặc biệt là đôi mắt." "Chỉ tiếc, so với tiểu sư đệ của chúng ta, thật sự còn kém xa." "Không sai!

Nếu hỏi Nam Thần Bảng, tướng mạo của tiểu sư đệ tất nhiên sẽ đứng đầu bảng!" "Ngô du lịch Hồng Hoang, còn chưa từng gặp qua tướng mạo nào thanh triệt anh tuấn hơn tiểu sư đệ." "……" Các đệ tử Tiệt Giáo nhìn Hồng Mông Kim Bảng, người duy nhất họ có thể nghĩ đến, chính là Lục Phàm!

Dù sao, tướng mạo và thân hình của Y, khiến người ta chỉ cần

nhìn một lần là khó quên.

Tự nhiên cho người ta một cảm giác tốt đẹp.

Đây cũng là lý do Y được sủng ái như vậy trong Tiệt Giáo.

Bên này, Khổng Tuyên sau khi nhận được ban thưởng, liền không kịp chờ đợi dung hợp Niết Bàn Thần Vũ vào nhục thể.

"Oanh!" Vạn đạo hà quang như liệt hỏa bùng cháy, từ trên người y bắn ra, chiếu sáng Cửu Thiên.

Một cỗ sinh lực cực kỳ vượng thịnh lập tức bao phủ xuống.

Khổng Tuyên thần tình hơi đổi, cảm nhận kinh mạch xương cốt trong cơ thể đều đang bị liệt hỏa thiêu đốt, không ngừng tôi luyện.

"Đây chính là Niết Bàn Thần Vũ sao?!" "Chẳng lẽ Ngô cũng phải Niết Bàn?" Khổng Tuyên cảm nhận sự đau đớn của việc thiêu đốt, sắc mặt hơi tái nhợt, nhưng vẫn cắn răng kiên trì.

Rất nhanh, toàn thân y liền bị một cỗ hỏa đoàn khổng lồ bao phủ, hoàn toàn biến thành một quả cầu lửa.

"Oanh!" Khối cầu lửa kia đột nhiên vút lên trời.

Ánh mắt mọi người đều nhìn về phía đó, một cảnh tượng hoa lệ.

"Thương!" Một tiếng phượng hoàng kêu sắc nhọn vang lên.

"Phượng hoàng!!!" Mấy vị Thánh nhân nghe thấy tiếng phượng hoàng kêu, đều ngây người.

"Cái gì?!" "Lại biến thành phượng hoàng?!" Côn Bằng đang trốn chạy khi nhìn thấy Khổng Tuyên dung hợp Niết Bàn Thần Vũ, lại lay động thân mình hóa thành một con phượng hoàng, đồng tử không ngừng phóng đại, kinh ngạc bất định.

"Thật sự biến thành phượng hoàng!" Lục Áp cũng kinh hãi giảm

tốc độ, không nhịn được dừng lại quan sát.

Trên Cửu Thiên, một con phượng hoàng màu vàng, toàn thân tản mát ngũ sắc thần quang.

"Không ngờ, Phượng tộc Tiên Thiên đã vẫn lạc, Khổng Tuyên lại dưới Niết Bàn Thần Vũ này được kích phát huyết mạch phượng hoàng trong cơ thể!" Thái Thanh Lão Tử không nhịn được cảm thán.

Mà mọi người trong một tràng ngưỡng mộ, cũng đều thu hồi tầm mắt, một lần nữa nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng.

"Không biết lần này, Hồng Mông Kim Bảng sẽ công bố ai đây?" Hàng ức vạn sinh linh đầy nhiệt huyết kích động, bắt đầu tiến hành suy đoán.

Chỉ thấy trên Kim Sắc Quyển Trục một đạo kim quang lóe lên, sau đó những chữ bắt đầu từ từ ngưng tụ. 【Hồng Mông Kim Bảng Nam Thần Bảng Đệ Cửu Danh: Ngao Bính】 【Kim Bảng ban thưởng: Chiến Thần Kim Long Lân thập phiến.

Chiến Thần Kim Long Lân, dung hợp vào nhục thể, luyện hóa nó, được Thần Long huyết mạch, có Thần lực vô thượng, có thể chiến Thánh nhân.】 Trên Kim Sắc Quyển Trục khổng lồ, thân hình Ngao Bính từ từ hiện ra.

Y khoác trường bào màu lam thêu hoa văn, thắt lưng mang theo đai rồng.

Hai bên thái dương rủ xuống hai lọn tóc đen, y thật là phong độ ngời ngời, ôn văn nhĩ nhã.

Một khuôn mặt góc cạnh rõ ràng như được thần công quỷ phủ tạo thành.

Một đôi mắt sắc bén mà bá khí lăng lệ, không mất đi uy nghiêm của Long tộc.

Vừa nhìn đã bị dung nhan này làm cho kinh diễm.

"Ngao Bính?" "Là Ngao Bính của Long tộc sao?" "Tướng mạo kết hợp hoàn mỹ giữa thanh tú và bá khí, thật quá anh tuấn." "Ngao Bính so với Khổng Tuyên không biết đẹp trai hơn bao nhiêu lần." "Hồng Mông Kim Bảng không lừa ta." "……" Một số nữ yêu nhìn tướng mạo của Ngao Bính, hai mắt lóe lên vẻ mê mẩn.

Chương 86

Hàng ức vạn sinh linh đều bị vẻ ngoài của Ngao Bính làm cho kinh hỷ.

Nhìn mỹ nam, ai lại không thích chứ?!

Trên Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Lại là Ngao Bính?" Hạo Thiên đối với ấn tượng về Long tộc, theo tiềm thức liền không tốt lắm.

Dù sao Long tộc đã suy yếu từ lâu.

Nhưng nghĩ kỹ lại, Kim Bảng nhiều lần công bố Tiểu Long Nữ, lại ban thưởng Thiên Đạo cấp bảo vật.

Long tộc hiện tại, đã khác xưa.

"Hiện tại, Ngao Bính cũng đã lên Kim Bảng!" Hạo Thiên cau mày, thần tình ngưng trọng.

Y thân là Ngọc Hoàng Đại Đế, quản lý Tam Giới, tự nhiên cũng bao gồm Long tộc.

Nhưng nếu thực lực của Long tộc mạnh lên, muốn quản lý lại không dễ dàng như vậy.

U Minh Huyết Hải.

"Ngao Bính?" "Một thằng nhóc Long tộc cũng xứng lên Kim Bảng?!" "Ngao Bính là thực lực gì?!" Minh Hà Lão Tổ không nhịn được chửi rủa.

Ngao Bính đối với Minh Hà Lão Tổ mà nói, bất quá chỉ là một tiểu bối.

Không ngờ, y lại lên được vị trí thứ chín.

Côn Bằng đang trốn chạy thấy Lục Áp không tiếp tục đuổi theo, nhanh chóng thu liễm khí tức, trốn về hướng khác.

Y vừa chạy vừa không nhịn được chửi mắng.

"Ngao Bính là cái thứ gì?!" "Cũng xứng lên Kim Bảng ư?!" "Ngô mới là tồn tại thích hợp nhất để lên bảng!" Côn Bằng một trăm cái, một vạn cái không phục.

Y nhìn lông vũ đẹp nhưng lộn xộn của mình, trong mắt toát ra vẻ thưởng thức.

"Lông vũ của Ngô sáng bóng và màu sắc, đâu có kém gì lão Khổng Tước kia?!" "Lại đâu kém gì con rồng nhỏ kia?" Côn Bằng một trận chửi bới, xám xịt chạy về Bắc Hải.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn thấy vị trí thứ chín lại là Long tộc, không khỏi cau mày.

"Long tộc?" "Lần này lại là Long tộc!" "Long tộc này nếu còn tiếp tục lên Hồng Mông Kim Bảng, sẽ vượt qua Tây Phương Giáo của Ngô!" Trong mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân lộ ra một tia ưu sầu nhàn nhạt.

"Không ngờ, Long tộc lại nhân cơ hội này mà đột nhiên quật khởi." Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng không ngờ.

Long tộc mà họ coi thường, lại có thể chuyển biến tình thế lớn như vậy.

"Bất quá, Long tộc không có Thánh nhân trấn thủ, trừ Tiểu Long Nữ được ban thưởng Kim Bảng cấp Thiên Đạo ra, các Long tộc khác vẫn không đáng nhắc tới." "Cho dù Ngao Bính dung hợp Kim Long Lân, có thể chiến Thánh nhân thì sao?" "Tây Phương Ngô có hai vị Thánh nhân!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân chuyển ý nghĩ đến đây, trong mắt lộ ra một đạo ngoan ý.

Bát Cảnh Cung.

Ánh mắt Thái Thanh Lão Tử nhìn về phía Đông Hải, cũng không khỏi biến sắc.

"Long tộc e rằng sẽ vượt qua Xiển Giáo và Tiệt Giáo cũng không phải là không thể a……" "Sau này đối với Long tộc, vẫn cần phải cẩn thận." Thái Thanh Lão Tử lẩm bẩm, sau đó liền lập tức gọi Huyền Đô đến.

"Sư tôn." Huyền Đô cung kính.

"Huyền Đô, đây là một viên Cửu Chuyển Kim Đan." Thái Thanh Lão Tử thân pháp biến hóa, lật tay biến ra một bình ngọc nhỏ.

"Ngươi đích thân mang đến Long tộc Đông Hải, chúc mừng Ngao Bính." Thái Thanh Lão Tử ngữ khí không nhanh không chậm.

"Vâng, Sư tôn." Huyền Đô không dám chậm trễ, lập tức đi.

Cùng lúc đó, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi nhìn thấy người lên bảng là Ngao Bính, biểu cảm trên mặt cũng muôn phần phức tạp.

"Xem ra, Long tộc sắp quật khởi trong Hồng Hoang rồi." "Một khi Tiểu Long Nữ xuất quan, Long tộc càng sẽ một bay lên trời." Nguyên Thủy Thiên Tôn biểu cảm ngày càng ngưng trọng.

Tiểu Long Nữ có pháp bảo cấp Thiên Đạo, Ngao Bính cũng có sức mạnh chiến Thánh nhân.

Long tộc dĩ nhiên không thể trêu chọc.

"Quảng Thành Tử!

Nhanh đến Ngọc Hư Cung." Nguyên Thủy Thiên Tôn suy đi nghĩ lại, triệu Quảng Thành Tử đến.

“Sư tôn.” Quảng Thành Tử quỳ bái hành lễ.

“Đây là một kiện pháp bảo của vi sư, tên là Tử Kim Ngọc Thằng, có thể trói buộc Chuẩn Thánh, ngươi mang đi chúc mừng Ngao Bính.” Nguyên Thủy Thiên Tôn dặn dò.

Quảng Thành Tử thần sắc kinh ngạc.

Nhưng vẫn y theo lời sư phụ dặn, nhanh chóng đi đến Đông Hải.

Đông Hải.

Long tộc dĩ nhiên một mảnh sôi sục.

“Long Thái Tử!” “Long Thái Tử!” “Cung hạ Long Thái Tử đăng thượng Hồng Mông Kim Bảng!” “……” Dưới Đông Hải, các đệ tử Long tộc đều cao giọng hô vang.

Điều này đối với Long tộc mà nói, lại là một chuyện tốt lớn.

Trước tiên là Tiểu Long Nữ khiến Long tộc được Hồng Hoang biết đến, sắp đăng đỉnh.

Bây giờ Ngao Bính lại một lần nữa giành được thể diện cho Long tộc.

Long tộc muốn không quật khởi cũng khó!

“Ngao Bính, hiện tại Tiểu Long Nữ chưa xuất quan, Long tộc Ngô vẫn cần phải luôn cẩn thận.” “Bất quá, cũng không cần phải e ngại các sinh linh khác nữa.” Lão Long Vương ngẩng đầu ưỡn ngực, trong lời nói là sự kiêu ngạo sâu sắc đối với Ngao Bính.

“Vâng!

Phụ Vương!” Ngao Bính chắp tay cung kính hành lễ.

Ngao Bính nhận được ban thưởng, đủ mười phiến Chiến Thần Kim Long Lân.

Mười phiến Chiến Thần Kim Long Lân này, tản mát kim sắc hoa quang chói mắt.

Chỉ cần dùng tay cầm, liền có thể cảm nhận được uy áp Long tộc liên tục không ngừng.

"Oanh!" Ngao Bính nhanh chóng dung hợp nó vào Long Khu.

Y biến thành bản thể, một con Thanh Long khổng lồ xông ra khỏi Đông Hải.

"Hống!!" Ngao Bính dung hợp mười phiến Chiến Thần Kim Long Lân, thân hình chợt cứng lại, vảy rồng màu xanh nguyên bản bị tôi luyện thành màu vàng.

Long Khu của y cũng trong một thoáng biến lớn.

Trăm trượng!

Ngàn trượng!

Vạn trượng!

"Hống!" Huyết mạch và gân cốt của y đều bị tôi luyện, một cỗ đau đớn tê tâm liệt phế truyền đến.

Từng thốn xương cốt như bị đánh gãy rồi tái sinh.

Sừng rồng từng tấc từng tấc mọc dài, râu rồng tản mát quang hoa.

Mỗi một phiến vảy rồng đều như ngưng tụ sức mạnh vô thượng.

"Hống!!" Ngao Bính vươn dài Long Khu, hướng Cửu Thiên phát ra tiếng rống cuồng ngạo.

Âm thanh này nhanh chóng tràn ngập trên không Đông Hải, gây ra một đạo lôi đình khổng lồ vô cùng.

"Sát!" "Sát!" Những đạo lôi đình này đánh vào Long Khu của Ngao Bính, càng khiến thân rồng kim quang rực rỡ.

Tu vi Thái Ất nguyên bản của y, cũng một đường tăng vọt.

Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong!

Đại La Kim Tiên sơ kỳ!

Đại La Kim Tiên trung kỳ!

Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Uy áp Chuẩn Thánh mênh mông tứ tán ra.

"Oanh Long Long!" Đông Hải phiêu khởi mấy cột nước. 15.

Cũng chính vào lúc này, Quảng Thành Tử và Huyền Đô đồng thời gấp rút đến.

"Cung hạ cung hạ." "Ngô Quảng Thành Tử, đặc biệt đến chúc mừng Long tộc Đông Hải." "Ngô Huyền Đô, đặc biệt đến đây cung hạ Long tộc." Quảng Thành Tử và Huyền Đô mặt tươi cười.

"……" Ngao Bính lại cực kỳ cảnh giác.

Y không ngờ, Nhân Giáo và Xiển Giáo đều phái người đến chúc mừng.

Đơn giản là Hoàng Thử Lang cấp gà bái niên.

Nếu là trước đây, Đông Hải đâu có thể có mặt mũi lớn như vậy để mời được hai vị này!

"Thì ra là hai vị Đạo nhân, lão Long xin hành lễ." Lão Long Vương cũng lúc này nổi lên mặt nước Đông Hải, cười ha ha chắp tay.

"Lão Long Vương đa lễ rồi, đây là hạ lễ Sư tôn lệnh Ngô mang đến, Cửu Chuyển Kim Đan." Huyền Đô đưa bình ngọc vào tay Lão Long Vương.

“!!” “Cửu Chuyển Kim Đan!” Sắc mặt Long Vương kinh ngạc, đồng tử không nhịn được phóng đại.

“Lão Long Vương, đây là hạ lễ Sư tôn lệnh Ngô mang đến, Tử Kim Thằng.” “Tử Kim Thằng này có thể trói buộc cường giả Chuẩn Thánh.” Quảng Thành Tử tiến lên, đưa Tử Kim Thằng vào tay Long Vương.

Chương 87

Sắc mặt Lão Long Vương hơi đổi, thu liễm vẻ mặt kinh hỷ, sau đó nhìn về phía Ngao Bính một bên.

"Vậy Long tộc xin không khách khí nữa." "Đa tạ." Ngao Bính không kiêu không hãm nhẹ nhàng chắp tay.

Sau đó, mấy người tự mình rời đi.

Thủy Tinh Cung.

Lão Long Vương nhìn hai kiện bảo bối được đưa đến trong tay, rơi vào sầu muộn.

"Xiển Giáo và Nhân Giáo đây là cố ý lôi kéo Long tộc?

Có ý muốn lấy lòng?" Ngao Bính một bên thần tư ngưng trọng, biểu cảm lại không tốt lắm.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.

Ánh mắt của ức vạn vạn sinh linh cũng lại một lần nữa bị hấp dẫn.

Sau khi nhìn thấy vị trí thứ mười và thứ chín, bọn họ đối với thứ hạng phía sau càng thêm kỳ vọng. 【Hồng Mông Kim Bảng Nam Thần Bảng Đệ Bát Danh: Lục Áp】 【Kim Bảng ban thưởng: Hỗn Độn Phần Hỏa.

Hỗn Độn Phần Hỏa, tập hợp sức mạnh thiên địa, có thể thiêu đốt Nguyên Thần.

Hỗn Độn Phần Hỏa dung nhập nhục thể, lấy hóa thân lửa, có sức mạnh thiêu đốt khủng bố vô tận, chiến Thánh nhân!

Cũng có thể hấp thu tất cả pháp lực, cường hóa cho bản thân.】

Trên Kim Sắc Quyển Trục khổng lồ, thân hình Lục Áp xuất hiện.

Y khoác kim sắc đế bào, một khuôn mặt lạnh lùng đến không chút cảm xúc.

Sống mũi cao thẳng, làn da trắng đến yêu dị.

Một đôi mắt như mặt trời rực rỡ, sắc bén mà cực kỳ mang tính công kích.

Toàn thân tản mát một cỗ khí thế đế vương, càng khiến người ta không nhịn được mà thần phục.

Mái tóc đen búi cao, càng làm thân hình thêm thẳng tắp cao lớn.

Hàng ức vạn sinh linh sau khi nhìn thấy dung mạo Lục Áp, đều nhao nhao lộ ra vẻ mặt sùng bái.

So với hai vị trước đó, tướng mạo Lục Áp càng mang tính công kích.

Ngũ quan càng thêm sắc nét.

Khổng Tuyên thì u uất.

Ngao Bính thì ôn nhuận sắc bén.

Lục Áp thì là một cỗ đẹp trai mang tính phá hoại cực lớn.

"Lục Áp?!!" "Hừ!" "Y lại là thứ tám sao?!" "Con chim phá hoại này với Ngô Côn Bằng có gì khác nhau?!" Côn Bằng nhìn khuôn mặt Lục Áp phóng đại trên Kim Sắc Quyển Trục, lộ ra một tia khinh thường và căm hận.

Y đường đường là Yêu Sư, lại bị đuổi trốn một cách chật vật, mất hết thể diện.

Bây giờ, Lục Áp lên Kim Bảng, nếu lại bị bắt, hậu quả có thể đoán được.

“Con đường thoát duy nhất chính là chỉ có đợi đến khi Ngô lên Kim Bảng!” Ánh mắt Côn Bằng sắc lạnh.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên nhìn vị trí thứ tám được công bố, trong lòng thất vọng.

“Rốt cuộc khi nào mới đến Trẫm?” “Trẫm thân là Ngọc Hoàng Đại Đế, một bộ dạng như vậy còn không thể lên bảng sao?!” Hạo Thiên lúc này cực kỳ không tự tin.

Y quá căng thẳng và kỳ vọng, không nhịn được mà bắt đầu tự mình hoài nghi.

“Vương Mẫu!

Vương Mẫu!” Hạo Thiên không nhịn được gọi mấy tiếng, gọi Vương Mẫu đến.

“Ngươi nhanh xem cho Trẫm, tướng mạo của Ngô như thế nào?” “……” “Ngọc Đế, người đây là……” Vương Mẫu vẻ mặt xấu hổ, cười gượng.

“Ngươi cứ nói thẳng đi, nếu ngay cả Lục Áp này còn không sánh bằng, Trẫm lên Kim Bảng cũng vô vọng rồi.” Hạo Thiên thở dài.

“Ngọc Đế, tất cả thuận theo tự nhiên là tốt nhất, không nên quá chấp trước.” Vương Mẫu khuyên nhủ.

Hạo Thiên đâu có nghe lọt tai.

Y thân hình kịch động, giây phút tiếp theo liền bay đến khắp các nơi trong Thiên Cung.

“Trẫm hỏi ngươi, dung mạo của Ngô so với Lục Áp thế nào?” Hạo Thiên giữ lại một tiểu binh Thiên Đình hỏi.

“!!” “Ngọc Đế thứ tội a!” Tiểu binh run rẩy, đâu dám trả lời.

“Một đám phế vật!” Hạo Thiên không nhận được câu trả lời, một đường chửi mắng.

U Minh Huyết Hải.

“Thứ hạng đã công bố đến thứ tám, còn chưa đến lượt Ngô sao?!” Minh Hà Lão Tổ trên mặt lộ ra một tia lo lắng.

Mà Yêu tộc lại vì điều này mà sôi sục.

Yêu khí không ngừng tràn ngập, đã dần dần khuếch tán bao phủ đến mấy chục vạn công lý.

Một số tiểu yêu cũng đều hướng về địa giới Yêu tộc.

Yêu Đình cũng đang nhanh chóng xây dựng.

Lục Áp nhận được ban thưởng, trong lòng bàn tay lơ lửng một đoàn hỏa diễm đen tím.

Hỏa diễm này nhảy múa trong lòng bàn tay, tản mát từng trận hắc khí, cực kỳ quỷ dị.

“Dung hợp!” Lục Áp trong mắt cuồng hỷ, bàn tay nắm chặt nó.

Hỏa diễm màu đen trong khoảnh khắc tiến vào cơ thể.

“A!!!” Sắc mặt Lục Áp chợt biến, tận mắt nhìn thấy da thịt đang không ngừng biến thành màu đen.

Toàn thân trên dưới hai cỗ hỏa diễm dường như đang không ngừng giằng co.

“Oanh!” Vô tận hắc khí từ trong miệng Lục Áp phun ra.

Y hai mắt mở to, một đạo tử kim hỏa diễm lại từ trong đồng tử phun ra.

Mãi cho đến khi cảm giác đau đớn kia hoàn toàn biến mất.

“……” “!!!” “Đen?” “Màu đen?!!” Lục Áp một lần nữa xem xét

toàn thân, đồng tử lập tức phóng đại.

Y vạn vạn không ngờ, sau khi dung hợp Hỗn Độn Phần Hỏa kia, da thịt lại toàn bộ biến thành màu đen!!

Khuôn mặt đẹp trai nguyên bản, thân hình cao lớn thẳng tắp trong khoảnh khắc này, hoàn toàn tiêu tán.

Lớp da màu đen kia gần như khiến người ta không thể nhìn rõ ngũ quan.

Lục Áp hoàn toàn câm nín.

Bất quá, y rất nhanh liền chấp nhận tất cả những điều này.

Chỉ cần có thực lực, có thể có sức mạnh chiến thắng Thánh nhân, da thịt biến đen thì có sao đâu?!

Lục Áp hít sâu một hơi, trở lại địa giới Yêu tộc.

"……" Chúng Yêu tộc nhìn thấy Lục Áp trong khoảnh khắc, khuôn mặt cuồng hỷ nguyên bản đều yên tĩnh lại.

Lời chúc mừng vừa đến môi cũng nuốt xuống.

"……" Yêu tộc một mảnh tử tịch.

Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Nam Thần Bảng Đệ Thất Danh: Hạo Thiên】 【Kim Bảng ban thưởng: Ngọc Đế Thiên Tỳ.

Ngọc Đế Thiên Tỳ, công thủ nhất thể, có thể ấn chứng quy tắc Thiên Đạo, dùng cho Thiên Đạo chứng giám, một khi bị khắc ấn lên, nếu vi phạm nội dung trên đó, liền chịu Thiên Đạo trừng phạt.】 Trong hình ảnh, thân hình Hạo Thiên xuất hiện trên Kim Sắc Quyển Trục khổng lồ.

Y có một khuôn mặt anh tuấn chính thống, trong ánh mắt tản mát khí thế nuốt chửng sơn hà.

Thân hình cao lớn tản mát uy áp vô tận và chính khí.

Nhìn một cái, chỉ cảm thấy một vẻ chỉnh tề nghiêm nghị.

Hoàn toàn không tìm thấy bất kỳ tỳ vết nào, chỉ khiến người ta sinh lòng kính ý với vẻ đẹp trai đó.

Hàng ức vạn sinh linh sau khi nhìn thấy vẻ đẹp trai khác này, chính khí trong lòng dường như cũng được kích phát.

"Hạo Thiên!" "Là Ngọc Hoàng Đại Đế!" "Thì ra Ngọc Hoàng Đại Đế trông như thế này……" "……" Hàng ức vạn sinh linh đều nghị luận xôn xao.

So với các thứ hạng trước đó, tướng mạo của Hạo Thiên này liền có vẻ vô cùng chính thống và trung quy trung củ.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ càng thêm bồn chồn bất an.

Y chưa từng coi trọng Hạo Thiên, lại không ngờ y lại có thể lên được Kim Bảng.

"Năm xưa Ngô thân là môn khách đến Tử Tiêu Cung nghe Hồng Quân giảng đạo, Hạo Thiên này bất quá chỉ là một tên đồng tử mà thôi." "Lại cũng xứng lên được Hồng Mông Kim Bảng này!" Trong lời nói của Minh Hà Lão Tổ đều là sự khinh thường đối với Hạo Thiên.

Cho dù y là Ngọc Hoàng Đại Đế, Minh Hà Lão Tổ cũng đồng dạng không coi trọng.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử ánh mắt u u nhìn về phía Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Hạo Thiên, nếu không phải lão sư điểm hóa, lại đâu có thể là Ngọc Hoàng Đại Đế?" Thái Thanh cũng đồng dạng không coi trọng

Hạo Thiên.

Ngọc Hư Cung. "!!!" "Hạo Thiên?!" "Tên Hạo Thiên này bất quá chỉ là một tên đạo đồng nhỏ bé!

Cũng xứng sao?!" "Cái gì mà Ngọc Hoàng Đại Đế!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ vẻ bỉ di vô tận.

Chương 88

Trong Hồng Hoang, các Tiên Thiên đại năng hầu như không ai coi trọng Hạo Thiên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên cũng thế.

Cho dù là hạng bảy thì đã làm sao? "Ngô ngược lại muốn xem, Ngọc Đế Thiên Tỷ này lại có uy lực thế nào!" Trong ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn mang theo một tia ngoan ý.

Bích Du Cung.

Thông Thiên Giáo Chủ làm Tiên Thiên đại năng, tự nhiên cũng chướng mắt Hạo Thiên. "Hạo Thiên lại cũng có thể lên hạng bảy?!" "Theo Ngô thấy, kẻ có tư cách lên bảng, cũng chỉ có Phàm nhi của Tiệt Giáo Ngô!" "Trừ Phàm nhi ra, những kẻ lên bảng khác đều không xứng." Ánh mắt Thông Thiên pha vài phần tự hào.

Khi đó, tại Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên đưa tay vẫy một cái, liền đem Ngọc Đế Thiên Tỷ nắm trong tay. "Trẫm rốt cuộc cũng lên bảng!" "Ha ha ha..." "Trẫm lên bảng!" "Trẫm liền biết, phong tư diện mạo đế vương của Trẫm, ắt sẽ lên bảng." Hạo Thiên khó mà che giấu ngạo ý trong lòng.

Hắn nhanh chóng dùng pháp lực quán nhập vào Ngọc Đế Thiên Tỷ, cảm nhận được một luồng cảm giác trấn áp cực kỳ chấn hám truyền đến từ trong pháp bảo. "Oanh!" Từng dòng chữ vàng từ trong Ngọc Đế Thiên Tỷ phát ra, hình thành một đạo hư ảnh to lớn vô cùng. "Ngọc Đế Thiên Tỷ!

Thừa hưởng uy thế trấn áp lôi đình của quyền trượng Thiên Đạo!" "Phàm là kẻ bị khắc ấn, chưa từng thực thi, đều chịu Thiên Đạo lôi

kiếp trừng phạt!" Mấy dòng chữ lớn này đều ngưng tụ Thiên Đạo uy áp, mỗi chữ đều mang lại uy áp vô thượng.

Cổ uy áp này từ Lăng Tiêu Bảo Điện nhanh chóng lan tràn.

Vô tận thiên lôi cuồn cuộn kéo tới, hình thành từng đạo lôi trụ. "Oanh!

Oanh!" Trên chín tầng trời, mây đen cuồn cuộn, lôi đình không ngừng ngưng tụ.

Thiên Cung bị vô tận lôi đình bao phủ, hình thành một đạo bình chướng bảo hộ.

Lôi đình tím trắng đan xen vào nhau, uy áp phóng thích ra không ngừng trấn áp Hồng Hoang.

Ức vạn vạn sinh linh cảm nhận được cỗ thế lôi đình kia, đều hít sâu một hơi khí lạnh. "Đây chính là uy thế trấn áp lôi đình thừa hưởng quyền trượng Thiên Đạo sao?" "Lại có thể bao phủ cả chín tầng trời?!!" Chúng sinh linh ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy bầu trời vốn có đều bị lôi đình bao phủ, cực kỳ quỷ dị.

Bát Cảnh Cung. "Thiên Đạo lôi kiếp lại bao trùm cả Thiên Cung?" "Toàn bộ do Hạo Thiên chấp chưởng sao?!!" Thái Thanh Lão Tử vẻ mặt không dám tin, trừng lớn mắt.

Hắn vốn coi thường Hạo Thiên.

Nhưng cố tình kẻ mà hắn coi thường này, lại đạt được một kiện pháp bảo như vậy!

Có Ngọc Đế Thiên Tỷ này, hầu như có thể thống ngự cả Tam Giới!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng sắc mặt đại biến: "Không ngờ,

Ngọc Đế Thiên Tỷ này lại có uy lực bực này!" Yêu Tộc cảnh địa.

Lục Áp giờ phút này toàn thân da dẻ đen kịt, chỉ lộ ra một đôi mắt lấp lánh kim sắc thần quang, nhìn ra được vô tận uy áp cùng yêu khí trùng thiên. "Hạo Thiên?!" "Lại ở trên ta?!" "Pháp bảo tốt như thế, nếu là tặng cho Yêu Tộc, Yêu Tộc Ngô tất sẽ có thể một lần nữa thiết lập lại Yêu Đình năm đó, thống ngự Hồng Hoang!" "Khi nào đến lượt Hạo Thiên ngươi?" Lục Áp đối với Hạo Thiên vốn đã mang theo địch ý.

Dù sao năm đó thiết lập Yêu Đình, thống ngự Hồng Hoang chính là Đế Tuấn, Đông Hoàng!

Mà Hạo Thiên, lại là kiến lập Thiên Cung trên cơ sở Yêu Đình năm xưa. "Thiên Cung trên chín tầng trời kia!

Ngô nhất định phải đoạt lại!" Lục Áp từng câu từng chữ, thần tình nghiêm nghị.

Hồng Hoang sinh linh mắt thấy Hạo Thiên đăng thượng Hồng Mông Kim Bảng hạng bảy, sở hữu Ngọc Đế Thiên Tỷ, trong ánh mắt đều là chấn kinh hâm mộ.

Trừ các đệ tử Tiệt Giáo trên Kim Ngao Đảo.

Lúc này, các đệ tử Tiệt Giáo ngẩng đầu nhìn hình ảnh trên Hồng Mông Kim Bảng, trên mặt cũng không có quá nhiều biểu tình kinh diễm. "Hạo Thiên..." "Tướng mạo phổ thông như thế... lại cũng có thể lên bảng?" "Đâu chỉ Hạo Thiên, theo ta thấy, Lục Áp, Ngao Bính, Khổng Tuyên mấy người này dung mạo đều cực kỳ phổ thông, căn bản không xứng lên bảng." Các đệ tử Tiệt Giáo vẻ mặt nghiêm túc đưa ra bình phẩm. "Chỉ bộ dạng này, so với Tiểu sư đệ căn bản không cách nào so sánh!" "Dù thế nào cũng phải sở hữu một phần mười dung mạo của Tiểu sư đệ mới có thể lên bảng chứ?" "..." Các đệ tử Tiệt Giáo đều tỏ vẻ không hiểu nổi.

Mà Hồng Mông Kim Bảng giờ phút này vẫn đang tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng - Nam Thần Bảng hạng 6: Thông Thiên Giáo Chủ】 【Kim Bảng ban thưởng: Vạn Thông Trận.

Vạn Thông Trận, có thể kết thực lực, pháp lực cùng tu vi chân thân của một vạn đạo đồng làm trận pháp, theo thực lực người sở hữu tăng cường, trận pháp Vạn Thông Trận sẽ tăng cường gấp một vạn lần theo thực lực người sở hữu.】 Nội dung công bố xong, trên kim sắc quyển trục xuất hiện một thanh niên nam tử thân mặc thanh bào, thân hình đĩnh bạt.

Nam tử mặt đầy bá khí uy nghiêm, đôi mắt giận dữ.

Một khuôn mặt ngũ quan rõ ràng lại thâm thúy, lộ ra đạo vận nồng đậm.

Dưới đạo vận, toàn thân tản mát ra sự kiệt ngạo bất tuân như sư tử hùng mạnh.

Dưới liệt phong, thanh bào cuồng vũ.

So sánh với khí chất mấy vị trước đó, trên người Thông Thiên dường như mang theo vận vị do tuế nguyệt lắng đọng, cực có sức thưởng thức.

Khiến người ta nhịn không được trầm mê trong đó, hồi lâu không thể quên. "Đây chính là Thông Thiên Giáo Chủ sao??" "Đẹp trai quá!!

Quả thực là trần nhà của giới đại thúc!!!" "Ta muốn đi Tiệt Giáo bái sư!" Một vài tiểu yêu mới vừa hóa hình giờ phút này hai mắt sáng lên, nhịn không được làm ra điệu bộ nữ nhi kiều tu.

Loại khí chất và tướng mạo này, có thể nói là già trẻ đều thích.

Tu Di Sơn. "..." Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sau khi nhìn thấy Thông Thiên lên bảng, biểu tình trên mặt tựa hồ không cách nào tiếp nhận.

Hai người trừng lớn mắt, nhất thời không nói gì.

Hồi lâu sau, Tiếp Dẫn Đạo Nhân mới hỏi một câu: "Thông Thiên... thật sự đẹp trai như vậy sao?

Hay là Ngô đẳng nhìn lâu rồi, liền không có cảm giác gì?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân tràn đầy ghen tị.

Cùng là Thánh Nhân, cùng dạng hóa hình, vì sao chênh lệch lại lớn như vậy?! "Vạn Thông Trận?

Có thể tăng cường thực lực vạn lần!!

Lần này Tiệt Giáo lại đạt được Kim Bảng ban thưởng, lại càng thêm cường đại." Chuẩn Đề Đạo Nhân nhíu mày, biểu tình trên mặt càng ngày càng khó coi.

Bát Cảnh Cung. "Thông Thiên lại lên bảng?" Thái Thanh Lão Tử cũng đầy vẻ kinh ngạc.

Cùng là Tam Thanh, Thái Thanh Lão Tử hóa hình đầu tiên, dung mạo già nua.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hóa hình thứ hai, dung mạo cũng chẳng trẻ trung.

Mà Thông Thiên, hóa hình cuối cùng, dung mạo lại ở giữa thanh niên và trung niên.

Hiện tại trong Tam Thanh, Thông Thiên lên bảng, trong lòng Thái Thanh Lão Tử khó tránh khỏi dòm ngó. "Hiện nay cục thế Hồng Hoang đại biến, Thông Thiên cho dù ký áp Phong Thần Bảng, e rằng cũng sẽ chuyển nguy thành an a!" Thái Thanh Lão Tử niệm đến đây, trong mắt lại tăng thêm vài đạo ngoan ý.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sớm đã bị kích thích đến mức trong lòng

dâng lên tầng tầng nộ ý. "Lại là Tiệt Giáo!" "Thông Thiên lại cũng có thể lên bảng?!!" "Dựa vào cái gì?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng não hỏa đến cực điểm. "Thông Thiên!

Cho dù như thế, Ngô cũng nhất định phải khiến Tiệt Giáo ngươi triệt để luân vi bọt nước!

Những kẻ phi mao đái giác, thấp sinh noãn hóa kia, Ngô nhất định phải tiêu hủy toàn bộ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng chắc chắn, hận ý càng là không ngừng cuồn cuộn.

Hắn chu thân bao phủ tầng tầng lệ khí, đến mức suýt chút nữa nhập ma.

Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo khi nhìn thấy dung mạo Thông Thiên phóng đại trên kim sắc quyển trục, đều ngẩn ra từng người.

Đông đảo đệ tử đều nhìn thất thần. "Là... là Sư tôn!" "Thật sự là Sư tôn!" "Hóa ra Sư tôn đẹp trai như vậy sao??" Một số nữ đệ tử Tiệt Giáo suýt chút nữa không hoàn hồn.

Trên kim sắc quyển trục, diện mạo Thông Thiên được phóng đại, nhìn kỹ lại, xác thực khiến người ta hai mắt tỏa sáng. "Sư tôn vốn dĩ đã rất tuấn lãng, chẳng qua dĩ vãng không dám nhìn kỹ mà thôi.

Hiện tại có cơ hội có thể ở trên Hồng Mông Kim Bảng nhìn kỹ, mới có thể nhìn ra khí chất Sư tôn." Các đệ tử Tiệt Giáo một trận kinh hô.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa vốn đang lẳng lặng thưởng thức Hồng Mông Kim Bảng lần này.

Khi nhìn thấy Thông Thiên lên bảng, thần sắc mạnh mẽ biến đổi.

"Thông Thiên?" "Hắn..." Nữ Oa nhìn về phía kim sắc quyển trục khổng lồ, dung mạo Thông Thiên đang từng chút từng chút phóng đại.

Nữ Oa lại có cỗ cảm giác không nói nên lời.

Chương 89

Không thể không thừa nhận, trên kim sắc quyển trục này, Thông Thiên nhìn qua xác thực có uy nghiêm và khí thế hơn đám Lục Áp, Hạo Thiên.

Cỗ khí thế này là nội liễm, cũng không phải hướng ngoại.

Bích Du Cung. "!!" Chính mình Thông Thiên cũng có chút kinh ngạc.

Hắn căn bản không nghĩ tới chính mình sẽ lên bảng.

Nhưng kết quả vẫn là hạng sáu!

Tại vị trí giữa!

Thông Thiên kinh hỉ không thôi.

Như vậy xem ra, lần này Tiệt Giáo có thể lên bảng hai lần!

Mà Thông Thiên y nguyên có lòng tin, Lục Phàm tất nhiên sẽ lên bảng thủ. "Để Ngô thử xem uy lực Vạn Thông Trận." Thông Thiên sau khi nhận được ban thưởng, lập tức bay lên chín tầng trời bố thi trận pháp. "Ông!" Trận pháp từ trong ý thức nhanh chóng bố thi ra, hình thành một lưới trận ngũ giác khổng lồ.

Trong lưới vô số đường tuyến phức tạp đan xen vào nhau, tổng cộng hình thành các điểm giao nhau vừa vặn là một vạn cái.

Mà một vạn điểm giao nhau này đang phóng thích thần lực, không ngừng ngưng tụ.

Một luồng pháp lực khủng bố cũng đang tràn ngập ra trong trận pháp bố thi. "Ông!" Thông Thiên căn bản không tốn bao nhiêu pháp lực, liền có thể đạt được trọn vẹn một vạn lần pháp lực phóng thích!

"Kim Bảng ban thưởng này quả thật trước sau như một!" Thông Thiên nhanh chóng thu hồi trận pháp.

Mà Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn luôn quan sát Kim Ngao Đảo, tự nhiên cũng cảm nhận được uy áp không ngừng thăng đẳng. "Vạn Thông Trận!

Có chút thực lực!" "Chỉ tiếc, Tiệt Giáo ngươi đã thân phụ lượng kiếp, nhiều đồ tốt như vậy, tạm thời cứ lưu tại chỗ ngươi.

Có một ngày, Ngô tất sẽ đoạt lại." Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với Tiệt Giáo càng thêm dòm ngó.

Đối với những thứ này, Thông Thiên căn bản không có tâm tình để ý.

Hắn ánh mắt cấp thiết tiếp tục chờ đợi Hồng Mông Kim Bảng công bố.

Theo dòng chữ trên Hồng Mông Kim Bảng dần dần tiêu tán, từng đạo tiên linh chi khí nhanh chóng che khuất nó, sau đó bắt đầu ngưng tụ nội dung mới.

Thông Thiên xuất hiện, tựa hồ làm cho càng nhiều sinh linh có sự mong đợi.

Kẻ mong đợi nhất chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn. "Ngô cùng Thông Thiên đồng xuất một mạch, đều là Bàn Cổ chính tông.

Ngô cùng hắn nhìn qua, cũng chưa từng kém bao nhiêu!

Lần này, Ngô tất nhiên có thể lên bảng!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, đã nhịn không được trong lòng mặc niệm hạng năm. "Ông!" Hồng Mông Kim Bảng tản phát uy áp, hạng năm chính thức công bố! 【Hồng Mông Kim Bảng - Nam Thần Bảng hạng 5: Chiến Thần Điện Dương Phàm】 【Kim Bảng ban thưởng: Hỗn Độn Thập Đại Ma Thần Tinh Huyết.

Hỗn Độn Thập Đại Ma Thần Tinh Huyết, có thể vô hạn bổ sung thể lực, một giọt dung vào nhục khu, có thể kích phát thực lực mạnh nhất, không giới hạn.】 Trong hình ảnh, xuất hiện một khuôn mặt cực kỳ anh khí.

Ngũ quan lại sinh đến tinh xảo hơn cả nữ tử, nhưng trong tinh xảo lại mang theo vô tận khí tức vương giả.

Những khí tức này nương theo hô hấp từng chút phóng thích ra, đầy màn hình đều là hormone.

Một luồng tượng trưng cho sức mạnh nam tính.

Ức vạn vạn sinh linh sau khi chịu cảm nhiễm, tựa hồ là bị kích thích gì đó. "A a a!!

Không chịu nổi không chịu nổi!" "Đây là khí chất thần tiên gì??" "Ta cảm giác có chút nóng là chuyện gì xảy ra??" "Ta cũng thế..." "Ngươi là đực, ngươi nóng cái gì?!" "..." Hồng Hoang sinh linh tựa hồ đã triệt để loạn sáo.

Vô luận công mẫu thư hùng nam nữ, sau khi nhìn thấy thân hình ngoại mạo của Dương Phàm, đều không ai không bị hấp dẫn.

Loại hấp dẫn này nơi phát ra từ linh hồn sâu thẳm.

Một loại dục vọng cực độ khát vọng trở nên tương thông.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cho dù là Thánh Nhân, cũng khó mà che giấu nội tâm. "Ực." Tiếp Dẫn hầu lung làm ra động tác nuốt nước miếng. "!!" Sau khi ý thức được chính mình vừa rồi làm cái gì, Tiếp Dẫn lập tức đồng tử co rụt lại, vẻ mặt xấu hổ thác ngạc.

Một cỗ cảm giác tu sỉ khó tả dâng lên trong lòng.

Hắn vừa rồi lại... nuốt nước miếng!!!

Hắn vì sao lại nuốt nước miếng?!!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân có chút phá phòng.

Mà giờ khắc này, Chuẩn Đề ở một bên đã hoàn toàn nhìn ngây người.

Trong Hồng Hoang này, lại sở hữu dạng thân tư tướng mạo cực kỳ hùng phong như thế?!

Cùng Dương Phàm so sánh, bọn hắn quả thực không xứng làm nam nhân!

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử giờ phút này lại là mày nhíu chặt, không ngừng lắc đầu. "Phi lễ chớ nhìn!" Thái Thanh Lão Tử chỉ nhìn thoáng qua, liền nhanh chóng quay đầu đi.

Dương Phàm này thực sự tướng mạo quá mức kinh diễm.

Rõ ràng là mang theo tướng mạo tinh xảo nữ tính hóa, thân hình lại còn kiện tráng hơn cả Vu Tộc năm đó.

Một luồng dương khí trùng thiên tựa hồ sắp từ trong kim sắc quyển trục phá ra.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng thất lạc lớn.

Hắn vốn tưởng rằng hạng năm tất nhiên sẽ là hắn! "Chiến Thần Điện?

Là tồn tại mà Thế Lực Bảng trước đó đã công bố, nói không chừng có thể thông qua Dương Phàm này, tìm được thế lực Chiến Thần Điện." Nguyên Thủy Thiên Tôn nhanh chóng chỉnh lý tốt tâm tình, trong ánh mắt lộ ra một cỗ âm chí.

Bích Du Cung. "Chiến Thần Điện!

Chiến Thần Điện lại lần nữa được công bố ra?" Thông Thiên cảm thấy rất kinh ngạc.

Hắn nhìn khuôn mặt tinh xảo vô hạ trong kim sắc quyển trục, lao lao ghi nhớ.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa đoan tọa trên vân sàng, nhìn say sưa ngon lành. "Dương Phàm?

Bộ dạng thân hình này quả nhiên không tệ.

Hạng năm đã như thế, vậy kế tiếp công bố danh thứ há không phải càng lợi hại?" Nữ Oa đã bắt đầu mong đợi.

Nàng tu luyện tới nay, chưa từng để ý qua tướng mạo ai, cũng chưa từng chân chính quan tâm qua những cái bề ngoài này.

Nhưng hôm nay, có Hồng Mông Kim Bảng công bố, nàng có thể trắng trợn thưởng thức, xác thực cảm giác không tệ. "Cái này hoặc giả cùng thưởng thức hoa cỏ, phong cảnh mỹ lệ ý cảnh là tương đồng, cũng không có gì phân biệt.

Thưởng thức soái ca lại có gì sai đâu?" Nữ Oa tâm tư trong sáng, tiếp tục mặt mang mỉm cười thưởng thức dung nhan tuấn lãng phóng đại trong hình ảnh.

Hồng Hoang, tại một kết giới nào đó.

Chiến Thần Điện. "Ta lại lên bảng?" Dương Phàm vẻ mặt kinh ngạc. "Chẳng lẽ đây là một loại nhắc nhở?

Hiện nay Chiến Thần Điện đã bị công bố, có lẽ là thời điểm chân chính đi ra kết giới, bước vào Hồng Hoang.

Ân công, ta tới tìm người." Dương Phàm ánh mắt kiên định.

Hắn cầm lấy ban thưởng, liền dẫn đầu từ trong kết giới rời đi nghe ngóng.

Bên này, chữ viết trên Hồng Mông Kim Bảng đã chậm rãi tiêu tán.

Danh thứ mới cũng sắp công bố.

Vô số sinh linh đều ngẩng đầu mong đợi. "Công bố nhiều danh thứ như vậy, hạng năm này quả thật làm người ta hai mắt tỏa sáng." "Bài danh phía sau lại nên là kinh thế dung nhan thế nào?" "..." "Ông!" Một đạo kim quang hiện lên, chữ viết trên Hồng Mông Kim Bảng ngưng tụ thành hình. 【Hồng Mông Kim Bảng - Nam Thần Bảng hạng 4: Chiến Thần Điện Triệu Lỗi】 【Kim Bảng ban thưởng: Thiểm Điện Tiên.

Thiểm Điện Tiên, theo thực lực tăng cường mà tăng cường, mạnh nhất có thể tới cấp bậc Thiên Đạo lôi kiếp.

Chương 90

Một khi nhục khu dính dáng, liền bị lôi đình trói buộc, nguyên thần bị lôi đình roi đánh, thống khổ không chịu nổi, tu vi đại giảm.】 Trên kim sắc quyển trục khổng lồ, xuất hiện thân hình tướng mạo Triệu Lỗi.

Cùng Dương Phàm vừa rồi giống nhau, đập vào mắt liền là tràn đầy hormone.

Cơ bắp cuồn cuộn phân bố hoàn mỹ, tỷ lệ thân hình càng là ưu tú.

Thân hình cao lớn lại phối hợp khuôn mặt đồng dạng dương cương lại ngạnh phái kia.

Một đôi mắt kiên nghị tràn ngập sức mạnh.

Giống như một vực sâu đen kịt, thâm thúy thâm viễn.

Hình ảnh vừa công bố, ức vạn vạn sinh linh lần nữa bị khuôn mặt dương cương soái khí này hấp dẫn.

So với yêu khí, tinh xảo, hay là ưu ức lại đạo vận phong hậu, khí chất xuất trần tuyệt thế trước đó, loại dương cương chi khí hoàn toàn này tựa như khí chất thuần túy đến từ thiên nhiên tự thân.

Đến từ khí chất thuần chính của Nhân Tộc!

Tất cả sinh linh đều nhìn ngây người, từng người trừng lớn hai mắt, trong ánh mắt toát ra sự mê luyến sâu sắc. "Chiến Thần Điện!" "Lần này lên bảng lại là Chiến Thần Điện!" "Triệu Lỗi!

Dương Phàm!

Đều đẹp trai quá a!" "Theo ta thấy, hai người này căn bản đẹp trai không phân cao thấp." "..." Ức vạn vạn sinh linh đều bày ra bộ dạng

mê trai.

U Minh Huyết Hải. "Lại là Chiến Thần Điện?!

Ngô vì sao chậm chạp chưa lên bảng?" Minh Hà Lão Tổ tức không chịu được, giờ phút này trên mặt bị nộ ý bao phủ.

Huyết hải dưới chân hắn cũng vì hắn nộ ý mà không ngừng cuồn cuộn, phóng thích ra khí tức càng thêm hồn trọc.

Bắc Hải.

Côn Bằng cũng đợi đã lâu.

Không ngờ lần nào công bố cũng đều là người khác. "Lục Áp, Khổng Tuyên mấy con chim rách này đều có thể lên bảng?!

Ngô vì sao vẫn không thể lên?

Đáng giận!" Côn Bằng tức điên.

Nhưng giờ phút này hắn cũng không dám làm ra động tĩnh quá lớn.

Lục Áp hiện đã đạt được Kim Bảng ban thưởng, một khi phát hiện khí tức, cái mạng nhỏ của hắn khó bảo toàn. "Dưới hai con đường Hồng Mông Kim Bảng ban thưởng và giữ mạng, trước mắt vẫn là giữ mạng quan trọng hơn." Côn Bằng rốt cuộc không dám kiêu ngạo.

Dù sao hiện tại Lục Áp đã kim phi tích bỉ (nay đã khác xưa).

Lại kiêu ngạo kết cục chính là triệt để vẫn lạc.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người mặt đầy vẻ khổ sở. "Lại là Chiến Thần Điện?

Một thế lực này lại có hai người lên bảng?

Sao không tuyển một người lên bảng, cũng cho các sinh linh còn

lại một cơ hội!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhịn không được bình phẩm một phen.

Nhưng hắn cũng biết, cho dù Hồng Mông Kim Bảng cho thêm mấy lần cơ hội, cũng căn bản không tới phiên hắn. "Chi bằng để Hồng Mông Kim Bảng này thu lục thêm chút danh ngạch, nói không chừng ngươi và ta còn có chút cơ hội." Chuẩn Đề Đạo Nhân ngược lại một bộ dáng vẻ nghiêm túc cẩn thận, liên tục gật đầu.

Bộ dáng kia, giống như là hắn thật có cơ hội lên bảng vậy.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử nhìn hình ảnh trên kim sắc quyển trục, biểu tình trên mặt lại là khổ đại cừu thâm. "Đang êm đẹp công bố cái Nam Thần Bảng gì?!

Quả thực là nhiễu loạn Hồng Hoang!" Thái Thanh Lão Tử nhịn không được một trận thổ tào.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì là giận từ trong lòng, triệt để mất kiên nhẫn! "Thông Thiên lên bảng?

Vì sao Ngô chậm chạp không lên bảng?!" "Há có lý này!

Cùng là Tam Thanh!

Ngô rốt cuộc kém ở chỗ nào?!" "Thông Thiên!

Thông Thiên!" Nguyên Thủy Thiên Tôn từng câu từng chữ, nghiến răng nghiến lợi.

Hắn chu thân bị một cỗ nộ ý bao phủ, cả người phảng phất ẩn tàng trong bóng tối.

Sự không cam lòng và nộ ý nội tâm càng là không cách nào chế chỉ trong giờ khắc này.

Oa Hoàng Cung.

Trên khuôn mặt diễm lệ của Nữ Oa lộ ra nụ cười minh diễm mà xán lạn.

Một đôi phượng mâu càng là nhìn chằm chằm vào bộ dáng Triệu Lỗi trên kim sắc quyển trục. "Trong Hồng Hoang này lại còn có người sinh ra bộ dạng bực này.

Rất tốt rất tốt!

Nếu trong Hồng Hoang có thêm chút Nhân Tộc bộ dáng bực này, ngược lại cũng cảnh đẹp ý vui." Nữ Oa tâm tình khá tốt, trên mặt càng là tình bất tự cấm lộ ra nụ cười hiền hậu.

Ai sẽ cự tuyệt sinh linh có tướng mạo bực này chứ?

Huống chi, còn là Hậu Thiên Nhân Tộc vốn cho người ta hình tượng thập phần gầy yếu. "Bất khả tư nghị a..." Nữ Oa vừa thưởng thức Triệu Lỗi trên kim sắc quyển trục, vừa cảm thán.

Bích Du Cung.

Thông Thiên thần sắc phức tạp. "Lại là Chiến Thần Điện?

Chiến Thần Điện là do Quy Nhất Đạo Nhân kiến lập, hiện tại liên tục lên Hồng Mông Kim Bảng, chẳng lẽ là muốn hiển hiện Hồng Hoang rồi sao?" Thông Thiên tâm tình kích động lên, đồng thời lại lược đái một tia thảm thắc.

Hắn tuy cấp không thể chờ muốn biết rõ về Quy Nhất Đạo Nhân cùng hết thảy liên quan tới y, nhưng lại lo lắng thế lực này một khi hiển hiện Hồng Hoang, sẽ triệt để thay đổi cục diện Hồng Hoang.

Thánh Nhân không còn là tồn tại trần nhà nữa!

Không còn là tồn tại khiến Hồng Hoang sinh linh kiêng kị tôn sùng nữa!

Điều này đối với Thông Thiên mà nói, vẫn có chút khó mà tiếp nhận.

Dù sao, tùy tiện một đệ tử trong Chiến Thần Điện, đều có thể bạo chùy Thánh Nhân!

Việc này sẽ mang đến uy hiếp trước chưa từng có!

Thông Thiên hít sâu một hơi, biểu tình càng thêm ngưng trọng.

Loại tâm lý mâu thuẫn này càng làm cho hắn sầu mi khổ kiểm.

Mà khi đó tại Chiến Thần Điện, một chúng đệ tử lần nữa hoan hô. "Lại lên bảng!

Ân công nếu nhìn thấy Kim Bảng, nhất định sẽ kiêu ngạo vì chúng ta!" Các đệ tử thần tình tước dược.

Bọn hắn thực sự là quá muốn gặp Quy Nhất Đạo Nhân. "Hiện Chiến Thần Điện công bố với thế gian, Ân công tất nhiên biết được.

Dương Phàm hiện tại đã rời đi kết giới, đợi có tin tức, chúng ta sẽ lần lượt tiến về Hồng Hoang tìm kiếm." Các đệ tử thương lượng một hồi, đạt thành nhận thức chung.

Địa Phủ. "Triệu Lỗi?!!" "Hắn vì sao tướng mạo giống huynh trưởng ta như thế?" Hậu Thổ Nương Nương sau khi nhìn thấy dung mạo Triệu Lỗi được phóng đại trên kim sắc quyển trục, đồng tử mạnh mẽ co rụt lại.

Cuối cùng kích động đến mức trực tiếp từ Thúy Vân Các rời đi, bước ra khỏi Địa Phủ, muốn nhìn cho kỹ.

Nhưng càng nhìn tâm tình càng là bành trướng. "Là huynh trưởng!

Tất là huynh trưởng!" "Vu Yêu lượng kiếp, huynh trưởng rõ ràng đã vẫn lạc, vì sao sẽ trở thành một thành viên Chiến Thần Điện?" Hậu Thổ Nương Nương trước tiên áp chế sự kích động trong lòng.

Nhưng huynh trưởng nhiều năm chưa thấy đang ở ngay trước mắt, cho dù là áp chế cũng vẫn là kích động vạn phần. "Huynh trưởng chẳng lẽ được cứu rồi?" "Chiến Thần Điện này do Quy Nhất Đạo Nhân sở kiến lập, chẳng lẽ huynh trưởng là bị...

Quy Nhất Đạo Nhân!!!" Hậu Thổ niệm đến bốn chữ này, trong lòng chấn động mạnh.

Nàng nội tâm khuấy động vô cùng, đủ loại tâm tình phức tạp dâng lên trong lòng.

Quy Nhất Đạo Nhân vì sao cứu huynh trưởng?

Các huynh trưởng khác của Ngô lại ở nơi nào?

Vì sao huynh trưởng phải gia nhập Chiến Thần Điện, thay tên đổi họ!?

Lại vì sao không tới Địa Phủ tìm Ngô??

Chương 91

Trong lòng Hậu Thổ tràn ngập các loại nghi vấn. "Oanh!" Nàng rốt cuộc không khắc chế nổi, nhanh chóng rời đi Địa Phủ tiến về Hồng Hoang. "Ngô tất phải tìm được huynh trưởng!" Hậu Thổ ánh mắt kiên nghị, tâm tính sớm đã bị mài mòn giờ phút này cũng một lần nữa bị kích phát.

Vu Yêu lượng kiếp trôi qua đã không biết bao nhiêu năm tháng.

Năm đó Vu Tộc trấn thủ tại Bất Chu Sơn, thủ hộ Bàn Cổ Điện, ức vạn vạn Vu Tộc đệ tử uy phong biết bao?!

Nhưng hiện tại, chỉ còn lại một mình nàng!

Cổ thê lương chua xót này, ai có thể hiểu??

Nay thật vất vả mới có được cơ hội tìm lại Vu Tộc, Hậu Thổ tự nhiên sẽ không bỏ qua!

Thân hình Hậu Thổ nhanh chóng tiêu tán, sau đó liền mất tung ảnh.

Trần Đường Quan.

Lục Phàm giờ phút này đang ngồi tại một quán rượu.

Bá tánh chung quanh sớm đã quen thuộc sự tồn tại của Hồng Mông Kim Bảng, coi như chuyện bình thường.

Nhiều nhất là coi như đề tài nói chuyện trà dư tửu hậu, cũng sẽ không chú ý quá nhiều. "Lần này Nam Thần Bảng lại công bố rồi." "Trông cũng không tệ." "Hình như nghe nói giống chúng ta, là Nhân Tộc..." "Nhân Tộc có nhân vật lợi hại bực này?!" "Nhân Tộc lợi hại nhất không phải là Huyền Đô Đại Pháp Sư sao?" "Trước đó, Chiến Thần Điện liền đăng thượng Hồng Mông Kim Bảng, Huyền Đô lại là một lần Kim Bảng cũng chưa từng lên qua..." "..." "Chiến Thần Điện

này còn là do Quy Nhất Đạo Nhân kiến lập!

Quy Nhất Đạo Nhân chính là tồn tại còn lợi hại hơn Thiên Đạo!!" Một đám bá tánh tại quán rượu nhiệt liệt thảo luận.

Lục Phàm bên cạnh nghe đến hứng thú bừng bừng.

Mãi đến khi Lục Phàm uống xong rượu, lúc này mới từ quán rượu đi ra.

Hắn rời đi Trần Đường Quan liền một đường đi về hướng Triều Ca.

Vương Cung.

Long Đức Điện.

Đế Tân đang uống rượu mua vui, đắm chìm trong tiếng ca vũ hưởng nhạc của một đám thị nữ.

Chợt một đạo tiên vụ ngưng tụ, Lục Phàm từ trong tiên vụ hiện thân. "A!!" Một đám thị nữ nhìn thấy Lục Phàm đột nhiên xuất hiện, đều kinh hoảng thất thố. "Đế Tân, Ngô nãi đệ tử Tiệt Giáo, ngươi có biết ngươi có một kiếp nạn?" Lục Phàm đi thẳng vào vấn đề, chu thân uẩn hàm một cỗ đạo vận huyền ảo. "Ngươi là Tiên nhân?

Mau nói tỉ mỉ cho ta, Cô cứu cánh có kiếp nạn gì?!" Đế Tân mảy may không sợ hãi, đứng dậy nghênh đón. "Khí vận Thương Triều ngươi sắp tận, Ngô cố ý đến đây trợ ngươi hưng thịnh khí vận Nhân Tộc." Lục Phàm vẻ mặt đạm nhiên.

Hắn vung tay áo lên, một đạo khí tức liền lập tức độn nhập vào mi tâm Đế Tân.

Đế Tân phảng phất như bị điện giật, hai mắt nhắm nghiền.

Khi mở ra lần nữa, lại nhìn thấy bá tánh Thương Triều lưu ly thất sở.

Thương Triều triều cương đại loạn, quần thần phản bội!

Mà chính hắn lại đắm chìm trong nữ sắc mỹ tửu, dần dần mê thất, thị huyết tàn bạo, ma mộc bất nhân!

Vô tận chiến hỏa từ Triều Ca thiêu đốt, hỏa diễm đầy trời, khí tức đen kịt bao phủ cả chín tầng trời. "!!!" Đế Tân mãnh liệt tỉnh lại.

Khi nhìn về phía Lục Phàm lần nữa, thái độ đã là cung kính vạn phần. "Tiên trưởng, xin ngài nhất định phải cứu bá tánh của Cô!" Đế Tân khẩn cầu. "Đế Tân, ngươi mấy ngày nay ca vũ thăng bình, đoạn thời gian trước lại đối với tượng đá Nữ Oa bất kính, có còn nhớ rõ?" Lục Phàm mặt không biểu tình.

Đế Tân trong lòng lộp bộp một chút, tựa hồ là nghĩ tới điều gì. "Cô... không biết vì sao lại làm ra chuyện hoang đường bực này...

Cô..." Đế Tân nhất thời cũng nói không rõ ràng, mặt lộ vẻ khổ sở. "Ngươi đã bị tính kế, tâm thần bị che khuất, Ngô vì ngươi mở ra." Lục Phàm hai ngón tay khép lại, một đạo kim quang lấp lóe, điểm vào trái tim Đế Tân. "Thình thịch thình thịch..." Trái tim tươi sống đang không ngừng đập mạnh phảng phất một lần nữa toả sáng sinh cơ cường gân hơn.

Đế Tân mới triệt để thanh tỉnh, thần tình đại biến.

Nhân Tộc khí vận bao phủ quanh người cũng đang nhanh chóng ngưng tụ, hình thành một đạo hư ảnh to lớn vô cùng. "Cô bị tính kế?!

Cứu cánh là kẻ nào muốn hại Thương Triều của Cô!" Đế Tân tỉnh lại, liền lập tức minh bạch.

Hắn thân là Nhân Hoàng, cho dù là Thánh Nhân cũng không cần bái.

Hoàng uy tôn quý, không thể xâm phạm!

Hiện nay lại bị tính kế làm ra chuyện hoang đường bực này!

Đế Tân nội tâm dâng lên vạn trượng lửa giận, hừng hực thiêu đốt.

Cho dù Đế Tân là Nhân Tộc, nhưng quý vi Nhân Hoàng, khí diễm quanh người hắn cũng dẫn tới hư không trận trận chấn động. "Ngươi muốn báo thù?" Lục Phàm nhàn nhạt mở miệng hỏi thăm.

Câu hỏi này giống như một loại mở đầu, mở ra lửa giận không cách nào phóng thích trong lòng Đế Tân. "Cô muốn đích thân báo thù!" Đế Tân một thân đế vương bào màu đen, khuôn mặt đậm nét diệc chính diệc tà phóng thích ra vô tận uy áp.

Một đôi mắt càng là có sự uy phong bễ nghễ chúng sinh, miệt thị hết thảy. "Ha ha ha...

Tốt!

Có câu nói này của ngươi, Ngô nhất định giúp ngươi.

Bất quá giờ phút này thời cơ chưa đến, ngươi hãy kiên nhẫn chờ đợi." Lục Phàm nói xong, thân hình tiêu tán tại chỗ.

Hắn giờ phút này tới đây mục đích là thi pháp tiêu trừ thứ mà Hồng Quân hạ lên Đế Tân.

Hiện nay bước đầu tiên đã hoàn thành.

Đợi sau khi Lục Phàm rời đi, Đế Tân hồi ức đoạn thời gian trước, càng nghĩ càng phẫn nộ.

Đoạn thời gian kia, phảng phất như không bị khống chế.

Hiện tại hồi tưởng, tựa như là làm một giấc mộng rất dài.

Mà lúc này, Hồng Mông Kim Bảng cũng đang tiếp tục công bố.

Lập tức liền muốn yết hiểu chính là ba hạng đầu!

Bởi vì mấy hạng Nam Thần Bảng trước đó đều đã kinh diễm

chúng sinh.

Ba hạng đầu này, tự nhiên càng làm người ta mong đợi.

Ức vạn vạn sinh linh đều cấp thiết ngẩng đầu chờ đợi.

Chỉ thấy chữ viết trên Hồng Mông Kim Bảng từng chút từng chút ngưng tụ, dần dần hình thành... 【Hồng Mông Kim Bảng - Nam Thần Bảng hạng 3: Dương Tiễn】 【Kim Bảng ban thưởng: Hư Không Chi Mâu.

Hư Không Chi Mâu, sinh ra từ trong hư không, ngưng tụ hết thảy không gian ám vật chất hình thành công kích lợi nhận, không bị Thiên Đạo quy tắc hạn định, có thể phá hết thảy trận pháp, hết thảy phòng ngự, công vô bất phá.】 Trên kim sắc quyển trục, Dương Tiễn một thân thần uy.

Một khuôn mặt trắng nõn lăng lệ, hơi lộ ra sự sắc bén.

Nhất là con mắt thứ ba, phóng thích vô hạn kim sắc thần quang, tựa hồ muốn phá vỡ chín tầng trời.

Hắn một thân chiến khôi ngân bạch sắc, càng là uy phong lẫm lẫm.

Từ trên xuống dưới liền lộ ra một cỗ uy nghiêm khiến người ta trông mà phát sợ.

Loại uy nghiêm này khác với áp chế do huyết mạch hoặc tu vi pháp lực cường đại, mà là một loại sợ hãi bị nhìn thấu.

Nhất là dưới con mắt thứ ba của hắn, khiến bất kỳ sinh linh nào một khi nhìn thẳng liền không thể che giấu.

Côn Luân Sơn.

Các đệ tử Xiển Giáo nhìn thấy hạng ba Dương Tiễn, biểu tình trên mặt có thể nói là một mảnh âm trầm.

Nhất là Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Việc này khiến hắn tình hà dĩ kham?

Dương Tiễn không bao lâu nữa lẽ ra phải là đệ tử của Ngọc Đỉnh Chân Nhân hắn.

Nhưng hiện tại... hắn đâu còn dám đại ngôn bất tàm đi thu Dương Tiễn làm đệ tử?

Dương Tiễn thu hắn làm đệ tử còn chê mất mặt ấy chứ!!

Huống chi, hiện nay trong Hồng Hoang căn bản không có tung tích Dương Tiễn.

Giống như là triệt để bốc hơi khỏi Hồng Hoang vậy. "Trước đó Thế Lực Bảng công bố chính là người ẩn nặc trong Hồng Hoang, Ngô đẳng hoàn toàn không biết gì cả.

Chương 92

Dương Tiễn có phải hay không cũng là cố ý ẩn nặc trong Hồng Hoang?" Ngọc Đỉnh Chân Nhân bỗng nhiên phát khởi nghi vấn.

Dù sao lấy tu vi pháp lực của Dương Tiễn hiện tại mà xem, hắn tuyệt đối có thực lực này đem chính mình ẩn nặc đi.

Suy đoán này, liền lại gây nên một trận khủng hoảng!

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đều đã tê dại.

Hai người là tâm hôi ý lãnh, nhìn Hồng Mông Kim Bảng công bố này mười phần nháo tâm.

Chỉ có thể là ăn không được nho nói nho chua.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lần nữa nhìn thấy tên Dương Tiễn, cũng là phi thường biệt khuất. "Dương Tiễn vốn có thể làm đệ tử Xiển Giáo, hiện nay..." Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không biết phải nói thế nào.

Đều lên nhiều lần Kim Bảng như vậy, đạt được Kim Bảng ban thưởng đã đủ để siêu việt tất cả đệ tử Xiển Giáo.

Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo sau khi nhìn thấy Dương Tiễn lên bảng, trên mặt cũng không có quá nhiều biểu tình. "Hạng ba!" "Rất nhanh liền đến hạng nhất!" "Tiểu sư đệ tất nhiên có thể lên bảng!" "Hy vọng Hồng Mông Kim Bảng này mau chóng công bố..." Một số đệ tử Tiệt Giáo sở dĩ còn nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, chính là vì để

nhìn khoảnh khắc Lục Phàm lên bảng.

Lăng Tiêu Bảo Điện. "Dương Tiễn?!

Không ngờ danh thứ của hắn lại xếp trước Trẫm!" Hạo Thiên biểu tình ngưng trọng, ánh mắt phức tạp.

Lần thứ nhất nhìn thấy tên Dương Tiễn trên Kim Bảng, Hạo Thiên vốn đã sinh nộ ý.

Thân thế Dương Tiễn bị hắn coi là sỉ nhục của Thiên Giới!

Nhưng không ngờ, hiện tại Dương Tiễn hắn đã cao phàn không nổi.

Hạo Thiên sao có thể không phẫn nộ!

Chỉ bất quá loại phẫn nộ này lại làm cho Hạo Thiên lược hiển ra một cỗ vô năng.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ nhìn chằm chằm quyển trục khổng lồ trên Hồng Mông Kim Bảng, cuồng nộ không thôi.

Càng lên cao, nói rõ cơ hội càng ít.

Hiện tại chỉ có hai hạng đầu còn chưa công bố. "Ngô Minh Hà Lão Tổ, Tiên Thiên đại năng!

Sao lại không thể lên bảng?

Lục Áp, Khổng Tuyên, hai con chim rách kia đều có thể lên bảng, vì sao Ngô không thể?!" Minh Hà Lão Tổ tức hổn hển.

Hắn thân hình tốc độn, đưa tay liền bắt lấy một tên đệ tử A Tu La trong U Minh Huyết Hải lên. "Ngô hỏi ngươi, tướng mạo bộ dạng này của Ngô, vì sao không lên nổi bảng?!" "..." Tên đệ tử A Tu La kia mặt lộ vẻ kinh khủng, không biết trả lời thế nào. "Há có lý này!" Minh Hà

Lão Tổ trong lòng chấn nộ, một chưởng liền đánh chết.

Tên đệ tử A Tu La kia lập tức hóa thành một bãi huyết nhục, một lần nữa rơi vào trong U Minh Huyết Hải.

Mà lúc này, chữ viết trên Hồng Mông Kim Bảng lại bắt đầu ngưng tụ lại. 【Hồng Mông Kim Bảng - Nam Thần Bảng hạng 2: Đế Tân】 【Kim Bảng ban thưởng: Hỗn Độn Thiên Đế Bào.

Hỗn Độn Thiên Đế Bào, tăng phúc gia trì khí vận, chống lại hết thảy tà túy yêu nghiệt tới gần, cũng có thể tăng phúc gia trì pháp lực tu vi mười thành.】 Trên kim sắc quyển trục khổng lồ, khuôn mặt diệc tà diệc chính kia của Đế Tân xuất hiện trước mặt ức vạn vạn sinh linh.

Thân thể lẫm liệt, một đôi mắt sáng tựa hàn tinh, hai hàng lông mày rậm như quét sơn.

Ngực rộng rãi, có uy phong vạn phu khó địch.

Đế vương chi khí hồn nhiên thiên thành, lại còn bá khí uy vũ hơn Hạo Thiên rất nhiều.

Chỉ là một đôi mắt lạnh lẽo như hàn tinh bễ nghễ thiên hạ, liền khiến người ta khắp cả người phát lạnh. "Oa...

Đây chính là Nhân Hoàng!" "Không hổ là nam nhân lên Hồng Mông Kim Bảng Nam Thần Bảng hạng hai!" "Đây chính là hoàng uy chân chính sao?

Thật uy vũ!" "Cỗ khí thế kia, lại còn bàng bạc hơn cả Thiên Đế, giống như...

Đế Tân mới là Thiên Đế chân chính vậy." "Lại có khí khái lăng giá Tam Giới!" "..." Ức vạn vạn sinh linh đều nhịn không được phát biểu cảm thụ chân thực của mình.

Đối với Nhân Tộc, Hồng Hoang sinh linh đều là khinh thường.

Bởi vì Nhân Tộc gầy yếu, nhục khu càng là gầy yếu không chịu nổi, không chống cự được bất kỳ công kích nào.

Thậm chí là mưa sa gió thổi đều sẽ bị bệnh.

Nhưng sự xuất hiện của Đế Tân, lại làm cho bọn hắn có định nghĩa lại đối với Nhân Tộc.

Lăng Tiêu Bảo Điện. "!!!" Hạo Thiên nhìn khuôn mặt cực kỳ phong mang kia của Đế Tân trong hình ảnh, hắc tuyến trên trán càng là từng chút từng chút chảy xuống. "Đế Tân!" Hạo Thiên từng câu từng chữ, nghiến răng nghiến lợi.

Hạo Thiên thân là Thiên Đế, là chủ Tam Giới được Hồng Quân khâm điểm!

Hiện tại lại bị một tên Nhân Hoàng trèo lên đầu!

Hạo Thiên tự nhiên không cách nào tiếp nhận! "Bất quá chỉ là một tên Nhân Hoàng nhỏ bé!

Làm sao đánh đồng với Thiên Đế?!

Nhân sao có thể lăng giá trên Thiên?!

Quả thực là lẫn lộn đầu đuôi!

Trẫm mới là Thiên Đế!

Trẫm mới là chính chủ thống lĩnh Tam Giới!" Hạo Thiên bị bài danh Hồng Mông Kim Bảng này làm cho tức không nhẹ.

Ánh mắt hắn nhanh chóng nhìn về phía Nhân Tộc cảnh địa, liếc mắt liền trông thấy Đế Tân đang ở Vương Cung.

Đế Tân chu thân kim quang lấp lánh, thân phụ Nhân Tộc khí vận.

Hạo Thiên bất quá mới nhìn thoáng qua, liền lọt vào phản phệ.

"!!!" Hắn vội vàng thu hồi tầm mắt, trong mắt hận ý càng sâu. "Nhân Hoàng!

Đế Tân!" Hạo Thiên lẩm bẩm.

Hắn không chuẩn trong Hồng Hoang có bất kỳ đế vương nào lăng giá ở trên hắn!

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tự nhiên cũng nhìn về phía Nhân Tộc. "Tây Phương Ngô cùng Nhân Tộc có đại cơ duyên.

Tin tưởng tương lai không lâu, phiến khu vực kia liền sẽ xuất hiện ngàn vạn đệ tử Tây Phương Ngô." Tiếp Dẫn Đạo Nhân tự nhiên có sở cảm ứng, mặt mang nụ cười. "Nhân Tộc chính là nhân vật chính tương lai của Hồng Hoang, hết thảy đều là định số." Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng thần tình vui vẻ.

Dù sao, Nhân Tộc xương thịnh lên, Tây Phương Giáo cũng có thể nhờ đó đạt được một chút chỗ tốt.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử nhìn về phía sườn mặt tinh mỹ không tì vết kia của Đế Tân trên Hồng Mông Kim Bảng, biểu tình trên mặt lại có chút phức tạp. "Đế Tân?

Nhân Hoàng lên Hồng Mông Kim Bảng, tất sẽ nhận được bá tánh Nhân Tộc yêu mến, đến lúc đó..." Thái Thanh Lão Tử lâm vào sầu dung.

Hắn thiết lập Nhân Giáo, chính là vì hấp thu Nhân Tộc khí vận.

Nhưng bây giờ, bởi vì Đế Tân lên Hồng Mông Kim Bảng, lại thêm Kim Bảng ban thưởng cho Đế Tân bộ Hỗn Độn Thiên Đế Bào kia gia trì khí vận.

Khí vận Nhân Giáo này liền sẽ có sở xói mòn.

Thái Thanh Lão Tử tự nhiên trong lòng lo lắng.

Nếu khí vận xói mòn, hắn mặc kệ tu luyện thế nào, cảnh giới này cũng khó mà tăng lên nữa.

Thái Thanh Lão Tử nhanh chóng dùng thánh nhân thần thức, khuếch tán đến toàn bộ Nhân Tộc. "Là Đại Vương!

Đại Vương lên Hồng Mông Kim Bảng!

Đại Vương vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế..." "Chúng ta Nhân Tộc số lượng lên bảng, không ít hơn đám tu luyện giả kia..." "Chiến Thần Điện trước đó, đều là đến từ Nhân Tộc, lợi hại hơn Huyền Đô Đại Pháp Sư không biết bao nhiêu lần." "Không sai!" Nhân Tộc bá tánh giờ phút này càng thêm không còn ỷ lại vào Thái Thanh Lão Tử cùng Huyền Đô.

Dù sao, con người đều là xu lợi tị hại.

Ai lợi hại tự nhiên liền đi theo người đó.

Lại giả, Thái Thanh Lão Tử cùng Huyền Đô căn bản chưa từng có bất kỳ trợ giúp nào đối với bá tánh.

Thiên tai địa họa cũng chưa từng thấy bọn hắn xuất thủ tương trợ.

Chương 93

Những bá tánh này tự nhiên liền càng thêm hiện thực.

Thái Thanh Lão Tử nghe được những lời này, lại là một ngụm lão huyết phun tới. "Phốc!" "!!!" Thái Thanh Lão Tử hít sâu một hơi, lập tức ổn định tâm thần.

Đây quả thực là vũ nhục trần trụi!

Là miệt thị đối với một tôn Thánh Nhân như hắn! "Há có lý này!" Thái Thanh Lão Tử vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, từ khi lập Nhân Giáo, lại bị Nhân Tộc bá tánh đánh giá như thế. "Ngô thân là Thánh Nhân, có thể để Nhân Tộc có chỗ ỷ vào đã là cho mặt mũi lớn bằng trời.

Đám sâu kiến này lại không biết trân quý!

Còn nói năng lỗ mãng!" Thái Thanh sắc mặt vô cùng ngưng trọng.

Những lời này nếu truyền đến các nơi trong Hồng Hoang, mặt mũi Thái Thanh Lão Tử hắn còn để đâu?!

Biến cố này, Thái Thanh dù thân là Thánh Nhân cũng không thể làm gì.

Chỉ có thể tĩnh quan kỳ biến.

Ngọc Hư Cung. "Nhân Tộc?

Lần này lại là Nhân Hoàng lên Hồng Mông Kim Bảng.

Nhân Tộc chẳng lẽ cũng muốn sinh biến cố?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhớ tới trước đó đệ tử Tiệt Giáo lén lút tiến về Nhân Tộc.

May mắn hắn cũng phái đệ tử đi theo.

Kim Ngao Đảo.

Sau khi hạng hai liệt kê xong, các đệ tử Tiệt Giáo liền mỏi mắt mong chờ. "Lập tức liền muốn công bố hạng nhất rồi!" "Tiểu sư đệ nhất định có thể lên bảng!" "Hạng nhất cần phải là Tiểu sư đệ!" "Tướng mạo thân hình Tiểu sư đệ, tung quan Hồng Hoang, không ai có thể so sánh.

Cho dù là Đế Tân một thân khí thế Nhân Hoàng, so với Tiểu sư đệ, liền có vẻ hơi quá mức hình thức." "Tiểu sư đệ nếu có thể đạt được Kim Bảng ban thưởng, sẽ triệt để biến cường, sẽ không còn gầy yếu như thế nữa." "..." Các đệ tử Tiệt Giáo thảo luận dị thường kích động.

Bích Du Cung.

Thông Thiên đồng dạng vô cùng khẩn trương ngưng thị Hồng Mông Kim Bảng.

Nếu Lục Phàm có thể lên bảng, sẽ triệt để biến thành cường giả.

Kim Bảng ban thưởng cho hạng nhất, tất nhiên thập phần phong phú.

Thông Thiên đối với Lục Phàm luôn luôn sủng ái, tự nhiên hy vọng hắn có thể biến cường. "Phàm nhi!" Thông Thiên lại mạc danh khẩn trương lên.

Nhất là nhìn thấy chữ viết mới trên Hồng Mông Kim Bảng đang chậm rãi hiển hiện.

Trái tim đã đề lên tới cổ họng.

Cũng ngay lúc này, chữ viết trên Hồng Mông Kim Bảng triệt để hiển hiện ra. 【Hồng Mông Kim Bảng - Nam Thần Bảng hạng 1: Quy Nhất Đạo Nhân】 【Kim Bảng ban thưởng: Tam Thiên Tượng Tháp.

Tam Thiên Tượng Tháp, mỗi một tầng đều là một phương thế giới, có thể chứa ngàn tên đệ tử tu luyện, thời gian trôi qua khác biệt

với ngoại giới, ngoại giới một ngày, tương đương trong tháp một vạn năm.

Căn cứ thực lực đệ tử, mỗi một tầng tượng tháp độ khó gia tăng, có thể nhập tầng thứ ba ngàn của tượng tháp, tu vi có thể đạt Thiên Đạo.

Pháp bảo này là một pháp bảo tu luyện phòng ngự.】 Nội dung công bố xong, ức vạn vạn sinh linh đều một mảnh xôn xao. "Hạng nhất, lại là Quy Nhất Đạo Nhân!!" "Quy Nhất Đạo Nhân không chỉ tu vi pháp lực cao siêu, không ngờ tướng mạo thân hình lại cũng thuộc đệ nhất Hồng Hoang!!" "Lập tức liền có thể nhìn thấy chân dung Quy Nhất Đạo Nhân!

Quá tốt rồi!" "..." Ức vạn vạn sinh linh đều triệt để sôi trào.

Coi như chỉ có thể thông qua Hồng Mông Kim Bảng nhìn thấy chân diện dung của Quy Nhất Đạo Nhân, cũng là chuyện may mắn lớn bằng trời.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa sau khi nhìn thấy hạng nhất là Quy Nhất Đạo Nhân, càng là trực tiếp từ trên vân sàng đứng dậy.

Nếu không phải cố kỵ hình tượng Thánh Nhân, sớm đã không kịp chờ đợi bay đến Hồng Mông Kim Bảng. "Quy Nhất Đạo Nhân!

Rốt cuộc có thể nhìn thấy chân dung Quy Nhất Đạo Nhân rồi sao?" Nữ Oa tâm tình mạc danh khẩn trương lên.

Trong tình huống nàng không tự biết, càng là hai má đỏ bừng, chu thân có chút nóng lên.

Bốn chữ Quy Nhất Đạo Nhân, là tồn tại cấm kỵ cỡ nào.

Bốn chữ này, liền đại biểu ý chỉ có thể khiến Thiên Đạo kiêng kị

sợ hãi.

Hiện tại năng nhìn thấy chân dung Quy Nhất Đạo Nhân, quả thực là không dám tin.

Kim Ngao Đảo.

Biểu tình trên mặt các đệ tử Tiệt Giáo lại dị thường phức tạp. "Hạng nhất... là Quy Nhất Đạo Nhân..." "Vậy Tiểu sư đệ..." Các đệ tử Tiệt Giáo không ngờ phía sau sẽ có phản chuyển kịch liệt như thế.

Tên Quy Nhất Đạo Nhân này vừa nghe, bọn hắn liền theo bản năng cho rằng sẽ là hình tượng như Thái Thanh Lão Tử hoặc Hồng Quân.

Nhưng không ngờ, lại có thể lên Nam Thần Bảng?!

Đó là dạng thân hình tướng mạo thế nào??

Nhưng đáng tiếc Lục Phàm! "Đáng tiếc a...

Tiểu sư đệ lại một lần cũng không lên bảng??" "Đây là vì cái gì?" "Tiểu sư đệ dung mạo bực kia không nên như thế a!" "Có phải là bởi vì Tiểu sư đệ thực lực quá yếu hay không?" "..." Một đám đệ tử Tiệt Giáo một trận thổn thức.

Nếu chỉ luận tướng mạo, Lục Phàm tất sẽ là đệ nhất không thể tranh cãi.

Nhưng kết hợp thực lực để bình phán, xác thực có chút không như ý.

Các đệ tử Tiệt Giáo chỉ có thể thầm tiếc thay cho Lục Phàm.

Bọn hắn nhanh chóng thu liễm tâm thần, muốn nhìn xem Quy Nhất Đạo Nhân trông như thế nào.

Bích Du Cung.

Thông Thiên đồng dạng đầy vẻ tiếc nuối. "Ai...

Phàm nhi, Nam Thần Bảng lần này chính là cơ hội duy nhất, không ngờ vẫn không thể nắm lấy." Thông Thiên lắc đầu than thở. "Bất quá, nếu có thể nhìn thấy chân dung Quy Nhất Đạo Nhân, cũng không mất là một chuyện tốt." Thông Thiên cũng giống như các sinh linh khác trong Hồng Hoang, ánh mắt khóa chặt Hồng Mông Kim Bảng.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Hạo Thiên, Lục Áp, Đế Tân...

Cùng với Hậu Thổ đang tìm kiếm huynh trưởng ở các nơi Hồng Hoang...

Còn có những bá tánh Nhân Tộc kia.

Bọn họ vội vàng dừng lại, sợ bỏ lỡ chân dung Quy Nhất Đạo Nhân.

Mà lúc này, trên kim sắc quyển trục khổng lồ, hình ảnh rốt cuộc chậm rãi sinh ra biến hóa.

Cả Hồng Hoang đều lâm vào sự yên tĩnh mạc danh cùng mỗ loại đình trệ.

Tất cả sinh linh đều nín thở, muốn nhìn một chút chân dung Quy Nhất Đạo Nhân.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân càng là từ trên vân sàng đứng dậy, đi ra Tử Tiêu Cung, nhìn chằm chằm kim sắc quyển trục to lớn kia. "Ông!" Từng đạo âm thanh huyền ảo vang lên.

Trên kim sắc quyển trục xuất hiện một đạo hư ảnh.

Hư ảnh kia chính là một cái hình người, thân hình cao lớn tuấn

lãng, rõ ràng chính là bộ dáng trẻ tuổi.

Chỉ là... hư ảnh lại hồi lâu không tan, căn bản nhìn không rõ tướng mạo chân thực. "???" Ức vạn vạn sinh linh đều hận không thể ghé sát vào kim sắc quyển trục nhìn cho kỹ.

Mấy tôn Thánh Nhân càng là dụi dụi con mắt, tâm hữu linh tê cùng bay đến phía dưới Hồng Mông Kim Bảng, muốn cự ly gần hơn một chút.

Nhưng vô luận bọn hắn tới gần thế nào, hư ảnh này vẫn như cũ chỉ là hư ảnh. "Chẳng lẽ chân dung Quy Nhất Đạo Nhân không cách nào công khai?

Trừ việc có thể nhìn ra thân hình, những cái khác đều nhìn không rõ." Nữ Oa dẫn đầu mở miệng, trong ngôn ngữ tràn ngập đáng tiếc.

Bất quá, nhìn tướng mạo hiện ra trong hư ảnh, tuy rằng chỉ là một mảnh trắng xóa, nhưng có thể khẳng định là, da dẻ Quy Nhất Đạo Nhân định nhiên thắng tuyết. "Xem ra, Ngô đẳng vẫn là không đủ tư cách nhìn rõ tướng mạo Quy Nhất Đạo Nhân." Thông Thiên thốt nhiên than nhẹ một hơi, liền không còn rối rắm, đi đầu trở lại Bích Du Cung.

Bất quá, Thông Thiên nhìn thân ảnh này, tổng cảm thấy phi thường quen thuộc.

Loại cảm giác quen thuộc kia, hắn lại không nói lên được.

Đợi trở lại Bích Du Cung, Thông Thiên cũng vì cảm giác này lâm vào nghi hoặc. "Ngô sao lại cảm thấy quen thuộc đối với thân ảnh này?

Chương 94

Quái lạ!" Thông Thiên lẩm bẩm.

Nhưng hắn vạn vạn không dám liên tưởng.

Trên Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo nhìn thấy thân hình này, đồng dạng lộ ra nghi hoặc. "Thân hình này... làm sao càng nhìn càng giống Tiểu sư đệ?" Có tên đệ tử buột miệng nói ra.

Nhưng nói xong, liền đại kinh thất sắc, nhanh chóng che miệng.

Quy Nhất Đạo Nhân thân phận cỡ nào, sao có thể tùy ý so sánh với người khác??

Khi đó tại Triều Ca.

Lục Phàm đang nhàn rỗi vô sự đi dạo trên phố, dính chút nhân khí.

Nhìn thấy hư ảnh trên Hồng Mông Kim Bảng kia, liền nhịn không được bật cười. "Ban thưởng này ngược lại không tệ.

Dứt khoát cho Sư tôn.

Các sư huynh sư tỷ tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp tu luyện, nhất định làm ít công to." Lục Phàm chắp hai tay sau lưng, hai ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo pháp lực lặng yên không một tiếng động liền nhanh chóng bay ra.

Bích Du Cung.

Đợi Thông Thiên đang cúi đầu suy tư vì sao lại có cảm giác quen thuộc, vừa ngẩng đầu liền thấy Tam Thiên Tượng Tháp thuần trắng đang huyền phù giữa không trung.

Tượng tháp này tản phát bạch quang oánh nhuận nhu hòa, hậu

trọng có cảm giác sức mạnh.

Mà trên mỗi một tầng đều điêu khắc đạo phù phức tạp, rậm rạp chằng chịt, thần bí quỷ dị.

Thông Thiên kinh ngạc. "!!!" "Tam Thiên Tượng Tháp??

Đây không phải là ban thưởng cho Quy Nhất Đạo Nhân sao?

Vì sao lại xuất hiện ở đây??" Thông Thiên hoàn toàn mộng.

Ban thưởng của Quy Nhất Đạo Nhân, hắn làm sao dám lấy?

Chẳng lẽ Quy Nhất Đạo Nhân đang ở nơi này??

Thông Thiên nghĩ tới đây, thần tình đại biến, không nói hai lời trực tiếp quỳ trước Tam Thiên Tượng Tháp. "Thông Thiên bái kiến Quy Nhất Đạo Nhân!" Tam Thiên Tượng Tháp cũng ở thời điểm này chậm rãi rơi xuống trước mặt Thông Thiên. "!!!" Thông Thiên ở đây đạt được ám chỉ, liền cũng nhanh chóng minh bạch.

Quy Nhất Đạo Nhân là muốn đem phần thưởng này tặng cho hắn.

Thông Thiên lập tức hân hỉ nhược cuồng. "Thông Thiên bái tạ Quy Nhất Đạo Nhân!

Thông Thiên bái tạ Quy Nhất Đạo Nhân!" Thông Thiên hướng về một phương hướng quỳ bái lần nữa, vô cùng thành kính.

Đợi quỳ bái xong, nội tâm Thông Thiên bành trướng không thôi.

Hắn vội vàng đứng dậy, nhìn về phía Tam Thiên Tượng Tháp khiết bạch oánh nhuận kia.

Tượng tháp này thập phần tinh xảo, có thể tùy ý biến hóa lớn nhỏ.

Hiện nay Tiệt Giáo, chính cần pháp khí như vậy.

Thông Thiên không nói hai lời, liền nhanh chóng phát ra chiếu lệnh.

Một đạo âm thanh lôi đình nhanh chóng bao phủ Kim Ngao Đảo, mang theo tiếng sấm cuồn cuộn. "Đệ tử Tiệt Giáo, tốc tốc tiến về quảng trường Bích Du Cung." Chiếu lệnh phát ra, vạn tiên lai triều.

Các đệ tử Tiệt Giáo kẻ thì đằng vân giá vũ, kẻ thì hóa thành một đạo bạch quang, nhanh chóng đi tới quảng trường. "Đệ tử, tham bái Sư tôn!" Lúc này, Thông Thiên trong tay bưng một phương bạch tháp khiết bạch thần thánh từ trong cung đi ra.

Hắn một thân thanh bào, ý khí phong phát, một cỗ hào kiệt hạo nhiên chi ý bộc phát.

Có thể nhìn ra được, lúc này tâm tình Thông Thiên phi thường tốt.

Các đệ tử sau khi nhìn thấy bạch tháp này, trên mặt xẹt qua một tia kinh ngạc.

Đa Bảo Đạo Nhân nhìn kỹ một chút, sau đó nghĩ tới điều gì, sắc mặt chợt biến.

Đây chẳng lẽ là...

Tam Thiên Tượng Tháp??

Vì sao lại ở trong tay Sư tôn??

Rất nhanh, Kim Linh, Vô Đương, Quy Linh, Tam Tiêu cũng đều hiểu ra, không khỏi đại hỉ. "Đệ tử Tiệt Giáo hiện lấy tu vi cao thấp, tốc tốc nhập Tam Thiên Tượng Tháp tu luyện, không được sai sót." Thông Thiên ngay sau đó mở miệng.

Dưới một đạo pháp lực, đem Tam Thiên Tượng Tháp ném ra. "Ông!" Tam Thiên Tượng Tháp lập tức hóa thành ức vạn trượng cao, thẳng lên chín tầng trời.

Một cỗ sức mạnh cực kỳ hạo hãn bàng bạc áp đảo Kim Ngao Đảo. "Ầm ầm!" Kim Ngao Đảo một phen kịch liệt chấn động, lắc lư trái

phải.

Giống như có giá thế thiên băng địa liệt.

Một đạo bạch quang oánh nhuận nhu hòa từ trong tượng tháp tứ tán ra, bao phủ hầu như nửa vách Hồng Hoang.

Theo quang mang nở rộ, một cỗ pháp lực oánh nhuận lại giàu có sức mạnh ôn hòa cũng nhanh chóng tập biến Hồng Hoang.

Ngọc Hư Cung. "!!!" "Tam Thiên Tượng Tháp?!

Làm sao có thể..." Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm nhận được cỗ khí thế kia, nhanh chóng nhìn về phía Tiệt Giáo.

Khi nhìn thấy Tam Thiên Tượng Tháp, sắc mặt chợt biến.

Hồng Mông Kim Bảng công bố là đem Tam Thiên Tượng Tháp ban thưởng cho Quy Nhất Đạo Nhân.

Sao có thể xuất hiện tại Tiệt Giáo?!

Chẳng lẽ Quy Nhất Đạo Nhân đang ở Tiệt Giáo sao?!

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ tới đây, đâu còn nửa phần do dự.

Hắn tốc độ cực nhanh, nhanh chóng bay về phía Kim Ngao Đảo.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi nhìn thấy Tam Thiên Tượng Tháp, đồng dạng toàn thân chấn động! "Là Quy Nhất Đạo Nhân!

Quy Nhất Đạo Nhân hiện thân sao?!" Thái Thanh Lão Tử thân hình mạnh mẽ khẽ động, chỉ lưu lại một đạo tàn ảnh, liền nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Oa Hoàng Cung. "Quy Nhất Đạo Nhân lại ở Tiệt Giáo sao?" Nữ Oa thấy có mấy tôn Thánh Nhân đều đã xuất động, tự nhiên không thể bỏ qua cơ hội này.

Nàng nhanh chóng bay về phía Kim Ngao Đảo.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người cũng lần lượt chạy tới.

Thượng không Kim Ngao Đảo, đã tề tụ mấy tôn Thánh Nhân.

Khi bọn hắn chạy tới, lại thất vọng tràn trề.

Quy Nhất Đạo Nhân tịnh không ở đây!

Trên quảng trường Bích Du Cung, chỉ có một chúng đệ tử Tiệt Giáo.

Những đệ tử Tiệt Giáo này đang không ngừng bay về phía Tam Thiên Tượng Tháp.

Đa số đều tiến về tầng thứ nhất, chỉ có Đa Bảo cùng mấy tôn Chuẩn Thánh bay về phía tầng thứ hai. "!!!" "Tiệt Giáo vì sao lại vào Tam Thiên Tượng Tháp?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy màn này, đại vi chấn kinh.

Đây chính là pháp bảo của Quy Nhất Đạo Nhân. "Thông Thiên!

Ngươi vì sao lại có pháp bảo của Quy Nhất Đạo Nhân?

Chẳng lẽ ngươi dám trộm lấy?" Nguyên Thủy Thiên Tôn không nói lời gì liền dắt một làn sóng tiết tấu trước.

Phiến khắc sau, Thông Thiên xuất hiện trước mặt mọi người. "..." Thông Thiên đối mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn thực sự không còn lời nào để nói.

Tồn tại thần bí cường đại như Quy Nhất Đạo Nhân, ai dám trộm pháp bảo của ngài?! "Các vị nếu là đến quan ma Tam Thiên Tượng Tháp, Ngô tất nhiên hoan nghênh.

Nếu là tới gây phiền toái, Ngô cũng phụng bồi đến cùng." Thông Thiên thần sắc tiêm duệ, chu thân bộc phát ra Thánh Nhân uy áp.

Nguyên Thủy Thiên Tôn càng tức.

Chương 95

Hắn chợt nghĩ tới điều gì, sắc mặt đại biến nói: "Chẳng lẽ Quy Nhất Đạo Nhân ở chỗ ngươi?

Thông Thiên, ngươi nói rõ ràng!

Vì sao pháp bảo của Quy Nhất Đạo Nhân lại xuất hiện tại Tiệt Giáo ngươi?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là không cam tâm.

Hắn thân là nô bộc của Quy Nhất Đạo Nhân, vừa nghĩ tới Quy Nhất Đạo Nhân lại đi gần với Tiệt Giáo, liền nộ hỏa công tâm.

Vậy tính kế của hắn há không đều uổng phí sao?!

Tuyệt đối sẽ không cho phép loại sự tình này phát sinh! "Chư vị, Tam Thiên Tượng Tháp này là do Quy Nhất Đạo Nhân tặng cho Ngô.

Các vị nếu có ý kiến, liền mời đi tìm Quy Nhất Đạo Nhân." Thông Thiên không nhanh không chậm, thần tình cũng vô cùng tự nhiên.

Lời này vừa nghe, tựa hồ Thông Thiên cùng Quy Nhất Đạo Nhân có mối liên hệ mật thiết nào đó, quan hệ cực không bình thường.

Lúc này, Thái Thanh Lão Tử, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bọn hắn đều nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, kẻ hầu như sắp chó cùng rứt giậu. "Nguyên Thủy, ngươi không phải người của Quy Nhất Đạo Nhân sao?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân hỏi một câu.

Câu hỏi này càng làm cho Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt thiết thanh.

Biểu tình trên mặt hắn giống như là ăn phải cứt vậy.

Quy Nhất Đạo Nhân tại nguyên thần hắn khắc ấn chữ "Nô".

Trong mắt Quy Nhất Đạo Nhân, hắn chính là nô bộc.

Mà Tam Thiên Tượng Tháp này, Quy Nhất Đạo Nhân lại trực tiếp tặng cho Thông Thiên.

Việc này khiến cho Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên căn bản không ở trên một thân phận bình đẳng. "!!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nộ thị Thông Thiên, phẫn nộ đến cực điểm.

Nhưng hắn cố tình cái gì cũng không thể làm. "Sư huynh, Quy Nhất Đạo Nhân thật sự đem Tam Thiên Tượng Tháp tặng cho huynh?

Vì sao Quy Nhất Đạo Nhân không hiện thân?" Nữ Oa ánh mắt cấp thiết tìm kiếm khắp nơi.

Kim Ngao Đảo to lớn biết bao, nhưng nàng vẫn như cũ không phát hiện được manh mối.

Xem ra hy vọng muốn rơi vào khoảng không. "Ngô đẳng vẫn là xin về đi.

Quy Nhất Đạo Nhân tịnh không ở đây.

Lại nói, nếu Quy Nhất Đạo Nhân muốn hiện thân, tất nhiên sẽ hiện thân.

Các vị chớ quấy rầy đệ tử Tiệt Giáo Ngô tu hành." Thông Thiên không khách khí chút nào trực tiếp hạ lệnh trục khách.

Tư thái cao cao tại thượng này càng làm cho Nguyên Thủy Thiên Tôn không cách nào nhẫn nại.

Hắn hiện tại lại bị Thông Thiên đè đầu một bậc!

Mãi đến khi Thái Thanh Lão Tử, Nữ Oa cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn rời đi, Tây Phương Nhị Thánh lại chậm chạp không đi. "??" Thông Thiên nhíu mày.

Hắn nhìn thấy hai tên gia hỏa này, không có chút hảo cảm nào. "Sư huynh, Tam Thiên Tượng Tháp này có thể cho Ngô đẳng thử một

chút hay không?

Đồ tốt như thế, Ngô đẳng mượn bảo địa tu luyện một đoạn thời gian được chứ?" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người liếm mặt, biểu hiện ra đặc chất cực không biết xấu hổ, hướng về phía Thông Thiên cười hắc hắc. "...

Không được." Thông Thiên một trận vô ngữ.

Hắn cũng không có hảo tâm như vậy. "Sư huynh, Tây Phương Ngô huynh cũng biết, địa phương nghèo nàn, khí vận cũng xói mòn không ít, Ngô bất quá muốn tu luyện mấy ngày mà thôi, huynh làm ơn làm phước." Chuẩn Đề Đạo Nhân bày ra một bộ biểu tình đáng thương. "...

Không được." Thông Thiên lần nữa cự tuyệt.

Sau đó dứt khoát không để ý tới hai người này, xoay người rời đi.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thấy thế, căm hận trừng mắt oán độc nhìn Thông Thiên một cái, lúc này mới rời đi.

Mà Tam Thiên Tượng Tháp thì ổn ổn đứng tại trên quảng trường, chung quanh bị một tầng kim mô giống như sóng ánh sáng bao phủ, kín kẽ không một khe hở.

Các đệ tử Tiệt Giáo nhao nhao tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp, bắt đầu nghiêm túc tu luyện.

Tầng thứ nhất của Tam Thiên Tượng Tháp, các đệ tử Tiệt Giáo như thể bước vào một trận pháp không gian pháp tắc dày đặc.

Nhìn vào mắt liền là một vùng đất vô biên vô hạn.

Trong tháp tản mát một luồng khí tức cháy bỏng, khí tức này theo hơi thở đi vào trong cơ thể, liền có thể không ngừng tăng cường tu vi.

Các đệ tử liền khoanh chân ngồi xuống, tĩnh tâm tu luyện.Tầng

thứ hai, nhiệt độ hiển nhiên tăng cao.

Từng luồng khí tức càng thêm nóng bỏng không ngừng phun trào từ dưới chân ra. 16.

Thân thể dần dần bắt đầu nóng lên, ức vạn lỗ chân lông hít thở, nuốt thổ khí tức trong tháp.

Thậm chí không cần điều tức, nhục thể liền có thể tự động hấp thu khí tức này.

"Tam Thiên Tượng Tháp này quả nhiên là bảo vật!" "Nếu người bình thường ở đây một ngày, nhất định có thể lập tức thành tiên." Tam Tiêu kích động không thôi.

"Địa vực tháp này rộng lớn, có thể chứa đựng không chỉ ức vạn sinh linh, lại không có biên giới, quá kỳ diệu." "Đây còn chỉ là tầng thứ hai!" "Tầng đầu tiên sẽ là dạng gì?" "Hy vọng chúng ta có một ngày có thể tiến vào tầng đầu tiên." "…".

Mấy người tùy ý trò chuyện vài câu rồi cũng bắt đầu tu luyện.Tin tức vừa truyền ra, Tiệt Giáo liền trở thành tồn tại đặc biệt trong mắt vô vàn sinh linh.Yêu Tộc cảnh địa."Tiệt Giáo lại còn có liên hệ với Quy Nhất Đạo Nhân?" "Vì sao Quy Nhất Đạo Nhân lại cứ ban tặng pháp bảo cho Thông Thiên?" Lục Áp cau mày.Hiện giờ Quy Nhất Đạo Nhân thần bí cường đại, bất kể chọn thế lực nào trong Hồng Hoang, thế lực đó đều có thể trở thành tồn tại thống trị Hồng Hoang.

Lục Áp tự nhiên vô cùng lo lắng.U Minh Huyết Hải.Minh Hà Lão Tổ cũng mang theo chút ghen tị."Không ngờ, Tiệt Giáo lại nhặt được món hời!" "Chẳng lẽ Quy Nhất Đạo Nhân muốn giúp Tiệt Giáo sao?!" Minh Hà Lão Tổ cau mày, cũng mang theo sự bất an sâu sắc.Nếu quả thật như vậy, y không ngại liên kết tất cả các thế lực Hồng Hoang khác lại với nhau.Bắc Hải.Côn Bằng ẩn giấu khí tức, trốn tránh trong đạo trường.Sau khi biết Quy Nhất Đạo Nhân chọn Tiệt Giáo, y vô

cùng chấn kinh.Lăng Tiêu Bảo Điện.Hạo Thiên nhìn về phía Kim Ngao Đảo, cũng mang theo một tia lo lắng sâu sắc.Nếu Tiệt Giáo độc bá, thống trị Hồng Hoang, chẳng phải Ngọc Đế thống lĩnh Tam Giới như Trẫm sẽ trở thành trò cười sao!Tử Tiêu Cung.Hồng Quân đã bồn chồn không yên đi đi lại lại trong cung.

"Chẳng lẽ Quy Nhất Đạo Nhân muốn đứng về phía Tiệt Giáo sao?" "Sao lại trùng hợp đến thế?" "Tiệt Giáo đã ký vào Phong Thần Bảng, gánh chịu lượng kiếp… Chẳng lẽ Quy Nhất Đạo Nhân đã biết?

Cố ý ngăn cản?" Hồng Quân vừa nghĩ đến đây, liền tâm thần chấn động kịch liệt, vô cùng hoảng sợ.Quy Nhất Đạo Nhân là tồn tại cỡ nào?!

Một khi y ra tay, cho dù Hồng Quân cũng hoàn toàn không có sức chống đỡ!

"Hỏng rồi hỏng rồi!" Hồng Quân nhịn không được thốt ra.Luôn có một cảm giác nguy cơ đại nạn sắp đến.Nhưng nghĩ lại, y lại cảm thấy mình quá đa sầu.Dù sao, theo tu vi của Quy Nhất Đạo Nhân, muốn giúp Tiệt Giáo thoát khỏi lượng kiếp chẳng qua chỉ là nhấc tay là xong.Chẳng lẽ còn có mục đích khác??

Hồng Quân suy nghĩ nát óc, nhưng vẫn không có kết quả.Hiện giờ, cũng chỉ có thể chờ xem biến đổi.Nhân Tộc.Triều Ca.Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân đi theo Lục Phàm đến đây, nhưng đã theo lạc mấy ngày.

"Đệ tử Tiệt Giáo này từ khi vào vương cung rồi ra, liền không rõ tung tích, quả thật quỷ dị." "Vẫn chưa rõ mục đích y đến Nhân Tộc, không dám manh động." Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân mặt đầy sầu muộn, không biết phải trả lời thế nào khi về Côn Luân Sơn.

"Đệ tử Tiệt Giáo đó chưa từng thấy qua, pháp lực thấp kém, rốt cuộc đã làm thế nào?" Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân vô cùng ngạc

nhiên.Đúng lúc y bay vút lên chín tầng trời, muốn trở về Xiển Giáo thì cuối cùng cũng nhìn thấy Lục Phàm.Lục Phàm quay người lại, vừa vặn chạm mặt y.“…” Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân đứng sững, khóe miệng giật giật.Thấy Lục Phàm dường như đã đợi y rất lâu.

“Ngươi đang tìm ta?” “Ngô là bế quan đệ tử của Thông Thiên, Lục Phàm.” Lục Phàm khẽ mỉm cười, lại tự mình giới thiệu.“!!!” Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân chỉ cảm thấy khó hiểu, nhưng cũng theo Lục Phàm giới thiệu.

“Ngô là Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân, thất lễ thất lễ.” Lục Phàm khẽ gật đầu.Thì ra là cái tên xui xẻo này.“Ngươi một đường theo ta đến Nhân Tộc, có phải muốn về Côn Luân nói chuyện với Nguyên Thủy Thiên Tôn không?” Lục Phàm nghiêm chỉnh hỏi.“…” Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân vô cùng xấu hổ, nhất thời không biết phải trả lời thế nào.“Không sao, ta sẽ cùng ngươi đến Côn Luân Sơn.” Lục Phàm lại cười nhạt.“!!!” Đồng tử Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân lại co rụt.Đệ tử Tiệt Giáo này không nhìn rõ tình thế hay sao?Tiệt Giáo và Xiển Giáo xưa nay luôn giả vờ thân thiện.Mấy lời chào hỏi chỉ là bề ngoài mà thôi.Trong thâm tâm vẫn luôn châm chọc đối địch.Tên này hay lắm!Lại còn muốn đích thân đến tận nơi??

Trong mắt Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân dần lộ ra vẻ khinh thường.Chẳng lẽ đệ tử Tiệt Giáo đều là đồ ngốc sao?“Nếu đã như vậy, sư đệ mời!” Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân đương nhiên sẽ không từ chối, trong mắt mang theo vài phần ý ác.Lục Phàm gật đầu, liền theo Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân đến Côn Luân Sơn.Rất nhanh, bọn họ liền đến Ngọc Hư Cung.“Sư tôn, đệ tử đã về.” Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân cung kính hành lễ.Lục Phàm bên cạnh thì khẽ chắp tay, mặt mày như nhìn thấy người quen mà cười chào hỏi.

“Sư bá, may mắn thay may mắn thay.”“!!!” Cơ mặt Nguyên Thủy

Thiên Tôn giật giật, hiển nhiên lộ ra vẻ giận dữ.Thoáng nhìn qua, càng cho rằng Lục Phàm trông không mấy thông minh.Y hít sâu một hơi, biểu cảm ngưng trọng.Đột nhiên nghĩ đến điều gì, liền buông bỏ sự giận dữ quanh thân.Có lẽ có thể chiêu phản đệ tử Tiệt Giáo này, dùng cho mình."Ngươi tên là gì?" Nguyên Thủy Thiên Tôn biểu cảm hiền hòa hơn nhiều.Chỉ là tất cả những điều này trong mắt Lục Phàm, chỉ có hai chữ "giả dối"."Sư bá, ta tên Lục Phàm." Lục Phàm đáp."Hay lắm hay lắm, ngươi có biết lượng kiếp sắp đến, Tiệt Giáo cuốn vào lượng kiếp, cửu tử nhất sinh không?" Nguyên Thủy Thiên Tôn định uy hiếp dụ dỗ."Có nghe qua đôi chút." Lục Phàm trả lời đơn giản, trên mặt không có quá nhiều lo lắng.Điều này lại khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn khó xử.Y nhìn Lục Phàm đầy ẩn ý, sau đó lại nói.

"Nếu đã như vậy, ngươi vì sao không chọn bái nhập Xiển Giáo của ta?" Nguyên Thủy Thiên Tôn không nói lời thừa nữa.Dù sao Lục Phàm tự mình đến tận cửa, cho dù y không đáp ứng, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng có cách khác."Sư bá, ta đến đây có nguyên nhân khác." "Tu vi của ta tuy thấp, nhưng ngoài ý muốn có được một pháp bảo, có thể phá vỡ quy tắc thiên địa, bỏ qua lượng kiếp, biết được chuyện tương lai." Lục Phàm nói một cách nghiêm túc.Dù sao loại pháp thuật bấm tay suy diễn, biết trước tương lai này cũng chẳng có gì lạ.Quan trọng là, Lục Phàm cái này có thể bỏ qua quy tắc và lượng kiếp.Cần biết, một khi lượng kiếp nổi lên, thiên địa bị trọc khí bao phủ, Thiên Đạo che đậy thiên cơ.

Cho dù Thánh Nhân cũng không thể suy đoán được nữa."Đệ tử tính ra Xiển Giáo sẽ có đại nạn, đặc biệt đến bẩm báo." Lục Phàm tiếp tục nói.Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe mà ngây người, lời vừa định thốt ra liền nuốt ngược lại.Hay lắm!Y nói Tiệt Giáo có nạn, Lục Phàm này lại nói cái gì mà Xiển Giáo có đại nạn?!

Gan to thật!

“Ngươi cứ nói ta nghe!” “Nếu nói bậy bạ, đừng trách ta!” Nguyên Thủy Thiên Tôn hít sâu một hơi, hét lớn một tiếng.Một luồng uy áp Thánh Nhân nhanh chóng tuôn ra.Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân bên cạnh bị trấn áp tức thì quỳ rạp xuống đất, mặt đỏ bừng, như bị vật nặng đè lên người, không thể động đậy.Nhưng Lục Phàm, lại không có chút phản ứng nào.“??” Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy vậy, càng cau mày.Có gì đó quỷ dị!Lục Phàm không chút để tâm, mà nói.

“Sư bá, Xiển Giáo có kẻ phản bội.” Lục Phàm nói ra với giọng điệu vô cùng nhẹ nhàng, trong ánh mắt thậm chí còn lộ ra vẻ mặt xem trò hay.Nguyên Thủy Thiên Tôn giật mình!Trước đó Hồng Mông Kim Bảng đã công bố Phúc Hắc Bảng.Chẳng lẽ là bọn họ?Nguyên Thủy Thiên Tôn không phải là không nghi ngờ, mà là y tin tưởng, bọn họ không dám!Huống hồ, một câu nói như vậy, từ miệng một đệ tử Tiệt Giáo nói ra, càng khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn không tin.“Ha ha ha…” “Lục Phàm!

Ngươi quả thực không biết trời cao đất rộng!” “Muốn gây chia rẽ Xiển Giáo ta sao?” Nguyên Thủy Thiên Tôn cực giận hóa cười, một luồng Uy Thánh càng thêm cuồn cuộn áp tới.Nhưng đối với Lục Phàm, lại không có tác dụng gì.Điều này không khỏi khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn mất mặt, biểu cảm xấu hổ.“Sư bá, trước khi ta rời Tiệt Giáo, Sư tôn đã đưa ta Huyền Không Kính.” Cơ mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn hiển nhiên giật giật.Huyền Không Kính là Kim Bảng ban thưởng, dễ dàng chống lại Thánh Nhân.Nguyên Thủy Thiên Tôn biết, muốn chiêu phản Lục Phàm là không thể.Thảo nào y dám một mình đến Xiển Giáo!Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn hiển nhiên trầm xuống, trông cũng khó coi hơn nhiều.

“Sư bá, bất kể ngươi tin hay không, nhưng sau này Phổ Hiền, Văn Thù, Từ Hàng, cho đến Nhiên Đăng đều sẽ đi về Tây Phương.” Lục Phàm nói xong, nhìn sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn tức thì trắng

bệch.Nhiên Đăng bên cạnh càng vô cùng phẫn nộ.

"Ngươi gan lớn thật!" "Dám gây chia rẽ Xiển Giáo!" "Ngô chưa từng qua lại với Tây Phương, vì sao phải đến Tây Phương?!" "Hơn nữa, Tây Phương bần tích, ngô càng không có lý do để đến Tây Phương!" Nhiên Đăng mặt đầy cười khẩy, căn bản không tin."Tương lai Tây Phương đại hưng, ngươi đương nhiên sẽ bỏ Xiển Giáo mà đi." Lục Phàm nói một câu nhẹ nhàng bâng quơ.Nguyên Thủy Thiên Tôn lại đồng tử lại giãn to.Tây Phương đại hưng??

Bốn chữ này như bốn lưỡi dao nhọn, đâm thẳng vào ngực Nguyên Thủy Thiên Tôn.Nguyên Thủy Thiên Tôn xưa nay luôn coi thường Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.Đối với Tây Phương cũng vô cùng coi thường.Tương lai Tây Phương sao có thể đại hưng??

Như vậy mà nói, Xiển Giáo tương lai… Nguyên Thủy Thiên Tôn không thể tin nổi nhìn Lục Phàm, ánh mắt vô cùng hung ác.

"Ngươi dám ăn nói bậy bạ!" "Theo lời ngươi nói, Xiển Giáo tương lai chẳng phải không bằng một Tây Phương sao?" Lục Phàm nhàn nhạt gật đầu: "Chính là vậy, e rằng… còn thảm hơn một chút." Nguyên Thủy Thiên Tôn bị Lục Phàm chọc tức không nhẹ."Thằng nhóc này!

Tìm chết!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hoàn toàn mất kiên nhẫn.Cũng chẳng thèm để ý Uy Thánh của Thánh Nhân nữa, sát tâm lộ rõ.

"Để ngô thử xem Huyền Không Kính này rốt cuộc có bản lĩnh gì?" Trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ ra sát cơ vô tận, quanh thân bùng phát ra vạn trượng lệ khí."Oanh!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp hiến tế Tam Bảo Ngọc Như Ý.Điều động toàn bộ pháp lực quanh thân, phóng ra mấy vạn trượng hào quang.Hào quang đó khiến toàn bộ Côn Luân Sơn đều rung chuyển không ngừng.Hư không bị từng đạo hào quang xé rách, tạo thành tiếng nổ kinh khủng.Trong một khoảnh

khắc, sắc trời đại biến.Trên chín tầng trời, mây đen kéo đến dày đặc, từng đạo lôi đình nhanh chóng ngưng tụ trên không Lục Phàm.Thân hình Lục Phàm không động, điềm nhiên đứng giữa cuồng phong, thậm chí còn lộ ra vẻ mặt xem kịch."Oanh!" Vô tận hào quang và lôi đình cùng lúc ập đến."Đi!" Lục Phàm ném ra Huyền Không Kính.Một tấm gương cao trăm trượng đứng trên đỉnh đầu Lục Phàm."Ong!!" Những hào quang lôi đình này lại dễ dàng bị hấp vào trong Huyền Không Kính.

"!!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy vậy, sắc mặt lại trầm xuống.Y vốn muốn thử uy lực của Huyền Không Kính này.Lúc này tận mắt chứng kiến, mới cuối cùng tâm tro ý lạnh.Chỉ là thời cơ đã muộn.

"Phá!" Lục Phàm lại khẽ mở miệng, toàn bộ pháp lực hấp thu liền công kích về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn."Bành!" "Bành!" Tốc độ Nguyên Thủy Thiên Tôn cực nhanh, chỉ có thể nhìn thấy từng đạo tàn ảnh biến đổi nhanh chóng trong hư không.Nhưng Ngọc Hư Cung lại khó thoát khỏi kiếp nạn.Ngọc Hư Cung nguy nga huy hoàng, tọa lạc trên đỉnh núi, bị đập nát bét, chỉ còn lại một đống phế tích."Sư bá, ngươi không được việc rồi!" Lục Phàm cười cợt, trêu một chút rất vui vẻ.Y lập tức thu hồi Huyền Không Kính, thân hình khẽ động, biến mất tại chỗ.Đợi khói bụi tan hết, Nguyên Thủy Thiên Tôn mới xuất hiện với đôi mắt đỏ ngầu."Tiệt Giáo!!!" "Thông Thiên!" "Ngô Nguyên Thủy Thiên Tôn và ngươi không đội trời chung!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đột ngột hét lớn một tiếng, tức đến toàn thân run rẩy."Sư tôn, đệ tử phái người đi truy sát tên này!" Nhiên Đăng cũng tức đến mức sắc mặt âm trầm.Xiển Giáo khi nào từng chịu nhục nhã thế này?!

Một đệ tử Tiệt Giáo nhỏ bé cũng có thể ngông cuồng như vậy sao??

Dám đập nát Ngọc Hư Cung của Thánh Nhân!

“Không cần!” “Y có Huyền Không Kính, cho dù có phái Hỗn Độn Ma Thần đến cũng không thể chém giết y.” “Việc cấp bách là nhanh chóng đến Tử Tiêu Cung.” Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mày tiều tụy, sắc mặt âm trầm liền bay về phía Tử Tiêu Cung.Lúc này, trên chín tầng trời, Hồng Mông Kim Bảng khổng lồ trải ra, gây chấn động.“Ầm ầm!” “Sát!” Hồng Mông Kim Bảng bị từng đạo lôi đình bao phủ, gây ra chấn động thiên địa.Vô vàn sinh linh thấy dị tượng này liền biết, sắp công bố bảng xếp hạng tiếp theo.“Hồng Mông Kim Bảng có động tĩnh rồi!” “Không biết lần này lại muốn công bố bảng xếp hạng gì??” “…”.

Các sinh linh đã nóng lòng không chờ nổi.Chỉ nghe trên chín tầng trời, một âm thanh cực kỳ hùng hồn vang lên.Như từ dòng sông thời gian của quá khứ, tương lai mà đến, hai loại âm thanh chồng chất lên nhau, chấn động tâm thần.【Hồng Mông Kim Bảng lần này công bố Đạo Trường Bảng!】【Trong Hồng Hoang, nơi linh khí nồng đậm nhất, nơi thích hợp tu luyện nhất, đạo trường nguy nga hùng vĩ nhất, phù hợp mỹ học kiến trúc, có thể lên bảng!】【Bảng xếp hạng lần này chỉ thu thập mười hạng đầu!】Bảng xếp hạng công bố, vô vàn sinh linh đều mong ngóng chờ đợi.Bảng xếp hạng lần này, lại mang đến cảm giác mới mẻ cho vô vàn sinh linh.

“Không ngờ lần này công bố là đạo trường!” “Theo ta thấy, Ngọc Hư Cung trên Côn Luân Sơn, Bích Du Cung trên Kim Ngao Đảo là những cung điện thích hợp tu luyện nhất trong Hồng Hoang.” “…”.

Một số sinh linh đã nhiệt liệt nghị luận.Yêu Tộc cảnh địa.Lục Áp thấy bảng xếp hạng lần này công bố, sắc mặt lại vô cùng thất vọng và phức tạp.Thượng Cổ Yêu Đình năm đó, được kiến tạo từ cây dâu trên Thái Dương Tinh, phía trên có vô tận tinh thần.Càng khắc ấn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tập hợp vô tận sức mạnh tinh thần.Lại thêm Thượng Cổ Yêu Đình gánh chịu khí vận, vốn đã trở thành một

kiện pháp bảo.Đáng tiếc… Lục Áp nghĩ đến đây, liền lắc đầu sâu sắc tiếc nuối.Trong sự tiếc nuối này càng xen lẫn vô số hận ý.“Nếu không phải Côn Bằng đánh cắp Hà Đồ Lạc Thư, Yêu Tộc lại há chẳng phải đã cùng Vu Tộc lưỡng bại câu thương sao?!” “Thượng Cổ Yêu Đình lại sao có thể hư hại?!” Lục Áp trong lòng đầy phẫn nộ dồn nén trong lồng ngực.Ngọc Hư Cung.Nguyên Thủy Thiên Tôn khi thấy bảng xếp hạng lần này, một ngụm máu già suýt chút nữa phun ra.“Đạo Trường Bảng!!!” Nguyên Thủy Thiên Tôn cúi đầu nhìn Ngọc Hư Cung đã thành một bãi phế tích dưới chân, trong lòng y khổ sở không thôi.Đạo trường của y vừa bị Lục Phàm hủy.Không ngờ Hồng Mông Kim Bảng lại vừa khéo muốn thu thập Đạo Trường Bảng!“Lục Phàm!” Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi, lệ khí quanh thân càng thêm nặng vài phần.Y trước đó cũng không phải không nhận được Thiên Đạo ban thưởng.Vốn tưởng rằng đối phó một đệ tử Tiệt Giáo nhỏ bé không cần hiến tế pháp bảo Thiên Đạo ban thưởng.Không ngờ tất cả mọi chuyện xảy ra quá nhanh.Huyền Không Kính đó lại còn có thể hấp thu pháp lực, từ đó phản phệ y.

“Vẫn là ngô đã coi thường địch.” Ý giận chưa từng có của Nguyên Thủy Thiên Tôn bốc lên.Kể từ khi y hóa hình tới nay, y khi nào từng chịu nhục nhã thế này.Y tự biết bảng xếp hạng lần này không thể xếp hạng, liền nhân cơ hội nhanh chóng đến Tử Tiêu Cung.Tử Tiêu Cung.Hồng Quân đang ngồi ngay ngắn trên giường mây.“Lão sư!” “Đệ tử có việc cầu kiến.” Nguyên Thủy Thiên Tôn quỳ bái trước cổng cung.Hồng Quân đôi mắt huyền ảo xuyên qua cổng cung nhìn ra, thấy chính là bộ mặt xui xẻo của Nguyên Thủy Thiên Tôn.“Vào.” Hồng Quân nhàn nhạt mở miệng, cổng cung mở lớn.Từng luồng tử khí nồng đậm tản ra từ trong cung, như tiên cảnh.“Lão sư, lượng kiếp đã nổi lên, chẳng lẽ Quy Nhất Đạo Nhân đứng về phía Tiệt Giáo, muốn ngăn cản Phong Thần Lượng Kiếp sao?” Nguyên Thủy Thiên Tôn không chút kiêng kỵ.“Hiện giờ vẫn chưa thể kết luận.” Hồng Quân cũng

đang phiền não vì chuyện này.

"Lão sư, việc này sao không giao cho ngô đi thúc đẩy?" Nguyên Thủy Thiên Tôn đã nóng lòng không chờ nổi muốn thúc đẩy lượng kiếp.Đến mức không kiềm chế được mà tự tiến cử.Hồng Quân nghe xong, biểu cảm khẽ động.Y lại nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, dường như đang suy nghĩ điều gì.Hiện giờ, Đế Tân cũng đã lên Kim Bảng, khí vận triều Thương lại được củng cố.Đừng nói phá hoại khí vận triều Thương, cho dù là yêu quái bình thường muốn đến gần Triều Ca, cũng là khó càng thêm khó.Ban đầu y kế hoạch, nên để Nữ Oa ra mặt ra lệnh Yêu Tộc đến triều Thương.Nhưng nhìn Nữ Oa hiện giờ thế này, cũng không đáng tin cậy nữa.Hồng Quân thở dài một hơi.Biến số quá nhiều.Ngay cả y cũng không thể nắm giữ.

Chương 96

"Nguyên Thủy, ngươi đi Yêu Tộc một chuyến, đàm phán với y." "Nếu Lục Áp nguyện phái ra Yêu Tộc lợi hại nhất đến triều Thương, phá hoại khí vận triều Thương, ngô liền giúp y tìm được Thượng Cổ Yêu Đình." Hồng Quân ung dung nói."Thượng Cổ Yêu Đình?" Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ ra một tia kinh ngạc.Thượng Cổ Yêu Đình chẳng phải đã bị hủy trong Vu Yêu Lượng Kiếp rồi sao?Hóa ra là bị Hồng Quân lén lút giấu đi sao?"Phải, đệ tử đây sẽ đích thân đến Yêu Tộc." Nguyên Thủy Thiên Tôn không chút do dự.Y hiện giờ dựa vào sức mạnh cá nhân, không thể tranh đấu với Tiệt Giáo.Chỉ có thể để Tiệt Giáo cuốn vào lượng kiếp, rồi từ đó tìm kiếm cơ hội.Thân hình y nhanh chóng tiêu biến, liền bay về phía Yêu Tộc cảnh địa.Lúc đó Hồng Mông Kim Bảng đang công bố.Vô vàn sinh linh đều mong ngóng chờ đợi.Nhìn thấy trên cuộn trục vàng khổng lồ, chữ viết đang dần ngưng tụ.【Hồng Mông Kim Bảng chính thức công bố!】【Hồng Mông Kim Bảng Đạo Trường Bảng hạng mười: Hỏa Vân Động】【Hỏa Vân Động: Nơi ở của Hiên Viên, Phục Hy, Thần Nông, trong động lửa bao phủ, linh khí dồi dào, dưỡng nguyên thần nuôi thân thể.】【Kim Bảng ban thưởng: Hỗn Độn Xích Diễm Hỏa Tinh Thú.

Hỗn Độn Xích Diễm Hỏa Tinh Thú, linh sủng hệ hỏa pháp, có thể tự động tiến hóa đến cấp Thiên Đạo, trung thành hộ chủ, mang theo ngọn lửa có thể luyện hóa vạn vật.】Trên cuộn trục vàng tức thì xuất hiện một linh thú toàn thân đỏ rực.Linh thú này hình dáng như chó, bốn chân lại như chân voi.Đuôi nhọn vô cùng sắc bén, lại có thể phóng ra lửa.

"Gầm!" "Gầm!" Linh thú gầm thét, phun ra ngàn trượng lửa.Toàn bộ cuộn trục vàng như bị một biển lửa bao phủ.Nội dung công bố

xong, tất cả mọi người thấy cảnh này đều không nhịn được tâm sinh ngưỡng mộ.Oa Hoàng Cung.Nữ Oa là một trong những người vui mừng nhất.

"Huynh trưởng có Kim Bảng ban thưởng này, liền có thể nhờ linh thú này không ngừng tăng cường pháp lực." "Rất tốt!" "Mong huynh trưởng có một ngày thoát khỏi cảnh khốn khó ở Hỏa Vân Động." Nữ Oa tâm tư sáng tỏ, cầu nguyện cho Phục Hy.Hỏa Vân Động tuy tốt, nhưng nếu như bị giam cầm không thể ra ngoài, không được tự do, thì đó cũng là vạn phần thống khổ.U Minh Huyết Hải.Minh Hà Lão Tổ khổ sở chờ đợi rất lâu, chỉ mong lần này có thể lên bảng.

"Huyết hải của ngô, chẳng lẽ không tốt bằng Hỏa Vân Động này sao??" "Sát khí cuồn cuộn từ huyết hải này có thể tổn hại nguyên thần!" "Cho dù Đại La Kim Tiên đến đây cũng sẽ bị phản phệ!" "Với lực phá hoại như vậy, lần này nhất định có thể lên bảng!" Minh Hà Lão Tổ lấy lại tự tin, cười lớn không ngừng.Y nhìn huyết hải đỏ tươi vô tận trước mắt, trong mắt lộ ra từng đạo sát khí lạnh lẽo thấu xương.Yêu Tộc cảnh địa.Lúc đó đệ tử Yêu Tộc đang tu sửa Yêu Đình.Chỉ là bất kể tu sửa thế nào, Lục Áp cũng biết, không thể so sánh với Thượng Cổ Yêu Đình năm xưa.

"Hỏa Vân Động?" "Một cái Hỏa Vân Động nhỏ bé, cũng xứng lên bảng sao?!" Lục Áp nhịn không được cà khịa."Theo ngô thấy, trong Hồng Hoang này chỉ có Thượng Cổ Yêu Đình, và thêm cả Tử Tiêu Cung của Hồng Quân mới có tư cách lên bảng." Lục Áp đem Thượng Cổ Yêu Đình và Tử Tiêu Cung ra so sánh, đủ để thể hiện sự tự mãn của y.Thần sắc y nghiêm nghị, tiếp tục thúc giục đệ tử Yêu Tộc tu sửa Yêu Đình.Tu Di Sơn."Tây Phương ngô tuy nghèo khó, nhưng những năm này cũng đã thu thập không ít pháp bảo trong Hồng Hoang." "Những pháp bảo này nuôi dưỡng Tu Di Sơn, cũng coi như bổ sung một phần linh lực." "Lần này, chắc hẳn có thể lên bảng

chứ?" Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng có chút khó nói.

"Trong Hồng Hoang này có thể xếp hạng đạo trường vốn không có bao nhiêu, Côn Luân Sơn, Thủ Dương Sơn, Oa Hoàng Cung, Tử Tiêu Cung…" "Tây Phương chắc hẳn có thể chiếm một suất." "…".

Tiếp Dẫn Đạo Nhân rất chột dạ mà tính toán.Căn cứ vào một số phương pháp loại trừ để suy đoán, Tây Phương quả thực vẫn còn không ít cơ hội."Như vậy thì tốt, như vậy thì tốt." "Nếu ngô có thể có được một linh thú trấn thủ đạo trường, tự động tiến hóa cấp Thiên Đạo như vậy, còn có gì phải sợ hãi chứ?" "Ngay cả Thiên Đạo, e rằng cũng không dám làm gì chúng ta!" Chuẩn Đề thần sắc có chút đắc ý.Bát Cảnh Cung.Thái Thanh Lão Tử vuốt vuốt chòm râu, vẻ mặt thảnh thơi.

"Lần này, ngô cũng có thể lên bảng." "Bát Cảnh Cung của ngô được kiến lập trên Thủ Dương Sơn của Hồng Hoang, linh khí của nó còn hơn cả Côn Luân Sơn." Thái Thanh Lão Tử lúc này đã yên tĩnh chờ đợi Kim Bảng ban thưởng là được.Bích Du Cung.Thông Thiên cũng tương tự chắc chắn thắng lợi.Bảng xếp hạng lần này, y có tuyệt đối tự tin.Lúc này trên quảng trường Bích Du Cung, Tam Thiên Tượng Tháp đứng sừng sững trên không.Ánh sáng trắng óng ánh tỏa ra xung quanh, càng thoáng ẩn hiện lực lượng tiên linh cực kỳ thuần túy.Lực lượng này, càng khiến toàn bộ Kim Ngao Đảo tản mát vô tận tạo hóa sinh cơ.Trong Hỏa Vân Động.Phục Hy, Thần Nông, Hiên Viên thấy Hỏa Vân Động nơi họ cư trú lên bảng, tâm tình phấn chấn.

"Ha ha!" "Đạo Trường Bảng lần này, tuy nói là cuối bảng, nhưng cũng còn hơn là không có gì!" "Chúng ngô nhờ phúc Hỏa Vân Động, có được một linh thú như vậy." Phục Hy và ba người nhìn Kim Bảng ban thưởng đã phát ra, tâm tình càng thêm hớn hở.

"Linh thú này có thể giúp chúng ngô tăng trưởng tu vi, đợi đến một

thời điểm nhất định, ngô liền có thể thoát khỏi Hỏa Vân Động này." "Hơn nữa, đợi linh thú này tăng trưởng đến tu vi Thiên Đạo, có thể giúp chúng ngô tránh né kiếp nạn Thiên Đạo, cũng có thể thoát khỏi Hỏa Vân Động này." Hiên Viên thần tình phấn chấn.Thần Nông và Phục Hy dường như đã thấy ngày đó.Trên mặt hai người đều là sự hưng phấn khó che giấu nổi."Đợi thoát khỏi Hỏa Vân Động, hai vị có tính toán gì không?" Thần Nông nhìn về phía Hiên Viên và Phục Hy."Chúng ngô tự nhiên là muốn về Nhân Tộc." "Ngô cũng vậy." Ba người nhìn nhau cười.Mà lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã đến Yêu Tộc cảnh địa.Thân hình y khẽ động, tức thì xuất hiện trước Lục Áp."!!" "Nguyên Thủy Thiên Tôn?!" Lục Áp đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn không có hảo cảm.Thần sắc y cảnh giác, khí tức quanh thân liền nhanh chóng bành trướng.Yêu Tộc vừa mới được kiến lập lại, y tuyệt đối không cho phép bất cứ ai xâm phạm Yêu Tộc."Lục Áp Đạo hữu, hiểu lầm." "Ngô đến đây, là để hợp tác." Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa nói chuyện, vừa vung tay áo, nhanh chóng bao phủ một tầng kết giới.Lục Áp cau mày chặt hơn, mặt đầy khó hiểu.

"Lục Áp Đạo hữu, khí vận Yêu Tộc đã hết." "Ngươi cường hành kiến lập Yêu Tộc, tu sửa Yêu Đình, là hành động nghịch thiên." "Tương lai Nhân Tộc mới là nhân vật chính của Hồng Hoang." Nguyên Thủy Thiên Tôn nói thẳng ruột gan, thần tình nghiêm túc.Lục Áp lại mặt đầy coi thường."Nhân Tộc?!" "Chỉ là lũ phàm nhân thân xác phàm phu vô dụng mà thôi." "Ngươi nói cho ngô những điều này, rốt cuộc có ý đồ gì thì cứ nói thẳng ra đi." Lục Áp không hề coi Nhân Tộc vào mắt, cũng không có tâm trạng khách sáo với Nguyên Thủy Thiên Tôn."Chúng ta sao không liên thủ, cắt đứt khí vận triều Thương?" "Như vậy, Yêu Tộc ngươi cũng có không gian phát triển." Nguyên Thủy Thiên Tôn dụ dỗ khéo léo."??" Lục Áp lại vô cùng cảnh giác.Đối với y mà nói, muốn diệt Nhân Tộc chẳng qua chỉ là chuyện lật tay.

“Ngươi chỉ cần phái vài đệ tử Yêu Tộc mị hoặc Đế Tân, phá hoại khí vận triều Thương, ngô liền đáp ứng giúp ngươi tìm Thượng Cổ Yêu Đình.” Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng thẳng thừng.Y chẳng qua chỉ là lợi dụng Yêu Tộc mà thôi, cũng không có gì phải che giấu.Hơn nữa, Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn đã coi thường những đệ tử Yêu Tộc này.Để Nhân Tộc và Yêu Tộc đấu đá lẫn nhau, vừa đúng ý nguyện của y.“!!!” “Ngươi biết tung tích Thượng Cổ Yêu Đình?” Lục Áp cuối cùng cũng động lòng, sắc mặt đại biến.“Tự nhiên, nếu không ngô sẽ không đích thân đến.” Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy vậy, ngữ khí cũng thả lỏng hơn nhiều.“Chỉ cần ngô phá hoại khí vận triều Thương là được?” Lục Áp có chút không dám tin.Đối với y mà nói, phá hoại khí vận triều Thương quả thực không phải là chuyện gì khó khăn.

“Tự nhiên.” Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu.Hai người nhìn nhau một cái, coi như đã quyết định.Đợi Nguyên Thủy Thiên Tôn rời đi, Lục Áp nhìn chằm chằm vào tàn ảnh sau lưng y, ánh mắt phức tạp.Mà lúc này Hồng Mông Kim Bảng vẫn chưa dừng lại tiếp tục công bố hạng tiếp theo.Mấy vị Thánh Nhân đều đang mong ngóng chờ đợi.【Hồng Mông Kim Bảng Đạo Trường Bảng hạng chín: Ngũ Trang Quán】【Ngũ Trang Quán: Nơi Trấn Nguyên Tử cư trú, nằm trên Vạn Thọ Sơn, linh khí nồng đậm, nuôi dưỡng tiên căn linh dược, đại đa số sinh linh đều khai mở linh trí.】【Kim Bảng ban thưởng: Thủy Nguyên Thần Thú.

Thủy Nguyên Thần Thú, linh thú trấn thủ, có thể tự động tiến hóa đến cấp Thiên Đạo, trung thành hộ chủ.

Linh thú hệ thủy, phòng ngự nước, có thể dùng để chữa thương phục hồi, liên tục cung cấp pháp lực cần thiết.】Trên cuộn trục vàng, một linh thú nhỏ toàn thân trong suốt như bạch ngọc lắc lư, loạng choạng bay lượn trong khung hình.Linh thú này đầu như kỳ lân, trên

đầu mọc một cặp gạc hươu.Toàn thân đều trong suốt tinh khiết, thân hình tròn vo vô cùng đáng yêu.Mở miệng liền có thể phun ra lượng nước như biển.Trông rất đáng yêu, tính tình vô cùng ôn hòa.Vô vàn sinh linh thấy thần thú này, không ai không kinh ngạc về vẻ ngoài đáng yêu của nó.“Thủy Nguyên Thần Thú, quả nhiên tính tình ôn hòa như nước.” “Dễ thương quá đi…” “Ước gì ta cũng có một con như vậy thì tốt rồi.” “…”.

Các sinh linh đều bị Thủy Nguyên Thần Thú này làm cho kinh ngạc.Chỉ thấy con Thủy Nguyên Thần Thú kia lại từ cuộn trục vàng lắc lư, loạng choạng trực tiếp bước ra.Một đường thủy độn liền bay về phía Ngũ Trang Quán.Hai tai lớn lúc ẩn lúc hiện, càng thêm phần ngây thơ.Ngũ Trang Quán.Trấn Nguyên Tử sớm đã ra đón, biểu cảm nghiêm túc thường ngày cũng trở nên dịu dàng hơn nhiều.“Thủy Nguyên Thần Thú, sau này liền gọi ngươi Tiểu Nguyên.” Trấn Nguyên Tử vuốt ve con Thủy Nguyên Thần Thú lớn bằng con chó con này, trong lòng vô hạn mềm mại.Kể từ khi Hồng Vân rơi rụng, Trấn Nguyên Tử liền vì mất đi tri kỷ mà trong lòng buồn bực.Hiện giờ có Thủy Nguyên Thú này bầu bạn, liền tốt hơn nhiều.Tu Di Sơn.Tiếp Dẫn Chuẩn Đề mãi không chờ được xếp hạng, không khỏi lòng phiền ý loạn.“Ngũ Trang Quán lại cũng xếp được tên tuổi sao?!” “Tây Phương ngô không tốt bằng Ngũ Trang Quán sao??” 17.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người cảm thấy vô cùng không phục.

Tuy Tây Phương nghèo khó thì có hơi nghèo khó thật, nhưng cũng là một đại giáo phái.

Cái Hỏa Vân Động và Ngũ Trang Quán đó toan là cái gì??

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vô cùng cạn lời.Hai người sốt ruột tiếp tục chờ đợi.Mà trên Côn Luân Sơn.Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi trở về, liền muốn dùng pháp thuật nhanh chóng xây dựng lại Ngọc Hư

Cung.Chỉ là, Ngọc Hư Cung há lại dễ dàng xây dựng xong như vậy.“Hy vọng trước khi bảng xếp hạng này công bố, có thể xây dựng xong.” “Ngọc Hư Cung của ngô được xây dựng trên đỉnh Côn Luân Sơn, hấp thu linh khí thiên địa, phải được xếp ở vị trí đầu.” Nguyên Thủy Thiên Tôn không muốn bỏ qua cơ hội này.Y nhanh chóng điều chuyển pháp lực bản thân, muốn ngưng tụ lại những phế tích này, khôi phục hình dáng ban đầu.Từng đạo pháp lực cuồn cuộn đổ xuống, Ngọc Hư Cung đang chậm rãi tiến hành tái tạo.Chỉ là tốc độ này vẫn còn quá chậm.Cùng lúc đó, Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục công bố.【Hồng Mông Kim Bảng Đạo Trường Bảng hạng tám: Bích Du Cung】【Bích Du Cung: Đạo trường của Thông Thiên Giáo Chủ】【Kim Bảng ban thưởng: Tử Tượng Thần Thú.

Tử Tượng Thần Thú, thần thú hình sức mạnh, có thể tự động tiến hóa đến cấp Thiên Đạo, trung thành hộ chủ.

Ấn voi như chuông lớn, có thể bao phủ ức vạn dặm, Thiên Đạo cũng không thể phá vỡ.】Trên cuộn trục vàng, một tiểu tượng màu tím toàn thân đang nhảy nhót qua lại.Cái mũi dài lắc lư qua lại, phát ra âm thanh khụt khịt.Đúng lúc nhảy nhót, đã từ trong khung hình bước ra.“Bành!” “Bành!” “Bành!” “…”.

Tiểu tượng màu tím mỗi bước đi đều gây ra một trận ầm ầm.Tức thì đất rung núi chuyển.Bích Du Cung.Một số đệ tử Tiệt Giáo từ Thiên Tầng Tượng Tháp đi ra đã nhanh chóng đến quảng trường Bích Du Cung.“Sau này Tiệt Giáo liền có thần thú trấn giáo.” “Tử Tượng Thần Thú này đáng yêu cực kỳ.” “Chúng ta mau đi xem…” “Tử Tượng Thần Thú có thể tự động tiến hóa đến cấp Thiên Đạo, chúng ngô cũng có thể hưởng chút linh khí!” “…”.

Một đám đệ tử Tiệt Giáo đều tranh nhau chạy đến quảng trường.Đợi đầu tiểu tượng màu tím kia đã đến quảng trường thì, liền thấy đệ tử Tiệt Giáo đông nghịt vây quanh ở giữa.“Mu!” “Mu!” “Mu!”

“…”.

Tiểu tượng phát ra một trận tiếng kêu sữa.Dường như đã xác định mình là thần thú trấn giáo của Tiệt Giáo, khi đối mặt với đám đệ tử Tiệt Giáo này, cũng vô cùng thân thiết.“Mu!” “Mu!” “Mu!” Tiểu tượng chạy nhanh đến, mỗi bước đều gây ra tiếng động kịch liệt.“Bành!” “Bành!”… Các đệ tử Tiệt Giáo tức thì nghiêng ngả đông tây, ngay cả đứng cũng không vững.Cho đến khi Thông Thiên xuất hiện.Tiểu tượng màu tím lập tức chạy về phía Thông Thiên, lại như làm nũng mà xông vào lòng Thông Thiên.“Mu!” “Mu!” Cái đầu nhỏ cọ cọ, lại mềm oặt trực tiếp lộ ra cái bụng mềm mềm.Một đám đệ tử Tiệt Giáo đều bị cảnh này làm cho hóa đáng yêu.Cho dù là đệ tử ít nói nhất, lúc này cũng lộ ra nụ cười hiền hậu.Mà trong mắt Thông Thiên tràn đầy tình yêu thương, đưa tay vuốt vuốt đầu tiểu tượng màu tím.Khoảnh khắc này, toàn bộ khung hình đều tràn ngập tình yêu thương.Một luồng khí tức nhu hòa, ấm áp tức thì bao vây Thông Thiên.Điều này khiến hình tượng vốn có của Thông Thiên lại trở nên vĩ đại hơn nhiều.Côn Luân Sơn.Nguyên Thủy Thiên Tôn khi thấy Bích Du Cung lại lên bảng, sắc mặt tức thì âm trầm xuống.“Bích Du Cung?!” “Hừ!” “Ngọc Hư Cung của ngô không biết tốt hơn Bích Du Cung của Thông Thiên gấp bao nhiêu lần!” “Nếu không phải cái tên đệ tử Tiệt Giáo đáng chết đó, Ngọc Hư Cung của ngô lại sao có thể bị hủy?!” “Thông Thiên!

Ngô sẽ tìm ngươi tính sổ vào một ngày khác!” Nguyên Thủy Thiên Tôn không ngừng một khắc đang tu sửa phế tích Ngọc Hư Cung.Mà Hồng Mông Kim Bảng thì tiếp tục bắt đầu công bố hạng tiếp theo.Chữ vàng lại tan biến, rồi lại ngưng tụ.【Hồng Mông Kim Bảng Đạo Trường Bảng hạng bảy: Bát Cảnh Cung】【Bát Cảnh Cung: Đạo trường của Thái Thanh Lão Tử】【Kim Bảng ban thưởng: Canh Kim Thần Thú.

Canh Kim Thần Thú, có thể tự động tiến hóa đến tu vi Thiên Đạo, trung thành hộ chủ, thần thú trấn giáo, có thể gia tăng gấp mười lần lực tấn công.】Trên cuộn trục vàng, xuất hiện một thần thú nhỏ như hổ, toàn thân màu vàng kim, khắp người vô cùng cứng cáp.Thần thú này tinh lực vô cùng dồi dào, đang xông ngang đâm thẳng trong khung hình, xem ra tính tình hung bạo, vô cùng khó đối phó.

"Gầm!" "Gầm!" Tiểu thần thú gầm thét về phía ngoài khung hình, dường như muốn phá vỡ thứ gì đó."Gầm!" Lại một lần nữa xông thẳng, liền trực tiếp từ trong cuộn trục vàng bước ra, chạy như điên về phía Thủ Dương Sơn.Bát Cảnh Cung.Huyền Đô đã sớm đến, chính là để gặp mặt tiểu thần thú này.

"Nghiệt súc!" Đợi Canh Kim Thần Thú chạy nhanh đến, Thái Thanh Lão Tử một chiêu tay, liền thòng vào cổ nó một sợi dây vàng óng.Tiểu thần thú hiển nhiên nhận thấy khó chịu, tự phát có chút bạo ngược, muốn giãy thoát dây thừng."Nghiệt súc!

Còn dám không nghe lời?" Thái Thanh Lão Tử hét lớn một tiếng nghiêm khắc.Canh Kim Thần Thú cảm nhận được sự giận dữ của Thái Thanh Lão Tử, tức thì run rẩy, không dám giãy giụa nữa."Sư tôn…" "Canh Kim Thần Thú này sau này có thể tiến hóa đến tu vi Thiên Đạo, đối xử với nó như vậy, nếu sau này đạt đến Thiên Đạo…" Huyền Đô có chút lo lắng.Dù sao đây là thần thú trấn giáo."Không sao, bất kể thế nào, đây cũng chỉ là nghiệt súc." "Huống hồ, đã là Kim Bảng ban thưởng, tất nhiên sẽ trung thành hộ chủ, không cần lo lắng nhiều." Thái Thanh Lão Tử mặt mày nghiêm túc.Huyền Đô thấy vậy, nhìn Canh Kim Thần Thú một cái, liền đành phải rút lui.Tu Di Sơn.Tiếp Dẫn Chuẩn Đề thấy từng con thần thú từ trong Hồng Mông Kim Bảng chạy ra, đã vô cùng ngưỡng mộ."Vì sao còn chưa đến lượt Tây Phương?!" "Tiếp theo cũng phải là Tây Phương rồi chứ??" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đã có chút mất kiên nhẫn.Lăng Tiêu Bảo Điện.Hạo

Thiên cũng tràn đầy kỳ vọng.“Thiên Cung của Trẫm nhất định sẽ lên bảng!” “Đến lúc đó, Trẫm liền phái thần thú trấn thủ đó đến Lăng Tiêu Bảo Điện, tăng thêm uy phong của Trẫm!” Hạo Thiên lúc này đã đắc ý như gió xuân.Uy nghiêm của chính khí hào nhiên quanh thân y càng thêm lẫm liệt.Có được một thần thú có thể tự động tiến hóa đến Thiên Đạo như vậy, y liền không có gì phải lo lắng.

“Chỉ là… nếu thần thú này chưa tiến hóa Thiên Đạo thì bị người ta đánh lén thì sao?” Hạo Thiên đã bắt đầu lo lắng.Với tu vi của y, muốn bảo vệ thần thú, là khó càng thêm khó.“Xem ra, thần thú này vẫn phải được bảo vệ trước thì hơn.” Hạo Thiên đã nghĩ ra sách lược ứng phó.Trong Yêu Tộc cảnh địa.Lục Áp nhìn từng đạo trường lên bảng, trong lòng càng thêm ấm ức.“!!” Lục Áp cố gắng áp chế hận ý trong người, lại bắt đầu tìm kiếm khí tức của Côn Bằng.Mà trên Hồng Mông Kim Bảng, chữ vàng cũ đang chậm rãi tan biến, chữ mới bắt đầu ngưng tụ.【Hồng Mông Kim Bảng Đạo Trường Bảng hạng sáu: Thiên Cung】【Thiên Cung: Trung tâm thống trị tối cao của Tam Giới, chín tầng mây nổi nâng đỡ, tiên đảo san sát, mây bay thẳng lên.

Ba mươi sáu cung, bảy mươi hai bảo điện.】【Kim Bảng ban thưởng: Phiên Thiên Thần Thử.

Phiên Thiên Thần Thử, có thể tự động tiến hóa đến tu vi Thiên Đạo, tốc độ cực nhanh, thiện trường ẩn nấp, trung thành hộ chủ.】 Trên cuộn trục vàng, một con chuột nhỏ màu trắng tinh xảo đáng yêu xuất hiện.Đôi mắt đen tròn xoe của con chuột nhỏ này đảo đi đảo lại, đang bay vút qua cuộn trục với tốc độ cực nhanh.Vô vàn sinh linh thấy phần thưởng lần này lại là một con chuột, đều không khỏi bật cười.“Ha ha ha…” “Không ngờ Ngọc Hoàng Đại Đế nhận được phần thưởng, lại chỉ là một con chuột nhỏ.” “Con chuột này thú vị thì có thú vị, chỉ là quá không tương xứng với Thiên Cung hùng vĩ.” “Con chuột này trông gian manh, mắt gian tặc…” “Thiên Cung sau này phải dùng

một con chuột để trấn giữ, truyền ra ngoài, chẳng phải thành trò cười sao?" "…".

Một số sinh linh đã lớn tiếng nghị luận.Trên Thiên Đình, một bộ phận thiên binh thiên tướng cũng nhịn không được cười.Tu Di Sơn.Tiếp Dẫn Chuẩn Đề thấy phần thưởng Kim Bảng lần này là một con chuột nhỏ, đều lộ ra vẻ mặt khinh thường."Xem ra, Hồng Mông Kim Bảng này lại có vẻ thiên vị mà ban thưởng." "Hạo Thiên cũng chỉ xứng với con chuột này thôi." Tiếp Dẫn hừ lạnh một tiếng.Lăng Tiêu Bảo Điện.Hạo Thiên sau khi thấy là chuột, sắc mặt cũng đại biến, trong ánh mắt không kìm được lộ ra một tia chán ghét."Lại là… chuột???".

"Sao cái gì không tốt!

Cứ phải là cái này!" "Trẫm xưa nay ghét nhất chính là chuột." Hạo Thiên thở dài nặng nề.Đối với những lời nghị luận của một số sinh linh Hồng Hoang, y đương nhiên cũng nghe rõ ràng rành mạch.Như vậy, sắc mặt y càng thêm khó coi.Đường đường Ngọc Hoàng Đại Đế, trấn giữ lại là một con chuột!"Cái này…" "Sao lại không hợp chút nào?!" Hạo Thiên quả thực không thể cười nổi.Y tuy biết con chuột này nhất định có thần uy, lại không thua kém các thần thú khác.Nhưng cái hình tượng này… kém theo ý muốn.Đúng lúc Hạo Thiên mặt đầy sầu muộn thì, Phiên Thiên Thần Thử đã không biết từ khi nào lặng lẽ bò đến bên chân Hạo Thiên."Chi chi chi…" "Chi chi chi…" Con chuột nhỏ đối với Hạo Thiên khá là yêu thích, thoáng chốc đã theo chân bò lên đùi.

"!!!" Khi Hạo Thiên phản ứng lại, vừa vặn cùng con thần thử kia bốn mắt nhìn nhau."A!!!" Sắc mặt Hạo Thiên đột biến, một bước chân vọt ra vạn dặm, muốn nhanh chóng hất ra con chuột này.Một tàn ảnh nhanh chóng lướt qua, nửa Hồng Hoang dường như đều nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của Hạo Thiên.Vô vàn sinh linh càng thấy

trên chín tầng trời dường như có thứ gì đó loé qua…U Minh Huyết Hải.Minh Hà Lão Tổ nhìn vẻ mặt lúng túng của Hạo Thiên, càng thêm khinh thường y.“Nếu không phải Hồng Quân Đạo Tổ, ngươi một đạo đồng cũng có thể có ngày hôm nay sao?” “Muốn thống lĩnh Tam Giới, còn trung tâm thống trị tối cao?!” Minh Hà Lão Tổ miệng đầy chua chát, không nhịn được cà khịa.Yêu Tộc cảnh địa.“…” Lục Áp thấy Hạo Thiên phản ứng quá khích như vậy, cũng lộ ra một tia chán ghét.Trên chín tầng trời.Hạo Thiên phản ứng lại, lúc này mới phát giác con thần thử kia đã bò lên vai y.“Chi chi chi!” “Chi chi chi!” Thần thử mở to đôi mắt tròn xoe, ánh mắt đầy tò mò nghi hoặc.“…” Hạo Thiên thở dài một hơi, vô cùng bất đắc dĩ.Nhưng cuối cùng cũng đành phải chấp nhận.Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.【Hồng Mông Kim Bảng Đạo Trường Bảng hạng năm: Oa Hoàng Cung】【Oa Hoàng Cung: Đạo trường của Nữ Oa】【Kim Bảng ban thưởng: Kim Ti Ngọc Xà.

Kim Ti Ngọc Xà, có thể tự động tiến hóa đến cấp Thiên Đạo, thần thú trấn thủ, trung thành hộ chủ, là thần thú có tính công kích, có thể gia tăng gấp mười lần pháp lực.】Trên cuộn trục vàng, một con rắn nhỏ toàn thân xanh biếc, quanh thân quấn quanh vân kim tuyến mỏng đang thè lưỡi hồng tươi.“Xì!” “Xì!” Con rắn nhỏ kia chỉ dày bằng ngón cái, trông cũng vô cùng mềm mại đáng yêu và ngoan ngoãn.Oa Hoàng Cung.Nữ Oa thu nó vào trong tay áo, vô cùng yêu quý nó.Yêu Tộc.Lục Áp sau khi thấy Oa Hoàng Cung lên bảng, sắc mặt hơi tốt hơn một chút.Nữ Oa từng đích thân đến Yêu Tộc cảnh địa, muốn làm chỗ dựa hậu thuẫn cho Yêu Tộc.Hiện giờ Nữ Oa có thần thú này, tương đương với Yêu Tộc cũng có một thần thú như vậy.“Như vậy rất tốt.” Lục Áp đạt được một sự cân bằng, hận ý trong lòng mới giảm bớt nhiều.Nhưng đối với Côn Bằng, y đã hạ sát tâm.“Côn Bằng, cứ để ngô lại thấy ngươi.” “Nếu không, ngô lần này sẽ không cho ngươi bất cứ cơ hội trốn thoát nào nữa.” Lục Áp nghiến răng nghiến

lợi.Hồng Mông Kim Bảng cũng vào lúc này tiếp tục công bố.【Hồng Mông Kim Bảng Đạo Trường Bảng hạng bốn: Thượng Cổ Yêu Đình】【Thượng Cổ Yêu Đình:…】【Kim Bảng ban thưởng:…】Nội dung công bố lần này, hai dòng chữ đều không có thông tin nào.Nhưng không có thông tin đã không còn quan trọng nữa, điều quan trọng là vô vàn sinh linh đã nhìn thấy bốn chữ lớn "Thượng Cổ Yêu Đình"."Thượng Cổ Yêu Đình chẳng phải đã bị hủy diệt trong Vu Yêu Lượng Kiếp rồi sao?" "Lại còn tồn tại trong Hồng Hoang sao???" "Thượng Cổ Yêu Đình thật sự còn ở đó sao?!" "…".

Vô vàn sinh linh đều kích động.Đối với truyền thuyết về Thượng Cổ Yêu Đình, các sinh linh Hồng Hoang đã sớm nghe qua.Yêu Đình to lớn này là Thiên Cung được thành lập sớm nhất, lại có rất nhiều trận pháp bao phủ, mang theo sức mạnh tinh thần vạn cổ.Nói là một đạo trường, thực tế có thể gọi là một kiện pháp bảo cũng không quá đáng! Sự cường đại của Thượng Cổ Yêu Đình đương nhiên khỏi phải nói.Không ngờ, Thượng Cổ Yêu Đình vốn tưởng đã bị hủy diệt, lại có thể xuất hiện trở lại!Tu Di Sơn.Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng vạn lần không ngờ tới."Lạ thay!" "Cho dù Thượng Cổ Yêu Đình hiển hiện trong Hồng Hoang, vì sao lại không có bất cứ thông tin nào?" "Lại ngay cả phần thưởng cũng không có?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân cau mày, nhưng trong lòng đã sinh ra một tia ý niệm.Nếu Thượng Cổ Yêu Đình này không có chủ nhân, y liền có thể đại thu vào Tây Phương."Thượng Cổ Yêu Đình xuất thế này, nếu bị Yêu Tộc tìm được, Yêu Tộc nhất định sẽ quật khởi a!" "Tuyệt đối không thể để việc này xảy ra!" "Chẳng thà thu vào Tây Phương, mới có thể an toàn vô sự." Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng nghĩ đến một điểm.Chỉ là hai người thảo luận một hồi rồi, vẫn cảm thấy quái dị."Các bảng thế lực trước đó, xuất hiện Chiến Thần Điện và các loại thế lực khác, những nơi đó vì sao không lên bảng?" "Theo đạo lý, thực lực của bọn họ khủng bố như vậy, đạo trường hẳn phải mạnh mẽ hơn đạo trường

lên bảng này chứ.” Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhận ra điểm này, không khỏi có chút nghi hoặc.“Có lẽ, thực lực của bọn họ không liên quan đến đạo trường?” Chuẩn Đề Đạo Nhân nghĩ đến điểm này, không khỏi hít ngược một hơi khí lạnh.Trong Hồng Hoang, tầm quan trọng của đạo trường tự nhiên không cần nói cũng biết.Nếu những người này thật sự không cần dựa vào đạo trường để tu luyện, thì thiên phú đó phải kinh khủng đến mức nào?!!

Huống hồ, những thế lực lên bảng kia, đại bộ phận vẫn là Nhân Tộc hậu thiên!Nghĩ kỹ lại, lại càng cảm thấy da đầu tê dại!

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người nhìn nhau một cái, đều không dám tiếp tục thảo luận nữa.Tử Tiêu Cung.“!!” Hồng Quân cũng không ngờ tới.Y mở to đôi mắt đục ngầu, sắc mặt tức thì xanh mét.Y sao cũng không nghĩ tới, một phế tích Thượng Cổ Yêu Đình không chủ, lại còn có thể lên bảng??

Năm đó y du lịch trong Hỗn Độn, vẫn là trong một lần ngẫu nhiên phát hiện phế tích Thượng Cổ Yêu Đình.Vốn là bị pháp lực cường đại tạo thành hư không sụp đổ, được đưa đến một nơi khác trong Hỗn Độn.Hồng Quân sau khi đánh dấu vị trí, liền không quản nữa.Không ngờ, bị Hồng Mông Kim Bảng trực tiếp chọc ra.“Nhất định không thể để người khác tìm được.” Hồng Quân thở dài một hơi.Một là, bị Thánh Nhân khác tìm được, thì không thể lợi dụng Yêu Tộc nữa.Hai là, Lục Áp cũng có thể sẽ tự mình đi tìm, liền không còn bị khống chế.Hồng Quân nghĩ đi nghĩ lại, thân hình đột ngột động, liền bay về phía Hỗn Độn Hư Không.Trong Hỗn Độn Hư Không tràn đầy nguy cơ, lại có vô số Hỗn Độn Ma Thần muốn phá vỡ Hỗn Độn, đi về Hồng Hoang.Nơi đây nguy cơ trùng trùng, cho dù là y cũng không dám dễ dàng nán lại.Đúng lúc Hồng Quân muốn mang Thượng Cổ Yêu Đình đi thì, lại thấy trong hư không lại đứng một thân ảnh màu đỏ xinh đẹp.“Dừng tay.” Thân ảnh đó phát ra một âm thanh ra lệnh cấm

chỉ.

"!!" Hồng Quân chấn nộ, nhưng cũng vô cùng cảnh giác.Y tự cho mình là Người phát ngôn của Thiên Đạo, không ai dám nói chuyện với y như vậy."Ngươi là ai?" Hồng Quân nhìn kỹ thì, lại không thể thấy rõ dung mạo nữ tử này.Dường như càng muốn nhìn kỹ, màn sương mù trước mắt liền càng lúc càng dày, bất kể thế nào cũng không thể thấy rõ.Hồng Quân càng thêm bất an.Chẳng lẽ tu vi của nữ tử này cao hơn y sao??

Ngoại trừ nguyên nhân này, y quả thực không nghĩ ra lý do nào khác.Chỉ là Hỗn Độn Hư Không này sao đột nhiên lại xuất hiện một tồn tại cường đại như vậy?

"Tại hạ Hồng Quân." "Thượng Cổ Yêu Đình này ngô đã đánh dấu ở đây, đặc biệt đến lấy lại." Hồng Quân cẩn thận giải thích một hồi.Không ngờ, thân ảnh xinh đẹp đó lại đột nhiên đến gần.Một cảm giác áp chế ập đến khiến sắc mặt Hồng Quân đột biến.Đối phương chưa ra tay, y đã không thể chịu đựng được.Bất đắc dĩ, Hồng Quân nhanh chóng điều động pháp lực trong cơ thể để chống cự.

"Nếu còn không đi, đừng trách ngô không khách khí." Thân ảnh xinh đẹp đó phát ra lời cảnh cáo."Oanh!" Một luồng khí tức kinh khủng tức thì tản ra.Hồng Quân chỉ thấy trong một khoảnh khắc nguyên thần đều đang run rẩy, thậm chí chưa kịp nói gì, liền nhanh chóng rời đi.Trở lại Tử Tiêu Cung, sắc mặt Hồng Quân càng thêm trắng bệch âm trầm."Nữ tử này chẳng lẽ đến từ Đại Đạo?" "Hỗn Độn Hư Không, sao đột nhiên lại xuất hiện một tồn tại cường đại như vậy?" Hồng Quân nặng trĩu tâm sự.Chỉ là y không hiểu, vì sao nữ tử đó không cho y mang Thượng Cổ Yêu Đình đi?Yêu Tộc cảnh địa.Lục Áp vạn lần không ngờ tới."Nguyên Thủy Thiên Tôn quả nhiên không lừa ta." 18.

“Thượng Cổ Yêu Đình tựu tại Hồng Hoang!” “Chỉ là ngô vì sao không cảm nhận được?” Lục Áp tự nhiên vô cùng kinh hỉ.Có Thượng Cổ Yêu Đình, khí vận Yêu Tộc liền có thể nhanh chóng ngưng tụ.Đến lúc đó nói không chừng có thể thay thế Thiên Cung hiện tại!

“Yêu Đình!

Ngô phải đoạt được bằng mọi giá!” Lục Áp quyết định đáp ứng điều kiện trao đổi của Nguyên Thủy Thiên Tôn, phái Yêu Tộc đến Triều Ca.Tu Di Sơn.Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn biến số trên Kim Bảng, cũng mặt đầy lo lắng.Nhìn xem Tây Phương đã hết hy vọng rồi.Ngọc Hư Cung.Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng sắc mặt khô héo.Nhìn xem xếp hạng chỉ còn lại ba hạng cuối chưa công bố, cơ hội đã càng lúc càng ít.Mà y vẫn đang không ngừng tu sửa Ngọc Hư Cung, hao phí không ít pháp lực.

“Đáng chết!” “Không ngờ Huyền Không Kính này lại lợi hại đến vậy.” “Ba hạng còn lại sắp công bố, Tử Tiêu Cung của Lão sư tất nhiên chiếm một suất.” “Còn lại hai cơ hội, ngô vẫn còn một nửa cơ hội!” Nguyên Thủy Thiên Tôn tăng nhanh tốc độ tu sửa Ngọc Hư Cung.Nhưng nhìn xem chữ viết đã bắt đầu dần ngưng tụ.【Hồng Mông Kim Bảng Đạo Trường Bảng hạng ba: Tử Tiêu Cung】【Tử Tiêu Cung: Đạo trường của Hồng Quân】【Kim Bảng ban thưởng: Hỗn Độn Phi Dực Thần Thú.

Hỗn Độn Phi Dực Thần Thú, thần thú trấn thủ, trung thành hộ chủ, có thể tự động tiến hóa đến cấp Thiên Đạo, tốc độ kinh người, ẩn nấp giữa phong vân lôi điện, không ngừng hấp thu năng lượng thiên địa và pháp lực, chuyển hóa thành tu vi bản thân cần, cực kỳ có lực công kích, tính cách cổ quái.】Trên cuộn trục vàng, một Hỗn Độn Phi Dực Thần Thú nhỏ xíu nhô ra một cái đầu nhỏ.Đối với tất cả những điều này dường như cảm thấy xa lạ và sợ hãi.Cái đầu tròn xoe của nó, trên sống lưng trực tiếp mọc ra gai nhọn, hai bên mọc ra ba

đôi cánh xương cốt kỳ lạ.Miệng đầy răng nanh, tốc độ nhanh đến nỗi ngay cả tàn ảnh cũng không thể phân biệt rõ.“Bành!” “Bành!” “Gầm!” “…”.

Tiểu thần thú không ngừng xông thẳng trong cuộn trục vàng, muốn cấp thiết phá vỡ.Tốc độ như vậy, lực phá hoại như vậy, đủ để sánh ngang một Thánh Nhân.Nếu không phải giam giữ nó là Hồng Mông Kim Bảng, e rằng chỉ là mấy cú va chạm đó, bất cứ chí bảo nào cũng sẽ hóa thành tro bụi.Tử Tiêu Cung.Hồng Quân thấy tiểu thần thú trong cuộn trục, biểu cảm rõ ràng cứng đờ.Thần thú này quả thực tính cách có chút cổ quái.Không ngờ tính tình nóng nảy như vậy!Cho dù là trung thành hộ chủ e rằng cũng khó dạy dỗ.Hồng Quân thở dài một hơi.Cái này có còn hơn không.Y vẫy tay, tiểu thần thú thuận lợi thoát khỏi cuộn trục vàng.Khoảnh khắc tiếp theo, liền đến Tử Tiêu Cung.“…” Tiểu thần thú bước đi có chút kiêu ngạo, ngay khi đạp vào Tử Tiêu Cung, dường như bị cảnh tượng vô tận vũ trụ bao phủ trong cung thu hút.Nó nghiêng nghiêng đầu, nhắm chuẩn một ngôi sao, tức thì lao tới.“Bành!” “Bành!” “…”.

Sau đó, liền một đường xông ngang đâm thẳng.Toàn bộ Tử Tiêu Cung dường như đều bị tiểu thần thú này lật tung cả lên.“…” Hồng Quân nhìn tên nhóc không thấy bóng dáng đâu, đầy vạch đen.Cái này cũng quá ồn ào rồi.May mà Tử Tiêu Cung đủ kiên cố, nếu không e rằng phải bị tên này đâm hư hại.Tuy nhiên, Hồng Quân lúc này không có quá nhiều công sức để quản giáo tiểu thần thú này.Y thần tình vô cùng ngưng trọng nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng.“Tử Tiêu Cung của ngô lại chỉ xếp ở hạng ba sao?!” “Không nên thế chứ!” “Trong Hồng Hoang này, còn có nơi nào có thể thích hợp tu luyện hơn Tử Tiêu Cung của ngô?!” Hồng Quân thấy xếp hạng thì cảm thấy không thể tin nổi.Ngọc Hư Cung.

“Tử Tiêu Cung lại chỉ ở hạng ba sao?!” Nguyên Thủy Thiên Tôn

sau khi thấy xếp hạng của Tử Tiêu Cung, biểu cảm trên mặt càng thêm kinh ngạc.Y vốn tưởng rằng hạng ba này phải là Ngọc Hư Cung.Dù sao, Tử Tiêu Cung là đạo trường của Người phát ngôn của Thiên Đạo.Sao có thể kém được chứ?!

Rốt cuộc đạo trường của ai có thể tốt hơn cả Người phát ngôn của Thiên Đạo?!

"Là Quy Nhất Đạo Nhân!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ đến điều gì đó, đột nhiên kinh hô một tiếng.Y sao lại quên mất cái này!Không sai rồi, chính là Quy Nhất Đạo Nhân!Bát Cảnh Cung.Thái Thanh Lão Tử đối với xếp hạng của Tử Tiêu Cung cũng tương tự cảm thấy vô cùng nghi hoặc."Tử Tiêu Cung của Lão sư sao lại ở hạng ba?" "Cho dù đạo trường của Quy Nhất Đạo Nhân xếp ở hạng nhất, thì Tử Tiêu Cung cũng phải ở hạng hai chứ!" Thái Thanh Lão Tử rơi vào một trận bối rối mãnh liệt.Y thậm chí cảm nhận được một cảm giác uy hiếp không tên.Trong Hồng Hoang ẩn chứa nguy hiểm quả thực quá nhiều."Chẳng lẽ, ngoài Quy Nhất Đạo Nhân ra, còn có tồn tại cường đại kinh khủng khác sao?" Thái Thanh Lão Tử nhịn không được đoán.Bích Du Cung."???" "Hạng ba??" "Nếu Tử Tiêu Cung chỉ có thể xếp ở hạng ba?!" "Vậy hạng hai và hạng nhất sẽ là cái gì?!" Thông Thiên mặt đầy kinh ngạc.Yêu Tộc cảnh địa.Lục Áp cũng tương tự cảm thấy không thể tin nổi.Rất nhiều Tiên Thiên Đại Năng đều rơi vào trạng thái hoang mang.Bọn họ không ngờ, Tử Tiêu Cung lại chỉ có thể rơi xuống vị trí thứ ba!Tuy mọi người đều đoán rằng Quy Nhất Đạo Nhân rất có thể sẽ lên bảng, nhưng Tử Tiêu Cung cũng không đến nỗi ở vị trí thứ ba!Điều này khiến mặt mũi của Người phát ngôn của Thiên Đạo đặt ở đâu??Cùng với sự mong ngóng chờ đợi của vô vàn sinh linh, Hồng Mông Kim Bảng cuối cùng cũng bắt đầu công bố hạng tiếp theo.Tất cả sinh linh đều ngẩng đầu nhìn lên.Muốn xem, cái đạo trường xếp trước Tử Tiêu Cung rốt cuộc là đạo trường dạng gì?!

【Hồng Mông Kim Bảng Đạo Trường Bảng hạng hai: Bàn Cổ Điện】【Bàn Cổ Điện:…】【Kim Bảng ban thưởng:…】Nội dung xếp hạng hiện ra, Hồng Hoang hoàn toàn nổ tung!“!!!!” “Là Bàn Cổ Điện!!!” “Trong Hồng Hoang lại có Bàn Cổ Điện sao???” “Xưa nay tương truyền Vu Tộc trấn giữ Bất Chu Sơn chính là để bảo vệ Bàn Cổ Điện.” “Nhưng đáng tiếc chưa từng có ai thực sự từng thấy.” “Cho đến Vu Yêu Lượng Kiếp, Vu Tộc cũng chưa từng thấy Bàn Cổ Điện tạo lợi thế cho thế giới.” “Tương truyền trong Bàn Cổ Điện có Bàn Cổ Tinh Huyết, chẳng lẽ cũng là thật sao?!” “…”.

Vô vàn sinh linh sau khi thấy ba chữ lớn “Bàn Cổ Điện”, hoàn toàn sôi sục.Hồng Hoang rơi vào một trận cuồng nhiệt.Tử Tiêu Cung.“!!” “Lại là Bàn Cổ Điện!” Hồng Quân kích động đến nỗi bật dậy ngay lập tức, hai mắt suýt chút nữa lồi ra.Trong Bàn Cổ Điện cất giấu vô tận pháp bảo mà Vu Tộc đã cướp bóc năm đó trong Hồng Hoang.Trong đó lại còn có Bàn Cổ Tinh Huyết!Vốn tưởng rằng Bàn Cổ Điện này cũng bị hủy trong Vu Yêu Lượng Kiếp, không ngờ lại xuất hiện!“Hóa ra Bàn Cổ Điện này vẫn luôn ở trong Hồng Hoang.” “Chỉ đáng tiếc, ngô lại luôn không tìm được.” Hồng Quân thở dài một hơi, lập tức dùng pháp lực Thiên Đạo tiến hành tìm kiếm.Sau một khắc, sự kinh hỉ trên mặt Hồng Quân liền tan biến hết.Vì y căn bản không tìm kiếm được bất cứ thông tin nào.“Chẳng lẽ là Vu Tộc đã thiết lập kết giới đặc biệt?” Hồng Quân cau mày.Ngọc Hư Cung.“Lại là Bàn Cổ Điện!

Khó trách!” Nguyên Thủy Thiên Tôn phản ứng lại, trong mắt đã lộ ra dục vọng vô tận.Tu Di Sơn.Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vừa nghe đến Bàn Cổ Điện, càng như mở ra một công tắc nào đó, đã không thể kiềm chế.“Cơ hội tốt!” “Không thể lên bảng, nhưng biết được thông tin về Bàn Cổ Điện, cũng là một đại cơ duyên.” “Ngô và ngươi sao không nhân cơ hội này nhanh chóng đến Bất Chu Sơn.” Tiếp Dẫn Chuẩn Đề

nhanh như thần.Vu Tộc năm đó chính là trấn giữ ở Bất Chu Sơn.Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tin tưởng chắc chắn, Bàn Cổ Điện, nhất định ẩn giấu gần Bất Chu Sơn.Bất Chu Sơn.Tiếp Dẫn Chuẩn Đề là người đầu tiên đến.Sau một khắc, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên, Lục Áp, Minh Hà Lão Tổ, Khổng Tuyên… và một số Tiên Thiên Đại Năng khác cũng đều tranh nhau đến.Mọi người tề tựu một chỗ, mỗi người một ý.Lúc đó Hậu Thổ thì là người cuối cùng đến.Nàng nhìn về phía mọi người, không khỏi phẫn nộ.

"Bàn Cổ Điện tái hiện, nhĩ đẳng liền lập tức tiến đến Bất Chu Sơn, há chẳng phải quá mức vội vàng sao?

Bàn Cổ Điện từ trước đến nay đều do Vu tộc trấn giữ, không đến lượt nhĩ đẳng nhúng chàm." Hậu Thổ lời lẽ kịch liệt, không chút nể mặt.

"Hậu Thổ, Bàn Cổ Điện này đâu phải do Vu tộc ngươi chiếm hữu.

Hơn nữa, Vu tộc đã sớm rút lui khỏi lịch sử Hồng Hoang, trên Hồng Mông Kim Bảng cũng không hiện lộ tin tức, kẻ thấy đều có phần.

Ngươi thức thời thì mau nói ra vị trí chính xác của Bàn Cổ Điện." Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người tiên phong đứng ra, dựa lý lẽ tranh luận.

"Không sai, Hậu Thổ.

Ngươi đã hóa thân hợp Lục Đạo Luân Hồi, Vu tộc cùng ngươi không còn can hệ nữa.

Bàn Cổ Điện này nên là kẻ thấy đều có phần." Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bước ra trợ giúp.

Hậu Thổ tuy chấn nộ, nhưng cũng chẳng hề sốt ruột.

Nàng khẽ cười, rồi nói: "Bàn Cổ Điện nếu dễ tìm đến vậy, các

ngươi chẳng phải đã sớm tìm ra rồi sao?

Cho dù là ta, hiện tại cũng không cách nào mở Bàn Cổ Điện.

Các vị cứ tùy ý đi vậy." Hậu Thổ đến tranh luận một phen, bất quá cũng chỉ là xác nhận.

Huống hồ, Hồng Quân còn chưa xuất diện, liền có thể biết được.

Bàn Cổ Điện này, là không thể tìm thấy, càng không thể mở ra.

Thân hình Hậu Thổ nhanh chóng tiêu tán.

Thông Thiên thấy tình hình này, tự biết mọi chuyện tuyệt đối không đơn giản như vậy.

Y liền tiên phong rời đi.

Những người còn lại thì bắt đầu chia nhau tiến về khắp nơi trên Bất Chu Sơn tìm kiếm.

"Quái lạ..." "Chẳng ngờ một tia khí tức cũng không có." "Thảo nào Hậu Thổ lại rời đi." Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề một đường tìm kiếm, không phát hiện bất kỳ tung tích nào của Bàn Cổ Điện.

Gần Bất Chu Sơn không có bất kỳ kết giới nào, càng không có pháp lực nào.

Sau khi tìm kiếm một hồi không có kết quả, một phần người đã thất vọng rời đi.

Duy chỉ có Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vẫn không cam tâm.

Và lúc này, Hồng Mông Kim Bảng, bảng Đạo Trường lần này vẫn chưa công bố xong.

Vẫn còn hạng cuối cùng.

Bích Du Cung.

Thông Thiên vừa mới trở về, liền vẫn luôn chú ý đến Hồng Mông

Kim Bảng.

Chỉ còn thiếu hạng nhất chưa công bố!

“Hạng nhất này, tất nhiên thuộc về Quy Nhất Đạo Nhân, điều này không cần nghi ngờ.” “Không biết, đạo trường của Quy Nhất Đạo Nhân lại ở nơi nào nhỉ?” “Rốt cuộc gọi là gì?” Thông Thiên kích động khôn nguôi.

Đạo trường hạng nhất này, định nhiên vô cùng khôi hoành đại khí.

Đến mức Bàn Cổ Điện cũng không thể so sánh cùng.

Ngọc Hư Cung.

Chương 97

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng muốn biết, đạo trường của Quy Nhất Đạo Nhân trông như thế nào.

Cùng với chữ tích trên Hồng Mông Kim Bảng dần dần tiêu tán, chữ tích mới bắt đầu ngưng tụ.

Hạng nhất sắp công bố!

Ức vạn vạn sinh linh đều đang ngóng chờ.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân càng là không rời mắt, muốn xem thử đạo trường xếp hạng nhất này. **【Hồng Mông Kim Bảng Đạo Trường Bảng Hạng Nhất: Trường Sinh Điện】** **【Trường Sinh Điện: Đạo trường của Quy Nhất Đạo Nhân】** **【Kim Bảng ban thưởng: Ngũ Sắc Thần Mãng.

Ngũ Sắc Thần Mãng, có thể tự động tiến hóa thành thần thú cấp Thiên Đạo, trung tâm hộ chủ, thiện biến hóa chi đạo, có thể trấn áp khí vận.】** Trên cuộn trục vàng rực, đột nhiên xuất hiện một tòa cung điện khổng lồ vô cùng.

Cung điện này kim quang tứ xạ, tử khí nồng đậm bao quanh, tiên linh chi khí bành trướng càng ngưng kết thành những giọt sương, rải rác khắp nơi trong cung điện.

Dưới ánh hào quang chiếu rọi, những giọt sương này như bảo thạch, lấp lánh thần quang ngũ sắc.

Toàn bộ cung điện dường như bị từng tầng từng tầng thần quang bao bọc, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy cấu tạo tổng thể của cung điện.

Sự tôn quý khiến người ta không thể đến gần, thậm chí không dám

nhìn thẳng, tựa như thiên thần giáng lâm!

Một cung điện như vậy, dường như không nên tồn tại trong Hồng Hoang này.

Bích Du Cung.

"!!" "Trường Sinh Điện??" "Vì sao đạo trường này tên lại là Trường Sinh Điện?" "Chẳng phải tên này giống với đạo trường của Phàm nhi sao?" Thông Thiên đầy vẻ nghi hoặc, trong lòng chấn kinh.

Nhưng y căn bản sẽ không nghĩ theo hướng đó.

Càng không cho rằng Trường Sinh Điện trên bảng và Trường Sinh Điện của Quy Nhất Đạo Nhân là cùng một cái.

Dù sao, Trường Sinh Điện hiện ra trên Hồng Mông Kim Bảng, quả thật như thần linh.

Một đạo trường như vậy, làm sao có thể là đạo trường bình thường không thể bình thường hơn của Lục Phàm được chứ?

"Không ngờ, tên này lại có thể giống nhau, cũng coi như có duyên phận." Thông Thiên khẽ gật đầu, không nghĩ nhiều thêm nữa.

Trên Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

"Trường Sinh Điện?" "Đạo trường của tiểu sư đệ cũng gọi là Trường Sinh Điện!" "Điều này cũng trùng hợp quá đi!" "Bất quá, Trường Sinh Điện này cùng Trường Sinh Điện của tiểu sư đệ quả thật là một trời một vực." "..." Các đệ tử Tiệt Giáo không nhịn được mà so sánh Trường Sinh Điện của Lục Phàm với Trường Sinh Điện trên Hồng Mông Kim Bảng.

Càng không nhịn được mà cảm thấy đau lòng thay Lục Phàm.

Và lúc này, Triều Ca.

“Chẳng ngờ Trường Sinh Điện của ta cũng bị lộ sáng.” Lục Phàm thờ ơ liếc nhìn cung điện bị thần quang bao phủ trên Hồng Mông Kim Bảng, cũng không có biểu tình gì quá lớn.

Dù sao, trong Trường Sinh Điện đầy rẫy các loại ban thưởng Thiên Đạo.

Có những dị tượng này là vô cùng bình thường.

Nếu không phải y đã sớm thiết lập kết giới, khiến bên ngoài không thể hiển hiện, thì sớm đã không thể ‘nằm yên’ được rồi.

“Nghĩ bụng, Sư tôn, các Sư huynh, Sư tỷ sẽ không liên tưởng đến ta đâu.” “Bề ngoài của đạo trường này, quả thực là tầm thường giản dị.” Lục Phàm nói xong, liền nhanh chóng tiêu tán thân hình.

Ngay sau đó, y liền đến trước mặt Đế Tân.

Long Đức Điện.

“Tiên trưởng!” “Tiên trưởng người cuối cùng cũng đến!” “Cô khẩn cầu tiên trưởng giáo thụ cho cô pháp thuật, cô nhất định phải tìm ra kẻ đầu sỏ hãm hại trăm họ Thương Triều.” Đế Tân vừa thấy Lục Phàm, liền lập tức quỳ bái.

“Ngô có thể chỉ cho ngươi một con đường sáng.” “Ngươi phái người tiến đến Đông Hải Long tộc, kết minh cùng họ.” “Lập rồng làm đồ đằng, hưng Thịnh Thương Triều, hưng Nhân tộc khí vận, cũng có thể hưng Long tộc khí vận.” “Đông Hải Long Vương tất sẽ đồng ý.” Lục Phàm ngữ khí đạm nhiên, vì y chỉ điểm mê tân.

Nói xong, Lục Phàm liền lại lần nữa biến mất.

Lục Phàm hiểu rõ, Thiên Đạo đại thế không thể thay đổi.

Nếu y cưỡng ép dùng pháp lực can dự, tất sẽ bại lộ thân phận.

Đến lúc đó, hệ thống ẩn đi, thì coi như triệt để xong đời.

Y phải dùng tiểu thế để thúc đẩy đại thế.

Lục Phàm hoàn thành bước này, liền nhanh chóng quay về Kim Ngao Đảo.

Y vừa đặt chân lên quảng trường Bích Du Cung, giao diện Hồng Mông Kim Bảng lại lần nữa cập nhật.

Tòa cung điện bị thần quang bao phủ như thần linh kia từ từ tiêu tán, xuất hiện một con Ngũ Sắc Thần Mãng khổng lồ vô cùng.

Con thần mãng này toàn thân được bao bọc bởi vảy rắn ngũ sắc, yêu dị phi thường.

Đặc biệt đôi đồng tử hẹp dài kia, lại tỏa ra từng đạo thần quang, vô cùng sắc bén.

Con Ngũ Sắc Thần Mãng khổng lồ kia theo cuộn trục vàng mà bay ra, trực tiếp bay về phía Tiệt Giáo.

Bích Du Cung.

"!!" "Thần mãng này làm sao..." Thông Thiên đang chuẩn bị hỏi Lục Phàm tin tức liên quan đến Nhân tộc, nhưng lại thấy con Ngũ Sắc Thần Mãng kia lại bay về phía Tiệt Giáo, đại vì chấn hám.

Đây chính là ban thưởng của Quy Nhất Đạo Nhân.

Làm sao lại xuất hiện ở Tiệt Giáo?

Lúc này, ức vạn vạn sinh linh đều tận mắt chứng kiến cảnh tượng này.

Trên Kim Ngao Đảo, các đệ tử Tiệt Giáo đều vui mừng như điên.

"Quy Nhất Đạo Nhân lại ban thưởng cho Tiệt Giáo?" "Quy Nhất Đạo Nhân có ý muốn trợ giúp Tiệt Giáo!" "Quá tốt rồi!" "..." Các đệ tử Tiệt Giáo một trận hoan hô, vui mừng khôn xiết.

Tín hiệu này, quả thực còn khiến người ta phấn khích hơn cả việc Thiên Đạo đứng về phía Tiệt Giáo.

Quy Nhất Đạo Nhân là thân phận cỡ nào?

Chỉ riêng thế lực do y bồi dưỡng, đều đủ để chống lại Thiên Đạo!

Linh thú bên cạnh càng là cấp Thiên Đạo.

Cũng chính vì như vậy, Quy Nhất Đạo Nhân tự nhiên không thèm để mắt đến thần thú do Kim Bảng ban thưởng rồi!

Ngũ Sắc Thần Mãng vừa nhìn thấy Lục Phàm, liền vô cùng ngoan ngoãn bay về phía Lục Phàm, cái đầu nhỏ tròn xoe cứ cọ đi cọ lại vào y.

Chính vì có duyên cớ Tam Thiên Tượng Tháp trước đó, mọi người đều không khởi nghi ngờ.

Lúc này, Thông Thiên đã từ Bích Du Cung bước ra.

"Phàm nhi." "Thần thú này là Quy Nhất Đạo Nhân tặng cho Tiệt Giáo, con nhất định phải chăm sóc quản lý thật tốt." "Nó lại yêu thích con như vậy, vi sư liền giao cho con chăm sóc." Thông Thiên cực kỳ cẩn thận.

Sợ rằng sẽ chăm sóc thần thú của Quy Nhất Đạo Nhân không chu đáo, mà dẫn đến Quy Nhất Đạo Nhân phẫn nộ.

"Vâng, Sư tôn." Lục Phàm tự nhiên không tiện cự tuyệt.

Hơn nữa, y hiện tại vẫn chưa bại lộ thân phận, chăm sóc con thần mãng này cũng không có ảnh hưởng gì.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại nghiến răng nghiến lợi.

"Tiệt Giáo!" "Lại là Tiệt Giáo!" "Ngô thân là nô bộc của Quy Nhất

Đạo Nhân, Quy Nhất Đạo Nhân không ban thưởng này cho ngô, vì sao lại ban thưởng cho Tiệt Giáo!" "Trước là Tam Thiên Tượng Tháp, bây giờ lại là thần mãng này!" Nguyên Thủy Thiên Tôn quả thật muốn tức điên.

Y không ngờ, kết cục của việc quy thuận Quy Nhất Đạo Nhân lại là như vậy!

Nguyên Thủy Thiên Tôn hai mắt đỏ ngầu, đối với Tiệt Giáo càng sinh oán hận trong lòng.

Lúc này, Ngọc Hư Cung cuối cùng cũng đã tu sửa xong.

Nhưng bảng danh đã công bố xong, bây giờ tu sửa tốt cũng vô ích.

"Sư tôn, không bằng nhân cơ hội này, giao hảo cùng Tiệt Giáo thế nào?" "Biết người biết ta trăm trận trăm thắng." "Giả ý giao hảo cũng tốt hơn đối địch trực diện." Nhiên Đăng đứng một bên bước lên, ánh mắt nhanh chóng lướt qua một tia tinh nhuệ.

"..." Biểu tình của Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ biến, dường như cảm thấy có chút lý lẽ.

Nộ ý quanh thân y tiêu tán đi rất nhiều, trong ánh mắt phóng ra một tia hung khí.

"Xiển Giáo ngô đã quy thuận Quy Nhất Đạo Nhân, Hồng Hoang đều biết." "Quy Nhất Đạo Nhân ban thưởng cho Tiệt Giáo, đồng dạng Hồng Hoang đều biết." "Cơ hội này, quả thật không thể bỏ lỡ." Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ thông suốt rồi, trong lòng liền khoát nhiên khai lãng.

Thân hình y chấn động, chỉ để lại một đạo tàn ảnh.

Ngay sau đó liền xuất hiện trên không Kim Ngao Đảo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thay đổi vẻ âm trầm, gương mặt từ bi,

trong mắt còn lộ ra một tia nhu hòa.

"Sư đệ, chúc mừng chúc mừng a!" Nguyên Thủy Thiên Tôn từ từ hạ xuống quảng trường Bích Du Cung.

Vừa hay liền nhìn thấy Lục Phàm đứng một bên.

Hai người bốn mắt nhìn nhau.

"..." "..." Khóe mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn giật giật.

Nộ ý vừa mới thu liễm tốt lúc này lại sắp không áp chế nổi.

Vừa nhìn thấy Lục Phàm, liền nghĩ đến Ngọc Hư Cung bị hủy thành phế tích không thể lên bảng, mà bỏ lỡ Kim Bảng ban thưởng này.

"Sư bá." Lục Phàm như không có chuyện gì, vừa vuốt ve thần mãng trong lòng, vừa chào hỏi.

"!!" Thái dương Nguyên Thủy Thiên Tôn rõ ràng giật giật.

Y lập tức quay mặt đi, nhìn về phía Thông Thiên.

"Sư đệ, ngô đặc ý đến đây, là để hóa giải hiềm khích trước đây giữa ngươi và ta." "Ngày nay cục diện Hồng Hoang đại biến, mọi việc đều có một tia sinh cơ." "Hơn nữa, ngươi và ta bây giờ đều là người dưới trướng Quy Nhất Đạo Nhân, vẫn là không nên tổn thương hòa khí thì tốt hơn." Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt dày, trên mặt chất đầy ý cười.

Thông Thiên hít một hơi.

Y vốn không ưa Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chương 98

Nhưng nghĩ đến Quy Nhất Đạo Nhân, lại có chút do dự.

Lục Phàm đứng một bên thấy vậy, lại không nhịn được bật cười.

"!!" "Ngươi cười cái gì?" Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn rõ ràng giận dữ, một đạo ánh mắt sắc bén quét qua.

"Sư bá, Tiệt Giáo không phải thế lực dưới trướng Quy Nhất Đạo Nhân." "Quy Nhất Đạo Nhân chỉ là tặng cho Tiệt Giáo hai món ban thưởng thôi." "Hơn nữa, những ban thưởng này đối với Quy Nhất Đạo Nhân mà nói, căn bản không đáng là gì, Quy Nhất Đạo Nhân cũng sẽ không để vào mắt." "Còn về Sư bá người, lại là tồn tại duy nhất trong Hồng Hoang bị Quy Nhất Đạo Nhân khắc ấn Nguyên thần." "Thực sự là nô bộc của Quy Nhất Đạo Nhân." Lục Phàm một bộ chính kinh, phân tích có lý có cứ.

"!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe xong thì sắc mặt tối sầm, nhất thời không tìm được lời nào để phản bác.

Sự thật quả thật là như vậy.

Y quả thực là nô bộc duy nhất bị Quy Nhất Đạo Nhân khắc ấn Nguyên thần!

Thân là nô bộc của Quy Nhất Đạo Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thấy vô cùng tự hào.

Nhưng không biết vì sao, vừa rồi lời nói đó từ miệng Lục Phàm nói ra, sao lại có một cảm giác kỳ lạ?

Chẳng lẽ, y bị lừa?

Bị Quy Nhất Đạo Nhân lừa sao?

Cảm giác này một khi đã gieo xuống, Nguyên Thủy Thiên Tôn kiêu ngạo không ai sánh bằng liền cảm thấy có gì đó không đúng.

Hai chữ "bị lừa" càng lảng vảng trong đầu y.

Nhưng Quy Nhất Đạo Nhân làm sao lại lừa y chứ?

Hoàn toàn không có lý do!

Thông Thiên đứng một bên cũng nghe ra ý của Lục Phàm.

Nói như vậy, Tiệt Giáo và Quy Nhất Đạo Nhân thuộc về mối quan hệ bình đẳng.

Nếu so sánh như vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên địa vị thấp hơn Tiệt Giáo.

Thông Thiên nhịn xuống ý cười.

"Sư huynh, Phàm nhi nói không sai." "Bất quá, nể mặt Quy Nhất Đạo Nhân, ngô cùng ngươi hóa giải hiềm khích trước đây cũng không phải không được." "Dù sao cũng là Sư huynh một đời." Thông Thiên thần sắc tự đắc.

"!!" Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn rõ ràng cứng đờ.

Y trừng mắt nhìn Lục Phàm một cái thật sâu.

Rồi lại nhìn về phía Thông Thiên, trên mặt lại chất đầy ý cười.

Ngay lúc này, Nữ Oa cùng Thái Thanh Lão Tử, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề mấy người cũng đều vội vã chạy đến dưới đạo trường của Tiệt Giáo.

Ngày nay Tiệt Giáo, có thể nói là đã trở thành sủng nhi của Hồng Hoang.

Dù sao, Quy Nhất Đạo Nhân cũng không ban thưởng cho bất kỳ ai khác.

Ngược lại lại ban cho Tiệt Giáo hai thứ.

Thủ bút như vậy đối với Quy Nhất Đạo Nhân không đáng là gì, nhưng trong mắt các Thánh nhân khác, đó chính là sự thiên vị rõ ràng.

"Chúc mừng chúc mừng a!" "Sư đệ, ngươi lại giấu ngô đẳng mà lén lút qua lại với Quy Nhất Đạo Nhân sao?" "Nếu đã như vậy, cũng đừng quên giới thiệu giúp chúng ta mới phải." Thái Thanh Lão Tử mặt mũi hiền lành, cười hì hì tiên phong đón chào.

"Đúng vậy, Sư huynh, Quy Nhất Đạo Nhân chẳng lẽ ngay trên Kim Ngao Đảo của ngươi sao?" "Phiền ngươi giới thiệu giới thiệu a!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng xích lại gần, chất đầy ý cười.

Mấy người này quả thật đã phát huy sự vô sỉ đến cực hạn.

Riêng Nữ Oa, bước lên, thần tình mang theo lời chúc phúc chân thành.

Đương nhiên, Nữ Oa cũng có tư tâm riêng.

Nàng chỉ muốn tận mắt nhìn thấy Quy Nhất Đạo Nhân.

Muốn xem thử tồn tại xếp hạng nhất trên Nam Thần Bảng kia, rốt cuộc sẽ có dung nhan như thế nào.

Nữ Oa vừa bước lên, ánh mắt lại không tự chủ được mà bị Lục Phàm hấp dẫn.

"!!" Đồng tử của nàng không nhịn được phóng đại, như thể có vô tận tinh thần rơi vào đó.

Nàng chưa từng thấy một dung mạo nào anh tuấn thanh triệt, lại anh khí phong phát, bá đạo lăng lệ đến thế.

Hơn nữa không bàn đến dung mạo, chỉ riêng cái khí chất thân hòa đạm nhiên, hồn nhiên hòa hợp hoàn hảo với thiên địa mà Lục Phàm tỏa ra, đều khiến nàng không dám tin.

Thân là Nữ Oa, Đại Địa Chi Mẫu.

Ngay cả một Thánh nhân như nàng, cũng không thể có được khí chất đạm nhiên như vậy.

Nữ Oa nhất thời nhìn ngây dại.

"..." "Nữ Oa Sư muội?" "Nữ Oa?" "..." Thái Thanh Lão Tử thấy Nữ Oa bước lên, bất động, một đôi mắt gần như muốn dính chặt vào người Lục Phàm, không nhịn được nhắc nhở.

Nhưng đáng xấu hổ là, Thái Thanh Lão Tử gọi mấy tiếng, Nữ Oa đều không phản ứng.

Thông Thiên đứng một bên cũng đầy vẻ nghi hoặc.

Nữ Oa đây là... nhìn trúng Phàm nhi sao?

Nếu thật là như vậy, thì Tiệt Giáo liền có thêm trợ lực là Nữ Oa.

Thông Thiên tự nhiên là cao hứng.

"Khái khái." Lục Phàm quả thật chịu không nổi ánh mắt trắng trợn lại nóng bỏng như vậy của Nữ Oa, ho khan hai tiếng.

Nữ Oa lúc này mới nhanh chóng thu hồi tâm thần, lập tức mặt đỏ bừng.

"A..." "Ngô chưa từng thấy một đệ tử Tiệt Giáo nào như vậy, sinh ra thì thanh tú tuấn lãng, chẳng ngờ lại không lên Nam Thần Bảng trước đây sao?

Thật đáng tiếc." Nữ Oa nhìn thấy rõ ràng là thật sự đáng tiếc.

"Gặp Sư thúc, đệ tử tu vi quá thấp, nên không có tên trên bảng." Lục Phàm giải thích đơn giản một phen.

Nữ Oa lúc này mới gật đầu.

"Các vị e là hiểu lầm rồi, Quy Nhất Đạo Nhân thật sự không có

trên Kim Ngao Đảo." "Còn về việc Quy Nhất Đạo Nhân vì sao lại ban thưởng này cho Tiệt Giáo, ngô cũng... không thể biết được a." Thông Thiên thành thật giải thích với mọi người.

"Sư đệ, vậy ngươi có liên hệ gì với Quy Nhất Đạo Nhân không?" Thái Thanh Lão Tử nhíu mày, cảm thấy kỳ lạ, nhưng vẫn không muốn bỏ qua bất kỳ cơ hội nào.

"Cái này...

Nguyên Thủy là nô bộc của Quy Nhất Đạo Nhân, đã sớm quy thuận Quy Nhất Đạo Nhân, cái này y hẳn là khá rõ ràng." Thông Thiên chuyển hướng lời nói về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Lúc này, ánh mắt mọi người quả nhiên đều nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"..." Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm xuống.

Y vốn kiêu ngạo, đột nhiên bị Thông Thiên đẩy vào tình thế này, càng thêm lúng túng bất ngờ.

"Ngô tuy quy thuận Quy Nhất Đạo Nhân, nhưng cũng không biết những điều khác." Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh mặt nhanh chóng giải thích một câu như vậy.

"Chẳng ngờ ngươi cũng không biết, ngô thì càng không biết." "Các vị vẫn là xin mời trở về đi!" Thông Thiên thuận theo lời Nguyên Thủy Thiên Tôn mà hạ lệnh đuổi khách.

Ngay lúc này, trên Cửu Thiên vọng lại một trận tiếng ầm ầm.

"Sát!" Hồng Mông Kim Bảng lại lần nữa kim quang lóe sáng.

Bốn phía đều là sấm sét dày đặc, bảng danh mới sắp được khai mở!

Mấy vị Thánh nhân ngẩng đầu nhìn lên, trong lòng đều vô cùng

thấp thỏm.

“Không biết lần này, Hồng Mông Kim Bảng lại muốn công bố bảng danh gì?” Nữ Oa lẩm bẩm.

Ngay sau đó, một âm thanh trầm trọng như chuông lớn vang lên. **【Hồng Mông Kim Bảng bảng danh mới sắp ra đời!】** **【Bảng danh lần này là Trí Tuệ Bảng!】** **【Trí Tuệ Bảng, dành cho trí tuệ của sinh linh Hồng Hoang, trí lực cao thì có thể lên bảng!】** **【Phàm là người có tên trên bảng đều có ban thưởng!】** **【Bảng danh này chỉ thu thập mười vị đứng đầu Hồng Hoang!】** Nội dung bảng danh công bố, mấy vị Thánh nhân trên quảng trường đều nhìn nhau, thần tình có chút xấu hổ.

Mấy người trừng mắt nhìn nhau, nhất thời đều không biết nên nói gì.

Dù sao, bảng danh này cho dù có lên hay không lên, đều sẽ vô cùng lúng túng.

Lên bảng thì tổng phải so cao thấp.

Không lên, chẳng phải trí lực không đạt tiêu chuẩn sao?!!

Thân là Thánh nhân, nếu trí lực không đủ, không thể đạt tiêu chuẩn, vậy thì sẽ thành trò cười lớn.

“Ngô nghĩ, Quy Nhất Đạo Nhân nên là tồn tại trí lực đệ nhất trong Hồng Hoang này.” “Quy Nhất Đạo Nhân tất nhiên thuộc về hạng nhất!” “Hạng nhì, nên là Hồng Quân Đạo Tổ.” “Còn về hạng ba ư...” “Khái khái.” “Ngô là người đứng đầu Tam Thanh, Bàn Cổ chính tông, đứng thứ ba, chư vị chắc hẳn không có vấn đề gì chứ?” Thái Thanh Lão Tử thần tình ưu việt, mày mắt hòa thiện, có phong phạm trưởng giả.

“Sư huynh, bảng xếp hạng này ngô đẳng nói không tính, còn cần

xem Hồng Mông Kim Bảng sẽ bình định như thế nào." Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên không phục.

Thái Thanh Lão Tử bị Nguyên Thủy Thiên Tôn cãi lại, sắc mặt lập tức cứng đờ.

Nhưng vì thể diện, tự nhiên là sẽ không phát tác.

Cùng với cuộn trục vàng của Hồng Mông Kim Bảng không ngừng biến ảo, chữ tích vàng đang dần dần ngưng tụ. **【Hồng Mông Kim Bảng Trí Lực Bảng chính thức công bố!】** **【Hồng Mông Kim Bảng Trí Lực Bảng Hạng Mười: Chuẩn Đề Đạo Nhân】** **【Kim Bảng ban thưởng: Phá Ma Kim Xử.

Phá Ma Kim Xử, phá tan mọi ma khí giữa thiên địa, đối với Hỗn Độn Ma Thần cũng có sát thương không thể nghịch chuyển.】** Trên cuộn trục vàng rực, một cây Phá Ma Xử toàn thân chế tạo từ vàng ròng sừng sững giữa không trung.

Quanh thân kim quang chói lọi, phóng thích từng đạo hào quang.

Trên Phá Ma Xử còn khắc đầy phù văn dày đặc, ẩn chứa đạo vận vô tận.

Trên quảng trường Bích Du Cung.

"Ngô lên bảng!" "Ngô có Kim Bảng ban thưởng!" Chuẩn Đề vừa mới cao hứng được một lát, liền thấy mấy vị Thánh nhân xung quanh đang nhìn y với ánh mắt đầy thâm ý.

"..." Chuẩn Đề chưa kịp vui mừng bao lâu, liền nhận ra điều không ổn.

Nói như vậy, chẳng phải y là tồn tại có trí lực thấp nhất trong mười người được thu lục này sao?

Chương 99

Ngay cả khi lên bảng, lúc này cũng không vui mừng như tưởng tượng.

Lúc này Tiếp Dẫn Đạo Nhân thì mặt đầy căng thẳng.

Y vô cùng hy vọng có thể lên bảng.

Nhưng lúc này lại vô cùng thấp thỏm.

Hạng mười và hạng chín, một người đếm ngược thứ nhất, một người đếm ngược thứ hai, thật sự cũng chẳng có gì đáng vui mừng.

Quả nhiên, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố. **【Hồng Mông Kim Bảng Trí Lực Bảng Hạng Chín: Tiếp Dẫn Đạo Nhân】** **【Kim Bảng ban thưởng: Hỗn Nguyên Kính.

Hỗn Nguyên Kính, bên trong chứa thế giới gương, có thể phản chiếu cảnh tượng lúc đó, tái tạo huyễn tượng, dùng thuật công kích mê hoặc.】** Trong hình ảnh, một tấm gương toàn thân viên nhuận, màu đồng vàng đang phát ra cảnh tượng như sương mù.

Sau khi sương mù tan đi, mặt gương liền như mặt nước.

Tưởng chừng không có gì đặc biệt, nhưng khi ánh mắt nhìn vào mặt gương, liền không tự chủ được mà bị cưỡng ép truyền vào huyễn tượng, những gì thấy và nghe đều là huyễn tượng.

Chợt gió điên mưa vần, chợt dòng người xoay chuyển.

Vô tận Hỗn Độn Ma Thần từ hư không mà đến, xé nát ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang.

Các Thánh nhân cùng chiến đấu với chúng, nhưng đều không địch lại.

Một mảnh máu tanh tàn hại...

Đợi đến khi mấy vị Thánh nhân hoàn hồn, đều mồ hôi lạnh chảy đầy đầu.

Cảm giác cận kề cái chết vô cùng gần này, quả thật khiến người ta rợn tóc gáy.

"!!" "Hỗn Nguyên Kính này lại có thể dễ dàng hút vào Nguyên thần của Thánh nhân, quả thật khủng bố." Tiếp Dẫn Đạo Nhân thoát khỏi nỗi sợ hãi, ngoài sự cao hứng cũng cảm thấy vô tận kinh hãi.

Vừa rồi y rõ ràng cảm giác được bản thân như bị xé thành hai nửa, triệt để vẫn lạc.

"Sư huynh, chúc mừng chúc mừng." "Hiện nay ngươi và ta đều lên Trí Lực Bảng, tuy nói không nằm trong top đầu, nhưng có được Kim Bảng ban thưởng này, đáng giá!

Đáng giá!" Chuẩn Đề thấy cơ hội liền hành động, còn không quên tự mình vớt vát.

"Bất quá chỉ là hai hạng cuối cùng, có gì mà đắc ý." Nguyên Thủy Thiên Tôn khinh bỉ liếc một cái, sắc mặt nghiêm khắc.

"Ngươi!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề giật mình, như bị chạm vào vảy ngược.

Nhưng lúc này phát nộ, không phải là hành động sáng suốt.

Còn về việc Nguyên Thủy Thiên Tôn vì sao đột nhiên công kích Tây Phương Nhị Thánh, tự nhiên là vì một câu nói của Lục Phàm.

Sau này Xiển Giáo xuất hiện phản đồ, chính là bị hai người này dụ dỗ về Tây Phương.

Tuy nhiên không có căn cứ, và Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không tín nhiệm Lục Phàm.

Nhưng hạt giống này lại âm thầm gieo xuống.

Cùng lúc đó, các sinh linh Hồng Hoang cũng đều đang chú ý đến Hồng Mông Kim Bảng này.

Yêu Tộc Cảnh Địa.

Lục Áp lộ ra một tia cười khẩy.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người này, quả thật là Ngọa Long Phượng Sồ!" "Chẳng ngờ cũng xứng lên Kim Bảng?!" "Bất quá cho dù lên, cũng là hạng cuối cùng!" Lục Áp đối với Tây Phương Nhị Thánh không những không có chút hảo cảm nào, mà còn vô cùng chán ghét.

Bắc Hải.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề??" "Bọn họ có trí lực sao?

Một đám vô sỉ đồ đệ!" "Thà rằng để ngô lên Trí Lực Bảng này còn hơn!" Côn Bằng đối với Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vẫn là từ tận đáy lòng khinh thường.

Mặc dù bọn họ thân là Thánh nhân, nhưng lời nói và hành động quả thật không có chút cảm tình nào.

Quả thật đã phá hỏng mọi kỳ vọng của y đối với Thánh nhân.

Căn bản không xứng làm Thánh!

U Minh Huyết Hải.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng xứng sao?!!" "Làm gì có lý đó!" "Hồng Mông Kim Bảng này rốt cuộc có nhầm lẫn gì không?" "Hai tên ngu xuẩn này luôn dựa vào việc lấy lòng thương hại để lên vị trí!

Năm đó Tử Tiêu Cung giảng đạo, chính là dùng thủ đoạn ti tiện như vậy để giành chỗ, có được cơ duyên thành Thánh." "Không ngờ lại để bọn chúng nhặt được món hời này!" Minh Hà Lão Tổ đối với

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng tràn đầy khinh bỉ và chất vấn.

Ức vạn vạn sinh linh càng là xì xào bàn tán, bày tỏ sự nghi ngờ đối với Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Những âm thanh này tự nhiên bị Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nghe rõ mồn một.

"..." "..." Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lập tức lúng túng khôn xiết, xấu hổ lại phẫn nộ.

Chẳng lẽ Hồng Mông Kim Bảng công bố còn có giả dối sao?!

Vì sao bọn họ lên bảng, những tiếng chất vấn này lại nhiều đến thế!

Điều này khiến thể diện Thánh nhân của bọn họ đặt ở đâu!

"Ngô đẳng xin cáo lui trước." Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề quả thật không còn mặt mũi nào để tiếp tục ở lại.

Hai người bái biệt xong, hóa thành hai đạo bạch quang, nhanh chóng quay về Tu Di Sơn.

Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục công bố.

Mấy vị Thánh nhân đều vô cùng quan tâm đến thứ tự xếp hạng.

Nếu bị xếp ở hàng cuối, thể diện này lại phải đặt ở đâu?

Đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh Lão Tử.

Hai người căng mắt nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, ánh mắt không hề di động một li.

"Ngô là một trong Tam Thanh, ngay cả khi thứ hạng không nằm trong top đầu, cũng phải ở giữa." "Ít nhất là trước Thông Thiên." Nguyên Thủy Thiên Tôn thầm nghĩ trong lòng.

Cùng với chữ tích vàng mới dần dần hình thành, thứ hạng mới

xuất hiện. **【Hồng Mông Kim Bảng Trí Lực Bảng Hạng Tám: Nguyên Thủy Thiên Tôn】** **【Kim Bảng ban thưởng: Thôn Thiên Chùy.

Thôn Thiên Chùy, một chùy nuốt thiên, có thể định Thiên Đạo.】** Trên cuộn trục vàng rực, một chiếc chùy toàn thân màu xám trong suốt đang phát ra một luồng ô trọc chi khí.

Luồng khí tức này nhanh chóng lan tràn, ngay cả hư không cũng bắt đầu dần dần bị ăn mòn.

Trong cuộn trục, hư không càng không ngừng vặn vẹo.

"!!!" "Chẳng ngờ chỉ có hạng tám?" Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi thấy Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, liền là chính y, lập tức sắc mặt âm trầm xuống.

Y tự cho rằng thế nào cũng phải ở trước Thông Thiên.

Không ngờ, y lại là người có trí lực thấp nhất trong Tam Thanh?!

Nguyên Thủy Thiên Tôn thu ban thưởng, không nói một lời liền nhanh chóng rời đi.

"Sư bá đi thong thả a." Lục Phàm còn vẫy tay chào Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn suýt chút nữa rơi từ vân đoan xuống.

"Đáng chết!" Y khẽ mắng một tiếng, sau đó hóa thành một đạo bạch quang, nhanh chóng biến mất.

Lúc này, biểu tình của mấy vị Thánh nhân đều trở nên vi diệu.

Đặc biệt là Thái Thanh Lão Tử.

Y nhìn về phía Thông Thiên bình tĩnh tự nhiên một bên, thần sắc phức tạp.

Y vốn cho rằng Thông Thiên là người nhỏ nhất trong Tam Thanh, lại còn là người ngốc nghếch bốc đồng nhất.

Nay xem ra, phán đoán của y là sai!

Trong Tam Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại là tồn tại yếu nhất!

Thái Thanh Lão Tử hít một hơi thật sâu, bắt đầu có chút lo lắng.

Cùng với Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.

Mọi người lại lần nữa ngẩng đầu nhìn lên. **【Hồng Mông Kim Bảng Trí Lực Bảng Hạng Bảy: Thái Thanh Lão Tử】** **【Kim Bảng ban thưởng: Sơn Nhạc Đồ.

Sơn Nhạc Đồ, kỳ bảo trấn áp khí vận, một khi trấn áp tuyệt đối không thất lạc.】** Trên cuộn trục vàng rực, một bức tranh thủy mặc vẽ đầy núi non sông nước hiện ra.

Dãy núi liên miên trùng điệp như cự long phủ phục, móng rồng như đang vươn ra, kéo dài mấy chục vạn công lý.

Khung cảnh bao la, bành trướng sinh phong.

Nhìn một cái, liền như tận mắt nhìn thấy quần sơn.

Thái Thanh Lão Tử lại thần sắc ngưng trọng.

Không ngờ, hạng bảy này, lại chính là y!

Y thậm chí còn không thể vượt qua Nữ Oa, một phái nữ lưu này!

"!!!" Sắc mặt Thái Thanh Lão Tử lập tức tái xanh.

Thông Thiên cũng chưa lên bảng.

Nữ Oa cũng chưa lên bảng!

Nói như vậy, trí lực của y lại ở dưới hai người họ sao??

Sao có thể chứ?!

Thái Thanh Lão Tử thật sự có chút không thể chấp nhận được.

Và lúc này ức vạn vạn sinh linh lại triển khai thảo luận kịch liệt về việc này.

Chương 100

"Thái Thanh Lão Tử lập Nhân Giáo, nhưng lại chỉ thu Huyền Đô một đệ tử, hành vi như vậy e là một chuyện ngu xuẩn." "Thái Thanh Lão Tử vốn luôn vô vi, có lẽ tư tưởng vô vi này... chính là nguyên nhân." "Những điều này cũng khó nói a!" "Nguyên Thủy Thiên Tôn lập Xiển Giáo, thu không ít đệ tử, chẳng phải cũng xếp sau sao?" "..." Một đám sinh linh đều bắt đầu thoải mái phát biểu quan điểm.

Thái Thanh Lão Tử nghe rõ mồn một, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

"Làm gì có lý đó!" "Ngô chỉ thu Huyền Đô một người làm đệ tử tự nhiên là có đạo lý!

Cớ sao lại là chuyện ngu xuẩn?!" Thái Thanh Lão Tử chưa từng nổi giận trước mặt người khác.

Hôm nay lại nhịn không thể nhịn được nữa.

Y thu ban thưởng, nặng nề phất ống tay áo, liền nhanh chóng rời đi.

"Không ngờ, Thái Thanh Sư huynh lại có ngày bị chọc giận." "Bất quá chỉ là một Trí Lực Bảng thôi mà." Nữ Oa xoa xoa trán, rất không hiểu.

Nàng đối với Trí Lực Bảng này, thì không có quá nhiều chấp niệm.

Ngược lại đối với Nữ Thần Bảng trước đó, vẫn luôn canh cánh trong lòng.

Chỉ đáng tiếc, vẫn chưa từng có cơ hội xem thử Tô Đát Kỷ kia rốt cuộc có dung nhan kinh thiên động địa như thế nào.

Lại còn dám đem nàng so sánh với y.

Ngay sau đó, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố. **【Hồng Mông Kim Bảng Trí Lực Bảng Hạng Sáu: Nữ Oa】** **【Kim Bảng ban thưởng: Thánh Thiên Thụ Chủng Tử.

Thánh Thiên Thụ có thể kết Thánh Thiên Quả, ức vạn năm ra hoa, ức vạn năm kết quả, một cây mỗi lần chỉ kết một quả Thánh Thiên Quả.

Có thể giúp tăng trưởng tu vi, Thánh nhân trực tiếp tăng trưởng một đại cảnh giới.】** Trên cuộn trục vàng rực, một hạt giống hình bầu dục đang phát ra vô tận tạo hóa sinh cơ.

Hạt giống này toàn thân tỏa ra kim sắc quang mang, bị từng đạo tiên linh chi khí bao bọc.

Nữ Oa vươn tay ra, thu ban thưởng vào lòng bàn tay.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh vừa mới trở về, thấy Nữ Oa lại xếp trước y, sắc mặt lại trầm xuống.

Y thật sự không lời nào để nói.

Ngay cả khi muốn phản bác, cũng không biết làm sao mở miệng.

Lúc này Nhân tộc.

"Nữ Oa tạo người, tự nhiên có vô hạn trí tuệ." "Ngay cả khi xếp trước Thái Thanh Lão Tử, cũng là hợp lý." "Nữ Oa Nương Nương tự nhiên là phải xếp trước Thái Thanh." "..." Không ít Nhân tộc đều đồng loạt cổ vũ cho Nữ Oa, phát ra tiếng hoan hô. **【Hồng Mông Kim Bảng Trí Lực Bảng Hạng Năm: Đế Tân】** **【Kim Bảng ban thưởng: Long Tỳ Ngọc.

Long Tỳ Ngọc, do long hồn của cự long ngưng tụ, chống lại mọi

tà túy từ bên ngoài, có thể bảo vệ một mạng, ngay cả Thiên Đạo cũng không thể cưỡng ép cướp đoạt.】** Trong hình ảnh, một khối ngọc bài giống như mặt dây chuyền hiện ra.

Trên ngọc bài điêu khắc một con cự long sống động như thật.

Cự long há to móng rồng, đang tạo tư thế gào thét phẫn nộ, sinh động mà uy nghiêm.

Bát Cảnh Cung.

"!!" "Phốc!" Thái Thanh Lão Tử sau khi thấy thứ hạng hạng năm, nhất thời tức giận công tâm, một ngụm máu tươi tại chỗ phun ra.

Đế Tân!

Nhân tộc?!

"Một Nhân Hoàng bé nhỏ, lại cũng xếp trên một Thánh nhân như ngô sao?!" "Thiên lý ở đâu?!" Thái Thanh Lão Tử thật sự không phục.

Thái Thanh Lão Tử chỉ cảm thấy trên mặt nóng rát đau đớn.

Điều này khiến một Thánh nhân như y làm sao có thể tồn tại trong Hồng Hoang nữa?

Sắc mặt Thái Thanh Lão Tử trầm xuống rồi lại trầm xuống.

Đặc biệt là khi nghe thấy tiếng nghị luận của ức vạn vạn sinh linh, càng không còn mặt mũi nào để bước ra khỏi Bát Cảnh Cung.

Và lúc này Nữ Oa, cũng cảm thấy vạn phần kinh ngạc.

"Chẳng ngờ lại là Đế Tân?!" "Làm sao lại là hắn?!" "..." Nữ Oa thần tình biến hóa, cũng vô cùng phức tạp.

Nữ Oa đối với Đế Tân ấn tượng không tốt, thậm chí có chút chán ghét.

Nhưng Đế Tân trước là lên Nam Thần Bảng, bây giờ lại lên Trí

Lực Bảng, thì không thể không khiến Nữ Oa nảy sinh một vài nghi hoặc.

"Chuyện trước đó không phải do Nhân Hoàng có trí lực tương đương gây ra sao?" "Chẳng lẽ có ẩn tình gì?" Nữ Oa thân là một Thánh nhân, tự nhiên là nhận ra manh mối.

Đế Tân lại có trí lực xếp ở hàng đầu, đương nhiên sẽ không cố ý đi mạo phạm tượng đá của Nữ Oa.

Điều này đối với hắn mà nói không có bất kỳ lợi ích nào.

Cũng không phải việc một đường đường Nhân Hoàng nên làm!

Nữ Oa khẽ nhíu mày, thần tình vạn phần ngưng trọng.

Sau khi cáo từ Thông Thiên, nàng cũng nhanh chóng quay về Oa Hoàng Cung.

Ngọc Hư Cung.

"Đế Tân!!" "Một Nhân tộc yếu ớt lại cũng có thể lên bảng?!" "Lại còn xếp trước ngô sao?!" "Làm gì có lý đó!" "Ngươi dám?" "Ngươi dám!" Nguyên Thủy Thiên Tôn bị tức đến lửa bốc ba trượng.

Y từ khi nào đã chịu sự sỉ nhục như vậy!

Nhưng từ khi Hồng Mông Kim Bảng công bố, y chỉ cảm thấy thể diện Thánh nhân bị không ngừng ấn xuống đất mà ma sát.

Tư vị này, gần như muốn khiến đạo tâm y sụp đổ.

Đặc biệt sau khi thấy Đế Tân lên bảng, Nguyên Thủy Thiên Tôn càng nhịn không thể nhịn được nữa.

Y vốn luôn coi thường Nhân tộc!

Nhưng không ngờ, Đế Tân lại xếp trước y.

Không những xếp trước y, thậm chí còn xếp trước Thái Thanh.

Quả thật là quá đáng!

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân sau khi thấy Đế Tân lên bảng, cũng lập tức từ vân sàng đứng dậy.

Y trợn tròn hai mắt, một bộ dáng không dám tin.

"Sao có thể?" "Ngô đã che mắt tâm thần hắn, vì sao hắn còn lên bảng?" Hồng Quân cảm thấy không thể tin nổi.

Theo lý mà nói, hiện tại Đế Tân hẳn là hôn dung vô năng, không màng quốc sự, chỉ biết hưởng lạc mới phải.

"Chẳng lẽ, Hồng Mông Kim Bảng này lấy trí lực thực tế của Đế Tân làm tiêu chuẩn phán định, mà bỏ qua pháp thuật của ngô?" Hồng Quân vẫn cảm thấy không yên tâm lắm.

Thần thức y nhanh chóng nhìn về phía Nhân tộc.

Sau khi thấy Đế Tân, lại không phát hiện bất kỳ dị thường nào.

"Quái lạ!" Hồng Quân nhíu mày, ẩn ẩn cảm thấy một tia bất an.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ đã sớm đợi đến mất kiên nhẫn.

Mấy lần công bố bảng danh, duy nhất một Phúc Hắc Bảng y khó khăn lắm mới lên bảng, lại không nhận được ban thưởng.

Trí Lực Bảng gì đó lần này, e là cũng chẳng có bao nhiêu cơ hội.

"Trí Lực Bảng!" "Trí Lực Bảng này lại để một Nhân tộc cũng lên bảng?!" "Những Tiên Thiên Đại Năng như ngô, chẳng lẽ còn không bằng một Nhân tộc sao?!" Minh Hà Lão Tổ tức giận một chưởng vỗ xuống Huyết Hải.

"Oanh long long!" Dưới sự sôi trào của Huyết Hải, vô tận ô trọc

chi khí cùng với hơi nóng bốc lên.

Khí thế của Minh Hà Lão Tổ càng mạnh mẽ, Huyết Hải liền sôi trào càng hung mãnh.

Cho đến khi toàn bộ U Minh Huyết Hải gần như đều bị một làn huyết vụ bao phủ.

Yêu Tộc Cảnh Địa.

Lục Áp sau khi thấy Đế Tân lên bảng, trong mắt liền nhanh chóng lướt qua một tia khinh bỉ.

"Nhân tộc?" "Đế Tân!" "Nhân tộc lại cũng có thể vượt qua trí lực của Thánh nhân?

Quả thật có chút ý tứ." "Ban đầu Yêu tộc bất quá chỉ coi Nhân tộc là huyết thực mà thôi, không ngờ Nhân tộc ngày nay lại cũng có cơ hội lên bảng." "Xem ra, nên gặp gỡ Nhân tộc một chút." Ánh mắt Lục Áp thần sắc sâu hơn, như bị một màn đêm bao phủ.

"Chúng Yêu tộc nghe lệnh, nhĩ đẳng có nguyện tiến đến Triều Ca, họa loạn Nhân tộc khí vận?" Lục Áp một tiếng hô lệnh, một đám yêu quái đều đáp lời tiến đến.

Đối với Lục Áp mà nói, muốn họa loạn Nhân tộc khí vận, quả thật quá đơn giản.

Cũng không cần quá nhiều âm mưu.

Chỉ cần phái đệ tử Yêu tộc tiến đến, thâm nhập vào Nhân tộc, rồi thêm chút cổ hoặc, khiến trăm họ Nhân tộc mất đi tâm trí, liền dễ dàng.

Cùng lúc đó, bên này Đế Tân đã chiếu theo lời Lục Phàm phân phó trước đó, đích thân phái người tiến đến Đông Hải.

Đông Hải.

Đế Tân một thân đế vương bào, phía sau lại ngưng tụ ra một hư ảnh Khí Vận Kim Long, uy nghiêm mười phần.

Hơn nữa thêm Long Tỳ Ngọc được Kim Bảng ban thưởng lần này, trong cõi u minh dường như cũng nói rõ mối liên hệ giữa Nhân tộc và Long tộc.

Lão Long Vương sau khi cảm nhận được uy áp Nhân Hoàng của Đế Tân, liền lập tức ra đón.

"Ngô lão long tham bái Đại Vương." Lão Long Vương khẽ cúi người, mặt lộ ý cười.

"Cô tiến đến Đông Hải, chỉ vì một chuyện." "Thiên Địa bất nhân, lấy vạn vật làm chó rơm." "Nay có được cơ duyên này, quan hệ giữa Nhân tộc và Long tộc không hề cạn." "Lão Long Vương có nguyện cùng Nhân tộc liên minh?" "Từ nay về sau, Nhân tộc và Long tộc khí vận giao hòa." "Cô liền lập rồng làm đồ đằng, hưng Nhân tộc khí vận!

Vượng Long tộc chi uy!" Đế Tân nói thẳng thừng, một thân hào mại khí phách.

Chương 101

Mắt hắn như tinh mang, có phong thái coi thường chúng sinh.

"!!" Đông Hải Long Vương đồng tử bỗng nhiên trợn lớn, tâm triều bành trướng.

Long tộc của y hiện nay tuy có chỗ dựa, nhưng vẫn là đơn đả độc đấu.

Nếu các thế lực Hồng Hoang khác liên hợp lại, Long tộc cũng không phải đối thủ.

Huống hồ cây to đón gió.

Trước đó Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đã từng đến một lần.

Nếu có thể liên minh với Nhân tộc, nói không chừng có thể được việc.

Hơn nữa, Nhân tộc khí vận vẫn luôn hưng thịnh.

Lại thêm Đế Tân mấy lần lên Kim Bảng.

Lão Long Vương không có lý do gì để từ chối.

"Thật vậy thì quá tốt!" "Vậy ngô liền chấp thuận hảo ý của Đại Vương." "Từ nay về sau, Long tộc ngô liền lấy việc hộ vệ Long tộc làm nhiệm vụ của mình." Lão Long Vương cũng thẳng thắn đáp ứng.

Giữa hai bên đều là lợi dụng lẫn nhau, và đều biết rõ trong lòng.

Ngay khoảnh khắc Lão Long Vương đồng ý, trên Cửu Thiên bỗng nhiên sấm chớp lóe lên.

"Oanh long long!" Sấm sét vang rền, không ngừng nổ.

Cửu Thiên dị động.

“Sát!” Cùng với một đạo trụ lôi đánh xuống, động tĩnh khổng lồ khiến rất nhiều Thánh nhân đều lần lượt nghiêng mắt nhìn.

“Chuyện gì vậy?” “Trên Đông Hải sao lại có Thiên Đạo hưởng ứng?” “...” Ngọc Hư Cung.

Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn về phía Đông Hải, không khỏi sắc mặt đại biến.

“Đế Tân và Đông Hải Long Vương?!” “Rốt cuộc là chuyện gì?!” Nguyên Thủy Thiên Tôn thần tình vạn phần căng thẳng.

Nhân tộc này sao lại hòa lẫn cùng Long tộc rồi?

Y đã nghĩ đủ mọi cách để lấy lòng Long tộc, vì sau này Xiển Giáo làm bước đệm.

Càng là ra lệnh Quảng Thành Tử mang theo lễ vật xuống núi đích thân bái phỏng!

Không ngờ, lại làm lợi cho Nhân tộc!

“Làm gì có lý đó!” Nguyên Thủy Thiên Tôn sao có thể không giận.

“Nhân tộc Đế Tân cho dù có được hai lần Kim Bảng ban thưởng thì sao?” “Lão Long Vương này quả thật là lão hồ đồ!” Nguyên Thủy Thiên Tôn không nhịn được mắng chửi.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng lập tức nhìn sang.

“Long tộc?” “Long tộc ngày nay lại cam nguyện làm đồ đằng của Nhân tộc?” “Nhân tộc và Long tộc cộng hưởng khí vận??” Thái Thanh Lão Tử có chút ngẩn ra.

Đây là thao tác gì?

Còn có thể như vậy sao?

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân há hốc miệng, suýt nữa làm rơi quai hàm.

Y thế nào cũng không ngờ, Đế Tân lại đột nhiên tạo ra một thao tác như vậy.

"!!!" "Long tộc đồ đằng?" "Khí vận gia thành?!" Hồng Quân cần một chút thời gian để phản ứng.

Nếu là như vậy, thì độ khó y muốn phá hoại khí vận Nhân tộc liền trực tuyến thăng cấp.

Lúc này Hồng Quân có chút ngẩn ra...

Và lúc này Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục công bố.

Tiếp theo sắp công bố chính là hạng tư!

Ức vạn vạn sinh linh đều ngừng nghị luận, ngẩng đầu nhìn về phía cuộn trục khổng lồ không ngừng ngưng tụ chữ tích vàng. **【Hồng Mông Kim Bảng Trí Lực Bảng Hạng Tư: Thông Thiên】** **【Kim Bảng ban thưởng: Hỗn Độn Ngọc Chùy.

Hỗn Độn Ngọc Chùy, là chùy của Hỗn Độn Ma Thần cấp Thiên Đạo, mỗi một tấc đều ẩn chứa một đạo pháp tắc, luyện hóa dung hợp liền có thể đạt được lực lượng pháp tắc.

Cũng có thể dùng làm tài liệu luyện dược.】** Trên cuộn trục vàng rực, một đoạn ngọc chùy dài đủ trăm mét đang phát ra ánh sáng óng ánh ẩn hiện.

Ngọc chùy toàn thân tinh xảo trong suốt, như ngọc đẹp.

Hơn nữa mỗi một khối xương đều dường như ẩn chứa sức mạnh thuần túy vô tận.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi thấy cây Hỗn Độn Ngọc Chùy này, liền không nhịn được mắt phóng kim quang.

"Hỗn Độn Ngọc Chùy!" "Nếu dùng vật này luyện chế đan dược, sẽ lợi hại đến mức nào!" Đáng tiếc, ban thưởng này thuộc về Thông Thiên.

Thái Thanh lập tức thất vọng.

Ngọc Hư Cung.

"Thông Thiên?!" "Trí Lực Bảng của y, lại xếp thứ tư!" Nguyên Thủy Thiên Tôn âm trầm đôi mắt này, không muốn thừa nhận.

Nói như vậy, Thông Thiên này liền xếp trước y!

Hơn nữa giữa y và y còn cách mấy người!

"Đáng ghét!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sao có thể nhẫn nhịn!

Đặc biệt là thứ hạng của y sát ngay Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, càng khiến y trong lòng uất ức.

Oa Hoàng Cung.

Ngay cả Nữ Oa cũng là mặt đầy chấn kinh.

"Không ngờ Thông Thiên mới là kẻ thâm tàng bất lộ." "Ngày thường thấy y tính tình thẳng thắn sảng khoái, vốn cho là không có đầu óc, thực ra lại không phải vậy." Nữ Oa khẽ gật đầu, đối với Thông Thiên lại thêm mấy phần thưởng thức.

Bích Du Cung.

Thông Thiên thì tâm an lý đắc thu ban thưởng Kim Bảng.

Cây ngọc chùy này nắm trong tay, liền có thể rõ ràng cảm nhận được sức mạnh bành trướng bên trong.

Luồng lực lượng kia cùng Nguyên thần của y hô ứng lẫn nhau,

dẫn đến Nguyên thần một trận chấn động kịch liệt.

Cảm giác đó vô cùng thoải mái.

"Nếu có thể luyện hóa nó, tu vi tất sẽ đại tăng." Thông Thiên trong mắt lộ ra một tia mãn ý.

Ngày nay Thông Thiên, đã sớm không còn sợ hãi Phong Thần Lượng Kiếp.

Có nhiều Kim Bảng ban thưởng như vậy, y tin rằng nhất định có thể thắng Thiên Đạo!

Lúc này, chữ tích cũ trên Hồng Mông Kim Bảng dần dần tiêu tán.

Thứ hạng mới sắp ra đời. **【Hồng Mông Kim Bảng Trí Lực Bảng Hạng Ba: Hồng Quân Đạo Tổ】** **【Kim Bảng ban thưởng: Hắc Diệu Tinh.

Hắc Diệu Tinh, do vô hạn trọc khí trong Hỗn Độn hư không tư dưỡng mà thành, ngưng tụ ra lực lượng chuyên để làm tổn thương Thiên Đạo.】** Trên cuộn trục vàng rực, một khối tinh thể đá đen kịt như vực sâu lơ lửng trên dưới.

Khối tinh thạch này hình lăng trụ, hai đầu sắc nhọn, không ngừng bắn ra một luồng khí ăn mòn màu đen.

Hơn nữa trong khối tinh thạch này dường như còn có vô số hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần cực nhỏ ngưng tụ thành.

Hỗn Độn Ma Thần không ngừng va chạm vào tinh thạch, phát ra một luồng oán niệm cực sâu.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi thấy ban thưởng trong cuộn trục vàng rực, trong mắt lộ ra một tia sắc bén.

"Có thể làm tổn thương Thiên Đạo chi lực!" "Hồng Quân có pháp

khí như vậy, liền có được lực lượng chế hành Thiên Đạo." Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu mày phân tích.

Một khi Hồng Quân thật sự chế hành Thiên Đạo, thì tất sẽ trống ra một vị trí Đại Ngôn Nhân Thiên Đạo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên hy vọng y có thể trở thành tồn tại này!

"Ngày nay Hồng Hoang nhiều Thánh nhân đều có thiên phú tu luyện đến Thiên Đạo." "Chỉ là, có tư cách tu luyện đến Thiên Đạo, nhưng lại là khó càng thêm khó." Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn âm trầm.

Việc cấp bách trước mắt, vẫn là lập tức đề thăng tu vi mới có thể có thực lực chiếm cứ Hồng Hoang.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi thấy Hồng Quân có được một pháp bảo rõ ràng là nhằm vào Thiên Đạo như vậy, ánh mắt lại đầy thâm ý.

Trước đó Hồng Quân lén lút cất giấu Vẫn Thánh Đan bị bại lộ.

Thái Thanh liền vẫn luôn canh cánh trong lòng.

Điều này nói rõ, Hồng Quân đối với bọn họ có chỗ e dè, cho nên mới âm thầm muốn tìm cơ hội đề phòng.

Mà Thái Thanh Lão Tử trong mấy vị Thánh nhân thực lực mạnh nhất, tự nhiên là chim đầu đàn.

Ngày nay Hồng Quân có một pháp bảo như vậy, Thiên Đạo tự nhiên sẽ đề phòng Hồng Quân.

Một khi giữa Thiên Đạo và Đại Ngôn Nhân Thiên Đạo xuất hiện vết nứt, bọn họ liền có cơ hội thừa cơ.

Ánh mắt Thái Thanh Lão Tử nhìn về phía Tử Tiêu Cung, chờ xem

kịch hay.

Và lúc này Tử Tiêu Cung.

“!!” “Cái này...

Chương 102

Hắc Diệu Tinh này... là chuyên dùng để đối phó lực lượng Thiên Đạo?" Hồng Quân tâm tình xao động không thôi.

Một cỗ cảm xúc phức tạp dâng lên trong tâm thần.

Vừa hưng phấn kích động, lại vừa căng thẳng e dè.

Y rõ ràng sở hữu lực lượng có thể đối phó Thiên Đạo, nhưng thực lực lại không hề tương xứng.

"Hiện tại Hồng Mông Kim Bảng công bố, Thiên Đạo tất nhiên đã biết." "Ai..." Tâm tình kích động vui vẻ của Hồng Quân vừa rồi nhanh chóng nguội lạnh.

Thay vào đó là một vẻ sầu muộn.

Hắc Diệu Tinh này rõ ràng đã trở thành một miếng mồi thơm dễ thấy.

Y không thể muốn a!!

Nếu lúc này muốn, tự nhiên sẽ dẫn đến sự chú ý của Thiên Đạo.

Hồng Quân lập tức tâm phiền ý loạn.

Ngay lúc này, ban thưởng đã được phát phóng.

Chưa kịp đợi Hồng Quân phản ứng, trong lòng bàn tay đã hiện ra khối Hắc Diệu Tinh kia.

Toàn thân đen kịt, một luồng sức mạnh cực kỳ hung mãnh xông ra ngoài.

Đến mức y không thể không điều động pháp lực mới miễn cưỡng khống chế được nó.

“Pháp bảo cường đại như vậy, e là ngô không thể hoàn toàn phóng thích uy lực của nó.” Hồng Quân sau khi cảm nhận được uy năng do Hắc Diệu Tinh này phát ra, trong lòng càng như vạn vạn con kiến gặm nhấm tâm thần.

Hiện tại thời cơ chưa chín muồi, y không thể muốn khối Hắc Diệu Thạch này.

Ngay khi Hồng Quân đang do dự không quyết, đột nhiên một đạo uy áp chậm rãi trấn áp mà đến.

“!!!” Tâm thần Hồng Quân chấn động, sắc mặt bỗng biến.

Ngay sau đó, thân hình Thiên Đạo đã xuất hiện trước mặt Hồng Quân.

Tuy không thể nhìn thấy hình dáng chân chính của nó, nhưng lại có thể cảm nhận được trong không gian có vô số ánh mắt sắc bén đang nhìn chằm chằm vào y.

Cảm giác cấp bách kín kẽ không kẽ hở đó, lập tức khiến Hồng Quân mồ hôi như mưa.

“Tham bái Thiên Đạo.” “Ngô đặc biệt xin giao ra Hắc Diệu Thạch này.” Hồng Quân đâu còn dám muốn Hắc Diệu Tinh này, vội vàng giao ra thì tốt hơn.

Hiện tại y căn bản không phải đối thủ của Thiên Đạo.

Ngay cả khi có Hắc Diệu Tinh cũng không thể một kích đoạt mệnh, khiến nó vẫn lạc.

Cuối cùng chỉ là rước họa vào thân.

Trước mặt Hồng Quân, hư ảnh Thiên Đạo dần dần hiện ra.

Chỉ là vẫn không nhìn rõ được diện mạo chân thực của nó.

Như từng tầng sương mù che phủ, càng cố nhìn, càng cảm thấy

Nguyên thần chịu áp lực trọng thương.

Đạo hư ảnh kia ngưng kết ra một bàn tay khổng lồ, bao bọc khối Hắc Diệu Thạch, sau đó nhanh chóng tiêu tán.

Uy áp Thiên Đạo cũng theo đó biến mất.

"..." Hồng Quân lúc này mới như toàn thân mềm nhũn, nặng nề thở phào một hơi.

Y vừa rồi có thể rõ ràng cảm nhận được cái chết đang đến gần.

Nếu không phải y kịp thời giao ra Hắc Diệu Tinh, y không nghi ngờ gì Thiên Đạo đã ra tay.

Ý lạnh cận kề cái chết này, chấn nhiếp tâm thần!

Quảng trường Bích Du Cung.

Ánh mắt Lục Phàm thu về từ Tử Tiêu Cung, trong mắt nhanh chóng lướt qua một tia khinh bỉ.

Đối với dáng vẻ nhát gan vừa rồi của Hồng Quân, quả thật không đành lòng nhìn thẳng.

Căn bản không thèm nhìn!

Thông Thiên đứng một bên cũng nhìn về phía Tử Tiêu Cung, nhưng biểu tình ngưng trọng.

"Hồng Quân có pháp bảo chuyên khắc chế Thiên Đạo, nắm ngọc có tội." Thông Thiên cũng đoán được tầng này, đang quan sát động tĩnh bên Tử Tiêu Cung.

Nếu có động tĩnh, tất sẽ là Hồng Quân đã ra tay.

Bất quá nhìn thấy một mảnh gió yên biển lặng, có thể suy ra kết cục.

Lúc này, chữ tích vàng trên Hồng Mông Kim Bảng đang một lần

nữa ngưng tụ.

Tiếp theo sắp công bố chính là tồn tại hạng nhì!

Mọi người nhìn thấy còn lại hai vị trí, đều có chút mơ hồ.

“Sao lại còn hai vị trí?” “Sau Hồng Quân, hẳn là Quy Nhất Đạo Nhân mới phải, lẽ ra chỉ còn lại một vị trí cuối cùng.” “Vị trí thừa ra này sẽ là ai?” “Tồn tại như thế nào có thể đứng giữa Quy Nhất Đạo Nhân và Hồng Quân Đạo Tổ chứ?” “...” Ức vạn vạn sinh linh lại bắt đầu nghị luận sôi nổi.

Bọn họ tự biết không thể lên bảng, nhưng cũng có thể tham gia vào đó, càng thấy thú vị.

Nhìn xem hạng nhì sắp công bố! **【Hồng Mông Kim Bảng Trí Lực Bảng Hạng Nhì: Thiên Đạo】** **【Kim Bảng ban thưởng: Thiên Đạo Thần Ấn.

Thiên Đạo Thần Ấn, tự mình dung nhập Nguyên thần, tăng cường tu vi Thiên Đạo cấp một đại cảnh giới, sở hữu quyền năng chấp chưởng hoàn toàn Thiên Đạo, có thể bỏ qua Thiên Đạo Quyền Trượng.】** Trên cuộn trục vàng rực, một khối Thiên Đạo Thần Ấn hoàn toàn do kim quang ngưng tụ đang phát ra ánh sáng chói mắt.

Chỉ cần thông qua cuộn trục vàng, liền có thể cảm nhận được sức mạnh khủng bố của Thiên Đạo Thần Ấn này.

Đợi đến khi nội dung hạng nhì công bố xong, ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang đều hít vào một hơi khí lạnh.

“Thiên...

Thiên Đạo??” “Thiên Đạo chẳng ngờ cũng lên bảng!” “...” Nếu không phải Trí Lực Bảng lần này, những sinh linh này gần như đã quên Thiên Đạo cũng có thể lên bảng.

Đương nhiên, người càng chấn kinh hơn vẫn là Hồng Quân.

Tử Tiêu Cung.

"!!!" "Thiên Đạo!!" "Thiên Đạo Thần Ấn!" Hồng Quân càng cảm thấy một trận sợ hãi, toàn thân không nhịn được run rẩy.

Trong mắt Thiên Đạo, Hồng Quân bất quá cũng chỉ là một con kiến mà thôi.

Hồng Quân lúc này đang vạn phần may mắn.

May mà y đã giao Hắc Diệu Tinh ra ngoài, nếu không hậu quả không thể lường trước được.

Cùng với nội dung hạng nhì trên cuộn trục vàng công bố, Hồng Quân lại cũng có một cảm giác dị thường.

"Oanh!" "Ong!" Thiên Đạo dường như có dị động.

Từng đạo âm thanh ùng ùng vang lên.

Ngay sau đó, Hồng Quân liền đột nhiên nhận thấy Nguyên thần dường như được quán nhập một tia sức mạnh ôn hòa.

Luồng lực lượng này đang tẩm nhuận khắp tứ chi bách hài của y, chu du khắp ngũ tạng lục phủ, mạch lạc xương cốt.

Đến cả Nguyên thần cũng đang không ngừng được bổ sung.

"Oanh!" Hồng Quân lập tức sinh sắc vui mừng.

"Tu vi ngô lại đang tăng trưởng!" Hồng Quân vạn vạn không ngờ, còn có thể đón nhận niềm vui bất ngờ như vậy.

Luồng lực lượng này vô cùng ôn hòa lại cường hoành.

Thần thức y tiến vào cơ thể, rõ ràng nhìn thấy máu huyết quanh thân sôi trào mang sắc kim hoàng, hơn nữa còn có một luồng tạo hóa sinh cơ màu xanh lục nhạt óng ánh.

Thậm chí ngay cả trên gân cốt vàng cũng phủ một tầng mỏng.

"!!" "Không ngờ lại có thể sinh ra tạo hóa sinh cơ!" "Quá tốt rồi!" Hồng Quân trợn tròn mắt, hoàn toàn bị chấn hám.

Phải biết rằng, trong cơ thể một khi sinh ra tạo hóa chi cơ tương đương với việc có pháp lực tự chữa lành.

Sau này bị thương hoặc gặp phải phản phệ, đều sẽ không cần điều động pháp lực của bản thân để điều tức.

Thánh khu sẽ tự mình không ngừng đổi mới, liên tục không ngừng.

"Chẳng lẽ đây chính là tác dụng của Thiên Đạo Thần Ấn?" "Ngô thân là Đại Ngôn Nhân Thiên Đạo, đã sớm dung hợp với Thiên Đạo, bây giờ Thiên Đạo dung hợp Thiên Đạo Thần Ấn, ngô liền có thể hấp thu được một tia sức mạnh sao?!" Hồng Quân nghĩ đến đây, thần tình càng thêm phấn chấn.

Không ngờ, chỉ cần hấp thu một tia sức mạnh, liền có thể khiến Thánh khu có biến hóa thoát thai hoán cốt như vậy.

Nếu hấp thu dung hợp toàn bộ Thiên Đạo Thần Ấn, sẽ là cảnh giới khủng bố đến mức nào!?

Hồng Quân đã không thể tưởng tượng được.

Trên Cửu Thiên, bỗng nhiên sinh ra một cảnh tượng cực kỳ kỳ dị.

Từng tầng mây trùng điệp lại tỏa ra từng đạo ngũ sắc thần quang vào bên trong.

Những thần quang này dần dần phủ kín toàn bộ bầu trời.

Cho đến khi vạn vật đều bị vô tận sắc quang hoàn toàn bao phủ.

Bích Du Cung.

Thông Thiên nhìn cảnh tượng dị thường này, đều không nhịn được cảm khái.

"Thiên Đạo, là Thiên Đạo." "Thiên Đạo dung hợp Thiên Đạo Thần Ấn, tu vi đại có đề thăng." "Cảnh giới Thiên Đạo, nên là tồn tại cỡ nào!" "Không thể tưởng tượng, Quy Nhất Đạo Nhân lại còn khủng bố hơn cả Thiên Đạo." Trong ánh mắt Thông Thiên tràn đầy vô tận kỳ vọng.

Khi nhắc đến bốn chữ "Quy Nhất Đạo Nhân", thần tình tràn đầy vô hạn kính ngưỡng và sùng bái.

Ức vạn vạn sinh linh cảm nhận được ngũ sắc thần quang này, không ai không kinh ngạc.

Sau một khắc, thần quang này cuối cùng cũng dần dần tiêu tán.

Chương 103

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử đột nhiên nhận ra Hồng Hoang đã sinh ra rất nhiều biến hóa.

Thánh nhân đối với biến hóa của Hồng Hoang tự nhiên có sự nhận biết vô cùng mẫn tuệ.

Vừa rồi thần quang tiêu tán, y liền cảm thấy Hồng Hoang dường như lại mở rộng phạm vi.

Lục địa vốn rộng lớn vô ngần, trở nên càng thêm rộng lớn.

Ngay cả Thánh nhân, thần thức lại cũng không thể hoàn toàn bao trùm.

"!!!" Thái Thanh Lão Tử nhận ra điểm này, không khỏi hít vào một hơi khí lạnh.

Thiên Đạo lại cũng có năng lực khủng bố như vậy!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm nhận được những gì Thiên Đạo đã làm đối với Hồng Hoang, cũng bị triệt để chấn hám.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.

Tiếp theo sắp công bố chính là hạng nhất!

Ức vạn vạn sinh linh gần như không cần đoán cũng biết, hạng nhất này tất nhiên là Quy Nhất Đạo Nhân. **【Hồng Mông Kim Bảng Trí Lực Bảng Hạng Nhất: Quy Nhất Đạo Nhân】** **【Kim Bảng ban thưởng: Tạo Hóa Tử Tinh Nhưỡng.

Tạo Hóa Tử Tinh Nhưỡng, có thể như Nữ Oa tạo người, dùng

Tạo Hóa Tử Tinh Nhưỡng tái tạo một chủng tộc mới, đạt được truyền thừa Thiên Đạo công đức vô thượng.】** Trên cuộn trục vàng rực, xuất hiện một khối thổ nhưỡng lớn bằng quả trứng gà.

Khối thổ nhưỡng này lại như một khối tử tinh thạch nhỏ mịn, phát ra vô tận sinh cơ.

Đợi đến khi nội dung công bố xong, ức vạn vạn sinh linh đều bị ban thưởng lần này làm cho chấn kinh đến há hốc mồm.

"Tái tạo chủng tộc?!!" Ức vạn vạn sinh linh đều bị tin tức này chấn kinh.

Kể từ sau khi Bàn Cổ đản sinh, ngoại trừ Vu tộc, Yêu tộc, và các Tiên Thiên Đại Năng, chủng tộc được tái tạo gần như chỉ có Nhân tộc.

Ngoại trừ Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo ra, các sinh linh khác đều là tự nhiên mà sinh.

Ngày nay, Tạo Hóa Tử Tinh Nhưỡng này, chẳng ngờ lại có thể tái tạo một chủng tộc mới?!!

Điều quan trọng nhất là, sáng tạo ra chủng tộc mới, liền có thể đạt được Thiên Đạo công đức vô thượng!

Oa Hoàng Cung.

Biểu tình của Nữ Oa kinh ngạc và nghi hoặc nhất.

"Hiện nay địa vực Hồng Hoang lại lần nữa mở rộng, tiên linh chi khí cũng càng thêm nồng đậm, chẳng lẽ là vì nguyên nhân này, muốn tái tạo một chủng tộc?" Nữ Oa bày tỏ, nàng có kinh nghiệm.

Đáng tiếc, ban thưởng này là của Quy Nhất Đạo Nhân, chứ không thuộc về nàng.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử trợn tròn hai mắt.

"Tái tạo một chủng tộc??" "Rốt cuộc muốn tạo ra một chủng tộc như thế nào?" Mặc dù Thánh nhân đối với áo nghĩa Hồng Hoang vô sở bất tri, nhưng lúc này cũng hoàn toàn rơi vào mơ hồ.

Ngọc Hư Cung.

"??" "Tái tạo một chủng tộc?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng ngây người.

Nhưng rất nhanh, y liền có suy nghĩ.

"Nếu lần này có chủng tộc mới, ngô tất nhiên phải giành trước lập giáo, đoạt lấy một ít công đức." Nguyên Thủy Thiên Tôn có suy nghĩ này rồi, sắc mặt liền tốt hơn rất nhiều.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề có cùng suy nghĩ với Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng vậy.

Hai người trên mặt đều đồng loạt lộ ra một nụ cười gian xảo.

"Vừa hay có thể truyền bá tư tưởng Tây Phương giáo vào chủng tộc mới sinh, quy nhập Tây Phương của ngô." "Cơ hội khó được, không thể bỏ lỡ." Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhìn nhau cười.

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng bị tưởng thưởng Kim Bảng lần này làm cho chấn động.

"Tái tạo chủng tộc?" Y cũng không thể tưởng tượng được, chủng tộc mới được sáng tạo ra sẽ là như thế nào.

Thông Thiên vẻ mặt mờ mịt.

Ngay lúc này, trong lòng bàn tay y chợt xuất hiện một thứ gì đó.

“???” Thông Thiên liếc mắt nhìn qua.

Tạo Hóa Tử Kim Nhưỡng đang nằm trong lòng bàn tay y.

“!!!” “Tạo Hóa Tử Kim Nhưỡng?!” “Cái... cái này...

Quy Nhất Đạo Nhân lẽ nào lại tặng thưởng Kim Bảng này cho ta?” Thông Thiên nhất thời vừa kích động vừa chấn hám, đến một câu nói hoàn chỉnh cũng không biết phải nói thế nào.

Điều này tương đương với việc trao cơ hội tái tạo chủng tộc cho Tiệt Giáo!

Một lần công đức thiên đạo vô thượng cũng được ban tặng cho Tiệt Giáo!

Thông Thiên nhất thời chấn kinh đứng sững tại chỗ, không biết nên nói gì.

Lát sau, Thông Thiên mới lập tức quỳ bái về phía hư không.

“Ta Thông Thiên, bái tạ Quy Nhất Đạo Nhân!” “Đệ tử bái tạ Quy Nhất Đạo Nhân!” Thông Thiên quỳ bái khắp các hướng.

Cho đến khi đến lượt Lục Phàm.

“.....” Lục Phàm đứng yên, nhìn Thông Thiên trước mặt, vẻ mặt nghiêm túc.

“.....” “??” Thông Thiên cũng cảm thấy không đúng, ngẩng đầu nhìn Lục Phàm, không khỏi nhíu mày.

Tiểu tử này đúng là biết chiếm tiện nghi.

“Vi sư đang bái Quy Nhất Đạo Nhân, con tránh ra.” Thông Thiên đẩy Lục Phàm sang một bên, tiếp tục thành kính quỳ bái.

Lục Phàm thì cười cười, sau đó nói: “Sư tôn, con xin về trước.” “Đợi chút.” “Con đi Nhân tộc, sao nhanh vậy đã về rồi?” “Con không

phải nói muốn để Tiệt Giáo dính vào khí vận Nhân tộc sao?" Thông Thiên đứng dậy, lập tức hỏi về tình hình Nhân tộc.

"Sư tôn cứ yên tâm đi." "Có kẻ muốn cố ý phá hoại khí vận Nhân tộc, việc cấp bách là phải bảo vệ Triều Ca." "Ta đã ra mặt, khí vận Nhân tộc và Tiệt Giáo đã thiết lập liên hệ." Lục Phàm vài câu đơn giản đã nói rõ tình hình.

"???" "Cái gì?!" "Con nói có kẻ muốn cố ý phá hoại khí vận Nhân tộc?" Thông Thiên cau mày thật chặt, thần sắc nghiêm nghị.

Y chưa từng nghe nói có kẻ nào muốn làm gì Nhân tộc.

Hơn nữa, Nhân tộc chính là nhân vật chính của Hồng Hoang trong tương lai.

Tại sao lại có kẻ muốn phá hoại khí vận Nhân tộc??

Chưa kể Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo.

Phía sau Nhân tộc còn có một vị Thánh Nhân!

"Sư tôn, chuyện này hệ trọng, bất quá đều đã được hóa giải, người không cần lo lắng." Lục Phàm nói xong lại chuẩn bị xoay người rời đi.

"???" "Con đứng lại." Thông Thiên càng lúc càng cảm thấy không ổn.

Đại sự như vậy, một mình Lục Phàm làm sao có thể giải quyết được?!

"Phàm nhi, con nói thật đi, rốt cuộc là chuyện gì?" Thông Thiên không bỏ qua bất cứ manh mối nào.

Y nhất định phải biết, rốt cuộc là kẻ nào muốn ra tay với Nhân tộc!

Lại có quan hệ gì với Phong Thần Lượng Kiếp?

“Sư tôn, con vừa nãy đều là tự mình phân tích suy đoán, không có căn cứ.” “Nhân Hoàng Đế Tân vốn dĩ nên được khí vận bao phủ, nhưng lại đột nhiên tính tình đại biến, không quản triều chính, bạo lực tham sắc, ta liền tiền vãng vương cung điều tra nguyên nhân.” “Chỉ là suy đoán Đế Tân bị người cố ý mê hoặc, có gian nhân hãm hại.” Lục Phàm vẻ mặt nghiêm túc, phân tích đâu ra đó.

Thông Thiên nghe xong, cũng không thể phát hiện ra bất kỳ điều bất thường nào.

“Sư tôn cứ yên tâm, hiện giờ Long tộc và Nhân tộc liên minh, không ai dám khinh suất khiêu khích.” Lục Phàm lộ ra một nụ cười trong trẻo rạng rỡ, xoay người nhanh chóng rời đi.

Thông Thiên cũng không nghi ngờ gì Lục Phàm, mà chỉ tràn đầy lo lắng.

Y luôn cảm thấy chuyện này tuyệt đối không đơn giản như vậy.

Bất quá, vì đã được Lục Phàm hóa giải, y cũng không cần quá lo lắng.

Triều Ca.

Từ khi Long tộc và Nhân tộc kết giao thân thiện, trong thành Triều Ca liền xây dựng rất nhiều Long từ.

Một số bách tính thường xuyên mang theo cống phẩm, cầu xin Long từ thần long bảo hộ.

Bách tính Nhân tộc yếu ớt, thường xuyên mắc bệnh tật.

Lại thêm thiên tai, mùa màng thu hoạch không tốt.

Bách tính có đủ loại sở cầu.

Thần long trong Long từ đều nhất nhất đáp ứng.

Cứ như vậy lâu dài, hảo cảm của bách tính đối với Long tộc càng

lúc càng sâu sắc.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử, từ khi biết bách tính đều đến các Long từ lớn nhỏ cầu phúc, mà không còn tín phụng y, vị Thánh Nhân này, liền tích tụ vô tận phẫn nộ.

"Một đám phế vật yếu ớt!

Không kính bái Thánh Nhân, ngược lại đi kính bái Long tộc nào?!" "Đám người thiển cận này!" Thái Thanh Lão Tử coi hành vi lần này của Nhân tộc là phản bội.

Nhân tộc phản bội Thánh Nhân!

Chương 104

Chuyện này truyền ra ngoài, chẳng phải khiến y, vị Thánh Nhân này, không còn mặt mũi nào để tồn tại sao?!

"Nhân tộc dám làm chuyện phản bội!" "Thật sự cho rằng ta không trừng phạt sao?!" "Huyền Đô, mau đến đây." Thái Thanh Lão Tử nhanh chóng gọi Huyền Đô.

"Sư tôn." Huyền Đô cung kính quỳ bái.

"Huyền Đô, con có biết hiện trạng Nhân tộc không?" "Mau đến Triều Ca." Thái Thanh Lão Tử thần sắc nghiêm nghị.

"Vâng!" Biểu cảm của Huyền Đô cũng ẩn chứa vô tận phẫn nộ.

Một lát sau, đám mây của Huyền Đô đã đến trên không Triều Ca.

Đập vào mắt y là trong thành Triều Ca, vậy mà có không ít Long từ lớn nhỏ.

Hơn nữa trong Long từ đều có một pho tượng thần long, sống động như thật.

Hương hỏa bên trong càng thịnh vượng.

Nhìn lại, pho tượng đá khổng lồ mà Nhân tộc từng xây cho Huyền Đô đã sớm bị phá đổ.

"!!" Huyền Đô lập tức chấn nộ.

"Đám Nhân tộc vô tri này." "Dám bất kính với ta!

Ngược lại đi bái Long tộc nào?!" Huyền Đô lúc này không thể nhẫn nại thêm nữa.

"Oanh!" Huyền Đô lập tức thi triển thần uy, một quyền thần quang đánh vào một tòa Long từ.

Cuộc tấn công bất ngờ gây ra chấn động kịch liệt.

Long từ trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

“Mẹ...” “Mẹ!” “Cha!

Cha!” “.....” Một trận tiếng khóc thê lương lập tức phát ra.

Tai nạn bất ngờ khiến những người Nhân tộc tay không tấc sắt này không có chút sức phản kháng nào.

Bọn họ thậm chí còn không có chút thời gian phản ứng.

Bên trong Long từ vừa bị hủy thành tro bụi, thậm chí còn có rất nhiều bách tính đang kính bái thần long.

Bọn họ cứ như vậy, bị quyền kia trực tiếp hóa thành tro bụi.

Kèm theo một trận tiếng khóc thê lương và đáng thương, Huyền Đô uy phong lẫm lẫm đứng trên cửu thiên.

“Đồ vô tri!” “Các ngươi dám phản bội Thánh Nhân!

Phản bội ta!” “Lần này chính là cho các ngươi một bài học!” Trong mắt Huyền Đô không có chút thương cảm nào.

Y tuy rằng cũng là Nhân tộc, nhưng lại coi những Nhân tộc dưới chân này là đám phế vật yếu ớt.

Một là Tiên Thiên Nhân tộc, một là Hậu Thiên Nhân tộc, tự nhiên không thể so sánh được.

Vương Cung.

Ngao Bính đang cùng Đế Tân thương nghị triều chính.

Chợt cảm nhận được khí tức của Huyền Đô, thần sắc nhất lăng.

“Đại Vương, trong thành Triều Ca có kẻ gây rối, ta sẽ đi rồi về ngay.” Thân hình Ngao Bính kịch động, trong nhốc lát đã xuất hiện trước mặt Huyền Đô.

“Huyền Đô, ngươi thật là uy phong.” “Ngươi quên rồi sao, ngươi cũng là Nhân tộc?” Giọng Ngao Bính lạnh lẽo, ngữ khí tràn đầy khinh thường.

Đối với loại kẻ đạo đức giả không chút thương xót đồng tộc này, y không có nửa điểm hảo cảm nào!

“Ngao Bính?” “Ngay cả ngươi cũng dám đứng trước mặt ta chỉ trỏ?” “Long tộc này đúng là đã bành trướng rồi sao?” “Cho rằng đạt được Kim Bảng tưởng lệ, liền có thể khiến Long tộc đại hưng?

Thật nực cười!” Huyền Đô giận quá hóa cười, vẻ mặt dữ tợn.

Đối với Ngao Bính, y đã sớm động sát niệm.

Chiến lực của Huyền Đô hiện giờ đủ để sánh ngang bán tôn Thánh Nhân, dù Ngao Bính hiện tại đã là Chuẩn Thánh.

Nhưng trong mắt Huyền Đô, cũng chỉ là một thi thể.

“Ngao Bính, chết đi!” Toàn thân Huyền Đô bạo phát một cỗ thần uy khủng bố, tu vi pháp lực càng trong nháy mắt tăng vọt mấy cảnh giới.

Khả năng này đã vượt xa khả năng đỉnh phong của Chuẩn Thánh.

“Ngao Bính, ngươi tuy rằng dung hợp Chiến Thần Kim Long Lân, nhưng chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ.” “Hôm nay, chính là ngày chết của ngươi!” Khí thế cuồng bạo quanh thân Huyền Đô khiến hư không trong phạm vi gần trăm cây số cũng bắt đầu chấn động kịch liệt.

Một phần không gian còn không ngừng xé rách.

Thần tình Ngao Bính ngưng trọng.

Y hiện giờ tuy rằng đã dung hợp mười phiến Chiến Thần Kim Long Lân, nhưng vẫn chưa kịp chân chính lĩnh ngộ một phần đạo pháp bên trong Chiến Thần Kim Long Lân này.

Chẳng qua là mượn nó để tăng cường long khu, đề thăng pháp lực mà thôi.

Để bàn về chiến đấu lực, đối phó Huyền Đô vẫn còn có chút khó khăn.

Ánh mắt Ngao Bính dần sâu hơn, quyết tâm liều mạng một phen.

"Hống!" Ngao Bính lập tức hóa hình vạn trượng kim sắc cự long thần khu.

Kim quang xán lạn, bạo phát uy áp vô thượng.

Một tiếng rồng gầm, càng khiến cửu thiên biến động.

Một trận cuồng phong bạo vũ tức thì ập đến, lôi đình chớp giật.

Ngao Bính tung thân giữa lôi đình, long lân được tôi luyện, ánh sáng lấp lánh.

"Bành!" Hai luồng pháp lực khổng lồ va chạm vào nhau.

Một đạo quang ba to lớn vô cùng tán phát, xung kích mấy chục vạn cây số.

Cả hai người đều bị đánh bay ra ngoài, thân hình chật vật.

Biểu cảm của Huyền Đô càng thêm dữ tợn, bạo phát uy lực còn khủng bố hơn cả lúc ban đầu.

"Ông!" "Ông!" "Ông!" Toàn thân Huyền Đô đều bị một cỗ tật phong huyền ảo bao phủ.

Một kiếm mang theo lôi áp cuồn cuộn, thẳng tắp bổ về phía Ngao Bính.

"Sát!" Kiếm nhận như trụ lôi kinh thiên, trực tiếp đánh vào thần khu của Ngao Bính.

Dù là kim long lân, cũng bị lưỡi bén dưới uy áp của bán tôn Thánh

Nhân bổ ra một vết máu.

Máu vàng tức thì phun ra.

“Hống!” Thân hình Ngao Bính lung lay sắp đổ, phát ra tiếng gào thét đau đớn.

“Ngao Bính, ta là bán tôn Thánh Nhân uy áp.” “Căn cơ của ngươi không vững, dù có dung hợp Chiến Thần Kim Long Lân, cũng không phải đối thủ của ta!” Huyền Đô càng thêm đắc ý, tán phát nụ cười lạnh ngạo nghễ.

Đôi mắt y băng lãnh đến mức không chút biểu lộ tình cảm.

Trên cửu thiên, hai người đã đánh đến khó phân thắng bại.

Càng về sau, Ngao Bính thì lấy phòng ngự làm chủ.

Huyền Đô không ngừng tấn công bằng pháp lực toàn thịnh, cũng đã mệt mỏi.

Trên cửu thiên, mây đen cuồn cuộn, không ngừng chớp giật lôi đình.

Kim long khổng lồ xuyên qua giữa lôi đình, từng đạo thần quang va chạm vào nhau, tiếp cận gần Nhân tộc.

Dương Phàm của Chiến Thần Điện đang ngẩng đầu nhìn cuộc chiến trên cửu thiên.

“Huyền Đô?” “Ngao Bính?” “Giờ Long tộc đã kết minh với Nhân tộc, Huyền Đô hà cớ gì lại ra tay với Ngao Bính?” Dương Phàm đồng là Nhân tộc, tự nhiên không muốn thấy cảnh tượng này.

Thân hình y mãnh liệt chấn động, nhanh chóng bay về phía hai người đang chiến đấu.

“Oanh!” Một đạo cự quyền hư ảnh hoàn toàn tách hai người ra.

Thân hình Dương Phàm cường tráng, toàn thân tán phát một cỗ bá lực cực kỳ cường hãn.

"Tại hạ Dương Phàm, hai vị hà cớ gì phải tự tương tàn sát?" Dương Phàm đứng giữa hai người, một thân sát khí cực kỳ lăng lệ.

"Dương Phàm?" "Ngươi chính là Dương Phàm của Chiến Thần Điện?" Huyền Đô nhìn thấy Dương Phàm, ánh mắt đột nhiên thay đổi.

"Nhân tộc phản bội Thánh Nhân, ta chẳng qua là đến dạy dỗ một phen." Ngữ khí Huyền Đô có phần thu liễm, nhưng sát tâm vẫn không đổi.

Dương Phàm thấy tình hình này cũng hiểu rõ cục diện.

Y tựa hồ lưng đối Ngao Bính, làm ra tư thế bảo hộ, cực kỳ hào phóng cười lớn hai tiếng, ánh mắt tức khắc sắc bén lên.

"Hay cho một câu phản bội!" "Long tộc đã là đồ đằng của Nhân tộc, liên minh với nhau, hà cớ gì lại phản bội?!" "Ngươi khắp nơi lộ sát cơ, ta cũng không thể giữ ngươi lại!" Dương Phàm một tiếng rống giận, không nói hai lời, toàn thân bạo phát pháp lực cực kỳ khủng bố.

Đạo pháp lực này một khi bùng phát, hư không đều vì thế mà sụp đổ.

Vạn dặm xung quanh vậy mà đều bị cấm cố.

Huyền Đô vạn lần không ngờ, lại đột nhiên xuất hiện người của Chiến Thần Điện!

Y vừa định thoát thân, nhưng lại phát giác không gian vậy mà bị khóa lại.

"!!!" "Không tốt!" Y quát khẽ một tiếng giận dữ.

Khi ngẩng đầu lên lần nữa, trước mắt một cỗ uy thế to lớn vô cùng bao phủ vô tận pháp lực đang bức bách về phía y.

“Sư tôn, cứu ta!” Huyền Đô liều mạng hô cứu, phát ra một tiếng kêu thảm thiết trước khi chết.

“Oanh!” Huyền Đô tức thì hóa thành một đoàn huyết vụ, tiêu tán trong Hồng Hoang.

“!!!” Ngao Bính đứng sau lưng Dương Phàm, lúc này tận mắt chứng kiến thực lực của một bên Chiến Thần Điện, đồng tử chợt co rút lại.

Đây chính là Chiến Thần Điện đã lên Kim Bảng!!

Chương 105

Thực lực như vậy, quả nhiên cùng với những gì Hồng Mông Kim Bảng đã giới thiệu không khác gì.

Quá cường hãn rồi!

Cùng lúc đó.

Bát Cảnh Cung.

Huyền Đô vẫn lạc, một đạo ai âm truyền vào.

"!!" "Huyền Đô!!" Thái Thanh Lão Tử đột nhiên mở choàng hai mắt, không dám tin.

Huyền Đô đã vẫn lạc!

Đệ tử duy nhất của Nhân Giáo y đã bị chém giết hoàn toàn!

Song mâu Thái Thanh rực lửa, nhanh chóng nhìn về phía Triều Ca.

"Là Dương Phàm?!" "Chiến Thần Điện?!" Thái Thanh Lão Tử sau khi biết được chân tướng, sự phẫn nộ ban đầu liền nhanh chóng thu liễm lại.

Thế lực Chiến Thần Điện vốn đã lên Hồng Mông Kim Bảng.

Nhân Giáo căn bản không thể sánh bằng.

"Chiến Thần Điện không phải vẫn ẩn nấp ở đâu đó trong Hồng Hoang sao?

Tại sao lại đột nhiên xuất hiện?!" Thái Thanh Lão Tử thật sự không hiểu.

Nhưng trước mắt, y cũng không dám khinh suất báo thù.

Chiến Thần Điện, không thể chọc vào a!

Khẩu ác khí này, y chỉ có thể ngạnh chịu đựng, rồi chờ đợi thời cơ.

Cùng lúc đó, cuộc chiến trên cửu thiên này cũng khiến Hậu Thổ chú ý.

"Là Dương Phàm?" "Là Dương Phàm của Chiến Thần Điện đã lên Nam Thần Bảng đó sao?" "Y lại cùng huynh trưởng ở cùng một thế lực, tất nhiên có thể biết tin tức liên quan đến huynh trưởng." Hậu Thổ nhanh chóng tiến về phía Nhân tộc.

Nàng khó khăn lắm mới tìm được một tia manh mối, tuyệt đối không thể từ bỏ.

Đợi Hậu Thổ vừa mới xuất phát, trên cửu thiên truyền đến một đạo tiếng nổ cực kỳ chấn động tai.

"Ông!" "Sát!" Chúng nhân ngẩng đầu nhìn lên, kinh hỉ không thôi.

Trên cửu thiên, Hồng Mông Kim Bảng đã trầm tịch rất lâu cuối cùng cũng lại có động tĩnh.

Từng đạo hào quang trán phóng, thụy khí ngàn điều.

Vô số anh lạc từ từ trán phóng, hoàn bội đinh đương vang. 【Hồng Mông Kim Bảng chuẩn bị công bố Bảng Xếp Hạng Chiến Lực!】 【Bảng Xếp Hạng Chiến Lực này không xét căn nguyên tu vi pháp lực, chỉ xét chiến lực mạnh nhất.

Chiến lực tổng hợp kinh nghiệm chiến đấu, khả năng phản ứng và khả năng ứng biến để tổng hợp đánh giá.】 【Bảng Xếp Hạng Chiến Lực lần này chỉ thu lục mười danh đầu tiên!】 【Phàm là người lên bảng đều có thể nhận được tưởng thưởng Kim Bảng!】 Tin tức bảng xếp hạng lần này được công bố, ức vạn vạn sinh linh lần nữa bị kích khởi vô tận nhiệt huyết.

"Bảng Xếp Hạng Chiến Lực!" "Chỉ xét chiến lực!" "Cái này đơn

giản là thần tiên đánh nhau a!" "Trước đây Hồng Hoang công bố nhiều thế lực như vậy, chắc hẳn sẽ tuyển chọn ra mười danh mạnh nhất trong số các thế lực đó!" "Xem ra vài vị Thánh Nhân trong Hồng Hoang, thì vô duyên lên bảng rồi!" "....." Chúng sinh linh đã tự động loại bỏ các Thánh Nhân.

Trong lòng ức vạn vạn sinh linh, Thánh Nhân đã không còn là tồn tại tối thượng.

Đối với bọn họ, cũng không còn kính ý như xưa.

Chỉ khi Thánh Nhân bức bách, bị Thánh Nhân uy hiếp, bọn họ mới có lẽ sẽ lộ ra một tia e ngại.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi nhìn thấy bảng xếp hạng lần này được công bố, biểu cảm càng thêm phức tạp.

Bởi vì bảng xếp hạng lần này, thật sự khiến người ta không thể đoán được.

Hiện giờ Hồng Hoang ẩn giấu quá nhiều đại lão thần bí.

"Ta không có bất kỳ hy vọng nào có thể lên bảng." Ngay cả Thái Thanh kiêu ngạo, lúc này cũng hoàn toàn không có tự tin.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi nhìn thấy bảng xếp hạng lần này được công bố, biểu cảm trên mặt y như vừa ăn phải ruồi bọ.

Bộ dạng uất ức đến cực điểm, dám giận mà không dám nói, quả thực có chút nhịn không được cười.

"Bảng Xếp Hạng Chiến Lực!" "Trong Hồng Hoang ẩn giấu nhiều cường đại năng giả như vậy, ta và các ngươi còn làm sao lên bảng?!" "Ta không cam lòng a!" "Cái này rốt cuộc là vì sao?!" "Từ khi hóa

hình đến nay, ta vẫn luôn tiềm tâm tu luyện, chưa từng giải đãi!" "Đám tồn tại thần bí ẩn giấu này rốt cuộc là làm sao mà sinh ra?!

Lại là làm sao mà tu luyện lên được?!" Trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn khổ sở và phẫn nộ vô cùng.

Cũng là tu luyện, y thân là một trong Tam Thanh, hóa thân của Bàn Cổ Nguyên Thần, lại có Hồng Mông Tử Khí do Hồng Quân ban cho, vì sao lại không thể sánh bằng những Hậu Thiên Nhân tộc kia??

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ đến những tồn tại bị phơi bày trên các bảng xếp hạng trước, liền cảm thấy da đầu tê dại.

Dù cho bọn họ do Quy Nhất Đạo Nhân kiến lập, nhưng cũng phải tu luyện theo quy tắc thiên địa đại khái của Hồng Hoang.

Vì sao bọn họ lại có thể tu luyện đến cảnh giới khủng bố như vậy!

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời có chút không nghĩ thông suốt.

Nghĩ tiếp nữa, e rằng sẽ sụp đổ.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn về phía bảng xếp hạng lần này, trong mắt cũng tràn đầy sự hoang mang lớn.

Dưới Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, hai vị Bần đạo là hoàn toàn không có hy vọng.

"Sư huynh, Bảng Xếp Hạng Chiến Lực lần này, chúng ta còn có cơ hội sao?" Chuẩn Đề Đạo Nhân vẫn không cam tâm theo thói quen phản kháng.

Dù chỉ là một chút cơ hội, bọn họ cũng không muốn bỏ lỡ.

"Đừng nói là chúng ta, ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ, e rằng cũng không có cơ hội lên bảng." Tiếp Dẫn Đạo Nhân thở dài một hơi,

không thể không chấp nhận hiện thực này.

"Bảng Xếp Hạng Chiến Lực này vừa ra, những người trên bảng đều không thể chọc vào a!" "Không biết bọn họ là tồn tại như thế nào." "Liệu có lại tiết lộ thêm một số đại năng ẩn giấu nữa không." Tiếp Dẫn Đạo Nhân lẩm bẩm.

Tây Phương Nhị Thánh lúc này nhìn Hồng Mông Kim Bảng ánh mắt cũng ngoan ngoãn hơn rất nhiều.

Hai người như đang chờ đợi thần linh giáng lâm.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên ngây dại nhìn Bảng Xếp Hạng Chiến Lực mà mình hằng mong, thở dài nặng nề một hơi.

"Bảng này một khi công bố, lại sẽ khiến Hồng Hoang chìm vào vô hạn áp lực và căng thẳng a!" "Trong Hồng Hoang ẩn giấu đại năng hà kỳ nhiều!" "Nguy cơ tứ phục a!" Hạo Thiên cũng không khỏi cảm thán, sắc mặt ngưng trọng.

Vốn tưởng rằng khi làm Ngọc Hoàng Đại Đế liền có thể an nhàn dưới bóng Hồng Quân, từ đó sống yên ổn.

Nhưng nhìn tình hình hiện tại, Hồng Quân cũng tự thân khó bảo toàn.

Vẫn là nghĩ quá đơn giản.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ một gương mặt bị ô trọc chi khí bao phủ, càng thêm âm chí khủng bố.

"Bảng Xếp Hạng Chiến Lực!" "Bảng Xếp Hạng Chiến Lực lần này, lẽ nào lại là đám đại năng ẩn giấu kia?!" "!!!" Trong nội tâm Minh Hà Lão Tổ dâng trào vô tận phẫn nộ.

Đột nhiên xuất hiện đám người này có thể nói là đã trực tiếp phá vỡ sự cân bằng của Hồng Hoang.

Minh Hà Lão Tổ ban đầu còn có chút tự tin.

Từ khi đám người kia bị phơi bày, y là nửa điểm tự tin cũng không có.

Yêu Tộc Cảnh Địa.

Vốn dĩ khí thế cao trào của Yêu tộc, cũng dần dần thu liễm rất nhiều.

Triều Ca Vương Cung.

Dương Phàm được Ngao Bính dẫn tiến, đang bái kiến Đế Tân.

Đế Tân tuy tu vi pháp lực đều không thể sánh bằng Dương Phàm và Ngao Bính, nhưng y thân mang khí vận Nhân tộc, phía sau ngưng tụ vô số kim quang khí vận hình thành hư ảnh cự long, khí thế cũng không hề nhỏ hơn Dương Phàm của Chiến Thần Điện.

"Bảng Xếp Hạng Chiến Lực lần này, Dương huynh tất nhiên sẽ lên bảng." Ý ái tài của Đế Tân, biểu hiện sự kính phục đối với Dương Phàm.

Y vừa nãy chỉ trong chớp mắt đã diệt Huyền Đô, thủ đoạn này quả thực khiến người ta kinh ngạc!

Ngao Bính bên cạnh càng có vô tận sùng bái đối với Dương Phàm.

"Dương huynh đệ, không ngờ ngươi thân là Hậu Thiên Nhân tộc, vậy mà có thể tu luyện đến trình độ này." "Lần này lên bảng, ngươi lại sẽ được tưởng thưởng Kim Bảng, thật sự khiến người ta ghen tị." Ngao Bính chắp tay.

Mấy người giao đàm với nhau, Dương Phàm không hề vì pháp lực cao thâm mà kiêu ngạo, ngược lại thái độ ôn hòa, khiêm tốn hữu lễ.

Đặc biệt khi đối mặt với Đế Tân, đối với vị Nhân Hoàng này vô cùng tôn kính.

"Nếu ta có cơ hội lên bảng, nhất định sẽ trợ Nhân tộc hưng vượng." Dương Phàm vẻ mặt chân thành.

Tử Tiêu Cung.

Đối mặt với Bảng Xếp Hạng Chiến Lực cạnh tranh kịch liệt như vậy, Hồng Quân vô cùng căng thẳng.

"Ta thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, so với những đại năng ẩn nấp trong Hồng Hoang kia, cũng nên có chút cơ hội lên bảng... phải không??" Hồng Quân cũng trở nên có chút không tự tin.

Nhưng dù sao cũng là người phát ngôn của Thiên Đạo, lại thêm y trước đó đã hấp thu một tia sức mạnh Thiên Đạo Thần Ấn, tu vi đại trướng, lúc này cũng không nhịn được ôm một tia hy vọng.

"Chỉ cần có thể xếp hạng trên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, cũng không uổng phí thân phận người phát ngôn Thiên Đạo của ta, làm mất mặt." "Nếu không lên bảng... sau này trước mặt ức vạn vạn sinh linh, còn có uy nghiêm gì?!" Hồng Quân nghĩ đến đây, càng thêm sầu não.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng quang mang đại trán. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Xếp Hạng Chiến Lực, chính thức công bố!】 Kèm theo mấy đạo tiếng sấm sét nổ vang, chữ viết trên Hồng Mông Kim Bảng tựa hồ đã bắt đầu ngưng tụ.

Ức vạn vạn sinh linh đều nóng lòng chú ý đến Hồng Mông Kim Bảng.

Chương 106

【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Xếp Hạng Chiến Lực hạng mười: Tiểu Tiểu】【Tiểu Tiểu: Hoa Ảnh Cung Cung chủ, một hoa một thế giới, lấy hoa chi đạo hành vạn vật pháp tắc, công pháp biến ảo khó lường, thân hình như hoa theo gió rơi.

Thiên sắc hoa vũ, màn trời hoa vũ phân lạc, sát cơ vô hình giữa vô thanh vô tức.】【Tưởng thưởng Kim Bảng: Hoa Đạo Chi Giới.

Hoa Đạo Chi Giới, bên trong khắc hoa chi đạo pháp, có thể tự mình khai tích hoa hải thế giới, dựng dục một mạch.】Trên kim sắc quyển trục, chợt xuất hiện màn trời hoa vũ.

Từng cánh hoa rơi rụng khiến lòng người khoan khoái, vẻ đẹp tự nhiên gần như khiến người ta quên mất sát cơ tiềm ẩn.

Chợt cánh hoa hồng mềm mại như từng phiến lợi nhận, từng đạo phong mang dày đặc không ngừng cắt xé hư không.

Hoa vũ tức thì dừng lại, tốc độ cực nhanh.

Đợi hoa vũ hạ xuống, một thân ảnh phiêu nhiên tuyệt lệ, linh động tinh nghịch xuất hiện.

Đây là một tiểu cô nương không quá mười ba mười bốn tuổi, đầu đội mạng che mặt, mắt hàm ý cười.

Nhất cử nhất động, tà váy phiêu bay, tựa hồ còn tiêu dao tự tại hơn cả tiên nữ.

Giữa cử chỉ của nàng, cánh hoa bay lượn, chợt thân hình kịch liệt run rẩy, khí chất linh động đáng yêu ban đầu chợt chuyển biến, sát ý xông ra trùng điệp dâng trào đến vạn trượng.

Thân ảnh của Tiểu Tiểu lại như một vũ khí sát phạt to lớn vô

cùng.

Lấy hoa làm khí, lấy thân làm lợi nhận.

Lợi nhận đi qua, chỉ còn lại màn trời hoa vũ, không còn gì khác.

Tiếp theo, sinh cơ chợt diệt, sát ý khủng bố tràn ngập nhanh chóng xuyên qua kim sắc quyển trục bao phủ xuống.

Ức vạn vạn sinh linh nhìn thấy khoảnh khắc sinh cơ tịch diệt, nụ cười trên mặt cũng chợt cứng đờ.

Từ tận đáy lòng dâng lên một cỗ ý sợ hãi không tên.

Đặc biệt là khi nhìn thấy cánh hoa, lại theo bản năng cảm thấy sợ hãi.

Đây đâu phải là cánh hoa, rõ ràng là vũ khí sát phạt lợi hại hơn bất kỳ chí bảo nào của Hồng Hoang.

Cho đến khi hình ảnh tiêu tán, tiểu nhân linh động trên kim sắc quyển trục biến mất, chúng nhân mới từ trong hình ảnh trông có vẻ hoạt bát vui vẻ nhưng thực chất sát cơ trùng trùng kia hoàn hồn lại.

Sự tương phản như vậy thật sự quá chấn hám!

Càng là thứ bên ngoài trông có vẻ đẹp đẽ, thì càng có tính mê hoặc và tính công kích.

Nội dung hạng mười công bố hoàn tất, chúng sinh linh đều chìm vào trầm mặc hồi lâu.

Thật sự là bị dọa đến ngây người!

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi xem xong những hình ảnh này, biểu cảm đều có chút ngây dại.

Hậu kình này thật sự quá mạnh!

Mọi thứ trong hình ảnh đều quá đẹp đẽ, khiến người ta nhịn không được nội tâm bình tĩnh, hoàn toàn buông bỏ phòng bị.

Đợi đến khi sát cơ chân chính bao phủ, thì hoàn toàn không có chút sức phản kháng nào.

Đừng nói sức phản kháng, thậm chí ngay cả phản ứng cũng không kịp.

Cho đến khi hình ảnh trên kim sắc quyển trục biến mất, cỗ sát ý kia vẫn bao phủ trong tâm thần hai vị Bần đạo Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Sát ý bao phủ, nhưng lại vô năng vi lực cảm giác...

đây là lần đầu tiên bọn họ thể nghiệm.

Tuyệt vọng!

Vô trợ! .....Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thu hồi ánh mắt, lúc này lưng đã ướt đẫm mồ hôi.

"Cung chủ Hoa Ảnh Cung, vậy mà là một đứa trẻ không quá mười ba mười bốn tuổi." "Lại có sát cơ khủng bố như vậy!" "May mà Hoa Ảnh Cung vẫn luôn ẩn nấp trong Hồng Hoang, chưa từng xuất thế, nếu không chúng ta e rằng không có bất kỳ cơ hội nào." Tiếp Dẫn Đạo Nhân nặng nề thở dài, ý lạnh trong lòng vẫn chưa tiêu tán.

Chuẩn Đề Đạo Nhân càng bị hình ảnh tràn đầy sát cơ vừa nãy dọa đến không biết nói gì.

Bát Cảnh Cung.

"!!!" "Tiểu Tiểu?" "Hoa Ảnh Cung." "Đây vẫn là Hồng Hoang mà ta biết sao?!" Thái Thanh Lão Tử cũng đang đoan tọa trên vân sàng, nhìn thân thể hoàn toàn vô lực.

Toàn thân trên dưới mỗi một tế bào mao khổng đều bị khủng bố

bao phủ, khiến y không động đậy được.

Sau mấy hơi thở tự điều tức, Thái Thanh Lão Tử mới có thể hơi động đậy một chút.

"Hoa Ảnh Cung do Quy Nhất Đạo Nhân kiến lập, lại có chiến lực như vậy." "Vậy mà còn chỉ có thể xếp hạng mười??" Hồng Quân vừa nghĩ đến đây chỉ là cuối bảng, liền vô cùng kinh ngạc.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sớm đã hai mắt trũng sâu, sầu đến trên tóc cũng sinh ra mấy sợi bạc.

Một thiếu nữ mười ba mười bốn tuổi liền có thể phóng thích ra sát cơ cường đại như vậy.

Màn trời hoa vũ, dù là muốn diệt cả Hồng Hoang này, cũng là nhẹ nhàng dễ dàng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ban đầu nghĩ rằng, tổng có một ngày, y cũng có thể đạt đến cảnh giới này, chẳng qua là vấn đề thời gian.

Nhưng khi chân chính nhìn thấy, liền triệt để tâm tro ý lạnh.

Đây cũng là nguyên nhân y sầu đến tóc bạc.

Một cỗ tuyệt vọng sâu sắc nghiêm trọng khóa chặt tín tâm của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Bích Du Cung.

Tâm cảnh của Thông Thiên thì bình thường.

"Hiện giờ Hồng Hoang các đại năng thần bí ẩn nấp lần lượt bị phơi bày, nguy cơ của Tiệt Giáo ta cũng chẳng đáng là gì." Thông Thiên thở dài một hơi.

Y nhìn về phía Tam Thiên Tượng Tháp to lớn vô cùng trên quảng

trường Bích Du Cung.

Tháp thân thẳng tắp vọt lên trời, tán phát ánh sáng óng ánh.

Đệ tử Tiệt Giáo không ngừng tiến ra tiến vào tu luyện, cách một đoạn thời gian, liền sẽ có thực lực tăng tiến.

Điều này đối với Thông Thiên mà nói, chính là chuyện vui mừng nhất.

Các sư huynh đệ đều hữu hảo giúp đỡ lẫn nhau, cùng nhau tiến bộ.

Các sư tỷ càng là kiên nhẫn chỉ đạo các sư đệ phía dưới, truyền thụ tâm đắc.

Cảnh tượng hưng thịnh như vậy, một phái tường hòa.

Giữa các đệ tử không có phân biệt cao thấp, bất luận căn nguyên, giống như một đại gia đình.

Lục Phàm với tư cách là người ngoài cuộc nhìn như vậy, trong lòng càng dâng lên vô hạn mỹ hảo.

"Tiểu sư đệ, ngươi cuối cùng cũng ra rồi." "Mau đến cùng chúng ta tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp tu luyện." Tam Tiêu nhìn thấy Lục Phàm, mắt tràn đầy kinh hỉ.

Ba người càng là nhanh chóng đi về phía Lục Phàm, như những người chị lớn chu đáo ôm lấy cánh tay Lục Phàm.

"Ba vị sư tỷ, ta cũng chính có ý này." Lục Phàm khẽ cười, biểu hiện vô cùng đạm nhiên.

"Không đúng, tiểu sư đệ, tu vi của ngươi e rằng không thể vào tầng ba." "Bất quá, chúng ta có thể bồi ngươi vào tầng hai thử xem." Bích Tiêu lộ ra nụ cười ngọt ngào, tinh nghịch nháy mắt với Lục Phàm.

“Sư tôn trước đó giao thần mãng kia cho ta tự nuôi, được thần mãng tương trợ, tu vi đề thăng rất nhiều, hẳn là có thể tiến vào tầng ba.” Lục Phàm đáp lời đạm nhiên, không nhìn ra bất kỳ sơ hở nào.

Thế là, bốn người liền phi thân đến tầng ba của tháp.

Đa Bảo vừa vặn đang tu luyện ở đó.

Lục Phàm đảo mắt một vòng, liền phát giác Tam Thiên Tượng Tháp này tựa hồ vẫn chưa đủ cấp lực.

Lục Phàm tâm thần vừa động, hai ngón tay hợp lại, chỉ vào bên trong tháp.

Một đạo trận pháp nhanh chóng ngưng tụ thành.

“Ông!” Tam Thiên Tượng Tháp chợt rung chuyển kịch liệt.

Các đệ tử trong tháp đều sắc mặt đại biến.

Tiếp theo, liền cảm thấy linh lực trong tháp dũng mãnh bành trướng gấp trăm lần không chỉ.

“Sư tỷ, sư huynh, Tam Thiên Tượng Tháp này quả nhiên là bảo bối trợ giúp tu luyện.” Lục Phàm tán thán một câu.

“Tiểu sư đệ, ngươi mau tu luyện đi!” “Đúng vậy, tiểu sư đệ, tầng ba của tháp này cực kỳ khảo nghiệm tâm thần, ngươi nhất định phải kiên trì.” Tam Tiêu nói với Lục Phàm một phen cổ vũ.

Đợi mấy người đều tĩnh tọa xong, Lục Phàm mới lại mở mắt.

Y tiếp tục thi pháp.

Tam Thiên Tượng Tháp lại chấn động một lần nữa.

Rất rõ ràng, linh lực lại dũng mãnh gấp trăm lần không chỉ.

Trong không gian, vậy mà có thể thấy từng sợi tử khí đang lưu động.

May mà có Tam Thiên Tượng Tháp này làm cái cớ, để Lục Phàm có thể thuận lợi nhét một số thứ vào.

Hai lần vừa rồi, chính là một trăm nghìn giọt Hỗn Độn Ma Thần tinh huyết thuần túy.

Lần thứ hai, thì là quán nhập Hồng Mông Tử Khí.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm cũng có hứng thú.

Nhìn chằm chằm đã muốn ngủ gật.

Hồng Mông Kim Bảng cũng vào lúc này tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Xếp Hạng Chiến Lực hạng tám: Vũ Ca】【Vũ Ca: Tuyệt Tiên Cốc Cốc chủ, tu võ hồn, đoạn kim đan, lấy võ đạo đối kháng thiên đạo.

Chương 107

Lấy võ làm gốc, thân thể cùng thiên địa pháp tắc đồng quy.】【Tưởng thưởng Kim Bảng: Vũ Giới.

Vũ Giới, có thể khai tích một phương thế giới, truyền thừa một mạch.】 Trong hình ảnh, một nam tử tư thái ngạo nhiên đứng thẳng, toàn thân không có bất kỳ khí tức tu vi nào đứng lừng lững trên không.

Y một thân trống rỗng, rõ ràng ở đó, nhưng lại không cảm giác được sự tồn tại của y.

Hoàn toàn quy về thiên địa, không khác gì một cọng cỏ, một đóa hoa, một cái cây, tĩnh không chỉ tĩnh.

Thoạt nhìn, bình thường không thể bình thường hơn được nữa.

Dù cho y đứng trước mặt ngươi, cũng hoàn toàn không thể phát hiện ra thực lực chân chính của người này.

Đây mới là nơi khủng bố nhất.

Hạng tám công bố, ức vạn vạn sinh linh đều mắt đầy kinh hãi, không dám tin.

“Tuyệt Tiên Cốc!

Chính là thế lực tự đoạn kim đan, tu luyện võ hồn kia.” “Hồng Hoang này còn có loại pháp tu luyện này sao?” “Sau khi tự đoạn kim đan, lại không cảm giác được tu vi trên người y...” “Không phải là không cảm giác được, mà là căn bản không có tu vi!!” “.....” Một số tu luyện giả đều nhịn không được bắt đầu thảo luận.

Bọn họ thật sự không thể lý giải, loại pháp tu luyện này vậy mà cũng có thể trở nên mạnh mẽ.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều hít sâu một hơi.

“Khi Bảng Xếp Hạng Thế Lực công bố, Tuyệt Tiên Cốc ta liền đặc biệt chú ý.” “Lúc đó Bảng Xếp Hạng Thế Lực miêu tả chẳng qua chỉ là đại khái, đối với thực lực chân chính của thế lực này cũng không biểu hiện quá nhiều.” “Hôm nay nhìn lại, loại pháp tu luyện này, thật sự huyền ảo.” “Người này không có cấp bậc tu luyện như trong Hồng Hoang, ngay cả Thánh Nhân cũng không thể cảm nhận được sự tồn tại của thực lực chân chính trong cơ thể y.” Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhịn không được phân tích, càng phân tích càng cảm thấy tất cả đều không thể tưởng tượng nổi.

“Pháp tu luyện này là do Quy Nhất Đạo Nhân truyền thụ.” “Còn có đạo pháp nghịch thiên hành sự trước đó.” Chuẩn Đề Đạo Nhân bổ sung.

Trong ngữ khí tràn đầy vô tận khao khát.

Hình tượng Quy Nhất Đạo Nhân trong lòng bọn họ, đã vượt xa Hồng Quân và Thiên Đạo.

Trở thành tồn tại thần thánh trong lòng bọn họ!

Một tồn tại cấm kỵ!

Bát Cảnh Cung.

Tình tự phức tạp nhất, khó chịu nhất vẫn là Thái Thanh Lão Tử.

Lúc này biểu cảm trên mặt Thái Thanh Lão Tử đã không thể dùng ngôn ngữ để hình dung.

Một vẻ mặt khổ sở đến không thể khổ sở hơn.

Tựa hồ giây tiếp theo liền sắp khóc ra.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn những bảng xếp hạng này, nội tâm dâng lên một cỗ lo lắng không tên.

Những tồn tại chiến lực này, đã là cấp độ Thiên Đạo.

Hơn nữa còn vượt qua Thiên Đạo phương này!

Ngay cả Thiên Đạo vừa mới hấp thu Thiên Đạo Thần Ấn, cũng không lên được cuối bảng.

So sánh như vậy, liền có thể tưởng tượng, những tồn tại lên bảng này rốt cuộc là chiến lực như thế nào!

Đại não của bọn họ hoàn toàn không đủ để tưởng tượng.

"Chỉ hy vọng những tồn tại ẩn nấp trong Hồng Hoang này không xuất thế thì tốt." Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng vô cùng mâu thuẫn.

Vừa muốn cùng các thế lực này có chút tiếp cận, lại không hy vọng bọn họ xuất thế.

Trường Sinh Điện.

"Tưởng thưởng Kim Bảng lần này vậy mà lại là giới chỉ?" "Hồng Mông Kim Bảng này là không còn đồ vật để thưởng sao?" Lục Phàm cằn nhằn vài câu.

Một cái giới chỉ có thể khai tích một phương thế giới thì cũng chẳng có gì kỳ lạ.

Bất quá đối với những tồn tại đã lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực này mà nói, pháp tu luyện của bọn họ xác thực hoàn toàn không giống với pháp tu luyện trong Hồng Hoang.

Khai tích một phương thế giới mới, đối với bọn họ mà nói càng tốt.

Ánh mắt Lục Phàm lại đạm nhiên nhìn về phía Hồng Mông Kim

Bảng.

Chữ cũ không ngừng tiêu tán, chữ mới bắt đầu ngưng tụ.

Hạng mới sắp được công bố.【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Xếp Hạng Chiến Lực hạng bảy: Tước Hoàng】【Tước Hoàng: Thiên Điểu Các Các chủ, thân thể rèn đúc như Thiên Đạo cấp, không ngừng tu luyện tự thân thể, có thể tự mình dung hợp đặc điểm của chủng tộc khác, lấy ưu điểm mà dung hợp, không ngừng tiến hóa tự thân.】【Tưởng thưởng Kim Bảng: Tước Giới.

Tước Giới, có thể khai tích một phương thế giới, ẩn nấp trong đó, truyền thừa một mạch.】Trong hình ảnh, một thần điểu thân hình đủ mấy chục vạn trượng giương cánh, bay lượn trên kim sắc quyển trục.

Song sí của thần điểu này giương ra đủ che phủ nửa Hồng Hoang.

Toàn thân cốt cách kỳ dị, xương nhọn mọc ra ngoài da, hình thành lớp giáp phòng hộ kiên cố.

Một đôi lợi trảo to lớn hữu lực, một trảo liền có thể xé rách hư không, khai tích hỗn độn.

Ngoại hình quái dị lại xấu xí, nhưng thân hình khổng lồ ẩn ước có thể thấy là kết hợp ưu điểm của Long, Phượng Hoàng, Kỳ Lân ba đại thượng cổ tiên thiên đại tộc, tề tụ một thân.

"Tước Thần?!" "Các chủ Thiên Điểu Các vậy mà là một con tước điểu sao?" "!!!" "....." Ức vạn vạn sinh linh đều bị con Tước Thần khổng lồ vô cùng trong hình ảnh làm cho chấn kinh.

Hình thái này, thể tích này, còn có quan hệ gì với tước điểu?

Rõ ràng chính là một con dị thú!

Yêu Tộc Cảnh Địa.

Lục Áp sau khi nhìn thấy chân dung của Tước Thần, càng trừng to

đôi mắt kinh khủng vô cùng.

Y dù hóa thành bản thể, so với con Tước Thần này, cũng sẽ trở nên cực kỳ bé nhỏ.

"Một con tước điểu vậy mà lại tu luyện đến thân thể cường đại như vậy?" "Đây rốt cuộc là công pháp gì?" Lục Áp chấn hám.

Đối với Lục Áp vị Tam Túc Kim Ô này mà nói, thân phận tự nhiên là cao hơn Tiên Thiên Phượng tộc.

Dù sao Đế Tuấn Đông Hoàng sinh ra từ Thái Dương Tinh.

Mà Tiên Thiên Phượng tộc chẳng qua là sinh ra từ Tứ đại nguyên tố tiên thiên trong hỗn độn.

Nhưng con Tước Thần này, lại hoàn toàn coi thường cái gọi là Phượng tộc, Tam Túc Kim Ô, những huyết mạch căn nguyên này.

Trùng hợp thành một chủng loại hoàn toàn mới.

Lúc này, Khổng Tuyên sau khi nhìn thấy con Tước Thần này, cũng vô cùng chấn hám.

Đơn giản là lật đổ nhận thức về thần thú từ trước đến nay của y.

"Tước Thần??" "Nghĩ đến chân thân hẳn là một con tước điểu nhỏ bé mới đúng." "Vậy mà có thể tu luyện đến thể tích bàng đại như vậy, sở hữu thực lực khủng bố như thế." Khổng Tuyên hiện giờ đã triệt để thuế biến thành chân hỏa phượng hoàng.

Nhưng trước mặt Tước Thần, vẫn chỉ là một đứa em mà thôi.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm sau khi nhìn thấy thể tích hình thái như vậy của Tước Thần, cũng nhịn không được tặc lưỡi.

"Không ngờ con chim sẻ nhỏ ta cứu bên đường năm xưa, vậy mà

lại biến thành bàng nhiên đại vật như vậy.” “Đúng là vô tâm cắm liễu, liễu thành râm.” “Chỉ là dung mạo này... thật sự không nỡ nhìn thẳng a!” Khóe miệng Lục Phàm giật giật.

Con chim này không ra chim, thú không ra thú, lại còn trụi lủi, nhìn thật sự có chút khủng bố.

Lục Phàm nhanh chóng thu hồi ánh mắt.

Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Xếp Hạng Chiến Lực hạng sáu: Bạch Trọc】 【Bạch Trọc: Vạn Thần Tông Tông chủ, trong Thiên Đạo, thoát ly ngũ hành âm dương.】 【Tưởng thưởng Kim Bảng: Vạn Thần Giới.

Vạn Thần Giới, có thể khai tích một phương thế giới ẩn nấp, truyền thừa một mạch.】 Nội dung kim sắc quyển trục công bố, chợt một đạo tiên linh chi khí nồng đậm bao phủ lấy nó.

Trong kim sắc quyển trục, một đạo hư vô phiêu diểu, bóng lưng cực kỳ huyền ảo dần dần hiện lên.

Nhưng dưới sự bao phủ của tiên linh chi khí, đạo bóng lưng kia cũng nhìn không rõ lắm.

Nhưng từ bóng lưng có thể nhìn ra, người này thân hình cao lớn, lưng rộng eo thon, khí vũ hiên ngang, lại ngạo mạn bất khả nhất thế.

Chỉ lộ ra bóng lưng, liền cho người ta một cỗ tâm thần chi lực cực kỳ chấn hám.

Trên bóng lưng của y, phảng phất nhìn thấy vô tận thần tích.

Mỗi một đạo thần tích đều in khắc trên thân y, khiến thân hình y vô cùng sùng cao.

Một ánh mắt liền khiến chúng sinh linh tâm thần chấn chiến, run rẩy.

Một phần sinh linh tu vi còn thấp hơn đã sớm quỳ bái trên đất.

Tử Tiêu Cung.

"!!" "Người này trên người vậy mà có thần tích!" Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ, lúc này nội tâm cũng đại thụ chấn hám.

Người có thể tu luyện ra thần tích, phải có thực lực như thế nào?

Đáng tiếc, trong kim sắc quyển trục chỉ có một đạo bóng lưng, không thể nhìn rõ chân dung.

Hồng Quân lại liên tục thở dài, liền thu hồi ánh mắt.

Mà lúc này Vạn Thần Tông.

Bạch Trọc đang cầm giới chỉ trong tay.

"Hồng Mông Kim Bảng này lẽ nào là muốn lệnh các phương thế lực đều ẩn nấp trong thế giới tự mình khai tích?

Mà từ bỏ thế giới Hồng Hoang này?" "Mỗi một tưởng thưởng đều là giới chỉ, đều có thể khai tích một phương thế giới, như vậy rất tốt." Bạch Trọc đối với hảo ý của Hồng Mông Kim Bảng cũng không từ chối.

Hiện giờ y thiết lập kết giới, ẩn nấp trong Hồng Hoang, xác thực không quá tiện lợi.

Chương 108

Có thế giới tự mình khai tích, liền không cần cố kỵ quá nhiều.

"Chỉ là, ta còn chưa tìm được ân nhân." "Nghĩ đến, ân nhân cũng là không muốn bị phơi bày, ta liền theo ý chí của ân nhân, tự mình khai tích một phương thế giới, xa lánh phương thế giới Hồng Hoang này vậy." Bạch Trọc tâm thần trấn định, nhanh chóng tiến vào giới chỉ trong tay.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm tự cảm giác được dị động của Hồng Hoang, tâm thần nhanh chóng lướt qua Hồng Hoang.

"Bọn họ đi rồi?" "Thật sự là tự mình khai tích thế giới, truyền thừa thế lực của mình đi rồi." "Như vậy cũng tốt." Lục Phàm cũng không ngăn cản.

Vốn dĩ, y cũng không định hiện thân.

Hiện giờ bọn họ rời khỏi phương thế giới này, Hồng Hoang liền trống trải hơn rất nhiều.

Lúc này hình ảnh Hồng Mông Kim Bảng cũng dần dần tiêu tán.

Tiếp theo liền đến lúc công bố hạng năm!

"Sắp công bố hạng năm của Bảng Xếp Hạng Chiến Lực rồi!" "Còn nhớ khi Bảng Xếp Hạng Thế Lực công bố, hạng hai chính là Vạn Thần Tông, hạng nhất chính là Ẩn Thần Tông." "Dựa theo quy luật này, hạng năm hẳn phải là Tông chủ Ẩn Thần Tông mới đúng." "Không thể nào!!

Ẩn Thần Tông xếp hạng nhất trên Bảng Xếp Hạng Thế Lực vậy mà trong Bảng Xếp Hạng Chiến Lực chỉ có thể xếp hạng năm??"

“.....” Một số tu luyện giả đều không dám tin.

Tồn tại xếp hạng nhất trên Bảng Xếp Hạng Thế Lực, trong Bảng Xếp Hạng Chiến Lực làm sao có thể chỉ có hạng năm? 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Xếp Hạng Chiến Lực hạng năm: Quy Ẩn】 【Quy Ẩn: Ẩn Thần Tông Tông chủ.】 【Tưởng thưởng Kim Bảng: Ẩn Thần Giới.

Ẩn Thần Giới, khai tích một phương thế giới.】 Trong kim sắc quyển trục, một mảnh đen kịt.

Vực sâu u ám vô tận phảng phất đang hút lấy thứ gì đó từ bên ngoài.

Khiến người ta vừa nhìn, liền chỉ còn lại sự lạnh lẽo vô tận.

Tử Tiêu Cung.

Ngay cả Hồng Quân, sau khi nhìn về phía vực sâu đen kịt này, cũng không khỏi rùng mình.

“Tông chủ Ẩn Thần Tông lại thần bí như vậy.” “Hồng Mông Kim Bảng cũng không thể hiện hình ảnh của y sao?” Hồng Quân không khỏi hít sâu một hơi, biểu cảm vạn phần ngưng trọng.

Chiến lực của Tông chủ Ẩn Thần Tông chỉ xếp hạng năm, vậy thì bốn hạng đầu phải có chiến lực khủng bố đến mức nào?!

Hồng Quân vừa nghĩ đến ngay cả Thiên Đạo cũng chưa lên bảng, trong lòng cuối cùng cũng có chút khuây khỏa.

Loại tồn tại thần bí khủng bố như vậy, căn bản không phải bọn họ có thể so sánh.

Triều Ca Vương Cung.

“Tông chủ Ẩn Thần Tông vậy mà chỉ là hạng năm?” “Hạng bốn lại sẽ là ai?” Sắc mặt Đế Tân cũng ngưng trọng.

Dù cho tâm thái có tốt đến mấy, thánh tâm có vững vàng đến mấy, sau khi nhìn thấy những Bảng Xếp Hạng Chiến Lực này, cũng không khỏi rơi vào lo lắng.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đang minh tư khổ tưởng.

"Tông chủ Ẩn Thần Tông làm sao có thể chỉ ở hạng năm??" "Lẽ nào còn có đại năng thần bí khác sao?" Tiếp Dẫn cau mày, trong tâm thần dâng lên sự bất an sâu sắc.

Ánh mắt y chậm rãi nhìn về phía thiên địa Hồng Hoang rộng lớn, chợt cảm thấy vừa xa lạ vừa đáng sợ.

Hồng Hoang này không thể sinh tồn nữa rồi!

Tiếp Dẫn trầm giọng nói.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử đã hoàn toàn nghẹn lời.

Bảng Xếp Hạng Chiến Lực này thật sự quá kích động lo lắng!

Lúc này Thái Thanh Lão Tử đã không còn chút ý chí chiến đấu nào.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này cũng vậy, chỉ là triệu chứng nhẹ hơn Thái Thanh Lão Tử một chút mà thôi.

Hồng Mông Kim Bảng ngay sau đó tiếp tục công bố hạng tiếp theo.【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Xếp Hạng Chiến Lực hạng bốn: Dương Tiễn】【Dương Tiễn: Quan Giang Khẩu】【Tưởng thưởng Kim Bảng: Năm triệu công đức, mười vạn Hỗn Độn Tinh Thạch, mười vạn Hỗn Độn Vực Liệt Hỏa.】 Trong hình ảnh, Dương Tiễn một thân áo giáp bạc, trên có vô tận phù văn khắc họa, toàn thân tán bố kim sắc thần quang.

Phía sau y, một đạo hư ảnh thần quang vạn trượng gần như ngưng kết thành thực thể.

Con mắt dọc trên trán khẽ mở, quang mang lập tức hiển hiện.

Trong kim sắc quyển trục, thân pháp Dương Tiễn như một kim thân.

Hư ảnh phía sau y vẫn bất động, tràn đầy vô tận thần uy.

Chỉ riêng sự xuất hiện của kim thân hư ảnh này, đã đủ khiến Hồng Hoang ức vạn vạn sinh linh đều thần phục triều bái.

"Kim...

Kim thân ngoại hiển!" "Hư ảnh kia vậy mà ngưng tụ cao vạn trượng!" "....." Chúng sinh linh lúc này như nhìn thấy thần linh vậy, nhao nhao hướng về Hồng Mông Kim Bảng triều bái.

Tự phát dâng lên một cỗ sùng kính từ nội tâm.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân chợt đứng dậy.

Y trong mắt ghen tị đến mức nào.

Kim thân ngoại hiển!

Đây rốt cuộc là tu luyện công pháp gì??

Phải biết rằng, trong Hồng Hoang tu luyện ra kim thân không phải là không thể.

Và hiện giờ, toàn thân Hồng Quân huyết dịch đều là kim sắc, xương cốt gân mạch càng bị kim quang bao phủ, thời khắc tôi luyện.

Do hấp thu một tia Thiên Đạo Thần Ấn tác dụng, càng có tử khí không ngừng kích thích Thánh khu, có thể không ngừng tự mình tôi luyện.

Dù là vậy, y cũng chỉ là hiển hóa bên trong!

Kim thân bên trong không phải là kim thân chân chính.

Nhưng hư ảnh phía sau Dương Tiễn đã là kim thân ngoại hiển chân chính!

Hồng Quân làm sao có thể không ghen tị?!!

Tu Di Sơn.

Hai vị Bần đạo Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi nhìn thấy kim thân hư ảnh ngoại hiển khổng lồ cao vạn trượng kia, triệt để dọa đến ngây người!

Đây vẫn là lần đầu tiên từ trước đến nay nhìn thấy kim thân ngoại hiển chân chính!

Vốn tưởng rằng chỉ là truyền thuyết, không ngờ hôm nay lại có thể tận mắt chứng kiến.

"!!!" "Là kim thân ngoại hiển chân chính!" "Tại sao lại là Dương Tiễn?!" "Cái này làm sao có thể?!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân rất khó chấp nhận sự thật này.

Những người khác lên bảng, bọn họ đều có thể chấp nhận.

Dù sao bọn họ đều là tông chủ cường đại một phương.

Dương Tiễn??

Dương Tiễn là ai??

Lại là sản vật của người và tiên!

Huyết mạch không thuần!

Vậy mà lại có thể đạt được thành tựu như vậy??

Dựa vào cái gì?!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề làm sao có thể không ghen tị!

Làm sao có thể không phẫn nộ!!

“Sư huynh, chúng ta nhất định phải tìm được Dương Tiễn, mới có thể biết được bí mật trên người y.” Chuẩn Đề Đạo Nhân sắc mặt nghiêm nghị.

Từ khi Dương Tiễn lần đầu tiên lên bảng, bọn họ đã cảm thấy kỳ lạ.

Lần này vậy mà trực tiếp lên Bảng Xếp Hạng Chiến Lực!

Còn lực áp tông chủ xếp hạng nhất trên Bảng Xếp Hạng Thế Lực!

“Với thiên phú huyết mạch của Dương Tiễn, tuyệt đối không thể đạt được thành tựu như vậy.” “Nhất định là gặp phải cơ duyên gì đó, hoặc giả là được cao nhân chỉ điểm.” “Chỉ là, trong Hồng Hoang ẩn nấp cao nhân thật sự quá nhiều... chúng ta mạo hiểm tìm kiếm e rằng sẽ chọc giận, trước mắt vẫn phải chờ đợi thời cơ thì hơn.” Tiếp Dẫn vẫn vô cùng cẩn thận.

Chuẩn Đề ở bên cạnh gật đầu phụ họa.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lần nữa nhìn thấy Dương Tiễn đăng thượng Hồng Mông Kim Bảng, trong lòng y liền càng thêm không dễ chịu.

Dương Tiễn vốn dĩ nên là đệ tử của Ngọc Đỉnh Chân Nhân để gánh kiếp nạn.

Mà Nguyên Thủy Thiên Tôn thì căn bản chưa từng coi trọng Dương Tiễn có huyết mạch không thuần này.

Nhưng hiện tại, không coi trọng cũng không được!

Người ta trực tiếp là hạng bốn Bảng Xếp Hạng Chiến Lực!

Đừng nói một Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngay cả Hồng Quân,

Dương Tiễn e rằng cũng sẽ không để vào mắt.

Trường Sinh Điện.

“Dương Tiễn?” “Tiểu tử này cũng không tệ.” “Không quản y bao nhiêu, vậy mà tự mình tu luyện ra kim thân ngoại hiển.” Lục Phàm khá hài lòng gật gật đầu.

Chương 109

Từ khi các bảng xếp hạng Hồng Mông Kim Bảng được công bố đến nay, Dương Tiễn đã lên bảng mấy lần rồi.

Lúc này, ánh mắt Lục Phàm nhìn về phía Nhân tộc.

Lại nhìn thấy một cỗ yêu khí đang nhanh chóng tiến về phía Nhân tộc.

Lục Phàm hơi nhíu mày.

"Yêu tộc?" "Yêu tộc lại trắng trợn như vậy là muốn tiến công Nhân tộc sao?" Ánh mắt Lục Phàm khẽ biến, nhẹ nhàng nhéo một cái liền biết được đầu đuôi câu chuyện.

"Hồng Quân... ngươi thật sự không chịu từ bỏ." "Toan tính Nữ Oa không thành, dứt khoát trực tiếp lợi dụng Lục Áp." "Động binh lớn như vậy, nghĩ rằng ngươi là nhất định phải khai mở Phong Thần Lượng Kiếp không thể khác." Lục Phàm lắc đầu, cảm thấy Hồng Quân có chút đáng thương.

Hồng Quân toan tính như vậy, cũng chẳng qua là một trận công cốc.

Đến cuối cùng, vẫn không đấu lại Thiên Đạo.

"Ngươi đã chấp mê bất ngộ, ta liền bồi ngươi chơi đùa một chút." "Những năm tháng Hồng Hoang dài đằng đẵng này, thật sự có chút buồn chán." Lục Phàm vươn vai lười biếng, liền từ Trường Sinh Điện đi ra.

Hiện giờ, Lục Phàm đã không lo lắng cho Nhân tộc nữa.

Y đã thay Đế Tân loại bỏ trận pháp mê hoặc tâm thần, Hồng Quân không thể phát giác.

Lại thêm liên minh với Long tộc, Nhân tộc đủ sức tự mình chống lại kiếp nạn lần này.

"Hiện tại, nên tập trung đề thăng thực lực đệ tử Tiệt Giáo." Lục Phàm từ Trường Sinh Điện bước ra, tính toán thời cơ đã chín muồi.

Y đi thẳng đến quảng trường Bích Du Cung.

Trên quảng trường, một đám đệ tử Tiệt Giáo náo nhiệt phi phàm.

Các đệ tử hoặc là đang diễn luyện trên quảng trường, hoặc là đang tu luyện trong Tam Thiên Tượng Tháp.

Ra vào liên tục thật náo nhiệt.

Từ khi Tam Thiên Tượng Tháp có thể cung cấp cho đệ tử tự do ra vào tu luyện, thực lực tổng thể của đệ tử Tiệt Giáo liền có phần thăng tiến.

Lục Phàm nhìn cảnh tượng này, rất là vui mừng.

Các sư huynh đệ đều hữu hảo giúp đỡ lẫn nhau, cùng nhau tiến bộ.

Các sư tỷ càng là kiên nhẫn chỉ đạo các sư đệ phía dưới, truyền thụ tâm đắc.

Cảnh tượng hưng thịnh như vậy, một phái tường hòa.

Giữa các đệ tử không có phân biệt cao thấp, bất luận căn nguyên, giống như một đại gia đình.

Lục Phàm với tư cách là người ngoài cuộc nhìn như vậy, trong lòng càng dâng lên vô hạn mỹ hảo.

"Tiểu sư đệ, ngươi cuối cùng cũng ra rồi." "Mau đến cùng chúng ta tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp tu luyện." Tam Tiêu nhìn thấy Lục Phàm, mắt tràn đầy kinh hỉ.

Ba người càng là nhanh chóng đi về phía Lục Phàm, như những người chị lớn chu đáo ôm lấy cánh tay Lục Phàm.

"Ba vị sư tỷ, ta cũng chính có ý này." Lục Phàm khẽ cười, biểu hiện vô cùng đạm nhiên.

"Không đúng, tiểu sư đệ, tu vi của ngươi e rằng không thể vào tầng ba." "Bất quá, chúng ta có thể bồi ngươi vào tầng hai thử xem." Bích Tiêu lộ ra nụ cười ngọt ngào, tinh nghịch nháy mắt với Lục Phàm.

"Sư tôn trước đó giao thần mãng kia cho ta tự nuôi, được thần mãng tương trợ, tu vi đề thăng rất nhiều, hẳn là có thể tiến vào tầng ba." Lục Phàm đáp lời đạm nhiên, không nhìn ra bất kỳ sơ hở nào.

Thế là, bốn người liền phi thân đến tầng ba của tháp.

Đa Bảo vừa vặn đang tu luyện ở đó.

Lục Phàm đảo mắt một vòng, liền phát giác Tam Thiên Tượng Tháp này tựa hồ vẫn chưa đủ cấp lực.

Lục Phàm tâm thần vừa động, hai ngón tay hợp lại, chỉ vào bên trong tháp.

Một đạo trận pháp nhanh chóng ngưng tụ thành.

"Ông!" Tam Thiên Tượng Tháp chợt rung chuyển kịch liệt.

Các đệ tử trong tháp đều sắc mặt đại biến.

Tiếp theo, liền cảm thấy linh lực trong tháp dũng mãnh bành trướng gấp trăm lần không chỉ.

"Sư tỷ, sư huynh, Tam Thiên Tượng Tháp này quả nhiên là bảo bối trợ giúp tu luyện." Lục Phàm tán thán một câu.

"Tiểu sư đệ, ngươi mau tu luyện đi!" "Đúng vậy, tiểu sư đệ, tầng ba của tháp này cực kỳ khảo nghiệm tâm thần, ngươi nhất định phải

kiên trì.” Tam Tiêu nói với Lục Phàm một phen cổ vũ.

Đợi mấy người đều tĩnh tọa xong, Lục Phàm mới lại mở mắt.

Y tiếp tục thi pháp.

Tam Thiên Tượng Tháp lại chấn động một lần nữa.

Rất rõ ràng, linh lực lại dũng mãnh gấp trăm lần không chỉ.

Trong không gian, vậy mà có thể thấy từng sợi tử khí đang lưu động.

May mà có Tam Thiên Tượng Tháp này làm cái cớ, để Lục Phàm có thể thuận lợi nhét một số thứ vào.

Hai lần vừa rồi, chính là một trăm nghìn giọt Hỗn Độn Ma Thần tinh huyết thuần túy.

Lần thứ hai, thì là quán nhập Hồng Mông Tử Khí.

Linh lực trong Tam Thiên Tượng Tháp không ngừng cuồn cuộn, tích tụ không dứt.

Hoàn toàn không cần luyện hóa thêm, liền có thể hấp thu toàn bộ những linh lực này.

“Rầm!

Rầm!” Sau khi hấp thu một tia tử khí, tu vi của đệ tử Tiệt Giáo ở tầng tháp thứ nhất lập tức tăng vọt.

Một trận dị tượng kịch liệt đã thu hút các đệ tử đến vây xem.

“Rầm!

Rầm!” Lần lượt các đệ tử khác cũng nối tiếp đột phá tu vi.

Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ!

Thái Ất Kim Tiên trung kỳ!

Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ!

Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong!

Đại La Kim Tiên sơ kỳ!

Đại La Kim Tiên trung kỳ!

Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Một số đệ tử khởi đầu là Thái Ất Kim Tiên, một hơi trực tiếp thăng cấp đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Bên trong Tam Thiên Tượng Tháp, linh lực điên cuồng dũng nhập tạo thành dị tượng như rồng hút nước.

"Ầm ầm ầm!" Động tĩnh này cuối cùng cũng kéo Thông Thiên Giáo Chủ ra.

"!!!" "Chuyện gì thế này?" "Đây... sao tất cả đều đột phá Đại La rồi??" Thông Thiên mặt đầy kinh ngạc đi đến trước Tam Thiên Tượng Tháp.

Mà lúc này, đệ tử tầng thứ hai cũng đang đột phá.

Thái Ất Kim Tiên trung kỳ!

Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ!

Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong!

Đại La Kim Tiên sơ kỳ!

Đại La Kim Tiên trung kỳ!

Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Tương tự, cũng là một hơi trực tiếp phóng thẳng đến Đại La Kim

Tiên đỉnh phong!

"!!!" "Cũng là Đại La Kim Tiên đỉnh phong ư??" Thông Thiên ngẩn người.

Y chưa từng thấy sự thăng tiến tu vi nào như thế này.

Kể từ khi y hóa hình đến nay cũng chưa từng thấy qua.

Sự thăng tiến tu vi vốn phải tuần tự tiệm tiến, vả lại, từ một tiểu cảnh giới đến một đại cảnh giới lớn hơn, luôn cần có một quá trình.

Một hơi trực tiếp thăng đến Đại La đỉnh phong!

Chuyện này...

Thiên phương dạ đàm sao??

Thông Thiên mặt đầy mơ màng.

Các đệ tử khác bên ngoài Tượng Tháp cũng đều ngẩn ngơ.

"Chẳng lẽ là vì tòa Tượng Tháp này?" Thông Thiên cau mày, thực sự bị tốc độ này làm cho giật mình.

"Sư tôn, Tam Thiên Tượng Tháp này quả thật là thần tốc a!" "Không ngờ các sư huynh sau khi vào, tu vi lại thăng tiến nhanh đến vậy!

Rút ngắn rất nhiều thời gian!" "Chúng ta nhất định phải nhanh chóng tu luyện đến Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, để cũng có tư cách tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp." Một số đệ tử có tu vi thấp hơn thầm thề.

Một bảo vật tốt đến vậy, vừa vào liền có thể thoát thai hoán cốt, ai thấy cũng phải động lòng.

Chương 110

Không phải là những đệ tử có tu vi thấp này không thể vào Tượng Tháp.

Mà là linh lực trong Tượng Tháp quá mức cường thịnh, đối với Nguyên Thần và nhục thân đều có khảo nghiệm nhất định.

Cưỡng ép bước vào, nếu Nguyên Thần có thể chống đỡ khảo nghiệm thì cũng được.

Nếu không vượt qua được khảo nghiệm, liền sẽ gặp phải phản phệ, chịu trọng thương.

Thông Thiên thấy các đệ tử đều đã thành tựu cường giả Đại La, trong lòng tự nhiên vui mừng.

Chỉ là, chuyện này còn chưa xong.

Tầng thứ ba!

Đa Bảo, Tam Tiêu sau khi hấp thu vô tận tử khí và tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần, trong cơ thể đã xảy ra biến hóa kịch liệt.

Tuy rằng những thứ này đã hoàn toàn tẩm nhuận Tam Thiên Tượng Tháp.

Hấp thu cũng chỉ là một phần ba trong số đó, nhưng cũng đủ để bọn họ đột phá.

"Rầm!" Chu thân Đa Bảo hình thành một xoáy nước khổng lồ.

Y dẫn đầu đột phá.

Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong!

Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Đa Bảo vậy mà một hơi, trực tiếp từ Chuẩn Thánh trung kỳ bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Ngay sau đó là Tam Tiêu.

Ba người cũng đều từ Chuẩn Thánh sơ kỳ, trực tiếp bước vào Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Trên không Kim Ngao Đảo.

"Ầm ầm ầm!" Vô tận tiên linh chi khí dũng mãnh đổ về từ bốn phương tám hướng.

Dị tượng khổng lồ đã dẫn đến một trận sấm sét vang trời.

Một vòng xoáy hình thành trên cửu thiên vậy mà bao trùm Tam Thiên Tượng Tháp.

"Sát!" Vô tận sấm sét bao bọc trên Tượng Tháp, không ngừng đánh xuống.

Ngọc Hư Cung.

"Tiệt Giáo?" "Chuyện gì thế này?" Nguyên Thủy Thiên Tôn luôn chú ý đến sự thay đổi trên Kim Ngao Đảo.

Khi nhìn thấy dị tượng trên không, y liền nhíu chặt mày.

"Sư tôn, trên Kim Ngao Đảo có đệ tử đột phá." "Nhìn cái thế này, số đệ tử đột phá không ít." Nhiên Đăng đứng bên cạnh bổ sung.

"Chẳng lẽ là vì Tam Thiên Tượng Tháp?" "Tam Thiên Tượng Tháp này có thể rút ngắn thời gian tu luyện, nhưng cũng tuyệt đối không thể một hơi đột phá nhiều như vậy!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhận ra chỗ quỷ dị.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng quan sát được sự biến hóa trên Kim Ngao Đảo.

Khi cảm nhận được vô số đệ tử Tiệt Giáo vậy mà một hơi liên tục đột phá, y vô cùng chấn động.

"Tam Thiên Tượng Tháp vậy mà có uy lực như thế?!" "Ngay cả khi có thể trợ giúp tăng cường tu vi, thì cũng nên tuần tự tiệm tiến mới phải." "Vì sao đệ tử Tiệt Giáo lại một hơi trực tiếp đột phá?!" Thái Thanh Lão Tử cũng cảm thấy không ổn.

Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo vừa đột phá tu vi liền nhân cơ hội này, lại một lần nữa bước vào tầng Tượng Tháp cao hơn.

Đa Bảo, Tam Tiêu bước vào tầng thứ tư.

Các cường giả Đại La đều bước vào tầng thứ ba.

Mỗi tầng của Tượng Tháp, sự phân bố của Hỗn Độn Ma Thần và tử khí cũng tự nhiên càng nồng đậm hơn.

Lục Phàm nhìn các sư huynh sư tỷ đều đang mải mê muốn nhanh chóng tu luyện, nhân cơ hội này cũng nhanh chóng bùng nổ.

"Rầm!" "Oanh!" Chuẩn Thánh đỉnh phong!!

Lục Phàm gần như trong nháy mắt đã phóng thích cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Làm như vậy, không làm lộ thân phận, cũng sẽ không gây nghi ngờ.

Rất tốt!

Lục Phàm khẽ nhếch môi cười.

Mà lúc này, Thông Thiên đứng dưới Tượng Tháp nhìn cảnh tượng

tiếp nối không ngừng này, hoàn toàn ngây người.

"Chuyện gì thế này??" "Không ngừng lại được sao??" Thông Thiên vừa kinh ngạc vừa mừng rỡ, lại cảm thấy khó hiểu.

Sự thăng tiến tu vi này thực sự quá biến thái!

Các đệ tử Tiệt Giáo vừa đột phá đến Đại La đỉnh phong, sau khi tiến vào tầng Tượng Tháp thứ ba, vậy mà trực tiếp thăng tiến đến Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Mà lúc này, linh lực cần có lại càng nhiều hơn.

Tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần và Hồng Mông tử khí đang nhanh chóng tiêu hao.

"!!!" "Lại thành Chuẩn Thánh??

Lại còn đỉnh phong?!" "Chuyện này..." Thông Thiên kinh ngạc đến mức cắm suýt rớt xuống.

Y hoàn toàn không phản ứng kịp a!

Tình huống này, ta cũng chưa từng gặp qua a!

Thông Thiên lại một lần nữa ngây người!

Xem ra, hai phần ba đệ tử Tiệt Giáo đều đã trở thành cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong!!!

Ngọc Hư Cung.

"!!!" "Đều đột phá đến Chuẩn Thánh đỉnh phong??" "Làm sao có thể?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn sự thăng tiến tu vi không ngừng nghỉ của Tiệt Giáo, vừa tức vừa vội.

Ngay cả khi Tiệt Giáo có Kim Bảng tưởng lệ, có thể phân phát cho đệ tử Tiệt Giáo.

Nhưng những thứ đó đều cần phải luyện hóa mới có thể hấp thu.

Huống hồ căn cứ vào tu vi cao thấp, loại tưởng lệ Kim Bảng cao cấp này, không phải tu vi bình thường là có thể hoàn toàn luyện hóa.

Càng không thể trong thời gian ngắn như vậy mà đột phá!

Điều này hoàn toàn không thể!

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng nhìn thấy dị tượng ngày càng biến thái của Kim Ngao Đảo.

Cả Kim Ngao Đảo gần như bị từng lớp từng lớp tiên linh chi khí dày đặc bao phủ.

Tiên linh chi khí trong phạm vi ức vạn vạn dặm đều đang điên cuồng dũng nhập vào Tam Thiên Tượng Tháp.

"Tốc độ đột phá của đệ tử Tiệt Giáo này thật sự quá biến thái!" "Rốt cuộc là chuyện gì thế này?" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều ngây người.

Đồng thời nội tâm tràn đầy ghen ghét và căm ghét.

Tiệt Giáo đây là muốn vượt mặt đường vòng sao??

Mà lúc này, bên trong Tam Thiên Tượng Tháp.

Các đệ tử Tiệt Giáo sau khi đột phá đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, đều lần lượt từ trong tháp đi ra.

"Đệ tử bái kiến sư tôn!" Một đám đệ tử đột phá đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, quả thật là thoát thai hoán cốt.

Mỗi cỗ khí thế Chuẩn Thánh đỉnh phong hùng hậu càng làm cả Kim Ngao Đảo trở nên hùng vĩ hơn không ít.

Các đệ tử đồng thanh cao hát, càng thêm ý khí phong phát.

"Tốt tốt tốt!" "Rất tốt!" "Ha ha ha ha..." Thông Thiên ngửa đầu

cười lớn.

Kể từ khi thành lập Tiệt Giáo đến nay, hôm nay tuyệt đối là ngày y vui vẻ nhất.

Nhìn ra xa, những đệ tử Chuẩn Thánh đỉnh phong này có đến hàng trăm người.

Có thể nói là hoàn toàn nghiền ép cái gọi là Thập Nhị Kim Tiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Thông Thiên tự nhiên trong lòng thống khoái!

Đồng thời, Hồng Mông Kim Bảng đang tỏa ra dị sắc.

"Sát!" Một cột sét đánh xuống.

Cửu thiên lập tức như bị xẻ đôi.

"Hồng Mông Kim Bảng lại sắp công bố bảng danh sách mới!" "Lần này không biết lại công bố bảng danh sách gì đây??" "..." Ức vạn vạn sinh linh đều một lần nữa phấn chấn. 【Hồng Mông Kim Bảng lần này công bố Nội Cuộn Bảng!】 【Nội Cuộn Bảng là cạnh tranh nội bộ phi lý tính, phàm những ai lên bảng đều là cạnh tranh ác ý phi lý tính, nặng nề được mất.】 【Bảng danh sách này chỉ thu lục mười tồn tại đứng đầu Hồng Hoang.】 【Phàm những ai lên bảng đều có Kim Bảng tưởng lệ.】 Nội dung bảng danh sách công bố, không ít sinh linh đều rơi vào một trận mơ hồ.

"Nội Cuộn?" "Vậy bảng danh sách này hình như không phải là gì tốt." "Đại năng chân chính ai lại đi Nội Cuộn??" "..." Một số tu luyện giả không nhịn được mà châm chọc.

Nếu đã lên Nội Cuộn Bảng này, chẳng phải là làm lộ tâm tính sao?

Lại còn tăng thêm nỗi lo về cạnh tranh ác ý của Hồng Hoang ư?!

Tiên linh chi khí của Hồng Hoang tuy nồng đậm dồi dào, phân tán

khắp nơi trong Hồng Hoang, nhưng cũng có số lượng nhất định, chứ không phải vô tận.

Mà Nội Cuộn sẽ tiêu hao rất lớn tiên linh chi khí trong Hồng Hoang.

Cực kỳ bất lợi cho sự phát triển lâu dài.

Chương 111

Lúc này bảng danh sách này được công bố, chúng sinh đều ý thức được sự nghiêm trọng.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, thần sắc biến hóa khôn lường.

"Nội Cuộn Bảng?" "Ta đối với tu hành quả thực cực kỳ coi trọng, nhưng cũng chưa đến mức Nội Cuộn." "Nội Cuộn Bảng lần này, biểu hiện sự cạnh tranh ác ý quá mức chỉ là sự vô năng." "Tây Phương Nhị Thánh của chúng ta tất nhiên sẽ không lên bảng." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nghĩ đến bài học của bảng Phúc Hắc trước đây, dẫn đến khí vận thất thoát.

Càng làm hư danh tiếng của Tây Phương Giáo rất nhiều.

Lần này, bọn họ không cần Kim Bảng tưởng lệ cũng được.

Bảng Nội Cuộn này tuyệt đối không thể lên.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử khẽ ngước mắt, thần tình hơi tiều tụy.

"Nội Cuộn?" "Bần đạo vốn chú trọng vô vi, tự nhiên cũng sẽ không lên bảng." "Ai thích lên bảng này thì cứ lên đi." Thái Thanh Lão Tử hiện giờ phúc bối thụ địch (bị kẻ thù vây hãm).

Đệ tử duy nhất Huyền Đô vẫn lạc.

Nhân tộc vậy mà liên hợp với Long tộc phản bội Nhân Giáo.

Y lúc này chỉ nên ít lộ diện thì hơn.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn bảng danh sách lần này được công bố trên Hồng Mông Kim Bảng, một đầu mù mịt.

"Nội Cuộn Bảng?" "Nội Cuộn?!!" Ngay cả khi có chú giải trên Hồng Mông Kim Bảng, y đối với thuyết Nội Cuộn này cũng cực kỳ không tán thành.

"Nội Cuộn thì sao?!" "Sao lại là cạnh tranh ác ý?!" "Nếu ta có thể lên Nội Cuộn Bảng, tất sẽ lấy đó làm kiêu hãnh." Nguyên Thủy Thiên Tôn thần tình toát ra dị sắc.

Mà lúc này, trên Hồng Mông Kim Bảng tỏa ra từng đạo kim sắc quang mang.

Chữ viết cũng dần dần bắt đầu hiện ra. 【Hồng Mông Kim Bảng Nội Cuộn Bảng đệ thập danh: Trấn Nguyên Tử】 【Trấn Nguyên Tử: trồng nhân sâm quả để tăng tiến tu vi, từng ghi lại một ngày ăn hai mươi quả nhân sâm, còn tìm kiếm linh dược tiên dịch khắp nơi để giúp cây nhân sâm quả lớn nhanh.

Chỉ số lo lắng: ba sao, Chỉ số Nội Cuộn: ba sao.】 【Kim Bảng tưởng lệ: một giọt Tinh Hoa Nhân Sâm Quả.

Tinh Hoa Nhân Sâm Quả do một vạn quả nhân sâm luyện hóa thành, ngưng tụ thành một giọt tinh hoa.】 Ngay sau đó, trên cuộn kim sắc vậy mà xuất hiện hình ảnh Trấn Nguyên Tử một hơi liên tục ăn hai mươi quả nhân sâm.

Trấn Nguyên Tử một thân đạo bào màu xám, nhìn hai mươi quả nhân sâm xếp gọn gàng trước mặt, vậy mà lộ ra vẻ vô cùng khao khát, vồ vập nuốt chửng hai mươi quả nhân sâm một hơi.

Đâu còn nửa phần dáng vẻ Địa Tiên Chi Tổ!

Rõ ràng chỉ là một tên tham ăn đói khát.

Ức vạn vạn sinh linh nhìn hình tượng Trấn Nguyên Tử như vậy,

đều không nhịn được ôm bụng cười lớn.

"Không ngờ Trấn Nguyên Tử lại có một mặt như thế." "Với chúng ta những sinh linh này cũng chẳng có gì khác biệt..." "Thật sự là lo lắng a!" "Vậy mà một hơi ăn hết hai mươi quả nhân sâm!" "Chậc chậc chậc..." "..." Chúng sinh đối với hành vi này trước tiên là một trận trào phúng, sau đó liền phát ra sự khinh miệt.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng mặt đầy kinh ngạc.

Hồng Mông Kim Bảng này vậy mà còn trực tiếp phóng ra hình ảnh??

Chẳng phải là mất hết hình tượng sao?!

Ngay cả Thánh nhân, cũng có một mặt cực kỳ riêng tư.

Hồng Mông Kim Bảng sao lại trực tiếp phóng ra?

"Nếu Tây Phương Nhị Thánh chúng ta lên Nội Cuộn Bảng, chẳng phải cũng phải phóng ra hình ảnh sao?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân vừa nghĩ đến điều này, liền mặt đầy xấu hổ.

Thế này thì làm sao ra ngoài diện kiến sinh linh Hồng Hoang được?!

Ngũ Trang Quán.

"!!!" Trấn Nguyên Tử thần sắc đại động, đồng tử co rút, vẻ mặt tâm can nguội lạnh.

Mặt y lập tức như bị lửa thiêu.

"Đây không phải là hình ảnh ta ăn nhân sâm quả sao??" "Hồng Mông Kim Bảng vì sao lại phóng ra??" "Cái này... cái này làm sao mà làm được??" "Chẳng lẽ Hồng Mông Kim Bảng này đang giám thị mọi hành động của ta sao?" Trấn Nguyên Tử chỉ cảm thấy thể diện đều

mất sạch.

Hoàn toàn mất đi thể diện của một Địa Tiên Chi Tổ, trở thành trò cười của chúng sinh Hồng Hoang.

"Ai nha nha!!" Trấn Nguyên Tử sốt ruột đến mức đi vòng vòng tại chỗ, mặt càng đỏ bừng.

Lúc này y hận không thể tìm một khe đất chui vào thì tốt hơn.

Y đối với người ngoài luôn thân thiện hòa nhã, vả lại ngôn hành cử chỉ đều là lễ độ.

Nhưng người trong hình ảnh này...

Trấn Nguyên Tử ngay cả chính mình cũng không dám nhận!

Huống hồ y cũng đang dùng góc nhìn thứ ba để nhìn chính mình.

Càng nhìn càng thấy xong đời!!!

Lúc này, Kim Bảng tưởng lệ được phát phóng.

Một giọt tinh túy óng ánh, dịch tinh hoa nhân sâm quả kim quang rực rỡ liền ở trước mắt.

Giọt tinh hoa dịch nồng đậm kia tựa như bảo thạch, lấp lánh thứ ánh sáng kỳ dị.

"Ta ăn nhân sâm quả, Hồng Mông Kim Bảng liền thưởng lệ tinh hoa nhân sâm quả này, đúng là trêu ngươi!

Là châm biếm!" Trấn Nguyên Tử nói vậy, nhưng vẫn thu lấy giọt tinh hoa dịch này.

Khoảnh khắc dung nhập vào cơ thể, một cỗ linh lực cực kỳ thuần hậu kinh người liền tràn khắp toàn thân.

"Ong!" Trên đỉnh đầu Trấn Nguyên Tử, một xoáy nước linh khí sâu trăm trượng, điên cuồng tràn vào cơ thể y.

Y chỉ cảm thấy pháp lực trong cơ thể lại tăng trưởng rất nhiều.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thu tầm mắt từ Ngũ Trang Quán về, biểu tình vẫn nghiêm túc.

"Dịch tinh hoa nhân sâm quả, quả nhiên danh bất hư truyền." "Tu vi của Trấn Nguyên Tử đã bước vào Chuẩn Thánh đỉnh phong, không thể tinh tiến thêm, thì tăng cường pháp lực là được." Nguyên Thủy Thiên Tôn lẩm bẩm.

Hồng Mông Kim Bảng lại một lần nữa công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Nội Cuộn Bảng đệ cửu danh: Minh Hà Lão Tổ】 【Minh Hà Lão Tổ: sinh ra từ U Minh Huyết Hải, bạn sinh sát lục đại đạo, điên cuồng tăng tiến tu vi bằng cách sát lục, thậm chí sát lục thành phong, đến mức thôn phệ Huyết Hải.】 【Kim Bảng tưởng lệ: Tinh Hoa Huyết Hải.

Tinh Hoa Huyết Hải, ngưng tụ huyết dịch của vô số sinh linh chứa oán niệm sát phạt khí tức luyện hóa thành, là dịch thể tinh hoa mang sát phạt sát khí mạnh nhất.

Một giọt có thể ăn mòn Thánh nhân.】 Trong cuộn kim sắc, Minh Hà Lão Tổ một thân trường bào đen bên ngoài, đỏ bên trong.

Lúc đó y mặt mày hung tợn, thậm chí có chút vặn vẹo.

Sau một trận cười nanh ác, y vậy mà thân hình mạnh mẽ lao thẳng vào U Minh Huyết Hải, điên cuồng hấp thụ vô tận ô trọc chi khí trong Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ vốn sinh ra trong U Minh Huyết Hải này, hấp thụ những ô trọc sát khí này ngược lại còn có ích cho y.

Một trận huyết vụ bay khắp trời cuốn theo khí tức ô trọc mờ tối.

Cảnh tượng trong hình ảnh quả thực không đành lòng nhìn thẳng.

Cho đến khi hình ảnh tan biến, ức vạn vạn sinh linh đều bị hình ảnh ô trọc không chịu nổi vừa rồi làm cho có bóng ma tâm lý.

"Quá ghê tởm!" "Không ngờ Minh Hà Lão Tổ lại thôn phệ những thứ này..." "Không mắt nhìn nổi!!" "Đều Nội Cuộn đến mức này rồi sao?" "..." Sinh linh Hồng Hoang có thể nói là tập thể buồn nôn.

Trong U Minh Huyết Hải.

"..." Minh Hà Lão Tổ tự nhiên cũng đã nhìn thấy hình ảnh vừa rồi.

Nhưng đối với cảnh tượng đó, Minh Hà Lão Tổ lại không cảm thấy gì.

"Lão tổ rốt cuộc cũng lên Hồng Mông Kim Bảng!" "Ha ha ha..." Minh Hà Lão Tổ ngửa mặt lên trời cười dài, cuối cùng cũng mãn nguyện.

Đợi tưởng lệ vừa phát ra, y liền lập tức nuốt chửng nó.

"Oanh!" Minh Hà Lão Tổ chu thân bùng phát ra một cỗ sát khí màu đen.

Pháp lực trong cơ thể càng không ngừng chảy vào hồ hải ở Đan Điền.

Tuy nhiên, chỉ một chút tưởng lệ như vậy, căn bản không thể thỏa mãn Minh Hà Lão Tổ.

"Vì sao tưởng lệ của Nội Cuộn Bảng lại ít ỏi đến vậy??" "Người khác đều là tưởng lệ cấp Thiên Đạo, đến ta lại là những thứ tăng cường pháp lực." Trong Hồng Hoang, pháp lực cố nhiên trọng yếu, nhưng quan trọng nhất vẫn là tu vi.

"Kim Bảng tưởng lệ, là thứ duy nhất có thể giúp ta đột phá Chuẩn Thánh, bước vào Thánh nhân." "Nữ Oa có thể có được bảo vật tu

luyện cấp Thiên Đạo, ta cũng tất nhiên có thể có được huyết mạch căn nguyên Thánh nhân!" Trong lòng Minh Hà Lão Tổ dâng lên đầy bất mãn và không cam lòng.

Bích Du Cung.

Thông Thiên lúc này mặt đầy vạch đen.

"Nội Cuộn Bảng?" "Vậy Tiệt Giáo..." Thông Thiên nhìn một đám đệ tử Tiệt Giáo đã thăng cấp Chuẩn Thánh trước mặt, rơi vào trầm mặc.

Nếu nói đến Nội Cuộn, e rằng không có ai Nội Cuộn hơn đệ tử Tiệt Giáo.

Đến lúc đó, cả Hồng Hoang ức vạn vạn sinh linh đều sẽ biết Tiệt Giáo chỉ trong một ngày ngắn ngủi, gần hai phần ba đệ tử đều thăng cấp thành Chuẩn Thánh.

Đến lúc đó, chẳng phải sẽ gây ra động loạn gì sao??

Trong lòng Thông Thiên có chút bất an.

Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Nội Cuộn Bảng đệ bát danh: Côn Bằng】【Côn Bằng: liên tục bế quan hàng vạn nguyên hội.】【Kim Bảng tưởng lệ: một phần mảnh vỡ pháp tắc Không Gian.

Mảnh vỡ pháp tắc Không Gian, một khi hấp thu dung hợp lĩnh ngộ pháp tắc trong đó, liền có thể nhanh chóng xuyên toa bằng sức mạnh Không Gian, đạt đến tốc độ chưa từng có, ngay cả Thánh nhân cũng không thể đuổi kịp.】 Trên cuộn kim sắc, vị trí của Côn Bằng bị lộ tẩy hoàn toàn.

Chương 112

"Ong!" Côn Bằng cảm thấy không ổn, lập tức mở to hai mắt.

"Lên bảng!" Côn Bằng thần sắc phấn chấn, mừng rỡ khôn xiết.

Nhưng nhìn lại, lập tức mắng thầm: "Lộ rồi!" Côn Bằng sau khi nhận tưởng lệ, liền thân hình cực nhanh, triển khai đôi cánh rộng vạn dặm, khuấy động hư không chấn động kịch liệt, nhanh chóng rời khỏi Bắc Hải.

"Côn Bằng!" "Lần này ta xem ngươi làm sao trốn?!" "Giao ra Hà Đồ Lạc Thư!" Lục Áp sau khi tìm được vị trí của Côn Bằng trên Hồng Mông Kim Bảng, liền cực tốc truy đuổi.

Lúc này Lục Áp, pháp lực đã không thể dùng lời lẽ thông thường để hình dung.

Y sát tâm đại khởi, trấn áp Côn Bằng suốt đường.

Trên cửu thiên, Côn Bằng và Lục Áp liền nhanh chóng triển đấu với nhau.

"Oanh!" Côn Bằng dung hợp pháp tắc Không Gian.

Đáng tiếc, lĩnh ngộ pháp tắc Không Gian này cũng cần một ít thời gian, chứ không phải hiện tại liền có thể sử dụng.

"Rầm!" Thân hình Lục Áp hóa thành một con Tam Túc Kim Ô phóng thích vô tận hắc khí.

"Thương!" Một tiếng kêu chói tai vang vọng cửu thiên.

Thái Dương Chân Hỏa phun trào ra, cửu thiên lập tức như bị một biển lửa bao phủ.

Ngọn lửa này không phải là lửa bình thường, mà là Thái Dương

Chân Hỏa.

Biển lửa mênh mông nhanh chóng làm bốc hơi mấy vùng biển của Hồng Hoang.

Ngọn lửa như một con cự long, gầm thét đuổi theo Côn Bằng.

“Côn Bằng!

Còn không giao ra Hà Đồ Lạc Thư!” Lục Áp lại một lần nữa cảnh cáo.

Côn Bằng thần sắc hơi biến.

Y tự biết nếu giao ra Hà Đồ Lạc Thư, đó mới chính là đường chết.

Lục Áp sớm đã mất hết kiên nhẫn.

“Oanh!” Lại một con hỏa long cuốn theo Thái Dương Chân Hỏa nhanh chóng trấn áp Côn Bằng.

Nhìn thấy hỏa long đã thôn phệ tới, đồng tử Côn Bằng đột nhiên co rút.

“A!!” Tiếng kêu thảm thiết cuối cùng đầy đau đớn, toàn thân đều bị Thái Dương Chân Hỏa bao phủ.

Cuối cùng vậy mà hóa thành một làn khói, vẫn lạc ngay tại chỗ!

“!!!” “Không ngờ thủ đoạn của Lục Áp lại độc ác đến vậy.” Tây Phương Nhị Thánh ngước mắt nhìn toàn bộ quá trình, trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc.

“Yêu tộc đã không còn là điều nhỏ nhặt nữa.” “Chúng ta sau này còn cần cẩn thận.” Tiếp Dẫn Đạo Nhân trầm giọng nói.

Sau một đoạn nhạc đệm nhỏ, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.

Ánh mắt của ức vạn vạn sinh linh cũng một lần nữa bị Kim Bảng

hấp dẫn. 【Hồng Mông Kim Bảng Nội Cuộn Bảng đệ thất danh: Lục Áp】 【Lục Áp: liên tục bế quan tu luyện hàng vạn nguyên hội, mang huyết hải thâm thù của Yêu tộc, coi việc làm Yêu tộc lớn mạnh là nhiệm vụ của mình.

Chỉ số lo lắng: bốn sao, Chỉ số Nội Cuộn: bốn sao.】 【Kim Bảng tưởng lệ: Hạt giống Tinh Hoa Thái Dương Chân Hỏa.

Hạt giống Tinh Hoa Thái Dương Chân Hỏa, có thể tăng cường mười thành pháp lực.】 Trên cuộn kim sắc, Lục Áp xuất hiện với hình ảnh toàn thân cháy đen.

Đôi mắt y phóng ra Thái Dương Chân Hỏa, toàn thân lại bị Thái Dương Chân Hỏa bao phủ, một cỗ khí thế cực kỳ cường hãn trong nháy mắt bùng nổ.

"Không hổ là con của Yêu Đế!" "Yêu tộc quả nhiên không thể khinh thường..." "..." Một số tu luyện giả không nhịn được thì thầm to nhỏ, đầy kiêng kỵ đối với Yêu tộc.

Dù sao Yêu tộc sau khi rút lui khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang, liền đặc biệt không được tu luyện giả ưa chuộng.

Đa số tu luyện giả càng dùng những Yêu tộc này để tế kiếm.

Một lời không hợp liền một câu một tiếng yêu nghiệt dễ dàng chém giết.

Đều là sinh linh Hồng Hoang, nhưng lại bị coi là nguồn gốc của vạn ác.

Nhưng hiện tại, Yêu tộc lại có xu thế lật mình.

Sau một hồi nghị luận nhỏ, mọi người mới một lần nữa ngước mắt nhìn về Hồng Mông Kim Bảng. 【Hồng Mông Kim Bảng Nội Cuộn Bảng đệ lục danh: Nữ Oa】 【Nữ Oa: Đại Địa Chi Mẫu, vá trời tạo người, bạn sinh Đại Đạo Tạo Sinh, ẩn lui về Oa Hoàng Cung

chỉ lo tu luyện.

Chỉ số lo lắng: bốn sao, Chỉ số Nội Cuộn: năm sao.】【Kim Bảng tưởng lệ: Đại Địa Chi Tinh.

Đại Địa Chi Tinh, có thể tăng cường một trăm thành pháp lực.】Oa Hoàng Cung.

"???" "Ta lại lên Nội Cuộn Bảng??" "Ếch..." Trên khuôn mặt mỹ lệ thanh triệt của Nữ Oa tràn đầy vạch đen.

Nàng chưa từng ác ý cạnh tranh gì, cũng căn bản không lo lắng gì.

Có phải là làm nhầm rồi không???

Nữ Oa có chút không vui.

Nàng khẽ nhíu mày, nhìn kỹ miêu tả trên Hồng Mông Kim Bảng.

"...chỉ lo tu luyện..." "Chẳng lẽ là nói ta tuy tạo ra nhân tộc nhưng lại không quản sinh tử của nhân tộc?" "Thân là Yêu tộc, nhưng lại không bảo vệ Yêu tộc chu toàn?" Nữ Oa ngập ngừng tự nhủ, lập tức thẹn thùng không thôi.

Nếu là vậy, thì Hồng Mông Kim Bảng cũng không sai.

Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục.【Hồng Mông Kim Bảng Nội Cuộn Bảng đệ ngũ danh: Tiếp Dẫn Đạo Nhân】...【Hồng Mông Kim Bảng Nội Cuộn Bảng đệ tứ danh: Chuẩn Đề Đạo Nhân】...

Cho đến khi công bố đến đệ tứ danh, ức vạn vạn sinh linh đều bày tỏ mình đã học được.

Ngay cả Thánh nhân còn Nội Cuộn như vậy, bọn họ còn có lý do gì để không nỗ lực chứ??

Bích Du Cung.

Thông Thiên lúc này hoảng hốt.

Chỉ còn lại top ba chưa công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Nội Cuộn Bảng đệ tam danh: Thái Thanh Lão Tử】 【Thái Thanh Lão Tử: thanh tịnh vô vi, thực chất là tự mình tránh né Nội Cuộn tu luyện, còn luyện chế đan dược để giúp mình đột phá.】 【Kim Bảng tưởng lệ: Vô Thượng Đạo Đan.

Vô Thượng Đạo Đan, có thể giúp đột phá một đại cảnh giới tu vi.】 Trong hình ảnh, Thái Thanh Lão Tử đang đêm ngày luyện chế đan dược.

Ngoài bế quan tu luyện, thời gian còn lại hoặc là luyện chế đan dược, hoặc là phục dụng đan dược, rồi lại luyện hóa.

Cứ thế tuần hoàn lặp đi lặp lại.

"!!!" "Cái gì?!" "Thái Thanh Thánh nhân luyện chế đan dược thực tế là vì bản thân tiện đột phá sao??" "Thì ra Thái Thanh Thánh nhân chỉ thu một đệ tử, vậy mà là vì lười bồi dưỡng đệ tử, làm lỡ thời gian của mình??" "..." Chúng sinh đều nhận ra chân tướng.

Thì ra Thái Thanh Thánh nhân là người như vậy.

Thanh tịnh vô vi gì chứ!

Chẳng qua là vì bản thân tu luyện mà thôi, còn mọi biểu hiện đều làm ra cho người ngoài xem.

Đúng là kẻ tâm cơ!!

Trong lòng chúng sinh đều là một trận thêm dầu vào lửa.

"Không biết, đệ nhị danh lại là kẻ ngoan độc nào đây!" "..." Bát Cảnh Cung.

"..." Thái Thanh Lão Tử sau khi nhìn thấy mình lên bảng đệ tam danh, sắc mặt càng như gan heo.

Y còn cần thể diện nữa không?!

Cái này đều công bố ra ngoài!

Y, một vị Thánh nhân, xem như đã hoàn toàn mất hết thể diện.

Thái Thanh Lão Tử thở dài một tiếng. 【Hồng Mông Kim Bảng Nội Cuộn Bảng đệ nhị danh: Nguyên Thủy Thiên Tôn】 【Nguyên Thủy Thiên Tôn: người hiếu thắng nhất trong Tam Thanh, cũng là người hiếu thắng nhất, vì đạt mục đích không từ thủ đoạn, bán Nguyên Thần, khắc ấn nô tự, bị Thánh nhân khinh thường.】 【Kim Bảng tưởng lệ: KHÔNG】 Trong hình ảnh, Nguyên Thủy Thiên Tôn đang quỳ bái dưới đất, cầu xin Quy Nhất Đạo Nhân.

Cuối cùng, Nguyên Thần bị khắc ấn một chữ "nô".

Toàn bộ quá trình, Hồng Mông Kim Bảng đều công bố ra ngoài.

"..." Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này tức giận đến mức toàn thân run rẩy.

Y nghiến răng, hận không thể xé nát cuộn kim sắc khổng lồ trước mắt cho hả dạ.

Vì sao công bố đến lượt y lại không có tưởng lệ?!

Bảng Nội Cuộn này quả nhiên không phải bảng tốt!

Phàm ai lên bảng đều bị một trận chê cười.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận không cách nào phát tiết.

Loại trải nghiệm bị công khai xử hình này, y thực sự không muốn trải qua lần thứ ba!

Đệ nhị danh công bố xong, lập tức đến đệ nhất danh.

Ức vạn vạn sinh linh đều lúc này sôi trào.

"Đệ nhất danh Nội Cuộn Vương!

Không biết sẽ là ai đây??" "Mấy vị Thánh nhân đều đã lên bảng,

hình như chỉ có Thông Thiên Thánh nhân còn chưa lên bảng, không phải là Thông Thiên Thánh nhân chứ??? ” “Theo ta thấy, chắc phải là Hồng Quân Đạo Tổ mới đúng.” “Chắc phải là Thiên Đạo mới đúng!” “Chắc phải là Quy Nhất Đạo Nhân...” “...” Mọi người đều kịch liệt nghị luận, thậm chí không ít người còn phát sinh tranh chấp.

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng cảm thấy căng thẳng một cách khó hiểu.

Chương 113

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng cuối cùng cũng một lần nữa ngưng tụ chữ viết kim sắc. 【Hồng Mông Kim Bảng Nội Cuộn Bảng đệ nhất danh: Thông Thiên】【Thông Thiên: đệ tử Tiệt Giáo vạn tiên triều bái, gần một trăm người thăng tiến Chuẩn Thánh đỉnh phong, là giáo phái có đệ tử đông đảo nhất và thực lực mạnh nhất.】【Kim Bảng tưởng lệ: Vạn Thông Thần Bút.

Vạn Thông Thần Bút, pháp bảo công kích, có thể đối kháng Thiên Đạo.】 Trên cuộn kim sắc, cảnh tượng đệ tử Tiệt Giáo tràn vào Tam Thiên Tượng Tháp, đột phá đến Chuẩn Thánh đỉnh phong hiện ra trước mắt ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang.

Vòng xoáy linh lực ngưng tụ trên cửu thiên điên cuồng bị Tam Thiên Tượng Tháp hấp thu.

Một đám đệ tử Tiệt Giáo liên tục đột phá, khủng bố như vậy.

Hình ảnh vừa xuất hiện, toàn bộ sinh linh Hồng Hoang đều chấn động sôi trào.

Mức độ chấn động này, tựa như còn kinh ngạc hơn bất cứ sự kiện nào.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại một lần nữa nhìn thấy cảnh tượng này, cũng không khỏi trợn tròn hai mắt.

Trừ ghen tỵ, đố kỵ, hận thù, thì không làm gì được.

Trơ mắt nhìn thực lực đệ tử Tiệt Giáo như vậy, trong lòng tự nhiên vô tận không cam lòng.

“Điều này tuyệt đối không thể!” “Trong một ngày liền đột phá đến

Chuẩn Thánh đỉnh phong, bất cứ ai cũng không thể làm được!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mặt đầy vẻ không dám tin.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Cùng là bị phơi bày Nội Cuộn!

Tại sao cái Nội Cuộn của Thông Thiên lại phô trương đến mức này?!

Nguyên Thủy Thiên Tôn thực sự không thể chịu đựng được.

Bất kể là vì lý do gì, những đệ tử Tiệt Giáo đó đều là nhờ tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp mới có thể đột phá như vậy.

Chuyện tốt như vậy, sao có thể để Thông Thiên độc chiếm?

"Chỉ là, một mình ta đi, Thông Thiên tất nhiên sẽ không dễ dàng đáp ứng.

Vẫn cần lôi kéo thêm một vài người." Nguyên Thủy Thiên Tôn liền hóa thành hồng quang, hạ xuống Tu Di Sơn.

"Sư huynh!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có chút kinh ngạc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hiếm khi tự mình đến Tây Phương.

"Nhị vị sư đệ, Tiệt Giáo lên bảng, hai vị có suy nghĩ gì chăng?" Nguyên Thủy Thiên Tôn dò hỏi.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tự nhiên là tâm lĩnh thần hội (hiểu ý).

"Sư huynh, Tam Thiên Tượng Tháp này bất luận là vì nguyên nhân gì, đều khiến đệ tử Tiệt Giáo đột phá, chuyện tốt như vậy đương nhiên phải đem ra chia sẻ." Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu, ba người liền đạt thành nhất trí.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm sau khi ra khỏi Tam Thiên Tượng Tháp, liền sớm trở về.

"Ba kẻ này vậy mà đã đến." Lục Phàm khẽ nhếch môi cười.

Đúng lúc tìm một cơ hội, có thể diệt đi uy phong của Xiển Giáo.

Mượn sức đệ tử Tiệt Giáo hiện tại, diệt sạch đám đệ tử Xiển Giáo, dọn dẹp lũ châm ngòi Phong Thần Lượng Kiếp.

Đợi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đến, Lục Phàm cũng bước ra từ Trường Sinh Điện.

Ba người vừa hạ xuống quảng trường Bích Du Cung, liền bị một đám cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong bao vây.

Khí thế Chuẩn Thánh đỉnh phong hùng dũng bàng bạc, ngưng tụ thành một cỗ lực trấn áp vô hình.

Tuy nói dưới Thánh nhân, Chuẩn Thánh chẳng qua chỉ là một đám kiến hôi.

Nhưng cảnh tượng năm sáu trăm cường giả Chuẩn Thánh này, ngay cả Thánh nhân cũng có chút kinh ngạc.

Chuẩn Thánh giờ lại như rau cải trắng sao?

"Các ngươi lại đến làm gì?" Thông Thiên vô thức cảnh giác.

"Sư đệ, Tam Thiên Tượng Tháp bảo vật như vậy, có thể cho Xiển Giáo của ta mượn dùng một lần không?" Nguyên Thủy Thiên Tôn đi thẳng vào vấn đề, cũng lười khách sáo.

Nếu Thông Thiên không đồng ý, y liền liên hợp các thế lực Hồng Hoang đến quấy rối.

Y không tin Thông Thiên có thể vì một cái Tam Thiên Tượng Tháp mà muốn đối đầu với tất cả sinh linh Hồng Hoang.

“Mượn?” “Các ngươi chính là vì muốn mượn Tam Thiên Tượng Tháp sao?” Thông Thiên cảm thấy buồn cười.

Bảo vật như vậy, há có thể nói mượn là mượn.

Khổ nỗi Nguyên Thủy Thiên Tôn vậy mà còn mở lời được.

“Sư đệ, Tam Thiên Tượng Tháp của ngươi có thể giúp sinh linh Hồng Hoang tăng tiến tu vi, sao không cống hiến ra?” Nguyên Thủy Thiên Tôn đã bắt đầu nói lời mỉa mai.

“Tam Thiên Tượng Tháp này là do Quy Nhất Đạo Nhân ban cho.” “Ngươi không phải nô bộc của Quy Nhất Đạo Nhân sao?” “Chi bằng ngươi đích thân hỏi, xem Quy Nhất Đạo Nhân có cho Xiển Giáo của ngươi mượn không?” Thông Thiên một vẻ xem kịch.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt lập tức xấu hổ.

Y chẳng qua chỉ là một nô bộc, làm sao có thể chất vấn Quy Nhất Đạo Nhân?

Nếu thật sự hỏi, mà Quy Nhất Đạo Nhân không thèm để ý đến y, chẳng phải càng mất mặt hơn sao?

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này cố gắng kiềm chế sự tức giận trong lòng, trầm giọng đáp: “Quy Nhất Đạo Nhân lúc này đã không còn ở trong thế giới Hồng Hoang này, tự nhiên không thể quyết định việc này.” Nguyên Thủy Thiên Tôn tìm một cái cớ.

Thông Thiên chỉ cười mà không nói.

“Mấy vị sư bá, sư thúc, các ngươi đã hiểu lầm sư tôn của ta.” Lục Phàm vừa vặn chạy đến.

Lúc này y đã là cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Nhưng xét theo mức độ thăng tiến khủng bố của Tiệt Giáo hiện tại, thì cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

“Tam Thiên Tượng Tháp tuy nói là pháp bảo tăng tiến tu vi, nhưng bên trong lại đầy rẫy nguy cơ a!” “Nếu không thì, tất cả đệ tử Tiệt Giáo đều đã thành tựu Chuẩn Thánh đỉnh phong rồi.” “Nhưng trên thực tế, vẫn còn một phần ba chưa thể nhập tháp.” “Nếu các sư thúc sư bá không cố kỵ hậu quả, muốn cho đệ tử nhập Tam Thiên Tượng Tháp cũng không phải không thể, vạn nhất có chuyện gì, Tiệt Giáo sẽ không chịu trách nhiệm.” Lục Phàm nói năng rõ ràng mạch lạc.

Ngay cả Thông Thiên đứng bên cạnh cũng có chút kinh ngạc.

Tiểu tử này đang đánh quỷ chủ ý gì vậy?

Một đám đệ tử Tiệt Giáo lúc này cũng nghi hoặc nhìn về phía Lục Phàm.

Nguy cơ đầy rẫy?

Không có mà!

Tại sao chúng ta không gặp?

Chỗ nào nguy hiểm?

Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thì nhìn nhau.

Mấy người trao đổi ý kiến.

Ngay cả khi có nguy hiểm thì cũng đáng liều một phen.

Hơn nữa, đám đệ tử Tiệt Giáo này đều có thể bình an vượt qua, bọn họ tự nhiên cũng có thể.

“Vô phương!” “Chỉ cần có thể khiến đệ tử Xiển Giáo của ta tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp là được.” Nguyên Thủy Thiên Tôn tự cho rằng Lục Phàm cố ý nói những lời hù dọa.

“Phàm nhi, con đang làm gì vậy?” “Tam Thiên Tượng Tháp thật sự đầy rẫy nguy cơ sao?” Thông Thiên lập tức truyền âm cho Lục Phàm.

“Sư tôn cứ yên tâm, giao cho con.” Lục Phàm quay sang Thông Thiên nở một nụ cười ngây thơ vô cùng.

“...” Thông Thiên chợt thấy lòng mình bất an.

Nụ cười này sao trông quỷ dị quá vậy?

Chính lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã gọi Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo đến.

Lúc này khí thế của Thập Nhị Kim Tiên cũng tương đối hùng vĩ.

Bọn họ sớm đã biến đổi thành huyết mạch thất phẩm.

Chỉ là vẫn còn một số đệ tử mới chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ và hậu kỳ.

Mà một số đệ tử đã bước vào Chuẩn Thánh tự nhiên còn muốn tiến thêm một bước, bước vào cảnh giới đỉnh phong.

“Sư bá, xin mời các sư huynh Xiển Giáo đều tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp đi!” Lục Phàm làm một cử chỉ mời.

“??” Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ nhíu mày, luôn cảm thấy tiểu tử này có gì đó quái lạ.

“Hừ!” “Ta muốn xem ngươi giở trò gì!” “Đệ tử Xiển Giáo nghe lệnh, nhanh chóng vào Tam Thiên Tượng Tháp!” Nguyên Thủy Thiên Tôn một tiếng lệnh hạ.

Thập Nhị Kim Tiên liền hóa thành từng đạo lưu quang, nhanh chóng tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp.

Vừa tiến vào, liền bị đạo vận hùng hậu bên trong làm cho chấn kinh.

“Đây chính là Tam Thiên Tượng Tháp sao?!” “Những tia tử khí chưa thành hình đang trôi nổi này là Hồng Mông tử khí sao??” “Thật không thể tin nổi!” “Không ngờ trong Tam Thiên Tượng Tháp lại là

cảnh tượng như vậy.” “Chẳng trách đệ tử Tiệt Giáo có thể đột phá!” “Quá ghen tỵ!!” “Quy Nhất Đạo Nhân vậy mà lại tặng bảo vật như vậy cho Tiệt Giáo!!” “Ghen tỵ a!” “...” Lúc này, những đệ tử Xiển Giáo vừa bước vào Tam Thiên Tượng Tháp đều bị những cảnh tượng trước mắt làm cho chấn kinh đến mức không thể tin được.

Ngay cả Nhiên Đăng đã từng trải qua nhiều cảnh tượng lớn, cũng không khỏi hít vào một hơi khí lạnh.

Hồng Mông tử khí a!!

Trong Hồng Hoang hiếm có biết bao!

Hồng Mông tử khí trong này tuy mỏng manh, nhưng cũng rất có lợi cho tu hành!

Quảng Thành Tử cũng nội tâm chấn động cực lớn.

Bảo vật tốt như vậy, nếu có thể cho Xiển Giáo thì tốt biết mấy!

Đáng tiếc Tiệt Giáo lại muốn độc chiếm!

Bên ngoài Tam Thiên Tượng Tháp.

Chương 114

Lục Phàm một tay chắp sau lưng, hai ngón tay chụm lại, điểm vào Trường Sinh Điện.

Trong chốc lát, Tam Thiên Tượng Tháp bị từng lớp từng lớp Đại Đạo Kết Giới bao phủ.

Kết giới trong ba tầng ngoài ba tầng, tản mát ra đạo vận vô tận.

Một cảnh tượng đột nhiên xuất hiện khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng nhảy lên.

"Đại Đạo Kết Giới?!" "Sao lại như thế này?!" Hiện giờ, đám đệ tử này vừa nhập Tam Thiên Tượng Tháp, lại bị bao phủ trong đó, vạn nhất có chuyện gì...

Đồng tử Nguyên Thủy Thiên Tôn co rút, tự nhiên vô cùng căng thẳng.

Thông Thiên cũng hơi sững sờ, không hiểu vì sao.

Quái lạ!

Đệ tử Tiệt Giáo nhập Tam Thiên Tượng Tháp thì đâu có kết giới.

Sao đệ tử Xiển Giáo vừa nhập vào đó lại lập tức hạ kết giới?

Lại còn là Đại Đạo Kết Giới!

Cái quái gì thế này?

Thông Thiên vô thức nhìn về phía Lục Phàm vẻ mặt đạm nhiên.

Không biết vì sao, y luôn cảm thấy điều này không thể tách rời khỏi Lục Phàm.

Dù sao chủ ý này là do y đưa ra.

Lúc này, một đám đệ tử Tiệt Giáo cũng mặt đầy mơ hồ.

Chuyện gì thế này?

Sao đột nhiên lại bao phủ Đại Đạo Kết Giới một cách không lý do?

Chẳng lẽ là không cho đệ tử Xiển Giáo ra ngoài nữa sao?

Biến cố đột ngột xảy ra, khiến tất cả mọi người trên quảng trường Bích Du Cung đều kinh hãi.

Lục Phàm lại thần tình đạm nhiên, khẽ bước lên giải thích.

"Nhị sư bá không cần lo lắng, đợi họ thành công đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, tự nhiên có thể từ trong kết giới đi ra." "??" Nguyên Thủy Thiên Tôn trợn tròn mắt, giận dữ bùng lên.

Cái quái gì!

Ý là nếu không đột phá được thì sẽ bị nhốt mãi trong đó sao?!

Nhưng nghĩ lại, đám đệ tử Tiệt Giáo thân thấp noãn hóa kia đều có thể đột phá, đệ tử Xiển Giáo của y hiện giờ căn nguyên hùng hậu tự nhiên còn thắng một bậc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn liền bình ổn tâm trạng, hừ lạnh một tiếng.

Mà lúc này, các đệ tử Tiệt Giáo đều đồng loạt nhìn về phía Lục Phàm.

Thông Thiên càng mặt đầy mơ hồ nhìn sang.

Y sao lại không biết có quy tắc này?

"Ong!" "Ong!" "Ong!" Lúc này, trong Tam Thiên Tượng Tháp đột nhiên phát ra từng tiếng vang kịch liệt.

Âm thanh này trầm đục hùng hậu, tản mát ra uy áp vô tận.

Tầng thứ ba của Tam Thiên Tượng Tháp phát ra chấn động kịch liệt.

Trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn đại hỉ.

“Sắp đột phá rồi!” “Đệ tử Xiển Giáo của ta sắp đột phá rồi!” “Ha ha ha ha...” “Thập Nhị Kim Tiên của ta hiện giờ căn nguyên hùng hậu, không ngờ lại nhanh chóng đột phá đến vậy.” Nguyên Thủy Thiên Tôn vui mừng hiện rõ trên mày.

“Chúc mừng sư huynh!” “Hạ hỉ sư huynh!” Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lúc này lập tức chúc mừng.

Lục Phàm thì mặt nở nụ cười, đôi mắt trong trẻo lúc này lại ẩn chứa một tia tinh quái.

Đột phá?

Sao có thể để bọn họ đột phá?

Lục Phàm tâm thần khẽ động, một sợi phân thân liền lặng lẽ rơi vào tầng thứ ba của Tam Thiên Tượng Tháp.

“!!” “Lục Phàm?” “Ngươi sao lại ở trong tháp?” Nhiên Đăng là người đầu tiên nhận ra Lục Phàm, ánh mắt hơi híp lại, vô cùng cảnh giác.

Nhiên Đăng đã là Chuẩn Thánh, nhưng cách đột phá đỉnh phong vẫn còn một chút.

“Lục Phàm!

Ngươi hủy hoại Xiển Giáo!

Món nợ này còn chưa tính với ngươi.

Ngươi lại tự mình dâng đến cửa!” Nhiên Đăng trong mắt bùng phát ra một trận sát ý.

Lúc đó Lục Phàm đến Xiển Giáo, mồm miệng nói Xiển Giáo sẽ có kẻ phản bội.

Lại còn trực tiếp chỉ đích danh Nhiên Đăng sẽ nhập Tây Phương.

Y làm sao nuốt trôi được khẩu khí này!

"Trong tháp, bất cứ chuyện gì xảy ra cũng không quá đáng." "Ngươi đi chết đi!" Nhiên Đăng một tiếng quát lớn, liền muốn ngay tại chỗ giết chết Lục Phàm.

"Đang!" Toàn thân Lục Phàm chấn động, chu thân bùng phát ra một đạo thanh quang hộ thể.

Đòn toàn lực của Nhiên Đăng, không hề làm Lục Phàm tổn thương chút nào.

Các đệ tử Xiển Giáo khác nhân cơ hội này toàn bộ vây lên.

Quảng Thành Tử, Nhiên Đăng, cùng với các đệ tử khác đều bùng phát ra uy thế chu thân, khí thế hung hãn.

Sóng quang lớn ngưng tụ thành một thể, mũi nhọn như kiếm hướng về phía Lục Phàm hội tụ.

"Oanh!" "Đang!" Lục Phàm ổn như Thái Sơn, văn ti bất động.

"!!" "Sao có thể..." Nhiên Đăng sắc mặt đại biến.

Ngay cả Lục Phàm hiện tại đã thăng cấp Chuẩn Thánh, cũng không thể có lực phòng ngự mạnh đến mức này.

Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, hơn mười người sức mạnh cộng lại, mấy vị Chuẩn Thánh, cường giả Đại La, vậy mà ngay cả một sợi tóc của Lục Phàm cũng không hề lay động.

"Lại đến!" Nhiên Đăng trợn tròn mắt giận dữ, sát tâm càng lớn.

Mười mấy người lại một lần nữa bùng phát ra uy áp kinh người.

Vậy mà còn khủng bố hơn gấp mười lần trước đó, đủ sức mạnh để chém diệt một đại tộc quần của Hồng Hoang.

Lại một lần nữa mạnh mẽ tấn công về phía Lục Phàm.

"Ong!" "Đang!" Lục Phàm thanh quang hộ thể, nhưng vẫn bất động chút nào.

Y khẽ nhếch môi cười, rất vô lại lắc đầu, lộ ra một vẻ như thể đang nhìn một kẻ trí chướng.

Nhiên Đăng và bọn họ càng thêm tức điên.

"Sao lại như vậy?!!" "Không thể nào!!" "Oanh!" "Rầm!" "Sát!" "..." Một loạt công kích, khiến tầng thứ ba của Tam Thiên Tượng Tháp như bị bao phủ trong một trận sóng quang rực lửa.

Các loại công kích đủ kiểu, cùng lúc dồn dập đánh về phía Lục Phàm.

Nhưng Lục Phàm cứ thế không hề nhúc nhích nửa bước.

Ánh mắt kia càng không hề đặt bọn họ vào trong mắt.

"Hô ~" Lục Phàm khẽ thở ra một hơi, lúc này mới kịp thời mở miệng.

"Các ngươi đánh xong chưa?" "Bây giờ đến lượt ta sao?" Lục Phàm sắc mặt đột biến.

Tiếp theo, toàn thân y bùng nổ một cỗ uy thế không thể chống đỡ.

Uy thế này không ngừng cuồn cuộn dâng lên, ép không gian tầng thứ ba Tượng Tháp không ngừng vỡ nát, phát ra tiếng rít gào.

Đệ tử Xiển Giáo càng không thể chịu đựng cỗ uy thế này.

"Phốc!" "Phốc!" "..." Đệ tử Xiển Giáo trước tiên là đột nhiên ho ra một ngụm máu, nhục thân dường như bị từng tấc nghiền nát.

Ngay sau đó, toàn bộ cơ thể đều nằm rạp xuống đất.

Mọi người cảm nhận được sự áp chế chưa từng có.

Tâm thần đều trong khoảnh khắc này kịch liệt chấn động.

Nỗi sợ hãi từ sâu trong linh hồn khiến bọn họ chỉ có thể kinh khủng vô cùng nhìn chằm chằm Lục Phàm, tràn đầy chấn kinh.

Chỉ dựa vào uy áp, bọn họ liền không chịu nổi gánh nặng.

"Ngươi... ngươi rốt cuộc là ai?" Nhiên Đăng cố gắng điều chuyển pháp lực, khó khăn nhìn Lục Phàm.

Y là một Tiên Thiên Đại Năng, hóa hình không hề muộn hơn Tam Thanh quá nhiều.

Cũng từng đến Tử Tiêu Cung nghe Hồng Quân Đạo Tổ giảng đạo.

Mà cỗ uy áp Lục Phàm phát ra, vậy mà không hề thua kém Hồng Quân Đạo Tổ.

Chuyện này... thật không thể tin nổi!

Đôi mắt Nhiên Đăng trợn to như đồng tiền, tràn đầy vô tận sợ hãi.

Quảng Thành Tử và bọn họ cũng vậy!

Lục Phàm từng bước từng bước chậm rãi đến gần, biểu tình lại vô cùng đạm nhiên, vẫn khôi phục lại khuôn mặt thanh triệt đạm nhiên như trước.

Chương 115

"Các ngươi sau này phàn phụ Tây Phương Giáo, một phần vẫn lạc trong Phong Thần Lượng Kiếp.

Hôm nay ta tiện tay dọn dẹp môn hộ cho Xiển Giáo, thuận tiện sạn trừ chướng ngại cho Tiệt Giáo." Lục Phàm ngôn ngữ bình tĩnh, đưa ngón trỏ khẽ điểm một cái.

Một đạo hoa quang tựa như hạt gạo nhảy ra, tản mát như sao, rơi vào trong cơ thể Nhiên Đăng, Quảng Thành Tử và những người khác.

"Oanh!" "Rầm!" Thân thể đệ tử Xiển Giáo bạo liệt, cùng với Nguyên Thần, cùng bị chém giết.

Bên ngoài Tam Thiên Tượng Tháp.

Chấn động kịch liệt như vậy khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu chặt mày, càng thêm căng thẳng.

Chấn động lâu như vậy, sao vẫn không có chút phản ứng nào??

Vì sao còn chưa ra ngoài??

"Đang!" "Đang!" Ngay sau đó, từng đạo bi âm vang lên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chợt thấy lòng mình nặng trĩu, một cỗ bi phẫn khó kìm nén dâng lên trong lòng.

Giây tiếp theo, liền đã biết kết quả trong Tam Thiên Tượng Tháp.

"!!!" "Sao có thể?!" "Đệ tử Xiển Giáo của ta!

Nhiên Đăng!

Quảng Thành Tử!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn ôm ngực, khó tin.

Y trừng mắt nhìn Tam Thiên Tượng Tháp, chợt một ngụm máu

vàng phun ra.

Lúc này, Lục Phàm cũng đã lặng lẽ trở lại trong cơ thể.

"Thông Thiên!" "Ngươi hại đệ tử của ta!" "Ngươi!!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên đứng dậy, đôi mắt đỏ ngầu.

"??" Thông Thiên cũng rất nhanh nhận ra không ổn.

Tiếng bi âm vừa rồi, rõ ràng là từ Côn Luân Sơn truyền đến.

Một khi có đệ tử Xiển Giáo vẫn lạc, liền sẽ vang lên.

Chẳng lẽ...

Thông Thiên lập tức nhìn về phía Tam Thiên Tượng Tháp, đồng tử co rút.

Sao lại thế này?

Trong Tam Thiên Tượng Tháp thật sự có nguy cơ sao?

"Thông Thiên!

Ngươi dụ dỗ đệ tử Xiển Giáo của ta tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp, là cố ý hãm hại?!" "Ngươi trả đệ tử của ta lại đây!!" "Nếu không, hôm nay ta liền huyết tẩy Bích Du Cung của ngươi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên bùng phát ra uy áp Thánh nhân, hung mãnh tấn công về phía Tiệt Giáo.

Thông Thiên căn bản không biết chuyện gì đã xảy ra.

Y cũng mặt đầy mơ hồ.

Trong Tam Thiên Tượng Tháp này, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Vì sao đệ tử Xiển Giáo tiến vào, vậy mà lại toàn bộ vẫn lạc?

Chuyện này... quá khủng bố!!

Ngay cả những đệ tử Tiệt Giáo trên quảng trường cũng đều mắt đầy kinh hãi, thần tình đại biến, tâm thần bất ổn.

“Đệ tử Xiển Giáo vừa rồi tiến vào, đều là những đệ tử được nhị sư bá yêu quý nhất!” “Nhiên Đăng và Quảng Thành Tử có thực lực mạnh nhất, vậy mà cũng đều vẫn lạc rồi sao??” “Trong Tam Thiên Tượng Tháp này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” “Vì sao chúng ta tiến vào thì không có những nguy cơ này?” “...” Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, cộng thêm Nhiên Đăng, đó là những tồn tại có thể độc bá một phương trên Hồng Hoang.

Huống hồ, bọn họ còn được Nguyên Thủy Thiên Tôn cải biến huyết mạch căn nguyên.

Không đến mức trong thời gian ngắn như vậy, toàn bộ bị tiêu diệt trong Tam Thiên Tượng Tháp.

Điều này quá mức kinh người!!

Điều này không khỏi khiến đệ tử Tiệt Giáo cũng cảm thấy sợ hãi.

Chẳng lẽ trong Tam Thiên Tượng Tháp, thật sự ẩn chứa một tồn tại khủng bố?

Mới có thể trong thời gian ngắn tiêu diệt nhiều cường giả Xiển Giáo đến vậy?

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã tràn đầy phẫn nộ.

Tóc y cuồng vũ, y bào phất phơ, mặt mày ghen ghét hung tợn.

Sự tức giận và bi ai quấn lấy nhau trên khuôn mặt, thần tình đã hoàn toàn vặn vẹo.

“Nhị huynh, trong Tam Thiên Tượng Tháp rốt cuộc như thế nào, đệ cũng không biết.” “Ngươi trước tiên hãy bình tĩnh.” Thông Thiên nhíu mày.

“Vì sao đệ tử Tiệt Giáo của ngươi nhập vào thì không sao, đệ tử Xiển Giáo của ta lại vẫn lạc tại đây?!” “Hôm nay ngươi không cho ta

một lời giải thích, ta liền huyết tẩy Bích Du Cung của ngươi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thật sự đã tức điên, sắp mất đi lý trí.

Lúc này, Lục Phàm cũng bay lên giữa không trung.

Đối mặt với không khí căng thẳng của hai vị Thánh nhân đối đầu, y lại có thể biểu hiện cực kỳ đạm nhiên.

"Nhị sư bá, trước đó đã nói rõ rồi, mọi hậu quả tự chịu." "Bây giờ là muốn nuốt lời sao?" Lục Phàm lơ lửng giữa không trung, nhìn chằm chằm Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Đệ tử Xiển Giáo của ta chết không rõ nguyên do!" "Ta lẽ nào không thể đòi một lời giải thích sao?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận đến cực điểm.

Nhưng y cũng quả thực đã đồng ý mọi hậu quả tự chịu.

Chỉ là không ngờ, hậu quả lại nghiêm trọng đến mức này.

Tinh anh của Xiển Giáo y, đều đã vẫn lạc!

Từ nay về sau, Xiển Giáo liền không còn khả năng phát triển.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không ngờ sự việc lại đột ngột xảy ra.

Những đệ tử Xiển Giáo này vậy mà đều vẫn lạc trong Tam Thiên Tượng Tháp.

Nói gì thì nói, những đệ tử Xiển Giáo này đều là cường giả, cũng không thể nhanh chóng bị chém giết như vậy.

"Bên trong này rốt cuộc có gì?" "Thật khủng bố!!" "May mắn Tây Phương chúng ta chưa phái đệ tử đi..." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong lòng thầm thì.

"Thông Thiên!

Hôm nay ta liền dùng mạng đệ tử Tiệt Giáo của ngươi tế đệ tử Xiển Giáo của ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn bạo nộ.

Toàn thân y vậy mà phóng thích ra một đạo huyết quang ngút trời, uy áp Thánh nhân ngập trời trong khoảnh khắc ập đến.

"Oanh!" Một đạo sóng quang mạnh mẽ trấn áp đến.

Thông Thiên cũng bùng phát ra uy áp Thánh nhân, lập tức bao phủ lấy đệ tử Tiệt Giáo.

Hai đạo uy áp Thánh nhân va chạm, nước biển bốn phía Kim Ngao Đảo đều vì chấn động kịch liệt mà nổi lên sóng biển cao vạn trượng.

Cả Kim Ngao Đảo đều đang chấn động kịch liệt.

"Dừng tay!" "Đây là Kim Ngao Đảo, địa bàn Tiệt Giáo của ta!

Sao dung ngươi hồ đồ?!" "Huống hồ đã nói trước rồi, ngươi nên tự chịu trách nhiệm!" Thông Thiên bị sát ý Nguyên Thủy Thiên Tôn phóng ra chọc giận.

Dám chém giết đệ tử Tiệt Giáo của y, y là người đầu tiên không đồng ý!

Y không ngại lúc này đối đầu một trận với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Nhị huynh, ngươi đừng quên, bây giờ bất luận tu vi pháp lực, hay Kim Bảng tưởng lệ, ngươi đều không bằng ta." "Ta dù không dùng Kim Bảng tưởng lệ, ngươi cũng không phải đối thủ của ta." "Nhanh chóng lui đi!" Uy áp Thông Thiên chu thân phóng thích ra càng mạnh mẽ.

Từng lớp từng lớp dâng lên, như sóng nhiệt ập đến, đánh lui Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"!!!" "Tiếp Dẫn!

Chuẩn Đề!

Còn ngây ra đó làm gì?!" "Ba chúng ta liên thủ, lẽ nào còn không địch lại ngươi sao?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thật sự phẫn nộ đến cực điểm.

Hiện giờ tinh anh Xiển Giáo của y đều vẫn lạc, đối với y mà nói là tổn thất khổng lồ!

"Hưu!" "Hưu!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức nghênh đón.

Hai bên tế ra Kim Bảng tưởng lệ.

"Hỗn Độn Song Xử!" Thông Thiên cũng không hề yếu thế.

So với Kim Bảng tưởng lệ, e rằng không ai có nhiều hơn y rồi!

Lúc này, Chuẩn Đề vừa nhìn thấy Hỗn Độn Song Xử, hai con mắt suýt nữa trừng ra ngoài, thần tình tràn đầy vô tận phẫn nộ.

Sắc mặt y lúc xanh lúc tím.

Hỗn Độn Song Xử này rõ ràng phải thuộc về tưởng lệ Kim Bảng của y.

Nhưng lại cứ cho Thông Thiên!

Đáng chết!

Đáng hận!

Tiếp Dẫn lúc này nhìn thấy Hỗn Độn Song Xử, trong lòng sự tức giận và không cam lòng hoàn toàn bị kích hoạt.

"Thông Thiên, ngươi cướp tưởng lệ Kim Bảng của ta!" "Trả lại!" Chuẩn Đề một tiếng quát chói tai, cuốn theo uy áp Thánh nhân cấp tốc công kích về phía Thông Thiên.

"Đang!" Hỗn Độn Song Xử phóng thích ra vô tận lực lượng hùng hậu.

Hai luồng khí tức âm dương không ngừng bùng phát, hình thành một bình chướng âm dương khổng lồ, dễ dàng ngăn cản công kích.

Hỗn Độn Song Xử này là bảo vật mà ngay cả Thiên Đạo cũng phải né tránh.

Thông Thiên văn ti bất động, thần tình kiên quyết.

Chương 116

"Các ngươi nhanh chóng lui đi." "Nếu không, đừng trách ta không nể tình!" Thông Thiên lạnh lùng quát một tiếng.

Ba vị Thánh nhân kia làm sao có thể nhịn.

Ba người đồng thời đều lần lượt tế ra các loại Kim Bảng tưởng lệ.

Trên cửu thiên, nhất thời kim quang rực rỡ, thần quang chợt hiện.

Uy áp khủng bố mà những bảo vật này phóng ra, so với bất kỳ bảo vật Hồng Hoang nào cũng khủng bố gấp trăm vạn lần.

Trong đó không thiếu những bảo vật có thể lay chuyển Thiên Đạo.

Chỉ là, bọn họ hiện giờ chỉ có tu vi Thánh nhân, không thể hoàn toàn phóng thích uy thế của bảo vật.

"Tưởng ta không có sao?!" Thông Thiên một tiếng quát chói tai.

"Hưu!" "Hưu!" "Hưu!" "..." Mười mấy đạo thần quang lần lượt chợt hiện, xông thẳng lên cửu thiên.

So với thần quang Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nguyên Thủy ba người phóng ra, những bảo vật này của Thông Thiên cộng lại, rõ ràng nhiều hơn gấp bốn năm lần.

Bảo vật của một mình Thông Thiên, so với ba người bọn họ cộng lại còn nhiều hơn rất nhiều.

"..." "..." "..." Tiếp Dẫn suýt nữa thổ huyết.

Chuẩn Đề càng tức giận đến nghiến chặt răng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lồng ngực kìm nén một ngụm máu sắp phun ra, sắc mặt xanh mét.

Cái quái gì thế này!!

Còn đánh cái gì nữa?!

Nhiều bảo vật cấp Thiên Đạo đến vậy!

Đơn giản là nghịch thiên!

Đáng ghét!

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng tích tụ vô tận lửa giận, nhưng lại không dám dễ dàng phát ra.

Nếu thật sự đối đầu cứng rắn, bọn họ căn bản không phải đối thủ.

Hơn nữa, ba vị Thánh nhân mang theo bảo vật cấp Thiên Đạo đại chiến, cả Hồng Hoang này e rằng đều sẽ không còn tồn tại!

"Sao?" "Còn muốn đánh sao?" Thông Thiên lơ lửng trên cửu thiên, một thân y bào màu xanh cuồng vũ.

Y thần tình vô cùng trấn định, bao hàm sức mạnh cường đại không gì sánh bằng.

"..." "..." "..." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, đều nảy sinh ý thoái lui.

Bọn họ vốn dĩ là vì giúp Nguyên Thủy Thiên Tôn, tiện thể kiếm chút lợi lộc từ Tiệt Giáo.

Ai ngờ, Tam Thiên Tượng Tháp này lại nguy hiểm đến vậy?

Đã đánh không lại, vậy thì chuyện không liên quan đến mình thì treo cao thôi.

"Sư huynh, việc này vốn là chuyện giữa Xiển Giáo và Tiệt Giáo, Tây Phương của chúng ta sẽ không can dự quá nhiều nữa." "Cáo từ!" "Cáo từ!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề một hơi, với tốc độ nhanh nhất rời đi.

"!!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt càng đen sạm.

Biểu tình khó coi đến mức không thể khó coi hơn nữa.

"Nhị huynh, ngươi còn muốn tiếp tục sao?" Thông Thiên lại một lần nữa nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ thấy gân xanh bên thái dương cuồng loạn.

Y thật sự không nuốt trôi được khẩu khí này!

"Phốc!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận đến cực điểm, cuối cùng vẫn phun ra một ngụm máu vàng.

Dưới làn sương máu vàng, thân hình Nguyên Thủy Thiên Tôn vô cùng thê thảm.

Cuối cùng, y không nói một lời, liền trở về Côn Luân Sơn.

Nguy cơ được giải trừ, Thông Thiên nhìn về hướng Nguyên Thủy Thiên Tôn rời đi, khẽ thở dài, lắc đầu trở lại quảng trường Bích Du Cung.

"Phàm nhi, con theo ta vào." Thông Thiên vừa hạ cánh, liền mặt đầy vẻ ngưng trọng bước vào Bích Du Cung.

Một đám đệ tử Tiệt Giáo không hiểu vì sao, đều có chút lo lắng.

"Chẳng lẽ, sư tôn muốn trách tội tiểu sư đệ??" "Đệ tử Xiển Giáo kiêu ngạo, mấy lần khiêu khích!

Tiểu sư đệ không làm sai!" "Thật lo lắng cho tiểu sư đệ!" "..." Một số đệ tử Tiệt Giáo nấn ná ở lại quảng trường không chịu rời đi.

"Các đệ tử còn lại, đều trở về đạo trường của mình bế quan." Tiếng nói của Thông Thiên chấn động như sấm sét đột nhiên vang lên.

Ngay sau đó một đạo uy áp Thánh nhân khẽ cảnh cáo.

Các đệ tử đành phải lần lượt rời đi.

Trong Bích Du Cung.

Lục Phàm không có biểu tình quá lớn, chỉ là trong lòng thầm đoán.

Chắc là Thông Thiên đã có chút nghi ngờ.

Dù sao, chủ ý này là do y đưa ra.

Tuy nhiên, Lục Phàm không vội vàng.

Y đã nghĩ xong đối sách.

"Không biết sư tôn gọi đệ tử đến, có việc gì?" Lục Phàm khẽ hành lễ.

Ánh mắt Thông Thiên không rời khỏi Lục Phàm, giọng nói có chút nghiêm khắc.

"Phàm nhi, con có chuyện gì giấu ta không?

Mau thành thật khai báo!" Trên mặt Thông Thiên không hề có tức giận, ngược lại, còn ẩn chứa một tia vui mừng.

Y cố làm ra vẻ nghiêm túc, muốn ép Lục Phàm nói ra sự thật.

"Hắc hắc." Lục Phàm thản nhiên cười.

Thông Thiên thấy vậy, thần sắc càng đại biến, kích động không thôi.

"Phàm nhi!

Con mau nói!

Rốt cuộc vừa nãy đã xảy ra chuyện gì?!" Thông Thiên có chút kích động, vậy mà trực tiếp bước lên, hai tay nắm lấy vai Lục Phàm.

Vừa rồi Đại Đạo kết giới đột nhiên hiển hiện.

Trong Tam Thiên Tượng Tháp căn bản không có bất kỳ nguy hiểm

nào.

Đệ tử Xiển Giáo vì sao lại đột nhiên vẫn lạc?

Thông Thiên thần tình tràn đầy vô tận kỳ vọng, đến mức khi nhìn Lục Phàm, ánh mắt quá mức sốt ruột.

Lục Phàm thở dài một hơi, sau đó vẻ mặt nghiêm túc.

Sư tôn, kỳ thực vừa rồi chủ ý này là do Quy Nhất Đạo Nhân nhắc nhở, khiến đệ tử tâm trung có cảm, mới nhất thời nảy ý.

Còn về Đại Đạo kết giới và đệ tử Xiển Giáo, ta nghĩ... hẳn là Quy Nhất Đạo Nhân đã ra tay.

Lục Phàm đáp lời nghiêm chỉnh.

Thông Thiên lại nghe mà trong lòng chấn động không thôi.

Y sắc mặt chợt đỏ bừng, không thể tin nổi nhìn về phía Lục Phàm.

Hai tay y nâng Lục Phàm dậy, hành vi cử chỉ cẩn thận từng li từng tí.

Lục Phàm nhìn mà mơ hồ.

Sư tôn sao vậy?

Quy Nhất Đạo Nhân!

Thật sự là Quy Nhất Đạo Nhân?!

Ngươi cùng Quy Nhất Đạo Nhân có liên hệ?

Chuyện từ khi nào?

Hảo tiểu tử!

Ngươi vậy mà không nói cho vi sư?!

Thông Thiên thần tình kích động không thể kìm nén.

Quy Nhất Đạo Nhân!

Đây là tồn tại thế nào a?!

Tiệt Giáo có thể được Quy Nhất Đạo Nhân che chở, chính là cơ duyên trời ban a!

Chỉ là, Quy Nhất Đạo Nhân vì sao không trực tiếp lựa chọn Thông Thiên, lại chọn Lục Phàm?

Thông Thiên vẻ mặt mê hoặc.

Y đương nhiên không dám nghi ngờ lựa chọn của Quy Nhất Đạo Nhân, chỉ là đơn thuần có chút ghen tị mà thôi.

Sư tôn, đệ tử cũng là vừa mới trong lòng có cảm.

Lục Phàm lại lần nữa nghiêm chỉnh đáp.

Chương 117

Hảo!

Hảo!

Hảo!

Thông Thiên cũng không còn dây dưa nữa.

Suy nghĩ của Quy Nhất Đạo Nhân, há là y có thể suy đoán.

Sau khi nhận được câu trả lời khẳng định của Lục Phàm, Thông Thiên tâm tình cực kỳ tốt.

Nụ cười trên mặt y chưa từng ngừng lại dù chỉ một khắc.

Lục Phàm ngược lại bị bỏ rơi một bên.

Sao gọi tới chỉ đơn thuần xác nhận chuyện này thôi sao?

Bây giờ hỏi xong rồi sao?

Sư tôn, nếu không có sự tình khác, đệ tử xin phép cáo lui.

Lục Phàm chắp tay.

Hảo hảo hảo!

Đi đi!

Nhớ kỹ lần sau có được khải thị của Quy Nhất Đạo Nhân, nhất định phải nói cho vi sư trước.

Thông Thiên thân thiết chúc phúc.

Lục Phàm liền từ Bích Du Cung đi ra.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng cuối cùng lại lần nữa gây ra chấn động kịch liệt.

Ông!

Kim quang thu liễm lúc này tỏa sáng khắp Hồng Hoang.

Cuộn vàng khổng lồ trong hư không chầm chậm mở ra. 【Hồng Mông Kim Bảng sắp công bố Kháo Sơn Bảng! 】 【Phàm là những chỗ dựa có thực lực cường hoành trong Hồng Hoang, đều có thể lên bảng. 】 【Kháo sơn này nhất định phải là cường giả Hồng Hoang, có lực lượng che chở một tộc một mạch. 】 【Kháo Sơn Bảng này chỉ ghi nhận mười vị trí đầu! 】 【Phàm là người lên bảng, đều sẽ nhận được Kim Bảng ban thưởng! 】 Hồng Mông Kim Bảng vài hàng chữ lớn hiển lộ, trấn áp Hồng Hoang.

Ức vạn vạn sinh linh nhìn thấy bảng xếp hạng lần này được công bố, đều không khỏi tâm thần phấn chấn.

Kháo Sơn Bảng!

Tốt quá rồi!

Yêu tộc ta nương tựa Yêu tộc, chẳng lẽ ta cũng có cơ hội lên bảng sao?

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sau khi nhìn thấy Kim Bảng lần này, thần tình cũng phấn chấn.

Kháo Sơn Bảng?

Yêu tộc ta dựa vào Tây Phương Giáo, Tây Phương khí vận hanh thông, tuy không sánh bằng Tiệt Giáo và Nhân Giáo, nhưng cũng có thể lên bảng.

Tiếp Dẫn thầm vui mừng.

Sư huynh, không đúng a...

Đây là Kháo Sơn Bảng, không phải Thế Lực Bảng, ta thân là Tây

Phương Nhị Thánh, sáng lập Tây Phương Giáo, không thể lên bảng.

Đệ tử Tây Phương ta thì có khả năng lên bảng.

Chuẩn Đề nhắc nhở.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân lúc này mới phản ứng lại, không khỏi bật cười.

Ha ha ha...

Không sai không sai, ta đã sơ suất.

Bất quá, đệ tử Tây Phương ta nếu có thể nhận được Kim Bảng ban thưởng, cũng tương đương với Tây Phương Giáo ta nhận ban thưởng, đều là một dạng.

Hai người lúc này đã cười mà chờ đợi Hồng Mông Kim Bảng công bố.

Không đúng!

Chuẩn Đề Đạo Nhân đột nhiên lại nghĩ tới điều gì, sắc mặt chợt biến.

Những thế lực do Quy Nhất Đạo Nhân thành lập, chẳng phải càng có lý do lên bảng sao?

Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng phản ứng lại, trầm tư kỹ lưỡng.

Nếu là như vậy, chẳng phải vẫn là Thế Lực Bảng sao?

Theo ta thấy, Quy Nhất Đạo Nhân tuy đã thành lập những thế lực đó, nhưng những thế lực đó lại không cần lấy Quy Nhất Đạo Nhân làm kháo sơn, hẳn là không tham dự lên bảng.

Chúng ta trước tiên hãy xem Hồng Mông Kim Bảng rốt cuộc sẽ công bố như thế nào.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều trở nên khẩn trương.

Hai người vô cùng khẩn trương nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, lòng thấp thỏm không yên.

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể nói là mặt xanh mét.

Đệ tử y tỉ mỉ lựa chọn, bồi dưỡng không biết bao nhiêu vạn vạn năm.

Vậy mà cứ thế, nói bị chém giết liền bị chém giết.

Quan trọng là, còn không có chỗ nào để nói lý!

Lục Phàm!

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ đến chủ ý này là do Lục Phàm bày ra, trong lòng đã hận không thể nghiền xương kẻ này thành tro bụi.

Mà bây giờ, Kháo Sơn Bảng này Xiển Giáo y sợ là không thể lên được.

Đệ tử Xiển Giáo đều đã chết hết rồi!

Còn lên cái quỷ gì nữa!

Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt đen sì, suýt nữa lại tức đến mức phun ra một ngụm máu.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Tâm trạng tương tự Nguyên Thủy Thiên Tôn còn có Thái Thanh Lão Tử.

Huyền Đô...

Huyền Đô...

Thái Thanh Lão Tử trong lòng bi thiết uất muộn.

Huyền Đô vậy mà trực tiếp bị chém giết!

Hơn nữa còn là bị thế lực ẩn tàng kia.

Y thân là Thánh nhân, vậy mà ngay cả thù cũng không dám báo.

Trước mắt lần Kháo Sơn Bảng này, lại càng không có cơ hội.

Cảnh địa Yêu tộc.

Lục Áp sau khi nhìn thấy bảng xếp hạng Hồng Mông Kim Bảng lần này, thần tình dị thường phấn chấn.

Yêu tộc ta có Nữ Oa Thánh Nhân!

Lần này, ta nhất định có thể đại diện Yêu tộc lên bảng!

Lần này nếu có thể lại nhận được Kim Bảng ban thưởng, Hồng Hoang này còn có chỗ nào Yêu tộc không dám đặt chân?!

Lục Áp khí vũ hiên ngang, ý khí phong phát.

U Minh Huyết Hải.

Ha ha ha...

Ta chờ đợi!

Ta cuối cùng cũng chờ đợi được rồi!

Minh Hà lão tổ ta thân là kháo sơn của tộc A Tu La, trong Hồng Hoang cũng có thể xếp được chút danh hào.

Kháo Sơn Bảng này, ta lần này tuyệt đối sẽ không bỏ lỡ nữa.

Minh Hà lão tổ tâm đầu đại chấn, chỉ chờ Hồng Mông Kim Bảng mau chóng công bố.

Cùng với từng tiếng ông minh vang lên.

Trên cuộn vàng khổng lồ, từng đạo kim quang đang nhanh chóng ngưng tụ ra những chữ viết mới.

Ức vạn vạn sinh linh ánh mắt đều vô cùng sốt ruột mong đợi.

Chương 118

Tử Tiêu Cung.

Trên vân sàng, Hồng Quân thân hình gầy gò lúc này cũng vẻ mặt mong đợi.

Ngô thân là sư của Lục Thánh, tất nhiên phải có cơ hội lên bảng.

Lần này, không biết là Kim Bảng ban thưởng gì đây?

Hồng Quân đối với bảng xếp hạng lần này, cực kỳ tự tin.

Dù sao, y thân là Thiên Đạo đại ngôn nhân, đại diện cho Thiên Đạo.

Toàn bộ ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang, có thể nói đều phải lấy y làm kháo sơn!

Thân phận địa vị như vậy, lại làm sao có thể không lên bảng chứ?

Nếu không lên bảng, còn có thiên lý sao?

Hồng Quân mặt hàm ý cười, tự tin mười phần.

Phen này, Thiên Đạo đại ngôn nhân ta nhất định sẽ chiếm được một vị trí.

Kháo Sơn Bảng, ta tất nhiên sẽ là kẻ đứng đầu.

Hồng Quân hài lòng gật gật đầu, trong lòng đã tự mãn tự đắc.

Oanh!

Một tiếng vang động nhĩ dục lung mang theo vô tận uy áp vang lên. 【Hồng Mông Kim Bảng Kháo Sơn Bảng, chính thức công bố! 】 【Hồng Mông Kim Bảng Kháo Sơn Bảng hạng mười: Đế Giang 】 【Đế Giang: Thủ lĩnh của Mười Hai Tổ Vu tộc Vu 】 【Kháo sơn:

Quy Nhất Đạo Nhân 】【Kim Bảng ban thưởng: Hóa Thiên Kích.

Hóa Thiên Kích, luyện chế một trăm triệu vạn năm, có thể Hóa Thiên Đạo, trọng lập Thiên Đạo. 】 Trên cuộn vàng, một thanh Hóa Thiên Kích toàn thân lóe ra hàn quang ẩn chứa trong vô tận liệt hỏa.

Liệt hỏa và hàn khí giao thoa lẫn nhau, không khí xung quanh không ngừng chấn động, gây ra biến cố kịch liệt.

Hư không càng trong khoảnh khắc phát ra từng đạo vết nứt, tản ra vô tận vực sâu xoáy nước, dường như muốn nuốt chửng vạn vật.

Sinh linh Hồng Hoang nhìn thấy cảnh tượng này, từng người từng người đều trừng lớn mắt, vẻ mặt kinh khủng.

Chuyện này...

Đế...

Đế Giang?

Thủ lĩnh của Mười Hai Tổ Vu tộc Đế Giang không phải đã vẫn lạc từ lâu rồi sao?

Y vậy mà vẫn luôn tồn tại trong Hồng Hoang?

Ức vạn vạn sinh linh đều cảm thấy trời đất quay cuồng, không dám tin.

Vu Yêu Lượng Kiếp thảm liệt đến nhường nào.

Đến mức cường giả Yêu tộc tổn thất hầu như không còn.

Những kẻ còn lại đều là những Yêu tộc có căn nguyên huyết mạch cực thấp mới sống sót.

Mười Hai Tổ Vu cũng chỉ có Hậu Thổ một mình, vì thân hóa Luân Hồi, nên tránh được một kiếp.

Vu tộc có thể nói là trừ Hậu Thổ ra, không còn một ai.

Lại không ngờ, Đế Giang vậy mà vẫn còn sống?!

Thật không thể tin nổi!

Chuyện này không phải thật...

Một chúng sinh linh đều biểu thị chấn kinh và khó mà chấp nhận.

Nhưng Hồng Mông Kim Bảng đã công bố rõ ràng tin tức này.

Địa Phủ.

Người chấn kinh nhất chính là Hậu Thổ.

Huynh trưởng?!

Huynh trưởng thật sự vẫn còn sống sao?

Chuyện này...

Chẳng lẽ Triệu Lỗi trong Chiến Thần Điện chính là huynh trưởng sao?

Hậu Thổ kích động nước mắt lưng tròng, tâm tình càng không thể diễn tả bằng lời.

Năm đó chưởng quản Vu tộc trên mặt đất, đệ tử Vu tộc hà chỉ ngàn vạn, nhưng bây giờ... chỉ còn lại một mình nàng.

Bây giờ tốt rồi, huynh trưởng vẫn còn sống!

Hậu Thổ làm sao có thể không kích động.

Không ngờ, huynh trưởng lại được Quy Nhất Đạo Nhân cứu!

Tốt quá rồi!

Hậu Thổ nước mắt chảy đầy mặt, nghẹn ngào không ngừng.

Khuôn mặt diễm lệ động lòng người kia càng khóc đến lê hoa đái vũ.

Chỉ là... huynh trưởng còn sống, vì sao không đến tìm ta?

Chẳng lẽ huynh trưởng đang trách ta sao?

Huynh trưởng...

Hậu Thổ thầm thở dài một hơi.

Nếu thật là như vậy, cho dù nàng đi Hồng Hoang tìm kiếm, huynh trưởng cũng không thể nào xuất hiện gặp mặt.

Tu Di Sơn.

Cái gì?!

Là Đế Giang?!

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn thấy tên trên bảng, cũng đều vẻ mặt chấn hám.

Bọn họ làm sao cũng không ngờ, dưới Vu Yêu Lượng Kiếp, vậy mà còn có Vu tộc sống sót!

Chuyện này hầu như là không thể!

Vu Yêu Lượng Kiếp, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đủ sức có Thánh nhân chiến lực.

Mà Vu tộc triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, cũng có lực lượng nhất chiến Thánh nhân.

Nhưng Yêu tộc đã luyện chế Đồ Vu Kiếm!

Cảnh tượng kinh khủng như vậy, sinh tử chỉ là chuyện trong chớp mắt.

Cho dù tốc độ có nhanh đến đâu, trừ phi có người cố ý thi pháp lệnh hai bên đại chiến dừng lại!

Bằng không tuyệt đối không thể từ trong đại chiến mà cứu Đế Giang sắp vẫn lạc được.

Chuyện này tuyệt đối không thể!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân vẻ mặt kinh hãi.

Chuyện này thật sự quá không hợp lẽ thường.

Vậy mà là Quy Nhất Đạo Nhân!

Sao ở đâu cũng có Quy Nhất Đạo Nhân thế này?!

Chuẩn Đề Đạo Nhân thở dài một hơi nặng nề.

Đế Giang vậy mà chưa vẫn lạc, sao lại không xuất thế?

Có Quy Nhất Đạo Nhân làm kháo sơn!

Đế Giang bây giờ thực lực chắc hẳn đã đạt đến mức độ khủng bố.

Chuẩn Đề Đạo Nhân lo lắng không yên.

Bất quá may mà Vu tộc đã không thành khí hậu.

Đế Giang và Hậu Thổ còn lại, cho dù quật khởi, cũng không đủ sức chống đỡ một giáo phái.

Bát Cảnh Cung.

Là Đế Giang?

Y vậy mà không hề vẫn lạc?

Chuyện này làm sao có thể?

Thái Thanh Lão Tử đồng tử run rẩy kịch liệt, thật sự không thể tin tin tức này.

Vu Yêu Lượng Kiếp năm đó, là kiếp nạn to lớn đến nhường nào.

Chẳng lẽ bấy nhiêu năm qua, Đế Giang vẫn luôn ẩn phục?

Chương 119

Thái Thanh Lão Tử lẩm bẩm, tâm thần bất định.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi nhìn thấy kháo sơn của Đế Giang là Quy Nhất Đạo Nhân, trong mắt vậy mà dâng lên một tia kỳ vọng.

Ta thân là nô bộc của Quy Nhất Đạo Nhân, liệu có thể lên bảng chăng?

Bất kể nói thế nào, Quy Nhất Đạo Nhân cũng xem như kháo sơn của Xiển Giáo ta.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ như vậy, cuối cùng cũng nhìn thấy một tia hy vọng.

Chỉ là...

Đế Giang rốt cuộc được cứu đi khi nào?

Quy Nhất Đạo Nhân vậy mà có thể ra tay, vì sao không giúp Vu tộc trực tiếp chiến thắng Yêu tộc?

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng tràn đầy nghi hoặc.

Nhưng y không muốn tìm hiểu sâu.

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng vẻ mặt khoa trương.

Cái gì?!

Đế Giang vậy mà vẫn còn sống?

Quy Nhất Đạo Nhân đã ra tay tương cứu sao?!

Thông Thiên trong lòng đại vi chấn hám.

Đế Giang và Quy Nhất Đạo Nhân rốt cuộc có quan hệ thế nào?

Vì sao Đế Giang vẫn chưa lộ diện?

Yêu tộc.

Một chúng Yêu tộc sau khi nhìn thấy nội dung trên Hồng Mông Kim Bảng, càng là sắc mặt xanh mét, tràn đầy vô tận lửa giận.

Yêu khí cũng vào lúc này nhanh chóng ngưng tụ.

Trên không Yêu tộc, yêu vân dày đặc che phủ vài trăm vạn dặm chồng chất đè xuống.

Đế Giang!

Vậy mà còn sống!

Lục Áp tự nhiên là kẻ phẫn nộ nhất.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều đã vẫn lạc, Thiên Thiên Đế Giang lại vẫn còn sống!

Bất công!

Không cam tâm!

Nhưng kháo sơn của Đế Giang là Quy Nhất Đạo Nhân!

Lục Áp cho dù có lửa giận muốn thiêu rụi toàn bộ Hồng Hoang, cũng không thể phát tiết ra được.

Không còn cách nào...

Quy Nhất Đạo Nhân, không thể chọc vào a!

Sắc mặt Lục Áp lại càng đen thêm vài độ.

Toàn bộ Yêu tộc đều rơi vào loại cảm xúc cuồng nộ uất ức này, yêu khí cuồn cuộn càng thêm lợi hại.

Địa Phủ.

Oanh!

Một trận chấn động kịch liệt.

Vạn vạn quỷ binh đều bị cỗ khí thế này trấn áp, không hiểu nguyên do.

Thúy Vân Cung.

Huynh trưởng!

Hậu Thổ đột nhiên mở bừng hai mắt, trong mắt tràn đầy kinh hỉ.

Nàng rõ ràng cảm giác được khí tức của Đế Giang.

Khí tức hồn hậu lại quen thuộc!

Hậu Thổ làm sao có thể quên được!

Huynh trưởng!

Thân hình Hậu Thổ đột nhiên động, chỉ để lại một tàn ảnh, giây tiếp theo liền theo khí tức này lập tức tìm tới.

Một thân hình cường tráng lập tức ánh vào mắt nàng.

Kẻ đứng trên không Địa Phủ chính là Đế Giang!

Hậu Thổ kích động vạn phần.

Nàng vạn vạn không ngờ, chính mình có một ngày còn có thể nhìn thấy huynh trưởng.

Huynh trưởng!

Tiểu muội.

Hai người gặp nhau.

Hậu Thổ xông lên, trút bỏ thân phận Thánh nhân, giống như nhìn thấy người thân mật nhất vậy.

Đế Giang hai mắt tràn đầy cảm thán.

Rất nhanh, hai người liền trở về Thúy Vân Cung.

Huynh trưởng, chuyện này rốt cuộc là sao?

Hậu Thổ có quá nhiều chuyện muốn hỏi.

Chuyện này nói ra thì dài dòng...

Ta sở dĩ lần này xuất thế, là vì Hồng Mông Kim Bảng đã bại lộ ta.

Lần này, chính là cơ hội tuyệt hảo để Vu tộc ta một lần nữa quật khởi.

Đế Giang thần tình ngưng trọng.

Hậu Thổ có chút không hiểu.

Vu tộc bây giờ, chỉ còn lại hai huynh muội bọn họ, còn muốn quật khởi thế nào?

Ngươi theo ta đến Bàn Cổ Điện.

Đế Giang lại ánh mắt kiên định, thần tình nghiêm túc.

Vì y vẫn còn sống, nhất định phải khiến Vu tộc một lần nữa hiện diện trước mắt thế nhân.

Hậu Thổ tự nhiên tuân theo.

Nàng mơ hồ cảm thấy, huynh trưởng dường như có chút không giống lắm.

Nàng vừa rồi quá mức kích động, cũng không dùng thần thức để tra xét.

Lúc này hơi tra xét một chút, lại khiến nàng đại kinh thất sắc.

Huynh trưởng!

Ngươi đã tu luyện Nguyên Thần sao?

Phải biết rằng, Vu tộc là không thể tu luyện ra Nguyên Thần.

Nhưng Đế Giang xác thực đã có Nguyên Thần.

Hơn nữa còn có tu vi.

Chỉ là tu vi của y tạm thời được nội liễm.

Hậu Thổ căn bản không thể tra xét thực lực chân thật của y.

Nhưng có một điểm có thể xác nhận.

Thực lực của Đế Giang bây giờ nhất định là trên nàng.

Rất nhanh, hai người liền đến Bất Chu Sơn.

Hiện tại Hậu Thổ nhận được Kim Bảng ban thưởng, đang thử hợp Địa Đạo.

Nàng bây giờ, đã có thể tự do ra vào Địa Phủ.

Mặc dù Hậu Thổ và Đế Giang đều thu liễm khí tức, cũng không ngăn được mấy tôn Thánh nhân đều đã nhao nhao hướng ánh mắt về phía bọn họ.

Khí tức của Hậu Thổ không thể che giấu.

Hưu!

Hưu! 19.

Rất nhanh, mấy tôn Thánh nhân đều nhanh chóng gấp rút tới.

Chương 120

Kẻ đến đầu tiên tự nhiên là Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Ngay sau đó, Thái Thanh Lão Tử, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề. 20.

Minh Hà lão tổ cũng sau một lát vội vã gấp rút tới.

Khi mọi người tận mắt nhìn thấy Đế Giang, đều không khỏi chấn kinh.

Đế Giang!

Ngươi thật sự vẫn còn sống!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng kinh ngạc phát hiện, Đế Giang đã tu luyện Nguyên Thần.

Quy Nhất Đạo Nhân quả nhiên lợi hại, nói ra, chúng ta đều nương tựa Quy Nhất Đạo Nhân, nay cũng coi như là người một nhà.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vậy mà mặt dày, trực tiếp bắt đầu móc nối quan hệ.

Không biết nhị vị đến Bất Chu Sơn này, có phải vì Bàn Cổ Điện không?

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng kịp thời đứng ra.

Minh Hà lão tổ càng ở một bên rình rập muốn chiếm chút tiện nghi.

Đế Giang ánh mắt lạnh lẽo, hờ hững quét nhìn mọi người một cái.

Hừ!

Bàn Cổ Điện do Vu tộc trấn giữ, các ngươi cũng dám dòm ngó sao?!

Đế Giang toàn thân chấn động.

Khắp người y bùng phát ra một cỗ uy nghiêm cực kỳ cường thế, quét ngang xuống.

Mấy tôn Thánh nhân trực tiếp chật vật lùi lại hơn trăm bước.

Minh Hà lão tổ trực tiếp bị hất bay vài vạn dặm.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt hơi biến.

Y không ngờ, thực lực của Đế Giang vậy mà lại cường hãn đến thế.

Hiểu lầm hiểu lầm.

Chúng ta bất quá là đặc biệt đến chúc mừng Vu tộc, tiện đường đến xem Bàn Cổ Điện mà thôi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vội vàng lộ ra vẻ ân cần.

Y tự nhiên không dám làm gì Đế Giang, cũng không dám dòm ngó Bàn Cổ Điện.

Y nịnh nọt còn không kịp!

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề thấy thế, cũng vội vàng phụ họa.

Đúng vậy đúng vậy.

Đế Giang miệt thị quét nhìn một cái, căn bản không đặt mấy tôn Thánh nhân này vào mắt.

Khí thế như vậy, càng khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng âm thầm nảy sinh giận dữ.

Bây giờ một Vu tộc vậy mà còn mạnh hơn y!

Hồng Hoang này còn làm sao sinh tồn?

Oanh!

Đế Giang hai ngón tay chỉ vào một hướng nào đó trên Bất Chu Sơn.

Trận pháp ẩn giấu trong Bất Chu Sơn hiện lên.

Từng tầng tầng lớp lớp phù văn vàng dày đặc, tạo thành một ma trận.

Đế Giang niệm quyết, lại lần nữa dùng ngón tay chỉ.

Dưới Bất Chu Sơn, từ mặt đất vươn lên một tòa cung điện vô cùng to lớn.

Oanh long long!

Mặt đất kéo dài ra một khe nứt khổng lồ.

Tòa cung điện kia cổ kính tang thương, thần bí mà tản mát ra khí tức cổ xưa.

Toàn bộ đều do một loại thổ thạch đặc biệt kiến tạo, kiên cố vô cùng.

Cùng với Bàn Cổ Điện nổi lên, một trận Bàn Cổ uy áp cũng nhàn nhạt tản mát ra.

Bàn Cổ Điện!

Thật sự là Bàn Cổ Điện!

Hóa ra ẩn giấu dưới lòng đất!

Khó trách vẫn luôn không tìm thấy.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề trừng lớn mắt, tâm thần đại động.

Cỗ tham lam dục vọng kia không hề che giấu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn một bên càng là như vậy.

Chỉ đáng tiếc, thực lực của Đế Giang và Hậu Thổ bây giờ đều vượt xa bọn họ.

Chỉ có thể nhìn, nhưng không thể có được, cảm giác này thật sự quá khó chịu.

Hưu!

Hưu!

Hậu Thổ và Đế Giang căn bản không thèm để ý đến đám người này, song song bay vào Bàn Cổ Điện.

Không biết bọn họ đến Bàn Cổ Điện, rốt cuộc là làm gì?

Nguyên Thủy Thiên Tôn thắc mắc.

Nếu Bàn Cổ Điện vẫn không xuất thế, bọn họ cũng chưa chắc sẽ bị kinh động.

Bây giờ Bàn Cổ Điện xuất thế, nhất định sẽ dẫn đến nhiều sinh linh dòm ngó.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng thủ ở một bên, muốn xem Đế Giang lần này xuất thế, trực tiếp đến Bàn Cổ Điện, rốt cuộc muốn làm gì.

Trong Bàn Cổ Điện.

Huynh trưởng, lần này trở lại Bàn Cổ Điện, là vì sao?

Hậu Thổ cũng không hiểu.

Hai người rất nhanh đến không gian bên trong.

Dưới một pho tượng Bàn Cổ khổng lồ là một vũng huyết trì vô cùng lớn.

Huyết trì tản mát ra từng trận huyết tinh nồng đậm, lại tản mát ra kim quang nhàn nhạt.

Càng đến gần huyết trì, uy áp của Bàn Cổ cũng càng thêm lợi hại.

Vu tộc ta chính là sinh ra từ trong vũng huyết trì này.

Muốn một lần nữa phục hồi Vu tộc, còn cần phải dưỡng dục đệ

tử Vu tộc!

Đế Giang giải thích.

Hậu Thổ chấn kinh.

Dưỡng dục đệ tử Vu tộc?

Huynh trưởng, chuyện này phải làm thế nào?

Hậu Thổ bị ý tưởng này của Đế Giang làm chấn kinh.

Đệ tử Vu tộc năm đó đều từ huyết trì mà ra là không sai.

Nhưng nàng chưa bao giờ nghĩ tới, vũng huyết trì này, vậy mà còn có thể lần nữa dưỡng dục Vu tộc.

Ngay sau đó, Đế Giang đại thủ vung lên.

Bàn Cổ tâm tạng vẫn luôn trấn thủ trong Bàn Cổ Điện vậy mà trực tiếp đến trong tay Đế Giang.

Đây là một trái tim vô cùng to lớn.

Bành!

Bành!

Trái tim này toàn thân bao phủ kim sắc thần quang.

Mỗi một lần nhảy lên, uy áp Bàn Cổ liền càng thêm hồn hậu.

Trái tim lơ lửng giữa không trung, Đế Giang hai tay quán nhập pháp lực.

Một đạo phù văn tựa như xích sắt dày đặc từ hư không rút ra, trực tiếp bao phủ trái tim Bàn Cổ khổng lồ này.

Xoảng!

Xoảng!

Xích sắt va chạm, phát ra tiếng vang kịch liệt, đồng thời mang theo

uy áp cuồn cuộn, vậy mà trực tiếp nghiền nát Bàn Cổ tâm tạng.

Bành!

Chương 121

Bàn Cổ tâm tạng khổng lồ hóa thành vô tận kim sắc huyết nhục, rơi vào huyết trì.

Một lát sau, trong huyết trì một trận cuồn cuộn, một cỗ khí tức chước nhiệt bốc hơi lên.

Huyết trì giống như nước sôi vậy, bắt đầu sủi bọt kịch liệt.

Giây tiếp theo, liền trực tiếp ngưng tụ ra từng thân thể.

Từ trong huyết trì, trực tiếp đi ra một tên đệ tử Vu tộc.

Thân hình to lớn cường tráng, tứ chi phát triển.

So với đệ tử Vu tộc tự chủ sinh ra đợt đầu, đợt đệ tử này dường như sức mạnh càng cường hãn.

Trên da thậm chí có thể thấy rõ ràng vân lộ vàng.

Cơ bắp giống như huyền thiết vậy, thân hình càng như hỗn độn chi thiết, cứng rắn vô cùng.

Rất nhanh, đệ tử Vu tộc không ngừng đi ra từ huyết trì.

Bọn họ chầm chậm từ Bàn Cổ Điện đi ra, vậy mà thân mang một tia khí tức Bàn Cổ.

Tuy rằng thập phần yếu ớt, nhưng cũng đủ khiến mấy tôn Thánh nhân chấn kinh.

Cái gì?

Vu tộc?

Vậy mà còn có đệ tử Vu tộc?

Vu tộc không phải đã sớm vẫn lạc rồi sao?!

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi nhìn thấy có nhiều đệ tử Vu tộc lục tục từ trong điện đi ra như vậy, triệt để đờ đẫn.

Chuyện này là sao?

Sao lại nhiều như vậy?

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng không dám tin, triệt để hóa đá.

Nhìn thấy vài trăm tên, vài ngàn tên đệ tử Vu tộc từ Bàn Cổ Điện đi ra, cảnh tượng này thật sự quá quỷ dị.

Chuyện này rốt cuộc là sao?

Vu tộc vì sao đột ngột quật khởi?

Cho đến khi ba ngàn đệ tử Vu tộc đi ra khỏi Bàn Cổ Điện, Đế Giang và Hậu Thổ mới chầm chậm đi ra.

Vu tộc từ hôm nay trở đi, trọng lập Hồng Hoang!

Thiên Đạo chứng giám!

Đế Giang tiếng nói như hồng lôi, truyền khắp toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Âm thanh của Đế Giang truyền khắp mọi ngóc ngách Hồng Hoang.

Ức vạn vạn sinh linh đều vẻ mặt kinh ngạc.

Cái gì?

Vu tộc quật khởi rồi sao?

Đệ tử Vu tộc không phải đều thảm tử trong Vu Yêu Lượng Kiếp rồi sao?

Chuyện này là sao?

Sinh linh đều triệt để ngây dại.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa cũng bị kinh động.

Nàng ánh mắt lăng lệ nhìn về hướng Bất Chu Sơn, quả nhiên nhìn thấy gần ba ngàn đệ tử Vu tộc.

Hơn nữa những đệ tử Vu tộc này, nhục thân dường như càng cường hãn.

Làm sao có thể?

Nữ Oa hít vào một ngụm khí lạnh.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm ánh mắt nhàn nhạt nhìn qua.

Đối với cách làm của Đế Giang, y cũng không có ý kiến gì.

Vu Yêu Lượng Kiếp đã kết thúc, tất cả đều đã thanh toán xong.

Bắt đầu lại, cũng không có gì sai.

Chỉ là...

Lục Phàm cười như không cười nhìn lên Cửu Thiên, trên mặt là biểu cảm xem trò hay.

Còn phải xem Thiên Đạo xử trí thế nào?

Chẳng lẽ lại phải khởi động thêm một lần Vu Yêu Lượng Kiếp nữa sao?

Tử Tiêu Cung.

Cái gì?!

Hồng Quân từ vân sàng trực tiếp ngã lăn xuống.

Vu tộc lại sinh ra rồi sao?

Chuyện gì thế này?

Chuyện này... chuyện này làm sao có thể?

Hồng Quân triệt để ngây dại.

Rốt cuộc đây là thao tác gì?

Không nên như vậy a!

Nhưng sự thật chính là như vậy.

Vu tộc lại lần nữa trọng hiện Hồng Hoang!

Lúc này Hồng Mông Kim Bảng, chữ vàng lại lần nữa chầm chậm tiêu tán.

Chữ viết ngưng tụ lại, bắt đầu công bố thứ hạng tiếp theo.

Mọi người lúc này mới lại lần nữa hướng ánh mắt về phía Hồng Mông Kim Bảng. 【Hồng Mông Kim Bảng Kháo Sơn Bảng hạng chín: Nguyên Phượng 】【Nguyên Phượng: Thủy tổ Phượng tộc 】【Kháo sơn: Quy Nhất Đạo Nhân 】【Kim Bảng ban thưởng: Công Đức Lông Vũ.

Công Đức Lông Vũ, có thể tự mình hấp thu công đức. 】Trên cuộn vàng, một chiếc trâm cài tóc vàng hình lông vũ lấp lánh rực rỡ.

Trên chiếc trâm này còn bao quanh một tầng công đức viên luân ngũ quang thập sắc.

Tuy rằng rất nhỏ, nhưng cũng đủ khiến người ta chấn kinh.

Chiếc trâm cài tóc này vậy mà cũng có thể có công đức kim luân?

Còn có thể tự mình hấp thu công đức?

Ban thưởng này không khỏi quá nghịch thiên rồi!

Ai!

Chờ đã!

Tên trên bảng chẳng phải là Nguyên Phượng sao???

Thủy tổ Phượng tộc?!

Toàn bộ Hồng Hoang lại lần nữa nhiệt liệt sôi trào.

Ức vạn vạn sinh linh đều là một trận kinh hô, không còn có thể bình tĩnh được nữa.

Nguyên Phượng vậy mà còn phải tồn tại sớm hơn cả Đế Giang!

Vậy mà vẫn còn sống trong Hồng Hoang?

Không hề vẫn lạc?!

Hơn nữa quan trọng là, kháo sơn của Nguyên Phượng vậy mà cũng là Quy Nhất Đạo Nhân?!

Chỉ đáng tiếc, sau khi Phượng tộc vẫn lạc, kết cục còn thảm hơn cả Long tộc.

Phượng Hoàng tồn tại trong Hồng Hoang bây giờ đã là lèo tèo vài con.

Hơn nữa những Phượng Hoàng còn lại này, sớm đã bị thuần phục, trở thành tồn tại như nô bộc của Thánh nhân hoặc cường giả, không hề có quyền lên tiếng.

Đông Hải.

Khi nhìn thấy Nguyên Phượng lên bảng, người chấn kinh nhất vẫn là Long tộc.

Nguyên Phượng vậy mà vẫn chưa vẫn lạc!?

Ngao Quảng trừng lớn mắt, rất lo lắng.

Phượng tộc và Long tộc tự nhiên là không hợp nhau.

Chương 122

Mà Nguyên Phượng có Quy Nhất Đạo Nhân là một tồn tại khủng bố thần bí cường đại làm chỗ dựa, tự nhiên mang đến áp lực cực lớn cho Long tộc.

Tu Di Sơn.

Cái gì?!

Nguyên Phượng cũng vẫn còn sống sao?

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người lại một trận kinh ngạc.

Hồng Hoang này, rốt cuộc còn giấu bao nhiêu bí mật mà Thánh nhân bọn họ không biết?

Đầu tiên là Đế Giang, bây giờ lại là Nguyên Phượng!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi trở về, sắc mặt càng thêm ngưng trọng.

Nguyên Phượng vậy mà vẫn còn tồn tại trong Hồng Hoang???

Vậy bấy lâu nay, y vẫn luôn bế quan sao?

Bất quá, so với Vu tộc, Phượng tộc cũng không đáng sợ đến thế.

Bất luận thế nào, Phượng tộc đều không thể nào quật khởi được nữa.

Lúc này, cực bắc cực hàn chi địa của Hồng Hoang.

Xung quanh hàn phong lăng liệt, cương phong cuộn lên.

Bề mặt Hồng Hoang bị băng phong mấy chục vạn dặm, có thể nhìn thấy một con Phượng Hoàng khổng lồ bị băng phong.

Con Phượng Hoàng này bản thể giương cánh, nằm tĩnh lặng trong vài chục vạn dặm băng tinh giống như quan tài băng.

Lông vũ ngũ sắc thần kỳ dưới băng tinh, vẫn lấp lánh rực rỡ.

Kim Bảng ban thưởng phát ra.

Một đạo kim quang chú nhập vào băng tinh.

Rắc!

Rắc!

Mặt băng kiên cố vô cùng rộng mấy chục vạn dặm vậy mà tỏa ra từng vết nứt khổng lồ.

Keng!

Một con Phượng Hoàng thần thái xung thiên bay lên, phát ra tiếng kêu sắc nhọn lăng lệ.

Cùng với vô tận thần quang, hóa thân một cái, một thân mặc sa lụa trắng ngũ sắc, tóc đen xõa vai, anh khí mà tinh xảo, dung nhan uy áp nhưng diễm lệ mỹ miều của một nữ tử lơ lửng trên không.

Nàng da thịt trắng hơn tuyết, thân hình càng thêm mảnh mai.

Trên khuôn mặt diễm lệ động lòng người hơn cả Nữ Oa, toát ra vô tận hàn ý.

Mà trên đầu nàng, một chiếc trâm cài ngưng tụ công đức kim luân đang phát ra quang huy.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân cảm nhận được động tĩnh lập tức nhìn về phía cực bắc chi địa.

Nơi này là nơi Bàn Cổ khai thiên chưa hoàn toàn chém tận khí tức Hỗn Độn.

Bốn phía tràn ngập vô tận cương phong, địa thủy hỏa phong tạo thành từng xoáy nước cạm bẫy.

Người bình thường căn bản sẽ không chú ý đến nơi này còn có sinh mệnh.

Ngay cả Thánh nhân cũng không thể ở lại đây lâu dài.

Nguyên Phượng?!

Thật sự là Nguyên Phượng?

Hồng Quân đại vi chấn hám.

Nguyên Phượng có Kim Bảng ban thưởng, lúc này liền có công đức kim luân.

Tuy rằng công đức kim luân này vẫn còn rất nhỏ, nhưng cũng đủ khiến Hồng Quân kiêng dè.

Có công đức kim luân, cho dù là Thiên Đạo, cũng không dám khinh suất động thủ.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề ánh mắt cũng lập tức nhìn qua.

Đẹp!

Trong đầu y chỉ có duy nhất một chữ này.

Đẹp đến kinh tâm động phách!

Đẹp đến khiến người ta tâm sinh hàn ý!

Không dám có chút bất kính!

Oa Hoàng Cung.

Ngay cả Nữ Oa nhìn thấy, cũng nhịn không được tú mi khẽ nhíu lại.

Không hổ là một trong Tam Đại Tộc Tiên Thiên.

Cái đẹp của Nguyên Phượng, thật sự khiến người ta chỉ có thể ngưỡng vọng.

Nữ Oa cũng nhịn không được tâm sinh một tia đố kỵ.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm cũng nhìn qua.

Nguyên Phượng?

Nàng... vậy mà kháo sơn là ta sao?

Ta làm sao không biết?

Lục Phàm nheo mắt, tỉ mỉ suy nghĩ một phen.

Đột nhiên nghĩ đến điều gì, bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Nhớ có một lần ngẫu nhiên, Lục Phàm sử dụng Đại Đạo Thời Gian do hệ thống ban thưởng, xuyên qua dòng sông thời gian, không cẩn thận thao tác sai lầm, trở về thời kỳ Tam Tộc đại chiến.

Pháp tắc thời gian này vừa hay lại dùng lên thân Nguyên Phượng.

Điều này mới tạo thành cục diện hôm nay.

Đều sắp quên mất chuyện này rồi.

Đây cũng coi như là thiếu Nguyên Phượng một nhân quả, vậy thì làm kháo sơn của nàng, coi như đoạn kết nhân quả này.

Lục Phàm gãi gãi đầu, tiếp tục nằm trên ghế mây.

Lúc này, trên không cực bắc chi địa.

Nguyên Phượng vừa mới tỉnh lại, liền hiểu rõ cục diện Hồng Hoang bây giờ.

Không ngờ, đã qua nhiều năm như vậy.

Phượng tộc ta cuối cùng vẫn thất bại!

Nguyên Phượng một đôi phượng mâu ẩn chứa vô tận không cam lòng và lửa giận.

Long tộc!

Long Vương!

Nguyên Phượng nghiến răng nghiến lợi, cuồng nộ trên Cửu Thiên.

Không thể tận mắt nhìn thấy Long Vương vẫn lạc, chính là hối tiếc cả đời của nàng.

Ngay lúc này, Hồng Mông Kim Bảng lại lần nữa phát ra kim sắc thần quang rực rỡ. 【Hồng Mông Kim Bảng Kháo Sơn Bảng hạng tám: Na Tra 】【Na Tra: Con trai của Lý Tịnh 】【Kháo sơn: Quy Nhất Đạo Nhân 】【Kim Bảng ban thưởng: Tịnh Linh Châu.

Tịnh Linh Châu, có thể tịnh hóa tất cả ma chướng vọng niệm trong Hồng Hoang, tà ma tránh né, vạn pháp bất xâm. 】 Trên cuộn vàng, một viên châu tử phát ra ánh sáng trắng nhu hòa hiện lên.

Viên châu tử này chỉ lớn bằng mắt rồng, toàn thân tinh oánh dịch thấu.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân sau khi nhìn thấy người lên bảng vậy mà là Na Tra, mặt đen sầm.

Ta mới đưa Linh Châu Tử vào Lý phủ, nó làm sao lại có được chỗ dựa lớn là Quy Nhất Đạo Nhân?

Ta còn chưa từng được Quy Nhất Đạo Nhân chiếu cố, viên châu tử này vậy mà!

Hồng Quân đơn giản là tức đến mức muốn thổ huyết.

Na Tra chưa xuất thế, vậy mà đã có thể được Quy Nhất Đạo Nhân chiếu cố!

Chuyện này... ngay cả Hồng Quân cũng nhịn không được tâm sinh đố kỵ.

Tu Di Sơn.

Chương 123

Kẻ càng thêm đố kỵ còn có hai vị Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Cái gì?!

Lại là Lý phủ!

Chuyện này còn có thiên lý hay không?!

Tiếp Dẫn tức đến râu cũng dựng ngược lên.

Chuẩn Đề một bên càng tức đến mức mặt lại tròn thêm một vòng lớn.

Liên tục hạng mười, hạng chín, hạng tám, kháo sơn đều là Quy Nhất Đạo Nhân!

Vậy những thứ hạng phía trước chẳng lẽ cũng đều là những tồn tại lấy Quy Nhất Đạo Nhân làm kháo sơn sao?

Chuẩn Đề nghĩ đến loại khả năng này, chỉ cảm thấy đầu có chút choáng váng.

Sự đố kỵ và hâm mộ trong lòng càng không thể kìm nén.

Chúng ta thân là Thánh nhân, Quy Nhất Đạo Nhân đáng lẽ nên chiếu cố chúng ta hơn mới phải.

Hơn nữa, Tây Phương hà kỳ đáng thương, hà kỳ bất hạnh.

Quy Nhất Đạo Nhân vì sao cứ chọn viên châu tử kia?

Mà không chọn chúng ta?!

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề thật sự không nghĩ thông.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt trực tiếp co giật.

Một viên châu tử mà còn có thể lên bảng!

Y thân là nô bộc của Quy Nhất Đạo Nhân, vậy mà ngay cả cái bảng cuối cũng không lên được.

So sánh ra, y còn không bằng một viên châu tử!

Bích Du Cung.

Na Tra?

Không phải là Linh Châu Tử sao?

Một viên châu tử như vậy kháo sơn vậy mà là Quy Nhất Đạo Nhân?

Chẳng lẽ là Quy Nhất Đạo Nhân lựa chọn y?

Thông Thiên khẽ nhíu mày, rơi vào trầm tư.

Đột nhiên nghĩ đến điều gì, không khỏi trừng lớn mắt, trong lòng đại vi phấn chấn.

Tiệt Giáo ta, có thể lên bảng không?

Quy Nhất Đạo Nhân đã ban cho Tiệt Giáo nhiều ban thưởng như vậy, có phải chính là kháo sơn của Tiệt Giáo không?

Thông Thiên mạnh dạn suy đoán.

Y không quá chắc chắn, căn cứ để có Quy Nhất Đạo Nhân làm kháo sơn là gì.

Ban cho Tam Thiên Tượng Tháp, có thể tính là kháo sơn sao?

Thông Thiên cũng nhất thời thấp thỏm không yên.

Lý Phủ.

Ân Phu Nhân lúc này đang bụng mang dạ chửa, khó khăn đứng trong sân nhìn lên cuộn vàng khổng lồ trên Cửu Thiên.

Na Tra?

Con trai ta tên là Na Tra!

Điều này là thiên định!

Không ngờ, con trai ta còn chưa ra đời, đã có chỗ dựa thần bí cường đại này.

Tốt quá rồi!

Ân Phu Nhân trong lòng đại hỉ quá vọng.

Cùng lúc đó, láng giềng và các bá tánh khác ở Trần Đường Quan đều nhao nhao ra chúc mừng.

Tốt quá rồi!

Chúc mừng Tam Công Tử!

Chúc mừng Tam Công Tử!

Bá tánh Trần Đường Quan dường như cũng muốn được lây chút hỉ khí này.

Bá tánh càng náo nhiệt phi phàm.

Ngay lúc này, sân viện Lý Phủ đột nhiên đến hai vị khách không mời mà đến.

Một mập một gầy, một cao một lùn.

Hai người toàn thân tản mát kim sắc thần quang, khí tức huyền ảo.

Hai vị Tây Phương Thánh nhân, có lễ rồi.

Ân Phu Nhân từng gặp Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, tự nhiên là nhận ra.

Ân Phu Nhân, chúng ta là đặc biệt đến cửa chúc mừng.

Đứa nhỏ Na Tra này, có Quy Nhất Đạo Nhân làm kháo sơn, tiền đồ sau này bất khả hạn lượng a!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân mặt mang ý cười, vậy mà đối với một người phàm tộc mà nịnh nọt.

Không sai, Quy Nhất Đạo Nhân tuy không hiện thân, nhưng lại có thể ảnh hưởng Hồng Hoang đến mức này.

Chuẩn Đề Đạo Nhân thuận tiện vuốt mông ngựa một cái.

Đa tạ hai vị Thánh nhân giá lâm, thực nãi vinh hạnh của Lý Phủ.

Ân Phu Nhân bụng bầu khẽ hành một cái lễ.

Tiếp Dẫn ánh mắt lại lần nữa quét nhìn Lý Phủ, nhưng vẫn không phát hiện Lý Tịnh.

Xem ra, Lý Tịnh vẫn còn bế quan sao?

Đứa trẻ trong bụng ngươi là trời ban, đến lúc Lý Tịnh trở về, ngươi cứ nói như vậy.

Tiếp Dẫn đưa ra lời gợi ý này, liền thân hình tiêu tán.

Lúc này Hồng Mông Kim Bảng, vẫn đang tiếp tục công bố.

Ức vạn vạn sinh linh đều ngẩng đầu.

Bọn họ muốn xem, trong Hồng Hoang, rốt cuộc còn có những tồn tại nào, là nương tựa Quy Nhất Đạo Nhân!

Những người này, đến lúc đó đều là những tồn tại không thể trêu chọc. 【Hồng Mông Kim Bảng Kháo Sơn Bảng hạng bảy: Đế Tân 】【Đế Tân: Thương Trụ Vương 】【Kháo sơn: Quy Nhất Đạo Nhân 】【Kim Bảng ban thưởng: Hỗn Độn Đan.

Hỗn Độn Đan, người bình thường dùng có thể lập tức chứng Chuẩn Thánh tu vi, có thể bảo vệ Nguyên Thần, tương đương với tăng thêm một mạng. 】Trên cuộn vàng, một viên Hỗn Độn Đan toàn thân màu đen tản mát ra kim sắc thần quang nhàn nhạt.

Khí tức xung quanh viên đan dược này vậy mà kết hợp âm dương nhị khí, tạo thành đủ loại dị tượng.

Vừa nhìn liền có thể thấy được sự quý giá của viên đan dược này.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử đầu tiên không kìm nén được, lập tức đứng dậy.

Hỗn Độn Đan?!

Viên đan dược này có thể trực tiếp chứng Chuẩn Thánh sao?!

Còn có thể tăng thêm một mạng?

Thái Thanh Lão Tử trong mắt tràn đầy khao khát cháy bỏng.

Nếu viên đan dược này bị y có được thì tốt biết mấy!

Đáng tiếc đáng tiếc...

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bị ban thưởng này thực sự làm kinh ngạc.

Hỗn Độn Đan!

Một Nhân Hoàng bé nhỏ cũng xứng ăn Hỗn Độn Đan sao?!

Đế Tân!

Không ngờ, Đế Tân vậy mà cũng nương tựa Quy Nhất Đạo Nhân!

Như vậy, khí vận Nhân tộc này, Xiển Giáo ta e là không thể đoạt được.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nắm chặt quyền, nhíu mày, rơi vào trầm tư.

Hơn nữa, đệ tử tinh anh của Xiển Giáo bây giờ đều đã lần lượt

vẫn lạc.

Chuyện cấp bách của y bây giờ, chính là nhanh chóng thu nhận đệ tử.

Chương 124

May mà, ban thưởng Kim Bảng trước đó, đã cho y thứ có thể thay đổi căn nguyên huyết mạch.

Cho dù đệ tử thu nhận căn nguyên không tốt cũng không sao cả, y đến lúc đó tiến hành đề thăng căn nguyên huyết mạch là được.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chầm chậm gật đầu.

Y bấm ngón tay tính toán.

Thần thức Thánh nhân vừa xuất, ánh mắt nhìn về một nơi nào đó trên Côn Luân Sơn.

Dưới chân núi, có hai người đang đi về phía Ngọc Hư Cung.

Khương Tử Nha và Thân Công Báo!

Hai người bọn họ chính là đệ tử Thiên Định của Xiển Giáo ta!

Nguyên Thủy Thiên Tôn liếc mắt một cái, thở dài một hơi.

Bởi vì hai người này, một đến từ Nhân tộc, một đến từ Yêu tộc.

Hai chủng tộc này, đều là tồn tại mà y coi thường.

Nhưng bây giờ đang lúc cần người, y cũng đành phải chấp nhận.

Nguyên Thủy Thiên Tôn liền vung tay áo, nhanh chóng đưa hai người này đến Ngọc Hư Cung.

Khương Tử Nha và Thân Công Báo vẻ mặt mộng lung.

Khi nhìn thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn trước mắt, hai người lập tức quỳ bái.

Đệ tử Khương Tử Nha, khẩn cầu Thánh nhân thu đệ tử làm đệ tử Xiển Giáo.

Đệ tử Thân Công Báo, khẩn cầu Thánh nhân thu đệ tử làm đệ tử Xiển Giáo.

Hai người cung cung kính kính, hành một đại lễ.

Đứng dậy đi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hai ngón tay chụm lại, chỉ vào mi tâm hai người.

Oanh!

Khương Tử Nha chỉ cảm thấy trong cơ thể chịu biến cố kịch liệt.

Khắp người y máu huyết bắt đầu sôi trào, từng thốn gân cốt đều như bị đặt trong liệt hỏa thiêu đốt.

Thân Công Báo cũng tương tự.

Một lát sau, hai người liền cảm thấy trong cơ thể biến hóa long trời lở đất.

Căn nguyên của ta!

Đệ tử đa tạ Sư tôn!

Hai người liên tục quỳ bái.

Ừ, các ngươi nhanh chóng đến Hồng Hoang thu nhận đệ tử Xiển Giáo.

Bất luận căn nguyên huyết mạch thế nào, chỉ cần chịu gia nhập Xiển Giáo là được.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hạ lệnh.

Trước mắt, y cần chiêu thu đại lượng đệ tử Xiển Giáo, mở rộng nhân số.

Đệ tử tuân lệnh!

Đệ tử tuân lệnh!

Khương Tử Nha và Thân Công Báo lại lần nữa hành lễ.

Lúc này, cả hai đều có huyết mạch Thất phẩm, có thể nói là trực tiếp tấn thăng thành căn nguyên huyết mạch của những Tiên Thiên Đại Năng Hồng Hoang năm xưa.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại ban cho hai người này mỗi người một kiện pháp bảo.

Sau đó bọn họ liền xuống núi.

Bích Du Cung.

Thông Thiên nhìn thấy Đế Tân lên bảng, gây ra một trận trầm tư.

Quy Nhất Đạo Nhân lựa chọn Nhân tộc?

Vậy Tiệt Giáo ta...

Thông Thiên càng thêm thấp thỏm bất an.

Tiệt Giáo nguyên định muốn tranh thủ chút khí vận Nhân tộc để tự bảo toàn.

Nhưng nếu vì thế mà xúc phạm Quy Nhất Đạo Nhân, thì chuyện này khó rồi.

Yêu tộc.

Cái gì?!

Lục Áp vẻ mặt kinh hãi.

Nhân tộc có Quy Nhất Đạo Nhân làm chỗ dựa, chuyện này còn làm sao được?

Lục Áp nghĩ đến giao dịch mà Nguyên Thủy Thiên Tôn và y đã đạt thành trước đó, lúc này vô cùng khó xử.

Thân hình y nhanh chóng lóe lên, liền lập tức đến hướng Côn Luân Sơn.

Nguyên Thủy đạo hữu.

Có thể gặp mặt một lần không?

Tiếng Lục Áp truyền đến, mang theo vô tận mặt trời tinh hỏa uy áp.

Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất hiện, thần tình lạnh nhạt.

Nếu không phải trước mắt có việc cần Yêu tộc, vạn không thể để một Yêu tộc nhỏ bé đối với y thái độ như vậy.

Bây giờ Nhân tộc có Quy Nhất Đạo Nhân che chở.

Ngươi bảo ta đến Nhân tộc, chẳng phải là đối đầu với Quy Nhất Đạo Nhân sao?

Lục Áp ánh mắt âm hàn, chất vấn Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng vẻ mặt đen sì.

Y trước đó cũng không biết chuyện này a!

Ngươi không phải là nô bộc của Quy Nhất Đạo Nhân sao?

Chẳng lẽ Quy Nhất Đạo Nhân không có bất kỳ cảnh cáo nào?

Lục Áp lại lần nữa chất vấn.

Y thà không cần Thượng Cổ Yêu Đình, cũng tuyệt đối không đối đầu với Quy Nhất Đạo Nhân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bị chất vấn đến mức nhất thời nghẹn lời.

Nói ra cũng kỳ lạ.

Từ khi Nguyên Thần y bị lạc ấn nô bộc, Quy Nhất Đạo Nhân quả thực không còn để ý đến y nữa.

Rốt cuộc đây là ý gì?

Nguyên Thủy Thiên Tôn hít sâu một hơi.

Y cũng không dám làm gì Nhân tộc nữa.

Vậy thì chờ đã.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt khó coi nói.

Triều Ca, Vương Cung.

Long Đức Điện.

Đế Tân sau khi nhìn thấy tin tức liên quan đến chính mình trên Hồng Mông Kim Bảng, kích động trực tiếp đứng dậy.

Kháo sơn của ta... vậy mà là Quy Nhất Đạo Nhân?!

Bản thân Đế Tân cũng vẻ mặt không dám tin.

Chuyện này làm sao có thể?

Đế Tân đối với Quy Nhất Đạo Nhân, tự nhiên cũng có nghe nói.

Chỉ nhìn Hồng Mông Kim Bảng, Quy Nhất Đạo Nhân cũng không biết đã lên bao nhiêu lần.

Đó là một tồn tại thế nào???

Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ, ngay cả Thiên Đạo, cũng không thể sánh bằng!

Bây giờ nói cho y, Quy Nhất Đạo Nhân vậy mà là kháo sơn của y?

Đế Tân biểu thị không dám tin!

Nhưng Hồng Mông Kim Bảng là tuyệt đối không thể sai.

Chẳng lẽ là vì Dương huynh đệ?

Dương Phàm chính là đệ tử Chiến Thần Điện, mà Chiến Thần Điện chính là do Quy Nhất Đạo Nhân thành lập.

Bây giờ Dương Phàm đến Triều Ca, giúp Cô trị lý triều chính, cũng xem như lấy Quy Nhất Đạo Nhân làm kháo sơn?

Chương 125

Đế Tân bắt đầu từng tầng phân tích.

Nhưng y luôn cảm thấy như vậy có phần khiên cưỡng.

Trong đầu y nhanh chóng lóe qua thân ảnh Lục Phàm.

Nhưng Lục Phàm đã nói, y là đệ tử Tiệt Giáo, chứ không phải Quy Nhất Đạo Nhân.

Đế Tân nhíu mày, nhất thời cũng có chút không rõ.

Y lắc đầu, quyết định trước tiên nhận lấy ban thưởng rồi hãy nói.

Vươn tay vẫy một cái, viên Hỗn Độn Đan kia liền lập tức rơi vào lòng bàn tay.

Lớn bằng mắt rồng, xúc cảm như hàn tinh.

Xung quanh càng dị tượng phân trình.

Đế Tân lập tức nuốt vào.

Trong nháy mắt, toàn thân y đều bị một cỗ hàn khí nồng đậm bao phủ, vậy mà hình thành thứ giống như kén vậy.

Trên không Vương Cung, vô tận tiên linh chi khí từ bốn phương tám hướng ngưng tụ lại, tạo thành vài xoáy nước, điên cuồng dũng nhập.

Oanh long long!

Tiên linh chi khí xông về phía kén hàn khí khổng lồ, toàn bộ quán nhập vào từng lỗ chân lông của Đế Tân.

Tứ chi bách hài, ngũ tạng lục phủ của y dưới sự trùng xoát, chỉ cảm thấy toàn thân băng hàn, mất đi tri giác.

Giây tiếp theo, tu vi của y điên cuồng tăng vọt, không hề có trở ngại.

Thiên Tiên!

Huyền Tiên!

Kim Tiên!

Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong!

Đại La Kim Tiên sơ kỳ!

Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Cho đến Chuẩn Thánh sơ kỳ, mới cuối cùng dừng lại.

Rắc!

Kén hàn khí ngưng tụ cũng vào lúc này chầm chậm phá vỡ.

Đế Tân toàn thân chấn động, hoàn toàn phá nát kén hàn khí.

Y toàn thân tản mát ra Chuẩn Thánh uy áp, trong khoảnh khắc bao phủ toàn bộ Triều Ca thành.

Chuẩn Thánh nhất niệm, liền có thể biết được từng cử động của bá tánh toàn bộ Thương Triều.

Dưới Chuẩn Thánh, đều là lũ kiến!

Đế Tân hai mắt kiên nghị, lập tức xông lên Cửu Thiên, khinh thường vạn vật.

Trên Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên, người nhìn tất cả những điều này, lại sắc mặt khó coi đến cực điểm.

Một Nhân Hoàng nho nhỏ, vậy mà lại có tu vi Chuẩn Thánh!

Trẫm thân là Ngọc Hoàng Đại Đế, cũng bất quá là Chuẩn Thánh trung kỳ!

Hạo Thiên lúc này cảm thấy thể diện toàn bộ không còn.

Quy Nhất Đạo Nhân vì sao không phù tá Ngọc Hoàng Đại Đế ta, kẻ chưởng quản Tam Giới này, ngược lại lại đi làm kháo sơn cho một Nhân Hoàng?

Hạo Thiên thập phần không lý giải.

So sánh ra, Ngọc Hoàng Đại Đế y còn không bằng một Nhân Hoàng!

Cùng với Đế Tân lập thành Chuẩn Thánh cường giả, khí vận Nhân tộc cũng vào khắc này nhanh chóng ngưng tụ về phía Đế Tân.

Y thân mặc đế vương bào đen thêu vàng, khí thế lăng liệt.

Khí vận Nhân tộc toàn bộ ngưng tụ trên thân y, phía sau càng trực tiếp ngưng tụ ra hư ảnh cao vài vạn trượng.

Đỉnh đầu càng có một con khí vận trường long quanh quẩn.

Động tĩnh này, càng khiến Thái Thanh Lão Tử hận đến nghiến răng nghiến lợi!

Khốn kiếp!

Khí vận Nhân tộc vậy mà đều không chạy về Nhân Giáo ta!

Ngược lại lại đi đến trên người Đế Tân?!

Thái Thanh Lão Tử nghiến răng nghiến lợi, trong mắt lộ ra vô tận lửa giận.

Y thân là Thánh nhân Nhân Giáo, khí vận đáng lẽ nên ngưng tụ tại Nhân Giáo mới phải.

Nhưng bây giờ, mấy con khí vận trường long vậy mà đều toàn bộ quán chú vào thân Đế Tân.

Nhân Giáo y chẳng phải là trở thành đồ trang trí sao?!

Thái Thanh Lão Tử lập tức cảm thấy mặt nóng ran.

Thân là Thánh nhân, giữa Hồng Hoang ức vạn vạn sinh linh, bị Nhân tộc tát vào mặt.

Cảm giác này đặt trên người ai cũng không dễ chịu.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tự nhiên cũng nhìn thấy mấy con khí vận trường long của Nhân tộc nhanh chóng ngưng tụ lại.

Vậy mà có ba con quán nhập vào con khí vận long trên đỉnh đầu Đế Tân, khiến con long đó nhanh chóng bành trướng đến vạn dặm.

Long khu uy nga cuộn tròn từng tầng từng tầng, ngẩng cao.

Còn hai con, thì lại đi đến Long tộc.

Dù sao bây giờ Long tộc và Nhân tộc là một thể.

Không ngờ a...

Xem ra Nhân Giáo là triệt để xong rồi.

Thái Thanh Thánh nhân không còn khí vận Nhân tộc, trong Hồng Hoang lại không còn chỗ đứng a!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân sắc mặt ngưng trọng.

Tuy là nói như vậy, nhưng đối thủ cạnh tranh của bọn họ vẫn không thiếu.

Ngọc Hư Cung.

Khí vận Nhân tộc vậy mà lại ngưng tụ nhiều đến thế?

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng kinh ngạc ngẩn người.

Đế Tân bất quá là vì ăn Hỗn Độn Đan, tu vi tấn thăng thành Chuẩn Thánh.

Liền có thể ngưng tụ nhiều khí vận như vậy sao?

Điều này cũng quá nghịch thiên rồi!

Không nhìn ra được, Nhân tộc yếu ớt vậy mà lại khoa trương đến thế.

Nguyên Thủy Thiên Tôn rơi vào trầm tư.

Khó trách tương lai nhân vật chính Hồng Hoang sẽ là Nhân tộc, cũng không phải không có lý lẽ.

Tử Tiêu Cung.

Phụt!

Hồng Quân sau khi nhìn thấy động hướng của Nhân tộc, một ngụm máu phun ra.

Nạp ni?

Khí vận Ân Thương này không những không suy yếu, ngược lại còn tăng thêm?

Như vậy, làm sao còn có thể khởi động Phong Thần Lượng Kiếp?

Hồng Quân một trận đau đầu.

Lúc này Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Kháo Sơn Bảng hạng sáu: Mai Sơn Thất Quái 】 【Mai Sơn Thất Quái: Bảy loài động vật tu luyện thành tinh quái, bao gồm vượn trắng (Viên Hồng), trâu nước (Kim Đại Thăng), chó (Đái Lễ), heo rừng (Chu Tử Chân), rết (Ngô Long), rắn trắng (Thường Hạo), dê núi (Dương Hiển) 】 【Kháo sơn: Quy Nhất Đạo

Nhân 】【Kim Bảng ban thưởng: Thất Đạo Hộ Thể Kim Quang.

Hộ Thể Kim Quang, có thể ngăn chặn một đòn chí mạng của Thiên Đạo. 】 Mai Sơn Thất Quái kháo sơn vậy mà là Quy Nhất Đạo Nhân?!!!

Ra là vậy...

Khó trách trước đó Mai Sơn Thất Quái lại lên Hồng Mông Kim Bảng...

Như vậy, liền giải thích thông suốt rồi!

Ức vạn vạn sinh linh đều bắt đầu nhiệt liệt thảo luận.

Chương 126

Bí ẩn trước đó cũng coi như vào khắc này được giải quyết dễ dàng.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nội tâm đại thụ chấn hám!

Cái gì?!

Mai Sơn Thất Quái kháo sơn là Quy Nhất Đạo Nhân?!

Khó trách bọn họ đột nhiên thực lực trở nên cường hãn đến thế!

Như vậy liền có thể giải thích thông suốt rồi.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân nghĩ đến trước đó, y vậy mà còn muốn thu Mai Sơn Thất Quái đến Tây Phương, lúc này nhịn không được toàn thân run rẩy.

Chẳng phải đó là tương đương với cướp người từ Quy Nhất Đạo Nhân sao?

Y vạn vạn không dám!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đại vi chấn hám!

Y vạn vạn không ngờ, mấy tên đệ tử Yêu tộc không đáng chú ý mà căn nguyên bình thường, vậy mà có thể được Quy Nhất Đạo Nhân chiếu cố!

Chuyện này... không hợp đạo lý a!

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhịn không được lẩm bẩm.

Y xưa nay coi thường Yêu tộc.

Lại không ngờ, Quy Nhất Đạo Nhân vậy mà đối với Yêu tộc chiếu cố đến thế.

Chẳng lẽ Yêu tộc thật sự muốn quật khởi sao?

Cảnh địa Yêu tộc.

Lúc này Lục Áp kích động vạn phần.

Yêu tộc ta có Quy Nhất Đạo Nhân làm chỗ dựa!

Ha ha ha...

Trời không diệt Yêu tộc ta!

Yêu tộc ắt hưng!

Ha ha ha...

Lục Áp toàn thân bùng phát ra một cỗ yêu khí cường thế. 21.

Vạn vạn đệ tử Yêu tộc càng khí thế mãnh trướng.

Yêu tộc!

Yêu tộc!

Nhất thời, yêu khí đột nhiên tăng trưởng, lại khoách tăng thêm vài vạn dặm.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa càng là một đôi phượng mâu khẽ nhíu, cau mày.

Quy Nhất Đạo Nhân tuy là chỗ dựa của Mai Sơn Thất Quái, nhưng lại không nhất định đứng về phía Yêu tộc.

Huống hồ, Quy Nhất Đạo Nhân còn là chỗ dựa của Nhân tộc.

Nữ Oa luôn cảm thấy chuyện này có chút quỷ dị.

Chẳng lẽ, Quy Nhất Đạo Nhân muốn thống nhất Hồng Hoang hay sao?

Để Nhân tộc, Yêu tộc, Vu tộc đều cùng an ổn sinh tồn trong Hồng Hoang?

Nữ Oa rơi vào trầm tư.

Nếu thật là như vậy, một khi bị Thiên Đạo phát giác, tất sẽ gây ra một trận lượng kiếp càng khủng bố hơn!

Bất quá...

Thiên Đạo hình như đã ẩn mình rồi...

Nữ Oa mặt đầy hắc tuyến.

Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Kháo Sơn Bảng hạng năm: Lý Tịnh 】【Lý Tịnh: Tổng binh Trần Đường Quan 】【Kháo sơn: Quy Nhất Đạo Nhân 】【Kim Bảng ban thưởng: Tịnh Hóa Thiên Đăng.

Tịnh Hóa Thiên Đăng, có thể phá tan tất cả ma chướng, quấy nhiễu ý chí áp chế tâm thần, giải phá trừ mọi loại thuật cổ hoặc. 】Nội dung hạng năm công bố, một chúng sinh linh đều không khỏi hâm mộ.

Lý Tịnh?!

Lại là Lý Tịnh!

Khó trách y thân là Nhân tộc hậu thiên, vậy mà có thể một bước sở hữu thực lực kinh người như vậy, hóa ra là vì Quy Nhất Đạo Nhân!

Vậy những tồn tại lên Hồng Mông Kim Bảng trước đó...

Chẳng lẽ!!!

Sinh linh Hồng Hoang triệt để bùng nổ.

Lúc này mọi người mới hậu tri hậu giác.

Không cần đoán, những kẻ lên bảng sau này, kháo sơn chắc chắn

cũng là Quy Nhất Đạo Nhân!

Tử Tiêu Cung.

Lý Tịnh vậy mà cũng là người của Quy Nhất Đạo Nhân?!

Hồng Quân trừng lớn mắt, không thể tin được.

Yêu tộc, Nhân tộc, Vu tộc!

Quy Nhất Đạo Nhân đều có người của y!

Hồng Quân càng nghĩ càng cảm thấy da đầu tê dại.

Chẳng lẽ...

Quy Nhất Đạo Nhân thật sự muốn thống lĩnh Hồng Hoang sao?

Hồng Quân cũng không thể không nghĩ như vậy.

Hơn nữa y biết, nếu Quy Nhất Đạo Nhân thật sự có ý nghĩ này, thì kết quả tất nhiên sẽ như vậy.

Hồng Quân lập tức cảm thấy rã rời, liền ngồi sụp xuống vân sàng, toàn thân vô lực.

Mà chữ vàng trên Hồng Mông Kim Bảng đã tiêu tán.

Rất nhanh sẽ công bố thứ hạng tiếp theo.

Không cần đoán, kháo sơn của người tiếp theo khẳng định cũng là Quy Nhất Đạo Nhân.

Chỉ bất quá... sẽ là ai đây?

Ai sẽ may mắn đến thế?

Từng đôi mắt vô cùng kỳ vọng ngẩng đầu nhìn lên. 【Hồng Mông Kim Bảng Kháo Sơn Bảng hạng tư: Tiểu Long Nữ 】 【Tiểu Long Nữ: Nữ nhi của Đông Hải Long Vương 】 【Kháo sơn: Quy Nhất Đạo Nhân 】 【Kim Bảng ban thưởng: Long Tức Chi Nộ.

Long Tức Chi Nộ, công pháp cấp Thiên Đạo. 】 Nội dung công bố, toàn bộ hải vực đều triệt để sôi trào.

Long tộc!

Là Long tộc!

Long tộc ta có Quy Nhất Đạo Nhân làm chỗ dựa!

Hảo quá rồi!

Hảo quá rồi!

Ngao Quảng hỉ bất tự thắng.

Toàn bộ thủy tộc Đông Hải đều nhiệt liệt hoan hô, hải vực một mảnh vui mừng.

Long tộc ta có Quy Nhất Đạo Nhân, ai còn dám khi dễ?

Ngao Quảng tình cảm kích động.

Từ khi Long Vương vẫn lạc, địa vị Long tộc trong Hồng Hoang có thể nói là một rớt ngàn trượng.

Một số tu luyện giả căn bản không đặt Long tộc vào mắt.

Bây giờ chỉ có thể chưởng quản một vùng hải vực để tạo cảm giác tồn tại.

Có thể nói là thập phần uất ức.

Chương 127

Nghĩ lại năm xưa, Long tộc là tồn tại cường hoành đến nhường nào!

Nhưng bây giờ lại...

Từ nay về sau, Long tộc sẽ quật khởi!

Ngao Quảng hóa thân Long khu, xông ra mặt biển Đông Hải một nhảy lên.

Trên mặt biển, từng đạo thủy trụ ngưng tụ, xé toạc Cửu Thiên.

Phụ vương!

Một tiếng nói thanh lệ êm tai vang lên.

Trên Cửu Thiên, một nữ tử thân mặc bạch sa lụa đoạn, tóc đen xõa vai, anh khí mà tinh xảo đứng trên không.

Khí thế toàn thân nàng huyền diệu khó lường, phảng phất thân hình chìm nổi trong vô tận vũ trụ, nhìn không rõ ràng.

Ngao Quảng thân hình biến hóa, huyễn hóa nhân hình, mắt đột nhiên sáng lên.

Long Nữ, ngươi đã trở về!

Ngao Quảng hỉ bất tự thắng.

Không ngờ Tiểu Long Nữ lại vào lúc này trở về Long tộc.

Tốt quá rồi!

Long tộc ta tất sẽ một lần nữa thống lĩnh Hồng Hoang!

Ngao Quảng trong lòng càng dâng lên ý cuồng ngạo vô tận.

Cỗ ngạo cốt và tư thái bá chủ thống ngự Hồng Hoang ẩn giấu

trong Long thể, lại lần nữa hiện ra.

Nhanh!

Theo phụ vương về Đông Hải!

Ngao Quảng đã không thể chờ đợi được nữa.

Lúc này mặt biển Đông Hải, vô tận thủy tộc đều đã nhô đầu lên, nhao nhao hướng về phía Tiểu Long Nữ hành lễ.

Cung nghênh Long Nữ!

Cung nghênh Long Nữ! 22.

Âm thanh hạo hạo đãng đãng truyền khắp Đông Hải và các hải vực khác. 23.

Một số Long tộc nhao nhao gấp rút về Đông Hải.

Động tĩnh này, tự nhiên khiến Tu Di Sơn chú ý.

Tiểu Long Nữ trở về?!

Thật sự là nàng!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân nheo mắt, thần tình ngưng trọng.

Y lập tức dùng thần thức Thánh nhân tra xét qua.

Lạ thay!

Nàng vậy mà đã nội liễm tu vi chân thật.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhíu mày.

Sư huynh, sao không nhân cơ hội này đi tìm Long Vương đòi cái nhân quả trước đó.

Long Vương lão già kia từng đáp ứng, đợi Long Nữ về Đông Hải, sẽ đưa nàng đến Tây Phương.

Chuẩn Đề không muốn bỏ lỡ cơ hội này.

Chỉ cần Tiểu Long Nữ có thể đến Tây Phương, Tây Phương tất nhiên sẽ đại hưng!

Hai người liền nhanh chóng bay về phía Đông Hải.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vừa đến, không ngờ Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đã tới.

Xưa kia, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng có ý muốn giao hảo với Long tộc, tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội lần này.

"Chúc mừng, chúc mừng!

Hạ hỷ Long tộc, Tiểu Long Nữ đã thuận lợi xuất quan, Ngao Quảng, ngươi đừng quên chuyện đã hứa với Tây Phương ta đấy nhé!" Tiếp Dẫn đạo nhân vừa đến, liền thẳng thừng đi thẳng vào vấn đề, sợ Ngao Quảng đổi ý.

Trên mặt biển Đông Hải.

Ngao Quảng nhìn thấy ba vị Thánh nhân này, vẻ mặt có chút khó xử.

Tiểu Long Nữ vừa xuất quan, y không hề biết thực lực chân chính của nàng.

Huống hồ trước mặt là ba vị Thánh nhân, không tiện đắc tội.

"Cái này..." "Hai vị Thánh nhân Tây Phương, ta nào có hứa hẹn chuyện gì với Tây Phương các ngươi đâu, đừng hiểu lầm." Ngao Quảng chỉ có thể khách khí đáp.

"Ngao Quảng, ngày xưa ta từng đến Đông Hải, ngươi đã đích thân hứa rằng chỉ cần Tiểu Long Nữ xuất quan, liền sẽ đưa nàng đến Tây Phương, ngươi quên rồi sao?" Tiếp Dẫn đạo nhân không hề nổi giận, chỉ mỉm cười nhắc nhở.

"Hai vị có lẽ đã hiểu lầm." "Ta chỉ đồng ý để Tiểu Long Nữ đến

Tây Phương bái kiến hai vị Thánh nhân, chứ không hứa hẹn gì khác." "Hơn nữa, chuyện này còn cần Tiểu Long Nữ tự mình gật đầu, lời ta hứa cũng không tính là gì." Ngao Quảng cười gượng gạo, lòng đầy chột dạ.

Đúng vậy, y thừa nhận, lúc chấp thuận quả thật đã có chút tâm tư, động chút tính toán nhỏ nhen.

"Tây Phương ư?" "Ta tự sẽ không đi, mấy vị đều không cần nói nữa." Tiểu Long Nữ cuối cùng cũng lên tiếng.

Nàng mang vẻ lạnh lùng, trên mặt không có quá nhiều biểu cảm.

Thậm chí còn không thèm nhìn thẳng hai người Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

"....." "!!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề mỗi người một vẻ, sắc mặt càng thêm khó coi.

Thân là một vị Thánh nhân, lại bị xem thường ư?

Đáng giận!

Nhưng dù trong lòng có phẫn nộ đến đâu cũng không dám phát tiết.

Phải biết rằng, tu vi của Tiểu Long Nữ bây giờ chắc chắn vượt trên bọn họ.

Lại thêm một loạt phần thưởng từ Kim Bảng, không biết đã tốt hơn bọn họ bao nhiêu lần!

Với lại, chỗ dựa của Tiểu Long Nữ lại là Quy Nhất Đạo Nhân!

Tiếp Dẫn đạo nhân chỉ có thể nheo cười.

"Tiểu Long Nữ, Tây Phương tự nhiên không bằng Đông Phương tốt." "Nhưng hiện tại, cục diện Hồng Hoang đều là thế chân vạc." "Long tộc sao không hợp tác với Tây Phương đây?" Tiếp Dẫn đạo nhân quyết định nhẹ nhàng khuyên bảo.

Tiểu Long Nữ lại hừ lạnh một tiếng, vô cùng khinh thường.

"Không cần đâu, bất luận là Tây Phương hay Xiển Giáo, Long tộc ta đều sẽ không hợp tác, ba vị vẫn nên quay về đi thôi!" Tiểu Long Nữ trực tiếp ra lệnh đuổi khách.

Lão Long Vương bên cạnh run rẩy, không dám thở mạnh.

Đây chính là Thánh nhân đó!!!

Cứ thế mà đuổi Thánh nhân đi ư??

Nhưng nhìn Tiểu Long Nữ, nàng không chút sợ hãi, ngược lại còn khí thế mười phần.

Ba vị Thánh nhân đều bị nghẹn lời, không nói nên lời.

Nguyên Thủy Thiên Tôn còn chưa kịp mở miệng nói một câu nào, đã bị Tiểu Long Nữ chặn họng quay về.

"Tiểu Long Nữ!" "Ta đây có lòng tốt, vì sao ngươi lại cứng rắn đến vậy?" "Dù là vì ngươi có chỗ dựa là Quy Nhất Đạo Nhân, cũng không nên ngông cuồng vô lễ đến thế." Nguyên Thủy Thiên Tôn tính tình nóng nảy, làm sao chịu nổi!

Y vốn đã chịu đả kích, giờ lại bị một Long tộc nhỏ bé chèn ép, tự nhiên không thể nhẫn nhịn, không kìm được bộc phát thánh uy.

Y cũng có phần thưởng từ Kim Bảng, dù có ra tay cũng không sợ!

"Oanh!" Nguyên Thủy Thiên Tôn chẳng nói hai lời, liền muốn thử dò thực lực chân chính của Tiểu Long Nữ.

Dưới thánh uy, các thủy tộc trên Đông Hải đều trực tiếp bị trấn áp xuống đáy biển, không thể động đậy.

Ngao Quảng càng bị hất tung, rơi mạnh xuống biển.

"Ta thấy ngông cuồng vô lễ chính là các ngươi mới đúng!" "Long

tộc chưa từng chọc tới bất kỳ ai, các ngươi lại đột nhiên bức bách!" "Thật sự nghĩ Long tộc ta sợ các ngươi sao?" Tiểu Long Nữ đứng đón gió, trên khuôn mặt thanh lãnh đạm nhã tràn đầy sát khí.

"Vậy thì để ta xem thực lực của ngươi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn quát lớn, lập tức tế ra Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng cùng lúc đè ép tới.

Một số phần thưởng từ Kim Bảng, các loại pháp bảo đều được tế ra.

Ba vị Thánh nhân đối chọi một người!

Trên Cửu Thiên, vô thượng bảo vật rực rỡ thần quang, hư không chấn động kịch liệt.

Đối mặt với uy thế đang đè ép tới, Tiểu Long Nữ mặt không đổi sắc.

Thân hình nàng chợt chấn động dữ dội, châu thân lại tản ra một luồng quang ba vô hình.

Đạo quang ba này nhanh chóng va chạm với những bảo vật kia.

"Oanh!" Hai luồng thế lực hoàn toàn va chạm vào nhau.

Đông Hải vì thế mà kịch liệt sôi trào.

Phạm vi mấy chục vạn dặm nứt toác những vết nứt khổng lồ, kéo dài không dứt.

Chương 128

Sơn hà tan vỡ, nước biển chảy ngược.

Vô số tinh thần trong ức vạn vạn Hỗn Độn hư không đều bị đạo quang ba vô hình này tập kích, hóa thành phấn vụn.

Không trung đột nhiên hóa thành hư vô, một mảnh đen kịt.

Dường như là một tai nạn vô tận chợt lóe qua.

Một lát sau, toàn bộ Hồng Hoang đều dường như run rẩy ba lần, sau đó mới xuất hiện ánh sáng.

"!!" "!!" "!!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt tái nhợt.

Nhục thân ba người lại bị đạo quang ba này đánh cho nứt toác.

Máu vàng tuôn chảy không ngừng.

Đáng sợ hơn là, vừa rồi Tiểu Long Nữ không hề động dụng bất kỳ pháp khí nào.

Chỉ vỏn vẹn là một đạo pháp lực trấn áp.

Không khí đột nhiên yên tĩnh trở lại...

Duy chỉ có ba vị Thánh nhân cau mày chặt, không dám động đậy.

Dưới cơn đau đớn kịch liệt, dường như chỉ cần khẽ động một chút, nhục thân có thể sẽ bị hủy hoại.

Tiểu Long Nữ lại hừ lạnh một tiếng, phất ống tay áo, liền quay về Đông Hải.

Trận chiến này, tốc độ cực nhanh.

Bích Du Cung.

Thông Thiên vừa rồi cũng cảm nhận được Cửu Thiên đột nhiên như bị thứ gì đó che khuất, biến thành một mảnh đen kịt.

Khi y nhìn về phía đạo pháp lực kia, mới kinh ngạc phát hiện, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nguyên Thủy Thiên Tôn lại mang trọng thương.

"Đông Hải ư?" "Long tộc ư?" "Bọn họ vừa rồi bị Tiểu Long Nữ làm bị thương ư?" Thông Thiên vô cùng chấn kinh.

Nhanh đến vậy ư!

Y còn chưa kịp phản ứng!

Hơn nữa Tiểu Long Nữ lại một mình giao chiến với ba vị Thánh nhân!

"Đây là thực lực như thế nào?" Thông Thiên hít sâu một hơi.

"Tiểu Long Nữ đã có chỗ dựa là Quy Nhất Đạo Nhân, sao không nhân cơ hội này mà đi bái kiến nhỉ?" "Có lẽ có thể may mắn gặp được Quy Nhất Đạo Nhân." Thông Thiên giờ phút này tâm tình vô cùng kích động.

Không còn cách nào khác, Quy Nhất Đạo Nhân trong lòng y đã trở thành tồn tại của thần linh.

Chỉ cần có thể tiếp xúc được với người có liên quan đến Quy Nhất Đạo Nhân, cũng đủ khiến y phấn chấn.

Thế là, Thông Thiên chẳng nói hai lời, trực tiếp bay về phía Đông Hải.

Lúc đó, Long Cung Đông Hải.

"Nữ nhi à!" "Con đắc tội ba vị Thánh nhân, sau này Long tộc e rằng sẽ gặp nhiều trở ngại trong phát triển." Lão Long Vương vốn cẩn thận.

Dù biết có đại thụ chống lưng, cũng không dám tùy tiện gây địch.

“Phụ vương, không cần lo lắng.” “Từ nay về sau, không ai dám bất kính với Long tộc nữa.” “Ngày hôm nay chính là muốn cho bọn họ chịu khổ.” Tiểu Long Nữ vẻ mặt trầm tĩnh.

“Đúng rồi phụ vương, con còn có một chuyện khẩn yếu.” “Con vừa xuất quan, còn cần đích thân đi bái kiến sư tôn.” Tiểu Long Nữ vừa nghĩ đến sư tôn, trên mặt liền không kìm được lộ ra vẻ sùng kính và khát khao.

Ngao Quảng trợn tròn mắt, mang theo giọng run rẩy, không nhịn được khẽ hỏi: “Sư tôn ư?” “Con nói là...

Quy Nhất Đạo Nhân ư?” Ngao Quảng cố gắng kìm nén sự kích động trong lòng, nhưng ánh mắt và cơ thể vẫn không tự chủ được.

Tiểu Long Nữ trịnh trọng gật đầu.

“Chính là vậy.” Ngao Quảng liền mềm nhũn ngã xuống đất.

Long tộc ta có đức hạnh và năng lực gì mà!

“Tạ ơn Long Vương!

Tạ ơn Quy Nhất Đạo Nhân!” “Long tộc ta có đức hạnh và năng lực gì mà có được tồn tại thần bí cường đại như vậy chứ!” Ngao Quảng đích thân nghe Tiểu Long Nữ thừa nhận, trái tim này vẫn có chút không chịu đựng nổi.

Tiểu Long Nữ lại bật cười.

Bế quan mấy chục vạn năm này, nàng thật sự quá muốn gặp sư tôn.

Không biết sư tôn bây giờ có còn khỏe không?

Tiểu Long Nữ không tự giác lại một lần nữa để lộ ra dáng vẻ thiếu nữ.

Chính vào lúc này, Thông Thiên đến thăm.

“Tiệt Giáo Thông Thiên, bái kiến Long tộc.” “Kính xin Tiểu Long Nữ ra gặp mặt.” Giọng Thông Thiên như tiếng sấm trầm đục, vang vọng trên không Đông Hải.

Tiểu Long Nữ rời Đông Hải, đứng trước mặt Thông Thiên.

“Không biết Long Nữ có thể nể mặt, đến Tiệt Giáo ta làm khách được không?” “Ta nhất định sẽ nhiệt tình khoản đãi.” Thông Thiên mặt lộ vẻ cười, đôi mắt nóng rực hiếm thấy lại trong trẻo thuần khiết.

Điều này khiến trên người Thông Thiên lại có một vẻ đối lập mạnh mẽ (kiểu dễ thương).

Trong nhất thời, Tiểu Long Nữ lại vô cùng khó xử, không tiện từ chối.

So với Xiển Giáo và Tây Phương, Tiểu Long Nữ đối với Tiệt Giáo ấn tượng luôn rất tốt.

Vả lại nhìn dáng vẻ Thông Thiên như vậy, nàng cũng thực sự không đành lòng từ chối.

“Vậy được, kính xin Thánh nhân dẫn đường.” Tiểu Long Nữ đành phải đồng ý.

Còn về việc thăm sư tôn, nàng quyết định đợi sau khi đến Tiệt Giáo rồi sẽ yên tâm đi, không để bất kỳ ai quấy rầy.

Tiểu Long Nữ nặng trĩu tâm sự, rất nhanh liền theo Thông Thiên đến Bích Du Cung.

“Long Nữ đạo hữu, bảo vật Tam Thiên Tượng Tháp này vốn là phần thưởng Kim Bảng mà Quy Nhất Đạo Nhân đạt được, Người lại ban cho Tiệt Giáo ta.” “Ta không biết lấy gì báo đáp, nghĩ rằng Long Nữ đạo hữu lại là đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân, nên đặc biệt mời đến đây.” “Kính xin vào Bích Du Cung ngồi chơi.” Thông Thiên tỏ ra vô cùng lịch sự và lễ độ.

Tiểu Long Nữ gật đầu, cười nói: "Thánh nhân khách khí.

Đã sư tôn có ý thân cận Tiệt Giáo, vậy đó chính là cơ duyên." Thông Thiên gật đầu, càng mừng không xiết.

Đợi hai người ngồi xuống, Thông Thiên không che giấu được vẻ như một thiếu niên ngây thơ thuần tình, không nhịn được hỏi đủ thứ chuyện liên quan đến Quy Nhất Đạo Nhân.

"Long Nữ đạo hữu, có thể giúp ta nhắn lời được không?" "Không giấu gì, ta thực sự quá ngưỡng mộ uy danh của Quy Nhất Đạo Nhân, nếu Long Nữ đạo hữu có thể giúp ta nhắn đôi ba lời, ta cũng mãn nguyện rồi." Thông Thiên kích động đến nỗi lồng ngực phập phồng không ngừng.

Dáng vẻ này, lại khiến Tiểu Long Nữ có chút dở khóc dở cười.

Ai biết Thông Thiên lại là dáng vẻ này chứ.

"Không sao không sao, ta vừa hay muốn đi thăm sư tôn, đến lúc đó sẽ giúp Thánh nhân nhắn lời." Tiểu Long Nữ đồng ý.

Thông Thiên ngừng lại một chút, vẫn không nhịn được hỏi: "Không biết Long Nữ đạo hữu, có thể giúp ta giới thiệu Quy Nhất Đạo Nhân không?" "Cái này e rằng không được." "Hành tung của sư tôn từ trước đến nay luôn ẩn mật, muốn tìm được Người cũng không dễ dàng như vậy." Tiểu Long Nữ có chút khó xử.

"Như vậy, ta cũng không tiện gây thêm khó dễ." "Vẫn mong Long Nữ đạo hữu có thể nói tốt vài lời về ta trước mặt Quy Nhất Đạo Nhân." Thông Thiên lại lộ ra một chút vẻ mặt e thẹn.

"....." Tiểu Long Nữ lập tức kinh ngạc.

Một vị Thánh nhân lại có thể lộ ra dáng vẻ ngây thơ đáng yêu đến thế.

Quả thật có chút đối lập dễ thương.

Tiểu Long Nữ vui vẻ đồng ý.

Ngay sau đó, nàng tâm thần khẽ động, bắt đầu tìm kiếm tung tích của Quy Nhất Đạo Nhân bằng một công pháp đặc biệt.

Đây là phương pháp liên lạc lẫn nhau của nhóm người bọn họ, tự nhiên cũng có thể tìm được Quy Nhất Đạo Nhân.

Tiểu Long Nữ vừa thi pháp xong, đồng tử đột nhiên co rụt lại, quái dị nhìn về phía Thông Thiên.

"??" "Quy Nhất Đạo Nhân hiện ở đâu?

Có xảy ra điều gì dị thường không?" Thông Thiên bị Tiểu Long Nữ nhìn đến mức cũng mơ hồ.

Tiểu Long Nữ lắc đầu, trong lòng lại thầm nghĩ: Sư tôn lại đang ở Tiệt Giáo?

Nhưng vì sao Thông Thiên lại ra vẻ như không biết gì cả?

Chắc chắn có ẩn tình trong đó.

"À... ta còn muốn đi dạo Kim Ngao Đảo thêm chút nữa, không biết Thánh nhân có cho phép không?" Tiểu Long Nữ đành tìm một cái cớ.

Dù sao, sư tôn ở Kim Ngao Đảo mà Thông Thiên không biết, điều này chắc chắn có ẩn tình.

Thông Thiên cũng nhận ra điều kỳ lạ, nhưng cũng không hỏi nhiều.

"Đương nhiên." Thông Thiên lập tức dẫn đường.

Vòng quanh Kim Ngao Đảo một vòng, một số đệ tử Tiệt Giáo cũng đi theo.

Hiện nay Long tộc quật khởi, Tiểu Long Nữ mấy lần lên bảng.

Hiện tại lại còn bộc lộ rằng chỗ dựa phía sau nàng là Quy Nhất Đạo Nhân, tự nhiên có người hiếu kỳ.

Động tĩnh này, cũng khiến mấy vị Thánh nhân trên Côn Luân Sơn, Tu Di Sơn đều có chút cảm nhận được.

Tu Di Sơn.

"Ơ?!" "Là Tiểu Long Nữ?

Nàng sao lại đến Tiệt Giáo?" "Long tộc chẳng lẽ muốn liên minh với Tiệt Giáo?

Từ đó mà từ chối Tây Phương ta sao?!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sắc mặt cực kỳ khó coi.

"Sư huynh, không bằng chúng ta cũng đến Tiệt Giáo xem sao?" "Dù là không thể khiến Tiểu Long Nữ gia nhập Tây Phương, cũng tuyệt đối không thể để nàng giúp đỡ Tiệt Giáo!" Tiếp Dẫn cũng đang có ý nghĩ này.

Chương 129

Hai người liền nhanh chóng bay về hướng Kim Ngao Đảo.

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

"!!" "Tiểu Long Nữ đến Tiệt Giáo?!" "Thông Thiên này rốt cuộc đã cho Long tộc lợi ích gì?!" Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ ra vô tận hận ý.

Kim Ngao Đảo, y một vạn lần cũng không muốn đến.

Nhưng không còn cách nào khác, y phải ngăn cản Tiểu Long Nữ liên minh với Tiệt Giáo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt trầm xuống, hóa thành một đạo lưu quang, nhanh chóng bay về hướng Kim Ngao Đảo.

Oa Hoàng Cung.

"Ơ?" "Tiểu Long Nữ từ chối Xiển Giáo và Tây Phương, lại trực tiếp đến Tiệt Giáo ư?" "Ta cũng đi xem sao!" Nữ Oa nhìn thấy mấy vị Thánh nhân đều đã bay về hướng Kim Ngao Đảo, cũng không cam chịu thua kém.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử thấy vậy, cũng hướng về Tiệt Giáo.

Rất nhanh, trên không Kim Ngao Đảo, liền tập trung mấy vị Thánh nhân.

Chỉ là, khi bọn họ nhìn thấy Tiểu Long Nữ, sắc mặt lại có chút khó xử.

Đối với sinh linh Hồng Hoang mà nói, Tiểu Long Nữ chẳng qua là một hậu bối nhỏ bé.

Mà bọn họ là Thánh nhân, lại bị một hậu bối vượt qua.

Đối với các Thánh nhân kiêu ngạo vô cùng mà nói, tự nhiên là có chút không thể chấp nhận.

Nhưng không chấp nhận cũng phải chấp nhận.

"Long Nữ đạo hữu!" "Chúng ta đặc biệt đến Kim Ngao Đảo cung hạ." Mấy vị Thánh nhân đồng thanh.

Cảnh tượng này, lại càng khiến các đệ tử Tiệt Giáo đang xem vô cùng kinh ngạc.

Thoạt nhìn, dường như những Thánh nhân này đang hành lễ với Tiểu Long Nữ.

Đây là thể diện lớn đến mức nào???

"Thánh nhân lại đều đến bái kiến Tiểu Long Nữ ư?!" "Quá chấn động rồi!" "Long tộc thật sự là muốn quật khởi rồi!" "Thể diện của Thánh nhân thật quá lớn!" "....." Các đệ tử Tiệt Giáo không nhịn được thì thầm bàn tán.

Đương nhiên, bọn họ cũng biết, tất cả đều là vì Quy Nhất Đạo Nhân.

Hơn nữa, Hồng Hoang lấy thực lực làm trọng.

Tiểu Long Nữ có thể một chiêu làm bị thương Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nguyên Thủy Thiên Tôn, cũng đủ để chứng minh thực lực chân chính của nàng.

"Ừm, các vị Thánh nhân không cần đa lễ." Tiểu Long Nữ cũng thản nhiên chấp nhận.

Nếu là mấy chục vạn năm trước, nàng vạn vạn lần cũng không nghĩ tới, sẽ có ngày hôm nay.

Nhưng bây giờ nàng, sau khi bế quan đã hoàn thành lột xác.

Chỗ dựa lớn nhất chính là thực lực!

Tiểu Long Nữ sau khi vòng quanh Kim Ngao Đảo một vòng, tầm mắt liền dừng lại ở Trường Sinh Điện.

"Thông Thiên Thánh nhân, có thể dẫn ta xuống xem Trường Sinh Điện này không?" Tiểu Long Nữ hỏi.

Thông Thiên đầu tiên là ngẩn ra, ngay sau đó liền lộ ra một tia không hiểu.

Nhưng rất nhanh, Thông Thiên đã hiểu ra.

Trước đây Hồng Mông Kim Bảng từng bộc lộ đạo trường của Quy Nhất Đạo Nhân, tên cũng là Trường Sinh Điện.

Chẳng lẽ Trường Sinh Điện của Lục Phàm này, lại trùng tên với đạo trường của Quy Nhất Đạo Nhân ư??

Lòng Thông Thiên đánh thịch một tiếng.

"Long Nữ đạo hữu, trong này có chút hiểu lầm." Tiểu Long Nữ khẽ cau mày.

Hiểu lầm?

Hiểu lầm gì chứ?

Tiểu Long Nữ cũng vẻ mặt mơ hồ không hiểu, căn bản không rõ Thông Thiên đang nói cái gì.

Nàng vừa rồi dùng công pháp tìm sư tôn, vị trí chính là ở Trường Sinh Điện.

Sư tôn chính là ở Trường Sinh Điện không sai!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức lĩnh hội được ý của Thông Thiên.

"Long Nữ đạo hữu!

Tiệt Giáo bất kính với Quy Nhất Đạo Nhân, dám trùng tên đạo trường của Quy Nhất Đạo Nhân!

Đây là đại tội!" "Không sai!" "Quy Nhất Đạo Nhân thân phận thế nào chứ?!

Sao có thể sánh với đạo trường của một đệ tử Tiệt Giáo nhỏ bé được?!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề một xướng một họa.

Thông Thiên nghe mà lòng kinh hồn bạt vía.

Nếu thật sự trùng tên với Quy Nhất Đạo Nhân, tự nhiên là không ổn. 24.

"Để ta hảo hảo giáo huấn giáo huấn tiểu tử này!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sớm đã muốn báo tư thù.

Hiện tại có cơ hội này, tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Y thân hình chợt lóe, nhanh chóng đến cửa Trường Sinh Điện.

"Thánh nhân giá lâm!

Ngươi còn không cút ra đây?!" Thánh uy của Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức thích phóng.

Toàn bộ Kim Ngao Đảo đều bị uy áp này trấn áp.

Một số đệ tử Tiệt Giáo phải dốc toàn lực điều động pháp lực, mới miễn cưỡng duy trì mình không quỳ xuống đất.

Ngay sau đó, Long Nữ, Thông Thiên và những người khác cũng hạ xuống trước Trường Sinh Điện.

Tiểu Long Nữ lại cau mày.

Đây là chuyện gì vậy??

Nàng có chút không hiểu cục diện hiện tại.

"Thông Thiên Thánh nhân, bên trong Trường Sinh Điện này là ai?"

Tiểu Long Nữ không nhịn được hỏi.

"À, bên trong đạo trường này là đệ tử nhập môn của Tiệt Giáo ta." "Tên đạo trường của y trùng với đạo trường của Quy Nhất Đạo Nhân, ta sẽ nhanh chóng lệnh y đổi tên." Thông Thiên run rẩy đáp.

"Đệ tử nhập môn của Tiệt Giáo ư?" "Sao lại vậy?" Tiểu Long Nữ lòng sinh nghi hoặc.

Nàng rõ ràng cảm nhận được sư tôn ở đây.

Sao lại chỉ là một đệ tử Tiệt Giáo chứ?

Mà lúc này, Trường Sinh Điện.

Lục Phàm đã đứng dậy khỏi ghế mây.

"Tiểu Long Nữ ư?" "Nàng đã xuất quan rồi!" "Cũng tốt, đã đến lúc thay Đát Kỷ ra, lệnh Tiểu Long Nữ trấn thủ Hỗn Độn." Lục Phàm thong dong bước ra khỏi Trường Sinh Điện.

"Két ~" Cửa điện từ từ mở ra.

Lục Phàm với khuôn mặt trong trẻo không tì vết, non nớt lại tuấn tú, hiện ra trước mặt mọi người.

Đặc biệt là đôi mắt kia, trong suốt thấu triệt.

Khí tức châu thân y tản ra càng thêm cô cao thâm viễn, huyền chi hựu huyền.

Xung quanh y, lại còn lượn lờ một luồng hàn khí nhàn nhạt, tăng thêm vài phần thanh lãnh.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đứng ở phía trước nhất, sắp sửa ra tay.

"Lục Phàm!

Ngươi dám trùng tên đạo trường với Quy Nhất Đạo Nhân!

Hôm nay ta sẽ thay Quy Nhất Đạo Nhân giải quyết ngươi!"

Nguyên Thủy Thiên Tôn hai mắt âm lãnh, pháp lực trong tay ngưng tụ thành một đạo quang ba khổng lồ.

"Bành!" "Xích!" Đột nhiên một đạo pháp lực cường đại đánh tới.

Nguyên Thủy Thiên Tôn còn chưa ra tay, cả người đã bay ngược ra ngoài.

"??" "??" "....." Mọi người còn chưa kịp phản ứng, đã thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn biến mất tại chỗ cũ.

Mà Lục Phàm vẫn đứng yên ở đó, mặt lộ vẻ cười.

Dường như khoảnh khắc vừa rồi chẳng có chuyện gì xảy ra cả.

Tiểu Long Nữ vội vàng đi về phía Lục Phàm, thần thái cung kính lại vô cùng kích động.

Nhưng nàng vừa định mở miệng, dường như nhận được tin tức gì đó, biểu cảm khẽ biến, sau đó chắp tay hành lễ, trịnh trọng nói: "Lục Phàm đạo hữu?

Thật vinh hạnh được gặp." Một đám Thánh nhân lại lần nữa ngơ ngác.

Chuyện gì thế này??

Tiểu Long Nữ không phải đến tìm Lục Phàm gây rắc rối sao?

Trường Sinh Điện của Lục Phàm không phải trùng tên với đạo trường của Quy Nhất Đạo Nhân sao?

Sao Tiểu Long Nữ lại ngược lại hành lễ với một đệ tử Tiệt Giáo?

Tiểu Long Nữ chính là đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân!!

Chương 130

Hành lễ với một đệ tử Tiệt Giáo vô danh tiểu tốt là có ý gì?

"Ra là Long Nữ đạo hữu, thật vinh hạnh được gặp." "Nhớ ngày xưa ta du lịch Hồng Hoang, từng có duyên gặp ngươi một lần, không ngờ lại có thể tương tụ ở đây." Lục Phàm cũng chắp tay đáp lễ.

"Lục Phàm đạo hữu, ta có thể vào Trường Sinh Điện này ngồi chơi được không?" Tiểu Long Nữ vẻ mặt mong đợi và có chút cẩn trọng.

Thần thái nàng lộ ra và những gì bọn họ thấy trước đó, quả thực là hai người khác hẳn!

"Đương nhiên, mời vào." Lục Phàm khẽ mỉm cười, làm động tác mời.

"Két ~" "Bành!" Mấy vị Thánh nhân còn chưa kịp phản ứng, cửa Trường Sinh Điện đã trực tiếp đóng lại.

"???" "??" "....." Mấy vị Thánh nhân cứ thế bị chặn ngoài cửa, nhìn nhau.

Vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

"Thông Thiên, rốt cuộc chuyện này là sao?" Tiếp Dẫn đạo nhân dẫn đầu hỏi, trong lòng đầy phẫn nộ.

"Long Nữ đạo hữu vốn là người quen cũ với Lục Phàm, có vấn đề gì sao?" Thông Thiên ưỡn thẳng lưng, từ sự nghi hoặc hoàn hồn.

Y rõ ràng cảm nhận được có điều không đúng.

Dù là người quen cũ, nhưng biểu hiện của Tiểu Long Nữ quá nhiệt tình.

“Chẳng lẽ là...

Long Nữ đạo hữu đã nhìn trúng Lục Phàm sư điệt ư?” Nữ Oa không nhịn được lẩm bẩm, lại nói ra suy nghĩ trong lòng.

Ánh mắt mấy vị Thánh nhân đều đổ dồn lại.

“.....” Nữ Oa vô cùng khó xử.

Nhưng nghĩ kỹ lại, thấy thuyết này cũng không có vấn đề gì lớn.

Dù sao vừa rồi khi Nguyên Thủy Thiên Tôn định ra tay với Lục Phàm, Tiểu Long Nữ đã ra tay cứu.

Nếu không phải là tình cảm phi thường, rất khó làm được.

Đương nhiên, vui vẻ nhất vẫn là Thông Thiên.

Nếu Lục Phàm thật sự có thể kết thành đạo lữ với Tiểu Long Nữ, Tiệt Giáo liền tương đương với việc đồng thời gắn kết với Long tộc và Nhân tộc.

Còn phải lo lắng Phong Thần Lượng Kiếp gì nữa ư?

Không tồn tại!

“Ha ha ha...” Thông Thiên liền không kìm được bật cười lớn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thì mặt tối sầm lại, nhanh chóng rời đi.

Ánh mắt Nữ Oa lóe lên một tia thất vọng, cũng nhanh chóng rời đi.

Thông Thiên tự nhiên hiểu ý, cũng nhanh chóng quay về Bích Du Cung.

Bên trong Trường Sinh Điện.

Tiểu Long Nữ vừa theo Lục Phàm vào, liền lập tức cung kính quỳ bái hành lễ.

“Đệ tử bái kiến sư tôn!

Vừa rồi bất kính, kính xin sư tôn trách phạt.” Tiểu Long Nữ kìm nén sự quý trọng trong lòng, thần thái nghiêm túc.

Lục Phàm thì xua tay, rất tùy ý.

“Không sao, thân phận vi sư không thể lộ ra, ngươi làm rất tốt.” Tiểu Long Nữ liền mặt tựa hoa đào, cười ngọt ngào vô cùng, khẽ nói: “Tạ ơn sư tôn.” “Được rồi, đứng dậy đi.” “Ngươi đã xuất quan, đã đến lúc thế chỗ Đát Kỷ, đến Hỗn Độn trấn thủ, có ý kiến gì không?” Lục Phàm thản nhiên nhìn Tiểu Long Nữ hỏi.

Tiểu Long Nữ biểu cảm lập tức vô cùng nghiêm trọng, trịnh trọng nói: “Đệ tử tuân mệnh!” Lục Phàm hài lòng gật đầu.

“Như vậy rất tốt.” “Đợi ngươi đến Long tộc giao phó ổn thỏa mọi chuyện, liền trực tiếp đến Hỗn Độn.” Lục Phàm phân phó.

Tiểu Long Nữ gật đầu, sau khi đứng dậy liền ánh mắt sùng bái nhìn về phía Lục Phàm.

Sau đó liền lưu luyến không rời khỏi Trường Sinh Điện.

Sau khi rời đi, Hồng Mông Kim Bảng lại tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Kháo Sơn Bảng hạng ba: Dương Tiễn】 【Dương Tiễn: Cháu của Hạo Thiên】 【Kháo sơn: Quy Nhất Đạo Nhân】 【Phần thưởng Kim Bảng: Ngự Thiên Xích.

Ngự Thiên Xích, nội hàm vô tận đại đạo pháp tắc, đồng thời có thể trấn áp Thiên Đạo.】 Lăng Tiêu Bảo Điện.

“Cái gì?!” “Kháo sơn của Dương Tiễn lại là Quy Nhất Đạo Nhân?!” Hạo Thiên nhanh chóng đứng dậy, có chút thất thần.

Y từ trước đến nay không ưa Dương Tiễn.

Sự tồn tại của Dương Tiễn, chính là làm mất mặt Thiên Đình!

Nhưng y làm sao cũng không ngờ tới, kháo sơn của tên này lại là

Quy Nhất Đạo Nhân!

Điều này không khỏi khiến cảm xúc của Hạo Thiên phức tạp.

"Cái này cái này cái này!!!" Hạo Thiên vô cùng sốt ruột.

Quy Nhất Đạo Nhân, chính là tồn tại mà ngay cả Thánh nhân cũng muốn lấy lòng.

Hạo Thiên lại làm sao có thể không muốn chứ?

Có mối quan hệ Dương Tiễn này, Hạo Thiên càng có thể tiếp cận Quy Nhất Đạo Nhân.

Nhưng điều này lại có nghĩa là phải cúi đầu trước Dương Tiễn!

Hạo Thiên thân là Ngọc Hoàng Đại Đế, tự nhiên là không hạ thấp thể diện này được.

"Trẫm làm sao cũng không ngờ tới!" "Dương Tiễn lại cũng có ngày ngóc đầu lên được!" "Có Quy Nhất Đạo Nhân, trách nào thực lực của y lại nghịch thiên đến thế!" Sắc mặt Hạo Thiên khó coi đến cực điểm.

Y biết rõ Dương Tiễn căm ghét y!

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vừa về đến Tây Phương, liền nhìn thấy nội dung trên Hồng Mông Kim Bảng.

"Dương Tiễn ư???" "Ngày xưa Hạo Thiên làm tuyệt tình như vậy, Dương Tiễn chắc chắn sẽ không đứng về phía Thiên Đình." "Xem ra Tây Phương ta vẫn còn cơ hội." Tiếp Dẫn trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh.

Y chỉ mong nhìn thấy Dương Tiễn và Hạo Thiên trở mặt.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trước đó chịu một đòn mạnh của Tiểu Long Nữ, đang chữa thương.

Khi nhìn thấy Dương Tiễn là người của Quy Nhất Đạo Nhân, biểu cảm trên mặt càng thêm phức tạp.

"Quy Nhất Đạo Nhân lại có thể coi trọng Dương Tiễn sao?!" "Nói ra, Dương Tiễn này vốn dĩ nên là đệ tử Xiển Giáo ta!" "Không ngờ, bây giờ lại bị Quy Nhất Đạo Nhân thu nhận." Nguyên Thủy Thiên Tôn đau khổ mất đi một đệ tử Xiển Giáo như vậy, trong lòng tự nhiên thống khổ.

Bích Du Cung.

"Dương Tiễn lại cũng vậy ư?" Thông Thiên lại lần nữa bị chấn kinh.

Nói như vậy, Quy Nhất Đạo Nhân tuy chưa từng hiện thân ở Hồng Hoang, nhưng lại để lại rất nhiều dấu vết.

Những đệ tử được Quy Nhất Đạo Nhân bồi dưỡng này, mỗi người đều đủ sức đứng trên các Thánh nhân.

Không thể không nói, tồn tại này vô cùng khủng bố.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân Đạo Tổ nhìn bảng danh sách công bố, biểu cảm trên mặt càng thêm nghiêm trọng.

Nhiều đệ tử như vậy đều thuộc về Quy Nhất Đạo Nhân.

Hơn nữa thực lực của bọn họ siêu quần, hoàn toàn áp đảo Thánh nhân.

"Quy Nhất Đạo Nhân rốt cuộc muốn làm gì?" Hồng Quân càng thêm lo lắng.

Nếu Quy Nhất Đạo Nhân không dòm ngó Hồng Hoang, vì sao lại

phải bồi dưỡng nhiều thế lực như vậy?

Hồng Quân không thể ngồi yên được nữa.

Thân hình y đột nhiên chấn động, Hồng Hoang lập tức tử khí trút xuống vạn vạn dặm.

"Đạo Tổ ư?" "Đạo Tổ đi về phía Đông Hải sao?" Mấy vị Thánh nhân đều nhìn thấy thân ảnh Hồng Quân, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Không cần nghĩ cũng biết, Hồng Quân đến Đông Hải, chắc chắn là đi tìm Tiểu Long Nữ.

"Không ngờ, Đạo Tổ lại lần nữa xuất hiện." Thông Thiên nhìn tử khí đầy trời, lẩm bẩm.

Đông Hải.

Trường luyện công.

Hàng vạn đệ tử thủy tộc đều tề tựu tại đây.

Tiểu Long Nữ thần sắc kiên nghị, toàn thân nàng toát ra uy nghiêm bá đạo của Long tộc.

Tuy là nữ tử, nhưng khí thế lại bàng bạc, so với Ngao Bính và Ngao Quảng khí thế đều mạnh hơn.

"Trước khi đi, hôm nay ta sẽ truyền thụ công pháp cho các ngươi." "Phụ vương, huynh trưởng, công pháp này có lợi cho thủy tộc, chỉ cần siêng năng tu luyện, dù thiên phú có thấp, căn nguyên có kém đến đâu, đều có cơ hội đột phá Chuẩn Thánh." Một câu nói của Tiểu Long Nữ, khiến Ngao Quảng và Ngao Bính mừng rỡ quá mức mong đợi.

Nếu các đệ tử thủy tộc đều có thể đột phá Chuẩn Thánh, vậy cũng chỉ có Tiệt Giáo mới có thể sánh ngang với Long tộc mà thôi!

Tiểu Long Nữ nói xong, thân hình chợt chấn động dữ dội.

Châu thân nàng đều tản ra vô tận quang hoa.

Những quang hoa này như một tầng ánh trăng, bao phủ trên người các đệ tử thủy tộc, lập tức cảm thấy tâm thần chấn động, dường như ngộ tính càng thêm thông suốt, tăng cường không chỉ gấp trăm lần.

"Oanh!" Tiểu Long Nữ lại lần nữa búng hai ngón tay, từng đạo kim quang toàn bộ rót vào giữa ấn đường của các đệ tử thủy tộc.

Bọn họ cũng nhanh chóng bắt đầu tiến vào trạng thái đốn ngộ.

"Tiểu muội, con còn muốn đi bế quan nữa ư?" "Khó khăn lắm mới về, vì sao lại nhanh chóng rời đi như vậy?" Ngao Bính có chút không nỡ.

Chương 131

Ngao Quảng thì đôi mắt tràn đầy từ ái.

"Sư tôn có lệnh, không được làm trái." Tiểu Long Nữ trịnh trọng nói.

Vừa nhắc đến sư tôn, trong mắt Ngao Quảng và Ngao Bính tự nhiên liền lộ ra sự tôn sùng vô tận.

Chính vào lúc này, trên không Đông Hải truyền đến một âm hưởng già nua mà huyền ảo.

"Tiểu Long Nữ, có thể ra gặp mặt không?" Tiểu Long Nữ cau mày: "Là Đạo Tổ ư?" Ngao Quảng và Ngao Bính hoảng sợ.

Đầu tiên là Thánh nhân, bây giờ lại là Đạo Tổ ư?

Đạo Tổ đến Đông Hải làm gì?

"Phụ vương, huynh trưởng, hai người không cần ra ngoài." "Cứ để ta." Tiểu Long Nữ ánh mắt kiên nghị, sau đó xông ra khỏi mặt nước Đông Hải.

"Tiểu Long Nữ bái kiến Đạo Tổ." Thể diện của Hồng Quân Đạo Tổ, Tiểu Long Nữ vẫn phải cho.

"Tiểu Long Nữ, có thể thay ta chuyển lời đến Quy Nhất Đạo Nhân, ta hẹn Người đến Tử Tiêu Cung gặp mặt được không?" Hồng Quân mặt lộ vẻ cười.

Tiểu Long Nữ có chút khó xử, trầm giọng nói: "Tin rằng sư tôn đã biết ý của ngài, không cần chuyển lời." "Sư tôn bất cứ lúc nào cũng biết rõ mọi hành động của Hồng Hoang, bao gồm cả những gì Đạo Tổ đang nghĩ." "Còn về việc sư tôn có đến Tử Tiêu Cung hay không, đệ tử không rõ." Tiểu Long Nữ cung kính đáp.

Hồng Quân nhất thời cũng lâm vào cảnh khó xử.

"Cái này..." Không còn cách nào khác, Hồng Quân đành phải đến Tử Tiêu Cung đợi.

Trường Sinh Điện.

Tầm mắt Lục Phàm dừng lại ở Tử Tiêu Cung.

"Hồng Quân lão đầu này, lại muốn gặp ta sao?" "Thôi được, dù sao nhàn rỗi không có việc gì, đi một chuyến cũng chẳng mất gì." Lục Phàm liền hóa thành một đạo kim quang, bay về phía Tử Tiêu Cung.

Đợi Hồng Quân vừa từ bên ngoài quay về, mở cửa cung liền nhìn thấy một thân ảnh.

"!!!" Mẹ kiếp!

Hồng Quân sợ tới toát mồ hôi lạnh.

Chưa từng có ai đột nhiên xông vào Tử Tiêu Cung của y.

Hồng Quân lập tức sinh cảnh giác.

Nhưng chuyển niệm nghĩ đến điều gì, không khỏi đại kinh.

"Có phải Quy Nhất Đạo Nhân không?" Giọng Hồng Quân đều run rẩy.

Đây chính là người mà ngay cả Thiên Đạo nhìn thấy cũng phải né tránh.

Lại thật sự đến Tử Tiêu Cung dự ước ư?

Hồng Quân có cảm giác như đang nằm mơ.

Đợi Lục Phàm từ từ quay người lại, khuôn mặt kia như bị thứ gì đó che khuất, làm sao cũng không nhìn rõ.

Tuy nhiên, Hồng Quân không để ý.

Chỉ cần Quy Nhất Đạo Nhân có thể đến dự ước, đã là ân huệ to

lớn như trời.

“Hồng Quân bái kiến Quy Nhất Đạo Nhân.” Hồng Quân cung kính, không dám có chút nào chậm trễ.

“Ngươi tìm ta có việc gì?” “Nói đi!” Lục Phàm nói nhanh gọn.

Phong thái này lại cực kỳ không phù hợp với khí chất cô lãnh thanh ngạo, huyền diệu khó lường quanh châu thân y.

“Quy Nhất Đạo Nhân ẩn mình trong Hồng Hoang, có mục đích gì ư?” Hồng Quân cẩn thận hỏi.

“.....” “Mục đích ư?” “Cũng thật sự có một cái.” Lục Phàm gật đầu.

Lòng Hồng Quân đánh thịch một tiếng, vội vàng hỏi: “Không biết Quy Nhất Đạo Nhân có thể cáo tri một hai không?” “Ừm...” “Mục đích chính là khiến Tiệt Giáo thoát khỏi Phong Thần Lượng Kiếp.” Lục Phàm nghiêm túc đáp.

“!!” Hồng Quân chỉ cảm thấy sau lưng toát mồ hôi lạnh.

Tiệt Giáo đã ký vào Phong Thần Bảng, làm sao có thể thoát khỏi lượng kiếp?

Điều này gần như là không thể!

“Quy Nhất Đạo Nhân chẳng lẽ muốn... muốn bảo vệ Tiệt Giáo ư?” Hồng Quân có cảm giác đại nạn lâm đầu.

Nếu sớm biết, y chắc chắn sẽ không mưu tính ra chuyện này.

“Quy Nhất Đạo Nhân tha thứ cho!

Kính xin Quy Nhất Đạo Nhân tha thứ cho!” Hồng Quân run rẩy, từ trước đến nay chưa từng ti tiện như vậy.

Vị tồn tại thần bí trước mặt này, chính là Quy Nhất Đạo Nhân!!

Là tồn tại mà sinh linh Hồng Hoang nghe thấy, đều phải ngất xỉu ngay tại chỗ!

Đó là tồn tại còn thần bí và cường đại hơn cả Thiên Đạo!

Là một loại cấm kỵ!

Là một loại thực lực tuyệt đối!

Là một loại uy nghiêm!

"....." Lục Phàm không nói nên lời.

Không ngờ, Hồng Quân lão đầu này lại nhát gan đến thế.

Y lập tức trong lòng sinh ra một tia ghét bỏ.

Y vốn dĩ có thể sớm cắt đứt từ căn nguyên, trực tiếp giải quyết Hồng Quân.

Hoặc ra mặt trực tiếp ngăn cản Thông Thiên ký tên lên Phong Thần Bảng.

Nhưng trong đó liên lụy quá lớn.

Cái gọi là đại thế không thể thay đổi chính là đạo lý đó.

Dù Lục Phàm bây giờ tu vi đã vượt xa Hồng Quân, cũng không thể tùy tiện ra tay.

Bằng không, một khi vô tận đại đạo trên Thiên Đạo cảm nhận được, y liền sẽ gặp nguy hiểm.

Đến lúc đó không thể không bộc lộ thân phận, hệ thống sẽ trực tiếp chạy trốn.

Y cũng đi đời nhà ma!

Cứ từ từ mà làm thì hơn.

Tuy nhiên, nhìn Hồng Quân lão đầu sợ thành ra cái dáng vẻ này, dường như không cần y ra tay, y cũng có thể ngoan ngoãn nghe lời.

Ánh mắt Lục Phàm lộ ra một tia cười tà.

“Hồng Quân lão nhi, ngươi có nguyện ý nghe theo ta không?” Lục Phàm giữ vẻ mặt nghiêm túc, ngữ khí lạnh lẽo.

Hồng Quân vội vàng gật đầu.

Y làm sao dám từ chối?

“Kính xin Quy Nhất Đạo Nhân phân phó.” “Vậy thì đưa Phong Thần Bảng ra đây.” Lục Phàm đưa tay.

“!!” Hồng Quân kinh ngạc.

Y vạn vạn lần không ngờ tới, yêu cầu của Quy Nhất Đạo Nhân lại trực tiếp như vậy.

“Quy Nhất Đạo Nhân...

Phong Thần Bảng này đã sớm...” Hồng Quân có chút do dự.

Nhưng vẫn đưa Phong Thần Bảng ra.

Cuộn vàng từ từ mở ra, trên đó viết dày đặc chữ.

Mọi chuyện đều dường như đã được định trước.

Lục Phàm nhận lấy, sau đó lại nói: “Bút!” Quan trọng nhất chính là cây bút kia.

Có thể tùy ý viết lên, tự nhiên cũng có thể tùy ý xóa bỏ tên, viết lại từ đầu.

Đã Phong Thần Lượng Kiếp này nhất định phải khai mở, vậy đổi thành tên của một số kẻ không làm điều ác nào cũng không tồi.

Lục Phàm phất ống tay áo, liền thu Phong Thần Bảng và bút vào.

“Mục đích của ta đã thành.” Lục Phàm nói xong, liền nhanh chóng rời đi.

“.....” Hồng Quân một mình ở lại Tử Tiêu Cung, biểu cảm lại khó

chịu hơn cả ăn phải tường.

Phong Thần Bảng cứ thế bị lấy đi ư???

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng cuối cùng cũng tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Kháo Sơn Bảng hạng nhì: Đát Kỷ】【Đát Kỷ: Một trong ba yêu của Hiên Viên Phần】【Kháo sơn: Quy Nhất Đạo Nhân】【Phần thưởng Kim Bảng: Vân La Tiên Quần.

Vân La Tiên Quần, quần tiên cấp đại đạo phòng ngự.】Hạng nhì vừa công bố, toàn bộ Yêu tộc lại lần nữa sôi trào.

"Là Đát Kỷ!" "Là Yêu tộc!" "Yêu tộc có Quy Nhất Đạo Nhân làm chỗ dựa!

Sau này còn ai dám khi nhục Yêu tộc nữa!" "....." Các đệ tử Yêu tộc từng người như phát điên.

Lục Áp càng tâm tình vô cùng kích động.

Đầu tiên là Mai Sơn Thất Quái, sau đó là Đát Kỷ.

Chỗ dựa của bọn họ đều là Quy Nhất Đạo Nhân.

Có thể tưởng tượng, sau này Yêu tộc sẽ phát triển đến mức độ nào.

Chương 132

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại ngẩn ra.

"Con hồ yêu này kháo sơn lại cũng là Quy Nhất Đạo Nhân!" "Trách nào!!" "Yêu tộc... không thể không phòng!" Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn dần sâu hơn.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề chỉ có thể liên tục than thở.

Lòng bọn họ vô cùng ngưỡng mộ.

Có Quy Nhất Đạo Nhân làm chỗ dựa, sau này ai còn dám chọc?

Cho dù là Hồng Quân cũng tuyệt đối không dám động đến bọn họ một li.

"Tuy nhiên... công bố đến hạng nhì rồi, hạng nhất sẽ là tồn tại như thế nào?" "Trong những người lên bảng này, dường như chỉ có Đát Kỷ là mạnh nhất." "Trên Đát Kỷ còn sẽ là ai?" Tiếp Dẫn đạo nhân cau mày.

Bất luận y nghĩ thế nào cũng không nghĩ ra.

Chưa có ai xếp trên Đát Kỷ cả.

Người đó rốt cuộc sẽ là ai?

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng mật thiết chú ý đến Hồng Mông Kim Bảng. 【Hồng Mông Kim Bảng Kháo Sơn Bảng hạng nhất: Thông Thiên】 【Thông Thiên: Giáo chủ Tiệt Giáo】 【Kháo sơn: Quy Nhất Đạo Nhân】 【Phần thưởng Kim Bảng: Mê Cung Trấn Địa Đồ.

Mê Cung Trấn Địa Đồ, bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, có thể tùy ý bố cục, nhốt Thiên Đạo vào nơi này.】 Hạng nhất công bố, một mảnh xôn xao.

"Cái gì?!" "Thông Thiên là người của Quy Nhất Đạo Nhân ư?!" "Làm sao có thể?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn là người đầu tiên đứng dậy, há hốc mồm, vẻ mặt như muốn ăn thịt người.

Nếu Thông Thiên cũng là người của Quy Nhất Đạo Nhân, vậy y tính là cái gì???

Y còn bị Quy Nhất Đạo Nhân khắc Nguyên thần!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng phẫn uất đến cực điểm.

Dựa vào cái gì?!!

Dựa vào cái gì?!!

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng đầu đầy sương mù, kinh ngạc không thể tin nổi hơn nữa.

"Thông Thiên ư?" "Hạng nhất sao có thể là Thông Thiên?" "Vô lý!

Vô lý!

Có phải nhầm lẫn rồi không?" Tiếp Dẫn đạo nhân không muốn tin vào sự thật này.

Huống hồ, hạng nhất này cũng không có sức thuyết phục.

Dù sao những người lên bảng, thực lực đều vô cùng cường hãn.

Có thể khiến người ta tin phục!

Bọn họ quả thật đã nhận được truyền thừa của Quy Nhất Đạo Nhân.

Nhưng Thông Thiên so với bọn họ, rõ ràng yếu hơn rất nhiều.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa cũng trừng lớn đôi mắt, biểu cảm cứng đờ.

“Sao lại là Thông Thiên chứ?” “Không thể nào...” Nữ Oa cũng không tin.

Nhưng Hồng Mông Kim Bảng đã công bố ở đây, không cho phép bọn họ không tin.

Kim Ngao Đảo.

Một đám đệ tử Tiệt Giáo đều sôi trào.

Bọn họ reo hò!

Nhảy cẫng!

Trên mặt bọn họ không che giấu được sự cuồng hỉ!

“Quy Nhất Đạo Nhân!” “Quy Nhất Đạo Nhân!” “Tiệt Giáo ta có Quy Nhất Đạo Nhân làm chỗ dựa!” “Ha ha ha...” Kim Ngao Đảo triệt để nổ tung.

Bích Du Cung.

“???” Thông Thiên lại biểu lộ vẻ mặt đầy dấu hỏi.

“Cái gì?” “Không đúng mà...” “Ta là người của Quy Nhất Đạo Nhân ư?

Không ai thông báo cho ta cả?” Thông Thiên cũng vô cùng không hiểu.

Y làm sao lại là hạng nhất chứ?

Theo quy luật trên bảng Kháo Sơn này.

Chỉ cần là người của Quy Nhất Đạo Nhân, thực lực đều vô cùng cường hãn.

Hơn nữa rõ ràng là đã tu luyện công pháp do Quy Nhất Đạo Nhân

ban tặng, mới trở nên khác biệt.

Cứ như Tiểu Long Nữ, vừa xuất quan liền muốn bái kiến sư tôn.

"Ta chưa từng gặp Quy Nhất Đạo Nhân, làm sao có thể là người của Quy Nhất Đạo Nhân chứ?" Thông Thiên biểu lộ dù rất kích động, rất hưng phấn, nhưng lại không đúng chút nào!

Nhưng chưa đến lượt y phản bác, một đám Thánh nhân đã lục tục chạy đến Kim Ngao Đảo.

"Thông Thiên sư đệ!" "Sư huynh!" "....." Các Thánh nhân này tự nhiên là đến để cầu chứng.

"Chúc mừng chúc mừng!" "Thông Thiên!

Không ngờ ngươi lại giấu kỹ đến vậy!" "Mau nói!

Quy Nhất Đạo Nhân có phải đang ở Kim Ngao Đảo của ngươi không?" "....." Các Thánh nhân ùn ùn tiến tới.

Thông Thiên chỉ cảm thấy đau đầu.

Y đầu đầy sương mù, không hiểu tại sao lại như vậy.

"Các vị các vị...

Ta thật sự chưa từng gặp Quy Nhất Đạo Nhân, ta thật sự không biết gì cả!" Thông Thiên vẻ mặt sầu khổ.

Nếu là thật, vậy đương nhiên tốt.

Đáng tiếc đây là giả mà!

Y thật sự chưa từng gặp Quy Nhất Đạo Nhân!

"Thông Thiên, Hồng Mông Kim Bảng không thể sai được, đã công bố rồi, ngươi còn chối cãi ư?" Thái Thanh Lão Tử trên mặt lộ ra một tia không vui.

Thông Thiên cực kỳ buồn bực.

Y thật sự không biết chuyện này mà!

Cũng không ai thông báo cả!

Thông Thiên vẻ mặt sầu não.

"Thông Thiên, ngươi như vậy thì quá không đạo đức!" "Chuyện đã đến nước này, ngươi còn muốn giấu giếm ư?

Hồng Mông Kim Bảng đã công bố ra rồi." Thái Thanh Lão Tử cau mày.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nguyên Thủy Thiên Tôn càng nhìn chằm chằm đầy hung dữ.

"Nếu ta thật sự thuộc về Quy Nhất Đạo Nhân, vậy tu vi còn chỉ ở tình trạng hiện tại này ư?" Thông Thiên thực sự dở khóc dở cười.

Sao lại khiến y biến thành mục tiêu của mọi người thế này?!

Mấy vị Thánh nhân cũng không hiểu.

Nhưng rất nhanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại nói: "Theo Quy Nhất Đạo Nhân không nhất thiết phải thực lực tăng vọt, Tiệt Giáo ngươi có nhiều phần thưởng Kim Bảng như vậy, trong đó không thiếu Quy Nhất Đạo Nhân ban tặng, chẳng lẽ còn không thể nói rõ sao?" "Thông Thiên!

Ngươi vẫn không chịu thừa nhận ư?" Nguyên Thủy Thiên Tôn tiếp tục bức vấn.

Thông Thiên thấy vậy, cũng không có gì để nói.

Có Quy Nhất Đạo Nhân làm chỗ dựa, y còn vui mừng không kịp.

"Ừm, các ngươi nói không sai." "Đã Hồng Mông Kim Bảng công bố, vậy ta đương nhiên thuộc về Quy Nhất Đạo Nhân." "Như vậy cũng tốt." Thông Thiên cười liễu nhiên.

Thần thái này trong mắt Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và những người khác, chính là sự khoe khoang trắng trợn.

"Ta đã thừa nhận rồi, các ngươi không có chuyện gì khác, thì kính xin nhanh chóng rời đi." Thông Thiên phất tay, trực tiếp ra lệnh đuổi khách.

"Thông Thiên, ngươi!" Tiếp Dẫn sắc mặt chấn nộ.

Hết lần này đến lần khác bị sỉ nhục, ai chịu nổi chứ.

Nhưng hiện tại, bọn họ đều không dám làm gì Thông Thiên.

Chính vào lúc này, trên Cửu Thiên đột nhiên vụt ra một đạo kim quang.

"Oanh!" Kim quang này từng tầng từng tầng tỏa sáng.

Một cuộn sách nhỏ từ từ mở ra.

Chương 133

Mọi người nhìn thấy dị tượng, đều đổ dồn ánh mắt vào.

"Phong Thần Bảng?!" "Là Phong Thần Bảng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút kinh ngạc.

Phong Thần Bảng này sao lại đột nhiên xuất hiện?

Thông Thiên càng lòng đánh thịch một tiếng, có cảm giác bất an sâu sắc.

Cuộn sách mở ra, trên đó ghi chép chi chít những chữ rõ ràng, đều ghi lại danh sách những người sẽ lên bảng.

Không ngờ lại trực tiếp công khai cho mọi người.

Một kết giới nào đó ở Hồng Hoang.

"Cái gì?!" "Ta lên Phong Thần Bảng ư?!

Đáng giận!" "Một Phong Thần Bảng nhỏ bé, cũng muốn nhốt ta sao?!" Lý Tịnh châu thân khí cơ bộc phát, thế lực không ngừng cuồn cuộn tăng vọt.

"Oanh!" Kết giới mở ra, tiên linh chi khí hạo hãn tuôn trào.

"Cuối cùng cũng xuất quan rồi." "Nên đi bái kiến sư tôn." Lý Tịnh nhanh chóng dùng công pháp phán đoán vị trí của Lục Phàm.

Cuối cùng, tầm mắt y dừng lại ở Kim Ngao Đảo.

"Sư tôn ở Tiệt Giáo ư?" Lý Tịnh chẳng nói hai lời, liền nhanh chóng bay về hướng Kim Ngao Đảo.

Mà lúc này, tại một kết giới khác.

"Oanh!" Kết giới vỡ.

Một thân ngân giáp, thân hình khôi ngô, uy phong lẫm lẫm cao lớn đang đứng trên Cửu Thiên.

Người này giữa ấn đường có một con mắt dọc, đang tỏa ra kim sắc thần quang.

Y thần thái lạnh lẽo, đôi mắt lạnh lùng coi thường chúng sinh.

"Ta cuối cùng cũng xuất quan rồi." "Sư tôn...

Đã nhiều năm không gặp, đệ tử đến bái kiến." Dương Tiễn phát ra một tiếng cảm khái, sau đó cũng nhìn về hướng Kim Ngao Đảo.

"Bành!" "Bành!" "....." Liên tiếp mấy chỗ, kết giới Hồng Hoang đều vỡ ra.

Chính là Mai Sơn Thất Quái phá kết giới mà ra.

Khí tức châu thân bọn họ hùng hậu, nhưng lúc này đã hoàn toàn thu liễm.

Lờ mờ giữa không gian, chỉ có thể cảm nhận được một luồng áp lực nhiếp nhân trong Hồng Hoang.

"Sư tôn, đệ tử xuất quan rồi!" Mai Sơn Thất Quái cũng nhanh chóng bay về hướng Kim Ngao Đảo.

Tử Tiêu Cung.

"!!" "Phong Thần Bảng công bố ra rồi ư?!" Hồng Quân Đạo Tổ vẻ mặt kinh hãi.

Một khi công bố như vậy, những người trên danh sách chẳng phải đều biết trước kết cục của mình sao?!

Điều này chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến Phong Thần Lượng Kiếp đó!

Cái này phải làm sao đây?

Hồng Quân vốn tưởng rằng, Quy Nhất Đạo Nhân sẽ ra tay hủy Phong Thần Bảng.

Không ngờ, lại dùng loại phương pháp này.

Như vậy, Quy Nhất Đạo Nhân cũng không tính là nhúng tay vào Phong Thần Lượng Kiếp.

Chỉ là công bố ra, đã đủ để thông qua những động thái nhỏ bé này, thay đổi đại thế Phong Thần.

Huống hồ, Hồng Quân lúc này mới phát hiện, không ít người trên bảng, lại đều là đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân.

"Lý Tịnh?!" "Dương Tiễn..." "Còn có Mai Sơn Thất Quái..." Sắc mặt Hồng Quân "phụt" một cái, khó coi vô cùng.

Bọn họ đều là những nhân vật đã từng lên Kim Bảng.

Nếu liên hợp lại, muốn lên Tử Tiêu Cung gây rắc rối, dù có đánh thắng, cũng phải lột da.

Hồng Quân cảm thấy một tia sợ hãi.

Mà Kim Ngao Đảo.

Mấy vị Thánh nhân sau khi nhìn thấy Phong Thần Bảng công bố, trên mặt lộ ra một tia dị thường.

"Chẳng lẽ là Đạo Tổ công bố Phong Thần Bảng ư?" "Phong Thần Bảng công bố, lượng kiếp này sẽ xảy ra thay đổi đó!" "....." Nguyên Thủy Thiên Tôn cau mày.

Rất nhanh, bọn họ liền cảm nhận được từng đạo uy áp nhiếp nhân đang bay về phía Kim Ngao Đảo.

"Uy áp thật mạnh!" "Đây là..." Các Thánh nhân nhìn lại, thấy chính là Dương Tiễn, Lý Tịnh và bọn họ.

“Đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân!” “Bọn họ vì sao lại đến Tiệt Giáo?” Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhìn thấy bọn họ, không nhịn được lùi lại mấy bước.

Thần thái này, dường như là nhìn thấy một tồn tại vô cùng khủng bố giá lâm vậy.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm nhận được luồng uy áp cường đại này, càng yết hầu lăn vài cái, bỗng nhiên căng thẳng.

Thông Thiên cũng vẻ mặt không hiểu.

Đợi bọn họ lần lượt hạ xuống quảng trường Bích Du Cung, mọi người mới nghênh đón.

“Mấy vị đạo hữu đến Tiệt Giáo, có việc gì?” Nguyên Thủy Thiên Tôn dẫn đầu bước tới một bước, ngữ khí khách khí vô cùng.

“Chúng ta đến bái kiến sư tôn.” “Làm phiền rồi.” Mấy người nói xong, thân hình lại chợt lóe, trực tiếp đi về Trường Sinh Điện.

“???” “???” “.....” Mấy vị Thánh nhân ngẩn ra.

Gần như đồng thời, ánh mắt của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thanh Lão Tử đều nhìn về phía Thông Thiên.

Ánh mắt tràn đầy oán giận.

Dường như đang nói, xem ngươi còn giả vờ đến bao giờ!

Thông Thiên lại vẻ mặt mơ hồ.

Quy Nhất Đạo Nhân ư?

Quy Nhất Đạo Nhân thật sự ở Tiệt Giáo ư?

Y thật sự không biết mà!

Hiểu lầm lớn rồi!

Thế là, mấy vị Thánh nhân đi theo bọn họ, cũng lập tức bay về Trường Sinh Điện.

"Kỳ lạ, sao lại là chỗ này?" "Chẳng lẽ Quy Nhất Đạo Nhân ở ngay trong Trường Sinh Điện này ư?" "Bên trong đây không phải là đệ tử nhập môn của Tiệt Giáo sao?" Tiếp Dẫn đạo nhân cau mày, cảm thấy có chút nghi hoặc.

Nữ Oa và những người khác càng vẻ mặt không hiểu.

Trước đó Tiểu Long Nữ cũng đến đây.

Hiện tại Dương Tiễn, Lý Tịnh và bọn họ cũng đến đây.

Đây là cái bánh thơm tho gì thế???

Một đệ tử Nhân tộc hậu thiên nhỏ bé của Tiệt Giáo, cũng đáng được chú ý đến vậy ư?

Gần như đồng thời, khi mấy vị Thánh nhân đến nơi, Lục Phàm đã từ Trường Sinh Điện đi ra.

Y mặt đẹp như hoa đào, cười trong trẻo ôn hòa.

Như một hồ nước trong, một làn gió mát.

Y vừa xuất hiện, như mây tan thấy mặt trời, tất cả đều trở nên sáng rõ.

"Chư vị đạo hữu, sao lại đều đến Trường Sinh Điện của ta?" "Mấy ngày nay thật sự náo nhiệt quá!" Lục Phàm cười nói, đã sớm truyền âm cho Dương Tiễn và bọn họ.

"Lục Phàm đạo hữu, chúng ta vốn muốn đến bái kiến sư tôn, không ngờ có thể gặp ngươi ở đây, thật sự là duyên phận." "Phải đó... duyên phận duyên phận!" Dương Tiễn và bọn họ hiểu ý của Lục Phàm, biểu hiện rất lịch sự.

Mấy vị Thánh nhân vừa đến đều ngây ngốc.

Đây là tình huống gì thế này??

Lục Phàm thể diện lớn đến vậy sao?

Ngay cả đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân cũng đối với y cung kính, khách khí?

Thông Thiên lập tức tiến lên, hỏi: "Phàm nhi, con và bọn họ rốt cuộc có quan hệ gì?" "Con nói!

Có phải con cũng là đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân không?" Thông Thiên cuối cùng cũng nói ra suy đoán trong lòng.

"....." Lục Phàm ngẩn ra.

Lời y vừa định nói lúc này đều nghẹn lại trong cổ họng, bị y nuốt xuống.

Đã Thông Thiên nghĩ như vậy, y cứ thuận nước đẩy thuyền thôi.

"Quả nhiên vẫn không giấu được Sư tôn.

Không sai, đệ tử quả thực có nhân duyên gặp gỡ Quy Nhất Đạo Nhân một lần, và đã được Người chỉ dạy đôi điều." Lục Phàm trịnh trọng nói.

"Tiểu tử con!" Thông Thiên nhất thời không biết nên nói gì.

Lúc này nhìn Lục Phàm, cũng không biết rốt cuộc nên giữ thái độ như thế nào.

Lục Phàm vừa là đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân, lại vừa là đệ tử của y, vậy phải làm sao đây?

"Sư tôn không cần lo lắng, Lục Phàm ta nhất định thuộc về đệ tử Tiệt Giáo." Lục Phàm biểu cảm nghiêm túc.

Nhãn cầu Thông Thiên không nhịn được mở lớn, sau đó vành mắt lại có chút ướt át.

Chương 134

Quá cảm động rồi!

Thật sự quá cảm động rồi!

"Tốt!" "Tốt!" "Không hổ là đệ tử của Thông Thiên ta!" "Vi sư không uổng công yêu thương con!" Thông Thiên lộ ra vẻ mặt vui mừng, thần thái càng toát lên sự tự hào.

"Như vậy, cũng có thể giải thích vì sao kháo sơn của Tiệt Giáo là Quy Nhất Đạo Nhân." Thông Thiên trên mặt lộ ra vô tận hỷ duyệt.

Có Quy Nhất Đạo Nhân làm chỗ dựa, ai còn dám chọc Tiệt Giáo nữa!?

Đợi Thông Thiên làm rõ nguyên do, y cũng không còn quá mức xoắn xuýt.

Lúc này tại Ngọc Hư Cung.

"Lục Phàm này, lại sớm đã quen biết với đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân." "Nay Tiệt Giáo cũng có Quy Nhất Đạo Nhân che chở!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng ken két, trong lòng vạn phần không cam lòng.

Y biểu tình dữ tợn vạn phần, đôi mắt cũng cực kỳ âm trầm.

"Tiệt Giáo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn phẫn hận không thôi.

Cuối cùng, y hóa thành một đạo bạch quang, bay về phía Tử Tiêu Cung.

Cung môn Tử Tiêu Cung đóng chặt.

"Đệ tử Nguyên Thủy cầu kiến Lão sư!" Tiếng Nguyên Thủy Thiên Tôn tràn đầy ủy khuất.

Chốc lát sau, cung môn từ từ mở ra.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mày chật vật tiến vào Tử Tiêu Cung, nhìn Hồng Quân, mắt bi thương.

"Lão sư, đệ tử Xiển Giáo của ngô nay đều vẫn lạc ở Tam Thiên Tượng Tháp, mong Lão sư ra tay cứu giúp!" "Xiển Giáo của ngô không thể không có đệ tử truyền thừa a!" "Lão sư!" Hốc mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn đong đầy lệ thủy.

Hồng Quân thở dài một hơi.

Đệ tử Xiển Giáo chết từng người một thật oan uổng.

Nhưng người đã vẫn lạc rồi, y cũng không có cách nào khác.

"Lão sư!" "Nay Tiệt Giáo có Quy Nhất Đạo Nhân che chở, các thế lực Hồng Hoang nghiễm nhiên đều vây quanh thế giới Hồng Hoang, Lão sư không thể không làm gì cả!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tố cáo.

Cục diện Hồng Hoang đã xảy ra biến hóa lớn.

Các thế lực đều có dấu vết của Quy Nhất Đạo Nhân.

Cứ thế này, Hồng Quân, người đại ngôn Thiên Đạo này, sẽ trở thành một món đồ trưng bày.

Nghĩ đến đây, vầng trán Hồng Quân nhăn sâu hơn.

Y cũng không muốn như vậy.

Nhưng Quy Nhất Đạo Nhân thực sự quá mức thần bí cường đại, y hoàn toàn không phải đối thủ a!

Hồng Quân hít sâu một hơi, chìm vào sầu tư.

"Lẽ nào Lão sư thật sự muốn từ bỏ?" "Muốn vứt bỏ Hồng Hoang này?" "Dâng Hồng Hoang này cho người khác?" Nguyên Thủy Thiên Tôn tiếp tục thẳng thắn nói.

Y đã nhìn thấu, Quy Nhất Đạo Nhân tuy rằng để lại lạc ấn Nguyên Thần cho y, nhưng thuần túy là sỉ nhục.

Căn bản không hề có ý định đứng ra làm chủ cho y.

Cũng không có ý định đứng về phía Xiển Giáo.

Lòng Hồng Quân run lên, một cỗ nộ khí dâng lên.

Y tự nhiên không hy vọng chuyện này xảy ra.

"Ngô tự có biện pháp." "Các ngươi không được nói lung tung." Hồng Quân biểu tình đột nhiên nghiêm nghị vài phần, nộ khí trong lòng cũng lập tức trấn áp xuống.

"Lão sư....." Nguyên Thủy Thiên Tôn vẻ mặt đáng thương.

"Đệ tử Xiển Giáo của ngươi hiện đã đầu thai, nếu ngươi muốn tìm, liền đến nơi này." Hồng Quân phất ống tay áo, hiện ra các loại họa diện.

Trong những họa diện này, những đệ tử Xiển Giáo đã vẫn lạc đều đã đầu thai.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng mừng rỡ.

"Đệ tử đa tạ Lão sư!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức bay xuống hạ giới.

Nay sinh linh Hồng Hoang đều nhao nhao đầu nhập Tiệt Giáo, Yêu Tộc, hoặc là Nhân Tộc, Đông Hải.

Khương Tử Nha và Thân Công Báo muốn chiêu mộ tu luyện giả theo Xiển Giáo, có thể nói là khó càng thêm khó.

Nếu không, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng sẽ không khổ sở cầu xin Hồng Quân tiết lộ thiên cơ. 25.

Rất nhanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền gấp rút tới nơi Thập Nhị

Kim Tiên và Nhiên Đăng đầu thai.

Y nhanh chóng thi pháp, khiến thai nhi trong bụng nhanh chóng trưởng thành và ra đời.

Trong một gia đình giàu có, một thiếu phụ nhìn cái bụng không ngừng lớn của mình, tiếp đó truyền đến từng trận đau đớn.

"Oa a!" "Oa a!" Tiếng trẻ con khóc lanh lảnh truyền đến.

Thiếu phụ kia nhanh chóng hạ sinh hài nhi.

Nhưng rất nhanh đã bị Nguyên Thủy Thiên Tôn thu lấy.

Tiếp đó, các đệ tử Xiển Giáo khác cũng đều bị Nguyên Thủy Thiên Tôn thu đi như vậy.

Quay về Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn mười ba hài nhi vừa mới ra đời này, không có biểu tình gì lớn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hai ngón chụm lại, vô tận kim sắc thần quang rơi vào thể nội hài nhi.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" "....." Trong Ngọc Hư Cung, truyền ra một trận cự hưởng như sấm sét.

Từng đạo Tiên linh chi khí điên cuồng dũng nhập.

Đợi những linh khí này tiêu tán hết, những hài nhi vốn là hài nhi lại trực tiếp trưởng thành dáng vẻ người lớn.

"Đệ tử tham bái Sư tôn!" "Đệ tử tham bái Sư tôn!" "....." Các đệ tử lập tức hành lễ với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Ừm." "Nói cho ngô biết, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì trong Tam Thiên Tượng Tháp?" Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc bén lướt qua các đệ tử.

Mười ba đệ tử đứng nguyên tại chỗ, nghĩ đến cảnh tượng năm xưa, vẫn còn tràn đầy kinh khủng.

Khí thế nghiền ép triệt để đó, khiến người ta run sợ.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lại một tiếng nộ quát.

Y đã hao phí tu vi và tinh huyết Linh Bảo, mới cứu họ trở về.

Y tự nhiên phải làm rõ chân tướng.

"Sư tôn..... là..... là Lục Phàm!

Cái tên đệ tử Tiệt Giáo đó!" Quảng Thành Tử mặt đầy kinh khủng, lắp bắp nói xong.

"Là Lục Phàm?" "Sao có thể!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu mày, cảm thấy quỷ dị.

Lục Phàm chẳng qua chỉ là một Chuẩn Thánh.

Hơn nữa, lúc trước Tam Thiên Tượng Tháp, Lục Phàm căn bản không tiến vào.

Càng không nói bên ngoài Tam Thiên Tượng Tháp còn có một tầng Đại Đạo kết giới.

Đừng nói Lục Phàm, ngay cả y một Thánh Nhân như vậy cũng không thể tiến vào.

"Rốt cuộc là chuyện gì?!

Kể rõ ra!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lại bạo nộ.

"Sư tôn....." "Ngày đó chúng ta vừa tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp, liền nhìn thấy đệ tử Tiệt Giáo Lục Phàm xuất hiện, y..... y thực lực quá mạnh, bọn ngô căn bản không địch lại." "Y nói vì Tiệt Giáo, muốn chém giết toàn bộ đệ tử Xiển Giáo bọn ngô." Quảng Thành Tử

tiếp đó bổ sung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe xong gân xanh nổi lên.

Y biểu tình vạn phần ngưng trọng, nghĩ đến chuyện Lục Phàm và đệ tử Quy Nhất Đạo Nhân đi lại thân cận, giao tình không cạn.

"Lẽ nào.....

Lục Phàm cũng là đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân??" "Vậy vì sao y không lên bảng?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thấy chuyện này có chút quỷ dị.

Nhưng vô luận thế nào, Xiển Giáo của y tuyệt đối không nuốt trôi sỉ nhục này.

"Các ngươi theo ngô đến Tiệt Giáo đòi một lời giải thích!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức dẫn các đệ tử này đến Kim Ngao Đảo.

Y không tin, Thông Thiên đến lúc này, còn muốn che chở Lục Phàm!

Bích Du Cung.

Thông Thiên nhìn sang.

Y cảm nhận được một cỗ Thánh nhân uy áp.

Nhìn kỹ lại, phía sau y có một đám đệ tử Xiển Giáo.

Chính là mười ba người đã thân vẫn trong Tam Thiên Tượng Tháp.

"....." Thông Thiên cảm thấy không ổn.

"Thông Thiên!

Chương 135

Mau bảo đồ nhi của ngươi cút ra đây!" Tiếng Nguyên Thủy Thiên Tôn như sấm sét.

Trên Cửu Thiên, theo nộ uy của Thánh nhân, phong vân bỗng biến.

Từng tầng mây đen chồng chất xuống, nặng nề áp lên Kim Ngao Đảo.

"Sát!" Từng đạo lôi đình giáng xuống.

Đệ tử Tiệt Giáo một trận kinh hoảng.

"Nhị Sư bá sao lại đến nữa?" "Ơ!

Kia không phải Thập Nhị Kim Tiên và Nhiên Đăng của Xiển Giáo sao?

Sao họ lại sống lại rồi?" "....." Các đệ tử Tiệt Giáo đều mặt mày mờ mịt.

Rất nhanh, Thông Thiên liền hiện thân.

Mặt y lộ ra vẻ không vui.

"Nguyên Thủy, ngươi lại muốn làm gì?!" "Thật sự cho rằng Kim Ngao Đảo của ngô là nơi ngươi muốn đến thì đến, muốn đi thì đi ư?!" Toàn thân Thông Thiên đồng dạng bộc phát ra Thánh uy càng thêm khủng bố.

Hai luồng Thánh uy va chạm trên Cửu Thiên, một làn sóng vô hình từ từ phóng thích, ép không khí, tạo thành từng vết nứt nhỏ.

Hư không nhất thời chấn động.

"Thông Thiên!

Đệ tử Xiển Giáo của ngô đây, đều là bị đồ nhi đóng cửa của ngươi Lục Phàm làm hại!" "Ngươi dám bao che, ngô với ngươi thề không đội trời chung." Lời Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa dứt, đệ tử Tiệt Giáo đều sôi trào lên.

"Cái gì??" "Ta không nghe lầm chứ??" "Những đệ tử Xiển Giáo đó là Tiểu Sư đệ chém giết ư??" "Không thể nào chứ?" "Lúc đó Tiểu Sư đệ ở bên ngoài Tam Thiên Tượng Tháp, không hề tiến vào.

Dù cho Tiểu Sư đệ có tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp, cũng tuyệt đối không thể bằng một mình sức lực mà chém giết những đệ tử Xiển Giáo này!" "Chuyện này có phải có hiểu lầm gì không?" "....." Đệ tử Tiệt Giáo nghị luận ầm ĩ.

Thông Thiên cũng nhíu mày.

"Nguyên Thủy!

Nguyện đánh cược chịu thua, mọi hậu quả ngươi tự mình gánh vác." "Ngươi đem những tội danh không đâu này tùy tiện đổ lên người đệ tử Tiệt Giáo của ngô, ngô không thể tha cho ngươi!" Uy áp bộc phát ra từ Thông Thiên càng thêm cường hoành.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên cũng không lùi bước.

"Lời đệ tử Xiển Giáo của ngô nói, lẽ nào sẽ có giả ư?!" "Thông Thiên!

Ngươi đừng có ỷ thế hiếp người quá đáng!" "Chuyện này vốn là Tiệt Giáo của ngươi thiết kế trước!

Dù cho Đạo Tổ có ở đây, ngô cũng tuyệt đối không lùi bước!" Nguyên Thủy Thiên Tôn từng chữ từng câu, thanh tê lực kiệt.

Có thể thấy sự phẫn nộ của y đối với chuyện này.

Đại có ý định cá chết lưới rách.

Sắc mặt Thông Thiên càng trầm xuống.

Y tự nhiên có chút chột dạ.

Dù sao Lục Phàm đã nói, tất cả chuyện này là do Quy Nhất Đạo Nhân ở phía sau ủng hộ.

Nhưng y không ngờ đến là, những đệ tử Xiển Giáo này lại sống sót trở lại.

Tuy rằng không thể có tu vi như trước kia, nhưng huyết mạch căn nguyên vẫn là thất phẩm.

Lúc này đệ tử Xiển Giáo, tu vi chẳng qua chỉ có Thái Ất Kim Tiên.

"Nguyên Thủy!

Ngươi....." Thông Thiên nhất thời nghẹn lời.

Lúc này, Lục Phàm bước ra.

Y một thân bạch sam, mái tóc đen nhánh.

Thân hình cao ráo, tỏa ra khí chất thanh lãnh mà siêu thoát vạn vật.

Lăng không đứng đó, rõ ràng chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, lại có thể dùng khí thế thản nhiên xử trí mà không loạn vượt qua tất cả mọi người.

Khí chất bình thản này nhẹ nhàng áp chế sự nóng nảy của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tất cả ánh mắt đều nhìn về phía Lục Phàm.

"Lục Phàm!" "Ngươi chém giết đệ tử Xiển Giáo của ngô, còn không thừa nhận?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy Lục Phàm, liền đôi mắt đỏ ngầu.

"....." "À..... nói chuyện phải có chứng cứ, ngươi có chứng cứ không?" Lục Phàm không nhanh không chậm thốt ra câu nói này.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ngay tại chỗ bị tức đến nghẹn thở.

Một ngụm máu nghẹn ở lồng ngực, mặt đỏ bừng.

Đúng vậy!

Tất cả mọi người đều thấy, Lục Phàm không hề tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp.

Nộ hỏa vô tận tích tụ dưới đáy lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn dường như đột nhiên bị một tảng đá đè chặt.

Cảm giác này, muốn có bao nhiêu uất ức liền có bấy nhiêu uất ức.

Lúc này, Quảng Thành Tử và bọn họ đồng dạng là nộ hỏa ngút trời.

Lúc trước ở Tam Thiên Tượng Tháp, họ rõ ràng nghe thấy Lục Phàm tự mình thừa nhận thân phận.

"Quảng Thành Tử Xiển Giáo ngô, hôm nay phát hạ Đạo thệ, những gì thấy trong Tam Thiên Tượng Tháp tuyệt đối là Lục Phàm!" "Lục Phàm đã chém giết bọn ngô!" Quảng Thành Tử tức đến mức trực tiếp phát hạ Đạo thệ.

"Sát!" Thiên Đạo nhanh chóng phản ứng.

"....." Lục Phàm câm nín.

Tốt lắm, Đạo thệ cũng dùng đến rồi.

Đủ để thấy Xiển Giáo lần này đã hạ quyết tâm, muốn cùng Tiệt Giáo thề không đội trời chung.

Các đệ tử Tiệt Giáo đều mông lung.

"Thật sự là Tiểu Sư đệ ư??" "Tiểu Sư đệ không phải ở ngoài Tượng Tháp sao?" "Sao lại thế....." "....." Thông Thiên cũng mặt đầy lo lắng nhìn về phía Lục Phàm.

Lục Phàm dừng một chút, hơi chần chừ và suy nghĩ, mặt đầy nghiêm túc nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Có một khả năng, các ngươi thấy, là huyễn tượng chăng??" "Người bên trong giống hệt ta, nhưng không phải ta." Lục Phàm nói xong hai câu này, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn tái mét.

Các đệ tử Xiển Giáo phía sau y càng tức đến phun ra một ngụm máu ngay tại chỗ.

Hai câu này vừa ra, mọi người Xiển Giáo cũng đều mông lung.

Khả năng này..... cũng không phải không có.....

Lẽ nào thật sự là huyễn tượng???

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời nộ hỏa xẹp xuống.

Nhưng nội tâm y thật sự uất ức.

Sống ức vạn năm nay, chưa từng uất ức đến thế.

"Nếu đã các ngươi đều đầu thai lại, lại được Nhị Sư bá cứu về, thì nên chuyên tâm tu luyện mới phải." "Vì cớ gì còn đến Tiệt Giáo tìm phiền phức?" "Hơn nữa, nay Tiệt Giáo, các ngươi chọc nổi sao?" Lục Phàm nhẹ nhàng thốt ra mấy câu.

Những câu này trực tiếp đánh thẳng vào mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đánh đến sướng tai.

Chẳng phải đây là đang nói Nguyên Thủy Thiên Tôn không biết tự lượng sức mình sao?!

Các đệ tử Tiệt Giáo phía dưới nghe thấy lời này, không ai không hít một ngụm khí lạnh.

"Tiểu Sư đệ thật dũng cảm....." "Lại dám đối đầu như vậy với

Nhị Sư bá.” “Sắc mặt Nhị Sư bá hình như càng khó coi hơn.....” “Tiểu Sư đệ quá dũng mãnh!” “.....” Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng ken két.

Y trừng mắt nhìn chằm chằm Lục Phàm, trầm giọng nói: “Những đệ tử Xiển Giáo này của ngô, đều là tinh anh của Xiển Giáo ngô, được ngô tận tâm bồi dưỡng.” “Nếu có kẻ nào dám ra tay với đệ tử Xiển Giáo của ngô nữa, ngô dù có lưỡng bại câu thương, cũng tuyệt đối không bỏ qua.” Nguyên Thủy Thiên Tôn ác nghiệt nói.

Lục Phàm không có biểu hiện gì.

Đôi mắt trong suốt vô cùng đó như nhìn chúng sinh mênh mông, trong mắt y, những người này không khác gì sinh linh phổ thông.

Nói xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền muốn rời đi.

Ngay khi họ sắp đi, lại phát hiện trên không Kim Ngao Đảo dường như bao phủ một tầng kết giới.

Họ không ra ngoài được!

“Thông Thiên!

Ngươi còn muốn làm gì?!” Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên quay đầu lại, đôi mắt dường như có thể ăn thịt người.

“.....” Thông Thiên mặt mày vô tội.

Y có làm gì đâu!

“Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi thật sự cho rằng Kim Ngao Đảo là nơi ngươi muốn đến là đến được ư?” Lúc này Lục Phàm thản nhiên mở miệng.

Thân hình y bất động, y quyết phiên phi, ánh mắt bễ nghễ tất cả, khí tràng đại biến.

“!!” Đồng tử Nguyên Thủy Thiên Tôn co rút, nhìn chằm chằm Lục

Phàm.

Đệ tử Tiệt Giáo càng không dám tin.

“Là Tiểu Sư đệ!” “Sao có thể?” Trong một tràng kinh hô, đột nhiên trên Cửu Thiên một đạo thần quang như thần trụ chiếu xuống, tức thì cảm thấy thiên địa sắp bị xuyên thủng.

Tiếp đó, một đạo ngân quang nhanh chóng lóe qua.

Chương 136

“Bành!” Thân hình đó nhanh như điện chớp, căn bản không nhìn rõ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bị một thương đột nhiên đánh vào bụng, một ngụm máu cũ phun ra.

Thân hình y chật vật, sắc mặt tái nhợt.

“Dương Tiễn?!” Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn dữ tợn vài phần.

“Đa tạ Dương Tiễn Đạo hữu.” Lục Phàm chắp tay với Dương Tiễn, mặt mang ý cười.

Tiếp đó, Lục Phàm lại mặt đầy mỉm cười nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Nhị Sư bá, ngươi cứ từ từ mà hưởng thụ.” Nói xong, Lục Phàm liền trở về Trường Sinh Điện.

Trên Cửu Thiên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn như hình nộm, bị trường thương của Dương Tiễn chọn tới chọn lui, đâm tới đâm lui.

Cho đến khi toàn thân bị đánh thành một cái hồ lô máu, đã hơi thở thoi thóp, Dương Tiễn cuối cùng cũng dừng tay.

Mà những đệ tử Xiển Giáo kia từng người từng người đều đã sợ ngây người.

Đệ tử Tiệt Giáo xem trực hô quá đã.

“Thì ra Tiểu Sư đệ quen biết đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân.” “Chẳng trách Tiểu Sư đệ vừa rồi dũng cảm như vậy.....” “.....” Các

đệ tử Tiệt Giáo đều điên cuồng reo hò.

Đám người Xiển Giáo kiêu ngạo quen rồi, từ trước đến nay đều là chỉ trỏ, không vừa mắt cái này, không vừa mắt cái kia.

Nay có thể dạy dỗ một trận, thật sự hả giận.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn được các đệ tử dìu về chữa thương.

Kim Ngao Đảo.

Thao tác vừa rồi của Lục Phàm, khiến các đệ tử Tiệt Giáo sôi trào.

Họ không ngờ, Lục Phàm lại có thể khiến Dương Tiễn ra tay??

Dương Tiễn là đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân!

Lại trở thành tay sai của Lục Phàm!

Điều này khiến địa vị của Lục Phàm trong lòng họ càng thăng tiến một tầng.

Bát Cảnh Cung.

Cảnh tượng trên không Kim Ngao Đảo vừa rồi, cũng lọt vào mắt Thái Thanh Lão Tử.

"Xem ra, Tiệt Giáo không thể trêu chọc a....." "Không ngờ, Dương Tiễn lại có thể bị một đệ tử Tiệt Giáo nhỏ bé Lục Phàm sai khiến." Thái Thanh Lão Tử nhíu mày, trong lòng suy tư.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề trong lòng chỉ có ba chữ.

Không trêu chọc nổi!

Không trêu chọc nổi!

Sau này Tiệt Giáo vạn vạn không trêu chọc nổi.

Trên Cửu Thiên.

Bầu trời đột nhiên như nứt ra một cái miệng khổng lồ.

Trong cái miệng này khí cơ không ngừng phun trào, đổ ngược vào thế giới Hồng Hoang.

Kim sắc quang mang cũng vào khắc này điên cuồng tỏa ra, tràn ngập Cửu Thiên Thập Địa.

Hồng Mông Kim Bảng khổng lồ triển khai cuộn trục, phóng thích từng đạo uy áp.

"Ong!" Một tiếng cự hưởng, mênh mang nặng nề.

Như truyền đến từ trường hà thời gian viễn cổ.

Toàn bộ Hồng Hoang đều run rẩy ba lần.

Chấn động kịch liệt như vậy, tất nhiên gây chú ý cho các sinh linh Hồng Hoang.

"Là Hồng Mông Kim Bảng!" "Hồng Mông Kim Bảng lại sắp công bố bảng danh sách tiếp theo." "Không biết lần này, Hồng Mông Kim Bảng sẽ công bố bảng danh sách gì?" "Quá mong chờ!" "....." Các sinh linh lại lần nữa đưa ánh mắt nhìn tới.

Lần công bố Hồng Mông Kim Bảng này, đã tiết lộ rất nhiều bí ẩn Hồng Hoang.

Đối với những người hóng chuyện này, không gì không đặc sắc.

Họ tự nhiên là vô cùng mong chờ.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề điều chỉnh lại tâm tình, lại lần nữa hy vọng nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng.

"Không biết lần này, lại sẽ là bảng danh sách gì?" "Số lần Tây

Phương của ngô lên bảng ít ỏi vô kể, hy vọng lần này, có thể tranh đoạt một lần." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người đều vô cùng căng thẳng.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử đồng dạng đồng tử chấn động, kích động mà hưng phấn.

"Hồng Mông Kim Bảng lại sắp công bố rồi ư?" "Hy vọng ngô lần này, nhất định phải lên bảng a!" Thái Thanh Lão Tử trong lòng cảm khái.

Nếu y còn không lên bảng, e rằng sẽ bị Hồng Hoang lãng quên mất.

Nếu trong bảng danh sách có bảng thảm nhất, không ai thảm bằng y!

Thái Thanh Lão Tử còn bị đạo thống tự thân xây dựng vứt bỏ, còn ai có thể thảm hơn Thái Thanh Lão Tử ư??

Ngay cả Tây Phương cũng không sánh bằng.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mắt âm trầm, nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng.

Như một con dã thú đói khát tột cùng, ánh mắt trống rỗng.

Bích Du Cung.

Thông Thiên lại nhìn về phía cuộn trục kim sắc khổng lồ trên Cửu Thiên, cũng tràn đầy mong chờ. 【Hồng Mông Kim Bảng nay công bố Dị Tâm Bảng!】 【Phàm có kẻ dị tâm, đều sẽ lên bảng!】 【Bảng này thu lục mười vị đứng đầu Hồng Hoang, phàm là lên bảng, đều có Kim Bảng thưởng lệ.】 Nội dung bảng danh sách Hồng Mông Kim

Bảng lần này trình bày, gây ra một trận kinh hô.

"Quá kinh bạo!!" "Dị Tâm Bảng???" "Trời ạ!" "Đây là công khai xử tử chăng??" "Người như vậy cũng có thể nhận được thưởng lệ sao?!" "Hồng Mông Kim Bảng đây là muốn gây chuyện!" "....." Ức vạn vạn sinh linh đều mở chế độ điên cuồng mắng mỏ.

Đương nhiên nhiều hơn vẫn là muốn hóng chuyện.

Nếu Dị Tâm Bảng công bố, đối với cục diện Hồng Hoang lại là một lần cải biến to lớn.

Đương nhiên, lần công bố này cũng có chỗ tốt.

Ít nhất có thể phòng ngừa họa từ trước.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sau khi nhìn thấy bảng danh sách lần này sắp công bố, biểu tình trên mặt lại không mấy vui vẻ.

Bởi vì, Dị Tâm Bảng này không liên quan gì đến họ.

"Đệ tử Tây Phương Giáo của ngô, tuyệt không có dị tâm." "Lần này không thể lên bảng, liền không nhận được Kim Bảng thưởng lệ, nói cho cùng là chuyện tốt hay xấu đây??" Tiếp Dẫn thở dài một hơi.

Tây Phương vốn là nơi Ma Tổ La Hầu đạo trường tọa lạc.

La Hầu tuy thân vẫn, nhưng vẫn còn lưu lại một vài ma chí.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tự Tây Phương hóa hình, lại ở Tây Phương lập giáo, ít nhiều đều nhận được một vài ma chí.

Thông qua những ma chí này mà cảm hóa đệ tử Tây Phương Giáo, có thể nói là hoàn toàn bị tẩy não, không tồn tại khả năng dị tâm!

Một khi nhập giáo, liền là một lòng một dạ.

Đương nhiên, điều này ít nhiều cũng có chút ý tứ của ma giáo.....

Chẳng qua bị Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sửa đổi một tầng vỏ bọc bên ngoài.

Lúc này họ nhìn thấy Dị Tâm Bảng này, sắc mặt mới vì thế mà khó coi.

"Sư huynh, nghĩ lại, chỉ có Tây Phương Giáo của ngô không có kẻ dị tâm, nói không chừng cũng có thể chính danh ở Hồng Hoang." "Họa phúc tương y, cũng không phải không có chỗ tốt." "Nói không chừng, có thể nhận được một chút khí vận." Chuẩn Đề rất nhanh nghĩ đến tầng ý nghĩa khác này.

Sắc mặt Tiếp Dẫn lúc này mới hơi chuyển biến tốt đẹp.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi nhìn thấy nội dung bảng danh sách này, trên mặt lộ ra một tia chua chát.

Kẻ dị tâm??

Đệ tử duy nhất của Nhân Giáo là Huyền Đô đã vẫn lạc, y còn không có đệ tử, càng không có kẻ dị tâm gì.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi nhìn thấy bảng danh sách này, sắc mặt lại hơi trầm xuống.

Y nhớ, trước kia Lục Phàm đến Côn Luân Sơn, đã từng nói, trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, sẽ xuất hiện kẻ phản bội.

Y lúc đầu không tin.

Nhưng bây giờ nhìn thấy bảng danh sách này, không biết vì sao, trong lòng chợt thấy bất an.

Lần này y đã hao phí nhiều sức lực như vậy, mới cứu những đệ tử này trở về, tránh cho họ trải qua sinh lão bệnh tử, một lần nữa thức

tỉnh huyết mạch, trực tiếp thành tựu Thái Ất Kim Tiên.

Nếu kết quả cuối cùng thật sự bị Lục Phàm nói trúng, vậy y còn có cả ý nghĩ muốn chết.

Chương 137

Nguyên Thủy Thiên Tôn từ trước đến nay tâm khí cao, tự nhiên không muốn tâm huyết của y đổ sông đổ biển.

Bị người khác vả mặt không sao.

Nhưng bị đệ tử của mình vả mặt, vậy thì thật sự quá uất ức!

Bích Du Cung.

Thông Thiên đồng dạng lộ ra sự lo lắng sâu sắc.

"Dị Tâm Bảng?" "Hy vọng đệ tử Tiệt Giáo của ngô vạn vạn không thể lên bảng." "Sát!" Trên Cửu Thiên một đạo thần lôi.

Trên cuộn trục kim sắc nhanh chóng tràn ngập từng tầng từng tầng Tiên linh chi khí.

Kim sắc tự tích đang từ từ ngưng tụ.

Mọi người đều vô cùng căng thẳng nhìn chằm chằm cuộn trục kim sắc.

Đợi Tiên linh chi khí từ từ tiêu tán đi, vô số ánh mắt đều nhìn về phía cuộn trục kim sắc khổng lồ. 【Hồng Mông Kim Bảng Dị Tâm Bảng hạng mười: Cầu Thủ Tiên】 【Cầu Thủ Tiên: Đệ tử Tiệt Giáo, một trong Tùy Thị Thất Tiên, nguyên hình là một con Thanh Sư, sau khi bị đệ tử Xiển Giáo hàng phục, liền tham gia vây công đệ tử Tiệt Giáo.】 【Kết cục: Luân lạc thành tọa kỵ, không được tự do thân.】 【Kim Bảng thưởng lệ: Một giọt Tam Quang Thần Thủy.】 Trên cuộn trục kim sắc, tức thì xuất hiện một con Thanh Sư khổng lồ.

Thanh Sư mặt xanh răng nanh, thân hình khổng lồ, bốn chân đứng vững.

Dưới thân hình to lớn, một bước chân đủ để hủy diệt quần sơn, đạp nát sơn hà.

Sức hủy diệt có thể nói là không nhỏ.

Họa diện phát sóng xong, ức vạn vạn sinh linh đều kinh ngạc.

"Tiệt Giáo??" "Không ngờ vừa mới công bố danh sách đã là đệ tử Tiệt Giáo!

Cái này..... còn có người đối với Tiệt Giáo nổi lên dị tâm?

Chẳng phải là một kẻ ngốc sao??" "Nay Tiệt Giáo có Quy Nhất Đạo Nhân che chở, dù là Thánh nhân cũng không dám làm gì Tiệt Giáo." "Ai lại ngốc đến mức muốn đối với Tiệt Giáo có dị tâm??" "....." Ức vạn vạn sinh linh truyền đến một tràng mắng chửi, đều là khinh bỉ con Thanh Sư này.

Địa giới Yêu Tộc.

"Thanh Sư!

Lại còn là đệ tử Yêu Tộc!

Lại làm ra chuyện phản bội như vậy, quả thực làm mất mặt Yêu Tộc!" "Mất mặt!" "Yêu Tộc và Tiệt Giáo đồng dạng có Quy Nhất Đạo Nhân che chở, Cầu Thủ Tiên này lại còn thân ở trong phúc mà không biết phúc!" "Quả thực là đồ ngu!" "Lại còn luân lạc thành một tọa kỵ!

Thật là tiện!" "Đệ tử Tiệt Giáo tốt lành, người trên người không làm, đi làm cái tọa kỵ gì!" Yêu Tộc một tràng mắng chửi.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người lộ ra vẻ mặt xem trò vui.

"Lần này, Tiệt Giáo có thể nói là mất mặt đến khắp cả Hồng Hoang rồi." "Khí vận Tiệt Giáo thịnh vượng như vậy, lại xuất hiện

một kẻ phản đồ như vậy, thật châm biếm a!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nói lời mỉa mai.

Hai người tự nhiên đều muốn nhìn thấy Tiệt Giáo mất mặt.

Đặc biệt là xuất hiện đại scandal phản đồ như vậy.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng dạng là một vẻ mặt xem trò vui.

"Thông Thiên!

Lần này ta xem ngươi còn có mặt mũi nào nữa?" "Cái tên đầu tiên công bố đã là đệ tử Tiệt Giáo của ngươi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mày âm trầm, hả hê.

Hơn nữa, Hồng Mông Kim Bảng đã công bố, Cầu Thủ Tiên này là bị đệ tử Xiển Giáo hàng phục.

Vô hình trung, lại khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn thêm vài phần đắc ý.

Cũng coi như đã báo thù.

Kim Ngao Đảo.

Tùy Thị Thất Tiên mấy người Đạo trưởng đứng song song một chỗ.

Đạo trưởng Cầu Thủ Tiên lúc này đã bị đệ tử Tiệt Giáo vây quanh.

"Cầu Thủ Tiên!

Còn không ra đây!" "Ngươi cái tên phản đồ này!!" "Lại còn liên kết ngoại giáo cùng nhau đối phó đệ tử Tiệt Giáo!

Quả thực đáng ghét đáng hận!" "Cút ra đây!" "....." Các đệ tử Tiệt Giáo đều muốn tìm Cầu Thủ Tiên gây phiền phức.

Trong đạo trường, Cầu Thủ Tiên có thể nói là run rẩy.

Y biểu thị mình thật sự không có dị tâm a!!

Oan uổng a!!

"Cầu Thủ Tiên, ngươi còn không ra, chúng ta sẽ xông vào!" Kim Quang Tiên cầm đầu hét lớn một tiếng.

Y ra vẻ đại nghĩa lẫm liệt, muốn vì Tiệt Giáo dọn sạch phản đồ.

"Các vị Sư huynh Sư đệ, hiểu lầm a....." "Hồng Mông Kim Bảng hiển thị, ngô là bị Xiển Giáo hàng phục sau mới sinh dị tâm, chứ không phải lúc này." Cầu Thủ Tiên mặt đầy khó xử từ trong đạo trường đi ra.

Lúc này, thân là Đại Sư huynh Đa Bảo cũng đến đạo trường.

Y thần tình nghiêm nghị, thẩm thị Cầu Thủ Tiên.

"Cầu Thủ Tiên, nay Hồng Mông Kim Bảng công bố, không thể có giả.

Dù thế nào, cũng chỉ có thể nói lên lòng dạ ngươi không kiên định." Đa Bảo đồng dạng thần tình ngưng trọng.

Thân là Đại Sư huynh, y tự nhiên có trách nhiệm vì Tiệt Giáo giải quyết kẻ dị tâm.

Cầu Thủ Tiên cũng mặt mày mờ mịt.

Y thật sự không biết!!

Chuyện này còn chưa xảy ra, y cũng không dám bảo đảm.

"Đại Sư huynh, chư vị Sư huynh Sư đệ, Hồng Mông Kim Bảng này chỉ nói chuyện tương lai, không liên quan đến ta hiện tại a." "Hơn nữa, nay Tiệt Giáo có Quy Nhất Đạo Nhân che chở, ta lại sao có thể bị đệ tử Xiển Giáo hàng phục chứ?" "Nếu không bị hàng phục, tất nhiên

sẽ không có dị tâm.” Cầu Thủ Tiên vẫn đang cầu xin.

Đệ tử Tiệt Giáo nghe xong lời này, trong lòng cũng có chút hoang mang.

Đúng vậy!

Đây là chuyện tương lai, không thể nói lên Cầu Thủ Tiên hiện tại.

Bích Du Cung.

Thông Thiên đang âm thầm chú ý đến các đệ tử này.

Y nhíu mày, thần tình phức tạp.

“Lần công bố Hồng Mông Kim Bảng này không thể có giả, nhưng Cầu Thủ Tiên hiện tại..... quả thực không có dị tâm a.” Điều này khiến Thông Thiên rơi vào thế khó.

Y tuyệt đối không dung thứ cho việc Tiệt Giáo có phản đồ xuất hiện.

Nhưng hiện tại trục xuất Cầu Thủ Tiên, lại có vẻ quá mức vô tình.

Dù sao cũng là tình nghĩa sư đồ.

“Phàm nhi.” Thông Thiên truyền âm, nhanh chóng triệu Lục Phàm đến.

Chốc lát sau, Lục Phàm xuất hiện tại Bích Du Cung.

“Sư tôn, tìm ta?” Lục Phàm cười hắc hắc, không vì chuyện Hồng Mông Kim Bảng mà bận lòng.

“Phàm nhi, ngươi nói, Vi sư có nên thanh lý môn hộ không?” Thông Thiên khó đưa ra quyết định.

“Sư tôn, nay Cầu Thủ Tiên quả thực chưa phản giáo.” Lục Phàm mặt đầy nghiêm túc nói.

“Cái này..... nhưng trên Hồng Mông Kim Bảng.....” “Lẽ nào Vi sư phải trục xuất y ư?” Với mỗi đệ tử Tiệt Giáo, Thông Thiên đều đối xử bình đẳng.

Y thật sự không nỡ.

“Sư tôn, Cầu Thủ Tiên Sư huynh nay chưa phản giáo, mà sau này hàng phục y là đệ tử Xiển Giáo, không bằng phái y đến Xiển Giáo.” “Thứ nhất, có thể thử lòng trung thành của y.” “Thứ hai, có thể bày một cái cục.” Lục Phàm hơi mỉm cười, lộ ra vẻ mặt bày mưu nghĩ kế.

“!!” Thông Thiên mừng rỡ!

Sao y lại không nghĩ ra chứ??

Cứ thế tương kế tựu kế!

Nếu Cầu Thủ Tiên thật sự có dị tâm, trực tiếp giao y cho Xiển Giáo, cũng không có tổn thất gì.

Nếu y không có dị tâm, còn có thể kịp thời thăm dò tin tức Xiển Giáo.

Quả thực là nhất cử lưỡng tiện.

Đợi sau khi hạng mười công bố, tiếng Thông Thiên liền bao trùm xuống.

“Cầu Thủ Tiên, Hồng Mông Kim Bảng công bố, Vi sư liền lệnh ngươi đi, đầu quân Xiển Giáo, trả lại ngươi quy tắc.” Tiếng Thông Thiên không có quá nhiều cảm xúc, chỉ là hạ đạt mệnh lệnh cuối cùng.

“!!” “Sư tôn!” Cầu Thủ Tiên kinh hãi.

Thật hay giả?

Không phải chứ?

Sư tôn lại bảo y đi Xiển Giáo??

Lúc này, các đệ tử Tiệt Giáo khác cũng kinh ngạc.

Chương 138

Họ đều không ngờ, Sư tôn lại nhanh chóng hạ đạt mệnh lệnh như vậy.

Đặc biệt là Đa Bảo.

Y dường như nghĩ ra điều gì, nhìn về phía Cầu Thủ Tiên, trầm giọng nói.

"Còn không mau đa tạ Sư tôn?" "Sư tôn không hề trục xuất ngươi khỏi sư môn, chỉ phái ngươi đến Xiển Giáo, ngươi có biết không?" Đa Bảo tâm lĩnh thần hội, hiểu rõ ý đồ của Thông Thiên.

Đây là tương kế tựu kế a!

Cầu Thủ Tiên sửng sốt, sau đó đại hỉ quá vọng.

"Đệ tử đa tạ Sư tôn!" "Đệ tử lập tức đến Xiển Giáo!" Cầu Thủ Tiên nhận được nhiệm vụ, ánh mắt kiên định.

Y tất nhiên sẽ không phản bội Tiệt Giáo.

Kẻ ngốc mới phản bội Tiệt Giáo!

Bên này, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đang hả hê, đột nhiên cảm nhận được điều gì, ánh mắt nhìn sang, biểu tình trên mặt vạn phần phức tạp.

"Đệ tử Cầu Thủ Tiên, bái kiến Nhị Sư bá." Cầu Thủ Tiên ở ngoài quảng trường Ngọc Hư Cung, quỳ gối cung kính.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu mày, cơ bắp trên mặt căng cứng, không rõ nguyên do.

"Nhị Sư bá, đệ tử nay ở Tiệt Giáo đã không còn chỗ đứng." "Hồng Mông Kim Bảng công bố, mong Nhị Sư bá có thể thu lưu." Cầu Thủ

Tiên quỳ bái trên đất, biểu hiện thành kính.

Nếu là trước kia, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên khinh thường.

Huống hồ, Hồng Mông Kim Bảng cũng đã nói.

Kết cục cuối cùng của Cầu Thủ Tiên này, là luân lạc thành tọa kỵ.

Luân lạc thành tọa kỵ của Xiển Giáo!

Dù Cầu Thủ Tiên đã định là sẽ bị Xiển Giáo sử dụng, nhưng đối với một tọa kỵ, Nguyên Thủy Thiên Tôn căn bản sẽ không coi trọng.

Nhưng cục diện hiện tại đã xảy ra biến động.

Y cấp bách cần người.

Cầu Thủ Tiên dù sao cũng là một Đại La cường giả.

"Nếu đã như vậy, ngươi cứ ở lại." Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ ra một nụ cười, cuối cùng vẫn chấp nhận.

Đối với lòng trung thành của Cầu Thủ Tiên, y sẽ không có nửa điểm hoài nghi.

Bởi vì, Hồng Mông Kim Bảng đã công bố rồi.

Bích Du Cung.

Thông Thiên nặng nề thở dài một hơi.

"Sư tôn không cần lo lắng." "Cầu Thủ Tiên không ảnh hưởng đến đại cục." Lục Phàm thản nhiên an ủi.

Thông Thiên kinh ngạc nhướng mày.

Y nhìn về phía Lục Phàm, dường như muốn nhìn thấu y.

Không biết vì sao, y luôn cảm thấy Lục Phàm dường như cái gì cũng biết.

"Phàm nhi, đại cục mà ngươi vừa nói, là gì?" Thông Thiên nhịn

không được hỏi.

"À..... chính là đại cục!" Lục Phàm dừng một chút, đáp.

"....." Thông Thiên câm nín.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng đã sắp bắt đầu công bố thứ hạng tiếp theo.

Tiếp theo là hạng chín.

Không biết ai sẽ vinh hạnh lên bảng đây??

Ức vạn vạn sinh linh đều đã chuẩn bị sẵn sàng để chỉ trích. 【Hồng Mông Kim Bảng Dị Tâm Bảng hạng chín: Kim Quang Tiên】 【Kim Quang Tiên: Đệ tử Tiệt Giáo, một trong Tùy Thị Thất Tiên, nguyên hình là một con Kim Mao Hống.

Bị Xiển Giáo bắt sống sau đó đánh hiện nguyên hình, rồi phản bội Tiệt Giáo, quy thuận Xiển Giáo.】 【Kết cục: Luân lạc thành tọa kỵ.】 【Kim Bảng thưởng lệ: Một giọt Tam Quang Thần Thủy.】 Trên cuộn trục kim sắc, đồng dạng xuất hiện nguyên hình Kim Quang Tiên.

Một con Kim Mao Hống khổng lồ, thân hình cường tráng hùng vĩ, mười phần hung mãnh.

Nhưng cảnh tượng hung mãnh này, lại vô cùng không hợp thời.

Quả nhiên, sau khi nội dung hạng chín trình bày, một tràng mắng chửi lại sôi trào lên.

Địa giới Yêu Tộc.

"Lại là Tiệt Giáo!!!" "Tiệt Giáo này làm sao vậy?" "Lại liên tiếp xuất hiện hai tên phản đồ??" "Đồng dạng là luân lạc thành tọa kỵ!?" "Quả thực là mất mặt!" "Tiệt Giáo đều là một đám ngu ngốc sao?" "....." Đệ tử Yêu Tộc mắng chửi ác nhất.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người thì nhìn nội dung lên bảng, nhịn không được bật cười.

"Lại là đệ tử Tiệt Giáo??" "Xem ra, lần này danh vọng Tiệt Giáo ở Hồng Hoang sẽ bị phá hủy rồi!" "Nguyên tưởng rằng Kim Bảng thưởng lệ sẽ vô cùng phong hậu, không ngờ chỉ thưởng lệ một giọt Tam Quang Thần Thủy, thật vũ nhục người a.....

Hahahahaha....." Tiếp Dẫn Đạo Nhân không chút kiêng dè cười phá lên.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này biểu tình trên mặt càng lúc càng tốt lên.

Đặc biệt là nhìn thấy hạng chín này, lại lần nữa luân lạc thành tọa kỵ của Xiển Giáo, khiến y nhịn không được đắc ý.

Một số sinh linh Hồng Hoang lúc này đều nhịn không được suy đoán.

"Lẽ nào Xiển Giáo trong tương lai sẽ phát triển tốt hơn Tiệt Giáo?" "Tiệt Giáo nhiều phản đồ như vậy..... vậy ta vẫn đứng về Xiển Giáo đi!" "....." Không ít sinh linh Hồng Hoang đều phản chiến.

Khí vận Xiển Giáo cũng từ từ hồi thăng.

Tuy rằng rất chậm, khí vận hồi thăng rất ít, nhưng đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn đã là sự khích lệ to lớn.

Dù sao, trong khoảng thời gian này, y thật sự quá uất ức.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa cũng mắt phượng mở lớn, không dám tin.

“Lại là đệ tử Tiệt Giáo?” “Sao có thể?” “Nay Tiệt Giáo có đệ tử Quy Nhất Đạo Nhân bảo hộ, lại có Pháp Bảo do Quy Nhất Đạo Nhân tặng, sao lại có người cam nguyện phản bội Tiệt Giáo?” Nữ Oa biểu thị vô cùng không lý giải được.

Còn ở Kim Ngao Đảo.

Cầu Thủ Tiên vừa đi, không ngờ người tiếp theo lại là Kim Quang Tiên.

Nhớ lại vẻ mặt Kim Quang Tiên vừa rồi khi phẫn nộ với Cầu Thủ Tiên, muốn chính pháp Cầu Thủ Tiên với vẻ đại nghĩa lẫm liệt, liền cảm thấy một trận ngượng ngùng.

“Sao có thể!!” “Cái này..... cái này khẳng định là hiểu lầm.” “Ta tuyệt đối không thể phản bội Tiệt Giáo!

Dù có bị hàng phục, bị đánh chết, cũng không thể làm tọa kỵ của Xiển Giáo!” Kim Quang Tiên không những ngượng ngùng, càng nhiều hơn là phẫn nộ.

Làm tọa kỵ cho Xiển Giáo??

Phi!

Lúc này, các đệ tử Tiệt Giáo khác đồng dạng cảm thấy không khí không đúng.

Mọi người đều nhìn nhau, đánh giá lẫn nhau, không khí tràn đầy sự thăm dò.

Họ vạn lần không ngờ, trước có Cầu Thủ Tiên, hiện giờ lại là Kim Quang Tiên.

Liên tục xuất hiện hai kẻ dị tâm!

Chẳng phải đây là khiến sinh linh Hồng Hoang đều cười chê sao?!

Hơn nữa, hai tên gia hỏa này, lại đều luân lạc thành tọa kỵ!!

Đường đường là Đại La cường giả, luân lạc thành tọa kỵ!

Điều này nghe có được không?!

Các đệ tử Tiệt Giáo nhìn về phía Kim Quang Tiên ánh mắt đều phức tạp.

Các Tùy Thị Tiên Giả khác, đồng dạng không thể tin.

Đồng là đệ tử Tiệt Giáo, ở bên nhau tu luyện bầu bạn vô tận tuế nguyệt, họ tự nhiên không hy vọng chuyện này xảy ra.

Ngay lúc này, tiếng Thông Thiên lại lần nữa truyền đến.

"Kim Quang Tiên, ngươi cũng cùng đi đến Xiển Giáo đi." Kim Quang Tiên hơi sửng sốt.

Nhưng rất nhanh phản ứng lại.

"Vâng, đệ tử tuân lệnh." Chỉ có đến Xiển Giáo, chứng minh bản thân thanh bạch, mới có thể rửa oan.

Bích Du Cung.

Sắc mặt Thông Thiên cũng càng thêm khó coi.

"Dị Tâm Bảng mới công bố hai tên, lại đều là của Tiệt Giáo ngô." Thông Thiên khẽ lắc đầu thở dài.

Mà Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Dị Tâm Bảng hạng tám: Linh Nha Tiên】 【Linh Nha Tiên: Đệ tử Tiệt Giáo, một trong Tùy Thị Thất Tiên, nguyên hình là một con Bạch Tượng.

Chương 139

Sau đó bị đệ tử Xiển Giáo hàng phục, quy thuận Xiển Giáo, cùng tân chủ tử vây công đệ tử Tiệt Giáo.】【Kết cục: Luân lạc thành tọa kỵ.】【Kim Bảng thưởng lệ: Một giọt Tam Quang Thần Thủy.】Trên cuộn trục kim sắc khổng lồ, xuất hiện một con Bạch Tượng.

Kim Ngao Đảo.

"!!!" "Lại là Tiệt Giáo!" "Lại là Tùy Thị Thất Tiên!!

Cái này....." Sắc mặt các đệ tử Tiệt Giáo khó coi đến cực điểm.

Không ngờ liên tục công bố lại đều là đệ tử Tiệt Giáo.

Đa Bảo Đạo Nhân thân là Đại Sư huynh, lúc này tự nhận có trách nhiệm.

"Mọi người trước đừng hoảng sợ." "Nếu Hồng Mông Kim Bảng công bố là chuyện tương lai, tất nhiên có cách để thay đổi." "Tin rằng hiện tại các vị, đều không có bất kỳ ai muốn phản bội Tiệt Giáo." Đa Bảo Đạo Nhân mặt mày ngưng trọng.

"Không sai!" "Dù xảy ra chuyện gì, bọn ngô tuyệt đối không phản bội Tiệt Giáo!" Phía sau Đa Bảo, truyền đến mấy tiếng hô lớn.

Tâm trạng của các đệ tử đều bị dẫn động.

Nay Tiệt Giáo, căn bản không có bất kỳ giáo phái nào có thể sánh bằng.

Họ tự nhiên sẽ không phản bội.

Lúc này, ánh mắt Linh Nha Tiên đồng dạng kiên định.

"Các vị Sư huynh, ngô nhất định sẽ chứng minh." Nói xong, Linh Nha Tiên cũng bay về phía Xiển Giáo.

Đợi Linh Nha Tiên vừa đi, các đệ tử Tiệt Giáo lại càng thêm bất an.

Sắp công bố danh sách tiếp theo, tổng không lẽ lại là Tiệt Giáo chứ???

Chẳng lẽ chỉ vì đệ tử Tiệt Giáo nhiều, nên phản đồ cũng nhiều?

Địa giới Yêu Tộc.

Các Yêu Tộc đối với những kẻ dị tâm lên bảng đều là một tràng khinh bỉ.

"Xem ra, bọn ngô vẫn là đã đánh giá cao Tiệt Giáo rồi." "Đúng vậy..... không ngờ Tiệt Giáo lại xuất hiện nhiều phản đồ như vậy." "Tiệt Giáo cũng chỉ có vậy thôi....." "....." U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ đồng dạng là xem trò vui.

Y ngửa mặt lên trời cười lớn, trong mắt càng tràn đầy trào phúng.

"Phản đồ Tiệt Giáo!!

Thú vị!

Haha....." "Xem ra, Xiển Giáo vẫn có chút thực lực." Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi cảm nhận được càng ngày càng nhiều khí vận dũng nhập Xiển Giáo, thần tình càng thêm đắc ý.

"Thông Thiên, Tiệt Giáo của ngươi có Quy Nhất Đạo Nhân thì sao chứ?" "Ngươi không có khí vận, dù có Quy Nhất Đạo Nhân, cũng khó phát triển!" "Cứ để ngô xem kết cục cuối cùng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đã chuẩn bị sẵn sàng để ẩn nhẫn lâu dài.

Y tin rằng, Tiệt Giáo nay đang ở đỉnh thịnh chính là dấu hiệu suy bại.

Mà Xiển Giáo, thế tất cuối cùng sẽ quật khởi!

Đỉnh lập Hồng Hoang!

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn ba Tùy Thị Tiên Giả đã đến, thần tình trên mặt càng thêm đắc ý.

"Thông Thiên, những đệ tử này của ngươi trực tiếp đầu quân Xiển Giáo của ngô, chẳng phải là vả mặt ngươi sao!" "Hahahahaha....." Nguyên Thủy Thiên Tôn ngửa mặt lên trời cười lớn.

Toàn thân y bộc phát ra một cỗ Thánh nhân uy áp đáng sợ, phía sau lại ngưng tụ ra một đạo hắc ảnh trăm trượng.

Theo những tiếng khinh bỉ và trào phúng của Hồng Hoang đối với Tiệt Giáo, Thông Thiên tự nhiên nghe rõ mồn một.

"Tiệt Giáo, thật sự xuất hiện nhiều kẻ dị tâm như vậy ư?" Thông Thiên vẫn có chút không muốn tin.

"Sư tôn, hết cơn bĩ cực đến hồi thái lai." "Những đệ tử lên bảng này đối với Tiệt Giáo mà nói, có khả năng là một loại cơ duyên khác." Lục Phàm khẽ nhướng mày, thắng lợi đã nằm trong lòng bàn tay.

"Ồ?" "Nói ra nghe thử?" Thông Thiên đang chờ đợi Lục Phàm nói ra, thấy y chủ động, liền rửa tai lắng nghe.

"Ta nghĩ là..... nhân tiện để những đệ tử lên bảng này đến các giáo phái thăm dò, cuối cùng quay về Tiệt Giáo." Lục Phàm tùy ý cười cười.

Đôi mắt trong suốt đó lại phóng thích ra dã tâm không hề che giấu.

"!!" Thông Thiên mạnh mẽ hít một ngụm khí lạnh, hiểu rõ ý tứ của Lục Phàm.

Y dường như nhìn Lục Phàm như nhìn một người xa lạ, biểu tình

có chút thâm ý.

Đây là dã tâm cỡ nào??

Ngay cả Thông Thiên, cũng chưa từng nghĩ như vậy.

"Ý ngươi là..... khiến Xiển Giáo quy nhập Tiệt Giáo?" Thông Thiên hỏi một cách run rẩy.

Y căn bản chưa từng nghĩ như vậy.

"Có gì không thể?" Lục Phàm lại nhún vai, biểu hiện vô cùng bình tĩnh.

"Cái này....." "Không đúng!" Thông Thiên nhíu mày, lập tức nhìn về phía Lục Phàm.

Hiện tại Hồng Mông Kim Bảng chỉ công bố ba tên.

Nhưng lời Lục Phàm vừa rồi, hiển nhiên là Tiệt Giáo còn có kẻ dị tâm khác!

Lục Phàm đã sớm biết sao?

Các giáo phái?

Lẽ nào ngoài Xiển Giáo, Tiệt Giáo còn có đệ tử phản bội, đi đến các giáo phái khác?

Thông Thiên nghĩ kỹ cực kỳ kinh khủng.

Y trợn to hai mắt, nhìn về phía Lục Phàm, muốn có được đáp án.

"Phàm nhi, ngươi nói thật đi, Tiệt Giáo rốt cuộc có bao nhiêu kẻ dị tâm??" "Ngươi làm sao biết được?" Thông Thiên biểu tình ngưng trọng vạn phần.

"....." "À....." "Cái này....." "Sư tôn, lát nữa Hồng Mông Kim Bảng sẽ công bố." "Những cái này đều là Quy Nhất Đạo Nhân..... nói cho ta biết." Lục Phàm ngượng ngùng cười cười.

Thông Thiên quả nhiên hít một ngụm khí lạnh, biểu tình khó coi: "Nói như vậy, Tiệt Giáo còn có kẻ dị tâm khác ư??" Lục Phàm gật đầu.

Cùng lúc đó, các đệ tử Tiệt Giáo đang vô cùng căng thẳng nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng.

Sợ rằng thứ hạng tiếp theo lại là đệ tử Tiệt Giáo.

Theo từng đạo kim quang tỏa ra, tự tích mới cũng đang từ từ ngưng tụ. 【Hồng Mông Kim Bảng Dị Tâm Bảng hạng bảy: Trường Nhĩ Định Quang Tiên】 【Trường Nhĩ Định Quang Tiên: Đệ tử Tiệt Giáo, một trong Tùy Thị Thất Tiên, nguyên hình là một con thỏ, phản bội Tiệt Giáo, trộm Lục Hồn Phiên.】 【Kết cục: Bái nhập dưới trướng nhị Thánh Tây Phương, Định Quang Hoan Hỉ Phật.】 【Kim Bảng thưởng lệ: Một giọt Tam Quang Thần Thủy.】 Trên cuộn trục kim sắc khổng lồ, xuất hiện một con thỏ tinh khổng lồ vô cùng.

Con thỏ này hai mắt đỏ ngầu, lóe ra quang trạch kỳ dị.

Nội dung hạng bảy vừa công bố, Hồng Hoang lại một trận kinh hô.

"Lại là Tiệt Giáo?!!" "Đây là kẻ phản đồ thứ tư của Tiệt Giáo rồi phải không?!!" "Không ngờ a!!" "Kết cục của kẻ phản đồ này lại tốt như vậy?!

Bái nhập dưới trướng nhị Thánh Tây Phương??" "....." Ức vạn vạn sinh linh nghị luận ầm ĩ.

Ba kẻ trước đó, đều chỉ là tọa kỵ.

Mà Trường Nhĩ Định Quang Tiên lại trực tiếp bái nhập dưới trướng nhị Thánh Tây Phương??

Hơn nữa nhìn cái danh hiệu này: Định Quang Hoan Hỉ Phật.

Dường như vẫn là một danh hiệu không nhỏ.

Tu Di Sơn.

Kẻ kích động nhất chính là Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người.

"Trường Nhĩ Định Quang Tiên!!

Là người Tây Phương Giáo của ngô ư?" "Hahahahaha....." "Rất tốt!

Rất tốt!" "Nhưng mà..... vì sao ngô lại cho y một cái danh hiệu kỳ quái như vậy?

Phật?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân hơi nhíu mày, đối với chữ Phật này dường như có cảm ứng gì đó.

Chẳng qua hiện tại y, không biết ý nghĩa bên trong chữ Phật này.

"Lẽ nào, Tây Phương Giáo sau này sẽ đổi thành Phật?" Chuẩn Đề Đạo Nhân khi nhìn thấy chữ Phật này, cũng có cảm ứng.

Trong cõi u minh, dường như có điều gì đó đang kéo.

"Thông Thiên chắc hẳn đang nộ hỏa trung thiêu rồi phải không!" "Những đệ tử Tiệt Giáo này của y, đều muốn rời đi, điều này nói lên khí số Tiệt Giáo đã cạn." "Mà Tây Phương Giáo của ngô, sau này tất nhiên sẽ đại hưng!" "Hahahahaha....." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cuối cùng cũng thống khoái.

Hai người nhìn nhau cười.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn càng thêm hả hê.

Y cũng không ngờ, liên tiếp bốn kẻ dị tâm này, lại đều đến từ Tiệt Giáo.

Cần biết, bảng danh sách này không phải là bảng danh sách tốt gì.

Hiện tại, danh vọng Tiệt Giáo ở Hồng Hoang cũng bắt đầu dần dần suy thoái.

Điều này không thể không khiến một số sinh linh Hồng Hoang đối với Tiệt Giáo sản sinh những ý nghĩ không tốt.

Chương 140

Các giáo phái khác đều không xuất hiện kẻ dị tâm.

Duy độc Tiệt Giáo!!

Liên tục xuất hiện bốn kẻ!

Ba kẻ đi Xiển Giáo, một kẻ bái nhập Tây Phương.

Quả thực là mất mặt!

Trên Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo lúc này đều trừng mắt ác nghiệt nhìn Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Lần này, rõ ràng khác với ba Tùy Thị Tiên Giả trước đó.

Kim Quang Tiên, Linh Nha Tiên, Cầu Thủ Tiên, đều là vì bị đệ tử Xiển Giáo hàng phục, từ đó quy thuận Xiển Giáo.

Nhưng hành vi của Trường Nhĩ Định Quang Tiên này, chính là trắng trợn phản bội!

Dám trộm Lục Hồn Phiên của Sư tôn!

Lúc này, các đệ tử Tiệt Giáo đều đang nghiêm khắc thẩm thị Định Quang Tiên.

"Các vị Sư huynh Sư đệ, ta..... ta....." Định Quang Tiên nhất thời nghẹn lời.

Y đâu có trộm đâu chứ??

Huống hồ, cho y một trăm cái lá gan, y cũng không dám trộm a!

Nay khí vận Tiệt Giáo thịnh vượng, lại có Quy Nhất Đạo Nhân che chở.

Y điên rồi mới làm chuyện này!

“Các vị Sư huynh Sư đệ, những gì Hồng Mông Kim Bảng nói chẳng qua là những gì hiện tại dự đoán chuyện tương lai.” “Điều này làm sao có thể tin thật chứ??” “Các vị Sư huynh Sư đệ tha cho ta đi.....” Trường Nhĩ Định Quang Tiên nhất thời vô cùng ủy khuất.

Ít nhất hiện tại y, tuyệt đối không có lòng phản giáo a!

Còn về tương lai..... y điên rồi cũng không làm chuyện này.

“Hừ!

Định Quang Tiên!

Ngươi hiện tại thông qua Hồng Mông Kim Bảng, tự nhiên sẽ không trộm nữa.” “Sư tôn cũng tuyệt đối không cho phép ngươi đến gần Lục Hồn Phiên!” “Nhưng ngươi sau này bái nhập Tây Phương Giáo, chẳng phải cũng là phản giáo ư?!” “Không sai!” “Nói đúng.....” “Tiệt Giáo không thể dung thứ cho ngươi!” “.....” Các đệ tử Tiệt Giáo xông vào Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Bích Du Cung.

Thông Thiên sau khi nhìn thấy nội dung liên quan đến Trường Nhĩ Định Quang Tiên, cũng kinh ngạc.

“Trường Nhĩ Định Quang Tiên thật sự sẽ trộm Lục Hồn Phiên ư?” Thần tình Thông Thiên hơi biến.

“Theo quy luật vận hành của Hồng Hoang đại thế, quả thực là như vậy.” Lục Phàm đưa ra câu trả lời khẳng định.

Thông Thiên càng trợn to hai mắt, sau đó thở dài.

“Sư tôn, nếu là Hồng Hoang trước kia đều có định số, vậy thì hiện tại, một niệm chi sai liền có thể sinh ra rất nhiều biến số.” “Nói cách khác, những gì Hồng Mông Kim Bảng ghi lại chẳng qua là định số.”

“Định số hiện có thể thay đổi, không đáng sợ.” Lục Phàm mặt đầy bình tĩnh nói.

Thông Thiên ngây người một chút.

Sau khi trong đầu lướt qua những lời Lục Phàm nói, đột nhiên tâm tư sáng tỏ.

Y vui mừng khôn xiết.

“Không sai không sai.” “Nếu đã như vậy, vậy thì để Trường Nhĩ Định Quang Tiên đến Tây Phương Giáo, giành được sự tín nhiệm của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người.” Thông Thiên lập tức truyền âm.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên tự nhiên để biểu thị lòng trung thành, lập tức đi đến.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người rất nhanh liền phát hiện Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Hai người hơi sửng sốt, sau đó liền lộ ra nụ cười.

“Đệ tử tham kiến hai vị Thánh nhân.” “Đệ tử đã lên Hồng Mông Kim Bảng, ở Tiệt Giáo đã không thể ở lại, khẩn cầu hai vị Thánh nhân có thể thu lưu.” Trường Nhĩ Định Quang Tiên biểu tình vạn phần ủy khuất.

Đại có vẻ Tây Phương Giáo nếu không thu lưu, y liền không còn nơi nào để đi.

Diễn xuất lại còn có thể so với hai Thánh Tây Phương chuyên bán thảm.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn nhau một cái, trong mắt lộ ra thần tình vô cùng hân hoan.

“Trường Nhĩ Định Quang Tiên, trên nội dung Hồng Mông Kim

Bảng, ngươi vốn là đệ tử Tây Phương Giáo của ngô." "Ngươi lại đến Tây Phương Giáo sớm hơn, bọn ngô tự nhiên hoan nghênh." Tiếp Dẫn Đạo Nhân khẽ gật đầu, thần tình nghiêm túc, sau đó lại hạ thấp âm lượng, hỏi.

"Ngươi lần này đến, có phải đã trộm Lục Hồn Phiên đến rồi không?" Tiếp Dẫn vừa hỏi xong, Chuẩn Đề một bên đồng dạng mặt đầy mong chờ nhìn y.

Cần biết, chỗ lợi hại của Lục Hồn Phiên, đủ để diệt đi mấy Thánh nhân Hồng Hoang.

Chỉ cần viết tên vài người lên cuối phiên, liền là Thánh nhân cũng sẽ vẫn mệnh.

Bảo bối sát phạt đẳng cấp này, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tự nhiên thèm thuồng.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên nhìn ánh mắt vô cùng mong chờ của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người, trong lòng thịch một tiếng.

Cái này..... ni mã tính sai rồi!

"Hai vị Thánh nhân thứ tội, Hồng Mông Kim Bảng công bố, Tiệt Giáo đã có lòng phòng bị, đệ tử không có cơ hội." Trường Nhĩ Định Quang Tiên mặt đầy khó xử.

Biểu tình trên mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức sụp đổ.

Nhưng nghĩ lại, quả thực là như vậy.

"Ừm....." "Thôi được..... ngươi tạm thời quy nhập Tây Phương Giáo của ngô." "Còn về Lục Hồn Phiên, nếu Hồng Mông Kim Bảng đã nói ngươi có thể trộm, tự nhiên có thể trộm, chỉ cần chờ đợi thời cơ." Tiếp Dẫn thì không hoảng không loạn.

"Vâng!" "Đệ tử tuân lệnh!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên thở

phào một hơi.

Y suýt nữa đã nghĩ hai tên vô sỉ Tây Phương này sẽ vì thế mà trách móc.

May mắn là có kinh nhưng không hiểm.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn luôn quan sát động tĩnh Tiệt Giáo.

"Trường Nhĩ Định Quang Tiên?" "Y đã đi Tây Phương?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy Trường Nhĩ Định Quang Tiên đã đi về Tu Di Sơn.

Trên mặt y tức thì lộ ra biểu tình càng thêm đắc ý.

"Xem ra, Tiệt Giáo sắp tan rã rồi." "Thông Thiên, ta xem Tiệt Giáo của ngươi cũng khí số đã cạn." Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lớn.

Y nhớ lại lời cảnh cáo của Lục Phàm trước đây, ánh mắt lại đột nhiên âm trầm xuống.

"Lục Phàm!

Ngươi dám vu khống đệ tử của Bản tọa!" "Hiện giờ, mất mặt khắp Hồng Hoang là Tiệt Giáo của các ngươi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng thống khoái.

Tiệt Giáo liên tục xuất hiện nhiều phản đồ như vậy, sau này làm sao có thể lập thân ở Hồng Hoang??

Mà cảm nhận được khí vận Xiển Giáo đang từ từ hồi thăng, Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với Thập Nhị Kim Tiên càng thêm tự tin.

Không uổng phí y đã hao phí nhiều tinh lực như vậy, dùng Tiên lực trợ giúp họ nhanh chóng thành tựu Thái Ất Kim Tiên.

"Muốn họ quay về tu vi trước kia, còn cần chút thời gian."

“Nhưng mà, Bản tọa không hề sốt ruột.” “Có huyết mạch thất phẩm, lại thêm Kim Bảng thưởng lệ và Tiên linh tiên dược phụ tá, nhất định là thông suốt vô trở.” Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với Thập Nhị Kim Tiên tràn đầy tự tin.

Hiện tại, y càng phát hiện, đệ tử ít có chỗ tốt của đệ tử ít.

Tiệt Giáo có vạn vạn đệ tử, nhưng phản giáo cũng nhiều.

“Thông Thiên, nay ngươi cũng nên hấp thụ giáo huấn.” “Đệ tử của ngô tuy ít, nhưng từng người đều là tinh anh, có ngô giáo đạo, càng không thể làm ra hành vi phản giáo.” Nguyên Thủy Thiên Tôn lại lần nữa ra vẻ sư huynh, lẩm bẩm về phía Kim Ngao Đảo.

Giữa lời nói, đều là kiêu ngạo.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng lại đang tiếp tục làm mới nội dung.

Kim sắc tự tích từ từ tiêu tán, lại bắt đầu ngưng tụ lại nội dung mới.

Ánh mắt các đệ tử Kim Ngao Đảo không hề động đậy nhìn chằm chằm, vô cùng căng thẳng.

“Cầu trời vạn lần đừng lại là đệ tử Tiệt Giáo nữa.....” “Thật sự không chịu nổi nữa a!” “.....” Các đệ tử Tiệt Giáo đều thầm niệm trong lòng.

Quan trọng là những kẻ dị tâm này đều là cường giả từ Đại La cường giả thăng cấp Chuẩn Thánh đỉnh phong sau khi vào Tam Thiên Tượng Tháp. (Trước đó quên chỗ này, đừng trách.) Tổn thất này!!!

Thua lỗ máu a!

Chẳng phải đây là bị giáo phái khác hút máu đi sao?!

Cuối cùng, nội dung mới của Hồng Mông Kim Bảng trình bày.

【Hồng Mông Kim Bảng Dị Tâm Bảng hạng sáu: Cụ Lưu Tôn】【Cụ Lưu Tôn: Một trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, sau này phản bội Xiển Giáo đến Tây Phương.】【Kết cục: Trở thành Di Lặc Phật của Tây Phương Giáo.】【Kim Bảng thưởng lệ: Một giọt Tam Quang Thần Thủy.】 Trên cuộn trục kim sắc, khuôn mặt to lớn của Cụ Lưu Tôn hiện ra.

"!!!" Cụ Lưu Tôn đang chú ý đến Hồng Mông Kim Bảng, sau khi nhìn thấy khuôn mặt to lớn của mình, hít một ngụm khí lạnh.

Trong lòng một trận thầm mắng!

Ni mã!

Ta thảo!

Cái này.....

Chương 141

cái này Hồng Mông Kim Bảng không nói võ đức!

Cụ Lưu Tôn kinh hồn bạt vía, không dám thở mạnh.

Ni mã Tây Phương nghèo nàn như vậy, y đường đường chính chính sao có thể đi Tây Phương chứ?

Không có lý!

Cụ Lưu Tôn mặt đầy kinh khủng lại thêm mặt đầy hoang mang.

Y khẳng định tương lai tuyệt đối sẽ không làm ra loại lựa chọn này.

Mà lúc này, một số đệ tử Xiển Giáo đang bế quan lúc này cũng trợn to hai mắt, không thể tin.

"Cụ Lưu Tôn?!!" "Cụ Lưu Tôn trong tương lai sẽ phản bội Xiển Giáo?!" "Đáng ghét!

Đáng hận!" "Sư tôn phí hết tâm lực giúp bọn ngô khôi phục lại, Cụ Lưu Tôn tên này lại dám phản giáo!" Từ Hàng Đạo Nhân dẫn đầu, dẫn mấy đệ tử Xiển Giáo này, trực tiếp giết đến đạo trường của Cụ Lưu Tôn.

Bên ngoài đạo trường, tức thì sát khí đằng đằng.

Một cỗ uy áp không ngừng phóng thích về phía đạo trường.

"Cụ Lưu Tôn!

Ngươi còn không ra đây!" Từ Hàng Đạo Nhân trợn mắt tròn xoe.

"Các vị Sư huynh Sư đệ." Cụ Lưu Tôn cẩn thận từng li từng tí bước ra, mặt mang ý cười.

“Các vị Sư huynh Sư đệ, hiểu lầm a!” “Ta đây từ trước đến nay không hề có lòng phản giáo.” “Huống hồ, Tây Phương nghèo nàn, ta vì sao lại đi Tây Phương?

Côn Luân của chúng ta không thơm sao?” Cụ Lưu Tôn nói có lý có cứ.

Từ Hàng Đạo Nhân vốn đang giận dữ cũng nguôi giận đi không ít.

“Hồng Mông Kim Bảng này nói là chuyện tương lai.” “Trừ phi, sau này Xiển Giáo suy tàn, Tây Phương Giáo hưng thịnh!” Văn Thù đột nhiên bổ sung một câu.

Câu này vừa ra, rất nhiều đệ tử Xiển Giáo đều sửng sốt.

Sau đó trên mặt lóe lên một tia kinh khủng.

Không biết vì sao, câu nói này vừa thốt ra, tất cả mọi người có mặt đều vô cớ chột dạ một chút.

Xiển Giáo sau này..... thật sự sẽ suy tàn sao?

Từ trước đến nay, họ chưa từng nghĩ kết cục của Xiển Giáo sẽ là suy tàn.

Càng không nghĩ Tây Phương sẽ đại hưng!

Nếu thật sự là như vậy..... vậy họ.....

“Dù có như vậy, bọn ngô thân là đệ tử Xiển Giáo, cũng tuyệt đối không thể phản giáo!” Quảng Thành Tử đứng ra, nghĩa chính ngôn từ.

Điều này mới kéo mọi người từ trong suy nghĩ trở lại.

“Không sai, Đại Sư huynh nói đúng.” “Đệ tử Xiển Giáo của bọn ngô, tuyệt đối không thể phản giáo!” Từ Hàng Đạo Nhân dẫn đầu đứng ra, trịnh trọng nói.

Các đệ tử còn lại, Văn Thù, Phổ Hiền v.v. cũng đều theo sau làm

gương.

"Ta Cụ Lưu Tôn cũng tuyệt đối không thể phản giáo!" Cụ Lưu Tôn đồng dạng ánh mắt kiên định.

Nhưng nội tâm rốt cuộc có động dao hay không, cũng chỉ có họ tự mình biết.

Trên Kim Ngao Đảo.

Một trận xì xào bàn tán nổi lên: "Là Cụ Lưu Tôn sao?" "Mười hai Kim Tiên của Xiển Giáo!" "Không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa mới cứu đệ tử yêu quý của y ra khỏi luân hồi, liền gặp phải sự phản bội như vậy." "..." Các đệ tử Tiệt Giáo một trận hí hư, châm chọc.

Bọn họ đương nhiên không thể chế giễu Xiển Giáo, chỉ đơn thuần chế giễu Nguyên Thủy Thiên Tôn mà thôi.

"Nhị sư bá từ trước đến nay coi trọng mười hai Kim Tiên, càng khinh thường bọn ta, đệ tử Tiệt Giáo, là lũ thấp sinh noãn hóa.

Giờ đây lại bị vả mặt." "..." Các đệ tử Tiệt Giáo đều kêu lên hả hê.

Trong Bích Du Cung.

Sắc mặt Thông Thiên tự nhiên cũng đầy đắc ý.

Thứ hạng dị tâm giả của Tiệt Giáo đều ở phía sau.

Nhưng Xiển Giáo lại ở phía trước.

So sánh như vậy, tự nhiên dị tâm giả của Xiển Giáo càng nghiêm trọng hơn.

Trong lòng Thông Thiên tự nhiên cũng cân bằng hơn rất nhiều.

Còn tại Ngọc Hư Cung lúc này.

Theo tâm trạng của Nguyên Thủy Thiên Tôn, trên không Ngọc Hư

Cung, từng tầng từng tầng mây đen bao phủ.

Mây đen cuồn cuộn, sấm chớp xuyên qua.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt khó coi đến cực điểm.

Y làm sao cũng không ngờ rằng, mười hai Kim Tiên của Xiển Giáo lại lên bảng.

"Cụ Lưu Tôn!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi.

Y từ trước đến nay tâm khí cực cao, tâm tính càng thêm kiêu ngạo.

Đừng nói Hồng Mông Kim Bảng này nói rõ thế cục tương lai, còn chưa xảy ra.

Chỉ cần đã lên bảng, liền đồng nghĩa với phản giáo!

Y ở ngoài đã từng khoe khoang và bảo vệ mười hai Kim Tiên trước mặt Thông Thiên như thế nào, bây giờ liền bị vả mặt như thế.

Không chỉ là bị vả mặt!

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này càng tức giận đến đau thấu tim gan.

Xiển Giáo làm sao lại xuất hiện phản đồ?!

Thân là một vị Thánh Nhân, mà điểm đệ tử này cũng không quản giáo tốt!

Nghĩ đến vừa rồi còn chế giễu Thông Thiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn càng muốn thổ huyết!

Thân hình y đột nhiên chuyển động, ngọn lửa giận kìm nén lúc này bùng phát.

"Cụ Lưu Tôn!" "Nghiệt đồ!

Ngươi chết đi!" Thân hình Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp đến đạo trường của Cụ Lưu Tôn.

“!!!” Cụ Lưu Tôn đầy mặt kinh hãi, đang định mở miệng cầu xin.

Nhưng đã thấy uy áp của Nguyên Thủy Thiên Tôn ập tới.

Chỉ riêng uy áp của Thánh Nhân, đã khiến Cụ Lưu Tôn với tu vi Thái Ất Kim Tiên không thể chịu đựng nổi, tan xác mà chết.

“Ầm!” Một tiếng nổ lớn, máu thịt văng tung tóe.

Gió điên cuồng quét qua, không để lại bất kỳ dấu vết nào.

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, đến mức các đệ tử Xiển Giáo đang đứng ngoài đạo trường của Cụ Lưu Tôn còn chưa kịp phản ứng.

Đợi đến khi bọn họ phản ứng lại, từng người đều sợ đến hai chân mềm nhũn.

“Sư tôn!” “Sư tôn!” “...” Các đệ tử Xiển Giáo nhao nhao quỳ xuống.

Uy lực Thánh Nhân mà Nguyên Thủy Thiên Tôn bùng phát ra không phải chuyện đùa.

Y liếc nhìn những đệ tử còn lại, từng lời từng chữ cảnh cáo: “Cụ Lưu Tôn lên bảng!

Là sỉ nhục của Xiển Giáo!” “Dám phản bội Xiển Giáo, chỉ có một con đường chết!” Nói xong hai câu này, Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ để lại một tàn ảnh, nhanh chóng quay về Ngọc Hư Cung.

“!!” “!!” “...” Một đám đệ tử Xiển Giáo đều sợ đến tái mét mặt.

Bọn họ vạn vạn không ngờ rằng, Nguyên Thủy Thiên Tôn cư nhiên tự mình ra tay.

Thánh Nhân ra tay, chém giết đệ tử!

Thủ đoạn này...

Có thể tưởng tượng được, Nguyên Thủy Thiên Tôn thực sự bị

kích động không nhẹ.

Nhưng vấn đề là...

Cụ Lưu Tôn còn chưa phản giáo.

Trên Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người sau khi xem nội dung Hồng Mông Kim Bảng, liền luôn chú ý tới Côn Luân Sơn.

"Ha ha ha..." "Sư huynh, xem ra huynh nói không sai, ngày sau Tây Phương Giáo tất đại hưng." "Ngay cả đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng phản ly, đi về Tây Phương chúng ta." "Có lẽ Tây Phương Giáo chúng ta ngày sau mới là đại thế!" "Rất tốt rất tốt." Chuẩn Đề đang ngửa đầu đắc ý.

Đột nhiên nhìn thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn cư nhiên trực tiếp chém giết Cụ Lưu Tôn.

"!!" "Nguyên Thủy Thiên Tôn cư nhiên chấn sát đệ tử của mình!" Chuẩn Đề vừa mới vui mừng không bao lâu, nụ cười trên mặt liền đông cứng lại.

"Những đệ tử này mới được y cứu từ luân hồi về không lâu, không ngờ thủ đoạn của Nguyên Thủy lại ngoan độc đến thế..." Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng bị thủ đoạn này của Nguyên Thủy Thiên Tôn làm cho chấn kinh.

Tôn là Thánh Nhân, một khi dính vào nhân quả sát nhân, hậu quả khó mà tưởng tượng được.

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn lại vẫn tự mình ra tay.

Có thể thấy y bị nội dung trên Hồng Mông Kim Bảng kích thích không nhẹ.

Chương 142

Đến mức Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đều sắc mặt cứng lại.

“Nguyên Thủy không thể không đề phòng a!” “Cụ Lưu Tôn theo lý mà nói là đệ tử Tây Phương, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn lại vẫn ra tay, việc này bất lợi cho Tây Phương chúng ta.” Tiếp Dẫn sắc mặt lạnh lẽo.

Chuẩn Đề cũng lộ vẻ không vui.

Nhưng người đã bị Nguyên Thủy Thiên Tôn chấn sát, bọn họ lúc này cũng vô lực hồi thiên.

Một vài vị Thánh Nhân lại ngẩng đầu nhìn Hồng Mông Kim Bảng.

Không khí đều vô cùng căng thẳng.

Đặc biệt là Côn Luân Sơn.

Một đám đệ tử Xiển Giáo sau khi tận mắt nhìn thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn bất chấp tôn vị Thánh Nhân tự mình chém giết đệ tử, đều run rẩy sợ hãi.

Bọn họ nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng, ánh mắt hiển nhiên đã thay đổi.

Kinh hãi!

Tuyệt vọng!【Hồng Mông Kim Bảng Dị Tâm Bảng đệ ngũ danh: Từ Hàng Đạo Nhân】【Từ Hàng Đạo Nhân: Một trong mười hai Kim Tiên của Xiển Giáo, sau này phản bội Xiển Giáo, đi về Tây Phương Giáo.】【Kết cục: Quan Âm Bồ Tát của Tây Phương Giáo】【Kim Bảng tưởng lệ: Một giọt Tam Quang Thần Thủy.】 Trên cuốn trục vàng, xuất hiện khuôn mặt của Từ Hàng Đạo Nhân, nhưng khoảnh khắc tiếp theo khuôn mặt đầy khí chất dương cương

đó lại đột nhiên trở nên nhu hòa, dần dần hiện lên nữ tướng.

Một thân bạch sa, dung mạo tường hòa, giữa hàng mi và khóe mắt đều toát ra nét nữ tính.

Hình ảnh này vừa xuất hiện, ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang đều bị sốc nặng.

"Chuyện gì thế này??" "Xiển Giáo Từ Hàng Đạo Nhân sau khi tới Tây Phương, biến thành nữ nhân sao?

Ý là vậy sao?" "Ta đi!

Từ Hàng Đạo Nhân có sở thích này sao??" "Nam giả nữ trang??

Hay thật sự biến thành nữ nhân??" "Ta sao có chút mong đợi a??" "..." Ức vạn vạn sinh linh đều nhìn hình ảnh trên cuốn trục vàng, nhịn không được bàn tán.

Trên Kim Ngao Đảo.

Một đám đệ tử Tiệt Giáo từng người một đều bật cười.

"Không phải chứ!!" "Từ Hàng Đạo Nhân biến thành nữ nhân??" "Ngươi không thể nhìn mặt mà bắt hình dong a!!" "Tây Phương e là có độc sao!" "Từ Hàng Đạo Nhân nữ trang nhìn cũng không tệ mà..." "Ngươi khẩu vị nặng vậy!!" "..." Các đệ tử Tiệt Giáo đều bàn tán điên cuồng.

U Minh Huyết Hải.

"Phốc!!!" Minh Hà Lão Tổ trực tiếp phun máu.

"Cái quỷ gì??" "Lão tử suýt nữa thổ huyết." Minh Hà Lão Tổ trực hô hối khí.

Cảnh giới Yêu Tộc.

Sắc mặt Lục Áp càng đen hơn.

Nếu trước đó không biết dáng vẻ nam nhi của Từ Hàng Đạo Nhân, có lẽ sẽ không cảm thấy nữ trang kỳ lạ.

Nhưng tận mắt chứng kiến toàn bộ quá trình biến trang, điều này khiến những sinh linh quen thuộc với Từ Hàng Đạo Nhân trực hô không chịu nổi.

Căn bản không thể chấp nhận được!!

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa càng trừng lớn hai mắt.

"Không phải chứ..." "Từ Hàng Đạo Nhân cư nhiên có sở thích này??" "Xiển Giáo rốt cuộc đều là người thế nào?" Ánh mắt Nữ Oa lộ ra sự ghét bỏ nồng đậm.

Ngọc Hư Cung.

Khóe mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn kịch liệt co giật mấy cái.

Sau đó, uy áp Thánh Nhân bùng nổ bao trùm toàn bộ Côn Luân Sơn.

"Từ Hàng!" "Cư nhiên ngay cả y cũng phản giáo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt bị nghẹn thành màu gan heo.

Đặc biệt là khi nhìn thấy Từ Hàng sau khi đi Tây Phương, lại biến thành nữ thân, càng tức giận đến mức không biết phải nói gì.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ cảm thấy mất mặt!

Toàn bộ Xiển Giáo bị Từ Hàng một mình làm cho mất hết thể diện!

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này không chỉ cảm thấy chấn nộ!

Mà còn cảm thấy sự sỉ nhục chưa từng có!!

Đặc biệt là sau khi nghe thấy tiếng bàn tán của ức vạn vạn sinh

linh Hồng Hoang.

Y chưa bao giờ cảm thấy mất mặt đến vậy!

Trước hết là một Cụ Lưu Tôn!

Không ngờ lại thêm một Từ Hàng!

Sớm biết hai tên này là phản đồ, y đã không phí tâm sức, cứu bọn họ ra khỏi luân hồi.

Trên Côn Luân Sơn.

Từ Hàng Đạo Nhân lúc này đã sợ đến tái mét mặt.

Vừa rồi Cụ Lưu Tôn đã vẫn lạc ngay trước mắt y.

Có thể tưởng tượng được, tính mạng của y cũng không giữ được lâu.

"Sư tôn!" "Đệ tử oan uổng!

Đệ tử tuyệt không có ý phản giáo!" "Đệ tử oan uổng!" Từ Hàng Đạo Nhân sợ đến liên tục dập đầu cầu xin.

"Oanh!" Hư không bị ép ra một vết nứt.

Dưới một đạo tiên linh chi khí hùng vĩ, thân hình cao lớn mà âm lãnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn sừng sững trên cửu thiên.

Một đám đệ tử Xiển Giáo đều không dám nói nhiều.

"Sư tôn, đệ tử oan uổng!" "Đệ tử có thể phát Đạo thệ, tuyệt không có ý phản giáo!" Từ Hàng Đạo Nhân coi như đã liều mạng.

Bất kể kết cục tương lai thế nào, y bây giờ không muốn chết.

"Từ Hàng!" "Nội dung Hồng Mông Kim Bảng đã trình bày, ngươi sinh dị tâm!

Không thể giữ ngươi!" Giọng nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn không có chút tình cảm nào.

“Sư tôn, đừng mà...” Từ Hàng liên tục dập đầu cầu xin.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chậm rãi giơ tay, toàn thân bao phủ một tầng sát ý.

Y cũng không muốn như thế.

Nhưng đã có dị tâm, y không thể giữ.

Dù hiện tại Từ Hàng không có dị tâm, y cũng không thể giữ!

“Oanh!” Đột nhiên một đạo quang ba kịch liệt va chạm với y.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đại biến, ngẩng đầu nhìn lại, lại không ngờ là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người.

“!!” “Tiếp Dẫn Chuẩn Đề!

Các ngươi chẳng lẽ còn muốn quản chuyện bao đồng?” “Từ Hàng hiện tại đâu phải người của Tây Phương Giáo chúng ta!” Nguyên Thủy Thiên Tôn bị hai vị Tiếp Dẫn Chuẩn Đề làm cho tức giận không nhẹ.

Y xử trí đệ tử Xiển Giáo, hai gia hỏa này cư nhiên cũng dám đến góp vui.

“Sư huynh, Từ Hàng tương lai là đệ tử Tây Phương Giáo.” “Bọn ta đến đây, tất nhiên là để cứu y.” “Huống hồ, ngươi tàn nhẫn giết đệ tử như vậy, chẳng lẽ không sợ nhiễm nghiệp lực?” Tiếp Dẫn Đạo Nhân không nhanh không chậm nói.

Chuẩn Đề cũng ở một bên trợ công: “Chi bằng ngươi hào phóng một chút, trực tiếp nhường Từ Hàng cho Tây Phương chúng ta thì sao?” Nguyên Thủy Thiên Tôn càng tức giận đến sắc mặt xanh mét.

Hảo gia hỏa!

Là trực tiếp chạy đến chỗ y đòi người!

Nguyên Thủy Thiên Tôn y chẳng lẽ không cần thể diện nữa sao?

"Các ngươi đừng hòng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn quát lớn một tiếng, khí cơ toàn thân bùng phát.

Ba người nhanh chóng xông lên cửu thiên.

Trên Kim Ngao Đảo.

"Mau nhìn!" "Là hai vị sư thúc Tây Phương và nhị sư bá...

Bọn họ cư nhiên đánh nhau rồi." "Chẳng lẽ vì Từ Hàng Đạo Nhân sao?" "Gia hỏa này cũng có người tranh giành sao???" "..." Một đám đệ tử Tiệt Giáo đều nhịn không được mà châm chọc.

Trên cửu thiên.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người đã vây quanh Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Nguyên Thủy, tu vi ngươi bây giờ đánh không lại hai chúng ta." "Chi bằng cứ nhường Từ Hàng cho Tây Phương chúng ta đi." Giọng Tiếp Dẫn Đạo Nhân nghiêm khắc.

Bọn họ đã tổn thất một Cụ Lưu Tôn, tuyệt đối sẽ không để Nguyên Thủy Thiên Tôn chém giết Từ Hàng nữa.

"Đừng hòng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn liền là người đầu tiên triển khai Thánh uy.

Ba người đồng thời bùng phát ra uy áp vô tận.

Trên cửu thiên, hư không vô tận kịch liệt run rẩy, xé toạc từng vết nứt.

Từ Hàng Đạo Nhân thấy tình hình này, hóa thành một đạo bạch quang, nhanh chóng chạy trốn về Tây Phương.

"Nguyên Thủy!

Đệ tử của ngươi chạy rồi!" "Ngươi giết đệ tử, không xứng làm Tôn!" Chuẩn Đề một trận chế giễu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn càng tức đến nỗi khó thở.

Chương 143

Nguyên Thủy Thiên Tôn y làm việc, đến lượt hai tên này lắm lời sao?

"Hừ!" "Từ Hàng đã đi Tây Phương, ta không cùng ngươi dây dưa nữa." Chuẩn Đề quăng lại câu nói này, nhanh chóng rời đi.

Ngay khi Nguyên Thủy Thiên Tôn định truy đuổi, nội dung Hồng Mông Kim Bảng cũng đã công bố.

Ức vạn vạn sinh linh nhìn thấy nội dung trên Hồng Mông Kim Bảng, ai nấy đều kinh ngạc.

"Lại là Xiển Giáo sao?" "Xiển Giáo cũng không ít dị tâm giả a!" "Hơn nữa... những thứ hạng này đều xếp trước Tiệt Giáo." "..." Nguyên Thủy Thiên Tôn dừng lại, lập tức nhìn. 【Hồng Mông Kim Bảng Dị Tâm Bảng đệ tứ danh: Phổ Hiền Chân Nhân】 【Phổ Hiền Chân Nhân: Một trong mười hai Kim Tiên của Xiển Giáo, phản bội Xiển Giáo, đi về Tây Phương Giáo】 【Kết cục: Phổ Hiền Bồ Tát của Tây Phương】 【Kim Bảng tưởng lệ: Một giọt Tam Quang Thần Thủy】 Trên cuốn trục vàng, lập tức xuất hiện khuôn mặt của Phổ Hiền Chân Nhân.

"!!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức nhìn xuống dưới chân.

Phổ Hiền Chân Nhân cảm nhận được sự phẫn nộ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, đồng thời trong lòng nảy sinh ý niệm trốn chạy.

"Muốn chạy sao?!" "Nghiệt đồ!

Ngươi quả nhiên có dị tâm!" Nguyên Thủy Thiên Tôn càng phẫn nộ tột cùng.

"Oanh!" Một đạo khí cơ cường đại lại một lần nữa va chạm.

Giây tiếp theo, Phổ Hiền Chân Nhân đã bị Chuẩn Đề mang đi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận đến không còn chỗ xả, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể bùng nổ.

Ngoài đạo trường của Cụ Lưu Tôn, một đám đệ tử Xiển Giáo còn lại đều đã run rẩy.

Ban đầu không muốn sinh dị tâm, lúc này cũng không thể không sinh.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện giờ hiển nhiên đã điên rồi.

Phía sau y bao phủ một cỗ mây đen âm u tột cùng, như ma chướng.

Mây đen khổng lồ nhanh chóng ngưng tụ ra lực lượng kinh khủng, tạo thành một hình người, bao trùm xuống, lập tức như mây đen che kín.

Lúc này Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang công bố.

Các đệ tử Xiển Giáo đều vô cùng căng thẳng, sợ rằng từ đó nhìn thấy tên của mình.

"Sư tôn..." Quảng Thành Tử tiến lên, nhịn không được muốn khuyên can, nhưng rồi lại cứng họng.

Sát ý bao quanh Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này, thực sự quá khủng bố.

Lúc này, nội dung mới được công bố: 【Hồng Mông Kim Bảng Dị Tâm Bảng đệ tam danh: Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn】 【Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn: Một trong mười hai Kim Tiên của Xiển Giáo, phản bội Xiển Giáo, sau này nhập Tây Phương Giáo】 【Kết cục: Văn Thù Bồ Tát của Tây Phương】 【Kim Bảng tưởng lệ: Một giọt Tam Quang Thần Thủy】 "!!!" Đồng tử Văn Thù Quảng Pháp Thiên

Tôn đột nhiên co rút, sau đó liền muốn độn tẩu.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sớm đã thu liễm khí tức ở xung quanh.

Nhìn thấy lại có một đệ tử Tây Phương Giáo, tự nhiên vui mừng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại có chút bất lực.

Y lúc này, cả người dường như ẩn mình trong một cỗ bóng tối.

Một mây đen hình người khổng lồ bao bọc y hoàn toàn.

Hư không xung quanh y càng kịch liệt chấn động, khiến người ta không dám đến gần.

"Sư tôn..." "Sư tôn làm sao vậy??" "Bọn ta phải làm sao đây?" Một số đệ tử Xiển Giáo đều sợ hãi.

Đột nhiên, từ trong hình người màu đen kia đột nhiên lộ ra một đôi mắt đỏ rực.

"Không tốt!" "Sư tôn nhập ma!" Quảng Thành Tử đại hô, sắc mặt đột biến.

Thánh Nhân nhập ma, chưa từng có.

Có thể tưởng tượng được, tâm cảnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này giằng xé đến mức nào.

"Tiếp Dẫn!

Chuẩn Đề!" "Các ngươi dám nhúng tay vào chuyện của Xiển Giáo ta." "Hôm nay liền cùng ta đánh một trận!" Nguyên Thủy Thiên Tôn toàn thân bị một cỗ sát khí và nộ hỏa bao bọc, đáng sợ tột cùng.

Cũng chính vì nhập ma, khiến khí tức toàn thân y lại bành trướng lên mấy lần.

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng vì thế mà kinh ngạc.

“Nguyên Thủy... nhập ma!” “Cái này...” Thông Thiên có chút không dám tin.

Tâm cảnh Thánh Nhân, sao còn có thể nhập ma??

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa cũng chấn kinh mà đứng dậy.

Trong mắt nàng lóe lên một tia kinh ngạc.

“Nguyên Thủy Thiên Tôn nhập ma?” “Y...” Nữ Oa nhất thời nghẹn lời, cũng không dám tin.

Ngay cả khi Xiển Giáo xuất hiện phản đồ, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không nên tâm tư bất ổn đến mức này.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tự nhiên cũng chú ý.

Đôi mắt lão hóa của y bị từng đạo huyền ảo chi cơ che phủ, sau đó thân hình vừa tản ra, tử khí tràn ngập ức vạn vạn dặm.

Trên cửu thiên, vô tận vũ trụ bao quanh một thân ảnh vĩnh hằng bất biến.

Phù phù trầm trầm, huyền ảo vô cùng.

“Nguyên Thủy!

Ngươi có biết tội không!” Giọng Hồng Quân như chuông lớn, lan tỏa khắp toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

“Ông!” Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ cảm thấy Nguyên Thần chấn động, đôi mắt đỏ ngầu ban đầu lập tức trong sáng.

Đợi đến khi Nguyên Thủy Thiên Tôn tỉnh táo lại, sắc mặt y liền đại biến.

“Lão sư!” Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức hành lễ với Hồng

Quân.

“Nguyên Thủy, ngươi cư nhiên trộm tập cấm thuật Vu Tộc, từ nay phạt ngươi bế quan trăm năm.” Giọng Hồng Quân không nhanh không chậm truyền đến.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chau chặt mày, nhưng cũng không thể không đáp lời.

“Phải.” Sau đó, thân hình y dần dần tiêu tán.

Mọi thứ trở lại bình tĩnh...

Cho đến khi thân hình Hồng Quân tiêu tán, sinh linh Hồng Hoang mới dám tiếp tục lén lút bàn tán.

“Không ngờ Nguyên Thủy Thiên Tôn cư nhiên bị Đạo Tổ phạt bế quan trăm năm!” “Thánh Nhân cư nhiên cũng dám trộm tập cấm thuật??” “Cấm thuật này cư nhiên đến từ Vu Tộc!” “Xem ra, Xiển Giáo cũng chỉ đến thế.” “Nguyên Thủy Thiên Tôn còn như thế, vậy những đệ tử Xiển Giáo kia e là cũng là tà môn ngoại đạo...” “...” Các sinh linh đều nhao nhao bày tỏ sự bất mãn đối với Xiển Giáo.

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng một trận hí hư.

Không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn cư nhiên lại tự mình tự làm tự chịu!

“Chỉ bế quan trăm năm, Hồng Quân cũng quá thiên vị rồi.” Lục Phàm nhịn không được mà châm chọc một câu.

“!!” Thông Thiên trợn trừng hai mắt, vẻ mặt kinh ngạc.

Lục Phàm lúc này mới lập tức sửa lời: “Đạo Tổ Đạo Tổ...” Nói xong, Lục Phàm hắc hắc ngây ngô cười.

Thông Thiên lại tâm kinh nhục khiêu.

Hồng Quân Đạo Tổ tuy không bằng thân phận của Quy Nhất Đạo Nhân, nhưng cũng là người phát ngôn của Thiên Đạo.

Gia hỏa tiểu tử này có Quy Nhất Đạo Nhân chống lưng, lại dám trực tiếp gọi thẳng đại danh Hồng Quân!

Đơn giản là vô pháp vô thiên!

"Bất quá Sư tôn... hiện giờ Nguyên Thủy Thiên Tôn bế quan, đối với Tiệt Giáo là một chuyện tốt." Lục Phàm khẽ cười.

Y cũng không ngờ rằng, Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ tự mình tự làm tự chịu.

Như vậy, Xiển Giáo liền không đáng lo ngại.

Còn lúc này trên Côn Luân Sơn.

Một đám đệ tử Xiển Giáo đều tâm kinh đảm chiến.

Bọn họ còn chưa hoàn hồn từ cảnh Thánh Nhân đại chiến, cũng như Đạo Tổ thân lâm.

Không ngờ, khoảnh khắc tiếp theo Sư tôn lại bị phạt bế quan trăm năm!

Cái này...

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh!

Bọn họ đột nhiên có cảm giác bị vứt bỏ.

Lúc này, Quảng Thành Tử thân là Đại sư huynh đứng ra.

"Bọn ta tuân theo giáo nghĩa Xiển Giáo, tuyệt đối không sinh dị tâm." "Giữ uy nghiêm Xiển Giáo!

Tuyệt đối không được làm ra chuyện hổ thẹn với Xiển Giáo!" Quảng Thành Tử cũng bị dọa cho khiếp vía, nghiêm túc nói.

"Sư tôn đã cứu bọn ta ra khỏi luân hồi, bọn ta nên bày tỏ lòng

trung thành, không thể lại bị Hồng Hoang chê cười.” “Phải!

Đại sư huynh!” “Chúng ta đều nghe huynh.” “Yên tâm đi...

Chương 144

Tin rằng những danh sách tiếp theo, sẽ không còn đệ tử Xiển Giáo nữa." "..." Các đệ tử Xiển Giáo cuối cùng cũng trấn tĩnh lại, lấy lại tự tin.

Đã có mấy đệ tử Xiển Giáo lên bảng rồi, không nên có thêm nữa.

Còn nội dung tiếp theo của Hồng Mông Kim Bảng cũng được công bố: 【Hồng Mông Kim Bảng Dị Tâm Bảng đệ nhị danh: Nhiên Đăng Đạo Nhân】 【Nhiên Đăng Đạo Nhân: Phó Giáo chủ Xiển Giáo, phản bội Xiển Giáo đi về Tây Phương Giáo.】 【Kết cục: Nhiên Đăng Cổ Cẩu của Tây Phương】 Trên Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người sau khi nhìn thấy bốn chữ "Nhiên Đăng Cổ Cẩu", Nguyên Thần đột nhiên chấn động.

Mối liên hệ càng trở nên mật thiết hơn.

"Nhiên Đăng...

Cổ Cẩu..." "Y đối với Tây Phương chúng ta vô cùng quan trọng!" Sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân vô cùng ngưng trọng.

Dường như một khi mất đi Nhiên Đăng, Tây Phương liền không còn tương lai nữa.

"Mau đi!

Nhanh chóng rước Nhiên Đăng về Tây Phương!" Tiếp Dẫn thân hình lóe lên, nhanh chóng biến mất.

Còn trên Côn Luân Sơn.

Một đám đệ tử Xiển Giáo đều kinh ngạc.

"Là... là Phó Giáo chủ sao??" "Là Nhiên Đăng!!!" Tất cả mọi

người đều không dám tin.

Dị tâm giả nếu là đệ tử bình thường, còn có thể tưởng tượng được.

Nhưng nếu là Nhiên Đăng, thì quá khoa trương!

Nhiên Đăng chính là Tiên Thiên Đại Năng, thời gian hóa hình của y không khác biệt nhiều so với Tam Thanh.

Lại còn cùng nhau đến Tử Tiêu Cung nghe Hồng Quân Đạo Tổ giảng đạo.

Huống hồ, Nhiên Đăng cũng là người đầu tiên bái nhập môn hạ của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nếu có dị tâm, cũng đã có từ sớm rồi.

Vì sao bây giờ Hồng Mông Kim Bảng lại bộc lộ ra???

Các đệ tử Xiển Giáo đều vẻ mặt kinh ngạc.

Còn lúc này, Nhiên Đăng cũng kinh ngạc.

Trong đầu y nhanh chóng lóe lên những lời Lục Phàm đã nói trước đó.

Không ngờ, cư nhiên đều bị y nói trúng.

"Nhiên Đăng Cổ Cẩu..." Nhiên Đăng lẩm bẩm.

Không biết vì sao, sau khi nhìn thấy mấy chữ này, tâm thần y liền nhanh chóng cùng Tây Phương sản sinh liên hệ.

Y có một cảm ứng mãnh liệt, chỉ dẫn y về Tây Phương.

"Phó Giáo chủ!" Ánh mắt thất vọng của Quảng Thành Tử nhìn về phía Nhiên Đăng.

Các đệ tử Xiển Giáo khác cũng tương tự.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa bị Hồng Quân cấm túc, cả khuôn mặt y gần như sụp đổ.

"Xiển Giáo ta... thật sự tứ tán khắp nơi rồi sao?" "Ngay cả Nhiên Đăng cũng phản ly Xiển Giáo?!!!" "Xiển Giáo ta chẳng lẽ cũng không tránh khỏi Phong Thần Lượng Kiếp sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn khi nhìn thấy những danh sách này, trong lòng cũng đã có cảm ứng không tốt.

Y dường như có thể dự đoán được sự phát triển của Xiển Giáo trong tương lai, chỉ là không muốn tin.

Bích Du Cung.

Thông Thiên nhìn cảnh tượng Xiển Giáo bây giờ, ai nấy đều lo sợ cho bản thân, nhịn không được thở dài lắc đầu.

"Còn thiếu một danh ngạch cuối cùng." "Vị cuối cùng này sẽ là ai?" Thông Thiên suy nghĩ kỹ lưỡng.

Còn lúc này, Lục Phàm lại vẻ mặt lo lắng nhìn về phía Thông Thiên.

Y biết, còn có một người quan trọng nhất chưa lên bảng.

Mà người này, cũng là người Thông Thiên tán thưởng và coi trọng!

"Sư tôn, vừa rồi con đã nói, định số là có thể thay đổi được." "Định số hiện tại không phải định số tương lai, hiện tại thay đổi, tương lai đều có thể thay đổi." Lục Phàm lại một lần nữa tẩy não cho Thông Thiên.

Để tránh y sau khi biết kết quả, sẽ giống như Nguyên Thủy Thiên Tôn không thể chịu đựng được.

"??" Thông Thiên nhíu mày, kỳ lạ nhìn về phía Lục Phàm.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố.

Tất cả sinh linh đều nhìn về phía cuốn trục vàng khổng lồ này.

Tất cả mọi người đều muốn biết, vị trí đứng đầu này sẽ là nhân vật nào?!!

Lại sẽ có kết cục ra sao!!

Cư nhiên có thể đứng đầu! 【Hồng Mông Kim Bảng Dị Tâm Bảng đệ nhất danh: Đa Bảo Đạo Nhân】 【Đa Bảo Đạo Nhân: Đại sư huynh Tiệt Giáo, phản bội Tiệt Giáo đi về Tây Phương Giáo.】 【Kết cục: Kiến Đại Lôi Âm Tự, lập Phật Môn, hiệu Như Lai】 【Kim Bảng tưởng lệ: Một giọt Tam Quang Thần Thủy】 Trên cuốn trục vàng, cư nhiên xuất hiện một thân ảnh trăm trượng, kim thân rực rỡ.

Thân hình khổng lồ này lấp lánh thần quang, bao bọc vô tận công đức.

Trên Kim Ngao Đảo, một đám đệ tử nhìn thấy hình ảnh này, đều há hốc mồm.

"Là Đại sư huynh!" "Đây là dáng vẻ tương lai của Đại sư huynh sao?" "Thật sự là Đại sư huynh!" "Dị tâm giả đứng đầu, sao lại là Đại sư huynh chứ!" Tất cả đệ tử Tiệt Giáo đều không dám tin.

Đa Bảo Đạo Nhân thân là Đại sư huynh Tiệt Giáo, ngày thường là một đệ tử thân thiện, yêu thương sư đệ sư muội, thích giúp người.

Lại càng đặc biệt yêu quý tiểu sư đệ.

Trong mắt mọi người, Đa Bảo tuyệt đối là một Đại sư huynh xứng chức!

Chỉ là... vì sao y lại là đứng đầu Dị Tâm Bảng??

Tất cả đệ tử Tiệt Giáo đều không thể chấp nhận kết quả này.

Lúc này trên Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi nhìn thấy nội dung Hồng Mông Kim Bảng, trong lòng đột nhiên chấn động.

"Đa Bảo!" "Như Lai!" "Cái này..." Tiếp Dẫn Đạo Nhân cảm xúc kích động, cư nhiên nhịn không được máu huyết toàn thân sôi trào.

Khoảnh khắc nhìn thấy nội dung này, y dường như cảm ứng được cảnh tượng hưng thịnh khi Tây Phương đại hưng trong tương lai.

Mà Đa Bảo chính là chìa khóa của cảnh tượng hưng thịnh này!!

Có Đa Bảo!

Tây Phương tất nhiên đại hưng!

Hai mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân phát ra kim quang, sự hưng phấn không thể kìm nén khiến gò má y giãn ra.

"Như Lai!" "Như Lai!" "Tây Phương chúng ta đại hưng a!" "Ha ha ha..." Chuẩn Đề tự nhiên cũng cảm nhận được, nhịn không được đại hỉ.

Đặc biệt là khi nhìn thấy trên cuốn trục vàng, Đa Bảo kim thân trăm trượng, đỉnh đầu nhục kế cùng luân bàn công đức vô tận, càng khiến y hỉ cực cuồng loạn.

Cảm ứng mãnh liệt đó khiến bọn họ nôn nóng muốn kéo Đa Bảo vào Tây Phương.

"Tuyệt vời quá, Sư huynh!" "Chìa khóa Tây Phương đại hưng chính là trên người Đa Bảo!" "Đa Bảo đã định là đệ tử Tây Phương Giáo chúng ta!" Gò má Chuẩn Đề Đạo Nhân đỏ bừng, chưa từng có sự vui mừng nào như phát điên.

Hai vị Thánh Nhân làm sao cũng không thể kiềm chế được.

Tận mắt nhìn thấy Tây Phương đại hưng, không có gì hưng phấn

hơn thế.

Phải biết rằng, Tây Phương bây giờ, vẫn còn nghèo nàn.

Không những nghèo nàn, mà còn sắp bị sinh linh Hồng Hoang lãng quên.

Không có chút cảm giác tồn tại nào!

Nhưng khi bọn họ nhìn thấy Đa Bảo trên cuốn trục vàng, liền như mở ra cánh cửa đến một thế giới mới.

"Đa Bảo là đại đệ tử của Tiệt Giáo, một trong những đệ tử được Thông Thiên coi trọng." "Không ngờ, đệ tử Thông Thiên bồi dưỡng, cuối cùng lại là làm áo cưới cho Tây Phương Giáo chúng ta." "Chúng ta ngồi hưởng thành quả, quả thật tuyệt diệu!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vẻ mặt đắc ý.

Dường như chỉ cần nghĩ đến vẻ mặt uất ức phẫn nộ của Thông Thiên, liền cảm thấy đã đời.

"Ngay cả Đa Bảo cũng sinh dị tâm, có thể thấy kết cục của Tiệt Giáo không tốt đẹp." "Trong tương lai, chỉ có Tây Phương Giáo đại hưng!" "Tuyệt vời a!" "Tuyệt vời a!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân từ khi hóa hình đến nay, ngay cả khi trở thành Thánh Nhân, lập Tây Phương Giáo, cũng chưa từng vui mừng như hôm nay.

Chuẩn Đề Đạo Nhân càng không thể kiềm chế vỗ tay reo hò.

"Sư huynh, chi bằng nhân lúc này, bọn ta đến Tiệt Giáo, rước Đa Bảo vào Tây Phương?" Chuẩn Đề Đạo Nhân đã nôn nóng.

Nếu Thông Thiên cũng vì thế mà phát điên, trực tiếp ra tay giết Đa Bảo, thì tổn thất của Tây Phương sẽ không chỉ là một chút.

Tiếp Dẫn gật đầu, nhanh chóng bay về phía Kim Ngao Đảo.

Bích Du Cung.

“!!!” Thông Thiên há hốc mồm, cứng đờ tại chỗ, sắc mặt có chút trắng bệch, hồi lâu không nói một lời nào.

Đa Bảo thân là Đại sư huynh Tiệt Giáo, cư nhiên lại là đệ nhất danh!!

Một giây trước còn hí hư chế giễu Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Không ngờ giây tiếp theo đã bắt đầu đau lòng cho chính mình.

Thông Thiên một trăm phần trăm không muốn tin.

Chương 145

Cái này làm sao có thể chứ?

Đa Bảo... không giống a!

Không thể nào a!

Nghĩ lại năm xưa, Đa Bảo chính là đệ tử đầu tiên Thông Thiên thu nhận!

Đối với y không chỉ là tán thưởng, mà còn là dốc hết tâm sức giáo đạo trong giai đoạn đầu.

Mà ba chữ "đệ nhất danh", giống như ba con dao sắc nhọn, đâm thẳng vào tim Thông Thiên.

Y lúc này có chút lý giải tâm trạng của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Cảm giác phản bội này... ngay cả Thánh Nhân, cũng khó mà chịu đựng nổi a!

Thông Thiên sau đó thở dài một hơi.

Y liếc mắt vô tình nhìn về phía Lục Phàm đang điềm tĩnh ở một bên.

"..." Gia hỏa này, sao lại không có chút phản ứng nào.

Thông Thiên không tìm thấy chút đồng cảm nào, chỉ có thể tự mình khổ sở.

"Sư tôn..." "Đại thế không thể thay đổi, tiểu thế có thể thay đổi." "Không bằng cứ để Đại sư huynh đi Tây Phương, lập Phật Giáo." Lục Phàm trực tiếp mở miệng.

Thông Thiên tự nhiên hiểu ý Lục Phàm.

Bằng không, sớm đã tức giận đến thổ huyết.

"Ý ngươi là, Đa Bảo vẫn là đệ tử Tiệt Giáo, sau này lập Phật Giáo, Tiệt Giáo cũng có thể cùng hưởng khí vận?" Thông Thiên nhanh chóng thu liễm tâm thần, hai mắt lóe sáng.

Chuyện tốt như vậy, nói ra liền vui!

Đây không phải là đang công khai hãm hại Tây Phương Giáo sao??

"Chính là ý này." "Như vậy, Đại sư huynh cũng chưa phản bội Tiệt Giáo." Lục Phàm vẻ mặt trong suốt, hai mắt tỏa ra thần quang trí tuệ.

Thông Thiên gật đầu, tâm trạng đau khổ vừa rồi lập tức tan biến.

"Đa Bảo, đến Bích Du Cung." Thông Thiên lập tức truyền âm cho Đa Bảo.

Đạo trường.

Đa Bảo trong lòng thót một cái.

Y lúc này muốn khóc mà không có nước mắt.

Trời đất lương tâm, thương thiên khả giám.

Y lúc này, không có chút dị tâm nào!

Hồng Mông Kim Bảng này, đơn giản là không giảng võ đức!

"Sư tôn truyền âm?" "Chẳng lẽ là muốn... chém giết ta sao?" Đa Bảo trong lòng thảm thắc.

Dù sao phía trước có tiền lệ của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Y thật sự lo lắng Thông Thiên cũng sẽ vì thế mà trách cứ.

Ngay cả khi không chém giết y, cũng không tránh khỏi trọng phạt.

Tan hết tu vi còn là nhẹ!

Đa Bảo sợ hãi nhịn không được mà run rẩy, đã là toàn thân lạnh toát mồ hôi.

Các đệ tử Tiệt Giáo khác vẻ mặt lo lắng nhìn về phía Đa Bảo.

Nếu là đệ tử khác sinh dị tâm, đối với Tiệt Giáo ảnh hưởng không lớn.

Nhưng Đa Bảo thân là Đại sư huynh, sinh dị tâm, đủ để làm hỏng căn bản của Tiệt Giáo!

"Sư tôn!" "Đệ tử đây." Đa Bảo sau khi bình tĩnh lại, ánh mắt vô cùng kiên nghị.

Y nhất định phải bày tỏ lòng trung thành với Tiệt Giáo trước Sư tôn.

Ngay cả khi chịu trọng phạt, thậm chí bị chém giết, y cũng chấp nhận!

Thế là, Đa Bảo hóa thành một đạo bạch quang, đáp xuống ngoài Bích Du Cung.

"Đệ tử Đa Bảo, bái kiến Sư tôn." Đa Bảo sau khi điều chỉnh cảm xúc, vẫn khí khái mười phần.

Thông Thiên thấy Đa Bảo thân thể chính khí bao quanh, cùng ánh mắt kiên nghị, vô cùng vui mừng.

Y chậm rãi gật đầu, sau đó nói: "Đa Bảo, Vi sư phái ngươi đi Tây Phương." "Ngươi sau này có thể lập Phật Giáo ở Tây Phương." Đa Bảo hơi sững lại, đột nhiên ngẩng đầu.

Khoảnh khắc ngẩng đầu, y hiểu rõ dụng ý của Thông Thiên, không khỏi vành mắt ướt át, có chút đỏ lên.

Sư tôn không trách phạt!

Mà là lựa chọn tin tưởng!

“Sư tôn...” Giọng Đa Bảo có chút nghẹn ngào, nhìn là biết sắp không kìm được mà rơi lệ.

Thông Thiên thở dài một hơi.

Đa Bảo như vậy, khiến y có chút đau lòng.

Nếu Hồng Mông Kim Bảng cho rằng Đa Bảo đi Tây Phương lập Phật Giáo là phản giáo, thì quả thật không sai.

Nhưng mọi chuyện đều có hai mặt.

Dù sao kết cục cuối cùng của Đa Bảo là đi Tây Phương, Thông Thiên tự nhiên buông tay.

Như vậy, cũng là một công đôi việc.

“Thôi được rồi, Vi sư hiểu tâm ý của ngươi, ngươi cứ đi đi, không cần lo lắng.” Giọng Thông Thiên trở nên dịu dàng, an ủi.

Đa Bảo càng cảm động không thôi.

“Sư tôn yên tâm!

Đệ tử nhất định không làm nhục sứ mệnh.” Đa Bảo cung kính khấu bái tại cửa Bích Du Cung, sau đó thân hình hóa thành một đạo bạch quang, liền bay về Tây Phương.

Trên đường đi vừa khéo gặp hai vị Thánh Nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

“Là Đa Bảo!” Tiếp Dẫn mắt sáng lên.

“Đệ tử bái kiến hai vị Thánh Nhân.” Đa Bảo khôi phục sắc thái bình thường, điềm tĩnh hành lễ.

“Đa Bảo!

Tuyệt vời quá!” “Thông Thiên đây là thả ngươi đến Tây Phương chúng ta?” “Vô cùng tốt!

Vô cùng tốt!" "Ha ha ha...

Tây Phương chúng ta tất hưng a!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn Đa Bảo ánh mắt đều như nhìn bảo bối vậy, sợ bị người khác trộm mất.

Kim Ngao Đảo.

Một đám đệ tử Tiệt Giáo sau khi biết được, trên mặt đều lộ ra sự thất vọng nhàn nhạt.

"Đại sư huynh cứ thế đi rồi sao?" "Đại sư huynh đi Tây Phương, không biết bao giờ mới có thể gặp lại?" "Ai..." Các đệ tử Tiệt Giáo đều luyến tiếc.

Bích Du Cung.

"Sư tôn, danh sách lần này đã công bố xong, đệ tử xin phép quay về trước." Lục Phàm khẽ cười, liền muốn công thành thân thối.

Ánh mắt Thông Thiên lại lộ ra một tia cười gian xảo.

Muốn đi sao??

Ở lại đi con!!

"Phàm nhi, Vi sư còn có chút chuyện muốn thỉnh giáo." "Con lại có Quy Nhất Đạo Nhân chỉ điểm, không bằng giúp Vi sư, cũng chỉ điểm một hai?" Thông Thiên nheo mắt lại, nụ cười càng sâu, nhìn Lục Phàm vẻ mặt rụt rè.

Sư tôn đây là...

Lục Phàm hơi nhíu mày.

Sư tôn có cầu, y tự nhiên không tiện từ chối.

"Sư tôn, xin cứ nói." Lục Phàm vẫn vẻ mặt điềm nhiên.

Dù sao nói gì cũng có thể đẩy cho Quy Nhất Đạo Nhân, cũng không tính là lộ.

Dù sao, Thông Thiên không biết Quy Nhất Đạo Nhân chính là Lục Phàm bản thân.

"Phong Thần Lượng Kiếp, Quy Nhất Đạo Nhân có thể nói cho làm sao tránh khỏi không?" Thông Thiên có chút lo lắng nói.

Dù Thông Thiên biết thế cục Hồng Hoang bây giờ đã thay đổi, nhưng việc ký tên lên Phong Thần Bảng là sự thật.

Muốn thay đổi vận mệnh cuối cùng của Tiệt Giáo, độ khó vô cùng lớn.

Ít nhất, bằng sức một mình Thông Thiên, không cách nào thoát nạn.

"Sư tôn, ngươi yên tâm đi." "Quy Nhất Đạo Nhân tuyệt đối sẽ không để Tiệt Giáo rơi vào Phong Thần Lượng Kiếp." "Chuyện tiếp theo, cứ giao cho Quy Nhất Đạo Nhân là được." Lục Phàm nói mười phần chắc chắn.

Giữa lời nói càng toát ra một cỗ điềm tĩnh thong dong.

Thần thái này, dường như y chính là Quy Nhất Đạo Nhân vậy.

Nhìn Thông Thiên ngây người ra.

Chương 146

Đương nhiên, y tuyệt đối sẽ không cho rằng Lục Phàm chính là Quy Nhất Đạo Nhân.

Hiện tại, trong lòng y lo lắng nhất vẫn là Phong Thần Lượng Kiếp.

"Quy Nhất Đạo Nhân nói vậy sao?" Hai mắt Thông Thiên đột nhiên trợn to, cảm thấy được sủng mà lo sợ.

"Yên tâm đi!

Ta về trước." Lục Phàm đứng dậy, vẫy vẫy tay, liền rời khỏi Bích Du Cung.

Thông Thiên một trái tim đập thình thịch, không thể che giấu sự kích động và hưng phấn trong lòng.

Y sớm đã coi Quy Nhất Đạo Nhân như tồn tại của thần linh.

Bây giờ, thần linh trong lòng y muốn bảo vệ y!

Che chở y!

Thông Thiên lập tức biến thành một tín đồ cuồng nhiệt!

Còn lúc này, trên quảng trường Bích Du Cung.

Nhiều đệ tử Tiệt Giáo đều lần lượt tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp để đề thăng tu vi.

Bên trong này đã được Lục Phàm tăng thêm Hồng Mông Tử Khí và Hỗn Độn Tinh Huyết.

Một khi được hấp thụ vào cơ thể, sẽ chuyển hóa thành tiên linh chi khí vô tận.

Lúc này, Tam Tiêu bọn họ đã tiến vào tầng thứ năm.

"Bây giờ bọn ta đều không có giới hạn tu vi, chỉ cần tu luyện là có thể không ngừng tăng trưởng tu vi." "Tin rằng không bao lâu nữa là có thể đột phá Chuẩn Thánh, trực tiếp bước vào Thánh Nhân!" Khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp của Vân Tiêu tỏa ra niềm vui.

Thông qua phương thức này mà bước vào Thánh Nhân, không phải Thiên Đạo Thánh Nhân!

Bọn họ không ký thác vào Thiên Đạo, mà là thân tự do.

Thông Thiên vui mừng nhìn các đệ tử Tiệt Giáo, vút mình một cái, cũng chọn một tầng.

Tam Thiên Tượng Tháp cao vút vào mây, từng tầng từng tầng thăng tiến.

Thông Thiên lơ lửng giữa không trung, đứng ở vị trí giữa Tam Thiên Tượng Tháp, đi tới một ngàn mấy tầng.

"Ta tôn là Thánh Nhân, tiến vào tầng một ngàn hẳn là không vấn đề gì." Thông Thiên không nghĩ nhiều, liền hóa thành một đạo lưu quang, chui vào tầng một ngàn năm trăm của tượng tháp.

Không ngờ vừa mới đi vào, liền cảm thấy khó thở.

Hô hấp trở nên vô cùng gian nan.

Hơn nữa hành động cư nhiên trở nên vô cùng chậm chạp, khắp nơi trên da truyền đến cảm giác đau đớn như bị xé rách.

Không đợi y phản ứng, những chỗ bị xé rách cư nhiên bắt đầu thấm máu.

Máu tiên màu vàng chảy ra chậm rãi theo các vết nứt trên da.

"Không tốt!" Sắc mặt Thông Thiên đột biến.

Y cảm thấy nhục thân cư nhiên đang nhanh chóng bị xé rách.

Còn ở lại, nhục thân sẽ trực tiếp bị hủy.

Y nhanh chóng từ tượng tháp đi ra.

Vết thương trên người cũng nhanh chóng phục hồi.

Thông Thiên kinh hãi nhìn tầng tượng tháp này, trong mắt lộ ra một tia kinh khủng.

"Không ngờ, Tam Thiên Tượng Tháp này cư nhiên lại lợi hại đến thế." "Tầng một ngàn năm trăm này, cách tầng cao nhất còn một nửa quãng đường." "Ta tôn là Thánh Nhân mà còn không thể vào tu luyện." "Nếu có người thật sự có thể tu luyện đến tầng ba ngàn, thì sẽ đáng sợ đến mức nào?" Thông Thiên ngẩng đầu nhìn tầng ba ngàn tượng tháp bị mây mù che phủ, nhịn không được hít một hơi khí lạnh.

"E rằng, cũng chỉ có Quy Nhất Đạo Nhân, mới có thể đạt đến cảnh giới này đi!" Thông Thiên lẩm bẩm.

Sau đó, y liền tìm lại một tầng tượng tháp thích hợp khác để tiến vào tu luyện.

Vừa mới đi vào, liền bị tiên linh chi khí vô tận dũng mãnh tuôn trào rót vào cơ thể.

Nơi đây không những chỉ có tiên linh chi khí.

"Cư nhiên còn có Hồng Mông Tử Khí??" "Hỗn Độn Tinh Huyết??" Thông Thiên tôn là Thánh Nhân, Bàn Cổ chính tông, tự nhiên có thể cảm nhận được chút chấn động của Hỗn Độn Tinh Huyết.

Thông Thiên lập tức ngồi khoanh chân, lơ lửng giữa không trung.

Ức vạn lỗ chân lông của y đều không ngừng hấp thụ pháp lực vô tận trong đó.

Đạo vận không ngừng theo ức vạn lỗ chân lông không ngừng

được Thánh khu hấp thu.

Tất cả sức mạnh hội tụ vào tứ chi bách hài của y.

Lúc này Tiệt Giáo, rơi vào một loại tịch tĩnh kỳ lạ.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm cũng nhận thấy sự tịch tĩnh này.

"Ồ?" "Chuyện gì thế này?" "Từng người một đều tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp tu luyện rồi sao?" "Đúng là làm cho ta, một đệ tử nhập môn, có vẻ lười biếng quá." Tuy nhiên, Lục Phàm đối với điều này cũng không có gánh nặng tâm lý.

"Sư tôn cũng tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp rồi." "Thần Mãng, ngươi cũng đi tu luyện đi." Lục Phàm ngẩng đầu, nhìn cây liễu cổ thụ cao chót vót tỏa ra thần vận.

Trên thân cây liễu to lớn, quấn quanh một con Thần Mãng to bằng cánh tay.

Thần Mãng toàn thân vảy ngũ sắc, rực rỡ vô cùng.

Thần Mãng từ từ dựng thân, sau đó vui vẻ gật đầu, hóa thành một đạo lưu quang, nhanh chóng tiến về Tam Thiên Tượng Tháp.

"???" "Ai tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp?" "Cư nhiên còn ở trên ta?" Thông Thiên đột nhiên mở mắt.

Y vừa rồi nhận thấy ở vị trí hai tầng trên y, có người đã đi vào.

Trên Kim Ngao Đảo này, còn có thể có tồn tại nào ở trên y sao?

Thông Thiên nhíu mày.

Chẳng lẽ, là người ngoài xâm nhập?

Thông Thiên từ trong tháp đi ra, sau đó đến hai tầng trên.

"Hưu!" "Hưu!" "Hưu!" "..." Thông Thiên vừa bước vào tầng này,

liền thấy con Thần Mãng kia đang thè lưỡi, hấp thu linh lực ở đây.

"..." Thông Thiên lập tức không nói nên lời.

Là con Thần Mãng kia!

Con Thần Mãng mà y giao cho Lục Phàm nuôi!

Con Thần Mãng này có thể tự động tiến hóa thì không sai.

Nhưng làm sao có thể ở trên y??

Thông Thiên cảm thấy bị sỉ nhục.

Còn lúc này, Thông Thiên cảm thấy chỉ cách hai tầng tượng tháp này, đều có chút chật vật.

Thánh khu của y lại một lần nữa xuất hiện xu thế muốn tan vỡ.

Ngược lại con Thần Mãng kia, lại không có chuyện gì cả.

Vảy ngũ sắc toàn thân nó nở ra, tỏa ra thần quang, tạo thành phòng ngự kiên cố nhất.

"Thì ra là vậy." Thông Thiên hiểu ra.

Con Thần Mãng này chính là linh sủng cấp Thiên Đạo, nhục thân cường hãn vô cùng.

Cho dù tu vi chỉ có Thái Ất Kim Tiên, nhưng cũng có thể đi đến các tầng tháp cao hơn để hấp thụ linh lực.

Dù sao, số tầng tháp càng cao, linh lực bên trong càng nồng đậm.

Thêm vào đó bên trong được Lục Phàm rót Hỗn Độn Tinh Huyết, vô cùng thích hợp cho Thần Mãng hấp thu.

"Hưu!" "Hưu!" "..." Thần Mãng thấy Thông Thiên, hoàn toàn không thèm để ý.

Nó kiêu ngạo chuyển đầu, tiếp tục hấp thụ linh lực.

"..." Thông Thiên có cảm giác bị coi thường và thất bại.

Con Thần Mãng này cư nhiên còn dám khinh thường y?

Coi thường ai thế?

Ở tầng cao hơn thì sao chứ??

"Ta cũng có thể!" Thông Thiên quyết định bật phòng ngự để tiến hành hấp thu.

Nhưng vẫn bị hạn chế.

"Lạ thay!" Thông Thiên khổ não.

Chẳng lẽ y thật sự không bằng một con Thần Mãng sao??

"Oanh!" Đột nhiên một cỗ khí cơ xoáy tròn từ trên người con Thần Mãng kia bùng nổ.

Uy áp thăng cấp từng chút một nhanh chóng tích tụ vào hư không.

Nima?!!

Sắp đột phá rồi!!!

Thông Thiên trợn trừng hai mắt không dám tin.

Cái tu vi đột phá này có hơi biến thái!

"Hưu!" "Hưu!" "Hưu!" "..." Con Thần Mãng kia vẫn không ngừng bơi lượn, không ngừng hấp thu.

Chương 147

Có thể nói là vừa đột phá, vừa hấp thu, cả hai không chậm trễ.

Thông Thiên cứng đờ tại chỗ.

Có thể nói là mở rộng tầm mắt.

"Đây chính là linh sủng cấp Thiên Đạo sao??" "Ta Bàn Cổ chính tông, huyết mạch Cửu Phẩm so ra, đơn giản là..." "Ai!" Thông Thiên thật sự không tiện ở lại tiếp tục làm mất mặt.

Y nhanh chóng rút lui, không muốn tiếp tục làm mất mặt.

Sau một khắc... các đệ tử Tiệt Giáo đều đang yên tĩnh tu luyện.

Tam Thiên Tượng Tháp, thực sự là một nơi tu luyện tuyệt vời.

Tiến vào đây tu luyện, có cảm giác như ngồi tên lửa bay thẳng.

Tu vi, một đường tăng vọt...

Bọn họ có thể cảm nhận rõ ràng pháp lực không ngừng mạnh lên.

Nhục khu Nguyên Thần càng không ngừng tiếp nhận sự tôi luyện.

Đột nhiên, lại một đạo khí cơ bùng phát.

"Oanh!" "Oanh!" "..." Liên tục mấy tiếng.

Thông Thiên lại một lần nữa mở mắt.

Lại nhìn, con Thần Mãng kia cư nhiên một đường bay vút, đã đi đến tầng năm trăm mấy của tượng tháp.

"!!!" "Con Thần Mãng này cư nhiên trực tiếp đi đến tầng năm trăm!" Thông Thiên trực tiếp phun máu!!!

Đây là linh sủng nghịch thiên thế nào!

Y đường đường Thánh Nhân, không bằng một linh sủng sao?

Cùng với khí cơ không ngừng bùng phát, tu vi con Thần Mãng kia cũng một đường bùng nổ.

Tốc độ so với bất kỳ sinh linh Hồng Hoang nào, đều nhanh đến vô lý.

Thái Ất Kim Tiên!

Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Con Thần Mãng này đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, cũng chỉ mất vài hơi thở.

Thông Thiên đầy vẻ kinh hãi.

Động tĩnh lớn này, tự nhiên khiến mấy vị Thánh Nhân chú ý.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức nhìn với ánh mắt đố kị.

"Là con Thần Mãng kia!" "Không ngờ tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp sau, cư nhiên nhanh như vậy đã bước vào Chuẩn Thánh đỉnh phong??" "Cái này cũng quá nghịch thiên rồi!" "Đây chính là linh sủng cấp Thiên Đạo!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân làm sao có thể không đố kị.

Đương nhiên, mấu chốt vẫn là vì Tam Thiên Tượng Tháp.

"Nếu đệ tử Tây Phương chúng ta có cơ hội tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp thì tốt biết bao." Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhịn không được phát ra ý nghĩ.

Nhưng y cũng biết tuyệt đối không thể nào.

Hiện giờ, tu vi của Thông Thiên trong Thánh Nhân là tồn tại đỉnh tiêm.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nếu cường hành gây khó dễ, cũng đánh không lại.

Thêm vào đó tiền lệ của Nguyên Thủy Thiên Tôn... bọn họ cũng không dám phái đệ tử tiến vào trong tượng tháp.

Cũng chỉ là nghĩ mà thôi.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đang bế quan lúc này cũng bị động tĩnh này làm kinh động.

Ánh mắt y u ám nhìn sang.

"Thần Mãng!" "Tam Thiên Tượng Tháp quả nhiên là đồ tốt." Nguyên Thủy Thiên Tôn khóe miệng nhếch lên, trong lòng vô tận bất cam.

Y đang ẩn nhẫn!

Không ngừng ẩn nhẫn!

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa cũng vì con Thần Mãng kia mà kinh ngạc.

"Nhanh như vậy đã thăng lên Chuẩn Thánh đỉnh phong?" "Nhìn xu thế này, dường như còn muốn thăng cấp??" Nữ Oa mở to hai mắt, đầy vẻ kinh hãi.

Thiên phú và tốc độ thăng cấp như vậy, không ai có thể sánh bằng.

Đơn giản là đáng sợ đến mức khủng bố!!

Như vậy, Tiệt Giáo lại có thêm một cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Ngay lúc này, trên cửu thiên xảy ra chấn động kịch liệt.

"Ông!" Hồng Mông Kim Bảng bắt đầu ong ong rung động.

“Có động tĩnh rồi!” “Hồng Mông Kim Bảng cuối cùng lại sắp công bố rồi!” “Thật tốt quá!” “...” Ức vạn vạn sinh linh đều chờ đợi khoảnh khắc này.

Mọi người đều vô cùng mong đợi danh sách lần này sẽ là gì.

Mấy vị Thánh Nhân cũng đều thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng khổng lồ. 【Hồng Mông Kim Bảng Tối Giai Hình Nam Bảng sắp công bố!】 【Danh sách lần này chỉ thu thập mười tồn tại nam tính hàng đầu Hồng Hoang.】 【Tối Giai Hình Nam Bảng, bao gồm diện mạo, hình thể, khí chất tổng hợp cân nhắc, không nhìn thực lực, không nhìn tu vi cao thấp.】 【Phàm là người lên bảng, đều sẽ nhận được Kim Bảng tưởng lệ!】 Nội dung công bố!

Nội dung này vừa được phát ra, ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang trợn trừng hai mắt, ai nấy đều kinh hỉ.

“Thật tốt quá!

Có thể nhìn thấy hình nam Hồng Hoang!!” “Hơn nữa còn là tối giai hình nam!” “Lại được mãn nhãn.” “Ha ha ha...” Các sinh linh đều nhịn không được bắt đầu cười đùa.

Trước đó cũng có Nam Thần Bảng, so sánh tổng hợp diện mạo và thực lực.

Bây giờ bảng này, hoàn toàn không nhìn thực lực, chỉ nhìn mặt và thân hình.

Đơn giản là đừng quá kích thích!!

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm liếc nhìn danh sách lần này sau, ngụm trà vừa ngậm trong miệng cũng phun ra.

“Phốc!” “Hình Nam Bảng??” “Khéo Kim Bảng này nghĩ ra được.”

Lục Phàm bày tỏ rất vô ngữ.

Y không muốn xem hình nam.

Y muốn xem mỹ nữ được không?!!

“Lại có thêm một Mỹ Nữ Bảng, không chê nhiều đâu.” Lục Phàm uống lại một ngụm trà, thần sắc nhàn nhã nói.

Còn lúc này, một đám sinh linh nam tính Hồng Hoang đều đã mở chế độ tự luyến.

“Nếu không luận thực lực, ta cũng có thể lên bảng.” “Xem thân hình này của ta!

Đường nét cơ bắp!

Cạc cạc!” “Vậy ta cũng có cơ hội rồi sao??

Diện mạo này của ta chắc có thể xếp hạng...” “...” Không ít sinh linh cấp thấp đều đã có chút tự tin mong đợi.

Cảnh giới Yêu Tộc.

Lục Áp sau khi không ngừng luyện hóa, sắc đen ban đầu đã hoàn toàn biến mất.

Lúc này không sử dụng pháp lực, y chính là một nam tử diện mạo yêu dã bá khí.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tự nhiên cũng tâm thần hướng tới.

“Hình Nam?” “Lần trước là Nam Thần, lần này là Hình Nam!” “Đều không liên quan đến Tây Phương chúng ta!” Chuẩn Đề Đạo Nhân rất thống khổ thở dài một hơi.

Y nghi ngờ sâu sắc, Kim Bảng này là cố ý.

Sao lại không làm một cái bảng nam xấu???

Muốn một Kim Bảng tưởng thưởng, sao lại khó đến thế?

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi nhìn thấy Hình Nam Bảng, liền biến hóa, hiện ra lão tử thời thanh niên.

Y vốn dĩ có ba hình thái, đều thuộc về chân thân của y.

Một thiếu niên, một thanh niên, một lão niên.

Chẳng qua, y quen dùng hình thái lão niên, lại vì là thủ lĩnh Tam Thanh, mới từ bỏ hình thái thiếu niên và thanh niên.

"Hi vọng ta biến lại thành thanh niên, vẫn có thể đứng tên." Thái Thanh Lão Tử rất chột dạ lẩm bẩm.

Tam Thiên Tượng Tháp tầng một trăm.

Thông Thiên mở mắt, liếc nhìn.

Chương 148

"Hình Nam Bảng??" "Không sao!" "Danh sách này công bố không làm chậm trễ ta tu luyện." Thông Thiên hoàn toàn không để ý đến cái này.

Y lại một lần nữa chuyên tâm tu luyện.

Các đệ tử Tiệt Giáo trong tháp lại có chút không kiềm chế được.

Dù sao ngồi cũng là ngồi, chi bằng vừa tu luyện vừa xem.

"Hình Nam?" "Thế nào mới xứng đáng là hình nam?" "Không biết lần này Hồng Mông Kim Bảng sẽ công bố thế nào?" "Thật mong đợi a!!" "..." Tiếng kinh ngạc phát ra tự nhiên phần lớn là các nữ đệ tử Tiệt Giáo.

Lúc này, những nữ đệ tử này đều nhịn không được kích động mà cất tiếng.

"Có thể nhìn thấy hình nam!!" "Tuyệt vời quá!" "Có lẽ Nam Thần Bảng và Hình Nam Bảng vẫn khác nhau..." "..." Các nữ đệ tử Tiệt Giáo bắt đầu bàn tán điên cuồng.

"Trước đây Nam Thần Bảng công bố thần nhan, có thể nhìn rõ dung mạo người lên bảng." "Vậy lần này Hình Nam Bảng, có thấy rõ thân hình của bọn họ không??" "A!!!" "Ngại chết đi được!!" "Thật mong đợi!" "..." Trong tháp lập tức rơi vào một trận điên cuồng.

Không chỉ Tiệt Giáo như vậy, ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang đều như vậy.

Cùng với từng đợt kim quang trên cửu thiên, một giọng nói trầm hùng vang lên: 【Hồng Mông Kim Bảng Tối Giai Hình Nam Bảng chính thức công bố!】 Chữ vàng từ từ ngưng tụ. 【Hồng Mông Kim

Bảng Tối Giai Hình Nam Bảng đệ thập danh: Dương Phàm】【Dương Phàm: Đệ tử Chiến Thần Điện】【Kim Bảng tưởng lệ: Hỗn Nguyên Kiếm (Hỗn Nguyên Kiếm, sinh ra trong Hỗn Độn, lưỡi kiếm toàn thân do địa thủy hỏa phong rèn đúc, không sợ cương phong hỗn độn, có thể phá vỡ hư không hỗn độn vô tận)】 Trên cuốn trục vàng, một hình ảnh rõ nét dần dần hiện ra.

Một nam nhân thân hình cao ráo, vai rộng eo hẹp, khuôn mặt cương nghị rõ ràng đồng thời hiện ra.

Toàn thân y cơ bắp cuồn cuộn, cảm giác sức mạnh nam tính toát ra.

Cơ bắp cánh tay càng thể hiện sức mạnh cường hãn của y.

Tám múi bụng rõ ràng.

Làn da màu lúa mì, trong hình ảnh thể hiện sức quyến rũ rực rỡ.

Trong hình ảnh, Dương Phàm mặt không biểu cảm, toàn bộ thân hình được phô bày.

Mỗi một cơ bắp đều như được điêu khắc hoàn hảo.

Nếu nói có điểm duy nhất không đủ, e rằng chỉ có cơ vai quá nhiều, dẫn đến cả người y trông quá hùng tráng.

Nhưng điều này căn bản sẽ không ảnh hưởng đến cảm quan.

Hình ảnh vừa xuất hiện, toàn bộ sinh linh Hồng Hoang đều nhịn không được kinh hô và hét chói tai.

Không sai!

Chính là hét chói tai!

Bất kể nam nữ, đực cái, công mẫu!

“Hồng Mông Kim Bảng này là gây chuyện a!!” “Trực tiếp phóng

hình ảnh??" "Những cái này thật sự là chúng ta có thể xem sao?" "A!

A!" "Ta sắp không chịu nổi rồi!" "Đây là Dương Phàm của Chiến Thần Điện sao?" "..." Hồng Hoang hoàn toàn điên loạn.

Nguyên nhân không gì khác.

Chính là vì khi Hồng Mông Kim Bảng công bố hình ảnh, người trên đó không hề có chút riêng tư hay bí mật nào.

Dương Phàm trong hình ảnh căn bản không mặc áo trên.

Cứ như vậy hoàn toàn trần trụi, bị sinh linh Hồng Hoang chiêm ngưỡng toàn diện từ mọi góc độ.

"Quả nhiên là hình nam!

Không còn gì để nói!" "Yêu quá..." "Ta muốn đi Nhân Tộc!!" "..." Sinh linh Hồng Hoang nổ tung.

Thân hình như vậy, không chỉ thu hút dị tính, thậm chí cả đồng tính cũng sẽ bị thu hút.

Thực sự quá xuất sắc.

Tu Di Sơn.

"Phốc!" "Phốc!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người nhìn thấy nam nhân không mặc áo trên trong hình ảnh, đều suýt nữa không phun ra một ngụm máu già.

"Cái này..." "Cái này đơn giản là làm ô uế văn nhã!!" "Đây là thứ có thể xem sao??" "Thô tục!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức dời tầm mắt đi.

Bọn họ đã bước vào tuổi trung niên, nhìn thấy thân thể bừng bừng sức sống và cảm giác sức mạnh của tuổi trẻ như vậy, cũng nhịn không được mặt già đỏ bừng.

Quả nhiên, những thứ tốt đẹp, đều khiến người ta không thể quên.

"Đừng nhìn, đừng nhìn!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vội vàng xua tay, thậm chí dùng tay che tầm mắt lại.

Bát Cảnh Cung.

"Phốc!" Thái Thanh Lão Tử cũng phun ra một ngụm máu.

"Sao lại... trắng trợn đến thế??" "Cái này chẳng phải là quá thành thật sao?" "Thật không coi sinh linh Hồng Hoang là người ngoài a!" Hai mắt Thái Thanh Lão Tử trợn to.

Sống ngần ấy năm, cũng chưa từng thấy cảnh tượng kịch tính như vậy.

Thái Thanh lại liếc nhìn dáng vẻ thời thanh niên của mình.

Đẹp trai thì đẹp trai không ít, nhưng là kiểu đẹp trai thanh mảnh.

Thân hình gầy gò, như thể gió thổi cũng đổ.

Thái Thanh Lão Tử lập tức xì hơi.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy hình ảnh kịch tính như vậy, nhịn không được khóe miệng co giật, lập tức nhắm mắt lại.

Trong Tam Thiên Tượng Tháp.

Thông Thiên càng mặt đỏ bừng.

Nima!!

Gây chuyện!

Hồng Mông Kim Bảng lần này, quá táo bạo rồi đi???

"Cái này... cái này chẳng lẽ chỉ cần lên bảng, đều phải như thế sao??" Thông Thiên nghĩ đến đây, liền một trận kinh hãi.

Y đường đường Thánh Nhân nếu cứ thế mà trần trụi bị sinh linh Hồng Hoang nhìn thấu, sau này còn làm sao giữ được uy nghiêm Thánh Nhân?

Không thể nào!

Không thể nào!

Thông Thiên lập tức bài xích, cường liệt bài xích!

"Hi vọng ta tuyệt đối đừng lên bảng thì tốt." Cuối cùng, Thông Thiên cũng chỉ có thể trong lòng thầm cầu nguyện như vậy.

Oa Hoàng Cung.

"!!!" "Dương Phàm??" Hai mắt Nữ Oa đều trợn thẳng.

Thân hình này... yêu rồi a!

Không hổ là hình nam a!

Quả thực rất có hình!

Triều Ca, Vương Cung.

Dương Phàm đang cùng Đế Tân bàn bạc công việc.

Chợt liếc thấy bản thân trần trụi trên cửu thiên, suýt nữa không sụp đổ.

"Chuyện gì vậy?!" "Đây là ai?" Dương Phàm vô thức không muốn tin.

Nhưng nhìn nội dung bên cạnh, trên đó rõ ràng viết hai chữ Dương Phàm.

Hơn nữa còn là Dương Phàm của Chiến Thần Điện!

Không phải đang nói y sao?!

Cả người Dương Phàm đều không ổn rồi!!

“Hồng Mông Kim Bảng này rốt cuộc là làm sao mà làm được??” “Ta lúc nào lại trần truồng phơi bày ra như thế này!” “Hình ảnh này cư nhiên còn bị toàn bộ sinh linh Hồng Hoang nhìn thấy.” Mặt Dương Phàm đỏ bừng hơn nữa.

Đơn giản là xấu hổ muốn chết!

“Ha ha ha...” “Không ngờ Dương huynh đệ thân hình tốt như vậy, thật sự không nhìn ra a!” “Lần này lên bảng, có Kim Bảng tưởng thưởng, Cô chúc mừng ngươi trước.” Đế Tân sảng khoái cười lớn, ánh mắt càng có lúc liếc lên người Dương Phàm mấy cái.

Ngón chân Dương Phàm điên cuồng cào đất, xấu hổ muốn chết.

Kim Bảng tưởng thưởng này, ai thèm chứ!!

Y thà không lên bảng này.

“Đại Vương, thần còn có việc, xin phép về trước.” Dương Phàm đành phải chạy trốn tháo chạy.

Còn ở lại đây, nhìn bản thân trần trụi phơi bày trên cửu thiên, phóng đại vô số lần, y sẽ phát điên mất.

Trường Sinh Điện.

“Phốc!” Lục Phàm một ngụm trà phun ra, bị sốc nặng.

“Hồng Mông Kim Bảng này bị mất trí rồi sao??” “Sao lại trình bày những hình ảnh thiếu nhi không nên xem thế này?” “Mặc dù... thân hình đẹp thì đẹp thật, nhưng cũng không cần phơi bày sự riêng tư của người khác ra như vậy chứ!” Lục Phàm vừa chế giễu, ánh mắt lại vừa nhìn kỹ.

Không thể không nói, cơ bắp này thật sự không tệ.

Chương 149

Mỗi đường nét đều có thể nói là hoàn hảo.

Nhưng chỉ là có chút quá đà.

Quá đà hoàn hảo, vậy chỉ có thể thu hút đồng tính nhiều hơn.

"Dương Phàm, tiểu tử này không nhìn ra a..." Lục Phàm nhịn không được bật cười.

Khi danh sách người đứng thứ mười được công bố, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều bắt đầu mong đợi các thứ hạng tiếp theo.

Hạng mười đã bùng nổ như vậy, thì những hạng sau tất nhiên còn khiến người ta mãn nhãn hơn.

Tất cả sinh linh đều ngóng chờ, đặc biệt là một số nữ tiên trong Hồng Hoang.

Ai chẳng yêu cái đẹp, được chiêm ngưỡng phong cảnh đẹp đẽ như vậy, tự nhiên vô cùng thích thú.

Hình ảnh Dương Phàm dần dần tan biến, đi cùng với đó là danh sách thứ chín được công bố.

"Thân hình tuyệt hảo như vậy mà chỉ đứng thứ mười thôi sao?" "Vậy tiếp theo sẽ còn tuyệt vời đến mức nào đây??" "……" Hồng Mông Kim Bảng Bảng Hình Nam Xuất Sắc Nhất Hạng 9: Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên: Đã dung hợp thần huyết Phượng Hoàng, tự thân hóa thành Thần Phượng.

Kim Bảng ban thưởng: Càn Nguyên Ngọc Phù.

Càn Nguyên Ngọc Phù có hai lá âm dương, một âm một dương

không tiêu hao bất kỳ pháp lực nào, dù ở đâu cũng có thể giao lưu truyền tin.

Trên cuộn vàng kim, thân hình Khổng Tuyên lập tức xuất hiện.

Thân hình y so với Dương Phàm vừa nãy có hơi gầy hơn một chút.

Không có cơ bắp vạm vỡ, tràn đầy sức mạnh như vậy, nhưng khung xương cực lớn, làn da trắng nõn, cả người toát ra vẻ kiêu ngạo và thanh lãnh.

Đặc biệt là gương mặt ngạo nghễ chúng sinh nhưng lại tự mang khí chất u buồn.

Phối hợp với làn da trắng bệch, mang đến cho người ta một cảm giác chấn động cực mạnh.

Một luồng cảm giác u buồn, mạnh mẽ, u ám và đầy sức sống cùng lúc ập đến.

Điều này hoàn toàn khác biệt với phong cách của Dương Phàm trước đó.

"Oa!!!" "Soái quá!!" "Thân hình này… thật có lực!" "Muốn nhào tới quá!" "……" Một đám sinh linh Hồng Hoang đều không kìm được mà thốt lên tiếng lòng.

"!!" Lúc này, Khổng Tuyên ở một nơi nào đó trong Hồng Hoang, mắt trợn tròn, mặt lập tức đen lại.

Y vạn lần không ngờ, mình lại có thể lên bảng!

Ni mã!

Cứ thế này mà bị nhìn thấu ư??

Lại còn bị toàn bộ Hồng Hoang nhìn thấu sao??

Khổng Tuyên chỉ muốn chết quách đi cho rồi.

Y hít một hơi thật sâu, vung mạnh tay áo, hạ xuống một đạo bình chướng, rồi bế quan không ra.

Ít nhất là mấy triệu năm này, y tuyệt đối không muốn ra ngoài gặp người.

Tại Cực Bắc Hồng Hoang.

Nguyên Phượng đang từ từ điều hòa pháp lực.

Nàng đã chìm sâu vào giấc ngủ quá lâu, đột nhiên tỉnh lại, vẫn cần từ từ thích ứng.

Trong một vầng sáng bình chướng, Nguyên Phượng ngẩng đầu nhìn thấy Khổng Tuyên.

"Y đã thành Phượng Hoàng sao?" "Thần huyết Phượng Hoàng?" Nguyên Phượng hơi nhíu mày, ánh mắt kiên định.

Nàng nhất định phải điều hòa xong sớm nhất có thể, đặt chân vào Hồng Hoang.

Tu Di Sơn.

"U u!" "A!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn thấy Khổng Tuyên toàn thân phát sáng, mắt chớp liên hồi.

Cứ như mắt sắp bị chói mù vậy.

"Khổng Tuyên này, đúng là có vẻ nữ tướng." Tiếp Dẫn không khỏi nhìn thêm mấy lần, không kìm được mà bình luận.

"……" "!!" Chuẩn Đề nhanh chóng nhìn sang, ánh mắt biến đổi.

Không ngờ, sư huynh lại là loại người như vậy!

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng không khỏi nhìn thêm mấy lần.

Sở dĩ y nhìn thêm, chính là để so sánh.

“Khổng Tuyên này… da thịt quả thực trắng nõn a…” “Hình thái thanh niên của Ngô, cũng không trắng đến mức lợi hại như y.” Thái Thanh Lão Tử tự cảm thấy thua kém.

Không bằng được, không bằng được a!

Lần này, hoàn toàn không liên quan đến thực lực, hoàn toàn chỉ xem thân hình.

Điều này không phục cũng không được.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy dáng vẻ phanh ngực lộ lưng của Khổng Tuyên, khóe mắt gân xanh đột nhiên giật giật.

Sau đó lập tức nhắm mắt lại.

Bích Du Cung.

Thông Thiên nhìn đến mức xấu hổ.

Nhưng một đám nữ đệ tử Tiệt Giáo lại như phát điên.

“Không ngờ thân hình Khổng Tuyên lại tốt như vậy!” “Trắng quá…” “Cơ bắp này lớn thật…” “Khung xương lớn, cảm giác an toàn vô cùng.” “Nếu có thể kết làm đạo lữ với Khổng Tuyên đạo hữu, thì tốt biết mấy.” “……” Một số nữ đệ tử đã bắt đầu mơ mộng hão huyền.

Rất nhanh, hình ảnh này liền dừng lại.

Hạng chín kết thúc!

Hồng Mông Kim Bảng Bảng Hình Nam Xuất Sắc Nhất Hạng 8: Lý Tịnh.

Lý Tịnh: Tổng binh Trần Đường Quan.

Kim Bảng ban thưởng: Hỗn Độn Ma Thần Tủy.

Hỗn Độn Ma Thần Tủy, có thể luyện hóa tăng cường pháp lực, cũng có thể dùng để đề thăng tu vi.

Trong hình ảnh, hình tượng Lý Tịnh tuổi trung niên hiện ra.

Thân hình cũng cao lớn, ánh mắt kiên nghị vô cùng, cả người toát ra chính khí.

Một đầu tóc đen bay phấp phới trên lồng ngực, tỉ lệ vòng eo thật sự kinh người.

Không biết vì sao, một luồng hormone nồng đậm ập đến.

Vẻ quyến rũ này, dường như muốn nhấn chìm các sinh linh Hồng Hoang.

"Đại thúc này… thật là mê người!" "Đây chính là hệ cấm dục sao?" "Càng như vậy lại càng có cảm giác là sao??" "……" Một đám sinh linh Hồng Hoang đều bị hình tượng Lý Tịnh trước mắt chinh phục.

Một nhân tộc nhỏ bé, lại có thể có sức hút như vậy!

Lúc này, tại Trần Đường Quan.

Một đám bách tính đã sôi sục.

"Lý Tổng binh!" "Đây là Lý Tổng binh!" "Trời ạ… eo của ngài ấy có vết sẹo!

Thật nam tính!" "Trên ngực cũng có mấy vết thương do mũi tên, thật sự quá mê người!" "Thật ngưỡng mộ Ân phu nhân quá đi!" "Người đàn ông như vậy có thật không?" "……" Bách tính Trần Đường Quan gần như bị Lý Tịnh mê hoặc.

Đặc biệt là những vết sẹo trên khắp cơ thể, tựa như mang theo ma lực nào đó, khiến người ta không tự chủ được.

Tiếng hoan hô này, lập tức khiến mấy vị Thánh nhân kêu lên

không chịu nổi.

Tu Di Sơn.

"Hừ!" "Chẳng phải chỉ là vết sẹo sao?!!" "Nhân tộc yếu đuối, có vết sẹo mà còn đáng để khoe khoang ư?" Tiếp Dẫn đạo nhân nghe những lời tâng bốc này liền có chút không chịu nổi.

Nhưng lại được chúng sinh Hồng Hoang truy phủng.

Một số nữ tu luyện giả càng lập tức đến Trần Đường Quan, chỉ để có thể tận mắt nhìn thấy Lý Tịnh.

Sự điên cuồng như vậy, cũng không ai có thể bì kịp.

Lúc này, Dương Tiễn, người đã từng lên Bảng Nam Thần, đang run rẩy.

Y vô cùng hoảng sợ nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng, vẻ mặt khó xử.

"Lý Tịnh lên bảng, lại còn thẳng thắn gặp gỡ như vậy?" "Thật là mất mặt!" "Ngô vạn vạn lần không thể lên bảng!" Dương Tiễn không ngừng cầu nguyện trong lòng.

Cái bảng này, thà không lên còn hơn.

Lúc này, tại Lý Phủ.

"Lão gia, bên ngoài toàn là bách tính, nói muốn gặp ngài một lần, ngài xem…" "Bọn họ muốn phá cả cửa nhà mất rồi!" Một binh sĩ dưới quyền vội vàng nói.

Lúc này, sắc mặt Lý Tịnh càng đen hơn.

Đây là chuyện gì vậy??

"Không gặp!

Không gặp!" "Mấy ngươi, chặn cửa lại, ta ai cũng không gặp!" Lý

Tịnh xưa nay rất sĩ diện.

Thêm vào thân phận của y đặt ở đó, được bách tính Trần Đường Quan kính trọng nhiều năm.

Chương 150

Đột nhiên Hồng Mông Kim Bảng lại khiến y thẳng thắn đến vậy!!

Sau này y làm sao đối mặt với phụ lão hương thân đây??

"Ai!" Lý Tịnh vẻ mặt sầu khổ, ngồi một bên than thở.

Ân Thập Nương bên cạnh cũng chỉ có thể an ủi.

May mắn thay, rất nhanh hình ảnh này cũng qua đi.

Ngay sau đó, Hồng Mông Kim Bảng lại tiếp tục công bố người mới.

Hồng Mông Kim Bảng Bảng Hình Nam Xuất Sắc Nhất Hạng 7: Ngao Bính.

Ngao Bính: Đông Hải Long Tam Thái Tử.

Kim Bảng ban thưởng: Ngự Linh Châu.

Ngự Linh Châu, mượn sức mạnh thiên địa, hành pháp tắc tự nhiên, lĩnh ngộ nó, sẽ có được sức mạnh pháp tắc tự nhiên.

Trong hình ảnh, dáng vẻ của Ngao Bính lập tức xuất hiện.

So với Dương Phàm, Khổng Tuyên, Lý Tịnh trước đó, Ngao Bính rõ ràng non nớt hơn rất nhiều.

Khuôn mặt y mềm mại, nhưng giữa đôi mày lại toát ra vẻ anh khí nồng đậm.

Thân hình cao lớn, vai rộng, eo thon, mông nở, tứ chi thon dài.

Tỷ lệ vừa vặn đến mức hoàn hảo!!

Không có một chút thừa thãi nào.

Đặc biệt là gương mặt hơi non nớt của Ngao Bính, toát ra vẻ

thuần khiết.

Một đám nữ tu luyện giả đều không kìm được mà kinh hô, thét chói tai.

Còn lúc này ở Đông Hải Long Cung.

"!!!" Ngao Bính mặt đen lại, không nói một lời.

Sắc mặt y khó coi đến cực điểm.

Thân là Tam Thái Tử Đông Hải, y lúc này không còn chút bí mật nào.

Long tộc xưa nay kiêu ngạo.

Đặc biệt là Long tộc hiện tại, có khí vận nhân tộc gia trì, lại có chỗ dựa vững chắc là Quy Nhất Đạo Nhân.

Điều này khiến y làm sao không tức giận.

Y thật sự không muốn nhìn.

Nhưng lúc này, một đám lính tôm tướng cua lại xem say mê, không muốn rời đi.

"Không ngờ, Tam Thái Tử thân hình lại như vậy…" "Tam Thái Tử không mặc y phục, thật sự rất quyến rũ, rất soái…" "Hì hì hì…" "Tam Thái Tử trắng quá." "Da thịt nhìn cũng rất mềm mại nữa!" "……" Một số thủy tộc nhỏ giọng nghị luận.

Ngao Bính dường như nghe thấy tất cả những lời này, vẻ mặt càng lạnh như hàn thiết.

Lão Long Vương lại cảm thấy không có gì không ổn.

Dù sao, cũng không chỉ có Long tộc lên bảng.

Rất nhiều người lên bảng rồi.

Lại còn có Kim Bảng ban thưởng, hà cớ gì mà không vui!

“Nếu Ngô có thể lên bảng, vui còn không kịp.” “Thằng nhóc này… chỉ biết gây ra phiền phức.” Lão Long Vương vuốt vuốt chòm râu, rất tự luyến nhìn mình trong một tấm gương nước.

Từ trước đến nay, Long tộc ở Hồng Hoang không có địa vị thân phận.

Bây giờ, Long tộc hết lần này đến lần khác lên bảng, trực tiếp tạo ra danh tiếng lẫy lừng ở Hồng Hoang.

“Nếu ngày sau có đệ tử Tiệt Giáo kết thành đạo lữ với Ngao Bính, thì Long tộc ở Hồng Hoang sẽ không còn gì phải kiêng kỵ.” Lão Long Vương vẻ mặt tự đắc.

Đúng như lời y nói, quả nhiên có rất nhiều nữ tu luyện giả đều để mắt đến Ngao Bính.

Lúc này trên không Đông Hải, đã có rất nhiều nữ tiên đến.

Đương nhiên, họ chỉ là một số tán tiên, không thuộc giáo phái nào.

“Ngao Bính có thể ra gặp một lần không?” “Ngao Bính có thể ra gặp một lần không?” “……” Một số giọng nữ dịu dàng không ngừng hô hoán.

Nhưng mặt biển không có bất kỳ phản ứng nào.

“Khải bẩm Tam Thái Tử, Đông Hải đã có rất nhiều nữ tiên đến, muốn gặp ngài.

Ngài xem…” Một hạ binh quan sát sắc mặt Ngao Bính không tốt, run rẩy nói.

“Ừ?!” Ngao Bính quả nhiên trợn tròn mắt, không dám tin.

“Bọn họ đến bao nhiêu người?” Tiểu Long Nữ bên cạnh trêu chọc, vội vàng hỏi.

“Có hơn mười mấy người… Hơn nữa, hình như đến càng ngày

càng nhiều.” Hạ binh trả lời.

“Tam ca, không ngờ mị lực của huynh lại lớn như vậy.” “Nghe nói Trần Đường Quan của Lý Tịnh, cửa nhà còn bị phá tan tành.” “Khổng Tuyên thì trực tiếp bế quan rồi.” Tiểu Long Nữ cười đến mức hoa chân múa tay.

Đã lâu không gặp chuyện nào thú vị như vậy.

“Tam ca, không bằng huynh cứ chọn một người trong số các nữ tiên đi, cũng tốt để mở rộng Long tộc.” Tiểu Long Nữ che miệng, cười nói.

Ngao Bính lại mặt trầm như nước.

“Mau mau đuổi bọn họ đi!” “Bản Thái Tử ai cũng không gặp!” “Bế quan!” Ngao Bính nổi giận, trực tiếp đứng dậy bỏ đi.

Trường Sinh Điện.

Ánh mắt Lục Phàm lướt qua, mọi chuyện ở Hồng Hoang đều thu vào tầm mắt.

Kể từ khi bảng hình nam này được công bố, những nữ tiên ở Hồng Hoang này hoàn toàn buông bỏ sự kiềm chế.

Đa số đều chạy về phía địa phận Nhân tộc.

Mục đích chính là Dương Phàm và Lý Tịnh.

Còn một số khác, vây quanh trên không Đông Hải, tình tứ hô hoán.

“Không ngờ, lại là một Hồng Hoang như vậy.” Lục Phàm lắc đầu, không chút hứng thú.

Hồng Mông Kim Bảng vẫn tiếp tục công bố.

Hồng Mông Kim Bảng Bảng Hình Nam Xuất Sắc Nhất Hạng 6: Lục Áp.

Lục Áp: Con của Đế Tuấn, Tam Túc Kim Ô.

Kim Bảng ban thưởng: Nhật Tinh Thiên Luân.

Nhật Tinh Thiên Luân, là phiên bản tăng cường của Nhật Tinh Luân, phóng ra có thể thiêu đốt vô tận Mặt Trời Tinh Hỏa, lan tràn khắp thế giới Hồng Hoang.

Trong hình ảnh, dáng vẻ của Lục Áp xuất hiện trước hàng tỷ tỷ sinh linh Hồng Hoang.

Địa phận Yêu tộc.

Những tiểu yêu đó vừa nhìn thấy Lục Áp lên bảng, đã lập tức sôi trào.

Đặc biệt sau khi nhìn thấy hình ảnh, một số nữ yêu càng phun máu mũi như điên.

Lục Áp vốn dĩ sinh ra đã yêu dã.

Ngũ quan tinh xảo toát ra khí chất yêu mị nồng đậm, đôi mắt sắc bén, mang tính công kích cực mạnh.

Chính ánh mắt mang tính công kích cực mạnh này, có thể nói là đại sát tứ phương.

Không có nữ nhân nào không thích!

Quá tuyệt vời rồi!!

Còn thân hình kia, có thể nói là như được quỷ phủ thần công tạo ra vậy.

Lục Áp không có quá nhiều cơ bắp, lồng ngực có thể nhìn rõ hình dạng xương cốt.

Đây là một thân hình khiến người ta vừa nhìn đã sinh lòng yêu thương lại vừa muốn bỏ cuộc không được.

Tiêu sái nhưng lại mang theo một cảm giác sức mạnh cực kỳ mạnh mẽ!

Khung xương rộng lớn, thân hình cao lớn… Khắp các nơi ở Hồng Hoang đều truyền đến từng trận tiếng thét chói tai.

"A!!!" "Ta muốn chết rồi!" "A!!!" "Ta muốn đi Yêu tộc!!" "……" Một số sinh linh hoàn toàn phát điên.

Hình ảnh này, là thứ họ có thể xem sao???

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn Hồng Hoang hỗn loạn thành một đống hỗn độn, mặt đen như tro.

"Thật sự là làm nhục sĩ phu!!" "Những nữ tu luyện giả này lại phóng túng đến vậy, không biết giữ thể diện, thật khiến người ta chê cười!" Tiếp Dẫn đạo nhân giọng điệu nghiêm khắc, phê phán hiện tượng này.

"Lần công bố Hồng Mông Kim Bảng này thật sự là gây chuyện!" "Hồng Hoang đều loạn lên hết rồi!" Chuẩn Đề đạo nhân cũng vô cùng căm ghét.

Lúc này, không biết từ lúc nào, thẩm mỹ của toàn bộ Hồng Hoang dường như đều được nâng cao.

Cũng chính vì vậy, không ít sinh linh mới đang trong quá trình thai nghén… Hồng Mông Kim Bảng Bảng Hình Nam Xuất Sắc Nhất Hạng 5: Thông Thiên.

Thông Thiên: Tiệt Giáo Giáo Chủ, Thánh nhân.

Kim Bảng ban thưởng: Khuy Thiên Kính.

Khuy Thiên Kính, có thể thăm dò thiên cơ, bỏ qua che chắn thiên đạo thiên cơ.

Trên Cửu Thiên, Hồng Mông Kim Bảng lặng lẽ công bố hạng năm.

Chương 151

"Là Thông Thiên!!!" "Trời ạ!

Thánh nhân cũng lên bảng??" "Chúng ta… có phải có thể… nhìn thân thể… Thánh nhân sao??" "Nha!!!" "Nha nha nha!" "Điên rồi!

Điên rồi!" "Đây là thứ chúng ta có thể xem sao?!" "……" Sinh linh Hồng Hoang đều hoàn toàn mất kiểm soát.

Bởi vì tiếp theo, trong hình ảnh sẽ xuất hiện Thông Thiên.

Trong Tam Thiên Tượng Tháp.

"!!" "Cái gì?!!" "Ngô lại thật sự lên bảng?!!" "Làm sao có thể?!" Thông Thiên hoảng loạn.

Y hoàn toàn hoảng loạn.

Mặc dù Thánh tâm tu luyện có ổn định đến mấy, lúc này cũng gần như phá vỡ phòng ngự.

Những hình ảnh trước đó y đều liếc thấy.

Hoàn toàn là không hề giữ lại chút nào, thẳng thắn hiện ra.

Y thân là một vị Thánh nhân, làm sao có thể mất mặt như vậy!

Mặc dù thân hình có tốt đến mấy, y cũng không muốn cho tất cả sinh linh Hồng Hoang xem a!!

Không còn chút riêng tư nào nữa!!

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn: !!

Chuẩn Đề: !!

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn thấy tên Thông Thiên lên bảng, đều lộ ra

vẻ mặt kinh ngạc.

"Thông Thiên đứng thứ năm sao?!" "Thông Thiên vậy mà cũng có thể lên bảng??" "Y là hình nam ư?!" "Xác định y là hình nam ư??" Tiếp Dẫn kiên quyết không tin.

Y không phục!!

Đồng là Thánh nhân, tại sao chỉ có y lên bảng??

"Sư huynh, hình ảnh của Thông Thiên sắp ra rồi." Chuẩn Đề lại có vẻ đang chờ xem kịch hay.

Thân phận Thánh nhân đặt ở đây, căn bản không phù hợp lên loại bảng này.

Lần này, Thông Thiên e rằng không còn mặt mũi nào gặp người nữa.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử mắt trợn tròn.

"Thông Thiên vậy mà cũng lên bảng?

Lại còn xếp thứ năm?!" Thái Thanh Lão Tử tỏ vẻ vô cùng không phục!

Tại sao?!!

Thông Thiên lên được, y cũng lên được!

Đều là Bàn Cổ hóa Tam Thanh, tại sao Thông Thiên lại khác biệt đến vậy?!

Thái Thanh Lão Tử tức giận.

Trường Sinh Điện.

Thần niệm của Lục Phàm vừa vặn thăm dò đến Bát Cảnh Cung.

Sau khi biết được suy nghĩ thực sự của Thái Thanh Lão Tử, Lục

Phàm tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

"Không ngờ, ngươi lại là một Thái Thanh Lão Tử như vậy!" "Bề ngoài nhìn có vẻ ôn hòa từ bi, mang đến cảm giác huyền ảo cao thâm, nhưng nội tâm lại là một 'muộn S', thật mở rộng tầm mắt!" Lục Phàm cười điên cuồng không ngừng.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với việc Thông Thiên lên bảng, càng thêm phần chờ xem kịch vui.

Oa Hoàng Cung.

"Phụt!" Nữ Oa trực tiếp bật cười.

"Thông Thiên vậy mà lại lên bảng??" "Thật cay mắt!" Nữ Oa nhìn thấy hai chữ Thông Thiên, trong đầu đã bắt đầu tưởng tượng.

Không phải vì Thông Thiên không có tư cách lên bảng.

Mà là vì quá quen thuộc rồi!!

Quá quen thuộc, ngược lại cảm thấy cay mắt.

Nữ Oa lúc này, đã cười đến mức hoàn toàn mất hết phong thái, cả người nghiêng đông ngả tây.

Còn trên Kim Ngao Đảo.

Một số đệ tử Tiệt Giáo đều đã từ Tam Thiên Tượng Tháp đi ra.

Khi họ nhìn thấy lần này công bố là sư tôn thân yêu của họ, từng người đều ngây ngốc!!

"Cái gì?!!" "Sư tôn!!" "Là sư tôn!" "Vậy… cái này… xem hay không xem?" Các đệ tử Tiệt Giáo đưa ra câu hỏi từ tận tâm hồn.

Không xem thì quá đáng tiếc!

Hơn nữa đây là hình ảnh do Hồng Mông Kim Bảng công bố.

Nhưng xem thì… không quá tôn trọng sư tôn của họ.

Ngay khi họ đang mắc kẹt trong sự giằng xé, thân ảnh Thông Thiên đã hiện ra.

"!!!" "A!!" Toàn bộ đệ tử Tiệt Giáo đều tự động che mắt lại.

Nhìn sư tôn kính trọng của họ thẳng thắn như vậy, họ tự nhiên thấy ngại.

Gần như cùng lúc, tất cả mọi người đều lặng lẽ nhắm mắt lại.

Thậm chí có người còn trực tiếp quay về bế quan.

Trong Trường Sinh Điện.

Lục Phàm đã cười đến mức suýt sặc.

"Ha ha ha ha ha…" "Khoảnh khắc này, cuối cùng cũng đã đến rồi." "Không ngờ, thân hình sư tôn cũng không tồi nha!" Lục Phàm đơn giản bình luận vài câu, rồi cũng nhanh chóng quay mặt đi.

Hình ảnh này, thật sự quá ma tính, quá ám ảnh.

Một khi đã nhìn, không thể nào gạt ra khỏi đầu.

Dáng vẻ thẳng thắn hiện ra đó, thỉnh thoảng lại bật ra.

Còn Thông Thiên lúc này, đâu còn tâm trí tu luyện nữa.

Y lập tức hóa thành bạch quang, bay về Bích Du Cung, nhanh chóng hạ xuống một đạo cấm chế, rồi bế quan.

Không còn mặt mũi nào gặp người!

Gần đây, y ai cũng không muốn gặp.

Hồng Mông Kim Bảng vẫn tiếp tục.

Hồng Mông Kim Bảng Bảng Hình Nam Xuất Sắc Nhất Hạng 4: Dương Tiễn.

Dương Tiễn: Cháu của Hạo Thiên.

Kim Bảng ban thưởng: Canh Kim Chiến Ngoa.

Canh Kim Chiến Ngoa, phòng ngự lẫn tấn công hợp nhất, chiến lực kinh người.

Trong hình ảnh, thân hình Dương Tiễn cũng được mọi người nhìn rõ ràng.

Trên Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Dương Tiễn?" "Y là hình nam ư?!!" "Trẫm còn chưa lên bảng, y lại lên bảng!!" "Đáng ghét!" "Một thằng nhóc miệng còn hôi sữa, dựa vào cái gì mà là hình nam?!" Hạo Thiên vô cùng không phục.

Y dung mạo đường đường, toàn thân chính khí lẫm liệt.

Thân hình cũng không tệ mà!!

"Thông Thiên còn lên bảng được, Trẫm tại sao không thể lên?" "Bây giờ, ngay cả Dương Tiễn cũng lên bảng rồi!" Hạo Thiên tỏ vẻ rất đau khổ.

Trong mắt y, y cũng là một hình nam chính hiệu được không?!

Hồng Mông Kim Bảng Bảng Hình Nam Xuất Sắc Nhất Hạng 3: Đế Giang.

Đế Giang: Một trong Thập Nhị Tổ Vu.

Kim Bảng ban thưởng: Huyền Linh Kiếm.

Huyền Linh Kiếm, là một bộ công pháp, dùng sức mạnh Nguyên Thần ngưng tụ kiếm khí, có thể chém giết vạn vật sinh linh.

Trong hình ảnh, cả người Đế Giang bùng phát ra sức mạnh hoang dã, cường đại, mang tính công kích cực mạnh.

Ánh mắt y kiên nghị, trầm ổn.

Chỉ cần xuất hiện trong hình ảnh, đã mang lại cảm giác an toàn trực diện.

Bất Chu Sơn.

Đế Giang bình tĩnh ngẩng đầu nhìn, trên mặt không có quá nhiều biểu cảm.

Y vẫn tiếp tục chỉ đạo các đệ tử Vu tộc khác tu luyện.

Vu tộc vừa mới thành lập, mọi thứ đều cần bắt đầu lại từ đầu.

Hiện tại họ không thích hợp quá trương dương ở Hồng Hoang.

Chương 152

Đến khi công bố Đế Giang hạng ba, lúc này các sinh linh Hồng Hoang mới nhận ra, chỉ còn hai người chưa được công bố.

Rất nhanh, mọi người đều vô cùng mong chờ.

"Lần này, không biết có Quy Nhất Đạo Nhân không?" "Trước đó trên Bảng Nam Thần, Quy Nhất Đạo Nhân đã đứng đầu." "Bảng Hình Nam chắc chắn cũng thuộc về Quy Nhất Đạo Nhân!" "Nhưng mà, lần trước Quy Nhất Đạo Nhân không lộ diện, lần này, sẽ không lại không có hình ảnh chứ?" "……" Tất cả sinh linh đều vô cùng mong chờ có thể nhìn thấy thân hình Quy Nhất Đạo Nhân.

Thân hình của người đứng đầu này, rốt cuộc là như thế nào đây??

"Nếu không nhìn thấy dung mạo Quy Nhất Đạo Nhân, nhìn thấy thân hình cũng được mà!" "Đúng vậy đúng vậy… không thể nào không cho chúng ta xem đâu!" "……" Một số sinh linh bàn luận cực kỳ sôi nổi.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm nghe thấy những lời này, suýt nữa thổ huyết.

"Cái gì mà không nhìn thấy dung mạo thì nhìn thân hình!" "Cái đám LSP này!" "Sinh linh Hồng Hoang đều đã phóng túng đến vậy sao?!" Lục Phàm cuối cùng cũng hiểu được cảm giác của Thông Thiên.

Thật sự là có chút ngượng ngùng!

Quan trọng là, đây là cho toàn bộ sinh linh Hồng Hoang xem.

Không còn chút bí ẩn nào nữa.

Ngay trong lúc Lục Phàm đang châm chọc, Hồng Mông Kim Bảng đã công bố hạng hai.

Hồng Mông Kim Bảng Bảng Hình Nam Xuất Sắc Nhất Hạng 2: Đế Tân.

Đế Tân: Ân Thương Trụ Vương.

Kim Bảng ban thưởng: Liệt Kim Xích.

Liệt Kim Xích, đo lường thiên địa, có thể hình thành phòng ngự cực mạnh, biến hóa vô tận lớn nhỏ, phi Thánh nhân không thể phá.

Nội dung vừa công bố!

Trong Vương Cung!

Đế Tân đột nhiên trợn tròn đôi mắt, không dám tin.

Lúc này, y đang thiết triều sớm.

Phía dưới quần thần đang nghị sự quốc gia.

Dương Phàm cũng ở trong đó.

"Cô… lên bảng?" Đế Tân hít một hơi thật sâu.

Lên bảng tự nhiên là chuyện tốt.

Nhưng sau khi lên bảng lại công bố hình ảnh thẳng thắn gặp gỡ kia, thì có vẻ quá thiếu võ đức.

Lúc này kim quang lóe lên, Đế Tân đưa tay chộp vào hư không.

Liệt Kim Xích đã ở trong tay.

"Cô lại đoạt được một vật phẩm ban thưởng của Kim Bảng!" Đế Tân vui mừng khôn xiết.

Y cả người chấn động, chu thân bùng phát ra một luồng khí cơ cực mạnh.

Liệt Kim Xích trong chớp mắt không ngừng biến lớn.

Mười trượng!

Trăm trượng!

Ngàn trượng!

Vạn trượng!

"Oanh!" Sau đó, Liệt Kim Xích nhanh chóng hình thành một bức tường thành phòng ngự, bao phủ xung quanh Ân Triều.

Đồng thời, sóng ánh sáng tự động hợp nhất.

Toàn bộ Ân Thương như bị một vầng phòng ngự hình bát vàng úp ngược lên.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân nhìn thấy cảnh này, mặt cứng đờ.

"Phòng ngự này…" "Phi Thánh nhân không thể phá!!" Như vậy, làm sao phá hoại khí vận Ân Thương đây??

Điều này căn bản không làm được!

Mặt Hồng Quân đen không thể đen hơn nữa.

Lúc này, y thực ra đã mất đi niềm tin vào Phong Thần Lượng Kiếp.

Có ý muốn từ bỏ.

Ban đầu, y thiết kế màn này chính là để phá vỡ Thiên Đạo, từ đó thoát khỏi sự ràng buộc của Thiên Đạo.

Bây giờ thì hết hy vọng rồi!

So với việc thoát khỏi sự ràng buộc của Thiên Đạo, thì vẫn là không nên đắc tội Quy Nhất Đạo Nhân thì hơn.

Cái nào nhẹ cái nào nặng, Hồng Quân tự nhiên có thể phân biệt rõ.

"Nhưng mà, Ngô cũng có thể trao đổi với Quy Nhất Đạo Nhân." Ánh mắt Hồng Quân khẽ động, ý niệm đột nhiên nảy sinh.

Thân hình Hồng Quân đột nhiên động, hư không chấn động dữ dội, chỉ còn lại một tàn ảnh.

Giây tiếp theo, Hồng Quân đã lặng lẽ xuất hiện ở Bích Du Cung.

"……" "Cấm chế?" "Thông Thiên bình thường, tại sao lại thiết lập cấm chế bên ngoài Bích Du Cung?" Hồng Quân lấy làm lạ, sau đó lộ ra vẻ không vui.

"Thông Thiên." Hồng Quân truyền âm, nhẹ nhàng vung tay áo, cấm chế liền bị phá vỡ.

"!!" "Lão sư!?" Thông Thiên hơi ngẩn người, sau đó ra ngoài nghênh đón.

Y không ngờ, Hồng Quân lại đích thân đến Kim Ngao Đảo.

"Không biết lão sư đến Bích Du Cung, có việc gì?" Thông Thiên hỏi.

Nhưng trên mặt y không có biểu cảm cung kính quá mức.

Đối mặt với một người mà y từng kính trọng, nhưng lại muốn hãm hại y, y không trực tiếp quay mặt đi đã là rất tốt rồi.

"Thông Thiên, Ngô biết ngươi đằng sau là Quy Nhất Đạo Nhân." "Ngô quả thực có một lời thỉnh cầu, mong ngươi có thể chuyển lời cho Quy Nhất Đạo Nhân, đến Tử Tiêu Cung đàm luận với Ngô." Hồng Quân biểu cảm trầm tĩnh, không nhanh không chậm nói.

"……" "Lão sư, Ngô quả thực chưa từng gặp chân dung Quy Nhất Đạo Nhân." "Việc này… ta không giúp được." Thông Thiên trả lời thật thà.

Ánh mắt Hồng Quân biến đổi.

Hồng Mông Kim Bảng đều đã công bố rồi!

Thông Thiên lại còn che giấu ư?!!

Nếu chưa từng gặp, thì Quy Nhất Đạo Nhân hà cớ gì lại tốt với Tiệt Giáo đến vậy!

Lại là Tam Thiên Tượng Tháp!

Lại là Thần Mãng!

Thậm chí ngay cả đệ tử do Quy Nhất Đạo Nhân bồi dưỡng, cũng đứng về phía Tiệt Giáo.

Ánh mắt Hồng Quân sắc lạnh, có chút tức giận.

"Thông Thiên, chỉ cần giúp Ngô truyền lời là được." Hồng Quân vứt lại câu nói này, trực tiếp bỏ đi.

Không cho Thông Thiên bất kỳ cơ hội từ chối nào.

"……" "??" Thông Thiên nhất thời không nói nên lời.

Trường Sinh Điện.

Đối với việc Hồng Quân đến, Lục Phàm đã sớm cảm giác được.

"Hồng Quân lão già này, lại muốn giở trò gì nữa đây?" Lục Phàm nhíu mày.

Thân hình y nhảy lên, liền bay về phía Tử Tiêu Cung.

"Hồng Quân lão già, ngươi tìm ta có việc gì?" Lục Phàm che giấu dung mạo, thân hình hư ảo không thực, cực kỳ không chân thật.

"!!" Hồng Quân chấn kinh.

Y vừa nói xong với Thông Thiên, ngay sau đó Quy Nhất Đạo Nhân đã đến.

Thời gian cách nhau ở giữa, không khỏi quá ngắn.

Điều này chỉ có thể nói lên một điểm, Quy Nhất Đạo Nhân quả thực đang ở trên Kim Ngao Đảo.

“Bái kiến Quy Nhất Đạo Nhân.” Hồng Quân thu liễm tâm thần, hơi hành lễ.

“Quy Nhất Đạo Nhân, Ngô quả thực có một lời thỉnh cầu không mời mà đến.” “Còn mong Quy Nhất Đạo Nhân chỉ điểm.” “Đến khi đó, Quy Nhất Đạo Nhân muốn gì, Ngô Hồng Quân đều sẽ đáp ứng.” Hồng Quân biểu hiện vô cùng thành kính.

Lục Phàm chỉ cần động ngón tay liền có thể nghĩ ra.

Y khẽ cười, sau đó nhướng mày hỏi: “Ngươi muốn thoát khỏi Thiên Đạo?

Ta nói không sai chứ?” Hồng Quân đầu tiên ngẩn người, sau đó liên tục gật đầu.

Tư thái này, đâu còn nửa điểm dáng vẻ người phát ngôn của Thiên Đạo nữa.

Gật đầu lia lịa, hoàn toàn như một tên chó săn!

“Ngươi muốn thoát khỏi Thiên Đạo cũng không phải không có cách nào.” Lục Phàm không nhanh không chậm từ từ mở miệng.

Tròng mắt Hồng Quân lập tức trợn tròn.

Quả nhiên!

Chương 153

"Còn thỉnh Quy Nhất Đạo Nhân chỉ điểm!" Hồng Quân đã không kìm nén được sự kích động.

"Muốn thoát khỏi sự ràng buộc của Thiên Đạo thực ra rất đơn giản." "Thay thế Thiên Đạo." Lục Phàm nhẹ nhàng thốt ra.

"Thay thế Thiên Đạo??" Cả người Hồng Quân đều không ổn rồi.

Y nếu có thể thay thế Thiên Đạo, chẳng phải đã sớm thay thế rồi sao?!

Huống hồ, Thiên Đạo đã từng nhận được ban thưởng của Kim Bảng, muốn thay thế nó lại càng khó.

Gần như là không thể!

"Quy Nhất Đạo Nhân… cái này… thay thế Thiên Đạo, tuyệt đối không có khả năng này a!" Hồng Quân vẻ mặt khổ sở.

Cách này, cũng giống như không nói gì vậy.

Ít nhất đối với y là như vậy.

"Đại Đạo quy ẩn, Thiên Đạo mới có thể xuất hiện." "Ngày nay Hồng Hoang, Đại Đạo chỉ kiểm soát một tầng, Thiên Đạo kiểm soát sáu tầng, mà ngươi thân là người phát ngôn của Thiên Đạo kiểm soát hai tầng." "Chỉ cần để tầng Đại Đạo kiểm soát biến thành ba tầng, Đại Đạo hiển hiện, sinh linh Hồng Hoang sẽ có cơ hội thông qua pháp tắc Đại Đạo để thành Thánh." "Sau đó, liền có thể thông qua Nhân Đạo, Địa Đạo để thay thế Thiên Đạo!" Lục Phàm từng chữ từng câu, nói không nhanh không chậm.

Đây thực tế là kế hoạch ban đầu của y.

Đã Hồng Quân muốn nghe, liền từng cái từng cái nói ra.

Lúc này, Hồng Quân nghe xong những điều này cả người đều đang trong trạng thái mơ màng.

Để Đại Đạo hiển hiện??

Lại lập Nhân Đạo!

Thiên Đạo!!

Pháp tắc Đại Đạo thành Thánh??

Mỗi một điều nghe đến, đều đủ để khiến y kinh hồn bạt vía.

Độ khó có thể tưởng tượng được.

Pháp tắc Đại Đạo thành Thánh, khó khăn biết bao!

"Quy Nhất Đạo Nhân… nhưng ngày nay, Ngô đã dung hợp Thiên Đạo, không thể lại thông qua pháp tắc Đại Đạo mà có được lĩnh ngộ nào nữa." Hồng Quân lộ vẻ khó xử.

"Vậy thì triệt để thoát ly Thiên Đạo, chọn lại người phát ngôn của Thiên Đạo." Lục Phàm lại mở miệng bổ sung.

Y cười tươi nhìn về phía Hồng Quân, trong mắt mang theo vài phần ý đồ bất chính.

"Cái này…" Hồng Quân nhất thời nghẹn họng.

Để y từ bỏ ư??

Điều này tuyệt đối không thể!

Một khi thoát ly Thiên Đạo, tu vi của y sẽ lập tức biến thành Thánh nhân, đại khái cũng chỉ có tu vi ngũ trọng thiên mà thôi.

Chẳng phải như vậy thì giống như Thông Thiên Thái Thanh sao?

"Vậy ta cũng đành bó tay, phương pháp ta đều đã nói rồi." Lục Phàm nhún vai.

Sau đó, thân hình liền từ từ tiêu tán.

"Quy Nhất Đạo Nhân!" "Quy Nhất Đạo Nhân…" Hồng Quân hoảng loạn.

Y còn muốn hỏi thêm vài câu, nhưng đã không còn cơ hội.

Trở về Trường Sinh Điện, Lục Phàm lúc này ánh mắt kiên nghị.

Kế hoạch trước đó của y, quả thực cũng nên tiến hành rồi.

Bỗng nhiên, Lục Phàm tâm niệm khẽ động.

Ánh mắt y nhìn về một hướng nào đó, vẻ mặt lộ ra một tia hân hoan.

"Là Đát Kỷ!" "Nàng ấy đã trở về!" Cùng lúc đó, trên Cửu Thiên một trận chấn động dữ dội.

Một thân hình uyển chuyển, anh tư hào mại treo lơ lửng trên Cửu Thiên.

Xung quanh nàng, hư không vô tận chấn động, xé rách từng đạo vết nứt.

Đỉnh đầu mây đen ngưng tụ thành một con hồ ly khổng lồ, giữa đó tử lôi kinh động, lôi long bay vút qua.

Đôi mắt hồ ly của nữ tử, quyến rũ diễm lệ, nhiếp nhân tâm phách.

Dung mạo nàng tinh xảo, giữa lông mày toát lên vẻ anh tư lẫm liệt.

Chu thân phóng thích ra cảm giác sức mạnh cực mạnh.

Khiến người ta chỉ cần nhìn một lần, liền không thể rời mắt.

"Sư tôn, đệ tử đến bái kiến." Đát Kỷ vừa nhìn đã thấy Lục Phàm ở Trường Sinh Điện.

Lúc này, sự xuất hiện đột ngột của Đát Kỷ cũng khiến Hồng

Hoang chấn động.

Mấy vị Thánh nhân cảm nhận được sức mạnh chấn nhiếp cường đại như vậy, đều lần lượt quay đầu nhìn.

"Là Đát Kỷ!" "Con hồ yêu đó??" "Nàng ấy xuất hiện!!" Oa Hoàng Cung.

Ánh mắt Nữ Oa cũng lập tức nhìn tới.

Đặc biệt khi nhìn thấy gương mặt tinh xảo diễm lệ, lại yêu dã anh khí của nàng.

Khí chất như vậy, dù là nam hay nữ trong số các sinh linh Hồng Hoang, cũng không có được khí thế này.

Nàng dường như từ trong sát lục xa xăm bước đến, không mang một chút huyết khí nào.

Chỉ nhìn một lần, liền khó mà quên được.

Lúc này Nữ Oa cũng không khỏi tâm phục khẩu phục!

"Dung mạo khí chất như vậy, xứng đáng đứng đầu!" Nữ Oa lẩm bẩm.

Trong chớp mắt, liền phát hiện thân hình Đát Kỷ đã bay về phía Kim Ngao Đảo.

Một đám Thánh nhân kinh hô.

"Tại sao lại đi Kim Ngao Đảo nữa??" "Trước đó Dương Tiễn bọn họ xuất quan cũng đi Kim Ngao Đảo." "Quy Nhất Đạo Nhân chắc chắn ở Kim Ngao Đảo không sai!" "Bị Thông Thiên lừa rồi!" Các Thánh nhân cùng lúc truy đuổi.

Trường Sinh Điện.

Dáng hình yểu điệu của Đát Kỷ nhanh chóng đáp xuống ngoài

điện.

Mấy vị Thánh nhân cũng lần lượt đến.

Họ một đường theo sau Đát Kỷ đến, không ngờ nơi đầu tiên Đát Kỷ đến, lại là Trường Sinh Điện??

"??" "Lại là nơi này!" "Chẳng lẽ Quy Nhất Đạo Nhân lại ẩn mình trong đó ư?" Tiếp Dẫn đạo nhân nhíu mày, không ngừng nhìn về phía Trường Sinh Điện, muốn khám phá rốt cuộc.

"Cạch ~" Lúc này, Lục Phàm đẩy cửa ra, từ bên trong bước ra.

Đát Kỷ đã sớm tâm ý tương thông, nhanh chóng nói: "Lục Phàm đạo hữu, Ngô vâng mệnh sư phụ, đến bái kiến." Lục Phàm gật đầu.

Mấy vị Thánh nhân có mặt đều kinh ngạc đến ngây người!

Khí thế Đát Kỷ toàn thân phát ra, không hề thua kém Hồng Quân.

Một cường giả thực lực như vậy, lại đối với Chuẩn Thánh Lục Phàm cung kính đến thế ư?

Đây là chuyện gì vậy??

"Lục Phàm, ngươi làm sao lại quen biết Đát Kỷ… đạo hữu?" Tiếp Dẫn đạo nhân tiến lên, biểu cảm trên mặt rõ ràng mang theo một tia kinh ngạc.

Nhưng ngại Đát Kỷ ở đây, ngữ khí liền thu liễm rất nhiều.

"Lục Phàm!

Trường Sinh Điện của ngươi rốt cuộc giấu giếm bí mật gì?!" "Nói!" "Quy Nhất Đạo Nhân có phải đang ở Trường Sinh Điện của ngươi không?" Chuẩn Đề tính tình nóng nảy trực tiếp xông lên hỏi.

Họ quá muốn biết Quy Nhất Đạo Nhân có phải đang ẩn mình trong Trường Sinh Điện không.

Chưa đợi Lục Phàm trả lời.

Đát Kỷ quay người lại, ánh mắt lập tức như sát tinh quét về phía Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

"Dám bất kính với đạo hữu!" Đát Kỷ lạnh lùng quát một tiếng.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lập tức sợ đến mức không dám thở mạnh.

Quá đáng sợ rồi!!

"Đát Kỷ đạo hữu, mời vào đi!" Lục Phàm không có quá nhiều biểu cảm.

Lúc này, Thái Thanh Lão Tử mặt tươi cười, nói: "Lục Phàm, tại sao không mời Ngô cùng các Thánh nhân khác cùng đi vào?" "Cũng để chúng ta xem xem, trong Trường Sinh Điện của ngươi, rốt cuộc giấu giếm cái gì?" Một đám Thánh nhân không dám bất kính với Lục Phàm nữa, đều cung cung kính kính.

"Cút!" Đát Kỷ lại quát lên một tiếng.

Toàn thân nàng bùng phát ra uy thế đáng sợ.

Đồng thời, nhanh chóng hạ xuống một đạo cấm chế tại Trường Sinh Điện.

Sau đó, liền đi theo Lục Phàm vào Trường Sinh Điện.

"Bành!" Cửa điện đóng chặt.

Mấy vị Thánh nhân lại một lần nữa ăn 'cửa đóng'.

Mọi người đều nhìn nhau.

Cuối cùng mấy người đành quay về Bích Du Cung.

"Thông Thiên, Lục Phàm là đệ tử Tiệt Giáo của ngươi, ngươi có biết, Quy Nhất Đạo Nhân và Lục Phàm rốt cuộc có quan hệ gì không?" Tiếp Dẫn đạo nhân nhíu mày, bắt đầu không ngừng suy nghĩ.

Chương 154

Thông Thiên sao lại không có nghi vấn.

Dựa theo những gì Hồng Mông Kim Bảng công bố, Lục Phàm không phải là đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân.

Bởi vì y không lên bảng!!

Hơn nữa, tu vi và thiên phú của Lục Phàm đều quá bình thường.

Lại thêm, đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân đều vô cùng cung kính với Lục Phàm.

Nếu chỉ là đạo hữu bình thường, cũng không đến mức như vậy.

Ánh mắt họ nhìn Lục Phàm, rõ ràng là kính trọng, không dám tạo thứ.

Điểm này, làm sao có thể lừa dối Thánh nhân được?!!

"Cái này… Lục Phàm và Quy Nhất Đạo Nhân quả thực có liên hệ, còn về liên hệ gì, Ngô thực sự không biết được." "Thằng nhóc này, ngay cả ta cũng không nói a!" Thông Thiên lắc đầu, vẻ mặt bất đắc dĩ.

"Lục Phàm này… chẳng lẽ là con của Quy Nhất Đạo Nhân?" Chuẩn Đề đột nhiên nghĩ đến điều gì, trực tiếp mở miệng.

"Cái gì?!" "Con của Quy Nhất Đạo Nhân?!" Nữ Oa bên cạnh trợn tròn đôi mắt đẹp, không dám tin.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, cách nói này dường như cũng rất có lý.

Nếu không, Quy Nhất Đạo Nhân không có lý do gì phải bảo vệ Tiệt Giáo!

Càng không có lý do gì để Dương Tiễn, Đát Kỷ bọn họ kính trọng Lục Phàm đến vậy.

Nghĩ như vậy, mọi điều đều thông suốt.

Thông Thiên bên cạnh càng kinh hồn bạt vía.

"Lục Phàm thật sự là con của Quy Nhất Đạo Nhân?" "Vậy tại sao tu vi huyết mạch của y lại bình thường?" Thông Thiên có chút khó hiểu.

Điều này quá không hợp lẽ thường.

"Lục Phàm là Nhân tộc, Quy Nhất Đạo Nhân chắc chắn đã kết hợp với nữ tử Nhân tộc, cho nên căn nguyên của Lục Phàm liền theo Nhân tộc." Nữ Oa đột nhiên nghĩ đến điểm này.

Lúc này, mọi nghi vấn đều được giải đáp.

Các vị Thánh nhân đều cảm thấy suy đoán này vô cùng hợp lý.

Không có bất kỳ sai sót nào!!

Chỉ là… sau một hồi suy đoán này, mấy vị Thánh nhân đều rơi vào trầm mặc hồi lâu… Con của Quy Nhất Đạo Nhân!!

Đây là khái niệm gì??

Lúc này nội tâm Thông Thiên vô cùng hoảng sợ, bắt đầu suy nghĩ xem với tư cách là sư tôn, rốt cuộc mình có điều gì làm không tốt!

Còn Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người, càng thêm run rẩy.

Ngày thường, họ nói chuyện với Lục Phàm, đều là các loại bất kính.

Bây giờ nghĩ lại… thật sự là đáng sợ!

"Vậy Ngô và các ngươi xin cáo từ trước." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đều lần lượt đứng dậy.

Nữ Oa cũng nhanh chóng rời đi.

Trường Sinh Điện.

“Sư tôn, đệ tử trấn thủ Hỗn Độn trở về.” “Tiếp theo chỉ chờ sư tôn phân phó.” Đát Kỷ riêng tư đối mặt với Lục Phàm, trên mặt lộ ra nụ cười ngọt ngào như hoa đào.

Giọng nói càng thêm mềm mại, khiến người nghe lòng lâng lâng.

“Tiếp theo, nên để Tiểu Long Nữ đi trấn thủ Hỗn Độn.” “Còn ngươi thì…” Lục Phàm nghĩ một chút, dường như cũng không có việc gì có thể sắp xếp.

“Sư tôn…” Đát Kỷ lập tức đến gần Lục Phàm, kéo vạt áo y, làm nũng nói.

“Sư tôn, cứ để Đát Kỷ ở lại chăm sóc người đi?” “Cầu xin người!

Sư tôn!” Đát Kỷ kéo vạt áo Lục Phàm, đôi mắt hồ ly cười tinh nghịch đáng yêu.

Lục Phàm khẽ dừng lại, thần sắc thản nhiên nói: “Cũng được.” “Ngươi cứ ở lại Trường Sinh Điện của ta, giúp ta chăm sóc hoa trong vườn.” Lục Phàm phân phó.

“Tạ ơn sư tôn.” Nụ cười của Đát Kỷ càng thêm rạng rỡ.

Còn ở Đông Hải.

Tiểu Long Nữ cũng lập tức nhận được mệnh lệnh.

Sau khi biết Đát Kỷ đã từ Hỗn Độn trở ra, liền nhanh chóng bay về phía Hỗn Độn.

Hồng Mông Kim Bảng đã yên tĩnh hồi lâu lại lần nữa phát ra chấn động.

“Ông!” Một tiếng vang như sấm sét nổ lên.

“Hồng Mông Kim Bảng lại sắp công bố rồi!” “Lần này sẽ là bảng xếp hạng gì đây??” “Trước đó đã có Bảng Hình Nam Xuất Sắc Nhất, lần này chắc đến nữ thần rồi chứ?” “Không phải chứ… vậy có phải

cũng phải thẳng thắn gặp gỡ không?" "……" Một đám sinh linh Hồng Hoang đều sôi trào.

Lần này, liệu có bùng nổ hơn nữa không.

Nếu thật sự như vậy, thì thật sự không nên bỏ lỡ chút nào.

Cùng với từng đạo kim quang lóe lên, Hồng Mông Kim Bảng sắp công bố nội dung.

Hồng Mông Kim Bảng lần này công bố, Bảng Xấu Khóc!

Bảng xếp hạng lần này, chỉ thu thập mười người đứng đầu, những ai dung mạo bất đoan, phẩm tính bất chính, thể hình không tốt, đều sẽ lên bảng.

Bảng này thu thập các cường giả Đại La trở lên.

Những người lên bảng lần này, cũng có phần thưởng từ Kim Bảng.

Nội dung vừa công bố, các sinh linh Hồng Hoang đều ngớ người.

Cái tên bảng này vừa nghe, đã không phải là chuyện tốt lành gì.

Xấu Khóc?

Vậy phải xấu đến mức nào, trực tiếp bị xấu đến phát khóc ư??

Tuyệt đối không thể lên bảng a!

Một đám cường giả Đại La đều điên cuồng cầu nguyện.

Lên bảng này, thì thật là mất mặt chết người!

Sau này đừng hòng tiếp tục sống ở Hồng Hoang nữa.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vẻ mặt không nói nên lời.

"???" "Bảng Xấu Khóc?" "Hồng Mông Kim Bảng tại sao lại đột

nhiên công bố bảng xếp hạng như vậy?" "Chẳng lẽ là làm ví dụ sao?

Bài học phản diện?" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tỏ vẻ không mấy hiểu.

Hai người đều lắc đầu, đối với bảng xếp hạng này chỉ mang tâm trạng xem kịch vui.

Xem xem ai xui xẻo đến vậy, sẽ lên bảng này.

Bát Cảnh Cung.

"??" "Bảng Xấu Khóc?" "Ngô dung mạo đoan chính, phẩm tính tự nhận là trung chính, thể hình cũng không có gì không ổn, chắc sẽ không lên bảng." Thái Thanh Lão Tử đã bị Hồng Mông Kim Bảng làm mất tự tin rồi.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lặng lẽ liếc nhìn Bảng Xấu Khóc, cũng thực sự bị choáng.

"Xấu Khóc?" "Sinh linh Hồng Hoang này, e rằng cũng chỉ có những kẻ 'thấp thân noãn hóa chi bối' kia mới có cơ hội lên bảng này." Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng lướt qua một tia khinh thường.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa nhìn thấy bảng này, thật sự có chút dở khóc dở cười.

Nàng đã sớm cảm thấy đồng tình cho những người sẽ lên bảng.

Cùng lúc đó, Hồng Mông Kim Bảng chính thức bắt đầu công bố.

Hồng Mông Kim Bảng Bảng Xấu Khóc Hạng 10: Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Nhiên Đăng Đạo Nhân: Xiển Giáo Phó Giáo Chủ.

Bình giá: Thể hình bất đoan chiếm 30% lý do lên bảng; Phẩm tính

bất đoan chiếm 50% lý do lên bảng; Dung mạo bất đoan chiếm 20% lý do lên bảng.

Kim Bảng ban thưởng: Mỹ Nhan Thủy.

Mỹ Nhan Thủy, uống một giọt liền có thể khiến dung mạo trở nên xinh đẹp, dùng để ngâm mình có thể tẩy rửa xương cốt, chỉnh sửa thể hình.

Nội dung công bố, tất cả mọi người đều tận mắt nhìn thấy dáng vẻ của Nhiên Đăng Đạo Nhân trong hình ảnh.

Hình ảnh lần này không phải do Hồng Mông Kim Bảng tự động hiện ra.

Mà là thông qua pháp lực, trực tiếp chiếu mọi cử chỉ hành động của Nhiên Đăng Đạo Nhân lúc này vào trong hình ảnh.

"!!!" Trong đạo trường của Nhiên Đăng, nhìn thấy biểu cảm kinh ngạc của chính mình lúc này, y lập tức mặt trầm xuống.

"Cái này…" "Ta…" Nhiên Đăng nhìn thấy biểu cảm, động tác, thần thái của chính mình, đều bị toàn bộ hiện ra.

Nhất thời hai tay hai chân đều kinh ngạc không biết phải làm sao.

Càng sốt ruột, hành động lại càng khiến người ta buồn cười.

Nhiên Đăng gầy trơ xương, thân hình tiều tụy, hai má hóp vào.

Mặt vàng như khô, không có chút khí sắc nào.

Trông không có nửa điểm sinh khí.

Chương 155

Căn bản không giống người tu luyện, mà giống người khô héo.

Lại phối hợp với biểu cảm hài hước của Nhiên Đăng lúc này, thật sự khiến người ta "xấu khóc".

Cuối cùng, Nhiên Đăng như cam chịu số phận, lặng lẽ nhắm mắt lại.

Lúc này, hàng tỷ tỷ sinh linh Hồng Hoang đều rõ ràng nhìn thấy toàn bộ quá trình vừa rồi của Nhiên Đăng, không kìm được mà cười phá lên.

Kim Ngao Đảo.

Một số đệ tử Tiệt Giáo đều cười phá lên.

"Nhiên Đăng…" "Ha ha ha ha ha…" "Lần này Hồng Mông Kim Bảng càng ác hơn, trực tiếp chiếu hình ảnh thực tế, không có chỗ nào để trốn." "Đủ ác!!" Cũng có một số đệ tử Tiệt Giáo chú ý tới.

Hiện tại Nhiên Đăng đã bước vào cường giả Đại La.

Chắc là Nguyên Thủy Thiên Tôn đã làm gì đó.

Một số đệ tử Tiệt Giáo cũng bắt đầu lo lắng.

"Nếu Ngô lên bảng, chẳng phải cũng sẽ bị chiếu hình ảnh trực tiếp sao??" "Vậy thì quá quẫn bách!" "……" Một số đệ tử Tiệt Giáo âm thầm lo lắng.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng thật sự không nhịn được.

Hành vi cử chỉ của họ thường không hề phù phiếm như vậy.

Trừ khi thật sự không thể nhịn được.

“Không ngờ, lần này Hồng Mông Kim Bảng lại sử dụng pháp lực, cưỡng chế chiếu hình ảnh.” “Như vậy, ngay cả pháp lực có cao đến mấy, muốn thiết lập cấm chế, cũng sẽ bị Hồng Mông Kim Bảng phá vỡ, không có chỗ nào để trốn.” “Còn về phần thưởng Kim Bảng này, đơn giản chính là một loại sỉ nhục khác.” Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nén cười.

Hồng Hoang cũng vì Nhiên Đăng, rơi vào không khí vui vẻ tạm thời.

Hóa ra cái “xấu khóc” này không phải là xấu đến mức khiến người ta bi thương muốn khóc.

Mà là xấu đến mức khiến người ta bật cười, cười đến chảy nước mắt.

Ngay sau đó, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố người tiếp theo.

Tất cả sinh linh đều vô cùng mong đợi.

Kẻ xui xẻo tiếp theo sẽ là ai?

Hồng Mông Kim Bảng Bảng Xấu Khóc Hạng 9: Xích Cước Đại Tiên.

Xích Cước Đại Tiên: Tán tiên, được thu nhận vào Thiên Đình.

Bình giá: Thể hình bất đoan chiếm 40% lý do lên bảng; Phẩm tính bất đoan chiếm 20% lý do lên bảng; Dung mạo bất đoan chiếm 40% lý do lên bảng.

Kim Bảng ban thưởng: Mỹ Nhan Thủy.

Mỹ Nhan Thủy… Trong hình ảnh, dáng vẻ của Xích Cước Đại Tiên xuất hiện.

Lúc này, Xích Cước Đại Tiên đang ngồi bên Thiên Trì, đôi bàn chân khổng lồ vô cùng ngâm trong Thiên Trì.

"!!" Xích Cước Đại Tiên liếc mắt một cái, liền nhìn thấy mình lên bảng.

Còn hình ảnh đôi chân y ngâm trong Thiên Trì cũng bị toàn bộ hiện ra.

"Không hay rồi!" Xích Cước Đại Tiên lo lắng vội vàng chạy.

Nhưng hình ảnh lại theo sát.

Tất cả sinh linh đều tận mắt nhìn thấy Xích Cước Đại Tiên uốn éo chạy trốn như thế nào.

Đôi bàn chân to lớn kia càng khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên Dao Trì chấn nộ.

"Xích Cước Đại Tiên này to gan thật!" "Dám dùng nước suối Thiên Trì ngâm chân!" Dao Trì tức đến không nhẹ.

Nước suối Thiên Trì này là linh thủy thuần khiết đến mức nào, có thể nói là một phiên bản tam quang thần thủy cấp thấp.

Lại bị Xích Cước Đại Tiên làm ô uế như vậy!

Thật đáng ghét!

Các sinh linh Hồng Hoang đều cười phá lên, cười nghiêng ngả.

"Thì ra đây chính là Xích Cước Đại Tiên, hôm nay có phúc được nhìn thấy một lần." "Xích Cước Đại Tiên này lại được lên Thiên Đình sao??

Cam tâm làm việc cho Hạo Thiên ư?" "……" Tất cả mọi người đều nghị luận sôi nổi.

Mà Hồng Mông Kim Bảng còn chưa đủ gây rối, tiếp tục bắt đầu công bố kẻ xui xẻo tiếp theo.

Hồng Mông Kim Bảng Bảng Xấu Khóc Hạng 8: Từ Hàng Đạo Nhân.

Từ Hàng Đạo Nhân: Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên, hiện đã nhập Tây Phương Giáo.

Bình giá: Thể hình bất đoan chiếm 10% lý do lên bảng; Phẩm tính bất đoan chiếm 60% lý do lên bảng; Dung mạo bất đoan chiếm 30% lý do lên bảng.

Kim Bảng ban thưởng: Mỹ Nhan Thủy.

Mỹ Nhan Thủy: … Trên cuộn vàng kim, lập tức xuất hiện dáng vẻ của Từ Hàng lúc này.

Y đang ngồi đoan trang trên một tấm bồ đoàn kim quang lấp lánh, bỏ đi đạo bào, mặc một mảnh vải vàng to lớn.

Trên đầu không còn một sợi tóc nào, chỉ còn lại cái đầu trọc lốc.

Hơn nữa thần tình y ngây dại, trông ngốc nghếch.

"Không ngờ, Từ Hàng đạo nhân sau khi trốn sang Tây Phương, lại biến thành cái dạng này??" "Thật khiến người ta thở dài!" "Không thể tin nổi!" "Chẳng phải nói Từ Hàng đạo nhân là đại lão giả gái sao?" "……" Hàng tỷ tỷ sinh linh đều sôi trào.

Côn Luân Sơn.

Một số đệ tử Xiển Giáo nhìn thấy dáng vẻ hiện tại của Từ Hàng, đều trợn tròn mắt không dám tin.

"Cái này…" "Đây là Từ Hàng ư?" "Thật hay giả?!" Đặc biệt là Quảng Thành Tử, dứt khoát nhắm mắt lại, cái này thật sự không thể nhìn nổi.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy Từ Hàng, suýt chút nữa không phun ra một ngụm máu.

"Nghiệt đồ này!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi.

Hình ảnh Từ Hàng hiện ra lúc này, chính là trực tiếp vả mặt y.

Bây giờ, tất cả sinh linh đều biết, Từ Hàng phản bội Xiển Giáo, đi Tây Phương!

Nguyên Thủy Thiên Tôn làm sao có thể dung thứ!!

Y thế tất phải chém giết nghiệt đồ này!

Mới có thể giải hận trong lòng!

Lúc này, ngay cả Nguyên Thủy chính mình cũng không nhận ra.

Xung quanh y đã bao phủ sát khí.

Tây Phương.

Từ Hàng ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy mình lên bảng.

Trong lòng y đã là 'nhật cẩu' rồi!

Nhưng cảm xúc chỉ có thể kìm nén trong lòng, vạn vạn lần không thể để lộ ra.

Y dứt khoát cũng giống như Nhiên Đăng, trực tiếp nhắm mắt lại, chọn không nhìn.

So với những đệ tử Xiển Giáo khác bị công bố bỏ giáo, Từ Hàng là người duy nhất thực sự bái nhập Tây Phương.

Cũng coi như là phản bội Xiển Giáo theo đúng nghĩa.

Còn về Văn Thù, Phổ Hiền, Nhiên Đăng, họ đều vẫn còn ở Xiển Giáo.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người cảm nhận được sự chế nhạo của sinh linh Hồng Hoang đối với Từ Hàng, vẻ mặt vô cùng khó coi.

Dù thế nào, Từ Hàng cũng đã là đệ tử Tây Phương Giáo.

Những sinh linh này lại dám bôi nhọ!

Rõ ràng là không nể mặt hai vị Thánh Tây Phương của họ.

"Đáng ghét!" "Dám chê cười đệ tử Tây Phương của Ngô!" Biểu cảm trên mặt Tiếp Dẫn đạo nhân thật sự không thể che giấu được.

Y gầm lên một tiếng giận dữ.

Chu thân phóng thích ra uy áp ngập trời, trong khoảnh khắc tấn công nửa Hồng Hoang sinh linh.

Hàng tỷ tỷ sinh linh dưới uy áp Thánh nhân này, đều quỳ rạp trên đất, biểu cảm đau đớn.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm lắc đầu, không khỏi tặc lưỡi.

Không ngờ Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người lại có độ lượng nhỏ đến vậy.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục.

Chờ đến khi bảng xếp hạng mới được công bố, Tiếp Dẫn mới thu hồi uy áp.

Lần này, mọi người đều vẻ mặt khổ sở.

Ấn tượng về hai vị Thánh Tây Phương Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lại càng tệ hơn.

Chương 156

Hồng Mông Kim Bảng Bảng Xấu Khóc Hạng 7: Thân Công Báo.

Thân Công Báo: Đệ tử Xiển Giáo.

Bình giá: Thể hình bất đoan chiếm 20% lý do lên bảng; Phẩm tính bất đoan chiếm 50% lý do lên bảng; Dung mạo bất đoan chiếm 30% lý do lên bảng.

Kim Bảng ban thưởng: Mỹ Nhan Thủy.

Mỹ Nhan Thủy: … Cùng với việc công bố hạng bảy, mọi người đều phát hiện một quy luật.

"Phần thưởng Kim Bảng lần này, vậy mà đều là Mỹ Nhan Thủy!" "Mỹ Nhan Thủy có thể khiến người ta trở nên xinh đẹp, lại còn có thể chỉnh sửa thể hình, ta cũng muốn có." "Mỹ Nhan Thủy này đối với những người lên bảng đó, e rằng cũng không có tác dụng quá lớn." "……" Một số sinh linh đều bắt đầu nói đùa.

Kim Ngao Đảo.

"Thân Công Báo?" "Đây là đệ tử Xiển Giáo." "Nghe nói Nhị sư bá đã thu một nhân tộc hậu thiên là Khương Tử Nha, lại còn thu một yêu tộc là Thân Công Báo, hóa ra là thật." "Nhị sư bá xưa nay khinh thường nhất chính là hai tộc này." "Một kẻ yếu đuối, một kẻ mang lông đội sừng, Nhị sư bá làm sao lại thu họ làm đệ tử?" "Đây chẳng phải đang tự vả mặt mình sao?" Một đám đệ tử Tiệt Giáo đều tỏ vẻ rất khó hiểu.

Dựa theo tính cách của Nguyên Thủy Thiên Tôn, là vạn vạn lần sẽ không thỏa hiệp.

"Đúng rồi!" "Trước đó Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo bị chém

giết, có lẽ là Nhị sư bá không chiêu mộ được đệ tử, mới bất đắc dĩ thu nhận họ." "Như vậy, liền giải thích được rồi." "……" Các đệ tử Tiệt Giáo đều gật đầu.

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng rất kinh ngạc.

"Thân Công Báo?" "Đệ tử Yêu tộc?" Thông Thiên đối với tính tình của Nguyên Thủy Thiên Tôn là hiểu rõ nhất.

Khả năng y thu nhận một đệ tử Yêu tộc, gần như là không có.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hiển nhiên có chút mệt mỏi.

Mặt y tiều tụy, sắc mặt vàng vọt, thân hình càng ngày càng gầy gò.

"Thân Công Báo vậy mà cũng lên bảng?" Nguyên Thủy Thiên Tôn giọng điệu yếu ớt.

Đệ tử Xiển Giáo này hết lần này đến lần khác lên bảng.

Lại còn lên bảng đều không phải là bảng tốt đẹp gì.

Không phải bị người ta chê trách thì cũng bị người ta khinh thường, rồi lại bị chê cười.

Hiện nay Xiển Giáo, đơn giản đã trở thành trò cười khiến người ta bàn tán xôn xao trong Hồng Hoang!

Tâm tính Nguyên Thủy Thiên Tôn cực kỳ kiêu ngạo, làm sao có thể chịu đựng những điều này??

"Ai…" Nguyên Thủy Thiên Tôn từ từ thở dài một hơi.

Sự kiêu ngạo của y đang dần dần bị mài mòn.

Nếu trước đây y còn phản kháng, thì bây giờ, ý chí phản kháng của y đang dần dần tiêu tan.

Côn Luân Sơn.

Trong đạo trường của Thân Công Báo.

"Đáng ghét!" "Ngô xấu sao?!!" "Ngô xấu ở đâu!" "Thân hình, dung mạo của Ngô, dù không phải thượng đẳng thì cũng là trung đẳng!

Dựa vào cái gì mà Ngô phải lên bảng?!" Thân Công Báo trên mặt bùng lên cơn giận ngùn ngụt, hướng về Hồng Mông Kim Bảng liền chất vấn.

Mà Hồng Mông Kim Bảng cũng hoàn toàn chiếu ra dáng vẻ tức giận đến hỏng bét của Thân Công Báo.

Cách làm như vậy, càng khiến Thân Công Báo chịu sỉ nhục cực lớn.

"Ngươi cái Hồng Mông Kim Bảng này!

Đơn giản là sắp xếp lung tung!" "Ngô không phục!" "Sắp xếp lung tung!

Phui!" "Ngô Thân Công Báo thề không tin cái bảng xếp hạng gì của ngươi!" Thân Công Báo mắng sảng khoái.

Y mới không muốn giống như những tồn tại đã lên bảng trước đó, hoặc là trốn, hoặc là im lặng không nói.

Y chính là muốn cứng rắn đối đầu!

Tóm lại y muốn thể hiện khí thế của bản thân, mới không đến mức bị sinh linh Hồng Hoang chê cười.

Mà Thân Công Báo quả thực đã làm như vậy!

Và quả thực đã làm được!

Hàng tỷ tỷ sinh linh nhìn Thân Công Báo trong hình ảnh không cam lòng, không phục, không ngừng "phun ra" (chất vấn), đều ngây người.

“Cái này… Thân Công Báo bị điên rồi sao?” “Lại dám đối đầu với Hồng Mông Kim Bảng?” “……” Một số sinh linh hai mắt bắt đầu toát ra từng tia sợ hãi.

Đặc biệt khi nhìn thấy xung quanh Hồng Mông Kim Bảng khổng lồ đều bắt đầu lờ mờ hiện ra mấy đoạn lôi đình màu tím.

Những tia lôi đình này rất mảnh, mảnh như roi sắt.

Một sợi dài, theo hư không, trực tiếp roi quất về phía Thân Công Báo.

“Cát sát!” “Cát sát!” “……” Sấm sét vang dội.

Thân Công Báo như đang bị một sợi roi sắt mang theo tia chớp không ngừng đánh đập.

Một roi da thịt vỡ toác, máu tươi chảy ra.

Một roi đánh trả về nguyên hình.

Lại một roi, tu vi không ngừng rơi rụng.

Từng lần roi quất này, đồng bộ vào hình ảnh, được tất cả sinh linh nhìn thấy rõ ràng.

Mọi người đều hít một hơi khí lạnh.

“!!!” “Hồng Mông Kim Bảng ra tay sao??” “Thân Công Báo dám chất vấn bảng xếp hạng của Hồng Mông Kim Bảng, bị giáo huấn thật thảm quá!” “Hay thật, trực tiếp bị đánh về nguyên hình rồi!” “……” Tất cả mọi người lúc này cảm nhận được uy thế của Hồng Mông Kim Bảng, càng thêm tin phục.

Mà lần này, các đệ tử Xiển Giáo cũng đều càng cẩn thận hơn.

Rất nhanh, hình ảnh dừng lại.

Bảng xếp hạng mới sắp được công bố.

Hồng Mông Kim Bảng Bảng Xấu Khóc Hạng 6: Minh Hà Lão Tổ.

Minh Hà Lão Tổ: Tiên Thiên Đại Năng, sinh ra từ Minh Hà, sáng lập tộc A Tu La.

Bình giá: Thể hình bất đoan chiếm 30% lý do lên bảng; Dung mạo bất đoan chiếm 60% lý do lên bảng; Phẩm tính bất đoan chiếm 10% lý do lên bảng.

Kim Bảng ban thưởng: Mỹ Nhan Thủy.

Mỹ Nhan Thủy: … Hình ảnh lập tức chuyển vào U Minh Huyết Hải.

Từng mảnh huyết vụ bốc hơi, trong đó xuyên qua vô tận sát khí.

Gần như trong vòng trăm mét không thể nhìn rõ đường phía trước.

Trong huyết hải nổi lên những bong bóng nhớp nháp, nhìn thấy là đã khiến người ta như thân lâm cảnh thật.

Có thể tưởng tượng, khí tức huyết tinh bên trong đây nồng liệt đến mức nào.

Mà thân hình khổng lồ của Minh Hà Lão Tổ liền đứng trên huyết hải.

Đôi mắt y đột nhiên trợn tròn, dường như không tin mình có thể lên bảng.

“Ngô vậy mà lại lên Bảng Xấu Khóc?” “Ngô rất xấu sao?!!” Minh Hà Lão Tổ hiển nhiên là không thể chấp nhận được.

Y lập tức cúi đầu, đối diện với huyết hải bắt đầu quan sát ảnh phản chiếu.

Trên mặt xương cốt nhô cao, hai mắt hóp sâu, sống mũi dựng đứng.

Hình thành một tỷ lệ khuôn mặt cực kỳ không hài hòa.

Mọi người nhìn thấy dung mạo này của y, đều không dám nịnh hót.

So với những người trước đó, cái này mới là xấu thật a!!

Thực ra thể hình còn tạm chấp nhận được.

Chính là cái dung mạo này… Tất cả mọi người đều như đeo lên mặt nạ đau khổ.

Những người từng gặp và chưa từng gặp Minh Hà Lão Tổ đều trầm mặc… Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề khi nhìn thấy hình tượng tôn vinh của Minh Hà Lão Tổ bị phóng đại vô số lần, cơ bắp trên mặt cũng giật giật.

Trên cuộn kim sắc khổng lồ, khuôn mặt Minh Hà Lão Tổ càng hiện lên quỷ dị, biến dạng.

"Khi hóa hình, sao không thấy Minh Hà Lão Tổ xấu xí?" "Nay nhìn kỹ, thực sự không đành lòng nhìn thẳng a!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhíu mày, tỉ mỉ nhìn Minh Hà Lão Tổ trong hình.

Lúc này Minh Hà Lão Tổ, có thể nói là một chút cáu kỉnh cũng không có.

Y đang lặp đi lặp lại ngắm nghía tướng mạo của mình trong Huyết Hải.

Thỉnh thoảng dùng tay vuốt ve.

Dáng vẻ đó thực sự ngớ ngẩn và hài hước.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử trên mặt cũng đầy vẻ chán ghét.

Cũng là Tiên Thiên Đại Năng hóa hình, sao khác biệt lại lớn đến

vậy??

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng bị khuôn mặt Minh Hà Lão Tổ phóng đại dọa sợ.

Thông Thiên càng lắc đầu, không đành lòng nhìn tiếp.

Quá tàn nhẫn!!

Chương 157

Quan trọng là, Minh Hà Lão Tổ bản thân căn bản không hề ý thức được.

Y cho rằng tướng mạo của mình, rất tự nhiên.

Đây cũng là lý do y vẫn luôn ngắm nghía tướng mạo của mình.

"Chỗ nào xấu?" "Không xấu a……" "Ngô hỏi ngươi, ngô xấu sao?!" Minh Hà Lão Tổ trực tiếp thò tay, vớt một A Tu La đệ tử lên từ Huyết Hải.

Vị A Tu La đệ tử kia tướng mạo càng kinh khủng quái dị.

Xương cốt lồi ra tạo thành gai nhọn, trán biến dạng, gò má biến dạng, nhìn thế nào cũng thấy khó chịu.

Nhưng trong mắt vị A Tu La đệ tử này, tướng mạo Minh Hà tự nhiên là không có vấn đề gì.

"Khởi bẩm lão gia, không xấu." A Tu La đệ tử trả lời vô cùng thành kính.

Minh Hà Lão Tổ càng khó hiểu.

Không xấu vậy tại sao lại lên bảng??

Nhưng y tuyệt đối không dám chất vấn Hồng Mông Kim Bảng, chỉ có thể mặt đầy uất ức.

Theo sau hình ảnh Minh Hà Lão Tổ biến mất, bảng xếp hạng mới cũng sắp hiện ra. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Xấu Hùng Hạng Năm: Thái Thanh Lão Tử】 【Thái Thanh Lão Tử: Thủ lĩnh Tam Thanh, Thánh Nhân】 【Đánh giá: Thể hình bất đoan chiếm 10% lý do lên bảng; Phẩm tính bất đoan chiếm 60% lý do lên bảng; Tướng mạo

bất đoan chiếm 30% lý do lên bảng】【Kim Bảng ban thưởng: Mỹ Nhan Thủy.

Mỹ Nhan Thủy:……】Bát Cảnh Cung.

"!!!" "Khốn kiếp!" Thái Thanh Lão Tử không nhịn được, trực tiếp chửi thề.

Y nằm mơ cũng không ngờ, mình lại có thể lên bảng!!

Hơn nữa còn xếp trước cả Minh Hà Lão Tổ vừa nãy.

Tôn dung của Minh Hà Lão Tổ kia, làm sao so với y được??

"Ngô… ta…" Thái Thanh Lão Tử nghẹn lời.

Y thực sự không hiểu, Hồng Mông Kim Bảng này xếp hạng bằng cách nào.

Vô luận tướng mạo hay thể hình, y chỗ nào chẳng hơn Minh Hà Lão Tổ?!!

Thái Thanh Lão Tử lại lần nữa nhìn kỹ, muốn tìm ra chút manh mối.

Không nhìn thì không biết, nhìn rồi thì giật mình!

"Khốn kiếp!!" "Thắng ở chỗ phẩm tính bất đoan này!" Thái Thanh Lão Tử chiếm đến 60%.

Mà phẩm tính bất đoan của Minh Hà chỉ chiếm 10%. 60 và 10!!!

Khác biệt không phải quá lớn sao!

Thái Thanh Lão Tử ôm chặt tim, đột nhiên cảm thấy tim co rút từng trận.

"Phẩm tính??" "Ngô thân là Thánh Nhân, phẩm tính chẳng lẽ còn không bằng một Minh Hà?" "Minh Hà năm xưa tu Sát Lục Đại Đạo, không biết đã sát lục bao nhiêu sinh linh, nhiễm bao nhiêu máu tươi."

“Phẩm tính như vậy, lại còn có thể trên ngôi?” Thái Thanh Lão Tử một trận đau lòng.

Chuyện này quả thực là hữu khổ thuyết bất xuất.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vừa thấy Thái Thanh Lão Tử lại lên bảng, đều mừng rỡ không thôi.

Hai người bọn họ trên mặt đều lộ rõ vẻ đắc ý.

“Không ngờ a…” “Thật là phong thủy luân phiên chuyển.” “Thái Thanh Lão Tử lại lên Bảng Xấu Hùng!!” “Đây tuyệt đối là một vết nhơ lớn của Thái Thanh Thánh Nhân!” Tiếp Dẫn chỉ cần nghĩ đến đã thấy buồn cười.

Thái Thanh Thánh Nhân, trong ấn tượng của ức vạn vạn sinh linh, luôn là dáng vẻ nhân từ hòa ái, thanh tịnh vô vi.

Có thể nói trong tất cả Thánh Nhân, hình tượng của y được kính trọng nhất.

Nhưng giờ đây, lại xếp trước Minh Hà Lão Tổ!!

Sự tương phản này, là điều tất cả sinh linh Hồng Hoang đều không ngờ tới.

“Bất quá, Sư huynh…” “Thái Thanh bề ngoài nhìn thanh tịnh vô vi, thực chất tâm cơ là sâu nhất trong Tam Thanh.” “Thái Thanh đi đầu lập Nhân Giáo, cắt ngang Nữ Oa, không làm gì cũng có thể thu được Khí Vận Nhân Tộc, thủ đoạn có thể thấy được.” “Hơn nữa, việc Tiệt Giáo bị chèn ép trong Phong Thần, Thái Thanh cũng không ít động tâm tư.” Chuẩn Đề sau đó âm thầm bổ sung.

Tiếp Dẫn cũng gật đầu, không nhịn được tặc lưỡi.

“Giữa Tam Thanh, sớm đã tứ phân ngũ liệt.” “Tây Phương của

ngô trong tương lai, mới là xu thế a!" Hai người tức khắc nhìn nhau cười, lập tức nhẹ nhõm.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn khi thấy Thái Thanh lên bảng, trên mặt không có quá nhiều biểu tình ngạc nhiên.

Ban đầu ở Bảng Phúc Hắc, Thái Thanh đã có vinh hạnh lên bảng.

Nguyên Thủy cũng dần hiểu được con người Thái Thanh.

Thật sự là ẩn giấu quá sâu!

Tâm tư thiết kế như vậy, sao có thể không xấu xa đây?

Bích Du Cung.

"Là Đại huynh!" "Đại huynh lại cũng lên bảng?" Thông Thiên biểu tình trầm trọng.

Đặc biệt là khi nhìn thấy dáng vẻ của Thái Thanh Lão Tử trên cuộn kim sắc khổng lồ lúc này.

Tuy nhiên mặt vô biểu tình, không thấy chút cảm xúc dao động nào.

Nhưng y có thể đoán được, đả kích này đối với một Thánh Nhân là lớn đến mức nào.

Đây là vị Thánh Nhân đầu tiên lên bảng cho đến nay!!

Nơi Nhân Tộc.

Một đám đệ tử Nhân Tộc khi thấy Thái Thanh Thánh Nhân lên bảng, đều một mảnh xôn xao.

"A!!" "Là Thánh Nhân Nhân Giáo!!!" "Thánh Nhân Nhân Giáo lên bảng!" "Không ngờ, Thái Thanh Thánh Nhân lại như vậy…" "……" Một số đệ tử Nhân Tộc càng thêm thất vọng vô cùng với Thái Thanh

Lão Tử.

Vốn dĩ, dưới ảnh hưởng của Đế Tân, bọn họ đã không còn dựa dẫm Thái Thanh.

Hiện tại, có Bảng Xấu Hùng này, Nhân Tộc đều vứt bỏ y.

Thái Thanh Lão Tử xem như hoàn toàn mất đi tín nhiệm và dựa dẫm của Nhân Tộc.

"Ông!" Bát Cảnh Cung đột nhiên "ông" một tiếng.

Dường như là một loại khí cơ đột nhiên đứt liên kết.

Thái Thanh Lão Tử đột nhiên mở choàng hai mắt, đồng tử phóng đại, ánh mắt đầy vẻ kinh khủng.

"Cái gì?!" "Sao lại thế này?!" Thái Thanh Lão Tử tâm thần đột nhiên chấn động, sắc mặt tái nhợt vô cùng.

Y lập Nhân Giáo, nhưng giờ hoàn toàn mất đi liên kết với Khí Vận Nhân Tộc.

Cũng có nghĩa là, từ nay về sau, không còn Nhân Tộc nào tín ngưỡng Nhân Giáo nữa.

Y cũng không thể nào hấp thụ một chút Khí Vận từ Nhân Tộc!

Y hoàn toàn bị Nhân Tộc vứt bỏ!!

Cảm nhận được điểm này, sắc mặt Thái Thanh Lão Tử biến đổi liên tục.

"Phốc!" Cuối cùng, Thái Thanh trực tiếp phun ra một ngụm máu vàng.

Đả kích này là trí mạng!

Trong hình ảnh, ức vạn vạn sinh linh không hiểu vì sao, đều một trận kinh hô.

“Oa…” “Thái Thanh Thánh Nhân vì lên Bảng Xấu Hùng, bị chính mình xấu đến mức thổ huyết rồi!!” “Lợi hại lợi hại!” “Không hổ là Thánh Nhân!” “Có thể bị chính mình xấu đến thổ huyết, cũng vô cùng hiếm có…” “……” Một số sinh linh Hồng Hoang đều lộ vẻ chấn kinh.

Thái Thanh Lão Tử nghe những lời này, càng thêm tức giận.

Nhưng hiện tại, y có việc khẩn cấp hơn cần làm.

Y phải nhanh chóng đi đến Nhân Tộc!

Bằng không, mất đi Khí Vận, tu vi của y sẽ dậm chân tại chỗ.

Thời gian lâu dần, còn sẽ thụt lùi.

Đợi hình ảnh biến mất, Thái Thanh Lão Tử liền sốt ruột trực tiếp đi thẳng đến Triều Ca Thành.

Triều Ca được một đạo kim sắc thần quang bảo vệ, vô tận Khí Vận lưu chuyển bên trong.

Điều này khiến Thái Thanh Lão Tử trong lòng sao có thể không uất ức!

Những Khí Vận này, vốn dĩ phải chảy vào Bát Cảnh Cung.

“Oanh!” Thái Thanh phất tay áo.

Đạo thần quang kia kịch liệt chấn động.

Phòng ngự bị Thái Thanh dễ dàng phá vỡ.

Thánh Nhân giáng lâm, trên Cửu Thiên sinh ra nhiều dị tượng.

Kim hoa rơi đất, thải anh tân phân.

Long phượng trình tường, kim quang tứ tán.

Bách tính thấy một vị thần như vậy giáng lâm, đều không kìm được cung kính quỳ bái.

“Là Thánh Nhân!” “Là Thái Thanh Thánh Nhân!” “Thánh Nhân

giáng lâm rồi.” Tất cả bách tính đều ngẩng đầu ngưỡng vọng Thái Thanh.

Mặc dù nói Thái Thanh Lão Tử đã lên bảng, nhưng thực lực bày ra ở đây, không ai dám bất kính.

Chương 158

"Thiện." Thái Thanh khẽ gật đầu, hiển lộ ra vô tận nhân từ chi quang.

Đối với phản ứng của bách tính Triều Ca, y rất hài lòng.

"Ngô, Thánh Nhân Nhân Giáo, đặc biệt đến đây giáo hóa." "Phàm có kẻ cầu xin, đều có thể đến Chính Đức Cung của ngô." Thái Thanh phất tay, pháp lực hiện ra.

Một ngôi nhà tranh đơn sơ từ mặt đất mọc lên.

Trên bảng hiệu ngôi nhà khắc ba chữ lớn: Chính Đức Cung.

Chính Đức Cung kim quang rực rỡ, không ngừng có dị tượng phù hiện.

Xung quanh lại sinh ra tấc tấc kim liên.

Tiên linh chi khí nồng đậm bao quanh Chính Đức Cung, ngưng tụ thành long, phượng, kỳ lân, tiên hạc và các loại cát tường chi thú khác.

Thái Thanh Lão Tử thân hình biến đổi, đã ngồi trong Chính Đức Điện.

Sau lưng y, lại hình thành một Kim Luân Công Đức không lớn không nhỏ.

Khí tức tỏa ra quanh thân, huyền ảo sâu xa.

Bách tính Triều Ca thấy vậy, đều bị dị tượng trước mắt hấp dẫn.

"Đẹp quá…" "Thánh Nhân ban thưởng tốt quá!" "Thánh Nhân pháp lực cao cường, tự nhiên còn lợi hại hơn Long Tộc." "Chúng ta mau đi bái kiến Thánh Nhân!" "……" Một số bách tính đều lũ lượt đi bái lạy Chính Đức Cung.

Thái Thanh Lão Tử thấy vậy, cuối cùng cũng yên tâm.

Xem ra, y đoán không sai.

Đệ tử Nhân Tộc chính là ngu muội như vậy.

Chỉ cần đơn giản sử dụng những dị tượng này để dụ dỗ, liền dễ dàng mắc lừa.

Vương Cung.

Dương Phàm tự nhiên cảm nhận được hành vi này của Thái Thanh Lão Tử.

"Thánh Nhân lại đích thân ra tay?" "Đại Vương, có nên ra mặt ngăn cản không?" Dương Phàm hỏi ý kiến Đế Tân.

Dù sao, Nhân Giáo này tuy đã đoạn tuyệt với Bát Cảnh Cung.

Nhưng Nhân Giáo suy cho cùng là do Thái Thanh Lão Tử thành lập.

Y đến Triều Ca thu Khí Vận Nhân Tộc, cũng không có vấn đề gì.

"Thái Thanh Thánh Nhân không xứng làm Thánh Nhân Nhân Giáo." "Hạ lệnh, bất cứ ai không được phép đến Chính Đức Cung." Đế Tân mặt lạnh như băng.

Dương Phàm dừng lại, lập tức phân phó người đi làm.

Mà lúc này, Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Xấu Hùng Hạng Tư: Chuẩn Đề Đạo Nhân】 【Chuẩn Đề Đạo Nhân: Một trong Tây Phương Nhị Thánh】 【Đánh giá: Thể hình bất đoan chiếm 40% lý do lên bảng; Phẩm tính bất đoan chiếm 40% lý do lên bảng; Tướng mạo bất đoan chiếm 20% lý do lên bảng】 【Kim Bảng ban thưởng: Mỹ Nhan Thủy.

Mỹ Nhan Thủy:……】 Nội dung hạng tư vừa công bố, cả khuôn mặt Chuẩn Đề đều tối sầm lại.

“Cái gì?!!” “Ngô lại lên bảng!” Chuẩn Đề Đạo Nhân biểu thị không thể tin được.

Y đâu có làm gì!

Sao lại lên bảng???

Nghĩ đến vừa nãy còn châm chọc người khác, Chuẩn Đề giờ khắc này liền có chút tự vả.

Ức vạn vạn sinh linh khi nhìn thấy Chuẩn Đề cố gắng biện bạch, đều không nhịn được ôm bụng cười lớn.

“Xem ra, vị Tây Phương Thánh Nhân này căn bản không có tự biết mình.” “Y không lên bảng thì ai lên bảng?” “Lại còn tốt bụng dông dài.” “Im miệng đi!” “Im miệng!” “Im miệng……” “……” Ức vạn vạn sinh linh đều nói hai chữ “im miệng”.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân thấy gây ra sự phẫn nộ của mọi người, đành phải liếc mắt ra hiệu cho Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề đầy bụng uất ức, nhưng cũng chỉ có thể không nói nữa.

Mà Tiếp Dẫn Đạo Nhân khi thấy Chuẩn Đề lên bảng, cũng đã tâm tri đỗ minh.

Không cần nghĩ cũng biết, người tiếp theo chính là y!

Hơn nữa y còn xếp trước Chuẩn Đề!

Quả nhiên….. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Xấu Hùng Hạng Ba: Tiếp Dẫn Đạo Nhân】 【Tiếp Dẫn Đạo Nhân: Một trong Tây Phương Nhị Thánh】 【Đánh giá: Thể hình bất đoan chiếm 20% nguyên nhân lên bảng; Phẩm tính bất đoan chiếm 70% nguyên nhân lên bảng; Tướng mạo bất đoan chiếm 10% nguyên nhân lên bảng】 【Kim Bảng ban thưởng: Mỹ Nhan Thủy.

Mỹ Nhan Thủy:……】 Khuôn mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng tối

sầm.

Trong lòng tuy đã chuẩn bị, nhưng khi hình ảnh của y hiện ra trước ức vạn vạn sinh linh, vẫn rất khó xử.

Lúc này Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đều hận không thể tìm một khe đất mà chui vào.

Mà càng xấu hổ hơn là….. ngay cả khi bọn họ tìm được một khe đất, thật sự chui vào, Hồng Mông Kim Bảng cũng sẽ hiện ra hình ảnh.

Không trốn được!

Không thoát được!

Ức vạn vạn sinh linh khi thấy Tiếp Dẫn Đạo Nhân lên bảng, cũng đồng loạt nổi giận mắng chửi.

"Hai vị Tây Phương Thánh Nhân này, đồ vô sỉ, quả nhiên không phụ lòng mong đợi đều lên bảng rồi!" "Hãy cứ nhục mạ bọn họ!" "Để bọn họ quấy phá Tây Phương, ngàn vạn lần đừng đến Đông Phương." "Đúng vậy!" "……" Trong Hồng Hoang, có thể nói là oán than đầy đường đối với Tây Phương Nhị Thánh.

Đợi hình ảnh dần dần tiêu tán, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đơn giản là muốn tự bế.

"Sư huynh, Tây Phương của ngô thực sự không được lòng người như vậy sao?" "Dù sao….. chúng ta cũng là Thánh Nhân….." Giọng Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng yếu ớt đi.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân sắc mặt thâm trầm, giọng nghiêm nghị nói.

"Bọn họ đối với ngô và đẳng cấp của ngô, chẳng qua là lâu la nhỏ bé." "Nếu không phải sợ gây nghiệp lực nhân quả, dễ dàng có thể chém giết bọn họ." "Một đám lâu la nói càn, hà tất phải coi là thật?!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân kiềm chế sự tức giận trong lòng.

Chuẩn Đề Đạo Nhân nghe xong, dường như gật đầu.

"Sư huynh nói đúng." "Một đám lâu la, cũng dám nói càn Thánh Nhân!" Trường Sinh Điện nội.

Lục Phàm nhìn Hồng Hoang náo nhiệt như vậy, khóe miệng khẽ nhếch.

"Hiện nay cục diện Hồng Hoang quả nhiên đã thay đổi." "Giờ đây, thậm chí một tiểu sinh linh bất kỳ cũng dám nhục mạ Thánh Nhân." "Bất quá….. cảnh tượng này không phải quá đẹp mắt sao." "Ha ha ha….." Lục Phàm tự nhiên thích thú khi thấy Tây Phương Nhị Thánh bị nhục mạ.

"Không biết người tiếp theo bị nhục mạ sẽ là ai?" Lục Phàm ngẩng đầu, lại lần nữa quét mắt nhìn Hồng Mông Kim Bảng. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Xấu Hùng Hạng Nhì: Nguyên Thủy Thiên Tôn】【Nguyên Thủy Thiên Tôn: Một trong Tam Thanh, Thánh Nhân Xiển Giáo】【Đánh giá: Thể hình bất đoan chiếm 10% lý do lên bảng; Phẩm tính bất đoan chiếm 80% lý do lên bảng; Tướng mạo bất đoan chiếm 10% lý do lên bảng】【Kim Bảng ban thưởng: Mỹ Nhan Thủy.

Mỹ Nhan Thủy:……】 Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy mình lên bảng, không khỏi ngẩn ra.

Sau đó, trong mắt y tràn ngập vô tận phẫn nộ.

Không ngờ, y cuối cùng vẫn lên bảng!

Bất quá, đối với điều này, Nguyên Thủy Thiên Tôn không có bất kỳ xấu hổ hay hối hận nào.

"Thế giới Hồng Hoang, thực lực là tôn." "Nếu ngô không nghĩ mọi cách để đề thăng Xiển Giáo, mưu đồ cho bản thân, làm sao có thể đứng vững!" "Hừ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lý lẽ hùng hồn, thậm chí

còn phát ra một tiếng khinh thường.

Mà hình ảnh này, vừa vặn được hiện ra cho ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang.

"Thật không biết xấu hổ!!" "Đúng vậy!" "Chẳng trách Xiển Giáo lại có nhiều đệ tử phản đồ như vậy!" "Tự làm tự chịu!" "……" Hồng Hoang lập tức nổ tung.

Nhân Tộc, Yêu Tộc, Vu Tộc….. cùng với hàng vạn chủng tộc khác đều chửi bới Nguyên Thủy Thiên Tôn.

So với việc chửi bới Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, lần này sinh linh chửi bới Nguyên Thủy Thiên Tôn càng nhiều hơn, hơn nữa còn chửi ác hơn.

"……" "……" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đều kinh ngạc đến ngây người.

Vừa nhìn thấy cảnh tượng này, trong lòng bọn họ mới dễ chịu hơn một chút.

Ít nhất vừa nãy hai người bọn họ, không bị chửi thảm đến mức này.

Đến nỗi Hồng Hoang phát ra âm thanh chấn động.

Đột nhiên giống như nổ tung nồi vậy.

Ngọc Hư Cung.

"???" Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên cũng nghe thấy những tiếng chửi rủa kia, cũng không khỏi giật mình.

Nhưng biểu tình của Nguyên Thủy Thiên Tôn đã lâu.

Bích Du Cung.

Thông Thiên đang tu luyện cũng thực sự bị kinh ngạc.

“Chậc chậc…..” “Thánh Nhân làm đến mức này, cũng hết nói nổi rồi.” “Thật là mất mặt a!” Thông Thiên cảm khái rất nhiều, lắc đầu.

Hiện tại Tiệt Giáo, là điều Nguyên Thủy Thiên Tôn vô luận dùng thủ đoạn gì cũng không thể đuổi kịp.

Mà Thông Thiên, cũng hoàn toàn làm một chưởng quỹ buông xuôi.

Mỗi ngày trừ tu luyện ra thì chỉ có tu luyện.

Oa Hoàng Cung.

“Không phải chứ…..” Nữ Oa đều cảm thấy sau lưng lạnh toát.

Đây là lần đầu tiên từ khi khai thiên tích địa.

Chương 159

Thánh Nhân lại bị ức vạn vạn sinh linh chửi bới xối xả.

Theo thời gian trôi qua, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cảm thấy không đúng.

Sắc mặt y đột nhiên biến đổi, đồng tử đột nhiên co rút.

"Không hay rồi!" "Khí Vận!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa nãy tâm thần chấn động, lại cảm thấy Khí Vận ào ào chảy đi, trở về Hồng Hoang.

Khí Vận của Xiển Giáo y lại trong khoảng thời gian chửi rủa ngắn ngủi này, hoàn toàn tiêu tán!!

Đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn mà nói, điều này không nghi ngờ gì là sét đánh giữa trời quang!!

Không có Khí Vận!!

Xiển Giáo này hoàn toàn trở thành cái vỏ rỗng!!

Lại là đệ tử phản bội!

Lại là Khí Vận mất đi!

Mà y thân là Thánh Nhân, cũng bị lệnh bế quan.

Xong rồi!

Lần này là thật sự xong rồi!

Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức mềm nhũn trên bồ đoàn, cả người phảng phất già đi ngàn vạn tuổi.

Một đầu tóc đen nhánh lại mọc ra nửa bên bạc trắng.

Mà lúc này, mọi người dường như cũng chửi đủ rồi.

Tất cả sự chú ý đều tập trung lại vào Hồng Mông Kim Bảng.

Bây giờ chỉ còn hạng nhất chưa công bố.

Rốt cuộc là tồn tại như thế nào??

Lại có thể xếp ở hạng nhất?!

Vậy thì phải xấu đến mức nào??

Hay là đáng ghét đến mức nào?

Xấu xa đến mức nào!!

Tất cả sinh linh đều không chớp mắt, chờ đợi Hồng Mông Kim Bảng từ từ ngưng tụ chữ mới.

Theo từng đạo kim quang rực rỡ.

Hạng nhất được chú ý nhất này sắp được công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Xấu Hùng Hạng Nhất: Hồng Quân】 【Hồng Quân: Người phát ngôn Thiên Đạo】 【Đánh giá: Thể hình bất đoan chiếm 5% lý do lên bảng; Phẩm tính bất đoan chiếm 90% lý do lên bảng; Tướng mạo bất đoan chiếm 5% lý do lên bảng】 【Kim Bảng ban thưởng: Mỹ Nhan Thủy.

Mỹ Nhan Thủy:……】 Nội dung vừa hiện ra, Hồng Hoang đột nhiên chìm vào tĩnh lặng như chết.

Hồng…..

Hồng Quân?

Hồng Quân sao lại lên bảng?

Đây là người phát ngôn Thiên Đạo?!!

Lúc này, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều á khẩu.

Ức vạn vạn sinh linh nội tâm vô cùng chấn động.

Người phát ngôn Thiên Đạo sao lại phẩm tính bất đoan?

Phẩm tính bất đoan làm sao làm Thiên Đạo!!

Tất cả sinh linh đều á khẩu!!

Tử Tiêu Cung.

"Ừm?" Hồng Quân lúc này nhìn chằm chằm Hồng Mông Kim Bảng, một đôi lông mày dài xám trắng nhướng lên, trong mắt xẹt qua một tia kinh nghi.

Khốn kiếp!

Tổng cộng không lên Hồng Mông Kim Bảng mấy lần.

Lần này lên lại là một cú sốc!

Ngoài biểu tình ngạc nhiên này ra, Hồng Quân không hề có thêm biểu tình nào khác.

So với mấy vị Thánh Nhân kia, tâm cảnh Hồng Quân càng bình ổn hơn.

Đương nhiên, Hồng Quân suy nghĩ kỹ một chút, liền hiểu vì sao y lại là hạng nhất.

Bởi vì Phong Thần Lượng Kiếp!

Lượng kiếp vừa khởi, chúng sinh ngã xuống, thi thể chất chồng khắp nơi, máu chảy thành sông.

Đây là bao nhiêu nghiệp lực nhân quả.

Thêm vào Hồng Quân dàn xếp Tam Thanh, không tiếc để đệ tử của họ tương tàn.

Thủ đoạn như vậy, y không phải hạng nhất thì là ai?!

Đối mặt với kết quả này, Hồng Quân liền thản nhiên tiếp nhận.

Hồng Mông Kim Bảng cũng theo một tiếng thở dài của Hồng Quân, dần dần hình ảnh tiêu tán.

Bảng xếp hạng lần này, đến đây là công bố hoàn tất.

Nhưng sinh linh Hồng Hoang vẫn chưa phản ứng lại.

Người phát ngôn Thiên Đạo!

Đó là tồn tại như thế nào?

Đó là vị thần mà bọn họ tín ngưỡng!!

Ít nhất trước khi Quy Nhất Đạo Nhân xuất hiện, địa vị của Hồng Quân tuyệt đối là tồn tại đỉnh cao.

Thế nhưng, chính là tồn tại như vậy, lại khiến rất nhiều sinh linh đại thất vọng.

Thiên Đạo mà họ dựa vào để sinh tồn, không đáng tin!

Không đáng tin!

Không đáng tin!

Ba chữ này, khắc sâu vào lòng ức vạn vạn sinh linh.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tính toán tới lui, cũng không tính ra, hạng nhất này lại là Đạo Tổ.

"Cái này….." "Sao lại thế này?!!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân mặt đầy kinh hãi.

Thánh Nhân bọn họ lên bảng, còn đã như vậy.

Vậy Đạo Tổ lên bảng, đả kích còn có thể tưởng tượng được.

Hậu quả khó mà lường được.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tức thì cảm thấy trời sắp sập.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng như lâm đại địch.

Hồng Quân Đạo Tổ hạng nhất!!

Hồng Mông Kim Bảng này muốn biểu đạt ý gì?

Sự tĩnh lặng lúc này, càng khiến Thái Thanh Lão Tử có một nỗi sợ hãi không tên.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt âm trầm ngẩng đầu nhìn về hướng Tử Tiêu Cung.

"Hừ!" "Hồng Quân luyện chế Vẫn Thánh Đan!

Muốn đối phó Thánh Nhân!" "Độc ác như vậy, sao có thể không lên bảng?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể nói là hoàn toàn vô vị.

Y vẫn canh cánh trong lòng việc Hồng Quân ra lệnh y bế quan.

Lúc này y chỉ hy vọng Hồng Quân với tư cách người phát ngôn Thiên Đạo có thể sớm xuống đài!

Bích Du Cung.

"!!!" Thông Thiên đầy mặt chấn kinh.

"Đạo Tổ lại là hạng nhất!" "Sao lại thế này?!" Thông Thiên không thể lý giải.

Chính xác mà nói, là không thể tin tưởng, không thể tưởng tượng.

Bất kể Hồng Quân đã dàn xếp thủ đoạn như thế nào, sơ tâm hẳn là đều vì chúng sinh Hồng Hoang.

Chỉ cần sơ tâm là tốt, vậy phẩm tính bất đoan không nên chiếm tỷ lệ lớn như vậy.

"Chẳng lẽ…..

Đạo Tổ còn ẩn giấu điều gì chúng ta không biết?" Thông Thiên chỉ có thể nghĩ như vậy.

Thông Thiên càng nghĩ càng khổ não.

Chương 160

Nước này cũng quá sâu!

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm lại vỗ tay tán thưởng.

“Hồng Quân lão già!

Lần này chân diện mục của ngươi sắp bị mọi người biết đến rồi.” “Giờ đây, ngươi, người phát ngôn Thiên Đạo, e rằng không đủ để phục chúng a!” Lục Phàm vẻ mặt xem kịch.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên cũng vô cùng chấn kinh.

Y vốn là đồng tử giữ cửa dưới trướng Hồng Quân.

Được Hồng Quân điểm hóa, mới có thể chứng được Chuẩn Thánh.

Hơn nữa còn là do Hồng Quân đích thân chỉ định làm Chủ Tam Giới, Ngọc Hoàng Đại Đế.

Hồng Quân đối với Hạo Thiên mà nói, chính là Đại Lão Gia!

Là uy nghiêm tuyệt đối!

Tuyệt đối sùng kính!

Sao lại lên Bảng Xấu Hùng hạng nhất!?

Nói trắng ra, phàm là những người lên bảng này, đều sẽ bị nhục mạ.

Sẽ bị sinh linh Hồng Hoang khinh thường.

Hạo Thiên vừa nãy còn khinh thường Tiếp Dẫn Chuẩn Đề và

Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Không ngờ nhanh như vậy đã đến Hồng Quân!

"Đại Lão Gia….." Hạo Thiên nhìn về hướng Tử Tiêu Cung, trong lòng rất khó chịu.

Đột nhiên, trên Cửu Thiên đột nhiên nứt ra một khe hở lớn.

Khe hở này hút vào vô tận cương phong, Hồng Hoang kịch liệt chấn động.

Khe hở kia đột nhiên lóe lên một tia sét tím, nhưng rồi cũng thoáng chốc biến mất, không có bất kỳ âm thanh nào.

Mấy vị Thánh Nhân đều mặt đầy kinh hãi.

"Không hay rồi!" "Là Thiên Đạo!" Trên Cửu Thiên, khe hở kia càng xé càng lớn.

Vô tận hư không kịch liệt chấn động, dẫn phát từng đạo vết nứt.

Vết nứt này theo khe hở không ngừng bị kéo rộng, phảng phất như một cái động không đáy.

Chỉ có điều cái động không đáy này lại đang ngược chiều.

Cây cổ thụ cao chọc trời, đỉnh núi vạn dặm cao, đều bị một luồng sức mạnh này hút lấy.

"Rắc!" Một ngọn núi cao vạn trượng trực tiếp bị gãy ngang, hút vào trong khe hở kia.

Cây cổ thụ chọc trời trực tiếp bật gốc.

Nước sông chảy ngược!

Nước biển chảy ngược!

Cảnh tượng đột ngột khiến tất cả Thánh Nhân đều đại kinh thất sắc.

Trên Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên cảm thụ Thiên Đình chấn động kịch liệt.

"Không hay rồi!" "Thiên Đình cũng sắp bị hút đi!" Hạo Thiên lập tức điều chuyển pháp lực quanh thân, pháp lực Chuẩn Thánh không ngừng hình thành hai bàn tay khổng lồ, đỡ lấy Thiên Đình.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, Thái Thanh Lão Tử, Thông Thiên lần lượt hóa thành bạch quang, đứng dưới khe hở này.

Nữ Oa cũng vội vàng chạy đến.

"Chuyện này rốt cuộc là sao?" "Là Thiên Đạo trừng phạt sao?" Nữ Oa lòng nóng như lửa đốt.

Điều này căn bản không giống như trời sắp sập.

"Trước tiên hãy bịt cái lực hút của khe hở này lại." Thông Thiên quát lớn, dẫn đầu xuất phát.

Lúc này Hồng Hoang biến thành một mớ hỗn độn.

Dưới lực hút này, những ai có tu vi còn có thể chống đỡ.

Còn những sinh linh không có tu vi thì đáng thương, lũ lượt bị cuốn vào Cửu Thiên.

Mấy vị Thánh Nhân đồng loạt phát lực.

Từng đạo quang ba liên tiếp, vô tận Thánh Nhân chi lực hình thành một quang tráo, bao phủ khe hở này lại.

Lực hút đáng sợ kia cuối cùng cũng dừng lại.

Chỉ là duy trì được một lát sau, lực hút kia lại trực tiếp chống lại pháp lực của mấy vị Thánh Nhân.

"Bành!" Khe hở lại lần nữa biến lớn.

Lực hút càng mạnh mẽ không ngừng phóng thích.

Lần này, tất cả mọi người đều sắc mặt đại biến.

Bọn họ căn bản không hiểu biến cố này.

Lúc này, Hồng Quân cũng từ Tử Tiêu Cung bay ra.

"Ông!" Hồng Quân toàn thân bùng phát Thiên Đạo uy áp, một đạo tử khí xông ra, đánh vào khe hở.

Nhưng đòn này, không có quá nhiều biến hóa.

"Lão Sư!" "Rốt cuộc là chuyện gì vậy?" Mấy vị Thánh Nhân đều nhìn về phía Hồng Quân với biểu tình phức tạp.

Hồng Quân vừa định trả lời, trong khe hở lóe lên một luồng bạch quang chói mắt.

"Oanh!" Kèm theo tiếng nổ lớn, khe hở dần dần khép lại.

Chư Thánh cũng chính vào lúc này cảm nhận được dị thường của Thiên Đạo.

Nguyên Thần của bọn họ ký thác Thiên Đạo, tự nhiên cảm nhận được sự khác biệt.

"Là Đại Đạo!" "Đại Đạo hiển hiện rồi!" Mấy vị Thánh Nhân đều không thể tin nhìn về phía Hồng Quân.

Thế giới Hồng Hoang này, Đại Đạo chỉ khống chế một tầng.

Nhưng lúc này, bọn họ đều có thể cảm nhận rõ ràng, hiện tại Đại Đạo đã khống chế ba tầng.

Hồng Quân gật đầu, biểu tình khá phức tạp.

Y nhớ lại lời Quy Nhất Đạo Nhân đã nói trước đó.

Không ngờ ngày này lại đến nhanh như vậy.

Quan trọng là, Hồng Quân lúc này vẫn chưa thoát khỏi Thiên Đạo.

Chẳng lẽ là thủ bút của Quy Nhất Đạo Nhân sao?

Hồng Quân thầm nghĩ trong lòng.

“Lão Sư, Đại Đạo sao lại đột nhiên hiển hiện?” Thông Thiên rất không hiểu, lập tức hỏi.

Bọn họ không biết, Đại Đạo hiển hiện sẽ mang lại những thay đổi gì.

Hay có hậu quả gì.

“Ngô cũng không biết.” Hồng Quân thở dài một hơi.

Nhưng có thể thấy sắc mặt y lúc này vô cùng khó coi.

“Các ngươi về trước đi.” Hồng Quân phất tay áo, liền nhanh chóng rời đi.

Mấy vị Thánh Nhân nhìn nhau.

Nhưng thấy nguy cơ đã giải trừ, cũng lập tức rời đi.

Thông Thiên vừa về đến Kim Ngao Đảo, liền trực tiếp đi đến Trường Sinh Điện.

Trường Sinh Điện vẫn bị kết giới của Đát Kỷ bao phủ, ngay cả Thánh Nhân cũng không thể tùy ý xâm nhập.

“Phàm nhi!” Bất đắc dĩ, Thông Thiên chỉ có thể đứng bên ngoài gọi.

Một lát sau, cửa điện mở ra.

“Cạch ~” Một thân hồng y, Đát Kỷ tuyệt lệ phiêu nhiên bước ra từ bên trong.

“!!” Thông Thiên ngẩn ra.

Hay lắm!

Tiểu tử này lại giữ Đát Kỷ ở Trường Sinh Điện sao?

Nghĩ lại, càng xác định lời Nữ Oa đã nói.

Lục Phàm chắc chắn là con của Quy Nhất Đạo Nhân.

Nếu không, Đát Kỷ sao lại ở đây mãi?

“Nguyên lai là Đát Kỷ Đạo hữu, ngươi đây là…..” Thông Thiên khẽ cười.

“Ngô từ nay về sau sẽ ở Trường Sinh Điện, chăm sóc Lục Phàm.” Đát Kỷ không có quá nhiều biểu cảm.

Chương 161

Thông Thiên gật đầu, sau đó khách khí nói: "Ta có chút chuyện muốn gặp Phàm nhi, có thể không….." Thông Thiên còn chưa nói xong, Lục Phàm đã bước ra từ bên trong.

"Sư tôn, gọi con có chuyện gì?" Thông Thiên dừng lại, cũng không còn che giấu gì nữa, trực tiếp hỏi.

"Phàm nhi, con quen biết Quy Nhất Đạo Nhân." "Vừa nãy Đại Đạo hiển hiện, con có biết là vì cớ gì không?" Lục Phàm tức khắc cười một tiếng, sau đó ngẩng đầu nhìn trời, nói thẳng.

"Sư tôn, có lẽ là do Hồng Quân lão già kia lên Bảng Xấu Hùng, mất đi tín ngưỡng của sinh linh Hồng Hoang, Đại Đạo mới có cơ hội hiển hiện." Thông Thiên nghe vậy lại một trận kinh hãi.

Đối với những gì Lục Phàm nói, y tự nhiên tin chắc không nghi ngờ.

Chỉ là y không ngờ, hậu lực sau khi lên bảng lại lớn đến như vậy!

Trực tiếp làm Đại Đạo bùng nổ ra!

Cho nên…..

Hồng Quân thật sự đã mất đi tín ngưỡng của sinh linh Hồng Hoang sao?

Thông Thiên biểu tình chấn kinh.

Nhưng y rất nhanh cũng trấn tĩnh lại.

"Vậy Đại Đạo hiển hiện này, đối với Hồng Hoang có ảnh hưởng gì không?" Thông Thiên tiếp tục truy vấn.

"Sư tôn, Đại Đạo hiển hiện, sinh linh Hồng Hoang liền có cơ hội

dùng Đại Đạo thành Thánh, không cần dựa vào Thiên Đạo.” Lục Phàm lại thản nhiên nói một câu.

Thông Thiên lại lần nữa Nguyên Thần chấn động.

Đại Đạo thành Thánh?

Phải biết rằng, Đại Đạo thành Thánh khó khăn biết bao!

“Sư tôn, nếu muốn Đại Đạo thành Thánh, tất phải thoát khỏi Thiên Đạo mới có thể.” “Đáng tiếc, hiện nay những kẻ thành Thánh ở Hồng Hoang, đều đã Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo, đã không còn cơ hội.” Lục Phàm lại một lần nữa bổ sung thêm câu này.

Câu này, tức thì khiến Thông Thiên trong lòng trống rỗng.

Vậy thì nói, y vĩnh viễn cũng không thể dùng Đại Đạo thành Thánh.

Thông Thiên thần tình có chút lạc lõng.

Bất quá, y cũng không vướng bận.

Hiện tại Tiệt Giáo, chính là giáo phái lớn nhất Hồng Hoang.

Y đã đủ rồi.

Sau khi hỏi xong những điều muốn hỏi, Thông Thiên liền cười nhẹ nhõm.

Sau đó y nhìn về phía Đát Kỷ đang đứng cung kính một bên.

Lúc này Đát Kỷ, thiếu đi vài phần sát lục anh khí, thêm vài phần nhu hòa ngọt ngào.

So với lần trước gặp, khí chất đã rất khác biệt.

“Phàm nhi, không tồi a!” “Có Đát Kỷ bầu bạn, việc tu luyện chắc hẳn cũng nhẹ nhàng dễ dàng hơn nhiều.” Thông Thiên cười đầy ý vị sâu xa.

Đát Kỷ lại đỏ mặt, nhanh chóng cúi đầu.

“Thôi được, Vi sư đi trước đây.” Thân hình Thông Thiên nhanh chóng tiêu tán.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân vừa trở về, liền biết nguy cơ tứ phía.

“Hồng Quân.” Đột nhiên, một giọng nói cực kỳ nghiêm khắc vang lên.

Sau lưng Hồng Quân, một nhân hình dần dần ngưng tụ, chỉ là không thể nhìn rõ diện mạo.

“Bái kiến Thiên Đạo.” Hồng Quân trong lòng run rẩy, run rẩy căng thẳng hành lễ.

“Hồng Quân, ngươi còn mặt mũi gặp Thiên Đạo sao?!” “Xem ngươi đã làm những chuyện tốt gì?!” “Hiện nay ngươi mất đi tín ngưỡng của sinh linh Hồng Hoang, Khí Vận đang chảy đi rất nhiều.” “Đại Đạo càng nhân cơ hội này hiển hiện!” Giọng Thiên Đạo đầy phẫn nộ.

“Hồng Quân biết lỗi rồi.” “Cũng xin Thiên Đạo nguôi giận.” Hồng Quân run rẩy quỳ xuống.

Lần này, y biết là hoàn toàn tiêu đời!

Đại Đạo hiển hiện, chiếm ba tầng khống chế.

Thiên Đạo muốn đoạt lại, khó càng thêm khó!

Đại Đạo sắp áp chế Thiên Đạo!

“Ngươi phải bắt đầu mưu tính, nhanh chóng loại bỏ thế lực Đại Đạo ra khỏi thế giới Hồng Hoang.” Giọng Thiên Đạo tràn ngập uy nghiêm vô tận, nhàn nhạt truyền đến.

“Thế lực Đại Đạo?” “Ý Thiên Đạo là….. muốn suy yếu mấy vị Thánh Nhân kia?” Hồng Quân lập tức phản ứng lại.

“Còn có Vu Tộc.” “Vu Tộc đang quật khởi trở lại, nhất định phải ngăn chặn.” Thiên Đạo lại bổ sung.

Hồng Quân lúc này đã hiểu.

Thế giới Hồng Hoang này là do Bàn Cổ Đại Thần sau khi vẫn lạc mà sinh ra.

Những Tiên Thiên Đại Năng này đều thuộc về thế lực Bàn Cổ.

Trong đó còn không ít người vừa sinh ra đã có một đạo Đại Đạo Pháp Tắc đi kèm.

Ví dụ như Minh Hà Lão Tổ chính là Sát Lục Đại Đạo.

Nữ Oa thì là Tạo Hóa Đại Đạo…..

Bọn họ đều phải được kiểm soát.

“Vâng!” Hồng Quân trấn tĩnh lại.

Đợi y ngẩng đầu lần nữa thì Thiên Đạo đã rời đi.

Hồng Quân thở phào một hơi, ánh mắt cũng trở nên thâm trầm hơn vài phần.

Y vốn dĩ đã muốn suy yếu sức mạnh Tam Thanh.

Giờ đây Thiên Đạo có lệnh, càng thêm danh chính ngôn thuận.

Hồng Quân ngồi trên vân sàng, một đôi mắt già nua lờ đờ khẽ động, bên trong có vô tận huyền ảo chi cảnh.

Sau đó, ánh mắt xuyên thấu từng tầng từng lớp mây mù, nhìn về phía Yêu Tộc.

Yêu Tộc muốn phá hoại Khí Vận Nhân Tộc là không thể.

Hiện nay Nhân Tộc, chỉ có Thánh Nhân mới có thể tiến vào.

Vậy thì lại lần nữa khơi dậy mâu thuẫn giữa Yêu Tộc và Vu Tộc.

Hồng Quân trong lòng vừa nghĩ, liền lập tức truyền âm cho Tây Phương Nhị Thánh.

"Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, ngô muốn giao cho hai ngươi một nhiệm vụ." Giọng Hồng Quân lập tức đến tâm thần Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Hai người ngẩn ra, tức khắc cuồng hỉ.

Đạo Tổ cuối cùng cũng nhớ đến bọn họ rồi.

Ở Tây Phương bị kìm kẹp lâu như vậy, cảm giác tồn tại của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đơn giản là sắp không còn.

Giờ đây Tây Phương muốn phát triển, chỉ có thể đợi Đạo Tổ ra lệnh.

"Cũng xin Lão Sư phân phó." Hai người vui vẻ.

"Ngô muốn các ngươi đi khơi dậy Vu Yêu Đại Chiến." Hồng Quân nói thẳng.

"Chuyện này các ngươi phải cẩn thận hành sự, không được quá phô trương." Hồng Quân dặn dò.

"Đợi chuyện này thành công, ngô liền cho phép các ngươi đến Đông Phương truyền giáo." Hồng Quân đưa ra lời hứa.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề trong lòng càng thêm vui sướng như điên.

"Vâng!

Đệ tử tuân lệnh!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lĩnh mệnh.

Sau đó hai người liền bắt đầu kế hoạch.

"Sư huynh, khơi dậy Vu Yêu Đại Chiến hai người ngô thạo nhất." "Trước kia chính là đã thành công khơi dậy, nhưng nay thời cuộc đã thay đổi, nên làm thế nào?" Chuẩn Đề hỏi Tiếp Dẫn.

Tiếp Dẫn chìm vào trầm tư.

Để có thể đến Đông Phương truyền giáo, nhiệm vụ này bọn họ nhất định phải nhận.

Bất quá, Tiếp Dẫn vẫn có chút lo lắng.

Dù sao Vu Tộc phía sau là Quy Nhất Đạo Nhân.

Mà Yêu Tộc, có Nữ Oa, lại có rất nhiều đệ tử Yêu Tộc đều quy phục dưới trướng Quy Nhất Đạo Nhân.

Thật sự có chút khó giải quyết.

"Chuyện này vẫn cần phải tính toán kỹ lưỡng." "Hiện nay Yêu Tộc đang quật khởi, Vu Tộc cũng đang ngấm ngầm tích lũy sức mạnh, hai tộc này ở Hồng Hoang vẫn khá khiêm tốn." "Hay là….." Tiếp Dẫn đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, mắt sáng lên.

Trên mặt y lóe lên một luồng quang mang kỳ dị.

"Hay là cứ bắt đầu từ Yêu Tộc trước." "Trước tiên hãy để Yêu Tộc bành trướng, rồi lại để nó tự mình hủy diệt." Trong mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân xẹt qua một tia độc ác.

"Diệu a!" "Sư huynh!" Chuẩn Đề Đạo Nhân lập tức tán thành diệu pháp này.

Thế là, hai người liền bay về phía Yêu Tộc.

Yêu Tộc thượng không, ngưng tụ trứ thiên trượng yêu vân.

Yêu vân sở đáo chi xử, giai thị yêu khí di mạn.

Chương 162

Phổ thông tộc quần kháo cận, tắc hội hữu mê thất tâm trí phong hiểm.

Thánh Nhân giáng lâm, Yêu Tộc đệ tử giai thị phủ phục quỳ bái.

"Tham kiến Thánh Nhân!" "Thiện." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vi vi nhất tiếu.

Lục Áp tiến lên, khi thấy Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, tuy không vui, nhưng dù sao bọn họ vẫn là Thánh Nhân, lễ số vẫn phải đầy đủ.

"Không biết hai vị Thánh Nhân đến Yêu Tộc của ngô, có việc gì?" Lục Áp chắp tay, mặt không biểu tình hỏi.

"Yêu Tộc cùng địa vực Tây Phương của ngô gần nhau, vả lại Tây Phương Nhị Thánh nhân ngô liên tục lên Hồng Mông Kim Bảng đều bị sinh linh Hồng Hoang chê cười, do đó muốn làm chút thành tích." "Tiện từ Yêu Tộc các ngươi bắt đầu giảng đạo, tọa trấn Yêu Tộc, ý ngươi thế nào?" Thái độ của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề có thể nói là hòa nhã đến không tưởng.

Không hề có cái vẻ Thánh Nhân.

Thậm chí có cảm giác đang nịnh nọt Lục Áp.

Đương nhiên, tạo ra cảm giác này là do Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cố ý.

Lục Áp thần tình quả nhiên lưu lộ xuất nhất ti liễu nhiên.

"Như vậy, vậy thì đa tạ hai vị Thánh Nhân." Lục Áp tái thứ củng thủ.

Y không có lý do gì để từ chối.

Đệ tử Yêu Tộc hiện nay càng ngày càng nhiều, có Thánh Nhân

trấn thủ giảng đạo, đối với tu vi của đệ tử Yêu Tộc chỉ có lợi.

Huống hồ, hai vị Thánh Nhân trấn thủ Yêu Tộc, truyền ra Hồng Hoang, mặt mũi Yêu Tộc tất nhiên sẽ tăng vọt.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề điểm điểm đầu, tùy hậu tuyển trạch liễu nhất xử địa phương, khai khải giảng đạo.

Kèm theo từng đạo âm thanh hồng chung đại lữ vang lên, khắp vạn dặm, đều có thể nghe thấy tiếng giảng đạo của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Vô tận Đạo Vận tỏa ra, kim quang trận trận.

"Là Thánh Nhân đang giảng đạo??" "Mau đi!

Thánh Nhân giảng đạo, đối với việc đột phá của ngô đẳng đại hữu ích." "Thánh Nhân giảng đạo….." "……" Hàng ngàn vạn đệ tử Yêu Tộc đều lập tức tụ tập tại một chỗ.

Oa Hoàng Cung.

Hồng Hoang như thử đại trận trượng, lập khắc dẫn khởi Nữ Oa chú ý.

Hiện nay Nữ Oa luôn chú ý đến Yêu Tộc, tất nhiên đã biết chuyện này.

Hai vị Thánh Nhân, đều đi đến Yêu Tộc? ?

"Tiếp Dẫn Chuẩn Đề từ khi nào lại trở thành lão hảo nhân?" Nữ Oa khẽ nhíu mày.

Nàng cảm thấy khó hiểu về hành vi của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Điều này căn bản không giống tác phong của hai người bọn họ.

Lại có thể vô tư đến Yêu Tộc giảng đạo như vậy?

Nữ Oa ngạc nhiên.

Nhưng sau khi quan sát kỹ một hồi, cũng không thấy dị thường.

Hai người này thực sự đang giảng đạo một cách thành thật.

Tóm lại là có lợi cho Yêu Tộc, Nữ Oa liền không để tâm.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy bế quan không ra, nhưng cũng luôn chú ý đến động tĩnh của Hồng Hoang.

"Tiếp Dẫn Chuẩn Đề?!!" "Hai người này đang giở trò gì?!" "Tại sao lại chạy đến Yêu Tộc?!" Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn khó coi đến cực điểm.

Hai người này lại còn chạy đến Yêu Tộc giảng đạo!!!

Thao tác gì thế này?!

Nguyên Thủy nhất thời vô ngữ.

"Mạc phi, hai người này là muốn gây sự chú ý?

Để sinh linh Hồng Hoang có thiện cảm với Tây Phương bọn họ?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu mày phân tích.

Dường như cũng chỉ có động cơ này khá phù hợp với thao tác hiện tại của bọn họ.

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng chú ý đến.

"Tiếp Dẫn Chuẩn Đề?!!" "Hai người này bị gió gì thổi vậy???" "Bọn họ từ khi nào lại tốt bụng đến vậy?" "Không giảng đạo cho đệ tử của mình, ngược lại chạy đến Yêu Tộc?" Thông Thiên cảm thấy chuyện này có chút bất thường.

Nhưng dù quan sát lâu hơn nữa, cũng không thể đưa ra kết luận.

Hai người bọn họ rốt cuộc muốn làm gì, không ai biết.

Như vậy, Hồng Hoang tiện hựu an tĩnh liễu nhất trận.

Thái Thanh Lão Tử sớm đã đi đến Triều Ca tích lũy Khí Vận, bắt đầu từ tầng cơ sở.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đi Yêu Tộc giảng đạo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bế quan.

Không có ai gây chuyện, Hồng Hoang bình tĩnh liễu nhất đoạn thời gian.

Bất tri bất giác, Hồng Mông Kim Bảng hựu phát sinh liễu chấn động.

Nhượng ức vạn vạn sinh linh kỳ phán dĩ cửu đích Hồng Mông Kim Bảng, chung vu yếu công bố tân đích bảng đan.

"Ông!" Một đạo tử sắc lôi đình như cột chống trời trực tiếp đánh xuống Cửu Thiên.

Kèm theo tiếng nổ vang trên Cửu Thiên.

Hồng Mông Kim Bảng khổng lồ lại lần nữa từ từ triển khai.

Cuộn kim sắc lơ lửng trên Cửu Thiên, rộng trăm trượng, dài vạn trượng, giăng ngang trên không.

Ức vạn vạn sinh linh đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

Kim sắc thần quang không ngừng tỏa ra, nội dung dần dần hiện ra. 【Hồng Mông Kim Bảng lần này công bố Bảng Nữ Tư Hấp Dẫn Nhất!】【Bảng Nữ Tư Hấp Dẫn Nhất, đồng dạng không xét tu vi thực lực, điều quan trọng nhất là không coi trọng dung mạo, chỉ phẩm thân tài.】【Bảng xếp hạng lần này do Hồng Mông Kim Bảng thu thập suy nghĩ của ức vạn vạn sinh linh, bình định mà đưa ra những nữ tư được yêu thích nhất.】【Chỉ thu thập mười vị trí đầu.】【Những người lên bảng đều có ban thưởng, hơn nữa ban thưởng mỗi người

một khác.】 Bảng đan nội dung công bố.

Từng dòng chữ khiến người ta nhiệt huyết sôi trào.

Cuối cùng cũng đến rồi!!!

Nữ Tư Bảng!!

Cuối cùng cũng đến rồi!

Hồng Hoang sinh linh hoan hô không ngớt.

Trước đây có một Hình Nam Bảng, hiện tại có Bảng Nữ Tư tương ứng, đơn giản là đại bảo nhãn phúc.

"Tuyệt vời quá!" "Nữ tư được yêu thích nhất….. sẽ là dáng vẻ như thế nào?" "Háo hức quá!" "Vậy có phải hình ảnh sẽ hiện ra cảnh tượng giống Hình Nam Bảng không??

Nếu là như vậy, vậy ta….. vậy ta…..." Một số Hồng Hoang sinh linh chỉ nghĩ thôi, đã mũi chảy máu dài ba nghìn thước.

Cả Hồng Hoang đều một mớ hỗn độn.

Có hưng phấn!

Có căng thẳng!

Có mong chờ!

Có kẻ còn chưa xem đã ngất xỉu.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa thấy bảng xếp hạng lần này công bố, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

"Cái gì?!" "Tối thụ hoan nghênh Nữ Tư Bảng?

Cái này….. sẽ không thật sự hiện ra hình ảnh chứ?" Nữ Oa nghĩ đến cảnh tượng trần trụi trước đây, mặt lập tức đỏ bừng, xấu hổ không thôi.

Thân là Thánh Nhân, sao có thể trần trụi?

Lại còn bị nhiều sinh linh Hồng Hoang như vậy nhìn thấy?

Điều này đơn giản là hồ nháo!!

Nữ Oa tự nhiên là người đầu tiên không đồng ý.

Nàng lúc này vô cùng lo lắng.

"Chuyện này phải làm sao đây??" Đồng dạng đích, Kim Ngao Đảo thượng.

Tam Tiêu các nàng cũng ưu tâm xung xung.

Chi tiền Nữ Thần Bảng các nàng dĩ kinh thượng quá nhất thứ.

Giá thứ đích Tối Thụ Hoan Nghênh Nữ Tư Bảng, thượng bảng cơ hội dã ngận đại.

"Giá khả chẩm yêu bạn?" "Nan đạo yếu bị khán hoàn mạ?" "Giá Hồng Mông Kim Bảng chẩm yêu khả dĩ giá dạng?" "Ô ô ô…..

Chương 163

tỷ tỷ, muội bất yếu thượng bảng…..” “……” Tam Tiêu các nàng đã khóc đỏ mắt, kinh hồn bạt vía.

Giá giản trực bỉ tương tha môn tu vi tán khứ hoàn yếu nan thụ.

Đồng dạng, thượng quá bảng Quy Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu dã thị vạn phân đam ưu.

“Giá…..thái hoang đường liễu!” “Tất tu tưởng bạn pháp trở chỉ.” “Tựu toán ngô đẳng bất thượng bảng, na kỳ tha nữ tiên thượng bảng, đối danh dự hữu tổn, tất tu tưởng bạn pháp.” Quy Linh Thánh Mẫu biểu tình nghiêm tuấn.

“Đúng rồi!” “Bất như khứ tìm tiểu sư đệ?” “Hiện nay Sư tôn đều sự sự tuân vấn tiểu sư đệ, tiểu sư đệ nhất định hội hữu bạn pháp.” Vu thị, nhất chúng thượng quá Nữ Thần Bảng tiên tử, Thánh Nhân, đô bất ước nhi đồng lai đáo Trường Sinh Điện.

Tam Tiêu và Quy Linh các nàng đến thì, phát hiện Nữ Oa đã đến rồi.

“Tham kiến Nữ Oa Sư thúc.” Mấy người đều lũ lượt hành lễ.

Nữ Oa có chút dam giới, đãn nhục nhãn khả kiến cấp bách.

“Khởi lai ba.” Mấy người khởi thân, Nữ Oa đã khai khẩu.

“Lục Phàm Sư điệt?” “Lục Phàm Sư điệt?” Nữ Oa thanh âm cấp bách.

“Cạch ~” Trường Sinh Điện điện môn hoãn hoãn đả khai.

Lục Phàm tòng lý diện xuất lai.

Y nhất thân thanh triệt vô cấu, kiểm thượng canh thị thanh tân tự

tại.

Nhượng nhân chích khán nhất nhãn tiện như mộc xuân phong, Nguyên Thần tự hồ đô đắc đáo liễu tẩy địch.

"Nữ Oa Sư thúc, các vị đây là?" Lục Phàm chắp tay.

"Sư điệt, hiện nay Hồng Mông Kim Bảng sắp công bố, chúng ngô thực tại tâm lý nan an, duy khủng hội trình hiện na ta họa diện." "Sư điệt khả hữu bạn pháp?" "Đúng vậy….. tiểu sư đệ." "Tiểu sư đệ, ngươi dữ Quy Nhất Đạo Nhân thục thức, năng bất năng thỉnh tha bang bang mang?" "Ngô thân vi nữ bối, nhược thị bị Hồng Mông Kim Bảng công bố họa diện, tựu triệt để hủy liễu." "……" Mấy Tiệt Giáo nữ đệ tử đều khóc liễu xuất lai.

Mấy người là nhãn quyển thông hồng, nhãn lệ nhất khỏa nhất khỏa điệu hạ lai, lệnh nhân tâm sinh bất nhẫn.

"Mấy vị sư tỷ, các ngươi tiên biệt khốc liễu." "Khoái biệt khốc liễu….." Lục Phàm mấy bước thượng tiền, thân thủ vi mấy vị sư tỷ sát thức nhãn lệ.

Tam Tiêu các nàng kiểm nhất hồng, đầu mai canh đê.

"Sư điệt, Hồng Mông Kim Bảng tựu yếu công bố liễu." "Nhĩ chân đích hữu bạn pháp?" Nữ Oa khán trứ Lục Phàm nhất kiểm khí định thần nhàn đích dạng tử, dã hữu ta đam ưu.

Đãn tất cánh thị Thánh Nhân, bất khả năng tượng Tam Tiêu tha môn na bàn khốc khốc đề đề.

"Nữ Oa Sư thúc, phương pháp này xác thực có." "Bất quá, còn cần các ngươi phải hy sinh." "Quy Nhất Đạo Nhân tịnh phi thập yêu nhân đô hội bang." "Chỉ hữu dữ ngã hữu đặc thù liên hệ nhân, Quy Nhất Đạo Nhân tài hội tương trợ." Lục Phàm thuyết đích nhất bản chính kinh, thậm chí hoàn trứu liễu trứu mi, hiển thị xuất ngận nghiêm

tuấn đích dạng tử.

Nữ Oa quả nhiên bị lừa, lập khắc truy vấn.

“Sư điệt, ngươi cứ nói, làm thế nào mới có thể có liên hệ đặc biệt với ngươi?” “Đúng vậy tiểu sư đệ, ngươi mau nói a!” “Nói ba tiểu sư đệ, chỉ cần chúng ngô năng tố đáo đích, nhất định chiếu tố.” Đã đến lúc này, Tam Tiêu các nàng dã cố bất đắc hứa đa.

Lục Phàm vi vi nhất tiếu, tảo thị liễu nhất quyển chúng nhân, nhận chân đạo.

“Các ngươi luận đạo với ngô.” “!!!” “!!!” “Luận đạo?!!” “Cái này?!” “……” Tam Tiêu các nàng đều sỏa nhãn, kiểm hồng canh gia lệ hại.

Nhất bàng đích Nữ Oa canh thị kiểm thượng quải bất trụ, đồng dạng thị lộ xuất tiểu nữ nhi tư thái.

Tam Tiêu các nàng đảo thị bất giới ý.

Tất cánh, tối cận Kim Ngao Đảo thượng hữu quan vũ Lục Phàm thân thế tảo dĩ kinh truyền đích phí phí dương dương.

Lục Phàm ngận khả năng vi Quy Nhất Đạo Nhân chi tử.

Nhược thị năng dữ Lục Phàm luận đạo, kết vi đạo lữ, tự nhiên thị hảo sự nhất thung.

Đãn Nữ Oa thân phận tựu dam giới liễu.

Nữ Oa bỉ Lục Phàm khả cao xuất nhất bối.

Giá truyền xuất khứ…..

Nữ Oa tưởng đáo giá, nhất song mỹ mâu hốt thiểm hốt thiểm, hiển đắc quẫn bách hựu khả ái.

“Nữ Oa Sư thúc, đã nghĩ kỹ chưa?” Lục Phàm khước tượng thị cố

ý đích, tẩu đáo Nữ Oa diện tiền, lộ xuất nhất cá hàm tiếu.

"Giá….." Nữ Oa tâm lý trực đả cổ.

Tha khán trứ Lục Phàm na trương thanh triệt vô hạ đích kiểm, tối chung hoàn thị giảo giảo nha, khinh điểm kỷ hạ đầu.

Lục Phàm tuy nhiên thiên phú tu vi bất chẩm yêu dạng.

Đãn tha bối hậu thị Quy Nhất Đạo Nhân.

"Hảo, sự bất nghi trì, thỉnh mấy vị tùy ngô tiền vãng Trường Sinh Điện." Lục Phàm tẩu tại tiền diện.

Kỷ nhân tùy trứ Lục Phàm, giá tài xuyên qua kết giới, hào vô trở ngại đích tiến nhập Trường Sinh Điện.

Đồng thời.

Bích Du Cung.

Thông Thiên thị tuyến dĩ kinh tòng Trường Sinh Điện thu hồi lai.

Đãn tha kiểm thượng đích chấn kinh hoàn tịnh vị tiêu khứ.

"Nữ Oa cánh nhiên tiến nhập Lục Phàm Trường Sinh Điện?!!" "Cả đệ tử đều tiến khứ liễu??" "!!" Thông Thiên nhẫn bất trụ thụ khởi nhất cá đại mẫu chỉ.

Giản trực thị ngưu a!!

Không ngờ, Lục Phàm tiểu tử này liên Nữ Oa đô năng đắc đáo.

Tưởng đáo giá, Thông Thiên chích năng thị tự quý bất như.

Mà bên này, mấy người theo Lục Phàm tiến nhập Trường Sinh Điện hậu, liền bị cảnh tượng trước mắt chấn kinh.

"Tiên linh chi khí ở đây sao lại nồng đậm đến vậy?" "Tiểu sư đệ, Tử Tiêu Cung e rằng cũng không thể sánh bằng Trường Sinh Điện của ngươi." Một chúng nhân việt tẩu việt thâm, trực đáo tẩu đáo nhất

cá tiểu đình.

Lúc này, Đát Kỷ đã đợi sẵn.

Nàng bưng ấm trà, sớm đã rót trà cho các vị.

"Đát Kỷ, ngươi đi nghỉ ngơi trước." "Ngô muốn luận đạo với mấy vị tiên tử." Lục Phàm đã gọi cả Thánh Nhân Nữ Oa, và các sư tỷ là tiên tử.

Dù sao rất nhanh, các nàng đều sẽ trở thành nữ nhân của Lục Phàm.

Gọi như vậy cũng không có vấn đề gì.

Thế là, mấy người tìm vị trí thích hợp, bắt đầu luận đạo.

Nam nữ chi gian luận đạo, tiện thị yếu tố đáo nhĩ trung hữu ngã, ngã trung hữu nhĩ.

Thản thành tương kiến, nhất lãm vô dư.

Chích hữu tối vi thân mật tồn tại tài năng tố đáo như thử…..

Chính đương thử thì, Hồng Mông Kim Bảng dã tức tương công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Nữ Tư Hấp Dẫn Nhất Hạng Mười: Kim Linh Thánh Mẫu】 【Kim Linh Thánh Mẫu: Đệ tử Tiệt Giáo】 【Đánh giá: Vòng ngực 88, vòng eo 61, vòng mông 89, chiều dài chân 51.3】 【Kim Bảng ban thưởng: Trâm Bát Bảo.

Trâm Bát Bảo: Tám loại hình thái biến hóa, có thể dễ dàng chống lại công kích của Thánh Nhân, phá vỡ mọi mê chướng.】 Nội dung vừa công bố, Hồng Hoang ức vạn vạn sinh linh đều triệt để sôi sục.

"Không ngờ, Kim Linh Thánh Mẫu Tiệt Giáo thân hình lại tốt đến vậy." "Tỷ lệ vòng mông và chân này, mê rồi!" "Lại còn vòng eo, diệu bất khả ngôn a!!" "……" Một số sinh linh đều biểu thị sự khao khát và ngưỡng mộ.

Đây đơn giản là thân hình trong mơ.

Chỉ có điều, hình ảnh công bố mà ức vạn vạn sinh linh chờ đợi đã lâu, lại đột nhiên biến thành một mảng đen kịt.

Cuộn kim sắc khổng lồ giống như bị thứ gì đó che khuất, không nhìn thấy gì cả.

"Di??" "Sao lại thế này?" "Không nhìn thấy???" "Chuyện gì vậy?!!" "……" Một số sinh linh đều vẻ mặt mê hoặc.

Nhưng rất nhanh, bọn họ cũng chấp nhận hiện thực.

Mà lúc này, Trường Sinh Điện.

Một hồi luận đạo đã kết thúc.

Kim Linh Thánh Mẫu nhìn về Cửu Thiên, mới phát hiện Hồng Mông Kim Bảng bị che phủ.

"Đa tạ tiểu sư đệ." "Đúng vậy, tiểu sư đệ, lần này đa tạ ngươi." "Sau này, chúng ta đều theo ngươi." "……" Tam Tiêu các nàng mặt đỏ hồng, kiều tích tích đạo.

Nữ Oa tuy không nói, nhưng trong lòng cũng đã công nhận Lục Phàm.

"Không cần khách khí, sau này các ngươi cứ ở Trường Sinh Điện của ngô tu luyện." "Nơi này nhờ phúc của Quy Nhất Đạo Nhân, tiên linh chi khí nồng đậm, tốt hơn đạo trường của các ngươi rất nhiều lần." "Vâng!" Mấy người liền nhanh chóng tìm chỗ, bắt đầu tự mình tu luyện.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng vẫn tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Nữ Tư Hấp Dẫn Nhất Hạng Chín: Quy Linh Thánh Mẫu】 【Quy Linh Thánh Mẫu: Đệ tử Tiệt Giáo】 【Đánh giá: Vòng ngực 88.5, vòng eo 61.8, vòng mông 90, chiều dài chân

51.2】【Kim Bảng ban thưởng: Một đôi Bông tai Huyền Tinh.

Bông tai Huyền Tinh: Có thể tự động hấp nạp linh lực vạn vật thiên địa, kết hợp pháp tắc thiên địa, biến hóa hình thái, dùng làm lợi khí công kích.】 Nội dung công bố xong, hình ảnh lại lần nữa biến thành một mảng đen.

Ức vạn vạn sinh linh đều vẻ mặt chán chường vô vị.

"Giá Nữ Tư Bảng căn bản không có họa diện a." "Bất quá….. nhìn mô tả trên đánh giá, vòng mông của Quy Linh Thánh Mẫu không phải tầm thường a!" "Đúng vậy đúng vậy….." "……" Ức vạn vạn sinh linh cuối cùng vẫn nhận ra hiện thực.

Muốn nhìn thấy hình ảnh trên Nữ Tư Bảng là không thể.

Mà lúc này, ở cực bắc Hồng Hoang.

Nguyên Phượng cuối cùng cũng dưỡng sức xong, có thể bước vào Hồng Hoang.

"Thương!" Một tiếng phượng hoàng kêu.

Thân hình Nguyên Phượng hóa thành một con thần phượng khổng lồ rộng trăm trượng.

Lông phượng như thần thái, mỗi sợi đều tỏa ra kim sắc quang mang.

Vô tận kim quang bao phủ, Nguyên Phượng nhanh chóng bay về Đông Hải.

Chương 164

"Thương!" "Long Tộc!" "Mau ra đây chịu chết!" Nguyên Phượng phun ra vô tận hỏa diễm, bao phủ bầu trời Đông Hải.

Uy áp Chuẩn Thánh cũng đồng thời trấn áp xuống mặt biển Đông Hải.

Nước biển không ngừng sôi trào.

Một bên là biển lửa, một bên là nước biển.

Nước biển không ngừng bốc hơi.

Trong khoảnh khắc, lính tôm tướng cua trên mặt biển đều bị nướng chết.

Đông Hải Long Cung.

"Là Nguyên Phượng?!!" "Nguyên Phượng lại tìm đến?" "Hiện tại Tiểu Long Nữ đã bế quan, đệ tử Long Tộc chúng ngô làm sao đối phó được Nguyên Phượng?" Lão Long Vương lòng nóng như lửa đốt.

"Không hay rồi, Long Vương, lính tôm tướng cua trấn thủ mặt biển đều bị nướng chết rồi." "Long Vương, không hay rồi!" "Nước biển đang nhanh chóng bốc hơi, bầu trời mặt biển bị một tầng biển lửa bao phủ, chúng ngô căn bản không ra ngoài được." "……" Tin xấu nhanh chóng truyền đến.

Lão Long Vương càng lòng nóng như lửa đốt.

Không phải lo lắng Đông Hải sẽ bị nướng cạn.

Nước biển Đông Hải mênh mông biết bao, chỉ dựa vào một Nguyên Phượng thì không đến mức đó.

Chỉ có điều, Nguyên Phượng áp chế Long Tộc như vậy, lâu dài về

sau, danh tiếng Long Tộc sẽ không còn.

Lão Long Vương sắc mặt ngưng trọng.

“Khả ác!” “Tam Đại Tộc Lượng Kiếp đã qua, Nguyên Phượng tại sao còn muốn bức bách?!” Chính đương thử thì, Ngao Bính xuất lai.

“Phụ Vương, không cần lo lắng, để con đi nghênh chiến.” “Con tuy không có nhiều kinh nghiệm đối chiến, nhưng đồng là Chuẩn Thánh đỉnh phong, lại thêm Kim Bảng ban thưởng, nhất định có thể áp chế Nguyên Phượng.” Ngao Bính biểu tình kiên nghị, hồn thân bạo phát ý chí chiến đấu sục sôi.

“Ân, hảo!” “Con ta xin đi!” Lão Long Vương rất là an ủi.

Ngao Bính cũng có thể tự mình gánh vác.

Nhật hậu Long Tộc hữu Ngao Bính dữ Tiểu Long Nữ, y lão Long Vương dã tựu tái vô hậu cố chi ưu.

“Oanh!” Ngao Bính tay cầm một thanh bảo kiếm hàn quang tỏa ra, trực tiếp xông ra mặt biển Đông Hải.

Quanh thân y có sóng nước hộ thể, ngăn chặn công kích hỏa diễm.

“Nguyên Phượng tiền bối!

Ngô, con của Long Vương, Tam Thái Tử Ngao Bính Đông Hải Long Tộc!” “Lượng kiếp đã qua, ngươi tại sao còn đến Đông Hải?” Ngao Bính lơ lửng giữa không trung, đôi mắt sáng ẩn chứa nộ ý.

Đồng dạng đích, y quanh thân bạo phát tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong không hề kém cạnh.

Nguyên Phượng tức khắc biến hóa thành hình người, bất khả tư nghị khán hướng Ngao Bính.

“Ngươi lại là cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong?” “Không ngờ, sau lượng kiếp, Long Tộc còn có Long Tử thiên phú cảnh giới như

vậy?" Nguyên Phượng thâm thụ đả kích.

Nguyên bản nàng tìm đến, cũng chỉ là để tuyên tiết phẫn nộ đích tình tự.

Từ băng phong mà khởi hậu, nàng liền hồi tưởng khởi lượng kiếp sự tình.

Phượng Tộc tương bỉ giác Long Tộc, tổn thất canh vi thảm trọng.

Đãn vô luận như hà, Long Vương đã tử!

Nguyên Phượng thân vi Phượng Tổ, thực tại bất cai khứ tìm phiền phức cho những hậu bối này.

Đãn thử khắc, lửa giận trong lòng nàng nhưng cựu thị vô xứ tuyên tiết.

"Long Tộc thế lực đã yếu, vì sao còn có thể sinh ra Chuẩn Thánh?" Nguyên Phượng lòng không cam.

"Hanh!" "Nguyên Phượng tiền bối, hiện nay đại thế Hồng Hoang đã biến." "Nếu ngươi chấp ý đối địch với Long Tộc, tương hội triêm nhiễm nhân quả." Ngao Bính quát lớn.

"!!" Nguyên Phượng lại lần nữa ngưng thần, càng giác bất khả tư nghị.

Long Tộc lại ngưng tụ Khí Vận???

Cái này…..

Nguyên Phượng hô hấp nhất trệ, nguyên bản phiên đằng đích nộ ý thử khắc dã tận số tiêu tán.

Đột nhiên gian lại có cảm giác toàn thân vô lực.

"Nguyên Phượng tiền bối, ngươi thương ngô Long Tộc lính tôm tướng cua, chuyện này bất khả yết quá, hoàn thỉnh tứ giáo." Ngao

Bính dã bất tái la sách.

Y hàn kiếm tại thủ, tịch quyển Chuẩn Thánh pháp lực, tốc độ cực khoái trùng hướng Nguyên Phượng.

Kiếm nhận phong mang xé phá hư không, dẫn phát kịch liệt chấn động.

Nguyên Phượng tự nhiên không chịu yếu thế.

Nàng hô: "Vậy thì để ta hội kiến xem, hậu bối Long Vương rốt cuộc có năng lực gì!" Nguyên Phượng lập tức hiện ra bản thể Thần Phượng.

Phượng hoàng rộng trăm trượng trên Cửu Thiên, tựa như một đoàn lửa rực rỡ đang bay lượn.

"Hống!" Một biển lửa cuộn trào tới.

Vô số hỏa long lao nhanh về phía Ngao Bính.

Thân hình Ngao Bính cực nhanh, hàn kiếm trong tay hóa thành vạn đạo băng nhận, cùng lúc phóng ra.

Đại chiến Chuẩn Thánh giữa hai vị này rất nhanh đã thu hút sự chú ý của mấy vị Thánh nhân.

Yêu tộc cảnh địa.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề một mặt giảng đạo, thần thức đã nắm rõ tình hình Đông Hải.

Không ngờ Nguyên Phượng lại xuất thế!

Điều này không thể không khiến Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lo lắng.

Nguyên Phượng lại không hề vẫn lạc trong Lượng Kiếp, vậy Long Vương, có lẽ nào cũng còn tồn tại?

"Sư huynh, chiến tranh giữa Nguyên Phượng và Đông Hải, có lẽ

Tây Phương ta có thể trợ giúp một tay." "Nếu có thể lôi kéo Nguyên Phượng về Tây Phương ta, cũng không phải là chuyện xấu." Chuẩn Đề đạo nhân động ý niệm này.

Hiện nay Long tộc Đông Hải, không có bất kỳ sinh linh Hồng Hoang nào dám trêu chọc.

Trong tình huống này, Nguyên Phượng còn dám đơn độc khiêu chiến, quả thực dũng cảm.

"Không vội." "Chúng ta bây giờ nên hoàn thành nhiệm vụ mà lão sư đã giao phó." Tiếp Dẫn đạo nhân lại có suy nghĩ khác.

Y không vội.

Bởi vì trước đó Hồng Mông Kim Bảng đã biểu thị rõ.

Đằng sau Nguyên Phượng, là Quy Nhất Đạo Nhân!

Cũng có nghĩa là, Quy Nhất Đạo Nhân đã giúp đỡ Nguyên Phượng.

Nói không chừng, chính là Quy Nhất Đạo Nhân đã cứu Nguyên Phượng thoát khỏi Lượng Kiếp.

Lúc này đi trêu chọc Đông Hải và Nguyên Phượng, vô cùng không sáng suốt.

Hai người đạt thành nhất trí, liền tiếp tục bắt đầu giảng đạo.

Ngọc Hư Cung.

"Là Nguyên Phượng?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng thấy được đại chiến trên không Đông Hải.

Thông qua cuộc đại chiến giữa Nguyên Phượng và Ngao Bính, y cũng đã hiểu rõ chiến lực Long tộc Đông Hải hiện nay.

Không thể khinh thường!

Bích Du Cung.

Thông Thiên sau khi thấy Nguyên Phượng xuất thế, không khỏi kích động.

Y lập tức đứng dậy, ngước nhìn về phía Đông Hải.

"Là Nguyên Phượng!" "Không ngờ Nguyên Phượng lại xuất thế!" "Chỉ tiếc, bây giờ nàng xuất thế đã muộn màng.

Phượng tộc sẽ không còn khả năng quật khởi nữa." Thông Thiên thở dài một trận tiếc nuối.

Y nhớ lại năm xưa khi Tam Thanh bọn họ vừa mới hóa hình, bất quá chỉ có tu vi Đại La.

Ba người du lịch Hồng Hoang, đến Phượng tộc.

Nguyên Phượng thân khoác ánh ráng, đẹp kinh tâm động phách.

Tư thái nàng anh vũ, toàn thân đều toát ra uy áp khiến người khác không dám lại gần.

Không ai dám xâm phạm Phượng tộc!

Nhìn lại bây giờ, một trận chiến giữa Nguyên Phượng và Ngao Bính, lại nhiều lần bị áp chế, có vẻ có chút chật vật.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm tự nhiên cũng thấy cảnh này.

"Đát Kỷ, nàng mau đi ngăn Ngao Bính lại, đưa Nguyên Phượng về đây." Lục Phàm căn dặn.

Nguyên Phượng là do hắn vô tình cứu được, tự nhiên không thể để nàng đi phá hoại Long tộc.

"Vâng, Lão gia." Đát Kỷ đã đổi cách gọi Lục Phàm thành lão gia, chứ không còn là Sư tôn nữa.

Trên không Đông Hải.

Ngao Bính và Nguyên Phượng đang giao chiến, bỗng nhiên một sức mạnh vô cùng cường thế phá ra.

Không chút kẽ hở chia cắt sức mạnh của hai người.

"Ầm!" Ngao Bính và Nguyên Phượng đều bị phản phệ, lùi xa trăm vạn dặm.

Khi quay lại, liền thấy Đát Kỷ một thân hồng trang, uyển chuyển đứng giữa không trung.

Chương 165

“Nguyên Phượng tỷ tỷ, lão gia nhà muội tìm tỷ.” Đát Kỷ quay người ngọt ngào nói với Nguyên Phượng.

“??” Nguyên Phượng khẽ nhíu mày.

“Lão gia nhà ngươi?” Đát Kỷ gật đầu.

Nguyên Phượng như nghĩ ra điều gì, biểu cảm trở nên trịnh trọng hơn nhiều.

“Được, ngươi dẫn ta đi.” Thế là, Nguyên Phượng liền trực tiếp theo Đát Kỷ rời đi.

“……” Ngao Bính bị bỏ lại giữa không trung, lúc này một trận không nói nên lời.

Cứ thế đi sao??

Không đánh nữa sao?

Ngao Bính nhún vai.

Sau khi giao chiến với Nguyên Phượng một lần, hắn càng ngày càng có lòng tin vào chiến lực của bản thân.

Thế là, hắn quay người liền nhập vào Đông Hải.

Kim Ngao Đảo.

Cảnh tượng Đát Kỷ đưa Nguyên Phượng trở về, đều bị đệ tử Tiệt Giáo thu vào mắt.

“Là Đát Kỷ?” “Đát Kỷ đưa Nguyên Phượng tiền bối về sao?” “Là Sư tôn muốn gặp bạn cũ sao?” “Không đúng!

Đát Kỷ là người của Tiểu sư đệ, là Tiểu sư đệ muốn gặp Nguyên

Phượng tiền bối.” “……” Các đệ tử Tiệt Giáo một trận kinh hô.

Kể từ khi Tam Tiêu, Quy Linh, và cả Nữ Oa bọn họ đều đến Trường Sinh Điện, các đệ tử Tiệt Giáo đã ít nhiều biết chuyện.

Không ngờ, Tiểu sư đệ lại bá đạo đến vậy.

Ngay cả Nguyên Phượng tiền bối cũng thu về rồi sao??

Trường Sinh Điện bây giờ, chẳng phải đã thành ôn nhu hương sao??

“Tiểu sư đệ đúng là bá đạo!” “Mẫu mực của giới tu luyện chúng ta!!” “……” Một đám sư huynh đều bày tỏ sự hâm mộ đối với Lục Phàm.

Bích Du Cung.

Thông Thiên tự nhiên cũng thấy Nguyên Phượng.

Bạn cũ có thể gặp mặt, tự nhiên là vui mừng.

Thông Thiên đang định ra nghênh đón, lại thấy Đát Kỷ bay về phía Trường Sinh Điện.

“Tiểu tử này!!” Mặt Thông Thiên tối sầm lại.

Y chỉ có thể trơ mắt nhìn, rồi quay người trở về.

Trường Sinh Điện.

Đát Kỷ đưa Nguyên Phượng hạ xuống, đẩy cửa ra.

Nguyên Phượng cung cung kính kính theo sau, cho đến khi thấy Lục Phàm.

“Ân công!” “Nguyên Phượng bái kiến ân công!” Nguyên Phượng tư thái kiêu sa, so với Tam Tiêu, Nữ Oa bọn họ, càng thêm vũ mị lăng liệt.

Là mức độ khiến bất luận nam nhân hay nữ nhân nhìn thấy đều

phải mê muội.

Đứng cùng Đát Kỷ, thì một người có tư chất nữ đế, một người là kiểu ngọt ngào đáng yêu.

"Ờ, Nguyên Phượng, năm xưa cứu nàng chỉ là hành động vô ý, không cần đa lễ như vậy." Lục Phàm vung tay áo, liền nâng Nguyên Phượng dậy.

"Hiện nay cục diện Hồng Hoang đã thay đổi, Long tộc tất sẽ quật khởi, nàng lại đi báo thù cũng vô ích." "Hơn nữa, Tam Tộc Lượng Kiếp là do Ma Tổ La Hầu gây ra, nay y đã vẫn lạc." "Nàng chi bằng cứ ở lại Trường Sinh Điện của ta, bầu bạn tu luyện cùng ta, còn có nhiều tỷ muội bên cạnh, không cần bận tâm chuyện Hồng Hoang nữa." Lục Phàm khuyên.

"Cái này…" Nguyên Phượng hơi khựng lại.

Nàng rất rối rắm.

Nghĩ đến những lời Lục Phàm nói, cuối cùng Nguyên Phượng vẫn buông bỏ chấp niệm.

Đã qua lâu như vậy, ân oán đã sớm nên buông xuống rồi.

Đúng như Lục Phàm nói, La Hầu đã chết.

"Vâng, Nguyên Phượng đa tạ ân công." Nguyên Phượng có chút ngại ngùng nhìn Lục Phàm, sau đó đứng cạnh Đát Kỷ.

"Nguyên Phượng tỷ tỷ, hoan nghênh tỷ gia nhập đại gia đình của chúng ta." "Sau này đừng gọi ân công ân công nữa." "Chúng ta đều là người của lão gia." Đát Kỷ chớp chớp mắt, lộ ra nụ cười ngọt ngào.

Nguyên Phượng càng ngại ngùng hơn, trên mặt hiện lên một tia đỏ ửng.

"Vâng… lão gia." Lục Phàm rất vừa lòng.

Lúc này, một số đệ tử Tiệt Giáo đều không hẹn mà cùng chạy đến Trường Sinh Điện.

Bởi vì khoảng thời gian này, Lục Phàm thực sự quá thần bí.

Khiến những đệ tử Tiệt Giáo này đều rất tò mò.

"Tiểu sư đệ!" "Tiểu sư đệ…" "……" Ngoài Trường Sinh Điện, đã đứng đầy đệ tử Tiệt Giáo.

Một lát sau, cửa điện "kẽo kẹt ~" một tiếng.

Lục Phàm là người đầu tiên từ bên trong bước ra.

Sau đó, Đát Kỷ, Tam Tiêu, Quy Linh, Vô Đương, Kim Linh, Nữ Oa, Nguyên Phượng đều lần lượt từ bên trong bước ra.

Các đệ tử Tiệt Giáo nhìn thấy cảnh tượng mỹ lệ như vậy, từng người từng người một trừng lớn mắt, cằm suýt rớt xuống.

"Tiểu sư đệ… người…" "Hóa ra người không ra khỏi Trường Sinh Điện là vì có Thánh nhân, Sư tỷ, còn có Nguyên Phượng tiền bối ở đây." "Bọn họ không lẽ đều là đạo lữ của Tiểu sư đệ sao?" "Trời ạ… Tiểu sư đệ quá bá đạo rồi!!" "Tiểu sư đệ lợi hại quá!

Ngay cả Nữ Oa sư thúc cũng thu phục được." "Còn có Đát Kỷ đạo hữu, đây là tồn tại có thể đối kháng Thánh nhân!" "Tiểu sư đệ thật sự là con trai của Quy Nhất Đạo Nhân sao?" "……" Đám đệ tử Tiệt Giáo này khi nhìn thấy cảnh tượng này, đều khó che giấu biểu cảm trên mặt.

Không phải chấn kinh thì cũng là thán phục!

Thao tác này, e rằng nhìn khắp Hồng Hoang, cũng không ai làm được.

Lúc này, Thông Thiên cũng chạy tới.

"Đệ tử bái kiến Sư tôn!" Đám đệ tử Tiệt Giáo lập tức nhường

đường, lần lượt hành lễ.

"!!!" "Phàm nhi con!" "……" Thông Thiên nhìn thấy cảnh tượng này, cũng không giữ được vẻ bình tĩnh.

Cái này đúng là vô đối!!

"Nữ Oa sư muội người…" Thông Thiên một vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Nữ Oa.

Dù đã đoán được, nhưng tận mắt nhìn thấy, sức ảnh hưởng vẫn quá lớn.

Nhìn lại, Tam Tiêu, Quy Linh, Vô Đương, Kim Linh, còn có Đát Kỷ!

Đát Kỷ lại là người đứng đầu bảng nữ tiên.

Bất kể là thực lực, hay mỹ mạo!

Còn có… Nguyên Phượng!!

Nguyên Phượng còn là tiền bối lâu năm.

Hơn nữa còn có bối phận cao hơn Thông Thiên.

Dù sao, năm xưa khi Tam Thanh còn chỉ là cường giả Đại La, Nguyên Phượng đã là một tồn tại Chuẩn Thánh.

Lãnh đạo hàng vạn Phượng tộc, là tồn tại trấn nhiếp Hồng Hoang.

Không ngờ, lại cũng đi theo Lục Phàm???

Xì!

Thông Thiên lặng lẽ hít một ngụm khí lạnh.

Thân phận Lục Phàm đã rõ như ban ngày.

"Sư tôn, người cũng đến sao?" "Lại đây, ra mắt Sư tôn." Lục Phàm biểu cảm bình thản.

Đát Kỷ, Nguyên Phượng, Nữ Oa và những người phía sau hắn lập tức hành lễ với Thông Thiên, đồng thanh nói.

"Bái kiến Sư tôn." "!!!" Thông Thiên chỉ cảm thấy thân hình loạng choạng, suýt không đứng vững.

Sắc mặt y trở nên phức tạp dị thường, nhất thời không biết xử lý thế nào.

"Cái đó… ta chỉ là đến xem con." "Vi sư đi trước đây." Thông Thiên quay đầu bỏ chạy, hóa thành một đạo bạch quang biến mất trước mắt mọi người.

Không còn cách nào khác, khí thế của Lục Phàm lúc này quá mạnh mẽ.

Dù hắn chỉ có tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong, nhưng phía sau hắn đứng toàn là những tồn tại gì!!

Sợ hãi, sợ hãi!

Vẫn nên mau chạy thôi!

Đám đệ tử Tiệt Giáo lúc này nhìn Lục Phàm, cũng cảm thấy không còn cùng một tầng lớp.

Người ta lại có Nữ Oa sư thúc làm đạo lữ.

Lại có Đát Kỷ đạo hữu phụng sự bên cạnh.

"Cái đó… Tiểu sư đệ, chúng ta cũng đi trước đây." "Đúng vậy, chúng ta chỉ là đến xem, xem xong thì đi." "……" Các đệ tử Tiệt Giáo lần lượt từ biệt Lục Phàm.

"???" Lục Phàm một đầu sương mù.

Quay người, liền dẫn mọi người trở về Trường Sinh Điện.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang công bố. 【 Hồng Mông

Kim Bảng: Bảng Mỹ Nhân Được Hoan Nghênh Nhất Hạng Tám: Vô Đương Thánh Mẫu 】【 Vô Đương Thánh Mẫu: Đệ tử Tiệt Giáo, đạo lữ của đệ tử bế quan Tiệt Giáo Lục Phàm 】【 Đánh giá: Vòng 1: 89, Vòng 2: 62, Vòng 3: 90.7, Chiều dài chân: 51.5 】【 Phần thưởng Kim Bảng: Hỗn Độn Khí Chùy Tiên.

Chương 166

Hỗn Độn Khí Chùy Tiên, tiên khí vô hình, giết người không dính nhân quả, dùng lực vô hình khiến người khác khó lòng đề phòng, là pháp khí tấn công lén lút tốt nhất. 】 Hạng tám vừa công bố, ức vạn vạn sinh linh đều nổ tung.

"Cái gì?!!" "Đạo lữ??" "Vô Đương Thánh Mẫu có đạo lữ sao?" "Lại là đệ tử bế quan Tiệt Giáo Lục Phàm?

Sao có thể?" "Ai là Lục Phàm??" "……" Một số sinh linh Hồng Hoang đều chấn động, bày tỏ không dám tin.

Vô Đương Thánh Mẫu là tồn tại đã từng lên bảng nữ thần.

Huống hồ ở Hồng Hoang còn hưởng danh tiếng lẫy lừng.

Nhưng Lục Phàm là ai?

Căn bản không ai biết!

Lúc này Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhíu mày, bị đợt cơm chó này làm cho khó lòng đề phòng.

"Cái gì?!!" "Tiểu tử Lục Phàm này lại cùng Vô Đương là đạo lữ sao?" Tiếp Dẫn đạo nhân âm thầm lắc đầu thở dài.

Huyết mạch căn nguyên và ngộ tính của Vô Đương Thánh Mẫu đều trên Lục Phàm.

Làm sao có thể cam tâm ủy thân cho Lục Phàm?

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề bày tỏ không hiểu.

Nhưng dù sao đây cũng là chuyện nội bộ của Tiệt Giáo, người ngoài tự nhiên không tiện nói.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bị tin tức cơm chó đột ngột công bố này làm cho choáng váng trong mềm ngoài giòn.

"Lục Phàm!!" Y nhìn thấy hai chữ Lục Phàm, nghiến răng ken két.

Đối với Lục Phàm càng là hận thấu xương.

Không ngờ, Hồng Mông Kim Bảng lại dùng cách này để Lục Phàm lên bảng.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm sau khi nhìn thấy dòng chữ này, cũng ngẩn người.

"Tin tức của Hồng Mông Kim Bảng này quả nhiên nhanh." "Nhanh như vậy đã biết chuyện ta có đạo lữ." Lục Phàm không để ý.

Dù sao Hồng Mông Kim Bảng cũng không bại lộ hắn.

Mà chỉ dùng hai chữ Lục Phàm.

Cùng với một trận kinh ngạc của mọi người, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố. 【 Hồng Mông Kim Bảng: Bảng Mỹ Nhân Được Hoan Nghênh Nhất Hạng Bảy: Bích Tiêu Tiên Tử 】 【 Bích Tiêu Tiên Tử: Đệ tử Tiệt Giáo, đạo lữ của đệ tử bế quan Tiệt Giáo Lục Phàm 】 【 Đánh giá: Vòng 1: 89.6, Vòng 2: 62.5, Vòng 3: 91, Chiều dài chân: 51.7 】 【 Phần thưởng Kim Bảng: Âm Dương Ma Xử.

Âm Dương Ma Xử, có thể phá âm dương, lật đổ càn khôn, mọi tạo hóa sinh cơ. 】 Hạng bảy vừa công bố, mọi người lại lần nữa hít một ngụm khí lạnh.

"Cái gì?!!" "Ngay cả một trong Tam Tiêu của Tiệt Giáo, Bích Tiêu Tiên Tử cũng trở thành đạo lữ của Lục Phàm sao?!" "Lục Phàm này rốt cuộc có danh hiệu gì?" Tu Di Sơn.

Lúc này Đa Bảo đã gia nhập Tây Phương Giáo.

Khi hắn nhìn thấy tin tức này, cũng không khỏi chấn kinh.

"Bích Tiêu sư muội lại cùng Tiểu sư đệ trở thành đạo lữ." Đa Bảo chấn kinh đồng thời cũng gửi lời chúc phúc.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử nhìn nội dung công bố lần này, biểu cảm trên mặt khó coi cực độ.

"Lại là Tiệt Giáo này!" "Lần này liên tục lên bảng đều là đệ tử Tiệt Giáo." Thái Thanh Lão Tử không khỏi cảm thấy khổ sở trong lòng.

Đệ tử Huyền Đô của y, đã bị Lục Phàm chém giết.

Mà y thân là Thánh nhân, lại không dám đi báo thù.

Lúc này, Thái Thanh Lão Tử chỉ để lại một đạo ý niệm phân thân, bản thể đã về Bát Cảnh Cung.

Ý niệm y vừa động, đột nhiên nhíu mày.

"Đáng ghét." "Đế Tân này lại ngăn ta thu lấy khí vận nhân tộc sao?" Thái Thanh Lão Tử thịnh nộ.

Không ngờ Đế Tân lại bá đạo đến vậy.

"Đế Tân tiểu nhi!

Ngươi muốn chết sao?!" Thái Thanh Lão Tử cuối cùng cũng bị kích nộ.

Y thân là Thánh nhân, chưa từng chịu biệt khuất như vậy.

Lại bị một tiểu nhân tộc sỉ nhục.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng ken két, biểu cảm càng thêm

hung ác.

“Lại là Lục Phàm?!” “Hắn một mình lại có nhiều đạo lữ như vậy!” “Tiểu tử này muốn làm gì?!” Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa nhìn thấy tên Lục Phàm liền lửa giận bốc cao.

Giống như một loại phản xạ có điều kiện.

Dễ dàng khơi dậy lửa giận trong cơ thể y.

Bích Du Cung.

“Ờ…” Thông Thiên nhìn nội dung trên Hồng Mông Kim Bảng, bị đợt cơm chó này làm cho chua xót.

“Tiểu tử này, vi sư thân là Thánh nhân còn chưa từng tìm đạo lữ.” “Hắn thì hay rồi, một lúc tìm nhiều như vậy.” Thông Thiên thở dài một hơi.

Trên Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo đều liên tục kinh hô, trong mắt lộ ra vẻ hâm mộ.

“Tiểu sư đệ không hổ là Tiểu sư đệ a.” “Tiểu sư đệ oai phong quá.” “……” Ức vạn vạn sinh linh đều lại lần nữa sôi trào.

“Ngay cả Bích Tiêu Tiên Tử cũng là đạo lữ của tiểu tử này sao??” “Quá ngông cuồng!!” “……” Thế là, các sinh linh đều đang điên cuồng tìm hiểu về Lục Phàm.

Mà Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục công bố. 【 Hồng Mông Kim Bảng: Bảng Mỹ Nhân Được Hoan Nghênh Nhất Hạng Sáu: Quỳnh Tiêu Tiên Tử 】 【 Quỳnh Tiêu Tiên Tử: Đệ tử Tiệt Giáo, đạo lữ của đệ tử bế quan Tiệt Giáo Lục Phàm 】 【 Đánh giá: Vòng 1: 90, Vòng 2: 61, Vòng 3: 92, Chiều dài chân: 50 】 【 Phần thưởng Kim Bảng: Ngọc Nữ Kiếm.

Ngọc Nữ Kiếm, có thể chém thời gian trường hà, chém khí vận. 】Nội dung vừa công bố, bất luận nam tiên nữ tiên, đều hít một ngụm khí lạnh.

Mọi người trừng lớn mắt, miệng há hốc thành chữ O.

"Trời ạ!

Ba số liệu này là thật sao??" "Tuyệt vời!" "90, 61, 92, đơn giản là thân hình đồng hồ cát." "Hâm mộ vị đạo hữu tên Lục Phàm này quá." "Chắc hẳn có chỗ hơn người nào đó!!" "……" Các nữ tiên nam tiên đều bị số liệu của Quỳnh Tiêu làm cho ngây dại.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề chỉ nhìn thấy những con số này, liền đã chảy máu mũi xối xả.

"Phụt!" "Phụt!" Máu mũi cứ thế tuôn trào, không thể cầm được.

Cả hai đều biến sắc.

Không ngờ lại thất thố đến vậy.

"Tội quá tội quá!

Phi lễ vật thị!

Phi lễ vật thị!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lập tức nhắm mắt, bắt đầu niệm tâm kinh.

Cuối cùng mới bình tĩnh lại.

Mà Đa Bảo thì trợn tròn mắt.

"Quỳnh Tiêu sư muội!" "Nàng lại cũng trở thành đạo lữ của Tiểu sư đệ sao??" "Tam Tiêu, đã có hai Tiêu bị Tiểu sư đệ thu phục rồi." "Tiểu sư đệ… lợi hại rồi." "Khi nào cũng có thể dạy ta?" "……" Đa Bảo hâm mộ không thôi.

Các đại năng Hồng Hoang khác, đối với Lục Phàm căn bản chưa từng nghe nói đến.

Khi nhìn thấy những nữ thần này lại đều thuộc sở hữu của một mình Lục Phàm, sự phẫn nộ hiện rõ trên mặt.

U Minh Huyết Hải.

Trên không Huyết Hải một mảnh huyết vụ bốc lên, sát khí xuyên qua giữa đó.

Nếu Đại La Kim Tiên trở xuống mà tiến vào, nhẹ thì tâm thần chịu tổn thương, nặng thì lập tức nhập ma.

"Ầm!" Huyết Hải đột nhiên cuộn trào vạn tầng sóng biển.

Mùi máu tanh nồng đậm càng thêm dữ dội.

"Đáng ghét!" "Lục Phàm này rốt cuộc là kẻ nào?!" "Dám kiêu ngạo đến vậy?!" Minh Hà Lão Tổ bị đợt cơm chó này hết đợt này đến đợt khác dồn vào lòng, giận đến nỗi lửa giận bốc cao.

Ai mà không có đạo lữ chứ!

Nhưng so với Lục Phàm, những đạo lữ khác lại trở nên ảm đạm vô quang, thậm chí là xấu xí.

Yêu tộc cảnh địa.

Lục Áp cũng nheo nheo mắt, cảm nhận được sự khiêu khích.

Hắn là con trai Đế Tuấn, Tam Túc Kim Ô.

Thân phận địa vị không lẽ không cao hơn một đệ tử bế quan Tiệt Giáo nhỏ nhoi sao?

Chương 167

Vì sao các tiên tử trên bảng nữ thần lại bị một đệ tử chưa từng nghe nói đến sở hữu?

"Nếu như ta có thể kết làm đạo lữ với đệ tử Tiệt Giáo, Yêu tộc sẽ càng thêm vững chắc." Lục Áp trong lòng thầm nghĩ.

Đáng tiếc, những nữ đệ tử này, đại bộ phận đều đã bị Lục Phàm thu phục rồi.

Cơ hội để hắn lựa chọn đã không còn nhiều.

Trường Sinh Điện.

Quỳnh Tiêu sau khi nhìn thấy số liệu trên Hồng Mông Kim Bảng, không khỏi khuôn mặt đỏ bừng.

"Có khoa trương đến vậy sao?" "Ta còn không cảm thấy." Quỳnh Tiêu sờ sờ eo của mình.

"Quỳnh Tiêu muội muội, tỷ lệ thân hình của muội chính là tuyệt vời đó!" "Đúng vậy… Hồng Mông Kim Bảng này chẳng lẽ còn có thể giả sao?" "……" Mấy vị tiên tử đều không nhịn được nhìn Quỳnh Tiêu với ánh mắt hâm mộ.

"Các tỷ tỷ dung mạo tú lệ, mỹ diễm động nhân, Quỳnh Tiêu cũng rất hâm mộ." Quỳnh Tiêu cúi đầu, khuôn mặt càng thêm hồng hào.

Lục Phàm tiến lên, đưa tay ôm lấy vòng eo nhỏ của Quỳnh Tiêu tiên tử, nghiêm túc nói: "Không tệ, thân hình này e rằng không mấy ai sánh bằng." "Lão gia!" Tai Quỳnh Tiêu càng đỏ, như muốn rỉ máu, nhanh chóng cúi đầu.

Trong Trường Sinh Điện, một khí thế vui vẻ sôi nổi.

Cùng với tiếng cười đùa của mọi người, Hồng Mông Kim Bảng lại bắt đầu công bố danh sách tiếp theo.

"Không biết hạng năm lần này, sẽ là ai?" Lục Phàm ánh mắt quét qua bọn họ. 【 Hồng Mông Kim Bảng: Bảng Mỹ Nhân Được Hoan Nghênh Nhất Hạng Năm: Vân Tiêu Tiên Tử 】【 Vân Tiêu Tiên Tử: Đệ tử Tiệt Giáo, đạo lữ của đệ tử bế quan Tiệt Giáo Lục Phàm 】【 Đánh giá: Vòng 1: 90.6, Vòng 2: 62, Vòng 3: 93, Chiều dài chân: 52 】【 Phần thưởng Kim Bảng: Ma Địch.

Ma Địch, âm thanh cổ vũ, có thể đoạt hồn khóa phách, trấn nhiếp tâm thần, điều khiển bằng khôi lỗi, Thánh nhân cũng có thể đề phòng. 】 Tu Di Sơn.

Ánh mắt Tiếp Dẫn Chuẩn Đề không tự chủ khẽ nheo lại.

Lần này, trên bảng xếp hạng, bọn họ để ý đến phần thưởng Kim Bảng của Vân Tiêu Tiên Tử.

"Cây ma địch này, đối với Tây Phương của ta, càng thêm vừa tay." "Uy lực lớn đến vậy, lại bị một đệ tử Tiệt Giáo có tu vi Chuẩn Thánh sở hữu, thật là lãng phí." Tiếp Dẫn đạo nhân lẩm bẩm, trong mắt toát ra vẻ tham lam vô tận.

"Sư huynh, sao không đợi Vân Tiêu Tiên Tử đơn độc, ta nhân cơ hội lấy nó?!" "Vân Tiêu dù đã được mấy lần phần thưởng Kim Bảng, nhưng đối mặt với Thánh nhân như ta, pháp khí làm sao có thể bù đắp được?" Chuẩn Đề đạo nhân cũng không hề che giấu sự tham lam và độc ác.

Hai người nhìn nhau cười ý vị sâu xa.

Có ma địch, bọn họ có thể biến các Thánh nhân khác thành khôi lỗi.

Khi đó, Tây Phương tất sẽ đại hưng!

Hai người nói xong, tầm mắt nhìn về phía Yêu tộc.

Bọn họ đã không tự mình đến Yêu tộc giảng đạo nữa.

Mà để lại phân thân, vừa giảng đạo, vừa lén lút độ hóa những Yêu tộc này.

"Sư huynh, đến lúc đó có ma địch, nhiệm vụ Đạo Tổ giao phó nhất định sẽ hoàn thành dễ dàng hơn." "Không cần lãng phí thần lực giảng đạo, chỉ cần dùng ma địch thúc đẩy tâm thần của những Yêu tộc này là được." Chuẩn Đề nghĩ đến ý tưởng tuyệt vời này.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tầm mắt cũng luôn chú ý đến Hồng Mông Kim Bảng.

Sau khi thấy đệ tử Tiệt Giáo lên bảng liên tục có quan hệ với Lục Phàm, liền nhíu mày.

"Lục Phàm?

Hắn chỉ là một đệ tử Tiệt Giáo, có tư cách gì sở hữu nhiều đạo lữ như vậy?" Hồng Quân bày tỏ tuổi đã cao, có chút không hiểu.

Giới trẻ bây giờ đều thích chơi vậy sao?

Hồng Quân lắc đầu. 【 Hồng Mông Kim Bảng: Bảng Mỹ Nhân Được Hoan Nghênh Nhất Hạng Tư: Nữ Oa 】 【 Nữ Oa: Thiên Đạo Thánh nhân, đạo lữ của đệ tử bế quan Tiệt Giáo Lục Phàm 】 【 Đánh giá: Vòng 1: 91.2, Vòng 2: 60, Vòng 3: 93.4, Chiều dài chân: 52 】 【 Phần thưởng Kim Bảng: Kim Xà Thần Xử.

Kim Xà Thần Xử, đã khai mở linh trí, có ý thức tự động tấn công, tương đương với một tôn Hỗn Độn Ma Thần. 】 Hạng tư vừa công bố, Hồng Hoang một mảnh tĩnh lặng.

Giây tiếp theo, tất cả sinh linh đều nổ tung!!

Không chỉ là sinh linh bình thường, một số đại năng Tiên Thiên,

các Thánh nhân cũng không thể bình tĩnh được.

Trừ Thông Thiên đã sớm biết sự thật ra… "Nữ Oa nương nương?!!" "Làm sao có thể?!" "Giả đó chứ?" "Vì cái gì?!" "Lục Phàm này lại cùng Thánh nhân Nữ Oa là đạo lữ??" "Lại còn trong tình huống Lục Phàm không chỉ có một đạo lữ??" "Điên rồi, điên rồi…" "Đây còn là Hồng Hoang mà ta đang sống sao?" "……" Ức vạn vạn sinh linh đều sôi trào, phát điên rồi.

Bọn họ kêu gào!

Tố cáo!

Tuyệt vọng!

Sụp đổ!

Cả Hồng Hoang sinh linh dường như đều sắp sụp đổ đến nơi.

Phải biết, địa vị của Nữ Oa ở Hồng Hoang, chính là tồn tại Thánh Mẫu tuyệt đối.

Tạo người!

Vá trời!

Tồn tại như vậy, sao lại ủy thân cho một đệ tử Tiệt Giáo?

"Không đúng… Cái bối phận này loạn rồi." "Lục Phàm là đệ tử Tiệt Giáo, Nữ Oa nương nương là Thánh nhân, cái này…" "Xì!" Tất cả sinh linh sau khi phản ứng lại, không thể không quay lại một cái ngưu bức!

Điều này khiến bọn họ càng thêm hứng thú với Lục Phàm.

"Lục Phàm?

Đệ tử bế quan Tiệt Giáo?

Nhân vật bá đạo này sao chưa từng nghe nói qua?" "Rất lợi hại

sao?" "Hình như đệ tử Tiệt Giáo, chỉ có Đa Bảo là nổi tiếng bên ngoài." "Tiếp theo là Tùy Thị Thất Tiên, Triệu Công Minh bọn họ." "Chính là không biết có một Lục Phàm…" "……" Các sinh linh Hồng Hoang lúc này đều cực kỳ điên cuồng.

Nhất thời cảm thấy trời sắp sập!

Đây chính là Thánh nhân Nữ Oa đó!

U Minh Huyết Hải.

"A!!!" "Cái gì?!!" "Nữ Oa Thánh nhân!!

Làm sao có thể?!!" Minh Hà Lão Tổ cũng phát điên.

Đây là điều tuyệt đối không thể chấp nhận!

Minh Hà Lão Tổ gào thét!

Sụp đổ!

Uy áp Chuẩn Thánh vô tận tỏa ra quanh thân hắn.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Huyết hải quanh thân hắn lập tức nổ tung, bắn ra vạn trượng huyết trụ.

Toàn bộ U Minh Huyết Hải đều bị bao trùm trong một luồng phẫn nộ.

Yêu tộc cảnh địa.

"!!!" "Nữ Oa Thánh nhân…" Lục Áp ngớ người.

Hắn hai mắt đờ đẫn nhìn chằm chằm vào những dòng chữ vàng trên Hồng Mông Kim Bảng, bất động, ngay cả hơi thở cũng gần như ngừng lại.

Thánh nhân Yêu tộc, lại ủy thân cho đệ tử bế quan Tiệt Giáo?

"Chẳng lẽ Thánh nhân Nữ Oa bị uy hiếp?" Sắc mặt Lục Áp đột nhiên kinh hãi.

Tồn tại có thể uy hiếp Thánh nhân, lại là tồn tại như thế nào??

Lục Áp thực sự khó hiểu.

Tu Di Sơn.

"Phụt!" "Phụt!" Lần này, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề là bị tức đến thổ huyết.

"Nữ Oa!!

Nàng!!

Chẳng phải là hồ đồ sao?!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tự nhiên nhận ra Lục Phàm.

Bọn họ sao cũng không ngờ, Nữ Oa cũng sẽ là một trong số đó.

Đây chẳng phải là làm mất mặt Thánh nhân sao??

Dù cho bọn họ thừa nhận Lục Phàm có dung mạo quả thực không tệ, cũng không thể hoang đường như vậy.

"Hoang đường a!!" "Đơn giản là hoang đường a!!" Tiếp Dẫn đạo nhân đập ngực dậm chân, một bộ dáng vẻ thất vọng tột độ, bi thống muốn chết.

Chuẩn Đề đạo nhân bên cạnh thì nộ từ tâm khởi.

Trai tài gái sắc thì thất xứng.

Nhưng thực lực thì không thất xứng a!!

Thái Thanh Lão Tổ, Nguyên Thủy Thiên Tôn, đều bị tin tức này làm chấn kinh đến mức không thể nào phục hồi được.

So với những tin tức đã công bố trước đó.

Tin tức này đơn giản là nghịch thiên!!

Trong Trường Sinh Điện.

Lục Phàm ánh mắt nhàn nhạt liếc nhìn Hồng Hoang.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được sự phẫn nộ từ ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang.

Chương 168

Đồng thời, cả Hồng Hoang cũng nhiều thêm mấy phần lệ khí.

Không đến mức đó chứ??

Lục Phàm có chút không nói nên lời.

Chẳng qua hắn không để ý.

Dù sao, một tồn tại vô địch, sao lại để ý đến lửa giận của lũ kiến hôi.

Ngược lại là Nữ Oa, lúc này ít nhiều có chút xấu hổ.

Bối phận của nàng trước Lục Phàm, bây giờ lại trở thành đạo lữ của Lục Phàm.

Trong lòng ít nhiều có chút khó chịu.

Huống hồ, nàng cũng cảm nhận được sự nghi hoặc và chất vấn của ức vạn vạn sinh linh.

"Nữ Oa tỷ tỷ, lão gia rất lợi hại." "Không cần lo lắng." Đát Kỷ không thể nói quá nhiều, chỉ có thể uyển chuyển an ủi.

"Ta… Ta chỉ là vẫn cần một chút thời gian để thích nghi." Nữ Oa nhìn Đát Kỷ, càng thêm xấu hổ.

Đát Kỷ này vốn phải nghe theo lệnh của Nữ Oa, là Yêu tộc.

Bây giờ lại cùng nàng đồng bối, còn gọi nàng tỷ tỷ??

Nữ Oa một trận đau đầu.

Nhưng đối với Lục Phàm, nàng lại không có chút tư tâm nào.

Vì đã lựa chọn Lục Phàm, sẽ vĩnh viễn trung thành.

Cùng với việc hạng tư công bố, tất cả sinh linh đều tò mò về ba vị

trí dẫn đầu.

“Không ngờ, Nữ Oa lại chỉ đứng thứ tư??” “Chắc không phải lại giống như bảng nữ thần trước đó chứ?” “Không đúng!

Lúc bảng nữ thần, Thánh nhân Nữ Oa xếp thứ ba, lần này còn lùi một bước sao??” “Rốt cuộc là tồn tại như thế nào, lại khiến danh thứ của Nữ Oa nương nương lùi một bước?” “……” Ức vạn vạn sinh linh đều nhiệt liệt thảo luận. 【 Hồng Mông Kim Bảng: Bảng Mỹ Nhân Được Hoan Nghênh Nhất Hạng Ba: Tiểu Long Nữ 】 【 Tiểu Long Nữ: Con gái Đông Hải Long Vương 】 【 Đánh giá: Vòng 1: 91.7, Vòng 2: 63, Vòng 3: 94, Chiều dài chân: 52 】 【 Phần thưởng Kim Bảng: Ngọc Long Phiến.

Ngọc Long Phiến, được luyện chế từ vảy ngược của rồng, trong suốt thấu xương, vừa có lực tấn công vừa có lực phòng ngự, một quạt có thể che trời. 】 Bên ngoài Hỗn Độn Thiên.

Tiểu Long Nữ tự nhiên cũng đang chú ý đến Hồng Mông Kim Bảng.

“Không hay rồi!

Sư tôn!

Cứu ta!” Tiểu Long Nữ lập tức truyền âm.

Một lát sau, bên tai Tiểu Long Nữ liền vang lên giọng nói của Lục Phàm.

Tiểu Long Nữ lập tức đỏ tai.

Nàng đã sớm khuynh tâm Lục Phàm, tự nhiên sẽ tuân theo.

“Đệ tử nguyện ý.” Tiểu Long Nữ khẽ nói đáp lại.

Một lát sau, cảnh tượng sắp công bố liền bị một bàn tay khổng lồ màu đen che khuất.

Trường Sinh Điện.

“Lão gia, người thật xấu xa.” “Lần này, người lại thu nạp Tiểu Long Nữ muội muội sao?” Đát Kỷ tâm lĩnh thần hội.

Lục Phàm chỉ cười cười.

Sắp công bố hạng hai. 【 Hồng Mông Kim Bảng: Bảng Mỹ Nhân Được Hoan Nghênh Nhất Hạng Hai: Đát Kỷ 】 【 Đát Kỷ: Đạo lữ của đệ tử bế quan Tiệt Giáo Lục Phàm 】 【 Đánh giá: Vòng 1: 95, Vòng 2: 62, Vòng 3: 96, Chiều dài chân: 53 】 【 Phần thưởng Kim Bảng: Thời Gian Luân Bàn.

Thời Gian Luân Bàn, kiểm soát tốc độ dòng thời gian, trong không gian bị giam cầm, có thể tùy ý kiểm soát tốc độ dòng thời gian, dùng cho diệu dụng trận pháp, tấn công địch nhân bằng huyễn thuật, bằng thuật cấm cố đều được. 】 Hạng hai vừa ra, ức vạn vạn sinh linh đều chấn kinh.

Đát Kỷ lần này lại chỉ đứng thứ hai?!!

Phải biết, bảng nữ thần lần trước, Đát Kỷ là tồn tại đứng đầu!

Thân hình đẹp như vậy, lại cũng chỉ đứng thứ hai sao?

Không thể tưởng tượng, hạng nhất sẽ là tồn tại như thế nào.

Mà lúc này, Tu Di Sơn.

“Thời Gian Luân Bàn, nếu dùng thời gian làm trận pháp, thì ngay cả Thánh nhân cũng không thể phát giác, chỉ cần sơ suất một chút liền sẽ bước vào trận pháp, không cảm nhận được sự tồn tại của thời gian.

Đơn giản là kỳ diệu!!” “Không ngờ, phần thưởng Kim Bảng này lại có bút pháp lớn như vậy.” Tiếp Dẫn đạo nhân vừa nhìn thấy Thời Gian Luân Bàn, hai mắt liền sáng rực.

Hắn thực sự quá muốn có được!!

Thời Gian Luân Bàn!!

Pháp khí diệu dụng!!

"Nhưng Sư huynh, Thời Gian Luân Bàn thuộc sở hữu của Đát Kỷ, chúng ta e rằng không có cơ hội." Chuẩn Đề đạo nhân nhắc nhở.

Hắn lại làm sao mà không muốn có được pháp khí như vậy?!!

Diệu dụng cho trận pháp, sẽ là pháp khí tấn công tuyệt vời.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đều lộ ra vẻ mặt sầu khổ.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng để ý đến pháp khí này.

"Chẳng lẽ là pháp khí được luyện chế từ pháp tắc thời gian sao?" "Diệu dụng như vậy, thật sự là huyền ảo." Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng toát ra ngọn lửa tham lam.

Tiếc thay hắn bây giờ đang bế quan không thể ra ngoài.

Nghĩ cũng là nghĩ suông.

Đợi hạng hai công bố xong, các sinh linh liền càng muốn biết, hạng nhất lại sẽ là ai. 【 Hồng Mông Kim Bảng: Bảng Mỹ Nhân Được Hoan Nghênh Nhất Hạng Nhất: Nguyên Phượng 】【 Nguyên Phượng: Đạo lữ của đệ tử bế quan Tiệt Giáo Lục Phàm 】【 Đánh giá: Vòng 1: 98, Vòng 2: 60, Vòng 3: 98, Chiều dài chân: 53 】【 Phần thưởng Kim Bảng: Thần Phượng Vũ Y.

Thần Phượng Ngọc Y, được luyện chế từ tinh huyết Thần Phượng, địa thủy hỏa phong Hỗn Độn luyện chế mà thành, mặc vào liền có thể liên tục cung cấp pháp lực, pháp lực bản thân tăng lên gấp trăm lần. 】 Bảng xếp hạng hạng nhất vừa công bố, toàn bộ Hồng Hoang sinh linh lại lần nữa nổ vang.

“Là Nguyên Phượng!!” “Phượng Tổ!” “Phượng Tổ xuất thế rồi!” “……” Ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang đều sôi trào không thể sôi trào hơn nữa.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử thân thể Thánh nhân chấn động, đồng tử đột nhiên co rút, ánh mắt nhanh chóng nhìn về phía Kim Ngao Đảo.

Nội tâm hắn càng chịu chấn động lớn.

Nguyên Phượng đứng đầu, xứng đáng với danh tiếng, không có gì để nói.

Chỉ là Nguyên Phượng lại cũng trở thành đạo lữ của Lục Phàm??

Cái này thì hoang đường rồi!!

Thái Thanh Lão Tử trong hình thái lão niên lúc này lửa giận bùng phát.

Nguyên Phượng từng là nữ thần của hắn.

Huống hồ, thân phận địa vị của Nguyên Phượng ở Hồng Hoang đều rất quan trọng.

Là tiền bối trong số các tiền bối!

Khi Thái Thanh chưa thành Chuẩn Thánh, Nguyên Phượng đã là một tồn tại Chuẩn Thánh.

Tồn tại như vậy, lại trở thành đạo lữ của Lục Phàm!

Điều này làm sao Thái Thanh Lão Tử không đau lòng!

Làm sao không đau khổ!!

“Lục Phàm!” Thái Thanh Lão Tử trong lòng lửa giận bùng lên, thực sự không thể nhịn được nữa.

Hắn muốn tự mình đi hỏi cho rõ ràng.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vừa nhìn thấy nội dung công bố, liền kinh hãi thất sắc.

"Cái gì?!" "Nguyên Phượng lại nhìn trúng tiểu tử Lục Phàm đó sao?" "Sao lại như vậy?" "Những đệ tử nữ Tiệt Giáo kia trở thành đạo lữ của Lục Phàm thì thôi đi." "Sau đó lại là Nữ Oa, lại là Đát Kỷ!

Bây giờ thậm chí ngay cả Nguyên Phượng cũng vậy!!" "Đơn giản là không thể tin nổi!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề bày tỏ cực kỳ không hiểu.

Ít nhất thì không nên như vậy!

Phải biết, thời kỳ Tiên Thiên Tam Tộc.

Nguyên Phượng kiêu ngạo đến mức nào.

Nàng thân là Phượng Tổ Thủy Tổ, nhân vật ngay cả Tam Thanh cũng không đặt vào mắt.

Bây giờ lại nhìn trúng Lục Phàm??

Một đệ tử bế quan Tiệt Giáo?!!

Chưa kể huyết mạch căn nguyên kém!

Ngay cả tu vi cũng rất bình thường!

Chương 169

Dù sao hiện tại Tiệt Giáo, Chuẩn Thánh giống như cải trắng vậy!

Cũng không có gì đáng chú ý.

"Không thể, không thể." "Trong đó nhất định có điều mờ ám, ta cũng sẽ cùng đi Kim Ngao Đảo điều tra cho rõ ràng." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng không kìm nén được.

Bọn họ muốn xem, Lục Phàm này rốt cuộc dùng bản lĩnh gì.

Yêu tộc cảnh địa.

Lục Áp lúc này sắc mặt lạnh đi, khóe mắt giật giật mạnh.

Lửa giận bùng lên trong lòng hắn lúc này không thể kiềm chế được nữa.

Hoang đường!

Trò cười lớn nhất thiên hạ!

Nguyên Phượng làm sao có thể nhìn trúng Lục Phàm?!!

Lục Áp là một trăm cái, một ngàn cái, một vạn cái không tin!

"Thánh nhân Nữ Oa trở thành đạo lữ của Lục Phàm đã đủ hoang đường rồi!" "Không ngờ, còn có chuyện hoang đường hơn!" "Không được!" "Xem ra ta cũng phải đến Kim Ngao Đảo tranh một phen rồi." Lục Áp không kìm nén được nữa.

Hắn muốn xem, tiểu tử này rốt cuộc có bản lĩnh gì.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ nhìn thấy trên Cửu Thiên, từng đạo bạch quang đều bay về phía Kim Ngao Đảo, trong lòng cũng thấy ngứa ngáy.

“Hừ!” “Xem ra, mọi người đều vì muốn gặp đệ tử bế quan Tiệt Giáo nhỏ bé này.” “Ta cũng muốn xem, hắn rốt cuộc là kẻ nào!” Minh Hà quát lạnh một tiếng, huyết hải vô tận cuộn trào, thẳng vọt lên Cửu Thiên.

Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử vốn không thích quản những chuyện rảnh rỗi này, lúc này cũng không kìm nén được.

Hắn duỗi dài cổ, vuốt vuốt chòm râu, nhíu mày, trong mắt lóe lên vẻ kỳ dị.

“Xem ra, mọi người đều đã đến Kim Ngao Đảo…” “Lục Phàm này rốt cuộc là thần thánh phương nào?” Trấn Nguyên Tử do dự rất lâu.

Cuối cùng, hắn thực sự không thể che giấu sự tò mò trong lòng, cũng chạy đến Kim Ngao Đảo.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên hai mắt lóe lên vẻ hâm mộ.

“Không ngờ, một đệ tử bế quan Tiệt Giáo nhỏ nhoi, lại có thể thu được nhiều đạo lữ đến vậy??” “Người này lại lợi hại hơn người kia!!” “Lục Phàm này rốt cuộc là nhân vật gì!” “Lại còn oai phong hơn cả Thiên Đế như ta?!” Hạo Thiên cũng cảm thấy tò mò.

Đương nhiên, hắn là mang theo thái độ học hỏi đến Kim Ngao Đảo.

Không lâu sau, quảng trường Bích Du Cung liên tục có nhiều Thánh nhân đến.

Ngay sau đó, một số đại năng Tiên Thiên cũng lần lượt kéo đến.

Bích Du Cung.

Thông Thiên ánh mắt nhàn nhạt liếc qua, hít sâu một hơi, biểu cảm có chút bất đắc dĩ.

Y biết, những người này nhất định sẽ đến điều tra cho rõ ràng.

"Thông Thiên, chúng ta đến bái kiến." "Ngươi lẽ nào muốn đóng cửa từ chối khách?" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người tiến lên chào hỏi.

"Ầm!" Cửa cung Bích Du Cung mở rộng.

Lập tức tử khí vờn quanh, một luồng tiên linh chi khí nồng đậm bùng phát ra.

Linh khí nồng đậm nhanh chóng tản ra, rất nhanh liền quay về Kim Ngao Đảo này.

Thân hình cao lớn của Thông Thiên bước ra từ trong tiên linh chi khí.

"Không ngờ, chư vị hôm nay lại rảnh rỗi như vậy." "Lại đều chạy đến Kim Ngao Đảo của ta." Thông Thiên không có quá nhiều biểu cảm, chỉ là khách sáo.

"Thông Thiên, nội dung trên Hồng Mông Kim Bảng ngươi cũng đã thấy rồi." "Mau mời đệ tử bế quan Tiệt Giáo Lục Phàm của ngươi ra đây!" "Chúng ta muốn xem, tiểu tử này rốt cuộc có bản lĩnh gì, lại ngay cả Thánh nhân cũng làm đạo lữ của hắn!" "Còn khiến Phượng Tổ Nguyên Phượng, Đát Kỷ và những người khác đều ủy thân cho hắn!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nói đầy chính nghĩa.

Đám đại năng Tiên Thiên phía sau hắn cũng đều một bộ dáng vẻ muốn làm việc nghĩa.

Đặc biệt là Thái Thanh Lão Tử.

Lúc này sắc mặt hắn có thể nói là lửa giận ngút trời.

Có xung động muốn chém giết Lục Phàm ngay khi nhìn thấy hắn.

"……" Thông Thiên thấy vậy, càng thêm không nói nên lời.

Đám người này thật đúng là rảnh rỗi sinh nông nổi.

Chuyện của người ta, đám người này lại lo lắng làm gì?!!

Lúc này, Thông Thiên đã đoán được thân phận Lục Phàm là con trai Quy Nhất Đạo Nhân, liền không cảm thấy Nguyên Phượng, Nữ Oa ủy thân cho hắn có gì lạ.

Chỉ là, những người này lại không biết.

Hoặc là nghe phong phanh, nhưng không quá chắc chắn.

Tóm lại, dù phía sau Lục Phàm là Quy Nhất Đạo Nhân, những nữ thần này cũng không nên đi theo Lục Phàm!

Mà nên theo Quy Nhất Đạo Nhân mới đúng!

Cho nên, Lục Phàm đã kích động sự phẫn nộ của các đại năng Tiên Thiên Hồng Hoang!!

"Lục Phàm!" "Ngươi còn không cút ra đây!?" Thái Thanh Lão Tử không kìm nén được lửa giận nữa, tiến lên liền là một đạo uy áp Thánh nhân trấn nhiếp tới.

Trên không Kim Ngao Đảo, giọng nói Thái Thanh Lão Tử không ngừng vang vọng.

Giọng già nua trầm trọng, cuốn theo uy lực vô tận.

Sắc mặt đệ tử Tiệt Giáo đều biến đổi.

"Không hay rồi!" "Là Đại sư bá!" "Xem ra, Tiểu sư đệ lần này quá kiêu ngạo, chọc giận đại năng Hồng Hoang rồi!" Các đệ tử Tiệt Giáo đều cảm thấy lo lắng sâu sắc.

"Vậy phải làm sao?" "Đông người như vậy, dù là Sư tôn, e rằng cũng không thể bảo toàn Tiểu sư đệ." "Sợ cái gì?!" "Tiểu sư đệ là con

trai Quy Nhất Đạo Nhân!" "Hơn nữa, Đát Kỷ bên cạnh hắn, Thánh nhân Nữ Oa đều là đại năng, đám người này chẳng qua chỉ là lũ gà con." "……" Tâm trạng căng thẳng của các đệ tử Tiệt Giáo lập tức thả lỏng.

Đúng vậy!

Sao lại quên mất!

Bên cạnh Tiểu sư đệ, bây giờ cao thủ như mây.

Căn bản không cần bọn họ lo lắng vớ vẩn.

Trường Sinh Điện.

Trong mắt Lục Phàm lộ ra một tia không vui.

Đám người rảnh rỗi này!

Hắn không gây sự với bọn họ, bọn họ lại dám đến khiêu khích sao??

"Lão gia, để Đát Kỷ đi giải quyết bọn họ." Đát Kỷ lúc này khí chất đột biến, từ ngọt ngào chuyển chớp mắt thành sát khí lăng lệ.

"Đợi đã." Lục Phàm nhíu mày, lộ ra mấy phần hứng thú.

"??" "Lão gia, sao vậy?" Đát Kỷ không hiểu, quay người lại, lại trở lại thành Đát Kỷ ngọt ngào đáng yêu đó.

"Ta đi gặp bọn họ trước." Lục Phàm đã nằm yên ở Trường Sinh Điện quá nhiều năm.

Vô tận năm tháng, một đường nằm yên, quả thực vô cùng nhàn nhã, thoải mái.

Còn một nguyên nhân không ra tay, là vì sợ bại lộ thân phận, hệ thống sẽ bại lộ.

Nhưng bây giờ, hắn không cần ra tay, cũng có thể giả vờ ngầu.

Ai sẽ từ chối một cơ hội giả ngầu tuyệt vời chứ!

"Các ngươi cứ ở trong Trường Sinh Điện, đừng đi ra." "Khi nào ta gọi các ngươi thì hãy ra." Lục Phàm đứng dậy từ ghế mây.

Hắn quạt chiếc quạt lông trong tay, không nhanh không chậm đi ra từ Trường Sinh Điện.

Đát Kỷ và những người khác nhìn dáng vẻ Lục Phàm như vậy, trong lòng đều thắt lại.

"Lão gia muốn làm gì?" "Không biết…" Rất nhanh, Lục Phàm liền đến quảng trường Bích Du Cung.

Hắn vừa xuất hiện, đồng tử của các đại năng Tiên Thiên phía sau Thánh nhân đều đột nhiên co rút.

Như Lục Áp, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ bọn họ đều chưa từng gặp Lục Phàm, nên căn bản không nhận ra hắn.

Lúc này hắn xuất hiện, thần thức mọi người đã dò xét hắn một lượt.

Sau khi phát hiện hắn chẳng qua chỉ là một Chuẩn Thánh, căn nguyên kém đến mức không thể tin được, đều kinh ngạc tột độ!

Chỉ là cái thứ này thôi!

Nguyên Phượng, Nữ Oa lại cũng ủy thân cho hắn?!

Vì cái gì?!!

Lục Áp và những người khác một vẻ mặt không thể tin được.

"Ngươi chính là Lục Phàm?!" "Tiểu tử!

Ngươi có biết tội không?!" Lục Áp trực tiếp tiến lên, liền là một tràng pháo kích.

"Lục Phàm!" "Những gì Hồng Mông Kim Bảng nói, rốt cuộc là

thật hay giả?!" "Khuyên ngươi mau chóng giao Nữ Oa, Nguyên Phượng và những người khác ra, đừng ép ta ra tay!" Thái Thanh Lão Tử lúc này tin chắc, Lục Phàm nhất định là đã dùng thứ gì đó mê hoặc Thánh nhân.

Dù sao, trên phần thưởng Kim Bảng cũng không phải không có loại phần thưởng đó.

Về phần Lục Phàm làm sao có được, Thái Thanh Lão Tử bây giờ còn chưa có tâm tư quản.

"……" Lục Phàm nhìn đám người này một tràng pháo kích, biểu cảm trên mặt thực sự có chút không nói nên lời.

Chương 170

Đám người này rốt cuộc là thật sự ngu ngốc sao?!!

Chuyện này mà cũng không nhìn ra sao??

Còn Thánh nhân sao??

Thông Thiên bên cạnh cũng xấu hổ chết đi được.

Đặc biệt là Thái Thanh Lão Tử!

Lúc này chỉ số IQ của hắn e rằng không đến một trăm.

Đơn giản là làm mất mặt Tam Thanh Bàn Cổ chính tông.

Thông Thiên nghĩ nghĩ, đang suy tư có nên nói ra việc Lục Phàm là con trai Quy Nhất Đạo Nhân hay không.

Giải thích rõ sự thật, mọi người mới có thể hiểu được nguyên do.

Nhưng nghĩ lại, Quy Nhất Đạo Nhân nhất định là không muốn tin tức này bị lộ.

Nếu không đã nói từ sớm rồi!

Trong lòng Thông Thiên rớt cái bịch.

May mà!

Suýt chút nữa là hắn buột miệng nói ra.

"Đại sư bá, chuyện đạo lữ của Tiệt Giáo ta người cũng muốn quản sao?" "Đạo lữ của ta là ai, cũng không gây trở ngại cho người chứ?" "Còn chư vị, các ngươi không sao chứ?" Lục Phàm hoàn toàn bỏ đi ngụy trang.

Đối với những người này, hắn không cần cung kính.

"Lớn mật!" Thái Thanh Lão Tử bao giờ từng bị đối xử thô lỗ như

vậy.

Giọng điệu của Lục Phàm, hiển nhiên chính là đang khiêu khích.

Thái Thanh Lão Tử làm sao có thể nhịn được.

“Lục Phàm!” “Ngươi dám dùng cấm thuật mê hoặc Thánh nhân Nữ Oa, còn không nhận tội!” Thái Thanh Lão Tử trực tiếp chụp cho Lục Phàm một cái mũ.

“……” Lục Phàm lắc đầu, lúc này nhìn Thái Thanh Lão Tử bằng ánh mắt mang theo một tia đồng tình.

“Thái Thanh!

Ngươi thật hồ đồ!” “Nếu các ngươi còn muốn kiên trì, hôm nay ta sẽ chơi với các ngươi một trận.” “Nói đi, các ngươi muốn làm gì?” Lục Phàm dứt khoát dang hai tay ra, khí định thần nhàn nhìn mọi người.

“Tốt một đệ tử bế quan Tiệt Giáo, thật là ngông cuồng!” “Ngươi mạo phạm Thánh nhân, mạo phạm đại năng, còn không biết tội!” Lục Áp và những người khác giận từ tâm khởi.

Bọn họ tự nhận Lục Phàm không xứng với những nữ thần này, chỉ muốn giết hắn cho hả dạ.

Nếu không thì quá khó chịu!!

Bọn họ tự nhận không kém Lục Phàm, mà lại không có một đạo lữ nào.

Tên này!

Một lúc lại có nhiều đạo lữ đến vậy!

Không giết hắn thì giết ai!

“Giết ta!” “Giết!” Tất cả mọi người lúc này đều xông lên.

Ngay cả Thái Thanh Lão Tử, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng tỏa ra uy áp Thánh nhân.

Thông Thiên bên cạnh trong lòng chỉ muốn chửi người.

Mẹ nó!!

Không có chút chuẩn bị nào, nói động thủ là động thủ!

"Ầm!" Thông Thiên phản ứng nhanh chóng.

Thân thể hắn bùng phát ra một đạo uy áp Thánh nhân, lập tức cản lại.

Một luồng sóng quang cực mạnh ngay lập tức lan khắp phạm vi vạn dặm.

Lục Phàm vẫn không lộ ra chút hoảng loạn nào.

Khóe miệng hắn khẽ nhếch lên, lúc này khẽ gọi: "Đát Kỷ, ra đây đi." "Ta nói thế nào thì ngươi làm thế đó." "Tát mỗi người mười cái tát vào mặt cho ta." Lục Phàm chậm rãi mở miệng.

Vừa dứt lời, Đát Kỷ trong khoảnh khắc liền xuất hiện trước mặt Lục Phàm.

Một tia ánh mắt hung lệ lóe lên thần quang màu đỏ, khí tức cực kỳ yêu dã lập tức bao trùm những người này.

Mọi người đều cảm thấy tâm thần bất ổn, pháp lực không thể phát ra hết.

Đát Kỷ tốc độ cực nhanh, xuyên qua giữa bọn họ.

"Bộp bộp bộp!" "Bộp bộp bộp!" "Bộp bộp bộp!" "……" Chỉ thấy một bóng dáng thướt tha, bỗng chốc hóa thành mấy chục phân thân, đang tát vào mặt Thái Thanh Lão Tử, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, Lục Áp bọn họ.

Tiếng vang giòn giã chấn động cả Kim Ngao Đảo.

"Cái gì?!!" "Đây là… Đại sư bá bị đánh rồi?

Lại còn là đánh vào mặt?!" "Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng bị đánh sao?!" "Đi đi đi!

Mau đi xem!" "……" Các đệ tử Tiệt Giáo sau khi nhìn thấy cảnh tượng xảy ra trên quảng trường, không ai là không hưng phấn.

Cảnh tượng như vậy, e rằng ức vạn vạn năm cũng chưa chắc đã thấy được.

Thế là, quảng trường Bích Du Cung không lâu sau đã có rất nhiều đệ tử Tiệt Giáo đến.

Bọn họ không dám đến gần, chỉ dám vây quanh từ xa mà nhìn.

Lúc này, Đát Kỷ vẫn đang làm theo lời Lục Phàm dặn, tát vào mặt bọn họ.

Mà những người này, dường như đều bị cấm cố lại.

Ngay cả pháp lực Thánh nhân, cũng không thể vận dụng.

Tứ chi đều bị cố định chặt chẽ trong hư không, mặc kệ điều động pháp lực quanh thân thế nào, đều vô ích.

Sức mạnh nghiền ép tuyệt đối kinh hãi này, khiến Thái Thanh Lão Tử cảm thấy sự sợ hãi chưa từng có.

Hắn đã là tu vi Thánh nhân Tứ Trọng Thiên!

Ngay cả cơ hội điều động một tia pháp lực cũng không có, hoàn toàn giống như kiến hôi, bị Đát Kỷ cấm cố dễ dàng.

Điều này đủ để nói lên thực lực của Đát Kỷ sâu không lường được.

Hắn cảm thấy một trận run sợ.

Không thể tưởng tượng, thực lực chân chính của Đát Kỷ rốt cuộc mạnh mẽ đến mức nào!

Quan trọng là, Đát Kỷ dường như chỉ nghe lời Lục Phàm!

Nghĩ như vậy, lập tức suy nghĩ kỹ càng càng thêm đáng sợ.

Thái Thanh Lão Tử hối hận đã muộn!

Vừa rồi tức giận công tâm, căn bản không nghĩ nhiều như vậy.

Bây giờ thì đã muộn rồi!

"Tiếp tục tát." Lục Phàm đứng một bên, tiếp tục ra lệnh.

"Bộp bộp bộp!" "Bộp bộp bộp!" "Bộp bộp bộp!" "……" Lúc này, Đát Kỷ đã ra lệnh phân thân đi tát tai.

Mắt thấy những người này mặt sưng tấy trông thấy, hoàn toàn biến thành đầu heo.

Phải biết, một cái tát của Đát Kỷ không phải người bình thường có thể chịu đựng được.

Cái tát này, đủ sức khiến một ngọn thần sơn trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

Dưới lực đạo như vậy, dù là Thái Thanh, mặt cũng không thể không sưng lên.

Nhìn Lục Áp, Minh Hà Lão Tổ bọn họ.

Mặt đã hoàn toàn be bét máu, căn bản không thể nhìn rõ ngũ quan bình thường.

Thông Thiên bên cạnh nhìn mà nhếch miệng, không thể nhìn thẳng.

Các đệ tử Tiệt Giáo vây xem, đều bị thủ đoạn của Lục Phàm dọa sợ.

“Không ngờ, Tiểu sư đệ vốn dĩ hòa nhã, lại có mặt hung ác như vậy.” “Đó là lẽ tự nhiên!

Những người này ba lần bảy lượt tìm đến Kim Ngao Đảo, dám coi Tiệt Giáo chúng ta dễ bắt nạt sao!” “Tiểu sư đệ làm vậy, là để cho sinh linh Hồng Hoang nhìn thấy!

Tiệt Giáo chúng ta không dễ chọc!” “Đúng vậy!” “Đúng vậy!” “……” Các đệ tử Tiệt Giáo lần lượt phụ họa.

Thấy bọn họ bị đánh thảm thì đúng là thảm!

Nhưng cũng đáng đời!

Ai bảo bọn họ lo chuyện bao đồng!

“Được rồi.” Cuối cùng, sau khi Lục Phàm hô dừng, Đát Kỷ nhanh chóng thu hồi phân thân.

Đát Kỷ lại búng tay một cái, lúc này tất cả cấm cố đều biến mất.

Khoảnh khắc cấm cố được giải trừ, Thái Thanh Lão Tử, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề trực tiếp ngã lăn xuống đất.

Bị đánh thảm đến mức ngay cả sức lực để điều động pháp lực cũng không còn.

Đầu hoàn toàn bị đánh thành một đống hồ nhão.

“Nhớ kỹ, Kim Ngao Đảo không phải nơi các ngươi muốn đến là đến được.” “Cút đi!” Lục Phàm bá khí vung tay lên.

Lục Áp và những người khác còn dám ở lại sao!

Chương 171

Lục Phàm này đơn giản chính là sát thần!

Thủ đoạn quá tàn nhẫn!

Quan trọng là, cái tát tai này không phải là hình phạt quá nghiêm trọng.

Nhưng hình phạt không nghiêm trọng, tính vũ nhục lại cực kỳ mạnh!

Đặc biệt là Thái Thanh Lão Tử và Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Đây chính là ba vị Thánh nhân!

Bất kỳ sinh linh nào ở Hồng Hoang thấy cũng phải quỳ bái tồn tại!

Bây giờ lại bị đánh thành đầu heo.

Truyền ra ngoài, mặt mũi Thánh nhân của bọn họ còn ở đâu?!!

Thái Thanh Lão Tử và Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tự nhiên cũng không thể ở lại một khắc nào.

"Xoẹt!" "Xoẹt!" Mấy người liền có chút chật vật nhanh chóng hóa thành một đạo bạch quang, trở về đạo trường của mình.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử vừa trở về, liền trực tiếp ngã vật xuống bồ đoàn.

Mãi đến khi từ từ điều hòa pháp lực dùng để liệu thương, rồi nuốt xuống một viên Cửu Chuyển Kim Đan, thương thế mới từ từ phục hồi.

Thái Thanh Lão Tử lúc này lửa giận càng thêm bùng phát.

Nhưng lần này hắn sẽ không còn lỗ mãng như vậy nữa.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vừa trở về, Đa Bảo liền bị dọa nhảy dựng.

"Sư tôn, hai người sao vậy?" Đa Bảo đã chính thức bái nhập môn hạ Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Chỉ là, nội tâm hắn vẫn hướng về Tiệt Giáo.

Đa Bảo nhìn thấy Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai khuôn mặt sưng như đầu heo, nếu không phải có khí tức Thánh nhân, đều nghi ngờ hai người này có phải chính bọn họ không.

"Đồ nhi tốt, mau dẫn chúng ta đến Bát Bảo Công Đức Trì." Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức thúc giục.

Đa Bảo liền dẫn bọn họ đi.

Sau khi hai người hấp thu một ít công đức, thương thế trên mặt mới dần dần chuyển biến tốt đẹp.

Mãi đến khi hai người phục hồi bình thường, lửa giận trên mặt lại không thể kiềm chế được nữa.

"Tốt một Lục Phàm!" "Tốt một đệ tử bế quan Tiệt Giáo!" "Đơn giản đáng ghét!!" "Đáng ghét đến cực điểm!!" Tiếp Dẫn đạo nhân bùng nổ chửi rủa.

Chuẩn Đề cũng sắc mặt âm trầm.

"??" Đa Bảo ngớ người một chút.

Sau đó, hắn có chút tò mò hỏi: "Hai vị sư tôn, hai người đến Tiệt Giáo xảy ra chuyện gì sao?" Đa Bảo trong lòng rớt cái bịch.

Chẳng lẽ Tiểu sư đệ có liên quan đến việc hai vị Thánh nhân bị đánh thành đầu heo?

Không hỏi thì thôi, vừa hỏi, lửa giận trên mặt Tiếp Dẫn Chuẩn Đề càng thêm bùng phát.

Hai người đơn giản giống như hai quả bom, có thể nổ tung tại chỗ bất cứ lúc nào.

Đa Bảo thấy hai vị sư tôn không chịu nói, tự nhiên cũng thôi.

"Sư tôn, sau này Tây Phương đại hưng, mọi chuyện đều không cần vội vàng." "Chúng ta vẫn nên chuyên tâm chuẩn bị cho Tây Phương đại hưng sau này thì hơn." Đa Bảo từ từ mở miệng.

Những lời này, cuối cùng cũng nói trúng tâm can Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Sắc mặt hai người lúc này mới tốt hơn một chút, liên tục gật đầu nói: "Không sai." "Dựa theo nội dung trên Hồng Mông Kim Bảng mà suy đoán, sau này đệ tử Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tiệt Giáo, một phần đều sẽ quy nhập Tây Phương Giáo của ta." "Đến lúc đó, chính là lúc Tây Phương Giáo đại hưng." Mà mấu chốt của sự đại hưng này, vẫn phải xem Đa Bảo.

Thế là, khi Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn Đa Bảo, ánh mắt cũng nhiều thêm chút an ủi.

"Được rồi, Đa Bảo, ngươi cứ đi tu luyện đi." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vẫy tay, ý bảo Đa Bảo rời đi.

"Vâng." Đa Bảo hành lễ.

Bên này, quảng trường Bích Du Cung.

Cho đến khi mọi người đều rời đi, những đệ tử Tiệt Giáo kia liền xông ào đến.

"Tiểu sư đệ, người lợi hại quá!" "Đúng vậy… Lại dám đánh Thánh nhân?" "Tiệt Giáo chúng ta bây giờ đã có tư bản này rồi sao?"

"……" Các đệ tử Tiệt Giáo hưng phấn không thôi.

"Những chuyện này chẳng qua là do Đát Kỷ làm." "Ta thì đâu có làm gì." Lục Phàm nhún vai, lại lần nữa lộ ra nụ cười vô cùng thuần khiết và trong sáng trước mặt các sư huynh sư tỷ.

Nụ cười này, còn giống Lục Phàm vừa rồi lôi lệ phong hành, thủ đoạn tàn độc ở đâu chứ?!!

Nhưng, các đệ tử Tiệt Giáo đều không để ý.

Chỉ có như vậy mới có thể thể hiện bá khí chân chính của Lục Phàm!

"Được rồi, các ngươi đều trở về tu luyện đi." Lúc này, Thông Thiên đã lâu không nói chuyện, trầm giọng phá vỡ tiếng ồn ào của mọi người.

"Phàm nhi, con theo vi sư đến đây." Thông Thiên nhìn Lục Phàm, sau đó quay người.

Các đệ tử Tiệt Giáo đều có chút lo lắng.

"Đát Kỷ, nàng cứ về đợi ta trước." Lục Phàm cũng phái Đát Kỷ đi, sau đó liền đi theo Thông Thiên.

Bích Du Cung.

"Phàm nhi, con đối xử với Thái Thanh Lão Tử, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề bọn họ như vậy, có nghĩ đến hậu quả chưa?" Thông Thiên vẫn có chút lo lắng.

Mặc dù, Thông Thiên có chút chắc chắn về phỏng đoán của mình về Lục Phàm.

Nhưng kiêu ngạo như vậy, chỉ sẽ khiến Tiệt Giáo tứ phía thụ địch.

Đến lúc đó, nếu chọc giận Thiên Đạo ra tay, thì sinh linh Hồng

Hoang sẽ gặp tai ương.

“Sư tôn, người cứ yên tâm đi.” “Hồng Quân lão nhi không dám ra tay.” “Hơn nữa, dù Hồng Quân lão nhi ra tay, cũng vô ích.” Hiện tại Lục Phàm, hoàn toàn không còn ngụy trang nữa.

Mặc dù ngụy trang thực lực, nhưng khí thế vô địch toát ra toàn thân lại chưa từng ngụy trang.

“???” Thông Thiên nhìn Lục Phàm như vậy, trên đỉnh đầu lại đầy dấu hỏi.

“Tiểu tử này!

Điên rồi sao?!” “Lại muốn chủ động gây ra đại chiến sao??” “Dù phía sau là Quy Nhất Đạo Nhân, cũng không thể làm loạn như vậy!!” Thông Thiên nhíu mày càng sâu.

“Đồ nhi, hiện nay cục diện Hồng Hoang đã thay đổi, không biết còn bao nhiêu đại năng ẩn mình.” “Dù phía sau con có Quy Nhất Đạo Nhân, nhưng phía sau Thiên Đạo, lại chẳng lẽ không có tồn tại lợi hại hơn sao?” Thông Thiên bắt đầu khuyên răn khổ sở.

“……” Lần này, đến lượt Lục Phàm không nói nên lời.

Sư tôn sao lại nhát gan như vậy??

Hiện nay Tiệt Giáo, có Quy Nhất Đạo Nhân che chở, hoàn toàn có thể kiêu ngạo.

Lục Phàm lắc đầu, liếc nhìn Thông Thiên một cái khinh thường.

“!!” “??” Thông Thiên lập tức suýt chút nữa phun ra một ngụm máu già.

Tiểu tử này lại dám trắng trợn khinh thường hắn??

Thông Thiên có chút tủi thân.

Hắn là vì tiểu tử này tốt đó!!

Nếu gây sự, kết cục chung quy sẽ không quá tốt.

Huống hồ, Tiệt Giáo còn có nhiều đệ tử như vậy.

Không ngờ, lòng tốt lại bị coi như gan lừa phổi lợn.

Lại còn bị Lục Phàm khinh thường!!

Lúc ấy Thông Thiên trông chẳng khác nào một bao tải trút giận.

Lục Phàm thấy vậy, sắc mặt biến đổi, biểu tình ngưng trọng nói: "Sư tôn, cục thế Hồng Hoang nay đã biến đổi." "Thiên Đạo đã định thanh trừ thế lực Bàn Cổ." "Người vẫn chưa hiểu sao?" Lục Phàm trực tiếp nói ra thiên cơ.

Điểm này, y đã sớm phát hiện.

Bí mật mưu tính giữa Thiên Đạo và Hồng Quân, sao có thể thoát khỏi sự khống chế của Lục Phàm.

Đối với kế hoạch của bọn họ, Lục Phàm đã liệu rõ trong lòng.

Sở dĩ không can thiệp quá nhiều, chỉ là hiện tại vẫn chưa đến thời cơ.

"Cái gì?!" Thông Thiên chấn kinh ngay tại chỗ.

Tin tức này đủ để chấn nhiếp toàn bộ Hồng Hoang.

Không ngờ, Hồng Quân lại liên thủ với Thiên Đạo??

Thanh toán thế lực Bàn Cổ?!!

Chẳng lẽ đó không phải… Thông Thiên nghĩ đến điều gì đó, biểu cảm trên mặt lại biến đổi, kinh khủng không thôi.

Tam Thanh chính là Bàn Cổ chính tông.

Mà Vu Tộc mới sinh ra hiện nay, cũng là Bàn Cổ chính tông.

Chẳng phải kẻ muốn thanh toán chính là bọn họ sao?!

Thông Thiên chỉ cảm thấy sống lưng phát lạnh.

Một luồng hàn ý bị âm mưu bao trùm tự Nguyên Thần dâng lên.

Hồng Quân dù thế nào, cũng từng ba lần giảng đạo, thu nhận sáu vị đệ tử bọn họ.

Chương 172

Bây giờ lại muốn thanh toán tất cả??

"Sư tôn, không cần lo lắng." "Ngô đã có kế hoạch." "Sư tôn nếu chịu nghe Ngô một lời, ắt sẽ bảo toàn vô sự." Lục Phàm vẻ mặt nghiêm túc nói.

"Cứ nói." Thông Thiên tự nhiên không chút do dự.

"Chỉ cần Sư tôn chịu trảm đi liên hệ với Thiên Đạo, ắt sẽ vô sự." Lục Phàm mỉm cười.

"Cái gì?!" Đồng tử Thông Thiên lại một trận chấn động kịch liệt.

Cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo!!

Phải biết rằng, Thông Thiên sở dĩ trở thành Thánh Nhân là nhờ Nguyên Thần ký thác vào Thiên Đạo.

Nếu cắt đứt liên hệ, đồng nghĩa với việc từ bỏ quả vị Thánh Nhân này.

Đến lúc đó, sẽ trực tiếp từ Thánh Nhân rớt xuống tu vi Chuẩn Thánh.

Điều này đối với Thông Thiên kiêu ngạo mà nói, chẳng khác nào tai ương diệt đỉnh.

Cảnh giới rớt xuống lớn đến như vậy, chênh lệch tâm lý cũng quá lớn.

Thánh Nhân và Chuẩn Thánh, là tồn tại không thể đặt ngang hàng!

Lục Phàm tự nhiên hiểu rõ tâm tình của Thông Thiên, và cũng thể hiện sự thấu hiểu.

"Sư tôn, không cần lo lắng." "Đây không phải còn có Tam Thiên

Tượng Tháp sao?" "Để Thần Mãng hộ pháp cho Người, trực tiếp đến tầng tháp cao nhất tu luyện, Người có thể thông qua pháp tắc Kiếm Chi Đại Đạo của chính mình, trở thành Đại Đạo Thánh Nhân." Lục Phàm ngữ khí đốc định.

Thông Thiên tự nhiên nghe mà động lòng.

Phải biết rằng, Đại Đạo Thánh Nhân và Thiên Đạo Thánh Nhân có sự khác biệt về bản chất.

Đại Đạo thành Thánh, là tự mình lĩnh ngộ tu luyện một cách chân chính, từ đó được Đại Đạo thừa nhận, mới có thể đột phá cảnh giới Thánh Nhân.

Là bước đi vững chắc!!

Hoàn toàn bằng bản lĩnh thật sự!

Còn Thiên Đạo Thánh Nhân, Nguyên Thần ký thác vào Thiên Đạo.

Dựa vào Hồng Mông Tử Khí mà Hồng Quân ban cho, từ đó đột phá thành Thánh.

Một cái là thật, một cái là hư.

Một cái là hóa chân giới thực, một cái chẳng qua là một cái danh xưng suông.

Hơn nữa còn khắp nơi chịu Thiên Đạo kìm kẹp, một chút tự do cũng không có.

Đến một kẻ ngốc cũng sẽ chọn Đại Đạo Thánh Nhân.

Chỉ là, Đại Đạo Thánh Nhân sao mà khó khăn đến vậy!!

Đây cũng là điểm Thông Thiên có chút lo lắng.

Nếu Đại Đạo thành Thánh dễ dàng, thì những Tiên Thiên Đại Năng lúc bấy giờ, đã sớm tự mình bế quan tu luyện lĩnh ngộ Đại Đạo

rồi.

Ngay cả Hồng Quân, cũng đã từ bỏ con đường Đại Đạo thành Thánh này.

Đủ để thấy sự khó khăn của Đại Đạo thành Thánh.

"Phàm nhi, Đại Đạo thành Thánh... e rằng không dễ dàng như vậy a." Thông Thiên lần nữa nhíu mày, rơi vào trầm tư.

"Sư tôn, không cần lo lắng." "Đến lúc đó, Ngô sẽ để Quy Nhất Đạo Nhân truyền thụ cho Người tâm pháp đột phá Đại Đạo Thánh Nhân." Lục Phàm tùy tiện nói.

Dường như Quy Nhất Đạo Nhân là nô bộc của y vậy.

Thông Thiên bị ngữ khí này của Lục Phàm làm cho giật mình.

Bốn chữ "Quy Nhất Đạo Nhân" đã sớm trở thành một tồn tại cấm kỵ trong Hồng Hoang.

Bị Lục Phàm tùy tiện, thậm chí có chút bất cần mà nói ra, không khỏi khiến người ta trong lòng thắt chặt.

Nhưng Thông Thiên lúc này càng hưng phấn hơn.

"Tốt!" "Vậy Ngô xin đa tạ Quy Nhất Đạo Nhân trước!" Thông Thiên lập tức cúi người hành lễ.

Đương nhiên là đối mặt với Lục Phàm.

Dù sao, Lục Phàm là người thân cận nhất với Quy Nhất Đạo Nhân.

"....." Lục Phàm thấy vậy, cũng không nói nhiều, phẩy phẩy tay liền trở về Trường Sinh Điện.

Lúc bấy giờ, Hồng Hoang đã trầm tịch từ lâu lại có chút bất an.

Từ khi Lục Áp, Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử và các Tiên

Thiên Đại Năng khác từ Kim Ngao Đảo trở về, sau khi ai nấy đều chịu đại bại, tin đồn về Lục Phàm, đệ tử bế quan của Tiệt Giáo, liền càng ngày càng lan rộng.

Một số sinh linh Hồng Hoang cũng đã từng nghe danh uy của Lục Phàm.

"Thật sao??" "Đệ tử Tiệt Giáo đó thật sự dám động đến Thánh Nhân??" "Làm gì có giả được?!" "Nghe nói mặt Thánh Nhân bị đánh thành đầu heo rồi!" "Cả Tây Phương Nhị Thánh cũng bị đánh thành đầu heo!" "....." Hàng ức vạn sinh linh Hồng Hoang đều đại kinh thất sắc.

Thế mà ngay cả Thánh Nhân cũng dám đánh!

Rốt cuộc đây là loại ngoan nhân gì vậy?!

Không hổ là người có nhiều nữ thần đạo lữ đến vậy a!

Lúc này, sau khi các sinh linh Hồng Hoang kiêng kỵ bốn chữ Quy Nhất Đạo Nhân, hai chữ "Lục Phàm" cũng đã trở thành một truyền thuyết.

Cuối cùng, vào ngày này, hư không một trận chấn động kịch liệt.

Trên Cửu Thiên, một lần nữa tràn ngập vô tận hoa quang.

Cuộn tranh vàng khổng lồ chậm rãi mở ra, rộng trăm trượng, dài ngàn trượng.

Hàng ức vạn sinh linh lại một lần nữa sôi trào.

"Hồng Mông Kim Bảng lại sắp công bố bảng danh sách!" "Tuyệt vời!!

Lần này lại sắp công bố bảng danh sách!" "Không biết lần này sẽ công bố cái gì??" "....." Hàng ức vạn sinh linh đều vô cùng tò mò.

Tu Di Sơn, Bát Cảnh Cung, Ngọc Hư Cung, Bích Du Cung.

Mấy vị Thánh Nhân cũng đều vô cùng tò mò.

Ánh mắt các vị Thánh Nhân đồng loạt nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng, thấy trên đó đang ngưng tụ những nét chữ vàng. [Hồng Mông Kim Bảng lần này công bố Nhục Thân Bảng!] [Nhục Thân Bảng, tức là đánh giá thân thể cường tráng, thuần sức mạnh mà định, không xét thực lực tu vi, chỉ xét sức mạnh thực sự của thân thể.] [Bảng danh sách lần này chỉ thu lục mười tồn tại hàng đầu Hồng Hoang!] [Người lên bảng, đều có Kim Bảng ban thưởng.] Khi nội dung này vừa được công bố, sắc mặt mấy vị Thánh Nhân hơi biến.

Nhục Thân Bảng?!!

Điều này... họ không có ưu thế lớn lắm!

Hiện nay Hồng Hoang có quá nhiều đại năng, hoàn toàn không đến lượt họ.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã nhìn rõ cục thế.

Sau những lần thất vọng liên tiếp, tâm thái đã có thể điều chỉnh vô cùng bình hòa.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn thấy bảng danh sách lần này, trên mặt đầy lo lắng.

"Nhục Thân Bảng?!" "Vu Tộc chắc chắn sẽ giành được vị trí dẫn đầu!" "Vu Tộc vốn tu luyện thân thể, tự nhiên mạnh mẽ hơn các tu luyện giả khác." Tiếp Dẫn Đạo Nhân sắc mặt lo âu.

Chẳng lẽ có khả năng, mười vị trí này đều là Vu Tộc sao??

"Lần này, hoàn toàn không xét thực lực tu vi." "Dù là tu vi Thánh Nhân cũng vô dụng!" Chuẩn Đề Đạo Nhân nhíu mày.

Nếu là Hồng Hoang thời xưa, hắn chắc chắn sẽ không nói ra những lời này.

Bởi vì dù Thánh Nhân không động dùng pháp lực tu vi, thân thể cũng mạnh hơn người thường.

Nhưng Vu Tộc mới sinh ra hiện tại, thân thể đó quả thực là biến thái!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ánh mắt lập tức nhìn về phía Bất Chu Sơn.

Hậu Thổ, Đế Giang, đang dẫn dắt các đệ tử Vu Tộc không ngừng tôi luyện thân thể.

Trên cơ bắp cuồn cuộn cường đại có thể thấy rõ những văn lộ màu vàng.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sắc mặt đại biến.

"Thân thể của bọn họ dường như còn mạnh mẽ hơn cả nhóm Vu Tộc sinh ra đợt đầu, rốt cuộc là chuyện gì thế này?!!" Những văn lộ màu vàng đó dường như còn khắc cả đạo văn.

"Trước mắt không cần lo lắng, dù thân thể của bọn họ mạnh hơn trước, nhưng tu vi lại thấp." "Dù Hồng Mông Kim Bảng không xét tu vi, nhưng tu vi thấp thì thân thể cũng chẳng mạnh được đến đâu." Chuẩn Đề tự an ủi, lập tức thu hồi ánh mắt.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng gật đầu, tỏ ý đồng tình.

Hai người đồng thời nhìn về phía Cửu Thiên, thấy trên Hồng Mông Kim Bảng những nét chữ vàng mới đang ngưng tụ. [Hồng Mông Kim Bảng Nhục Thân Bảng hạng mười: Xa Bỉ] [Xa Bỉ: Một trong Mười Hai Tổ Vu, Thiên Khí Tổ Vu, nắm giữ pháp tắc Thiên Khí Đại Đạo.] [Kim Bảng ban thưởng: Phong Vũ Lôi Điện Chùy – Triệu hoán sức mạnh thuần túy nhất giữa trời đất, một đòn toàn lực, đủ để một chùy chấn sát Thánh Nhân.] Trên cuộn tranh vàng khổng lồ, một

tôn thân thể cường hãn vô cùng, cơ bắp cuồn cuộn, toàn thân phủ đầy những văn lộ vàng không quy tắc xuất hiện.

Nhìn kỹ mới phát hiện, những văn lộ vàng này hóa ra lại phát ra từ bên trong cơ thể.

Mọi người nhìn thấy cảnh này, ai nấy đều chấn kinh.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề càng kinh hãi hơn.

Không ngờ, quả nhiên là bị bọn họ đoán đúng rồi.

Kẻ lên bảng đúng là Mười Hai Tổ Vu.

Chương 173

"Không đúng..." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức phản ứng lại.

"Mười Hai Tổ Vu!

Mười Hai Tổ Vu chỉ có Đế Giang được phục sinh.

Sao Xa Bỉ cũng còn sống????" Điều này...

Mọi người cũng rất nhanh phản ứng lại.

"Một trong Mười Hai Tổ Vu, Xa Bỉ, cũng còn sống??" Thái Thanh Lão Tử trợn tròn đôi mắt.

Không những còn sống, hơn nữa thân thể này, rõ ràng đã được tôi luyện, càng thêm dày dặn cường hãn.

Mỗi sợi cơ bắp dường như đều đang cuồng loạn co kéo.

Mỗi cử động đều không ngừng thể hiện sức mạnh tuyệt đối.

Ngọc Hư Cung.

"!!" "Một trong Mười Hai Tổ Vu, Xa Bỉ!!" "Hắn cũng được Quy Nhất Đạo Nhân cứu sao?" "Vu Tộc... thật sự muốn quật khởi?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thấy áp lực bội phần.

Hiện nay Hồng Hoang, các phương diện thế lực đều quá nhiều.

Mà nhìn lại Xiển Giáo... dường như từ khi Hồng Mông Kim Bảng công bố đến nay, vẫn luôn thụt lùi.

Bích Du Cung.

Thậm chí ngay cả Thông Thiên cũng có chút không thể tin nổi.

Cuộc đại chiến Vu Yêu năm xưa, tàn khốc đến mức nào!

Trong Mười Hai Tổ Vu, Đế Giang còn sống sót, đã là chuyện

không thể tin nổi.

Không ngờ, Xa Bỉ lại cũng còn sống!

Bất Chu Sơn.

Không chỉ các Thánh Nhân Hồng Hoang cảm thấy chấn kinh.

Hậu Thổ cũng vô cùng chấn kinh.

"Đại huynh, Xa Bỉ thật sự còn sống sao?" Hậu Thổ cũng vừa mới hay tin này.

"Ngô cũng vừa mới hay biết." Đế Giang ánh mắt thâm trầm, ngưng vọng Hồng Mông Kim Bảng.

Y cường hành áp chế sự kích động trong lòng, biểu hiện vô cùng trấn định.

Vu Tộc trong Vu Yêu Lượng Kiếp quả thực quá thảm liệt.

Dù cho có cùng Yêu Tộc lưỡng bại câu thương, nhưng hiện nay Hồng Hoang vẫn còn đệ tử Yêu Tộc tồn tại.

Còn Vu Tộc thì sao?

Các đệ tử Vu Tộc trừ Hậu Thổ, liền không còn đệ tử nào khác.

Tính kỹ ra, vẫn là Vu Tộc thất bại thảm liệt hơn.

Mối thù này!

Đế Giang chưa từng quên.

Y trở lại lần này, chính là muốn tập hợp lại sức mạnh Vu Tộc.

Hiện tại, nhìn thấy Xa Bỉ còn sống, lồng ngực Đế Giang đập càng mạnh mẽ hơn.

Y dường như lại có được một tia sức mạnh.

"Hậu Thổ, muội tạm thời trông coi việc huấn luyện đệ tử Vu

Tộc.” “Không bao lâu nữa, Ngô sẽ đến Hồng Hoang.” Đế Giang định đi tìm Xa Bỉ.

Hậu Thổ trong lòng kích động không thôi.

Nàng cố nén lệ, gật đầu nói: “Đại huynh yên tâm.” Huynh muội bọn họ đã bao nhiêu năm không gặp, Hậu Thổ đã không nhớ rõ.

Nay có thể tìm lại được nhiều huynh trưởng như vậy, đã là việc không dễ dàng.

Tử Tiêu Cung.

Ngay cả Hồng Quân cũng cảm thấy ngoài ý muốn.

Sao có thể?!

Hắn lúc đầu, nương theo ý chí Thiên Đạo, chính là cố ý để Vu Yêu Lượng Kiếp xảy ra, cuối cùng lưỡng bại câu thương.

Sao trong Mười Hai Tổ Vu lại còn có một người sống sót??

Điều này rõ ràng đã sai lệch với tính toán ban đầu của Hồng Quân!

Một Vu Tộc này chính là thế lực Bàn Cổ.

Đối với Hồng Quân mà nói, là tuyệt đối bất lợi.

Huống hồ, có thể nhìn thấy rõ ràng, Vu Tộc hiện tại, thực lực rõ ràng còn mạnh hơn.

Cho đến khi hình ảnh về Xa Bỉ trên Cửu Thiên dần tiêu tán, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục bắt đầu công bố cái tiếp theo.

Cảnh địa Yêu Tộc.

Lục Áp ánh mắt bất an nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng.

Đối với việc Mười Hai Tổ Vu phục sinh, người bất an nhất chính là Lục Áp. [Hồng Mông Kim Bảng Nhục Thân Bảng hạng chín: Dao Tư] [Dao Tư: Điện Chi Tổ Vu] [Kim Bảng ban thưởng: Thần Lôi

Trùy – Thần Lôi Trùy, ngưng tụ uy áp Thiên Đạo, kết hợp Cửu Thiên Thần Lôi, trừng phạt tất cả yêu khí tà ác.] Trong hình ảnh, thân thể Dao Tư cũng được trưng bày trên bảng vàng khổng lồ.

Cao trăm trượng, mỗi khối cơ bắp dường như đều ngưng tụ vô tận sức mạnh.

Một luồng cảm giác sức mạnh tuyệt đối ập đến, tạo cho người ta cảm giác nghẹt thở.

Khi Dao Tư vừa được công bố, hai vị Thánh Nhân Tu Di Sơn hoàn toàn không giữ được bình tĩnh.

"Lại có nữa!!" "Vẫn là Mười Hai Tổ Vu!

Lại phục sinh một người nữa??" Tiếp Dẫn Đạo Nhân có chút rối loạn.

Chẳng lẽ Mười Hai Tổ Vu đều không chết sao??

Tuyệt đối không thể xảy ra chuyện này.

Cuộc đại chiến Vu Yêu hạo hãn năm xưa, Bàn Cổ Chân Thân và Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận được triệu hoán ra trên Cửu Thiên, kinh khủng đến mức nào.

Bọn họ tận mắt chứng kiến Bàn Cổ Chân Thân bị hủy, Mười Hai Tổ Vu vẫn lạc.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tan rã, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn, Hi Hòa Thường Hi cũng đều lần lượt vẫn lạc.

Tận mắt chứng kiến!!

Làm sao có thể là giả được??

Nhưng hiện tại, Hồng Mông Kim Bảng công bố, quả thật là còn sống!

Quỷ dị!

Quá quỷ dị rồi!!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều chỉ cảm thấy da đầu tê dại.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi nhìn thấy Dao Tư, liền rơi vào trầm mặc sâu sắc.

"Chẳng lẽ Mười Hai Tổ Vu đều còn sống sao?" "Những năm qua vẫn luôn ẩn mình trong Hồng Hoang?" Thái Thanh Lão Tử suy nghĩ sâu xa, cảm thấy điều này cũng không phải không thể.

Mười Hai Tổ Vu không có Nguyên Thần, cho nên, các Thánh Nhân này căn bản không cách nào dò tìm được khí tức của bọn họ trong Hồng Hoang.

Cũng không cách nào tìm được bọn họ.

Càng không xác định được bọn họ rốt cuộc là còn sống, hay đã vẫn lạc.

Ngọc Hư Cung.

"!!!" "Điều này..." Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy lại một tôn Tổ Vu hiện thế, nội tâm ngũ vị tạp trần.

Nhưng sự thật đã là như vậy, hắn cũng không thể thay đổi điều gì.

Chỉ có thể tĩnh quan kỳ biến.

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng đầy vẻ chấn kinh.

"Không ngờ a!" "Mười Hai Tổ Vu sẽ không phải đều còn sống chứ?" Nếu là như vậy, thì quá chấn động rồi!!

"Hồng Hoang này, e rằng sẽ đổi chủ!" Thông Thiên lẩm bẩm.

Cảnh địa Yêu Tộc.

Lục Áp lúc này thần tình đặc biệt phức tạp.

“Lại phục sinh một tôn Tổ Vu nữa?” “Chẳng lẽ... trận chiến năm xưa, bọn họ căn bản không hề vẫn lạc?!” Lục Áp sắc mặt âm trầm vô cùng.

Nhưng hiện tại, hắn cũng không cách nào ra tay đối phó Vu Tộc.

Một Đế Giang thôi đã đủ khiến hắn đau đầu.

Chương 174

Huống hồ, còn có Hậu Thổ.

Hiện tại Hậu Thổ lại thân mang công đức Địa Phủ.

Với tình trạng hiện tại của Lục Áp, đối phó Vu Tộc tuyệt đối là lấy trứng chọi đá.

Huống hồ, hắn trước đó bị vả mấy bạt tai, mặt bị đánh thành đầu heo, trực tiếp làm tổn thương bản nguyên.

Phục hồi còn cần một thời gian rất dài.

Lục Áp liền quyết định, muốn báo thù, vẫn cần phải chờ đợi thời cơ.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục bắt đầu công bố. [Hồng Mông Kim Bảng Nhục Thân Bảng hạng tám: Cường Lương] [Cường Lương: Lôi Chi Tổ Vu] [Kim Bảng ban thưởng: Thần Lôi Trùy – Thần Lôi Trùy, dùng uy Thiên Đạo, tập hợp Cửu Thiên Thần Lôi, một chùy đủ để chém giết Thánh Nhân.] Trên cuộn tranh vàng khổng lồ, thân hình Cường Lương lập tức xuất hiện.

Cũng là thân thể trăm trượng, sự cường tráng của nhục thể chỉ cần dùng mắt thường cũng có thể phán đoán ra.

Văn lộ vàng phủ khắp toàn thân, làn da càng vô cùng kiên cứng, như bàn thạch.

Tu Di Sơn.

"Lại là một tôn Tổ Vu nữa?" "Xem ra, suy đoán của Ngô chờ đợi không sai, Mười Hai Tổ Vu đều còn sống." "Hơn nữa, bảng xếp hạng này còn sắp xếp theo sức mạnh lớn nhỏ của Mười Hai Tổ Vu." "Không cần nghĩ, những hạng sau đều sẽ là Tổ Vu." Tiếp Dẫn Đạo

Nhân sắc mặt vạn phần ngưng trọng.

Lại một phương thế lực muốn cường hành quật khởi!

Điều này đối với Tây Phương vô cùng bất lợi.

Huống hồ, phía sau Tổ Vu dường như còn có thủ bút của Quy Nhất Đạo Nhân.

Ít nhất có thể khẳng định, phía sau Đế Giang chính là Quy Nhất Đạo Nhân.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi nhìn thấy Cường Lương xuất hiện trên Hồng Mông Kim Bảng, đã không còn quá nhiều kinh ngạc.

"Xem ra, Vu Tộc thật sự muốn quật khởi." "Hồng Hoang sắp đổi chủ." "Chỉ là phía sau Vu Tộc có Quy Nhất Đạo Nhân, phía sau Yêu Tộc cũng có Quy Nhất Đạo Nhân." "Nếu Vu Yêu lại đại chiến, Quy Nhất Đạo Nhân sẽ ra mặt ngăn cản sao?" Thái Thanh Lão Tử rơi vào trầm tư.

Hiện nay Hồng Hoang, các phương thế lực, đều có dấu vết của Quy Nhất Đạo Nhân.

Nếu những thế lực này tự tương đấu, Quy Nhất Đạo Nhân rốt cuộc có xuất hiện không?

"Hoặc có lẽ...

Quy Nhất Đạo Nhân căn bản sẽ không quản." "Tuy Đát Kỷ thuộc Yêu Tộc, Đế Tân thuộc Nhân Tộc, Đế Giang thuộc Vu Tộc, nhưng Quy Nhất Đạo Nhân dường như không can thiệp vào chuyện giữa bọn họ." Thái Thanh Lão Tử lại có suy nghĩ khác.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi nhìn thấy Cường Lương cũng

phục sinh, liền lại có suy nghĩ khác.

"Nếu Vu Tộc cường thế quật khởi, Xiển Giáo Ngô tất nhiên có thể liên hợp với Vu Tộc." Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt vô cùng kiên định.

Vu Tộc hiện tại và Vu Tộc trước đây không thể nói chuyện cùng một lúc.

Bích Du Cung.

"Quả nhiên!" "Mười Hai Tổ Vu đều còn sống!" "Cường Lương đã lên bảng, các vị trí còn lại chắc chắn đều là Tổ Vu." Thông Thiên mạnh mẽ vỗ đùi, trong ánh mắt lóe lên quang mang trí tuệ.

Trường Sinh Điện.

Nữ Oa và bọn họ cũng vô cùng chấn kinh.

Lúc đầu Vu Yêu đại chiến, Nữ Oa đã tận mắt chứng kiến.

Mười Hai Tổ Vu căn bản không có cơ hội phục sinh.

Trừ phi... bọn họ căn bản chưa hề vẫn lạc.

"Lão gia, rốt cuộc là chuyện gì thế này?" Nữ Oa đã hoàn toàn thần phục Lục Phàm.

"Không sai, Mười Hai Tổ Vu ngay từ đầu đã không vẫn lạc." "Quy Nhất Đạo Nhân vào thời khắc then chốt, vô ý cứu bọn họ, khiến bọn họ lạc vào một trận pháp thời không, tức khắc được truyền tống ra khỏi thế giới Hồng Hoang." Lục Phàm đơn giản giải thích tình huống lúc bấy giờ.

Bất quá, quá trình trong đó phức tạp hơn.

"Thì ra là vậy." "Thì ra là thế này..." "....." "Đát Kỷ muội muội, Vu Tộc quật khởi, Yêu Tộc muội có phải sẽ đối lập lại với Vu Tộc không?" Vân Tiêu Tiên Tử có chút tò mò.

Hiện tại cục thế Hồng Hoang, Yêu Tộc có chỗ dựa.

Vu Tộc đồng dạng có chỗ dựa.

Nếu thật sự đối lập lại, khó tránh sẽ có một trận đại chiến.

“Thiếp tùy Lão gia.” Đát Kỷ mỉm cười ngọt ngào.

Vân Tiêu và bọn họ nghe lời này, lại có chút sá dị.

Lúc này, Tam Tiêu cũng như Quy Linh và bọn họ đều nhìn về phía Lục Phàm.

Không ngờ, Đát Kỷ vì Lục Phàm, lại có thể không quản chuyện Yêu Tộc.

“Các ngươi không cần lo lắng, vô luận Yêu Tộc hay Vu Tộc, đều sẽ không khai chiến.” “Cục thế Hồng Hoang đã thay đổi, các thế lực quật khởi, đáng lẽ phải cùng nhau đối phó với Hồng Quân và Thiên Đạo.” Lục Phàm biểu tình bình tĩnh nói ra những lời này.

Ngay sau đó, sắc mặt mọi người đều đại biến.

“Đối phó Hồng Quân Đạo Tổ và...

Thiên Đạo?” Nữ Oa là người chấn kinh nhất.

Dù sao nàng là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Huống hồ, nàng cũng là đệ tử của Hồng Quân.

Nhưng Lục Phàm vừa rồi lại nói muốn đối phó Thiên Đạo và Hồng Quân.

Lục Phàm chỉ cười cười.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố. [Hồng Mông Kim Bảng Nhục Thân Bảng hạng bảy: Thiên Ngô] [Thiên Ngô: Phong Chi Tổ Vu] [Kim Bảng ban thưởng: Hỗn Độn Phong Đại – Hỗn Độn Phong Đại, có thể thu Thánh Nhân và tất cả sinh linh dưới Thánh

Nhân.

Một khi bị cuốn vào Hỗn Độn Phong Đại, sẽ bị luyện hóa, Nguyên Thần, thân thể đều hóa thành hư vô.] Trên cuộn tranh vàng khổng lồ, thân hình Tổ Vu Thiên Ngô chậm rãi xuất hiện.

Đồng dạng là uy lực trấn nhiếp của thân thể cường hãn.

Cảm giác sức mạnh gần như muốn xông ra khỏi cuộn tranh vàng này.

Bất cứ Thánh Nhân nào nhìn thấy một thân thể như vậy, cũng sẽ phải kinh hãi.

Cùng với việc xếp hạng không ngừng tăng lên, Thiên Ngô hạng bảy, những văn lộ vàng quanh thân cũng càng ngày càng nhiều.

Dường như thân thể được phủ một lớp vàng nhạt, kiên cố bất hoại, thần thánh mà không thể mạo phạm.

Như một tôn thần vậy.

Đây là sự chấn động của sức mạnh tuyệt đối!

Thậm chí còn mạnh hơn gấp bội so với luồng tiên khí thanh u phát ra từ Thánh Nhân.

Tu Di Sơn.

Lúc này Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã hoàn toàn tin rằng Mười Hai Tổ Vu đều còn sống.

Sự chú ý của bọn họ đã đặt lên Kim Bảng ban thưởng.

"Kim Bảng ban thưởng đều quá mạnh mẽ." "Cái Hỗn Độn Phong Đại này, nếu Tây Phương Ngô có được, ắt sẽ đại hữu ích." Tiếp Dẫn Đạo Nhân rất là thèm thuồng.

Từ khi Hồng Mông Kim Bảng công bố đến nay, Hồng Hoang

không biết đã có bao nhiêu dị bảo cấp Thiên Đạo, thậm chí Hỗn Độn Chí Bảo, chảy vào.

Đáng tiếc, Tây Phương có được căn bản chẳng bao nhiêu.

Nếu nói ai nhận được nhiều phần thưởng nhất, vẫn là Tiệt Giáo.

"Ai..." Tiếp Dẫn Đạo Nhân càng nghĩ càng có chút uất ức.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử đồng dạng cũng để mắt đến cái Hỗn Độn Phong Đại này.

Vu Tộc đã có được rất nhiều pháp khí đủ để đối phó Thánh Nhân.

Nếu Thánh Nhân giao chiến với Vu Tộc, e rằng cũng không có mấy phần thắng.

"Xem ra, đối đãi với Vu Tộc, vẫn cần cẩn thận." Thái Thanh Lão Tử rất là bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã quyết tâm muốn liên hợp với Vu Tộc.

Hắn nhanh chóng truyền âm cho Quảng Thành Tử.

Ngoài Ngọc Hư Cung, Quảng Thành Tử quỳ bái trước cổng cung.

"Sư tôn." Quảng Thành Tử cung kính.

"Con đích thân đến Vu Tộc một chuyến, liên hợp Vu Tộc và thế lực Xiển Giáo." Nguyên Thủy Thiên Tôn chúc phù.

Quảng Thành Tử hơi dừng lại.

Ngay sau đó vẫn tuân lệnh.

Thân hình Quảng Thành Tử tiêu tán, hóa thành một đạo bạch quang, liền bay về phía Bất Chu Sơn.

Không ngờ, vừa đến gần Bất Chu Sơn, liền cảm nhận được một luồng uy áp khủng bố.

"Oanh!" Quảng Thành Tử dường như va vào một tầng kết giới, vì đại ý, lại bị trực tiếp bắn bay ra xa trăm vạn dặm.

Đợi y lần nữa bay đến gần Bất Chu Sơn, liền nhìn thấy bên ngoài kết giới đã đứng hai danh Đại Vu.

Chương 175

"Ngươi là ai?" "Tự ý xâm phạm Bất Chu Sơn, chỉ có đường chết!" "Mau chóng rời đi!" Một Đại Vu một tiếng nộ hát.

"Ngô là Quảng Thành Tử của Xiển Giáo, muốn diện kiến Tổ Vu." Quảng Thành Tử thái độ ôn hòa.

Bởi vì Nguyên Thủy Thiên Tôn phân phó, y không muốn giao ác với Vu Tộc.

"Xiển Giáo?" "Không gặp!" "Cút đi!" Hai danh Đại Vu trực tiếp cự tuyệt, xuất ngôn bất tốn.

"!!" Quảng Thành Tử trong lòng nảy sinh một luồng tức giận.

Hai danh Đại Vu này căn bản không có bẩm báo, lại dám trực tiếp cự tuyệt!

Thật sự cho rằng Xiển Giáo là dễ chọc sao?!

Quảng Thành Tử trong lòng cuồn cuộn một luồng tức giận.

Các Đại Vu mới sinh ra hiện nay quả thực đều rất mạnh, nhưng thì sao?!

Chẳng phải vẫn phải ẩn mình ở Bất Chu Sơn, thiết lập kết giới sao!

Nếu thật sự có bản lĩnh cường hãn, hà tất phải thiết lập kết giới như vậy chứ?!

"Hai vị, Ngô là thành tâm thành ý đến bái phỏng Tổ Vu." "Vẫn xin hai vị chớ hành động theo cảm tính, đợi Ngô bẩm báo thì hơn." Quảng Thành Tử áp chế ngọn lửa giận trong lòng, thái độ vẫn vô cùng ôn hòa.

“Hanh!” “Ngươi một đệ tử Xiển Giáo bé nhỏ, bằng gì mà muốn gặp Tổ Vu của chúng ta?” “Chúng ta cũng là làm theo phân phó, bất cứ sinh linh nào cũng không được phép đến gần Bất Chu Sơn.” “Xin ngươi mau chóng rời đi.” Hai danh Đại Vu thấy thái độ Quảng Thành Tử cũng khá tốt, cũng không làm khó quá nhiều, chỉ bảo y nhanh chóng rời đi.

Quảng Thành Tử sắc mặt khó xử.

Không hoàn thành sư mệnh, y tự nhiên sẽ không rời đi.

“Vậy thì đắc tội.” Quảng Thành Tử hít sâu một hơi, sau đó liền muốn điều động pháp lực, phá ra một kẽ hở trên tầng kết giới này.

“Bành!” Lợi kiếm trong tay cuốn theo uy áp Đại La Kim Tiên đỉnh phong, một luồng khí cơ sắc bén mang theo hàn quang, xông thẳng vào kết giới.

Đáng tiếc, lưỡi kiếm trong khoảnh khắc chạm vào kết giới, lại không hề có chút phản ứng nào.

“Sao có thể.....” Quảng Thành Tử có chút nản lòng.

Y từ khi bị Nguyên Thủy Thiên Tôn cứu về từ Nhân Tộc, tu vi đã khôi phục đến cảnh giới Đại La đỉnh phong.

Cách Chuẩn Thánh, cũng chỉ còn một bước.

Cú toàn lực tấn công của y vừa rồi, lại không hề có chút tác dụng nào đối với kết giới.

“Hay cho cái đệ tử Xiển Giáo ngươi!” “Uống rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt.” Hai danh Đại Vu thấy vậy, bị triệt để kích nộ.

“Oanh!” “Oanh!” Hai người thân hình chợt lóe, từ kích thước bình thường vừa rồi, không ngừng tăng lên.

Trăm trượng!

Ngàn trượng!

Vạn trượng!

Mười vạn trượng!

Cho đến khi trưởng thành thân hình khổng lồ mười vạn trượng, hai danh Đại Vu mới dừng lại.

Một danh Đại Vu trực tiếp giáng một quyền vào Quảng Thành Tử.

Quyền đầu mang theo uy lực thế không thể cản.

Một quyền giáng xuống, không khí không ngừng bị ép lại, hư không thậm chí còn xuất hiện vết nứt.

Quảng Thành Tử cảm thấy không khí xung quanh dường như bị cấm cố.

Y muốn nhanh chóng né tránh, nhưng tốc độ rõ ràng đã chậm lại.

"Không tốt!" Quảng Thành Tử sắc mặt hơi biến, điều động toàn bộ pháp lực.

"Bành!" Quyền đầu đó vẫn đập vào một chân của Quảng Thành Tử.

Một Đại Vu khác lại một lần nữa giáng một quyền vào Quảng Thành Tử.

"Bành!" Quảng Thành Tử không ngờ, chỉ hai danh Đại Vu gác cổng, lại có thể đánh trọng thương y.

Bất quá, loại vết thương này trong khoảnh khắc là có thể phục nguyên.

"Xuất kiếm!" Quảng Thành Tử nhanh chóng điều chỉnh lại, hàn kiếm trong tay hóa thành vạn đạo, như mưa kiếm, trực tiếp đâm vào

bụng hai danh Đại Vu.

Mưa kiếm dày đặc, chuẩn xác đâm vào bụng.

Nhưng trận mưa kiếm khổng lồ này trong mắt hai danh Đại Vu, chẳng qua chỉ là mưa phùn.

Một bàn tay lớn vung về phía trận mưa kiếm.

Cường phong mạnh mẽ trực tiếp phá hủy toàn bộ mưa kiếm.

"Bành!" "Bành!" Hai luồng sức mạnh va chạm vào nhau, hình thành một đạo quang ba cực mạnh.

Quảng Thành Tử đồng thời đối kháng hai danh Đại Vu, đã có chút chịu không nổi.

Y nhìn chuẩn thời cơ, lại một lần nữa công kích về phía tầng kết giới kia.

"Tìm chết!" "Chết đi!" Hai danh Đại Vu lập tức đuổi theo, giáng một chưởng vào Quảng Thành Tử.

"Bành!" Bàn tay khổng lồ như Thái Sơn áp đỉnh.

"Phốc!" Quảng Thành Tử phun ra một ngụm máu, mặt mày dần dữ tợn.

Ngay sau đó, Quảng Thành Tử nhanh chóng độn quang bỏ chạy.

Đồng thời, bên trong Bàn Cổ Điện.

Hậu Thổ từ miệng các Đại Vu khác, liền biết chuyện Quảng Thành Tử muốn bái phỏng.

Vừa nghe là Quảng Thành Tử, trên mặt Hậu Thổ liền hiện lên một tia bất tiết.

"Đệ tử Xiển Giáo?" "Đều là một lũ cực kỳ hư ngụy." "Ban đầu, Nguyên Thủy Thiên Tôn từng nhắm vào công đức Địa Phủ của Ngô,

cũng muốn phái đệ tử đến chia một chén canh." "Ngô khó khăn lắm mới ngăn được." "Bây giờ thấy Vu Tộc sắp hưng khởi, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại không thể kiềm chế được." Hậu Thổ quả thực đã nhìn thấu Nguyên Thủy Thiên Tôn, con cáo già này, hoàn toàn.

"Các đệ tử Vu Tộc nghe lệnh, bất cứ đệ tử Xiển Giáo nào, nhất luật không cần bẩm báo, trực tiếp chém giết." Hậu Thổ mệnh lệnh lập tức truyền xuống.

Ngọc Hư Cung.

Quảng Thành Tử chật vật phụ thương mà trở về.

"Sư tôn, đệ tử không gặp được Tổ Vu." "Kính mong Sư tôn trừng phạt." Quảng Thành Tử sắc mặt tái nhợt.

Chưởng vừa rồi, suýt nữa làm tổn thương bản nguyên của y.

Không ngờ, Vu Tộc vừa mới sinh ra không lâu, lại có sức mạnh cường hãn đến vậy.

Không thể không khiến Quảng Thành Tử kiêng kỵ.

Trong Ngọc Hư Cung.

Ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng vô cùng sá dị.

"Ừm?" "Ngươi bị thương sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút không dám tin.

Những Đại Vu đó lại có thể làm Quảng Thành Tử bị thương thành ra như vậy.

"Sư tôn, sức mạnh của Vu Tộc lúc này quá cường hãn." "Đệ tử bây giờ tu vi Đại La đỉnh phong, cách Chuẩn Thánh không quá một bước, nhưng đối kháng với Đại Vu Sư, lại không quá trăm chiêu." Quảng Thành Tử vô cùng thất vọng.

Đồng thời cũng vô cùng tự trách.

“Không sao...” “Chuyện này tạm thời cứ gác lại.” “Đợi con dưỡng thương xong, rồi tìm cách khác.” Nguyên Thủy Thiên Tôn biết rõ, hiện tại không thể gấp gáp.

“Vâng.” Quảng Thành Tử liền trở về đạo tràng điều tức.

Mà Hồng Mông Kim Bảng cũng đang vào lúc này, tiếp tục công bố hạng tiếp theo. [Hồng Mông Kim Bảng Nhục Thân Bảng hạng sáu: Chúc Dung] [Chúc Dung: Hỏa Chi Tổ Vu] [Kim Bảng ban thưởng: Hỗn Độn Thánh Hỏa Thương – Hỗn Độn Thánh Hỏa Thương, luyện chế từ Hỗn Độn Huyền Thiết, kết hợp Hỗn Độn Hỏa Tinh.

Uy lực kinh nhân, đủ để thiêu đốt Thánh Nhân.

Một khi bị Hỗn Độn Hỏa Tinh nhiễm vào, Nguyên Thần sẽ bị thiêu rụi.] Trên cuộn tranh vàng, thân hình Chúc Dung khổng lồ liền xuất hiện.

Khôi ngô, cường hãn.

Hàng ức vạn sinh linh nhìn những Tổ Vu đã phục sinh liên tục được công bố, triệt để tê dại.

Bọn họ cũng hoàn toàn chấp nhận tin tức Mười Hai Tổ Vu vẫn còn sống.

Cho nên cũng không còn đặc biệt kinh ngạc.

Thay vào đó, những Kim Bảng ban thưởng này, lại khiến không ít sinh linh chú ý.

“Những phần thưởng này đều như được thiết kế riêng cho Tổ Vu vậy.” “Tổ Vu Điện Chi, Lôi Chi trước đây, pháp khí đều liên quan đến sấm sét.” “Tổ Vu Phong Chi, pháp khí cũng liên quan đến gió.” “Bây giờ Tổ Vu Hỏa Chi, pháp khí cũng thuộc tính Hỏa.” “Hơn nữa những phần thưởng này đều là cấp Thiên Đạo, thật lợi hại!” “Vu Tộc dường như sẽ lấn át Yêu Tộc một bậc!” “.....” Không ít sinh linh Hồng

Hoang đều đang thảo luận về Vu Yêu Đại Chiến.

Dù sao, Vu Tộc và Yêu Tộc thù oán đã sâu.

Đã qua lâu như vậy, Yêu Tộc Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đều đã vẫn lạc.

Nhưng Mười Hai Tổ Vu lại vẫn còn sống.

Phần lớn sinh linh Yêu Tộc đều cảm thấy phẫn nộ và không cam lòng.

Luồng oán nộ khí này liền ngưng tụ vô tận Yêu Khí, quẩn quanh trên Cửu Thiên.

Còn Vu Tộc, căn bản không quản những điều này, chỉ lo đề thăng thực lực.

Ngay sau đó, hạng năm cũng được công bố. [Hồng Mông Kim Bảng Nhục Thân Bảng hạng năm: Cộng Công] [Cộng Công: Thủy Chi Tổ Vu] [Kim Bảng ban thưởng: Long Tức Châu – Long Tức Châu, dung tích như trăm sông đổ về biển, có thể biến hóa thành các hình thái, hóa thành pháp khí công kích.] Trên cuộn tranh vàng, thân thể Cộng Công khổng lồ liền xuất hiện.

Thân hình trăm vạn trượng, cơ bắp trình hiện sự tăng trưởng bùng nổ.

Mỗi khối cơ bắp đều như muốn nhô ra, cực kỳ đáng sợ.

Chương 176

Cùng với việc bảng danh sách hạng năm công bố, lúc này hàng ức vạn sinh linh cũng đều phản ứng lại.

Mười Hai Tổ Vu căn bản chưa hề vẫn lạc!

Triều Ca, trong vương cung.

Đế Tân đồng dạng ngồi trên long ỷ, ngưng thị cuộn tranh vàng khổng lồ.

"Vu Tộc." Trên mặt Đế Tân, một mảng sáng tối đan xen, lộ ra một tia hứng thú.

Thể chất Vu Tộc, nhìn quả thực vô cùng tràn đầy sức mạnh.

Thân thể bọn họ cường tráng, thực lực siêu quần.

Nếu đệ tử Nhân Tộc, cũng có thể giống như Vu Tộc, có được thể chất như vậy, thì hay biết mấy!

Đế Tân suy tư như vậy một lát, liền không nhịn được mở miệng hỏi Dương Phàm bên cạnh.

Lúc này Dương Phàm, từ sau khi gia nhập vương cung.

Đã triệt để trở thành tả bàng hữu tí của Đế Tân.

Mà Dương Phàm, cũng không vì thực lực tu vi của mình cường đại, mà làm ra hành động quá đáng.

Đối mặt với Đế Tân, y vẫn biểu hiện vô cùng tôn kính.

"Đại Vương, Vu Tộc lấy việc tu luyện thân thể làm chính." "Bọn họ kế thừa khí huyết Bàn Cổ, mới có thể khôi ngô như vậy." Dương Phàm giải thích.

Đế Tân chậm rãi gật đầu, một ý niệm nảy ra.

"Nhân Tộc hậu thiên của Ngô, muốn tu luyện thành Đại La cường giả, là khó khăn chồng chất." "Không phải ai cũng có được như ngươi." "Nếu không thể dùng Nguyên Thần tu luyện thành tiên, thì tu luyện thân thể, trở nên cường tráng như Vu Tộc, cũng không phải không thể." Đế Tân cũng là sau một hồi trầm tư, mới muốn thử một lần.

Dương Phàm hơi sửng sốt.

Để Nhân Tộc dựa theo Vu Tộc mà tu luyện?

Hít!!

Dương Phàm hít một ngụm khí lạnh, trong đầu cũng nhanh chóng lướt qua một lượt.

Chuyện này hình như, cũng không có gì là không thể.

Đồng dạng đều là thân thể.

Tuy Vu Tộc tự sinh ra đã có thể chất tốt hơn.

Nhưng thân thể là có thể thông qua việc không ngừng chế tạo, kích thích, tôi luyện mà trở nên mạnh hơn.

"Đại Vương, phương pháp này cũng có thể thử." Dương Phàm bày tỏ sự tán thành.

Đế Tân thích nhiên mỉm cười, sau đó đứng dậy, vỗ vỗ vai Dương Phàm, phân phó nói.

"Dương huynh đệ, vậy làm phiền ngươi đến Vu Tộc một chuyến." "Nếu có thể từ Vu Tộc lấy được phương pháp tôi luyện thân thể Nhân Tộc, biến họ thành đao thương bất nhập, thì bách tính Thương Triều của Ngô, liền đủ sức tự vệ." Đế Tân trước mắt đã hiện ra bức hoành đồ này.

“Vâng!

Đại Vương!” Dương Phàm nhanh chóng bay về phía Bất Chu Sơn.

Hiện nay Bất Chu Sơn chỉ còn lại một nửa, nhưng cũng trực nhập vân tiêu, cao vút mây xanh.

“Có kết giới?” Dương Phàm rất nhanh phát hiện kết giới gần Bất Chu Sơn.

Y vừa mới đến gần, hai danh Đại Vu trấn thủ bên ngoài đã phát hiện ra y.

“Ai đó?” “Bất Chu Sơn trọng địa, người ngoài không được phép đến gần!” “Mau chóng rời đi!” Hai danh Đại Vu một tiếng nộ xích.

“Ngô là Dương Phàm, đệ tử Chiến Thần Điện, muốn gặp Tổ Vu của các ngươi.” “Lao phiền hai vị thông báo một tiếng.” Dương Phàm biểu tình bất biến, biểu hiện cũng ôn hòa, không hề có ác ý.

Hai danh Đại Vu vừa nghe thấy là Chiến Thần Điện, ánh mắt đều bỗng nhiên biến đổi.

Tuy bọn họ cũng mới sinh ra không lâu, nhưng đối với những chuyện xảy ra trong Hồng Hoang lại có chút nghe ngóng.

Trong đó, Chiến Thần Điện từng lên Hồng Mông Kim Bảng.

Mà Dương Phàm ở Chiến Thần Điện cũng là hiển hách hữu danh.

Hai danh Đại Vu này tự nhiên đã nghe nói qua.

“Ngươi đợi một chút.” Hai danh Đại Vu liền lập tức quay vào kết giới nội thông báo.

“Cái gì?!” “Chiến Thần Điện Dương Phàm?!” Hậu Thổ nghe hai danh Đại Vu đến báo cáo, kích động đến lập tức đứng dậy.

Nhưng rất nhanh, nàng lại một lần nữa ngồi xuống.

Ban đầu, Hậu Thổ liền cho rằng Triệu Lỗi của Chiến Thần Điện chính là Đế Giang.

Bởi vì hai người này dung mạo quả thực quá tương tự.

Đến mức Hậu Thổ cũng không nhận ra.

Sau khi biết Dương Phàm từ Chiến Thần Điện đi ra, Hậu Thổ liền tìm rất lâu cũng không tìm thấy.

Cho đến khi Đế Giang thật sự hiện thế.

Hiện tại, Hậu Thổ vừa nghe thấy tên Dương Phàm, phản xạ có điều kiện mà kích động lên.

Bây giờ hồi tưởng lại, người của Chiến Thần Điện và Tổ Vu căn bản không có quan hệ.

Đợi Hậu Thổ bình tĩnh lại, nàng liền trầm giọng nói: "Vậy thì đưa hắn vào đây đi." Một lát sau, Dương Phàm dưới sự dẫn dắt của hai danh Đại Vu, được đưa vào bộ lạc của Hậu Thổ.

"Ngô Dương Phàm, bái kiến Hậu Thổ Đạo hữu." Dương Phàm khi nhìn thấy Hậu Thổ, chắp tay hành lễ.

Hậu Thổ trên dưới đánh giá Dương Phàm.

Thấy thân hình y quả thực không tệ, lại có tướng mạo tuấn lãng, tràn đầy dã tính.

Trong khi tràn đầy dã tính, trên người lại còn có một luồng khí chất thư sinh, quả thực mâu thuẫn, nhưng lại quyến rũ.

"Dương Phàm Đạo hữu, đệ tử Chiến Thần Điện, lẫy lừng hiển hách." "Hậu Thổ hôm nay có hạnh được diện kiến, hạnh hội hạnh hội." Hậu Thổ khẽ mỉm cười, nâng tay ý bảo Dương Phàm ngồi xuống.

Dương Phàm cũng không khách khí, khẽ cười nói: "Đạo hữu

khách khí rồi.” “Hôm nay đến Vu Tộc, thực ra có việc cần Đạo hữu tương trợ.” “Hiện nay Nhân Tộc khí vận đỉnh thịnh, Vu Tộc vừa mới phát triển, có lẽ, Nhân Tộc và Vu Tộc có thể tương trợ lẫn nhau.” “Huống hồ, sau lưng Đế Giang là Quy Nhất Đạo Nhân, Ngô cũng nhờ sự chỉ dạy của Quy Nhất Đạo Nhân mới đạt được thành tựu này.” “Nói ra, Ngô và Đế Giang còn có thể coi là sư huynh đệ.” “Sao không nhân cơ hội này kết minh?” Dương Phàm, ba hai câu đã nói rõ ý định.

Hơn nữa, những lời này nói ra, không chút sơ hở, hoàn toàn không để lại cho Hậu Thổ chỗ trống để từ chối.

Hậu Thổ hơi dừng lại, bắt đầu suy nghĩ.

Hiện tại Vu Tộc, quả thực đang ở cảnh ngộ vô cùng gian nan.

Nguyên nhân không có gì khác.

Bởi vì Vu Tộc vốn dĩ là tộc quần nên rút lui khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang.

Hiện tại trở lại, cho dù Yêu Tộc và các tộc quần khác không làm khó, thì Hồng Quân cũng nhất định sẽ tìm cách ra tay.

Hậu Thổ nghĩ đến đây, trên mặt hiện lên nỗi lo lắng nhàn nhạt.

Nhân Tộc... thật sự đáng tin cậy sao?

Nhân Tộc tuy số lượng đông đảo, dĩ nhiên có dấu hiệu trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang.

Nhưng Nhân Tộc quá mức yếu ớt.

Dù Nhân Tộc có đông đến mấy, một tôn Đại La muốn diệt sạch Nhân Tộc là chuyện dễ như trở bàn tay.

Chuẩn Thánh nếu ra tay, càng có thể triệt để tiêu diệt tộc quần này.

“Đạo hữu vô nhu cố lự.” “Chiến Thần Điện đều là đệ tử Nhân Tộc, tất sẽ đứng sau lưng Nhân Tộc.” “Chẳng lẽ Đạo hữu quên rồi,

bảng xếp hạng thế lực trước đây, đa số đều là Nhân Tộc." Dương Phàm khẽ cười, trong ánh mắt mang theo sự tự tin tuyệt đối.

Hậu Thổ được nhắc nhở như vậy, ánh mắt lóe lên.

Không sai!

Lúc đó công bố bảng thế lực, đa phương thế lực đều là Nhân Tộc!

Phía sau Nhân Tộc, là có chỗ dựa!

Lại nhìn Dương Phàm một thân chính khí, hành sự thản đãng, khai môn kiến sơn, không hề vòng vo, Hậu Thổ cũng đốn sinh hảo cảm.

"Tốt!" "Ngô đáp ứng ngươi!" "Vu Tộc và Nhân Tộc có thể kết minh." "Chỉ là, Đạo hữu cần Vu Tộc cung cấp sự giúp đỡ gì?" Hậu Thổ có chút nghi hoặc.

Chẳng lẽ phía sau Nhân Tộc đã có nhiều đại năng như vậy, căn bản không cần Vu Tộc.

Dương Phàm lại thích nhiên mỉm cười, rồi sau đó nói.

"Ngô muốn thỉnh Đạo hữu có thể phái vài tôn Đại Vu đến Thương Triều, dạy đệ tử Nhân Tộc cách tạo dựng thân thể, để tu luyện thân thể tăng cường thực lực." Hậu Thổ sửng sốt.

Rồi sau đó cũng thích nhiên.

Không ngờ, lại là vì chuyện này.

"Tốt tốt tốt, Ngô sẽ phân phó các Đại Vu đi làm ngay." Điểm nhỏ này đối với Hậu Thổ căn bản không tính là gì.

Đợi Dương Phàm rời đi sau, Hậu Thổ liền lập tức phái mười danh Đại Vu đến Triều Ca diện kiến Đế Tân.

Mà động tĩnh bên phía Vu Tộc này, cũng bị Hồng Quân thu vào mắt.

“??” “Vu Tộc có động tĩnh rồi?” Hồng Quân nâng mắt nhìn qua.

Phát hiện Vu Tộc lại đi về phía Nhân Tộc.

Do Dương Phàm đi đến Vu Tộc để bình tế thiên cơ, cho nên Hồng Quân không biết chuyện trước đó.

Hắn lúc này nhìn qua, chỉ phát hiện động hướng bên phía Vu Tộc.

“Vu Tộc cuối cùng lại muốn triển khai sát lục sao?” Hồng Quân tự nhiên mà nghĩ đến tầng này.

Dù sao, Vu Tộc từ khi sinh ra, là phải dựa vào huyết thực mới có thể sinh tồn.

Chương 177

Hoặc là thôn thực Yêu Tộc, hoặc là thôn thực Nhân Tộc.

Hiển nhiên, lần này Vu Tộc chọn thôn thực Nhân Tộc.

"Rất tốt..." "Xem ra, Ngô không cần phải tính toán gì, Vu Tộc liền sẽ lại tự tìm đường chết." Hồng Quân trên mặt mang theo nụ cười liệu rõ.

Một khi Vu Tộc bắt đầu đại tứ sát lục, nhiễm nhân quả nghiệp lực, thì khoảng cách đến khi Vu Tộc lại một lần nữa tiêu vong cũng không còn xa.

Đồng thời, Nhân Tộc cũng sẽ bị Vu Tộc suy yếu.

Đơn giản là một mũi tên trúng hai đích.

Thế là, Hồng Quân liền rất hài lòng thu hồi ánh mắt.

Mà bên này, Bích Du Cung.

Thông Thiên lúc này sự chú ý đã không còn ở trên Hồng Mông Kim Bảng.

Sau khi xác định Mười Hai Tổ Vu quả thực tồn tại trong Hồng Hoang, Thông Thiên đối với điều này liền mất đi hứng thú.

Điều hắn quan tâm nhất hiện tại, là chuyện Lục Phàm trước đó đã nói liên quan đến Thiên Đạo.

"Chẳng lẽ thật sự phải cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo?" "Điều này..." "Ai!" Thông Thiên trong lòng là vạn phần do dự.

Nếu không cắt, thì tất nhiên có tai họa.

Nếu cắt rồi, thì hắn sẽ trong nháy mắt từ quả vị Thánh Nhân, biến thành một Chuẩn Thánh.

Nhiều nhất cũng chỉ là Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Phải biết rằng, hiện tại Tiệt Giáo, khắp nơi đều là đệ tử Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Hắn thân là Sư tôn, đường đường Thông Thiên Giáo Chủ!

Chẳng phải là không có mấy khác biệt với những đệ tử này sao?!

Thân là Thánh Nhân, đây đối với tự tôn và thể diện đều là một loại đả kích cực mạnh.

Thông Thiên trong cung đi đi lại lại, nội tâm tiên ngao không thôi.

"Xem ra, chỉ có sau khi cắt đứt, lập tức tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp tu luyện mới được." "Vẫn cứ làm theo lời Phàm nhi nói vậy!" Thông Thiên cuối cùng vẫn hạ quyết tâm.

Thế là, Thông Thiên đoan tọa trên bồ đoàn, sắc mặt ngưng trọng.

Hắn đưa tay về phía hư không mà tóm.

Thanh Bình Kiếm trong tay, phóng thích vô tận uy áp.

Lưỡi kiếm sắc bén, hàn quang tứ xạ.

Thông Thiên cầm Thanh Bình Kiếm, tự đánh vào mình.

"Oanh long long!" Trong khoảnh khắc, liên hệ giữa Thông Thiên và Thiên Đạo, liền bị chính hắn hủy bỏ.

Mà tu vi của hắn cũng quả nhiên từ Thánh Nhân trực tiếp rớt xuống Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Đồng thời, tín hiệu này nhanh chóng truyền vào Hồng Hoang.

Ngọc Hư Cung.

"!!!" "Thông Thiên!!

Hắn..." Nguyên Thủy Thiên Tôn không dám tin.

Hắn trừng lớn mắt, nhanh chóng nhìn về phía Kim Ngao Đảo.

Trên Kim Ngao Đảo rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Vì sao Thông Thiên đang yên đang lành, lại cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo?!

Chẳng phải điên rồi sao??

Hoàn toàn là hành vi tự tàn!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, sau khi nhận được tin tức này, đầu tiên là kinh, sau đó liền trầm ngâm xuống.

"Thông Thiên!

Ngươi đang tự tìm chết!" "Chọc giận Thiên Đạo thì không nói, bây giờ ngươi chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, trong mắt Ngô, chẳng qua hình đồng kiến càng." Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi.

Có thể nhìn thấy sự hả hê trong ánh mắt hắn.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử đồng dạng mộng bức!

"Thông Thiên vậy mà..." Thái Thanh Lão Tử bày tỏ vô cùng không lý giải được.

Điều này chẳng khác nào tự sát.

Ánh mắt Thái Thanh Lão Tử cũng lập tức nhìn về phía Kim Ngao Đảo, nhưng lại không phát hiện bất cứ điều dị thường nào.

Tức là, Thông Thiên hoàn toàn tự nguyện cắt đứt tầng liên hệ này.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề càng trực tiếp nhảy dựng, lập tức bước ra khỏi đạo tràng.

“Là Thông Thiên!” “Hắn đã cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo!” “Hắn điên rồi!!!” Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mang theo vẻ mặt hỉ sắc mà nói ra những lời này.

Trên mặt hai người đã không kìm nén được sự hoan hô tước dược.

Không ngờ, Thông Thiên lại tự đoạn tiền trình!!

“Tiệt Giáo vốn dĩ đã đứng vững chân, không ngờ Thông Thiên lại chính mình tự tìm chết!” “Ha ha ha...” “Cơ hội của Tây Phương Ngô đã đến!” “Cơ hội đã đến!” Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vui mừng khôn xiết.

Hai người đồng thời ngửa mặt lên trời cười lớn.

Trường Sinh Điện.

Nữ Oa và bọn họ tự nhiên cũng có điều sát giác.

“Thông Thiên hắn...” Nữ Oa khẽ nhíu mày.

Trong mắt Nữ Oa, Thông Thiên dù sao vẫn thuộc về sư huynh cùng thế hệ.

Sau khi cảm nhận được Thông Thiên thoát ly Thiên Đạo, liền có chút chấn kinh.

“Không cần lo lắng, là Ngô bảo Sư tôn làm như vậy.” “Sau này, Thiên Đạo ắt sẽ chất cốc Thánh Nhân, chỉ có thoát khỏi Thiên Đạo, tu luyện Đại Đạo Thánh Nhân, mới có thể tự do tự tại.” “Nữ Oa, muội cũng nên trảm đi liên hệ với Thiên Đạo.” Lục Phàm thuận tiện cũng nhân cơ hội này nói ra.

Ba Tiêu, Quy Linh và bọn họ bên cạnh, như nghe thấy lời gì ghê gớm lắm, ai nấy đôi mắt đẹp lóe sáng, tràn đầy vẻ chấn kinh.

“Lão gia, là thật sao?” “Vậy chúng ta sau này, cũng phải tu luyện

Đại Đạo Thánh Nhân sao?" Lục Phàm gật đầu, cười nói: "Đó là lẽ tự nhiên." "Các muội cứ tin lời Lão gia nói." Đát Kỷ lúc này đứng ra, khẳng định.

Đát Kỷ được coi là người có thực lực mạnh nhất trong số bọn họ, lời nói của Đát Kỷ, ngay cả Nữ Oa, cũng không thể không tin.

Và Tử Tiêu Cung.

"!!!" Đồng tử Hồng Quân co rút.

Hắn tự nhiên cũng cảm nhận được Thông Thiên đã cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo.

Ánh mắt Hồng Quân kinh ngạc, sau đó là bừng bừng đại nộ.

Thông Thiên!!

Cắt đứt liên hệ như vậy, thì khí vận Tiệt Giáo, Thiên Đạo sẽ không hưởng được một chút nào!

Hiện tại Tiệt Giáo đang lúc đại hưng, hành vi này của Thông Thiên sẽ mang lại tổn thất cực lớn cho Thiên Đạo!

Đồng thời cũng sẽ ảnh hưởng đến Hồng Quân!

Hay cho một Thông Thiên!

Lặng lẽ không một tiếng động mà trực tiếp cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo!

Hồng Quân lúc này tức đến hơi run rẩy.

Sau đó, hắn liền lập tức truyền âm.

"Các Thánh Nhân Hồng Hoang, đều đến Tử Tiêu Cung nghị sự." Một tiếng truyền lệnh vừa dứt, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã nhanh chóng hóa thành hồng quang bay đi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng được giải phóng cấm lệnh, bay về

phía Tử Tiêu Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng vậy.

Trường Sinh Điện.

Nữ Oa nhìn về phía Lục Phàm.

“Đi đi.” Lục Phàm gật đầu.

Bích Du Cung.

Thông Thiên ánh mắt hơi biến, hiểu rằng chính hành động của mình đã khiến Hồng Quân như vậy. 26.

Thông Thiên cũng lập tức gấp rút vãng Tử Tiêu Cung.

Chỉ là tu vi của hắn hiện tại đã hạ xuống Chuẩn Thánh, không thể lập tức đến Tử Tiêu Cung.

Tử Tiêu Cung.

Một nhóm đệ tử vừa đến, đều ưu tư chất chứa, mỗi người một nỗi niềm riêng.

Nữ Oa tự nhiên là lo lắng cho Thông Thiên.

Nàng tuyệt đối đứng về phía Thông Thiên.

Chương 178

Còn biểu cảm trên mặt Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn thì có chút đáng để suy ngẫm.

Riêng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Hai người này mặt lộ vẻ vui mừng, đúng là người gặp chuyện vui tinh thần sảng khoái, chỉ đến để xem kịch.

"Thông Thiên sao còn chưa đến?" "Làm gì có lý đó!" "Tưởng cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo, thì có thể đến muộn sao?" "Đơn giản là không coi Đạo Tổ vào mắt." Lúc này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không chút do dự mà kéo Thông Thiên xuống.

Nữ Oa nghe hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nói vậy, liền nổi giận trong lòng, lập tức quát lớn.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Thông Thiên bây giờ chỉ có tu vi Chuẩn Thánh." "Các ngươi bảo hắn làm sao nhanh chóng đến Tử Tiêu Cung được?!" Nữ Oa nhắc nhở như vậy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mới nhớ ra.

Vừa nghĩ đến Thông Thiên chỉ còn tu vi Chuẩn Thánh, vẻ phấn khích trên mặt hai người càng tăng thêm.

Chỉ thiếu điều không cười thành tiếng.

Cái biểu cảm đó, thật sự khiến người ta muốn động thủ!

Nhưng dù sao đây cũng là đạo tràng của Hồng Quân, Nữ Oa đành nén giận.

Nàng thầm tính toán, đợi rời khỏi Tử Tiêu Cung, nhất định phải xả giận giúp Thông Thiên.

Còn Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn thì không nói một lời.

Bọn họ tạm thời không rõ thái độ của Hồng Quân, liền chọn cách không phát biểu.

Và lúc này, thân ảnh Hồng Quân cũng lập tức xuất hiện.

Hắn nhìn về phía Hỗn Độn, ánh mắt khóa chặt.

Sau đó, ngón tay điểm vào hư không.

Trong khoảnh khắc, liền truyền tống Thông Thiên vào trong Tử Tiêu Cung.

"Thông Thiên bái kiến Đạo Tổ!" Thông Thiên không có biểu cảm gì lớn, chỉ khẽ hành lễ.

Hơn nữa, mọi người chú ý thấy, lần này Thông Thiên hành lễ, không gọi Hồng Quân là "Lão Sư".

Mà lại xưng là "Đạo Tổ"!

Rõ ràng là không còn nhận dưới trướng Hồng Quân nữa.

"To gan!" "Thông Thiên!" "Vì sao không gọi Lão Sư?

Thật vô quy củ!" Chuẩn Đề lại nắm bắt tiểu tiết này, công kích Thông Thiên một trận.

Thậm chí còn nhân cơ hội này phóng thích uy áp Thánh Nhân.

Một chút uy áp Thánh Nhân cũng đủ để hủy diệt Thông Thiên.

Trước mặt Thánh Nhân, Chuẩn Thánh căn bản không có sức chống trả.

Hoàn toàn là kiến càng!

Và suốt quá trình, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đều không nói một lời nào giúp Thông Thiên.

Nữ Oa nhìn thấy cảnh này, cũng không khỏi cảm thấy lạnh lòng.

"Đủ rồi." Hồng Quân cũng không để ý đến tiểu tiết này.

Hắn nhìn chằm chằm Thông Thiên, rồi dùng ánh mắt quét qua mọi người.

"Hiện nay, cục thế Hồng Hoang đại biến." "Thông Thiên, sau lưng ngươi có Quy Nhất Đạo Nhân chống đỡ, quả thực đã đứng vững ở Hồng Hoang." "Đây chính là lý do ngươi phản bội Đạo Giáo sao?!" "Ngươi cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo, có biết hậu quả không?" Giọng điệu của Hồng Quân hiển nhiên là rất âm trầm.

Hắn chính là muốn giáo huấn Thông Thiên, giết gà dọa khỉ!

Cũng để các Thánh Nhân khác, bớt động những tâm tư sai trái.

"Ngô tịnh vị tố thác nhậm hà sự." "Ban đầu Nguyên Thần ký thác vào Thiên Đạo, Thiên Đạo ban cho quả vị Thánh Nhân." "Bây giờ Ngô trả lại quả vị Thánh Nhân, tự phế thành Chuẩn Thánh, gánh chịu hậu quả." Thông Thiên mặt không biểu cảm, đối diện trực tiếp với ánh mắt Hồng Quân, không hề ti tiện cũng không hề kiêu ngạo.

Ngay cả Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bên cạnh cũng bị khí thế của Thông Thiên lúc này trấn áp.

Đơn giản là tìm chết!

Thật sự không muốn sống nữa rồi!!

Lúc này, Thái Thanh Lão Tử còn cảm thấy Thông Thiên lần này xong đời rồi!

Hồng Quân lần này, nhất định sẽ tiêu diệt hắn!

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì cúi đầu, liếc xéo Thông Thiên, khóe miệng đã không kìm được mà nhếch lên.

Chỉ cần Thông Thiên vẫn lạc, thì Xiển Giáo chắc chắn sẽ mất đi

một kình địch.

Con đường tử lộ vốn có cũng sẽ hoàn toàn trở thành sinh lộ.

Hồng Quân hiển nhiên cũng bị lời nói chính khí của Thông Thiên chọc tức không nhẹ.

Nếu hắn không phóng thích uy áp Thiên Đạo, e rằng những sinh linh Hồng Hoang này đều sẽ quên mất Thiên Đạo là kẻ thống trị!

"Thông Thiên!

Ngươi muốn tạo phản ư?!" "Ngươi phản xuất Huyền Môn!

Còn tìm nhiều cớ!" "Hôm nay, Ngô liền thay Thiên Đạo, chém giết ngươi!" Giọng điệu của Hồng Quân đã hoàn toàn vô tình.

Khi nhìn lại Thông Thiên, cũng đã không còn ân tình ngày xưa.

Hiện tại Thông Thiên trong mắt Hồng Quân, chỉ là một quân cờ không nghe lời!

Không thể lợi dụng được nữa, thì phải tiêu diệt!

Uy áp Thiên Đạo lập tức bao trùm xuống.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" Trong Tử Tiêu Cung, như cuồn cuộn vô tận vũ trụ, sinh diệt, lặp đi lặp lại.

Thông Thiên sắc mặt hơi biến.

Không ngờ Hồng Quân lại thật sự động sát niệm!!

Ngay khi uy áp Thiên Đạo giáng xuống, đột nhiên bị một đạo huyễn quang cực kỳ chói mắt chặn lại.

"Bành!" Đạo huyễn quang này nhẹ nhàng xóa đi uy áp Thiên Đạo.

"!!!" Biểu cảm trên mặt Hồng Quân càng khó coi đến cực điểm.

Hắn lại một lần nữa trấn áp xuống.

“Bành!” Đạo huyễn quang kia lại một lần nữa chặn Thông Thiên lại.

Hồng Quân thần sắc bất định nhìn Thông Thiên, sau đó cuối cùng cũng từ bỏ.

Hồng Quân động ngón tay cũng có thể nghĩ ra.

Chuyện này nhất định là Quy Nhất Đạo Nhân ra tay.

“!!” Lúc này, hắn nhìn về phía biểu cảm của Thông Thiên cũng rất uất ức.

Thông Thiên thấy vậy, cũng không còn e dè.

Hắn khẽ cười, sau đó trực tiếp đứng dậy, cứ thế rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Các Thánh Nhân thấy vậy, sắc mặt cũng hơi biến.

Không ngờ Quy Nhất Đạo Nhân vì Thông Thiên, lại không tiếc ra tay?!!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lúc này trừng lớn mắt, trong lòng ngũ vị tạp trần.

Vốn dĩ đang đợi xem trò cười của Thông Thiên, nhưng bây giờ... ngay cả Hồng Quân cũng không thể làm gì Thông Thiên!

Điều này...

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt cũng rất khó coi.

Thái Thanh Lão Tử thì vẻ mặt sầu não, không biết đang nghĩ gì.

Hồng Quân thấy sự việc không thành, liền trầm giọng nói: “Các ngươi cứ về đi.” Nói xong, không vui vung tay áo, thân hình nhanh chóng tiêu tán.

Vì vậy, các Thánh Nhân đều tự mình rời khỏi Tử Tiêu Cung. .....

Tu Di Sơn.

Đợi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vừa về đến Tây Phương thì, đột nhiên sát giác đến điều bất thường.

"Bành!" Nữ Oa không nói hai lời, liền trực tiếp tấn công Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Tu vi Nữ Oa bây giờ cao hơn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, thêm vào đó, trong tay có nhiều kiện Kim Bảng ban thưởng, đối phó với họ là chuyện dễ như trở bàn tay.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sắc mặt đại biến, bị đòn tấn công bất ngờ của Thánh Nhân này làm cho mặt mày tái mét.

"Nữ Oa?!!" "Nữ Oa!

Ngươi làm gì vậy?!" "Thánh Nhân Tây Phương Ngô đắc tội gì ngươi sao?!" "Vì sao đánh lén?!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vừa rồi thật sự bị dọa toát mồ hôi lạnh.

Hai người cũng biết rõ không thể đối phó được với Nữ Oa, lúc này chỉ có thể giả vờ thảm, nhượng bộ.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề!" "Thông Thiên hạ xuống Chuẩn Thánh, hai ngươi vừa rồi không ít lời lẽ lôi kéo!" "Ngô chẳng qua là cho các ngươi một bài học nhỏ!" "Hai ngươi nếu còn dám xuất ngôn bất tốn, Ngô Nữ Oa liền là người đầu tiên ra tay!" Sau khi Nữ Oa cảnh cáo, thân hình cũng nhanh chóng tiêu tán.

"!!" "!!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nghe vậy, sắc mặt đều cực kỳ khó coi.

Nhưng hai người cũng hiểu rõ.

Dù sao, Nữ Oa đã trở thành đạo lữ của Lục Phàm, tự nhiên sẽ đứng về phía Tiệt Giáo.

Bọn họ lại quên mất chi tiết này.

Chương 179

Dù Thông Thiên không còn tu vi Thánh Nhân, nhưng điều đó không có nghĩa là Tiệt Giáo từ nay không còn Thánh Nhân.

Trên thực tế, Tiệt Giáo có Dương Tiễn, Đát Kỷ, Nữ Oa, Nguyên Phượng bảo hộ!

Sau khi nhận ra hiện thực, hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cuối cùng cũng không còn động tâm tư sai trái nữa. .....

Một lát sau, Nữ Oa liền trở lại Trường Sinh Điện.

Nàng vừa về đến, trên mặt đã vương một tầng giận dữ.

“Nữ Oa tỷ tỷ, tỷ làm sao vậy?” “Vì sao từ Tử Tiêu Cung trở về, sắc mặt lại khó coi như vậy?” Đát Kỷ và Nguyên Phượng lập tức vây lại.

“Hồng Quân thật đáng ghét.” “Dám muốn chém giết Thông Thiên!” “Nếu không phải Quy Nhất Đạo Nhân âm thầm ra tay, Thông Thiên lần này đến Tử Tiêu Cung, chắc chắn sẽ vẫn lạc!” Nữ Oa tức giận ra mặt.

Từ đó có thể thấy, Hồng Quân không hề có lòng từ bi, xem Thánh Nhân căn bản chỉ là quân cờ! "Lão gia quả nhiên nói không sai." "Hồng Quân và Thiên Đạo chính là đang tính kế Thánh nhân." Các thánh nhân đều bắt đầu bàn tán sôi nổi.

Cuối cùng, Nữ Oa dường như đã hạ quyết tâm.

Sau đó, nàng đưa tay chộp vào hư không, hàn kiếm nơi tay, kim quang rực rỡ. "Oanh!" Nữ Oa giờ phút này không chút do dự trực tiếp chém về phía bản thân.

Mối liên hệ giữa Nữ Oa và Thiên Đạo cũng bị chém đứt.

Tu vi của nàng trong nháy mắt từ Thánh Nhân rơi xuống Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Tử Tiêu Cung.

Đồng tử Hồng Quân bỗng nhiên co rụt lại. "Cái gì?!" "Vậy mà ngay cả Nữ Oa cũng..." Hồng Quân giờ phút này có cảm giác bị người ta vả mặt bôm bốp.

Hơn nữa còn là kiểu vả mặt mang tính chất sỉ nhục.

Rất nhanh, biểu cảm trên mặt hắn liền không tự chủ được hiện ra trận trận nộ ý.

Cỗ nộ ý này xâm nhập tâm thần, khiến biểu cảm của hắn cũng trở nên vài phần dữ tợn.

Đây rõ ràng là Nữ Oa muốn chọn phe Thông Thiên!

Hơn nữa còn là đi theo Thông Thiên mới có thể làm ra hành vi bực này!

Đây là muốn liên hợp lại, đối đầu với hắn sao?!

Hồng Quân giận không kềm được.

Nhưng khổ nỗi cỗ nộ ý này căn bản không có chỗ phát tiết.

Bởi vì Tiệt Giáo hiện tại có Quy Nhất Đạo Nhân bảo kê.

Hồng Quân căn bản không dám làm gì Tiệt Giáo!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa mới trở về, không nghĩ tới lại đón nhận một cái tin tức kình bạo như vậy. "Nữ Oa cũng..." Nguyên Thủy Thiên Tôn ngạc nhiên.

Lập tức, trên mặt hắn thoải mái, lộ ra ý cười. "Tốt tốt tốt!" "Như thế rất tốt!" Nữ Oa cũng ở Tiệt Giáo, hiện tại cùng nhau chém đứt liên

hệ Thiên Đạo, rơi xuống Chuẩn Thánh, vậy Tiệt Giáo liền mất đi một phương đại năng.

Thế lực lại lần nữa giảm yếu, há không phải diệu thay!

Nguyên Thủy Thiên Tôn mang theo vẻ mặt đầy ý cười, tiếp tục bắt đầu bế quan.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi phát giác Nữ Oa cũng chém đứt liên hệ với Thiên Đạo, nét sầu lo trên mặt càng đậm.

Hắn có thể nhìn thấy, việc này trong đó nhất định có thâm ý.

Nếu không, ai sẽ rảnh rỗi tự nhiên đi hạ thấp tu vi?

Đây không phải là rỗi hơi sao?

Hành động này phía sau, nhất định có thể mang lại cho Thông Thiên, Nữ Oa càng nhiều ích lợi!

Bọn hắn mới có thể làm như thế!!

Nghĩ tới điểm này, Thái Thanh Lão Tử bỗng nhiên bừng tỉnh.

Hắn đã không muốn chờ đợi, muốn lập tức đi gặp Thông Thiên.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sau khi biết được Nữ Oa cũng chém đứt Thánh vị, nhất thời còn chưa phản ứng kịp. "Chuyện này là sao... từng người một đều điên rồi?!" "Một kẻ chọc giận Hồng Quân không đủ, hiện tại liên đới Nữ Oa cũng theo cùng?!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề choáng váng! "Sư huynh, dựa theo cái tính hiếu chiến của Thông Thiên, làm ra chuyện xúc động bực này rất có khả năng." "Nhưng là Nữ Oa... tuyệt đối không giống người hành xử theo cảm tính." "Hiện tại ngay cả nàng cũng chém đứt Thánh vị, trong đó tất có ẩn tình." Chuẩn Đề đạo nhân cũng nhận ra không thích hợp.

Khẳng định là có chuyện gì bọn hắn không biết.

Hai người lâm vào trầm tư.

Dựa theo não bộ của bọn hắn, tất nhiên là nghĩ không ra cái gì.

Mà lúc này, Thái Thanh Lão Tử đã chạy tới Kim Ngao Đảo.

Lần này, Thái Thanh Lão Tử thay đổi thái độ ngạo mạn trước kia, biểu hiện mười phần cung kính hữu lễ.

Thậm chí không tiếc lộ ra một tia tư thái hèn mọn. "Thông Thiên, ngô Thái Thanh đến đây bái phỏng." "Có thể nể mặt cho ngô tiến vào Bích Du Cung của ngươi?" Thái Thanh Lão Tử ngữ khí nhu hòa.

Bích Du Cung. "??" Thông Thiên đầy đầu dấu chấm hỏi.

Cái tên Thái Thanh Lão Tử này, còn tới?

Tam Thanh như hôm nay đã băng liệt.

Thông Thiên đối với Thái Thanh Lão Tử, cũng không cần nể nang tình phân đã từng.

Hơn nữa, vừa rồi trong Tử Tiêu Cung, Thái Thanh Lão Tử không nói một lời, căn bản không nghĩ tới thay hắn nói đỡ vài câu cầu tình.

Rõ ràng là cùng Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người giống nhau, chờ xem kết cục của hắn.

Thật sự làm hắn tâm hàn. "Không cần." "Ngô cùng ngươi không có gì để nói." Thông Thiên tịnh chưa lộ diện, trực tiếp truyền âm, cự tuyệt Thái Thanh Lão Tử.

Trên chín tầng trời, Thái Thanh Lão Tử có chút cứng đờ.

Lập tức, biểu cảm trên mặt hắn cũng trở nên biệt khuất.

Tam Thanh đứng đầu, lại nhiều lần ăn quả đắng.

Không có cách nào a!

Hắn hiện tại có việc cầu Thông Thiên, muốn từ trong miệng hắn moi ra lời nói, thì nhất định phải hạ thấp tư thái. "Thông Thiên, trước kia là ta sai rồi." "Mặc kệ nói thế nào, chúng ta đều là huynh đệ." "Hiện tại sự tình đã đến nước này, Tam đệ, ngươi vẫn là muốn cho huynh trưởng ta một chút thời gian hối cải." Thái Thanh Lão Tử hạ tư thái xuống cực thấp.

Ngay cả Thông Thiên đều có sở động dung.

Dù sao, hắn rất ít nhìn thấy Thái Thanh Lão Tử như thế.

Thái Thanh là thủ tọa Tam Thanh, năng lực tu vi cũng là tồn tại trên cơ hai người kia.

Thế nhưng là hiện tại... hết thảy đều đã vật đổi sao dời.

Thông Thiên nhất thời có chút không đành lòng.

Thấy lần này, chỉ có Thái Thanh Lão Tử một người đến đây, liền vẫn là đi ra tương kiến. "Vào đi!" Nhưng Thông Thiên vẫn không cho quá nhiều sắc mặt tốt. "Tốt tốt..." Thái Thanh Lão Tử thì là đầy mặt tiếu dung, hiển thị rõ sự hèn mọn của hắn. "Ngươi đột nhiên tới Bích Du Cung của ngô, là vì cái gì?" "Nếu là muốn hỏi có liên quan Quy Nhất Đạo Nhân, ngô cũng không biết rõ." Thông Thiên trực tiếp đem con đường này phá hỏng.

Thái Thanh Lão Tử lập tức nghẹn lời, lập tức cười khổ: "Phi dã phi dã (không phải, không phải), ngô lần này đến đây, thứ nhất là vì biểu thị áy náy.

Thứ hai là quan tâm ngươi, vì sao muốn tự đoạn Thánh vị, chọc giận Đạo Tổ?" Thái Thanh Lão Tử biểu hiện ra một mặt bộ dáng lo lắng, cho rằng Thông Thiên là tự tìm khổ ăn.

Một cái Thánh Nhân!

Một cái Chuẩn Thánh!

Một cái là Trời!

Một cái là sâu kiến!

Nhưng Thông Thiên lại cứ lựa chọn trở thành sâu kiến!

Cái này quá không phù hợp lẽ thường.

Chương 180

"Chẳng lẽ huynh trưởng muốn một mực đem Nguyên thần ký thác Thiên Đạo, không có tự do sao?" "Lúc trước Hồng Mông Kim Bảng công bố Hồng Quân Vẫn Thánh Đan, huynh trưởng không quên chứ?" "Cái Vẫn Thánh Đan này rốt cuộc là vì đối phó ai?!" Thông Thiên ném ra ba câu hỏi, câu nào cũng đâm thẳng vào tim.

Thái Thanh Lão Tử cũng không khỏi đến tâm thần khẽ động, lộ ra thần sắc lo lắng. "Ý của ngươi là nói, Hồng Quân muốn bất lợi đối với Thánh Nhân chúng ta?" Tức thì Thái Thanh Lão Tử lúc đó có qua hoài nghi này.

Nhưng chung quy không dám nghĩ sâu. "Hoặc là, còn muốn tệ hơn!" Thông Thiên lại vô cùng ngưng trọng bổ sung một câu.

Cuối cùng, Thông Thiên vẫn là không đành lòng.

Hắn không đành lòng Thái Thanh Lão Tử tiếp tục bị Thiên Đạo bài bố, khuyên nhủ: "Huynh trưởng, ngươi cũng cùng nhau chém đứt Thiên Đạo đi!" "Duy chỉ có tu luyện Đại Đạo, trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, mới có thể thực hiện lý tưởng chân chính, siêu thoát tự do." Thông Thiên dứt khoát giảng minh. "!!!" Thông Thiên đơn giản vài câu nói, lại làm cho Hồng Quân trong lòng như nổi trống.

Hồng Quân không nghĩ tới, Thông Thiên lại là vì muốn trở thành Đại Đạo Thánh Nhân!

Nhưng Đại Đạo Thánh Nhân há lại đơn giản như vậy liền có thể tu luyện mà thành?

Nếu không, ngay từ đầu bọn hắn liền tu luyện Đại Đạo đi rồi! "Thông Thiên, ngươi quá ngây thơ rồi." "Đại Đạo Thánh Nhân, biết bao xa vời?!" Thái Thanh Lão Tử tâm thần khẽ động, càng thêm ưu

tâm nhìn về phía Thông Thiên. "Huynh trưởng, bây giờ Hồng Hoang có Quy Nhất Đạo Nhân." "Ngô đẳng càng phải lên liên hợp cùng một chỗ, cộng đồng đối phó Hồng Quân." "Chỉ cần có Quy Nhất Đạo Nhân, trở thành Đại Đạo Thánh Nhân không còn khó khăn." Thông Thiên muốn đem Thái Thanh Lão Tử kéo vào trận doanh.

Nghe xong Thông Thiên lời này, Thái Thanh triệt để hiểu rõ.

Quả nhiên là Quy Nhất Đạo Nhân! "Huynh trưởng, ngươi cũng cùng nhau chém đứt liên hệ Thiên Đạo, một lần nữa tu luyện." Thông Thiên khổ khẩu bà tâm.

Thái Thanh Lão Tử cũng là dao động.

Chém đứt liên hệ với Thiên Đạo, nhưng sẽ giống như Thông Thiên rơi xuống Chuẩn Thánh.

Thái Thanh Lão Tử trong lòng vẫn do dự không quyết.

Thông Thiên tự nhiên cũng không tốt bức bách. "Ngô trở về ngẫm lại trước." Thái Thanh Lão Tử sau khi giải được tin tức muốn biết, liền từ Bích Du Cung rời đi.

Mà lúc này, trên Hồng Mông Kim Bảng chữ viết màu vàng cũng ngưng tụ mà thành.

Thứ hạng mới cũng ngay lúc này công bố ra. 【 Hồng Mông Kim Bảng Nhục Thân Bảng hạng tư: Nhục Thu 】 【 Nhục Thu: Kim Chi Tổ Vu 】 【 Kim Bảng ban thưởng: Huyền Kim Chùy.

Huyền Kim Chùy, Hỗn Độn Huyền Kim hấp thu Huyền Hoàng chi khí luyện chế mà thành, có thể gây thương tích cho Thánh Nhân, uy lực không thua gì Thí Thần Thương. 】 Trên quyển trục màu vàng to lớn, lập tức xuất hiện thân hình Nhục Thu Tổ Vu.

Giống như mấy cái Tổ Vu phía trước, thân thể trăm trượng.

Mà hơi khác biệt với bọn hắn, là Nhục Thu toàn thân phảng phất ngưng tụ ra một tầng hộ giáp thần quang màu vàng.

Tuy rằng rất mỏng, lại cũng có thể rõ ràng có thể thấy được.

Đạo hộ giáp này dường như là khí tức quanh thân tản mát ra ngưng tụ mà thành.

Do thân thể Tổ Vu thật sự quá mức hậu trọng, dẫn đến khí tức từ trên người bọn hắn tản mát ra đều hậu trọng vô cùng.

Cuối cùng lại tại chung quanh thân thể ngưng tụ ra một tầng hộ giáp!

Phải nói, đám người nhìn thấy một màn này, đều bị chấn kinh cực độ.

Hiện tại Tổ Vu quả thực chính là phiên bản 2.0.

Bất Chu Sơn.

Hậu Thổ sau khi nhìn thấy Nhục Thu, trên mặt liền lộ ra cuồng hỉ. "Thật tốt quá, Tổ Vu của ta rốt cục trở về!" "Vu tộc tất sẽ đại hưng!" "Lại thêm liên minh với Nhân tộc, Vu tộc tất có thể tại Hồng Hoang sinh tồn tiếp." Hậu Thổ trong lòng tràn ngập chờ mong vô tận.

Đã trải qua một lần Vu Yêu Lượng Kiếp, nàng hiểu được chiến tranh mang lại chỉ có hủy diệt.

Ngay từ đầu, Hậu Thổ cũng từng nghĩ tới báo thù cho đệ tử Vu tộc.

Thế nhưng là bây giờ, mười hai Tổ Vu đều yên ổn.

Huống hồ, cục diện Hồng Hoang cũng có sở cải biến.

Nếu là có thể cùng nhau hòa bình sinh hoạt tại một cái thế giới Hồng Hoang, cũng không có gì không tốt.

Bất quá, Hậu Thổ cũng biết, cho dù nguyện vọng này của nàng là tốt, nhưng Lục Áp cũng sẽ không đáp ứng.

Tức thì Lục Áp đáp ứng, Hồng Quân cũng tuyệt đối sẽ không dung hạ Vu tộc.

Hậu Thổ hít sâu một hơi.

Biểu cảm trên mặt nàng cũng dần dần ngưng trọng lên.

Mặc kệ như thế nào, lần này, nàng đều muốn bảo hộ tốt đệ tử Vu tộc.

Chỉ có không ngừng tăng cường thực lực, mới là căn bản.

Nói đến bên này.

Thái Thanh Lão Tử sau khi trở lại Bát Cảnh Cung, liền bắt đầu suy tư lời Thông Thiên nói.

Chém đứt liên hệ với Thiên Đạo!

Thật sự khả thi sao?!

Nếu là Thiên Đạo cuối cùng thắng thì sao?

Vậy bọn hắn lại nên đi nơi nào?

Làm sao tại Hồng Hoang sinh tồn được?

Thái Thanh Lão Tử lo lắng quá nhiều.

Dù sao hắn của hiện tại, tình cảnh phi thường không tốt.

Khí vận Nhân tộc, hắn đã đánh mất rất nhiều.

Hiện tại khí vận Nhân tộc, cùng hắn căn bản cũng không có quan hệ.

Dưới tình huống không có khí vận bảo hộ, Thái Thanh Lão Tử chém đứt Thánh Nhân chi vị thì càng thêm nguy hiểm.

Cuối cùng, Thái Thanh Lão Tử vẫn là bỏ đi ý niệm chém đứt Thánh vị này.

Biện pháp này đối với Thông Thiên hữu hiệu.

Nhưng đối với hắn, lại cũng không có tác dụng quá lớn.

Ngay sau đó, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố. 【 Hồng Mông Kim Bảng Nhục Thân Bảng hạng ba: Cú Mang 】 【 Cú Mang: Mộc Chi Tổ Vu 】 【 Kim Bảng ban thưởng: Kiến Mộc Côn.

Kiến Mộc Côn, do Hỗn Độn Kiến Mộc chế tạo mà thành, có thể biến hóa các loại hình thái, ẩn chứa sức mạnh vô tận. 】 Trong màn hình, thân thể trăm trượng của Cú Mang cũng hiện ra.

Tương tự, hạng ba Cú Mang cũng đã ngưng tụ ra một tầng hộ giáp loáng thoáng có thể thấy được.

Chỉ bất quá tầng hộ giáp này của Cú Mang cũng không phải là màu vàng, mà là màu xanh biếc.

Ngay sau đó, hạng nhì cùng hạng nhất cũng phân biệt hiện ra. 【 Hồng Mông Kim Bảng Nhục Thân Bảng hạng nhì: Đế Giang 】 【 Đế Giang: Không Gian Tốc Độ Chi Tổ Vu 】 【 Kim Bảng ban thưởng: Hóa Huyết Đao.

Đao này một khi tế ra, cần hút máu Thánh Nhân, nếu không vô pháp thu hồi, không thể khinh dễ tế ra. 】 Ức vạn vạn sinh linh khi nhìn thấy hạng nhì là Đế Giang về sau, đều có chút buồn bực. "Đế Giang là Tổ Vu đứng đầu, làm sao chỉ là hạng nhì?" "Vậy hạng nhất... sẽ là ai?!" Đám người đều có chút mộng.

Tại tâm lý bọn hắn, Đế Giang hẳn là hạng nhất mới đúng.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng buồn bực.

Nhục thân cường hãn nhất, tự nhiên thuộc về Vu tộc, không cần nói cũng biết.

Thế nhưng là những Tổ Vu nên lên bảng này đều lên bảng rồi.

Đế Giang đều lên bảng rồi, vậy hạng nhất còn có thể là ai? "Hạng nhì Hóa Huyết Đao, không nghĩ tới cường hãn như vậy." "Vậy mà cần hấp thu máu Thánh Nhân mới có thể thu hồi." Tiếp Dẫn đạo nhân khi nhìn thấy Hóa Huyết Đao của Đế Giang, nói thật, xác thực thèm.

Nếu là hắn có thể sở hữu một thanh bảo đao như vậy, đối phó Thánh Nhân còn không phải dễ như trở bàn tay.

Đến lúc đó, đao này chỉ cần tế ra, liền có thể quấy nhiễu Thánh Nhân, đánh lén Thánh Khí. "Đáng tiếc, bảo đao như vậy, lại bị Đế Giang sở hữu." Tiếp Dẫn đạo nhân âm thầm than thở. "Sư huynh, không cần lo lắng.

Ngô đẳng chỉ cần an tâm phò tá Yêu tộc, đợi Vu Yêu đại chiến mở ra, những pháp bảo này còn không phải đều thuộc về Tây Phương rồi sao?" Chuẩn Đề đạo nhân cười đến có mấy phần gian trá.

Hai người lại nhìn nhau cười một tiếng, sau đó đạt thành chung thức.

Rất nhanh, hạng nhất cũng bắt đầu công bố.

Tất cả ánh mắt Thánh Nhân cũng đều nhao nhao nhìn lại.

Chương 181

Bọn hắn muốn nhìn một chút, còn có tồn tại như thế nào, có thể so với nhục thân của Đế Giang. 【 Hồng Mông Kim Bảng Nhục Thân Bảng hạng nhất: Quy Nhất Đạo Nhân 】 【 Quy Nhất Đạo Nhân: Nhục thân tu luyện ở cấp độ trên Thiên Đạo, dưới tình huống không vận dụng pháp lực, có thể dùng nhục khu lay động Thiên Đạo 】 【 Kim Bảng ban thưởng: Năm trăm vạn công đức trị 】 Trên quyển trục màu vàng to lớn, xuất hiện một vệt hư ảnh.

Dưới hư ảnh, căn bản thấy không rõ thân hình Quy Nhất Đạo Nhân.

Nhưng điều này cũng đủ để làm cho ức vạn vạn sinh linh điên cuồng vì đó. "Cái gì?!" "Lại là Quy Nhất Đạo Nhân?!" "Trên Nhục Thân Bảng mà cũng có thể nhìn thấy Quy Nhất Đạo Nhân?!" Những sinh linh này đều choáng váng.

Hơn nữa căn cứ theo giới thiệu trên Hồng Mông Kim Bảng này, nhục thân Quy Nhất Đạo Nhân liền đủ để lay động Thiên Đạo!

Cái này!!

Quả thực là kinh khủng như vậy!

Thật sự có tồn tại như vậy sao?!

Không chỉ là những sinh linh này chấn kinh.

Bên trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân Đạo Tổ cũng trừng lớn mắt, lộ ra vẻ thất thái. "Cấp độ nhục thân ở trên Thiên Đạo?!" Hồng Quân nhìn thấy từ mấu chốt này.

Cho nên nói, vẻn vẹn chỉ là nhục thân cũng đã vượt qua Thiên Đạo!

Còn về phần trên Thiên Đạo, rốt cuộc là cao hơn bao nhiêu, Hồng Mông Kim Bảng tịnh chưa nói kỹ.

Nhưng nghĩ như vậy, liền có chút ngẫm lại cực sợ.

Thực lực Quy Nhất Đạo Nhân, hiển nhiên đã không phải là thứ hắn có thể tưởng tượng được. "Hô!" Hồng Quân Đạo Tổ phảng phất lập tức mất đi tất cả khí lực, trở nên có chút ủ rũ cúi đầu.

Có Quy Nhất Đạo Nhân tọa trấn Hồng Hoang, kế hoạch của hắn cùng Thiên Đạo, thật sự có thể thành công sao?

Nếu Quy Nhất Đạo Nhân chõ vào một chân, liền toàn bộ xong đời?!

Thế là, Hồng Quân nhanh chóng liên hệ Thiên Đạo.

Hắn tâm thần khẽ động, kết nối ý thức Thiên Đạo. "Chuyện gì?" Thiên Đạo phát ra nộ âm hậu trọng lại không vui.

Ngay tại khoảnh khắc Hồng Quân khởi tâm động niệm, Thiên Đạo kỳ thật đã hiểu rõ ý tứ của Hồng Quân. "Ngô muốn, thương nghị lại chuyện Hồng Hoang." Hồng Quân cẩn thận từng li từng tí mở miệng. "Suy yếu thế lực Bàn Cổ Đại Đạo trong Hồng Hoang, còn có gì hay để thương nghị?" Thanh âm Thiên Đạo nương theo cuồn cuộn lôi đình, chấn cho nguyên thần Hồng Quân chấn chiến. "Thiên Đạo thứ tội.

Ngô lo lắng, Quy Nhất Đạo Nhân thế tất sẽ can dự.

Huống hồ, hiện tại Thông Thiên, Nữ Oa đều đã chém đứt Thánh vị, tất nhiên là có liên quan đến Quy Nhất Đạo Nhân.

Hắn đã xuất thủ..." Trong ngữ khí Hồng Quân đều lộ ra nồng đậm lo lắng cùng sợ hãi.

Lúc này, Hồng Quân nói xong một phen, Thiên Đạo cũng dường

như lâm vào trầm mặc.

Một khắc sau, thân hình Thiên Đạo liền xuất hiện tại Tử Tiêu Cung.

Chỉ là bộ thân hình này chẳng qua là do Tiên Linh chi khí nồng đậm ngưng tụ ra hình người, căn bản thấy không rõ ngũ quan. "Bây giờ Vu tộc cùng Yêu tộc thế khởi, ngươi mau chóng khơi mào hiềm khích giữa mấy tôn Thánh Nhân.

Để Thánh Nhân dấy lên Lượng kiếp trước." Thiên Đạo trên cao nhìn xuống Hồng Quân, phân phó nói.

Ánh mắt Hồng Quân khẽ run lên.

Hắn đã hiểu ý tứ của Thiên Đạo.

Chính là do Thánh Nhân tới mở ra Lượng kiếp lần này.

Vậy Thánh Nhân thế tất phải bị cuốn vào trong Lượng kiếp!

Nhưng hiện tại, tựa hồ không có biện pháp tốt hơn.

Hồng Quân sắc mặt vạn phần trầm trọng.

Nhưng vẫn đáp ứng. "Vâng, tuân pháp chỉ." Đợi thân hình Thiên Đạo chậm rãi tiêu tán, Hồng Quân mới cảm thấy uy áp Thiên Đạo quanh thân bị rút đi tận số.

Một giây sau, Hồng Quân liền trực tiếp bay về phía Tu Di Sơn.

Lần này, Hồng Quân cố ý thu liễm khí tức.

Trong Hồng Hoang, không ai biết được.

Trừ Lục Phàm ra.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề thụ sủng nhược kinh, lập tức quỳ bái. "Đệ tử tham kiến Đạo Tổ." Hai người ngẩng đầu, ngưng vọng Hồng Quân.

Lần này Hồng Quân đích thân giá lâm Tây Phương, làm cho Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đều thấy được một tia hi vọng. "Không biết Lão sư có dặn dò gì?" Tiếp Dẫn đạo nhân thăm dò hỏi một câu. "Xác thực có việc cần các ngươi đi làm.

Các ngươi tiến về Thương triều, nghĩ hết biện pháp đi phá khí vận Nhân tộc của Thương triều." Hồng Quân thanh âm không nhanh không chậm nói.

Trước đó, Hồng Quân đối với bố trí Phong Thần Lượng Kiếp, là giấu diếm Thiên Đạo, độc hữu tư tâm.

Nhưng là bây giờ khác biệt.

Hồng Quân cùng Thiên Đạo triệt để đứng tại một cái chiến đội.

Hồng Quân cũng không cần lén lén lút lút, có thể quanh minh chính đại đem suy nghĩ trong lòng nói ra. "!!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người đều có chút chấn kinh.

Bọn hắn trước đó cũng không dám tiến về Nhân tộc, chính là bởi vì Nhân tộc là nhân vật chính của Hồng Hoang.

Không nghĩ tới, Hồng Quân lại đích thân mở miệng.

Hai người hơi dừng lại, liền lập tức đáp ứng. "Lão sư yên tâm, ngô đẳng nhất định làm hỏng khí vận Thương triều." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lòng tin mười phần.

Khu khu Nhân tộc mà thôi.

Lúc này, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề căn bản không biết, Thương triều còn có một cái Dương Phàm.

Đợi Hồng Quân rời đi, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề liền bắt đầu thương lượng đối sách. "Sư huynh, Lão sư để ngô đẳng phá khí vận Thương triều, chẳng lẽ còn muốn giống như trước kia?

Nữ Oa tất nhiên sẽ không phối hợp nữa, phương pháp trước đó vô dụng rồi." Chuẩn Đề đạo nhân nhíu mày.

Tiếp Dẫn đạo nhân nhẹ gật đầu, biểu thị tán thành. "Không sao, phương pháp phá hoại khí vận Thương trường có rất nhiều.

Lúc này Đế Tân thân phụ khí vận Nhân tộc, tức thì Thánh Nhân cũng không thể lại phá tâm thần hắn, con đường này tất nhiên là đi không thông.

Nhưng là Đế Tân có hai con trai, Ân Giao, Ân Hồng.

Ân Giao cùng Ân Hồng đồng vi hoàng thất chi tử, nếu là từ trên thân hai người ra tay, cũng có thể tác động khí vận Thương triều." Tiếp Dẫn trên mặt lộ ra một tia cười lạnh. "Sư huynh, diệu a!

Thử pháp thậm diệu!" Đợi hai người vừa hợp kế, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề liền bay về phía Thương triều.

Hai người thu liễm khí tức, tuỳ tiện liền xuyên thấu phòng ngự Thương triều.

Tầng phòng ngự này chỉ có thể ngăn cản sinh linh tu vi Chuẩn Thánh trở xuống, cũng không thể có tác dụng đối với Thánh Nhân.

Hai người vừa mới đi vào Triều Ca trên không, liền bị cảnh tượng trước mắt làm cho chấn kinh.

Bên trong thành Triều Ca, vậy mà xuất hiện đệ tử Vu tộc! "Cái này..." "Vu tộc làm sao lại cùng Nhân tộc hòa bình chung sống???" "Chuyện này quả thực là không thể tưởng tượng nổi." Sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân trong nháy mắt âm trầm xuống.

Hơn nữa nhìn lấy hình ảnh này, Vu tộc thậm chí đang trợ giúp Nhân tộc, dạy bảo Nhân tộc.

Vu tộc cũng cùng Nhân tộc liên minh?

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đều mộng!

Đây là chuyện khi nào?

Bọn hắn làm sao không biết?? "Sư huynh, chúng ta bây giờ làm sao đây?" Chuẩn Đề đạo nhân cũng có chút luống cuống.

Hiện tại Nhân tộc, liên hợp Long tộc, Vu tộc, ba đại tộc liên thủ, cái khí vận này không dễ phá a!! "Vẫn là tĩnh quan kỳ biến, ngô đẳng vào vương cung trước." Tiếp Dẫn đạo nhân thu liễm khí tức, liền trực tiếp xông vào vương cung.

Rất nhanh, bọn hắn liền phát hiện Ân Giao cùng Ân Hồng.

Lúc này, Ân Giao cùng Ân Hồng đang luyện tập kiếm pháp.

Hai người thân thể cường tráng, tuổi trẻ dũng vũ, một thân chính khí.

Chương 182

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề cứ đứng ở không trung, lẳng lặng nhìn xem hai người bọn họ. "Sư huynh, động thủ đi!" "Đem tâm thần bọn họ triệt để nhiễu loạn." Trên mặt Chuẩn Đề đạo nhân lộ ra một tia ác ý.

Sau đó hai ngón tay tìm tòi, một vệt hắc sắc quang mang liền đánh vào bên trong mi tâm Ân Giao.

Tiếp Dẫn đạo nhân cũng búng hai ngón tay, đồng dạng dùng một vệt hắc sắc thần quang đánh vào trong mi tâm Ân Hồng.

Lập tức, Ân Giao cùng Ân Hồng không biết vì sao, ánh mắt đều xảy ra biến hóa.

Hai người lại là cừu thị lẫn nhau, bắt đầu công kích đối phương.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn xem một màn này, trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng.

Sau đó, hai người liền một lần nữa trở lại Tu Di Sơn.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng lại có động tĩnh mới. "Ông!" 【 Hồng Mông Kim Bảng lần này công bố Cống Hiến Bảng! 】 【 Cống Hiến Bảng: Làm những việc vì Hồng Hoang, chỉ cần là chuyện tốt có ích lợi đối với tương lai, đều có thể lên bảng! 】 【 Bảng danh sách lần này chỉ thu nhận mười hạng đầu, nhưng phàm là người lên bảng, đều có Kim Bảng ban thưởng. 】 "Không nghĩ tới, lần này Hồng Mông Kim Bảng công bố nhanh như vậy?" "Cống Hiến Bảng?

Vậy ta yêu quý hoa cỏ, trước giờ không dính dáng sát lục, có tính là cống hiến không?" "Ha ha ha..." Một số sinh linh đều bắt đầu cổ vũ cho Hồng Mông Kim Bảng.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ sau khi nhìn thấy bảng danh sách này, nụ cười trên mặt vui mừng khôn xiết. "Cống Hiến Bảng?!

Ha ha ha...

Tốt!

Tốt!

Tốt!

Ngô thành lập A Tu La nhất tộc, là đại cống hiến, lần này bất luận như thế nào cũng nên có tính danh của ngô rồi chứ?!" Minh Hà Lão Tổ cao hứng không thôi.

Chờ đợi lâu như vậy, rốt cục chờ được một lần có cơ hội lên bảng nhất.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vừa nhìn thấy cái Cống Hiến Bảng này, cũng cười đến mười phần thản nhiên. "Ngô thành lập Tây Phương Giáo, thu nạp vô số đệ tử phương Tây, đây cũng coi là cống hiến.

Lần này trên Hồng Mông Kim Bảng tất nhiên có tính danh Tây Phương Thánh Nhân ngô!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng rất có tự tin.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử nhìn thấy cái bảng danh sách này, lại là lâm vào ưu sầu.

Hắn hiện tại cái tình huống này, đệ tử đều không có.

Nhân tộc cũng phản bội hắn.

Rốt cuộc có thể lên bảng hay không còn khó nói.

Thái Thanh Lão Tử cũng không trông cậy vào nữa.

Hi vọng càng lớn, thất vọng càng lớn.

Bị giày vò nhiều lần như vậy, Thái Thanh Lão Tử hiển nhiên là có chút mệt mỏi.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì là lòng tin tràn đầy.

Chí ít, Xiển Giáo của hắn vẫn còn!

Một bộ phận đệ tử Xiển Giáo vẫn nhưng nhiên trung tâm.

Bích Du Cung.

Thông Thiên sau khi nhìn thấy ba chữ Cống Hiến Bảng, đồng dạng là tràn ngập lòng tin.

Hắn thành lập Tiệt Giáo, tư tưởng đạo pháp tự nhiên, thiên nhân hợp nhất, hữu giáo vô loại, thu nạp đệ tử Tiệt Giáo vạn thiên.

Cống hiến như vậy, so với Nhân Giáo, Xiển Giáo, nãi chí Tây Phương Giáo, đều là độc nhất vô nhị.

Nhất là ngay từ đầu lo lắng Phong Thần Lượng Kiếp.

Hiện tại trận Lượng kiếp này cũng đều tránh được.

Khí vận Tiệt Giáo càng là tăng tăng đi lên.

Thông Thiên nội tâm ít nhiều có chút ngạo nhiên cùng cảm giác thành tựu. "Lần này Cống Hiến Bảng, không chút khiêm tốn mà nói, ngô hẳn là có thể ở vị trí top 3." Thông Thiên trong lòng đắc ý.

Về phần hai hạng đầu, Thông Thiên trong lòng cũng là có bài danh.

Tại tâm lý hắn, hạng nhất tự nhiên là Quy Nhất Đạo Nhân.

Quy Nhất Đạo Nhân tại Hồng Hoang bồi dưỡng đa phương thế lực, càng là giải cứu rất nhiều đại năng Hồng Hoang, cống hiến như vậy tự nhiên thuộc đệ nhất!

Hơn nữa, hạng nhì định nhiên hẳn là Nữ Oa.

Nữ Oa tạo nhân bổ thiên, cống hiến như vậy cũng không dung khinh thường.

Thông Thiên giờ phút này có loại cảm giác nắm chắc thắng lợi.

Hắn đoan tọa trên bồ đoàn, lẳng lặng nhìn xem Hồng Mông Kim Bảng công bố.

Mà Yêu tộc cảnh địa.

Lục Áp liếc qua Hồng Mông Kim Bảng, trong mắt lấp lóe, thần tình nghiêm túc.

Hắn nguyên bản có thể ẩn thế không xuất.

Nhưng vì Yêu tộc, vẫn là lựa chọn dẫn đầu Yêu tộc một lần nữa thành lập thế lực.

Cái này cũng coi là cống hiến đi!

Theo đám người một phen suy tính, trên Hồng Mông Kim Bảng chữ viết màu vàng cũng đang nhanh chóng ngưng tụ. 【 Hồng Mông Kim Bảng Nhục Thân Bảng!

Chính thức công bố! 】 【 Hồng Mông Kim Bảng Nhục Thân Bảng hạng mười: Ngao Bính 】 【 Ngao Bính: Dẫn đầu đệ tử Long tộc tu luyện, bế quan, trợ giúp Nhân tộc, phò tá khí vận Nhân tộc, khí vận Long tộc cùng Nhân tộc tương liên. 】 【 Kim Bảng ban thưởng: Thượng Cổ Thương Long Tinh Huyết.

Thượng Cổ Thương Long Tinh Huyết, có thể biến ảo vô tận hình thái, du lịch trong Hỗn Độn, kế thừa pháp tu luyện của Thượng Cổ Thương Long. 】 Trên Hồng Mông Kim Bảng, hiện ra hình ảnh Ngao Bính dẫn đầu Long tộc.

Vô tận đệ tử Long tộc đang ở dưới sự dạy bảo của Ngao Bính,

không ngừng tăng lên tu vi cùng thực lực. "Hống!

Hống!

Hống!" Sĩ khí Long tộc tăng cao, sớm đã vứt bỏ sự biệt khuất khi co rúc ở Đông Hải lúc trước, mà sinh ra tia tia bá khí cùng ngạo nhiên.

Rồng!

Vốn nên ngạo nhiên giữa thiên địa!

Bá đạo!

Thương mang!

Nhưng kể từ sau Long Hán Sơ Kiếp, Long tộc liền ẩn lui, biệt khuất đến cực điểm.

Đâu còn nửa phần uy phong Long Vương năm đó.

Nhưng hiện tại, hết thảy đều trở nên khác biệt!

Long tộc!

Trở về!!

Trừ cái đó ra, hình ảnh xoay chuyển, đi vào Nhân tộc.

Long tộc cùng Nhân tộc cộng đồng phát triển, hòa bình chung sống.

Rồng trở thành đồ đằng của Nhân tộc, là điềm tường thụy.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn thấy hình ảnh công bố trên Hồng Mông Kim Bảng, không khỏi sắc mặt trầm xuống. "Không nghĩ tới, Long tộc hiện tại lại bất tri bất giác phát triển đến cảnh địa khủng bố như thế.

Xem ra, đối với Long tộc cũng muốn mười phần cảnh giác." Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn chăm chú Hồng Mông Kim Bảng, biểu tình lãnh

liệt.

Nếu không phải lần này công bố hình ảnh, hắn suýt chút nữa thì lại theo thói quen coi nhẹ Long tộc.

Không nghĩ tới một chút không chú ý này, Long tộc đã quật khởi! "Sư huynh, cái Long tộc này bây giờ cùng Nhân tộc khóa chặt tại một chỗ, cũng có chỗ tốt.

Chương 183

Tuy rằng khí vận khó phá, nhưng chỉ cần thành công phá trừ, Long tộc cũng sẽ nguyên khí đại thương, có thể nói nhất cử lưỡng tiện." Trên mặt Chuẩn Đề đạo nhân lần nữa lộ ra nụ cười sán lạn.

Tiếp Dẫn chậm rãi gật đầu, cũng cho rằng có chút đạo lý.

Như thế, bọn hắn càng muốn đem sự chú ý đặt tại trên việc phá trừ khí vận Nhân tộc.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử tầm mắt cũng hướng về phía Đông Hải nhìn lại.

Đông Hải trên không, lại có một con khí vận trường long cự đại đang quanh quẩn. "!!" "Không nghĩ tới, Long tộc lại cũng có ngày quật khởi.

Bây giờ thế lực Hồng Hoang chia năm xẻ bảy, lại là coi nhẹ Long tộc." Thái Thanh Lão Tử biểu tình ngưng trọng.

Ngọc Hư Cung. "Hạng mười lại là Ngao Bính??

Long tộc?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng có chút kinh ngạc.

Nhưng rất nhanh cũng liền tiếp nhận hiện thực.

Dù sao đây chỉ là hạng mười, phía trước còn có chín cái danh ngạch.

Đông Hải.

Lúc này Ngao Bính đã triệt để trưởng thành một tôn Thương Long ngạo nhiên giữa thiên địa.

Hắn ánh mắt nhàn nhạt, liếc qua Hồng Mông Kim Bảng.

Sau đó thu hồi ánh mắt, không chút gợn sóng.

Lên bảng cố nhiên là tốt.

Nhưng đồng thời cũng sẽ đưa tới sự quan tâm của vạn vật Hồng Hoang.

Bây giờ Long tộc còn đang y phụ Nhân tộc, hẳn là càng thêm điệu thấp.

Theo hạng mười công bố, một số đại năng có khả năng lên bảng đều ít nhiều có chút khẩn trương lên.

Trong lòng bọn họ kỳ thật đều đã âm thầm sắp xếp mười cái danh ngạch tồn tại có khả năng lên bảng.

Lại duy chỉ lọt mất Ngao Bính!

Bọn hắn làm sao cũng không nghĩ ra, Ngao Bính đều sẽ lên bảng.

Cứ như vậy, bọn hắn cũng đoán không chuẩn Hồng Mông Kim Bảng rốt cuộc là lấy cái gì làm tiêu chuẩn. "Cống Hiến Bảng?

Ngao Bính dẫn đầu Long tộc phát triển đến tận đây, xác thực có cống hiến.

Chẳng lẽ ngô thành lập A Tu La liền không tính là cống hiến sao?" Minh Hà Lão Tổ có chút không phục.

Lục Áp tự nhiên cũng không phục.

Trong mắt hắn, y nguyên không coi Long tộc ra gì.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục bắt đầu công bố. 【 Hồng Mông Kim Bảng Cống Hiến Bảng hạng chín: Đa Bảo 】 【 Đa Bảo: Xuất Tiệt Giáo nhập Tây Phương Giáo, lấy thân phạm hiểm, gánh vác trọng trách, vì tương lai Tây Phương cùng Tiệt Giáo phát triển làm ra cống hiến to lớn. 】 【 Kim Bảng ban thưởng: Cửu Thải Thần Quang hộ thể.

Cửu Thải Thần Quang hộ thể, thần quang hộ thể phòng ngự tuyệt đối, một khi tốc biến, Thiên Đạo không thể khinh dễ thương hại. 】 Trong màn hình, Đa Bảo đã cạo thành đầu trọc, đoan tọa trên bồ đoàn, thần tình nghiêm túc.

Hắn biểu tình ngưng trọng, yên lặng niệm kinh văn.

Ngày qua ngày, có thể nói là khô khan đến cực điểm.

Hết thảy đều lộ ra hai chữ: Ẩn nhẫn!

Kim Ngao Đảo.

Tiệt Giáo một đám đệ tử khi nhìn thấy nội dung trên Hồng Mông Kim Bảng, không ai không cảm thấy bội phục, sùng kính.

Đệ tử Tiệt Giáo tự nhiên minh bạch thực tình.

Cũng liền minh bạch Đa Bảo hi sinh lớn bao nhiêu!

Nhất là dưới sự đánh giá của Hồng Mông Kim Bảng, càng thêm lộ ra vẻ bi tráng. "Đại sư huynh...

Ô ô ô..." "Đại sư huynh làm sao giống như bị giam lỏng rồi?

Tây Phương Giáo mất tự do như vậy sao?

Không biết khi nào mới có cơ hội nhìn thấy Đại sư huynh." Một đám đệ tử Tiệt Giáo đều nhao nhao bắt đầu tưởng nhớ Đa Bảo.

Bích Du Cung.

Thông Thiên nhìn thấy Đa Bảo lên bảng, cảm thấy rất an ủi.

Do trước đó Hồng Mông Kim Bảng công bố, dưới sự bố trí của Lục Phàm, xu thế tương lai đã xảy ra biến hóa.

Đại thế không đổi, Đa Bảo tiến về Tây Phương Giáo, hơn nữa thời gian còn sớm hơn.

Nhưng do một số nhân tố, cách cục tương lai đã phát sinh cải

biến.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn thấy Đa Bảo lên bảng, đồng dạng là vui mừng khôn xiết. "Ha ha, đệ tử Tây Phương Giáo ngô lên bảng!" Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn xem nội dung trên bảng, tịnh không cảm thấy không ổn.

Tại trong lòng Tây Phương Nhị Thánh, nội dung này trình hiện, đại biểu cho Tây Phương Giáo ngày sau tất nhiên đại hưng!

Không sai, xác thực đại hưng!

Chỉ bất quá một số thứ biến đổi!

Bất quá đây là nói sau. "May mắn Đa Bảo là đệ tử Tây Phương ngô, quả nhiên mang lại cho Tây Phương ngô chỗ tốt." Trên mặt Chuẩn Đề đạo nhân lộ ra nụ cười hài lòng.

Tây Phương đã thật lâu không lên bảng rồi.

Bên trong đạo trường.

Đa Bảo khẽ mở mắt, thần tình thoải mái.

Hắn đang chờ đợi...

Chờ đợi một cái thời cơ! "Sư tôn, các sư huynh sư muội...

Thời cơ vừa đến, ngô tất nhiên sẽ thành lập Phật giáo, đem giáo nghĩa Tiệt Giáo tiếp tục phát dương quang đại!

Các ngươi chờ ta!" Đa Bảo đạo nhân trong lòng thầm nghĩ, thần tình cũng càng thêm nghiêm túc ngưng trọng lên.

Thời gian chờ đợi dằng dặc này, hắn muốn làm chính là bế quan tu luyện.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi nhìn thấy hạng chín này, cơ bắp trên mặt rõ ràng co rút một chút.

Ni mã?!

Đa Bảo!!

Cái tên này cũng có thể lên bảng?!

Một cái phản đồ cũng có thể lên bảng?!

Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với Hồng Mông Kim Bảng có chút mê rồi.

Hắn tính toán vô số loại khả năng, chính là không nghĩ tới Đa Bảo lại cũng có thể lên bảng. "Đáng giận!" "Đa Bảo lên bảng, chính là chiếm một cái danh ngạch." Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút hoảng rồi.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử đồng dạng là có chút giật mình. "Không nghĩ tới, ngay cả Đa Bảo - phản đồ như vậy mà cũng có thể lên bảng..." Thái Thanh Lão Tử càng mê hơn.

U Minh Huyết Hải. "Cái gì?!

Đa Bảo cũng có thể lên bảng?

Dựa vào cái gì?!" Minh Hà Lão Tổ lôi đình chấn nộ.

Quanh người hắn nộ ý dấy lên vạn trượng huyết hải. "Bành!

Bành!

Bành!" Huyết hải lật trời, ô trọc chi khí cuốn theo sát khí không ngừng sôi trào.

Minh Hà Lão Tổ đồng dạng đã sắp xếp thứ tự trong lòng.

Chương 184

Nếu là Đa Bảo cũng lên bảng, như vậy danh ngạch lại bị chiếm một cái.

Nói cách khác, cơ hội hắn lên bảng lại ít đi một thành. "Đáng giận!" Minh Hà Lão Tổ chỉ có thể là đem khẩu nộ hỏa này nuốt vào trong lòng, tiếp tục chờ đợi cơ hội.

Yêu tộc cảnh địa.

Lục Áp đồng dạng là nổi trận lôi đình. "Đa Bảo?!

Cái quái gì!!

Hắn một lần nữa đem thế lực Yêu tộc kiến lập, chẳng lẽ không tính là cống hiến sao?!

Đa Bảo cái gì cũng không làm, thậm chí là phản đồ Tiệt Giáo!

Cái này cũng có thể lên bảng?" Lục Áp đáy lòng đầy ắp lửa giận.

Trường Sinh Điện.

Ngay cả Nữ Oa đều có chút mê hoặc. "Đa Bảo?

Đa Bảo lại cũng lên bảng rồi?" Nữ Oa không biết nguyên do trong đó. "Ân, Đa Bảo như hôm nay tiến về Tây Phương Giáo, chính là cống hiến.

Hắn sẽ cải biến đạo thống Tây Phương Giáo, ngày sau thành lập Phật giáo.

Chỉ cần người hắn tại Tây Phương, chính là cống hiến." Lục Phàm ngữ khí bình thản giải thích.

Nữ Oa trừng lớn mắt phượng, không nghĩ tới Đa Bảo lại có cơ duyên tày đình như vậy. "Thế nhưng là...

Đa Bảo không phải phản ly Tiệt Giáo rồi sao?" Nữ Oa lại tiếp tục hỏi. "Người ngoài nhìn vào xác thực như thế, nhưng tất cả những thứ này đều là mưu kế của Sư tôn." Lục Phàm mỉm cười.

Nữ Oa chậm rãi gật đầu.

Tuy rằng còn không phải đặc biệt minh bạch, nhưng cũng biết một cái đại khái.

Rất nhanh, Hồng Mông Kim Bảng liền tiếp tục công bố thứ hạng tiếp theo. 【 Hồng Mông Kim Bảng Cống Hiến Bảng hạng tám: Thông Thiên 】 【 Thông Thiên: Thành lập Tiệt Giáo, vạn tiên lai triều 】 【 Kim Bảng ban thưởng: Thánh Quả mười vạn khỏa.

Thánh Quả, trồng ở Cửu Thiên Tức Nhưỡng, tưới tiêu bằng Tiên Thiên Nhâm Thủy, hấp thu tinh hoa Hỗn Độn, một viên Thánh Quả thành thục cần lịch kinh trăm vạn năm. 】 Trong màn hình, hiện ra hình ảnh Thông Thiên lập Tiệt Giáo.

Khí vận Tiệt Giáo càng là nhảy nhót trên Kim Bảng, mấy chục con khí vận trường long quanh quẩn tại không trung, khí thế hãi nhiên.

Tu Di Sơn. "!!" "Khí vận Tiệt Giáo hiện tại, lại sinh trưởng đến cảnh địa khủng bố như thế!" "Cái này có hơn ba mươi con!!" "Quá bất khả tư nghị!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người sắc mặt cứng đờ.

Bọn hắn biết Tiệt Giáo như hôm nay khí vận cường thịnh, nhưng không nghĩ tới cường thịnh như vậy.

Phải biết, khí vận trường long của Tây Phương Giáo, cũng bất quá chỉ là khu khu mười con.

Mà Tiệt Giáo liền có hơn ba mươi con!!

Gấp mấy lần!!

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử càng là trừng lớn mắt, vẻ hâm mộ trong ánh mắt là rõ ràng có thể thấy được. "Hơn ba mươi con khí vận trường long!!

Tiệt Giáo đã trưởng thành đến cảnh địa khủng bố như thế!" Thái Thanh Lão Tử trong lòng ngũ vị tạp trần.

Thân là thủ tọa Tam Thanh, hắn lại là cùi bắp nhất!

Không chỉ đệ tử duy nhất bị chém giết, Nhân tộc đều phản bội hắn!

Thảm a!!

Thái Thanh Lão Tử lập tức muốn tự kỷ!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy thế, tự nhiên là dấy lên một cỗ đố kỵ.

Vô danh chi hỏa dưới đáy lòng hắn cũng là vào lúc này hừng hực bốc lên. "Thông Thiên!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi.

Nguyên bản, mấy chục con khí vận trường long này, nên quy về Xiển Giáo của hắn sở hữu!!

Tiệt Giáo ký Phong Thần Bảng, khí vận vốn nên suy thoái!

Không nghĩ tới, sẽ biến thành cục diện như hôm nay.

Hiện tại Xiển Giáo chia năm xẻ bảy.

Ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bị Hồng Quân cấm túc!

Hận ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với Thông Thiên chính là ngày càng tăng. "Thông Thiên!

Ngô Xiển Giáo cùng ngươi thế bất lưỡng lập!" Nguyên Thủy

Thiên Tôn tức giận đến toàn thân phát run.

Bích Du Cung. "???" "Hạng tám?

Mới hạng tám?!" Thông Thiên có chút thất vọng cực độ.

Tiệt Giáo do hắn thành lập hiện nay so với khí vận Nhân tộc còn muốn nhiều hơn nhiều!

Lại chỉ là hạng tám sao?!

Thông Thiên nguyên bản coi là chính mình sẽ là hạng ba!!

Nhưng kết quả này cũng kém quá nhiều đi!

Đếm ngược thứ ba!!

Thông Thiên rất là không có mặt mũi!

Trường Sinh Điện.

Nữ Oa cũng có chút giật mình. "Thông Thiên lại chỉ là hạng tám?

Tiệt Giáo như hôm nay tại Hồng Hoang địa vị tự không cần nói, vì sao Thông Thiên chỉ có hạng tám?" Nữ Oa không cách nào tưởng tượng, xếp tại phía trước Thông Thiên sẽ là những người nào. "Bình thường.

Cống Hiến Bảng cũng không phải Công Đức Bảng, hai cái vẫn là có chút khác biệt.

Sư tôn đối với Tiệt Giáo cống hiến rất lớn, nhưng là ánh mắt trường viễn một chút, đối với tộc quần khác lại không có cống hiến gì, chỉ là châm đối Tiệt Giáo tự thân mà nói." Lục Phàm nhàn nhạt giải thích một câu.

Nữ Oa gật đầu, trong lòng sáng tỏ.

Mà lúc này, Hồng Mông Kim Bảng cũng sắp sửa công bố hạng bảy!

Không biết, xếp tại phía trước Thông Thiên sẽ là tồn tại gì?

Ức vạn vạn sinh linh đều cảm thấy hiếu kỳ.

Mấy tôn Thánh Nhân càng là mắt không chớp, khẩn trương chờ đợi danh sách công bố. 【 Hồng Mông Kim Bảng Cống Hiến Bảng hạng bảy: Đế Tân 】 【 Đế Tân: Dẫn đầu bách tính Thương triều, bảo vệ bách tính, củng cố khí vận Nhân tộc, vứt bỏ Thái Thanh Thánh Nhân, tự mình nắm giữ khí vận. 】 【 Kim Bảng ban thưởng: Triêu Thiên Ấn.

Triêu Thiên Ấn, có thể không cần tuân theo ý chí Thiên Đạo, tự hành phát triển. 】 Trong màn hình, xuất hiện tướng mạo đế vương của Đế Tân.

Hắn dẫn đầu Nhân tộc, không ngừng phát triển lớn mạnh.

Để bọn hắn sở hữu chi lực tự vệ, đoàn kết một lòng.

Hình ảnh vừa ra, mấy tôn Thánh Nhân đều choáng váng!!

Tu Di Sơn. "!!" "Cái gì!!" Tiếp Dẫn đạo nhân mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Khu khu Nhân Hoàng lại lên bảng?!

Còn xếp tại trước Thông Thiên?

Cái Kim Bảng ban thưởng này càng là rất cao!

Lại có thể không cần tuân theo ý chí Thiên Đạo!

Tuy rằng không phải pháp bảo loại hình công kích, nhưng lại là một cái linh bảo phi thường dùng tốt.

Thử nghĩ một chút, không cần tuân theo ý chí Thiên Đạo, chẳng phải là có ý tứ có thể nghịch thiên mà đi sao?

Chương 185

Đến lúc đó, mặc kệ Nhân tộc phát triển đến cảnh địa cỡ nào, Thiên Đạo đều không thể can thiệp.

Cái này cũng quá trâu bò rồi!

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân ngay từ đầu đều so sánh đạm nhiên, vừa nhìn thấy Đế Tân lên bảng cùng phần thưởng, cũng choáng váng!

Ngoan ngoãn!

Cái này thảm rồi!!

Có Triêu Thiên Ấn, còn làm sao phá hoại khí vận Nhân tộc??!

Hồng Quân lập tức như ngồi trên đống lửa.

Kế hoạch lại một lần nữa bị đánh vỡ!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn càng là khí phẫn không thôi.

Hắn nguyên bản coi là cái xếp hạng tiếp theo, kiểu gì cũng nên đến phiên hắn!

Không nghĩ tới, lại cho một cái Nhân tộc!

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử càng là sắc mặt âm trầm.

Hắn thân là Nhân Giáo Thánh Nhân, sáng tạo Nhân Giáo!!

Lại không có lên bảng thì cũng thôi đi!!

Còn bị Đế Tân lên bảng?

Đây không phải là rõ ràng đánh mặt hắn sao?!

Đáng giận!

Uất ức!

Thái Thanh Lão Tử giờ phút này là ngay cả phẫn nộ đều có chút biệt khuất.

Trước mắt, cái mặt mũi Thánh Nhân này đều bị mất hết!

Đồng thời, ức vạn vạn sinh linh cũng đều đang nghị luận ầm ĩ. "Lại là Đế Tân??

Không phải hẳn là Nhân Giáo Thánh Nhân lên bảng sao?" "Vì sao lên bảng sẽ là Nhân tộc Nhân Hoàng?" "Còn không biết sao??

Nhân Giáo Thánh Nhân bị Nhân tộc vứt bỏ?" "Trời ạ!

Nhân tộc dám vứt bỏ Thánh Nhân?

Cái này..." Ức vạn vạn sinh linh sau khi biết điểm này, nghị luận đối với Thái Thanh Lão Tử liền không có đình chỉ qua.

Phải biết, đây chính là Nhân Giáo Thánh Nhân a!!

Tức thì hiện tại Hồng Hoang đại năng đông đảo, rất nhiều đại năng đều có tồn tại siêu việt Thánh Nhân, có thể dễ như trở bàn tay liền chém giết Thánh Nhân.

Nhưng Thánh Nhân tại trong mắt bọn hắn, vẫn như cũ là tồn tại đỉnh tiêm!

Tồn tại như vậy, lại bị Nhân tộc luy nhược vứt bỏ!

Nói ra, sợ là đều không ai tin a?

Nhưng hết lần này tới lần khác chính là xảy ra.

Thái Thanh Lão Tử tự nhiên là đem những lời này toàn bộ nghe vào.

Hắn còn mặt mũi nào tiếp tục tại cái thế giới Hồng Hoang này sinh tồn.

Thái Thanh Lão Tử tự kỷ!

Là thật sự tự kỷ!

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng vẫn như cũ đang tiếp tục công bố. 【 Hồng Mông Kim Bảng Cống Hiến Bảng hạng sáu: Đế Giang 】【 Đế Giang: Trọng tố Vu tộc 】【 Kim Bảng ban thưởng: Lập Thiên Kỳ ba trăm sáu mươi lăm cây.

Lập Thiên Kỳ, dùng ba trăm sáu mươi lăm cây có thể kết thành trận pháp, tăng nhanh tốc độ tu luyện của Vu tộc, cuồn cuộn không ngừng tăng cường năng lực huyết mạch. 】 Trong màn hình, xuất hiện huyết trì to lớn bên trong Bàn Cổ Điện.

Đế Giang đánh vào một vệt kim sắc thần quang, trong huyết trì liền không ngừng cuồn cuộn, ngưng tụ thành huyết nhục.

Từng tôn Đại Vu từ trong huyết trì đi ra.

Mỗi một tôn Đại Vu thân hình đều vô cùng to lớn.

Tu Di Sơn. "Vu tộc lại lên bảng?!" Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt khó coi lạ thường.

Kể từ sau khi Vu tộc một lần nữa đản sinh, liền lên bảng nhiều lần!

Chiếu theo tình hình này phát triển tiếp, tự nhiên bất lợi. "Xem ra, phá hoại khí vận Nhân tộc nhất định phải mau chóng." Chuẩn Đề đạo nhân tầm mắt lập tức hướng về phía Nhân tộc dò xét.

Cũng may, Ân Giao cùng Ân Hồng hai người sau khi tâm thần bị hủy, làm rất nhiều chuyện hoang đường.

Cái này tự nhiên sẽ chậm rãi quấy nhiễu khí vận Ân Thương.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lúc này mới hài lòng.

Bất Chu Sơn.

Hậu Thổ nhìn xem Đế Giang lên bảng, trong lòng tự nhiên cao hứng. "Ngô Vu tộc, muốn một lần nữa được thế nhân biết đến.

Thật tốt quá!

Vu tộc quật khởi!

Có khí vận Nhân tộc bao phủ, Hồng Quân coi như muốn xuất thủ, cũng sẽ không nhanh như vậy." Hậu Thổ cũng bắt đầu suy tư, làm sao ứng phó Hồng Quân.

Ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang cũng đều nghị luận phân phân về Vu tộc. "Không nghĩ tới Vu tộc cũng có ngày quật khởi." "Phong thủy luân chuyển a!" Yêu tộc cảnh địa.

Đối mặt Đế Giang lên bảng, Lục Áp sắc mặt cực kỳ âm trầm. "Lại là Vu tộc!" Lục Áp cảm giác, cái Vu tộc này có loại xu thế muốn lực áp Yêu tộc.

Lúc này, một tên đệ tử Yêu tộc tiến lên, trầm giọng nói: "Đại nhân!

Nghe nói Vu tộc gia nhập Nhân tộc.

Hiện tại Vu tộc, Nhân tộc, Long tộc, tam tộc liên hợp!" Lục Áp vừa nghe tin tức này, sắc mặt rõ ràng cứng lại. "Cái gì?!

Vu tộc vậy mà liên hợp Nhân tộc??" Lục Áp có chút không dám tin.

Dù sao, mặc kệ khí vận Nhân tộc vượng thịnh cỡ nào, nhưng đối với Lục Áp mà nói, đám người này đều chỉ là Hậu Thiên Nhân tộc luy nhược thúy nhược không chịu nổi.

Muốn đem bọn hắn hủy diệt là sự tình dễ như trở bàn tay.

Vu tộc thân là huyết mạch Bàn Cổ cường đại, làm sao cam tâm làm bạn với Nhân tộc??

Lục Áp nhíu mày. "Tin tức của ngươi có xác thực?" Lục Áp lần nữa hỏi thăm. "Đại nhân, tin tức xác thực, xác thực là thật." Tên đệ tử Yêu tộc kia luôn mồm khẳng định.

Lục Áp rốt cục có chút ngồi không yên.

Cuối cùng, Lục Áp đem tầm mắt đặt tại Tu Di Sơn.

Hắn dự định đích thân đi tìm hai vị Tây Phương Thánh Nhân hỗ trợ.

Đến Tu Di Sơn, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đã chờ đợi đã lâu. "Lục Áp, ngươi có chuyện gì?" Tiếp Dẫn đạo nhân cố làm ra vẻ huyền ảo, chậm rãi mở miệng. "Lục Áp, tham bái hai vị Thánh Nhân.

Vu tộc như hôm nay cùng Nhân tộc liên thủ, đã có xu thế áp đảo Yêu tộc.

Ngô muốn thỉnh Thánh Nhân tương trợ.

Mong Thánh Nhân có thể đề cao thực lực Yêu tộc ngô, Lục Áp ngày sau, tất đương vì Thánh Nhân sử dụng, tại sở bất từ." Lục Áp lúc này cũng là cùng đường mạt lộ.

Dựa theo xu thế hiện tại của Vu tộc, nếu là lại không can thiệp ngăn cản, tốc độ phát triển về sau sẽ xa xa siêu việt Yêu tộc.

Chỉ có thừa dịp hiện tại, trầm trọng đả kích Vu tộc. "Ân...

Ngươi muốn hiện tại động thủ với Vu tộc?" Tiếp Dẫn đạo nhân thăm dò tính hỏi thăm.

Nếu thật là như thế, chính là sớm mở ra Vu Yêu đại chiến.

Cũng xác thực là chuyện tốt.

Chương 186

Bất quá, lời này, còn cần Lục Áp đích thân nói ra miệng. "Chính là.

Còn xin Thánh Nhân tương trợ.

Tăng cường thực lực Yêu tộc ngô!" Lục Áp lần nữa khẳng định.

Hắn ánh mắt vô cùng kiên nghị, cừu hận thâm tàng đáy mắt đã đang không ngừng quay cuồng bốc cháy. "Tốt!" "Ngô liền tùy ngươi đi một chuyến Yêu tộc." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người thân hình mạnh mẽ khẽ động, chỉ lưu lại một đạo tàn ảnh, liền tốc tốc đi tới Yêu tộc cảnh địa.

Thánh Nhân nguyên bản đã có năng lực có thể điểm hóa.

Chỉ cần Thánh Nhân điểm một cái, vô luận đối phương là tu vi gì, đều có thể lập tức tấn thăng làm Chuẩn Thánh.

Chỉ bất quá, làm như vậy, đối phương ngày sau liền mất đi khả năng lại tấn thăng.

Chỉ có thể vĩnh viễn dừng lại tại Chuẩn Thánh.

Mà như vậy, đối với bản thân Thánh Nhân cũng là có chút tiêu hao.

Bất quá, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng không lo được nhiều như vậy.

Chỉ cần là có thể nhanh chóng xúc tiến Vu Yêu đại chiến mở ra, tiêu hao một ít Bản Nguyên Chi Lực cũng không tính là gì.

Dù sao có Bát Bảo Công Đức Trì, rất nhanh liền có thể tu phục.

Yêu tộc cảnh địa trên không.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai vị Thánh Nhân nhìn xem ngàn vạn đệ tử Yêu tộc này.

Sau đó, vô số kim quang tự cửu thiên chi thượng tán lạc.

Cuối cùng lại hóa thành lớn cỡ hạt gạo, toàn bộ tiến vào bên trong cơ thể những đệ tử Yêu tộc này.

Phiến khắc sau, Yêu tộc cảnh địa liền đón nhận chấn động kịch liệt. "Oanh long long!

Oanh long long!

Oanh long long!" Bên trong Hồng Hoang, vô tận Tiên Linh chi khí đều đang điên cuồng hướng về phía Yêu tộc cảnh địa vọt tới.

Động tĩnh nhấc lên, lại không thua gì tư thế thành Thánh.

Đám người ánh mắt nhao nhao nhìn lại.

Nhìn thấy cửu thiên chi thượng hình thành một đạo tuyền qua (vòng xoáy) to lớn rộng ngàn vạn trượng.

Cỗ tuyền qua này tự nhiên là do vô tận Tiên Linh chi khí ngưng tụ mà thành, dẫn đến động tĩnh lớn đến mức cửu thiên chi thượng lôi đình chớp động.

Giống như mây đen che khuất bầu trời. "!!!" "Yêu tộc vì sao có động tĩnh lớn như vậy?" Thông Thiên nhíu mày.

Yêu tộc một mực tới nay đều coi như an tĩnh, đột nhiên dẫn phát động tĩnh lớn như vậy tự nhiên khiến người ta hoài nghi.

Thông Thiên thần thức nhanh chóng dò xét, lúc này mới phát hiện thân ảnh hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề. "Hai người này làm sao ở đây?

Chẳng lẽ có liên quan với bọn hắn?" Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng lập tức nhìn lại.

Tại phát hiện hơn một nửa đệ tử Yêu tộc lại đều có dấu hiệu sắp

đột phá, liền minh bạch hết thảy. "Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vậy mà không tiếc hao phí Bản Nguyên Chi Lực, trợ giúp một hơn một nửa đệ tử Yêu tộc tăng lên tu vi??

Điên rồi sao?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn rất là không lý giải.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn là không coi trọng Yêu tộc!

Hiện tại Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vậy mà còn trợ giúp Yêu tộc!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

Lúc này, bên trong Yêu tộc cảnh địa, vô tận Tiên Linh chi khí từ nơi vạn vạn dặm Hồng Hoang ùa tới.

Ba động dẫn phát càng là đưa tới sự chú ý của vô số tộc quần.

Nhân tộc cảnh địa.

Vô số đệ tử Nhân tộc ngẩng đầu nhìn bầu trời vô cùng âm trầm đang gào thét mà qua, đều lộ ra vẻ kinh khủng.

Do động tĩnh Tiên Linh chi khí quá lớn, dẫn đến lôi đình gào thét, gió mưa cùng đến.

Bầu trời thoáng cái từ ban ngày biến hóa thành đêm tối.

Vu tộc.

Hậu Thổ tự nhiên cũng phát hiện dị thường của Yêu tộc. "Yêu tộc đây là..." Hậu Thổ nhìn thấy thực lực tổng thể của Yêu tộc không ngừng leo lên, trên mặt vô cùng ngưng trọng.

Làm sao sẽ như vậy??

Yêu tộc làm sao sẽ đột nhiên đều điên cuồng đột phá??

Tốc độ này, quả thực là không còn gì để nói!

Hậu Thổ biểu tình khó coi đến cực điểm.

Mà Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, sớm tại sau khi công thành danh toại liền

nhanh chóng rời đi, trở lại Tu Di Sơn.

Đệ tử Yêu tộc liền đang không ngừng hấp thu Tiên Linh chi khí, điên cuồng đột phá. "Oanh!

Oanh!

Oanh!" Một số đệ tử Yêu tộc chỉ có Kim Tiên, một đường trực tiếp tiêu thăng đến Đại La.

Đại La Kim Tiên sơ kỳ!

Đại La Kim Tiên trung kỳ!

Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Chuẩn Thánh! "Oanh!

Oanh!

Oanh!" Một nửa Yêu tộc vậy mà đều thành tựu Chuẩn Thánh!!!

Đợi sau khi bọn hắn đột phá, cỗ dị tượng này tổng xem như chậm rãi tiêu tán.

Sau khi hết thảy gió êm sóng lặng, một đám tiên thiên đại năng thần thức cũng nhanh chóng dò xét.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ hai tròng mắt hiểm chút trừng ra ngoài. "Chuẩn Thánh?!

Đám Yêu tộc này lại đột phá đến Chuẩn Thánh?!" Chuẩn Thánh liền rẻ rúng như rau cải trắng vậy sao?!!

Tính ra như vậy, vẻn vẹn chỉ là Yêu tộc Chuẩn Thánh, liền nhiều đến thượng thiên!

Hít!!

Minh Hà Lão Tổ hít sâu một hơi khí lạnh.

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng mộng!

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đây là muốn gây sự a!!

Vậy mà hao phí nhiều Bản Nguyên Chi Lực như vậy, dùng để thăng cấp cho gần như một nửa đệ tử Yêu tộc!

Đây là điên rồi sao??

Thông Thiên thật sự bị cái thao tác này làm cho không hiểu nổi!

Phải biết, tuy rằng được Thánh Nhân chỉ điểm Chuẩn Thánh đồng dạng là Chuẩn Thánh.

Nhưng so với Chuẩn Thánh chân chính tu luyện mà thành, chênh lệch vẫn là rất xa.

Tối đa cũng chỉ có chiến lực Đại La đỉnh phong! "Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đây là muốn..." Thông Thiên lâm vào trầm tư.

Hắn không quá minh bạch mục đích của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Vô tư phụng hiến như thế, thật sự không giống phong cách của bọn hắn.

Trường Sinh Điện.

Nữ Oa, Đát Kỷ, Nguyên Phượng đám người cũng là bị chấn kinh đến mức ngoại tiêu lý nộn. "Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đây là đổi tính?

Trước là đi Yêu tộc giảng đạo, hiện tại trực tiếp đem bọn hắn điểm hóa rồi?" "Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tại Hồng Hoang thế nhưng là nổi danh vô sỉ!

Chương 187

Bọn hắn làm sao sẽ trở nên tốt như vậy?" Lục Phàm thấy thế, khóe miệng khẽ nhếch lên.

Hắn tự nhiên là hiểu rõ hành vi của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng không chịu quấy nhiễu, tiếp tục tại công bố. 【 Hồng Mông Kim Bảng Cống Hiến Bảng hạng năm: Hậu Thổ 】 【 Hậu Thổ: Lấy thân hóa luân hồi. 】 【 Kim Bảng ban thưởng: Địa Đạo Chi Tâm toái phiến.

Địa Đạo Chi Tâm toái phiến tổng cộng ba khối, tập tề ba khối, liền có thể không cần chịu Địa Phủ giam cầm. 】 Bất Chu Sơn.

Hậu Thổ sau khi nhìn thấy nội dung trên Hồng Mông Kim Bảng, hai mắt tỏa sáng!!

Đây chính là thứ nàng cần.

Tuy rằng trước đó, Kim Bảng ban thưởng nàng có thể luyện hóa Địa Đạo.

Nhưng chung quy là có chút xa không thể chạm.

Hiện tại Hậu Thổ, có thể từ Địa Phủ đi ra, thực lực lại vẫn là bị giam cầm gắt gao.

Nếu là có mảnh vỡ Địa Đạo Chi Tâm, vậy thực lực nàng sẽ lại lên một cái cảnh giới!

Như thế rất tốt!

Hậu Thổ tự nhiên là cao hứng!

Yêu tộc cảnh địa.

Lục Áp không nghĩ tới, Yêu tộc hắn bên này thực lực vừa có tăng

lên.

Vu tộc liền lại lên bảng!!

Lục Áp biểu tình vạn phần ngưng trọng, tự nhiên biết, san trừ Vu tộc khắc không dung hoãn. "Chúng yêu nghe lệnh!" "Các ngươi theo ngô giết vào Bất Chu Sơn!" "Chém giết Vu tộc!" Lục Áp thanh âm giống như lôi đình đánh tới.

Mỗi một tiếng đều cuốn theo uy áp vô tận!

Yêu tộc đệ tử nhiệt huyết sôi trào, chiến ý nồng liệt. "Giết!

Giết!

Giết!" Yêu tộc lập tức yêu khí ngất trời, hướng về phía Bất Chu Sơn cuồn cuộn mà đến.

Thế giới Hồng Hoang, một phen địa động sơn dao.

Vô số đệ tử Yêu tộc đều tốc độ cực nhanh dũng mãnh lao về hướng Bất Chu Sơn.

Bích Du Cung.

Thông Thiên tâm thần khẽ động, nhanh chóng hướng về phía Bất Chu Sơn nhìn lại. "Yêu tộc!!

Đây là muốn giết lên Bất Chu Sơn?!" Thông Thiên chấn kinh.

Tất cả những thứ này phát sinh quá nhanh!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bị dũng khí của Yêu tộc làm cho chấn kinh! "Cái này...

Yêu tộc đây là đi tìm cái chết hay sao?

Quang một cái Đế Giang, liền đủ để đem bọn hắn hoàn diệt!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không hiểu nổi thao tác của Lục Áp!

Chẳng lẽ còn trông cậy vào Đát Kỷ sẽ xuất thủ hay sao??

Từ khi Đát Kỷ xuất thế đến nay, nhưng chưa từng tiến về Yêu tộc cảnh địa bao giờ.

Người ta thế nhưng là trực tiếp chạy đến Tiệt Giáo!

Chẳng lẽ còn chưa đủ rõ ràng sao?

Đát Kỷ hiển nhiên là hướng về Tiệt Giáo!

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử đồng dạng là một mặt mộng!

Lục Áp!

Hảo mãnh!

Bây giờ Yêu tộc, một tôn Thánh Nhân hướng về hắn đều không có.

Rốt cuộc là ai cho Lục Áp cái dũng khí này!!

Dám lúc này đi ngạnh kháng Bất Chu Sơn??

Thái Thanh Lão Tử lắc đầu, một tiếng thở dài.

Bất Chu Sơn.

Hậu Thổ cũng lập tức nhìn thấy đệ tử Yêu tộc đang chen chúc mà đến.

Khí tức Chuẩn Thánh hung mãnh hiện ra khí thế dời non lấp biển. "Oanh long long!

Oanh long long!" Bất Chu Sơn bị một cỗ yêu khí hạo hãn triệt để bao vây! "Hậu Thổ!

Cút ra đây!" Lục Áp đứng tại Bất Chu Sơn trên không, trong mắt tràn ngập sát khí. "Bành!" Hậu Thổ nhanh chóng từ kết giới phá xuất, trong ánh mắt mang theo một tia khinh miệt.

Tại nàng xem ra, hành vi này của Lục Áp xác thực hòa tìm chết không khác biệt.

Cho là đạt được qua Kim Bảng ban thưởng, liền có thể hoàn thắng Vu tộc sao?

Quả thực buồn cười! "Lục Áp, ngô Vu tộc vốn không có tâm tư lại cùng Yêu tộc kết cừu.

Chỉ muốn tại Hồng Hoang sinh tồn tiếp.

Ngươi vì sao còn muốn câu kết cừu hận quá khứ?!

Vu Yêu Lượng Kiếp đã qua!

Việc này còn không thể xong sao?!" Hậu Thổ ngữ khí băng lãnh, coi như là cho Lục Áp thêm một cơ hội.

Dù sao, tại Hậu Thổ xem ra, Lục Áp chỉ là một tên tiểu bối.

Lúc trước khi nàng cùng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đại chiến, Lục Áp chỉ là một con Kim Ô nhỏ. "Vu Yêu thế bất lưỡng lập!

Bớt nói nhảm!

Yêu tộc nghe lệnh!

Giết!" Một tiếng lệnh hạ, vô tận đệ tử Yêu tộc Chuẩn Thánh phía dưới vọt tới Bất Chu Sơn.

Các Đại Vu tự nhiên không cam lòng yếu thế, cũng đồng thời chém về phía Yêu tộc.

Yêu tộc đệ tử đông đảo, lại thực lực bất phàm.

Các Đại Vu vừa mới đản sinh không bao lâu, lại cũng so với trước kia càng thêm kiện tráng.

So sánh dưới, các Đại Vu bên dưới và Yêu tộc Chuẩn Thánh ở giữa, tịnh không có chênh lệch quá lớn. "Lục Áp, ngô cho ngươi thêm

một cơ hội cuối cùng." Thanh âm Hậu Thổ hạ xuống băng điểm. "Giết!" Lục Áp quanh thân bộc phát ra Thái Dương Tinh Hỏa, gào thét thành một mảnh biển lửa.

Sắc mặt Hậu Thổ cũng chợt tối đi vài phần.

“Lục Áp, ngươi muốn chết, ta liền thành toàn ngươi.” Hậu Thổ quanh thân bùng phát khí tức cuồng ngạo, đến mức hư không không ngừng run rẩy.

Vô số thổ nguyên tố trên mặt đất đều ngưng tụ sau lưng Hậu Thổ.

“Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!” Toàn bộ biển lửa đều bị thổ nguyên tố bao phủ.

Nhưng ngọn lửa của Lục Áp chính là Thái Dương Tinh Hỏa, một trong mười đại bản nguyên chi hỏa của Hồng Hoang, đương nhiên không thể dễ dàng bị dập tắt.

“Hống!” Lục Áp trực tiếp hóa thành bản thể.

Trên chín tầng trời, một con Kim Ô ba chân lớn chừng trăm trượng dang rộng đôi cánh lửa vàng.

Hư không không ngừng vặn vẹo.

Chín tầng trời ngập trong một biển lửa vô tận.

Nhất thời, các sinh linh gần Bất Chu Sơn đều không thể chịu đựng được sức nóng thiêu đốt của Thái Dương Tinh Hỏa.

Chương 188

Thực vật nhanh chóng khô héo, hóa thành một làn khói đặc rồi tan biến không dấu vết.

Một số sinh linh thậm chí còn bị thiêu chết sống.

Các Đại Vu được tái tạo lại, thể phách cường hãn, tuy cũng bị ảnh hưởng bởi Thái Dương Tinh Hỏa khiến thực lực suy giảm, nhưng sức chịu đựng của họ cũng mạnh hơn rất nhiều so với các đệ tử Yêu tộc khác.

Cách đấu pháp này của Lục Áp, hoàn toàn là tự tổn nghìn phần!

"Bành!" Hậu Thổ hóa thành bản thể Tổ Vu vạn trượng.

Dưới thân hình khổng lồ, thực lực cũng chợt tăng vọt.

"Oanh!" Một quyền như ngọn núi lớn, hung hăng đập về phía Lục Áp.

Lửa bị thổ nguyên tố bao phủ, tiêu diệt hơn phân nửa.

Sắc mặt Lục Áp hơi biến, mãnh liệt lùi lại.

"Xoạt!" Một tiếng nộ hống, Lục Áp điều động gần như toàn bộ pháp lực, Thái Dương Tinh Hỏa mạnh lên gấp trăm lần.

Toàn bộ bầu trời Bất Chu Sơn bị biển lửa bao phủ.

Trong phạm vi mười vạn cây số, không khí xung quanh không ngừng bùng nổ sôi sục.

Đến mức, khu vực gần Bất Chu Sơn vì sức nóng của biển lửa đã hóa thành một vùng tiêu đen.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân từ xa nhìn cảnh tượng ở Bất Chu Sơn, khẽ gật đầu.

Đối với kết quả này, y tự nhiên vô cùng hài lòng.

Chỉ là so với Vu Yêu Lượng Kiếp trước đây, trận đại chiến Vu Yêu lần này hiển nhiên có quy mô nhỏ hơn rất nhiều.

Thứ nhất, Mười Hai Vu Tộc chỉ có Hậu Thổ xuất chiến.

Mà bên Yêu tộc, đại năng cũng chỉ có một mình Lục Áp.

Hiện giờ Lục Áp, nhờ có phần thưởng Kim Bảng, thực lực đã vượt xa Chuẩn Thánh.

Đối chiến với Hậu Thổ, lại không phân thắng bại. ...

Các vị Tiên Thiên Đại Năng đều nhao nhao dò xét qua, không khỏi chấn kinh.

“Không ngờ thực lực Lục Áp hiện tại lại có thể đối kháng với Hậu Thổ Thánh Nhân.” “Xem ra, Yêu tộc vẫn còn có bản lĩnh.” “...” Một số Tiên Thiên Đại Năng tưởng rằng Lục Áp sẽ bị nghiền ép, cũng bị chiến lực của Lục Áp làm cho kinh ngạc.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm chỉ lướt mắt nhìn về phía Bất Chu Sơn, cũng không có biểu cảm gì lớn.

Giữa Vu và Yêu, hiện tại thực lực tương đương.

Cho dù có thực sự khai chiến lớn, cũng là lưỡng bại câu thương.

Đợi đến khi pháp lực của bọn họ tiêu hao gần hết, tự nhiên sẽ dừng lại.

Lục Phàm cũng không vội ra tay can thiệp.

Hắn đang chờ...

Chờ vị kia ở Tử Tiêu Cung.

Chỉ cần Hồng Quân không thể nhìn nổi nữa, tất nhiên sẽ ra tay.

Bất tri bất giác, đại chiến Vu Yêu đã kéo dài mấy ngày.

Mấy ngày này, trời đất chợt biến đổi, sớm đã không còn phân biệt được thời thần.

Ban ngày hóa thành đêm tối, đêm tối như ban ngày.

Qua đi qua lại cũng không biết đã bao nhiêu năm tháng.

Cho đến khi những Tiểu Yêu phía dưới đều đã hao hết pháp lực.

Mà các Đại Vu cũng đã chiến đấu mệt mỏi rã rời.

Trên chín tầng trời.

Sắc mặt Lục Áp tối sầm, cũng có chút co rút.

Hậu Thổ cũng vậy.

Nàng vạn lần không ngờ, Lục Áp lại khó chơi như vậy.

Hai người đối chọi trên không, cuối cùng không ai ra tay nữa.

Cuối cùng, hai tộc tạm thời ngừng chiến. ...

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề liên tiếp xem mấy ngày, cuối cùng không ngờ lại là kết cục này.

"Vu Yêu lại hòa?

Không phân thắng bại ư??" "Chẳng phải là đánh phí công rồi sao?!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân sắc mặt có chút khó coi.

Y hao phí hết tâm lực chính là vì đại chiến Vu Yêu, kết quả lại chỉ là hòa ư?!!

"Sư huynh, nếu cứ kéo dài như vậy, Yêu tộc e rằng sẽ không phải đối thủ của Vu tộc nữa." Chuẩn Đề Đạo Nhân trầm giọng nói.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân tự nhiên cũng chú ý tới điểm này, sắc mặt hơi biến, nói.

"Nếu cần thiết, ta có thể cho Lục Áp mượn phần thưởng Kim Bảng, giúp hắn một trận." Tiếp Dẫn Đạo Nhân hiếm khi lại đại phương như vậy.

Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng gật đầu phụ họa.

"Hiện tại khí thế Yêu tộc đại tổn, chúng ta phải nhanh chóng tới đó." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hóa thành một đạo hồng quang, giáng lâm tại địa phận Yêu tộc.

Lúc bấy giờ Yêu tộc.

Vì trận đại chiến này, đã tổn thất hơn trăm danh Yêu tộc.

Khí thế thấp thỏm, một quyết không chấn.

Cho đến khi hai vị Thánh nhân Tiếp Dẫn Chuẩn Đề xuất hiện.

Lục Áp cuối cùng cũng nhìn thấy một chút hy vọng.

Hắn lập tức tiến lên, vẻ mặt có chút xấu hổ.

"Tham bái hai vị Thánh nhân!" "Lục Áp chưa thể áp chế Vu tộc." Lục Áp cảm thấy hổ thẹn.

Khi ấy còn hùng hồn thề thốt, khí vũ hiên ngang.

Không ngờ đánh qua đánh lại, lại chỉ đánh được một trận hòa.

Sự kiêu ngạo ngày trước của Lục Áp cũng đã bị tiêu hao phần lớn trong trận chiến này.

Hắn biết, nếu không có ưu thế tuyệt đối nghiền ép đối phương, lần tới đối mặt với Vu tộc, khả năng rất lớn sẽ là kết cục chiến bại.

Lục Áp chỉ cảm thấy xấu hổ!

Hận không thể tìm một cái lỗ mà chui xuống!

“Không sao.” “Lục Áp, chúng ta đến để giúp ngươi một tay.” Tiếp Dẫn Chuẩn Đề khẽ mỉm cười.

Sau đó, từ trên người bọn họ bùng phát ra từng đạo thần quang, toàn bộ đều rơi xuống người Lục Áp.

“Đây là phần thưởng Kim Bảng, trước mượn ngươi dùng một phen.” “Có mấy thứ này, ngươi đối phó Vu tộc, tất nhiên sẽ thắng.” Tiếp Dẫn Đạo Nhân khẽ mỉm cười, quanh thân huyền ảo.

“!!!” Lục Áp hít sâu một hơi, cảm kích không thôi.

Hắn vạn lần không ngờ, cuối cùng giúp đỡ hắn sâu sắc như vậy lại là hai vị Thánh nhân Tây Phương.

“Vâng!” Lục Áp lúc này đã hạ quyết tâm.

Sau khi việc này xong xuôi, để báo ân, ta nguyện ý đến Tây Phương Giáo, từ nay về sau sẽ đi theo hai vị Thánh nhân Tây Phương.

Đợi Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vừa đi, Yêu tộc liền chỉnh đốn thao luyện lại.

Bên này, Hồng Mông Kim Bảng dường như có ý chờ đợi trận đại chiến Vu Yêu này vậy, lại chần chừ mãi không tiếp tục công bố.

Đợi đến khi đại chiến Vu Yêu kết thúc, Hồng Mông Kim Bảng mới rạng rỡ phát ra từng đạo kim sắc thần quang.

Vạn vạn ức sinh linh đều dời ánh mắt từ phía Bất Chu Sơn qua.

“Hồng Mông Kim Bảng lại sắp công bố rồi!” “Không biết hạng tư Cống Hiến Bảng sẽ là ai??” “Chắc là Thánh nhân thôi chứ?!” “...” Một số sinh linh lại bị kéo sự chú ý trở lại. 【HỒNG MÔNG KIM BẢNG CỐNG HIẾN BẢNG HẠNG TƯ: NỮ OAL】 【NỮ OAL: TẠO NGƯỜI VÁ TRỜI】 【PHẦN THƯỞNG KIM BẢNG: NGŨ THẢI THẦN TRƯỢNG.

NGŨ THẢI THẦN TRƯỢNG, PHÁP KHÍ TẤN CÔNG, ĐƯỢC LUYỆN TỪ THÂN CÂY NGŨ THẢI THẦN THỤ HỖN ĐỘN.】 Trong họa diện, lại một lần nữa xuất hiện cảnh Nữ Oa nặn đất tạo người.

Hơn nữa là trong Vu Yêu Lượng Kiếp lần thứ nhất, sau khi Bất Chu Sơn bị đụng gãy, Nữ Oa xuất hiện vá trời.

Nữ Oa quanh thân phát ra ánh sáng nhu hòa vĩ đại vô tận.

Dưới sự ảnh hưởng của họa diện, rất nhiều sinh linh đều cảm nhận được sự từ ái và uy nghiêm của Nữ Oa với tư cách là Đại Địa Chi Mẫu.

Tu Di Sơn.

"Là Nữ Oa?!" "Nữ Oa hạng tư?

Vậy chúng ta lẽ nào còn ở trước Nữ Oa sao?" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vẫn cảm thấy Tây Phương còn có hy vọng.

Dù sao trước đó lên bảng là Đa Bảo.

Chương 189

Chứ không phải hai vị Thánh nhân Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ trơ mắt nhìn bảng xếp hạng đã công bố đến hạng tư là Nữ Oa, hy vọng ngày càng mong manh.

"Nếu ta Minh Hà có cơ hội lên bảng, hai vị Thánh nhân Tây Phương, cũng như Nguyên Thủy Thiên Tôn của Xiển Giáo tất nhiên cũng có thể lên bảng." "Chỉ là... những vị trí còn lại thì xa xa không đủ rồi." "Chỉ còn lại ba suất!" "Ta lẽ nào lại mất đi cơ hội rồi ư??" "!!!" Minh Hà Lão Tổ lúc này trong lòng không khỏi có chút oán khí.

Hồng Mông Kim Bảng này đã công bố nhiều bảng như vậy.

Mấy tôn Thánh nhân đều lên bảng nhiều lần như vậy, vì sao hết lần này đến lần khác lại không cho y một lần cơ hội?!

Đơn giản là đáng ghét!!

Minh Hà Lão Tổ ngây dại nhìn Hồng Mông Kim Bảng.

Hết lần này đến lần khác hy vọng biến thành thất vọng.

Lúc này y đã không còn ôm quá nhiều kỳ vọng.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng không còn ôm kỳ vọng.

Tình cảnh hiện tại của y, nếu có lên Hồng Mông Kim Bảng, e rằng chỉ lại dẫn đến một lần bị vạn vạn ức sinh linh cười nhạo.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tĩnh tọa trên bồ đoàn.

Y đã điều chỉnh tốt tâm thái.

Lặng lẽ nhìn Hồng Mông Kim Bảng, sau khi nhìn thấy Nữ Oa lên bảng, liền thầm tính toán trong lòng.

"Nữ Oa là hạng tư??" "Chỉ còn lại ba suất..." "Thông Thiên đã lên bảng, Tây Phương Giáo cũng đã lên bảng một lần." "Ta vẫn còn cơ hội." Nguyên Thủy Thiên Tôn buông lỏng tâm thái.

Cho dù lần này y không lên bảng, y cũng hoàn toàn sẽ không đau lòng.

Dù sao, Cống Hiến Bảng!!

Nghĩ kỹ lại, ngoại trừ việc thành lập Xiển Giáo, thu đồ đệ ra, y hình như cũng không có cống hiến gì khác.

Cho dù không lên được, y cũng sẽ không đau lòng chút nào.

Mà lúc này...

Tử Tiêu Cung.

So với các sinh linh khác, Hồng Quân lại cực kỳ coi trọng Cống Hiến Bảng này.

Vốn dĩ, y cũng không lên Hồng Mông Kim Bảng được mấy lần.

So với Tiếp Dẫn Chuẩn Đề còn ít hơn!!

Với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo, là Đạo Tổ tồn tại!!

Số lần lên bảng đếm trên đầu ngón tay, điều này đã rất mất mặt.

Mà Cống Hiến Bảng, đối với Hồng Quân được coi là một loại công nhận.

Chỉ cần có thể lên bảng này, các bảng khác không lên cũng không sao.

"Ta thành Thánh đến nay, ba lần giảng đạo, lẽ nào đây còn không

tính là cống hiến sao?" Hồng Quân lẩm bẩm.

Trong mắt y cũng lộ ra một sự kiên định, và quyết tâm nhất định phải lên bảng.

Vì vậy, chỉ còn ba suất, Hồng Quân lại còn căng thẳng hơn bất kỳ ai.

Cuối cùng, từng đạo kim quang lại bắt đầu lóe sáng kịch liệt.

Vị trí mới sắp được công bố. 【HỒNG MÔNG KIM BẢNG CỐNG HIẾN BẢNG HẠNG BA: TIỂU LONG NỮ】 【TIỂU LONG NỮ: TRẤN GIỮ TRONG HỖN ĐỘN, CHỐNG LẠI VÔ SỐ HỖN ĐỘN MA THẦN, BẢO VỆ HÒA BÌNH CHO SINH LINH HỒNG HOANG.】 【PHẦN THƯỞNG KIM BẢNG: HỖN ĐỘN THIÊN XÍCH.

HỖN ĐỘN THIÊN XÍCH, ĐO LƯỜNG HỖN ĐỘN, DÙNG THIÊN XÍCH CÓ THỂ VƯỢT TRÊN HỖN ĐỘN MA THẦN.】 Trong họa diện, xuất hiện một vùng đất hư vô đen kịt.

Tiểu Long Nữ một thân một mình, đứng trong hư vô.

Nàng quanh thân phát ra ánh sáng trắng nhạt óng ánh, thần tình tràn đầy sát khí vô tận.

Tay cầm hàn kiếm, uy phong lẫm lẫm.

Bỗng nhiên, một con Hỗn Độn Ma Thần quét ngang tới.

"Oanh!" Trong họa diện, con Hỗn Độn Ma Thần này có thân thể vạn trượng, giáp trụ dày đặc, cứng rắn.

Hàm răng khổng lồ, miệng như chậu máu.

Đôi mắt đỏ như máu đang phóng thích uy áp vô biên.

Đến mức vùng hư không này không ngừng sụp đổ.

Tiểu Long Nữ một mình đối mặt với tất cả, vung hàn kiếm trong tay, một trận đao quang kiếm ảnh, sát ý hung mãnh cũng ập tới.

"Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!" Tiểu Long Nữ trước mặt con Hỗn Độn Ma Thần kia, trông vô cùng nhỏ bé.

Nhưng lại tràn đầy sát ý và chiến ý bừng bừng cháy.

So với đó, không hề kém cạnh chút nào.

Ngay sau đó, họa diện liền dừng lại.

Họa diện này vừa công bố, vạn vạn ức sinh linh đều trợn tròn mắt, không nhịn được hít một hơi khí lạnh.

"Hỗn Độn Ma Thần?!!!" "Thì ra bên ngoài thế giới Hồng Hoang còn có Hỗn Độn Ma Thần tồn tại sao??" "Tiểu Long Nữ đang trấn giữ Hỗn Độn sao?!!" "Con Hỗn Độn Ma Thần kia vừa rồi thật khủng bố thật đáng sợ..." "..." Vô số âm thanh truyền đến lúc này.

Mọi người một mặt bị sự anh dũng vô úy của Tiểu Long Nữ làm cho kinh hãi, một mặt lại bị sự xuất hiện của Hỗn Độn Ma Thần làm cho sợ hãi.

Sau khi tiếp nhận được tin tức bên ngoài thế giới Hồng Hoang còn có vô số Hỗn Độn Ma Thần, tất cả sinh linh đều không thể bình tĩnh được nữa.

"Sao có thể?!!" "Xưa kia Bàn Cổ Đại Thần không phải đã chém giết Tam Thiên Ma Thần rồi sao?" "Sao vẫn còn nhiều như vậy?" "..." Các sinh linh đều kinh hãi không thôi.

Tử Tiêu Cung.

"!!" Hồng Quân với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo, lúc

này nhìn thấy cảnh đó, cũng không khỏi đồng tử co rụt lại.

Y vạn lần không ngờ, Hồng Mông Kim Bảng lại tiết lộ điều này.

Không sai!

Bên ngoài Hỗn Độn quả thực vẫn còn Hỗn Độn Ma Thần!!

Hơn nữa còn rất nhiều.

Chỉ là, trong nhận thức của y, những Hỗn Độn Ma Thần này không có cơ hội xâm nhập thế giới Hồng Hoang.

Hơn nữa!!!

Quan trọng nhất là!!!

Tiểu Long Nữ sao lại đi trấn giữ Hỗn Độn?!

Nếu là như vậy, chẳng phải tu vi của Tiểu Long Nữ là Thiên Đạo Cảnh sao?!!

Chỉ có Thiên Đạo Cảnh mới có thể trấn giữ được những Hỗn Độn Ma Thần này a!

Ngay cả Hồng Quân, cũng không làm được điểm này.

Nghĩ kỹ cực kỳ kinh khủng!

Nghĩ kỹ cực kỳ kinh khủng!!

Hồng Quân chợt mềm nhũn trên vân sàng.

Y bỗng nhiên nhớ lại.

Khi Đát Kỷ lên bảng, trong họa diện cũng xuất hiện một vùng cảnh giới hư vô như vậy.

Chỉ là lúc đó, cũng không có Hỗn Độn Ma Thần xuất hiện, nên mọi người đều không để ý.

Hiện tại nghĩ lại, Đát Kỷ lúc đó cũng là đi trấn giữ Hỗn Độn sao?!!

Chẳng trách trong thế giới Hồng Hoang này không thể cảm nhận được khí tức của Đát Kỷ!!!

Hồng Quân lúc này liên tưởng lại, mọi việc đều thông suốt.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sớm đã ngây dại.

Hai người mắt to trừng mắt nhỏ, hồi tưởng lại thái độ đối xử với Long tộc trong quá khứ, đều không khỏi cảm thấy kinh khủng run rẩy.

Có thể tưởng tượng được, có thể trấn giữ Hỗn Độn, chém giết Hỗn Độn Ma Thần, điều đó nói lên đã đạt đến cảnh giới nào!

Mà Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, lại còn muốn dẫn Tiểu Long Nữ vào Tây Phương Giáo!

Đơn giản là si tâm vọng tưởng!!!

Người ta không thèm để ý đến bọn họ đã là vạn hạnh rồi!!

"Sư huynh, không ngờ thực lực Tiểu Long Nữ lại cường hãn như vậy." "Cái này... cái này có phải còn lợi hại hơn Đạo Tổ không?" Chuẩn Đề run rẩy hỏi ra nghi vấn trong lòng.

Chương 190

Tiếp Dẫn Đạo Nhân gật đầu, hoảng sợ bất an nói: "Có thể chém giết Hỗn Độn Ma Thần, tu vi tất định ở Thiên Đạo Cảnh." Hai người đều hít một hơi khí lạnh.

"Sau này, vùng Đông Hải này vẫn là đừng nên đi nữa đi?" Chuẩn Đề Đạo Nhân suy nghĩ rất lâu, bỗng nhiên mở miệng trầm giọng nói.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân liên tục gật đầu, đạt thành sự đồng thuận.

Bát Cảnh Cung.

Trên khuôn mặt già nua của Thái Thanh Lão Tử run rẩy dữ dội hai cái.

Không ngờ, cảnh giới của Tiểu Long Nữ hiện nay lại khủng bố đến vậy.

Đông Hải tương lai, không thể lường trước a!

Thái Thanh Lão Tử nhìn về phía Đông Hải.

Phát hiện Trường Long khí vận đang ngự trị trên không Đông Hải lại tăng thêm trăm trượng.

Tốc độ tăng trưởng như vậy, không khỏi khiến người ta chấn kinh.

Thái Thanh Lão Tử thở dài một hơi, chỉ có vô tận sự tiện mộ.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đồng tử co rụt lại, không dám tin.

Y từng xem thường Long tộc nhất, lại xuất hiện một tôn thần chi tồn tại như vậy!!

“Thiên Đạo Cảnh!” “Đông Hải!” Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt cũng nhìn về phía Đông Hải.

Sau khi nhìn thấy Trường Long khí vận không ngừng tăng trưởng trên không Đông Hải, sắc mặt không khỏi tối đi vài phần.

Đông Hải từ trước đến nay vẫn không được Hồng Hoang chú ý.

Ngay cả khi đã lên Hồng Mông Kim Bảng mấy lần.

So với các thế lực Hồng Hoang khác, Đông Hải thực sự quá mức thế đơn lực bạc.

Long tộc còn sót lại vốn không có bao nhiêu.

Hơn nữa, ngoài Tiểu Long Nữ và Ngao Bính được chú ý hơn, các Long tộc khác căn bản đều là lâu nghĩ!

Nhưng không ngờ, cảnh giới của Tiểu Long Nữ lại khủng bố đến mức này!

“Xem ra, ta vẫn đã xem nhẹ Đông Hải rồi!” Nguyên Thủy Thiên Tôn lẩm bẩm.

Hiện giờ, cảnh giới tu vi của Tiểu Long Nữ hoàn toàn vượt trên tôn Thánh nhân là y.

Cảm giác này, khó chịu đến mức nào thì khó chịu bấy nhiêu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hít sâu một hơi, chỉ cảm thấy ngực đau nhói.

Bích Du Cung.

Thông Thiên Đạo Nhân càng thảm!

Từ khi chém đứt Thánh vị, tu vi rớt xuống Chuẩn Thánh.

Khi nhìn thấy Tiểu Long Nữ đã là Thiên Đạo Cảnh, trong lòng tự nhiên là tiện mộ vạn phần.

Bất quá, y cũng không vội.

Y lựa chọn tin tưởng Lục Phàm.

Theo Tiểu Long Nữ lại một lần nữa đăng lên Hồng Mông Kim Bảng, bên Đông Hải này, tự nhiên là một trận sôi trào hoan hô nhiệt liệt.

Thủy Tinh Cung.

Đặc biệt là Ngao Bính và Ngao Quảng.

"Không ngờ, Long muội nói bế quan, lại là đi trấn giữ Hỗn Độn?!" "Long muội hiện giờ đã đạt đến Thiên Đạo Cảnh!" "Sau này, còn ai dám trêu chọc Long tộc?!" Giọng Ngao Bính hùng hồn mà bá khí.

Mấy câu nói này càng làm lay động vô số thủy tộc.

Bọn họ sẽ không còn phải sống chật vật trong Hồng Hoang nữa!!

Sẽ có một ngày, bọn họ có thể rời khỏi Đông Hải, đến đại lục Hồng Hoang, từng bước từng bước, từ từ xâm chiếm thêm nhiều địa bàn hơn!

"Hỗn Độn Ma Thần, mong muội có thể bình an trở về." Ngao Quảng trong lòng tuy cũng kích động, nhưng với tư cách là phụ thân, càng thêm lo lắng cho an nguy của nữ nhi.

Các thủy tộc Đông Hải một trận sôi trào, hoan hô Tiểu Long Nữ!

Dù sao, hành động này của Tiểu Long Nữ là vì tất cả sinh linh Hồng Hoang.

Một khi Hỗn Độn Ma Thần xông vào thế giới Hồng Hoang, thì nơi đây sẽ biến thành sinh linh đồ thán.

Không còn gì tồn tại nữa!

Cống hiến như vậy, lên Hồng Mông Kim Bảng, không một ai phát

ra tiếng phản đối.

Ngay sau đó, Hồng Mông Kim Bảng liền công bố hạng nhì. 【HỒNG MÔNG KIM BẢNG CỐNG HIẾN BẢNG HẠNG NHÌ: ĐÁT KỶ】【ĐÁT KỶ: TRẤN ÁP HỖN ĐỘN, CHÉM GIẾT TỔNG CỘNG MỘT NGHÌN BA TRĂM SÁU MƯƠI TÔN HỖN ĐỘN MA THẦN.】【PHẦN THƯỞNG KIM BẢNG: MƯỜI GIỌT HỖN ĐỘN TINH HUYẾT.】 Trong họa diện, Đát Kỷ một thân hồng trang, uy phong lẫm lẫm, chém giết vô tận Hỗn Độn Ma Thần.

Nàng mặt không biểu cảm, ánh mắt bình tĩnh.

Chém giết Hỗn Độn Ma Thần như thái rau vậy nhẹ nhàng.

Đát Kỷ như vậy không thể không nói, soái bùng nổ!!

Vạn vạn ức sinh linh đều bị Đát Kỷ làm cho kinh diễm triệt để.

"Chém giết hơn một nghìn tôn Hỗn Độn Ma Thần?!!" "Chiến lực thật khủng bố!" "Quá lợi hại rồi chứ?!!" "Đát Kỷ thật soái!!" "Không đúng... thật đẹp!

Cũng thật soái!!!" "..." Tâm của vạn vạn ức sinh linh đều bị Đát Kỷ thu phục.

Vô số sinh linh đều hai mắt ngây dại, nhìn họa diện Đát Kỷ không ngừng chém giết Hỗn Độn Ma Thần.

Nhanh gọn dứt khoát, sắc mặt bình tĩnh, thật ngầu!!

Thật thích!!!

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn thấy họa diện Đát Kỷ này, cũng chấn kinh.

"Thì ra, Đát Kỷ cũng từng trấn giữ Hỗn Độn!" "Còn chém giết hơn nghìn Hỗn Độn Ma Thần??" "Chiến tích này..." Năm xưa Bàn Cổ

Đại Thần cũng chỉ chém giết ba nghìn Ma Thần.

Chiến tích như vậy, đã sắp đạt đến một phần ba của Bàn Cổ Đại Thần rồi!!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân đều mặt đối mặt.

Bọn họ phát hiện, theo Hồng Mông Kim Bảng không ngừng bóc trần.

Những bí mật ẩn giấu trong Hồng Hoang này cũng dần dần được hé mở.

Thực sự có quá nhiều chuyện bọn họ không hay biết.

Với tư cách là Thánh nhân...

đơn giản như phế nhân vậy!!!

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề bị chấn động sâu sắc!

So với Đát Kỷ, Tiểu Long Nữ, bọn họ thực sự không có mặt mũi nào để lên Cống Hiến Bảng cả!!

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử với tư cách là Thánh nhân, cũng chịu đả kích lớn!!!

Đây mới là cống hiến thực sự!!

Ai!

Thái Thanh Lão Tử cảm thấy vô cùng hổ thẹn!

Đặc biệt là khi nhìn thấy chiến tích của Đát Kỷ.

Một nghìn ba trăm sáu mươi tôn Hỗn Độn Ma Thần!

Con số này, không thể không nói là khủng bố đến cực điểm!

Đừng nói hơn một nghìn tôn, ngay cả một tôn, Thái Thanh Lão Tử

e rằng cũng không đánh lại.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cảm nhận được nguy cơ sâu sắc.

Không ngờ, bên ngoài thế giới Hồng Hoang, vẫn còn tồn tại nhiều Hỗn Độn Ma Thần như vậy!!

Xem ra, nguy hiểm bên ngoài thế giới Hồng Hoang là không thể lường trước.

Lẽ nào, đây chính là nguyên nhân Quy Nhất Đạo Nhân xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang này sao??

Nếu đúng là như vậy...

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng chợt dâng lên một ý nghĩ vô cùng ác độc.

Nếu lần này, Tiểu Long Nữ có thể vẫn lạc trong khi trấn giữ Hỗn Độn Ma Thần, thì thế lực Đông Hải này, liền không đáng sợ nữa.

Dù sao, Quy Nhất Đạo Nhân vẫn sẽ phái người khác đi trấn giữ Hỗn Độn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ vậy, khóe miệng không nhịn được khẽ nhếch lên.

Mà lúc này, trong Trường Sinh Điện.

Sau khi Đát Kỷ lên bảng, Nữ Oa, Nguyên Phượng, Vân Tiêu bọn họ đều bị vẻ ngầu lòi của Đát Kỷ trong họa diện làm cho kinh diễm.

Chương 191

Cái này và Đát Kỷ hiện tại đơn giản là hai người khác hẳn!!

Đát Kỷ hiện tại, mỗi ngày chỉ biết quấn quýt bên cạnh Lục Phàm, lão gia dài lão gia ngắn.

Không phải đang làm nũng, thì là trên đường làm nũng.

Đơn giản là muốn làm người ta ngọt chết đi được!

Nhưng Đát Kỷ chém giết Hỗn Độn Ma Thần trong họa diện, đơn giản là quá soái!! 27.

Soái đến mức ngay cả phụ nữ nhìn thấy, cũng không nhịn được mà khuynh tâm!

"Đát Kỷ tỷ tỷ, không ngờ tỷ lại lợi hại như vậy!!" "Tỷ thật sự đã chém giết hơn một nghìn tôn Hỗn Độn Ma Thần sao?" "..." Lúc này, ngay cả Nguyên Phượng luôn kiêu ngạo, cũng hạ thấp tư thái.

Khi nhìn về phía Đát Kỷ, trong mắt đều lộ ra sự sùng bái vô tận.

"Đát Kỷ tỷ tỷ, tỷ thật sự rất lợi hại a..." "Đúng vậy đúng vậy..." "..." Đát Kỷ bị các muội muội vây quanh, đến mức có chút ngượng ngùng.

Lúc này, Lục Phàm một bên lại hoàn toàn bị phớt lờ.

"???" Lục Phàm nhìn những người phụ nữ bên cạnh, khẽ mỉm cười, thâm tàng công và danh.

Theo thứ hạng của Đát Kỷ được công bố, hạng nhất cũng sắp được hé lộ.

Vạn vạn ức sinh linh nhìn Hồng Mông Kim Bảng đang ngưng tụ tự tích, đều vô cùng kích động.

“Hạng nhất!!!” “Hạng nhì và hạng ba đều đã kịch tính như vậy!

Hạng nhất lại sẽ là ai??” “Thật mong chờ!!” “...” Ngoài những sinh linh này, mấy tôn Thánh nhân và Tiên Thiên Đại Năng cũng rất muốn biết.

“Sẽ không phải là Hồng Quân Đạo Tổ chứ??” “Hình như, Hồng Quân với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo, trên Cống Hiến Bảng còn chưa lên bảng sao??” “Y còn cơ hội không?” “Hình như... hình như... có lẽ là không còn nữa rồi!” “...” Các sinh linh nghĩ đến Hồng Quân.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân nghe những lời này, tự nhiên cũng là mặt co giật.

Hồng Quân lúc này không cần nghĩ cũng biết, y không thể lên bảng!!

Từ khi Hỗn Độn Ma Thần xuất hiện, y đã biết mình không thể lên bảng!

Y tự mình biết là biết, nhưng bị người khác nói ra, thì lại là chuyện khác.

Hồng Quân lúc này cực kỳ uất ức!

Lúc này, tự tích trên Hồng Mông Kim Bảng cũng dần dần hiện ra. 【HỒNG MÔNG KIM BẢNG CỐNG HIẾN BẢNG HẠNG NHẤT: QUY NHẤT ĐẠO NHÂN】【QUY NHẤT ĐẠO NHÂN: KIẾN LẬP NHIỀU THẾ LỰC, DÙNG ĐỂ TRẤN GIỮ HỖN ĐỘN.】【PHẦN THƯỞNG KIM BẢNG: HỖN ĐỘN TINH THẠCH.

HỖN ĐỘN TINH THẠCH, CÓ THẦN LỰC PHONG ẤN VẠN VẬT, BẤT LUẬN SINH LINH NÀO, CHỈ CẦN TỒN TẠI LIỀN CÓ THỂ PHONG ẤN VÀO TRONG.】 Vạn vạn ức sinh linh khi nhìn thấy Quy Nhất Đạo Nhân lên bảng, đều có cảm giác bừng tỉnh đại

ngộ.

Thì ra là vậy!

Cho nên, Quy Nhất Đạo Nhân mới là Chúa Cứu Thế của Hồng Hoang!!

Chứ không phải Hồng Quân Đạo Tổ!

Cũng không phải Thiên Đạo!!

Vạn vạn ức sinh linh lúc này trong lòng đã nảy sinh ý nghĩ như vậy.

Mọi người đều vô cùng căng thẳng mong chờ nhìn chằm chằm vào họa diện dần dần hiện ra.

"Lẽ nào... sắp nhìn thấy chân diện mục của Quy Nhất Đạo Nhân rồi sao?" "Lần này, Quy Nhất Đạo Nhân sẽ xuất hiện trên Kim Bảng sao?" "..." Vô số sinh linh đều vô cùng mong chờ nhìn về phía cuộn sách vàng khổng lồ.

Đối với Quy Nhất Đạo Nhân, từng lên Nhục Thân Bảng, Nam Thần Bảng, giờ lại Cống Hiến Bảng... và còn rất nhiều bảng nữa.

Bọn họ đối với Quy Nhất Đạo Nhân đã có sự tưởng tượng.

Đây tuyệt đối là một tồn tại có dung mạo thiên hạ vô song, và thân tư không thể sánh bằng.

Họa diện từ từ hiện ra, nhưng chỉ thấy một bóng người mơ hồ.

Tôn thân ảnh này chỉ bằng hình dáng luân khuếch cũng có thể cảm nhận được ý cảnh ập đến.

Đó là một tồn tại như thần chi!

Kim Ngao Đảo.

Một đám đệ tử Tiệt Giáo cũng đang chú ý đến họa diện.

“Ô?!” “Thân hình này, sao lại quen thuộc đến vậy??” “Đúng vậy!

Ta cũng cảm thấy quen thuộc, hình như đã gặp ở đâu đó rồi...” “Đây không phải Tiểu Sư Đệ sao?!” Bỗng nhiên, một đệ tử Tiệt Giáo thốt lên.

Bọn họ đã không phải lần đầu tiên nhìn thấy bóng dáng Lục Phàm trên hư ảnh Quy Nhất Đạo Nhân.

Bị đệ tử Tiệt Giáo này điểm ra, tất cả đệ tử đều bừng tỉnh đại ngộ.

“Không sai!” “Thật sự là Tiểu Sư Đệ!” Một đám đệ tử Tiệt Giáo giống như đã phát hiện ra chuyện gì đó kinh thiên động địa, đều trợn tròn mắt, chỉ sợ nói sai lời.

Bọn họ cùng Tiểu Sư Đệ tu luyện trên Kim Ngao Đảo.

Đối với mọi cử chỉ của Lục Phàm đều vô cùng rõ ràng.

Đến cả hình dáng luân khuếch, tự nhiên quen thuộc hơn người khác.

Cho dù họa diện không công bố ra chân thực diện mạo, nhưng nhìn cái thân hình tỷ lệ này, tư thái đi bộ, tư thái phi hành, và cả tư thái khi đối chiến...

Đó không phải là Lục Phàm sao?!!

“Không đúng...

Tiểu Sư Đệ không phải là con trai của Quy Nhất Đạo Nhân sao?” “Đã là con trai của Quy Nhất Đạo Nhân, Tiểu Sư Đệ giống với người trong họa diện cũng không có gì đáng ngạc nhiên.” Lại một đệ tử Tiệt Giáo bổ sung một câu.

Câu nói này vừa thốt ra, tất cả đệ tử Tiệt Giáo đều rơi vào trầm mặc.

Sắc mặt kinh hỉ vừa rồi cũng biến thành kinh nghi bất định.

Nói như vậy, cũng không có gì sai.

Từ trước đến nay, vẫn có lời đồn, Lục Phàm chính là con trai của Quy Nhất Đạo Nhân.

Thân hình tư thái tương tự cũng quả thực không kỳ quái.

Nhưng...

Các đệ tử Tiệt Giáo nhìn bóng người vô cùng quen thuộc này, vẫn cảm thấy kỳ quái.

Trong đó một bộ phận đệ tử càng thêm hiếu kỳ về Lục Phàm.

Mà một bộ phận đệ tử khác, tuyệt đối không tin Lục Phàm chính là Quy Nhất Đạo Nhân.

Việc này, liền đặt trong sự kinh nghi của mọi người.

Đợi đến khi Cống Hiến Bảng toàn bộ công bố xong, Hồng Mông Kim Bảng liền lại một lần nữa yên tĩnh trở lại.

Mọi người Hồng Hoang đều thu hồi ánh mắt, tâm thần mỗi người một vẻ.

Bảng xếp hạng lần này, lượng thông tin thực sự quá lớn.

Mấy tôn Thánh nhân và Tiên Thiên Đại Năng đều phải tiêu hóa thật kỹ.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ lần này, cuối cùng cũng thành thật.

“Thì ra, còn có Hỗn Độn Ma Thần!” “Xem ra, ta Minh Hà Lão Tổ vẫn nên an tâm ở trong Huyết Hải tu luyện, nâng cao tu vi thực lực mới là chính sự.” 28.

Minh Hà Lão Tổ không còn củ kết chuyện lên hay không lên bảng.

Thân hình y vừa chuyển, liền lập tức bế quan tu luyện.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề thở phào một hơi dài, sắc mặt cũng dần dần trở nên nặng nề.

"Sư đệ, chúng ta cũng nhanh chóng bế quan tu luyện thôi." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng cuối cùng thành thật.

Chư vị sinh linh đều hiểu rõ tầm quan trọng của thực lực.

Bằng không, một khi Hỗn Độn Ma Thần xông vào thế giới Hồng Hoang, bọn họ ngay cả thời gian chạy trốn cũng không có.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng thành thật bế quan tu luyện.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng vậy.

Kim Ngao Đảo.

Thông Thiên sớm đã tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp, bắt đầu nghiêm túc tu luyện.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, đều yên tĩnh đi không ít.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm tâm thần khẽ động, ánh mắt nhìn về phía Trần Đường Quan.

Chương 192

“Na Tra sắp xuất thế.” Lục Phàm khẽ mỉm cười.

Một trong những nhân vật chính của Phong Thần Lượng Kiếp lần này.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vốn định bế quan, cũng tâm thần khẽ động, có cảm ứng.

Hai người song song nhìn về phía Trần Đường Quan.

“Na Tra xuất thế rồi!” “Tuyệt vời quá!” Tiếp Dẫn Chuẩn Đề mừng rỡ. 29.

Để xác nhận, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lập tức cản đến Trần Đường Quan.

Lý Phủ Trần Đường Quan.

“Lão gia!

Lão gia!” “Phu nhân sinh rồi!” “Ngài mau đi xem đi!” Bà đỡ mặt đầy kinh hoảng, gần như là chạy trối chết từ trong phòng ra.

Lý Tịnh thấy vậy, mày khẽ nhíu lại, sau đó bước vào trong phòng.

Vừa vào phòng, liền nhìn thấy trong phòng một khối thịt cầu lớn.

Lý Tịnh thần sắc bình tĩnh, hai tay chỉ về phía thịt cầu.

“Ông!” Khối thịt cầu kia lại bị trực tiếp hấp thu, một nam đồng bốn tuổi mặt mày ngây thơ thuần khiết, nhưng ánh mắt lại vô cùng lanh lợi.

“Cha!” Na Tra nhìn thấy Lý Tịnh, liền mềm mại phát ra một tiếng

gọi ngọt ngào.

"Không hổ là Thánh nhân tứ tử!" "Tốt lắm tốt lắm!" "Từ nay về sau, ta chính là cha ngươi, đặt tên cho ngươi là Na Tra." Lý Tịnh tiến lên, một tay ôm Na Tra vào lòng.

Lúc này, Ân phu nhân đang nằm trên giường nở một nụ cười an ủi.

"Phu nhân, mau nhìn, đây là Na Tra." Lý Tịnh ôm Na Tra đến bên giường phu nhân.

"Mẹ!" Tiểu Na Tra lại ngọt ngào gọi một tiếng.

"Đây là Thánh tử được Nữ Oa nương nương ban tặng, là Tiên đồng." "Gia đình ta Lý gia nhất định phải đối xử tốt với Tiên đồng này a." Trong mắt Ân phu nhân tràn đầy sự yêu thương.

Lúc này, trên chín tầng trời.

"!!" "!!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn thấy cảnh tượng gia đình ba người hòa thuận ấm áp này, trực tiếp ngây dại.

Chuyện gì thế này??

Phong cách này không đúng a!!

Na Tra hẳn phải xuất thế với tư cách ma đồng, vừa sinh ra liền phản lại Lý Tịnh mới đúng!!

Sao bây giờ... diễn biến cốt truyện này không đúng chút nào!!

"Sư huynh, ma đồng này sao lại thu liễm tính tình rồi??" "Khi xưa không phải đã động tay động chân với Linh Châu Tử rồi sao?" Chuẩn Đề Đạo Nhân có chút khó hiểu.

Lẽ nào có chỗ nào đó sai sót?

Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng mặt đầy sầu lo.

Nhưng sự đã đến nước này, bọn họ cũng không thể làm gì được.

"Thôi vậy, nghĩ biện pháp khác." "Lý Tịnh này cũng không phải người thường, phía sau hắn có Quy Nhất Đạo Nhân, chúng ta ra tay nhất định phải đợi lúc Na Tra đơn độc, tổng sẽ tìm được cơ hội." Tiếp Dẫn Đạo Nhân dự định âm thầm chờ đợi thời cơ.

Đối phó một Linh Châu Tử mà thôi, chỉ cần Lý Tịnh không có ở đây, đối phó Linh Châu Tử rất đơn giản.

Thế là, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề thân hình lại một lần nữa tiêu tán.

Mấy ngày sau.

Sự ra đời của Na Tra liền dẫn đến sự hoan hô nhiệt liệt của bách tính Trần Đường Quan.

Na Tra sinh ra đã là Tiên đồng, lại vì đáng yêu miệng ngọt, càng được bách tính yêu thích.

Từ khi Na Tra xuất sinh, liền dùng tiên thuật tiên pháp trị bệnh cứu tai, giúp đỡ rất nhiều lão bách tính.

Càng lâu về sau, danh tiếng của Na Tra ở Trần Đường Quan lại vượt qua cả Lý Tịnh.

Trong các ngõ ngách Trần Đường Quan, toàn là những lời ca ngợi Na Tra.

Lúc bấy giờ Tu Di Sơn.

Ánh mắt Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lại một lần nữa dò xét qua, sắc mặt càng đen hơn.

"Cái này..." "Na Tra miếu?!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn thấy lão bách tính Trần Đường Quan lại xây dựng một miếu thờ cho Na Tra!!

Hơn nữa còn tạo một pho tượng đất của Na Tra để cung phụng.

Có thể nói là vô cùng hoang đường!!

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử chú ý đến động thái của Nhân tộc tự nhiên cũng nhìn thấy cảnh này.

"Cái gì?!!" "Một Linh Châu Tử, lại dám hấp thu khí vận Nhân tộc?!" "Đáng ghét!" Thái Thanh Lão Tử tự nhiên là nổi giận đùng đùng.

Thánh nhân như y đều đã không có cách nào có được khí vận Nhân tộc, nhưng Linh Châu Tử sau khi đầu thai chuyển thế, lại có quy mô còn lớn hơn cả Thánh nhân y!!

So sánh như vậy, Thái Thanh Lão Tử sắc mặt càng khó coi đến cực điểm.

Nhưng điều này cũng không có cách nào!

Y tổng không thể đến Trần Đường Quan đập phá những miếu thờ kia.

Với tư cách là Thánh nhân, chút thể diện này vẫn phải có.

Thái Thanh Lão Tử chỉ có thể thở dài một hơi, tiếp tục nghĩ biện pháp.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tự nhiên cũng nhìn thấy cảnh này.

Y không khỏi nổi giận.

"Tiếp Dẫn Chuẩn Đề!" "Hai người bọn họ rốt cuộc làm việc kiểu gì?!" "Vì sao Na Tra lại được bách tính yêu mến?!!" Cốt truyện này không nên phát triển như vậy a!!!

"Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, nhanh đến đây." Hồng Quân mặt trầm

xuống, liền nhanh chóng gọi Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đến.

"Lão sư." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sắc mặt hơi biến, trong lòng đều có chút thấp thỏm.

Cho đến nay, những việc Hồng Quân giao phó, bọn họ đều chưa hoàn thành.

"Ta hỏi các ngươi, Na Tra là chuyện gì?" "Vì sao hắn còn được bách tính yêu mến?" Hồng Quân chất vấn, giọng điệu nghiêm khắc.

"Cái này... chúng ta cũng không rõ, vốn dĩ là muốn đợi Na Tra lớn thêm chút nữa, liền dẫn dụ hắn đến Đông Hải, đại chiến với Đông Hải Tam Thái tử, gây ra họa đoan." "Không ngờ, mới trong thời gian ngắn như vậy, Na Tra lại được bách tính truy phủng đến thế." Điều này cũng là Tiếp Dẫn Chuẩn Đề không ngờ tới.

Hồng Quân nghe xong, càng trầm xuống một hơi.

Linh Châu Tử đã bị động tay động chân.

Khi xuất sinh hẳn phải là một ma đồng mới đúng!

Nhưng lại là một tiên đồng!

"Hai ngươi nhanh chóng ra tay, sớm thúc đẩy Na Tra đại chiến Ngao Bính!" Hồng Quân cũng không quản được nhiều nữa.

Hiện tại điều quan trọng nhất chính là phá hoại khí vận Nhân tộc.

"Vâng, tuân pháp chỉ." "Vâng, tuân pháp chỉ." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lập tức lui ra.

Hai người lại một lần nữa đến trên không Trần Đường Quan.

Trốn trong chín tầng trời, bị tầng tầng mây mù che kín thu liễm khí tức.

Cúi đầu nhìn xuống, Na Tra lúc này đang giúp đỡ bách tính trên

đường phố.

Hắn sử dụng tiên pháp trị bệnh cho người, không lấy một đồng.

Lúc này, đang trên đường về nhà.

Người qua đường nhìn thấy Na Tra mới hơn bốn tuổi, đều biết đây là Tiên đồng, vô cùng tôn kính.

"Ngay bây giờ." Tiếp Dẫn Đạo Nhân sắc mặt biến đổi, một đạo sát khí liền rót vào mi tâm Na Tra.

"Xuy!" Na Tra chợt đứng yên, sắc mặt hơi biến.

Sau đó, Na Tra liền tính tình đại biến.

Khuôn mặt tươi cười ngây thơ ấm áp của hắn lập tức lộ ra một nét tà ác.

"Ha ha ha..." "Ha ha ha..." Na Tra một đường phi bôn, không phải cố ý đụng ngã người đi đường, thì là sử dụng tiên pháp đập nát các quầy hàng.

Cả con phố, vì một mình Na Tra, lập tức trở nên lộn xộn không chịu nổi.

Mọi người đều không kịp phản ứng.

Tiên đồng sao lại đột nhiên tính tình đại biến??

Đợi Na Tra một đường phi bôn, dưới sự chỉ dẫn của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, liền đến Đông Hải.

"Nước biển!" "Vừa hay thử pháp khí của ta!" Na Tra lập tức vung ra Hỗn Thiên Lăng, Càn Khôn Quyển.

Từng đạo bảo quang bắn vào nước biển, khuấy động nước biển long trời lở đất.

Sóng lớn dữ dội chấn động.

Chương 193

Thủy Tinh Cung.

Sự chấn động này tự nhiên ảnh hưởng đến Long Cung.

"Kẻ nào?!" "Dám ở trên không Đông Hải phóng túng như vậy?!" Ngao Bính nhíu mày, trong mắt lộ ra vẻ khó chịu.

Từ khi Đông Hải nhiều lần lên Hồng Mông Kim Bảng, cũng không còn bất kỳ sinh linh nào, dám phóng khí ở Đông Hải.

Lâu như vậy rồi, đây vẫn là lần đầu tiên!

Ngao Bính tự nhiên là giận từ trong lòng, cảm thấy bị mạo phạm.

"Bẩm Thái tử, là con trai Lý Tịnh ở Trần Đường Quan, Na Tra." Một hà binh vội vã chạy đến bẩm báo.

"Na Tra?!" "Hắn không phải là Tiên đồng được bách tính Trần Đường Quan yêu mến sao?" "Hắn vì sao tính tình đại biến, chạy đến quấy rầy Long tộc của ta?" Ngao Bính nhíu mày, nhận ra một tia quỷ dị.

Đối với Na Tra, hắn tự nhiên cũng đã nghe nói.

Từ khi Na Tra xuất thế, liền tự mang pháp lực.

Vì hấp thu khối thịt cầu kia, vừa sinh ra pháp lực liền là Chuẩn Thánh.

"Để ta đi gặp hắn!" Ngao Bính suy đi nghĩ lại, vẫn quyết định tự mình đến gặp.

"Oanh!" Ngao Bính phá mặt nước biển.

Nhìn thấy Na Tra đang tùy ý dùng pháp khí khuấy động nước biển.

Rất nhiều tôm binh cua tướng dưới biển đều thảm bại dưới độc thủ của Na Tra.

"!!!" Nhìn thấy cảnh này, Ngao Bính tự nhiên là giận từ trong lòng.

Hiện tại Na Tra có tu vi Chuẩn Thánh, tùy tiện một động tác lớn cũng đủ để lấy mạng những tôm binh cua tướng tu vi Thiên Tiên này.

"Na Tra!" "Trụ tay!" Ngao Bính chấn nộ, mặt đầy lửa giận hống về phía Na Tra.

"Ngươi là thứ gì?!" "Vì sao ngăn cản tiểu gia ta vui đùa ở đây?!" Na Tra căn bản không hề sợ hãi.

Hắn hai tay chống nạnh, thần tình càng thêm kiêu căng.

Ngao Bính đơn giản là muốn tức nổ phổi.

Đây là thứ Tiên đồng chó má gì chứ!!

Đơn giản là ma quỷ!!

"Đây là Đông Hải, địa phận Long tộc Đông Hải của ta!" "Ngươi dám ở đây giết hại thủy tộc Đông Hải của ta, ta muốn ngươi đền mạng!" Ngao Bính quanh thân bùng phát uy áp Chuẩn Thánh, lập tức cuốn lấy một cây hàn thương, thẳng tắp đâm về phía Na Tra.

Hàn thương vừa xuất, không khí bị ép kịch liệt, hư không kéo dài ra từng vết nứt nhỏ.

"Bành!" Na Tra cũng ra tay, ném ra Càn Khôn Quyển, đối đầu với cây hàn thương kia.

Phát ra một tiếng va chạm mạnh mẽ.

Cuối cùng, hai pháp khí đều bật trở lại.

"Hừ!" "Còn tưởng là ai chứ?!!" "Thì ra là một con sâu!" "Tiểu gia ta là đồng tử dưới trướng Nữ Oa, Linh Châu Tử!" "Đệ tử dưới

trướng Thánh nhân, há lại để con sâu hôi hám như ngươi dám đối đầu?!" "Tìm chết!" Na Tra vừa rồi một kích không thành, trong lòng lửa giận cũng bừng bừng.

Sát ý trong đáy lòng không biết vì sao, bắt đầu không ngừng sôi trào, sát ý trùng thiên, hai mắt đỏ ngầu, cực kỳ bất thường.

"Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!" Hai người lại một lần nữa lao lên chín tầng trời, không ngừng triền đấu với nhau.

Nhưng sau mấy hiệp giao đấu, Na Tra đã pháp lực không đủ.

Ngao Bính dù sao cũng có phần thưởng Kim Bảng, pháp khí so với Na Tra mạnh hơn không ít.

Mà Na Tra, hiển nhiên là yếu hơn một chút.

Nếu không phải Ngao Bính nhận thấy dị thường, luôn lưu thủ, Na Tra căn bản không phải đối thủ.

Rất nhanh, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng phát hiện ra vấn đề này.

"Sư huynh, xem ra Na Tra không phải đối thủ của Ngao Bính." "Cứ như vậy, sẽ không có kết quả." Chuẩn Đề Đạo Nhân không nhịn được nữa, khẽ nhắc nhở một câu.

"Ừm...

đã là lão sư thúc giục, chúng ta liền giúp Na Tra một tay." Tiếp Dẫn Đạo Nhân liền âm thầm tìm kiếm cơ hội.

Đợi Ngao Bính không để ý, đầu ngón tay bắn ra, quấy nhiễu tâm thần Ngao Bính.

Sắc mặt Ngao Bính biến đổi, tùy tức tâm thần bất định.

Hắn sắc mặt hơi biến, nhìn về phía Na Tra đang điên cuồng tấn

công, sau đó trầm giọng nói: “Na Tra!

Ngươi bị người ta tính kế!

Mau tỉnh táo lại!” “A!” Ngao Bính bỗng nhiên đầu đau như búa bổ, căn bản không thể dùng toàn bộ sự chú ý để chống đỡ công kích của Na Tra.

Mà Na Tra lúc này, hoàn toàn giống như nhập ma vậy.

Hắn hai mắt đỏ ngầu, trên mặt tràn ngập sát khí vô tận.

Sát khí quanh thân cũng trong một thoáng tăng vọt, điên cuồng bùng nổ.

“Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!” Vô tận thần quang pháp thuật hung hăng đập về phía Ngao Bính.

Lý Phủ.

“Na Tra?” Lý Tịnh trong lòng khẽ động, khoảnh khắc tiếp theo liền xuất hiện trên không Đông Hải.

Cảnh tượng trước mắt, khiến Lý Tịnh trong lòng đau nhói.

Lúc này Na Tra quanh thân bùng phát ra một cỗ sát khí nồng đậm, hoàn toàn làm mê hoặc tâm trí hắn.

Trong mắt chỉ có sát ý vô tận!

“Na Tra!

Trụ tay!” Lý Tịnh nhanh chóng bay tới, lập tức hai ngón tay bắn ra, kim quang lóe lên, xâm nhập vào thân thể Na Tra.

Thân hình Na Tra chợt khựng lại, sát khí trong cơ thể bắt đầu liều mạng giằng xé với Na Tra.

Lý Tịnh thấy vậy, cắn nát ngón tay, nhỏ ra một giọt tiên huyết.

Sau đó, Na Tra liền thân hình mềm nhũn, cả người đều rơi xuống.

Lý Tịnh đỡ lấy hắn, ánh mắt quét qua, liền nhìn thấy hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đang chạy trối chết!

Lý Tịnh ánh mắt khóa chặt bọn họ, trong lòng dâng lên một cỗ nộ ý.

Lúc này, Ngao Bính một bên cũng tự biết chuyện này không đơn giản, mặt đầy lo lắng nói: "Lý Tổng binh, Na Tra hắn... có phải nhập ma rồi không?" "Hắn chợt tính tình đại biến, ta liền biết có người đứng sau." Ngao Bính trầm giọng hỏi.

"Ừm, Na Tra quả thật bị hãm hại." "Bất quá hiện tại đã không sao." "Tam Thái tử, làm phiền ngươi giúp ta trông nom Na Tra, ta muốn đến Tây Phương một chuyến." Lý Tịnh mặt trầm như nước.

Giới hạn của hắn chính là người thân!

Nếu có ai dám động đến người thân của hắn!

Bất luận phải trả giá lớn đến mấy!

Lý Tịnh thế tất phải đòi lại công đạo.

Sắc mặt Ngao Bính cũng hơi biến.

"Tây Phương??" "Ý của ngươi là, hai vị Thánh nhân..." Ngao Bính dường như biết chuyện gì đó kinh thiên động địa, lúc này sắc mặt chợt dừng lại, lại nói: "Có cần Long tộc ta ra mặt không?" "Không cần, Tam Thái tử chỉ cần giúp ta trông nom con ta, ta tất cảm kích." Lý Tịnh sau đó chắp tay với Ngao Bính.

Thân hình hắn đột nhiên di chuyển, lại để lại một đạo tàn ảnh.

Một lát sau, hắn đã đến trên không Tu Di Sơn.

"Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!" Nhất thời, trên không Tu Di Sơn trời đất đại biến.

Mây đen che phủ, cuồng phong ập đến, vô tận lôi đình lóe sáng giữa đó.

"Tiếp Dẫn!

Chuẩn Đề!" "Cút ra đây!" Lý Tịnh quanh thân bùng phát uy áp khủng bố, từng tầng từng lớp chấn áp về phía Tu Di Sơn.

Kèm theo tiếng lôi đình trên trời, chói tai muốn điếc.

Các Đại Năng Hồng Hoang đều có cảm giác, sắc mặt biến đổi, thần thức nhanh chóng dò xét qua.

"!!!" "Là Lý Tịnh?!!" "Là đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân??" "Lý Tịnh sao lại đến Tu Di Sơn??" "Nhìn tình hình này, lẽ nào Lý Tịnh muốn đối phó với hai vị Thánh nhân Tu Di Sơn?!!" "Cái này..." "!!!" "..." Một đám Tiên Thiên Đại Năng đều chấn kinh.

Bất kể chiến lực của Lý Tịnh có mạnh đến đâu, nhưng hai vị Thánh nhân Tây Phương này cũng không phải kẻ tầm thường.

Dưới Thánh nhân, đều là lâu nghĩ!!!

"Ta hình như nhớ, Lý Tịnh đã từng lên Chiến Đấu Bảng!" "Trận đại chiến lần này, còn không biết ai thua ai thắng!" "Nói không chừng, chính là Lý Tịnh thắng!" "Hai vị Thánh nhân Tây Phương pháp lực thâm bất khả trắc, đồng dạng có phần thưởng Kim Bảng, e rằng cũng không thể xem thường..." "..." Một đám Tiên Thiên Đại Năng đều căng thẳng nhìn qua.

Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử lúc này cũng đang mang tâm tình xem kịch.

Lý Tịnh!

Một Hậu Thiên Nhân tộc!!

Đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân!!

Lại dám cứng rắn với hai vị Thánh nhân?!!

Chương 194

Sắc mặt Trấn Nguyên Tử có thể nói là phức tạp.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng là người sống lâu thấy nhiều.

"Lý Tịnh lại tìm đến Tu Di Sơn sao??" "Tiếp Dẫn Chuẩn Đề rốt cuộc đã làm gì?!" "Lần này đắc tội đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân, ta xem hai kẻ tự tìm chết này sẽ kết thúc như thế nào?!" Thần tình trên mặt Thái Thanh Lão Tử cũng biến hóa khôn lường.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng nhìn về phía Tu Di Sơn.

"Lý Tịnh... ngông cuồng quá!!!" Với tư cách là Hậu Thiên Nhân tộc!!

Ngay cả là đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân, không biết khiêm tốn, ngược lại còn chủ động chạy đến Tu Di Sơn khiêu khích!!

Đây là thật sự coi Thánh nhân là vật trang trí sao?!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng.

Y muốn xem xem, đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân đã lên bảng này rốt cuộc có chiến lực mạnh đến mức nào!!

Trên không Tu Di Sơn.

Mây đen không ngừng tụ về phía Tu Di Sơn, một đám sinh linh đều tứ tán chạy trốn, dường như đã ý thức được chuyện không hay sắp xảy ra.

Sắc mặt Tiếp Dẫn Chuẩn Đề trầm xuống.

“Lý Tịnh!” “Ngươi to gan thật?!” “Danh hiệu Thánh nhân của ta, há để ngươi tùy ý gọi ư?!” Tiếp Dẫn Chuẩn Đề chưa từng chịu sự sỉ nhục lớn như vậy.

Lại bị một Hậu Thiên Nhân tộc chỉ mũi, khiêu khích trên địa bàn của bọn họ!

Điều này đơn giản là chà đạp thể diện Thánh nhân của bọn họ dưới đất.

“Các ngươi hãm hại con ta!” “Lại còn dẫn chiến hỏa vào Đông Hải, muốn châm ngòi chiến tranh Long tộc!” “Không xứng làm Thánh nhân!” Lý Tịnh giọng điệu bình tĩnh, nhưng lại cuốn lấy uy áp khủng bố.

“Ta từ khi bế quan đến nay, chưa từng thực sự giao chiến, hôm nay, liền tìm các ngươi thử nghiệm chiến lực.” “Xem rốt cuộc có mạnh như Hồng Mông Kim Bảng nói không.” Lý Tịnh trong mắt bắn ra một đạo hàn quang.

Tuy đã đến tuổi trung niên, nhưng không thể không nói, Lý Tịnh lúc này đơn giản là soái đến mức không biên giới.

“!!!” “Lý Tịnh!” “Ta thấy ngươi đang tìm chết!” Tiếp Dẫn Chuẩn Đề bị vũ nhục!

Hai người đều bị lửa giận kích phát triệt để.

“Oanh!” Hai người đồng thời bùng phát uy áp Thánh nhân.

Bọn họ không tin, đối mặt với hai vị Thánh nhân, Lý Tịnh còn có thể ung dung ứng phó.

“Chết đi!” Tiếp Dẫn Chuẩn Đề quanh thân khí tức điên cuồng chấn động, từng đạo quang ba đập về phía Lý Tịnh.

Trong nháy mắt, Tu Di Sơn trong phạm vi ức vạn cây số đều bị

đạo quang ba này quét ngang san bằng thành bình địa.

Lý Tịnh bất động, quanh thân kim quang chấn chiến.

"Ông!" Hắn vươn tay về phía hư không bắt lấy, một cây thánh kiếm toàn thân vàng rực, phát ra thần quang ở trong tay.

Đây chính là Thánh Hoàng Kiếm được thưởng trên Hồng Mông Kim Bảng.

Kiếm này, có thể chém giết Thánh nhân!!

Lý Tịnh vừa rút kiếm này ra, ý đồ muốn biểu đạt đã rõ ràng.

Hắn chính là muốn chém giết Tiếp Dẫn Chuẩn Đề!

Chém giết Thánh nhân!

Bằng không, không đủ để dập tắt lửa giận trong lòng!

Ngược lại Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, khi nhìn thấy thần quang hộ thể toàn thân vàng rực trên người Lý Tịnh, sắc mặt lại đen đi vài phần.

Vừa rồi bọn họ đã xuất gần như tám thành pháp lực, muốn một kích liền đánh bại Lý Tịnh triệt để.

Không ngờ, Lý Tịnh lại không hề chịu một chút thương tổn nào.

Thậm chí còn chưa hề nhúc nhích nửa phân.

Cái này...

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề toát mồ hôi lạnh.

Bọn họ hiện tại biết, thực lực của Lý Tịnh tất nhiên ở trên bọn họ.

Đặc biệt là sau khi nhìn thấy Thánh Hoàng Kiếm, trong lòng hai người càng dâng lên một tia khủng bố.

"Lý Tịnh!" "Ta là đệ tử của Đạo Tổ, ngươi đừng có hồ đồ!" Bất đắc dĩ, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề chỉ có thể lôi Hồng Quân Đạo Tổ ra.

“Tiếp Dẫn Chuẩn Đề!” “Các ngươi dám dẫn dắt con ta Na Tra nhập ma!” “Ta Lý Tịnh ở đây cáo thị sinh linh Hồng Hoang, hôm nay liền muốn cho các ngươi vẫn lạc tại đây!” Lý Tịnh quanh thân bùng phát thần uy khủng bố, một đôi mắt sắc lạnh nhìn về phía Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

“Đáng ghét!” Tiếp Dẫn Đạo Nhân lúc này là thực sự hoảng loạn thần sắc.

Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng cảm thấy bị sỉ nhục sâu sắc.

Như vậy, lửa giận trong lòng Tây Phương Nhị Thánh làm sao cũng không áp chế được, ầm ầm bùng nổ.

Chỉ là một đệ tử Hậu Thiên Nhân tộc, cũng dám ở trước mặt Thánh nhân phóng túng như vậy!!

“Đạo Tổ, cứu ta.” Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lập tức cầu cứu Hồng Quân.

Dù sao, chuyện này chính là Hồng Quân ra lệnh cho Tây Phương Nhị Thánh bọn họ đi làm.

Mà Hồng Quân chính là chỗ dựa duy nhất của bọn họ.

Nhưng tiếng kêu cứu này, lại không nhận được bất kỳ hồi đáp nào.

“!!” “!!” Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân nhìn về phía Tử Tiêu Cung, lúc này đồng tử đột nhiên co rụt lại, có một dự cảm không tốt.

Không tốt!

Hồng Quân không định ra tay!

Cái này nên làm thế nào cho tốt đây???

Lúc này rất nhiều Đại Năng Hồng Hoang, đều đang chờ xem kịch.

“Ngay cả Hồng Quân cũng không ra tay, xem ra hôm nay Tây Phương Nhị Thánh khó thoát khỏi cái chết!” “...” Trên không Tu Di Sơn.

Lý Tịnh tay cầm Thánh Hoàng Kiếm, tâm thần phảng phất như hợp làm một với Thánh Hoàng Kiếm.

Thánh Hoàng Kiếm trong tay Lý Tịnh, không ngừng chấn động, như muốn lập tức xông ra thị huyết.

“Ông!” “Ông!” Lý Tịnh lập tức điều động pháp lực, từng đạo kiếm ảnh phát ra kim sắc quang mang vô tận, hình thành một đạo hồng quang khủng bố như cầu vồng.

Hồng quang bắn ra, trực tiếp bao phủ về phía Tu Di Sơn.

Kiếm quang dày đặc căn bản không thể tránh.

Kiếm quang lóe lên, không ngừng cắt xén Tu Di Sơn.

Chỉ trong nháy mắt lóe lên, Tu Di Sơn nhanh chóng bị san bằng thành bình địa.

“Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!” Tu Di Sơn trong khoảnh khắc hóa thành phấn vụn.

Sau đó, vô số kiếm nhận tấn công về phía Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Kiếm quang bốn phương tám hướng, phạm vi không ngừng thu hẹp.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đều có thể cảm nhận được uy áp khủng bố đang không ngừng ép chặt không khí xung quanh bọn họ.

Hư không chấn động kịch liệt, hoàn toàn phong tỏa không gian này.

Cỗ uy áp cường hãn kia, thậm chí trấn áp Tiếp Dẫn Chuẩn Đề không thể thi triển pháp lực.

Hoàn toàn là nghiền ép!!!

Lý Tịnh toàn lực xuất kích, bọn họ đã không còn sức hoàn thủ.

Tuyệt vọng!

Tuyệt vọng sâu sắc!!

Sao lại như vậy?!!

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lúc này trong lòng gọi là hối hận!!

Đâu có ngờ đắc tội Lý Tịnh lại có hậu quả như vậy!

Với tư cách là Thánh nhân, căn bản chưa từng nghĩ sẽ vẫn lạc!

Hiện tại là tính mạng cũng không còn, thể diện cũng không còn!

Sau này, còn làm sao tồn tại trong thế giới Hồng Hoang nữa.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề trong một thoáng, trong đầu lóe lên vô số ý niệm.

Sau đó, ánh sáng chói mắt trong mắt càng thêm rực rỡ.

Cho đến khi bọn họ triệt để mất đi ý thức!

Thánh khu hóa thành vô tận kim quang, rải xuống Tu Di Sơn.

"!!!" "Vẫn lạc rồi?!!" "Tây Phương Nhị Thánh cứ vậy vẫn lạc rồi sao?!!" "Lý Tịnh quá lợi hại rồi!!" "Không hổ là thần nhân đã lên Chiến Đấu Bảng a!!" "..." Một đám sinh linh nhìn thấy cảnh này trên chín tầng trời, đều không khỏi kinh thán.

Một Hậu Thiên Nhân tộc, sau khi có được cơ duyên của Quy Nhất Đạo Nhân, liền lên Chiến Đấu Bảng, còn dễ dàng tiêu diệt hai tôn Thánh nhân.

Chương 195

Đây là thực lực như thế nào???

Địa phận Yêu tộc.

Lục Áp nheo mắt lại, thần tình vô cùng ngưng trọng.

Yêu tộc từ trước đến nay xem thường Nhân tộc yếu ớt.

Tuy Lý Tịnh quả thật đã lên Chiến Đấu Bảng, nhưng hắn cũng không ngờ, lại cường hãn đến mức này!!

Đơn giản là khủng bố như vậy!!

Lục Áp còn nghĩ đến, những người trên Chiến Đấu Bảng, còn rất nhiều.

Ví dụ như Dương Tiễn, Đát Kỷ, Tiểu Long Nữ...

Những người này tùy tiện một người ra tay, đều là dễ dàng nghiền ép cấp bậc Thánh nhân a!!

Hồng Hoang, thật sự muốn biến đổi trời đất rồi!

Lục Áp bỗng nhiên có chút chán nản.

Yêu tộc còn làm sao quật khởi được nữa???

Điều này dường như có chút không nhìn thấy điểm cuối.

Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử vẫn luôn chú ý đến trận chiến này, lúc này đã hoàn toàn cứng đờ.

Trong lòng y chịu chấn động cực lớn!

Đây vẫn là lần đầu tiên tận mắt chứng kiến, đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân ra tay.

Không ngờ, vừa ra tay liền trực tiếp chém giết hai tôn Thánh nhân!!!

Đây chính là Thánh nhân Hồng Hoang a!!!

Cứ như vậy dễ dàng bị chém giết rồi sao???

Hơn nữa Thánh khu cũng bị hủy thành tro tàn!

Thật tàn bạo!!!

Trấn Nguyên Tử hít sâu một hơi, lúc này trong lòng y chỉ có một ý niệm.

Đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân, không thể trêu chọc!!

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ cũng có cảm giác tương tự.

Không thể trêu chọc không thể trêu chọc!!

Quá khủng bố rồi!

Chém giết Thánh nhân cứ như chém chơi vậy!

Thủ đoạn này, có phải quá dễ dàng rồi không??

Vốn dĩ y còn tưởng rằng sẽ có một trường diện chiến đấu hoành tráng, không ngờ mới qua vài chiêu, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đã vẫn lạc rồi!

Khủng bố!

Đại khủng bố!

Minh Hà Lão Tổ bị làm mới lại thế giới quan, vẫn còn có chút chưa kịp phản ứng.

Bát Cảnh Cung.

"!!!" Thái Thanh Lão Tử chỉ cảm thấy thân thể lạnh buốt, không

nhịn được rùng mình một cái.

Đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân, mạnh!

Không thể trêu chọc!!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là trong lòng chịu chấn động cực lớn.

Y không ngờ, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lại không chống đỡ được mấy chiêu.

Thậm chí ngay cả sức hoàn thủ cũng không có!

Điều này quá khoa trương rồi!

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng là trong lòng đại vi chấn động.

Tuy y biết đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân, thực lực là tồn tại siêu việt Hồng Quân.

Nhưng lần này tận mắt chứng kiến thực lực được triển hiện ra, vẫn là đại vi chấn động.

Tử Tiêu Cung.

Sắc mặt âm trầm nhất chính là Hồng Quân.

Hai tên ngu ngốc này!!

Vừa rồi lại còn dám kêu y tương trợ!

Là sợ sinh linh Hồng Hoang không biết, là y chỉ thị sao?!!

Đồ ngu ngốc!!

Hồng Quân lúc này trong lòng cũng vô cùng thấp thỏm.

Y cũng sợ hãi a!

Y cũng sợ Lý Tịnh!

Kẻ này quá tàn bạo rồi!

Đặc biệt là thủ pháp chém giết Tiếp Dẫn Chuẩn Đề!

Hoàn toàn là dùng kiếm quang tước bọn họ đến cả tro tàn cũng không còn!

"Hô..." Hồng Quân không nhịn được thở ra một hơi trọc khí dài.

Sau đó, y giơ lòng bàn tay lên, lật một cái.

Trên lòng bàn tay, liền hiện ra hai đạo hư ảnh.

Hai đạo hư ảnh này cực kỳ suy yếu, đã hiện ra trạng thái bán trong suốt hồn hồn ngạc ngạc (mơ mơ màng màng).

Hai đạo hư ảnh không phải ai khác, chính là Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Hai người này tuy đã vẫn lạc, nhưng nguyên thần ký thác Thiên Đạo, tự nhiên sẽ không triệt để vẫn lạc.

Chỉ cần hao phí một chút pháp lực, liền có thể khiến Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sống lại, tái tạo Thánh khu.

"Hai tên ngu ngốc!" "Chút chuyện này cũng làm không xong!" Hồng Quân không có khí tốt nhìn về phía Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Đối với lời trách mắng của Hồng Quân, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng dường như căn bản không nghe hiểu, vẫn là ánh mắt ngây dại, mơ mơ màng màng.

"Ừm?!" Hồng Quân nhận thấy một tia không ổn.

Sau đó y dùng thần thức dò xét, phát hiện nguyên thần của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lại bị ảnh hưởng một chút!!!

Sao có thể?

Hồng Quân nhíu mày.

Y bỗng nhiên nghĩ đến cây Thánh Hoàng Kiếm mà Lý Tịnh sử dụng!

Chính là chuyên môn luyện chế để đối phó Thánh nhân!

Tuy nguyên thần của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề ký thác Thiên Đạo, cũng có thể thông qua liên hệ, làm tổn thương nguyên thần của bọn họ. !!!

Lúc này Hồng Quân thịnh nộ như sấm.

Khi nhìn lại hư ảnh của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, sắc mặt lại càng khó coi hơn.

"Đồ phế vật!" Hồng Quân lạnh lùng gầm lên.

Nguyên thần đã bị tổn hại, cho dù Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có sống lại thì cũng khó lòng gánh vác đại sự.

Không ngờ, Lý Tịnh ra tay lại tàn nhẫn đến vậy!

Bất luận thế nào, Na Tra hiện tại cũng đã chuyển nguy thành an.

Nhưng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại bị thương nguyên thần rồi!

Không còn cách nào, Hồng Quân cuối cùng vẫn phải làm cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sống lại.

Hắn ném hai đạo hư ảnh này vào một trận pháp.

Sau một khắc, bên trong trận pháp tuôn ra tử khí vô tận.

Kim sắc Đạo phù dày đặc bắt đầu tái tạo Thánh khu.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Trong Tử Tiêu Cung, từ Hỗn Độn tuôn ra đủ loại nguyên tố, Địa Thủy Hỏa Phong.

Những nguyên tố này đều đã được Hồng Quân luyện chế lại, không ngừng dung nhập vào Đạo phù, ngưng tụ ra huyết nhục chi thân.

Sau một khắc, hai cỗ nhục thân liền thành công tạo hình.

Chương 196

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chậm rãi mở mắt, nhưng ánh mắt vẫn ngây dại.

"Lão sư." "Lão sư." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trông có vẻ không được thông minh cho lắm, cung kính quỳ lạy Hồng Quân.

"....." Hồng Quân quả thực không thể nào nhìn nổi.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã thành ra bộ dạng quỷ quái này, e rằng chẳng làm nên trò trống gì.

"Thôi được rồi, về đi." Hồng Quân trong lòng phiền não, phất tay áo về phía hai người này.

Ngay sau đó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liền bị quét ra khỏi Tử Tiêu Cung.

Đợi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề rời đi, Hồng Quân liền đặt mục quang lên Ngọc Hư Cung.

"Nguyên Thủy, đến Tử Tiêu Cung." Ngay sau đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền xuất hiện trước mặt Hồng Quân.

"Lão sư." Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vẫn lạc, liền đã đoán ra.

Lúc này hắn đã chờ đợi hồi lâu.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, Ngô muốn ngươi đi hủy diệt khí vận Nhân Tộc, bất kể dùng phương pháp nào." "Nhưng khắc ghi, lần này, không được gây ra động tĩnh lớn thế này, chọc giận đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân." "Chỉ có thể cẩn trọng hành sự." Hồng Quân đặc biệt dặn dò.

“Vâng, tuân Pháp chỉ.” Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn kiên nghị.

Lúc này hắn nhất định phải đứng về phía Hồng Quân.

Sau khi từ Tử Tiêu Cung trở về, Nguyên Thủy Thiên Tôn không còn bế quan nữa.

Hắn trước tiên đến Bát Cảnh Cung.

“Huynh trưởng.” Giọng điệu Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ ra một tia ý cười.

Hiển nhiên là đang giễu cợt cảnh ngộ của Thái Thanh Lão Tử hiện tại.

“!!” “Nguyên Thủy, ngươi không phải bị cấm túc ư?” “Sao lại...” Thái Thanh Lão Tử nhìn thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong lòng xẹt qua một tia kinh ngạc.

Đồng thời, lại vì ngữ khí vừa rồi của hắn mà cảm thấy một tia phẫn nộ.

“Ngươi đừng cười Ngô, hiện tại Xiển Giáo của ngươi, tuy vẫn còn đệ tử, nhưng cũng chẳng khá hơn là bao.” Thái Thanh Lão Tử lạnh lùng hừ một tiếng, sự khó chịu hiện rõ trên mặt.

“Huynh trưởng đừng tức giận.” “Ngô lần này đến, chính là vì cùng Huynh trưởng mưu tính đại kế.” Nguyên Thủy Thiên Tôn trong mắt mang theo ý cười, chậm rãi nói.

“Ngươi muốn làm gì?” Thái Thanh Lão Tử suy nghĩ một lát, liền hiểu ra.

Tất cả những điều này, hắn đều là Hồng Quân Đạo Tổ chỉ thị.

Nếu không, Nguyên Thủy Thiên Tôn tuyệt đối không dám đến Bát Cảnh Cung.

“Huynh trưởng, hiện tại Thông Thiên Tiệt Giáo, Nhân Tộc, Vu Tộc, Long Tộc đều đã liên hợp.” “Chỉ cần phá hoại khí vận Nhân Tộc, một vinh cùng vinh, một tổn cùng tổn.” “Huynh trưởng sẽ không không hiểu đạo lý này chứ.” Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiêm nghị nói.

“!!!” Thái Thanh Lão Tử trong lòng giật thót một cái, một cỗ bất an mãnh liệt dâng lên.

Hắn nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, không hiểu hắn vì sao lại đến Bát Cảnh Cung.

“Ngươi lại muốn hủy hoại khí vận Nhân Tộc, chạy đến chỗ Ngô làm gì?!” Thái Thanh Lão Tử đã không còn ôm bất kỳ hy vọng nào đối với Nhân Tộc.

Cho nên, cho dù Nguyên Thủy Thiên Tôn nói với hắn là muốn phá hoại khí vận Nhân Tộc, hắn cũng chẳng tức giận.

Bởi vì, Nhân Tộc này đã sớm vứt bỏ Thái Thanh Lão Tử rồi!

Khí vận cũng sẽ không còn chảy vào Bát Cảnh Cung của Ngô nữa!

Số phận Nhân Tộc ra sao, cũng chẳng còn liên quan đến Ngô!

“Huynh trưởng hồ đồ.” “Người lập Nhân Giáo, giờ muốn phá hoại Nhân Tộc, lại còn cần Huynh trưởng giúp đỡ, cùng nhau hoàn thành nguyện vọng của Lão sư, Ngô đẳng mới có cơ hội đứng vững trở lại ở Hồng Hoang.” Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng cũng nói ra mục đích thật sự.

“!!!” “Ngươi.....” Thái Thanh Lão Tử mặt đầy vẻ không thể tin được.

Hắn không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại dám ngay trước mặt hắn, còn yêu cầu hắn, một Thánh nhân lập ra Nhân Giáo, đi giúp hắn hủy hoại khí vận Nhân Tộc!!

Điều này căn bản là không thể!

Trên mặt Thái Thanh Lão Tử xẹt qua một tia phẫn nộ, trầm giọng nói: "Ngươi cho rằng Ngô lại như Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, làm chuyện vô sỉ không có giới hạn sao?!" Thái Thanh Lão Tử đã không còn muốn nhúng tay vào vũng bùn này nữa.

Lúc đó hắn, là muốn thật sự ẩn cư.

Cái gì mà Thánh nhân!

Cái gì mà khí vận!

Hắn đều không muốn quản!

Tránh xa Hồng Mông Kim Bảng này, tránh xa thế giới Hồng Hoang.

"Huynh trưởng, lời này của Huynh trưởng sai rồi." "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề là vì đạt được lợi ích mà không từ thủ đoạn, nhưng việc Ngô đẳng làm, lại là vì Đạo Tổ tái lập cục diện thế giới Hồng Hoang." "Hiện tại khắp nơi đều là Đại Đạo thế lực, Quy Nhất Đạo Nhân chính là Đại Đạo thế lực." "Mà Ngô đẳng nhất định phải đứng về phía Thiên Đạo!" "Đạo Tổ chính là đại diện cho Thiên Đạo!" "Đây đã không còn là vấn đề lợi ích cá nhân." Nguyên Thủy Thiên Tôn vẻ mặt vô cùng nghiêm trọng nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử.

Điều này khiến Thái Thanh lập tức nhíu chặt lông mày.

Nếu nói như vậy, hắn không nhúng tay cũng không được.

"....." Sắc mặt Thái Thanh Lão Tử lập tức rối rắm không thôi.

Hắn thật sự không muốn tranh giành gì cả.

Nhưng sự tình đã đến nước này, hắn thân là Thánh nhân, Nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo, cuối cùng vẫn phải bị ràng buộc.

"Ngươi để Ngô suy nghĩ đã." Thái Thanh Lão Tử do dự không

quyết.

"Được, Huynh trưởng cứ suy nghĩ từ từ." Nguyên Thủy Thiên Tôn không hề vội vàng, mà rời đi.

Đợi Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa đi, nỗi ưu sầu trên mặt Thái Thanh Lão Tử lại càng sâu hơn.

Hắn không ngờ, thật sự đã bị Thông Thiên nói trúng rồi.

Đại Đạo và Thiên Đạo!!

Hai bên đối lập!

Nếu Đại Đạo thắng, Thiên Đạo Thánh nhân tự nhiên không có cơ hội phát triển, thậm chí sẽ bị một số Đại Đạo thế lực chà đạp dưới chân.

Nếu Thiên Đạo thắng rồi...

Thiên Đạo??

Có thắng nổi không?!!

Thái Thanh Lão Tử thật sự không có chút nào tự tin vào Thiên Đạo.

Đối với tất cả những gì Hồng Quân Đạo Tổ chỉ thị, bao gồm cả việc phá hoại khí vận Nhân Tộc, Thái Thanh Lão Tử cũng không muốn ủng hộ.

"Ai!!!" Thái Thanh Lão Tử thở dài một hơi, trong lòng càng thêm phiền não bất an.

Hiện tại, chính là lúc chọn phe.

Nếu không chọn Hồng Quân, thì Thái Thanh Lão Tử chỉ còn một con đường để đi.

Đó chính là như Thông Thiên và Nữ Oa, cắt đứt liên hệ với Thiên

Đạo.

Như vậy, tu vi của hắn cũng sẽ lập tức biến thành Chuẩn Thánh.

Làm sao lựa chọn?!!!

Cuối cùng, Hồng Quân vẫn hạ quyết tâm.

Hắn chụm hai ngón tay thành kiếm khí.

Pháp lực quanh thân vận chuyển, hung hăng chém xuống chính mình.

"Ầm!" "Ầm!" Liên hệ Thiên Đạo bị cắt đứt.

Ngọc Hư Cung.

"!!!!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa mới trở về, con ngươi đột nhiên mở to.

Khốn kiếp!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn một câu tục tĩu suýt nữa buông ra.

Khốn nạn thật!!

Thái Thanh Lão Tử lại trực tiếp chọn cắt đứt liên hệ Thiên Đạo sao??

Tu vi rớt xuống Chuẩn Thánh???

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức trở nên âm trầm.

Như vậy, Thái Thanh Lão Tử coi như là rất tốt đã thể hiện lập trường của mình.

Đã chọn Đại Đạo!!!

"Được!

Huynh trưởng!

Đã như vậy, vậy thì ngày sau đừng trách Ngô!" Nguyên Thủy

Thiên Tôn lập tức có cảm giác bị bỏ rơi, bị phản bội.

Hiện tại Tam Thanh, Thái Thanh Lão Tử chọn đứng về phía Thông Thiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên là trong lòng ngũ vị tạp trần.

Không ngờ kết cục lại là như vậy!

Thần sắc Nguyên Thủy Thiên Tôn khựng lại, liền quay trở lại Ngọc Hư Cung.

Bích Du Cung.

Người vui mừng nhất tự nhiên là Thông Thiên.

"Ha ha ha....." "Tốt!" "Rất tốt!" "Xem ra, Huynh trưởng đã đưa ra lựa chọn đúng đắn." "Quá tốt rồi!" Thông Thiên trong lòng sảng khoái.

Tử Tiêu Cung.

Chương 197

Hồng Quân lại sắc mặt dần dần âm trầm xuống, khó coi đến cực điểm.

Thánh nhân tự cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo, chẳng khác nào đang vả mặt hắn.

Hiện tại, Thái Thanh Lão Tử lại dám cắt đứt liên hệ!

Cam nguyện tu vi rớt xuống Chuẩn Thánh!

Đáng ghét!

Nộ ý vô tận trong lòng Hồng Quân bùng phát.

Trường Sinh Điện.

"Thái Thanh lại dám cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo." Nữ Oa có chút kinh ngạc.

Chính vào lúc này, Hồng Mông Kim Bảng cuối cùng cũng bắt đầu hiển hiện.

Giữa hư không, một cuộn kim sắc cự đại chậm rãi mở ra.

Kim sắc văn tự dần dần ngưng tụ trên đó. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Thê Thảm Nhất, sắp công bố.】 【Bảng Thê Thảm Nhất, sẽ chọn ra sinh linh Hồng Hoang thê thảm nhất, lần này danh sách chỉ ghi nhận mười vị trí đầu tiên.】 【Một khi lên bảng, sẽ có Kim Bảng ban thưởng.】 Danh sách được công bố vừa lộ ra, ức vạn vạn sinh linh trên mặt đều lộ ra vẻ bật cười.

Bảng Thê Thảm Nhất ư???

Ha ha ha ha ha.....

"Ai mà lên bảng, chẳng phải là tồn tại thê thảm nhất sao??" "Điều

này cũng quá thảm rồi!!" "Đã cảm thấy buồn cười rồi." "Ai lại xui xẻo đến mức lên bảng..." "....." Ức vạn vạn sinh linh đều bắt đầu thảo luận sôi nổi.

Nhìn khắp Hồng Hoang, còn ai thảm hơn được nữa chứ??

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi thấy danh sách được công bố lần này, không biết vì sao, mí mắt đột nhiên giật mạnh một cái.

"???" Ý gì đây?

Thái Thanh Lão Tử trong lòng giật thót một cái, vô cùng bất an.

Sao vậy??

Đây là có ý hắn sẽ lên bảng sao??

Thái Thanh Lão Tử lập tức sững sờ!

Thân là một Thánh nhân, bị Nhân Tộc vứt bỏ đã đủ xui xẻo rồi!

Hiện tại, lại còn công khai trước chúng sao??

Lại còn bị Hồng Mông Kim Bảng công bố ra để công khai xử hình sao?

Không phải chứ?!!

Thái Thanh Lão Tử trong lòng vạn phần phản kháng.

Hắn lúc này thật sự rất muốn tìm một nơi nào đó trốn đi.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi thấy danh sách này, vẻ mặt cũng phức tạp và thâm trầm.

"Bảng Thê Thảm Nhất ư??" Khóe mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn co giật liên hồi, sau đó sắc mặt cũng trở nên khó coi.

Hy vọng hắn sẽ không lên bảng.

Nỗi nhục này hắn không gánh nổi!

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ sau khi thấy danh sách này, con ngươi không kìm được mà mở to.

"Bảng Thê Thảm Nhất?" "Lại còn có bảng như vậy sao?" "Điều này..." "Ngô thật sự rất muốn lên bảng một lần!!

Được ban thưởng của Kim Bảng một lần a!!" Minh Hà Lão Tổ nghĩ mà trong lòng ngứa ngáy.

Chỉ cần có thể lên bảng, bất kể là bảng gì, hắn đều hy vọng có thể lên.

Dù sao, ai lại bỏ qua ban thưởng của Kim Bảng chứ?!

Cho dù ban thưởng này không đáng kể, thì cũng coi như là được không công.

Thế là, Minh Hà Lão Tổ bắt đầu tìm cách khác.

Thê thảm nhất ư??

Làm thế nào mới có thể trở nên thê thảm??

Minh Hà Lão Tổ tư duy khổ sở.

Thứ hạng trên bảng vẫn chưa công bố, hắn nhất định phải trở nên đủ thê thảm trước khi công bố.

Thế là, Minh Hà Lão Tổ liền bắt đầu chế độ tự hủy.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Minh Hà Lão Tổ triệu hồi Nguyên Đồ A Tỳ, hung hăng chém vào chính mình.

Nhục thân hủy diệt.

Sau một khắc, Minh Hà Lão Tổ lại từ Huyết Hải ngưng tụ nhục

thân mà sống lại.

Cứ thế lặp đi lặp lại, Minh Hà Lão Tổ không ngừng tự chém giết mình không dưới trăm lần.

Mà lúc này, Hồng Mông Kim Bảng đã bắt đầu chính thức công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Thê Thảm Nhất hạng thứ mười: Quảng Thành Tử.】【Quảng Thành Tử: Đại đệ tử Xiển Giáo, do cục diện Hồng Hoang biến đổi, đại thế tương lai cũng phát sinh thay đổi kịch liệt.

Số phận của Quảng Thành Tử bị cải biên, vì bất đắc dĩ phải tuân theo lệnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn, mà làm ra chuyện hủy diệt Hồng Hoang, cuối cùng thê thảm chết, lại bị Nguyên Thủy Thiên Tôn tự tay chém giết, trong đạo nghĩa và sư mệnh giằng xé, bị vị sư tôn kính yêu nhất tự tay chém giết.】【Chỉ số thê thảm: Hai sao.】【Kim Bảng ban thưởng: Tam Quang Thần Thủy (ban thưởng an ủi).】Nội dung vừa công bố, các sinh linh Hồng Hoang một trận xôn xao.

Không ngờ, Hồng Mông Kim Bảng lần này vừa lên đã bóc ra tin tức khủng khiếp đến vậy.

Đây đâu phải là công bố cái gọi là Bảng Thê Thảm Nhất, mà là trực tiếp tiết lộ tương lai!

“Quảng Thành Tử!!

Lại bị Nguyên Thủy Thiên Tôn tự tay chém giết sao??” “Quảng Thành Tử là đệ tử yêu quý nhất của Nguyên Thủy Thiên Tôn, huống hồ, Quảng Thành Tử vẫn luôn trung thành cảnh cảnh với Xiển Giáo, làm sao có thể?!!!” “Không sai, Quảng Thành Tử vẫn luôn rất trung thành với Xiển Giáo!” “Nguyên Thủy Thiên Tôn làm sao có thể...” “.....” Ức vạn vạn sinh linh đều bày tỏ không hiểu.

Mọi người đều bắt đầu đồng tình với Quảng Thành Tử.

Ngọc Hư Cung.

"!!!" "Cái gì?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi thấy nội dung công bố, cũng vậy, con ngươi co rút mạnh, không thể tin được.

Không thể nào!

Tuyệt đối không thể nào!

Quảng Thành Tử có thể nói là đệ tử trung thành nhất với Xiển Giáo.

Tuyệt đối phục tùng Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Đồng thời, cũng là đệ tử yêu quý nhất của Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Nguyên Thủy Thiên Tôn biết rất rõ điểm này.

Cho nên, theo hắn thấy, hắn tuyệt đối sẽ không làm như vậy!

Nhưng Hồng Mông Kim Bảng chỉ cần công bố, thì tương lai sẽ không sai!

"Chẳng lẽ...

Ngô thật sự sẽ làm ra chuyện như vậy sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng nghi hoặc.

Côn Luân Sơn.

Quảng Thành Tử sau khi thấy nội dung, trong lòng rụt lại.

Sắc mặt hắn lập tức biến hóa phức tạp, không thể tin được.

"Sư tôn....." Quảng Thành Tử thẫn thờ thất thần.

Mặc dù tất cả những điều này vẫn chưa xảy ra, mặc dù Sư tôn vẫn hết mực cưng chiều hắn.

Nhưng tương lai... một cảnh tượng tàn nhẫn như vậy, cuối cùng vẫn sẽ ứng nghiệm trên người hắn.

Quảng Thành Tử không khỏi có chút đau lòng.

Lúc này, ức vạn vạn sinh linh đều đồng tình với Quảng Thành Tử.

Không có gì đau khổ hơn việc bị chính vị sư tôn kính yêu nhất của mình chém giết.

Nhưng trên Hồng Mông Kim Bảng lại không ghi rõ, rốt cuộc vì sao Nguyên Thủy Thiên Tôn lại làm như vậy!

Lúc đó, các Tiên Thiên Đại Năng đều không khỏi cảm thấy kinh hãi.

Chỉ cần lên bảng, số phận tương lai chắc chắn sẽ không tốt đẹp!

Lúc này, Minh Hà Lão Tổ có chút hối hận rồi.

Vẫn là không lên bảng thì hơn!

Hạng thứ mười công bố xong, lập tức bắt đầu công bố hạng thứ chín.

Sự nhẹ nhõm, vui vẻ trước đó cũng tan thành mây khói.

Mọi người đều đã nhận ra điểm đáng sợ của Bảng Thê Thảm Nhất lần này!

Ánh mắt ức vạn vạn sinh linh lại một lần nữa nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng.

Chương 198

【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Thê Thảm Nhất hạng thứ chín: Nhiên Đăng Đạo Nhân.】【Nhiên Đăng Đạo Nhân: Đệ tử Xiển Giáo, Phó Giáo chủ Xiển Giáo, dấy lên ý định phản bội, cuối cùng bị Nguyên Thủy Thiên Tôn lợi dụng rồi tàn nhẫn chém giết.】【Chỉ số thê thảm: Hai sao.】【Kim Bảng ban thưởng: Tam Quang Thần Thủy (ban thưởng an ủi).】Đến đây hạng thứ chín công bố xong.

Phàm là những ai lên bảng, số phận đều là chết thảm!

Các sinh linh đều cảm thấy, đây không phải Bảng Thê Thảm Nhất, mà là Bảng Tử Vong!

Côn Luân Sơn.

Nhiên Đăng tự nhiên cũng thấy mình lên bảng.

Đặc biệt là sau khi thấy kết cục cuối cùng, sắc mặt rõ ràng trở nên âm trầm.

Hắn để bày tỏ lòng trung thành, vẫn luôn ở lại Xiển Giáo.

Không ngờ, cuối cùng vẫn chết thảm!

Lúc này tâm cảnh Nhiên Đăng rõ ràng đã phát sinh biến hóa.

Nhưng nếu cứ thế phản bội Xiển Giáo, thì sẽ bị ức vạn vạn sinh linh chỉ trích.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi thấy Nhiên Đăng lên bảng, sắc mặt cũng trầm xuống.

Lại là đệ tử Xiển Giáo sao?!

Làm sao có thể?

Khóe mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn co giật liên hồi.

Đệ tử tinh anh Xiển Giáo vốn đã chẳng còn bao nhiêu.

Mà trong tương lai, lại còn bị chính mình chém giết hai người!

Lúc đó, các đệ tử Xiển Giáo ở Côn Luân Sơn đều không khỏi biến sắc.

"Lại là Phó Giáo chủ!" "Lại là đệ tử Xiển Giáo của Ngô!" "Điều này..." Hai lần lên bảng liên tiếp này, khiến các đệ tử Xiển Giáo khác cảm thấy vô cùng bất an.

Thần niệm Nguyên Thủy Thiên Tôn tản ra, cũng cảm nhận được cảm xúc bất an của các đệ tử Xiển Giáo.

Dù sao, những đệ tử lên bảng này, lại đều là do chính hắn chém giết.

"Đệ tử Xiển Giáo, mau đến Ngọc Hư Cung." Nguyên Thủy Thiên Tôn nhanh chóng truyền âm.

Sau một khắc, các đệ tử đều đến quảng trường Ngọc Hư Cung.

"Sư tôn." Vẻ mặt các đệ tử rõ ràng không đúng.

Có thể nói là có chút kiêng kỵ Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt trầm xuống, nhìn về phía những đệ tử này, thở dài nói: "Những gì Hồng Mông Kim Bảng ghi trên đó, cũng không hoàn toàn đúng." "Chư vị không cần lo lắng." "Vi sư có thể bảo đảm, tuyệt đối sẽ không chém giết đệ tử." Nguyên Thủy Thiên Tôn trước mặt đông đảo đệ tử đưa ra lời hứa.

Đây là lời hứa của Thánh nhân!

Các đệ tử thấy vậy, ánh mắt hơi đổi.

Bọn họ không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại dám đưa ra lời

hứa với đệ tử.

Quảng Thành Tử lúc này thần sắc cũng đã phát sinh biến hóa rõ rệt.

"Sư tôn, đệ tử tuyệt đối sẽ không phản giáo." Theo Quảng Thành Tử bày tỏ lòng trung thành, các đệ tử khác cũng lập tức theo sau nói: "Sư tôn, đệ tử thề chết đi theo." Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy các đệ tử lại một lần nữa một lòng một dạ, lúc này mới hài lòng.

Sau đó chậm rãi nói: "Khoảng thời gian này, các ngươi bế quan tu luyện." "Khắc ghi không được tùy ý đi lại ở Hồng Hoang." "Vâng!" "Sư tôn!" "Đi đi." Nguyên Thủy Thiên Tôn phất tay, sau đó lại nói với Nhiên Đăng: "Nhiên Đăng, ngươi ở lại." Đợi mọi người đều rời đi, Nhiên Đăng không khỏi có chút thấp thỏm.

Dù sao, hắn trước đó đã vì lên bảng có dị tâm, mà bị Nguyên Thủy Thiên Tôn nghi ngờ.

Hiện tại, Hồng Mông Kim Bảng lại một lần nữa nhắc nhở.

Nhiên Đăng tự nhiên có chút lo lắng.

Ban đầu, hắn quả thực không có dị tâm.

Nhưng hiện tại, sau khi thấy kết cục của mình trên Hồng Mông Bảng có thể là bị Nguyên Thủy Thiên Tôn chém giết, hắn quả thực đã dấy lên dị tâm.

Nhiên Đăng run rẩy lo sợ, đi đến trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Sư tôn." "Nhiên Đăng, Ngô có một việc, cần giao cho ngươi." "Ngô sẽ đưa ngươi vào Triều Ca." "Ngươi nhất định phải mưu được một chức quan nửa chức ở Triều Ca, cuối cùng phò tá bên cạnh Ân Giao, Ân Hồng." "Hai người đó đã bị Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề mê hoặc tâm trí, ngươi phải giúp hai người đó phá hoại khí vận Thương

Triều.” “Khắc ghi cẩn thận, không được để lộ thân phận.” Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiêm trọng.

Nhiên Đăng thở phào nhẹ nhõm.

“Vâng.” Nhiên Đăng đáp ứng, không còn lộ ra nửa điểm tâm sự.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không còn chậm trễ thời gian.

Hắn lập tức mang theo Nhiên Đăng, bay về phía địa phận Nhân Tộc.

Sau khi đến bầu trời Triều Ca, Nguyên Thủy Thiên Tôn biến Nhiên Đăng nhỏ lại, đặt vào lòng bàn tay.

Chỉ có Thánh nhân mới có thể không bị phòng ngự ngăn cản.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi thu liễm khí tức, dễ như trở bàn tay dẫn Nhiên Đăng đến một con hẻm dài nào đó trong Triều Ca.

“Nhiên Đăng, nhớ kỹ, không được để lộ thân phận.” Nguyên Thủy Thiên Tôn sau đó dặn dò thêm một câu, lúc này mới rời đi.

Nhiên Đăng Đạo Nhân sau đó bước ra khỏi hẻm.

Không ngờ, vừa bước ra đã thấy trên đường phố lại xuất hiện các đệ tử Vu Tộc thân hình cao lớn.

Các đệ tử Vu Tộc đi lại trên đường phố, chung sống vô cùng hòa thuận với bách tính Nhân Tộc.

Mà lúc đó trong Vương cung.

Ngay khi Nhiên Đăng xuất hiện ở Triều Ca, Dương Phàm đã có cảm giác.

“Đệ tử Xiển Giáo?” “Nhiên Đăng?” Lá gan lớn thật!

Nhiên Đăng vừa mới lên bảng, lại dám lúc này đến Triều Ca.

Không cần nghĩ nhiều, nhất định là Nguyên Thủy Thiên Tôn đưa

hắn đến.

“Đại Vương, trong thành Triều Ca có người có ý đồ bất chính, để Ngô đi giải quyết.” Dương Phàm chắp tay hành lễ.

“Ừm.” Đế Tân gật đầu, đồng ý.

Các đại thần có mặt đều ngớ người.

Ý đồ bất chính ư??

Hiện tại Thương Triều quả thực không thể nào hưng thịnh, tốt đẹp hơn được nữa!

Lại còn có Đại năng bảo hộ cho Thương Triều.

Còn ai dám xông vào Triều Ca?!

Chẳng khác nào tìm chết?!

Mà Dương Phàm, một niệm liền đã tìm thấy vị trí của Nhiên Đăng.

Cho dù Nhiên Đăng đã thu liễm khí tức, nhưng dưới Đại năng khủng bố như Dương Phàm, vẫn không chỗ nào ẩn trốn.

“Ầm!” Vẫn chưa đợi Nhiên Đăng kịp phản ứng, một đòn tấn công mãnh liệt trực tiếp nhắm vào lưng hắn.

Sắc mặt Nhiên Đăng đại biến, đột nhiên xoay người, thân hình nhanh chóng né tránh.

Nhưng cánh tay vẫn máu thịt văng tung tóe.

Một cánh tay trái trực tiếp tách rời khỏi thân thể, máu tươi đầm đìa.

Cảnh tượng này càng khiến bách tính xung quanh đại kinh thất sắc, lũ lượt bỏ chạy.

“Nhiên Đăng?!” “Ngươi là đến tìm chết sao?” Dương Phàm trong

giọng nói mang theo uy hiếp, ánh mắt như nhìn người chết.

Nếu có kẻ muốn uy hiếp đến bách tính Triều Ca, hắn tự nhiên sẽ không mềm lòng.

"Dương Phàm?!!" Nhiên Đăng vẫn là lần đầu tiên thấy Dương Phàm.

Cũng vừa mới biết, trong thành Triều Ca này lại có Đại năng khủng bố trấn thủ đến vậy.

Nhiên Đăng trong lòng lập tức tuyệt vọng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất định biết Dương Phàm ở Triều Ca.

Nhưng vẫn đưa hắn đến!

Chẳng phải là để hắn đi chết sao?!

Nhiên Đăng trong lòng lập tức dấy lên nộ ý.

"Dương Phàm?

Chiến Thần Điện?" "Hừ!" "Không ngờ Ngô đã thu liễm khí tức, lại vẫn bị ngươi tìm thấy." Nhiên Đăng sắc mặt âm trầm.

Sau một khắc, liền dùng pháp thuật nhanh chóng ngưng tụ lại cánh tay kia.

"Đệ tử Xiển Giáo, quả nhiên xảo quyệt!" "Ngươi tưởng ta không biết ngươi đến làm gì ư?" "Muốn lay chuyển khí vận Thương Triều, ngươi còn chưa có bản sự này!" Dương Phàm trong mắt lộ ra một tia khinh thường.

Trước mặt hắn, Nhiên Đăng còn không bằng kiến hôi.

"Chết đi!" Dương Phàm mặt trầm xuống, lập tức muốn chém giết Nhiên Đăng.

Không gian xung quanh đều bị cấm cố.

Trong nháy mắt, tất cả uy áp ập đến Nhiên Đăng.

“!!!” Nhiên Đăng trong lòng kinh hãi.

Hắn sẽ không chết!

Ít nhất không phải bây giờ!

Chương 199

Trên Hồng Mông Kim Bảng đã nói, hắn là bị Nguyên Thủy Thiên Tôn chém giết.

Tuyệt đối không thể chết ở đây!

Nghĩ đến đây, Nhiên Đăng trong lòng cấp tốc truyền âm.

"Sư tôn, cứu Ngã!" Ngay khi Dương Phàm ra tay, Nguyên Thủy Thiên Tôn quả nhiên đã đến.

"Dừng tay." Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất hiện trên không Nhiên Đăng, từ trên cao nhìn xuống Dương Phàm.

"Ngươi vì cớ gì mà muốn chém giết đệ tử Xiển Giáo của Ngô?" "Hắn cũng chưa làm bất cứ chuyện gì." Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn bình tĩnh.

Hắn không ngờ, vừa mới sắp xếp Nhiên Đăng tiến vào Triều Ca, lại nhanh như vậy đã bị phát hiện.

"Hừ!" "Nguyên Thủy Thiên Tôn?" "Hắn là chưa làm gì cả, nhưng nếu Ngô bỏ qua cho hắn, ngày sau nhất định sẽ mang đến tai họa cho Triều Ca." Dương Phàm bình tĩnh thu hồi uy thế trên người.

"Ngô là nô bộc của Quy Nhất Đạo Nhân, có thể nể mặt Quy Nhất Đạo Nhân mà tha cho hắn không?" "Vì ngươi đã có lo ngại, vậy Ngô sẽ để hắn rời đi là được." Nguyên Thủy Thiên Tôn tự biết mình không phải đối thủ của Dương Phàm.

Nếu cứ cố gắng đối đầu, e rằng sẽ trực tiếp bị chém giết.

Chẳng bằng nhượng bộ một chút.

Trước tiên cứu Nhiên Đăng xuống, rồi tính sau.

Dương Phàm thú vị nhìn vẻ mặt âm trầm của Nguyên Thủy Thiên Tôn, sau đó mỉm cười.

"Không ngờ....." "Nguyên Thủy Thiên Tôn với tâm tư kín đáo, mưu sâu, lại vì cứu một đệ tử mà hạ thấp thân phận sao?" "Điều này rất không giống ngươi a!" "Dù sao, Hồng Mông Kim Bảng ngươi cũng không lên ít lần đâu." "Bảng Phúc Hắc có tên ngươi đúng không?" "Lại còn có cái bảng gì đó trước kia nữa nhỉ....." Dương Phàm suy nghĩ một chút, thật sự không nhớ ra.

Nhưng một số bảng không hay ho, Nguyên Thủy Thiên Tôn dường như đều đã lên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa nghe lời này, mặt đột nhiên tối sầm lại.

Vừa thấy Dương Phàm đã thu hồi sát ý, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền lập tức cứu Nhiên Đăng xuống, sau đó ba chân bốn cẳng chạy trốn.

"....." Dương Phàm thấy vậy, có chút cạn lời.

Nguyên Thủy Thiên Tôn này dù sao cũng là một Thánh nhân!

Ở Hồng Hoang này vẫn có chút uy vọng.

Lại nhát gan đến thế!

Dương Phàm khinh bỉ một hồi, sau đó trở về Vương cung.

Mà lúc đó, Hồng Mông Kim Bảng vẫn tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Thê Thảm Nhất hạng thứ tám: Minh Hà Lão Tổ.】 【Minh Hà Lão Tổ: Vĩnh viễn bị giam cầm ở U Minh Huyết Hải, không được ra ngoài.】 【Chỉ số thê thảm: Hai sao.】 【Kim Bảng ban thưởng: Tam Quang Thần Thủy (ban thưởng an ủi).】 U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ vừa thấy tên mình lên bảng, cả người đều không tốt rồi.

Lúc này hắn một chút cũng không muốn lên bảng.

Bởi vì lên bảng là không có chuyện gì tốt đẹp.

"Giam cầm??" "Vì sao lại giam cầm?!!" "Đây có U Minh Huyết Hải chính là nơi Ngô đản sinh!

Là địa bàn của Ngô Minh Hà Lão Tổ!" "Ai dám giam cầm Ngô ở đây?!" Minh Hà Lão Tổ lúc này thịnh nộ như sấm, tức giận không kìm được.

Hắn không thể chấp nhận sự thật trên đó.

Mà lúc này, một số Tiên Thiên Đại Năng từ thông tin này, tự nhiên đã ngửi thấy một ý nghĩa bất thường.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử nhìn chằm chằm vào những chữ viết trên Hồng Mông Kim Bảng, sắc mặt cực kỳ thâm trầm.

"Chẳng lẽ, Hồng Hoang này sắp đại biến thiên sao???" "Ngay cả U Minh Huyết Hải của Minh Hà Lão Tổ cũng bị người khác khống chế sao?" Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng càng lúc càng cảm thấy không đúng.

Dường như phía sau thế giới Hồng Hoang này, có một đôi mắt ẩn giấu, đang không ngừng giám sát mọi thứ ở Hồng Hoang.

Lúc đó, vì Bảng Thê Thảm Nhất được công bố, không một sinh linh nào có thể cười nổi.

Sắc mặt mọi người đều vô cùng nghiêm trọng.

Cũng có không ít Đại năng muốn từ thông tin của Hồng Mông Kim

Bảng này phân tích ra cục diện Hồng Hoang trong tương lai. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Thê Thảm Nhất hạng thứ bảy: Lục Áp.】 【Lục Áp: Tự làm tự chịu, cuối cùng chết vì pháp lực hao kiệt.】 【Chỉ số thê thảm: Ba sao.】 【Kim Bảng ban thưởng: Tam Quang Thần Thủy (ban thưởng an ủi).】 Hạng thứ bảy vừa công bố, các đệ tử Yêu Tộc đều kinh hô, không thể tin được.

Đồng thời, một cỗ bi thương khó tả từ Yêu Tộc phát ra.

Lục Áp càng không thể tin được.

Chết vì pháp lực hao kiệt sao?!!

Hắn là Tam Túc Kim Ô, làm sao có thể chết vì pháp lực hao kiệt?!!

Lục Áp không tin!

Trơ mắt nhìn biết được mình sẽ chết trong tương lai, không ai có thể chấp nhận!

Mà lúc đó, cảm xúc của Lục Áp cũng đã tích tụ đến cực điểm.

"Không!" Lục Áp phẫn nộ.

Hắn lập tức biến thành nguyên hình bản thể, một con Tam Túc Kim Ô khổng lồ trăm trượng.

"Ầm!" Tam Túc Kim Ô nhanh chóng xông lên về phía Hồng Mông Kim Bảng.

Ngọn lửa vô tận muốn thiêu rụi Hồng Mông Kim Bảng.

Hắn vẫn chưa thực hiện được nguyện vọng quật khởi của Yêu Tộc!

Làm sao có thể chết vì pháp lực hao kiệt?!!

"Ầm!" Biển lửa ngập trời, đến mức nửa Hồng Hoang đều bị bao trùm trong nhiệt độ cao.

Vô số sinh linh đều đang chịu đựng sự giày vò của nhiệt độ cao không ngừng tăng lên.

Chính vào lúc Lục Áp đang trút giận lên Hồng Mông Kim Bảng, giữa hư không bắt đầu ngưng tụ ra tử sắc Lôi Kiếp.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Lôi Kiếp như roi rắn, không ngừng bay múa trong hư không.

"Bành!" Một tia Lôi Kiếp hình roi rắn trực tiếp quất về phía Lục Áp.

Lập tức máu tươi văng tung tóe.

Sắc mặt Lục Áp hơi đổi, lúc này mới lập tức thu hồi thế công.

"Bành!" Lại một roi như rắn độc quất mạnh về phía Lục Áp.

"Xoẹt!" "Xoẹt!" Lục Áp đã hoàn toàn tỉnh táo lại.

Lúc này mới ý thức được mình vừa rồi vì bốc đồng mà đã làm những chuyện ngu xuẩn gì.

Nhưng lúc đó, Lục Áp đã bị quất đến tổn thương bản nguyên.

Cuối cùng, Lục Áp rơi vào địa phận Yêu Tộc, thân mang trọng thương.

Mà cảnh tượng này, tự nhiên cũng bị các sinh linh nhìn thấy rõ.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng cười lạnh.

Lục Áp này quả nhiên là nghiệt súc!

Lại dám đi chọc giận Hồng Mông Kim Bảng.

Đối với điều này, Nguyên Thủy Thiên Tôn có kinh nghiệm sâu sắc.

Không quật chết hắn đã là may mắn rồi!

Đợi Lục Áp công bố xong, thứ hạng tiếp theo cũng tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Thê Thảm Nhất hạng thứ sáu: Nguyên Thủy Thiên Tôn.】 【Nguyên Thủy Thiên Tôn: Bị bỏ lại ở Hồng Mông Thiên bên ngoài Hỗn Độn, bị giam cầm, trở thành nô bộc ti tiện nhất.】 【Chỉ số thê thảm: Bốn sao.】 【Kim Bảng ban thưởng: Tam Quang Thần Thủy (ban thưởng an ủi).】 Đợi hạng thứ sáu được công bố, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức âm trầm vô cùng.

"!!!" "Nô bộc?!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi.

Hắn cuối cùng cũng hiểu vì sao Lục Áp vừa rồi lại bốc đồng như vậy.

Nếu không phải vì có kinh nghiệm của Lục Áp trước đó, hắn lúc này cũng hận không thể xả hết phẫn uất lên Hồng Mông Kim Bảng.

Lại dám nói hắn sẽ bị giam cầm ở Hồng Mông Thiên!!

Lại còn là nô bộc?!!

Cái loại ti tiện nhất?!!

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên trở nên dữ tợn, sát ý cuồn cuộn trong mắt.

Nội dung như vậy được trình bày trước mặt các sinh linh Hồng Hoang, chẳng khác nào lăng trì xử tử!

Tương lai số phận của Nguyên Thủy Thiên Tôn hắn sẽ là như thế!

Ngày sau ở Hồng Hoang còn có địa vị gì nữa?!!

Không!

Tuyệt đối không!

Khắp thân Nguyên Thủy Thiên Tôn đều bùng phát nộ ý đáng sợ!

Nhưng đột nhiên, hắn dường như nghĩ đến điều gì.

Nô??

Chẳng lẽ trước kia Quy Nhất Đạo Nhân khắc ấn chữ 'nô' lên Nguyên thần của hắn...

Chương 200

không phải có ý nghĩa là nô bộc của Quy Nhất Đạo Nhân sao??

Mà là nô bộc ở Hồng Mông Thiên kia sao?!

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này cuối cùng cũng hiểu rõ mọi chuyện!

Làm nửa ngày, tất cả những chuyện này đều là do chính hắn tự cầu lấy sao?!

Chính hắn khẩn cầu Quy Nhất Đạo Nhân cho hắn trở thành nô bộc!

Thật quá đáng!!

Quá quá đáng!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cả người đều không xong rồi!

"Quy Nhất Đạo Nhân!" "Quy Nhất Đạo Nhân!" "Ngô Nguyên Thủy Thiên Tôn, khẩn cầu ngài, vì Ngô mà xóa đi ấn ký nô bộc!" "Cầu xin ngài!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cả người đều suy sụp, quỳ rạp trên đất khổ sở cầu xin.

Hắn không muốn đi cái gọi là Hồng Mông Thiên đó!

Càng không muốn trở thành nô bộc ở đó.

Nhưng bất luận Nguyên Thủy Thiên Tôn cầu xin thế nào, cũng không nhận được bất kỳ hồi đáp nào.

Lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn như tro nguội.

Mà lúc này, Bát Cảnh Cung.

Thấy số phận tương lai thê thảm như vậy của Nguyên Thủy Thiên

Tôn, cũng không khỏi động lòng, rất đỗi đồng tình.

Nô bộc!

Điều này quả thực là sống không bằng chết a!

Thái Thanh Lão Tử hiểu rõ nhất tính tình của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đại năng Tiên Thiên tự phụ và kiêu ngạo như vậy, làm sao có thể cam nguyện đi đến thế giới Hồng Mông làm cái gọi là nô bộc sao?!

Điều này còn khó chấp nhận hơn cả việc để Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn lạc.

Thái Thanh Lão Tử thân là người đứng đầu Tam Thanh, thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn có kết cục như vậy, cũng có chút bi thống.

Bích Du Cung.

Thông Thiên sau khi thấy người lên bảng là Nguyên Thủy Thiên Tôn, thần sắc ít nhiều cũng có chút thất vọng.

Dù sao, Tam Thanh bọn họ đều là do Nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành.

Chỉ có thể nói, tất cả những điều này đều là do Nguyên Thủy Thiên Tôn tự chuốc lấy.

Côn Luân Sơn.

Các đệ tử Xiển Giáo sau khi thấy nội dung Nguyên Thủy Thiên Tôn lên bảng, không ai không cảm thấy chấn kinh.

"Sư tôn..... trở thành nô bộc??" "Lại còn đi đến thế giới Hồng Mông sao?" "Điều này....." "Chẳng lẽ, sau này thế giới Hồng Hoang không còn Xiển Giáo nữa sao?" "....." Các đệ tử Xiển Giáo vừa mới một lòng một dạ.

Lúc đó thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn lên bảng, lập tức tan rã.

Giữa các đệ tử đều đã nảy sinh những suy nghĩ riêng.

Nếu số phận cuối cùng của Nguyên Thủy Thiên Tôn là như vậy, thì họ cũng không cần tiếp tục ở lại đây!

Dù sao, ban đầu bái nhập Xiển Giáo, chính là vì uy danh của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Những thứ này đã không còn, bọn họ còn có lý do gì để ở lại?

"Nếu Sư tôn thật sự trở thành nô bộc, cũng có nghĩa là Xiển Giáo không còn tồn tại." "Chúng ta..... còn phải tiếp tục ở lại Côn Luân Sơn sao?!" Xích Tinh Tử thốt ra một câu hỏi chạm đến linh hồn.

Lúc đó, các đệ tử khác đều im lặng không nói.

Có người muốn rời đi, nhưng nghĩ đến thủ đoạn của Nguyên Thủy Thiên Tôn, bọn họ cũng không dám rời đi.

"Đại sư huynh, huynh nói xem." Thái Ất Chân Nhân nhìn về phía Quảng Thành Tử mà sắc mặt cũng đang không ngừng biến hóa.

Quảng Thành Tử mặt trầm xuống, biểu cảm cũng vô cùng rối rắm.

"Nếu vận mệnh tương lai của Xiển Giáo quả thật như vậy, thì bọn họ tiếp tục ở lại, cũng chỉ khiến sinh linh Hồng Hoang cười nhạo.

Huống hồ, hiện tại cảnh ngộ của Xiển Giáo ở Hồng Hoang cũng không tốt lắm." "Đại sư huynh!" "Chúng ta đi thôi!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân hoàn toàn dao động.

Hắn không muốn tiếp tục đi theo Nguyên Thủy Thiên Tôn, bị sinh linh Hồng Hoang cười nhạo.

"Hiện tại Xiển Giáo đã hoàn toàn trở thành trò cười của Hồng Hoang." "Chúng ta ở lại cũng không cần thiết." Các đệ tử khác cũng lũ lượt phụ họa, hiện tại chỉ chờ ý kiến của Quảng Thành Tử.

“Đại sư huynh, huynh nói một câu đi!” Quảng Thành Tử thở dài một hơi, nói ra nỗi lo lắng.

“Tính tình của Sư tôn các ngươi đều biết, nếu chúng ta tất cả đều rời đi, chẳng khác nào phản giáo!” “Các ngươi cho rằng, Sư tôn sẽ bỏ qua cho chúng ta sao?!” “Trước mặt Thánh nhân, ngươi ta đều là kiến hôi.” Quảng Thành Tử nói ra một câu như vậy một cách rất bình thản.

Lập tức im phắc.

Bọn họ đương nhiên biết kết quả này.

Nhưng nếu không đi, Xiển Giáo vẫn lạc, bọn họ cũng sẽ là chó nhà có tang!

“Không bằng, chúng ta đi đầu quân cho thế lực khác?” “Đến Tiệt Giáo sao?!” Ngọc Đỉnh Chân Nhân thốt ra.

Lúc này, biểu cảm trên mặt các đệ tử Xiển Giáo đều có dáng vẻ hăm hở muốn thử.

Hiện tại Tiệt Giáo, chỉ cần là người tu luyện, hẳn đều muốn đến đó.

Huống hồ, Thông Thiên thu đệ tử, căn bản chẳng có ngưỡng cửa gì.

Quảng Thành Tử ngẩng đầu, nhìn thấy biểu cảm trên mặt các sư đệ, ngượng ngùng nói: “Trước kia chúng ta từng đến Tiệt Giáo tìm phiền phức.” “Các ngươi cho rằng bọn họ còn sẽ thu nhận chúng ta sao?” “Cho dù Sư thúc có thu nhận chúng ta, thì Lục Phàm cũng tuyệt đối sẽ không dung nạp chúng ta!” Quảng Thành Tử lại một lần nữa chọc thủng ảo tưởng của bọn họ.

“Vậy chúng ta.....

đến Tây Phương ư?” Thái Ất Chân Nhân nghĩ đến hai vị Thánh

nhân Tây Phương.

Ít nhất Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai vị Thánh nhân này, có thể ngăn cản Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Huống hồ, lúc Bảng Dị Tâm xuất hiện, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng từng che chở đệ tử Xiển Giáo.

Bởi vậy, bọn họ đối với hai vị Thánh nhân Tây Phương vẫn có chút thiện cảm.

"Ừm....." "Đã như vậy, chúng ta cứ đi về phía Tây Phương trước." Quảng Thành Tử cuối cùng cắn răng, vẫn quyết định phản bội Xiển Giáo.

Dù sao, nếu tiếp tục ở lại, số phận của hắn có thể cũng rất thê thảm.

Trên Hồng Mông Kim Bảng đã sớm ghi rõ, cuối cùng hắn sẽ bị Nguyên Thủy Thiên Tôn chém giết.

Ở lại là con đường chết!

"Đi!" "Đi!" "....." Các đệ tử Xiển Giáo, liền là sau khi Hồng Mông Kim Bảng công bố hạng thứ sáu của Bảng Thê Thảm Nhất là Nguyên Thủy Thiên Tôn, lũ lượt bỏ trốn, đi về phía Tây Phương.

Lúc đó Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã tái tạo nhục thân, hoàn toàn sống lại.

Chỉ là hai người trông có vẻ ngốc nghếch.

Đối với những chuyện đã xảy ra trước đó, hai người vẫn còn rõ mồn một.

Chỉ có điều, sau khi Nguyên thần bị tổn hại, phản ứng sẽ hơi chậm chạp, suy nghĩ vấn đề cũng không còn nhanh nhạy như trước, trông giống như có chút ngốc nghếch.

“Mười hai Kim Tiên Xiển Giáo, bái kiến hai vị Sư thúc!” Các đệ tử Xiển Giáo tề tề xuất hiện ở Tu Di Sơn.

“??” “??” Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người ngớ người, nhìn những đệ tử Xiển Giáo này.

“Các ngươi..... sao lại đến Tây Phương của Ngô?” Tiếp Dẫn Đạo Nhân nói chuyện rất chậm.

Mọi người ngẩng đầu, thấy Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có vẻ không được bình thường cho lắm.

“Sư thúc, chúng con là đến đầu quân cho Tây Phương, kính mong Sư thúc có thể thu nhận chúng con.” “Đúng vậy!

Sư thúc, chúng con nguyện ý đầu quân cho Tây Phương!” Mười hai Kim Tiên lập tức mở lời cầu xin.

“Ha ha ha.....” “Ý của các ngươi là..... các ngươi..... phản bội Xiển Giáo, gia nhập Tây Phương?

Trở thành.....

đệ tử Tây Phương sao?” Chuẩn Đề Đạo Nhân nói chuyện cũng rất chậm, nói vài chữ liền phải ngừng lại một chút.

“Chính vậy.” “Kính mong hai vị Sư thúc có thể bảo hộ chúng con được chu toàn.” “Ngô nguyện ý gia nhập Tây Phương, trở thành đệ tử Tây Phương.” Quảng Thành Tử đại diện cho mười hai Kim Tiên trịnh trọng mở lời.

“Tốt tốt tốt!” “Chỉ cần các ngươi bây giờ..... cắt đứt liên hệ với Xiển Giáo!” “Ngô.....

Ngô sẽ thu nhận..... thu nhận các ngươi.” Tiếp Dẫn Đạo Nhân sắc mặt nghiêm nghị.

Mười hai Kim Tiên liếc mắt nhìn nhau.

Sau đó, do Quảng Thành Tử dẫn đầu.

“Ngô Xiển Giáo đệ tử Quảng Thành Tử, hôm nay phản bội Xiển Giáo, gia nhập Tây Phương, trở thành đệ tử Tây Phương!” Một tiếng vang động trời phát ra, lập tức dẫn đến Thiên Đạo cảm ứng.

“Oanh long long!” Một tiếng sấm từ trên Cửu Thiên xẹt qua.

Chương 201

Thần lôi tử sắc chính là Thiên Đạo cảm ứng.

Lời của Quảng Thành Tử đã được Thiên Đạo chứng nhận, được công nhận.

"Ngô Ngọc Đỉnh Chân Nhân, hôm nay phản bội Xiển Giáo, gia nhập Tây Phương, trở thành đệ tử Tây Phương!" Cũng là âm thanh như sấm hồng.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng được Thiên Đạo công nhận.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" "....." Ngay sau đó, các đệ tử còn lại lũ lượt hướng về Thiên Đạo cắt đứt liên hệ với Xiển Giáo.

Động tĩnh này, tự nhiên không nhỏ.

Mọi người đều nhìn về phía thần lôi tử sắc, không khỏi con ngươi mở to, lộ ra vẻ kinh hãi.

"Cái gì?!!" "Đệ tử Xiển Giáo lại..... phản giáo!!!" "Là mười hai Kim Tiên!!!" "Điều này....." "....." Các Tiên Thiên Đại Năng đều không thể tin được.

Tất cả xảy ra quá đột ngột.

Mà lúc đó Ngọc Hư Cung.

Sau khi thấy động tĩnh bên Tu Di Sơn, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng vậy, con ngươi mở to, nhanh chóng nhìn về phía đó.

Liền nhìn thấy mười hai Kim Tiên đang cắt đứt liên hệ với Xiển Giáo.

Từng tiếng sấm, chính là Thiên Đạo công nhận.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận không kìm được!

Cảm giác bị phản bội lập tức như vạn vạn thanh đao thép trực tiếp đâm vào tim.

Khắp thân Nguyên Thủy Thiên Tôn bùng phát uy thế phẫn nộ đáng sợ của Thánh nhân, nhanh chóng bao phủ Côn Luân Sơn, từng tầng từng tầng trấn áp xuống.

Phạm vi ức vạn dặm đều có thể cảm nhận được uy thế phẫn nộ đáng sợ của Thánh nhân này.

Sớm từ khi Bảng Dị Tâm, Bảng Phúc Hắc công bố, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã có chút nghi ngờ.

Chỉ là không ngờ, không giống với những gì Hồng Mông Kim Bảng công bố, mười hai Kim Tiên lại toàn bộ phản giáo!

Điều càng khiến hắn không ngờ là, ngay cả Quảng Thành Tử trung thành, cũng chọn đi Tây Phương Giáo!

Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên là không thể chấp nhận!

Lại còn bằng phương thức này!

Bằng phương thức được Thiên Đạo công nhận, cắt đứt liên hệ với Xiển Giáo!

Điều này chẳng khác nào công khai vả mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn hắn!

Thân là Thánh nhân, lại há có thể sa sút đến mức độ này!

Sa sút đến mức bị đệ tử mà hắn coi trọng làm nhục đến vậy!!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn bùng phát ra sự phẫn nộ chưa từng có.

Thân hình hắn chợt động, chỉ để lại một tàn ảnh, liền nhanh chóng bay về phía Tu Di Sơn ở Tây Phương.

Hắn vẫn chưa đến nơi, nhưng xung quanh Tu Di Sơn đã có thể

cảm nhận được uy thế phẫn nộ của Thánh nhân này.

"Quảng Thành Tử, ngươi cứ..... cứ dẫn bọn họ vào đạo trường." "Ngô.....

Ngô sẽ đối phó với Nguyên Thủy Thiên Tôn." Tiếp Dẫn Đạo Nhân sau khi thiết lập kết giới, liền bảo vệ Quảng Thành Tử và những người khác.

Mà lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đã đến.

"Tiếp Dẫn!

Chuẩn Đề!" "Giao trả đệ tử Xiển Giáo của Ngô!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tóc bay phấp phới, áo bào phần phật, khắp thân đều tràn ngập sát khí.

Mà phía sau Nguyên Thủy Thiên Tôn, còn đi theo một nửa vị Hỗn Độn Thần Ma cảnh Thiên Đạo.

Chính là thứ có được nhờ Kim Bảng ban thưởng.

"!!" "Nguyên Thủy Thiên Tôn, bọn họ đã không còn là đệ tử Xiển Giáo của ngươi nữa, mà là đệ tử Tây Phương Giáo của Ngô." "Chẳng lẽ ngươi vì bọn họ chọn Tây Phương Giáo, liền muốn tận diệt sao?!" "Có..... có một Sư tôn như ngươi..... khó trách..... khó trách bọn họ phải bỏ trốn!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng tức giận không kìm được.

Nhưng nói chuyện vẫn cứ lắp bắp, về khí thế đã thua kém một đoạn lớn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng lười đôi co với bọn họ.

Lúc đó hắn chỉ muốn phá cho hết.

Nếu đám nghiệt súc này muốn phản giáo, hắn sẽ đến trừ khử những kẻ phản đồ này.

"Giao trả bọn họ!" "Nếu không, đừng trách Ngô không khách khí!"

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã triệu hồi Hỗn Độn Thần Ma phía sau ra, lúc này một cỗ uy áp càng thêm khủng bố ập đến.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tự nhiên là không chống đỡ nổi.

Cần biết rằng, đây là Hỗn Độn Ma Thần.

Lại còn có thực lực nửa vị cảnh Thiên Đạo, đối phó hai vị Thánh nhân là thừa sức.

"Nếu các ngươi không giao trả bọn họ, đừng trách Ngô không khách khí." Nguyên Thủy Thiên Tôn phát ra lời cảnh cáo cuối cùng.

Hiển nhiên là đã động thật rồi.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn!" "Ngươi đừng có vô lý gây rối!" "Bọn họ đã là đệ tử Tây Phương Giáo!

Ngươi đừng có làm càn!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lúc này bị trấn áp, bất đắc dĩ phải điều động tất cả pháp lực chống cự, hoàn toàn không có sức phản kháng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy vậy, liền dùng Hỗn Độn Ma Thần kiềm chế hai vị Thánh nhân Tây Phương.

Sau đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn dùng toàn lực bắt đầu tấn công kết giới mà Tiếp Dẫn đã thiết lập.

"Bành!" "Đồ khốn nạn!

Còn không mau cút ra!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gầm lên một tiếng giận dữ, tay cầm Bàn Cổ Phiên, đánh mạnh về phía kết giới.

Vô số bảo quang tuôn ra, va chạm vào kết giới kia.

Vô số kim sắc Đạo phù dày đặc tản ra, kết giới xuất hiện vết nứt.

"Làm sao bây giờ?

Đại sư huynh?" "Bây giờ làm sao đây?

Chẳng lẽ chúng ta đều phải chết sao?" "Quên mất Sư tôn còn có một vị Hỗn Độn Ma Thần....." Lúc đó mười hai Kim Tiên, có thể nói là lòng như tro nguội.

Bọn họ không ngờ, tất cả những điều này lại đến nhanh như vậy.

Quảng Thành Tử càng lòng nguội ý lạnh.

"Bành!" Cú đánh cuối cùng, kết giới bị hoàn toàn đánh nát.

Sắc mặt mười hai Kim Tiên chợt biến.

"Ầm!" Chỉ là uy áp phát ra từ Nguyên Thủy Thiên Tôn quanh thân, đã trấn áp khiến bọn họ trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

"Phụt!" "Sư tôn..... tha..... tha mạng a!" "....." Mười hai Kim Tiên đều bị trấn áp quỳ rạp trên đất, không thể nhúc nhích một li.

Trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lại không có chút nào đồng tình.

Chỉ có lãnh đạm!

Phẫn nộ!

Hai mắt hắn đỏ ngầu, phóng ra sát ý vô tận.

"Đám khốn nạn các ngươi!" "Chết đi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn mạnh mẽ phóng thích ra uy áp gấp trăm lần.

"Phụt!" "Phụt!" "Phụt!" "....." Mười hai Kim Tiên dưới cỗ trấn áp này, trực tiếp bạo thể mà chết.

Trong nháy mắt liền bị diệt sát!

Cho đến khi giết sạch những đệ tử này, Nguyên Thủy Thiên Tôn mới dần dần bình tĩnh lại.

Sắc mặt hắn trở nên càng âm trầm, sát khí quanh thân cũng không ngừng tăng lên.

Cả người như bị bao phủ bởi một tầng bóng đen dày đặc.

Hắn không nói một lời, liền trực tiếp dẫn theo con Hỗn Độn Ma Thần kia trở về Côn Luân Sơn.

"....." "....." Toàn bộ quá trình, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy vậy đều không khỏi động lòng.

Không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn ra tay lại tàn nhẫn đến vậy!

Mà cảnh tượng này, cũng đều bị các Tiên Thiên Đại Năng gửi thần thức đến đều nhìn thấy rõ mồn một.

Bích Du Cung.

Thông Thiên càng mắt đầy buồn bã, chấn kinh tại chỗ.

Hắn không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại dám xuống tay được!

Những người này đều là đệ tử Xiển Giáo của hắn!

Lại là những đệ tử mà hắn từng tốn hết tâm lực cứu về!

Chương 202

Lại cứ thế bị chém giết ư???

Đặc biệt là sau khi thấy sát ý bao phủ quanh thân Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên càng cảm thấy đáng tiếc.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi tự làm tự chịu đi." Thông Thiên nói nhiều vô ích.

Cuối cùng chỉ có thể lắc đầu, thở dài một tiếng.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cũng bị cảnh tượng vừa rồi làm cho hoảng sợ không nhẹ.

Không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại không sợ dính líu nhân quả nghiệp lực, trực tiếp tự tay ra tay, chém giết những đệ tử này.

"Ai!!!" Thái Thanh Lão Tử cũng là một trận thở dài.

Bất luận thế nào, đây đều là chuyện nội bộ của Xiển Giáo.

Nếu đổi lại là Thái Thanh Lão Tử, đối mặt với việc đệ tử toàn bộ bỏ trốn phản bội, e rằng cũng sẽ đại khai sát giới thôi!

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ cũng bị thủ đoạn của Nguyên Thủy Thiên Tôn làm cho kinh hãi đứng im.

Tuy nhiên, hắn cũng cho rằng rất bình thường.

Dù sao, Minh Hà Lão Tổ chính là Đại Đạo Sát Lục bẩm sinh.

Việc tùy tiện chém giết vài người, đối với hắn mà nói, chẳng khác nào chuyện nhỏ!

Càng không cần nói hắn thân mang Nguyên Đồ, A Tỳ Kiếm.

Chém giết bao nhiêu máu tươi cũng sẽ không dính líu nhân quả.

Địa phận Yêu Tộc.

Lục Áp cũng bị Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hãi sâu sắc.

Ức vạn vạn sinh linh sau khi biết Nguyên Thủy Thiên Tôn tự tay giải quyết các đệ tử Xiển Giáo, không ai không cảm thấy khủng bố Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Dù sao, chuyện Thánh nhân tự tay chém giết sinh linh, ít khi được nghe nói đến.

Huống hồ chém giết lại còn là chính đệ tử của mình.

Tàn nhẫn như vậy, tự nhiên khiến người ta kiêng kỵ.

Màn kịch nhỏ của Xiển Giáo qua đi, Hồng Mông Kim Bảng vẫn tiếp tục.

Sự chú ý của ức vạn vạn sinh linh cũng lũ lượt từ Xiển Giáo chuyển sang trên Cửu Thiên.

Kim sắc văn tự cũng bắt đầu một lần nữa ngưng tụ. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Thê Thảm Nhất hạng thứ năm: Thái Thanh Lão Tử.】【Thái Thanh Lão Tử: Bị Nhân Tộc vứt bỏ, không có khí vận gia thân, trở thành vị Thánh nhân đầu tiên bị giáo phái do mình lập ra vứt bỏ.】【Chỉ số thê thảm: Bốn sao.】【Kim Bảng ban thưởng: Tam Quang Thần Thủy (ban thưởng an ủi).】 Hạng thứ năm vừa công bố, các sinh linh Hồng Hoang đều không còn giữ được bình tĩnh.

Vốn dĩ, Thái Thanh Lão Tử ở Hồng Hoang này vốn đã không có chút cảm giác tồn tại nào.

Nếu Hồng Mông Kim Bảng không công bố, bọn họ thật sự không chú ý.

Hóa ra Nhân Tộc đã sớm vứt bỏ Thái Thanh Lão Tử rồi!

Mà khí vận Nhân Tộc, toàn bộ đều gia thân tại Vương cung Triều Ca.

Đều ở trên Đế Tân, vị Nhân Hoàng này!!

Hiện tại nghĩ lại, khó trách khí vận Nhân Tộc lại hưng thịnh đến vậy.

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử vẫn chưa thoát khỏi chuyện của Nguyên Thủy Thiên Tôn, thấy mình lên bảng, mặt già đỏ bừng.

Hiện tại chút chuyện này của hắn, ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang đều biết rồi.

Thân là người đứng đầu Tam Thanh, Thái Thanh Lão Tử làm gì còn mặt mũi.

Hắn lập tức thiết lập kết giới, liền nhanh chóng bao phủ Bát Cảnh Cung.

Đối với âm thanh bên ngoài, hắn một chút cũng không muốn nghe thấy.

Mà trong đó, không thiếu một số Tiên Thiên Đại Năng đều bắt đầu chế giễu Thái Thanh Lão Tử.

Một Thánh nhân, lại có thể bị giáo phái do mình lập ra vứt bỏ!

Điều này đủ để nói lên sự thất bại của Thái Thanh Lão Tử!

"Hừ!" "Thái Thanh Lão Tử!" "Người đứng đầu Tam Thanh??

Ngô thấy bây giờ người đứng đầu Tam Thanh, hẳn là Thông Thiên mới đúng." "Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thanh Lão Tử, cả hai đều chẳng có năng lực gì." "Không sai!" "Hiện tại người đứng đầu

Tam Thanh, chính là Thông Thiên Giáo Chủ." "....." Các Tiên Thiên Đại Năng đều không kìm được mà nghị luận sôi nổi.

Trong Trường Sinh Điện.

Nữ Oa đối với chuyện này cũng vừa mới biết.

Mắt đẹp nàng mở to, trong thần sắc ít nhiều có chút kinh ngạc.

"Điều này....." "Thái Thanh Lão Tử lại bị Nhân Tộc vứt bỏ sao??" Nữ Oa có chút đồng tình.

Cần biết rằng, không có khí vận Nhân Tộc, Thái Thanh Lão Tử chẳng khác nào đã đoạn tuyệt cơ hội tiếp tục tu luyện.

Thêm vào đó hắn đã cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo, việc tu luyện lại càng khó khăn gấp bội.

Đối với điều này, Lục Phàm lại không có biểu cảm gì.

Điều này căn bản không liên quan đến hắn mà!

Lục Phàm thậm chí không muốn quan tâm đến Hồng Mông Kim Bảng nữa.

Hắn duỗi một cái lưng lười, liền trở về phòng.

Mà lúc này, Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Thê Thảm Nhất hạng thứ tư: Chuẩn Đề Đạo Nhân.】 【Chuẩn Đề Đạo Nhân: Nguyên thần tổn thương, không thể hồi phục, về sau giáo thống không còn tồn tại.】 【Chỉ số thê thảm: Sáu sao.】 【Kim Bảng ban thưởng: Tam Quang Thần Thủy (ban thưởng an ủi).】 Theo nội dung hạng thứ tư được công bố, Tu Di Sơn hoàn toàn nổ tung.

"Cái gì?!!" "Không còn tồn tại?!" "Giáo thống Tây Phương Giáo của Ngô làm sao lại không còn tồn tại?!!" Đây là nội dung khó chấp nhận nhất đối với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Nguyên thần tổn thương, quả thực không thể hồi phục.

Họ đã chấp nhận rồi!

Nhưng về sau Giáo thống không còn tồn tại là ý gì???

Điều này khiến Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cảm nhận được một cỗ kinh hãi khó tả.

Bọn họ nhẫn nhục chịu đựng như vậy, vì cái gì mà Tây Phương Giáo về sau quật khởi!

Nhưng hiện tại, Hồng Mông Kim Bảng trực tiếp nói cho hắn biết, ngay cả Giáo thống cũng không còn nữa??!!

"Sư huynh..... lời trên đó..... lời trên đó không phải là thật." "Tây Phương Giáo của Ngô..... về sau..... về sau sẽ đại hưng, không thể nào..... không còn tồn tại." Chuẩn Đề Đạo Nhân vừa sốt ruột, nói chuyện lại càng không trôi chảy.

Sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân cực kỳ âm trầm.

Nếu thật sự là như vậy, thì làm sao cho tốt!

Bích Du Cung.

Thông Thiên sau khi thấy nội dung Hồng Mông Kim Bảng công bố này, lại không kìm được mà cất tiếng cười lớn.

Bởi vì hắn biết, tất cả những điều này đều là vì Đa Bảo Đạo Nhân.

Mà sự tiết lộ của Hồng Mông Kim Bảng, có nghĩa là về sau, Đa Bảo nhất định sẽ hoàn toàn lật đổ Tây Phương Giáo.

Từ đó Giáo thống Tây Phương Giáo mới không còn tồn tại.

"Không ngờ, Đa Bảo thật sự đã hoàn thành nhiệm vụ." "Ha ha ha ha....." "Rất tốt rất tốt!" Thông Thiên sớm biết được kết cục như

vậy, tự nhiên là vô cùng vui sướng.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân sau khi thấy kết cục của Tây Phương Giáo, vẻ mặt cũng âm tình bất định.

Hắn sớm đã thôi toán ra, Tây Phương Giáo sẽ đại hưng mới đúng!

Làm sao lại không còn tồn tại???!!

Chẳng lẽ giữa chừng đã xảy ra biến cố gì sao?

Hồng Quân không khỏi bấm ngón tay suy diễn.

Nhưng thiên cơ một mảnh hỗn độn, hoàn toàn không thể thôi toán ra bất kỳ nhân quả nào.

Hồng Quân không khỏi nhíu chặt lông mày.

Đối với thế giới Hồng Hoang này, hắn càng ngày càng mất kiểm soát.

Hiện tại, cũng chỉ có thể là đi một bước xem một bước.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sớm đã bắt đầu khóc lóc gào thét như quỷ khóc sói tru.

"Không!" "Không thể nào!" "Giáo thống Tây Phương Giáo của Ngô làm sao lại không còn tồn tại?!!" "Tuyệt đối không thể nào!!!" "....." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đau lòng không thôi, không thể chấp nhận sự thật.

Chương 203

Mà trong đạo trường, Đa Bảo sau khi thấy tin tức này, lại bất động thanh sắc.

Hắn đang đợi thời cơ.

Mà tin tức lần này, liền đã cho Đa Bảo thêm nhiều dũng khí.

Đợi hạng thứ tư công bố xong, sắp công bố hạng thứ ba. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Thê Thảm Nhất hạng thứ ba: Tiếp Dẫn Đạo Nhân.】 【Tiếp Dẫn Đạo Nhân: Giáo thống không còn tồn tại, Nguyên thần bị tổn thương, bị lưu đày ra ngoài Hỗn Độn.】 【Chỉ số thê thảm: Bảy sao.】 【Kim Bảng ban thưởng: Tam Quang Thần Thủy (ban thưởng an ủi).】 "!!!" "Lưu đày ra ngoài Hỗn Độn?!!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lập tức ngớ người.

Đến mức hắn vừa kích động, nói chuyện cũng trôi chảy hơn nhiều.

Hắn không ngờ, chính mình lại bị lưu đày!

Vì sao?!

Ai lưu đày hắn đến ngoài Hỗn Độn??

Tiếp Dẫn Đạo Nhân lúc này mặt đầy dấu hỏi.

Mà Chuẩn Đề Đạo Nhân bên cạnh cũng không thể lý giải.

Hắn vạn vạn không thể chia lìa với Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Cặp đôi tri kỷ này nếu chia lìa, sẽ sống không bằng chết.

"Sư huynh....." "Sư huynh!!!" Chuẩn Đề Đạo Nhân đã bắt đầu bi thương.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân lúc này lại kinh hãi và tuyệt vọng.

Vì sao vận mệnh hai vị Thánh nhân Tây Phương bọn họ lại thê thảm đến vậy??

Vì sao?!!

"Không!" "Lão sư!" "Lão sư!

Ngài cứu cứu chúng con!" "....." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề quỳ rạp trên đất không ngừng cầu xin gào thét.

Nhưng Hồng Quân hoàn toàn không thèm đếm xỉa đến hai người bọn họ.

Không bị hắn vứt đi đã là tốt lắm rồi!

Đợi đến khi hạng thứ ba Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng công bố xong, hiện tại chỉ còn lại hai vị trí chưa công bố.

Vị trí thứ nhất và vị trí thứ hai!

Rốt cuộc sẽ thê thảm đến mức nào, mới khiến hai người này leo lên vị trí thứ nhất và thứ hai chứ?!!

Ức vạn vạn sinh linh vô cùng hiếu kỳ!

Bởi vì những người trước đó công bố, đã đủ thảm rồi!

Bọn họ thật sự không tưởng tượng ra được, còn có chuyện gì thảm hơn những người đó.

Lúc này, kim sắc văn tự trên Hồng Mông Kim Bảng cũng bắt đầu dần dần ngưng tụ. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Thê Thảm Nhất hạng thứ hai: Hồng Quân.】 【Hồng Quân: Đào vong đến thế giới Hồng Mông, cuối cùng bị xử tử.】 【Chỉ số thê thảm: Tám sao.】 【Kim Bảng ban thưởng: Tam Quang Thần Thủy (ban thưởng an ủi).】 Tử Tiêu Cung.

"!!!" "Cái gì?!" Hồng Quân vạn vạn không ngờ tới, chính hắn lại sẽ lên bảng.

Hơn nữa lại còn vinh dự đứng hạng thứ hai!

Đáng ghét!

Đáng ghét!!!

Hồng Quân lúc này hình tượng hoàn toàn mất hết, triệt để thất thố.

Hắn thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, làm sao có thể sa sút đến cảnh ngộ khủng khiếp như vậy.

Lại còn trốn sang thế giới Hồng Mông sao??

Chẳng lẽ có người muốn đuổi hắn ra khỏi thế giới Hồng Hoang sao??

Hồng Quân suy đi nghĩ lại, cuối cùng vẫn nghĩ đến Quy Nhất Đạo Nhân!

Chẳng lẽ Quy Nhất Đạo Nhân muốn đuổi y ra khỏi Hồng Hoang thế giới ư?!

Nhưng nếu Quy Nhất Đạo Nhân ra tay, y còn cơ hội nào để trốn thoát?

E rằng đã sớm bị diệt sát rồi!

Vậy còn ai nữa?

Hiện nay trong Hồng Hoang, đại năng quả thực quá nhiều.

Những kẻ đã lên Chiến Lực Bảng đều gần như đạt đến thực lực Thiên Đạo Cảnh.

Hồng Quân lúc này cau chặt mày, một nỗi bất an sâu sắc dâng lên trong lòng.

Trong khi đó, hàng ức vạn sinh linh Hồng Hoang khi thấy Hồng Quân lên bảng, ai nấy đều kinh hãi rớt quai hàm.

"Đào vong?!" "Xử tử?!" "Đây chính là kết cục của Đạo Tổ ư??"

"……" Một chúng sinh linh hiển nhiên bị nội dung Hồng Mông Kim Bảng công bố làm cho khiếp sợ.

Nếu đây là kết cục của Hồng Quân, thì so với những cái tên được công bố trước đó, Hồng Quân thảm hơn nhiều!

Tuy rằng đều là chết!

Nhưng đây là Hồng Quân!

Người đại diện cho Thiên Đạo!

Lại luân lạc đến mức phải đào vong?

Mà còn bị xử tử nữa?

Chuyện này cũng quá thảm đi?!

Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử trợn tròn mắt.

Y mặt đầy vẻ không thể tin được, thần tình càng thêm vạn phần phức tạp.

Y sao cũng không nghĩ tới, Hồng Quân lại lên bảng!

Hồng Quân sao lại lên bảng chứ?

Đây chính là người đại diện của Thiên Đạo!

Thái Thanh Lão Tử lúc này chợt bừng tỉnh.

Bỗng nhiên, thần tình y nhẹ nhõm đi không ít.

Lựa chọn trước đó của y là đúng đắn!

Hồng Quân trong tương lai một ngày nào đó sẽ bị chém giết.

Còn y đã cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo, từ bỏ việc trở thành người đại diện của Thiên Đạo!

Đây là đúng!

Thái Thanh Lão Tử trong lòng cảm khái một trận.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi xem nội dung của vị trí thứ hai, nội tâm cũng chấn động cực lớn.

Y không ngờ, Hồng Quân lại có kết cục như vậy!

Vậy thì Hồng Hoang thế giới này… Nguyên Thủy Thiên Tôn tâm tình vô cùng phức tạp.

Bích Du Cung.

Thông Thiên sau khi thấy kết cục của Hồng Quân, càng thêm nghiệm chứng lời Lục Phàm đã nói.

May mắn thay, y đã cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo.

Cùng lúc đó, tại Trường Sinh Điện.

Nữ Oa và các nàng cũng vô cùng kinh ngạc.

"Đạo Tổ lại bị xử tử ư?" "Cái này…" "Vì sao lại như vậy?" "Xem ra, cục diện Hồng Hoang ngày sau sẽ phát sinh chấn động kịch liệt." Nữ Oa biểu tình vô cùng thâm trầm.

"Bất kể thế nào, các nàng đều sẽ không có chuyện gì.

Những sinh linh Hồng Hoang này cũng sẽ không có chuyện gì." Lục Phàm xuất hiện, chậm rãi mở miệng.

Một chúng tiên tử liền lập tức đi tới chỗ Lục Phàm.

"Lão gia!" "Lão gia!" "Lão gia…" "……" Lục Phàm nhìn nhiều mỹ nhân khả ái như vậy, trên mặt lộ ra nụ cười hạnh phúc.

Sau đó, Lục Phàm còn chấm nhẹ vào Vân Tiêu đang dựa vào lòng mình, cười nói: "Các nàng cả ngày không tu luyện, cứ chăm chăm nhìn Hồng Mông Kim Bảng.

Khi nào có thời gian, chúng ta lại luận đạo một phen nhé?

Các nàng cũng nên sinh cho ta vài đứa tiểu tử mũm mĩm đi." Lời Lục Phàm vừa thốt ra, Vân Tiêu cùng các nàng tức thì mặt đỏ bừng.

Đặc biệt là Nữ Oa và Nguyên Phượng.

Các nàng làm sao chịu nổi Lục Phàm nói ra loại lời này, sớm đã cúi đầu, e lệ đến mức muốn nhỏ ra nước.

Lục Phàm lại căn bản không để ý.

Y vốn là người địa cầu, đối với loại nói đùa này là tiện tay làm tới.

"Các nàng từng người xếp hàng, không thể nhàn rỗi.

Vân Tiêu, hôm nay liền do nàng cùng Ngô luận đạo." "A… Lão gia hư quá!" "Đúng vậy, Lão gia, chàng thật hư." "Lão gia, thiếp ngày mai là người thứ hai." "Thiếp thứ ba…" Một chúng tiên tử đều bắt đầu tranh giành.

Chương 204

Cảnh tượng này, nếu người bên ngoài mà thấy, nhất định sẽ mắt trợn há hốc mồm.

Đây nào còn là dáng vẻ nữ thần trong mắt bọn họ?

Nhưng trên thực tế, theo thời gian các tiên tử cùng Lục Phàm chung sống, các nàng đã dần dần yêu Lục Phàm.

Ái ý này, tự nhiên khiến các nàng không chút bảo lưu.

Cũng không cần để ý cái gì là thể diện hay không thể diện.

Cùng lúc đó, bầu không khí nghiêm túc căng thẳng trong Hồng Hoang, cùng với không khí vui vẻ tại Trường Sinh Điện tạo thành một sự đối lập cực kỳ rõ ràng.

Rất nhanh, sự chú ý của hàng ức vạn sinh linh lại đều chuyển sang vị trí thứ nhất.

Vị trí thứ hai đã là Hồng Quân Đạo Tổ, vậy thì vị trí thứ nhất sẽ là tồn tại như thế nào?

Vị trí thứ nhất rốt cuộc là ai?

Trên Hồng Mông Kim Bảng chữ tích cũng không ngừng ngưng tụ.

Nội dung mới sắp sửa hiện ra. 【Hồng Mông Kim Bảng Bảng Thê Thảm Nhất Hạng thứ nhất: Thiên Đạo】 【Thiên Đạo: Thiên Đạo băng hội, bị Đại Đạo thay thế】 【Chỉ số thê thảm: Mười sao】 【Kim Bảng ban thưởng: Tam Quang Thần Thủy an ủi thưởng】 "!!!" "Thiên Đạo?!" "Thiên Đạo băng hội?!" "Là thật sao?!" "……" Hàng ức vạn sinh linh đều ngây người.

Thiên Đạo nếu băng hội, thì Hồng Hoang thế giới này sẽ biến

thành bộ dáng gì?

Không ai biết.

Mà kẻ kinh hãi nhất lại là Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm giác toàn bộ thế giới quan của mình đều đã sụp đổ.

Thiên Đạo băng hội!

Vậy thì y, với tư cách là Thiên Đạo Thánh Nhân… chẳng phải cũng sẽ băng hội sao?!

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn có một loại cảm giác rơi vào tuyệt cảnh.

Bất lực!

Thống khổ!

Phẫn nộ!

Y không hiểu vì sao lại biến thành như vậy.

Cứ như thể cả người rơi vào trong bóng tối vô tận.

Rõ ràng biết tương lai sẽ có kết cục thê thảm như vậy, còn phải tiếp tục ư??

Nguyên Thủy Thiên Tôn rơi vào trạng thái hoang mang.

Bỗng nhiên toàn thân khí lực đều như bị rút cạn.

Cùng lúc đó, Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi xem đến cuối cùng, cũng đã dự liệu được.

Vị trí thứ nhất này, quả nhiên là Thiên Đạo!

Thiên Đạo trong tương lai, cũng tất nhiên sẽ băng hội!

Đến lúc đó, sẽ là Đại Đạo chưởng quản Hồng Hoang thế giới.

Thái Thanh Lão Tử cuối cùng trên mặt nở nụ cười thư thái.

Dường như lại nghênh đón một lần sinh cơ, một lần cơ hội!

Cùng lúc đó, Tử Tiêu Cung.

Sau khi Hồng Quân vừa được công bố, rồi Thiên Đạo cũng được công bố, trong Tử Tiêu Cung toàn là khí tức suy yếu.

Bỗng nhiên, một đạo tiên linh chi khí điên cuồng ngưng tụ.

Thân hình Hồng Quân chậm rãi ngẩng đầu.

Liền nhìn thấy một hình người ở trước mặt y.

Lúc này nhìn thấy Thiên Đạo, Hồng Quân cũng hoàn toàn không còn chút lòng kính sợ nào như trước.

Hiện tại cục diện Hồng Hoang đại biến, y cũng trở nên có chút tự ti.

"Hồng Quân." "Ngô đẳng muốn thay đổi cục diện tương lai." Thiên Đạo cũng không trách cứ Hồng Quân, mà là trầm giọng nói.

Lần công bố Hồng Mông Kim Bảng này, cũng mang đến đả kích tương tự cho Thiên Đạo.

"Làm sao thay đổi?" Hồng Quân thanh âm ngày càng già nua.

Đối với việc thay đổi cục diện tương lai, y cũng không có lòng tin.

Dù sao, đây là Hồng Mông Kim Bảng!

Cục diện đã định!

Không thể thay đổi!

Dù là Thiên Đạo ra tay, cũng không thể thay đổi!

"Chỉ cần khiến Đại Đạo vĩnh viễn ẩn lui, Ngô liền sẽ không băng

hội.” “Mà muốn Đại Đạo vĩnh viễn ẩn lui, thì nhất định phải thanh trừ thế lực Đại Đạo của Hồng Hoang.” “Vu Tộc nhất định phải chết!” “Không cần Yêu Tộc ra tay, ngươi đích thân dẫn theo vài vị Thánh Nhân, diệt trừ Vu Tộc.” Thiên Đạo cũng chẳng còn lo lắng nhiều.

Dù sẽ vì thế mà nhiễm nghiệp lực vô tận, y cũng tuyệt đối sẽ không cho phép Đại Đạo chưởng khống Hồng Hoang.

Hồng Quân nghe xong, thân thể hiển nhiên chấn động.

Y không ngờ, Thiên Đạo lại đến nông nỗi này.

Trực tiếp để y ra tay sao?

“Ngươi không cần lo lắng.” “Ngô sẽ bảo hộ ngươi chu toàn.” Thiên Đạo khẳng định nói.

Hồng Quân dừng lại một chút, sau đó trầm giọng nói: “Ngô có một điều kiện.” Thần tình Thiên Đạo hơi biến đổi, uy thế quanh thân cũng trong khoảnh khắc này gia tăng vài phần.

Đối với điều này, Hồng Quân lại không có phản ứng quá lớn.

Dù sao kết cục đã định.

Dù sao cũng phải liều một phen.

Lúc này nói rõ mọi điều kiện, cũng là vì lợi ích của bản thân.

Hồng Quân tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Lúc này Hồng Quân, đã triệt để tuyệt vọng.

“Ngươi muốn điều kiện gì?” Thiên Đạo thấy Hồng Quân vẻ mặt bướng bỉnh, mất kiên nhẫn, truy hỏi.

“Ta muốn một nửa quyền trượng Hồng Hoang của ngươi.” “Ta sẽ không làm khôi lỗi của ngươi nữa.” Hồng Quân ánh mắt lãnh đạm mở miệng.

Thiên Đạo cũng hơi ngẩn ra. 30.

Ngay sau đó, Thiên Đạo liền thích nhiên, lập tức đáp ứng nói: "Được, ta đáp ứng ngươi." "Bất quá, trong khoảng thời gian này, ngươi phải làm theo phân phó." Hồng Quân cũng gật đầu.

"Ngươi dẫn theo vài vị Thánh Nhân, lập tức chém giết Vu Tộc." Thiên Đạo không chút do dự.

Y hiện tại cấp bách muốn Vu Tộc, thế lực Bàn Cổ này biến mất khỏi Hồng Hoang.

"Nếu Quy Nhất Đạo Nhân ra tay, ngươi nói sẽ bảo hộ ta." Hồng Quân ngẩng đầu, nhìn chằm chằm Thiên Đạo.

"Ừm." Thân hình Thiên Đạo dần dần tiêu tán.

Sau đó, Hồng Quân liền mang theo tâm tình thấp thỏm, quyết tâm liều một phen nữa.

Hồng Quân thu liễm thân hình, một lát sau liền đến Ngọc Hư Cung.

"!!" "Bái kiến Lão Sư." Nguyên Thủy Thiên Tôn chợt thấy Hồng Quân đột nhiên xuất hiện trước mặt, trong ánh mắt lộ ra một tia phức tạp.

Dù sao, kết cục ngày sau của Hồng Quân cũng chẳng tốt lành gì.

Đều khó thoát khỏi cái chết!

"Ừm." "Ngô đẳng có việc cần ngươi lập tức đi làm." Hồng Quân vẻ mặt trầm trọng.

Lúc này y, cũng không còn vẻ ung dung thâm sâu như thường ngày.

Mà trái lại toát ra một sự ngưng trọng không rõ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhận ra Hồng Quân có chút dị thường, biểu tình trên mặt cũng run rẩy, sau đó có chút run rẩy nói: "Lão Sư, không biết để đệ tử làm gì?" "Ngươi theo Ngô đến phương Tây, đến đó rồi nói sau." Hồng Quân lãnh đạm nói.

Thế là, hai người liền trong nháy mắt đến Tây Phương Giáo.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người vẫn như hai kẻ ngốc nghếch.

Hai người thấy Hồng Quân, liền đờ đẫn, phản ứng chậm chạp chậm rãi hành lễ.

"Bái kiến… Lão… Lão Sư." "Bái… Bái kiến… Lão Sư." Hồng Quân mặt trầm xuống.

Dẫn theo hai tên này, hoàn toàn chỉ để cho đủ số.

Hai người bọn họ nguyên thần bị tổn hại, phản ứng chậm chạp, e rằng khi tác chiến thực lực cũng sẽ bị giảm sút lớn.

Dù có tu vi Thánh Nhân, cũng chỉ có thể làm bia đỡ đạn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người, biểu tình trên mặt cũng có chút khó coi.

Điều này thật sự quá thảm hại.

Chương 205

"Các ngươi, theo Ngô đến Bất Chu Sơn, chém giết Vu Tộc." Hồng Quân lãnh đạm mở miệng.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn mới biết việc Hồng Quân thật sự muốn làm.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thần tình hơi biến đổi, không ngờ Hồng Quân lại đích thân ra tay.

"Lão Sư, hành sự như vậy, nếu đắc tội Quy Nhất Đạo Nhân…" Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút lo ngại.

Không chỉ là Quy Nhất Đạo Nhân.

Hiện tại Vu Tộc, Thập Nhị Tổ Vu đều đã trở về, mỗi một người đều là tồn tại cấp bậc thiên hoa bản tuyệt đối.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lo lắng, chỉ dựa vào mấy người bọn họ, căn bản không thể lay chuyển.

"Không cần lo lắng, Thiên Đạo sẽ che chở cho Ngô đẳng." Hồng Quân thần tình lãnh đạm.

Mặc dù y cũng không biết sẽ thế nào.

Nhưng Thiên Đạo đã hạ lệnh, Hồng Quân không dám không tuân.

Dù sao y cũng chỉ là khôi lỗi của Thiên Đạo.

Thế là, Hồng Quân dẫn theo Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nguyên Thủy Thiên Tôn liền trực tiếp đến Vu Tộc.

Đồng thời, khí tức của bọn họ cũng bị Thiên Đạo che đậy hoàn toàn.

Nếu không phải có người cố ý luôn nhìn chằm chằm Hồng Quân,

thì sẽ không bị phát hiện.

Bất Chu Sơn.

Uy áp Thiên Đạo Cảnh trấn áp xuống, kết giới bên ngoài dễ dàng bị phá vỡ.

"Ầm!" Dưới uy áp cực lớn, kết giới vỡ nát.

Chấn động kịch liệt, tức thì khiến đệ tử Vu Tộc kinh hãi.

Bàn Cổ Điện.

Hậu Thổ cảm giác được kết giới vỡ nát, thần tình biến đổi.

"Hồng Quân?!" Hậu Thổ ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy Hồng Quân dẫn theo Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nguyên Thủy Thiên Tôn đang đứng trên không Bất Chu Sơn, khí thế hung hăng, sát ý lẫm liệt.

"Động thủ." Hồng Quân tức khắc hạ lệnh.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người nhanh chóng lao về phía Vu Tộc.

Dưới uy áp Thánh Nhân, những Đại Vu kia tự nhiên không phải đối thủ.

"Ầm!" "Ầm!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tung ra vô số pháp bảo.

Tức thì bảo quang tứ xạ.

"Là Thánh Nhân!" "Là Thánh Nhân!" Mặt các Đại Vu lộ ra vẻ kinh khủng vô tận.

Tu vi cao nhất của Đại Vu cũng chỉ có Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Muốn đối kháng Thánh Nhân, cơ bản là lấy trứng chọi đá.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề!" "Nguyên Thủy Thiên Tôn!" "Các ngươi ức hiếp người quá đáng!" Hậu Thổ bùng phát uy áp Thánh Nhân, sắc mặt khó coi.

Nàng đã luyện hóa Địa Đạo chi tâm, có thể hoàn toàn phóng thích uy áp Thánh Nhân.

Chỉ đáng tiếc, đối mặt với ba vị Thánh Nhân, lại còn có một Hồng Quân, Hậu Thổ cũng không phải đối thủ.

"Huynh trưởng!

Cứu ta!" Hậu Thổ trơ mắt nhìn đệ tử Vu Tộc đều bị chém giết, trong lòng bi thống muốn tuyệt vọng.

Lần này, là hoàn toàn nghiền ép.

Thánh Nhân muốn chém giết những đệ tử Vu Tộc này, giản đơn là dễ như trở bàn tay.

"Huynh trưởng!" Hậu Thổ bi thiết.

Hồng Quân chợt bay tới, hướng về phía Hậu Thổ liền bùng phát sát ý đáng sợ.

"Bọn họ sẽ không biết." "Ngươi đi chết đi!" Hồng Quân hai ngón tay hợp lại, một đạo quang mang sắc bén cuốn theo một đòn khủng bố.

Hồng Quân vốn là người đại diện của Thiên Đạo, tu vi đã nửa bước tiến vào Thiên Đạo Cảnh.

Đòn đánh này, tức thì thiên sắc đại biến.

Bất Chu Sơn cũng có xu thế ẩn ẩn băng hội.

Uy áp khủng bố ập tới Hậu Thổ.

"Phốc!!" Đòn đánh kia còn chưa đến, Hậu Thổ đã sắc mặt trắng bệch, bị trấn áp thổ ra một ngụm tiên huyết.

"Ầm!" Bỗng nhiên một cái rìu bổ tới.

Cánh tay Hồng Quân vươn ra bị chém đứt, máu vàng rơi vãi cửu

thiên.

Máu mù mịt trời, Hồng Quân sắc mặt âm trầm.

Nhìn lại, lại là Đế Giang.

Mà phía sau Đế Giang đang đi theo, chính là những Tổ Vu khác với thân thể vạn trượng – Thập Nhị Tổ Vu!

Đều đã tề tựu!

Lúc này, bọn họ đều ánh mắt vô cùng âm lãnh nhìn về phía Hồng Quân.

"Hồng Quân, ngươi muốn chết sao?!" Đế Giang dẫn đầu, trong mắt sát ý hiển nhiên.

Khí thế Bàn Cổ hùng vĩ ập tới Hồng Quân, lại có xu thế thế không thể đỡ.

"!!!" Đồng tử Hồng Quân co rút.

Dưới khí thế Bàn Cổ hùng vĩ này, Hồng Quân lại có chút kinh khủng.

Thập Nhị Tổ Vu, sao lại có uy áp Bàn Cổ hùng hậu đến vậy?

Cứ như thể, Bàn Cổ Đại Thần trong khoảnh khắc này sống lại vậy.

Đại Đạo!!!

Là khí tức Đại Đạo?!!

Hồng Quân trong lòng thấp thỏm.

Nhưng lúc này, dù Hồng Quân không hạ sát thủ, Thập Nhị Tổ Vu này cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua y.

"Hồng Quân, ngươi gan lớn thật!" "Dám xâm phạm Vu Tộc!" "Hôm nay, Ngô nhất định phải giết ngươi!" Đế Giang dẫn đầu, mạnh

mẽ gầm lên một tiếng.

Sau đó, Thập Nhị Tổ Vu lại lần nữa hợp thể.

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!" "Xuất!" Đế Giang một tiếng gầm giận dữ, Thập Nhị Tổ Vu lại lần nữa khởi động Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Một bánh xe khổng lồ bao phủ trên cửu thiên.

Trong chốc lát, từng tầng từng lớp lôi đình đánh đập trên bánh xe.

Một tôn Bàn Cổ Đại Thần đáng sợ tựa như từ trong lôi đình sống lại.

Một luồng khí tức Đại Đạo Cảnh hùng vĩ cuồn cuộn cũng quanh quẩn trên bánh xe.

Bàn Cổ Đại Thần với thân thể khổng lồ ức vạn trượng, mỗi một tấc cơ bắp đều giống như tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ.

Khí vận Đại Đạo hùng vĩ lưu chuyển quanh thân.

Bàn Cổ Đại Thần tay cầm búa khổng lồ, đang nhìn chằm chằm Hồng Quân.

Đôi mắt lãnh đạm mà tang thương, phảng phất như đang nhìn một con kiến nhỏ bé không gì bằng.

"!!" "Bàn Cổ Đại Thần!!" Hồng Quân cảm nhận được từng tầng khí tức Đại Đạo trấn áp tới, vẻ kinh khủng trên mặt không ngừng phóng đại.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cảm thấy không thể tin được.

Phải biết rằng, lần gần nhất bọn họ nhìn thấy Bàn Cổ Đại Thần này, vẫn là vào thời Vu Yêu Lượng Kiếp.

Mà lần này bọn họ triệu hoán ra Bàn Cổ chân thân, lại còn chân

thật hùng hậu hơn cả Bàn Cổ chân thân trước kia!

Cứ như thể Bàn Cổ Đại Thần thật sự sống lại!

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng càng như tro tàn!

Lần này, dù có Thiên Đạo tương trợ, e rằng cũng khó thoát.

"Hồng Quân!" "Chịu chết đi!" Thanh âm Bàn Cổ Đại Thần chậm rãi từ trên cửu thiên trấn áp xuống Hồng Quân.

Chỉ vừa phát ra vài tiếng, liền khiến Hồng Quân không cách nào chống cự.

"Oanh!" Một rìu bổ tới, tựa như chém nát vạn cổ trường hà.

Hư không vô tận không ngừng vỡ nát.

Thời gian trường hà bị chém đứt.

Hồng Quân ở các tuyến thời gian quá khứ, hiện tại, tương lai đều đã bị một rìu này bổ tới.

"Ầm!" Hồng Quân sắc mặt đột biến, nghênh đón một rìu này.

Sau đó nhục thân y liền bị một rìu chém nát.

Tiên huyết vàng óng vô tận rơi vãi.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sớm đã sợ hãi biến sắc, hai người tự nhiên nhân cơ hội này, lủi thủi xé toang khe nứt thời gian trốn thoát.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng nhân lúc Hồng Quân bị rìu chém nát mà nhanh chóng trốn thoát.

Chương 206

May mắn thay, Thập Nhị Tổ Vu cũng không lãng phí tâm lực để truy đuổi ba người bọn họ.

Sau đó, luồng uy áp này liền dần dần thu liễm.

Các Tổ Vu đều trở về trạng thái ban đầu.

Hậu Thổ nhìn thấy các huynh trưởng này, lại còn có Huyền Minh, mừng không xiết.

"Huynh trưởng!" "Huyền Minh tỷ tỷ!" "Tốt quá rồi!" "Muội còn tưởng không còn cơ hội gặp lại các huynh tỷ!" "Không ngờ, tu vi hiện tại của các huynh tỷ đều đạt tới cảnh giới khủng bố như vậy." Hậu Thổ mừng rỡ đến rơi lệ, xông qua liền ôm chặt lấy các Tổ Vu khác.

"Tiểu muội, muội hiện tại đã là Thánh Nhân." "Chưởng quản Địa Phủ, rất lợi hại." Huyền Minh vẻ mặt vui mừng nhìn Hậu Thổ.

Hậu Thổ là người nhỏ tuổi nhất trong số bọn họ, cũng là người được cưng chiều nhất.

Bọn họ biến mất lâu như vậy, đối với Hậu Thổ tự nhiên là có chút thiếu sót.

"Được rồi, hiện tại chúng ta lại có thể ở bên nhau.

Từ nay về sau, Vu Tộc tất nhiên có thể đứng vững gót chân trong Hồng Hoang." Hậu Thổ trong mắt tràn đầy chờ mong.

Dù sao, Bàn Cổ chân thân mà bọn họ vừa triệu hoán ra, chính là trực tiếp một rìu đã làm hư hại nhục thân Hồng Quân.

Tin rằng, Hồng Quân sẽ không bao giờ đến gây phiền phức nữa.

"Lần này, Thiên Đạo sẽ không dễ dàng bỏ qua chúng ta." "Hồng

Quân bất quá chỉ là một con cờ.” “Chỉ có không ngừng lớn mạnh bản thân mới có thể khiến Vu Tộc an toàn tồn tại trong Hồng Hoang.” Đế Giang biểu tình ngưng trọng túc mục.

Lần này, Vu Tộc sẽ nghênh đón kiếp nạn còn đáng sợ hơn cả Vu Yêu Lượng Kiếp.

Lần này, bọn họ đối mặt là Thiên Đạo!

Dù hiện giờ Bàn Cổ chân thân được triệu hoán ra có thể tạm thời mượn sức mạnh Đại Đạo.

Nhưng một khi tiêu hao thời gian quá lâu, liền không đủ để duy trì.

Chỉ có một đòn trí mạng mới có khả năng chiến thắng.

Nếu là Thiên Đạo đích thân ra tay, muốn chống lại y vẫn cần nhiều pháp lực hơn.

“Ừm.” “Huynh trưởng yên tâm, muội sẽ không kéo lùi mọi người đâu.” Hậu Thổ có chút ngượng ngùng nói.

Dù sao, trong Thập Nhị Tổ Vu, chỉ có tu vi của Hậu Thổ là thấp nhất, pháp lực cũng thấp nhất.

Đế Giang cưng chiều xoa xoa tóc Hậu Thổ, cười nói: “Không sao, đến lúc đó dẫn muội đi gặp một người, để y giúp muội nâng cao tu vi.” Hậu Thổ chớp chớp mắt, tim tức thì đập điên cuồng.

Trong lòng nàng đã đại khái đoán ra, Đế Giang muốn dẫn nàng đi gặp người kia là ai.

Quy Nhất Đạo Nhân!!!

Bốn chữ này tức thì khắc sâu vào lòng Hậu Thổ.

Nàng cũng như những sinh linh Hồng Hoang khác.

Sớm đã xem bốn chữ Quy Nhất Đạo Nhân như một tồn tại cấm

kỵ.

“Huynh trưởng, là thật sao?” “Huynh thật sự dẫn muội đi gặp Quy Nhất Đạo Nhân ư?” Hậu Thổ thật sự nhịn không được, lập tức hỏi ra.

Đế Giang gật đầu, sau đó nói: “Nhớ kỹ, đến lúc đó đừng nói bậy.” Hậu Thổ ra sức gật đầu, trong nháy mắt biến thành dáng vẻ vô cùng ngoan ngoãn.

“Huynh trưởng, vậy khi nào dẫn muội đi?” Hậu Thổ có chút nóng nảy.

Trong Hồng Hoang này, có không ít người đều muốn biết Quy Nhất Đạo Nhân rốt cuộc là ai?

Y rốt cuộc ẩn mình ở đâu trong Hồng Hoang?

Lại rốt cuộc trông như thế nào??

Hậu Thổ trong lòng đã tưởng tượng vô số lần, dáng vẻ thật sự của Quy Nhất Đạo Nhân, nhưng bất kể tưởng tượng thế nào, Hậu Thổ đều cảm thấy không đủ xứng với Quy Nhất Đạo Nhân.

“Đừng vội, đợi thời cơ chín muồi, ta tự nhiên sẽ dẫn muội đi.” Đế Giang đáp lời, sau đó trầm giọng nói: “Hiện tại, Ngô đẳng Tổ Vu đều đã trở lại Bất Chu Sơn.

Ngày sau tất nhiên sẽ đại lực mở rộng địa vực Vu Tộc.” Theo lệnh của Đế Giang, các Đại Vu còn lại đều bùng cháy khí thế.

“Gào!” “Gào!” “Gào!” “Vu Tộc!” “Vu Tộc!” “Vu Tộc!” “……” Bất Chu Sơn, đệ tử Vu Tộc khí thế hùng hổ.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân chỉ còn lại một sợi Nguyên Thần.

Lúc này, sợi Nguyên Thần này cũng vô cùng suy yếu, đang gần

như bán trong suốt tọa trên vân sàng.

"Không ngờ, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận này lại lợi hại đến vậy." "Ngô lại ngay cả một rìu này cũng không thể chịu đựng, nhục thân trực tiếp bị tổn hủy." Hồng Quân từ khi hóa hình đến nay, chưa từng chịu tổn hại nặng như vậy.

Hiện tại lại ngay cả nhục thân cũng bị tổn hủy.

May mắn thay Nguyên Thần của y cũng ký thác vào Thiên Đạo, mới coi như bảo toàn được một mạng.

Cũng may mắn, tất cả những điều này Thiên Đạo đều che đậy, mới không để những sinh linh Hồng Hoang khác phát hiện.

Nếu không, đây sẽ là sự sỉ nhục vô tận của Hồng Quân.

Chính khi Nguyên Thần Hồng Quân càng ngày càng suy yếu, Thiên Đạo cuối cùng cũng xuất hiện.

Lúc này, Thiên Đạo nhìn về phía Hồng Quân, có thể cảm nhận được sự phẫn nộ lan tỏa quanh thân y.

"Oanh!" Thiên Đạo tức thì giúp Hồng Quân ngưng tụ lại nhục thân.

"Không ngờ, Thập Nhị Tổ Vu đều đã tề tựu." "Ngô đã che đậy thiên cơ, Thập Nhị Tổ Vu này làm sao biết được?" Thiên Đạo lúc này cũng cảm thấy vô cùng khó hiểu.

"Chỉ có thể là Quy Nhất Đạo Nhân." Hồng Quân ngữ khí lãnh đạm, đột nhiên nảy sinh rất nhiều tuyệt vọng.

Có Quy Nhất Đạo Nhân, vận mệnh Thiên Đạo của bọn họ đã định sẵn là như vậy.

"Lại là Quy Nhất Đạo Nhân!!" "Đáng ghét!" Thiên Đạo chấn nộ, lúc này thân hình càng thêm chập chờn.

Ngay sau đó, Thiên Đạo triệt để tiêu tán.

Đợi Thiên Đạo rời đi, Hồng Quân mới thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, Hồng Quân đã có ý nghĩ từ bỏ.

Hiện giờ, chỉ có cách vứt bỏ Thiên Đạo.

Dù sao, y cũng không cần thiết phải đứng về phía Thiên Đạo.

Nếu có thể đứng về phía Quy Nhất Đạo Nhân, miêu tả kết cục của y trên Hồng Mông Kim Bảng cũng sẽ được sửa lại.

Nghĩ đến đây, Hồng Quân liền không chút do dự mà đi đến Kim Ngao Đảo.

Kẻ liên hệ mật thiết nhất với Quy Nhất Đạo Nhân, tự nhiên là Lục Phàm!

Hồng Quân đến Kim Ngao Đảo sau đó, liền trực tiếp đi đến Trường Sinh Điện.

Bích Du Cung.

Sự xuất hiện của Hồng Quân, tự nhiên thu hút sự chú ý của Thông Thiên.

Chỉ là Thông Thiên kỳ lạ, vì sao Hồng Quân Đạo Tổ vừa đến, liền trực tiếp đi Trường Sinh Điện, mà không phải Bích Du Cung của y.

"Lục Phàm có ở đó không?!" "Ngô là Hồng Quân, đặc biệt đến cầu kiến." Hồng Quân đứng bên ngoài Trường Sinh Điện, có thể thấy rõ sự lo lắng.

Hành vi của y lúc này, có thể nói là đã triệt để phản bội Thiên Đạo.

Một khi bị Thiên Đạo phát hiện, mà y lại không thể nhận được sự bảo hộ của Quy Nhất Đạo Nhân, y sẽ triệt để vẫn lạc.

Do đó, Hồng Quân lúc này sớm đã buông bỏ lòng tự tôn của người

đại diện Thiên Đạo.

Thậm chí còn từ bỏ sự tôn nghiêm của Đạo Tổ.

Trực tiếp chạy đến bên ngoài Trường Sinh Điện, chỉ vì muốn gặp Lục Phàm một lần.

"Lục Phàm có ở đó không?" "Ngô là Hồng Quân, đặc biệt đến cầu kiến." Hồng Quân lại hướng về Trường Sinh Điện kêu thêm một tiếng.

Rất nhanh, các đệ tử khác trên Kim Ngao Đảo cũng biết được Hồng Quân đã đến Kim Ngao Đảo.

Một chúng đệ tử Tiệt Giáo đều dồn dập chạy đến Trường Sinh Điện.

Nhìn thấy, chính là Hồng Quân đang ở bên ngoài Trường Sinh Điện thỉnh cầu.

"Đạo Tổ ở bên ngoài Trường Sinh Điện cầu kiến Tiểu Sư Đệ ư??" "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" "Sao Đạo Tổ lại hạ thấp tư thái đến vậy??" "……" Một chúng đệ tử Tiệt Giáo đều như xem kịch, đang nhìn chằm chằm Hồng Quân.

Mà đối với điều này, Hồng Quân căn bản không để tâm.

Một lát sau, chỉ thấy Đát Kỷ từ trong Trường Sinh Điện bước ra.

Đát Kỷ hai tay khoanh trước ngực, trên dưới đánh giá Hồng Quân, sau đó trầm giọng nói: "Hồng Quân lão nhi, ngươi tìm lão gia nhà ta có chuyện gì?" "À… Ngô muốn cầu kiến Quy Nhất Đạo Nhân." "Không biết Lục Phàm Đạo Hữu, có thể nể tình một chút không?" Thái độ của Hồng Quân có thể nói là ti tiện.

Ngay cả Đát Kỷ cũng hơi kỳ lạ.

Dù sao, Hồng Quân là người đại diện của Thiên Đạo.

Đã xảy ra chuyện gì, lại khiến y buông bỏ sự kiêu ngạo để cầu kiến Lục Phàm??

"Lão gia nhà ta nói rồi, bất kể ngươi đến làm gì, cũng không gặp." Đát Kỷ trực tiếp cự tuyệt.

Hồng Quân nghe lời này, thân hình lảo đảo, chỉ thiếu điều khóc ra.

"Lục Phàm Đạo Hữu, cầu xin ngươi gặp lão thân một lần." "Lục Phàm Đạo Hữu, chỉ cần ngươi chịu gặp lão thân một lần, Ngô làm gì cũng được!" "Cầu xin Đạo Hữu gặp lão thân một lần đi?" Hồng Quân lúc này, đã đến mức bất lực tuyệt vọng.

Y đã thực sự đường cùng.

Nếu không nương tựa Quy Nhất Đạo Nhân, thì kết cục của y, có thể tưởng tượng được.

Đát Kỷ thấy vậy, cũng có chút không đành lòng.

"Ngươi đợi chút, ta đi hỏi lão gia." Đát Kỷ xoay người rời đi.

Mà lúc này, Thông Thiên cũng từ Bích Du Cung chạy tới.

"Đạo Tổ…" Thông Thiên có chút kỳ lạ.

Chương 207

Y chưa từng thấy Hồng Quân bộ dạng như thế này.

Y thậm chí có chút hoài nghi, người trước mắt còn là Hồng Quân sao?

"Thông Thiên?!" "Tốt quá rồi!" "Thông Thiên, ngươi và Lục Phàm Đạo Hữu là sư đồ, ngươi giúp Ngô nói hộ…" "Để Lục Phàm Đạo Hữu gặp Ngô!" "Trước kia là vi sư sai, không nên tính kế Tiệt Giáo của ngươi." "Nhưng Ngô cũng không có cách nào khác, vi sư xin lỗi ngươi!" Hồng Quân hai mắt hơi đỏ lên, khóe mắt thậm chí có thể thấy rõ lệ thủy tràn đầy.

Đúng như câu nói, người đáng thương tất có chỗ đáng ghét.

Lúc này Hồng Quân chính là ứng nghiệm câu nói này.

Thông Thiên nhìn Hồng Quân bộ dạng này, tức thì không đành lòng.

Nhưng nghĩ đến những việc Hồng Quân đã làm, Thông Thiên cũng không thể làm gì được.

"Đạo Tổ, ngươi muốn gặp Phàm nhi, Ngô cũng không có cách nào." "Nếu Phàm nhi muốn gặp, tự nhiên sẽ gặp." Biểu tình trên mặt Thông Thiên cũng tức thì lạnh nhạt đi không ít.

Hồng Quân càng thêm hối hận không thôi.

Nếu có thể sớm hơn nhìn rõ cục diện, y cũng sẽ không đến nông nỗi này.

Lúc này Hồng Quân, càng từ tận đáy lòng cảm thấy bất lực.

Chẳng lẽ, y thật sự như Hồng Mông Kim Bảng đã nói, cuối cùng

đào vong đến Hồng Mông thế giới, cuối cùng bị xử tử sao?

"Không!" "Lục Phàm Đạo Hữu!" "Lục Phàm Đạo Hữu!" Hồng Quân lúc này không thể nhẫn nhịn thêm được nữa, trực tiếp quỳ gối bên ngoài Trường Sinh Điện.

Cái quỳ này, tức thì khiến tất cả đệ tử Tiệt Giáo có mặt đều lùi lại vài bước.

Bao gồm cả Thông Thiên, cũng không dám tin, trong lòng chấn động không thôi, như thể chịu một sự kích thích cực lớn.

Hồng Quân vậy mà… quỳ rồi?!!!

Đệ tử Tiệt Giáo đều có chút không thể chấp nhận được.

Đây chính là Đạo Tổ!

Đây chính là người đại diện của Thiên Đạo!

Vậy mà trực tiếp quỳ gối bên ngoài Trường Sinh Điện của Tiểu Sư Đệ sao?!!

Mà lúc này, cánh cửa Trường Sinh Điện cuối cùng cũng chậm rãi mở ra.

"Cót két ~" Lục Phàm từ bên trong bước ra.

Lục Phàm đưa tay, về phía Hồng Quân nâng đỡ, liền dễ dàng đỡ y dậy.

Sau đó, Lục Phàm liền nhìn thấy Hồng Quân đã nước mắt chảy đầy mặt.

"……" Lục Phàm thở dài một hơi.

Y tự nhiên là hiểu vì sao Hồng Quân như vậy.

Chỉ là không ngờ, Hồng Quân lại đến nông nỗi này.

Điều này cũng quá yếu ớt đi!

“Hồng Quân lão nhi.” Lục Phàm nhìn về phía Hồng Quân, trực tiếp gọi Hồng Quân là lão nhi.

Nhưng đối với điều này, không ai cảm thấy không ổn.

Hiện tại Hồng Quân, quả thực không còn vẻ uy nghiêm của Đạo Tổ nữa.

Trông y, giống như một lão già đáng thương và bất lực.

“Ngươi muốn gặp Quy Nhất Đạo Nhân?” Lục Phàm hỏi.

Hồng Quân liên tục gật đầu, trong ánh mắt dường như lại thấy một tia hy vọng.

“Gặp Quy Nhất Đạo Nhân là không thể.” “Bất quá, những gì ngươi muốn ta có thể giúp ngươi thực hiện.” “Bất quá, ngươi cần phải trả một cái giá nào đó.” Lục Phàm khẽ nói.

“Bất kể cái giá nào, Ngô cũng có thể.” Hồng Quân lúc này chỉ muốn nhanh chóng thoát khỏi Thiên Đạo.

Y không muốn làm khôi lỗi của Thiên Đạo nữa.

Càng không muốn như Hồng Mông Kim Bảng đã viết, kết cục cuối cùng là bị xử tử!

Y vốn là sinh vật Hồng Mông, không cẩn thận mới rơi vào phương Hỗn Độn thế giới này.

Y không muốn quay lại Hồng Mông thế giới nữa.

“Tốt, ta muốn bản nguyên chi lực của ngươi.” Lục Phàm cười cười.

Hồng Quân vừa nghe lời này, sắc mặt hơi biến đổi.

Bản nguyên chi lực!

Chính là căn bản của tu luyện!

Một khi bản nguyên chi lực bị thu, thì chính là trở lại từ đầu, triệt để bị đánh về nguyên hình.

Đương nhiên, điều này tùy thuộc vào Lục Phàm rốt cuộc muốn bao nhiêu bản nguyên chi lực.

Nhưng mà, so với việc bị xử tử, bắt đầu lại một lần nữa cũng không phải là không thể.

"Được!" "Ngô đáp ứng ngươi!" Hồng Quân quả quyết đáp ứng.

Lần đáp ứng này, ngay cả Thông Thiên cũng vì đó mà chấn động.

Không ngờ, lần này Hồng Quân lại triệt để liều mạng!

Một chúng đệ tử Tiệt Giáo càng cảm thấy không thể tin được.

Đây còn là Hồng Quân Đạo Tổ cao cao tại thượng sao?

Mà Lục Phàm đã động thủ.

Bởi vì đây là Hồng Quân tự nguyện, cho nên, bản nguyên chi lực này vô cùng dễ thu.

Chỉ thấy một đoàn khí cơ màu tím kéo ra từ mi tâm Hồng Quân.

Một lát sau, đoàn khí tím kia hoàn toàn được kéo ra, bao quanh cổ tay Lục Phàm.

Bản nguyên chi lực này tự nhiên là thứ tốt!

Lục Phàm nhìn nhìn, sau đó giao cho Thông Thiên.

"Sư tôn, luyện hóa đi!" Lục Phàm nhẹ nhàng bâng quơ một câu.

Còn Hồng Quân, thì dần dần hóa thành nguyên hình.

Nguyên hình Hồng Quân vốn là sinh linh Hồng Mông, một con Quật Thiện.

Mà nay, coi như là lại biến thành Quật Thiện.

Lục Phàm lại lần nữa hai ngón tay chấm một cái, liền dùng một cái lồng nhỏ nhốt Hồng Quân vào trong.

Một chúng đệ tử Tiệt Giáo đều nhìn ngây người.

Hồng Quân Đạo Tổ… vậy mà thật sự bị đánh về nguyên hình rồi sao??

Nguyên lai nguyên hình của Đạo Tổ lại là bộ dạng này sao?

Đệ tử Tiệt Giáo nhìn cái lồng nhỏ Lục Phàm đang cầm trong tay, có chút không dám tin.

Một con Quật Thiện bé nhỏ lúc này đang vô cùng hoạt bát nhảy nhót.

Nào còn có nửa điểm nào giống Hồng Quân.

Ngay cả Thông Thiên cũng có chút không thể tin được.

"Phàm nhi, cái này… thật sự là Đạo Tổ?" Thông Thiên ngây người, nhìn về phía Lục Phàm đang trêu đùa Quật Thiện.

"Sư tôn, con Quật Thiện này, người cầm nuôi đi?" Lục Phàm liền đưa cái lồng trúc nhỏ này cho Thông Thiên.

Khi Thông Thiên vừa tiếp nhận cái lồng trúc nhỏ trong nháy mắt, sắc mặt hơi biến đổi.

Bởi vì khí tức của cái trúc tử này!!!

Thông Thiên trong lòng đột nhiên chấn động.

Cái trúc tử này hình như là Hồng Mông Tử Trúc?!

Trúc tử của Hồng Mông Tử Trúc sinh trưởng, phóng thích ra tiên linh chi khí vô tận, ngưng tụ thành từng đạo khí tức màu tím, đang không ngừng tư dưỡng Hồng Quân.

Ngay cả Thông Thiên cũng không khỏi hâm mộ.

“Hồng Mông Tử Trúc a!!!” Thông Thiên nhìn cái lồng trúc nhỏ này, hai mắt đờ đẫn.

“Sư tôn, con Quật Thiện này giao cho người vậy.” “Không có việc gì thì, con xin phép về trước.” Nói xong, Lục Phàm phẩy phẩy tay, cùng Đát Kỷ quay về Trường Sinh Điện.

Thông Thiên thì ngây người tại chỗ.

Y hiện tại có bản nguyên của Hồng Quân, lại còn đang cầm Hồng Quân.

Trong chốc lát, có chút gò bó.

Bất quá rất nhanh, Thông Thiên liền thích nghi được.

Chỉ cần luyện hóa bản nguyên của Hồng Quân, y cách việc trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, liền không còn xa xôi.

Nghĩ đến đây, Thông Thiên liền lập tức quay về Bích Du Cung.

Cùng lúc đó, Tử Tiêu Cung.

Sau khi bản nguyên chi lực của Hồng Quân bị Lục Phàm hấp thu, Thiên Đạo liền triệt để mất đi sự chưởng khống đối với Hồng Quân.

“Hồng Quân!” “Ngươi dám phản bội Ngô?!” Thiên Đạo lúc này hiển hiện chân thân.

Đó là một hình tượng nam nhân trung niên nghiêm nghị.

Chương 208

Thân mặc bạch trường sam, đầu tóc bạc trắng, thần tình lại vô cùng nghiêm nghị túc mục.

Khí tức Thiên Đạo quanh thân từng tầng từng tầng trấn áp, cuốn theo uy áp khủng bố.

Đến mức toàn bộ Tử Tiêu Cung đều đang khẽ chấn động.

"Rầm rầm rầm!" "Rầm rầm rầm!" "Rầm rầm rầm!" "……" Trong Tử Tiêu Cung, vô tận tinh thần tự đỉnh cung đổ sập xuống.

"Ầm!" Sau một tiếng nổ lớn, Tử Tiêu Cung tức thì hóa thành tro bụi.

Người đàn ông ẩn mình trong một tầng bụi bặm, dưới vẻ uy nghiêm vô tận lại toát ra sự phẫn nộ hùng vĩ.

Sau đó, tầm mắt Thiên Đạo xuyên qua hỗn độn, nhìn về phía Ngọc Hư Cung.

Ngay sau đó, y hai ngón tay hợp lại, xé toang một khe nứt thời gian.

Trong khoảnh khắc, liền đưa Nguyên Thủy Thiên Tôn vào trong hỗn độn.

"!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên mở mắt, nhìn thấy Thiên Đạo trong nháy focus, liền đương nhiên hiểu rõ, vị trước mắt này, chính là Thiên Đạo Chúa Tể!

Nguyên Thủy Thiên Tôn chấn động, run rẩy quỳ bái.

"Bái kiến Thiên Đạo!" "Bái kiến Thiên Đạo Chúa Tể!" Nguyên Thủy Thiên Tôn ngay cả hô hấp cũng không tự chủ mà trở nên nặng

nề.

“Nguyên Thủy Thiên Tôn.” “Ngươi có nguyện ý trở thành Thiên Đạo không?” Thanh âm Thiên Đạo cuốn theo lôi đình vô tận, trấn áp về phía sâu thẳm nguyên thần Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt chợt biến đổi.

Sau đó, trong mắt vô hạn kinh ngạc và chờ mong.

Lại còn cuồng hỉ, phấn chấn, đồng thời lại nghi hoặc bất định.

Người đại diện của Thiên Đạo?

Trở thành Thiên Đạo!

Đó là tồn tại mà y không dám tưởng tượng.

Hiện tại lại bày ra trước mắt sao?!

“Thiên Đạo Chúa Tể, cái này… là thật sao?” Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ cảm thấy một trận cuồng hỉ, huyết khí dâng lên, khiến y cảm thấy đầu váng mắt hoa, cứ như thể đang nằm mơ, cực kỳ không chân thật.

“Tự nhiên.” Thiên Đạo phát ra thanh âm hùng hậu đầy uy nghiêm, ánh mắt ngạo nghễ nhìn xuống Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Nhưng… Hồng Quân… y?” Nguyên Thủy Thiên Tôn nghi hoặc.

Hồng Quân mới là người đại diện của Thiên Đạo.

Nhưng y vì sao không thấy Hồng Quân, mà trái lại trực tiếp đối mặt với Thiên Đạo?!

Đây là lần đầu tiên y từ khi hóa hình đến nay, tận mắt nhìn thấy Thiên Đạo!

Luồng uy thế này, khiến y cảm thấy vĩnh viễn không thể với tới.

Nguyên thần vì đó mà run rẩy sâu sắc!

Không nhịn được muốn phủ bái!

Đương nhiên, trong đó có một nguyên nhân rất lớn, chính là vì Nguyên Thủy Thiên Tôn đã trở thành Thánh Nhân, nguyên thần ký thác cho Thiên Đạo.

Cho nên, khi đối mặt với Thiên Đạo, mới có sự sợ hãi kinh hoàng như vậy.

"Hồng Quân, đã bị đánh về nguyên hình, thoát ly Thiên Đạo." Thiên Đạo thanh âm chậm rãi phát ra.

"!!" "Đánh về nguyên hình?" Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút không dám tin.

Bất quá, Thiên Đạo cũng không nói kỹ, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên không dám hỏi nhiều.

"Nguyên Thủy, ngươi có nguyện ý không?!" Thanh âm Thiên Đạo lại lần nữa vang lên.

Lần này, thanh âm càng thêm nghiêm khắc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên không có lý do từ chối.

Trở thành Thiên Đạo!

Trở thành tồn tại cấp bậc thiên hoa bản chưởng khống Hồng Hoang thế giới!

"Nguyện ý." "Đệ tử nguyện ý." Nguyên Thủy Thiên Tôn nhanh chóng đáp ứng.

Ánh mắt Thiên Đạo đột nhiên biến đổi, đồng tử triệt để biến thành màu đen, giống như xoáy nước không đáy, hút về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Một lát sau, xoáy nước này càng lún càng sâu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ cảm thấy trong cơ thể vô tận sức mạnh không ngừng sinh sôi.

"Rầm rầm rầm!" "Rầm rầm rầm!" "Rầm rầm rầm!" "……" Khoảnh khắc tiếp theo, khí tức quanh thân Nguyên Thủy Thiên Tôn đã phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Y hiện tại đã sở hữu thực lực Thiên Đạo Cảnh.

Đôi mắt lãnh đạm nhìn xuống vạn vật Hồng Hoang.

Giơ tay lên, liền là lật tay hủy diệt một phương thế giới.

Nguyên Thủy Thiên Tôn xé toang khe nứt thời gian, trong khoảnh khắc đã quay về Ngọc Hư Cung.

"Ngô!

Nguyên Thủy Thiên Tôn!" "Hôm nay liền hợp thân làm Thiên Đạo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn một tiếng quát chói tai, thanh âm bao trùm toàn bộ Hồng Hoang thế giới.

Bát Cảnh Cung.

"!!!" Thái Thanh Lão Tử sau khi biết tin tức này, thần tình đại biến.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại trở thành Thiên Đạo ư?!

Vậy… Hồng Quân Đạo Tổ đâu?

Thái Thanh Lão Tử lúc này mặt mày ngơ ngác.

Y hoàn toàn không hiểu giữa đó đã xảy ra chuyện gì.

Vì sao Nguyên Thủy Thiên Tôn lại đột nhiên hợp thân làm Thiên Đạo?!

Hồng Quân lại đi đâu rồi?

Thái Thanh Lão Tử ngây người!

Lúc này y, dường như đã thoát ly khỏi Hồng Hoang thế giới này rất lâu rồi. 31.

Sau đó, Thái Thanh Lão Tử cũng thích nhiên.

Tất cả những điều này, đều không liên quan đến y.

Hiện tại y, chỉ muốn an an tĩnh tĩnh tu luyện.

Trường Sinh Điện.

"Không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại vẫn không chết tâm?" "Cái chức người đại diện Thiên Đạo này thật đúng là có người tranh nhau muốn làm a." Lục Phàm khóe miệng hơi nhếch lên.

"Người đại diện Thiên Đạo chính là làm thế thân cho Thiên Đạo." Đát Kỷ bĩu môi, lộ ra một biểu tình tinh nghịch.

"Xem ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn là muốn tự tìm đường chết." "Đến bây giờ, còn không thể nhìn rõ cục diện." Nguyên Phượng cũng đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn buông lời chế giễu.

"Cũng phải, cũng phải, Nguyên Thủy Thiên Tôn chấp mê bất ngộ, đợi Thiên Đạo vẫn lạc, y sẽ đại nạn lâm đầu." Tam Tiêu đối với hành vi quỳ liếm Thiên Đạo của Nguyên Thủy Thiên Tôn vô cùng khinh bỉ.

Và ngay lúc này, trên cửu thiên, phát ra từng tiếng động đinh tai nhức óc.

Một thanh âm trầm muộn mà hùng hậu, tựa như từ trong trường hà thời gian vọng lại.

Hàng ức vạn sinh linh Hồng Hoang đều bị thu hút sự chú ý. 【Hồng Mông Kim Bảng sắp công bố!】 Chỉ một tiếng, lại lần nữa thu hút vô số ánh mắt của sinh linh. 【Lần này Hồng Mông Kim Bảng công bố Kỳ Trân Bảng.】 【Kỳ Trân Bảng, người sở hữu kỳ trân này có thể nhận được ban thưởng của Kim Bảng.】 【Bảng danh sách

chính thức công bố!】 Trên cửu thiên, một cuộn trục vàng khổng lồ chậm rãi mở ra.

Chữ tích vàng óng cũng đang chậm rãi ngưng tụ.

"Kỳ Trân Bảng??" "Kỳ Trân Bảng là gì?" "Kỳ trân dị bảo sao?" "……" Hàng ức vạn sinh linh đều vô cùng tò mò.

Bảng danh sách lần này nghe có vẻ rất thú vị.

Mà lúc này, chữ tích trên Hồng Mông Kim Bảng đã dần dần ngưng tụ lại. 【Hồng Mông Kim Bảng Kỳ Trân Bảng Hạng thứ mười: Đại Đạo Tử Lệ】【Đại Đạo Tử Lệ: Trường Sinh Điện sở hữu, số lượng hàng vạn, tỏa ra khí tức Đại Đạo, mỗi một quả lệ chi đều phủ đầy tử văn, một quả tử lệ liền có thể lĩnh ngộ được mảnh vỡ Đại Đạo.】【Kim Bảng ban thưởng: Mười vạn công đức】 Nội dung công bố, đệ tử trên Kim Ngao Đảo đều triệt để sôi trào.

"Đại Đạo Tử Lệ!!" "Trường Sinh Điện sở hữu??" "Đây không phải là Trường Sinh Điện của Tiểu Sư Đệ sao??" "Chẳng lẽ nói, Đại Đạo Tử Lệ này chính là ở Trường Sinh Điện của Tiểu Sư Đệ?!" "……" Đệ tử Tiệt Giáo đều chấn kinh.

Đại Đạo Tử Lệ a!

Thứ này ở Hồng Hoang thế giới gần như không thể tồn tại.

Lại chính là ở Trường Sinh Điện của Lục Phàm.

Điều này không khỏi khiến người ta chấn kinh.

Nhưng bỗng nhiên, lại có đệ tử kinh hô.

"Không đúng, Trường Sinh Điện được công bố trên Hồng Mông Kim Bảng, có thể là đạo trường của Quy Nhất Đạo Nhân.

Còn Trường Sinh Điện của Tiểu Sư Đệ, bất quá chỉ là tên giống nhau mà thôi.

Trường Sinh Điện của Tiểu Sư Đệ làm sao có thể có Đại Đạo Tử Lệ như vậy, không thể nào, không thể nào." "……" Đệ tử Tiệt Giáo đều bắt đầu nghị luận.

Bích Du Cung.

Thông Thiên lại cũng bán tín bán nghi.

Chương 209

"Trường Sinh Điện?" Thông Thiên lẩm bẩm.

Y luôn cảm thấy có gì đó không đúng.

Bỗng nhiên, Thông Thiên chợt nghĩ tới.

Kể từ khi Lục Phàm thành lập Trường Sinh Điện đến nay, y gần như chưa từng bước vào.

Đương nhiên, đạo trường của các đệ tử khác, Thông Thiên cũng chưa từng bước vào.

Một là, không cần thiết.

Hai là, không có lý do gì để vào.

Nhưng hiện tại, Thông Thiên lại có một loại ý nghĩ muốn khám phá rốt cuộc.

"Phàm nhi…" "Trường Sinh Điện của con rốt cuộc ẩn giấu bí mật gì?" "Con và Quy Nhất Đạo Nhân, rốt cuộc có quan hệ gì?" "Trong Trường Sinh Điện này có lẽ có động thiên khác?" Thông Thiên cũng nảy sinh hứng thú.

Y thật sự hiểu biết về Lục Phàm quá ít.

Cùng lúc đó, Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử sau khi nhìn thấy Đại Đạo Tử Lệ được công bố, liền mắt sáng rực, đơn giản là muốn chảy nước dãi ba thước.

Chỉ cần có thể ăn một quả!

Chỉ cần một quả, liền có thể lĩnh ngộ mảnh vỡ Đại Đạo.

Điều này đối với việc thăng cấp thành Đại Đạo Thánh Nhân, có tác

dụng cực lớn.

"Trường Sinh Điện?!" "Chính là Trường Sinh Điện của tiểu tử Lục Phàm kia?!" Thái Thanh Lão Tử tâm niệm vừa động, liền có ý tưởng.

Ngọc Hư Cung.

Tự Nguyên Thủy Thiên Tôn tuyên cáo Hồng Hoang đã là người đại diện Thiên Đạo sau, liền dường như nắm giữ quyền lực thống lĩnh toàn bộ Hồng Hoang.

Lúc này vạn vật sinh linh trong mắt y, đều là vật trong túi.

"Đại Đạo Tử Lệ?" "Trường Sinh Điện?" Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt nhanh chóng thăm dò về phía Trường Sinh Điện.

Lại phát hiện bên ngoài Trường Sinh Điện vậy mà bao phủ một tầng kết giới.

Tầng kết giới này, chính là do Đát Kỷ thiết lập lúc trước.

Mà hiện nay, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã trở thành người đại diện Thiên Đạo, lại vẫn không cách nào nhìn xuyên qua kết giới.

"Đáng ghét!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt tức thì xịu xuống.

U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ cũng tương tự đối với Đại Đạo Tử Lệ này sản sinh hứng thú nồng hậu.

"Hiện nay, các Thiên Đạo Thánh Nhân đều dồn dập tự mình cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo." "Đại Đạo sắp hiển hiện." "Ngô cũng có cơ hội xông lên một phen!" Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử sau khi nhìn thấy Đại Đạo Tử Lệ, ánh mắt càng lóe lên.

“Đại Đạo Tử Lệ!!” “Đây chính là thứ tốt a!!” Trấn Nguyên Tử đối với Nhân Sâm Quả của mình khá yêu thích.

Nhưng hiện tại nghe nói đến Đại Đạo Tử Lệ, tức khắc cảm thấy đẳng cấp Nhân Sâm Quả của mình bị hạ thấp.

“Đại Đạo Tử Lệ, nếu có thể có được một quả, cũng không tiếc nuối rồi!” Trấn Nguyên Tử nhìn về phía Kim Ngao Đảo, nhưng lại có chút không dám đi xin.

Cuối cùng suy nghĩ một chút, Trấn Nguyên Tử vẫn đi hái ba quả Nhân Sâm Quả.

“Ba quả… ít quá.” Trấn Nguyên Tử nhìn ba quả Nhân Sâm Quả trong giỏ, lắc lắc đầu, lại hái thêm ba quả.

“Sáu quả Nhân Sâm Quả, đổi một quả Đại Đạo Tử Lệ, vẫn không đủ.” Trấn Nguyên Tử thở dài một tiếng, càng nhìn càng cảm thấy Nhân Sâm Quả không bằng Đại Đạo Tử Lệ.

Cuối cùng, đem ba mươi quả Nhân Sâm Quả kết trên cây này, đều vội vàng hái xuống.

Trấn Nguyên Tử mang theo Nhân Sâm Quả, liền bay đến Kim Ngao Đảo.

Lúc này bên ngoài Trường Sinh Điện.

Thái Thanh Lão Tử đã sớm đến.

“Lục Phàm Đạo Hữu.” “Lục Phàm Đạo Hữu?” Thái Thanh Lão Tử và Trấn Nguyên Tử đều đã sớm xưng hô Lục Phàm là Đạo Hữu.

“Lục Phàm Đạo Hữu, Ngô mang đến ba mươi quả Nhân Sâm Quả, mong Đạo Hữu vui lòng nhận lấy.” “Lục Phàm Đạo Hữu, Ngô mang theo một trăm hai mươi viên Cửu Chuyển Kim Đan, mong Đạo Hữu vui lòng nhận lấy.” Thái Thanh Lão Tử hai bên trái phải đều đeo

một cái hồ lô màu tím.

Trong Trường Sinh Điện.

Lục Phàm ngẩng mắt nhìn ra, tức thì không nói nên lời.

Hai tên gia hỏa này, vậy mà muốn dùng Nhân Sâm Quả và Cửu Chuyển Kim Đan đổi lấy Đại Đạo Tử Lệ ư?

Lục Phàm căn bản không thèm để mắt.

Một lát sau, Lục Phàm liền từ trong điện đi ra.

"Lục Phàm Đạo Hữu?" "Lục Phàm Đạo Hữu…" Thái Thanh Lão Tử và Trấn Nguyên Tử thấy Lục Phàm đi ra, nhanh chóng nghênh đón.

Hai người trên mặt treo nụ cười rạng rỡ.

"Những thứ hai ngươi mang đến, Ngô không thèm để mắt." "Bất quá, nếu hai ngươi đáp ứng Ngô một điều kiện, liền ban cho hai ngươi mỗi người một quả Đại Đạo Tử Lệ." Lục Phàm trên mặt lộ ra một tia ý cười.

"Bất kể là yêu cầu gì, mong Đạo Hữu nói rõ." "Ngô muốn các ngươi vì đệ tử Tiệt Giáo Ngô mà thí luyện." Lục Phàm khóe miệng hơi nhếch lên, giải thích: "Đệ tử Tiệt Giáo Ngô đều đã bước vào Chuẩn Thánh, nhưng vẫn thiếu một ít kinh nghiệm chiến đấu, mong hai vị có thể vì đệ tử Tiệt Giáo Ngô mà thí luyện." Biểu tình trên mặt Thái Thanh Lão Tử hiển nhiên có chút biến hóa.

Hiện tại, y đã trở thành Chuẩn Thánh, với tu vi của đệ tử Tiệt Giáo trên Kim Ngao Đảo liền không còn cao thấp nữa.

Trấn Nguyên Tử tự nhiên cũng vẻ mặt quẫn bách.

Với tư cách là Tiên Thiên Đại Năng, lại còn không bằng đệ tử Tiệt Giáo.

Cái này… Thái Thanh Lão Tử và Trấn Nguyên Tử chỉ hận không thể tìm một cái lỗ mà chui xuống.

Nhưng thấy Lục Phàm cũng không có ác ý gây khó dễ, mà trái lại vẻ mặt nghiêm túc, liền đáp ứng.

"Được, giúp Tiệt Giáo thí luyện cũng không phải không thể." "Lục Phàm Đạo Hữu, đã ngươi có yêu cầu này, Ngô nhất định dốc hết sức mình." Thế là, hai người liền vì Đại Đạo Tử Lệ mà đáp ứng.

Lục Phàm cười cười, lật bàn tay, hai quả lệ chi màu tím liền xuất hiện trong lòng bàn tay.

Thái Thanh Lão Tử và Trấn Nguyên Tử tiếp nhận, nội tâm hai người đều vô cùng kích động.

"Đa tạ Lục Phàm Đạo Hữu!" "Đa tạ Lục Phàm Đạo Hữu!" Lục Phàm cười khẽ gật đầu, sau đó nói: "Vậy thì làm phiền các vị rồi." Nói xong, thân hình Lục Phàm liền tiêu tán.

Cùng lúc đó, Hồng Mông Kim Bảng cũng đang tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Kỳ Trân Bảng Hạng thứ chín: Hỗn Độn Ba Tiêu】 【Hỗn Độn Ba Tiêu: Trường Sinh Điện sở hữu, Hỗn Độn Ba Tiêu, diễn biến hỗn độn】 【Kim Bảng ban thưởng: Hai mươi vạn công đức】 Hạng thứ chín của Kỳ Trân Bảng được công bố, hàng ức vạn sinh linh đều không nhịn được phát ra một trận kinh thán.

Lần này, Hỗn Độn Ba Tiêu vẫn là xuất tự Trường Sinh Điện.

Tất cả sinh linh nhìn thấy bốn chữ Hỗn Độn Ba Tiêu, ai nấy đều chấn hám.

Trong Hồng Hoang thế giới, chỉ nghe nói đến việc đản sinh một cây Âm Dương Ba Tiêu Thụ, Âm Ba Tiêu và Dương Ba Tiêu, đều là Tiên Thiên Linh Bảo.

Mà Hỗn Độn Ba Tiêu này, hiển nhiên quý giá hơn Âm Dương Ba

Tiêu không biết bao nhiêu lần!

Trên Hồng Mông Kim Bảng, một cây Ba Tiêu Thụ tỏa ra ngũ quang thập sắc, cao đến hai mét, cành lá sum suê, mọc ra lá Ba Tiêu với bảy màu đỏ cam vàng lục lam chàm tím.

Mỗi một lá Ba Tiêu lại có phù văn Đại Đạo rõ ràng có thể nhìn thấy.

Dưới phù văn Đại Đạo, lá Ba Tiêu lấp lánh các loại quang mang của riêng mình.

Dị tượng hiển hiện, liền biểu thị, mỗi một lá Ba Tiêu trên cây Hỗn Độn Ba Tiêu này đều là bảo vật đủ để sánh ngang Hỗn Độn Chí Bảo!

Hỗn Độn Ba Tiêu Thụ trong hình ảnh vừa xuất hiện, tất cả mọi người đều bị thu hút ánh mắt, thần sắc dị thường kích động.

"Hỗn Độn Ba Tiêu!!!" "Hỗn Độn Ba Tiêu chỉ nghe nói chưa từng thấy sao?!" "Không ngờ, vậy mà thật sự có!" "Lá Ba Tiêu này là cấp bậc Hỗn Độn Chí Bảo." "……" Hàng ức vạn sinh linh đều nghị luận sôi nổi.

Kim Ngao Đảo.

Thái Thanh Lão Tử đang bồi đệ tử Tiệt Giáo thí luyện, sau khi nhìn thấy Hỗn Độn Ba Tiêu, biểu tình trên mặt càng trong nháy mắt giãn ra, trong đồng tử phóng ra ánh sáng sắc bén.

"Hỗn Độn Ba Tiêu!!" "Lục Phàm vậy mà có Hỗn Độn Ba Tiêu!!!" Bản thân Thái Thanh Lão Tử vốn có một cây quạt Ba Tiêu, chuyên dùng để quạt lửa khi luyện đan.

Nhưng nếu dùng Hỗn Độn Ba Tiêu để quạt lửa luyện đan, thì phẩm chất đan dược tự nhiên có thể tiến thêm một bước.

"Thứ tốt a!" "Nếu có thể cho lão phu một cái, thì tốt biết mấy a!"

Thái Thanh Lão Tử không nhịn được phát ra một tiếng cảm thán.

Mà lúc này, Trấn Nguyên Tử bên cạnh cũng đang giúp đệ tử Tiệt Giáo thí luyện, cũng lộ ra một tia hâm mộ.

Y thật sự hâm mộ a!

Cấp bậc Hỗn Độn Chí Bảo!!!

Vậy thì cây Hỗn Độn Ba Tiêu Thụ này phải là cấp bậc gì?!

"Nguyên nghĩ rằng, Nhân Sâm Quả của Ngô đã coi như kỳ trân." "Dù sao, trong Hồng Hoang thế giới này cũng chỉ có một cây Nhân Sâm Quả của Ngô." "Không ngờ lại là núi này cao còn có núi khác cao hơn!" "Hỗn Độn Ba Tiêu so với Nhân Sâm Quả, Nhân Sâm Quả của Ngô không còn dám lấy ra nữa." Trấn Nguyên Tử không nhịn được lắc đầu thở dài.

Ngay khi hai người đang chú ý đến Hồng Mông Kim Bảng, bỗng nhiên phát ra một tiếng nổ lớn.

"Ầm!" Hai mặt giáp công tức thì ập tới bọn họ.

Tùy Thị Thất Tiên bùng phát uy áp Chuẩn Thánh đỉnh phong kinh hãi, hình thành một luồng sóng xung kích khổng lồ, trực tiếp xông thẳng vào hai người.

Ngay trong nháy mắt, sắc mặt Thái Thanh Lão Tử và Trấn Nguyên Tử chợt biến đổi.

Chưa kịp phản ứng, hai người liền nhanh chóng bị đánh văng ra khỏi Kim Ngao Đảo.

"Phốc!" "Phốc phốc!" Hai người đồng loạt rơi xuống biển ngoài Kim Ngao Đảo, mạnh mẽ hình thành hai cột nước khổng lồ vọt lên trời.

"Ha ha ha…" "Ha ha ha…" Tùy Thị Thất Tiên bật cười lớn.

Cảm giác này đơn giản là sướng không tả nổi!

"Sư Bá, tiền bối, thật sự xin lỗi." "Các vị vừa mất tập trung chúng ta mới có cơ hội thừa cơ." Mà lúc này, Thái Thanh Lão Tử và Trấn Nguyên Tử đã như không có chuyện gì, lại quay về không trung Kim Ngao Đảo.

Tuy rằng tu vi Thái Thanh Lão Tử đã hạ thấp, nhưng dù sao kinh nghiệm phong phú.

Chương 210

Còn Trấn Nguyên Tử thì tự mình tu luyện đến cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong.

So với đệ tử Tiệt Giáo cùng cảnh giới, bọn họ tự nhiên là mạnh hơn một bậc.

Mà đệ tử Tiệt Giáo, trên thực tế là do Tam Thiên Tượng Tháp thôi thành Chuẩn Thánh.

So với chiến lực thực sự, vẫn còn kém xa không ít.

Đây chính là sự thật về việc Lục Phàm để Thái Thanh và Trấn Nguyên Tử giúp đệ tử Tiệt Giáo thí luyện.

Trong suốt đoạn thí luyện này, đây là lần duy nhất đệ tử Tiệt Giáo thắng.

"……" "……" Lúc này, Thái Thanh và Trấn Nguyên Tử lại sắc mặt vô cùng âm trầm.

Hai người mặt trầm xuống, chưa từng có sự chật vật đến vậy.

Bích Du Cung.

Thông Thiên lúc này cũng chú ý đến Thái Thanh Lão Tử và Trấn Nguyên Tử.

Thông Thiên không nhịn được cảm thán, vẫn là thủ đoạn của Lục Phàm nhiều hơn và cao minh hơn.

Một quả Đại Đạo Tử Lệ liền đổi lấy hai tôn đại năng đến giúp đệ tử Tiệt Giáo thí luyện.

"Vậy thì lần này Hỗn Độn Ba Tiêu…" Thông Thiên nói thật cũng đã động lòng.

Mỗi một lá Ba Tiêu trên cây Hỗn Độn Ba Tiêu này, đều tương đương với Hỗn Độn Chí Bảo.

Ai mà không muốn sở hữu chứ?

"Nhưng mà… Ngô phải dùng gì để đổi đây?" "Chẳng lẽ, cũng phải cùng đệ tử Tiệt Giáo huấn luyện sao?" "Ngoài ra, Ngô dường như không có thứ gì có thể lấy ra được." Thông Thiên rơi vào một trận mê mang sâu sắc.

Lá Hỗn Độn Ba Tiêu này y thật sự quá muốn.

Trường Sinh Điện.

Nữ Oa và các nàng sau khi nhìn thấy Hỗn Độn Ba Tiêu lên bảng, cũng lập tức tìm kiếm trong Trường Sinh Điện.

Từ vẻ bề ngoài, Trường Sinh Điện không lớn.

Nhưng bên trong lại có động thiên khác.

"Cái này chính là Hỗn Độn Ba Tiêu ư?" Đát Kỷ rất nhanh đã tìm thấy cây Hỗn Độn Ba Tiêu.

Ở sân sau căn nhà nhỏ của Lục Phàm.

Đát Kỷ vừa đặt chân vào sân sau, liền bị tiên linh chi khí nồng đậm bên trong làm cho kinh ngạc.

Tiên linh chi khí này nồng đậm đến mức gần như sắp hóa thành sương nước, lan tỏa trên mỗi một cây.

Đát Kỷ trợn tròn mắt, có chút không dám tin.

"Nhiều cây như vậy!" Đát Kỷ nhìn thấy một hàng phía trước đang tỏa ra ngũ quang thập sắc chính là Hỗn Độn Ba Tiêu.

Mỗi một cây Ba Tiêu Thụ đều có lá Ba Tiêu đỏ cam vàng lục lam chàm tím.

Trên đó phù văn Đại Đạo rõ ràng có thể nhìn thấy lưu chuyển.

Mỗi một đạo phù văn đều có tử khí thăng đằng, tỏa ra sự ảo diệu vô tận.

Dù là Đát Kỷ, cũng bị cảnh tượng trước mắt làm cho chấn kinh.

"Nguyên lai, lão gia có nhiều Hỗn Độn Ba Tiêu như vậy." Đát Kỷ không nhịn được cảm thán.

Lúc này, Nguyên Phượng và các nàng nghe thấy tiếng động cũng đã lập tức chạy tới.

Các nàng sau khi nhìn thấy động thiên khác ở sân sau, đều không nhịn được phát ra tiếng kinh hô.

"Hỗn Độn Ba Tiêu!" "Nhiều như vậy!" Nguyên Phượng ánh mắt hơi lóe lên vẻ dị sắc, kích động không thôi.

Những thứ này đều là Hỗn Độn Chí Bảo!!!

"Phía sau còn có rất nhiều cây… đó là cái gì?" Nguyên Phượng chưa từng thấy cảnh tượng này, thực sự bị chấn kinh.

Mọi người tiếp tục đi về phía sau.

Mà lúc này Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Kỳ Trân Bảng Hạng thứ tám: Tiên Thiên Nhâm Thủy】 【Tiên Thiên Nhâm Thủy: Trường Sinh Điện sở hữu, cảm nhận tinh hoa của vạn biển, vạn năm mới có thể ngưng tụ một giọt.】 【Kim Bảng ban thưởng, mười lăm vạn công đức】 Nội dung hạng thứ tám được công bố.

Vài tôn đại năng đều lại lần nữa bị chấn hám.

Tiên Thiên Nhâm Thủy!

Không hổ là kỳ trân, thực sự là kỳ trân.

Vạn năm mới có thể ngưng tụ một giọt!

Chỉ là không biết, Trường Sinh Điện rốt cuộc sẽ có bao nhiêu?

Mọi người đều đối với Trường Sinh Điện nảy sinh lòng hiếu kỳ càng thêm nồng hậu.

Bích Du Cung.

Đặc biệt là Thông Thiên.

Lúc này Thông Thiên càng không kìm nén được, muốn lập tức tiến vào Trường Sinh Điện.

"Tiên Thiên Nhâm Thủy!" "Tốt lắm!" "Không ngờ tiểu tử này lại giấu sâu đến vậy." Thông Thiên không nhịn được phát ra một tiếng cảm thán.

Đây chính là Tiên Thiên Nhâm Thủy a!

Trường Sinh Điện.

Bảng danh sách hạng thứ tám này vừa được công bố, Đát Kỷ và các nàng cũng đã xuyên qua mảnh sân sau kia đến một chân núi.

"Chỗ này vậy mà có một thác nước!" Thác nước này từ độ cao ngàn mét chảy xuống, đổ vào một hồ nước.

Xung quanh hồ nước, vậy mà đang nở rực từng đóa sen.

Đát Kỷ, Nguyên Phượng, Nữ Oa, Tam Tiêu, và cả Quy Linh cùng những người khác nhìn thấy những đóa sen xung quanh hồ, ai nấy đều hít một hơi khí lạnh.

Tịnh Thế Bạch Liên!!

Tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Thậm chí không dám tin.

"Ừm?" "Trong cái hồ nước này... hình như chính là Tiên Thiên

Nhâm Thủy!" Nữ Oa dường như cảm ứng được điều gì, biểu cảm trên mặt đột biến.

Cả một hồ nước lớn Tiên Thiên Nhâm Thủy như vậy, thật sự không thể tin nổi!

Ánh mắt mọi người lúc này mới chậm rãi chuyển sang thác nước khổng lồ kia.

"Không thể nào..." "Đây đều là Tiên Thiên Nhâm Thủy sao??" "Cả cái thác nước này cũng vậy sao!?!" Đát Kỷ có chút không dám tin.

Thác nước khổng lồ bắn tung bọt nước cao ba thước, vương vãi lên hoa cỏ xung quanh.

Đặc biệt là Tịnh Thế Bạch Liên, dưới sự tẩm nhuộm của Tiên Thiên Nhâm Thủy, nở rộ những đóa sen trắng trong suốt tinh oánh.

Mỗi đóa đều tỏa ra ánh sáng trong suốt, nhu hòa.

Xung quanh còn có vô số dị tượng.

Vô số tiên linh chi khí đều đổ về phía hồ nước, hoặc hóa thành phượng, hoặc hóa thành long, kỳ lân, tiên hạc, vượn hầu...

"Không ngờ, Lão gia lại sở hữu cả một hồ Tiên Thiên Nhâm Thủy lớn như vậy." "Chúng ta lại vừa mới phát hiện ra!" Đát Kỷ cảm thấy không thể tin nổi.Và bên này, các đệ tử trên Kim Ngao Đảo cũng bắt đầu hiếu kỳ.

"Lần này vẫn là Trường Sinh Điện sao??" "Đại sư bá và Trấn Nguyên Tử tiền bối ở Trường Sinh Điện tìm tiểu sư đệ, đổi lấy Đại Đạo lệ khí, vậy Trường Sinh Điện này, chính là Trường Sinh Điện của Quy Nhất Đạo Nhân đã được công bố trước đây sao?!" "Quy Nhất Đạo Nhân lại ẩn mình trong Trường Sinh Điện?!" "Hóa ra Quy Nhất Đạo Nhân lại ở ngay trong Tiệt Giáo chúng ta!" "Quá tốt rồi!!!" "Chúng ta sao còn chưa mau đi bái kiến Quy Nhất Đạo Nhân?!" Một

đám đệ tử Tiệt Giáo nhanh chóng lao về phía Trường Sinh Điện.

Bên ngoài Trường Sinh Điện, đã đứng chật ních đệ tử Tiệt Giáo.

Nhìn lướt qua, có đến hàng vạn đệ tử, đen nghịt cả một khoảng trời.

"Đệ tử Tiệt Giáo, tham bái Quy Nhất Đạo Nhân!" "Đệ tử Tiệt Giáo, tham bái Quy Nhất Đạo Nhân!" "Đệ tử Tiệt Giáo, tham bái Quy Nhất Đạo Nhân!" Tiếng hô càng lúc càng vang dội.

Hàng vạn đệ tử Tiệt Giáo đồng loạt quỳ bái trước điện Trường Sinh Điện.

Cảnh tượng này quả thực hùng vĩ vô cùng.Lúc này, trong Trường Sinh Điện.

"???" Lục Phàm giật mình một cái, trực tiếp nhảy bật dậy khỏi ghế mây.

Này chết tiệt?!!

Bị lộ rồi?!!

Trong lòng Lục Phàm chùng xuống.

Lúc này, trong đầu cũng vang lên tiếng nhắc nhở của hệ thống.

"Đinh!

Phát hiện chủ nhân có nguy cơ bại lộ...

Phát hiện chủ nhân có nguy cơ bại lộ..." "Đinh!

Phát hiện chủ nhân có nguy cơ bại lộ...

Phát hiện chủ nhân có nguy cơ bại lộ..." Thần sắc Lục Phàm hơi đổi, trong lòng nhịn không được chửi thầm.

Suýt nữa thì tưởng hệ thống sắp bỏ đi rồi.

Cuối cùng thì chỉ là có nguy cơ bại lộ thôi sao.

“Hệ thống!” “Các đệ tử Tiệt Giáo này không cho rằng ta chính là Quy Nhất Đạo Nhân.” “Họ chỉ cho rằng trong Trường Sinh Điện này có Quy Nhất Đạo Nhân thôi.” Lục Phàm giải thích một hồi.

“Đinh!

Chương 211

Phát hiện chủ nhân có nguy cơ bại lộ...

Phát hiện chủ nhân có nguy cơ bại lộ...” “Đinh!

Phát hiện chủ nhân có nguy cơ bại lộ...

Phát hiện chủ nhân có nguy cơ bại lộ...” “...” Lục Phàm cạn lời.

Cái hệ thống này có phải bị làm sao không??

“Ta đã nói rồi, họ không nghĩ ta chính là Quy Nhất Đạo Nhân mà.” Lục Phàm tức giận.

Bất đắc dĩ, tiếng nhắc nhở này cứ vang mãi trong đầu.

Vang lên khiến hắn tâm phiền ý loạn.

Bất đắc dĩ, Lục Phàm đành phải từ Trường Sinh Điện đi ra.

“Cọt kẹt ~” Cửa điện mở ra.

Lục Phàm vừa xuất hiện, đập vào mắt chính là cảnh tượng hàng vạn đệ tử Tiệt Giáo đồng loạt quỳ bái trên mặt đất.

“...” Lục Phàm nhìn thấy cảnh này, càng thêm lúng túng.

“Các ngươi làm gì vậy?” Lục Phàm nhìn những sư huynh sư tỷ này.

“Tiểu sư đệ, chúng ta đã biết, Quy Nhất Đạo Nhân ở ngay trong Trường Sinh Điện của đệ.” “Đúng vậy...” “Tiểu sư đệ, giúp chúng ta giới thiệu Quy Nhất Đạo Nhân đi?” “Đúng vậy tiểu sư đệ!” “Chúng ta không có ý gì khác, chỉ cần được gặp mặt một lần là tốt rồi.” “...” Một vài đệ tử lập tức bắt đầu cầu xin Lục Phàm.

Lúc này, âm thanh trong đầu Lục Phàm cuối cùng cũng ngừng hẳn.

Lục Phàm cũng cuối cùng thở phào một hơi.

Tiếng nhắc nhở cuối cùng cũng biến mất.

Cũng có nghĩa là nguy cơ của hệ thống đã được hóa giải.

“Không gặp đâu.” “Quy Nhất Đạo Nhân không gặp ai cả.” Lục Phàm phẩy tay, rồi trực tiếp quay người.

“Rầm!” Cửa điện đóng sập.

Các đệ tử Tiệt Giáo đều ngơ ngác.

Họ muốn gặp Quy Nhất Đạo Nhân, vì sao tiểu sư đệ lại tức giận như vậy??

Nhưng đã như vậy, họ tự nhiên cũng không dám quấy rầy mãi, đành phải tự mình rời đi.Lúc này, chữ trên Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang từ từ ngưng tụ. 【HỒNG MÔNG KIM BẢNG KỲ TRÂN BẢNG HẠNG THỨ BẢY: THIÊN SƠN TUYẾT LIÊN】【Thiên Sơn Tuyết Liên: Thuộc về Trường Sinh Điện, sinh trưởng trong môi trường cực hàn, nơi bản nguyên khí lạnh dồi dào nhất.

Một đóa Thiên Sơn Tuyết Liên có thể ngưng tụ tinh hoa hàn khí của vạn vật.】【KIM BẢNG THƯỞNG: HAI MƯƠI VẠN CÔNG ĐỨC】 Lục Phàm khẽ búng tay, những phần thưởng công đức này liền nhanh chóng rơi vào tay Thông Thiên.

Lúc này, Thông Thiên đã dùng những công đức này ngưng tụ ra một vầng Công Đức Kim Luân rộng một thước.

Vầng Công Đức Kim Luân ở sau đầu, tỏa ra vô tận thần quang màu vàng kim.

“Lại cho ta ư??” “Cái này... là Phàm nhi sao?

Hay là Quy Nhất Đạo Nhân??” Thông Thiên có chút ngơ ngác.U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ sau khi nhìn thấy Thiên Sơn Tuyết Liên, đồng tử phóng đại.

Trong ánh mắt càng toát ra vô tận tham lam.

“Nếu đóa Thiên Sơn Tuyết Liên này có thể dung hợp với U Minh Huyết Hải của hắn, thì tộc A Tu La được tạo ra sẽ càng mạnh hơn.” “Chỉ tiếc...

đóa Thiên Sơn Tuyết Liên này hắn cũng chỉ nghe nói qua, chưa từng thấy bao giờ.” “Nguyên nhân không có gì khác.” “Mà là vì ở vùng cực hàn của Hồng Hoang, cương phong nổi khắp nơi, hỗn độn chi khí hoành hành.” “Một Chuẩn Thánh bình thường khi đến đó đều có nguy cơ mất mạng.” “Mà Thiên Sơn Tuyết Liên lại càng sinh trưởng trong địa thế cực đoan dưới hoàn cảnh khắc nghiệt như vậy, rất khó tìm.” “Ngay cả khi tìm được, vừa hái xuống cũng sẽ lập tức bị cương phong phá hủy.” “Đây chính là lý do vì sao chỉ nghe nói qua, mà chưa từng thấy bao giờ.” “Không ngờ, Trường Sinh Điện lại có môi trường cực đoan để bồi dưỡng Thiên Sơn Tuyết Liên sao??” Minh Hà Lão Tổ đối với Trường Sinh Điện này cũng ngày càng cảm thấy hứng thú.

“Dù sao thì, ba chữ này, không ít lần xuất hiện trên Hồng Mông Kim Bảng.” Thế là, Minh Hà Lão Tổ liền lập tức bay về hướng Kim Ngao Đảo.

Cùng lúc đó, Lục Áp và một số Tiên Thiên Đại Năng khác cũng đều chạy tới Kim Ngao Đảo.

Vừa đến nơi, liền thấy Thái Thanh Lão Tử và Trấn Nguyên Tử hai người, đang bị đệ tử Tiệt Giáo bao vây, giống như bao cát thịt người, bị đánh tới đánh lui.

Một quyền đánh ra, liền đánh bay Thái Thanh Lão Tử ra khỏi Kim Ngao Đảo.

Lại một quyền đánh ra, Trấn Nguyên Tử cũng bị đánh bay lên Cửu Thiên.

Thế nhưng, hai người lại không hề tức giận một chút nào, cứ như vậy tiếp tục chịu đòn.

"???" "???" "???" Một đám Tiên Thiên Đại Năng đều ngây người.

"Đây là chuyện gì vậy??" "Thái Thanh Lão Tử và Trấn Nguyên Tử... sao lại cam tâm bị đám đệ tử Tiệt Giáo này khi nhục?" "Nhìn tình huống này, hai người hình như không phải đối thủ của đệ tử Tiệt Giáo?!!" Rít!

Những Tiên Thiên Đại Năng này đều hít vào một ngụm khí lạnh.

"Với thực lực và chiến lực như vậy, nhìn khắp Hồng Hoang, không ai dám chọc vào Tiệt Giáo." "Chúng ta vẫn nên đi Trường Sinh Điện đi?" Lục Áp dẫn đầu, cẩn thận mang theo một số lễ vật bay về hướng Trường Sinh Điện.Khi mấy người đến nơi, Trường Sinh Điện vẫn cửa đóng then cài.

"Lục Phàm đạo hữu?" "Lục Phàm đạo hữu?" "Ta Lục Áp đến bái kiến." "Ta Minh Hà đến bái kiến." "..." Các Tiên Thiên Đại Năng khác cũng đều lần lượt xưng danh.

Mấy người mang theo một số lễ phẩm chờ đợi bên ngoài Trường Sinh Điện, thái độ khiêm tốn, cung kính, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Đợi một lát, nhưng Trường Sinh Điện vẫn không có bất kỳ động tĩnh nào.

Mấy người nhìn nhau mấy lần, đã căng thẳng đến mức mồ hôi lạnh chảy ròng.

"Này...

Lục Phàm đạo hữu vì sao không chịu ra ngoài?" "Chẳng lẽ là vì chúng ta đến, quá quấy rầy Quy Nhất Đạo Nhân, nên Lục Phàm đạo hữu cũng không chịu ra gặp mặt?" Minh Hà Lão Tổ cẩn thận truyền âm cho Lục Áp.

Lúc này trong lòng Lục Áp cũng thấp thỏm không yên.

"Đợi thêm chút nữa, nếu thật sự chọc giận Quy Nhất Đạo Nhân, chúng ta tất nhiên đã sớm bị đánh bay ra ngoài rồi." Lục Áp nén giận, quyết tâm đợi thêm chút nữa.Lúc này, trong Trường Sinh Điện.

Đát Kỷ và những người khác đã bị cảnh tượng trước mắt chấn kinh đến mức không thể nào thêm được nữa.

"Không ngờ, họ vừa mới thấy Thiên Sơn Tuyết Liên, Hồng Mông Kim Bảng đã công bố ra rồi." "Còn cả hồ Tiên Thiên Nhâm Thủy này, đơn giản khiến Vân Tiêu và những người khác trợn mắt há mồm." "Nơi này... thật sự là đạo tràng của Quy Nhất Đạo Nhân sao??" "Trường Sinh Điện mà Lão gia ở, chính là đạo tràng của Quy Nhất Đạo Nhân sao?" Vân Tiêu Tiên Tử cuối cùng cũng phản ứng lại, nhịn không được kinh hô.

Mà nhiều hơn nữa là có chút không dám tin.

Nhưng những Tiên Thiên Nhâm Thủy trước mắt này, còn có Thiên Sơn Tuyết Liên, Hỗn Độn Ba Tiêu trước đó, đều khiến họ không thể không tin.

"Những kỳ trân này, cũng chỉ có Quy Nhất Đạo Nhân mới sở hữu mà thôi."Lúc này Lục Phàm, thì nheo mắt, phe phẩy quạt bồ, chậm rãi đứng dậy, đi ra ngoài điện.

"Cọt kẹt ~" Cửa điện mở ra.

Lục Phàm liếc nhìn Lục Áp và Minh Hà Lão Tổ một cái.

"Ừm, các ngươi ở đây làm gì?" "Lục Phàm đạo hữu!" "Lục Phàm

đạo hữu!" Lục Áp và Minh Hà Lão Tổ vừa thấy Lục Phàm, hai mắt liền sáng rực.

"Lục Phàm đạo hữu, người cuối cùng cũng đã ra rồi." "Chúng ta đến đây... có một thỉnh cầu, không biết Lục Phàm đạo hữu có thể chấp thuận không." Minh Hà Lão Tổ xoa xoa tay, trước mặt Lục Phàm đã hoàn toàn là thái độ khiêm tốn.

"Nói đi." Lục Phàm phẩy tay áo, khí định thần nhàn.

"Chúng ta... muốn đổi một đóa Thiên Sơn Tuyết Liên." "Chỉ cần Lục Phàm đạo hữu mở miệng, muốn gì cũng được." Lúc này, nụ cười trên mặt Minh Hà Lão Tổ tươi rói.

Lục Áp bên cạnh thì đối với Lục Phàm lại có thêm một chút sợ hãi, vẫn luôn run rẩy lo lắng.

"Các ngươi sao?" Lục Phàm khinh miệt phát ra một tiếng khạc.

"Trên người hai ngươi, có thứ gì đáng để trao đổi sao?" Một câu hỏi ngược lại của Lục Phàm, khiến hai người đều biến sắc.

Trên người họ quả thực không có bất kỳ thứ gì đáng để trao đổi.

"Cái này...

Lục Phàm đạo hữu... ta..." Minh Hà Lão Tổ mặt đỏ bừng, vẫn muốn tranh thủ thêm.

Nhưng lời đến miệng, lại không biết phải nói gì.

Quả thật là vậy.

Dù họ có giao cả mạng cho Lục Phàm, e rằng cũng không đổi được một gốc Thiên Sơn Tuyết Liên.

Lục Phàm khẽ cười, sau đó nhìn về phía Lục Áp.

"Lục Áp, ta có một yêu cầu, chỉ cần ngươi làm được, ta có thể cho

ngươi Thiên Sơn Tuyết Liên.” Lục Áp nghe vậy, hai mắt lập tức trợn tròn.

“Chỉ cần một yêu cầu, bất kể Lục Phàm muốn hắn làm gì, hắn cũng sẽ đồng ý!” “Vì Thiên Sơn Tuyết Liên!” “Giao dịch này không lỗ!” “Được!” Lục Áp một miệng đáp ứng, không chút do dự.

“Yêu tộc của ngươi phải vì Tiệt Giáo của ta mà cống hiến.” “Không có lệnh của Tiệt Giáo, không được tự tiện hành động.” Lục Phàm thần sắc không đổi, mắt chứa ý cười.

“!!” Trong lòng Lục Áp chùng xuống một cái.

“Yêu tộc vì Tiệt Giáo mà cống hiến?!

Cái này...” Lục Áp suy nghĩ một lát, liền quỳ bái trước mặt Lục Phàm.

“Yêu tộc của ta, nguyện ý vì Tiệt Giáo mà cống hiến!” “Đa tạ Lục Phàm đạo hữu!” “Đa tạ Lục Phàm đạo hữu!” Lục Áp thở phào nhẹ nhõm, trong lòng nảy ra ý nghĩ, lập tức hưng phấn không thôi.

Vì Tiệt Giáo mà cống hiến, tức là gia nhập Tiệt Giáo.

Hiện nay Tiệt Giáo, có thể nói là giáo phái lớn nhất Hồng Hoang, không ai dám đối địch.

Lục Áp tuy một lòng muốn làm lớn mạnh Yêu tộc, nhưng mục đích cũng là vì trở nên mạnh hơn.

Hiện nay không cần tốn công sức lớn cũng có thể trở nên mạnh hơn, hắn tự nhiên sẽ không cố chấp muốn đối địch với Vu tộc.Lúc này, Minh Hà Lão Tổ bên cạnh mặt đầy chấn kinh.

“Vậy là!!

Chương 212

Gia nhập Tiệt Giáo rồi?!!" "Đây đâu phải là yêu cầu?!!" "Đây rõ ràng là chuyện tốt tày trời!" "Lục Phàm đạo hữu!!

Tộc A Tu La của ta cũng nguyện ý gia nhập Tiệt Giáo!" "Lục Phàm đạo hữu!" "Hãy để A Tu La của ta cũng gia nhập Tiệt Giáo đi?" Minh Hà Lão Tổ cũng lập tức quỳ bái xuống, dập đầu.

"Bang bang bang!" "Bang bang bang!" Lục Phàm liếc nhìn Minh Hà Lão Tổ bên cạnh một cái, mặt đầy vẻ chê bai nói: "Của ngươi thì thôi đi." "Lục Phàm đạo hữu, cho một lần cơ hội đi!" "Nếu không, A Tu La của chúng ta nguyện ý làm vật luyện." "Ta nguyện ý làm vật luyện cho đệ tử Tiệt Giáo." Minh Hà Lão Tổ thật sự hết cách, cầu khẩn nói.

"Ừm...

Vật luyện, cũng được." Khóe miệng Lục Phàm khẽ nhếch lên.

Đối với Minh Hà Lão Tổ, chỉ cần U Minh Huyết Hải không cạn, hắn sẽ không chết.

Là một công cụ nhân thì quá thích hợp.

Lục Phàm mở lòng bàn tay, một luồng khí nhân uân nồng đậm tản ra, hiện lên các loại dị tượng.

Một lát sau, hai gốc Thiên Sơn Tuyết Liên bị sương mù bao phủ liền từ từ hiện ra.

Lục Phàm ném một gốc cho Minh Hà Lão Tổ, một gốc cho Lục Áp.

"Đa tạ Lục Phàm đạo hữu." "Đa tạ Lục Phàm đạo hữu." Hai người mừng như điên.

Đặc biệt là Lục Áp, không chỉ có được Thiên Sơn Tuyết Liên, mà còn gia nhập Tiệt Giáo.

Đương nhiên, cái giá phải trả là, từ nay về sau, Yêu tộc không được khai chiến với Vu tộc.Bích Du Cung.

Cảnh tượng vừa rồi, cũng bị Thông Thiên nhìn thấy rõ ràng.

"Phàm nhi đang làm trò quỷ gì?" "Yêu tộc gia nhập Tiệt Giáo?" Thông Thiên mù mịt không hiểu gì.

Điều khiến hắn đau lòng hơn là, Lục Phàm lại cho ra hai gốc Thiên Sơn Tuyết Liên.

Sư tôn như hắn đây đáng thương đến một gốc cũng không có.

Trong lòng Thông Thiên lập tức uất ức đến cực điểm.

"Tên tiểu tử này!!

Thiên Sơn Tuyết Liên quý giá như vậy, lại cho người ngoài!!" Thông Thiên đi đi lại lại, đã sớm lo lắng bồn chồn.

Suy đi nghĩ lại, vẫn là tranh thủ lúc Lục Phàm chưa vào Trường Sinh Điện, lập tức đuổi theo.

"Phàm nhi." Giọng nói trầm thấp của Thông Thiên từ từ vang lên.

"Ừm?" "Sư tôn?" Lục Phàm quay đầu lại, nhìn thấy chính là khuôn mặt như oán phụ của Thông Thiên.

Đặc biệt là ánh mắt, oán hận xen lẫn một tia đáng thương.

"..." Lục Phàm lập tức cạn lời.

"Sư tôn, người làm sao vậy?" Lục Phàm dò hỏi nhìn Thông Thiên, mặt đầy dấu chấm hỏi.

"Phàm nhi, đóa Thiên Sơn Tuyết Liên này của con, có thể cho vi sư một gốc không?" Thông Thiên cuối cùng cũng lấy hết dũng khí, hỏi

một câu.

"Sư tôn chỉ vì chuyện này thôi sao?" Lục Phàm thở phào nhẹ nhõm.

Nhìn biểu cảm này của Thông Thiên, còn tưởng xảy ra chuyện gì lớn.

Thông Thiên gật đầu, ánh mắt vẫn còn chút ai oán.

"À...

Sư tôn, những cái này đủ chưa?" Lục Phàm mở lòng bàn tay, lại là hai gốc Thiên Sơn Tuyết Liên.

Hai gốc này, hoàn toàn nở rộ, cánh hoa như pha lê băng.

"!!" "Con!!" Thông Thiên ngây người.

Không ngờ tên tiểu tử này giấu sâu đến vậy.Không ngờ, Lục Phàm vừa ra tay, lại lấy ra thêm hai gốc Thiên Sơn Tuyết Liên!!

Một gốc đã là kỳ tích rồi.

Hai gốc thì càng hiếm có khó tìm.

Bây giờ lại có thêm hai gốc nữa.

Thông Thiên chấn kinh đến mức không nói nên lời.

"..." Lục Phàm thấy vậy, trầm tư một lát rồi lắc đầu.

Sau đó, hắn lại lật bàn tay kia một lần nữa, liền lại xuất hiện hai gốc Thiên Sơn Tuyết Liên.

"Sư tôn, những cái này đủ chưa?" Lục Phàm nhìn về phía Thông Thiên.

"!!" Thông Thiên hít vào một ngụm khí lạnh, suýt nữa thì ngất xỉu.

Tên này!!

Hắn vừa rồi còn chấn kinh vì sao Lục Phàm lại có nhiều Thiên Sơn Tuyết Liên đến vậy.

Bây giờ nhìn lại, hắn vẫn là quá xem thường Lục Phàm rồi!!

"Sư tôn, vẫn chưa đủ sao?" Lục Phàm lại vung tay một cái.

Lúc này, trước mặt hắn liền xuất hiện một dòng suối trong vắt.

Dòng suối này có chất nước như pha lê, trong mát thấu triệt.

Trong dòng suối từ từ nở rộ từng đóa Thiên Sơn Tuyết Liên.

Mỗi gốc tuyết liên đều trong suốt tinh oánh, tỏa ra ánh sáng nhu hòa.

Thông Thiên hoàn toàn trợn tròn mắt, vứt bỏ hình tượng, từ bỏ uy nghiêm.

Trước nhiều Thiên Sơn Tuyết Liên như vậy, hoàn toàn thất thố.

"Này... nhiều như vậy sao??" Thông Thiên chấn kinh vô cùng.

"Sư tôn, những thứ này đều là của người." Lục Phàm khẽ đẩy một chưởng, những Thiên Sơn Tuyết Liên này liền bay đến trước mặt Thông Thiên, cùng với dòng suối trong vắt đó.

Thông Thiên lúc này mới phản ứng lại, kích động không thôi.Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố thứ hạng tiếp theo. 【HỒNG MÔNG KIM BẢNG KỲ TRÂN BẢNG HẠNG THỨ SÁU: HOÀNG TRUNG LÝ】【Hoàng Trung Lý: Thuộc Trường Sinh Điện, một trong Tiên Thiên Linh Căn.

Cây này vạn năm mới ra hoa, vạn năm mới kết quả, lại vạn năm nữa mới chín, ba vạn năm cũng chỉ có chín quả.

Hoa hình dáng như hoa sen, quả hình dáng như nhị châu, trên hoa quả đều có hai chữ Hoàng Trung.】【KIM BẢNG THƯỞNG: MƯỜI LĂM VẠN CÔNG ĐỨC】 Cùng với lần công bố này của Hồng Mông

Kim Bảng.

Lúc này Đát Kỷ và những người khác cũng đã đi sâu vào hậu viện, nhìn thấy những quả cây sau đó kết những trái cây vàng rực rỡ.

Chính là Hoàng Trung Lý được công bố trên Hồng Mông Kim Bảng!

"Nhiều như vậy!!!" "Trên mỗi cây, quả nhiên chỉ có chín quả." "Nhưng mà... hình như có rất nhiều cây như vậy, ăn cũng không hết." Đát Kỷ hưng phấn nhảy cẫng lên, dáng vẻ hoạt bát tươi tắn khiến ngay cả phụ nữ nhìn thấy cũng nhịn không được động lòng.

Nguyên Phượng cao ngạo lạnh lùng bên cạnh, lúc này cũng trợn tròn mắt, có vẻ hơi mơ hồ.

"Thủ bút như vậy...

đơn giản khiến người ta kinh ngạc." "Một cây, hai cây, ba cây, bốn cây, năm cây, sáu cây... hai mươi cây... một trăm linh sáu cây... hai trăm linh sáu cây..." Đát Kỷ đếm một mạch, phát hiện Hoàng Trung Lý này, lại có ba trăm sáu mươi cây.

Mấy người tiếp tục đi sâu vào trong, phát hiện càng đi sâu vào, không gian này dường như không có tận cùng.

Nữ Oa chợt nhận thấy có điều không đúng.

Cúi đầu nhìn xuống.

"!!" "Cửu Thiên Tức Nhưỡng!" Mấy người đều cúi đầu nhìn xuống.

Phát hiện đất mềm xốp dưới chân chính là Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng tỏa ra thần quang màu tím và vàng kim, bên trên có vô số Đạo phù dày đặc bao phủ.

Dinh dưỡng trong Cửu Thiên Tức Nhưỡng càng không ngừng nuôi dưỡng mỗi gốc cây ăn quả.

“Oa!!!” Tam Tiêu mấy người lập tức hưng phấn.

“Nơi này lại cũng có Cửu Thiên Tức Nhưỡng!” Cửu Thiên Tức Nhưỡng chính là bản nguyên của đất.

Nếu có thứ này, cây ăn quả vừa trồng có thể nhanh chóng kết quả, có thể tiết kiệm không ít thời gian.

“Lão gia thật lợi hại!” “Lão gia lại dùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng để trồng cây ăn quả!!

Quá lợi hại!” Tam Tiêu và những người khác hưng phấn nhảy cẫng lên.

Mấy người mặt đều hồng hào, tâm tình lâu mãi không thể bình tĩnh.

Đặc biệt là Nữ Oa.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng là một trong những dược liệu tạo người.

Chỉ cần một hạt Cửu Thiên Tức Nhưỡng, thêm vào rèn đúc bất kỳ Pháp khí nào, cũng đủ để nâng cao phẩm cấp của Pháp khí đó.

“Bây giờ lại dùng để trồng cây ăn quả!!” Nữ Oa nhịn không được thở dài một hơi, tiếp tục đi theo mọi người về phía trước.Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng cũng đang tiếp tục công bố. 【HỒNG MÔNG KIM BẢNG KỲ TRÂN BẢNG HẠNG THỨ NĂM: HỒNG MÔNG TỬ KHÍ】【Hồng Mông Tử Khí: Thuộc Trường Sinh Điện】【KIM BẢNG THƯỞNG: HAI MƯƠI VẠN CÔNG ĐỨC】 Lúc này tất cả công đức phần thưởng đều nhanh chóng tích tụ tại Trường Sinh Điện.

Dưới sự bồi đắp của công đức, Trường Sinh Điện đã vàng rực rỡ, thần quang lấp lánh.

Một vầng Công Đức Kim Luân khổng lồ như cầu vồng, treo trên Trường Sinh Điện.

Chương 213

Cảnh tượng này, tự nhiên khiến các vị Đại Năng mặt đen lại.

"Công Đức Kim Luân?!!" "Một đạo tràng... lại cũng có thể ngưng tụ Công Đức Kim Luân sao?!" "Cái này..." "..." Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đều có vẻ mặt khó coi.

"Một đạo tràng, cũng có thể có Công Đức Kim Luân sao?!" "Vậy chẳng phải, họ ngay cả đạo tràng này cũng không làm gì được sao?!" "Đơn giản là tức chết người!!" Thông thường, công đức này không dùng để ngưng tụ Công Đức Kim Luân, mà là hấp thu để nâng cao pháp lực.

Nhưng nếu ngưng tụ ra Công Đức Kim Luân, thì không thể bị người khác dễ dàng xóa bỏ.

Nếu không sẽ chiêu nghiệp lực, hậu quả khó lường.

Mặc dù vậy, cũng sẽ không có ai đem công đức khó có được như vậy ngưng tụ thành kim luân.

Thà rằng nâng cao thực lực!

Thế nhưng Trường Sinh Điện, một đạo tràng như vậy, lại ngưng tụ ra Công Đức Kim Luân.

Điều này đủ khiến người ta chấn động.Bích Du Cung.

Thông Thiên đang chăm sóc những Thiên Sơn Tuyết Liên trong dòng suối.

Sau khi nhìn thấy kim luân trên Trường Sinh Điện, cũng không khỏi rủa thầm một tiếng.

"Công Đức Kim Luân?!" "Một Trường Sinh Điện, một đạo tràng...

lại cũng có Công Đức Kim Luân sao?!" "Đây là thao tác gì!?" Thông Thiên hoàn toàn ngây người.

Tên này!

Hắn còn không có cái thứ Công Đức Kim Luân này!

Và lúc này, Đát Kỷ và những người khác sau khi xuyên qua rừng Hoàng Trung Lý, liền một lần nữa bị cảnh tượng trước mắt chấn động đến mức lâu mãi không thốt ra lời nào.

Bởi vì trước mắt là một biển hoa.

Biển hoa hoàn toàn bị một luồng tử khí bao phủ.

Luồng tử khí này tuy nồng đậm, nhưng không ảnh hưởng tầm nhìn.

Hơn nữa còn tỏa ra Đạo Pháp nồng đậm.

Chỉ cần vừa đến gần, liền có thể cảm thấy Nguyên Thần đang điên cuồng cộng hưởng với những luồng tử khí này, muốn không tự chủ mà luyện hóa chúng.

Nhưng không có chỉ lệnh của Lục Phàm, họ căn bản không dám luyện hóa.

"Những cái này...

đều là Hồng Mông Tử Khí sao??" "Nhiều như vậy sao?" Đát Kỷ khẽ hỏi hai câu, phá vỡ sự im lặng đã lâu.

Trong Hồng Hoang, Hồng Mông Tử Khí vốn dĩ chỉ có bảy luồng.

Sáu luồng lần lượt cho sáu vị Thánh Nhân, luồng Hồng Mông Tử Khí cuối cùng thì không biết tung tích.

Thế nhưng bây giờ...

Hồng Mông Tử Khí ở đây lại như không cần tiền vậy.

Đáng sợ!!

Quá đáng sợ rồi!!

Mặc dù Đát Kỷ đã biết Lục Phàm, nhưng khi nhìn thấy cảnh tượng biển hoa bị Hồng Mông Tử Khí bao phủ này, vẫn bị kích thích rất lớn.

Chỉ cần luyện hóa một luồng, tu vi của họ liền sẽ có đột phá lớn.

Mà so với việc ăn bất kỳ quả gì còn tốt hơn rất nhiều.

"Tỷ tỷ, chúng ta sẽ không nhìn nhầm đấy chứ??" "Đây thật sự là Hồng Mông Tử Khí sao?" Bích Tiêu dụi dụi mắt, vẫn không dám tin.

Cho đến khi mọi người nhìn thấy nội dung công bố trên Hồng Mông Kim Bảng.

"Thật sự là Hồng Mông Tử Khí." Nguyên Phượng cũng phát ra một tiếng kinh hô."Hồng Mông Tử Khí!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy nhiều Hồng Mông Tử Khí như vậy trên không Kim Ngao Đảo, có chút không thể ngồi yên.

Ban đầu cứ nghĩ Hồng Mông Kim Bảng công bố Hồng Mông Tử Khí chỉ có một luồng, hoặc nhiều nhất là vài luồng.

Không ngờ, lại nhiều đến vậy!!

"Các đệ tử Tiệt Giáo này, lại đều có Hồng Mông Tử Khí." "Hồng Quân cũng đến rồi!" Trên mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn dâng lên một cỗ giận dữ.

Trong ánh mắt đối với Hồng Quân càng thêm khinh thường.

"Đã như vậy, ta cũng đi tranh giành một phen." Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy.

Thân hình hắn biến ảo, lập tức đến trên không Kim Ngao Đảo.

Đồng thời, trên không Kim Ngao Đảo cũng cảm nhận được một luồng Thiên Đạo uy áp.

"Ầm ầm!" "Ầm ầm!" "Ầm ầm!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa đến, trên Cửu Thiên lập tức tích tụ tầng tầng lớp lớp mây đen.

Tử khí trút xuống vạn dặm, bao phủ Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thân hình hắn lúc sáng lúc tối, quanh thân vũ trụ bao quanh.

Một đám đệ tử Tiệt Giáo đều bị chấn áp, không thể không điều chuyển toàn bộ pháp lực để chống cự.

Đến nỗi ngay cả Hồng Quân cũng không thể không điều chuyển pháp lực, dùng để chống lại Thiên Đạo uy áp.

Sắc mặt Lục Phàm hơi đổi.

Hắn lẳng lặng nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn một cái, sau đó hô: "Đát Kỷ." Một lát sau, thân hình Đát Kỷ xuất hiện.

"Ầm!" Quanh thân Đát Kỷ tỏa ra uy áp khủng bố, tấn công về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Uy áp tăng vọt khiến sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đại biến.

"!!" "Thiên Đạo?!" "Luồng Thiên Đạo uy áp này, lại còn hơn cả ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thấy bị uy hiếp chấn áp bởi uy thế quanh thân Đát Kỷ, trong lòng không khỏi thấp thỏm.

"Không ngờ tu vi của Đát Kỷ lại đạt đến cảnh giới khủng bố như vậy." "Không hổ là đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân." Lúc này, các đệ tử Tiệt Giáo bên dưới và các vị Đại Năng đều bị cảnh tượng trước mắt chấn động, không khỏi biến sắc.

"Đát Kỷ lại có thể chấn nhiếp Thiên Đạo!!" "Cái này..." "Cái này..." "Đây là lần đầu tiên chính thức đối đầu trực diện với Thiên Đạo đó!" Minh Hà Lão Tổ, Thái Thanh Lão Tử và những người khác

đều bị cảnh tượng Đát Kỷ trực tiếp áp bức Nguyên Thủy Thiên Tôn chấn động đến mức không thể nào hơn được nữa.

Phải biết rằng, khiêu chiến Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là không có bất kỳ khác biệt nào so với khiêu chiến Thiên Đạo.

"Đát Kỷ!" "Ngươi thật to gan!

Dám cả gan càn rỡ!" "Ta là người phát ngôn của Thiên Đạo!

Sao có thể dung thứ cho ngươi chấn áp?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không tin điều tà.

Hắn bây giờ đã là người phát ngôn của Thiên Đạo, sao có thể cam tâm cứ như vậy bị áp chế một đoạn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức tế ra Thiên Đạo Quyền Trượng.

"Ầm!!" Uy áp không ngừng tăng vọt áp chế về phía Đát Kỷ.

Vầng sáng khổng lồ tản ra, hình thành một làn sóng ánh sáng dữ dội.

Dưới làn sóng ánh sáng, Hồng Hoang lại kịch liệt rung động mấy phần.

"Ầm ầm!" "Ầm ầm!" Ức vạn sinh linh cảm nhận được Thiên Đạo phẫn nộ.

Trên Cửu Thiên, mây đen nhanh chóng bao phủ trên không Kim Ngao Đảo, hình thành một cái đầu lâu khổng lồ, hai mắt tỏa ra ánh sáng đỏ sắc bén, đang phủ xuống tất cả sinh linh trên Kim Ngao Đảo.

Lực chấn nhiếp của Thiên Đạo khủng bố, khiến sắc trời đột biến.

Ban ngày thoáng chốc hóa thành đêm tối, tầng tầng lớp lớp mây đen sắp hoàn toàn bao phủ xuống.

Thần lôi màu tím như rồng lượn lao đi, thoáng chốc bao phủ toàn

bộ Kim Ngao Đảo.

"Sát!" "Sát!" Thần lôi khổng lồ lao thẳng xuống.

Tuy nhiên, những điều này cũng chỉ là uy hiếp.

Nguyên Thủy Thiên Tôn căn bản không dám ra tay trước.

Đát Kỷ khinh miệt nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn đang ẩn mình trong tầng mây, cười nói: "Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi đang tìm chết." Âm thanh cực nhẹ, nhưng mang theo uy hiếp khủng bố.

"Đát Kỷ!" "Ta là người phát ngôn của Thiên Đạo!" "Ngươi tuy là đệ tử của Quy Nhất Đạo Nhân, nhưng cũng là sinh linh Hồng Hoang, sao có thể dung thứ cho ngươi càn rỡ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đã uất ức vạn vạn năm, khó khăn lắm mới trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo như bây giờ.

Hắn tất nhiên không cho phép thể diện bị mất.

"Người phát ngôn của Thiên Đạo thì sao chứ?!" "Chẳng phải vẫn là con rối của Thiên Đạo sao?" Đát Kỷ lại lần nữa khinh miệt cười một tiếng, sau đó tay cầm lợi kiếm, thần sắc kiên định nói: "Nếu không đi, đừng trách ta không khách khí." "To gan!" Nguyên Thủy Thiên Tôn mất hết thể diện, không thể chịu đựng thêm nữa.

Thiên Đạo Quyền Trượng đánh về phía Đát Kỷ.

Một luồng ánh sáng chói mắt, khiến Thái Thanh Lão Tử, Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử mấy người đều biến sắc.

Đát Kỷ thì khóe miệng khẽ nhếch lên, sau đó tung ra một tấm lưới vàng to bằng hạt gạo.

Vừa đến gần Nguyên Thủy Thiên Tôn, liền nhanh chóng mở rộng.

"Ầm!" Nguyên Thủy Thiên Tôn dễ dàng bị trói buộc, pháp lực lập tức tiêu tán, từ trên Cửu Thiên rơi mạnh xuống.

Đát Kỷ kéo sợi dây, dẫn Nguyên Thủy Thiên Tôn đến trước mặt Lục Phàm.

“Lão gia.” Đát Kỷ sau khi thấy Lục Phàm, biểu cảm nghiêm túc vừa nãy lập tức trở nên cực kỳ ngọt ngào, ngay cả giọng nói cũng dịu dàng hơn rất nhiều.

“Thả ra!” “Ta là người phát ngôn của Thiên Đạo!” “Các ngươi sao dám đối xử với ta như vậy?!” Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn không ngừng giãy giụa, không ngừng gào thét.

Hiển nhiên là đối với mọi thứ trước mắt đều vô cùng không phục.

“Chấp mê bất ngộ.” Lục Phàm thấy vậy, lắc đầu, trong mắt lộ ra một tia chê bai.

“Thiên Đạo còn chưa xuất hiện, chẳng lẽ ngươi vẫn không hiểu sao?” Lục Phàm nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, sắc mặt hơi đổi, trong mắt mang theo ý trêu chọc.

“!!” “Thiên Đạo...” Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này bị nhắc nhở, mới từ từ tỉnh ngộ.

Thiên Đạo quả thật không dám xuất hiện.

Chương 214

"Chẳng lẽ Thiên Đạo cũng kiêng kỵ một Đát Kỷ??" "Hay là, kiêng kỵ Quy Nhất Đạo Nhân?!" Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn mới cuối cùng tỉnh ngộ.

Sắc mặt hắn hơi đổi, sau đó thu liễm lại, không còn gào thét nữa, mà là thần sắc nghiêm nghị nhìn chằm chằm Lục Phàm: "Lục Phàm!

Đằng sau ngươi có Quy Nhất Đạo Nhân!" "Ngươi thắng mà không oai!" "Có bản lĩnh thì không dựa vào Đát Kỷ, không dựa vào Quy Nhất Đạo Nhân, hai chúng ta đấu một trận đi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tìm được một cái cớ, cuối cùng nhắm mục tiêu vào Lục Phàm.

Tu vi mà Lục Phàm lúc này phóng thích ra, chỉ có Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Mà Nguyên Thủy Thiên Tôn lại là Thiên Đạo Cảnh.

So sánh như vậy, rốt cuộc ai vô sỉ, hiển nhiên là một cái nhìn rõ.

Ngay cả Thái Thanh Lão Tử bên cạnh cũng không muốn nhìn.

"Không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại chấp mê bất ngộ đến vậy." "Chậc chậc chậc..." "Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi thật vô sỉ." "Lục Phàm đạo hữu chẳng qua chỉ là Chuẩn Thánh đỉnh phong, làm sao đấu một trận với ngươi?" "Nguyên Thủy, ngươi cứ nhận sai một lần đi, chúng ta nguyện ý cầu tình cho ngươi." "..." Một đám Đại Năng đều không thể nhìn tiếp.

"Cái này đơn giản là mất mặt!!" Đặc biệt là Thái Thanh Lão Tử.

Thân là thủ lĩnh Tam Thanh, lúc này là không còn thể diện.

"Nguyên Thủy!

Ngươi đừng có khiêu khích nữa!" "Hiện giờ còn có một mạng, đã là Lục Phàm đạo hữu đại phát từ bi rồi!" Thái Thanh Lão Tử lập tức quát mắng, sợ rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn chọc giận Lục Phàm sau đó bị xóa sổ.

Không ngờ, Lục Phàm lại không hề tức giận.

"Ngươi chắc chắn?" Lục Phàm lộ ra một biểu cảm trêu tức.

"Tự nhiên là thật!" "Cứ xem ngươi có bản lĩnh từ trong tay ta giành lại một mạng không." "Vì công bằng, ngươi có thể sử dụng bất kỳ Pháp khí nào, ta chỉ dùng Thiên Đạo uy áp chấn nhiếp." Nguyên Thủy Thiên Tôn lại còn tỏ ra nhượng bộ.

Nhưng cảnh tượng này, lại có vẻ hơi lố bịch.

"Được, cứ theo ngươi." Lục Phàm cũng nhanh chóng đồng ý.

Nguyên Thủy Thiên Tôn này tự mình muốn tìm chết, hắn cũng không có lý do gì để từ chối.Lục Phàm lập tức trao cho Đát Kỷ một ánh mắt.

Ngón tay thon dài trắng nõn của Đát Kỷ khẽ điểm về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, tấm kim võng trói buộc liền bị thu hồi.

Mọi người thấy vậy, đều lộ ra vẻ mặt hứng thú.

Đặc biệt là Thái Thanh Lão Tử.

"Hồng Hoang lại còn có Pháp khí như vậy." "Kim võng bao phủ, lại có thể khiến pháp lực tiêu tán hết!" Thái Thanh Lão Tử tâm thần khẽ động, liền nảy ra rất nhiều ý nghĩ.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng một lần nữa khôi phục tự do.

"Lục Phàm!" "Ngươi ta đấu một trận!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hóa thành một luồng kim quang, liền nhanh chóng bay lên Cửu Thiên.

Lục Phàm chỉ thản nhiên liếc nhìn một cái, sau đó cũng biến mất tại chỗ.

Một đám Tiên Thiên Đại Năng thấy vậy, trong lòng đều nắm chặt mồ hôi.Bích Du Cung.

Thông Thiên vẫn chưa xuất hiện, lúc này ánh mắt cũng không rời Lục Phàm một khắc.

"Tên tiểu tử này lại dám nghênh địch Nguyên Thủy Thiên Tôn!" "Lại không thể dựa vào Đát Kỷ, không thể dựa vào Quy Nhất Đạo Nhân, chỉ có thể dùng Pháp khí, tên tiểu tử này làm sao thắng được?" Thông Thiên cũng vì Lục Phàm mà nắm chặt mồ hôi.

"Lần này, e rằng không phải là lật kèo sao??" Trong lòng Thông Thiên có chút lo lắng.

"Chẳng lẽ, tên tiểu tử này còn có chiêu trò gì khác?" Thông Thiên đối với Lục Phàm đã có sự hiểu biết sâu sắc hơn.

"Tên tiểu tử này tuyệt đối sẽ không làm chuyện không có nắm chắc." "Cứ xem đã..." Thông Thiên lẳng lặng quan sát.

Các Tiên Thiên Đại Năng Hồng Hoang đều lập tức ngẩng đầu nhìn về phía Cửu Thiên, thần thức chú ý trận đấu giữa Lục Phàm và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Dám cả gan đối đầu trực diện với người phát ngôn của Thiên Đạo!

Đã khiến tất cả mọi người kinh hãi!

"Lục Phàm??" "Là Lục Phàm!" "Hắn chính là Lục Phàm!" "Lại dám đối đầu trực diện với Nguyên Thủy Thiên Tôn?!" "Hiện giờ Nguyên Thủy Thiên Tôn lại là người phát ngôn của Thiên Đạo!

Không có Đát Kỷ bảo vệ, Lục Phàm thật sự có thể sao??" "..."

Một số Đại Năng đều bắt đầu suy đoán.Trên Cửu Thiên.

Lục Phàm thì thần sắc bình tĩnh, không thấy chút hoảng sợ nào.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì sắc mặt âm trầm, cảm thấy mình lại được rồi.

“Lục Phàm, đều đồn rằng ngươi là con của Quy Nhất Đạo Nhân.” “Hôm nay, nếu ngươi không thể thoát khỏi sự chấn nhiếp của ta, thì cũng đừng trách ta.” Khóe miệng Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ nhếch lên.

Thiên Đạo Cảnh, một chút uy áp của Thiên Đạo, cũng đủ để diệt vong chúng sinh.

“Huống chi một Chuẩn Thánh nhỏ bé!” “Lục Phàm lần này, chết chắc rồi!!” “Đừng nói nhảm nữa, đến đây đi.” Lục Phàm đứng vững giữa hư không.

Hắn mặc một thân trường sam trắng, mái tóc đen tung bay.

Giữa lúc mờ ảo, thân hình lại dần dần hiện ra vẻ hư vô.

Thân trường sam đó trong gió lớn tung bay tự do, kiên định mà tràn đầy sức mạnh.

“Ầm!!” Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn biến đổi, tâm thần khẽ động.

Lực chấn nhiếp Thiên Đạo khổng lồ liền từ hắn mà phát ra.

Hư không dưới lực chấn nhiếp này, lại bị điên cuồng ép nén, xé rách, hình thành từng vết nứt.

Từng tầng lực chấn nhiếp chồng chất lên nhau, đất nước lửa gió nổi lên bốn phía.

Cương phong hoành hành, tấn công về phía Hồng Hoang.

“Ầm ầm!” “Ầm ầm!” “Ầm ầm!” Lực chấn nhiếp nhanh chóng bao vây áp chế về phía Lục Phàm.

Cảm nhận được lực chấn nhiếp ập đến, sắc mặt Lục Phàm không đổi.

Hắn vươn tay về phía hư không chộp một cái.

“Ầm ầm!” Trong hư không, một luồng thần quang màu vàng kim chợt hiện.

Đi kèm với tiếng sấm sét dữ dội, thần quang màu vàng kim lại hình thành hộ thể thần quang, chặn đứng toàn bộ luồng lực chấn nhiếp này.

“!!!” “Đây là...” Đi kèm với khí tức phóng thích ra từ trong hư không kia, một cỗ khí tức Đại Đạo hùng vĩ cuồn cuộn ập đến.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đột biến.

Thái Thanh, Trấn Nguyên Tử, Thông Thiên, Minh Hà Lão Tổ, Lục Áp...

đều bị cỗ khí tức này chấn kinh đến mức trợn tròn mắt.

Đám đệ tử Tiệt Giáo đông đảo càng há miệng, không dám tin.

Trong Trường Sinh Điện.

Tam Tiêu, Nguyên Phượng, Nữ Oa và những người khác cũng đều sau khi cảm nhận được cỗ khí tức này liền nhanh chóng đi ra.

“Đây là khí tức của Bàn Cổ Đại Thần sao?!!” “Bàn Cổ Phủ!!” Cho đến khi Lục Phàm từ trong hư không chộp lấy Bàn Cổ Phủ.

Một chiếc búa khổng lồ, trên đó khắc đầy phù văn dày đặc và hình ảnh chúng sinh Hồng Hoang hiện ra.

Thần búa màu vàng kim, hiện ra ánh sáng vàng rực rỡ.

Khí tức Bàn Cổ Đại Thần hùng vĩ, uy hiếp Đại Đạo nhanh chóng phóng thích.

"Ầm ầm!" "Ầm ầm!" Thần quang do lưỡi búa tỏa ra, lập tức chấn áp Thiên Đạo Cảnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Lục Phàm tay cầm búa khổng lồ, bổ một búa về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Sát!" Một búa chém xuống, hư không vì thế mà vỡ nứt, điên cuồng kéo dài về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Hư không vỡ nát, hình thành một khe nứt khổng lồ, dường như muốn nuốt chửng Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"!!!" "Bàn Cổ Phủ!!" Đồng tử Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên co lại, hoảng sợ không thôi.

Lúc này cũng không thể không lập tức thi triển pháp lực, để đối phó với một búa này.

"Nhưng thần búa cảnh giới Đại Đạo, há là pháp lực bình thường có thể đỡ được?!" Cảm nhận được sự chấn nhiếp của thần búa, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại không kịp tế ra bất kỳ Pháp khí nào, liền bị một búa này bổ tới.

"Ầm!" Nguyên Thủy Thiên Tôn điều động tất cả pháp lực, lúc này mới hiểm nguy né tránh được.

Nhưng một búa này vẫn chém vào cánh tay trái của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Lập tức máu vàng kim phun trào ra, vương vãi lên Cửu Thiên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn càng sắc mặt trắng bệch, thần tình nghiêm nghị.

Hắn không ngờ, Lục Phàm lại có Bàn Cổ Phủ!!

“Bàn Cổ Phủ chẳng phải đã sớm phân liệt rồi sao?!!” “Làm sao có thể?!!” Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này ý thức được không ổn!

Vừa rồi đã đồng ý chỉ dùng lực chấn nhiếp, vậy làm sao đối phó với Bàn Cổ Phủ??

“Nguyên Thủy Thiên Tôn, đỡ thêm một búa nữa đi!” Lục Phàm khẽ quát một tiếng.

“Sát!” Lại một búa bổ xuống.

Khoảnh khắc lưỡi búa bổ xuống, Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm nhận được uy áp Đại Đạo càng khủng bố hơn.

“Ầm ầm!” Lần này, tầng mây trên Cửu Thiên lại đều tụ lại về một hướng, hình thành một chiếc búa khổng lồ vô cùng lớn.

Búa khổng lồ theo đó chém xuống, hoàn toàn khống chế Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“!!” “Sao có thể!?!” Nguyên Thủy Thiên Tôn rõ ràng cảm nhận được không khí xung quanh lại hình thành từng đạo cấm cố, chấn áp hắn chặt chẽ, không thể động đậy.

“Đây tuyệt đối không phải là sự chấn áp do Bàn Cổ Phủ mang lại!” Trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ động, kinh hãi vạn phần nhìn về phía Lục Phàm.

Khoảnh khắc một búa chém xuống, một số Đại Năng Hồng Hoang đều hít vào một ngụm khí lạnh.

“!!” “Không hay rồi!” “Nguyên Thủy Thiên Tôn sắp vẫn lạc!!” Mọi người đều không ngờ lại là kết cục như vậy.

“Một Chuẩn Thánh đỉnh phong, lại có thể chém giết người phát ngôn của Thiên Đạo sao?!!” “Cái này...” Ngay cả khi có Bàn Cổ Phủ trong tay, muốn làm được điều này, cũng tuyệt không phải chuyện dễ

dàng.

Thái Thanh Lão Tử càng cảm thấy lòng lạnh buốt!

Chương 215

Trong đầu từng hình ảnh quá khứ lần lượt hiện lên.

Từ khi hóa hình, Tam Thanh liền không rời hình ảnh.

Thế nhưng bây giờ, lại thành ra cảnh huống như thế này.

"Ai..." Thái Thanh Lão Tử chỉ có thể nặng nề thở dài một hơi.

Tất cả những điều này, đều là do Nguyên Thủy Thiên Tôn tự mình tạo thành, không trách được người khác.

"Ầm!" Đi kèm với lưỡi búa rơi xuống.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bị một búa chém xuống, vẫn lạc.

Sau đó, mọi thứ trở lại bình thường.

Mây đen tiêu tán, Bàn Cổ Phủ một lần nữa thu hồi.

Lục Phàm biểu tình bình tĩnh trở về Trường Sinh Điện.Biểu cảm của mọi người khi nhìn về phía Lục Phàm đều đã phát sinh thay đổi long trời lở đất.

Kinh khủng!

Kiêng kỵ!

Căng thẳng!

Kích động!

Hưng phấn!...

Một số đệ tử Tiệt Giáo càng cảm thấy da đầu tê dại.

Thủ đoạn của Lục Phàm độc ác quyết đoán, lại không hề lưu tình.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cứ thế vẫn lạc!!

Mọi người đều mắt đầy kinh hãi, vô cùng khủng bố nhìn chằm chằm Lục Phàm lúc này dường như không có chuyện gì.

"Đây chính là người phát ngôn của Thiên Đạo!" "Nói chém giết là chém giết sao??" Yên lặng!

Lâu dài yên lặng!

Đến nỗi Nữ Oa và những người khác đều có vẻ không dám tin.

"Các ngươi còn chuyện gì khác không?" Lục Phàm khẽ nhướng mày, ánh mắt bình tĩnh nhìn về phía tất cả mọi người có mặt.

Chỉ một ánh mắt này, mọi người đều như lâm đại địch, sắc mặt đại biến.

"Không có chuyện gì không có chuyện gì." "Chúng ta đều không có chuyện gì nữa rồi." "Ta xin không quấy rầy nữa." Minh Hà Lão Tổ vội vàng xua tay, liền muốn nhanh chóng rời khỏi hiện trường.

"Ta cũng không có chuyện gì." "Không có chuyện gì không có chuyện gì... ta vẫn nên tiếp tục đi làm vật luyện." Thái Thanh Lão Tử gãi gãi đầu, thần sắc hoảng sợ, lập tức độn quang bỏ chạy.

Lục Áp và những người khác càng mặt đầy kinh khủng.

Một số đệ tử Tiệt Giáo lúc này ánh mắt dần trở nên nhiệt huyết.

"Đây là tiểu sư đệ của họ!!" "Đây thật sự là tiểu sư đệ sao?!!" "Tiểu sư đệ uy vũ!" "Tiểu sư đệ uy vũ!" "Tiểu sư đệ uy vũ!" "Tiểu sư đệ giỏi quá!" "..." Đệ tử Tiệt Giáo đều sôi trào lên.

Dám cả gan chém giết người phát ngôn của Thiên Đạo, lực chấn nhiếp như vậy, còn ai nữa?!

Mà vừa rồi, Bàn Cổ Phủ mà Lục Phàm hiển hiện ra, càng chứng minh thực lực.

"Thôi được rồi, các ngươi không có chuyện gì thì tự mình đi huấn

luyện đi.” Lục Phàm vung tay một cái.

Các đệ tử Tiệt Giáo lúc này mới lưu luyến rời đi.Bích Du Cung.

Ngay cả Thông Thiên cũng sợ đến mức không dám thở mạnh.

“Đệ tử này, thật sự quá nghịch thiên rồi!” “Thậm chí ngay cả Bàn Cổ Phủ cũng có thể lấy ra sao??” “Đây rốt cuộc là sự tồn tại nghịch thiên như thế nào?!!” Quan trọng là, Nguyên Thủy Thiên Tôn bị chém giết, Thiên Đạo lại không hề ra tay tương trợ?

Cũng không hề nổi giận?!

“Chuyện này cứ như vậy trôi qua sao?” Thông Thiên ngẩng đầu nhìn lên Cửu Thiên.

Nhìn thấy trên Cửu Thiên, một mảnh bình tĩnh, mây trôi gió nhẹ, không có chút dị thường nào.

Hắn không tin Thiên Đạo cứ như vậy bỏ qua Lục Phàm.

“Nhất định là tạm thời không ra tay mà thôi.” Biểu cảm của Thông Thiên dần trở nên ngưng trọng.

“Thiên Đạo im lặng, nhất định là đang làm trò quỷ!” “Vẫn nên cẩn thận thì hơn!”Và bên này, Lục Phàm dẫn Nữ Oa, Tam Tiêu, Nguyên Phượng và những người khác trở lại Trường Sinh Điện.

Vừa trở về, Đát Kỷ liền lắc lư thân mình đi tới, yểu điệu nói: “Lão gia, người làm sao lại có Bàn Cổ Phủ?” “Bàn Cổ Phủ chẳng phải đã sớm ứng vận hóa thành Tam Đại Tiên Thiên Chí Bảo rồi sao?” “Đúng vậy, lưỡi búa hóa thành Bàn Cổ Phiên, đầu búa hóa thành Hỗn Độn Chung, cán búa hóa thành Thái Cực Đồ!” Nữ Oa bên cạnh cũng bổ sung.

“Lão gia, mau nói đi mà!” “Đúng vậy đúng vậy...” “...” Lục Phàm bị mấy người phụ nữ quấn lấy, lay lay vạt áo, thật sự không thể né

tránh.

“Ừm...” Sau đó, Lục Phàm liền lộ ra vẻ trầm tư, nói với giọng điệu sâu xa.

“Bàn Cổ Phủ này không phải Bàn Cổ Phủ trong dòng sông thời gian hiện tại, ta chẳng qua là mượn Bàn Cổ Phủ trong quá khứ một lát mà thôi.” Lục Phàm tùy tiện tìm một cái cớ.

Nữ Oa và những người khác nghe xong, đều trợn mắt há mồm.

“Dòng sông thời gian?!!” Tu vi đạt đến một cảnh giới nhất định, quả thật có thể thông qua dòng sông thời gian mà đến quá khứ, thậm chí tương lai.

Nhưng lại không thể ảnh hưởng, càng không thể từ quá khứ hoặc tương lai mang đi bất kỳ thứ gì!

“Thế nhưng...

Lục Phàm làm sao làm được?!” “Tất cả những điều này, đều là Quy Nhất Đạo Nhân âm thầm tương trợ.” Lục Phàm nhìn thấy ánh mắt nghi hoặc kinh ngạc của mọi người, lại bình tĩnh bổ sung một câu.

Nguyên Phượng lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, từ từ gật đầu.

Nữ Oa cũng thoáng chốc hiểu ra.

Hóa ra tất cả đều là Quy Nhất Đạo Nhân âm thầm tương trợ.

Nàng đã nói mà, Lục Phàm làm sao có thể có bản lĩnh nghịch thiên như vậy?!

Quả nhiên, giữa Quy Nhất Đạo Nhân và Lục Phàm, có một mối quan hệ không rõ ràng, không thể nói thành lời.Lúc này ở ngoài Hỗn Độn Thiên.

Một đoàn hư ảnh ngưng tụ thành thực chất lộ ra khuôn mặt hung

ác và phẫn nộ.

"Lục Phàm!!" "Đáng ghét!" "Sao lại có Bàn Cổ Phủ?!" "Bàn Cổ Phủ chẳng phải đã sớm hóa thành Tam Đại Chí Bảo, triệt để vỡ nát rồi sao?!" "Làm sao có thể!?!" Tiếng gào thét phẫn nộ của Thiên Đạo dẫn đến hư không xung quanh không ngừng sụp đổ, hình thành vô tận hố đen.

Những hố đen này dường như sở hữu sức mạnh vô cùng tận, không ngừng nuốt chửng các mảnh vỡ xung quanh.

Lực hút cường hãn này, phi Chuẩn Thánh không thể phá vỡ.

Rất nhanh, nó liền mở lòng bàn tay.

Một luồng Nguyên Thần suy yếu của Nguyên Thủy Thiên Tôn liền xuất hiện.

"Đệ tử lỗ mãng rồi, mong Thiên Đạo thứ tội." Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm nhận được Thiên Đạo phẫn nộ, run rẩy lo lắng, cả người hoàn toàn khom lưng, co rúm không thôi.

Đồng thời, đối với Lục Phàm, hận ý trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn càng sâu sắc thêm gấp trăm lần!

Ngàn lần!

"Ừm, chuyện này không trách ngươi." "Đằng sau Lục Phàm là có Quy Nhất Đạo Nhân tương trợ." "Chỉ là, Quy Nhất Đạo Nhân này lại không chịu hiện thân, tất nhiên có khuyết điểm của hắn." "Chúng ta phải tìm ra khuyết điểm của hắn, mới có thể đột phá." Tiếng Thiên Đạo từ từ truyền đến, bao trùm hoàn toàn Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Vâng!

Đệ tử tuân lệnh!" Thần tình Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiêm nghị mấy phần.

Ngay khi Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa dứt lời, Thiên Đạo đã tạo lại nhục thân cho hắn.

Thân hình Nguyên Thủy Thiên Tôn dần dần xuất hiện, khẽ cúi chào Thiên Đạo, sau đó trầm giọng nói: "Thiên Đạo, kế hoạch tiếp theo của ta là gì?" "Hiện nay, Yêu tộc, Vu tộc, và rất nhiều Tiên Thiên Đại Năng đều đã quy phục Tiệt Giáo." "Thứ duy nhất có thể chống lại chính là Nhân Tộc." "Vì vậy, nhất định phải tìm đột phá từ Nhân Tộc." Tiếng Thiên Đạo trở nên vô cùng ngưng trọng.

"Thế nhưng, Nhân Tộc có đệ tử Chiến Thần Điện Dương Phàm, ngay cả ta, cũng không dám dễ dàng đi quấy nhiễu Nhân Tộc." "Nhân Tộc hiện nay liên kết với Long Tộc, còn có Vu Tộc, muốn đột phá quả thật rất khó." Biểu cảm của Thiên Đạo lại lần nữa trở nên ngưng trọng.

Phân tích như vậy mà xem, toàn bộ thế lực Hồng Hoang gần như đều đã liên kết chặt chẽ.

Toàn bộ đều do Quy Nhất Đạo Nhân thống lĩnh.

Đợi đến khi Thiên Đạo muốn phản kháng nữa, độ khó đã tăng lên không ít.

"Tìm cơ hội." "Chỉ cần có đệ tử Nhân Tộc đi ra khỏi kết giới, hoặc Long Tộc từ Đông Hải đi ra, liền mê hoặc bọn họ." Nói xong, Thiên Đạo khẽ búng hai ngón tay, hai luồng dịch thể màu vàng kim liền bay ra.

Dịch thể màu vàng kim này tỏa ra khí tức sinh mệnh.

Khí tức Thiên Đạo nồng đậm từ từ tản ra, sức mạnh vô tận không ngừng tuôn chảy.

"Đây là huyết dịch của ta." Thiên Đạo từ từ mở miệng.

"!!" "Thiên Đạo Tinh Huyết?" Nguyên Thủy Thiên Tôn không dám

tin, thậm chí có chút chấn kinh.

Thiên Đạo Tinh Huyết?!!

Tuy không sánh bằng Bàn Cổ Tinh Huyết, nhưng cũng đủ khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn thèm muốn.

"Chẳng lẽ Thiên Đạo là để ban thưởng cho hắn sao?" Còn chưa đợi Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ ra biểu cảm vui mừng trên mặt, tiếng Thiên Đạo liền chuyển, sau đó trầm giọng nói: "Ngươi đem hai giọt Thiên Đạo Tinh Huyết này đưa vào Nguyên Thần của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người, liền có thể giúp họ khôi phục lại bình thường." Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút thất vọng.

Không ngờ lại là vì hai tên ngu ngốc Tiếp Dẫn Chuẩn Đề này.

"Vâng." Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ có thể làm theo.

"Sau đó, liền có thể nói cho họ biết, có thể tiến hành truyền đạo Tây Phương." "Họ liền sẽ hiểu." Thân hình Thiên Đạo từ từ tiêu tán.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn hai giọt tinh huyết vàng kim trong tay, biểu cảm biến đi biến lại.

Cuối cùng vẫn là bất đắc dĩ, đem hai giọt tinh huyết này đưa đến Tu Di Sơn.Tu Di Sơn.

Lúc này Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người, như kẻ ngốc vậy, khoanh chân ngồi trên đỉnh núi, hấp thu tiên linh chi khí.

Chỉ là, khí tức quanh thân họ lại nhiễm chút ô trọc chi khí.

"Ầm!" Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất hiện.

Chương 216

"Bái kiến Thiên Tôn." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vội vàng bái kiến.

Họ đã biết, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã là người phát ngôn của Thiên Đạo, tất nhiên phải hành lễ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn búng ngón tay một cái, hai giọt huyết dịch vàng kim liền bay ra, trực tiếp rơi vào giữa lông mày hai người, dung nhập vào Nguyên Thần của họ.

Ngay khi hai giọt huyết dịch vàng kim dung nhập Nguyên Thần, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề chỉ cảm thấy thanh minh hơn rất nhiều.

Bảy khiếu vốn dĩ hỗn độn cũng vào lúc này trở nên thông thấu vô cùng.

"Đa tạ Thiên Tôn!" "Đa tạ Thiên Đạo!" Thần tình Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người cũng một lần nữa khôi phục đại trí tuệ, quanh thân lại tỏa ra từng luồng thần quang.

"Hai ngươi có thể tự mình truyền đạo Đông Phương." Nguyên Thủy Thiên Tôn từ từ mở miệng.

"Đa tạ Thiên Tôn!" "Đa tạ Thiên Đạo!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đại hỉ quá mức.

Họ chờ đợi lâu như vậy, chẳng phải là vì ngày này sao?!

"Bây giờ, cuối cùng cũng đã đợi được rồi!" Khi thân hình Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa tiêu tán, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề liền lập tức tiến vào đạo tràng.

"Đa Bảo đồ nhi." Tiếp Dẫn vội vàng gọi Đa Bảo đến.

Lúc này Đa Bảo, ánh mắt kiên nghị, quanh thân cũng tỏa ra thần

quang.

Trong khoảng thời gian ở Tây Phương này, hắn đã dung hợp Đạo Pháp của Tiệt Giáo, cũng dung hợp kinh văn của Tây Phương Giáo, từ đó lĩnh ngộ ra những điểm tương đồng, loại bỏ một số điểm không hợp nhân đạo.

Ngay vừa rồi, Đa Bảo bị Tiếp Dẫn truyền triệu thoáng chốc.

Hắn cảm nhận được, cơ hội đã đến!!

"Cơ hội chờ đợi bấy lâu, cuối cùng cũng sắp đến rồi!" "Sư tôn." Đa Bảo Đạo Nhân từ từ hành lễ, trên mặt không thấy biểu cảm quá rõ ràng.

"Đa Bảo, thời cơ Tây Phương đã đến." Tiếp Dẫn Đạo Nhân vừa nói lời này.

Đa Bảo Đạo Nhân lập tức như tinh quang chợt hiện, hai mắt tỏa ra thần quang vàng kim.

Khí thế quanh thân cũng vào khoảnh khắc này tăng vọt.

Đa Bảo Đạo Nhân trong lòng bừng tỉnh!!

"Cơ hội đã đến!!" "Chính là bây giờ!" "Ta Đa Bảo, hôm nay liền lập Phật Giáo, kiến lập Đại Lôi Âm Tự." Đa Bảo Đạo Nhân phát sinh biến hóa cực lớn.

Thần quang vàng kim phía sau hắn lại ngưng kết thành thực chất, thành tựu kim thân trăm trượng.

Thân mặc ngũ sắc phật quang.

"Ta Đa Bảo, hôm nay liền tự xưng Như Lai." Một âm thanh hùng hậu vô cùng từ Tu Di Sơn lan truyền đến Hồng Hoang.

Trên Cửu Thiên, một trận tiếng ầm ầm khổng lồ.

Một lát sau, lại nghênh đón một mảnh ráng mây.

Có đến trăm trượng kim vân từ từ bay về hướng Tu Di Sơn.

"Công Đức Kim Vân!!!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn thấy sự biến hóa đột ngột, cũng không có bất kỳ phản ứng nào.

Họ không ngờ, Đa Bảo lại đột nhiên nói ra cái gì lập Phật Giáo!!

Cái gì tự xưng Như Lai!!

Còn muốn kiến lập Đại Lôi Âm Tự gì đó nữa sao?!!

Tuy có chút ngơ ngác, nhưng trong lòng hai người vẫn hoan hỉ.

Dù sao thì, hiện tại Đa Bảo là đệ tử Tây Phương.

Tây Phương nhiều năm nay đều không có động tĩnh gì lớn, bây giờ lại có một chuyện lớn như vậy, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng được thể diện.

"Thật sự là Công Đức Kim Vân!" "Ha ha ha..." "Tây Phương của ta sắp đại thịnh!" "Trời phù hộ Tây Phương của ta a!" "Tây Phương sắp đại thịnh!" "Sư huynh, Tây Phương của ta lần này tất nhiên có cơ hội siêu việt Tiệt Giáo!" Trong lòng Chuẩn Đề Đạo Nhân khát vọng.

Đặc biệt là khi nhìn thấy Đa Bảo đã bị Công Đức Kim Vân bao vây.

Và động tĩnh lớn này, tự nhiên cũng đã thu hút sự chú ý của Tiệt Giáo.Trên Kim Ngao Đảo.

Một đám đệ tử Tiệt Giáo ánh mắt đều nhìn về phía Tu Di Sơn.

"Là đại sư huynh!" "Là đại sư huynh!" "Đại sư huynh đã kiến lập Phật Giáo sao?!" "Đại sư huynh còn dẫn đến Công Đức Kim Vân!" "Đại sư huynh thật lợi hại a!" "..." Một đám đệ tử Tiệt Giáo đều vui mừng khôn xiết.

Đợi Đa Bảo đã kiến lập Đại Lôi Âm Tự, kiến lập Phật Giáo xong, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề liền lập tức tiến lên cung nghênh.

"Đa Bảo, đồ nhi ngoan!" "Con vì Tây Phương mà đạt được thành tựu như vậy, vi sư cũng phải có chút biểu thị." Tiếp Dẫn Đạo Nhân tự nhiên là vui mừng.

Hắn vung tay một cái, liền đem mấy kiện Pháp bảo của mình đều ném ra.

"Đây là ba bảo vật của Tiếp Dẫn ta." Chuẩn Đề cũng không cam chịu kém, tương tự ném ra mấy kiện Pháp bảo.

"Đồ nhi ngoan, những thứ này đều là tâm ý của vi sư." Đa Bảo nhìn mấy kiện Chí Bảo và mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo đang lơ lửng trước mặt, hài lòng gật gật đầu.

Sau đó, khóe miệng hắn khẽ nhếch lên, cực kỳ tự nhiên thu lấy những Pháp bảo này.

"Đa tạ hai vị." Biểu cảm của Đa Bảo đầy ý vị thâm trường.

Cũng không còn gọi hai người họ là Sư tôn nữa.

"..." "..." Thần sắc Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người hơi đổi, nhìn nhau một cái.

"Sao lại cảm thấy không đúng?" "Đa Bảo, ngươi có ý gì?" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhíu mày, có chút không hiểu.

Trong lòng cũng không tự chủ được mà bất an.

"Hai vị sư thúc, Phật Giáo này kiến lập, liền không có bất kỳ quan hệ nào với Tây Phương." "Ta là đệ tử Tiệt Giáo, Phật Giáo này cũng thuộc về Tiệt Giáo." Thần tình Đa Bảo giải thích tự nhiên.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề thì nghe đến mức mặt mày ngơ ngác.

"Cái gì?!!" "Không có quan hệ với Tây Phương??" "Ngươi có ý

gì?!" "Ngươi là đệ tử Tây Phương của ta, sao lại không có quan hệ với Tây Phương?!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lập tức phun lửa, liền muốn bùng nổ.

Lúc này hắn cũng hiểu ra, Đa Bảo đã lừa gạt hai vị Tây Phương Thánh này rồi.

"Ai nói ta là đệ tử Tây Phương Giáo của các ngươi?" "Sư tôn của ta cũng không hề đuổi ta ra khỏi sư môn, ta vẫn là đệ tử Tiệt Giáo." Đa Bảo Đạo Nhân mặt đầy nụ cười, cũng lười giải thích nhiều với họ.

Hắn bây giờ chỉ muốn nhanh chóng trở về Kim Ngao Đảo.

Hắn muốn báo tin tốt này cho các sư đệ sư muội.

Nói xong, Đa Bảo Đạo Nhân liền hóa thành một luồng bạch quang, nhanh chóng bay về hướng Kim Ngao Đảo.

"Muốn đi sao?!!" "Nghiệt đồ!

Đứng lại!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng cùng nhau đuổi đến Kim Ngao Đảo.

"Nghiệt đồ!" "Ngươi dám lừa gạt Tây Phương của ta!!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề gào thét suốt đường.

Lúc này Đa Bảo đã đến cổng Trường Sinh Điện.

"Tiểu sư đệ." "Sư tôn!" "Các sư đệ sư muội!" Đa Bảo hô một tiếng, đệ tử Tiệt Giáo đều một lần nữa tụ tập đến cửa Trường Sinh Điện.

"Đại sư huynh, huynh đã về." "Đại sư huynh huynh thật lợi hại a!!" "Ha ha ha...

Đại sư huynh, không ngờ huynh lại gom gọn cả Tây Phương Giáo rồi, quá lợi hại!" "Đại sư huynh, quá tốt rồi!" "..." Một đám đệ tử Tiệt

Giáo đều đang nói chuyện với Đa Bảo.

"Nghiệt đồ!" "Chết đi!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vội vàng đuổi đến, liền các loại Pháp khí cùng nhau xông lên, nhanh chóng đánh về phía Đa Bảo.

"Không hay rồi!" "Đại sư huynh cẩn thận!" Các đệ tử Tiệt Giáo cũng lo lắng.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lại là Thánh Nhân!

Đa Bảo dù có kiến lập Phật Giáo, cũng chỉ là Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Ngay khi những thần quang mang theo uy áp Thánh Nhân phủ thiên cái địa chấn nhiếp đến, dường như chạm vào một chướng ngại nào đó.

"Ầm!" "Ầm!" 32.

Tất cả Pháp khí thần quang đều bị phản đạn trở lại.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề còn chưa kịp phản ứng, đã bị Pháp khí của chính mình đánh mạnh tới.

Hai người vội vàng rơi xuống.

"Là tiểu sư đệ!" Các đệ tử Tiệt Giáo hưng phấn.

Ánh mắt lại chuyển, liền thấy Lục Phàm đang bước ra từ Trường Sinh Điện.

"Đại sư huynh." Lục Phàm khẽ cười, rất thân thiết tự nhiên nhìn về phía Đa Bảo.

"Tiểu sư đệ!" Đa Bảo lập tức đón tới.

Ngay khi Đa Bảo định theo thường lệ thân cận Lục Phàm, y bỗng nhiên nghĩ tới điều gì đó, sắc mặt lập tức trở nên vô cùng cung kính

nghiêm túc.

Hiện tại Lục Phàm, đâu còn là tiểu sư đệ ngày trước nữa.

Y chính là kẻ tay cầm Bàn Cổ Phủ, chém giết Nguyên Thủy Thiên Tôn, một tồn tại được Thiên Đạo đại ngôn!

Đa Bảo tự nhiên cũng không dám thân cận với Lục Phàm như trước, ít nhiều cũng có chút kiêng dè.

"Tiểu sư đệ," Đa Bảo cung kính chậm rãi mở miệng.

Lục Phàm cũng không có gì, chỉ mỉm cười, rồi chúc mừng: "Đại sư huynh, huynh đã trở về." "Ừm, ta đã thành lập Phật Giáo, cướp đoạt Tây Phương Giáo." Đa Bảo ý khí phong phát.

Lúc này, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vừa bị thất bại tự nhiên trong lòng không cam.

Tây Phương Giáo của bọn họ lại bị Phật Giáo thay thế?!!

Điều này chẳng khác nào trái cây khổ tâm kinh doanh mới trồng bị người ta hái mất!!

Sao có thể không khiến lòng bọn họ đau đớn!

"Đa Bảo!!

Nghiệt súc!" "Ngươi dám thiết kế Tây Phương Giáo của ta!!" Hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sắc mặt chấn nộ.

Chương 217

Uy áp Thánh Nhân bao trùm ập đến.

Một đám đệ tử Tiệt Giáo đều đã không còn sợ hãi.

Dù sao, Lục Phàm đang ở đây!

Một kẻ có thể chém giết tồn tại đại ngôn Thiên Đạo, lại sao có thể sợ hãi hai vị Thánh Nhân bé nhỏ?

"Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, hai ngươi muốn tìm chết?" Lục Phàm bước lên trước, tự nhiên mà bảo hộ Đa Bảo ở phía sau.

Cử chỉ này càng khiến hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vốn đang giận dữ tột độ trong lòng có chút kiêng dè.

Hai người đều khá bồn chồn.

Đối với Lục Phàm, bọn họ không sợ.

Điều bọn họ sợ là Quy Nhất Đạo Nhân phía sau Lục Phàm!

Hai người nhìn nhau một cái, sau đó trầm mặt, giận dữ quát: "Lục Phàm, Đa Bảo này đã là đệ tử Tây Phương Giáo của ta!" "Ta quản lý chuyện nội bộ Tây Phương Giáo, ngươi đừng xía vào!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tức giận không thể kìm nén.

Đặc biệt là bọn họ lúc này còn đang ở địa bàn của Tiệt Giáo.

Chịu sỉ nhục lớn như vậy, quả thực là không còn mặt mũi nào gặp người.

"Ai nói Đa Bảo là đệ tử Tây Phương Giáo của ngươi?" Ngữ khí Lục Phàm rõ ràng trầm xuống.

"Đa Bảo gia nhập Tây Phương Giáo, ai ai cũng biết, lẽ nào còn cần chứng minh sao?!" "Huống hồ, Phật Giáo này chính là được thành

lập trên cơ sở Tây Phương Giáo!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân giận không thể kìm, vì quá phẫn nộ mà sắc mặt sưng đỏ.

Lục Phàm nghe lời này, lại ngửa đầu cười lớn.

"Đại sư huynh, huynh tự mình nói đi." Lục Phàm trao quyền nói cho Đa Bảo Đạo Nhân.

Đa Bảo nhận được ánh mắt ám chỉ của Lục Phàm, cũng không còn e dè.

Y tự mình đi đến trước mặt Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, có cảm giác như có người chống lưng nên chẳng sợ gì.

"Hai vị sư thúc, cho dù ngô trước đây là đệ tử Tây Phương Giáo, thì sao chứ?" "Trong lòng ngô chỉ có Tiệt Giáo." "Phật Giáo được thành lập lần này, cũng là sau khi chỉnh hợp Đạo Pháp của Tiệt Giáo, vứt bỏ Giáo Nghĩa của Tây Phương Giáo, có thể nói là không hề liên quan đến Tây Phương." "Ngô nói Phật Giáo này chính là thuộc về Tiệt Giáo." "Hai vị có ý kiến gì không?" Thân hình Đa Bảo Đạo Nhân hơi mập mạp đung đưa trước mặt Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

"!!" "!!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lập tức sắc mặt đại biến.

Trực tiếp từ màu đỏ phẫn nộ ban nãy biến thành màu gan heo.

Có thể thấy bằng mắt thường, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề bị chọc tức không nhẹ.

Mà các đệ tử Tiệt Giáo xung quanh đều bật cười từng trận, hiển nhiên là không coi hai người bọn họ ra gì.

Hoàn toàn giống như xem kịch câm mà nhìn hai vị kia.

"Khuyên hai ngươi vẫn nên đi nhanh đi?" "Đừng chọc giận tiểu sư đệ của chúng ta, nếu không, lại lần nữa bị chém giết." "Ha ha ha…" "……" Một tràng tiếng cười nhạo truyền đến.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lập tức không còn mặt mũi.

Không sai, trước đó bọn họ đã bị Lý Tịnh chém giết một lần, mối thù này bọn họ còn chưa báo!

Đáng ghét!

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lúc này nộ khí ngút trời, nhưng lại không dám làm gì Lục Phàm.

Cuối cùng, hai người nhìn nhau một cái, chỉ đành bỏ qua.

Bất đắc dĩ là, vừa trở về Tu Di Sơn, Tây Phương Giáo cũng đã không còn.

Tất cả đệ tử đều đã đi Đại Lôi Âm Tự của Phật Giáo.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề quả là không còn gì!

Hai người mặt mũi xám xịt, tuyệt vọng và phẫn nộ tích tụ trong lồng ngực, sát khí nhanh chóng bao trùm xung quanh.

"Sư huynh, xem ra, ngô đẳng chỉ đành đi một con đường khác." "May mà, ngô trước đây đã chuẩn bị một nước, hiện giờ chính là thời cơ." Chuẩn Đề Đạo Nhân trầm mặt, biểu cảm vô cùng nghiêm túc.

Không sai, cho dù không có Tây Phương Giáo, bọn họ vẫn còn phương pháp khác.

Chỉ là có một chút nguy hiểm.

"Hiện nay, chỉ có thể như vậy, đi thôi." Tiếp Dẫn Đạo Nhân thở dài một hơi, dường như đã kiên định một niềm tin nào đó.

Hai người liền nhanh chóng bay về phía một nơi nào đó ở phương Tây.

Cho đến khi xuyên qua một tầng kết giới.

Rất nhanh, hai người liền đến một nơi chất đầy sát khí.

Nơi đây, cỏ cây không mọc.

Sát khí màu đen hình thành những hình người dữ tợn, khi nhìn thấy hai người bọn họ lập tức nhe nanh múa vuốt.

"Các ngươi đến rồi." Hình người dữ tợn kia phát ra tiếng cười sắc nhọn.

"Ngô tại đây không thể ra ngoài, chỉ có các ngươi mới có thể giúp ngô." "Các ngươi bây giờ đã nghĩ kỹ chưa?" Giọng nói của hình người dữ tợn già nua, khàn khàn và thô ráp như bị năm tháng mài mòn cổ họng.

"Ma Tổ." Hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn hình người dữ tợn, cung kính và thành kính hành lễ.

Không sai, một tia ý chí còn sót lại của Ma Tổ đã thoát khỏi sự truy đuổi của Hồng Quân, vẫn luôn ẩn mình ở đây.

Sau đó bị Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vô tình tìm thấy.

"Các ngươi cứ theo lời ta nói trước đây, ta liền sẽ nhập thân." Giọng nói dụ dỗ và già nua của Ma Tổ chậm rãi phát ra.

Trong đó xen lẫn một tia hưng phấn và mong chờ.

Y đã đợi quá lâu rồi!

Quá lâu rồi!

Nóng lòng muốn ra xem thế giới này!

Hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hạ quyết tâm, liền cắt đứt ngón tay.

Máu vàng chảy xuống.

Hình người dữ tợn kia nương theo máu, liền hóa thành hai luồng, nhanh chóng chui vào cơ thể hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề qua vết

thương.

Sau đó, Nguyên Thần dung hợp với nó.

Mắt hai người lập tức bị một tầng sương mù đen kịt lấp đầy.

Sau đó liền mềm nhũn ngã xuống đất, mất đi ý thức.

Khi tỉnh lại lần nữa, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề liền cảm nhận được sức mạnh vô tận trong cơ thể.

Sức mạnh này đến từ Ma Tổ!

Sức mạnh của sự dụ dỗ!

Nguyên Thần tăng cường khác với cảnh giới tu vi.

Cho dù chỉ có tu vi Thánh Nhân, sức mạnh dụ dỗ của Nguyên Thần cũng có thể giúp bọn họ thành công đánh bại những tồn tại cao hơn mình năm sáu đại cảnh giới.

"Thành công rồi." "Ha ha ha…" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tỉnh lại, hai người cảm nhận được Cổ Hoặc chi lực dâng trào trong cơ thể, vui mừng khôn xiết.

"Theo chỉ dẫn của Thiên Đạo, ngô đẳng cần phải luôn chú ý Nhân Tộc, Long Tộc, rồi dùng Cổ Hoặc chi lực này từ từ xâm thực." Tiếp Dẫn Đạo Nhân liền nhanh chóng tách ra hai đường với Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Một người đợi thời cơ gần Đông Hải.

Một người thì đợi những Nhân Tộc lạc đàn gần kết giới của Nhân Tộc.

Mà bên này, trên Cửu Thiên.

Hồng Mông Kim Bảng đã lâu không có động tĩnh cuối cùng lại lần nữa bắt đầu công bố bảng xếp hạng mới.

Lần trước công bố đến Hồng Mông Tử Khí, đã gây ra phản ứng dây chuyền.

Lần này, không biết sẽ công bố loại kỳ trân nào.

Hàng ức vạn sinh linh Hồng Hoang lại lần nữa nhìn lên.

Hồng Mông Kim Bảng tỏa ra ánh sáng vàng chói lọi, cuộn giấy khổng lồ chậm rãi mở ra, những chữ vàng trên đó cũng đang từ từ ngưng tụ. 【Hồng Mông Kim Bảng Kỳ Trân Bảng hạng tư: Tịnh Thế Bạch Liên】 【Tịnh Thế Bạch Liên: Trường Sinh Điện sở hữu, tọa lạc trên đài sen, không vật nào có thể phá vỡ.

Về truyền thuyết Tịnh Thế Bạch Liên có rất nhiều, có người cho rằng là Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, có người nói là bản nguyên quang minh và mảnh vỡ Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, có người nói cuối cùng biến thành Bảo Liên Đăng.

Nhưng trên thực tế, Tịnh Thế Bạch Liên chỉ mọc ở Trường Sinh Điện.】 【Kim Bảng ban thưởng: hai mươi lăm vạn Công Đức】 Kèm theo Tịnh Thế Bạch Liên được công bố, hai mươi lăm vạn Công Đức dồi dào bao phủ Trường Sinh Điện.

Điều này khiến Trường Sinh Điện vốn đã được Công Đức Kim Luân bao phủ, lại được mở rộng thêm một vòng.

Ngũ sắc thần quang hoàn toàn bao trùm Trường Sinh Điện trong một vầng hào quang.

Khiến người nhìn thấy liền phải kinh ngạc!

Không kìm được mà phải quỳ bái!

Một sự thành kính và sùng bái phát ra từ nội tâm!

“Tịnh Thế Bạch Liên?!

Không ngờ thế giới Hồng Hoang này thực sự có Tịnh Thế Bạch

Liên!" "Nếu có cơ hội nhìn thấy một lần, thì tốt biết mấy!" Thông Thiên lúc này không kìm được mà cảm thán.

Y trước đó đã nhận được một ao Thiên Sơn Tuyết Liên từ tay Lục Phàm.

Lúc này nhìn thấy trong Trường Sinh Điện còn có Tịnh Thế Bạch Liên, tự nhiên là mắt thèm đến cực điểm.

Tịnh Thế Bạch Liên y không dám đòi hỏi, chỉ cần có thể tận mắt nhìn thấy một lần là đủ rồi.

Nghĩ vậy, Thông Thiên liền lập tức bay về phía Trường Sinh Điện.

"Phàm nhi." "Phàm nhi…" Ngữ khí Thông Thiên hơi thấp.

Đặc biệt là khi nhìn thấy Trường Sinh Điện được Công Đức Kim Luân thần quang bao bọc.

Chương 218

Sự thành kính và cung kính không tự chủ này khiến Thông Thiên vô cùng không thích ứng.

Dù sao, Lục Phàm là đệ tử của y.

Nhưng Trường Sinh Điện này lại còn hùng vĩ bá khí hơn cả Bích Du Cung của y.

Rất nhanh, Lục Phàm liền đi ra.

"Sư tôn, người tìm con có việc gì?" Lục Phàm khi đối mặt với Thông Thiên, vẫn là Lục Phàm đó.

Y đôi mắt trong trẻo thuần khiết, nở một nụ cười rạng rỡ.

Dáng vẻ vô hại khiến người ta động lòng trắc ẩn.

"Phàm nhi à, vi sư muốn… nhìn Tịnh Thế Bạch Liên của con, được chứ?" Thông Thiên xoa xoa tay, có chút ngại ngùng.

"Sư tôn chỉ muốn nhìn?" Lục Phàm lại hỏi một câu.

Dù sao cũng đã bị Hồng Mông Kim Bảng công bố ra ngoài, việc nhìn hay không cũng không còn quan trọng nữa.

Chưa đợi Thông Thiên trả lời, Lục Phàm liền trực tiếp bay vút lên.

Nơi thân hình y lướt qua, lại có vô tận Tiên Linh Chi Khí phiêu diêu bao quanh.

Lục Phàm điểm điểm khắp các nơi trên Kim Ngao Đảo.

Từng đóa Tịnh Thế Bạch Liên lại như rạch nước mà sinh trưởng.

Tịnh Thế Bạch Liên nở rộ phóng thích ra càng nhiều Tiên Linh Chi Khí.

Tinh khiết và ngưng kết thành thực chất, hình thành các loại dị tượng.

Rất nhanh, các đệ tử Tiệt Giáo trên Kim Ngao Đảo liền phát giác.

"Trời ơi!" "Đây là Tịnh Thế Bạch Liên!!" "Là tiểu sư đệ!!" "Nhiều Tịnh Thế Bạch Liên như vậy!!

Tốt quá rồi!!" "……" Các đệ tử Tiệt Giáo một trận hoan hô.

Bọn họ có thể nhìn thấy Tịnh Thế Bạch Liên đã không dễ.

Không ngờ, bây giờ trên Kim Ngao Đảo Tịnh Thế Bạch Liên lại nhiều vô số kể.

Thái Thanh Lão Tử, Trấn Nguyên Tử bọn họ càng là phun ra một ngụm máu già.

Mấy vị Tiên Thiên Đại Năng đều không dám tin.

Hào!

Quá hào phóng!

Chuyện này không phải người bình thường có thể làm được a!

Tịnh Thế Bạch Liên, không vật nào có thể phá vỡ, kỳ trân thần bí, lại cứ thế bị Lục Phàm lấy ra sao?

Lúc đó, Thông Thiên cũng hoàn toàn ngây người.

Lục Phàm thao tác này, quả thực khiến y hưng phấn không thôi.

"Tốt quá!

Tốt quá!" "Ha ha ha…" "Kỳ trân như vậy, trong mắt Tiệt Giáo của ngô, cũng chỉ là phàm vật mà thôi." Thông Thiên vui mừng khôn xiết.

Đồng thời, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Kỳ Trân Bảng hạng tam: Hồng Mông Tử Trúc】 【Hồng Mông Tử Trúc: Trường Sinh Điện sở hữu, đản sinh giữa Hồng

Mông】【Kim Bảng ban thưởng: ba mươi vạn Công Đức Kim Vân】Kèm theo hạng ba được công bố, hàng ức vạn sinh linh Hồng Hoang đều bùng nổ!

"Hồng Mông Tử Trúc đản sinh trong thế giới Hồng Mông!!" "Quá nghịch thiên rồi!!" "Đây chính là kỳ trân hạng ba sao?!!

Nói là hạng nhất cũng không quá đáng chứ?!" "Cho dù Thiên Đạo, cũng không thể sở hữu Hồng Mông Tử Trúc này chứ??" "……" Hàng ức vạn sinh linh Hồng Hoang đều trợn tròn mắt, vô cùng đố kỵ.

Một số Tiên Thiên Đại Năng càng là mắt đỏ hoe vì đố kỵ đến mức muốn rớt cả tròng mắt ra ngoài.

Hồng Mông Tử Trúc a!

Đản sinh trong thế giới Hồng Mông!

Căn bản không phải sinh vật của thế giới Hồng Hoang!

Lại có thể bị Trường Sinh Điện sở hữu!

Quá nghịch thiên rồi!

Mà lúc này, Lục Phàm cũng không do dự.

Đã bị công bố rồi, vậy thì công bố triệt để đi!

Lục Phàm thân hình khẽ nhảy, lại lần nữa đến trên không Kim Ngao Đảo.

Sau đó, y đưa tay điểm điểm khắp các hướng trên Kim Ngao Đảo.

Từng khóm tử trúc sum xuê liền lập tức sinh trưởng.

"Oanh!" "Oanh!" "……" Kèm theo tử khí không ngừng tuôn ra trên Kim Ngao Đảo.

Hồng Mông Tử Trúc liền rực rỡ và chói lọi sinh ra trên Kim Ngao Đảo.

Tử trúc đặc biệt nổi bật, hơn nữa Tiên Linh Chi Khí phóng thích ra không cần luyện hóa, trực tiếp hấp thu, liền có thể tăng ích tu vi.

Tử trúc dùng để rèn Pháp Khí, càng là trực tiếp có thể đạt đến cấp bậc Thiên Đạo!

Điều này làm sao có thể không khiến một số Tiên Thiên Đại Năng đỏ mắt.

Lúc đó Thái Thanh Lão Tử đã hoàn toàn chấn kinh đến mức không nói nên lời.

"Hồng Mông Tử Trúc!!" "Trên Kim Ngao Đảo… nhìn đâu cũng toàn là Hồng Mông Tử Trúc!!" "Nơi này… vẫn là thế giới Hồng Hoang sao?" Thái Thanh Lão Tử cảm thấy từ khi hóa hình đến nay, ức vạn năm tháng đều sống vô ích.

Y lần đầu tiên chịu đả kích nặng nề đến vậy.

Quá hào phóng!

Quá tàn bạo!

Trấn Nguyên Tử càng là tâm tình kích động dâng trào không ngừng, mãi không thể bình tâm.

Hồng Mông Tử Trúc a!

Cái này chỉ nghe nói, chưa từng thấy bao giờ.

Thậm chí không dám nghĩ đến sự tồn tại này!

Bây giờ, lại sinh trưởng khắp nơi trên Kim Ngao Đảo.

Thực sự quá chấn động!

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên cũng thông qua Thần Thức nhìn rõ mồn một.

Hơn nữa, Lục Phàm cũng không hề giấu giếm, tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy.

Hành động phô trương như vậy, càng khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng bất mãn.

Cảm giác vô lực và phẫn nộ này, khiến y cảm thấy sự thất bại sâu sắc.

Cũng khiến y cảm nhận được ngọn lửa giận dữ chưa từng có!

"Lục Phàm!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gần như muốn cắn nát một hàm răng bạc.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn thấy Hồng Mông Tử Trúc, cổ càng vươn dài.

"Nếu có thể có được một đoạn Hồng Mông Tử Trúc, thì đủ rồi." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cảm thán một phen.

Nhưng cái này chỉ có thể nhìn thấy, lại không thể có được, thực sự khiến người ta ngứa ngáy trong lòng.

"Hay là, ngô đẳng tìm một cơ hội, đến Kim Ngao Đảo du ngoạn một phen?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhìn Chuẩn Đề.

Ý tứ trong đó tự nhiên không cần nói cũng hiểu.

Dù sao nhiều Hồng Mông Tử Trúc như vậy, bọn họ chỉ cắt một đoạn nhỏ, chắc hẳn đệ tử Tiệt Giáo cũng sẽ không để ý.

Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng lập tức tâm lĩnh thần hội.

"Sự không nên trì hoãn, ngô đẳng liền lập tức đi." Chuẩn Đề thu liễm Thần Thức, lập tức đi.

Mà Hồng Mông Kim Bảng cũng đang tiếp tục công bố. 【Hồng

Mông Kim Bảng Kỳ Trân Bảng hạng nhị: Hỗn Độn Thanh Liên】【Hỗn Độn Thanh Liên: Trường Sinh Điện sở hữu, đản sinh vào thời kỳ Hỗn Độn】【Kim Bảng ban thưởng: bốn mươi vạn Công Đức Kim Vân】Hỗn Độn Thanh Liên vừa xuất hiện, hàng ức vạn sinh linh Hồng Hoang triệt để chấn kinh.

"Hỗn Độn Thanh Liên?!!" "Vẫn còn Hỗn Độn Thanh Liên??" "Trước là Bàn Cổ Phủ, bây giờ sao lại có Hỗn Độn Thanh Liên, cái này… không đúng a??" "???" "……" Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều có chút không dám tin.

Cái này quả thực quá hoang đường!

Đây chính là Hỗn Độn Chí Bảo!

Đã sớm bị áp lực khai thiên tổn hủy!

Sao có thể vẫn còn?

Hồng Hoang triệt để nổ tung.

Tất cả sinh linh đều muốn mục kích Hỗn Độn Thanh Liên này.

Lúc này, trên Kim Ngao Đảo các Đại Năng cũng đều chấn động vô cùng.

Thái Thanh Lão Tử càng là trợn tròn mắt, thân hình hơi cứng đờ.

"Hỗn Độn Thanh Liên?!" "Cái này làm sao có thể?" "Chẳng lẽ trong Hồng Hoang này không chỉ sinh ra một cây Hỗn Độn Thanh Liên sao?" Thái Thanh Lão Tử gần như muốn hóa đá.

Chương 219

Điều này căn bản không phải y có thể tưởng tượng.

Lúc đó, Trấn Nguyên Tử ở bên cạnh cũng là một bộ dáng hoàn toàn chưa từng thấy thế sự bao giờ.

"Hỗn Độn Thanh Liên!!!" "Trường Sinh Điện lại có Hỗn Độn Thanh Liên?!!" "Rốt cuộc làm cách nào mà làm được??" "Vì sao vẫn còn Hỗn Độn Thanh Liên?!" Trấn Nguyên Tử lúc này lẩm bẩm nhìn về phía Trường Sinh Điện.

Lúc đó Trường Sinh Điện như một Thánh Điện.

Thần quang công đức tỏa ra như một vị Thần.

Khiến người ta chỉ cần nhìn từ xa, liền không kìm được mà quỳ bái.

Trấn Nguyên Tử càng là ánh mắt cung kính và thành kính, từ từ quỳ xuống hướng về phía Trường Sinh Điện, động tác vô cùng chậm rãi, hàm chứa kính ý.

Minh Hà Lão Tổ càng là tâm tình kích động dâng trào.

"Là Hỗn Độn Thanh Liên!!!" "Trường Sinh Điện này quả nhiên có Quy Nhất Đạo Nhân!!!" "Ha ha ha ha… Rất tốt!

Rất tốt!" "Ngô lần này đến Tiệt Giáo, không ngờ lại có thu hoạch như vậy." "Cho dù làm đệ tử Tiệt Giáo bồi luyện, ngô cũng cam tâm tình nguyện." Lúc đó Minh Hà Lão Tổ quả là triệt để một lòng đi theo Tiệt Giáo.

Lục Áp tự nhiên cũng là mắt kinh hãi.

Hỗn Độn Thanh Liên, Hỗn Độn Chí Bảo.

Mỗi lá sen, hạt sen, rễ sen trên thân đều có thể hóa thành dị bảo.

Nếu có thể có được một cây Hỗn Độn Thanh Liên, có thể tưởng tượng được sẽ sở hữu Hỗn Độn Chí Bảo kỳ dị đến mức nào.

Tuy nhiên, Lục Áp không dám nảy sinh bất kỳ ý niệm tham lam nào đối với Hỗn Độn Thanh Liên này.

Hiện giờ y đã hoàn toàn phục tùng Tiệt Giáo.

Càng thêm vâng lời Lục Phàm.

Y vạn vạn không dám nảy sinh bất kỳ ý niệm xấu nào.

Mà bên này, hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đang vội vã đến, sau khi nhìn thấy nội dung công bố trên Hồng Mông Kim Bảng, biểu cảm trên mặt càng có sự thay đổi cực lớn.

Cơ bắp trên mặt hai người rõ ràng co giật dữ dội mấy phần.

"Hỗn Độn Thanh Liên?" "Thật sự là Hỗn Độn Thanh Liên?!" "Không ngờ, Trường Sinh Điện còn có Hỗn Độn Chí Bảo như vậy??" Hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sau khi chấn kinh, trên mặt liền viết đầy vẻ kinh hỉ.

"Ha ha ha ha ha…" "Đã đến tranh giành một chuyến, tự nhiên không thể về tay không!" Trong lòng Tiếp Dẫn Đạo Nhân ý niệm tham lam càng thêm mãnh liệt.

Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng đôi mắt lộ ra dục vọng cực kỳ mãnh liệt.

"Sư huynh, xem ra lần này, chúng ta thu hoạch khá lớn a!" "Kim Ngao Đảo lại có nhiều bảo bối như vậy, cũng không trách ngô đẳng có ý đồ tham lam." Chuẩn Đề Đạo Nhân triệt để phóng thích dục vọng của bản thân, cũng không tìm bất kỳ cái cớ nào nữa.

Hai người liền tiếp tục tiến về hướng Kim Ngao Đảo.

Và trên không Kim Ngao Đảo.

Lục Phàm đang đứng giữa không trung, một thân trường sam, thần sắc đạm nhiên.

"Hỗn Độn Thanh Liên cũng bị lộ ra rồi sao?" "Nếu đã như vậy, thì cứ cùng nhau đi." "Dù sao để trong Trường Sinh Điện cũng là cây, để trên Kim Ngao Đảo cũng là cây." Lục Phàm căn bản không bận tâm.

Y phất tay một cái.

Chỉ thấy vô tận Tiên Linh Chi Khí cuồn cuộn lan tràn khắp Kim Ngao Đảo.

Kỳ Lân, Tiên Hạc, Mi Lộc, Vượn Hầu, Phượng Hoàng, Chân Long đều không ngừng ngưng tụ thành thực chất, bay lượn không ngừng quanh Kim Ngao Đảo.

Các loại cảnh tượng kỳ dị càng khiến các đệ tử trên Kim Ngao Đảo một trận hoan hô.

"Mau nhìn!" "Là tiểu sư đệ!!" Ánh mắt mọi người đều đổ dồn về.

Nhìn thấy Lục Phàm đã trồng Hỗn Độn Thanh Liên khắp nơi trên Kim Ngao Đảo.

Lúc đó Kim Ngao Đảo, được Tiên Linh Chi Khí nồng đậm ngưng tụ bao quanh.

Không ngừng có các loại dị tượng bao quanh trên không, quả thực còn tiên cảnh hơn cả tiên cảnh.

Cảnh đẹp kỳ dị như vậy, ngay cả Tử Tiêu Cung lúc trước cũng không thể sánh bằng một phần hào.

"Oa!" "Tiểu sư đệ cũng lấy Hỗn Độn Thanh Liên ra!" "Nhiều Hỗn Độn Thanh Liên quá trời!" "Là ta nhìn lóa mắt rồi sao?" "Thật sự là nhiều Hỗn Độn Thanh Liên như vậy sao??" "Quả thực như đang mơ

vậy!” “……” Một số đệ tử Tiệt Giáo triệt để sôi trào.

Mọi người đều náo nhiệt phi phàm.

Bọn họ lúc nào đã từng thấy đại thủ bút như vậy??

Hỗn Độn Thanh Liên lại như hoa dại cỏ dại, tùy ý sinh trưởng khắp nơi trên Kim Ngao Đảo.

Nhìn đâu cũng thấy kỳ trân như vậy.

Quả thực sắp phát điên rồi!!!

Một cảnh tượng chấn động đến vậy, khiến tất cả đệ tử Tiệt Giáo đều không kịp phản ứng.

Thái Thanh Lão Tử, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ, Lục Áp và những người khác càng là bất động, trực tiếp bị cảnh tượng này chấn động đến hóa đá.

Bích Du Cung.

Thông Thiên tự nhiên cũng không thể bình tĩnh.

Toàn bộ khuôn mặt y vì kích động mà hơi đỏ lên, cơ thể càng là run rẩy vì kích động.

Đôi mắt càng bị Hỗn Độn Thanh Liên hiện ra trước mắt chấn động đến không ngừng run rẩy.

Quá chấn động!!!

Quá chấn động!!!

Thông Thiên lúc này kích động đến mức không nói nên lời.

Nhưng phản ứng của cơ thể lại chân thực thể hiện cảm xúc trong lòng y.

Hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đang vội vàng đến càng thêm cuồng hỉ.

“Nhiều Hỗn Độn Thanh Liên như vậy!!” “Vậy thì không trách chúng ta!” “Ha ha ha ha…” “Sư huynh, nhiều như vậy, chúng ta mang đi vài cây chắc chắn bọn họ cũng không phát hiện ra đâu.” “Cứ trách bọn họ quá phô trương.” Biểu cảm trên mặt Chuẩn Đề Đạo Nhân càng thêm dữ tợn.

Hai người hạ xuống ngoại vi Kim Ngao Đảo, thu liễm pháp lực.

Sau khi nhanh chóng trao đổi ánh mắt, liền lập tức tiến đến gần Hỗn Độn Thanh Liên và Hồng Mông Tử Trúc.

“Dừng lại!” “Ai?!” Lúc này, một đệ tử Tiệt Giáo phát hiện ra Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Đệ tử Tiệt Giáo kia nhanh chóng đuổi theo.

“Oanh!” Sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân hơi biến, nhanh chóng ra tay.

Nhưng đệ tử kia phản ứng cũng vô cùng nhanh, tuy bị thương nhẹ, nhưng không bị thương vào chỗ hiểm.

Cảm nhận được sát ý của đối phương, đệ tử Tiệt Giáo kia ý thức được đối phương đến không có thiện ý.

“Sư huynh, bị phát hiện rồi.” “Nếu đánh rắn động cỏ, e rằng sẽ gây chú ý.” Giọng nói Chuẩn Đề Đạo Nhân trầm thấp.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân lập tức dừng lại, trong mắt lộ ra sát ý.

“Nếu vậy, chỉ đành chém giết y.” Hai người liền không còn ẩn giấu, hiển lộ chân thân.

“Sư thúc?!” Sắc mặt đệ tử Tiệt Giáo hơi biến.

Y không ngờ, hai kẻ đến không thiện ý lại là Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Đặc biệt khi nhìn thấy sát ý trong mắt hai người này, đệ tử Tiệt Giáo kia liền có chút run sợ.

Đây chính là Thánh Nhân!

"Sư thúc, hai vị muốn làm gì?!" Trong mắt đệ tử Tiệt Giáo kia lộ ra một tia kiêng dè.

"Cứ trách ngươi quá lo chuyện bao đồng." "Chịu chết đi." Tiếp Dẫn Đạo Nhân không chút do dự, một chiêu dễ dàng đoạt mạng y.

Cho dù đệ tử Tiệt Giáo hiện nay ai cũng là Chuẩn Thánh, nhưng đối mặt với Thánh Nhân, vẫn chỉ là kiến hôi.

Đệ tử Tiệt Giáo kia liền như chưa từng tồn tại, hoàn toàn biến mất không dấu vết.

Hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề trong mắt nhanh chóng lóe lên một tia độc ác, sau đó lại đi sâu vào trong Kim Ngao Đảo.

Rất nhanh, bọn họ liền phát hiện một khóm Hồng Mông Tử Trúc.

Tử trúc vươn cao từng đốt, mỗi cây trúc đều có màu tím thuần khiết.

Xung quanh càng bao quanh nhiều dị tượng.

Hơn nữa xung quanh tử trúc còn mọc mấy cây Hỗn Độn Thanh Liên.

Hỗn Độn Thanh Liên tỏa ra khí tức Tiên Linh hùng vĩ dồi dào.

Chỉ vừa đến gần, liền đã cảm nhận được luồng khí tức nồng đậm tinh thuần đó.

Hít sâu một hơi, liền có thể cảm nhận được tu vi trong cơ thể có dấu hiệu nới lỏng.

"Không hổ là Hỗn Độn Chí Bảo a!" "Cả Hồng Mông Tử Trúc này nữa, nhất định phải mang về Tu Di Sơn." Tiếp Dẫn Đạo Nhân lúc này nhìn thấy hai loại kỳ trân này, đôi mắt đã đờ đẫn.

Trong lòng y không còn gì khác.

Nhìn đâu cũng chỉ thấy hai thứ này.

Bất kể phải trả giá lớn đến đâu, y cũng nhất định phải có được.

Ngay khi hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề định ra tay cướp đoạt, lại có một giọng nói vang lên.

"Dừng tay!" "Đúng là một tên trộm!" Một giọng nói chói tai vang lên.

Hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn về phía đó, trong mắt cũng lộ ra sát ý.

"Lại thêm một kẻ đưa đến chết." Chuẩn Đề Đạo Nhân đi trước ra tay, định chém giết người đến.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân lại lập tức ngăn cản.

Chương 220

“Thay vì giết y, không bằng dùng Cổ Hoặc chi thuật để lợi dụng y.” “Nếu Tiệt Giáo xuất hiện kẻ phản bội, chắc hẳn cũng rất thú vị.” Khóe miệng Tiếp Dẫn Đạo Nhân hơi nhếch lên, nghĩ ra một ý hay tuyệt vời như vậy.

“Sư thúc?!!

Là hai vị?!” Thạch Cơ chấn kinh.

Nhưng chuyển niệm liền thấy thích đáng.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nổi tiếng vô sỉ, có thể làm ra chuyện này cũng không có gì kỳ lạ.

Ngay sau đó, trên mặt Thạch Cơ lộ ra một tia khinh bỉ.

Tuy từ trước đến nay chưa từng tôn trọng hai vị sư thúc này, nhưng cũng chưa từng công khai khinh bỉ đến vậy.

Hôm nay lại lộ ra vẻ mặt ghét bỏ này.

“Hai vị sư thúc, hai vị lén lút đến Tiệt Giáo, lẽ nào không phải là để trộm Hồng Mông Tử Trúc và Hỗn Độn Thanh Liên của Tiệt Giáo sao?” Trên mặt Thạch Cơ lộ ra nụ cười châm chọc.

Hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề trên mặt lộ ra một tia tàn nhẫn.

Hai người không tranh cãi với Thạch Cơ.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân trực tiếp đầu ngón tay bắn ra một hạt sát khí, trực tiếp đi vào mi tâm Thạch Cơ.

Tốc độ cực nhanh, căn bản không cho Thạch Cơ bất kỳ phản ứng nào.

Sau đó, Tiếp Dẫn Đạo Nhân bắt đầu mặc niệm kinh văn.

Từ miệng y lập tức bay ra các loại phù văn màu đen, dày đặc bao phủ hoàn toàn Thạch Cơ, cho đến khi những chữ phù màu đen này toàn bộ bị cơ thể y hấp thu.

Cuối cùng, Thạch Cơ thành công bị mê hoặc.

Đôi mắt y đột nhiên đảo ngược, tròng mắt bị một tầng sát khí bao phủ, sau đó khôi phục bình thường.

"Bái kiến Thánh Nhân." Thạch Cơ mặt không biểu cảm, giống như trở thành một người công cụ không dục vọng, không cảm xúc.

"Ừm." "Ngươi nhớ kỹ, không được bại lộ." Tiếp Dẫn Đạo Nhân liền chúc phúc một câu như vậy, sau đó bảo Thạch Cơ rời đi.

Sau khi Thạch Cơ rời đi, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân cuối cùng cũng có thể triệt để thả lỏng.

Hai người lập tức vận dụng pháp lực, muốn lấy Hỗn Độn Thanh Liên.

Không ngờ, vừa mới ra tay, lại như chạm vào một loại bình chướng nào đó.

Một tầng bình chướng vô hình, hoàn toàn bao phủ lấy nó.

Hai người bất kể thi triển pháp khí nào cũng không thể phá vỡ.

"Không tốt." "Bị lừa rồi." "Lại không phát hiện ra thứ này không thể ăn trộm." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lúc này mới ý thức được sự nghiêm trọng của sự việc.

Không ngờ, những kỳ trân này tuy mọc trên Kim Ngao Đảo, thực tế căn bản không phải muốn lấy là có thể lấy.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lập tức định bỏ trốn.

"Hai vị sư thúc, đã đến rồi, thì đừng đi a." Lúc này, giọng nói Lục Phàm từ Kim Ngao Đảo bao trùm xuống.

Giọng nói hùng hậu lại như đến từ dòng sông thời gian.

Hoàn toàn bao phủ bọn họ trong đó.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề mắt kinh hãi.

Là Lục Phàm!!!

Hai người lập tức điều chuyển pháp lực Thánh Nhân.

"!!" "Không tốt!" "Bị cấm cố!" Sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân đột biến.

Không ngờ, Lục Phàm chỉ là giọng nói truyền đến, đã có khả năng cấm cố không gian!

Sao có thể?!!

Chuẩn Đề Đạo Nhân lúc đó cũng cảm nhận được sự bất an mãnh liệt.

Lục Phàm chính là kẻ đã chém giết tồn tại đại ngôn Thiên Đạo.

Một thanh Bàn Cổ Phủ ngay cả Thiên Đạo cũng không dám tùy tiện ra tay.

Huống hồ là bọn họ!

Một lát sau, Lục Phàm liền xuất hiện trước mặt Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Khóe mắt Lục Phàm mang theo ý cười, không hề thấy chút khí tức nguy hiểm nào.

Điều này càng khiến Tiếp Dẫn Chuẩn Đề trong lòng phát run.

"Lục Phàm!" "Ngô đẳng bất quá là đi ngang qua Kim Ngao Đảo, ngươi định làm gì?" Sắc mặt Chuẩn Đề Đạo Nhân hơi biến, lý lẽ hùng hồn nói.

"Hai vị sư thúc, hai vị vì sao lại ở đây?" Lục Phàm cũng không

vội.

Y chính là muốn đùa giỡn hai kẻ vô sỉ này một phen.

Xem xem bọn họ rốt cuộc có thể vô liêm sỉ đến mức nào!

"Ngô đẳng hiếu kỳ, đến để thưởng lãm Hồng Mông Tử Trúc và Hỗn Độn Thanh Liên trên Kim Ngao Đảo của ngươi mà thôi." "Sao thế?" "Ngay cả thưởng lãm cũng không được sao?" Chuẩn Đề Đạo Nhân mồm mép tép nhảy, tuôn một tràng vào Lục Phàm.

Nói đến mức, chính y cũng tin.

Đúng vậy!

Bọn họ có trộm được đâu!

Nói là thưởng lãm thì không có lỗi gì!

Đã là thưởng lãm, dựa vào đâu mà phải cấm cố bọn họ?!

Trên mặt Chuẩn Đề Đạo Nhân lập tức bao trùm một tầng nộ ý, đồng thời lại đầy uất ức.

Dường như thực sự bị Lục Phàm oan uổng vậy.

"Phải không?" "Hai ngươi chỉ là thưởng lãm?" "Vừa nãy kết giới này đã bị người động vào?" Lục Phàm lại nhẹ nhàng hỏi một câu.

Y muốn xem, hai tên này còn có thể bịa ra lời nói dối nào nữa.

"Ngô đẳng chỉ là đưa tay muốn chạm vào, ai biết ở đây có kết giới?" Chuẩn Đề Đạo Nhân cứng cổ nói.

"Không sai!" "Lục Phàm!

Bất kể thế nào, ngô đẳng đều là sư thúc của ngươi, còn không mau thả ngô đẳng xuống!" "Bất quá chỉ là hiểu lầm một trận mà thôi." Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng vội vàng cải lời.

Hai người này kẻ xướng người họa, hoàn toàn gạt bỏ mục đích

đến của bọn họ sạch trơn.

"Ừm." "Xem ra, không để hai ngươi nếm chút khổ sở, hai ngươi sẽ không nói thật." Lục Phàm cười cười.

Sau đó, y lật tay một cái, trong tay xuất hiện một sợi dây thừng vàng.

Dây thừng như rắn trườn, quấn chặt lấy hai người.

"Lục Phàm!

Ngươi muốn làm gì?!!" "Ngươi rốt cuộc muốn làm gì?!" "Ngô đã giải thích rồi, đây là hiểu lầm!" "Mau thả chúng ta xuống!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều hoảng hốt.

Bọn họ căn bản không biết Lục Phàm định làm gì với bọn họ.

"Thái Thanh sư bá, làm phiền người." Lục Phàm lập tức truyền âm về một hướng nào đó.

Lúc đó Thái Thanh Lão Tử nhíu mày.

Y theo chỉ dẫn của Lục Phàm ngẩng đầu nhìn lên.

Trên Cửu Thiên.

Hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đang bị dây thừng treo lơ lửng giữa không trung.

"……" Sắc mặt Thái Thanh Lão Tử hơi biến.

"Lục Phàm đạo hữu, có gì dặn dò?" Thái Thanh Lão Tử không hiểu ý Lục Phàm cụ thể.

"Ngô ban cho ngươi một cây roi, ngươi cứ đánh vào hai người đó, cho đến khi hai người đó chịu nói thật thì thôi." Lục Phàm nhẹ nhàng nói.

"!!" Thái Thanh Lão Tử trong lòng chấn động mạnh.

Hảo gia hỏa!

Đánh Tiếp Dẫn Chuẩn Đề?!

Đánh hai vị Thánh Nhân?!

Thái Thanh Lão Tử trong lòng kinh hãi.

Nhưng cũng tuyệt đối không dám làm trái lời Lục Phàm dặn dò.

Y lập tức phóng người lên, đến trước mặt Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

"Sư bá, làm phiền người." Lục Phàm khẽ cười, lập tức đưa một cây roi xương vào tay Thái Thanh Lão Tử.

Cây roi xương toàn thân trong suốt, trên đó mọc đầy gai nhọn lấp lánh từng đợt hàn quang.

Chỉ nhìn thôi, đã khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Không thể tưởng tượng, một roi này đánh xuống, sẽ là cảnh tượng thảm khốc đến mức nào.

"Lục Phàm!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lúc này gần như muốn cắn nát răng hàm.

Y muốn thoát ra, nhưng vô lực, dưới sự trói buộc của sợi dây thừng này, tất cả pháp lực đều mất hiệu lực.

Tức là, lát nữa bị roi đánh, cũng không thể tự vệ.

Chỉ có thể chịu đựng.

Chương 221

Ngay cả thân thể Thánh Nhân, cũng sẽ có cảm giác đau đớn.

Cũng sẽ chảy máu!

Cũng sẽ bị thương!

"Lục Phàm!" Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng là nộ hỏa trùng thiên.

Mà Lục Phàm chỉ đưa cho Thái Thanh Lão Tử một ánh mắt, sau đó liền rời đi.

Thái Thanh Lão Tử nhìn về phía Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, biểu cảm trên mặt ít nhiều có chút khó xử.

Tính cách y vốn là như vậy.

Luôn thanh tịnh, không gây thị phi.

Nhưng bây giờ, không thể không theo lời Lục Phàm dặn dò, phải đích thân ra tay đánh hai người này.

"Vậy thì… đắc tội rồi." Thái Thanh Lão Tử vung cây roi xương trong tay lên.

"Bốp!" Một roi nặng nề giáng xuống.

Lập tức da thịt nứt toác.

Máu vàng từ từ chảy ra theo trường sam.

Cảm giác đau đớn rõ ràng nhanh chóng truyền đến.

"!!!" "A!!!" Hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đồng thanh phát ra một tiếng kêu thảm.

Tiếng kêu thảm cực kỳ sắc nhọn!

Nghe đến mức người ta da đầu tê dại, nổi đầy da gà.

"……" Thái Thanh Lão Tử ngẩn người.

Có đau đến vậy sao?

Y vừa nãy đâu có dùng quá nhiều sức?

Thái Thanh Lão Tử hơi nhíu mày.

Tuy có chút nghi hoặc, nhưng lực đạo trong tay y không những không giảm, mà ngược lại còn tăng thêm.

"Bốp!" Lại là một roi nặng nề giáng xuống.

Máu vàng của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lập tức bay ra ngoài.

Còn kèm theo nhiều mảnh thịt vụn bị gai nhọn trên roi xương cào ra.

Cảnh tượng thực sự có chút tàn nhẫn.

"Bốp!" Máu vàng liên tục bay ra, rải rác trên không trung.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng đã yếu ớt vô cùng, sắc mặt trắng bệch.

Từng trận tiếng kêu thảm nối tiếp nhau.

Cuối cùng, ngay cả sức lực để kêu thảm cũng không còn.

Bích Du Cung.

Thông Thiên nhìn cảnh tượng này từ xa, trên mặt không có chút đồng tình nào.

Về hành vi của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, y không cần nghĩ cũng biết.

Hai người này chính là tự tìm chết!

Cuối cùng, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sau khi chịu nhiều roi đánh, cuối cùng cũng chịu mở miệng.

"Chúng ta nói… chúng ta nói thật…." Sau khi giọng nói yếu ớt của Tiếp Dẫn Đạo Nhân phát ra, Lục Phàm liền xuất hiện trước mặt hai

người.

Lục Phàm nhìn thấy thảm trạng này của hai người, nhưng vẫn không tiêu tan nộ ý.

"Nói!

Trước mặt các sinh linh Hồng Hoang này, trước mặt đông đảo đệ tử Tiệt Giáo, nói ra những việc các ngươi vừa làm đi." Lúc này Lục Phàm không còn cười nữa.

Ngược lại, toàn thân y toát ra một luồng hàn ý.

Y đôi mắt bình tĩnh không chút gợn sóng nhìn chằm chằm hai người, ngữ khí nghiêm khắc.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn thấy ánh mắt này, càng sợ hãi run rẩy.

"Chúng ta nói…" "Chúng ta thực sự là đến Kim Ngao Đảo, trộm Hỗn Độn Thanh Liên và Hồng Mông Tử Trúc… Chúng ta biết lỗi rồi… biết lỗi rồi…" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lúc này đã vứt bỏ tất cả tôn nghiêm.

Hoàn toàn không màn đến thân phận Thánh Nhân, nói ra sự thật.

Lời này vừa thốt ra, không ít đệ tử Tiệt Giáo đều kinh hô một tiếng.

Tuy biết Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vô sỉ, nhưng bọn họ đích thân thừa nhận nói ra, vẫn đủ chấn động.

Ngay cả Thái Thanh Lão Tử cũng không dám tin mà nhìn hai người bọn họ.

"Còn nữa không?" Lục Phàm lại lần nữa ép hỏi.

Hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lập tức hoảng loạn.

Còn nữa… Chẳng lẽ, những chuyện xảy ra trước đó, Lục Phàm

đều biết hết sao??

Nhưng nếu biết, vì sao không ra mặt ngăn cản??

Chuẩn Đề Đạo Nhân thấy vậy, liền phân tích Lục Phàm đang lừa gạt bọn họ.

"Lục Phàm đạo hữu, thực sự không còn gì nữa rồi!" "Chúng ta đến Kim Ngao Đảo, chính là để trộm Hồng Mông Tử Trúc và Hỗn Độn Thanh Liên… Cái này… căn bản cũng không trộm được, chúng ta ngay cả chạm cũng chưa chạm vào." Chuẩn Đề Đạo Nhân lộ ra một khuôn mặt cười trắng bệch, trong ánh mắt đầy vẻ cầu xin.

Dáng vẻ khẩn thiết vô cùng đó, nếu là người khác e rằng đã tin rồi.

"Tiếp tục đánh đi." Lục Phàm thấy bọn họ vẫn không thừa nhận, tiếp tục dặn dò Thái Thanh Lão Tử.

Lúc đó Thái Thanh Lão Tử, biết được sự thật, ra tay càng nặng thêm mấy phần.

Không ngờ, hai người này lại dám tham lam kỳ trân như vậy.

Hồng Mông Tử Trúc và Hỗn Độn Thanh Liên quý giá đến mức nào!

Y còn chưa từng nảy sinh chút ý niệm tham lam nào.

Hai người này lại hay rồi, trực tiếp đến muốn trộm.

Đáng đánh!

"Bốp!" "Bốp!" "Bốp!" Thái Thanh Lão Tử giận dữ nhìn Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, vung roi xương lên, liền đánh mạnh xuống.

Mấy roi này, có thể nói là đã dùng chín phần lực.

"Rắc!" "Rắc!" Xương cốt hai người đều liên tiếp bị chấn nát.

Cảm giác đau đớn khiến hai người cảm nhận được thế nào là sống

không bằng chết.

"Lục Phàm đạo hữu!" "Lục Phàm đạo hữu!!

Chúng ta sai rồi…." Tiếp Dẫn Đạo Nhân không thể chịu đựng thêm roi đánh nữa.

Nếu đánh thêm một roi nữa, e rằng sẽ trực tiếp vẫn lạc.

Để giữ mạng, Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng chỉ đành thừa nhận.

"Ngô khi đến Kim Ngao Đảo thì bị một đệ tử Tiệt Giáo phát hiện… liền… liền tiêu diệt y rồi." Tiếp Dẫn Đạo Nhân vô cùng chột dạ.

Lời này vừa thốt ra, một đám đệ tử Tiệt Giáo đều giận không thể kìm.

"Cái gì?!!" "Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai tên chó chết này lại dám tiêu diệt đệ tử Tiệt Giáo?!!" "Đáng ghét!" "Giết bọn chúng!" "……" Trên Kim Ngao Đảo, ngọn lửa giận dữ của một đám đệ tử bừng bừng bốc cháy.

Mọi người đều không thể tiếp tục xem kịch, lập tức bay vút lên Cửu Thiên.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lúc này hoảng loạn cực độ.

"Lục Phàm đạo hữu, ngươi vừa nói rồi, chỉ cần nói ra sự thật thì sẽ thả chúng ta đi." "Chúng ta bây giờ đều nhận lỗi rồi, có thể thả chúng ta đi không?" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề khẩn cầu.

Đối mặt với nhiều ngọn lửa giận dữ như vậy, bọn họ cũng không thể chống đỡ nổi.

Mà lúc này Bích Du Cung.

"!!!" Thông Thiên sau khi biết Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lại dám chém giết đệ tử Tiệt Giáo của y, tự nhiên không thể nhẫn nhịn.

Một luồng lực chấn nhiếp nhanh chóng nghiền ép đến.

Thông Thiên đầy mặt nộ ý, đôi mắt phóng ra ngọn lửa vô tận.

"Tiếp Dẫn!" "Chuẩn Đề!" "Hai ngươi dám chém giết đệ tử Tiệt Giáo của ngô!!" Thông Thiên gào thét, đôi mắt đỏ ngầu.

Đối với đệ tử Tiệt Giáo, y luôn coi trọng.

Bất kể ai bị chém giết, đều là chạm đến giới hạn của Thông Thiên.

Lúc này, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề thực sự hoảng loạn.

Bọn họ bây giờ không hề có bất kỳ pháp lực nào.

"Lục Phàm đạo hữu!

Ngươi mau thả chúng ta ra!" "Chúng ta đã nói thật rồi!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sắp khóc.

"Ta khi nào nói sẽ thả các ngươi?" Ánh mắt Lục Phàm đột nhiên lộ ra sát ý.

"Các ngươi dám chém giết đệ tử Tiệt Giáo, thì phải chuẩn bị sẵn sàng bị tiêu diệt bất cứ lúc nào." Lục Phàm ngữ khí nhẹ bẫng nói.

"!!" "!!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lúc này mới ý thức được.

Chương 222

Ngay từ đầu, Lục Phàm đã không hề có ý định buông tha bọn họ!

"Chúng đệ tử Tiệt Giáo, tay cầm roi xương." "Mỗi người một trăm roi!" Lục Phàm nhẹ nhàng nói.

Khi Lục Phàm dặn dò xong, một đám đệ tử Tiệt Giáo đã không thể kiềm nén.

Bọn họ muốn báo thù!

Muốn trừng phạt nặng nề hai kẻ vô sỉ này!

"Bốp!" "Bốp!" "Bốp bốp bốp bốp!" "Bốp bốp bốp bốp bốp bốp bốp bốp!!!" "……" Trên Cửu Thiên, chỉ nghe thấy một tràng tiếng kêu thảm thiết và tiếng roi xương quật vào da thịt.

Quan trọng là, đánh như vậy, căn bản không thể đánh chết bọn họ.

Cùng lắm chỉ là sống không bằng chết.

Vì vậy, đông đảo Đại Năng đều có thể nhìn thấy cảnh tượng này.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề bị treo lơ lửng giữa không trung, chịu hình phạt roi đánh tập thể của Tiệt Giáo.

Và sau khi biết những việc Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đã làm, không một ai cầu xin cho bọn họ.

Đều cho rằng đáng đánh!

Lúc này, Hồng Mông Kim Bảng lại lần nữa có động tĩnh.

Lần này, là lúc công bố hạng nhất!

Không biết kỳ trân hạng nhất sẽ là gì?

Hàng ức vạn sinh linh Hồng Hoang chuyển ánh mắt từ Tiếp Dẫn

Chuẩn Đề sang, đều không chớp mắt nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng.

Hồng Mông Tử Trúc và Hỗn Độn Thanh Liên đã là những tồn tại khiến bọn họ không thể tưởng tượng.

Còn có điều gì khủng khiếp hơn hai kỳ trân này nữa không?

Mọi người đều mong chờ!

Đến mức một số đệ tử Tiệt Giáo còn quên cả việc đánh Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, tạm dừng lại chỉ để xem hạng nhất rốt cuộc là gì.

Trên cuộn giấy vàng khổng lồ, những chữ vàng không ngừng ngưng tụ.

Một hàng chữ rõ ràng cũng dần dần hiện ra. 【Hồng Mông Kim Bảng Kỳ Trân Bảng hạng nhất: Không Tâm Dương Liễu】 【Không Tâm Dương Liễu: Trường Sinh Điện sở hữu, là bản thể của Dương Mi Đạo Nhân】 【Kim Bảng ban thưởng: một trăm vạn Công Đức Kim Vân】 Kèm theo hạng nhất được công bố, Hồng Hoang chìm vào một khoảng im lặng dài.

Một trăm vạn Công Đức Kim Vân cũng lập tức ngưng tụ trên không Trường Sinh Điện.

Sau đó, lại hình thành một đạo Công Đức Kim Luân trăm trượng.

Trọn vẹn trăm trượng, hoàn toàn bao trùm Trường Sinh Điện trong đó.

Cả tòa Trường Sinh Điện đều khiến người ta không thể rời mắt.

Thần thánh!

Huy hoàng!

Mà lúc này, Trường Sinh Điện thần thánh huy hoàng này cũng không đủ để khiến tất cả mọi người chấn kinh.

Bởi vì, nội dung công bố trên Hồng Mông Kim Bảng, đã đủ để khiến tất cả mọi người chấn động.

Không Tâm Dương Liễu!!!

Trong Hồng Hoang này chỉ sinh ra một cây Không Tâm Dương Liễu.

Đó chính là Dương Mi Đạo Nhân!!!

Vậy thì… điều đó có nghĩa là… Dương Mi Đạo Nhân đang ở Trường Sinh Điện sao?!!!

Sau khi nhận được tin tức này, tất cả mọi người đều trầm mặc.

Ngay cả Hồng Quân, cũng chìm vào im lặng.

Ai có thể nghĩ rằng, vị Hỗn Độn Ma Thần này sở dĩ không thấy tung tích, lại là bị nuôi dưỡng trong Trường Sinh Điện sao???

Thái Thanh Lão Tử, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ, Thông Thiên, Lục Áp, Hồng Quân… bọn họ lập tức thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Trường Sinh Điện.

Ngay khi nhìn về phía Trường Sinh Điện, liền cảm nhận được một luồng sức mạnh thần bí hùng vĩ đang hấp dẫn bọn họ.

Trong lòng bọn họ không ngừng dâng lên vô tận sự thần vọng.

Và sự sùng kính vô hạn.

Bọn họ thành kính cùng nhau đến bên ngoài Trường Sinh Điện.

Mọi người đều quỳ bái trước Trường Sinh Điện.

Cái quái gì đây!

Quy Nhất Đạo Nhân chính là ở Trường Sinh Điện, không chạy đi đâu cả!

“Ngô đẳng cung nghênh Quy Nhất Đạo Nhân!” “Quy Nhất Đạo

Nhân Thánh An!" "Ngô đẳng cung nghênh Quy Nhất Đạo Nhân!" "Quy Nhất Đạo Nhân Thánh An!" "Ngô đẳng cung nghênh Quy Nhất Đạo Nhân!" "Quy Nhất Đạo Nhân Thánh An!" "……" Kèm theo tiếng hô đồng thanh và tràn đầy thành kính của mọi người, cánh cửa Trường Sinh Điện từ từ mở ra.

Người bước ra tự nhiên là Lục Phàm!

Lúc đó, sắc mặt Lục Phàm có chút khó coi.

Nguyên nhân không gì khác.

Là vì hệ thống lại lần nữa đưa ra lời nhắc nhở. 【Cảnh cáo nguy hiểm!】【Cảnh cáo nguy hiểm!】【Thân phận có nguy cơ bị bại lộ!

Thân phận có nguy cơ bị bại lộ!】 Từng lời nhắc nhở này khiến Lục Phàm rất bực mình.

Bất đắc dĩ, Lục Phàm đành phải đi ra.

"Sư tôn, mau đứng dậy." Lục Phàm bước lên, chỉ đỡ Thông Thiên dậy.

Lúc đó dưới sự bao phủ của Công Đức Kim Luân, Lục Phàm cũng tự phát khiến người ta nhìn có cảm giác thần thánh.

"Phàm nhi, ngô đẳng đang quỳ bái Quy Nhất Đạo Nhân." "Con chớ làm phiền." "Hãy để ngô thành kính quỳ bái, dùng lòng thành cảm động Quy Nhất Đạo Nhân." Thông Thiên và những người khác lúc này hoàn toàn có thể nói là đã nhập ma chướng.

"……" Lục Phàm có chút cạn lời.

"Quy Nhất Đạo Nhân đang bế quan." "Các ngươi ồn ào như vậy, làm phiền Quy Nhất Đạo Nhân, đặc phái ngô đến cảnh cáo." Lục Phàm không còn cách nào, chỉ đành chỉnh sắc mặt, ngữ khí nghiêm khắc nói.

Sau lời cảnh cáo này, Thái Thanh Lão Tử và những người khác quả nhiên sắc mặt đại biến.

Mấy người lúc này mới ý thức được vừa nãy quả thực có chút làm phiền.

"Nếu đã như vậy, thì chúng ta cứ đứng dậy ở đây, không làm phiền nữa." Thái Thanh Lão Tử mặt mày hồng hào.

Y đã hạ quyết tâm, sẽ canh giữ bên ngoài Trường Sinh Điện.

Dù chỉ là một đồng tử gác cổng, y cũng vô cùng cam tâm tình nguyện.

Dù sao, đây chính là đồng tử gác cổng của Quy Nhất Đạo Nhân.

Như vậy, Thái Thanh Lão Tử liền an nhiên đứng bên cạnh cánh cửa Trường Sinh Điện.

"???" Lục Phàm thấy Thái Thanh Lão Tử đứng bên cạnh cánh cửa, có chút mơ hồ.

"Sư bá, người làm gì vậy?" Lục Phàm nhướn mày.

"Ha ha ha…" "Ngô cam nguyện làm đồng tử của Quy Nhất Đạo Nhân, từ nay về sau, liền canh giữ bên ngoài Trường Sinh Điện này." Trong thần thái của Thái Thanh Lão Tử có chút đắc ý.

Y vuốt vuốt chòm râu, thần thái nhàn nhã.

"???" Lục Phàm càng thêm cạn lời.

Đây đều là những thao tác gì vậy??

Y không cần đồng tử gác cổng nào được không??

Hồng Quân thấy vậy, cũng không cam chịu yếu thế.

Y lập tức lao ra, vội vàng chiếm lĩnh bên còn lại của cánh cửa điện.

“Nếu đã như vậy, ngô liền làm đồng tử gác cổng bên còn lại này.” Hồng Quân cũng lộ ra thần thái kiêu ngạo.

“??” Lục Phàm vô cùng ngạc nhiên.

Đây là đang làm gì vậy??

Mọi người thấy vậy, đã không còn vị trí, chỉ đành buồn bã rời đi.

Mà Thông Thiên, lúc này cũng là một bộ dạng không tìm được cơ hội tốt, vô cùng đau lòng, cuối cùng cũng rời đi.

“……” Lục Phàm có chút dở khóc dở cười.

“Sư bá, Minh Hà đạo hữu, hai người không cần như vậy.” “Quy Nhất Đạo Nhân không cần đồng tử gác cổng.” Lục Phàm chỉ đành giải thích.

Y không muốn bên ngoài điện này có thêm hai người, thực sự chướng mắt.

“Lục Phàm đạo hữu, không bằng ngươi giúp chúng ta nói vài lời?” “Cứ để Quy Nhất Đạo Nhân thu nhận chúng ta đi?” “Đúng vậy… Lục Phàm đạo hữu… giúp đỡ một chút, nói vài lời tốt đẹp đi?” “……” Hai người đối với Lục Phàm một đống lời cầu xin.

Lục Phàm thực sự hết cách.

“Các ngươi muốn ở lại thì cứ ở lại đi.” Nói xong, Lục Phàm tự mình tiến vào Trường Sinh Điện.

Sau khi đợt công bố Kim Bảng lần này hoàn thành, cuộn giấy vàng khổng lồ thu lại.

Cửu Thiên khôi phục lại bình tĩnh.

Chỉ có điều trên không Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo vẫn đang xếp hàng, tay cầm roi xương, đánh

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề một trận.

Chương 223

Hai người bị đánh ngất đi không biết bao nhiêu lần.

Mỗi lần đều là bị đau đến ngất xỉu, rồi lại bị đau đến tỉnh lại.

Lại lần nữa bị đau đến ngất xỉu, lại lần nữa bị đau đến tỉnh lại… Cứ thế lặp đi lặp lại, hành hạ bọn họ muốn chết ngay lập tức.

"Thiên Đạo, cứu mạng!" "Cứu mạng!" "Lục Phàm đạo hữu!!

Ngô biết lỗi rồi!" "……" Bất kể hai người cầu xin thế nào, cũng không ai để ý.

Ngay cả Thiên Đạo, cũng làm ngơ.

Chờ đến khi Kỳ Trân Bảng công bố xong, cuộn giấy khổng lồ Hồng Mông Kim Bảng này lại lần nữa thu lại.

Lúc đó, các sinh linh Hồng Hoang đều còn mãi không thể hoàn hồn sau tin tức chấn động về Không Tâm Dương Liễu.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi được Thiên Đạo phục sinh, liền vẫn luôn chờ đợi thời cơ.

Lúc này sau khi biết trong Trường Sinh Điện lại có Không Tâm Dương Liễu, tự nhiên có chút kiêng dè.

Lại ngẩng đầu nhìn lên Cửu Thiên, sắc mặt càng thêm khó coi.

"Hai tên ngốc này!" "Lại dám chọc phải đệ tử Tiệt Giáo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vẫn đang bị treo và bị roi xương đánh, sắc mặt liền âm trầm không thể âm trầm hơn.

Quan trọng là, y cũng không dám đi giúp đỡ.

“Hiện giờ lại thiếu mất hai trợ thủ!” Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận đến cực điểm.

Không ngờ, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sau khi hấp thu Thiên Đạo tinh huyết, vẫn ngu xuẩn như vậy.

Quả thực không thể trọng dụng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ đành tiếp tục tĩnh đợi thời cơ.

Bên này, Kim Ngao Đảo.

Đa Bảo Đạo Nhân lại lần nữa đến bên ngoài Trường Sinh Điện.

Vừa đến liền nhìn thấy Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân đang canh giữ bên ngoài điện.

“??” “Sư bá, Hồng Quân tiền bối?

Hai vị đây là…” Đa Bảo có chút nghi hoặc.

“Ừm, chúng ta đặc biệt canh giữ ở bên ngoài điện này, làm đồng tử gác cổng.” Trên mặt Hồng Quân lộ ra một tia thần thái đắc ý.

Có thể làm đồng tử gác cổng của Quy Nhất Đạo Nhân, tự nhiên là đáng tự hào.

Điều này cho thấy, bọn họ được Quy Nhất Đạo Nhân che chở.

“Đồng tử gác cổng??” Biểu cảm trên mặt Đa Bảo co giật.

Hai lão già này lại dám tự xưng là đồng tử gác cổng sao?

Đồng tử???

Đa Bảo nhìn thần thái đầy nếp nhăn của Thái Thanh Lão Tử.

Hồng Quân càng là thân hình hơi còng lưng!

Nhà ai đồng tử gác cổng lại có dáng vẻ già nua như vậy?

Quả thực cạn lời!

Đa Bảo kìm nén ý muốn khinh bỉ, liền ngữ khí trầm thấp nói: "Ngô đến đây, là muốn gặp tiểu sư đệ, làm phiền hai vị thông báo một tiếng." Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân nhìn nhau một cái, trong mắt hai người đều có chút ngượng nghịu.

Bọn họ là tự nguyện đứng ở bên ngoài điện, căn bản không có tư cách thông báo.

"??" Đa Bảo nhất thời ngẩn ra.

"Sư bá, tiền bối?

Làm phiền thông báo một tiếng?" Đa Bảo lại hỏi một lần nữa.

"Khụ khụ." "Cái này… ngươi vẫn nên tự mình thông báo đi!" Thái Thanh Lão Tử ngượng nghịu ho khan một tiếng, liền nói nhỏ.

Đa Bảo Đạo Nhân liền hiểu ra.

Hóa ra hai người này là mặt dày mày dạn muốn đứng ở đây.

Căn bản không phải cái gọi là đồng tử gác cổng!

Cạn lời!

Đa Bảo chỉ đành lớn tiếng gọi về phía Trường Sinh Điện.

"Tiểu sư đệ!" "Tiểu sư đệ!" "Kẽo kẹt ~" Cánh cửa điện từ từ mở ra.

Người bước ra chính là Lục Phàm.

Lúc đó Lục Phàm, đôi mắt trong trẻo, vẫn là tiểu sư đệ đó.

"Đại sư huynh." Lục Phàm đi về phía Đa Bảo, mắt mang ý cười.

"Tiểu sư đệ, ta đến Trường Sinh Điện, chính có một việc muốn thương nghị với ngươi." Biểu cảm trên mặt Đa Bảo có chút nghiêm túc.

"Việc gì?" Lục Phàm hỏi.

“Hiện nay Phật Giáo đã được thành lập, có nên tiến hành truyền đạo không?” “Về cụ thể thế nào, ta muốn thương nghị với ngươi một phen.” Đa Bảo nói thật ra suy nghĩ trong lòng.

Bởi vì Phật Giáo được thành lập từ Tây Phương Giáo, tuy đã thoát ly Tây Phương Giáo và quy thuộc về Tiệt Giáo.

Nhưng một số ấn tượng đã ăn sâu vào tiềm thức, vẫn không đủ để thế nhân nhanh chóng tiếp nhận như vậy.

Cần phải tiến hành truyền đạo, phát huy Phật Giáo ra ngoài mới được.

Lục Phàm nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Thế này, đừng vội.” “Truyền đạo liên quan đến rất nhiều việc, chỉ dựa vào Phật Giáo không đủ để hoàn thành việc truyền đạo, còn cần nhiều phương diện hiệp trợ.” Lục Phàm nghĩ nghĩ, xem ra vẫn là y phải đích thân ra ngoài một chuyến.

“Đại sư huynh, huynh cứ đến Đại Lôi Âm Tự, đợi tin tức của ta.” Lục Phàm nói xong, sau đó một tiếng ầm ầm vang lên.

“Tiệt Giáo Tùy Thị Thất Tiên, Cửu Long Đảo Tứ Thánh, Thập Thiên Quân, nhanh chóng theo ngô đến Thiên Đình.” Giọng nói Lục Phàm từ Kim Ngao Đảo bao trùm xuống.

Một lát sau, từng đạo bạch quang lập tức bay về phía Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Sau khi trải qua biến động lớn của cục diện Hồng Hoang, Hạo Thiên hiển nhiên đã không còn trông đợi gì nữa.

“Bệ hạ, hiện nay cục diện Hồng Hoang hỗn loạn, Thiên Đình này còn giữ được đã là vạn hạnh.” “Đừng xa vời vọng tưởng đệ tử Tiệt Giáo nhập Phong Thần Bảng.” “Hiện giờ Tiệt Giáo, nào phải ngô đẳng có thể chọc vào.” Tây Vương Mẫu cảm thán một câu.

Hiện giờ Thiên Đình có được một khoảnh khắc yên bình đã là vạn phần khó có.

Bọn họ không dám động lòng tư tưởng khác.

"Đúng vậy…" "Thiên Đình này xem như là nơi yên bình duy nhất của Hồng Hoang." "Chỉ cần có thể duy trì, để Trẫm làm chủ nhỏ của Thiên Đình này là được rồi." Hạo Thiên sau một hồi cảm thán, liền nâng ly rượu chậm rãi uống cạn.

Hai người sau một hồi trò chuyện, thần thái đều vô cùng nhàn nhã.

Thiên Đình này, dường như bị Hồng Hoang lãng quên vậy.

Trong mảnh thiên địa nhỏ này có thể làm chủ, Hạo Thiên đã mãn nguyện.

Ngay lúc này, mấy đạo bạch quang chợt hiện.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" "……" Một đám đệ tử Tiệt Giáo đường đường chính chính xuất hiện tại Lăng Tiêu Bảo Điện.

"!!" "Lục… Lục Phàm??" Hạo Thiên và Tây Vương Mẫu đều lập tức đứng dậy.

Khi nhìn thấy Lục Phàm dẫn theo một đám đệ tử Tiệt Giáo đến, trong mắt không khỏi nhanh chóng lóe lên một tia kinh khủng và kiêng dè.

Trời ơi!

Vị đại thần này sao lại đến đây??

Tâm trạng nhàn nhã của Hạo Thiên ban nãy lập tức như lâm đại địch.

Y lập tức cúi lưng, bày ra vẻ mặt tươi cười đi về phía Lục Phàm.

"Lục Phàm đạo hữu, mấy vị Tiệt Giáo đạo hữu, sao lại có hứng

thú đến Lăng Tiêu Bảo Điện của ngô?" Hạo Thiên bề ngoài bình tĩnh, nội tâm đã sớm hoảng loạn không thôi.

Bọn họ đột nhiên đến thăm, nhất định không có chuyện tốt.

"Hạo Thiên, Thiên Đình của ngươi không phải còn thiếu mấy vị đang làm việc sao?" "Ngô đặc ý đến đây, tặng ngươi mấy trợ thủ, giúp ngươi cùng quản lý Thiên Đình, được chứ?" Lục Phàm ngữ khí không cho phép bất kỳ sự từ chối nào.

Tuy nói bề ngoài hòa khí, mặt mang ý cười.

Nhưng Hạo Thiên và Tây Vương Mẫu lại cảm nhận được uy nghiêm tuyệt đối.

Sắc mặt hai người hơi biến, tuy không tình nguyện, nhưng cũng chỉ đành miệng đầy lời đồng ý.

"Tự nhiên tự nhiên." "Đã là Lục Phàm đạo hữu dặn dò, ngô không dám không theo." "Có những trợ thủ này, ngô cũng dễ quản lý hơn." "Đa tạ đa tạ." Hạo Thiên nặn ra nụ cười.

Không những không thể biểu hiện bất kỳ sự phản kháng nào, mà còn phải tỏ ra nhiệt liệt hoan nghênh.

Trong lòng đó đừng nói là khó chịu đến mức nào.

Đối với biểu hiện của Hạo Thiên và Tây Vương Mẫu, Lục Phàm rất vừa ý.

Sau đó y cười cười, gật đầu nói: "Đã như vậy, ngươi liền phải hiệp trợ Phật Giáo truyền đạo, có nhớ kỹ không?" "Ngô sẽ phái người đến thông báo." Nói xong, Lục Phàm liền dẫn đầu rời đi.

Để lại một đám đệ tử Tiệt Giáo thì nhìn về phía Hạo Thiên.

Cảnh tượng nhất thời có chút ngượng nghịu.

"……" "Mấy vị đạo hữu, các ngươi cứ tự mình tìm thiên cung

nghỉ ngơi đi.” “Các ngươi tùy ý, các ngươi tùy ý.” Hạo Thiên cúi lưng, vẫn biểu hiện vô cùng khiêm tốn.

Đùa cái gì!

Chương 224

Hiện giờ đệ tử Tiệt Giáo, ai ai cũng là Chuẩn Thánh.

Tu vi thực lực lại ở trên cả Thiên Đình này của y.

Hạo Thiên đối đãi bọn họ, tự nhiên là vô cùng khách khí.

Đây đâu phải là đến mấy người đang làm việc, đây rõ ràng là đến mấy vị đại gia!

Cái này thì phải cung phụng thật tốt.

Hạo Thiên lập tức cảm thấy mệt mỏi trong lòng.

Sau khi xử lý xong chuyện bên Thiên Đình này, Lục Phàm liền đến Đại Lôi Âm Tự.

Đại Lôi Âm Tự.

Phật quang từng trận.

Vô số phạm âm từ Đại Lôi Âm Tự vang lên, ầm ầm tác hưởng.

Đa Bảo đang tụng niệm Cẩu Kinh, hắn toàn thân kim quang, kim thân trăm trượng đứng sừng sững trong đại điện, uy nghiêm túc mục.

"Tiểu sư đệ?" Đa Bảo sau khi cảm nhận được Lục Phàm đến, liền lập tức dừng lại.

Điện môn Đại Lôi Âm Tự chậm rãi mở ra.

Đa Bảo liền thay đổi hình tượng trang nghiêm túc mục ngày thường, đích thân ra nghênh tiếp.

"Tiểu sư đệ!" Trên mặt Đa Bảo phật quang thu liễm, nụ cười đầy mặt.

"Ân." "Đại sư huynh, ta tới báo cho ngươi một tin tức tốt."

“Chuyến này Phật giáo truyền đạo, từ Đông sang Tây, cần phải bố cục trước.” Lục Phàm chậm rãi mở miệng.

“Bố cục?

Phải bố cục như thế nào?” Đa Bảo nghe Lục Phàm nói, trong lòng thần vãng.

Minh minh chi trung, hắn dường như có thể cảm ứng được bố cục mà Lục Phàm nói, nhưng lại không biết nên hành sự ra sao.

“Trước tiên lựa chọn bốn người thiên định làm đệ tử Tây hành truyền đạo.” “Bốn người này cần phải trải qua đủ loại khảo nghiệm, mới có thể thành tựu con đường truyền đạo.” Lục Phàm nói xong, ngón tay hướng về phía mi tâm Đa Bảo điểm một cái.

Một vài hình ảnh lập tức tràn vào trong đầu Đa Bảo.

Trong hình ảnh, là một con khỉ nhảy ra từ tảng đá.

Nó trời sinh kim đồng, có thần thông biến hóa vô địch.

Còn có một con heo yêu, đến từ Thiên Đình Thiên Bồng Nguyên Soái, chưởng quản mười vạn thủy binh.

Còn có một hà yêu, cũng đến từ Thiên Đình.

Cuối cùng, chính là một tăng nhân.

Tăng nhân này phật quang từng trận, nguyên thần nhục thân đều là trăm năm khó gặp.

Đợi Đa Bảo xem xong những hình ảnh này, liền đã hiểu rõ tất cả.

“Thì ra là thế.” “Tiểu sư đệ, đa tạ.” Đa Bảo hướng về phía Lục Phàm trịnh trọng chắp tay trước ngực, cúi người hành lễ.

Lục Phàm đã điểm minh, liền xem như công thành thân lui, thân hình từ từ tiêu tán, lập tức rời đi.

Mà lúc đó, Đa Bảo thần sắc hướng về một nơi nào đó ở Hồng Hoang nhìn lại.

Hắn ném ra một viên xá lợi, chính là tại phụ cận Đông Hải - Hoa Quả Sơn.

Viên xá lợi kia rơi vào Hoa Quả Sơn, được nhật nguyệt tẩy lễ, hóa thành tảng đá to lớn cứng rắn, sừng sững tại đỉnh núi Hoa Quả Sơn, tiếp nhận thiên địa tinh hoa rèn luyện.

Gió thổi nắng chiếu, thiên địa tinh hoa đều cuồn cuộn không ngừng bị tảng đá hấp thu.

Một mặt khác, Đa Bảo cũng lập tức phái người tiến về Thiên Đình.

Rất nhanh, động tĩnh bên này liền dẫn tới Nguyên Thủy Thiên Tôn chú ý.

"Đại Lôi Âm Tự?

Phật giáo!" "Có động tĩnh rồi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng tử chậm rãi mở ra.

Cơ hội hắn chờ đợi đã lâu, rốt cuộc đã tới!

"Đa Bảo!

Ngươi muốn truyền đạo?" Trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ ra vẻ âm ngoan vô tận.

Phật giáo đã quy thuộc Tiệt Giáo.

Chỉ cần đoạn tuyệt Phật giáo, Tiệt Giáo cũng sẽ tổn hại căn cơ.

Quả thực là biện pháp tốt nhất lao vĩnh dật.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ như thế, lại ngẩng đầu nhìn về phía Cửu Thiên.

Trên Cửu Thiên, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vẫn cứ bị treo giữa không trung.

Tiệt Giáo đệ tử mấy vạn, vẫn có rất nhiều Tiệt Giáo đệ tử xếp hàng đang không ngừng roi đánh hai người này.

Bất tri bất giác, mấy năm trôi qua.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sớm đã bị đánh đến sắp mất đi thần trí.

Khổ hình bực này, không phải người bình thường có thể thừa nhận.

Loại cảm giác bị đánh đau đến ngất đi, lại lần nữa bị đánh tỉnh này, quả thực là khiến bọn hắn sống không bằng chết.

"Buông tha chúng ta đi!" "Chúng ta biết sai rồi!

Đánh nhiều năm như vậy, cũng nên đánh đủ rồi chứ!!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề có chút tuyệt vọng.

Không biết thời gian như vậy rốt cuộc còn phải bao lâu.

Cho dù là bọn hắn chém giết một tên Tiệt Giáo đệ tử, Lục Phàm cũng sớm đã một lần nữa vì kỳ trọng tố nhục thân.

Mà bọn hắn đã tao ngộ loại ma nạn này mấy năm thời gian.

Mỗi ngày đều phải bị roi đánh mấy ngàn roi, cái này ai chịu nổi!

"Lục Phàm đạo hữu!" "Thông Thiên đạo hữu!!" "Buông tha chúng ta đi!!!" "Cầu xin các ngươi.....

Buông tha chúng ta đi!!" "....." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề không ngừng ai cầu.

Thánh khu bọn hắn tại mỗi ngày roi đánh như vậy, tuy rằng lại cực nhanh khôi phục hoàn hảo, nhưng cũng là vết thương chồng chất.

Kim sắc huyết dịch phảng phất đều muốn chảy khô.

Bích Du Cung.

Thông Thiên khi nghe được tiếng Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cầu cứu, cũng không có chút nào mềm lòng.

Hai người này rõ ràng chính là đáng đời!!

Tiệt Giáo sở dĩ nghiêm khắc như thế, chính là vì cho Hồng Hoang ức vạn vạn sinh linh một cái cảnh cáo!

Cho dù trên Kim Ngao Đảo có kỳ trân, cũng không dung thứ bất luận kẻ nào ký du!

Chỉ cần là ký du!

Liền là kết cục này!!

Trường Sinh Điện.

Tam Tiêu các nàng nhìn Tiếp Dẫn Chuẩn Đề trên Cửu Thiên, cũng tới hứng thú.

"Tỷ tỷ, không bằng chúng ta cũng đi xếp hàng đi?" "Thấy bọn hắn hai người còn có khí lực kêu cứu, đem tính mệnh đệ tử Tiệt Giáo ta không coi ra gì, ngô cũng muốn đi giáo huấn bọn hắn một chút." Trên mặt Bích Tiêu mang theo một tia ngoan ý.

"Ta cũng muốn đi, tỷ tỷ, chúng ta cùng nhau đi thôi." Quỳnh Tiêu cũng lôi kéo Vân Tiêu.

Thế là, ba chị em liền từ Trường Sinh Điện đi ra.

Đợi ba người vừa ra tới, từng đạo nhân uân chi khí liền hình thành các loại dị tượng.

Lại có vô tận tử khí từ trên thân ba người phát ra.

Dị tượng này vừa xuất hiện, chút nào không thua gì lúc trước Hồng Quân xuất hiện thịnh cảnh.

“Oa!!” “Là Tam Tiêu!” “Là ba vị sư tỷ!!” “Sư tỷ rốt cuộc chịu đi ra rồi!” “Còn tưởng rằng sư tỷ tiến vào Trường Sinh Điện, liền rốt cuộc không muốn đi ra nữa chứ!” “.....” Một đám Tiệt Giáo đệ tử hoan hô không thôi.

“Di?!!” “Tu vi ba vị sư tỷ!!

Thế mà là Thánh Nhân!!” “Ba vị sư tỷ ngắn ngủi thời gian, liền thành Thánh Nhân?!” Tiệt Giáo đệ tử môn lại một trận kinh hãi.

Phải biết, các nàng được Lục Phàm thu làm đạo lữ, cũng chỉ có ngắn ngủi mấy năm thời gian.

Mười năm thời gian đều không đến.

Thời gian ngắn như vậy, liền từ Chuẩn Thánh bước vào Thánh Nhân!!

Tốc độ như vậy, quả thực là kinh khủng như vậy!!

“Sư tỷ quá lợi hại!” Tiệt Giáo đệ tử môn một trận hâm mộ kinh hô.

Rất nhanh, Tam Tiêu liền cũng gia nhập vào đội ngũ lớn bên trong.

“Sư tỷ!” “Sư tỷ!” “Ba vị sư tỷ tốt!” Tiệt Giáo đệ tử môn đối với Tam Tiêu hành lễ.

Tam Tiêu liền gật gật đầu, rất nhanh liền đến phiên các nàng tới roi đánh Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

“Tiếp Dẫn!

Chuẩn Đề!” “Các ngươi thật vô sỉ!!” “Đến bây giờ còn nghĩ cầu xin tha thứ, cự không nhận sai!” Vân Tiêu tiên tử tay cầm Cốt Tiên, nghiêm khắc nộ thị hai người này.

Các nàng hiện tại cũng không còn xưng hô bọn hắn là sư thúc, mà là trực tiếp gọi danh hào.

Chương 225

"Chúng ta đã trả giá đại giới, việc này có thể hay không bỏ qua?" "Cái này sống không bằng chết.....

Còn không bằng trực tiếp đem chúng ta chém giết tính toán!" Tiếp Dẫn đạo nhân có chút suy yếu chậm rãi mở miệng.

Chém giết bọn hắn, còn có thể thông qua Thiên Đạo một lần nữa phục sinh.

Thế nhưng là hiện tại, loại cảm giác sống không bằng chết này, lại làm cho bọn hắn cảm nhận được tuyệt vọng như địa ngục.

"Hừ!" "Muốn chết?!" "Chết chẳng phải là quá tiện nghi các ngươi!" Vân Tiêu tiên tử cầm Cốt Tiên, hướng về phía hai người này hung hăng quất xuống.

Một roi này thế nhưng là ngưng tụ Thánh Nhân uy áp.

"Oanh!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề trực tiếp bị một Cốt Tiên này quất mất nửa người dưới.

Kim sắc huyết dịch phun ra.

"A!!!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề một trận thét lên, thống khổ liên liên.

Nửa người dưới đều không còn!

Đây là thảm liệt bậc nào!

Ngay cả Tiệt Giáo đệ tử xếp hàng bên cạnh, đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Quá mạnh!

Không nghĩ tới Vân Tiêu sư tỷ thế mà hung mãnh như vậy??!

“Đây thật sự là Vân Tiêu sư tỷ sao?” “Vân Tiêu sư tỷ thật mạnh a!!” “Không hổ là nữ nhân của tiểu sư đệ!!” “Không trêu chọc nổi không trêu chọc nổi!” “.....” Một đám Tiệt Giáo đệ tử đều nhìn thập phần quá đã.

Rất nhanh, đợi đến Vân Tiêu tiên tử roi đánh đủ một trăm roi, liền đến phiên Quỳnh Tiêu.

Quỳnh Tiêu tay cầm Cốt Tiên, ánh mắt đồng dạng là tràn đầy phẫn hận.

“Tiếp Dẫn Chuẩn Đề!” “Hai người các ngươi đi chết đi!” Quỳnh Tiêu một tiếng lệ quát.

Cốt Tiên kia cuốn theo Thánh Nhân uy áp kinh khủng, lại lần nữa hướng về phía Tiếp Dẫn Chuẩn Đề chỉ còn lại nửa người trên hung hăng quất tới.

“Bành!” Một roi này, hình ảnh càng thêm tàn nhẫn.

“A!!” “Quỳnh Tiêu sư tỷ càng mạnh!!!” “Quá tàn nhẫn!” “Bất quá.....

Thật quá đã a!!” “Tiếp Dẫn Chuẩn Đề liền nên nhận trừng phạt như vậy!” “.....” Tiệt Giáo đệ tử môn đối với Quỳnh Tiêu chính là một trận vỗ tay bảo hay.

Mà lúc đó, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sau khi tao ngộ lại một trăm roi này, đã ý thức không quá thanh tỉnh, mắt thấy liền muốn hôn mê bất tỉnh.

“Để hai người bọn họ đi đầu tu phục, đợi một lần nữa tu phục ra hoàn chỉnh thánh khu, lại tiến hành roi đánh.” Quỳnh Tiêu nhìn Tiệt Giáo đệ tử sau lưng.

Thế là, đám người liền bắt đầu lẳng lặng chờ đợi.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi nhìn thấy một màn này của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, khóe miệng hung hăng co giật hai cái.

"Hai cái xuẩn hóa này!" "Thế mà còn đang bị treo lên đánh?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đen mặt.

Hắn hiện tại đang cần dùng người.

Thủ hạ Xiển Giáo đệ tử, có thể dùng đã không nhiều.

Hết cách rồi, hiện tại Tiếp Dẫn Chuẩn Đề dùng không được, Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ có thể tìm đến Nhiên Đăng trước đó.

"Nhiên Đăng, tốc lai Ngọc Hư Cung." Nguyên Thủy Thiên Tôn lôi đình chi âm nhanh chóng truyền đi.

Nhiên Đăng một lát sau liền chạy tới ngoài cửa cung Ngọc Hư Cung.

"Đệ tử bái kiến sư tôn." Nhiên Đăng cung cung kính kính.

Bây giờ Nguyên Thủy Thiên Tôn đã trở thành Thiên Đạo người đại diện, Nhiên Đăng không dám sinh ra mảy may tâm bạn nghịch.

Các Xiển Giáo đệ tử khác cũng đều nhao nhao trở về, không dám lại đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn bất tôn bất kính.

Mà Nguyên Thủy Thiên Tôn, cũng đã không quan tâm.

Hắn đã là Thiên Đạo người đại diện.

Hồng Hoang sinh linh này đều phải nghe theo hắn hiệu lệnh!!

Chỉ cần hiện tại là lúc dùng người, những người này có thể vì hắn sở dụng là được.

"Nhiên Đăng, ngươi hãy mau đi Hoa Quả Sơn." "Hoa Quả Sơn có một thạch hầu, ngươi lúc hắn chưa từ trong tảng đá đản sinh, liền

muốn tiềm di mặc hóa ảnh hưởng, vì ngô sở dụng.” Nguyên Thủy Thiên Tôn nói rõ nguyên do.

“Vâng!

Sư tôn!” Nhiên Đăng đạo nhân nhận được chỉ lệnh này, liền vội vàng tiến về Hoa Quả Sơn.

“Ngọc Đỉnh chân nhân.” Nguyên Thủy Thiên Tôn lại lần nữa truyền âm.

“Ngươi hãy tiến về Thông Thiên Hà, có một hà yêu, ngươi muốn đem kỳ thuần phục, vì ngô sở dụng.” Hết thảy phân phó xong về sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền trong lòng có nắm chắc.

Bốn người thiên định này, có hai cái có thể vì hắn sở dụng là được.

Mà lúc đó.

Địa Phủ.

Hậu Thổ bây giờ đã hoàn toàn luyện hóa Địa Đạo Chi Tâm.

Nàng hiện tại có thể không chịu đến bất kỳ hạn chế nào, thả tu vi thực lực đều có tăng cường.

Vu Tộc bây giờ đã dần dần bình ổn, nàng cũng có thể chia ra nhiều một ít tâm thần quản lý Địa Phủ sự nghi.

Ngày này, Hậu Thổ tại Địa Phủ tuần thị một phen, liền phát giác được không thích hợp.

“Quái tai.....” “Nhân tộc thọ mệnh thế mà càng ngày càng dài?!” “Cứ thế này, Địa Phủ này liền muốn rỗng!” Hậu Thổ nhíu mày.

Phán quan một bên càng là biểu tình nghiêm túc nói: “Hậu Thổ nương nương, đã có không ít Nhân tộc thoát ly Địa Phủ quản khống, còn có không ít Nhân tộc đều đã tu luyện bất tử chi thân.” “Bất tử chi

thân?

Nhiều Nhân tộc như vậy đều thành tiên?" Hậu Thổ có chút kinh ngạc.

Nàng tự biết Nhân tộc bây giờ phát triển nhanh chóng.

Nhưng không nghĩ tới sẽ nhanh chóng như vậy.

Cái này mới qua ngắn ngủi bao lâu thời gian??

Nếu là cứ kéo dài tình huống như thế, kia Địa Phủ tất nhiên muốn rỗng!!

Không có người tiến vào sinh tử luân hồi, nàng Địa Phủ này liền triệt để thành bài trí!

"Không được!" "Tuyệt đối không được!" Hậu Thổ ý thức được tính nghiêm trọng của sự việc.

"Hậu Thổ nương nương, nên làm thế nào cho phải?" Phán quan một bên cũng biết sự tình nghiêm trọng.

"Ngô đẳng muốn đích thân tiến về Nhân tộc một chuyến." Hậu Thổ biểu tình vạn phần ngưng trọng.

Bây giờ, Vu Tộc cùng Nhân tộc quan hệ rất tốt.

Nhưng quan hệ đến song phương lợi ích vấn đề, Hậu Thổ nhất định phải tiến về nói rõ ràng.

Hậu Thổ thân hình tiêu tán, một lát sau liền xuyên qua Nhân tộc kết giới, đi tới Triều Ca Thành.

Vương cung.

Lúc đó Đế Tân đã thành tựu Chuẩn Thánh tu vi.

Có cuồn cuộn không ngừng Nhân tộc khí vận, tốc độ tu luyện của Đế Tân tự nhiên là so người bình thường nhanh hơn.

Lại thêm Kim Bảng ban thưởng trước đó đạt được, chiến lực Đế Tân cũng đủ để cùng Thánh Nhân chiến lên mấy hiệp.

Hậu Thổ trực tiếp đi tới vương cung, một cỗ nhân uân tiên khí từ vương cung thăng đằng mà lên.

Đế Tân nhíu mày một cái.

Hắn thập phần không vui Hậu Thổ không mời mà tới.

"Hậu Thổ?" "Ngươi tới vương cung của Trẫm có chuyện gì?" Đế Tân thần tình uy nghiêm.

Một đôi giống như đầm sâu hàn mâu nhìn chăm chú Hậu Thổ.

"Ngô lần này đến, đặc biệt là vì chuyện Địa Phủ." Hậu Thổ có Vu Tộc ở phía sau, cũng không cần kiêng kị Đế Tân.

Huống chi, Đế Tân chỉ là Chuẩn Thánh.

"Việc Địa Phủ nhà ngươi, tới vương cung của ta làm cái gì?" Đế Tân thần sắc lại lần nữa thấu lộ ra một tia cảnh giác.

Hiển nhiên có thể nhìn ra Đế Tân có chút không vui.

Hậu Thổ cũng không cam chịu yếu thế.

"Bệ hạ, bây giờ Nhân tộc phát triển nhanh chóng, thoát ly sinh tử luân hồi, không phù hợp nhân đạo." "Còn xin bệ hạ muốn đặc biệt khắc chế hành vi này." "Nếu không, Địa Phủ ngô liền sẽ trống không." "Dưới Hồng Hoang đại thế, Nhân tộc tuy rằng là nhân vật chính, nhưng cũng không thể tứ vô kỵ đạn." "Nếu không, Hồng Hoang thế giới này tất sẽ sụp đổ." Hậu Thổ ngữ khí trầm trọng.

Trực tiếp liền đem chuyện Hồng Hoang thế giới sụp đổ ra nói.

Đế Tân nghe xong, lại là ngửa đầu cười to.

Chẳng qua tiếng cười này lại nghe có chút rợn cả tóc gáy, thậm

chí mang theo vài phần âm chí.

Thả Đế Tân là ngoài cười nhưng trong không cười, thần tình cực kỳ nghiêm túc.

"Hậu Thổ, Địa Phủ ngươi trống không, quan hệ gì tới Nhân tộc ngô?" Đế Tân tay áo bỗng nhiên vung lên, một cỗ bá đạo đế vương chi khí liền lập tức hướng về phía Hậu Thổ tập tới.

"Còn xin Hậu Thổ chớ có vô sự xông vào vương cung của ngô." "Nếu không lần sau, Trẫm liền sẽ không khách khí." Đế Tân ngữ khí nghiêm khắc nói.

"!!" "Ngươi!" Hậu Thổ cũng không nghĩ tới, Đế Tân thế mà lại bá đạo như thế.

Nàng chẳng qua là tới thương thảo.

Lại giả, Đế Tân làm việc như thế, xác thực bất lợi cho Hồng Hoang thế giới.

Chương 226

Thảng như thế giới này người người đều thành tiên, ở đâu ra tiên linh chi khí to lớn như vậy.

Đến lúc đó nhân quả dây dưa, Hồng Hoang thế giới không cách nào thừa nhận, tất nhiên sẽ sụp đổ.

Nhưng nàng nói như thế, Đế Tân lại không lĩnh tình.

"Đế Tân, ngươi chớ có không nghe khuyên bảo." "Ngô cũng không có ác ý." "Nhân tộc ngươi làm việc như thế, xác thực sẽ dẫn đến Hồng Hoang sụp đổ." Hậu Thổ cũng sinh ra một tia nộ ý.

"Chuyện Nhân tộc, há dung ngươi lắm miệng!" "Đi thong thả không tiễn!" Đế Tân lại là một đạo tiên linh chi khí công kích tập tới.

Hậu Thổ sắc mặt đại biến.

Nàng đường đường Thánh Nhân, thế mà bị một tôn Chuẩn Thánh ức hiếp như thế?!

Để mặt mũi Thánh Nhân nàng đặt ở chỗ nào?!

Nếu không phải nàng không nguyện ý xuất thủ, Đế Tân lại làm sao lại là đối thủ của nàng!

"Đáng giận!" "Đế Tân!

Ngươi chớ có đắc ý vênh váo!" Hậu Thổ nộ quát.

Đế Tân lại là biểu tình trên mặt hơi run lên, nhi hậu nộ ý càng thịnh.

"Ngô nãi Nhân Hoàng!" "Há dung ngươi lắm miệng!" Sau lưng Đế Tân, một con khí vận kim long dài trăm trượng bàn nhiễu.

Một cỗ khí thế phô thiên cái địa hướng về phía Hậu Thổ tập tới.

“!!” Hậu Thổ đồng tử co rụt lại.

Đế Tân Nhân tộc khí vận hoàn nhiễu, nàng căn bản cận thân không được.

Nếu là đánh thật, cũng là khó phân thắng bại.

Hết cách, Hậu Thổ cuối cùng chỉ có thể là chật vật rời đi.

Từ Nhân tộc rời đi về sau, Hậu Thổ cũng chưa trở lại Địa Phủ, mà là tiến về Bất Chu Sơn.

Lúc đó, lấy Bất Chu Sơn làm trung tâm, phương viên mấy chục vạn dặm, đều là Vu Tộc đệ tử.

Hậu Thổ vừa trở lại Bàn Cổ Điện, các Tổ Vu khác đang tu luyện.

“Hậu Thổ?

Ngươi trở về?” Đế Giang phát giác được Hậu Thổ sắc mặt không đúng: “Xảy ra chuyện gì?” “Nhân tộc!” “Bây giờ Nhân tộc càng ngày càng nhiều người thành tiên, cứ thế này, Địa Phủ tất sẽ trống không.” “Không còn Địa Phủ khí vận, ngô một tôn Thánh Nhân này sợ là cũng giữ không được.” Hậu Thổ vẻ mặt ưu sầu.

Tùy hậu lại lộ ra thần tình phẫn nộ.

“Đế Tân kia thực sự là bá đạo, ngô cùng hắn giao đàm, hắn lại không chịu nhượng bộ nửa phần!

Đáng giận!” Hậu Thổ nghĩ đến đây, một quyền liền hướng về phía mặt đất Bàn Cổ Điện nện xuống.

“Oanh long!” Một quyền này trực tiếp nện ra một cái hố to.

Các Tổ Vu khác đều bị kinh động, không khỏi nhíu mày.

“Đáng giận!” “Đế Tân này thế mà qua cầu rút ván!” “Vu Tộc ngô giúp Nhân tộc hắn, bọn hắn thế mà không chừa đường lui như thế.”

“Tiểu muội, ngươi yên tâm!

Ngô tất sẽ thay ngươi đòi lại công đạo!” Các Tổ Vu khác đều là đứng thẳng lên, quanh thân tràn đầy chiến ý.

“Không vội.” “Vẫn là đi đầu đem Vu Tộc đệ tử từ Nhân tộc rút lui.” Hậu Thổ trầm giọng nói.

Thế là, Đế Giang lập tức hạ lệnh, đem Vu Tộc đệ tử toàn bộ từ Nhân tộc triệu hồi.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn một mực chú ý Hồng Hoang cục thế cũng phát hiện Vu Tộc bên này đoan nghê.

“Vu Tộc?” “Nhân tộc?” “Xem ra, giữa Vu Tộc cùng Nhân tộc cũng sinh ra hiềm khích.” “Không nghĩ tới cơ hội tới nhanh như vậy.” “Không cần ngô tính toán, Vu Tộc cùng Nhân tộc cũng không thể thành tựu cùng một chỗ.” “Bây giờ, tựu chỉ nhìn Long Tộc.” Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt hướng về phía Đông Hải vọng đi.

Chẳng qua, Long Tộc cùng Nhân tộc thực sự liên kết quá mức chặt chẽ.

Huống hồ, Long còn trở thành Nhân tộc đồ đằng, có thể nói là tương phụ tương thành.

Muốn lẳng lặng chờ Long Tộc cùng Nhân tộc sinh ra mâu thuẫn là không quá có thể.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại ngẩng đầu nhìn về phía Cửu Thiên.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vẫn đang bị Cốt Tiên hầu hạ, thảm khiếu chưa bao giờ đình chỉ.

“Ân.....” “Vẫn là phải để Tiếp Dẫn Chuẩn Đề xuất thủ mới được.” Nguyên Thủy Thiên Tôn lông mày nhíu chặt.

Nhưng muốn đi Kim Ngao Đảo, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng cũng có chút hư a!!

Vừa nghĩ tới Lục Phàm ngày đó tay cầm Bàn Cổ Phủ hướng về phía hắn băm chém nháy mắt, vẫn là có chút tim còn sợ hãi.

Lần này, hắn muốn đi thay Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người cầu tình, hắn là sẽ không lại đạt được đãi ngộ bực này.

Nguyên Thủy Thiên Tôn điều chỉnh tốt tâm tư, liền từ Ngọc Hư Cung xuất phát tiến về Kim Ngao Đảo.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa ra, một cỗ động tĩnh kịch liệt liền vang lên.

Từng đạo tử khí trút xuống, trận trượng mười phần.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa xuất hiện tại Kim Ngao Đảo, liền dẫn tới một đám Tiệt Giáo đệ tử chú ý.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề càng là giống như bắt được cọng rơm cứu mạng, tê tâm liệt phế cầu cứu: "Thiên Tôn!!

Thiên Tôn cứu mạng!" "Thiên Tôn cứu mạng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hướng về phía Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người vọng đi, trong mắt lộ ra một tia ghét bỏ.

Nhưng hết cách, ai bảo hai cái xuẩn hóa này làm ra chuyện bực này.

Nguyên Thủy Thiên Tôn liền đi tới Trường Sinh Điện.

"!!" "??" Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy được Thái Thanh Lão Tử cùng Hồng Quân đang canh giữ ở ngoài điện.

Đặc biệt là khi nhìn thấy Hồng Quân, thập phần kinh ngạc.

Hồng Quân thế mà cam nguyện canh giữ ở ngoài điện??

Hai người giống như hai tôn môn thần, không nhúc nhích.

"Lục Phàm đạo hữu?" "Ngô Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể cầu kiến một lần?" Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp xem nhẹ Thái Thanh Lão Tử cùng Hồng Quân, đối với Trường Sinh Điện hô.

Hành động này, liền khiến Thái Thanh cùng Hồng Quân có chút bất mãn.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, Trường Sinh Điện, há dung ngươi đại hô tiểu khiếu?!" "Cút ra ngoài!" Hồng Quân một tiếng lệ quát.

Tại hắn xem ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn này chính là một tên cẩu thối tử.

Tuy rằng hiện tại đại thế hắn trở thành Thiên Đạo người đại diện, nhưng lại là một tên cẩu thối tử so với hắn càng thêm không có cốt khí.

Cho nên, cho dù Hồng Quân bây giờ không bằng Nguyên Thủy Thiên Tôn, hắn cũng thập phần bỉ thị Nguyên Thủy Thiên Tôn!!

"Ngươi!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt biến hóa.

Nhưng ngại vì nơi này là địa bàn Lục Phàm, cũng căn bản không dám làm gì.

Hắn điều chỉnh tốt cảm xúc, lộ ra một bộ tư thái khiêm tốn.

"Lục Phàm đạo hữu, ngô đặc biệt tới vì Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người cầu tình." "Chỉ cần Lục Phàm đạo hữu chịu thả bọn hắn, ngô điều kiện gì cũng có thể đáp ứng." Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể nói là lấy ra thành ý lớn nhất.

Chẳng qua, Trường Sinh Điện không có bất kỳ phản ứng nào.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn!" "Ngươi lại quấy rầy, đừng trách ngô không khách khí!" Hồng Quân cũng không chút nào sợ.

Hắn cũng không tin Nguyên Thủy Thiên Tôn dám ở Trường Sinh Điện động thủ.

"Ngô cũng không có ác ý, Lục Phàm đạo hữu!" Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút cấp thiết khẩn cầu.

"Mau cút ra ngoài!" "Kim Ngao Đảo không hoan nghênh ngươi!" Hồng Quân nghiêm khắc a xích.

Ngữ khí này, ánh mắt này, rõ ràng cứ như là đang đuổi một con ác khuyển.

Mặc dù Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện tại thân phận là Thiên Đạo người đại diện, nhưng lại là một điểm địa vị cũng không có.

Trực tiếp bị người coi như là một con ác khuyển!

Cuối cùng, điện môn Trường Sinh Điện chậm rãi mở ra.

"Cót két ~" Lục Phàm từ bên trong đi ra, trên mặt mang theo ý cười nghiền ngẫm.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi nói là sự thật?" Lục Phàm tiến lên, đánh giá thần thái ti vi của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Tự nhiên!

Chỉ cần Lục Phàm đạo hữu có thể buông tha Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người, ngô nguyện ý đáp ứng bất kỳ điều kiện gì." Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩa chính ngôn từ.

Dù sao, hắn cũng không có đồ vật gì.

Không có gì có thể mất đi!

Thảng như có thể thông qua cử chỉ này đổi lấy hảo ấn tượng của Lục Phàm, có thể tiếp cận Lục Phàm, tiếp cận Tiệt Giáo, cũng không mất là một chuyện tốt.

“Tốt!” “Như vậy.....” “Chỉ cần ngươi có thể thay thế Tiếp Dẫn Chuẩn Đề chịu ta một trăm Cốt Tiên, ta liền thả bọn hắn.” Lục Phàm nhẹ giọng mở miệng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vạn vạn không nghĩ tới sẽ là điều kiện này.

Đồng khổng hắn bỗng nhiên co rụt lại.

Mắt trần có thể thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn là thật sự hoảng rồi!

Triệt để hoảng rồi!!

Cốt Tiên này hắn thế nhưng là tận mắt nhìn thấy.

Lúc roi đánh Tiếp Dẫn Chuẩn Đề thảm trạng.

Một trăm roi!!

Chương 227

Hắn làm sao thừa nhận??

"Lục Phàm đạo hữu....." Thanh âm Nguyên Thủy Thiên Tôn đều có chút run rẩy lên, run run rẩy rẩy nói: "Cái này.....

Ngô hiện tại nãi là Thiên Đạo người đại diện, có thể giảm nhẹ một chút?" Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn cầu tình.

"Đã ngươi không có thành ý, vậy thì rời đi thôi." Lục Phàm cũng cũng không cưỡng ép.

Hắn chính là muốn để Nguyên Thủy Thiên Tôn tâm cam tình nguyện bị đánh.

Thả Lục Phàm biết được, Nguyên Thủy Thiên Tôn cần Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai cái xuẩn hóa này, thế tất sẽ đáp ứng.

Quả nhiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng vẫn là thỏa hiệp.

Một là xác thực là vì cứu Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Hai là, là cố ý tại trước mặt Lục Phàm yếu thế, tranh thủ hảo cảm.

"Tốt, ngô đáp ứng." Nguyên Thủy Thiên Tôn biểu tình trịnh trọng, thần sắc kiên định.

Một lời đáp ứng này, ngược lại là làm cho Lục Phàm có chút ngoài ý muốn.

Ngay cả Thái Thanh cùng Hồng Quân một bên, cũng đều mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Cái này thực sự không giống tác phong Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Phải biết, trong Tam Thanh, sĩ diện nhất chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Lại thêm hắn luôn luôn tự hủ thanh cao, tự ngạo tự phụ.

Thế mà lại đáp ứng muốn thay thế Tiếp Dẫn Chuẩn Đề??

"Tốt!" "Nếu ngươi đã đáp ứng, vậy thì mời đi." Lục Phàm trực tiếp ném ra kim thừng.

Kim thừng sáng loáng liền đem Nguyên Thủy Thiên Tôn hoàn toàn trói buộc.

Cũng tại thời khắc này, pháp lực quanh người hắn mất hết.

Cửu Thiên chi thượng.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề liền thấy được Nguyên Thủy Thiên Tôn bị treo lên.

"!!" "Cái này....." "Đây là có chuyện gì??" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hoảng rồi.

Sao Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bị treo lên rồi??

Bọn hắn chẳng lẽ là thật sự hết cứu rồi sao?!

Muốn vĩnh vĩnh viễn viễn bị treo ở giữa không trung này, tao ngộ Cốt Tiên chi hình?!

Còn không bằng trực tiếp chém giết bọn hắn tính toán!

Cho dù là không còn phục sinh, bọn hắn cũng tâm cam tình nguyện chịu chết!

Thực sự là quá thống khổ!

Hiện tại Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hoàn toàn bị đánh đến tâm cảnh đại biến, đã có lòng muốn chết.

Đặc biệt là tại sau khi nhìn thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bị treo lên, càng là tâm như tro tàn.

Chính vào lúc này, Lục Phàm hướng về phía hai người vạch một

cái.

Kim thừng giải khai.

Nháy mắt dây thừng giải khai, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề còn có chút không dám tin.

"??" "....." Hai người liếc nhau một cái.

Lập tức điều chuyển pháp lực trong cơ thể dùng cho tu phục vết thương.

Một lát sau, vết thương toàn bộ khôi phục.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn thế các ngươi tiếp thụ Cốt Tiên một trăm cái, liền do các ngươi tới đích thân roi đánh." Lục Phàm hướng về phía Tiếp Dẫn Chuẩn Đề mỉm cười.

"!!" "!!" Tâm đầu hai người đều là chấn động.

Làm nửa ngày, là Nguyên Thủy Thiên Tôn thay thế bọn hắn tiến hành Cốt Tiên chi hình??!

Cái này.....

Để hai người bọn họ làm sao thừa nhận a?!!

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lập tức mặt lộ vẻ khó xử.

"Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, hai người các ngươi hãy nghe Lục Phàm đạo hữu nói." Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này tiếp lời.

Hắn mặt không biểu tình, đã an nhiên tiếp thụ.

"Vậy thì đắc tội." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề run run rẩy rẩy tiến lên.

"Các ngươi nếu là đánh nhẹ, đồng dạng muốn tao ngộ Cốt Tiên." Lục Phàm nghiền ngẫm nhìn tràng diện hoạt kê hiện tại.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nghe được thanh âm Lục Phàm liền run lên.

Tiếp Dẫn đạo nhân tay cầm Cốt Tiên, trong lòng hung ác.

Một roi trực tiếp hướng về phía lồng ngực Nguyên Thủy Thiên Tôn đánh tới.

"Bốp!" Roi phía trên móc treo lấy huyết nhục, máu me đầm đìa.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn nháy mắt tái nhợt, cơ bắp trên mặt càng là hung hăng co giật mấy cái.

Lại là một roi.

"Bốp!" Lần này, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã không cách nào nhẫn nại.

Hắn toàn thân đều đang run rẩy.

"Đắc tội." Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn bộ dáng thống khổ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, liền nghĩ đến lúc chính mình bị roi đánh thống khổ, cũng không khỏi đến biểu tình thống khổ theo.

Loại thống khổ này, hắn cũng không muốn lại tao ngộ một lần.

Vì nhanh chóng giải quyết thống khổ cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, tốc độ roi đánh của Tiếp Dẫn đạo nhân cũng tăng nhanh.

"Bốp bốp bốp!" "Bốp bốp bốp!" "....." Một hơi, trực tiếp đem mấy chục roi còn lại vội vàng đánh xong.

Mà Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng tại sau khi đánh xong một trăm cái Cốt Tiên này, triệt để lâm vào hôn mê.

Lục Phàm nhàn nhạt nhìn thoáng qua, sau đó mới đem Nguyên Thủy Thiên Tôn để xuống.

Dù sao, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng đã tiếp thụ trọng phạt.

Còn Nguyên Thủy Thiên Tôn, vốn dĩ chính là vì trêu đùa hắn mấy cái.

Không nghĩ tới gia hỏa này thế mà thật sự đáp ứng.

“Các ngươi đi đi.” Lục Phàm khoát khoát tay.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề liền như được đại xá, lập tức mang theo Nguyên Thủy Thiên Tôn đang hôn mê nhanh chóng chạy về Ngọc Hư Cung.

“Thiên Tôn!” “Thiên Tôn!” Tiếp Dẫn đạo nhân thấy tình hình này, lập tức độ cho Nguyên Thủy Thiên Tôn một ít tiên linh chi khí.

Thương thế Nguyên Thủy Thiên Tôn từ từ tu phục, lúc này mới tỉnh lại.

Vừa tỉnh lại chính là ánh mắt kinh khủng.

“Xin Thiên Tôn thứ tội.” “Thiên Tôn thứ tội.” Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vội vàng đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn hành lễ.

Hai người run run rẩy rẩy, cúi đầu, thở mạnh cũng không dám.

Hiện tại Nguyên Thủy Thiên Tôn nãi là Thiên Đạo người đại diện.

Bọn hắn vừa rồi, thế nhưng là roi đánh Thiên Đạo người đại diện a!!

Nghĩ thôi đều cảm thấy ma huyễn!

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi tỉnh táo lại, trên mặt cũng không có bất kỳ biểu tình phẫn hận nào.

Hắn chỉ là bình tĩnh nhìn về phía Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, ngữ khí nghiêm túc nói: “Bây giờ, Phật giáo thành lập, đang bố trí Tây Du, ngô đã phái Nhiên Đăng cùng Ngọc Đỉnh tiến đến can nhiễu, sớm bố cục.” “Mà Nhân tộc cùng Vu Tộc cũng đã phân băng ly tích.” “Nếu là có thể lợi dụng tốt Vu Tộc đối phó Nhân tộc, đối với ngô đẳng liền đại hữu ích xử.” Nguyên Thủy Thiên Tôn đơn giản đem cục thế Hồng Hoang hiện nay nói ra.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người đều là ngẩn ra.

Không nghĩ tới, bọn hắn tại trong thời gian bị roi đánh mấy năm này, Hồng Hoang thế mà xảy ra nhiều chuyện như vậy.

"Còn xin Thiên Tôn phân phó." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lại lần nữa thành kính mở miệng.

"Ân." "Các ngươi tiến về Vu Tộc, tốt nhất đem Thập Nhị Tổ Vu của Vu Tộc thi hành cổ hoặc chi thuật, hoàn toàn khống chế." Nguyên Thủy Thiên Tôn nói ra suy nghĩ trong lòng.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người nghe xong, trên mặt đều là lòng tin mười phần.

"Xin Thiên Tôn yên tâm, cổ hoặc chi thuật của hai người chúng ta đã đến tình trạng lô hỏa thuần thanh." "Tung sử Thập Nhị Tổ Vu có Thiên Đạo cường giả, cũng sẽ bị ngô đẳng cổ hoặc chi thuật can nhiễu." Tiếp Dẫn đạo nhân thần sắc thấu ra quang mang tinh nhuệ.

Chuẩn Đề đạo nhân cũng là có loại cảm giác hả giận.

Bọn hắn thế nhưng là dung hợp ma tổ La Hầu tàn tồn ý chí.

Nguyên Thủy Thiên Tôn gật gật đầu.

Tổng coi là không uổng phí hắn nhiều tính toán như vậy đem Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cứu ra.

"Việc này không nên chậm trễ, các ngươi đi đi." Nguyên Thủy Thiên Tôn nửa đóng nửa mở mắt, chậm rãi nói.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề liền hóa thành hai đạo bạch quang, nhanh chóng hướng về phía Bất Chu Sơn chạy đi.

Phụ cận Bất Chu Sơn.

Hai người vừa mới chạy đến, liền bị cảnh tượng trước mắt làm cho chấn kinh.

Bởi vì lúc đó Vu Tộc đã phát triển lớn mạnh đến tình trạng kinh

khủng.

Chương 228

"Không nghĩ tới, Vu Tộc đệ tử thế mà đã có nhiều như vậy." Tiếp Dẫn đạo nhân đập vào mắt liền thấy Bất Chu Sơn phương viên trăm vạn dặm, đều là Vu Tộc đệ tử.

Bọn hắn hình thành từng cái bộ lạc, chung sống hoà bình, tràng diện hưng thịnh.

"Sư huynh, ngô không bằng xuất phát trước cổ hoặc những Vu Tộc đệ tử này?" "Đối phó Thập Nhị Tổ Vu, ngô đẳng cũng không phải là đối thủ." "Muốn đánh lén, cũng còn cần thời cơ." Chuẩn Đề đạo nhân một mặt nghiêm túc bố cục.

Tiếp Dẫn gật gật đầu.

Hai người liền trước tiên đối với những Vu Tộc đệ tử ngoại vi này tiến hành cổ hoặc.

Hai người một phen tụng niệm kinh văn, vô số hắc sắc đạo phù kinh văn lít nha lít nhít giống như tổ ong xuất động, hướng về phía những Vu Tộc đệ tử này tập kích mà đến.

"Ông ông ông!" "Ông ông ông!" Một đoàn hắc sắc sát khí to lớn khuynh sào xuất động, đem những Vu Tộc đệ tử này tận số bao vây.

Sau đó, đồng tử bọn hắn bỗng nhiên phi động, một lát sau lại giống như người không việc gì khôi phục bình thường.

Làm xong những cái này, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề liền đại công cáo thành.

Tiếp theo, tựu nên lẳng lặng chờ đợi thời cơ.

Nhân tộc cảnh địa.

Theo Vu Tộc đệ tử rút khỏi Nhân tộc, Đế Tân rất nhanh liền biết được tình huống.

"Hừ!" "Đám Vu Tộc đệ tử này, còn thật coi là Trẫm dựa vào Vu Tộc bọn hắn hay sao?!" Đế Tân lôi đình chấn nộ.

Hắn bỗng nhiên vỗ án, thần tình nghiêm túc vạn phần.

Một trận phát nộ này, quanh thân liền ngưng tụ từng tầng từng tầng đế vương chi khí.

Duệ lợi!

Bá đạo!

Man hoành!

Cuốn theo quanh thân Chuẩn Thánh uy áp, phô thiên cái địa hướng về phía Triều Ca Thành chậm rãi trấn áp.

Bên này, Bàn Cổ Điện.

Hậu Thổ nhìn Vu Tộc đệ tử đã trở về, đồng dạng là thịnh nộ tại tức.

"Nhĩ đẳng ngày sau không được lại thân cận Nhân tộc." "Vu Tộc cùng Nhân tộc vạch rõ giới hạn." Hậu Thổ ra lệnh.

"Vâng!" "Vâng!" Theo Hậu Thổ ra lệnh, Vu Tộc đệ tử đều không còn tới gần Nhân tộc.

Hồng Hoang cục thế cũng tại thời khắc này, lại lần nữa lâm vào trong khẩn trương.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm đang nằm ở trên một chiếc giường trúc to lớn.

Giường trúc này nãi là do Hồng Mông Tử Trúc chế tạo.

Nhân uân tử khí hoàn nhiễu, tràn đầy ngưng túy linh khí.

Lục Phàm nằm tại chính trung ương, đang hưởng thụ Đát Kỷ đút nho.

Vân Tiêu càng là đang tri kỷ vì Lục Phàm xoa bóp chân.

Nguyên Phượng thì là tay cầm quạt bồ, nhẹ nhàng quạt gió cho Lục Phàm.

Nữ Oa rúc vào bên người Lục Phàm.

Mấy người hưởng thụ thời gian, một phái đàm tiếu phong sinh.

Chính vào lúc này, trên Cửu Thiên có dị động kịch liệt.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Một đạo hư không hoàn toàn phá khai.

Kim sắc quyển trục to lớn lại lần nữa xuất hiện.

"Là Hồng Mông Kim Bảng." "Lại muốn công bố bảng danh sách." "Không biết lần này muốn công bố sẽ là bảng danh sách gì?" Vân Tiêu các nàng có chút hăng hái ngẩng đầu nhìn lại.

Kim sắc quyển trục to lớn triển khai, phía trên rõ ràng viết mấy hàng chữ lớn. 【Hồng Mông Kim Bảng Khí Vận Bảng sắp công bố!】 【Bảng danh sách lần này, nhân Hồng Hoang cục thế cải biến, một lần nữa thu lục mười tồn tại có khí vận nhiều nhất tại trong Hồng Hoang.】 【Phàm là người lên bảng, đều có ban thưởng!】 Bảng danh sách nội dung công bố, ức vạn vạn Hồng Hoang sinh linh đều lập tức ngẩng đầu nhìn lại.

Trên Kim Ngao Đảo.

Thái Thanh Lão Tử có chút thất lạc lắc đầu.

Nếu là Nhân tộc cũng không vứt bỏ hắn, có lẽ hắn còn có thể có cơ hội lên bảng.

Thế nhưng là hiện tại, sợ là một điểm cơ hội cũng không có.

Cái này không thể không làm hắn thương tâm.

Một cái lão mạt (hạng chót) đều xếp không thượng!

Thái Thanh Lão Tử lắc đầu.

Nhưng loại thất lạc này dù sao cũng không phải lần một lần hai, hắn cũng dần dần quen thuộc.

Hiện tại có thể đợi tại Kim Ngao Đảo, hắn là coi như không tệ kết cục.

Một bên Hồng Quân lại làm sao không thổn thức.

Hắn hiện tại thế nhưng là triệt để luân làm người qua đường Giáp của Hồng Hoang.

Tại Hồng Hoang thế giới bây giờ Chuẩn Thánh như cải trắng, hắn cái Hồng Quân này sớm đã không đáng chú ý.

Thậm chí một không cẩn thận còn sẽ bị người thổn thức.

Hồng Quân cũng là có chút cảm khái.

Khí Vận Bảng lần này, tựu nghĩ cũng đừng nghĩ.

"Khí Vận Bảng?!" "Ngô Minh Hà Lão Tổ, tuy rằng đã trở thành Tiệt Giáo đệ tử bồi luyện, nhưng thủy chung sáng tạo ra A Tu La nhất tộc, hắn là có cơ hội a?" Minh Hà Lão Tổ từ khi lên Kim Ngao Đảo, tựu khiêm tốn rất nhiều.

Giờ phút này tâm cảnh hắn cũng không còn xao động.

Nếu là có thể lên bảng tự nhiên tốt, nếu là không thể lên bảng, hắn cũng sẽ tiếp thụ.

Đồng dạng lưu lại Lục Áp, cũng là tâm cảnh như thế.

Dù sao Yêu Tộc đã quy thuận Tiệt Giáo.

Có thể hay không lên bảng đã không quan trọng.

Bích Du Cung.

Thông Thiên sau khi nhìn thấy bảng danh sách nội dung, thì là hài lòng gật gật đầu.

"Bây giờ Tiệt Giáo tại toàn bộ Hồng Hoang độc đại, tất nhiên là có thể lên bảng." Thông Thiên có thể nói là cầm (thưởng) cầm tới mỏi tay.

Hắn hiện tại tâm cảnh cũng phi thường bình hòa.

Là loại Kim Bảng ban thưởng bày ở trước mắt, đều sẽ thập phần bình tĩnh loại kia bình hòa.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn bảng danh sách một lần nữa sắp xếp, ánh mắt hung hăng run rẩy mấy cái.

"Khí vận....." "Ngô thân là Thiên Đạo người đại diện, theo lý mà nói, những khí vận này đều nên quy ngô sở hữu." Nguyên Thủy Thiên Tôn biểu tình phức tạp.

Điều này làm cho trái tim của hắn cũng lập tức treo lên.

Hắn bây giờ đã trở thành Thiên Đạo người đại diện.

Nếu là còn không thể lên bảng, cái này tựu mất mặt mất lớn rồi.

Triều Ca Thành.

Đế Tân vốn đang thịnh nộ, giờ phút này sau khi nhìn thấy nội dung bảng danh sách công bố, nộ ý dần dần tiêu tán.

Bây giờ Nhân tộc hưng thịnh.

Nhân tộc không ngừng sinh sôi dưới, đã có mấy chục vạn Nhân tộc đệ tử.

Những khí vận này hoàn toàn ngưng tụ tại trên người một mình

Đế Tân.

"Ha ha ha....." "Trẫm thân phụ Nhân tộc khí vận, tất nhiên có thể lên bảng!" Đế Tân chuyển thành cười to lên tiếng.

Tùy chi, Hồng Mông Kim Bảng cũng bắt đầu chính thức công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Khí Vận Bảng hạng mười: Minh Hà Lão Tổ】 【Minh Hà Lão Tổ: Sáng tạo A Tu La nhất tộc】 【Kim Bảng ban thưởng: Mười vạn công đức kim vân】 Theo nội dung phát bố.

Một đoàn mấy chục thốn công đức kim vân xoay quanh tại tiên không Minh Hà Lão Tổ.

Minh Hà Lão Tổ lập tức đại hỉ.

Hắn lập tức nhảy lên một cái, đem công đức kim vân tận số hấp thu.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Nương theo lấy công đức kim vân bị hấp thu, Minh Hà Lão Tổ thần tình tự đắc.

Hắn vốn dĩ không nghĩ tới chính mình có thể lên bảng.

Tuy rằng chỉ là xếp tại mạt vĩ, hắn cũng thập phần thỏa mãn.

"Rất tốt!" "Rất tốt!" "Đa tạ đa tạ!" Minh Hà Lão Tổ càng là khiêm tốn hướng về phía Hồng Mông Kim Bảng chắp tay.

Hành động này, càng là làm cho người chung quanh nhìn vừa là hâm mộ vừa là xấu hổ.

"Minh Hà tiền bối, chúc mừng chúc mừng a." "Minh Hà đạo hữu, chúc mừng chúc mừng." Lục Áp cùng Trấn Nguyên Tử nhao nhao hướng về phía Minh Hà đạo hạ.

Có thể lên một lần Hồng Mông Kim Bảng, quả thực không dễ dàng a.

Lúc đó, Trấn Nguyên Tử trong lòng hối hận không thôi.

Chương 229

Sớm biết, hắn cũng nên đại lực thu đệ tử, tích toàn một ít khí vận mới là.

Bất quản như thế nào, đệ tử nhiều tự nhiên là tốt.

Mà hâm mộ nhất còn thuộc về Thái Thanh Lão Tử.

"Minh Hà thế mà đều lên bảng!" Thái Thanh Lão Tử ánh mắt run rẩy, càng thêm nan kham.

Dù sao, Thái Thanh Lão Tử là trực tiếp bị Nhân tộc vứt bỏ.

Đợi hạng mười công bố hoàn thành, liền nên công bố hạng chín.

Hồng Mông Kim Bảng bên trên bắt đầu một lần nữa ngưng tụ chữ viết mới. 【Hồng Mông Kim Bảng Khí Vận Bảng hạng chín: Lục Áp】 【Lục Áp: Con Kim Ô cuối cùng, Yêu Tộc thủ lĩnh】 【Kim Bảng ban thưởng: Hai mươi vạn công đức kim vân】 Nội dung công bố, Lục Áp đồng dạng đạt được hai mươi vạn công đức kim vân.

Bất quá, Lục Áp cũng không đem công đức này hấp thu, mà là đem kỳ luyện hóa, tại sau lưng ngưng tụ ra một cái công đức kim luân nho nhỏ.

Đừng nhìn công đức kim luân này nhỏ, tác dụng lại không nhỏ.

Có công đức kim luân này liền tương đương với bùa hộ mệnh tồn tại.

Một khi trêu chọc Lục Áp, liền sẽ đạt được nhân quả nghiệp lực báo ứng.

Mà công đức kim luân càng lớn, phản phệ tựu càng lợi hại.

Tuy rằng hiện tại còn chỉ có quang quyển nho nhỏ mấy chục thốn,

nhưng Lục Áp tin tưởng, ngày sau còn sẽ ngưng tụ ra kim luân càng lớn.

Một bên Minh Hà Lão Tổ thấy thế, lúc ấy tựu hiểu rõ.

"Vẫn là Lục Áp tiểu hữu cân nhắc chu toàn." "Sớm biết, ngô cũng luyện hóa làm một cái công đức kim luân ra." Minh Hà Lão Tổ có chút hâm mộ lên.

Lục Áp chỉ cười cười.

Sau đó, Hồng Mông Kim Bảng liền tiếp tục bắt đầu công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Khí Vận Bảng hạng tám: Hậu Thổ】 【Hậu Thổ: Một trong Thập Nhị Tổ Vu, hóa luân hồi lập Địa Phủ】 【Kim Bảng ban thưởng: Ba mươi vạn công đức kim vân】 Nội dung công bố.

Trong Địa Phủ.

Hậu Thổ đồng dạng đem ba mươi vạn công đức kim vân này luyện hóa thành công đức kim luân.

Một cái công đức kim luân chừng ba mươi thốn tại sau lưng, thần quang tứ xạ.

Hậu Thổ ngưng kết ra công đức kim luân, trên mặt lộ ra một vệt ý cười ý vị thâm trường.

Bây giờ Hồng Hoang cục thế hạ, liền thể hiện ra tầm quan trọng của công đức kim luân.

Hồng Hoang đại năng trải rộng, một không cẩn thận liền sẽ bị chém giết.

Nhưng nếu có công đức kim luân, tức sử tu vi thấp, thực lực yếu, cũng sẽ không lọt vào mạt diệt.

Công đức kim luân liền sẽ trở thành một cái dù bảo hộ cực tốt.

“Bây giờ ngô có công đức kim luân, lại có gì sợ Đế Tân?!” Hậu Thổ trên mặt lộ ra biểu tình hân nhiên.

Đế Tân có Nhân tộc khí vận hoàn nhiễu, đồng dạng là không thể tùy tiện trêu chọc.

Nhưng Hậu Thổ lo lắng nhất cũng không phải là Đế Tân, mà là Dương Phàm một mực đợi tại bên người Đế Tân.

Dương Phàm này nãi là Chiến Thần Điện đệ tử.

Lúc trước Hồng Mông Kim Bảng công bố Chiến Thần Điện thì, Hậu Thổ liền biết được thực lực của y.

Thế mà là thần điện do Quy Nhất Đạo Nhân mang dắt, thực lực không thể nghi ngờ.

Nàng thậm chí hoài nghi, Dương Phàm này sớm đã là thực lực tu vi có thể nghiền ép Thiên Đạo.

“Chỉ bất quá, công đức kim luân này còn chưa đủ lớn.” “Muốn hoàn toàn không sợ hãi Dương Phàm, nhất định còn muốn càng nhiều công đức mới được.” Hậu Thổ lâm vào trầm tư.

Trừ bỏ thông qua Hồng Mông Kim Bảng ban thưởng công đức ngoại, còn có phương pháp nào khác có thể đạt được càng nhiều công đức hay không?

Bây giờ Địa Phủ tuy rằng đã đi vào quỹ đạo, lại còn chưa đủ hoàn thiện.

“Nếu là ngô có thể một lần nữa chỉnh đốn Địa Phủ, có lẽ có thể đạt được công đức.” Hậu Thổ nghĩ như thế, liền lập tức tiến về Vu Tộc.

Bất Chu Sơn.

“Huynh trưởng, ngô có một chuyện, còn cần các vị huynh trưởng

duy trì.” “Bây giờ Địa Phủ còn cần đại lượng nhân thủ mới có thể từng bước hoàn thiện.” “Vọng huynh trưởng môn có thể trợ ngô.” Hậu Thổ nói rõ ý đồ đến, thần tình chân thành.

Hậu Thổ với tư cách là người nhỏ nhất trong Thập Nhị Tổ Vu, tất nhiên là nhận được vô tận sủng ái.

“Tiểu muội, ngươi nói, cần chúng ta làm cái gì.” “Không sai, tiểu muội!

Chỉ cần ngươi cần chúng ta, tùy thời mở miệng.” “Tiểu muội mời nói!” Hậu Thổ nhìn các huynh trưởng chiếu cố nhiệt tình như thế, trong lòng cảm động.

Nàng lập tức ứng thanh nói: “Huynh trưởng, ngô cần các ngươi, còn có Đại Vu, có thể đảm nhiệm Địa Phủ quan chức, cộng đồng quản lý Địa Phủ.” Hậu Thổ nói xong, nhìn về phía mấy vị huynh trưởng.

“Đây là chuyện tốt a!” “Không sai, Hậu Thổ, cái này có cái gì không tiện mở miệng!” “Có thể tại Địa Phủ đảm nhiệm quan chức, đối với chúng ta mà nói chỉ có chỗ tốt, cũng không chỗ xấu.” “Cái này bận rộn, chúng ta giúp định!” “Không sai!

Hậu Thổ!

Ngươi cứ tùy ý an bài chính là, Vu Tộc trên dưới, đều sẽ trợ ngươi.” Đế Giang trầm giọng, ánh mắt kiên nghị.

Có lời này của Đế Giang, Hậu Thổ liền không có bất kỳ nỗi lo về sau nào.

Nàng cảm kích khôn cùng nhìn về phía các huynh trưởng, hốc mắt hơi có chút phát hồng.

Nhiều năm như vậy, từ sau Vu Yêu Lượng Kiếp, nàng liền trở thành một tên Vu Tộc đệ tử cuối cùng của Hồng Hoang.

Cô độc mà bất lực giữ tại trong Địa Phủ, vĩnh viễn không thấy ánh mặt trời.

Mà hiện tại, nàng luyện hóa Địa Đạo Chi Tâm, các huynh trưởng cũng rốt cuộc trở về.

Nàng chờ đợi không có uổng phí!

Những năm này chịu khổ đầu cũng không có chịu uổng!

Hiện tại, nàng rốt cuộc không phải cô thân một người.

Trước đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn thượng vị trở thành Thiên Đạo người đại diện thì, liền đối với Địa Phủ của nàng có chỗ ký du, muốn chia đều quyền lợi.

Bao quát Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng là như thế, muốn chia đều Địa Phủ quyền lợi, đem Tây Phương Giáo đệ tử nhét vào Địa Phủ.

Hiện tại, Hậu Thổ có ỷ trượng, tự nhiên muốn đem người của mình đưa vào Địa Phủ.

Làm sao lại cho người khác cơ hội.

Nghĩ như thế, Hậu Thổ liền lập tức chiêu cáo Hồng Hoang.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Cửu Thiên chi thượng, bỗng nhiên phong vân cự biến.

Thanh âm Hậu Thổ vang vọng Hồng Hoang, giống như từng đạo tiếng sấm rền tác hưởng.

"Ngô Hậu Thổ, hôm nay phong Địa Phủ quan chức." "Phong Đô Đại Đế, Địa Phủ tối cao thống trị giả, chúa tể Minh Giới Âm Ti cập thiên hạ tất cả quỷ hồn hết thảy sự vật, do Thập Nhị Tổ Vu Đế Giang đảm nhiệm." "Đông Sơn Đại Đế, chủ chưởng thế gian sinh tử trọng yếu chức năng, do Thập Nhị Tổ Vu Cú Mang đảm nhiệm." "Đông Phương Quỷ Đế, trị Đào Chỉ Môn cùng Quỷ Môn Quan, do Thập Nhị

Tổ Vu Nhục Thu đảm nhiệm." "Tây Phương Quỷ Đế, trị Ba Trủng Sơn, do Thập Nhị Tổ Vu Cộng Công đảm nhiệm." "Bắc Phương Quỷ Đế, trị La Phong Sơn, do Thập Nhị Tổ Vu Chúc Dung đảm nhiệm." "Nam Phương Quỷ Đế, trị La Phù Sơn, do Thập Nhị Tổ Vu Chúc Âm đảm nhiệm." "Trung Ương Quỷ Đế, trị Bão Độc Sơn, do Thập Nhị Tổ Vu Thiên Ngô đảm nhiệm." "Thập Điện Diêm Vương, chuyên ti nhân gian yêu thọ sinh tử, thống quản u minh cát hung, riêng phần mình phân quản Thập Bát Tầng Địa Ngục.

Nhất điện Tần Quảng Vương, nhị điện Sở Giang Vương, tam điện Tống Đế Vương, tứ điện Ngỗ Quan Vương, ngũ điện Diêm La Vương, lục điện Biện Thành Vương, thất điện Thái Sơn Vương, bát điện Đô Thị Vương, cửu điện Bình Đẳng Vương, thập điện Chuyển Luân Vương, phân biệt do Xa Bỉ Thi, Huyền Minh, Hình Thiên, Tướng Liễu, Cửu Phượng, Phong Bá, Vũ Sư, Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Xi Vưu đảm nhiệm." "Lục Án Công Tào, trình báo Âm Ti công văn, truyền đạt chiếu lệnh, Công Tào Lục Bộ vì Thiên Tào, Địa Tào, Minh Tào, Thần Tào, Nhân Tào, Quỷ Tào, phân biệt do....." "Tứ Đại Phán Quan, chủ quản tra án, quản người sinh tử, chế âm luật, thưởng thiện phạt ác....." "Âm Phủ Ti, chủ sự vì Thành Hoàng, dưới thiết Thập Nhị Ti, có giám sát âm dương lưỡng giới chức trách....." "Thập Đại Âm Soái....." "....." Đợi Hậu Thổ đem Địa Phủ quan chức chiêu cáo Hồng Hoang hoàn tất.

Vu Tộc một phần sáu thượng thừa đệ tử, đều bị đưa đi Địa Phủ đương trị.

Hậu Thổ tiếng nói vừa ra, Cửu Thiên chi thượng liền lại lần nữa dẫn tới chấn động kịch liệt.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" Âm thanh lôi đình to lớn nương theo lấy một đóa trăm trượng công đức kim vân.

Công đức kim vân thần quang tứ xạ, dị tượng phân trình.

Hậu Thổ mừng rỡ quá đỗi.

Nàng lập tức tung người, đem công đức kim vân này luyện hóa, công đức kim luân sau lưng liền nháy mắt biến lớn, hóa thành một kim luân chừng mấy chục trượng.

Kim quang xán xán, huyền ảo phi thường.

Cảnh tượng này, tự nhiên là bị đông đảo Hồng Hoang đại năng quan chú nhìn thấy.

Trên Kim Ngao Đảo.

Trấn Nguyên Tử sau khi nhìn thấy Hậu Thổ đem Địa Phủ hoàn thiện, không khỏi đồng tử phóng đại.

"Thế mà có trăm vạn công đức kim vân??" Trấn Nguyên Tử tròng mắt trực câu câu, có thể nói là phi thường hâm mộ.

Trừ bỏ trước đó Hồng Mông Kim Bảng ban thưởng quá mức ngạch công đức kim vân ngoại, Hồng Hoang đã rất ít lại có công đức kim vân to lớn bực này.

"Trăm vạn công đức kim vân a!!

Không nghĩ tới Hậu Thổ còn có chiêu này." Một bên Minh Hà Lão Tổ cũng biểu thị phi thường hâm mộ.

Chỉ là đem Địa Phủ hoàn thiện, thế mà liền có thể có nhiều công đức như vậy.

Đặc biệt là nhìn thấy Hậu Thổ sau lưng công đức kim luân to lớn vô cùng kia, quả thực là hâm mộ muốn chết.

Tuy rằng công đức kim luân này bình thường đại năng sẽ không ngưng tụ, nhưng nhìn rất lạp phong có hay không.

Giống như là Lục Phàm, thực lực bày ở đây, căn bản khinh thường tại ngưng tụ công đức kim luân.

Còn có Thông Thiên, hắn cũng áp căn không cần.

Theo Hậu Thổ động tĩnh này xuống tới, tự nhiên cũng gây nên Đế Tân phản ứng.

"Hậu Thổ thế mà dẫn tới công đức kim vân??" Đế Tân nhíu mày.

Hậu Thổ hoàn thiện Địa Phủ, mở rộng Địa Phủ nhân số, lớn mạnh Địa Phủ thế lực, đối với Nhân tộc thế tất có ảnh hưởng.

Đế Tân không thể không sớm bố cục, để phòng ngừa Địa Phủ đánh chủ ý lên Nhân tộc.

Như thế, Địa Phủ liền toàn bộ trở thành Vu Tộc thế lực.

Địa Phủ thế lực cùng Vu Tộc thế lực chặt chẽ kết hợp với nhau.

Ngọc Hư Cung.

Chương 230

Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng dạng quan chú Vu Tộc nhất cử nhất động.

"Không nghĩ tới, Hậu Thổ thế mà lại dẫn tới công đức kim vân." "Không sao, đã Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đã đem đại bộ phận Vu Tộc đệ tử cổ hoặc, vậy liên đới lấy, Địa Phủ cũng cuối cùng sẽ vì ngô sở dụng." Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt hơi nheo lại, thần sắc du nhiên tự đắc.

Hắn cảm giác được lần này tính toán sẽ thành công.

Đến lúc đó, hắn liền lặng yên không một tiếng động lớn mạnh lên.

Tổng có một ngày, có thể cùng Tiệt Giáo đối kháng.

Đương nhiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng tại giờ khắc này ý thức được tầm quan trọng của công đức kim vân.

"Nếu là lần này có thể lên bảng, hưng hứa còn có thể đạt được một ít công đức." Nguyên Thủy Thiên Tôn lẩm bẩm.

Lập tức, ánh mắt hắn lại lần nữa nhìn về phía Cửu Thiên.

Trên quyển trục kim sắc to lớn, giờ phút này chữ viết đang từ từ tiêu tán.

Bài danh mới cũng sắp công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Khí Vận Bảng hạng bảy: Ngao Bính】 【Ngao Bính: Đông Hải Tam thái tử】 【Kim Bảng ban thưởng: Bốn mươi vạn công đức kim vân】 Một phiến công đức kim vân to lớn liền lơ lửng tại Đông Hải thượng không.

Tường vân kim quang xán xán, dẫn phát Đông Hải một trận dị tượng phân trình.

Vô tận anh lạc phân phi, kim hoa trụy địa.

“Là Tam thái tử!!” “Tam thái tử nghênh đón công đức kim vân!!” “Quá tốt rồi!!” “.....” Vô số tôm binh cua tướng đều nhao nhao đạo hạ.

Trên mặt biển Đông Hải càng là dũng hiện ra rất nhiều thủy tộc, đều tới quan sát dị tượng này.

Rất nhanh, Ngao Bính liền xuất hiện tại Đông Hải thượng không.

Hắn thân hình biến huyễn, đem công đức kim vân này tận số hấp thu thể nội.

Hắn cảm thụ được nguyên thần tại dưới công đức tư dưỡng, cường hoành rất nhiều.

Tu vi cũng ẩn ẩn có dấu hiệu buông lỏng.

“Chúc mừng Tam thái tử!” “Chúc mừng Tam thái tử!” Thủy tộc môn tề tề từ mặt biển xuất hiện, hướng về phía Ngao Bính hành lễ.

Ngao Bính quanh thân tản ra kim quang, một cỗ bá đạo khí tức hồn nhiên ngạo lập thiên địa gian tản ra.

Lúc đó Ngao Bính, đã thuế biến thành chân chính Long Tộc bá chủ.

Đợi Ngao Bính bên này động tĩnh vừa mới yên tĩnh, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Khí Vận Bảng hạng sáu: Thập Nhị Tổ Vu】 【Thập Nhị Tổ Vu: Đế Giang, Cú Mang, Chúc Dung, Nhục Thu, Cộng Công, Huyền Minh, Hậu Thổ, Cường Lương, Chúc Cửu Âm, Thiên Ngô, Hấp Tư, Xa Bỉ Thi】 【Kim Bảng ban thưởng: Năm mươi vạn công đức kim vân】 Theo hạng sáu công bố, một phiến công đức kim vân to lớn cũng lập tức hiển hiện.

“Không nghĩ tới, Vu Tộc thế mà còn có công đức kim vân?!!”

“Hậu Thổ này thế nhưng là lên bảng hai lần.” “Năm mươi vạn công đức kim vân bị Thập Nhị Tổ Vu chia đều, mỗi người kỳ thật cũng chia không được bao nhiêu.” “Bất quá, thật hâm mộ a.....” “.....” Ức vạn vạn Hồng Hoang sinh linh đều ném tới ánh mắt hâm mộ khát cầu.

Trên Kim Ngao Đảo.

Trấn Nguyên Tử bọn hắn càng là con mắt đều nhìn thẳng.

“Dựa vào cái gì?!!” “Dựa vào cái gì Thập Nhị Tổ Vu có công đức kim vân??” “Bọn hắn làm cái gì?!!” “Chẳng lẽ một lần nữa chấn hưng Vu Tộc, liền có công đức kim vân hay sao??” Trấn Nguyên Tử con mắt đều có chút đỏ.

Minh Hà Lão Tổ càng là rục rịch.

“Ngô sáng tạo A Tu La nhất tộc, lúc trước đạt được công đức cũng không tính nhiều.” “Nếu là có thể đem A Tu La nhất tộc phát dương quang đại, có phải hay không cũng có thể có công đức kim vân??” Minh Hà Lão Tổ giờ phút này nội tâm điên cuồng táo động.

Công đức thật sự là quá thơm a!!

Minh Hà Lão Tổ liền vội vội vàng vàng lập tức chạy tới Trường Sinh Điện.

“Lục Phàm đạo hữu, ngô muốn xin phép nghỉ, hồi U Minh Huyết Hải một chuyến, hoàn vọng ân chuẩn.” Minh Hà Lão Tổ thái độ khiêm tốn, trong ánh mắt tràn đầy chờ mong.

Hắn bây giờ có Thiên Sơn Tuyết Liên, có thể đem sát khí của A Tu La nhất tộc tịnh hoá một bộ phận.

Như vậy có lẽ có thể có công đức giáng lâm.

Chỉ là ngẫm lại, Minh Hà Lão Tổ liền cảm thấy kế này khả thi!!

“Lục Phàm đạo hữu.....” Minh Hà Lão Tổ có chút nóng nảy.

Khắc không dung hoãn a!!

Lại không nhanh lên, Hồng Mông Kim Bảng này đều muốn công bố xong cái rắm! (chỗ này giữ nguyên sắc thái thô tục hài hước của Minh Hà) "Đi thôi." Cuối cùng, thanh âm Lục Phàm từ Trường Sinh Điện nhàn nhạt phát ra.

"Đa tạ Lục Phàm đạo hữu!" Minh Hà Lão Tổ đạt được khẳng định đáp phục về sau, liền nhanh chóng hướng về phía U Minh Huyết Hải chạy đi.

U Minh Huyết Hải.

Sát khí bao khỏa, ô trọc chi khí không ngừng thăng đẳng.

Theo huyết hải không ngừng quay cuồng, càng nhiều tanh hôi chi khí tán phát ra.

Minh Hà Lão Tổ đem Thiên Sơn Tuyết Liên lấy ra.

Tuyết liên tản ra oánh nhuận bạch sắc quang mang, chậm rãi chú nhập trong huyết hải.

Vô tận sát khí không ngừng bị Thiên Sơn Tuyết Liên hấp thu.

Ô trọc chi khí trong huyết hải cũng dần dần tiêu tán.

Nhưng U Minh Huyết Hải, to lớn cỡ nào.

Trong huyết hải quay cuồng càng có vô số A Tu La đệ tử.

Theo sát khí bị không ngừng hấp thu, Thiên Sơn Tuyết Liên cũng xảy ra biến hóa.

Nguyên bản tinh oánh dịch thấu, khiết bạch thuần tịnh tuyết liên nhan sắc xảy ra biến hóa vi diệu.

Thế mà hiện ra một loại màu lam đen nhàn nhạt.

Những màu lam đen này chỉ là bám vào biên giới cánh hoa.

Theo vô tận sát khí toàn bộ dũng hướng về một tôn tuyết liên này, ô trọc chi khí của U Minh Huyết Hải quả nhiên giảm bớt rất nhiều.

Ngay cả tầm mắt đều trở nên rõ ràng.

Theo thời gian trôi qua, Thiên Sơn Tuyết Liên dần dần từ cánh hoa chỉ có màu lam đen đến cả phiến cánh hoa đều biến thành màu lam đen.

Tiếp theo, thế mà biến thành màu tím!!

Lại tiếp theo, thế mà thành triệt triệt để để màu đen!!

Mà nhìn lại U Minh Huyết Hải.

Cổ ô trọc chi khí kia không còn sót lại chút gì, sát khí cũng tận số tiêu tán.

U Minh Huyết Hải ô trọc thả tràn đầy mùi tanh hôi, giống như một phương hồng sắc bảo ngọc.

Đỏ đến giàu có quang trạch, thả tản ra mùi thơm nhàn nhạt.

Đương nhiên, mùi thơm này là đến từ Thiên Sơn Tuyết Liên.

"Ha ha ha ha!!!" Minh Hà Lão Tổ mừng rỡ quá đỗi.

Hắn không nghĩ tới, Thiên Sơn Tuyết Liên thế mà dùng tốt như vậy.

Trực tiếp đem những sát khí này dọn dẹp.

U Minh Huyết Hải cũng tự nhiên mà vậy liền trở nên trong veo.

Tuy rằng vẫn là nước máu, nhưng nước máu lúc đó lại chỉ có tạo hóa chi cơ, lại dựng dục ra A Tu La đệ tử, liền sẽ không có sát khí hòa sát lục chi khí.

Ngay tại lúc này, Cửu Thiên chi thượng dẫn tới cự biến.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" Nương

theo lấy mấy đạo oanh minh thanh.

Minh Hà Lão Tổ ngẩng đầu nhìn lại.

Thế mà nhìn thấy một đóa trăm vạn công đức tường vân lơ lửng tại đỉnh đầu.

“Là công đức kim vân!!!” “Ha ha ha ha!!!” “Rất tốt!

Rất tốt!” “Ngô trước kia vì sao tựu không nghĩ tới điểm này!!!” “Ngô A Tu La nhất tộc sắp quật khởi!” Minh Hà Lão Tổ toét miệng, cười to không chỉ.

Ngày này, hắn không biết đã đợi bao lâu.

Bây giờ rốt cục muốn thực hiện.

Hắn nói không hai lời, liền đem trăm vạn công đức kim vân này luyện hóa, ngưng kết thành công đức kim luân.

Công đức kim luân kim quang xán xán này, có thể nói là thập phần lạp phong.

“Ha ha ha ha!” Minh Hà Lão Tổ quay đầu liền trở lại Kim Ngao Đảo.

Có công đức kim luân, làm sao có thể không hảo hảo đắc sắt một phen.

Mà chỗ đắc sắt tốt nhất, tự nhiên chính là Kim Ngao Đảo.

Minh Hà Lão Tổ vừa về đến, Trấn Nguyên Tử và Lục Áp liền kinh hãi thất sắc.

“Minh Hà.....

Ngươi!!

Vừa rồi công đức kim vân là ngươi dẫn tới??” “Ngươi đã làm gì?!” "Nói mau!" Trấn Nguyên Tử và Lục Áp đều đã không chờ nổi.

Gia hỏa này vừa rời khỏi Kim Ngao Đảo không lâu, lại có thể dẫn tới Công đức Kim Vân.

Thật quá thần kỳ!

Rốt cuộc đã dùng phương pháp gì?

Tuyệt đối không được ăn đồ độc!

Chương 231

"Ha ha ha!" Minh Hà Lão Tổ đắc ý vô cùng.

Y biết rõ, đám gia hỏa này nhất định sẽ ghen tỵ. "Ngô có A Tu La nhất tộc, có công đức chẳng phải bình thường sao?

Còn về việc rốt cuộc đã làm gì, nói với các ngươi cũng vô ích.

Có bản lĩnh, các ngươi cũng học ngô sáng tạo ra một chủng tộc đi." Minh Hà Lão Tổ quả thực là dương dương tự đắc.

Từ khi y học Nữ Oa tạo người, sáng tạo A Tu La nhất tộc, liền bị các Đại Năng Hồng Hoang khinh bỉ và ghét bỏ.

A Tu La nhất tộc mang theo sát lục chi khí, không được Hồng Hoang sinh linh ưa thích.

Thế nhưng giờ đây, Minh Hà Lão Tổ lại có thể vỗ ngực tuyên bố.

Hiện tại A Tu La nhất tộc hoàn toàn có thể bước ra U Minh Huyết Hải, không còn mang sát lục chi khí nữa. "Minh Hà, lời ngươi nói này...

Ngô đẳng ta đây tự nhiên không thể sáng tạo một chủng tộc được." Trấn Nguyên Tử bĩu môi, rõ ràng là bị lời nói của Minh Hà Lão Tổ chọc tức.

Y vốn đã ghen tỵ, giờ chỉ còn lại sự đỏ mắt.

Lục Áp ở bên cạnh thấy bộ dạng đắc ý này của Minh Hà, cũng có chút không vui.

Sau khi đắc ý trước mặt Trấn Nguyên Tử và Lục Áp, Minh Hà vẫn cảm thấy chưa đủ.

Chốc lát sau, Minh Hà Lão Tổ liền đi tới Trường Sinh Điện. "Thái

Thanh, Hồng Quân!" Minh Hà Lão Tổ khẽ mỉm cười với hai người, ưỡn ngực.

Biểu tình này có thể nói là cực kỳ đáng đánh. "..." "..." Thái Thanh và Hồng Quân nhất thời cạn lời. "Minh Hà, ngươi đến đây làm gì?" Thái Thanh Lão Tử mặt mày sa sầm, nhìn Minh Hà Lão Tổ đầy vẻ cạn lời. "Ngô đến đây, là đặc biệt nói cho hai vị biết, A Tu La nhất tộc của Minh Hà Lão Tổ ngô, đã trút bỏ sát lục chi khí, không khác gì Nữ Oa tạo người.

Bởi vậy mới hấp dẫn được công đức." Minh Hà Lão Tổ tự hào khoe khoang. "..." "..." Sắc mặt Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân rõ ràng trầm xuống.

Đến cả Minh Hà Lão Tổ cũng có thể hấp dẫn công đức.

Thế mà giờ đây Hồng Quân, Thái Thanh Lão Tử, lại còn không bằng một Minh Hà nhỏ bé.

Nghĩ đến đây, trong lòng không khỏi khó chịu.

Một luồng khí uất nghẹn tích tụ trong lòng ngực, sắp sửa bộc phát ra ngoài. "Minh Hà, đây là Trường Sinh Điện, há dung ngươi ở đây hồ nháo?

Mau chóng rời đi!" Thái Thanh Lão Tử rất không vui.

Loại tâm tình này người ngoài không thể nào lý giải.

Còn Hồng Quân, sự chênh lệch lớn lao giữa những thăng trầm như vậy, cũng khiến y hận không thể vung tay đánh bay Minh Hà Lão Tổ trước mắt, đánh thật xa.

Thật không muốn nhìn!

Quá đáng đòn!

Y lo lắng nếu Minh Hà còn đắc ý trước mặt y thêm một lát nữa, y

sẽ không nhịn được mà ra tay.

Minh Hà thấy sắc mặt hai người không đúng, cũng coi như đã đạt được mục đích. "Ngô đến đây, còn vì một việc, chính là để cảm tạ Lục Phàm Đạo hữu.

Nếu không nhờ Lục Phàm Đạo hữu, ngô hôm nay cũng không thể đạt được Công đức Kim Vân." Nói xong, Minh Hà liền cung kính vái hai vái về phía Trường Sinh Điện. "Minh Hà Lão Tổ ngô, bái tạ Lục Phàm Đạo hữu!" Cung cung kính kính hành lễ xong, Minh Hà Lão Tổ liền thức thời rời đi. "Hừ!" "Minh Hà càng ngày càng đắc ý vong hình!" Hồng Quân thực sự không nhịn nổi.

Không lâu sau khi Minh Hà Lão Tổ rời đi, y liền không kìm được mà càu nhàu.

Nói xong, Hồng Quân lại nhìn sang Thái Thanh Lão Tử, rất tiếc nuối lắc đầu. "Thái Thanh, ngươi sáng lập Nhân Giáo, nhưng tình cảnh hiện tại thực sự có chút đáng tiếc." Hồng Quân vẻ mặt tiếc hận.

Lời này vừa thốt ra, Thái Thanh Lão Tử càng thấy lòng mình chua xót.

Hiện tại Nhân tộc, khí vận bàng bạc hưng thịnh.

Mà những khí vận Nhân tộc này, toàn bộ đều gia trì lên người Đế Tân.

Điều này sao có thể không khiến Thái Thanh Lão Tử ghen tỵ được chứ! "Ai..." Thái Thanh Lão Tử chỉ thở dài một hơi, rồi không nói gì nữa.

Cùng lúc đó, trên Cửu Thiên.

Cuộn tranh vàng khổng lồ sau khi công bố xong, liền chậm rãi ngưng tụ chữ mới.

Sắp công bố là hạng năm của Khí Vận Bảng. 【Hồng Mông Kim Bảng Khí Vận Bảng hạng năm: Ngao Quảng】 【Ngao Quảng: Đông Hải Long Vương, chưởng quản hải vực】 【Kim Bảng ban thưởng: Năm mươi vạn Công đức Kim Vân】 Nội dung công bố, mặt biển Đông Hải lại một lần nữa dâng lên một con sóng lớn. "Là Long Vương!" "Long Vương!!!" "Cung hạ Long Vương!" "Cung hạ Long Vương!" "..." Toàn bộ Thủy tộc đều nổi lên mặt biển, hành lễ với Ngao Quảng.

Âm thanh rung trời vọng khắp Đông Hải.

Đến cả Kim Ngao Đảo nổi trên Đông Hải cũng có thể nghe thấy những âm thanh vang vọng rung động ấy.

Ngao Quảng hóa thành Chân thân Cự Long, hút toàn bộ năm mươi vạn Công đức Kim Vân vào trong cơ thể.

Công đức tẩm bổ Nguyên thần, Chân thân Cự Long tỏa ra hào quang màu vàng.

Ngao Quảng cảm giác được tu vi có bước đột phá trọng đại. "Ầm!" "Ầm!" Phía trên Đông Hải, vô số tiên linh chi khí đều nhanh chóng dũng mãnh đổ về phía Ngao Quảng. "Sắp đột phá rồi!" Ngao Quảng đại hỉ, phát ra tiếng rồng ngâm.

Dưới sự bao quanh của vô tận tiên linh chi khí, tu vi không ngừng tăng vọt.

Một luồng Chuẩn Thánh uy áp từ Đông Hải chấn áp tới. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Trên mặt biển Đông Hải, những cột sóng cao ngàn trượng dâng trào.

Ngao Quảng chưa từng nghĩ mình có một ngày có thể đột phá đến tu vi Chuẩn Thánh.

Đến mức này, y cũng đã mãn nguyện rồi. "Long tộc ngô quật khởi

rồi!" "Ha ha ha ha!" Ngao Quảng mừng rỡ quá đỗi, sau khi khôi phục nhân thân liền mặt mày hồng hào. "Chúc mừng Long Vương!" "Cung hạ Long Vương!" "Chúc mừng Long Vương!!!" Đông Hải, Nam Hải, Bắc Hải, Tây Hải Long Vương đều tới chúc mừng.

Ngao Quảng với đôi mắt lạnh ngạo khinh thường mọi thứ trước mắt, trong lòng cảm khái không thôi.

Không ngờ, Long tộc cũng có thể có một ngày quật khởi.

Y thậm chí còn không dám nằm mơ.

Theo đó, khí vận Long tộc càng thêm ngưng tụ.

Từng đạo khí vận hóa thành Cự Long, lượn lờ trên mặt biển Đông Hải.

Trong biển mây, lại có thêm mấy con Chân Long do khí vận ngưng kết.

Bởi vì rồng là đồ đằng của Nhân tộc.

Khí vận Long tộc bùng nổ, tự nhiên cũng ảnh hưởng đến Long tộc.

Điều này khiến Nhân tộc cũng có thêm rất nhiều khí vận gia trì.

Triều Ca Thành. "Ha ha ha!" "Long tộc quả không hổ là người bảo hộ Nhân tộc!" "Trẫm cảm giác được khí vận có gia trì." Đế Tân mừng rỡ như điên.

Nhìn thấy Nhân tộc không ngừng lớn mạnh trong tay mình, lại có Long tộc liên hệ với họ, y không tin Địa Phủ và Vu tộc còn có thể làm gì Nhân tộc y. "Ha ha ha!" Đế Tân ngửa đầu cười lớn.

Huống chi, y hiện tại còn chưa lên bảng nữa là! "Khí vận Nhân tộc ngô, nhất định sẽ xếp đầu bảng." Đế Tân có sự tự tin tuyệt đối.

Kim Ngao Đảo.

Một đám đệ tử Tiệt Giáo đều cảm nhận được khí thế Long tộc ập tới, không khỏi chấn kinh. "Không ngờ, giờ đây Long tộc lại phát triển đến cảnh giới khủng bố như vậy." "Ngô vừa rồi thậm chí còn nghe thấy tiếng rồng ngâm của Long tộc, khí thế quả nhiên bất phàm." "Đúng vậy...

Long tộc giờ đây đã quật khởi!" "Thật không thể ngờ nổi..." "..." Một đám đệ tử Tiệt Giáo đều nhìn về phía Long tộc, trong ánh mắt mang theo một tia chấn kinh.

Đương nhiên, bọn họ cũng không có gì đáng để ghen tỵ.

So với khí vận của Tiệt Giáo, Long tộc vẫn còn kém xa.

Chỉ là không ngờ, Long tộc lại phát triển nhanh đến vậy mà thôi.

Trấn Nguyên Tử, Lục Áp, Minh Hà Lão Tổ bọn họ cũng phải toát mồ hôi. "Trước đây, chưa từng đặt Long tộc vào mắt." "Phát triển như thế này, e rằng Long tộc sẽ trở lại thời kỳ Long Vương hưng thịnh năm xưa!" Trấn Nguyên Tử không kìm được cảm thán. "Đúng vậy!" "Không ngờ Long tộc lại có thể lật mình trong gió nghịch, thực sự khiến người ta chấn kinh." Minh Hà Lão Tổ cũng không khỏi cảm thán.

Chương 232

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi thấy khí vận Long tộc bùng nổ, liền thần sắc căng thẳng.

Khí vận càng nhiều, y càng khó tính kế.

Hiện tại, chỉ còn phải xem thủ đoạn của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Lúc đó Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã sớm mai phục gần Long tộc, chờ đợi thời cơ.

Bọn họ tự nhiên cũng nhìn thấy rõ ràng một màn vừa rồi. "Không ngờ, Long tộc lại vì vậy mà tăng thêm mấy chục con khí vận Chân Long." "Hiện tại, Thủy tộc đều đã ra ngoài, chính là thời cơ tốt để mê hoặc." "Còn có Tây Hải, Bắc Hải, Nam Hải Long Vương, cũng cần phải đối phó trước." Chuẩn Đề Đạo Nhân mặt mày sa sầm, nhanh chóng đưa ra phán đoán.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng chính là ý này.

Hiện tại đối phó Đông Hải Long Vương và Ngao Bính tự nhiên không phải thời cơ.

Nhưng Tây Hải, Bắc Hải, Nam Hải Long Vương đều đã đi ra.

Chính là cơ hội trước tiên mê hoặc bọn họ, biến thành người của mình.

Chờ sau khi Tứ Hải Long Vương hàn huyên đơn giản xong, Tây Hải, Bắc Hải, Nam Hải Long Vương liền đều rời khỏi Đông Hải.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng nhân cơ hội này lập tức đuổi theo. "Mấy vị..." Thanh âm Tiếp Dẫn Đạo Nhân chậm rãi truyền đến, mang

theo từng đạo Thánh Nhân chấn áp.

Mấy vị Long Vương cảm nhận được sự chấn áp khủng bố của Thánh Nhân, đều biến sắc mặt. "Là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!" Mấy người nhìn thấy Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều như gặp đại địch.

Dù sao thấy hai người bọn họ thì chẳng có chuyện gì tốt lành.

Hiện tại Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã khét tiếng khắp Hồng Hoang. "Các ngươi làm gì vậy?!" Tây Hải Long Vương nhìn thấy một tia âm ngoan trong mắt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Mấy vị Long Vương đều cảm thấy bất an sâu sắc.

Bọn họ từ trước tới nay chưa từng đắc tội hai người này.

Hơn nữa, tu vi của bọn họ so với Đông Hải Long Vương hoàn toàn không thể sánh bằng.

Bọn họ thậm chí không hiểu, vì sao Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại ra tay với mình.

Cỗ khủng bố này liền nhanh chóng lan tràn.

Không đợi mấy vị Long Vương kịp phản ứng, Tiếp Dẫn đã nhanh chóng niệm kinh văn.

Từng đạo phù văn đen đặc kín nhanh chóng bao vây mấy người, hình thành một luồng sát khí, chui vào trong Nguyên Thần của bọn họ.

Cho đến khi những phù văn này hoàn toàn nuốt chửng bọn họ.

Đồng tử mấy người đột biến, rồi sau đó khôi phục bình thường. "Đại công cáo thành." Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhìn mấy vị Long Vương đã hoàn toàn nghe lời, phân phó: "Các ngươi cứ về trước đi." Mấy vị Long Vương nhận lệnh, liền như không có chuyện gì xảy ra mà rời đi. "Sư huynh, hiện tại bên Long tộc đã giải quyết xong rồi.

Chỉ cần có ba vị Long Vương này, Long tộc nhất định sẽ gây ra

nội loạn.

Đến lúc đó, khí vận liền sẽ suy yếu.

Từ đó ảnh hưởng đến khí vận Nhân tộc.

Ngô đẳng chỉ cần tĩnh lặng chờ đợi thời cơ." Trong mắt Chuẩn Đề Đạo Nhân, ánh sáng lóe lên.

Lần này, kế hoạch của bọn họ có thể nói là hoàn hảo! "Ngô đẳng chúng ta mau chóng đi tới Ngọc Hư Cung." Nói xong, hai người hóa thành một đạo lưu quang, bay về phía Ngọc Hư Cung.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã chờ đợi bọn họ từ lâu.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người mặt mày tươi cười, cung kính nói: "Bái kiến Thiên Tôn!" "Ừm." "Thế nào?" Thanh âm Nguyên Thủy Thiên Tôn chậm rãi truyền ra từ trong Ngọc Hư Cung. "Ngô đẳng đã mê hoặc Vu tộc và Long tộc, Tiệt Giáo cũng đã mê hoặc được một đệ tử." Tiếp Dẫn Đạo Nhân khá tự hào nói.

Trong đó, điều khiến bọn họ tự hào nhất, vẫn là vì đã mê hoặc được một đệ tử Tiệt Giáo.

Thần không biết quỷ không hay, hình phạt cốt tiên trước đây chịu cũng coi như không uổng công.

Nguyên Thủy Thiên Tôn rất hài lòng, gật đầu nói: "Ừm, các ngươi làm không tệ.

Hiện nay Phật giáo đang chuẩn bị Tây hành, Chuẩn Đề, đợi khi con khỉ đá kia xuất thế, ngươi liền tiềm phục trên đường nó đi qua, thu nó làm đệ tử." Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức nói. "Vâng, đệ tử tuân lệnh!" Chuẩn Đề nhận được mệnh lệnh, mừng rỡ như điên. "Đi đi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vung tay, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai

người biến mất.

Mà Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không nhàn rỗi.

Y thu liễm khí tức, liền thần không biết quỷ không hay đi tới Lăng Tiêu Bảo Điện.

Thiên Đình.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên vừa quay người, liền thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn đứng phía sau, giật mình rùng mình một cái. "A!!!" "Thiên...

Thiên Tôn?!!!" Hạo Thiên rất vô sỉ lập tức quỳ lạy.

Phải biết rằng, hiện tại Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là người phát ngôn của Thiên Đạo.

Cho dù Nguyên Thủy Thiên Tôn không phải người phát ngôn của Thiên Đạo, thì đó cũng là một vị Thánh Nhân, tuyệt không phải là tồn tại mà Hạo Thiên y có thể coi thường. "Không biết Thiên Tôn giá lâm, có điều thất lễ chưa kịp nghênh đón." Hạo Thiên lúc này đã cúi đầu khép nép.

Y hiện tại đã hoàn toàn thích ứng thân phận của mình, đối xử với đám đệ tử Tiệt Giáo kia ngày thường cũng là gật đầu khúm núm.

Khi đối mặt với Nguyên Thủy Thiên Tôn, tự nhiên cũng là thói quen. "Ừm." "Hạo Thiên, việc Phật giáo Tây hành, ngươi có tham gia vào việc bố trí không?" Nguyên Thủy Thiên Tôn hỏi một câu xoáy sâu.

Hạo Thiên ngừng lại, vô cùng căng thẳng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tiệt Giáo từ trước đến nay không hợp nhau.

Hạo Thiên lúc này vô cùng khó xử.

Rốt cuộc nên nói thế nào đây?!!!

Hạo Thiên căng thẳng đến mức mồ hôi lạnh chảy đầy đầu.

Y đã đoán được, Nguyên Thủy Thiên Tôn khẳng định muốn can thiệp.

Cuối cùng, Hạo Thiên dưới sự chấn áp của Nguyên Thủy Thiên Tôn, chỉ có thể nói ra sự thật. "Khải bẩm Thiên Tôn, Thiên Đình có tham gia.

Chỉ là, tất cả những điều này đều không do ngô làm chủ được!" Hạo Thiên cũng bày ra vẻ mặt vô cùng tủi thân khó xử.

Nhìn bề ngoài, đám đệ tử Tiệt Giáo này đã nể mặt y, xưng hô y là Thiên Đế, Bệ hạ...

Nhưng thực tế, chẳng khác gì một cái vỏ rỗng.

Hạo Thiên quả thực muốn khóc mà không ra nước mắt.

Hiện tại Nguyên Thủy Thiên Tôn lại tìm đến.

Điều này càng khiến y khó xử hơn! "Ngươi có muốn trở thành Thiên Đế thật sự không?" Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên hỏi một câu như vậy, trực tiếp khiến Hạo Thiên ngơ ngác!

Tâm thần y chấn động kịch liệt.

Sao có thể không muốn chứ?!!

Y nằm mơ cũng muốn được vậy mà?!!

Nhưng Hạo Thiên tuy nghĩ trong lòng, lại không dám tiếp lời Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chỉ có thể với đôi mắt đáng thương nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn. "Ngươi chỉ cần đáp ứng ngô một điều kiện, ngô liền có thể khiến ngươi trở lại làm Thiên Đế thật sự!

Ngự trị Tam Giới, chưởng quản chúng sinh Hồng Hoang!

Thế nào?" Nguyên Thủy Thiên Tôn ngữ khí mang theo ý vị mê hoặc rõ ràng.

Y cũng biết, đây là điều Hạo Thiên cần nhất. "!!!" "Ngự trị Tam Giới!

Chưởng quản chúng sinh Hồng Hoang!" Hạo Thiên quả nhiên động tâm, lẩm bẩm, thần sắc rõ ràng thay đổi. "Ta muốn..." Cuối cùng, Hạo Thiên nói ra lòng mình.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mỉm cười, rồi trịnh trọng nói: "Chỉ cần ngươi giúp một việc nhỏ là được." Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức ghé tai nói.

Hạo Thiên tâm lĩnh thần hội, liền gật đầu nói: "Xin Thiên Tôn yên tâm, điểm này ngô nhất định làm được." Nguyên Thủy Thiên Tôn hài lòng gật đầu, thân hình dần dần biến mất.

Đợi sau khi Nguyên Thủy Thiên Tôn rời đi, Hạo Thiên liền kích động.

Hiện tại y, nói là cỏ đầu tường cũng không quá đáng.

Chương 233

Ai cho lợi ích nhiều, liền nghe theo người đó!

Không có vấn đề gì!

Huống chi, Hạo Thiên đối với việc Tiệt Giáo chiếm cứ Thiên Đình y, đã sớm có ý kiến.

Đồng thời, Địa Phủ.

Hậu Thổ sau khi hấp thu hai lần Công đức Kim Vân, Công đức Kim Luân đã ngưng tụ đủ lớn.

Mà những Công đức Kim Luân này cũng có thể bao trùm Địa Phủ.

Có Công đức Kim Luân, Hậu Thổ liền quyết định sẽ ra tay với Nhân tộc. "Phán Quan, Sổ Sinh Tử đâu?" Hậu Thổ truyền âm cho Phán Quan.

Chốc lát sau, Phán Quan chậm rãi xuất hiện bên ngoài Thúy Vân Cung. "Bái kiến Nương Nương." Phán Quan cung kính dâng Sổ Sinh Tử cho đệ tử Vu tộc đứng gác bên ngoài Thúy Vân Cung.

Sau đó, đệ tử Vu tộc giao Sổ Sinh Tử vào tay Hậu Thổ.

Hậu Thổ tùy ý lật xem, liền thấy rất nhiều đệ tử Nhân tộc lại thoát ly khỏi Sổ Sinh Tử.

Chỉ cần Nhân tộc vừa ra đời, trên Sổ Sinh Tử liền sẽ có ghi chép về công tích một đời của người đó bao gồm sinh lão bệnh tử.

Hiện nay Nhân tộc phồn diễn trăm vạn.

Số liệu khổng lồ như vậy, nhưng trên Sổ Sinh Tử ghi chép lại giảm đi rất nhiều. "Sao có thể như vậy!" "Đế Tân!

Hành vi như thế của ngươi, chính là công khai đối đầu với Địa

Phủ ngô!" Hậu Thổ sau khi nhìn thấy số liệu thực tế, liền giận dữ như sấm sét. "Xem ra, ngô nhất định phải nghĩ cách, đăng ký tên Nhân tộc lên Sổ Sinh Tử của ngô." Hậu Thổ ánh mắt sắc bén, không dung nghi ngờ.

Lúc đó, Huyền Minh cũng đang ở Thúy Vân Cung của Hậu Thổ.

Sau khi thấy Hậu Thổ mặt đầy vẻ sầu muộn, lửa giận bốc cao, biểu tình trên mặt nàng cũng có chút khó coi.

Hiện nay Vu tộc và Địa Phủ có thể nói là đã hoàn toàn dung hợp thành một thể. "Tiểu muội, muội có kế sách gì không?

Muội yên tâm, ngô nhất định sẽ toàn lực tương trợ." Huyền Minh cưng chiều nhìn Hậu Thổ.

Bọn họ giờ đây xuất hiện, nhất định phải bảo vệ Hậu Thổ, thay nàng chăm sóc tốt Địa Phủ. "Huyền Minh Tỷ tỷ, hiện nay rất nhiều đệ tử Nhân tộc đều đã không còn trên Sổ Sinh Tử, không chịu sự quản lý của Địa Phủ, cứ thế mãi về sau, khí vận Địa Phủ liền sẽ suy yếu." Hậu Thổ sau khi thấy Huyền Minh, vẻ mặt uy nghiêm tức giận vừa rồi liền mang theo ý vị nũng nịu rõ ràng. "Phải làm sao mới có thể khiến tên của những đệ tử Nhân tộc này trở lại trên Sổ Sinh Tử?" Huyền Minh đi thẳng vào vấn đề. "Đế Tân là Nhân Hoàng, đối với Nhân tộc y có quyền quyết định và quyền lên tiếng.

Nhất định phải khiến y đóng ngọc tỷ, mới có thể khôi phục Địa Phủ vận hành bình thường.

Chỉ là..." Hậu Thổ vừa nghĩ đến đây, biểu tình trên mặt lại trở nên khó chịu.

Đế Tân hiện tại càng ngày càng bá đạo ngang ngược.

Thấy Nhân tộc phát triển, khí vận hưng thịnh, liền nghĩ đến việc dần dần thoát ly sự quản lý, nào ngờ hành vi này sẽ gây ra đại họa cho

Hồng Hoang. "Muốn thuyết phục Đế Tân đóng ngọc tỷ là tuyệt đối không thể." Hậu Thổ biểu tình ngưng trọng. "Một Nhân Hoàng nhỏ bé!

Cứ giao cho ngô đối phó.

Nếu Đế Tân không chịu đáp ứng, ngô nhất định sẽ không nương tay." Trên mặt Huyền Minh bao phủ một luồng bá khí.

Cỗ khí tức bá đạo này, càng khiến toàn thân Huyền Minh trên dưới đều toát ra một luồng hung sát chi khí nhàn nhạt.

Vu tộc vốn hiếu chiến.

Giờ đây Hậu Thổ rõ ràng bị người khác ức hiếp, nàng sao có thể không tức giận. "Huyền Minh Tỷ tỷ, Nhân tộc còn có Chiến Thần Điện Dương Phàm, người này tu vi thực lực có thể sánh ngang Thiên Đạo." Hậu Thổ có chút lo lắng.

Tu vi thực lực Thiên Đạo không phải trò đùa.

Chỉ cần không cẩn thận liền sẽ hủy diệt cả Hồng Hoang.

Nếu thật sự đánh nhau, sẽ dẫn tới động tĩnh lớn đến mức nào, Hậu Thổ nghĩ thôi đã thấy kinh hồn bạt vía.

Thiên Đạo Cảnh!!

Điều này đã hoàn toàn vượt quá tưởng tượng của nàng! "Không cần lo lắng.

Một Dương Phàm không đáng sợ.

Cho dù toàn bộ đệ tử Chiến Thần Điện đều đến, Vu tộc ngô còn có các Tổ Vu khác, sợ gì bọn họ!" Huyền Minh trong mắt dâng trào vô tận nộ ý, khí tức quanh thân cũng đang điên cuồng biến hóa.

Sự biến đổi lớn như vậy, càng khiến trong lòng Hậu Thổ khẽ run rẩy.

Nàng vô cùng hưng phấn nhìn về phía Huyền Minh.

Lúc này nàng đã không còn là Hậu Thổ Nương Nương của Địa Phủ, mà chỉ là tiểu muội nhỏ nhất, cũng được cưng chiều nhất trong Thập Nhị Tổ Vu mà thôi. "Huyền Minh Tỷ tỷ, vậy muội đi cùng tỷ nhé?" Hậu Thổ có chỗ dựa, tự nhiên không cần lo lắng gì khác.

Không còn lo ngại, nàng hiện tại chỉ muốn cho Đế Tân một bài học thật đau, dạy y cách làm người! "Ừm." Huyền Minh thân hình biến đổi, mang theo Hậu Thổ liền trực tiếp bay về phía Nhân tộc.

Dễ dàng xuyên qua kết giới Nhân tộc, hai người liền đến Vương Cung. "Oanh!" Từng đạo lực lượng chấn áp cấp Thiên Đạo xuất hiện. "!!!" Đế Tân biến sắc mặt, ngẩng đầu nhìn lên.

Sau khi nhìn thấy Hậu Thổ và Huyền Minh, gân xanh trên trán y rõ ràng giật giật.

Thế nhưng, Đế Tân không hề kiêng dè.

Y có khí vận gia thân, lại có Hộ Thể Kim Luân. "Hậu Thổ!" "Trẫm đã nói, nếu lần sau còn dám tự ý xông vào, nhất định sẽ không khách khí.

Xem ra, ngươi hoàn toàn không để lời trẫm vào mắt rồi." Đế Tân với đôi mắt âm trầm chết chóc nhìn chằm chằm Hậu Thổ.

Hiện nay Đế Tân, sau khi dần dần hấp thu khí vận Nhân tộc, càng ngày càng bá đạo.

Một luồng đế vương chi khí lan tỏa khắp bốn phía, dưới sự bao quanh của khí vận Chân Long, y đã tiến vào cảnh giới coi thường vạn vật.

Đến cả Thánh Nhân cũng phải đối xử với y tất cung tất kính.

Huống hồ một Hậu Thổ!

Lại dám ba lần năm lượt khiêu khích!

Điều này khiến Đế Tân không thể nhẫn nhịn được nữa! "Đế Tân!

Ngươi một Nhân Hoàng nhỏ bé!!

Còn dám càn rỡ?!

Ngươi hành sự như vậy, quấy nhiễu quy tắc Hồng Hoang, nhất định sẽ gây ra đại họa!

Chỉ cần ngươi chịu đóng ngọc tỷ lên Sổ Sinh Tử của ngô, khôi phục lại vận hành của Địa Phủ, việc này ngô có thể bỏ qua." Hậu Thổ lời lẽ cũng gay gắt, không hề nhượng bộ.

Kỳ thực, lần này bọn họ đến vốn không có ý định khuyên bảo ôn hòa.

Đã chuẩn bị sẵn sàng để đối đầu bất cứ lúc nào.

Sắc mặt Đế Tân càng thêm âm trầm, nhìn chằm chằm Huyền Minh đang tỏa ra khí tức Thiên Đạo Cảnh, gân xanh nổi lên.

Thiên Đạo Cảnh!

Đế Tân không phải đối thủ!

Nhưng y cũng tuyệt đối sẽ không phục tùng! "Hừ!" "Tuyệt đối không thể!" "Nhân tộc ngô tự lập, không chịu sự khống chế của Địa Phủ, càng sẽ không chịu nỗi khổ luân hồi!" Đế Tân hừ lạnh một tiếng, không hề để Hậu Thổ và Huyền Minh vào mắt.

Ngay khi không khí căng thẳng như tên đã lắp vào cung, lại một luồng khí tức Thiên Đạo Cảnh chậm rãi xuất hiện. "Ha ha ha..." Tiếp đó, một tiếng cười sảng khoái và phóng khoáng vang vọng từ trong cung điện Vương Cung.

Khoảnh khắc tiếp theo, Dương Phàm liền chậm rãi xuất hiện trước mặt Huyền Minh và Hậu Thổ. "Hai vị, các ngươi đây là cố ý

gây khó dễ rồi!" Dương Phàm mặt mày tươi cười, trông vô cùng hòa nhã, không hề có cảm giác uy hiếp.

Huyền Minh cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Dương Phàm.

Đặc biệt sau khi nhìn thấy khuôn mặt kiên nghị và tuấn tú của hắn, không khỏi đỏ mặt.

Sau đó, Huyền Minh liền nghiêm mặt nói: "Dương Phàm?

Đệ tử Chiến Thần Điện, quả nhiên danh bất hư truyền.

Nói chúng ta gây khó dễ?

Đế Tân phá hoại quy tắc Địa Phủ, quấy nhiễu đại thế Hồng Hoang, chẳng lẽ không phải đang gây khó dễ cho chúng ta sao?!" Huyền Minh khôi phục thần sắc bình thường, khí tràng đột nhiên tăng vọt. "Nhân tộc từ khi sinh ra, liền phải trải qua sinh lão bệnh tử, thế mà giờ đây, Nhân tộc thoát ly sự quản lý của Địa Phủ, người thành tiên càng ngày càng nhiều, thế giới Hồng Hoang này căn bản không thể chịu nổi gánh nặng.

Chương 234

Nếu người người đều như vậy, Hồng Hoang sớm muộn cũng sẽ sụp đổ." Huyền Minh nói năng hùng hồn, có lý có cứ. "Hừ!" "Sao lại chỉ có đệ tử Vu tộc thoát ly sự quản lý của Địa Phủ, Yêu tộc, các Tiên Thiên Đại Năng khác đều có thể thoát ly sự quản lý của Địa Phủ!

Chỉ duy nhất muốn ức hiếp Nhân tộc sao?

Đây lại là đạo lý gì?

Hiện nay đệ tử Vu tộc cũng không ít.

Nếu Địa Phủ các ngươi trống rỗng, không bằng cứ đưa một vài đệ tử Vu tộc vào đó thì sao?" Dương Phàm khoanh tay trước ngực, khóe mắt mang theo ý cười, nói một cách nhẹ nhàng.

Lời nói này của Dương Phàm, không nghi ngờ gì đã chọc tức Hậu Thổ và Huyền Minh.

Ngay trước mặt bọn họ, lại dám nói ra lời lẽ lớn lối như vậy!

Quả thực là tìm chết! "Dương Phàm!" "Ngươi quả thực đáng ghét!" "Vu tộc ngô là Bàn Cổ chính tông, làm sao có thể cùng Nhân tộc các ngươi mà sánh vai được?!" Huyền Minh tiến lên, giận dữ nhìn Dương Phàm, khí tràng quanh thân đã không thể chấn áp được nữa.

Mà Đế Tân, cũng không thể không lập tức điều động pháp lực trong cơ thể, dùng để ngăn cản. "Khả nực cười!" "Đệ tử Vu tộc các ngươi là Bàn Cổ chính tông, thì có thể coi Nhân tộc là lũ kiến hôi sao?!

Đây là cái đạo lý chó má gì!

Hiện nay Nhân tộc quật khởi, chính là muốn thoát ra khỏi sự khống chế!" Dương Phàm không chút khách khí, trực tiếp đáp trả.

Lời này vừa thốt ra, nhất thời khiến sắc mặt Huyền Minh và Hậu Thổ đại biến.

Trong lòng hai người cực kỳ chấn động!

Không sai, trong lòng bọn họ, từ trước đến nay chưa từng xem trọng Nhân tộc.

Bọn họ chẳng qua chỉ là lũ kiến hôi mà thôi!

So với những Tiên Thiên Đại Năng bọn họ, Nhân tộc căn bản không có địa vị!

Mà vì vậy, bọn họ liền phải coi Nhân tộc là lũ kiến hôi sao?!!

Nhân tộc cứ phải tiến vào luân hồi, chịu hết nỗi khổ luân hồi sao?!

Sắc mặt Hậu Thổ khẽ biến, nhận ra có gì đó không ổn. "Dương Phàm!" "Ngươi đừng có ngụy biện!" "Không chỉ là Nhân tộc, phàm là sinh linh Hồng Hoang tử vong đều phải vào Địa Phủ quản lý.

Ngô khi nào thì chỉ nhằm vào Nhân tộc chứ?!" Hậu Thổ giận không thể át.

Nếu không phải nàng phản ứng nhanh, e rằng cũng đã bị cuốn vào rồi. "Hừ!" "Vậy vì sao hiện tại Nhân tộc thoát ly sự khống chế của Địa Phủ, các ngươi liền phải đến bức bách người khác?!" Dương Phàm hỏi ngược lại. "Nhân tộc nghịch phản Nhân Đạo!" Hậu Thổ từng chữ từng câu, biểu tình trên mặt đã có chút không giữ được.

Kỳ thực trong sâu thẳm nội tâm nàng, đã bị lời nói vừa rồi của Dương Phàm làm cho lung lay vài phần.

So với các sinh linh khác, số lượng tiến vào Địa Phủ vẫn là thiểu số.

Bọn họ bẩm sinh đã có lợi hơn Nhân tộc trong việc tu hành thành đạo.

Địa Phủ chủ yếu vẫn phải dựa vào Nhân tộc mới có thể vận hành được. "Ai quy định Nhân Đạo?!" "Trẫm là Nhân Hoàng!

Trẫm chính là Nhân Đạo!!" Thanh âm Đế Tân mang theo tiếng vang ầm ầm truyền đến.

Tiếng quát này càng truyền khắp Tứ Hải Bát Hoang. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Trên Cửu Thiên, sắc trời đại biến.

Vô tận mây đen nhanh chóng ngưng tụ, điện tím lóe lên trong đó.

Vô tận lôi điện cuồn cuộn trong mây đen, nhưng lại chậm chạp không giáng xuống lôi kiếp.

Nhất thời, ban ngày sáng chói hóa thành màn đêm.

Gió mạnh nổi lên khắp nơi!

Gió bão sấm sét cùng lúc đánh về phía địa giới Nhân tộc. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Dị tượng kịch liệt này càng thu hút sự chú ý của nhiều Tiên Thiên Đại Năng.

Trường Sinh Điện.

Ngay cả Lục Phàm, lúc này cũng nhíu mày. "Chuyện gì vậy?" "Bên Nhân tộc xảy ra chuyện gì?" Lục Phàm ý thức nhanh chóng thăm dò về phía Nhân tộc.

Sau khi biết được lời nói vừa rồi của Đế Tân, trên mặt hắn liền không tự chủ nở một nụ cười cực kỳ rạng rỡ.

Trong thần thái càng mang theo vài phần vui mừng.

Quả không hổ là Nhân Hoàng!!

Có khí phách!!

Hắn rất thích!

Cùng lúc đó, Nữ Oa và những người khác cũng đã hiểu rõ tiền

nhân hậu quả. "Động thái này của Đế Tân, chẳng lẽ thật sự sẽ liên lụy đến các sinh linh Hồng Hoang khác sao?" "Nếu Nhân tộc thoát ly sự quản lý của Địa Phủ, người người đều có thể thành tiên, vậy nhất định sẽ gây ra nhiều nhân quả nghiệp lực hơn." "Đến lúc đó, khoảng cách đến lần Hồng Hoang Lượng Kiếp tiếp theo cũng không còn xa nữa." Nữ Oa trầm giọng nói.

Trên mặt nàng ẩn hiện một tia lo lắng.

Đặc biệt khi thấy Lục Phàm lại còn đang cười, nàng liền vẻ mặt khó hiểu. "Lão gia, sao người còn cười được vậy?" "Nếu Hậu Thổ thật sự đối đầu với Nhân tộc, hậu quả không thể tưởng tượng nổi." Nữ Oa kiều yểu thấu sát bên Lục Phàm, hoàn toàn thay đổi hình tượng uy nghiêm thường ngày.

Mặt này của nàng, người ngoài chưa từng thấy qua.

Ước chừng Thông Thiên thấy được, cũng phải rớt quai hàm mất! "Không sao, các ngươi vừa rồi không nghe thấy Đế Tân nói gì sao?" Nụ cười trên mặt Lục Phàm vẫn không hề suy giảm.

Đối với lời nói của Đế Tân cũng rất hài lòng, liên tục gật đầu. "Hửm?" "Đế Tân vừa nói, y là Nhân Đạo?" Đát Kỷ ở bên cạnh nhíu mày.

Nàng cũng không hiểu, Lục Phàm rốt cuộc đang cười cái gì. "Lời này của Đế Tân, chính là đã lĩnh ngộ được Nhân tộc, lĩnh ngộ được Nhân Đạo.

Lấy người làm Đạo!

Tự lập một Đạo!

Có gì không được?" Lục Phàm vừa thốt lời này, mọi người liền bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Mắt đẹp Nữ Oa mở lớn, đôi môi anh đào kinh ngạc khẽ hé.

Nguyên Phượng ở bên cạnh cũng vô cùng chấn động.

Nhân Đạo!!

Chẳng lẽ... lại một Nhân Đạo sắp xuất hiện?!!

Nếu thật sự là như vậy, thì...

Nguyên Phượng đã không thể tưởng tượng nổi nữa.

Trời có Thiên Đạo, chưởng quản Hồng Hoang.

Đất có Địa Đạo, chẳng qua chưa hiển hiện.

Dù sao, Hậu Thổ đã luyện hóa Địa Đạo Chi Tâm, theo lý mà nói, nàng chính là Địa Đạo bản thân.

Chỉ là, quá trình giác tỉnh này vẫn cần Hậu Thổ tự mình lĩnh ngộ.

Mà giờ đây, Đế Tân đã có giác ngộ.

Y muốn khai mở Nhân Đạo! "Trời Hồng Hoang sắp biến rồi!" Nguyên Phượng lẩm bẩm, ngẩng đầu nhìn trời.

Bích Du Cung.

Thông Thiên cũng bị dị tượng Cửu Thiên làm kinh động, cũng có cảm giác. "Nhân Đạo??" "Không ngờ, dã tâm của Đế Tân lại lớn đến vậy?!!" "Lại dám nói ra lời lẽ khiêu khích như thế!" Thông Thiên không khỏi chấn kinh.

Đế Tân này quả không hổ là Nhân Hoàng!

Nhân Đạo chính là đang khiêu khích Thiên Đạo!

Thiên Đạo phản ứng kịch liệt, là một lời cảnh cáo đối với Đế Tân.

Thế nhưng lời cảnh cáo này, thực sự quá nhẹ nhàng.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu chặt mày, như thể nghe thấy lời lẽ

kinh người nào đó. "Nhân Đạo?!" "Đế Tân lại muốn trở thành Nhân Đạo!!" "Khả nực cười!

Khả nực cười!" "Ha ha ha!!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này đã không thể kiểm soát biểu cảm, giận quá hóa cười.

Y chờ xem Hậu Thổ và Huyền Minh sẽ đối phó Nhân tộc như thế nào.

Chương 235

Không ngờ, lại đợi được một kết quả như vậy.

Tuy đây chỉ là một câu nói của Đế Tân, nhưng đã mang theo xu thế của tương lai.

Trở lại Vương Cung.

Hậu Thổ và Huyền Minh nhìn sự biến hóa trên Cửu Thiên, tâm thần cũng đại thụ chấn động.

Đế Tân lại không hề lay động, không kìm được dang rộng hai tay. "Ha ha ha!" "Thiên Đạo bất công!

Coi vạn vật như chó rơm!" "Trẫm chính là muốn lập Nhân Đạo!!" "Ha ha ha ha!" Biểu cảm Đế Tân càng ngày càng khoa trương, hưng phấn.

Đôi mắt y phóng ra ngọn lửa hưng phấn, dường như muốn một mình đối kháng với Thiên Đạo.

Hậu Thổ và Huyền Minh hoàn toàn ngơ ngác trước thao tác này của Đế Tân.

Bọn họ hoàn toàn không lý giải nổi!

Bọn họ cũng không thể lý giải!

Thân là người!!

Thân là Nhân Hoàng!!

Sinh tồn trong Hồng Hoang này, làm sao có thể thoát khỏi số phận?

Nhưng Đế Tân, cứ nhất định muốn đối đầu với Trời!

Đối đầu với Thiên Đạo bất công này! "Hậu Thổ!

Huyền Minh!" "Trẫm từ ngày hôm nay, liền ra lệnh cho tất cả Nhân tộc không còn nhập Địa Phủ nữa!" Theo lời Đế Tân vừa thốt ra.

Phía sau y, một con khí vận Chân Long khổng lồ hùng dũng bay ra, cuốn lấy vô tận tiên linh chi khí.

Khí vận Chân Long sinh động như thật, thân rồng khổng lồ bay về phía địa giới Nhân tộc.

Đế Tân dùng pháp lực, hoàn toàn chặt đứt liên hệ giữa Nhân tộc và Địa Phủ! "!!" "Ngươi!" Hậu Thổ có cảm giác, sau khi nhìn thấy cảnh này, càng giận dữ như sấm sét.

Không ngờ, bọn họ vội vàng đến uy hiếp, lại có kết quả như vậy.

Huyền Minh cũng tương tự giận không thể át.

Đế Tân này, rõ ràng là cố ý! "Đáng ghét!" "Đế Tân!

Ngươi tìm chết!" Huyền Minh không nói nhiều, không phí lời với y nữa, trực tiếp cuốn theo Thiên Đạo pháp lực, đánh lén về phía Đế Tân.

Nhất thời, mọi thứ trong Vương Cung đều bị phá hủy. "Ầm!" Dương Phàm chặn lại đạo quang ba kia.

Hắn thần sắc bình thường, còn mang theo ý cười: "Huyền Minh, ngươi đánh Đế Tân tính là bản lĩnh gì, có bản lĩnh thì cùng ngô qua vài chiêu." Nói xong, hai người liền lao lên Cửu Thiên.

Không khí quanh thân Huyền Minh đều sôi sục kịch liệt, có thể thấy rõ những quang ba không ngừng biến hóa.

Hơn nữa, hư không xung quanh nàng đã xuất hiện vết nứt, lửa quang không ngừng bùng lên.

Gió mạnh xung quanh cũng điên cuồng càn quét.

Toàn thân Dương Phàm lại hiện ra nhu hòa hơn rất nhiều.

Trên người hắn không cảm nhận được chút ba động nào, cứ như là hoàn toàn không có bất kỳ pháp lực nào vậy.

Ngay cả một hòn đá ném vào biển, cũng không thể khuấy lên bất kỳ gợn sóng hay bọt nước nào.

Đây cũng chính là điểm đáng sợ của Dương Phàm! "!!" Huyền Minh không cảm nhận được thực lực thật sự của Dương Phàm, sắc mặt hơi biến đổi.

Nhưng nàng lúc này đã như tên đặt trên dây cung, không thể không bắn ra.

Một đạo thần quang đánh tới, hình thành vô số kiếm nhận, mang theo cảm giác áp bách cực mạnh, trực tiếp lao thẳng vào Dương Phàm.

Xu thế bao vây bốn phía lập tức trên Cửu Thiên lóe lên vô số thần quang.

Nơi thần quang chiếu rọi đều như bị lợi kiếm hóa giải. "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" "..." Phạm vi trăm vạn công lý, nơi thần quang chiếu rọi, đều như bị loạn kiếm chém vào, hình thành vạn vàn vết nứt ngang dọc.

Nhất thời, đất rung núi chuyển, một mảnh hỗn loạn.

Đồng tử Dương Phàm khẽ động, tức thì thân hình nhanh như điện chớp.

Khoảnh khắc tiếp theo, quanh thân hắn dấy lên một cơn lốc xoáy khổng lồ.

Trong gió tựa như một con Chân Long gào thét, ngăn cách thần quang kia ở bên ngoài, không hề bị tổn thương chút nào.

Sau khi thành công hóa giải chiêu này của Huyền Minh, Dương

Phàm lại một lần nữa thu liễm pháp lực và khí tức quanh thân, bất động thanh sắc, tĩnh lặng nhìn chằm chằm Huyền Minh, khóe miệng vẫn luôn giữ nụ cười. "!!" Huyền Minh đại thụ chấn động, hơn nữa trong lòng cảm thấy nhục nhã.

Gia hỏa này!!

Lại còn cười!!

Huyền Minh chưa từng bị khinh thường như vậy.

Mà hành vi của Dương Phàm, chính là một loại miệt thị đối với nàng. "Đáng ghét!" "Ngươi đi chết đi!" Huyền Minh nhíu mày, lại một lần nữa quát lên.

Lần này, Huyền Minh gần như đã dùng đến chín thành pháp lực.

Bỗng nhiên, Hồng Hoang một trận chấn động kịch liệt.

Dường như bầu trời sắp sụp đổ. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Huyền Minh lại một mình liền triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân.

Thân hình khổng lồ ức vạn trượng, cơ bắp cuồn cuộn, phù văn đại đạo dày đặc.

Lại còn luồng khí tức Bàn Cổ viễn cổ hùng vĩ.

Hùng hồn mà khiến người ta kích động.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm nhìn thấy cảnh này, cũng không khỏi bật cười. "Hay cho gia hỏa này, đến cả Bàn Cổ Đại Thần cũng triệu hoán ra được.

Xem ra, quãng thời gian biến mất này, Huyền Minh quả thực đã tu hành rất tốt.

Lại có thể đạt đến mức một mình liền có thể triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân." Lục Phàm dành lời khẳng định cho biểu hiện của Huyền

Minh. "..." "..." "..." Nữ Oa, Nguyên Phượng và những người khác nhìn Lục Phàm không những không vội vã, không lo lắng, thậm chí còn có tâm tình bình phẩm, đều có chút kinh ngạc.

Bọn họ quả thực đã bị chấn kinh đến tận cùng!!

Xưa kia Vu Yêu Lượng Kiếp.

Thập Nhị Tổ Vu mới có thể triệu hoán ra một tôn Bàn Cổ Đại Thần.

Thế nhưng hiện tại...

Huyền Minh một mình liền dễ dàng triệu hoán ra được.

Điều này cũng quá khủng bố rồi!!

Chẳng phải nói, các Tổ Vu còn lại cũng có thể triệu hoán ra Bàn Cổ Đại Thần sao?!! "Dương Phàm, e rằng sẽ thua rồi." Nguyên Phượng không kìm được lo lắng nói.

Bích Du Cung. "Bàn Cổ Chân Thân!" "Cái này!!!

Cái cái cái này!!!" Thông Thiên càng bị chấn kinh đến tột độ.

Y hoàn toàn không ngờ, Huyền Minh lại trực tiếp triệu hoán Bàn Cổ Đại Thần ra.

Quan trọng là, căn bản không dùng bất kỳ trận pháp nào.

Cái gì Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Căn bản không có! "Rốt cuộc là làm thế nào được vậy??" Thông Thiên trợn trừng mắt.

Vừa rồi y thậm chí còn không nhìn rõ quá trình Huyền Minh triệu hoán Bàn Cổ Đại Thần.

Cứ thần không biết quỷ không hay như vậy, Bàn Cổ Đại Thần liền xuất hiện!

Trên Kim Ngao Đảo.

Các Tiên Thiên Đại Năng khác càng cứng đờ tại chỗ.

Một sự chấn kinh lớn! "Bàn Cổ Chân Thân!!!" "Huyền Minh một mình triệu hoán???" "Hiện tại Vu tộc khủng bố đến vậy sao???" Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ đều tỏ vẻ có chút run rẩy.

Đặc biệt là Lục Áp.

Chương 236

Vào khoảnh khắc nhìn thấy Bàn Cổ Đại Thần, Lục Áp mới cảm nhận được mình đã tự lượng sức đến mức nào.

Chỉ dựa vào y, còn muốn đối kháng với Vu tộc.

Lục Áp trong lòng có chút chua xót tự giễu.

May mắn là, y hiện tại đã thuộc về Tiệt Giáo.

Bằng không, y thật sự không biết làm sao đối mặt với Vu tộc.

Khoảng cách thực lực quá lớn!!

Cũng khó trách Vu tộc từ trước đến nay không thèm để ý y.

Người ta căn bản cũng không để Yêu tộc vào mắt.

Lục Áp liền bị đả kích, có chút co rúm lại.

Ngọc Hư Cung.

Ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng nheo mắt lại. "Bàn Cổ??" "Huyền Minh một mình liền có thể triệu hoán Bàn Cổ?" Trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này ít nhiều cũng có chút bất an.

Thực lực Huyền Minh không hề thua kém y.

May mắn là, không ít đệ tử Vu tộc đều đã bị Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mê hoặc, đã trở thành người của bọn họ.

Bằng không, Nguyên Thủy Thiên Tôn y không dám đắc tội Vu tộc.

Thật quá đáng sợ!!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn thở phào một hơi dài.

Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng trợn trừng mắt, vô cùng kinh hoàng nhìn thân thể khổng lồ của Bàn Cổ Đại Thần.

Cảnh tượng này, vẫn là từng thấy vào thời Vu Yêu Lượng Kiếp.

Không ngờ, hiện tại còn có cơ hội nhìn thấy một lần nữa!

Chấn kinh vạn năm!!

Mà lúc này.

Trên Cửu Thiên.

Dương Phàm nhìn Bàn Cổ Đại Thần tay cầm Bàn Cổ Phủ chém giết tới.

Hư không xung quanh từng mảnh vỡ nát, phát ra tiếng nổ. "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" "..." "Dương Phàm!

Ngươi chết đi!" Bàn Cổ Đại Thần phát ra ngữ khí tương tự như Huyền Minh, nhưng âm thanh lại không giống.

Biểu tình Dương Phàm quả nhiên nghiêm túc vài phần.

Thân hình hắn lùi lại, hai tay kết trận.

Trận pháp vàng óng dày đặc như mạng nhện, trong nháy mắt bao trùm về phía Bàn Cổ Đại Thần. "Oanh!" Trận pháp ngăn cản một nhát búa.

Dương Phàm thần sắc kiên nghị, hai tay hợp lại, kết thủ ấn.

Một thanh lợi kiếm ngưng tụ kim quang bay ra.

Lợi kiếm toàn thân đen nhánh, mang theo sắc thái thần bí.

Hùng hậu!

Tang thương!

Lợi kiếm vừa xuất, khí tức bá đạo hùng dũng không kém Bàn Cổ Phủ tràn ra.

So với chính khí hào sảng của Bàn Cổ Phủ, thanh lợi kiếm này lại càng mang tính tà khí.

Một kiếm đâm ra, chặn một nhát búa. "Sát!" Quang ba khổng lồ nổ tung.

Hồng Hoang vì thế mà chấn động.

Ức vạn vạn công lý sơn mạch vì thế mà vỡ nát!!

Nước biển sôi trào, sông nước chảy ngược!!

Ức vạn vạn sinh linh đều chạy trốn.

Ngay sau khi lợi kiếm chặn được nhát búa kia, lại trong nháy mắt hóa thành kiếm quang dày đặc, với thế sét đánh không kịp bưng tai xé nát Bàn Cổ Chân Thân.

Bàn Cổ Chân Thân bị hủy diệt!!

Huyền Minh cũng chịu phản phệ, một ngụm máu vàng phun ra. "Phốc!!!" Huyền Minh kinh khủng không thôi!

Sắc mặt đại biến!!

Trên mặt nàng đã không còn chút huyết sắc, nặng nề rơi xuống.

Nàng vừa rồi triệu hoán Bàn Cổ, đã hao phí chín thành pháp lực!!

Không ngờ, Dương Phàm lại dễ dàng như vậy, trong vài chiêu đã hủy diệt nó.

Đánh tiếp, Huyền Minh đã không còn chút phần thắng nào.

Ngay khi Huyền Minh nhanh chóng rơi xuống, thân hình Dương Phàm đột nhiên di chuyển. "!!" Huyền Minh chỉ cảm thấy bên eo một trận ấm áp, nhìn lại, Dương Phàm lại ôm nàng lên. "Đáng ghét!" Huyền Minh càng thêm nổi nóng!!

Nàng mặt mày đỏ bừng, lập tức xấu hổ khó chịu.

Huyền Minh lại một lần nữa ra tay.

Nhưng lần này, Dương Phàm rõ ràng không hề nghiêm túc.

Toàn bộ quá trình chỉ là né tránh, không hề ra tay. "Đáng ghét!" "Dương Phàm!

Ngươi tìm chết!" Huyền Minh chưa từng bị sỉ nhục như vậy.

Lúc này nàng, hoàn toàn khí huyết dâng trào, giận đến nỗi xấu hổ. "Cần gì phải tức giận chứ?" "Ngươi không phải đối thủ của ta, đánh tiếp cũng bất lợi cho ngươi thôi." Dương Phàm vừa lùi lại, vừa mỉm cười khuyên nhủ.

Huyền Minh chưa từng bị một nam tử trêu ghẹo và khinh thường như vậy.

Ngay cả trong mắt Dương Phàm, đây không phải là khinh thường.

Nhưng Huyền Minh vốn hiếu thắng hiếu chiến, thực sự đã coi hành động của Dương Phàm là một loại khinh bỉ đối với nàng.

Hai người liền ở trên Cửu Thiên, giữa Tứ Hải, như điện quang hỏa thạch. "Xuy!" "Xuy!" "Ầm!" "Ầm!

Ầm!" "..." Các loại pháp lực lan tỏa trên Cửu Thiên.

Hậu Thổ nhìn đống pháp lực này, rơi vào mê mang. "Bọn họ đang làm gì vậy?" Hậu Thổ quả thực sắp ngây người ra rồi.

Nàng từ trước tới nay chưa từng thấy Huyền Minh thất thố như vậy!!

Hơn nữa, nàng thấy không khí giữa hai người này sao lại có chút không đúng chứ??

Huyền Minh thì tức giận đến mức mặt mày xám xịt!

Nhưng Dương Phàm... cái vẻ mặt cưng chiều này là sao đây??!!

Hậu Thổ cũng coi như đã thấy nhiều chuyện này trong Địa Phủ, tự nhiên hiểu ánh mắt Dương Phàm nhìn Huyền Minh là ý gì!

Nàng lập tức đại kinh thất sắc. "Chẳng lẽ, Dương Phàm đã để ý Huyền Minh Tỷ tỷ?!!" Hậu Thổ nói ra xong, trong lòng cũng không khỏi giật thót một cái.

Ngay lập tức, nàng có cảm giác cấp bách rằng tỷ tỷ nhà mình sắp bị người ta dụ dỗ đi mất!

Nhân tộc!!

Quả nhiên là lũ gia hỏa xấu xa!

Trong lòng Hậu Thổ dâng lên một tia nộ ý, lập tức lớn tiếng hét lên về phía Cửu Thiên: "Tỷ tỷ, đừng dây dưa với hắn nữa!" Huyền Minh nghe thấy tiếng hô hoán cấp thiết của Hậu Thổ, lập tức ngừng tấn công.

Nàng liền trở lại bên cạnh Hậu Thổ, sau đó mặt mày sa sầm nói: "Chúng ta đi!" "Ừm!

Đi!" Hậu Thổ cũng không muốn ở lại lâu nữa.

Lần này, bọn họ không có cách nào khiến Đế Tân thỏa hiệp.

Hai người liền nhanh chóng trở về Địa Phủ. "Huyền Minh Tỷ tỷ, tỷ bị thương rồi." "Dương Phàm này quả thực đáng ghét!" Hậu Thổ thấy Huyền Minh bị thương, trong lòng tự nhiên không nỡ.

Chương 237

"Không sao." "Vết thương nhỏ này không đáng gì." Huyền Minh vẫy vẫy tay, mặt mày âm trầm.

Có thể thấy rõ, lúc này nàng tức giận đến mức nào. "Huyền Minh Tỷ tỷ, chuyện này muội sẽ đi tìm các huynh trưởng, tỷ cứ tạm thời nghỉ dưỡng." "Muội không tin, có các huynh trưởng ở đây, lại không đánh lại một Dương Phàm!" Hậu Thổ cũng coi như đã liều mạng.

Lần này Huyền Minh bị thương, nàng không chỉ đau lòng cho Huyền Minh.

Huống chi, trận đại chiến này, tất cả Đại Năng Hồng Hoang đều đang mật thiết quan tâm.

Vu tộc thân là Bàn Cổ chính tông, lại bại dưới tay Nhân tộc Hậu Thiên!!

Chuyện này truyền ra ngoài, Vu tộc còn mặt mũi nào nữa!!

Hiện nay Vu tộc, đã sớm không còn như xưa.

Hậu Thổ cũng càng coi trọng địa vị của Vu tộc trong Hồng Hoang.

Lần này, nàng bất luận phải trả giá lớn đến đâu, cũng nhất định phải khiến Đế Tân phục tùng!

Trong mắt Hậu Thổ, lửa cháy hừng hực.

Một bên khác.

Vương Cung.

Dương Phàm cũng đã trở về Vương Cung, vẫn còn chưa hết ý tứ nhìn về phía Huyền Minh và Hậu Thổ vừa rời đi.

Hành động này, tự nhiên không thoát khỏi mắt Đế Tân. "Ngươi để

ý Huyền Minh sao?" Đế Tân vẻ mặt "ăn dưa". "Cũng có chút ý tứ." Dương Phàm cũng không phủ nhận, sau khi thu lại ánh mắt liền nghiêm mặt nói: "Hiện nay ngươi và Vu tộc đã hoàn toàn trở mặt, nếu Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc liên hợp lại, ngô một mình e rằng cũng không phải đối thủ." Dương Phàm nghĩ đến sau trận đại chiến này, e rằng Nhân tộc sẽ phải đối mặt với một kiếp nạn.

Đế Tân nhìn ánh mắt không chắc chắn của Dương Phàm, sắc mặt cũng trầm xuống.

Y ánh mắt thâm trầm, nhìn về phía xa, rơi vào trầm tư.

Sau một hồi suy nghĩ, chợt bừng tỉnh. "Ha ha ha!" "Ha ha ha ha!" Tiếng cười lớn này, khiến Dương Phàm có chút mê mang. "Bệ hạ vì sao lại cười?" Đế Tân tức thì nghiêm mặt nói: "Chuyện Địa Phủ Hậu Thổ, nếu muốn hóa giải hòa bình, cũng không phải không có cách.

Suy cho cùng, chính là Địa Phủ trống rỗng.

Từ nay về sau, trẫm sẽ hạ đạt triệu lệnh.

Thu hồi kết giới!

Lệnh đệ tử Nhân tộc đi khắp Hồng Hoang, trảm yêu trừ ma!!" Biểu tình Đế Tân phấn chấn, thần sắc lóe lên ánh sáng kỳ dị.

Sinh linh Hồng Hoang, đa phần đều tà ác.

Những sinh linh này tồn tại trong Hồng Hoang, chính là chiếm hết tài nguyên.

Chi bằng cứ đưa xuống Địa Phủ!

Dương Phàm nghe lời nói này của Đế Tân, nhíu mày. "Lời này tuy có chút lý lẽ, nhưng muốn thực hiện thì lại khó càng thêm khó.

Đệ tử Nhân tộc đa phần chỉ có cảnh giới Kim Tiên, làm sao đối phó yêu ma quỷ quái bên ngoài??" Dương Phàm hai câu nói, như gáo

nước lạnh tạt vào đầu.

Đế Tân bị chê, biểu tình trên mặt cũng lại một lần nữa khó coi.

Y suy nghĩ khổ sở.

Nếu thật sự khai chiến với Vu tộc, kết quả này y nhất định không muốn thấy.

Bên này, trong Vương Cung đang suy nghĩ đối sách, thì Thập Nhị Tổ Vu của Địa Phủ cũng tương tự đang suy nghĩ đối sách. "Chiến Thần Điện của Dương Phàm, còn có các đệ tử khác, nếu người của chúng ta ra hết, đệ tử Chiến Thần Điện e rằng cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Đến lúc đó, thắng thua liền là một ẩn số.

Hơn nữa, gây ra nhiều sát nghiệt, đối với tu hành vô ích." Đế Giang với tư cách là lão đại của Thập Nhị Tổ Vu, trầm giọng phát biểu.

Ánh mắt Đế Giang nhìn xa trông rộng, là vì chúng sinh Hồng Hoang mà suy xét. "Đế Tân không sai!

Hậu Thổ cũng không sai!" "Chẳng qua chỉ là đứng trên lập trường của mình mà suy xét mà thôi." "Chuyện này cũng không nhất định phải giải quyết bằng chiến lực." Đế Giang phân tích xong, nhìn về phía các Tổ Vu còn lại.

Hậu Thổ và Huyền Minh sau khi nghe lời Đế Giang, sắc mặt hơi biến đổi.

Tuy trong lòng đối với Đế Tân và Dương Phàm đều đã có hận ý, nhưng cũng không thể không đồng ý với cách nói của Đế Giang.

Hai người chỉ có thể gật đầu. "Thế nhưng, Đế Tân bá đạo, Dương Phàm càng coi trời bằng vung.

Ngô đẳng chúng ta làm sao thuyết phục??" Hậu Thổ nhìn về phía Đế Giang, vẻ mặt không cam lòng. "Dương Phàm là đệ tử Chiến Thần Điện, đồng thời cũng do Quy Nhất Đạo Nhân bồi dưỡng.

Tổ Vu ngô cũng tương tự thụ ích từ Quy Nhất Đạo Nhân.

Nói đi nói lại, ngô đẳng không nên đối đầu gay gắt như vậy.

Xem ra, ngô cần tìm một người trung gian." Đế Giang vẻ mặt trịnh trọng.

Người trung gian mà y nói, chính là Bế môn đệ tử của Thông Thiên Tiệt Giáo, Lục Phàm!!

Bọn họ không thể gặp Quy Nhất Đạo Nhân, nhưng lại có thể gặp Lục Phàm!!

Huống chi, thân phận của Lục Phàm trong Hồng Hoang có thể nói là một bí mật trong suốt.

Con trai của Quy Nhất Đạo Nhân!!

Ngay cả khi không phải con trai của Quy Nhất Đạo Nhân, thì mối quan hệ đó nhất định cũng rất thân mật!! "Huynh trưởng, huynh muốn đích thân đến Tiệt Giáo sao?" Hậu Thổ kinh ngạc. "Ừm, ngô sẽ đến Tiệt Giáo bái kiến Lục Phàm Đạo hữu.

Các ngươi cứ ở Địa Phủ chờ đợi.

Nếu có thể thuyết phục Lục Phàm Đạo hữu thay Vu tộc và Nhân tộc thuyết phục, Vu tộc ngô liền thiếu Lục Phàm Đạo hữu một ân tình." Đế Giang thần sắc trang nghiêm, đã sớm chuẩn bị sẵn sàng. "Nhưng Lục Phàm Đạo hữu với thân phận địa vị như hiện nay... làm sao lại dễ dàng giúp chúng ta chứ?" Huyền Minh có chút lo lắng.

Dù sao, chuyện như vậy ai cũng không muốn nhúng tay vào.

Mà Vu tộc cũng không lấy ra được thứ gì.

Bảng Kỳ Trân trước đây công bố ra, Trường Sinh Điện có đồ tốt nhiều đến mức không đếm xuể.

Vu tộc có lấy ra thứ quý giá đến đâu, e rằng Lục Phàm cũng không thèm để mắt.

Một đám Tổ Vu cũng mặt mày lo lắng.

Đế Giang cũng đồng thời rơi vào trầm tư.

Y quả thực không thể lấy ra được thứ gì có thể khiến Lục Phàm để mắt. "Lục Phàm Đạo hữu tất nhiên không phải là hạng người tầm thường như vậy.

Ngô muốn cố gắng thử một lần." Đế Giang ánh mắt vô cùng kiên định.

Vì để giải quyết mâu thuẫn giữa Vu tộc và Nhân tộc, cũng coi như đã tốn rất nhiều tâm sức. "Huynh trưởng, muội đi cùng huynh nhé.

Bất kể thế nào, chuyện Địa Phủ này vốn nên là muội phải lo lắng, sao có thể toàn bộ giao cho huynh trưởng gánh vác được." Hậu Thổ lập tức đứng dậy.

Đế Giang không phản đối.

Thế là, hai người liền hóa thành hai đạo độn quang, nhanh chóng bay về phía Kim Ngao Đảo.

Vừa mới đến gần Kim Ngao Đảo, liền cảm nhận được khí tức phi phàm phía trước. "Tiên linh chi khí ở đây dường như càng thêm nồng đậm.

Mức độ nồng đậm này, quả thực quá nghịch thiên!" Hậu Thổ chấn kinh.

Tiên linh chi khí trước mắt quả thực sắp hóa thành sương mù, ngưng tụ thành những giọt sương có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Dưới ánh nắng chiếu rọi, càng sinh ra vô số ánh sáng ngũ sắc rực rỡ, phản chiếu trong đó, hệt như cảnh trong mơ.

Rất nhanh, Kim Ngao Đảo liền đã xuất hiện trong mắt hai người.

Nhìn từ xa, đã có thể thấy tiên linh chi khí càng thêm nồng đậm bao trùm trên không Kim Ngao Đảo.

Lại có vô số tử khí bao quanh trong đó, chính là khí tức tỏa ra từ Hồng Mông Tử Trúc.

Phóng mắt nhìn, khắp hòn đảo Kim Ngao Đảo đều có thể thấy Hồng Mông Tử Trúc.

Lại còn Hỗn Độn Thanh Liên, Thiên Sơn Tuyết Liên...

Các loại kỳ trân dị bảo đều sinh trưởng trên Kim Ngao Đảo. "!!" "!!!" "Không ngờ lại là thật!" "Trước đây đã nghe nói, Lục Phàm Đạo hữu đã trồng tất cả kỳ trân lên bảng trên Kim Ngao Đảo, lời này không sai chút nào!" "Nhiều kỳ trân cấp Hỗn Độn, cấp Hồng Mông như vậy, chẳng lẽ không lo lắng sao??" Không thể không nói, Hậu Thổ sau khi nhìn thấy nhiều Hồng Mông Tử Trúc và Hỗn Độn Thanh Liên như vậy, cũng khó tránh khỏi động lòng.

Nhưng tâm niệm tham lam thì nàng tuyệt đối không dám có.

Cùng lắm cũng chỉ là ghen tỵ mà thôi.

Chương 238

Chẳng trách trước đây Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bị treo lên đánh mấy năm liền.

Kim Ngao Đảo trước mắt, quả thực là nơi hấp dẫn nhất toàn bộ Hồng Hoang.

Hậu Thổ hoàn toàn ngây người!

Nhưng quay lại nhìn Đế Giang, biểu tình trên mặt y lại vô cùng bình tĩnh.

Dù sao Đế Giang tu vi đã bước vào Thiên Đạo Cảnh.

Đối mặt với những bảo vật này, y vẫn có thể khống chế bản thân không bị lay động.

Rất nhanh, hai người liền đến Kim Ngao Đảo. "Vu tộc Hậu Thổ!

Tiền lai bái kiến!" "Vu tộc Đế Giang!

Tiền lai bái kiến!" Hậu Thổ và Đế Giang trước tiên đáp xuống trước cổng Bích Du Cung.

Cổng cung chậm rãi mở ra.

Thông Thiên một thân trường bào màu xanh, ý khí phong phát.

Bờ vai rộng, thân hình cao lớn.

Lại còn một luồng khí tức huyền diệu mà tối thượng không hề thua kém Hậu Thổ và Đế Giang hai người. "Thông Thiên Tiền bối, Vu tộc ngô đến bái kiến." Đế Giang và Hậu Thổ lễ tiết chu đáo.

Tuy Đế Giang đã là Thiên Đạo Cảnh, nhưng khi đối mặt với Thông Thiên, vẫn tự xưng tiểu bối.

Thông Thiên hài lòng gật đầu, vẻ mặt nghi hoặc hỏi: "Hai vị đến Tiệt Giáo, có việc gì?" Sau khi Thông Thiên hỏi xong, liền không kìm được đưa ánh mắt lên người Đế Giang.

Thần thức dò xét, liền nhận ra sự thâm bất khả trắc trên người Đế Giang.

Với tu vi hiện tại của Thông Thiên, muốn dò xét tu vi thật sự của Đế Giang, hiển nhiên là không thể.

Thông Thiên chỉ cảm thấy như thể mình đang đứng trước một biển sâu bao la.

Chỉ là một lần dò xét đơn giản, lại có cảm giác như bất cứ lúc nào cũng có thể bị nhấn chìm.

Thực sự khiến người ta toát mồ hôi!

Không ngờ, Đế Giang giờ đây lại khủng bố đến mức này.

Quả thực khiến người ta kinh ngạc!

Quay lại nhìn Thông Thiên chính mình, sau khi chặt đứt liên hệ với Thiên Đạo, tu vi vẫn ở đỉnh phong Chuẩn Thánh.

Một phần nguyên nhân trong đó là, Thông Thiên không vội vàng tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp tu luyện.

Mà là vẫn luôn dành thời gian xử lý các sự việc của đệ tử Tiệt Giáo.

Đế Giang cảm nhận được ánh mắt của Thông Thiên, cũng không có phản ứng gì, chỉ là tiến lên, vẻ mặt cung kính nói: "Ngô đẳng đến đây, là để gặp Lục Phàm Đạo hữu." "Còn mong Thông Thiên Tiền bối có thể thông cảm." Đế Giang lễ tiết các mặt đều vô cùng chu đáo.

Một Vu tộc văn nhã lễ phép như vậy, ngược lại rất ít thấy.

Thông Thiên vốn là một người thô lỗ phóng khoáng.

Sau khi thấy Tổ Vu Đế Giang này lại đắc thể có lễ như vậy, ngược lại y lại trở nên câu nệ.

Y vẫy tay, rồi cười nói: "Các ngươi muốn gặp Lục Phàm, hỏi ta e rằng không được.

Lục Phàm tuy là đệ tử Tiệt Giáo ngô, nhưng ngô chưa từng quản thúc hắn.

Các ngươi cứ tự mình đi Trường Sinh Điện bái phỏng." Thông Thiên cười ha ha nói.

Đế Giang gật đầu.

Y đương nhiên cũng hiểu đạo lý Thông Thiên nói.

Sở dĩ trước tiên đến Bích Du Cung, chẳng qua chỉ là đi theo hình thức, cho Thông Thiên một chút mặt mũi mà thôi.

Dù sao, lễ nhiều người không trách mà!!

Sau khi Thông Thiên nói câu này, Đế Giang và Hậu Thổ không hề do dự.

Hai người lập tức hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp đến bên ngoài Trường Sinh Điện. "..." Thông Thiên một mình ở lại chỗ cũ, nụ cười trên mặt còn chưa kịp thu lại, liền cứng đờ.

Đi cũng thật nhanh!

Thông Thiên một trận bất đắc dĩ.

Nhìn thấy các đệ tử Tiệt Giáo đã dần dần đi vào quỹ đạo, y cũng không có gì đáng lo lắng. "Nếu đã như vậy, ngô liền nhân lúc Hồng Mông Kim Bảng chưa công bố, an tâm tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp tu luyện vậy." Thông Thiên nói, liền hóa thành một đạo quang, độn nhập Tam Thiên Tượng Tháp.

Lần này, Thông Thiên bắt đầu tu hành từ tầng thứ một trăm.

Một bên khác.

Trường Sinh Điện.

Hậu Thổ và Đế Giang vừa đáp xuống bên ngoài Trường Sinh Điện, liền thấy hai vị "môn thần" kia.

Chính là Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân.

Hai người này có thể nói là cần mẫn, vô cùng xứng chức. "!!" "Thái Thanh??" "Hồng Quân?!" "Hai vị sao lại ở đây?" Đế Giang vẻ mặt nghi hoặc nhìn hai vị Đại Năng này.

Hai người này sao lại cứ đứng mãi ở cửa, mà không đi vào??

Lại còn bất động, như hai pho tượng đá!

Hậu Thổ cũng nhíu mày.

Tính cách Vu tộc thẳng thắn, đầu óc cũng khá một chiều, tự nhiên không nghĩ tới hai người này đang làm môn thần.

Hậu Thổ liền lo lắng nhanh chóng truyền âm cho Đế Giang. "Huynh trưởng, chẳng lẽ Lục Phàm Đạo hữu không chịu gặp sao?" "Cho nên, Thái Thanh và Hồng Quân đều bị ngăn lại bên ngoài?

Chỉ có thể khổ sở chờ đợi?" Sự lo lắng này của Hậu Thổ rất tự nhiên, biểu tình cũng theo đó mà ngưng trọng.

Đế Giang ở bên cạnh cũng có chút lo lắng.

Lúc này, Thái Thanh đã chậm rãi mở miệng. "Các ngươi muốn diện kiến Lục Phàm Đạo hữu?" "Chính là." Đế Giang thành thật đáp.

“Ngươi đợi một lát.” Thái Thanh Lão Tử rất tự nhiên xoay người, hướng vào trong hô lên.

“Lục Phàm đạo hữu, Vu tộc Đế Giang và Hậu Thổ xin bái kiến.”Khi Thái Thanh Lão Tử thông báo xong, Đế Giang và Hậu Thổ

hoàn toàn ngây ngác!

Chuyện gì thế này?

Đã xảy ra chuyện gì?

Tại sao Thái Thanh Lão Tử lại đi thông báo?

Chẳng phải bọn họ cũng đang đợi bái kiến Lục Phàm đạo hữu sao?

Đế Giang và Hậu Thổ vẫn chưa hiểu ra.Sau khi Thái Thanh Lão Tử hô xong, Trường Sinh Điện bên trong lại không có phản ứng gì.

Lúc này, Hồng Quân cũng mở miệng.

"Lục Phàm đạo hữu, Vu tộc Đế Giang và Hậu Thổ đến bái kiến!"Hồng Quân vừa mở miệng, Đế Giang và Hậu Thổ lại càng ngớ người ra.

Rốt cuộc là chuyện gì vậy?!

Sao Hồng Quân lại giống như một môn thần thông báo khách?

Trong lòng Hậu Thổ lập tức nảy sinh nghi hoặc.

Mà Đế Giang, cũng nhìn ra manh mối.

Hai người phải khó khăn lắm mới nhận ra điều bất thường, Đế Giang liền không nhịn được hỏi lại.

"Thái Thanh, Hồng Quân, hai vị đang làm gì vậy?" Đế Giang có chút không dám tin."À, bọn ta là môn đồng của Trường Sinh Điện." "Các ngươi đợi một lát, bọn ta sẽ thay các ngươi thông báo." Thái Thanh Lão Tử mỉm cười.

Y đã canh giữ ở đây nhiều ngày như vậy, một mực không đợi được ai đến bái kiến Lục Phàm.

Càng không thấy Lục Phàm từ Trường Sinh Điện đi ra.

Thực sự có chút nhàm chán vô vị.

Bây giờ cuối cùng cũng có người đến!

Cuối cùng cũng có việc để làm!

Thái Thanh Lão Tử vô cùng phấn khởi!

Hồng Quân cũng vậy.Nhưng Đế Giang và Hậu Thổ lại thất sắc kinh hãi, trừng lớn mắt, vẻ mặt hoàn toàn không dám tin.

Dù sao, bọn họ đều có chút hiểu biết về Thái Thanh và Hồng Quân.

Thái Thanh, chính là Thánh nhân!

Cho dù đã cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo, y vẫn là Bàn Cổ chính tông!

Ở Hồng Hoang lại càng uy danh lẫy lừng!

Một tồn tại kiêu ngạo như vậy, vậy mà lại cam lòng làm... môn đồng ư?

Chương 239

Môn đồng ư?!

Có môn đồng nào già như vậy sao?!

Đế Giang có chút bất lực muốn phun tào.Nhìn lại Hồng Quân, y lại càng chấn động hơn.

Nội tâm chịu phải chấn động lớn hơn nữa.

Đây chính là Đạo Tổ giảng đạo ở Tử Tiêu Cung năm xưa!

Một tồn tại như vậy, sao cũng cam tâm làm... môn đồng?

Đế Giang thực sự có chút không hiểu.

Lại nhìn hai người này, còn vô cùng tận lực.“Lục Phàm đạo hữu!

Vu tộc Đế Giang, Hậu Thổ đến bái kiến!” “Lục Phàm đạo hữu!

Vu tộc Đế Giang, Hậu Thổ đến bái kiến!” “.....” Hai người cứ y người một tiếng y người một tiếng hô lớn, lập tức khiến Đế Giang và Hậu Thổ có chút xấu hổ muốn tìm chỗ chui xuống đất.

Hô to như vậy, thật sự sẽ không bị đánh sao?!

Thật sự sẽ không làm Lục Phàm đạo hữu không vui sao?!

Ngay khi Đế Giang muốn ngăn cản thì, cửa điện mở ra.“Cót két ~” Lục Phàm đi ra.

Lục Phàm vừa ra, một cảm giác trong trẻo phả vào mặt.

Đặc biệt là gương mặt sạch sẽ tuấn lãng, anh khí lại bá đạo kia.

Khiến Hậu Thổ bỗng chốc đỏ bừng mặt, tim đập nhanh không tự chủ được.“Lục Phàm đạo hữu!” “Vu tộc bọn ta đến bái kiến.” Đế Giang dẫn đầu bước lên, lập tức hành lễ với Lục Phàm.

Mặc dù Đế Giang đã là Thiên Đạo Cảnh, nhưng cũng vô cùng khiêm tốn.

Trước mặt Lục Phàm chỉ thể hiện thực lực Chuẩn Thánh, y vẫn vô cùng khiêm nhường.

Điều này khiến Lục Phàm cũng không khỏi hài lòng gật đầu.Đợi Đế Giang bái kiến xong, lúc này mới phát hiện Hậu Thổ phía sau vẫn chưa có phản ứng.

“.....” Đế Giang lập tức quay đầu nhìn lại.

Thấy Hậu Thổ lúc này một đôi mắt đang nhìn chằm chằm Lục Phàm.

Đế Giang bỗng nhiên biến sắc, lập tức truyền âm cho Hậu Thổ.

“Hậu Thổ!

Ngươi đang làm gì vậy?

Sao còn chưa hành lễ?” Đế Giang suýt nữa bị Hậu Thổ vừa rồi dọa chết.

Hậu Thổ cũng lập tức phản ứng lại, mặt càng đỏ bừng vô cùng.

Nàng vừa rồi bị làm sao vậy?!

Lại nhìn ngây người ra sao?!

Xấu hổ!

Thật sự quá xấu hổ rồi!

Hậu Thổ lúc đó chỉ muốn tìm một cái lỗ mà chui xuống.“Bần đạo Hậu Thổ, bái kiến Lục Phàm đạo hữu.” Hậu Thổ vội vàng hành lễ.

Trên mặt Lục Phàm lại không có biểu tình gì.

Hậu Thổ tuy ở Hồng Hoang, tướng mạo xem như ưa nhìn, nhưng cũng không đến mức kinh diễm.“Ừm.” “Các ngươi đặc biệt đến

Trường Sinh Điện của ta, có việc gì sao?" Lục Phàm nhàn nhạt nhìn Đế Giang, hỏi.

Đế Giang có chút ngượng ngùng nói: "Ta đến đây, quả thực có một việc muốn nhờ Lục Phàm đạo hữu giúp đỡ." "Thực sự là đường đột." "Nhưng hiện tại giữa Vu tộc và Nhân tộc, có chút mâu thuẫn." "Ta muốn nhờ Lục Phàm đạo hữu làm thuyết khách, điều tiết mâu thuẫn giữa Vu tộc và Nhân tộc." Đế Giang nói thẳng mục đích.

Điều này cũng thể hiện tính cách Vu tộc trực tính, không nhiều lời khách sáo.Sau khi Đế Giang nói ra mục đích, liền trực tiếp một chân quỳ trên đất, vô cùng thành khẩn nhìn về phía Lục Phàm, rồi trịnh trọng nói: "Chỉ cần Lục Phàm đạo hữu chịu ra tay giúp đỡ, sau này Thập Nhị Tổ Vu nguyện bằng đạo hữu phân phó, một lòng tuân theo." Đế Giang có thể nói là đã gạt bỏ tôn nghiêm của cường giả Thiên Đạo Cảnh!

Hành động này, cũng khiến Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân giật mình!

Đế Giang hiện tại là cường giả Thiên Đạo Cảnh!

Vậy mà lại quỳ trước Lục Phàm?!

Điều này... nếu việc này xảy ra với bọn họ, bọn họ tuyệt đối không thể kéo mặt mũi xuống được.Nhưng Đế Giang lại cam nguyện quỳ xuống!

Ngay cả Hậu Thổ phía sau cũng bị hành động này của huynh trưởng làm cho giật mình.

Đế Giang giờ là Thiên Đạo Cảnh!

Không cần thiết phải trực tiếp quỳ xuống để Lục Phàm đồng ý chứ?

"Huynh trưởng..." Hậu Thổ lúc này trong lòng một trận cảm động.

Điều này cũng cho thấy, Đế Giang quả thực muốn giúp đỡ Hậu Thổ.“Hậu Thổ, ngươi cũng quỳ xuống.” Đế Giang nhàn nhạt mở miệng, trong ánh mắt là mệnh lệnh không thể nghi ngờ.

Hậu Thổ đương nhiên vâng theo phân phó của huynh trưởng, cũng chậm rãi quỳ xuống trước Lục Phàm.

Vị thế của Lục Phàm trong Hồng Hoang hiện nay, cũng như tất cả những gì y đang sở hữu, có thể nói đã phá vỡ quy tắc lấy thực lực làm trọng trước đây của Hồng Hoang.

Ai bảo Lục Phàm và Quy Nhất Đạo Nhân lại có mối liên hệ mật thiết như vậy chứ!

Hơn nữa, Trường Sinh Điện đã là nơi mọi người đều biết.

Quy Nhất Đạo Nhân chính là ở trong Trường Sinh Điện này!

Lần quỳ này của bọn họ, thực ra không chỉ là quỳ Lục Phàm, mà còn là quỳ Quy Nhất Đạo Nhân!

Mặc dù bọn họ căn bản không biết hai người này chính là cùng một người!Lục Phàm nhìn thấy thành ý của hai người này, mỉm cười, trầm giọng nói: “Ta sẽ không làm thuyết khách này đâu, hai ngươi đứng dậy đi.” Lục Phàm trực tiếp từ chối.

“!!” Điều này khiến Đế Giang trong lòng chùng xuống.

Y vốn tưởng rằng, mình đã thể hiện toàn bộ thành ý.

Nhưng không ngờ, Lục Phàm vẫn không đồng ý.

Đế Giang lập tức không hiểu.

Đối với Lục Phàm mà nói, điều này cũng không có tổn thất gì.

Chỉ là làm một thuyết khách mà thôi.

Vì sao lại không chịu?“Lục Phàm đạo hữu, xin hãy cho biết

nguyên do!" Đế Giang vẫn chưa đứng dậy, mà chắp tay ôm quyền, muốn biết nguyên nhân.

Lục Phàm khóe miệng khẽ nhếch lên nói: "Chẳng lẽ Địa Phủ thiếu Nhân tộc thì không thể vận hành được sao?" "Các ngươi có phải quên mất rồi, Hồng Hoang này có thêm tộc A Tu La." "Huống chi, đệ tử Vu tộc các ngươi cũng không thiếu." "Trừ phi, các ngươi muốn bảo vệ những đệ tử Vu tộc kia." Lục Phàm khẽ bĩu môi cười, ý vị trong đó không cần nói cũng tự hiểu.

Thực tế, Hậu Thổ chính là muốn mở cửa sau cho Vu tộc.

Để đệ tử Vu tộc thoát ly sinh tử luân hồi của Địa Phủ, vĩnh viễn không già không chết.

Lục Phàm nói trúng tim đen!Y ung dung nhìn về phía Đế Giang và Hậu Thổ đang kinh ngạc bên cạnh, sau đó nói: "Thuận theo tự nhiên là được, Vu tộc và Nhân tộc không nên can thiệp vào nhau." Nói xong câu cuối cùng này, Lục Phàm liền thân hình tiêu tán, trở về Trường Sinh Điện.

Để lại Đế Giang và Hậu Thổ với vẻ mặt muôn vàn thất vọng.

Rất rõ ràng, Lục Phàm vẫn đứng về phía Nhân tộc.

Hai người đứng dậy sau đó, liền rời khỏi Kim Ngao Đảo.

Trên đường trở về, cả hai đều lòng nặng trĩu.Đế Giang lo lắng Lục Phàm rõ ràng đứng về phía Nhân tộc như vậy, sau này Nhân tộc sẽ phát triển đến mức độ đáng sợ.

Còn Hậu Thổ, thì trong lòng tràn ngập hình bóng Lục Phàm.

Thần thái, cử chỉ, lời nói của Lục Phàm, đều đã in sâu vào tâm trí Hậu Thổ, muốn rũ bỏ cũng không được.Rất nhanh, hai người liền trở về Địa Phủ.

“Thế nào rồi?” “Lục Phàm đạo hữu có đồng ý không?” Huyền Minh sốt ruột bước lên hỏi.

Nhưng nhìn thấy biểu tình ngưng trọng trên mặt Đế Giang, Huyền Minh liền biết, chuyến này thất bại không nghi ngờ gì.

Lại nhìn Hậu Thổ, lòng nặng trĩu, thần hồn lơ đãng.“Hậu Thổ, ngươi cũng đã gặp Lục Phàm rồi sao?” Huyền Minh hỏi.

Hậu Thổ lại như thể đột nhiên bị đánh thức, hai mắt mơ màng nhìn về phía Huyền Minh: “Ngươi vừa nói gì vậy?

Huyền Minh tỷ tỷ?” Hậu Thổ ít khi có tình huống như vậy.

Huyền Minh nhìn một cái liền nhận ra Hậu Thổ có điều bất thường.“Ngươi bị làm sao vậy?” Lúc này, Đế Giang lại mang vẻ mặt xem kịch vui, trêu chọc nói: “Tiểu muội e là đã phải lòng tên tiểu tử Lục Phàm kia rồi, từ khi rời Kim Ngao Đảo đến giờ, vẫn luôn như vậy.” Đế Giang nói xong, các Tổ Vu khác cũng không nhịn được cười lớn.“Ha ha ha ha!” “Xem ra, tiểu muội là tình đậu mới chớm nở!” “Ha ha ha ha!” Hậu Thổ lập tức bị mọi người trêu chọc đến đỏ bừng mặt.

“Không có!” “Ta mới không có!” Hậu Thổ hiếm hoi lộ ra vẻ thẹn thùng của con gái.

Tình hình như vậy càng chứng minh vấn đề.

Nàng quả thực đã động lòng với Lục Phàm.

Nếu không, cũng sẽ không như vậy.“Tiểu muội, ngươi thật sự động lòng với Lục Phàm rồi sao?” Huyền Minh lập tức truy hỏi.

Hậu Thổ làm sao che giấu được nội tâm, chỉ có thể cúi đầu trầm mặc không nói.“Lục Phàm này và Quy Nhất Đạo Nhân có quan hệ bất phàm không sai.” “Nhưng tư lịch của y lại vô cùng bình thường, đến bây giờ cũng chỉ là Chuẩn Thánh bé nhỏ!” “Làm sao có thể xứng với ngươi được?” Huyền Minh nhíu mày, muốn lập tức dập tắt ý niệm

này của Hậu Thổ.

Bọn họ tuy kính trọng Lục Phàm, nhưng tất cả là vì Quy Nhất Đạo Nhân đằng sau Lục Phàm.

Nếu không có Quy Nhất Đạo Nhân, bọn họ tuyệt đối sẽ không để mắt đến Lục Phàm.

Đế Giang cũng tuyệt đối sẽ không hạ thấp thân phận đích thân đến Trường Sinh Điện thỉnh cầu.

Hiện tại nghe nói Hậu Thổ lại động lòng với Lục Phàm, Huyền Minh chỉ cảm thấy tiểu muội này thật sự không biết tranh khí.“Huyền Minh tỷ tỷ, Lục Phàm...

Lục Phàm y tuyệt không như tỷ nói đâu.” “Ta thấy y rất tốt.” Hậu Thổ bắt đầu bênh vực Lục Phàm, cúi đầu nói nhỏ.

Hành động này càng khiến Huyền Minh vô cùng kinh ngạc.

Lục Phàm này, rốt cuộc có ma lực gì chứ?!

Lại khiến Hậu Thổ say mê đến mức này sao?

Mà đây mới chỉ gặp một lần thôi đấy!

Chương 240

Tiểu muội đã bắt đầu bảo vệ y rồi!

Huyền Minh hít một hơi, cũng không nói thêm gì nữa, sau đó nói: "Lục Phàm không giúp Vu tộc, xem ra, y và Vu tộc không có duyên phận." "Sau này vẫn nên ít gặp mặt thì hơn." Huyền Minh nói xong, liền tự mình đi nghỉ ngơi.Đợi mấy vị huynh trưởng cũng rời đi, Hậu Thổ liền trở về Thúy Vân Cung.

Vừa trở về, Hậu Thổ liền thất thần, không tự chủ được lại bắt đầu hồi ức dáng vẻ của Lục Phàm vừa rồi.

Nàng một mặt có chút bực bội, một mặt có chút thẹn thùng, cảm xúc phập phồng bất định."Không biết, vừa rồi ta trước mặt Lục Phàm có thất thố không." "Lục Phàm hình như... chưa từng nhìn ta kỹ một lần nào..." Hậu Thổ tự lẩm bẩm, lòng buồn vui lẫn lộn.

Nhân tộc nàng tuyệt đối không thể từ bỏ.

Vu tộc, nàng cũng tuyệt đối không thể để bọn họ nhập sinh tử luân hồi.

Còn về Lục Phàm... nghĩ đến đây, Hậu Thổ không khỏi lấy lại một chút lý trí.Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, người luôn theo dõi cục diện Hồng Hoang, đã thu tất cả những điều này vào mắt.

"Đế Giang, Hậu Thổ lại đích thân đến Trường Sinh Điện." "Xem ra, mâu thuẫn giữa Vu tộc và Nhân tộc, không cần ta phải châm ngòi nữa." "Ha ha ha ha!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên là mừng rỡ quá đỗi.

Chẳng qua, y cảm thấy tất cả mọi chuyện phát triển vẫn còn quá

chậm!“Giữa Vu tộc và Nhân tộc, vẫn cần các ngươi thêm một ngọn lửa nữa.” Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lóe lên một tia độc ác.

Ngay sau đó, y lập tức truyền âm.

“Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, đến Ngọc Hư Cung gặp ta một lần.” Một lát sau, hai người này liền cung kính quỳ bái bên ngoài Ngọc Hư Cung.“Thiên Tôn!” “Thiên Tôn!” Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hiện giờ hoàn toàn lấy Nguyên Thủy Thiên Tôn làm chủ.

Dù sao, sào huyệt cũ của bọn họ đều đã bị Đa Bảo cướp mất.

Hiện tại Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, có thể nói là không còn gì cả.

Đệ tử Tây Phương Giáo hiện tại toàn bộ đã biến thành đệ tử Phật Giáo.

Ngay cả Bát Bảo Công Đức Trì của bọn họ cũng đều bị Đa Bảo đoạt đi.

Có thể nói là phong thủy luân chuyển, giờ báo ứng đã đến với bọn họ rồi.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đương nhiên phải ôm chặt lấy cái đùi lớn Nguyên Thủy Thiên Tôn này.

Mấu chốt là, cái đùi lớn Lục Phàm kia bọn họ cũng không ôm được.“Giữa Vu tộc và Nhân tộc vẫn cần các ngươi thêm một ngọn lửa nữa.” “Khiến bọn họ nhanh chóng phát sinh mâu thuẫn.” Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp phân phó.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng lập tức lĩnh ngộ ý tứ của Nguyên Thủy Thiên Tôn.“Xin Thiên Tôn yên tâm!” “Vu tộc đã có không ít đệ tử của chúng ta, chỉ cần truyền âm là có thể khống chế bọn họ.” Trên mặt Tiếp Dẫn đạo nhân lộ ra vẻ mặt mưu mô đã lâu không thấy.

Chuẩn Đề đạo nhân cũng tìm thấy một chút thú vị trong đó.

Thật sự là bọn họ đã bị áp bức quá lâu rồi.

Hiện tại không còn gì cả, ngược lại có thể buông lỏng tay làm càn!"Ừm, vậy các ngươi cứ đi đi." Nguyên Thủy Thiên Tôn hài lòng gật đầu.

Hai người này liền nhanh chóng đến gần Bất Chu Sơn.

Lúc đó Thập Nhị Tổ Vu đều đang ở Địa Phủ, không có ai ở Bất Chu Sơn.

Chính là cơ hội tốt!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người nhìn xuống phía dưới, ngay sau đó bắt đầu thi pháp.Cùng với một đạo cổ hoặc chi thuật, Tiếp Dẫn đạo nhân liền bắt đầu truyền âm.

Những đệ tử Vu tộc vốn đã bị cổ hoặc liền như bị khống chế, tuân theo ý chí của Tiếp Dẫn đạo nhân, đều chậm rãi đi về phía lãnh địa Nhân tộc.

Bên này, vương cung.

Đế Tân đã mở kết giới, chuẩn bị cho đệ tử Nhân tộc đi Hồng Hoang lịch luyện.Dù sao, Hồng Hoang rộng lớn.

Nếu cứ mãi bảo vệ Nhân tộc trong kết giới, ngược lại sẽ khiến bọn họ sinh ra tính ỷ lại, an phận với hiện trạng, không có lợi cho sự phát triển sau này.

Hơn nữa, hiện tại Nhân tộc, cơ bản không cần kết giới bảo hộ.

Vài ngày sau."Đại Vương, không hay rồi!" "Số lượng lớn đệ tử Vu tộc xâm nhập Triều Ca Thành, giết chết rất nhiều đệ tử Nhân tộc." "Rất nhiều bách tính đều bị những đệ tử Vu tộc này đạp chết tươi." Một binh sĩ vội vàng đến bẩm báo.

Đế Tân nghe xong, trên mặt nổi đầy lửa giận.

Y mạnh mẽ đập bàn, nổi trận lôi đình.“Vu tộc!” “Trẫm không chấp nhặt với bọn chúng, bọn chúng lại dám tự mình tìm chết!” Đế Tân không ngờ, Vu tộc lại đột nhiên tập kích Triều Ca.“Người đâu!” “Đem một nghìn tinh binh, chém giết những đệ tử Vu tộc này.” Đế Tân đương nhiên không thể nhịn được nữa, lập tức hạ lệnh.

Trong Triều Ca Thành.

Lúc đó một số bách tính có tu vi đã bắt đầu giao chiến với những đệ tử Vu tộc này.Tiên huyết văng tung tóe khắp nơi, thảm không nỡ nhìn.

Những bách tính vốn được bảo hộ trong kết giới, tuy đều đã đạt đến cảnh giới Kim Tiên, nhưng vẫn bị cảnh tượng trước mắt dọa đến hoảng sợ thất thố.

Chỉ cần sơ ý một chút, liền bị những đệ tử Vu tộc được huấn luyện nghiêm chỉnh này dễ dàng chém giết.

Khắp nơi đều là tiếng thét chói tai!

Tiếng kêu thảm thiết!

Tiếng khóc lóc!

Mà những đệ tử Vu tộc bị cổ hoặc này không hề có chút tình cảm hay đồng tình, thủ đoạn tàn nhẫn, ra tay chỗ nào cũng trí mạng.Mà nghìn tinh binh Đế Tân đã an bài, tu vi đã đạt đến Thái Ất Kim Tiên.

Đối phó những đệ tử Vu tộc này cũng coi như ngang tài ngang sức.

Đế Tân thấy những đệ tử Vu tộc tràn vào Triều Ca Thành ngày càng nhiều, liền quyết định đích thân xuất chiến.

Y thân hình ngạo nghễ đứng trên không Triều Ca Thành.Cúi đầu nhìn những bách tính đang hoảng loạn tháo chạy, vô trợ tuyệt vọng,

trong lòng y càng ẩn ẩn nhói đau.

Y toàn thân phát ra uy áp Chuẩn Thánh, bùng nổ đế vương chi uy đáng sợ.

Trong hai lòng bàn tay ngưng tụ ra một con kim long, đánh về phía Vu tộc.“Rống!” Một tiếng rồng ngâm.

Mấy chục con kim long gào thét lao về phía đệ tử Vu tộc.

Dưới pháp lực Chuẩn Thánh của Đế Tân, những đệ tử Vu tộc xông tới đều bị chém giết sạch sẽ, không còn một ai.

Nguy cơ Triều Ca Thành được giải trừ.Mà Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang ở Tu Di Sơn xa xôi, vẫn luôn theo dõi tất cả những điều này.

“Hừ!” “Kế hoạch của bọn ta đã thành công.” “Đế Tân đã chém giết hết sạch những đệ tử Vu tộc này, Vu tộc nhất định sẽ không bỏ qua.” “Bọn ta lại phái đệ tử Vu tộc đi tới, nhất định sẽ kinh động Long tộc.” “Khi đó, Long tộc cũng sẽ vì Nhân tộc mà tham dự vào.” “Ha ha ha ha!” “Ha ha ha ha!” Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người suy nghĩ về những diễn biến tiếp theo, tâm tình đại hảo.Hai người liền lại một lần nữa cổ hoặc đệ tử Vu tộc, lại phái Vu tộc đại cử tiến công Nhân tộc.

Mấy nghìn đệ tử Vu tộc, hùng dũng cuồn cuộn, khí thế bức người.

Mỗi một đệ tử Vu tộc đều có thân thể trăm trượng, đen nghịt một vùng, xông tới các nơi tấn công.Đế Tân thực sự bị kích động.

“Hậu Thổ!!!” “Sao có thể như vậy!” Đế Tân nắm chặt nắm đấm.

Thân là Nhân Hoàng!

Y cảm thấy uy nghiêm bị khiêu khích!

Lúc này, Địa Phủ.Đế Giang rất nhanh đã biết được tình hình Vu tộc.

Một đệ tử Vu tộc lập tức đến báo, thuật lại tình hình như thật.

"Cái gì?!" "Bọn chúng đi xâm phạm Nhân tộc sao?!" Đế Giang sắc mặt đột biến.

Mối quan hệ giữa bọn họ và Nhân tộc hiện đang căng thẳng, việc xâm phạm như vậy chỉ khiến tình hình ngày càng tồi tệ hơn.

Đế Giang lập tức triệu tập các Tổ Vu khác.Hậu Thổ đương nhiên cũng biết chuyện này.

"Ai đã hạ lệnh?" Đế Giang nhìn các Tổ Vu còn lại.

Mấy người lúc này mới biết, căn bản không có ai hạ lệnh như vậy.

"Vậy tại sao những đệ tử Vu tộc này lại đột nhiên tấn công Nhân tộc?" Hậu Thổ đầy vẻ nghi hoặc.

Bọn họ vốn dĩ luôn tuân lệnh, tuyệt đối sẽ không vô duyên vô cớ đột nhiên xâm phạm Nhân tộc.Đế Giang suy nghĩ một chút, sắc mặt đại biến, sau đó trầm giọng nói: "Nhanh!

Lập tức về Bất Chu Sơn!" Thế là, Thập Nhị Tổ Vu liền cùng nhau trở về Bất Chu Sơn.

Mà lúc này, gần như một nửa đệ tử Vu tộc ở Bất Chu Sơn, đều đã bị Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề khống chế.

Bọn chúng đang rầm rộ tấn công về phía Nhân tộc.

Nhìn thấy cảnh này, Đế Giang mới nhận ra điều bất thường."Bọn chúng hình như... bị thứ gì đó khống chế!" Đế Giang nhíu mày, ý thức được điểm này, nhưng lại không có cách nào giải cứu.

Rất nhanh, lại một Tổ Vu lập tức đến bẩm báo.

"Đế Giang đại nhân!

Không hay rồi!" "Đệ tử Vu tộc đều bị Nhân Hoàng chém giết rồi!" Đế Giang vừa nghe lời này, lập tức nổi giận đùng đùng.Lúc này y cũng không còn bận tâm đến việc những đệ tử Vu tộc này bị khống chế mới hành động như vậy nữa.

"Đế Tân!

Dám chém giết đệ tử Vu tộc của ta!" Kể từ khi Đế Giang trở lại Hồng Hoang, y chưa từng nổi giận đến mức này.

Hiện tại lại nhẫn nhịn không nổi."Các Tổ Vu còn lại nghe lệnh." "Ngăn cản đệ tử Vu tộc đi đến Nhân tộc." Đế Giang hạ xong mệnh lệnh này, liền lập tức lao về phía Triều Ca Thành.

Y vừa đến, liền thấy Đế Tân đang rầm rộ chém giết đệ tử Vu tộc.

Đế Giang bỗng nhiên nổi giận lôi đình.

Tu vi toàn thân y bùng phát, một luồng Thiên Đạo Cảnh trực tiếp trấn áp về phía Đế Tân.Hoàn toàn bỏ qua khí vận và Kim Luân Công Đức trên người Đế Tân.

Cho dù sẽ chịu nhân quả nghiệp lực, lúc này y cũng hoàn toàn không bận tâm.

"Đế Tân!" "Ngươi dám chém đệ tử Vu tộc của ta!

Chết đi!" Đế Giang bạo rống.

Uy áp Thiên Đạo Cảnh vừa xuất ra, toàn bộ Triều Ca Thành đều chịu đả kích nặng nề dưới áp lực này."Bành!" Một đạo quang ba cực lớn, dường như khiến toàn bộ Triều Ca Thành lún sâu xuống.

Tất cả kiến trúc đều hóa thành tro bụi.

Sắc mặt Đế Tân đột biến!

Cùng lúc đó, Lục Phàm xuất hiện.

Một đạo thần quang màu vàng lập tức bảo vệ bách tính, nhờ vậy bọn họ mới thoát khỏi thương tổn.“Đế Giang!” Lục Phàm chắn trước mặt Đế Tân, thần sắc lộ ra một cỗ phẫn nộ.

Chương 241

Y hóa giải uy áp Thiên Đạo Cảnh của Đế Giang, vững vàng đỡ lấy chiêu này, vẫn đứng yên không nhúc nhích.

Đế Giang lạnh lùng hừ một tiếng, sau đó giận dữ nói: "Đế Tân, ngươi quả nhiên tâm ngoan thủ lạt!" "Những đệ tử Vu tộc này đều bị khống chế, ngươi không khống chế bọn chúng, vì sao lại chọn chém giết!" Đồng tử Đế Giang tràn đầy sát ý, lửa giận cuồn cuộn."Bọn chúng đã giết tử dân của Trẫm, Trẫm vì sao không thể ra tay sát hại?" Đế Tân không hề cảm thấy mình có bất kỳ sai lầm nào.

Bất kể những đệ tử Vu tộc này có thực sự bị khống chế hay không.

Nhưng những tử dân kia của y lại thực sự bị tàn nhẫn sát hại.

Những gì y làm chẳng qua là một mạng đổi một mạng!

Có vấn đề gì đâu chứ!"Ngươi không quản tốt những đệ tử Vu tộc này, vậy thì Trẫm sẽ thay ngươi quản giáo!" Ánh mắt Đế Tân âm trầm, mặt không đổi sắc.

Toàn thân đều toát ra khí chất bá đạo của đế vương.

Đế Giang bị những lời này của Đế Tân chọc tức không nhẹ."Đế Tân!" "Vu tộc của ta và ngươi thề không đội trời chung!" Đế Giang bị kích thích sâu sắc, lại một lần nữa tấn công về phía Đế Tân, gầm lên: "Trốn sau lưng người khác, tính là Nhân Hoàng gì!

Chẳng qua chỉ là một kẻ vô dụng mà thôi!" Đế Giang một đòn mãnh liệt, lại bị Lục Phàm đỡ lấy."Đế Giang, ngươi là Thiên Đạo Cảnh, lại lấy thực lực cường thịnh tấn công, chẳng lẽ không đáng sỉ nhục sao?" Lục Phàm thấy không vừa mắt, đối với Đế Giang cũng

không còn giữ lại.

Y vốn là người ngoài cuộc, đương nhiên nhìn rõ hơn một chút.

Tất cả những điều này, có thể nói là hiểu lầm.

Những đệ tử Vu tộc này xưa nay đối xử với Nhân tộc đều khá hòa thiện, dù sao trước đây, Vu tộc cũng đã phái đệ tử đến Nhân tộc giúp đỡ.

Cho nên tuyệt đối sẽ không đột nhiên tấn công Nhân tộc.

Chỉ là mọi chuyện đã xảy ra rồi, hai bên đều không thể giữ bình tĩnh.Một bên khác.

Bất Chu Sơn.

Hậu Thổ từ xa nhìn về phía cục diện của Nhân tộc, sắc mặt nghiêm nghị nói: "Cứ như vậy, những đệ tử Vu tộc này còn sẽ điên cuồng tấn công Nhân tộc." "Phải nghĩ cách giải trừ sự khống chế trên người bọn chúng!" Hậu Thổ vò đầu bứt tai, suy nghĩ đối sách."Đúng rồi!

Thiên Sơn Tuyết Liên!" "Tiểu muội, ngươi mau đi Kim Ngao Đảo cầu Lục Phàm đạo hữu, có Thiên Sơn Tuyết Liên, có lẽ có thể giải cứu bọn chúng thoát khỏi sự khống chế." Huyền Minh vội vàng mở miệng nói."Trước đây Minh Hà Lão Tổ đã tìm Lục Phàm đạo hữu cầu một cây Thiên Sơn Tuyết Liên, mới trừ hết sát khí trong U Minh Huyết Hải, từ đó hoàn thiện tộc A Tu La, đạt được Công Đức Kim Vân." "Hiện giờ đệ tử Vu tộc bị khống chế, Thiên Sơn Tuyết Liên chỉ có thể thử một lần." Huyền Minh có chút sốt ruột nói.

Mặc dù bọn họ hiện tại đã khống chế những đệ tử Vu tộc này lại, hoàn toàn cấm cố hành vi của bọn chúng.

Nhưng đây không phải là kế lâu dài."Được!" "Ta đi ngay!" Hậu Thổ không hề do dự, liền lập tức lao về phía Kim Ngao Đảo.

Ngay trên nửa đường, nàng đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức trấn áp khác thường.“!!” Sắc mặt Hậu Thổ đại biến, quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn lại xuất hiện phía sau nàng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã sớm bố trí cạm bẫy trên đường từ Bất Chu Sơn đến Kim Ngao Đảo.

Không gian bốn phía đều bị cấm cố, không ai sẽ biết chuyện gì sắp xảy ra ở đây.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt âm trầm, khóe miệng khẽ nhếch lên, toàn thân tràn ngập khí tức đáng sợ.“Hậu Thổ!

Vẫn khỏe chứ!” Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Hậu Thổ với ánh mắt đầy vẻ trêu ngươi.

Cứ như là sau khi bắt được con mồi, muốn tận hưởng ánh mắt giãy giụa sợ hãi của con mồi trước khi chết.

Hoàn toàn là một loại ác thú vị!“Không ngờ phải không!” “Ngươi lại rơi vào tay ta sao?” “Chỉ cần ngươi chết, Địa Phủ sẽ rơi vào tay ta!” “Ngoan ngoãn giao ra Địa Phủ Quyền Trượng đi!” Nguyên Thủy Thiên Tôn từng bước ép sát.“Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Tất cả những chuyện này đều là do ngươi giở trò quỷ!” “Là ngươi khống chế đệ tử Vu tộc!” Hậu Thổ giận không thể át.

Nàng giận dữ trừng Nguyên Thủy Thiên Tôn, không ngờ đối phương lại ti tiện đến mức này.

Hậu Thổ chỉ cảm thấy đồng là Bàn Cổ chính tông, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn trước mắt này quả thực khiến nàng không thể chấp nhận được.

Hận ý trong đáy lòng càng cuồn cuộn dâng trào.“Muốn Địa Phủ

Quyền Trượng, ngươi nằm mơ đi!" Hậu Thổ quát giận, đáy lòng lại tràn ngập tuyệt vọng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này, chính là người phát ngôn của Thiên Đạo.

Bị Thiên Đạo Cảnh trấn áp, Hậu Thổ căn bản không có chút khả năng trốn thoát.

Hơn nữa xung quanh đây đã bị Nguyên Thủy Thiên Tôn bố trí pháp thuật, nàng cũng không thể cầu cứu!

Một cỗ tuyệt vọng sâu sắc lập tức bao trùm tâm trí!

Nàng chưa từng nghĩ, mình sẽ vẫn lạc trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn!"Ti tiện!" "Ngươi không xứng là Bàn Cổ chính tông!" Hậu Thổ chỉ có thể liều mạng gầm thét vào Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nỗi sợ hãi trong mắt Hậu Thổ càng sâu, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại càng đắc ý."Chẳng qua, ngươi không giao cũng không sao." "Đợi ta chém giết ngươi, Địa Phủ Quyền Trượng tự nhiên sẽ rơi vào tay ta." Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ ra một nụ cười cực kỳ âm hiểm.

Sau đó, một đạo pháp lực Thiên Đạo Cảnh bao trùm về phía Hậu Thổ.

Không hề có bất kỳ sự phản kháng nào.

Hậu Thổ nhắm mắt lại, cảm nhận sự tuyệt vọng.Bất Chu Sơn.

Ngay khoảnh khắc Hậu Thổ vẫn lạc, Huyền Minh, Đế Giang cùng các Tổ Vu khác đều cảm nhận được một trận tâm thống.

"Hậu Thổ!!!" Các Tổ Vu khác rất nhanh liền biết tin Hậu Thổ vẫn lạc.

Sắc mặt mọi người đều thay đổi."Làm sao có thể?!

Hậu Thổ sao lại?!" Huyền Minh không dám tin.

Nhưng cơn đau thắt nơi trái tim, cùng với cảm giác đau đớn vi diệu vừa rồi giữa các Tổ Vu đều đang nói cho Huyền Minh biết, Hậu Thổ đã vẫn lạc.

Chẳng lẽ là Lục Phàm!

Là người của Tiệt Giáo làm sao?!

Huyền Minh lúc này vành mắt đỏ hoe, cảm giác đau khổ và bi thương như hồng thủy ập đến.Các Tổ Vu khác càng biến cảm giác này thành phẫn nộ.

Nỗi phẫn nộ vô tận tuôn trào không ngừng.

"Gầm!" "Gầm!" "Gầm!" "....." Các Tổ Vu đều hóa thành thân thể vạn trượng khổng lồ, nhanh chóng tiến về phía Kim Ngao Đảo.Các Tổ Vu đều là những kẻ cứng đầu.

Hậu Thổ là đi Kim Ngao Đảo rồi bị chém giết, bọn họ đương nhiên cho rằng, nên đến Kim Ngao Đảo tính sổ.

"Gầm!" "Gầm!" "Gầm!" Động tĩnh lớn này, liền kinh động rất nhiều đệ tử Tiệt Giáo."Đây chẳng phải là Vu tộc sao?" "Là Thập Nhị Tổ Vu!" "Bọn họ đến Kim Ngao Đảo làm gì?" "Nhìn dáng vẻ, hình như là đến gây sự, mau!

Đi bẩm báo Sư Tôn!

Còn có tiểu sư đệ nữa!" "....." Các đệ tử Tiệt Giáo cảm nhận được uy áp Thiên Đạo phát ra từ thân các Tổ Vu, đều sắc mặt đại biến.Bích Du Cung.

Thông Thiên thực tế đã sớm biết.

Lúc đó, y cũng đã đến Trường Sinh Điện.

"Phàm nhi!" "Phàm nhi!" "Thập Nhị Tổ Vu lúc này đến Kim Ngao Đảo, ý đồ không tốt." Thần tình Thông Thiên không hiểu sao có chút

căng thẳng.Đây chính là Thập Nhị Tổ Vu!

Mặc dù hiện tại chỉ có mười một vị, nhưng mỗi một vị đều có thể triệu hoán ra sự tồn tại của Bàn Cổ.

Hơn nữa, luồng uy áp Thiên Đạo Cảnh này không phải chuyện đùa.

Ngay cả khi những Tổ Vu này muốn xé nát toàn bộ Kim Ngao Đảo, cũng không phải không làm được."Cót két ~" Một lát sau, Lục Phàm liền không nhanh không chậm từ Trường Sinh Điện đi ra.

Lục Phàm vừa ra, Thông Thiên mới thở phào một hơi.

Lại nhìn Lục Phàm, trong ánh mắt Thông Thiên lộ ra một tia nghi hoặc: "Phàm nhi, sao trên mặt con lại đầy vết đỏ vậy?" "Trên cổ cũng có sao?" Thông Thiên nghi hoặc đánh giá Lục Phàm.Lục Phàm khẽ cười, sau đó mặt không đổi sắc xóa đi dấu vết.

"Sư Tôn, niềm vui của con người không hiểu được đâu." "Đúng rồi, Sư Tôn, người gọi con có việc gì sao?" Thông Thiên lập tức không nói nên lời.

Các đệ tử Tiệt Giáo trên toàn Kim Ngao Đảo đều đã hoảng loạn thành một đoàn.

Trơ mắt nhìn mười một gã khổng lồ này sắp áp sát, Lục Phàm lại vẫn vẻ vừa mới ngủ dậy.

Hơn nữa nhìn dáng vẻ này, hình như là vừa mới tỉnh dậy từ ôn nhu hương."Phàm nhi, Vu tộc này đến gây sự, nên làm thế nào đây?" Thông Thiên nhìn về phía cửu thiên.

Nhìn từ xa, chỉ thấy những thân thể Tổ Vu khổng lồ không ngừng áp sát.

Hơn nữa mỗi một vị đều cuốn theo nộ ý vô biên, khí thế hung

hăng.

Lục Phàm liếc mắt một cái, sau đó nhíu mày.“Sư Tôn đừng lo lắng, con đi xem thử.” Lục Phàm bỏ lại câu nói này, liền bay về phía các Tổ Vu.

Mười một Tổ Vu này vừa áp sát Kim Ngao Đảo, liền cảm thấy trước mặt bị một đạo bình chướng cản lại.

Bất luận tiến lên thế nào, đều không thể nhúc nhích dù chỉ một li.“Lục Phàm!” “Là ngươi!” Đế Giang nhìn một cái nhận ra Lục Phàm, trừng lớn đôi mắt, lửa giận ngút trời, chất vấn: “Hậu Thổ có phải bị ngươi chém giết không?!” Toàn bộ Kim Ngao Đảo, có thể chém giết Hậu Thổ, cũng chỉ có Lục Phàm!

Tuy Lục Phàm chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, nhưng lại không đỡ nổi mấy vị đạo lữ bên cạnh y.

Huống hồ, Lục Phàm còn có rất nhiều pháp bảo.

Muốn chém giết Hậu Thổ, dễ như trở bàn tay.Lục Phàm đứng trên không, khẽ nhíu mày.

Đám Tổ Vu này lá gan thật lớn.

Không có bằng chứng gì mà dám trực tiếp tiến lên chất vấn!

Lục Phàm không đổi sắc, nhưng đã có thể thấy lửa giận bùng lên trên người y.“Bốp!” Lục Phàm giơ tay, vung một chưởng vào hư không.

Chưởng này không lệch chút nào, vừa vặn đánh vào mặt Đế Giang.

Một tiếng vang giòn tan, trực tiếp đánh Đế Giang ngây người ra!

Mà cảnh này, đương nhiên bị các đệ tử Tiệt Giáo trên Kim Ngao Đảo nhìn thấy rõ ràng.Dù sao, Đế Giang lúc này chính là một gã khổng

lồ!

Thân thể vạn trượng!

Một thân thể khổng lồ như vậy bị đánh lung lay đông đảo tây oai, có thể tưởng tượng lực đạo của chưởng này rốt cuộc lớn đến mức nào.“Trời ơi!

Ta không nhìn nhầm đấy chứ!” “Không sai!

Tiểu sư đệ đã tát Đế Giang một cái tát!” “Đế Giang bị tát ngây người rồi!” “Chưởng này, suýt chút nữa đã đánh gục Đế Giang!” “Tiểu sư đệ quá mãnh!” “Tiểu sư đệ lợi hại!” “Tiểu sư đệ rốt cuộc đã làm thế nào?!” “.....” Mọi người trừng lớn mắt, không dám tin.Đế Giang là cường giả Thiên Đạo Cảnh!

Lại bị Lục Phàm cảnh giới Chuẩn Thánh tát một cái thật lớn!

Điều này không thể không khiến người ta chấn kinh.

Thái Thanh Lão Tử, Thông Thiên, Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử, Lục Áp, Hồng Quân đều ngây người ra!

Chà chà!

Lục Phàm rốt cuộc còn có bao nhiêu điều mà bọn họ không biết? Hồng Quân nhíu mày, nhìn về phía Lục Phàm.

Y dùng thần thức dò xét, nhưng không dò được bất kỳ dị thường nào.

Chương 242

Lục Phàm quả thực chỉ có cảnh giới Chuẩn Thánh!

Nhưng y rốt cuộc đã làm thế nào?

Chẳng lẽ lại là dựa vào pháp bảo gì đó?

Sắc mặt Hồng Quân khẽ động, liền kiên định ý nghĩ này.Trước đó, Lục Phàm đã từng lấy ra một cây Bàn Cổ Phủ.

Có những pháp bảo lợi hại khác cũng không có gì là lạ.

Lúc này, các Tổ Vu khác cũng đều ngây người!

Cái gì?!

Đế Giang bị ăn một cái tát lớn sao?

Điều này...

Các Tổ Vu còn lại đều không thể tin được mà trừng mắt nhìn Lục Phàm.

Trong lòng sớm đã có vạn con Thảo Nê Mã chạy qua.Đế Giang càng giống như ăn phải ruồi bọ.

Đối với Lục Phàm, y hận không thể tự tay chém giết.

Nhưng vừa rồi Quy Nhất Đạo Nhân ra tay, bọn họ vạn vạn không dám làm gì Lục Phàm nữa.

“Lục Phàm!” “Quy Nhất Đạo Nhân có ơn với Vu tộc ta, hôm nay ta không tiện làm khó ngươi.” “Nhưng, ngươi đã chém giết Hậu Thổ, mối thù này ta sẽ chọn ngày khác báo!” Đế Giang buông lời tàn nhẫn.

Y tuyệt đối sẽ không vì Quy Nhất Đạo Nhân mà từ bỏ báo thù cho Hậu Thổ.

Nợ máu trả bằng máu!Lục Phàm quả thực cạn lời!

Bọn Vu tộc này quả thực là đầu gỗ.

“Các ngươi là thật sự ngu ngốc hay thật sự ngốc nghếch?” “Các ngươi có bằng chứng gì nói là ta đã chém giết Hậu Thổ?” Lục Phàm nhẹ nhàng phản vấn một câu.Đế Giang ngẩng đầu nhìn về phía Lục Phàm với ánh mắt như đang nhìn một kẻ ngốc, lúc này mới chậm rãi hiểu ra.

“Chẳng lẽ... không phải ngươi giết sao?” Đế Giang lúc này mới dần dần bình tĩnh lại.

Vừa bình tĩnh lại, y cũng nhận ra hành vi hung hăng không hỏi nguyên nhân mà trực tiếp xông lên Kim Ngao Đảo vừa rồi của bọn họ ngu xuẩn đến mức nào.Quy Nhất Đạo Nhân chính là ở trên Kim Ngao Đảo.

Y có ơn với Vu tộc, vậy sao lại có thể chém giết Hậu Thổ?

Đế Giang phản ứng lại, lập tức xấu hổ không thôi.

Lúc này, y chỉ muốn lập tức tìm một cái khe đất mà chui xuống.

Các Tổ Vu khác cũng từ từ bình tĩnh lại, đều hiểu rõ hành vi vừa rồi của bọn họ bất kính đến mức nào.Mấy người đều run rẩy, lập tức hành lễ với Lục Phàm.

“Lục Phàm đạo hữu!

Là chúng ta suy nghĩ không chu toàn!” “Là chúng ta đã đắc tội!” “Xin Lục Phàm đạo hữu trọng phạt!” Đế Giang dẫn đầu, dẫn dắt các Tổ Vu còn lại xin lỗi Lục Phàm.

Đồng thời, bọn họ cũng khôi phục kích thước bình thường.Lục Phàm một trận cạn lời.

Tuy nhiên, đối với những Tổ Vu này, y cũng không trách cứ quá

nhiều.

“Đệ tử Vu tộc bị khống chế, quả thực có người cố ý làm vậy.” “Ta có thể nói cho các ngươi biết là ai.” “Chẳng qua, Hậu Thổ bị ai chém giết, ta cũng không được biết.” Lục Phàm nói ra sự thật.Sau đó, y từ lòng bàn tay mở ra một cây Thiên Sơn Tuyết Liên.

“Đây chính là Thiên Sơn Tuyết Liên, các ngươi cứ cầm lấy đi.” Lục Phàm trao Thiên Sơn Tuyết Liên cho Đế Giang.

Hành động như vậy, càng khiến Đế Giang xấu hổ vô cùng.

Bọn họ vừa rồi đã đắc tội Lục Phàm, hiện tại Lục Phàm lại vẫn nguyện ý cho bọn họ Thiên Sơn Tuyết Liên.

Đế Giang lại một lần nữa cam tâm tình nguyện khuất phục Lục Phàm.Các Tổ Vu khác cũng vậy.

Ngay cả Huyền Minh vốn dĩ không hề để mắt đến Lục Phàm trước đây, lúc này cũng cam tâm tình nguyện khuất phục.

Chẳng trách Hậu Thổ lại yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên người đàn ông này!

Chỉ là... lại nghĩ đến Hậu Thổ, Huyền Minh liền không nhịn được mà sinh lòng bi thương.“Xin Lục Phàm đạo hữu cho biết, đệ tử Vu tộc rốt cuộc bị ai thao túng?” “Ta nhất định phải tìm ra kẻ chủ mưu!” Đế Giang lúc này lại một lần nữa dâng lên nộ ý cuồn cuộn.

Đây chính là bệnh của Vu tộc.

Bình thường tâm tình bình tĩnh, ngược lại còn có chút trí tuệ.

Một khi nổi giận, cái đầu này liền biến thành hồ dán.“Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, các ngươi tìm bọn chúng là được.” Lục Phàm nói xong, liền cạn lời mà tiêu tán thân hình.

Đồng thời, y cũng rút bình chướng, trở về Trường Sinh

Điện.“Trước tiên về Bất Chu Sơn.” Đế Giang nhanh chóng hạ lệnh.

Đợi trở về Bất Chu Sơn, Đế Giang lập tức lấy Thiên Sơn Tuyết Liên ra.

Cùng với pháp lực quán nhập, Thiên Sơn Tuyết Liên phát ra khí tức thuần tịnh vô cùng, thẩm thấu vào thể nội mỗi một đệ tử Vu tộc bị khống chế.Theo Thiên Sơn Tuyết Liên thanh lọc, trong thể nội một số đệ tử Vu tộc lại bị bức ra rất nhiều sát khí màu đen.

“Đây là...” Đế Giang nhíu mày.

“Sát khí?!” “Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại dám bỏ sát khí vào thể nội đệ tử Vu tộc!” Đế Giang nổi giận đùng đùng.Cần biết rằng, những đệ tử Vu tộc này đều là Đế Giang đã tốn hết tâm sức từ Bàn Cổ Huyết Trì phục sinh.

Thân thể của bọn họ cao quý đến nhường nào, hiện tại lại bị sát khí ô nhiễm.“Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!” Đế Giang nghiến răng nghiến lợi.

Các Tổ Vu khác càng lúc này lửa giận bốc cao.

Cùng với việc những đệ tử Vu tộc này không ngừng được thanh lọc, Thiên Sơn Tuyết Liên cũng dần dần biến thành màu đen.

Các đệ tử Vu tộc dần dần tỉnh lại, căn bản không biết đã xảy ra chuyện gì.“Các đệ tử Vu tộc, nhanh chóng trở về Bất Chu Sơn, không được ra ngoài.” Đế Giang lập tức hạ lệnh.

Trong giọng nói vang vọng có thể nghe thấy nộ ý cuồn cuộn không ngừng.

Ngay sau đó, mười một Tổ Vu liền nhanh chóng lao về phía Tu Di Sơn.

Nộ ý bành trướng cuồn cuộn như hồng thủy, không ngừng bao

phủ về phía Tu Di Sơn.

Khí tức Tổ Vu càng không ngừng áp bức Tu Di Sơn.Lúc đó Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đương nhiên cũng chú ý đến điểm này.

Sắc mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề khẽ biến, thần thức nhanh chóng dò xét.

“Là Tổ Vu!” “Sao bọn họ lại tìm đến đây?” Sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân có chút khó coi.

Những Tổ Vu này đều là Thiên Đạo Cảnh.“Chẳng lẽ bọn họ biết sự thật?

Không thể nào!” Chuẩn Đề đạo nhân cũng nhận ra điều bất thường.

Nhưng luồng nộ ý này rõ ràng có thể cảm nhận được.

Hơn nữa cùng với khoảng cách Tổ Vu ngày càng gần, trong lòng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề càng bất an.“Tiếp Dẫn!

Chuẩn Đề!” “Các ngươi còn không mau ra đây chịu chết!” Tiếng gầm giận dữ của Đế Giang truyền đến.

Ngay sau đó, mười một Tổ Vu liền xuất hiện trên không Tu Di Sơn.

Mười một đôi mắt giận dữ trừng về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.“!!!” “Các ngươi!!

Các ngươi làm gì?” Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hoàn toàn hoảng loạn.

Sát khí này, rõ ràng là đã biết chân tướng.

Bọn họ lúc này cho dù giả ngốc e rằng cũng không thể giả qua được.

Nhưng trốn càng không thể nào!

Bọn họ chính là cường giả Thiên Đạo Cảnh!

Trong lòng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lúc này hoảng loạn cực độ!

Chẳng lẽ lại bị chém giết nữa sao?

Bọn họ đã không nhớ rõ đã bị chém giết bao nhiêu lần rồi!"Tiếp Dẫn Chuẩn Đề!

Ngươi khống chế đệ tử Vu tộc của ta, châm ngòi chiến tranh giữa Vu tộc và Nhân tộc, nợ máu của đệ tử Vu tộc của ta liền do hai ngươi trả lại!" Tiếng gào thét của Đế Giang chấn động màng nhĩ, bao trùm toàn bộ cửu thiên.

Ức vạn vạn sinh linh Hồng Hoang đều có thể cảm nhận được nộ ý và sát khí vô biên của Đế Giang."Đế Giang, các ngươi nói vậy là sao?!" "Ta khi nào khống chế đệ tử Vu tộc?" "Ngươi đừng để người khác lừa gạt!" Tiếp Dẫn đạo nhân tình cấp, mở miệng liền vô thức phủ nhận.

Đùa sao!

Lúc này mà không phủ nhận, tuyệt đối không có khả năng sống sót.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người đã run rẩy, thần sắc tràn đầy vẻ kiêng dè.

Một cỗ sợ hãi lan tràn khắp toàn thân!"Đế Giang!

Bọn ta tuyệt đối không làm chuyện này." "Nói chuyện phải có bằng chứng!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vẫn cứng miệng.

Thấy mười một Tổ Vu lúc này chỉ giận dữ nhìn bọn họ, không có hành động nào khác, liền càng kiên định phủ nhận tất cả.

Chẳng qua, Đế Giang và bọn họ không hề nhúc nhích.

Ngoài nộ ý không ngừng cuồn cuộn ra, không cảm nhận được

điều gì khác.

Nhưng chính cái không khí này, lại càng khiến trong lòng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không yên.Mười một Tổ Vu này rốt cuộc muốn làm gì?

Chẳng lẽ đã tin lời bọn họ nói?

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy Đế Giang và bọn họ không có bất kỳ động tĩnh nào, càng không dám thở mạnh.

Chỉ có thể lẳng lặng nhìn về phía bọn họ.

Một lát sau, giọng nói của Đế Giang mới chậm rãi phát ra, giận dữ hỏi: "Chuyện này rốt cuộc là do ai chỉ thị?""!!" "!!" Trong lòng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại chùng xuống.

Điều này...

điều này làm sao có thể nói ra được?!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề càng hoảng sợ đến mức trực tiếp quỳ lạy trước mặt Đế Giang và bọn họ.

"Thật sự không phải bọn ta mà!" "Xin các vị minh giám!" "Đối với chuyện Vu tộc, bọn ta căn bản không biết gì!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người vẻ mặt kiên định, ủy khuất cầu xin.Dáng vẻ đó, dường như thật sự không liên quan đến bọn họ.

Chương 243

Nếu không phải Lục Phàm đã khẳng định, Đế Giang và bọn họ có lẽ thực sự sẽ bị diễn xuất của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người này lừa gạt.

Nhưng Lục Phàm đã đích thân nói, chuyện Vu tộc, chính là do Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, tuyệt đối không thể sai.

Cho dù Tổ Vu một khi tức giận liền mất đi lý trí.

Nhưng bọn họ tin tưởng Lục Phàm!

Cho nên, lúc này bất kể Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề biểu hiện chân thành, ủy khuất đến mức nào, Đế Giang cũng tuyệt đối sẽ không tin.“Tiếp Dẫn Chuẩn Đề!” “Các ngươi nếu không chịu nói ra là ai chỉ thị, bọn ta nhất định sẽ xé xác các ngươi thành vạn mảnh!” Huyền Minh bước lên, khí thế liên tục tăng vọt.

Luồng sát khí ngút trời này đã cực lực ẩn nhẫn.

Nhưng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vẫn cảm thấy nỗi sợ hãi run rẩy đến tận nguyên thần.

Hai người đều đồng loạt co rúm lại, không dám thở mạnh nữa.“Nói đi!” “Mau nói!” “Tiếp Dẫn!

Chuẩn Đề!

Mau nói!” “.....” Mười một Tổ Vu cùng nhau bức bách.

“Nếu đã như vậy, vậy thì chết đi!” Đế Giang không còn lằng nhằng nữa.

Y đưa một tay ra, đột nhiên che trời biến thành cực kỳ khổng lồ.

Bàn tay khổng lồ che trời, mây đen che khuất mặt trời.Tu Di Sơn

đột nhiên như chìm vào màn đêm.

Một luồng uy áp Thiên Đạo Cảnh nhanh chóng bao vây, không ngừng ép chặt không gian xung quanh.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy trước mắt tối sầm, thân thể cứ như bị nghiền nát sống sờ sờ.

"A a a a!!!" "!!!!" Một tiếng kêu thảm thiết phát ra.Ngay sau đó, Đế Giang liền bóp nát hai người này!

Đợi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vẫn lạc, Đế Giang lúc này mới tạm bớt giận.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong mắt bọn họ, còn không bằng lũ kiến hôi.

Chỉ là không ngờ, bọn họ lại cứng miệng đến vậy!"Huynh trưởng!" "Hiện giờ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã vẫn lạc, nhưng vẫn không biết hung thủ sát hại tiểu muội!" Sắc mặt Huyền Minh nghiêm nghị.

Điều quan trọng nhất chính là phải báo thù rửa hận cho Hậu Thổ.

Vu tộc tuyệt đối không dung thứ việc bị sỉ nhục như vậy!"Yên tâm, ta không tin kẻ đó không lộ ra chút dấu vết nào." "Đợi thêm một chút." "Kẻ có thể sát hại tiểu muội, hoặc là Thánh nhân, hoặc là trên Thánh nhân." Đế Giang dần dần bình tĩnh lại bắt đầu phân tích.

Nhìn khắp Hồng Hoang, hiện tại Hồng Quân, Thái Thanh Lão Tử bọn họ đều đã gia nhập Tiệt Giáo, cả ngày ở Kim Ngao Đảo.Huống hồ, bọn họ đã cắt đứt liên hệ với Thiên Đạo, tu vi đã sớm hạ thấp.

Mà kẻ có thể chém giết Hậu Thổ, hoặc là Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Hoặc là Thiên Đạo!

Nghĩ đến điểm này, nộ ý trong lồng ngực Đế Giang liền lại một lần nữa bùng phát.

Thiên Đạo?!

Sẽ là Thiên Đạo sao?

Thiên Đạo cho dù muốn bày bố cục, cũng sẽ không tự mình ra tay.

Vậy thì, chỉ còn Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Quân cờ của Thiên Đạo!

Sau khi Đế Giang phân tích như vậy, liền khóa tầm nhìn vào hướng Ngọc Hư Cung.“Vu tộc và Nhân tộc đã nổ ra chiến tranh, bất kể nguyên nhân là gì, đệ tử Vu tộc của ta tuyệt đối không thể hy sinh vô ích.” “Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã chết, các ngươi nhanh chóng đến lãnh địa Nhân tộc.” “Bọn ta tất phải hoàn thành đại nghiệp tiểu muội chưa hoàn thành.” Đế Giang ra lệnh.

Hiện nay Nhân tộc đã hoàn toàn thoát khỏi sự quản lý của Địa Phủ, đều không còn trên Sổ Sinh Tử nữa.

Mà điều Đế Giang hiện tại muốn làm, chính là giành lại sự khống chế của Địa Phủ đối với Nhân tộc.“Vâng!” “Huynh trưởng!

Vậy còn huynh?” Các Tổ Vu nhận lệnh.

Huyền Minh lại thấy trong mắt Đế Giang dường như ẩn chứa điều gì đó.

“Ta có an bài khác, các ngươi đi trước đi.” Sắc mặt Đế Giang trầm tĩnh.

“Ừm!” Huyền Minh thấy vậy, không hỏi thêm.

Sau đó, các Tổ Vu khác liền đều bay về phía lãnh địa Nhân tộc.Đợi các Tổ Vu khác rời đi, biểu tình trên mặt Đế Giang rõ ràng càng âm trầm.

Y hai mắt nhìn chằm chằm hướng Ngọc Hư Cung, trong ánh mắt bùng lên lửa giận ngút trời.

Nguyên Thủy Thiên Tôn là người phát ngôn của Thiên Đạo đương nhiên có Thiên Đạo phù hộ!

Muốn chém giết Nguyên Thủy Thiên Tôn để báo thù cho Hậu Thổ, tất yếu sẽ nhận lấy sự trừng phạt của Thiên Đạo!

Đế Giang tuyệt đối không thể liên lụy các Tổ Vu khác.

Cho nên, lần này y nhất định phải tự mình đi!"Tiểu muội..." "Huynh trưởng không thể bảo vệ tốt cho muội, là lỗi của huynh trưởng." "Ta dẫn dắt Tổ Vu khó khăn lắm mới trở lại Hồng Hoang, muội lại bỏ mạng!" Hai mắt Đế Giang đỏ hoe, vành mắt đọng đầy nước mắt.

Vì cảm xúc quá mức kích động, cộng thêm sự đè nén liên tục, gân xanh toàn thân đều nổi lên.

Y lại một lần nữa điều chỉnh tâm tình, liền nhanh chóng di chuyển về phía Ngọc Hư Cung.Lúc đó Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đương nhiên đã thu hết tất cả những gì xảy ra ở Tu Di Sơn vào mắt.

"Không ngờ lại nhanh đến vậy!" "Chẳng qua, ta đã có Địa Phủ Quyền Trượng." "Dưới sự che chở của Thiên Đạo, một Đế Giang nho nhỏ, lại có thể làm gì ta được?" "Ha ha ha ha ha!" Nguyên Thủy Thiên Tôn ngẩng đầu cười lớn không ngừng.Y đã có được thứ mình muốn.

Hiện tại Địa Phủ đều thuộc sở hữu của y!

Chỉ cần y sử dụng Địa Phủ Quyền Trượng, liền có thể vận dụng lực lượng Địa Đạo.

Có Địa Đạo và Thiên Đạo tương trợ, y đương nhiên có thể đối phó với bọn Tổ Vu này!“Thiên Đạo Cảnh thì sao?!” “Ta có Địa Phủ Quyền Trượng, Thiên Đạo Quyền Trượng!” “Càng có Địa Đạo Chi Tâm do Hậu Thổ luyện hóa!!!” Biểu tình Nguyên Thủy Thiên Tôn càng lúc càng dữ tợn.

Trong ánh mắt y có thể thấy rõ sự âm hiểm và kiêu ngạo sau khi đắc ý.Khi Hậu Thổ vẫn lạc, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền từng bước thôn phệ Địa Đạo Chi Tâm do Hậu Thổ luyện hóa trong cơ thể nàng.

Có Địa Đạo Chi Tâm, liền có thể mượn lực Địa Đạo.

Chẳng qua lúc đầu, tu vi Hậu Thổ quá thấp, không thể khống chế Địa Đạo Chi Tâm.

Địa Đạo Chi Tâm sau khi bị Nguyên Thủy Thiên Tôn hấp thu, liền được phát triển tối đa.Ngay lúc Nguyên Thủy Thiên Tôn đang đắc ý, Đế Giang đã đến.

“Nguyên Thủy Thiên Tôn!” “Cút ra đây!” Đế Giang đứng bên ngoài Ngọc Hư Cung, giơ một chân lên.

Một cước đá ra trong nháy mắt, liền đột nhiên biến thành to lớn vạn trượng.

Một cú đá mạnh.“Bành!!!” Cổng Ngọc Hư Cung trực tiếp bị đá thành tro bụi.

Cú va chạm mãnh liệt khiến toàn bộ cung điện rung chuyển ba lần.

“!!” Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đại nộ.

“Đế Giang!” “Ngươi sao dám vô lý như vậy!” Nguyên Thủy Thiên Tôn không ngờ, Đế Giang lại trực tiếp ra tay mạnh bạo.“Nguyên Thủy Thiên Tôn, Hậu Thổ có phải do ngươi giết không?” Đế Giang mặt âm trầm, ngữ khí trầm thấp hỏi một câu.

Bất kể thế nào, y cần một câu trả lời.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này đã đắc ý quên mình.

Y vươn tay chộp lấy hư không, liền nắm Địa Phủ Quyền Trượng trong tay, trên mặt mang theo một tia ý cười: "Ngươi đã biết rồi, cần gì phải chạy đến hỏi ta?""Hơn nữa, ta có Địa Phủ Quyền Trượng, Thiên Đạo Quyền Trượng, ngươi cho rằng ngươi sẽ là đối thủ của ta sao?" "Hoặc là, ta có thể đưa ngươi vào Địa Phủ, nhốt vào Vô Gian Địa Ngục thì sao?" Trên mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn nụ cười ngông cuồng mang theo vài phần tà ác.

Vô Gian Địa Ngục, chính là địa ngục thứ mười chín của Địa Phủ.

Là địa ngục khiến người ta đau khổ nhất trong Hồng Hoang!

Phàm là kẻ tiến vào Vô Gian Địa Ngục, liền phải chịu đựng minh hỏa ngày đêm tra tấn, chết rồi lại sống, sống rồi lại chết, chịu đựng sự giày vò vĩnh viễn không ngừng nghỉ, vĩnh vô chỉ tận."Ha ha ha ha!!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đắc ý cười lớn.

Y ở Hồng Hoang đã chịu đủ sự lạnh nhạt, giờ cuối cùng cũng có cơ hội dương oai ngẩng mặt lên!

Cơ hội của y đã đến rồi!

Chỉ cần chém giết Đế Giang, y liền có thể ở Hồng Hoang chiếm lại vị thế!

Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên nhìn về phía Đế Giang, trong ánh mắt dường như toát ra dục vọng tham lam.

Cứ như Đế Giang đã trở thành quân cờ để y củng cố lại vị thế!

Tương tự, Đế Giang cũng đã sớm giận dữ nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhẫn nhịn không nổi nữa."Ngươi chết đi!" Đế Giang gào thét một tiếng, thân hình đột nhiên tăng trưởng đến ức vạn trượng.

Thân thể khổng lồ đáng sợ so với Côn Luân Sơn.

Côn Luân Sơn này trước mặt Đế Giang, chẳng khác nào một con mãng xà mà thôi.

Y nhấc một chân lên, đạp về phía Côn Luân Sơn!"Oanh long long!" "Oanh long long!" Sơn mạch vỡ nát!

Côn Luân Sơn không ngừng sụp đổ, các đỉnh núi hóa thành hố sâu.

Tất cả đều biến thành bùn đất lún sâu trong hố, thậm chí không thể nhìn rõ hình dáng ban đầu của chúng.

Ngay cả Ngọc Hư Cung, cũng dưới uy lực của một cước này, hóa thành tro bụi.

Có thể thấy Đế Giang đã thật sự nổi giận!Nguyên Thủy Thiên Tôn thân hình cực nhanh, đã sớm đứng trên cửu thiên, ngang tầm với Đế Giang.

Y áo bào phần phật, trong cơn gió lớn cứ như bị cuồng phong bão vũ bao phủ.

"Thiên Đạo Quyền Trượng!

Đến!" "Địa Phủ Quyền Trượng!

Đến!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tay trái tay phải mỗi bên cầm một quyền trượng, toàn thân âm dương nhị khí bao quanh, cuốn theo cương phong vô tận.Địa thủy hỏa phong càng ở trong đó diễn biến các loại hình thái.

Chiến lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không ngừng tăng vọt.

Dưới sự gia trì của hai đạo quyền trượng, khí thế Nguyên Thủy Thiên Tôn đã ngang bằng với Đế Giang.

"Đế Giang!

Ngươi dám nghịch Thiên Đạo!" "Chết đi!" Quang ba toàn thân Nguyên Thủy Thiên Tôn như một lưỡi dao sắc bén khổng lồ vô cùng.Hai đạo quyền trượng chém về phía Đế Giang.

"Bành!" Hai đạo quang ba vô hình hóa thành âm dương nhị khí.

Ức vạn vạn tinh cầu trong hư không đều hóa thành tro bụi.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" "....." Toàn bộ đại địa Hồng Hoang đều đang kịch liệt rung chuyển.Nước biển Đông Hải như đột nhiên chịu phải va chạm mãnh liệt, như muốn đổ ngược.

Chương 244

Cây cối và mặt đất trong phạm vi ức vạn vạn dặm đều hóa thành tro bụi, tạo ra rãnh sâu mấy chục triệu dặm.

Ngay cả Kim Ngao Đảo cũng xảy ra chấn động.“Chiến đấu cấp Thiên Đạo!!!” “Không ngờ, bọn ta lại có thể nhìn thấy chiến đấu cấp Thiên Đạo Cảnh!!!” “Thật sự quá kinh hãi!” Một đám đệ tử Tiệt Giáo từ xa nhìn về phía Ngọc Hư Cung.“Không ngờ Nguyên Thủy Thiên Tôn lại có chiến lực khủng bố đến vậy!” Thái Thanh Lão Tử mang theo một cỗ chua xót, không nhịn được lẩm bẩm.

Nói không ghen tị thì là giả dối.

So sánh bây giờ, trong Tam Thanh, chỉ có Nguyên Thủy Thiên Tôn là tu vi pháp lực cao nhất.

Người ta thậm chí còn làm người phát ngôn của Thiên Đạo!Nhìn lại Thái Thanh y, chẳng có gì cả.

Chẳng qua chỉ là một môn đồng mà Lục Phàm không muốn thừa nhận!

Hơn nữa còn là môn đồng bị ghét bỏ!

Lại nhìn Hồng Quân... y há chẳng phải cũng ghen tị Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này sao.

Chiến lực cấp Thiên Đạo!

Thậm chí dám cùng Đế Giang một trận chiến!

Nếu đổi lại là y, e rằng sẽ do dự trước sau, không có được khí phách như vậy!Hồng Quân lắc đầu, vẻ mặt đầy cảm thán.

Tuy nhiên, đối với tất cả những điều này, Hồng Quân và Thái

Thanh Lão Tử đều không hối hận.

Thực lực hiện tại của bọn họ quả thực không bằng Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nhưng cái đùi lớn mà bọn họ ôm lại là Trường Sinh Điện!

Là Quy Nhất Đạo Nhân!

Cho dù tu vi thực lực không bằng, bọn họ cũng không có nỗi lo về sau.Ngược lại nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, thì bất cứ lúc nào cũng có nguy cơ vẫn lạc.

Mà trên cửu thiên, trận đại chiến này vẫn đang tiếp tục.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Thân pháp Đế Giang biến ảo, cơ bắp cuồn cuộn nghênh đón công kích cấp Thiên Đạo.

Điều đáng kinh hãi là, trên thân y không hề sản sinh bất kỳ vết thương nào.

Thử nghĩ xem, công kích cấp Thiên Đạo phải khủng bố đến mức nào.

Đế Giang lại sở hữu nhục thân phòng ngự đủ sức chống đỡ công kích cấp Thiên Đạo!!

Y không sử dụng bất kỳ pháp bảo hay pháp khí nào!!

Thuần túy là phòng ngự bằng nhục thân!!

Thật đáng sợ biết bao!!!

Sau vài hiệp, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cảm nhận được phòng ngự hùng hậu của Đế Giang.

Y vừa rồi đã dùng gần như toàn bộ pháp lực.

Nhưng Đế Giang vẫn chưa ra tay, toàn bộ quá trình chỉ né tránh.

"Đế Giang!" "Ngươi không phải muốn báo thù cho Hậu Thổ sao?"

“Vì sao còn chưa ra tay??” Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn tìm ra điểm yếu của Đế Giang.

Y biết rõ Vu tộc một khi nổi giận, trí tuệ sẽ giảm sút nghiêm trọng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn liền cố ý kích thích!

Quả nhiên, lần kích thích này khiến song mắt Đế Giang đỏ ngầu.

Y lập tức tung nắm đấm về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nắm đấm khổng lồ như một ngọn núi đá, hung hăng giáng xuống Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Hư không vì thế mà vỡ vụn, cương phong vô tận cuốn tới.

Cảnh giới Thiên Đạo vô biên.

Quyền phong quét ngang qua khiến không khí xung quanh chấn động dữ dội, mọi thứ trong phạm vi ức vạn vạn công lý đều bị tàn phá như mục nát.

Trường Sinh Điện.

“Không hay rồi!” Lục Phàm nhìn quyền phong quét ngang tới, toàn bộ Đông Hải đang điên cuồng cuộn sóng.

Một luồng sóng ngầm sắp lao về phía Kim Ngao Đảo.

Thiên Đạo Cảnh, tùy tiện ra tay, đủ sức hủy diệt toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Sắc mặt Lục Phàm hơi đổi.

Ngay sau đó, Ngài liền chụm hai ngón tay, vẽ ra một đạo kim quang bao trùm toàn bộ Kim Ngao Đảo.

“Ầm ầm ầm!” “Ầm ầm ầm!” Quả nhiên, quyền phong quét qua, toàn bộ mặt biển Đông Hải gần như lật úp, lao về phía Kim Ngao Đảo.

Giống như cả Đông Hải đã bị lật tung vậy.

Vô số thủy tộc bị cuốn lên, không thể khống chế.

Ngay cả khi điều động pháp lực, cũng hoàn toàn bị Thiên Đạo Cảnh trấn áp, vô ích.

Động tĩnh đột ngột khiến các đệ tử Tiệt Giáo ngây người.

"Xảy ra chuyện gì vậy??" "Ô?!!" "Thủy tộc Đông Hải??" "……" Chúng nhân nhìn thấy vô số thủy tộc Đông Hải đều bay ngang qua bầu trời Kim Ngao Đảo.

Thậm chí không ít Long tộc cũng ở trong đó.

"Thiên Đạo Cảnh chiến đấu!!!" Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân nhìn thấy cảnh này, cũng đều bất giác hít một hơi khí lạnh.

Đây còn chỉ là một luồng quyền phong mà thôi!!

Nếu Đế Giang thực sự ra tay, thì đó mới thật đáng sợ!!

Trong khi đó, Bất Chu Sơn.

Các Tổ Vu khác đã nhìn thấy trận chiến giữa Đế Giang và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Là huynh trưởng!" "Không ngờ huynh trưởng tách chúng ta ra là để đi tìm Nguyên Thủy Thiên Tôn." "Không được!" "Chúng ta các Tổ Vu cùng đi!!" Huyền Minh lúc này tuyệt đối không cho phép Đế Giang gặp bất cứ vấn đề gì.

Hơn nữa, nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn không dễ đối phó, Huyền Minh nhất định phải ra tay.

"Chúng ta cùng đi!" Một nhóm Tổ Vu cũng đều bay về phía chiến trường.

Rất nhanh, các Tổ Vu khác đã tới.

“!!!” Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn luôn ở trạng thái bất phân thắng bại với Đế Giang.

Nhưng lúc này, các Tổ Vu khác đã tới, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn liền thay đổi.

Chết tiệt!!

Y đã quên mất!

Tổ Vu không chỉ có một mình Đế Giang!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức thu hồi pháp lực, lạnh lùng nhìn bọn họ, trầm giọng nói: “Các ngươi muốn lấy đông hiếp ít sao?

Chẳng lẽ Vu tộc cũng phải dùng cách này để giành thắng lợi ư?” Nguyên Thủy Thiên Tôn một trận châm chọc lạnh nhạt.

Trong khi đó, đám Tổ Vu này đã nhìn thấy Địa Phủ Quyền Trượng trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Kia... chẳng phải là Địa Phủ Quyền Trượng của tiểu muội sao?” “Sao lại ở trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn??” Huyền Minh kinh ngạc!

Sau khi phản ứng lại, liền hiểu rõ chuyện gì đã xảy ra.

Hậu Thổ, chính là do Nguyên Thủy Thiên Tôn sát hại!!

Lúc này, các Tổ Vu đều bùng lên lửa giận và sát ý vô tận.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy tình hình này, tự nhiên sẽ không tiếp tục nữa.

Sắc mặt y biến đổi, lập tức hóa thành một đạo độn quang, lao về phía Hỗn Độn.

“Muốn chạy!” “Chết đi!” Huyền Minh một tiếng gầm giận dữ, trực tiếp đuổi theo.

Các Tổ Vu khác cũng đuổi theo sau.

Kim Ngao Đảo.

Sau khi bọn họ đều đi về phía Hỗn Độn, thế giới Hồng Hoang dường như yên tĩnh hơn không ít.

"Bọn họ đi rồi sao?" "Không ngờ Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn chạy thoát." "Đi về phía Hỗn Độn, quả thực là một nơi tốt." Hồng Quân không nhịn được lẩm bẩm.

Ngài là sinh vật Hồng Mông, đối với Hỗn Độn vẫn khá quen thuộc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đối mặt với mười một tôn Tổ Vu, hung nhiều lành ít.

Nhưng nếu có thể ngẫu nhiên lạc vào một thế giới khác trong Hỗn Độn, liền có thể tránh được một kiếp.

"Không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại chém giết Hậu Thổ." Thái Thanh Lão Tử cũng không nhịn được cảm thán.

Nguyên Thủy Thiên Tôn biến thành bộ dạng như bây giờ, thực sự khiến Ngài cảm thấy đau lòng.

Trường Sinh Điện.

Lục Phàm nhìn thấy Tổ Vu và Nguyên Thủy Thiên Tôn đều đã đi về phía Hỗn Độn, liền lặng lẽ, khôi phục mọi thứ ở Hồng Hoang về trạng thái ban đầu.

Mấy chục vạn sinh linh Hồng Hoang vô tội cũng đều dần dần tỉnh lại vào khoảnh khắc này.

Mọi thứ trở lại bình yên!

"Lão gia, Nguyên Thủy Thiên Tôn lần này e rằng khó thoát khỏi cái chết." Đát Kỷ tựa vào bên Lục Phàm, ngữ khí bình đạm nói.

“Ừm, thuận theo tự nhiên là tốt rồi.” Lục Phàm đạm đạm nói.

Chương 245

Ngài không hề muốn ra tay can thiệp.

Dù sao đi nữa, Hồng Hoang này bất kể là Ngài hữu ý hay vô ý, cũng đã hoàn toàn bị Ngài can thiệp.

Hiện tại Hồng Hoang đã sắp sinh ra Địa Đạo, Nhân Đạo, Đại Đạo!

Sẽ có một trật tự Hồng Hoang mới xuất hiện.

Bất tri bất giác, Hồng Hoang đã trải qua mấy trăm năm.

Cảnh địa Nhân tộc.

Lượng lớn Nhân tộc đã chiếm hai mươi phần trăm sinh linh Hồng Hoang.

Đây là một con số vô cùng đáng sợ.

Hầu như đi đến khắp nơi trong Hồng Hoang, đều có thể nhìn thấy các đệ tử Nhân tộc du lịch.

Và bất kể là tộc A Tu La hay đệ tử Vu tộc, hoặc đệ tử Yêu tộc, sau khi nhìn thấy đệ tử Nhân tộc, đều như nhìn thấy quái vật, tránh xa thật xa.

Chỉ trong vài trăm năm ngắn ngủi, Nhân tộc đã phát triển đến cảnh giới đáng sợ.

Không ai còn dám ức hiếp Nhân tộc nữa!

Không ai còn dám nói Nhân tộc yếu kém!

Vương cung.

Đế Tân đoan tọa trên vương tọa.

Xung quanh Cô có khí vận hạo nhiên, bên mình quấn quanh một

con kim long khí vận khổng lồ.

Dung mạo Cô nghiêm tuấn, đôi mắt thấu triệt lòng người.

Đế Tân đã lệnh người xây dựng một tòa cung điện trấn áp khí vận Nhân tộc ở một nơi phong thủy bảo địa.

Khí vận Nhân tộc này sẽ không ngừng dưỡng dục Nhân tộc, để bảo vệ Nhân tộc kéo dài bất tận.

"Đại Vương, thành Triều Ca có một hòa thượng tới." Một vị đại thần phía dưới tiến lên tấu minh.

Đế Tân mắt trừng lớn, hỏi: "Phải chăng là Huyền Trang Đại sư?" "Khải bẩm Đại Vương, chính là y." Vị đại thần phía dưới thành thật trả lời.

Đế Tân trong lòng mừng rỡ.

Cô đã chờ đợi bấy lâu, cuối cùng cũng chờ được.

Huyền Trang, chính là Kim Thiền Tử.

Lúc này Tây Du cũng đã chính thức mở màn.

Tuy nhiên, Nhân tộc lúc này lại hoàn toàn khác biệt so với Nhân tộc trước đây.

Hiện nay Nhân tộc đều được Đế Tân thống nhất vào Triều Thương, thực hiện đại thống nhất Nhân tộc.

Và sở dĩ Đế Tân sẽ vui mừng với Huyền Trang pháp sư, chính vì Tiệt Giáo.

Phật giáo hiện nay quy nhập Tiệt Giáo đây là điều ai cũng biết.

Chỉ cần kéo mối quan hệ với Huyền Trang, để y có thể truyền đạo Phật giáo trong Nhân tộc, đương nhiên tương đương với việc kéo Tiệt Giáo về phía mình.

“Hay lắm hay lắm!” “Mau đi thỉnh Huyền Trang pháp sư, mời y vào vương cung, trẫm sẽ trọng đãi!” Đế Tân vui vẻ phất tay.

Các đại thần phía dưới nhìn thấy Đế Tân hưng phấn như vậy, đều kinh ngạc.

Bởi vì đã trăm năm trôi qua, Đế Tân từ trước đến nay đều giữ vẻ nghiêm nghị.

Không thích nữ sắc, không ham rượu chè, không có bất kỳ sở thích xấu nào.

Trừ việc trị lý quốc gia, quan tâm trăm họ, tu hành ra, dường như không còn sở thích nào khác.

Hôm nay, là lần duy nhất trong trăm năm này, nhìn thấy Đế Tân mất đi sự thái độ bình thường.

Các đại thần trên mặt tự nhiên lộ ra một tia mừng rỡ.

“Vâng!” “Thần lập tức đi làm!” Các đại thần đều nhanh chóng rời đi.

“Ừm, bãi triều đi!” Đế Tân phất tay, tâm tình vô cùng vui vẻ trở về Long Đức Điện.

Trong khi đó, các đại thần sau khi bãi triều đều không nhịn được bàn tán.

“Hôm nay Đại Vương vậy mà cười.” “Đúng vậy… Một hòa thượng vậy mà có thể khiến Đại Vương hưng phấn đến thế??” “Chẳng lẽ, Đại Vương thích hòa thượng??” Lời này vừa thốt ra, các đại thần đều quay đầu nhìn nhau với ánh mắt kỳ dị.

Trên mặt đầy vẻ cấm kỵ!!

Chuyện này có thể nói ra sao?!!

Dù vậy, bọn họ cũng tuyệt đối không cho rằng Đại Vương không

tốt!

Hiện tại Đế Tân cực kỳ được lòng dân!

Các đại thần càng coi Đế Tân như thần minh tồn tại!

“Cho dù Đại Vương thích hòa thượng, thì sao chứ??” Trong số các đại thần, có người nói một câu như vậy, phá vỡ sự bế tắc.

“Đúng vậy đúng vậy… Đại Vương thích gì cũng là bình thường, chỉ là một hòa thượng mà thôi.” “Ha ha ha ha!!” “……” Rất nhanh, mọi người cười nói rồi cũng qua đi.

Thời gian thoắt cái đã trôi qua.

Đến buổi chiều, Huyền Trang đã được đưa vào cung.

Tin tức về việc Đế Tân thích hòa thượng cũng không cánh mà bay.

“Các ngươi đưa ta đi đâu vậy?” “Không phải đưa ta đi gặp Đại Vương sao??” Huyền Trang mặt đầy nghi hoặc nhìn hai binh sĩ bên cạnh.

“Huyền Trang pháp sư, thất lễ rồi.” “Chúng ta đưa ngài đi tắm rửa, chỉnh trang một phen rồi mới diện kiến Đại Vương.” Các binh sĩ trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Nhưng vẻ mặt này nhìn thế nào cũng thấy không đúng lắm.

Tuy nhiên, Huyền Trang chuyển niệm nghĩ lại, cũng chẳng thấy có gì.

Thân phận Đế Tân hiện nay, có thể sánh ngang với Tam Thanh lúc ban đầu.

Diện kiến một sự tồn tại thần thánh như vậy, tắm rửa chỉnh trang một phen, cũng chẳng có gì.

Thế là, binh sĩ đưa Huyền Trang vào một căn phòng ngập tràn

hương phấn.

Rèm hồng bay bay, hương thơm mê hoặc.

"??" Huyền Trang hắt xì một cái, nghi hoặc nói: "Đây là nơi nào??" "Huyền Trang pháp sư, ở đây sẽ có người giúp ngài chỉnh trang tắm rửa." Các binh sĩ đẩy Huyền Trang pháp sư vào phòng, đóng cửa lại, liền cười trộm rời đi.

"Tiểu hòa thượng này quả nhiên thanh tú soái khí, khó trách Đại Vương lại thích." "Đúng vậy… Chưa từng thấy có người nào đẹp trai đến thế." "Hì hì hì…" Hai binh sĩ này vừa nói vừa cười, vừa rời đi.

Còn bên này, Huyền Trang đã bị hai binh sĩ khác đợi sẵn từ lâu ấn xuống hồ nước.

"Huyền Trang pháp sư, để chúng ta tắm cho ngài nhé?" "Đừng chạy mà!

Huyền Trang pháp sư…" "Những cánh hoa hồng này là đặc biệt chuẩn bị cho ngài…" "Huyền Trang pháp sư!!" "……" Cuối cùng, Huyền Trang vẫn bị hai binh sĩ này ấn vào trong bồn gỗ đầy cánh hoa hồng.

Tuy nhiên, theo yêu cầu của Huyền Trang, việc tắm rửa đương nhiên là y tự mình làm.

Sau khi tắm xong, còn có các loại quy trình khác nữa.

Kẻ lông mày, điểm son, chọn y phục… "???" Huyền Trang thực sự khó hiểu.

Rốt cuộc đây là đang làm gì???

Chẳng lẽ đây là quy trình cơ bản để diện kiến Đế Tân??

Nhập gia tùy tục vậy!

Cuối cùng, Huyền Trang chọn từ bỏ.

Đến buổi tối, Huyền Trang mới được người đưa đến Long Đức Điện.

Huyền Trang vừa đến Long Đức Điện, liền nhìn thấy trên cao đường, bóng dáng rộng lớn bí ẩn, bao phủ trong bóng tối.

Từ xa nhìn lại, đã có thể cảm nhận được sự uy nghiêm.

Huyền Trang chậm rãi bước vào Long Đức Điện.

Thân hình y gầy gò, làn da trắng bệch.

Dưới ánh sáng, thân hình mảnh mai cao ráo toát ra một cỗ lạnh lẽo nhàn nhạt.

"Bệ hạ." Huyền Trang khẽ hành lễ với Đế Tân.

Đế Tân cũng đã đánh giá Huyền Trang, không khỏi bị khí chất thanh tú mà độc đáo của tiểu hòa thượng này hấp dẫn.

Điều này khiến Đế Tân vốn bá đạo và phóng khoáng cũng không tự chủ được mà trở nên ôn nhu.

Đế Tân nhẹ nhàng nói: "Là Huyền Trang pháp sư sao?

Không cần đa lễ, mau mau mời ngồi.

Trẫm đã lệnh người chuẩn bị chút đồ chay, mong Huyền Trang pháp sư vui lòng dùng." Ngữ khí Đế Tân hoàn toàn khác mọi ngày, bất ngờ ôn hòa.

"Đa tạ Bệ hạ hậu đãi." Huyền Trang liền cùng Đế Tân chậm rãi ngồi xuống.

Huyền Trang kiếp này, ký ức chưa bị xóa bỏ.

Y biết thân mình chính là Kim Thiền Tử chuyển thế, chỉ là hiện tại y không có pháp lực mà thôi.

Huyền Trang vừa ngồi xuống, liền thần tình thả lỏng.

“Nguyên tưởng Bệ hạ uy nghiêm túc mục, không ngờ lại bình dị gần gũi đến thế.

Vậy bần tăng cũng không khách khí nữa.” Huyền Trang hoàn toàn thả lỏng, cũng không còn câu nệ.

Hơn nữa, y vốn là Kim Thiền Tử chuyển thế, thân phận cũng không thấp hơn Đế Tân, càng không có lý do phải khách sáo giả tạo.

Chương 246

Đế Tân thấy Huyền Trang hành sự phóng khoáng, ngôn ngữ nhanh nhẩu, cũng rất vui mừng.

“Ha ha ha!

Huyền Trang pháp sư là người thẳng thắn, không cần đa lễ, mời dùng.” Đế Tân cười lớn nói.

Huyền Trang vừa định đưa đũa, lại phát hiện món ăn bày ra trước mắt toàn bộ đều là đồ chay.

Y đưa đũa ra rồi lại rụt về.

“Huyền Trang pháp sư, có gì không ổn sao?” Đế Tân khẽ nhíu mày, căng thẳng nhìn Huyền Trang.

“Ừm… Có thịt không?” Huyền Trang mở lời, mặt đầy nghiêm túc hỏi.

“???” Đế Tân trợn tròn mắt, hiển nhiên là bị hỏi đến ngớ người.

Thịt??

Hòa thượng ăn thịt sao??

Đế Tân theo bản năng liền nghĩ hòa thượng là ăn chay.

Trước mắt, nhìn thấy ánh mắt Huyền Trang đầy nghiêm túc và mong chờ, Đế Tân chợt bừng tỉnh.

“Ha ha ha!

Tốt tốt tốt!

Người đâu!

Mang thêm vài món thịt ngon lên!

Lại mang thêm vài vò rượu ngon!!" Đế Tân hạ lệnh.

Rất nhanh, người phía dưới liền mang đến thịt ngon và rượu ngon.

Hai mắt Huyền Trang sáng rực, sau đó liền đại khoái đóa di (ăn uống thỏa thích).

Sự hào phóng khi ăn thịt này, thực sự tạo thành một sự đối lập rõ rệt với vẻ ngoài thanh tú của y.

Sự tương phản mạnh mẽ càng khiến Đế Tân trong lòng vô cùng hoan hỉ.

"Không ngờ, Huyền Trang pháp sư lại hào phóng như vậy, rất hợp ý ta." "Ha ha ha ha!" Đế Tân cũng không khách khí nữa, trực tiếp nâng chén uống cạn.

Huyền Trang cười cười, rồi sảng khoái nói: "Bản thể của ta chính là Kim Thiền Tử, là hung thú Hồng Hoang, vốn có thực lượng kinh người.

Sở dĩ bị Phật Tổ phái đi Tây Thiên thỉnh kinh, chính vì ở Đại Lôi Âm Tự ta đã ăn quá nhiều." Huyền Trang giải thích xong, liền cười khổ.

Sau đó, lại tiếp tục đại khoái đóa di.

Đế Tân nghe mà thích thú.

Không ngờ, hòa thượng này lại có kinh nghiệm như vậy, thật sự thú vị!

Nhưng Đế Tân vẫn đánh giá thấp thực lượng của Huyền Trang.

Sau khi ăn hết một bàn thịt, Huyền Trang lại tiếp tục ăn năm bàn thịt.

Uống đến mấy chục vò rượu.

Cộng lại, là tổng cộng một trăm cân thịt và năm mươi cân rượu.

Đế Tân vốn muốn giữ Huyền Trang lại vài ngày, nhìn cách y ăn này… cũng không khỏi có chút dao động.

Khó trách ngay cả Phật Tổ cũng phải đuổi y ra khỏi Đại Lôi Âm Tự.

Cách ăn này, ai mà cung phụng nổi cơ chứ?!

Đế Tân vừa kinh ngạc, lại vẫn chỉ giữ vẻ tươi cười, quan tâm hỏi: "Huyền Trang pháp sư, đã ăn no chưa?

Còn muốn gì nữa?

Cứ nói với trẫm!" Biểu cảm trên mặt Đế Tân hơi dao động.

Huyền Trang ngồi một bên, vì vừa rồi hiển lộ bản tính hung thú nên lúc này song mắt đỏ ngầu.

Hơn nữa, toàn thân y còn tỏa ra từng trận hung thú chi khí.

Cỗ khí tức này sát khí cực kỳ nặng.

Nếu không phải Đa Bảo đã tạm thời phong ấn pháp lực của Huyền Trang, lúc này y đã biến thân thành bản thể Kim Thiền Tử.

Đến lúc đó, e rằng toàn bộ bá tánh thành Triều Ca cũng không đủ cho Huyền Trang ăn.

"Ừm…" "Ngã Phật từ bi." "Khi ta đi Tây Thiên thỉnh kinh, Phật Tổ đã cảnh cáo, không được tham ăn.

Ta ăn gần đủ rồi, không làm phiền Bệ hạ nữa." Huyền Trang dần dần thu liễm hung thú lệ khí trên người, song mắt cũng dần dần thanh triệt.

"……" Cơ bắp trên mặt Đế Tân rõ ràng co giật.

Tốt lắm!

Hóa ra là nhiều thế này mà vẫn chưa ăn no sao??

Đế Tân hít một hơi khí lạnh, sau khi bình tĩnh lại, cười nói: "Nếu đã như vậy, mọi việc đều nghe theo Đại sư." "Bệ hạ, xin hãy nhanh chóng đóng ngọc tỷ của ngài lên thông quan văn điệp.

Như vậy, ta mới có thể truyền đạo ở cảnh địa Nhân tộc." Huyền Trang chắp hai tay, khí tràng trên người đã hoàn toàn khác so với vừa rồi.

"Đúng vậy đúng vậy.

Huyền Trang pháp sư xin hãy yên tâm nghỉ ngơi, trẫm đóng ngọc tỷ xong, sẽ lệnh người mang thông quan văn điệp tới." "Vậy thì làm phiền Bệ hạ rồi." Huyền Trang từ từ cáo lui.

Đợi Huyền Trang đi khỏi, các binh sĩ trong Long Đức Điện mới dần dần hoàn hồn từ sự kinh ngạc.

Vài ngày sau.

Toàn bộ vương cung về chuyện Huyền Trang đã lan truyền.

Những tin tức này càng dần dần truyền đến thành Triều Ca.

Nhiều bá tánh đều đã biết về thực lượng kinh người của Huyền Trang.

"Người bình thường có thể có thực lượng như vậy sao?" "E rằng không phải là một yêu quái chứ?" "Chắc chắn là một yêu tăng!!" "Người bình thường ăn nhiều như vậy sớm đã chết no rồi!" "Không được, tuyệt đối không thể để yêu tăng này ở trong vương cung ăn trắng uống chùa!" "Chúng ta phải thỉnh tấu Bệ hạ, đuổi yêu tăng này đi, không thể để y đặt chân vào cảnh địa Nhân tộc." "Đuổi đi!" "Đuổi đi!" "Đuổi đi!" "……" Sau khi phát tán vài ngày, bá tánh thành Triều Ca đều đã đầy rẫy sự sợ hãi đối với Huyền Trang.

Thứ nhất, Nhân tộc đã an nhàn quá lâu, sau đó bị đệ tử Vu tộc đột kích, mang đến cho bọn họ bóng ma nghiêm trọng.

Lần này, bọn họ nhất định phải cẩn thận.

Nhiều bá tánh liền vây quanh ngoài cửa cung vương cung, khản cả tiếng để bày tỏ lập trường.

Ngay cả binh sĩ đến hiện trường, cũng không thể ngăn cản đám bá tánh này.

Long Đức Điện.

Rất nhanh, Đế Tân liền biết chuyện này.

"Cái gì?

Yêu tăng?!" Đế Tân nhíu chặt mày.

Cô biết bản thể Huyền Trang là Kim Thiền Tử, cho nên không có chuyện yêu tăng.

Lúc này, sự hiểu lầm của lão bá tánh đối với Huyền Trang lại khiến Cô có chút khó xử.

"Bệ hạ, Huyền Trang pháp sư tuy nói là đến từ Phật giáo, nhưng đối với Phật giáo chúng thần không biết là địch hay bạn." "Hay là…" Các đại thần phía dưới cũng đều tuân theo ý kiến của bá tánh.

Dù sao đi nữa, Huyền Trang ăn quá kinh khủng.

Chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi này, các đầu bếp chuyên quản thiện thực trong vương cung đã bận tối mày tối mặt.

Đơn giản là còn khổ hơn cả việc Đế Tân tổ chức tiệc mừng thọ, chuẩn bị thực tài cho toàn bộ đại thần trong vương cung ngày xưa.

"Bệ hạ, bất kể Huyền Trang này rốt cuộc là địch hay bạn, y cũng không thể tiếp tục ở trong vương cung nữa." "Đúng vậy!

Bệ hạ!" "Ngài hãy mau chóng thả Huyền Trang đi đi!" Các đại thần hết lời khuyên nhủ.

Đế Tân vốn cũng nghĩ, lời khách khí đã nói xong rồi.

Cũng đến lúc để Huyền Trang đi.

Nhưng mấu chốt là… thông quan văn điệp đã phái người giao cho Huyền Trang.

Gã này dường như không muốn đi!!!

Y thân là Nhân Hoàng, đi đuổi người ta đi chẳng hay chút nào!

Huống hồ, Đế Tân còn muốn kéo Phật giáo, kéo Tiệt Giáo.

Đắc tội với Huyền Trang thì không hay chút nào!

Đế Tân thở dài một hơi.

Chỉ hy vọng Huyền Trang này có thể tự mình mở lời.

"Ừm, trẫm biết." "Các ngươi không cần lo lắng về chuyện này.

Còn về sự sợ hãi của bá tánh, hãy nói rõ sự thật, để bọn họ không cần lo lắng là được." Đế Tân nói xong mấy câu này, liền bãi triều.

Sau đó, Đế Tân liền trực tiếp đi đến tẩm cung nơi Huyền Trang nghỉ ngơi.

Vẫn chưa đi đến cung điện của Huyền Trang, đã nhìn thấy ngoài cung điện của y không ngừng có cung nhân ra vào.

Những cung nhân này bưng một mâm thịt đi vào, rồi lại bưng mâm không đi ra.

Cứ như vậy, không biết đã có bao nhiêu cung nhân đi vào.

Cũng không biết đã ăn bao nhiêu thịt!!

Đế Tân hoàn toàn nhìn ngây người!

Chương 247

Cô trầm giọng, liền bước vào cung điện.

“Huyền Trang pháp sư?” Đế Tân ngẩng đầu nhìn tới.

Thấy Huyền Trang đang ăn rất vui vẻ.

Huyền Trang đột nhiên ngẩng đầu, nhìn thấy Đế Tân, sắc mặt đột nhiên đỏ bừng.

“Là… Bệ hạ?” “Đắc tội rồi đắc tội rồi.” “Thịt trong cung Bệ hạ thực sự quá ngon!” “Ta thực sự không nhịn được, liền ở lại vài ngày, ăn thêm một ít.

Nếu không, ngày sau Tây hành truyền đạo, e rằng phải chịu rất nhiều khổ sở.” Nghĩ đến đây, Huyền Trang liền tâm trạng sa sút.

Đế Tân thấy vậy, cũng không tiện nói gì.

Cô cố gắng giữ giọng điệu bình tĩnh hỏi: “Vậy Huyền Trang pháp sư định khởi hành khi nào?” “Cái này… ừm…” “Để ta nghĩ xem…” Huyền Trang khẽ nhắm mắt, sau đó tâm thần khẽ động, dường như đang dự cảm điều gì đó.

Sau đó, y cười nói: “Ta sẽ khởi hành vào chiều nay.” Đế Tân lúc này mới thở phào một hơi dài.

Cuối cùng cũng chịu đi!!!

Mấy ngày Huyền Trang ở lại đây, đã ăn hết mấy năm lương thực dự trữ của vương cung.

“Ừm, đến lúc đó trẫm sẽ đích thân tiễn đưa.” Đế Tân lại khách khí một trận, sau đó mới rời đi.

Cùng lúc đó.

Ngoài Hỗn Độn Thiên.

Một tôn thân khoác trường bào màu đen, trên đó có vô tận tinh thần, các nguyên tố địa thủy hỏa phong bao quanh.

Trường bào hư ảo chập chờn, như có như không.

Và chủ nhân của trường bào này, chính là Thiên Đạo!

Nguyên thần Thánh nhân ký thác vào Thiên Đạo, có thể tăng cường thực lực Thiên Đạo, đồng thời khiến Thiên Đạo kiểm soát được họ.

Nhưng nếu Thánh nhân vẫn lạc, Thiên Đạo muốn phục sinh họ, thì cực kỳ tiêu hao pháp lực.

Kiểu tiêu hao pháp lực này, khiến Thiên Đạo không thể không tu chỉnh mấy trăm vạn năm.

Tầm nhìn của Thiên Đạo hướng về Hồng Hoang.

Lúc này Hồng Hoang đã yên tĩnh quá lâu.

Mọi thứ dường như sắp trở thành định cục.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, Nguyên Thủy Thiên Tôn đều đã vẫn lạc!!

Tiệt Giáo, Phật giáo, Long tộc, Nhân tộc, Vu tộc, khí vận đều không ngừng tăng trưởng.

"Đã đến lúc bố trí một trận Lượng kiếp." Thiên Đạo chậm rãi mở lời.

"Trong Hồng Hoang, mọi định luật đều là nhân quả tuần hoàn." "Và tiên linh chi khí trong Hồng Hoang chỉ có bấy nhiêu." "Nhiều giáo phái như thế quật khởi, nếu không có Lượng kiếp để tẩy bài lại, Hồng Hoang sẽ sụp đổ." Thiên Đạo lẩm bẩm.

Nhưng lại nghĩ một lần nữa.

Hồng Hoang hiện nay lại có một biến số.

Đó chính là Quy Nhất Đạo Nhân!

Mặc dù Quy Nhất Đạo Nhân chưa lộ diện, nhưng ảnh hưởng mà y mang lại lại vô cùng lớn.

Trước đó đã lộ diện các kỳ trân dị bảo như Hồng Mông Tử Trúc, Hỗn Độn Thanh Liên, Thiên Sơn Tuyết Liên v.v… Những thứ này có thể tự mình sản sinh tiên linh chi khí.

Cho nên tiên linh chi khí trong Hồng Hoang tạm thời vẫn có thể duy trì sự sinh trưởng của toàn bộ sinh linh.

"Ta còn cần hủy diệt những thứ này." Thiên Đạo đôi mắt đen như màn đêm lạnh lùng nhìn về phía Kim Ngao Đảo.

Tuy nhiên, trước khi hủy diệt những kỳ trân này, Thiên Đạo còn một việc cần làm.

Y hiện tại đang cấp bách cần trợ giúp.

Thiên Đạo nâng tay trái lên, địa thủy hỏa phong liền không ngừng dựng dục sinh mệnh mới.

Cùng với việc nguyên thần chú nhập, thân hình Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng dần dần sinh ra trong địa thủy hỏa phong.

Thiên Đạo lại nâng tay phải lên, cũng dùng phương pháp dựng dục tương tự.

Nhục thân Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng dần dần sinh ra.

Cùng với việc nhục thân ngưng tụ, ký ức của ba người cũng dần dần được khôi phục.

Rất nhanh, ba người liền mở mắt.

"Thiên Đạo vô lượng!" "Thiên Đạo vô lượng!" "Thiên Đạo vô

lượng!" Ba người cung cung kính kính, trong mắt tràn đầy khao khát nhiệt thành.

Bọn họ lại được phục sinh!!!

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đều không biết đã phục sinh bao nhiêu lần.

Đối với việc có thể phục sinh mà nói, đã quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn.

Đến nỗi, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lúc này liền không hiểu sao lại đắc ý.

Dù cho bị Vu tộc chém giết thì sao chứ?

Các y vẫn có thể phục sinh như thường.

Còn Nguyên Thủy Thiên Tôn, thì trong sự thất bại mang theo sự bất cam sâu sắc.

Lần này, trở lại Hồng Hoang, y nhất định phải cho Vu tộc một bài học thích đáng.

Ba người lúc này càng thêm ngưng tụ.

Thiên Đạo hài lòng gật đầu.

"Các ngươi ba người hãy trở lại Hồng Hoang.

Hãy nhớ kỹ phải cẩn thận." Cùng với vài lời dặn dò của Thiên Đạo, ba người trở lại thế giới Hồng Hoang.

Cùng lúc đó, Thiên Đạo sau khi hoàn thành việc phục sinh, liền bắt đầu giáng lôi kiếp.

Trên Cửu Thiên, mây đen dày đặc không ngừng cuồn cuộn.

Trong đó, có vô số tia sét rõ ràng đang chậm rãi ngưng tụ, âm thầm cuồn cuộn.

Trong chốc lát, cuồng phong đột nhiên xuất hiện.

Một cỗ cương phong đáng sợ cuốn lấy Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo ngẩng đầu nhìn lên, không khỏi sắc mặt đại biến.

"Là lôi kiếp!" "Sao lại có lôi kiếp??" "Không hay rồi!" "……" Một nhóm đệ tử Tiệt Giáo đều có chút hoảng loạn.

Chỉ là, Thái Thanh Lão Tử, Hồng Quân, và cả Trấn Nguyên Tử, Nữ Oa v.v… Lúc này, tất cả các đại năng Tiên Thiên có thể đối phó lôi kiếp đều đã theo lời đồng ý của Lục Phàm mà đi vào Tam Thiên Tượng Tháp tu luyện.

Lôi kiếp này lại quá biết chọn thời gian!

"Phải làm sao bây giờ??" "Lôi kiếp này rốt cuộc là nhắm vào Tiệt Giáo ta, hay là nhắm vào vị tiền bối nào đó??" "……" Các đệ tử Tiệt Giáo hoàn toàn hoảng loạn.

Bọn họ căn bản không biết lôi kiếp này đánh vào đâu??

Hơn nữa, toàn bộ bầu trời Kim Ngao Đảo dường như đều bị điện quang bao phủ.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" "……" Cùng với vài tiếng sấm sét ầm vang, vạn vạn tia tử điện không ngừng ngưng tụ thành từng cột lôi.

Những cột lôi này như những con mãng xà khổng lồ, từ Cửu Thiên vươn dài xuống.

Chỉ riêng uy thế của lôi điện này, cũng đủ khiến người ta sợ hãi.

Ngay sau đó, từng cột lôi đều đang chậm rãi ngưng tụ.

"Còn nữa!" "Hai cột!" "Ba cột!" "Bốn cột!" "Năm cột!!!" "……" Các đệ tử Tiệt Giáo nhìn thấy lôi trụ ngưng tụ ngày càng nhiều, nhưng không thể ngăn cản, chỉ có thể sốt ruột đứng nhìn.

Đến khi lôi trụ ngưng tụ đủ chín mươi chín cột, cuối cùng mới dừng lại.

Chín mươi chín đạo lôi trụ này từ trên Cửu Thiên vươn dài xuống, uy lực lôi điện đáng sợ đến cực điểm.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" "……" Tử sắc thần lôi xung quanh lôi trụ phóng ra.

Giữa điện quang hỏa thạch, hung hăng giáng xuống Kim Ngao Đảo.

"Rắc!" "Bành!" "Rắc!" "Bành!" "……" Chín mươi chín đạo lôi trụ đồng thời giáng xuống.

Mỗi một đạo lôi trụ, đều tạo ra một cái hố khổng lồ.

Hồng Mông Tử Trúc, Hỗn Độn Thanh Liên, Thiên Sơn Tuyết Liên… Những kỳ trân vốn không thể bị hủy diệt này trực tiếp bị phá hủy dưới từng đạo lôi trụ.

"Không hay rồi!" "Hồng Mông Tử Trúc và cả Hỗn Độn Thanh Liên!!" "Những lôi kiếp này là nhắm vào những kỳ trân này!" "Nhất định phải bảo vệ chúng cho tốt!" "……" Các đệ tử Tiệt Giáo lúc này mới hiểu ra.

Những luồng sét này muốn đánh chính là những thứ không nên xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang này.

Những kỳ trân này vốn không nên yếu ớt như vậy.

Nhưng vì không được khí Hỗn Độn và Hồng Mông Tử Khí dưỡng dục.

Chúng sinh trưởng trong điều kiện môi trường không phù hợp trên Kim Ngao Đảo, ngược lại sẽ bị Thiên Đạo Lôi Kiếp hủy diệt.

Cho nên, các đệ tử Tiệt Giáo dù có cố gắng cứu vãn thế nào, cũng

vô ích.

Thiên Đạo Lôi Kiếp!

Không phải trò đùa!

Cùng với chín mươi chín đạo lôi trụ đều giáng xuống, Kim Ngao Đảo như hứng chịu trọng thương.

Xung quanh hòn đảo đầy rẫy các hố to nhỏ.

Hồng Mông Tử Trúc, Hỗn Độn Thanh Liên những thứ này cũng đã không còn tồn tại.

Chương 248

Cho đến khi Cửu Thiên yên bình, lôi kiếp tan đi.

Các đệ tử Tiệt Giáo nhìn Kim Ngao Đảo trước mắt, đau khổ không thôi.

"A a a a!!!" "Thiên Đạo bất công a!!!" "Vì sao đột nhiên giáng xuống lôi kiếp, hủy diệt Kim Ngao Đảo của chúng ta!!!" "Phải làm sao bây giờ???" "Chuyện này phải làm sao bây giờ?!" "Đợi Sư tôn xuất quan, chúng ta phải giao phó thế nào?!" "……" Một nhóm đệ tử Tiệt Giáo đều muốn khóc mà không ra nước mắt.

Có người thì gào khóc lớn.

Hơn nữa, Lục Phàm cũng đã vân du ngoài Hỗn Độn trong mấy trăm vạn năm này.

Cho nên, bọn họ muốn tìm Lục Phàm giúp đỡ, cũng là không thể.

Bọn họ căn bản không biết Lục Phàm ở đâu.

Lúc này, nhìn Kim Ngao Đảo đều là những hố do lôi kiếp đánh qua, chúng nhân đều không biết phải làm gì.

Bên cạnh đó, Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vừa trở lại Tu Di Sơn, lại phát hiện trên Tu Di Sơn vậy mà đã xây dựng một ngôi tự miếu.

Tự miếu to lớn sừng sững trên đỉnh núi, tỏa ra từng trận Phật quang.

Vô số đệ tử Phật giáo đều đang tụng niệm kinh văn.

Những kinh văn này dường như có công hiệu tịnh hóa tâm linh, có thể xoa dịu si vọng sân niệm của chúng sinh.

"!!" "!!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người khi đến nơi, nhìn thấy cảnh này, tự nhiên là lửa giận bốc lên ba trượng!

"Thật vô lý!

Đệ tử Phật giáo vậy mà dám chiếm lĩnh Tu Di Sơn của ta!" Tiếp Dẫn đạo nhân chưa từng chịu khuất nhục đến thế.

Phật giáo chiếm đoạt Tây Phương giáo đạo thì thôi đi.

Bây giờ ngay cả đạo trường duy nhất của hai vị Tây Phương Thánh nhân họ cũng chiếm lĩnh!

Điều này còn là người sao?!!!

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề bị tức đến phát điên!

"Đa Bảo!" "Cút ra đây!" Tiếp Dẫn đạo nhân gào thét phẫn nộ.

Uy thế Thánh nhân trấn áp xuống.

Vô số đệ tử Phật giáo đều bị trấn áp quỳ rạp xuống đất, run rẩy.

Tiếng gào thét này, tự nhiên truyền vào Đại Lôi Âm Tự.

Đa Bảo chậm rãi mở mắt, nhìn về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Ngay sau đó, y tâm niệm khẽ động, liền đến trước mặt Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

"Các ngươi lại phục sinh?" Đa Bảo nhướn mày, rất đỗi kinh ngạc.

"Đa Bảo!

Chúng ta không muốn tranh chấp với ngươi nữa, lần này phục sinh cũng không muốn gây chuyện.

Chỉ cần ngươi để những đệ tử Phật giáo này nhanh chóng rời đi, trả lại đạo trường cho ta, chuyện này ta tạm thời bỏ qua." Tiếp Dẫn đạo nhân mặt trầm xuống, cố nén giận.

Lần này, bọn họ cẩn thận nghe theo lời khuyên của Thiên Đạo.

Trước khi đại sự chưa thành, tuyệt đối không được gây sự.

Đa Bảo là đệ tử Tiệt Giáo, tự nhiên không thể chọc vào.

"Hừ!" "Các ngươi đã vẫn lạc, Tu Di Sơn tự nhiên liền là vô chủ.

Muốn lấy lại đạo trường, không thể nào." Đa Bảo cũng không dài dòng, trực tiếp cự tuyệt.

"!!" "!!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề càng thêm giận dữ.

Bọn họ đã rất khách khí, không ngờ Đa Bảo lại không nể mặt đến thế!

Hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lúc này đang bừng bừng lửa giận.

Thân là hai tôn Thánh nhân!

Lại còn phải bình tâm hòa khí với một Chuẩn Thánh như Đa Bảo sao?!

"Đa Bảo, ta hảo ý khuyên ngươi!

Ngươi đừng được voi đòi tiên!" Tiếp Dẫn lúc này sắp không nhẫn nhịn nổi.

Mà Đa Bảo cũng căn bản không có ý định nhượng bộ.

"Được voi đòi tiên?" "Ta chính là được voi đòi tiên thì sao chứ?!" "Nếu hai ngươi còn muốn bị chém giết một lần nữa, cứ việc tới!" Đa Bảo khẽ cười, trong mắt đầy vẻ khinh miệt đối với hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

"!!" "!!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đơn giản là muốn tức nổ phổi.

Sự sỉ nhục như vậy, nếu là trước đây, đương nhiên sẽ lập tức trấn áp.

Nhưng hiện tại, bọn họ vẫn còn lúc cần lợi dụng Đa Bảo.

Hai người liền mặt âm trầm, cuối cùng biết điều rời đi.

Có thể nói là cực kỳ uất ức.

Còn Đa Bảo, khi nhìn thấy hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhút nhát đến mức này, trong lòng càng thêm khinh thường bọn họ.

Đợi Tiếp Dẫn Chuẩn Đề rời khỏi Tu Di Sơn, liền đi khắp nơi tìm kiếm.

"Phỏng chừng thời gian, Tây Du đã bắt đầu." "Việc cấp bách hiện nay, là đi tìm con khỉ đá kia." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người không còn bận tâm chuyện đạo trường.

Bọn họ lập tức đến Hoa Quả Sơn.

Hoa Quả Sơn một cảnh đẹp bình yên, nhiều sinh linh đang vui đùa trong đó.

Do kịch tình đã thay đổi, cho nên khỉ đá chưa hề đại náo Thiên Cung.

Toàn bộ tuyến kịch tình cũng khác so với việc Huyền Trang thu đồ đệ trước đó.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vừa đặt chân xuống Hoa Quả Sơn, liền nhìn thấy trên núi có rất nhiều khỉ.

"Nhiều thế này…" "Con nào mới là khỉ đá?" Chuẩn Đề gặp khó khăn.

Hai người liền hóa thành bộ dạng người thường, đi vào giữa đám khỉ này.

Nhìn thấy người lạ, những con khỉ này liền lập tức xúm lại, vây quanh hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

"Các ngươi là ai?" "Các ngươi đến sơn động của ta làm gì?" Khỉ đá cảnh giác nhìn về phía Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Và nhìn thấy hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề toàn thân huyền ảo,

tiên khí phiêu phiêu, liền quan sát kỹ lưỡng, hứng thú nảy sinh.

Con khỉ lông dài bên cạnh vội vàng giới thiệu: "Bọn họ là thần tiên trên trời đến, đặc biệt đến Hoa Quả Sơn dạy chúng ta thuật trường sinh bất lão!" Nghe con khỉ lông dài nói vậy, khỉ đá lập tức nhảy ra.

Y vòng quanh Tiếp Dẫn Chuẩn Đề mấy vòng, đưa bàn tay lông dài chạm vào người hai người, rồi nhìn xem.

"Thần tiên?" "Các ngươi thật sự sẽ dạy chúng ta thuật trường sinh bất lão sao?" Khỉ đá trợn tròn mắt, hứng thú nảy sinh.

"Đó là tự nhiên." "Còn không mau bái sư?" Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức thần sắc nghiêm túc vài phần.

Pháp lực trong tay y biến hóa, khẽ điểm một cái về phía khỉ đá.

Khỉ đá chỉ cảm thấy một áp lực vô cùng lớn, như Thái Sơn đè nặng lên hai vai.

Y không thể không cúi lưng, quỳ rạp xuống đất.

Sau đó, cũng đối với hai vị thần tiên này tâm phục khẩu phục.

"Đệ tử nguyện ý bái sư!" "Đệ tử nguyện ý bái sư!" Khỉ đá lập tức cầu xin.

Đợi luồng áp lực kia rút đi, khỉ đá liền thành thật nói: "Bái kiến Sư tôn!

Bái kiến Sư tôn!" Tiếp Dẫn đạo nhân hài lòng gật đầu.

"Ừm, rất tốt.

Từ nay về sau, con liền gọi Tôn Ngộ Không." "Vâng!

Yêm lão tôn có tên rồi!" "Ha ha ha!" "Yêm lão tôn có tên rồi!!" Tôn Ngộ Không vui vẻ nhảy nhót.

Bất tri bất giác, đã mấy năm trôi qua.

Kim Ngao Đảo.

Thông Thiên cuối cùng cũng xuất quan.

“Ha ha ha!

Ta chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân!” “Ta chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân!” Cùng với tiếng cười hào phóng của Thông Thiên, trên Cửu Thiên liền vang lên từng trận tiếng ầm ầm.

Từng đạo kim quang lóe sáng.

Những kim quang này như cầu vồng vàng, nhanh chóng dũng mãnh về phía Thông Thiên.

Thông Thiên được từng đạo kim quang bao bọc, uy áp Đại Đạo Thánh Nhân dường như hòa nhã chậm rãi phóng thích ra.

Ngay sau đó, Trấn Nguyên Tử cũng xuất quan.

“Ha ha ha ha!

Ta cũng chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân!” “Ha ha ha ha!” Lại là từng đạo kim quang lóe sáng, bao vây Trấn Nguyên Tử.

Kế đến, Minh Hà Lão Tổ, Lục Áp đều chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân!

Bầu trời Kim Ngao Đảo, lập tức khí lành bay lên.

Các loại dị tượng bay lượn.

Chương 249

Các đệ tử Tiệt Giáo nhìn thấy cảnh này, tự nhiên là vui mừng.

"Đệ tử chúc mừng Sư tôn!" "Đệ tử cung nghênh Sư tôn!" "Đệ tử chúc mừng Sư tôn!" "Đệ tử cung nghênh Sư tôn!" Cùng với tiếng hoan hô đồng thanh của các đệ tử Tiệt Giáo, Thông Thiên càng thêm ý khí phong phát.

Đợi mọi thứ trở lại bình yên, Thông Thiên liền nhìn về phía Trấn Nguyên Tử và bọn họ.

"Chư vị Đạo hữu, chúc mừng chúc mừng a!" "Đồng hỉ đồng hỉ!" "Tam Thiên Tượng Tháp này quả nhiên dễ dùng a!" "Còn phải đa tạ Lục Phàm Đạo hữu mới phải!!" "Đúng vậy đúng vậy…" "Chỉ tiếc, Lục Phàm Đạo hữu đã vân du mất rồi, cũng không biết tung tích." "……" Vài người tùy ý trò chuyện vài câu.

Ngay lúc này, Thái Thanh và Hồng Quân cũng đều từ Tam Thiên Tượng Tháp đi ra.

"Ta Thái Thanh, chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân!!" "Ta Hồng Quân, chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân!" Lại là vô số kim quang lóe sáng.

Lại xuất hiện thêm hai tôn Đại Đạo Thánh Nhân!!!

"Ha ha ha!" "Chúc mừng chúc mừng a!" Vài người lại một phen đạo hạ xong, Thông Thiên liền dẫn mọi người đáp xuống.

Vừa xuất hiện tại Bích Du Cung, liền nhìn thấy cảnh tượng trước mắt.

Kim Ngao Đảo đã là một bãi chiến trường, tan hoang không chịu nổi.

Khắp nơi tràn ngập cảnh tượng thê thảm sau lôi kiếp.

"!!!" "Chuyện gì vậy?!!" Thông Thiên giận dữ như sấm sét.

Lúc này, các đệ tử Tiệt Giáo tiến lên báo cáo.

"Sư tôn, là Thiên Đạo Lôi Kiếp.

Những lôi kiếp này đã hủy hoại Hồng Mông Tử Trúc, và cả Hỗn Độn Thanh Liên… mà tiểu sư đệ trồng trên Kim Ngao Đảo!" Thông Thiên nghe xong, lửa giận càng thêm ngút trời.

"Cái gì?!!" "Thiên Đạo?!" Trấn Nguyên Tử, Minh Hà Lão Tổ và bọn họ tự nhiên là không thể nhẫn nhịn.

Hiện nay, bọn họ đã là Đại Đạo Thánh Nhân!

Thiên Đạo này vậy mà dám nhân lúc bọn họ bế quan mà làm cái chuyện đánh lén này ư?!!

Đơn giản là ti tiện!

"Thông Thiên, chuyện này không bằng đợi Lục Phàm Đạo hữu trở về rồi hãy thương nghị." "Đúng vậy, chuyện này chúng ta tuyệt đối không phải đối thủ của Thiên Đạo." Thái Thanh trầm ổn nhất.

Hiện tại đã thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân, càng thêm suy nghĩ thấu đáo.

Thông Thiên dù lửa giận bốc lên ngút trời, cũng hiểu rõ đây là Thiên Đạo cảnh cáo trước.

"Ừm." "Hiện nay, vẫn là nên khôi phục lại nó." Thông Thiên trầm giọng.

Sau đó, Ngài cùng chúng nhân biến hóa pháp thuật, khôi phục mọi cái hố to nhỏ trên Kim Ngao Đảo như thường.

Chỉ là, không còn Hồng Mông Tử Trúc, Hỗn Độn Thanh Liên,

Thiên Sơn Tuyết Liên… những kỳ trân này nữa.

Kim Ngao Đảo này liền mất đi vẻ huy hoàng trước kia.

Tiên linh chi khí lập tức tiêu tán không còn gì.

Cộng thêm hiện tại tiên linh chi khí trong thế giới Hồng Hoang vốn cũng không còn nhiều.

Kim Ngao Đảo này nhìn qua, liền không khác gì một hòn đảo bình thường.

"Sư tôn, tiểu sư đệ khi nào trở về?" "Đúng vậy Sư tôn!" "Chúng con rất nhớ tiểu sư đệ!" "……" Các đệ tử Tiệt Giáo đều lần lượt tiến lên hỏi.

Đối với nơi đi của Lục Phàm, bọn họ cực kỳ quan tâm.

Nhưng mấu chốt là, Thông Thiên cũng không biết.

Kể từ khi Nguyên Thủy Thiên Tôn bị Vu tộc chém giết, Thiên Đạo ẩn mình, trong mấy trăm vạn năm này, Lục Phàm cũng như bốc hơi vậy.

"Ta cũng không biết Phàm nhi ở đâu.

Nhưng các ngươi không cần lo lắng.

Tiệt Giáo hiện nay có mấy tôn Đại Đạo Thánh Nhân, lại thêm khí vận dồi dào, sẽ không xảy ra chuyện gì." Thông Thiên trầm giọng an ủi những đệ tử Tiệt Giáo này.

Cùng lúc đó, Hoa Quả Sơn.

Tôn Ngộ Không hiện nay đã có bảy mươi hai phép biến hóa, thông thiên triệt địa vô sở bất năng.

Đồng thời, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đã gieo vào lòng Tôn Ngộ Không một hạt giống.

Lần này, bọn họ không sử dụng thuật mê hoặc.

Mà là nói cho Tôn Ngộ Không biết âm mưu của Phật giáo.

“Ngộ Không, con tài năng xuất chúng, đã có pháp lực thông thiên triệt địa.

Nhưng con phải biết rằng, núi cao còn có núi cao hơn, người giỏi còn có người giỏi hơn.” Tiếp Dẫn đạo nhân chậm rãi mở lời.

Tôn Ngộ Không đối với hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, tự nhiên là vô cùng cảm kích.

Những ngày tháng được dạy dỗ tận tình này, cũng khiến tâm tính Tôn Ngộ Không đại biến.

Y không còn là một con khỉ hoang nữa!

Mà là có sư thừa, có tính danh!

“Sư tôn, yêm biết, thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân.” Tôn Ngộ Không nghiêm túc nói.

“Con biết những điều này còn chưa đủ.” “Ngộ Không, vi sư tính ra con sau này tất sẽ có một kiếp nạn.

Kiếp nạn này, vi sư e rằng cũng không thể giúp con được.

Con cần tự mình hóa giải.” Tiếp Dẫn đạo nhân mặt đầy nghiêm túc, cố làm ra vẻ thâm trầm.

Biểu cảm này, dường như khiến sắc mặt Tôn Ngộ Không đại biến.

Ngay cả Sư tôn có thần thông quảng đại cũng không thể hóa giải, đây rốt cuộc là kiếp nạn gì chứ?!!

Tôn Ngộ Không không dám nghĩ!

“Cầu mong Sư tôn chỉ giáo một hai!” Tôn Ngộ Không liên tục quỳ

bái.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vừa nhìn thấy Tôn Ngộ Không bị dọa sợ, lúc này mới lại mở lời.

“Ngộ Không, con vừa sinh ra, đã là một con khỉ đá, điều này con có biết không?” Tiếp Dẫn đạo nhân bắt đầu tuần tuần thiện dụ (khuyên bảo tỉ mỉ).

“Cái này yêm lão tôn biết.” Tôn Ngộ Không liên tục gật đầu.

“Thân phận của con, ngay từ đầu đã là một âm mưu.

Đến từ một âm mưu của Phật giáo.

Sau này, sẽ có một đệ tử Phật giáo tên Huyền Trang thu con làm đồ đệ, đưa con đi Tây Thiên truyền đạo.

Con sẽ hoàn toàn bị Phật giáo khống chế, không còn được tự do nữa.

Cũng không thể sống cuộc sống vô ưu vô lo như vậy nữa.” Tiếp Dẫn đạo nhân ngữ khí bình đạm nói.

Nhưng những lời này lọt vào tai Tôn Ngộ Không, lại là lửa giận bừng bừng.

Y từ khi sinh ra đã ở Hoa Quả Sơn, ngày đêm cùng bầy khỉ Hoa Quả Sơn bầu bạn.

Hơn nữa, trên Hoa Quả Sơn còn có thê nhi già trẻ của y.

Những con khỉ cái, khỉ già, khỉ con này, con nào cũng do y quản lý.

Bây giờ lại bắt y rời Hoa Quả Sơn, đi theo một người tên là Huyền Trang gì đó để truyền đạo?!!

Lại còn bị khống chế?!!

Tôn Ngộ Không chỉ cần nghĩ đến đã không thể chấp nhận!

“Không được!” “Yêm lão tôn tuyệt đối không đi!” “Tuyệt đối không đi!” Tôn Ngộ Không liên tục lắc đầu.

Sau đó, lại làm ra vẻ mặt tức giận.

“Mọi việc xuất phát từ tâm là được.” Tiếp Dẫn đạo nhân khẽ cười.

Mục đích của y đã đạt được.

Chỉ cần Tôn Ngộ Không phản kháng, Tây Du này liền triệt để xong rồi.

“Ngộ Không, vi sư không thể bảo hộ con chu toàn nữa, sau này con hãy tự liệu.

Hãy nhớ kỹ, không được nói với người ngoài rằng ta là sư tôn của con.” Tiếp Dẫn đạo nhân chúc phúc một câu như vậy, rồi thân hình tiêu tán.

Tôn Ngộ Không nhìn Tiếp Dẫn Chuẩn Đề rời đi, trong lòng đột nhiên bi thống vạn phần.

Trước đây, y là một con khỉ hoang, vô lo vô nghĩ.

Kể từ khi Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đến Hoa Quả Sơn, đối với y hỏi han ân cần.

Cho y tên, truyền thụ y pháp lực.

Những sự quan tâm này, tự nhiên khiến Tôn Ngộ Không cảm động.

Nhưng bây giờ, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đã rời đi.

Tôn Ngộ Không trong lòng mất mát trống rỗng.

“Kiếp nạn!!” “Sư tôn sở dĩ rời đi, chính là vì Phật giáo!!” “Phật giáo!!” Tôn Ngộ Không đổ hết mọi tội lỗi cho Phật giáo.

Dù sao, vừa rồi Tiếp Dẫn cũng đã nói.

Bọn họ cũng bất lực, cho nên mới đi.

Lúc này Tôn Ngộ Không đã gieo hạt giống hận thù đối với Phật giáo.

Y dù thế nào, cũng sẽ không đi theo cái tên Huyền Trang gì đó, đến Tây Thiên truyền đạo.

Đừng hòng!

Chương 250

Tôn Ngộ Không tức giận!

Trên bầu trời Hoa Quả Sơn.

Vượt qua từng tầng mây mù trên Cửu Thiên.

Thiên Đình hùng vĩ lơ lửng dưới nhật nguyệt.

Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên vẫn luôn giúp che giấu tình hình thật của Hoa Quả Sơn.

Đối với việc hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề âm thầm truyền pháp thuật cho khỉ đá, y chỉ làm như không biết.

Đây là chuyện y đã hứa với Nguyên Thủy Thiên Tôn trước đây, y tự nhiên phải làm.

Đối với khỉ đá, y chỉ cần giả vờ không quá rõ là được.

Không lừa dối, chỉ là che giấu.

Ngay cả sau này bị phát hiện, cũng không có gì to tát.

"Bệ hạ, đệ tử Phật giáo cầu kiến." Thiên binh tiến lên tấu minh.

Một lát sau, một đệ tử Phật giáo đã tiến lên.

"Bệ hạ, Phật Tổ sai ta đến hỏi thăm tình hình Hoa Quả Sơn." Thái độ của đệ tử Phật giáo vẫn khá cung kính.

Dù sao cũng cần giữ thể diện.

Hạo Thiên khẽ cười, đưa tay ra hiệu: "Hoa Quả Sơn mọi việc như thường.

Con khỉ đá kia không đi đâu cả, ngoan ngoãn ở Hoa Quả Sơn chờ Huyền Trang pháp sư." Nghe Hạo Thiên trả lời, vị đệ tử Phật giáo kia

liền hài lòng gật đầu, sau đó không nói một tiếng nào mà rời đi.

Sắc mặt Hạo Thiên cũng đột nhiên thay đổi sau khi y rời đi.

Trên mặt y nổi lên lửa giận, biểu cảm hơi dữ tợn.

Hiện tại Thiên Đình, giống như Long tộc ngày xưa vậy.

Không được bất kỳ thế lực nào coi trọng.

Dường như ai cũng có thể đến giẫm lên một chân.

Hạo Thiên tự nhiên là trong lòng uất ức không thôi!

Còn ở cảnh địa Nhân tộc bên này.

Huyền Trang một đường xuyên qua cảnh địa Nhân tộc, không ngừng truyền Phật pháp, tụng niệm kinh.

Y khắp nơi thi triển Phật đạo, thể hiện thần tích, ở Nhân tộc đã có rất nhiều tín đồ Phật giáo.

Chỉ là, cảnh địa Nhân tộc nhỏ bé này không phải mục đích cuối cùng của Huyền Trang.

Theo ý nguyện của Đa Bảo, Huyền Trang lần này không chỉ đơn giản là truyền đạo ở Nhân tộc.

Vu tộc, Yêu tộc, A Tu La nhất tộc… toàn bộ thế giới Hồng Hoang mới là mục tiêu cuối cùng của Huyền Trang.

Đúng lúc Huyền Trang đang truyền đạo, bỗng nhiên nghe thấy một tiếng nổ lớn "ầm" một cái.

"Rắc!" Trên Cửu Thiên, một tia sét lớn vô cùng ầm ĩ lóe lên rồi biến mất.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Từng đạo mây đen không ngừng cuồn cuộn, trong đó tia tử kinh lôi vẫn không ngừng biến hóa nhanh chóng.

Những tia kinh lôi này ngưng tụ thành một thể, hư không mở ra.

Trong vết nứt hư không, đột nhiên xuất hiện từng đạo kim sắc quang mang.

Quang mang chói mắt rực rỡ, chiếu rọi khắp toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Ức vạn sinh linh đều bị đạo quang mang chói mắt này chấn kinh.

Vô số sinh linh ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy trong hư không đang chậm rãi triển khai một cuộn kim sắc quyển trục khổng lồ.

"Là Hồng Mông Kim Bảng!!" "Hồng Mông Kim Bảng cuối cùng cũng sắp công bố rồi!!" "Cứ tưởng Hồng Mông Kim Bảng sẽ không xuất hiện nữa, không ngờ lần này lại đến!!" "Lần này không biết sẽ công bố điều gì??" "……" Ức vạn sinh linh đều nhiệt huyết sôi trào.

Trải qua hàng triệu năm, một số sinh linh vừa mới sinh ra không lâu lần đầu tiên nhìn thấy Hồng Mông Kim Bảng.

Còn những người đã từng nhìn thấy Hồng Mông Kim Bảng trước đây thì vô cùng kinh hỉ ngẩng đầu nhìn lên.

Ánh mắt đó, dường như đang nhìn một vị thần vậy.

"Hay quá rồi!!" "Là Hồng Mông Kim Bảng!!" Cùng với việc cuộn kim sắc quyển trục khổng lồ triển khai, từng đạo kim quang không ngừng phóng thích, chiếu rọi khắp mọi ngóc ngách Hồng Hoang.

Trên Kim Ngao Đảo.

"Là Hồng Mông Kim Bảng!" "Lại sắp công bố rồi!" Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân đồng thời ngẩng đầu nhìn lên, trong mắt lại một lần nữa biến hóa nhanh chóng lộ ra một tia mong chờ.

Dù sao đã quá lâu kể từ lần công bố Kim Bảng trước đó.

Hàng triệu năm trôi qua, cục diện Hồng Hoang cũng đã sớm phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân, tự nhiên là hy vọng bọn họ có thể có cơ hội lên bảng.

"Hy vọng lần này, ta có thể có được cơ hội." Thái Thanh Lão Tử trầm ngâm một lát.

Hiện tại Ngài, đã thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân.

Cũng nên có cơ hội lên bảng rồi chứ??

Hồng Quân cũng suy nghĩ tương tự, đôi mắt đục ngầu chăm chú nhìn chằm chằm sự biến hóa của Hồng Mông Kim Bảng.

"Trấn Nguyên Tử Đạo hữu!

Mau nhìn!" "Hồng Mông Kim Bảng!" "Đúng là Hồng Mông Kim Bảng!" "Lại sắp công bố rồi!" "Lần này nên đến lượt chúng ta rồi chứ?!" Trấn Nguyên Tử và Minh Hà Lão Tổ mặt đầy hân hoan nhìn qua.

Phần thưởng của Hồng Mông Kim Bảng đơn giản là thơm lừng a!

Không ai là không đố kỵ!

Huống hồ, đã hàng triệu năm trôi qua, bọn họ thực sự cần nhận được một số thứ tươi mới để ăn mừng.

Minh Hà Lão Tổ vô cùng mong chờ.

"Nếu có thể như lần trước, lại nhận được chút Công đức thì tốt rồi." "Ha ha ha ha!

Ta yêu cầu không cao!" "Cầu cũng không nhiều!" Minh Hà Lão Tổ mặt đầy tươi cười.

Trước đó, Minh Hà Lão Tổ vì tịnh hóa sát khí U Minh Huyết Hải,

mượn Thiên Sơn Tuyết Liên tái tạo tộc A Tu La, đã thu được Công đức Thiên Đạo.

Minh Hà Lão Tổ đã nếm trải được lợi ích của Công đức.

Y hiện tại không muốn pháp bảo lợi hại gì, cũng không muốn kỳ trân bảo bối gì.

Chỉ muốn Công đức!

"Đúng vậy… Ta cũng muốn Công đức a… Hiện tại Công đức đơn giản là vật phẩm quý hiếm!" Trấn Nguyên Tử cũng mặt đầy cảm khái.

Công đức, còn ai mà không muốn chứ!

Bích Du Cung.

Thông Thiên khi nhìn thấy Hồng Mông Kim Bảng, trên mặt lại không có quá nhiều biểu cảm dị thường.

Không quá phấn khích, cũng không quá nhiều kỳ vọng.

Nhìn khắp Hồng Hoang, cho đến nay, phần thưởng Kim Bảng của Thông Thiên vẫn là nhiều nhất trong tất cả những người lên bảng.

Y thực sự có chút chết lặng.

Hơn nữa.

Hiện nay Thông Thiên, tâm cảnh đã khai sáng.

Phần thưởng Kim Bảng cũng không thể làm dao động tâm thần của y, không mang lại chút biến động cảm xúc nào.

Có thì tốt, không có y cũng không cần.

Thông Thiên tâm tư bình tĩnh, chỉ đạm đạm nhìn về phía Hồng Mông Kim Bảng.

Y tò mò, lần này, sẽ công bố bảng xếp hạng như thế nào.

Cảnh địa Nhân tộc.

Triều Ca, vương cung.

Đế Tân tự nhiên cũng chú ý đến Hồng Mông Kim Bảng khổng lồ đang triển khai trên Cửu Thiên.

Ánh kim sắc quang mang chói lọi như vậy, chiếu rọi khắp nơi, khiến lòng người sinh ra kính ngưỡng.

"Là Hồng Mông Kim Bảng!" "Đã hàng triệu năm trôi qua, Hồng Mông Kim Bảng cuối cùng lại sắp công bố sao?" Đế Tân đứng dậy, chậm rãi bước đến chỗ cao.

Đế Tân đạt được địa vị Hồng Hoang như ngày nay, công lao của phần thưởng Hồng Mông Kim Bảng là không thể thiếu.

Đế Tân tổng cộng đã lên bảng mấy lần, nhận được mấy lần phần thưởng Kim Bảng.

Chính là những phần thưởng Kim Bảng này, đã giúp Cô đạt được địa vị ngày hôm nay.

Đế Tân đối với Hồng Mông Kim Bảng, càng nhiều là một loại cảm ân, kính sợ.

Cô đi đến chỗ cao, liền thành kính đối với Hồng Mông Kim Bảng bái lạy.

Các bá tánh Nhân tộc thì hưng phấn dị thường.

Trong đó, không ít Nhân tộc mới sinh ra chưa từng nhìn thấy Hồng Mông Kim Bảng, đều tò mò hỏi.

"Ô?" "Thứ trên trời kia là gì??

Chương 251

Trên trời sao lại có một bức họa?" "Đây rốt cuộc là cái gì?!!" "……" Một số Nhân tộc mới hưng phấn và tò mò ngẩng đầu nhìn lên Cửu Thiên.

U Minh Huyết Hải.

Hiện nay U Minh Huyết Hải không còn sát khí, chỉ có sinh cơ tạo hóa vô tận.

Huyết hải không ngừng tạo ra các đệ tử A Tu La mới.

Bọn họ không còn tràn đầy sát khí, giống như những sinh linh Hồng Hoang bình thường, không còn mang theo nguy hại.

"Là Hồng Mông Kim Bảng!

Mau nhìn!" "Nghe nói phần thưởng Hồng Mông Kim Bảng vô cùng phong phú, nếu may mắn lên bảng, sẽ là cơ duyên lớn lao!" "Mong tộc A Tu La ta có thể lên bảng!" "……" Nói đến đây, vô số đệ tử A Tu La đã bắt đầu quỳ bái cầu nguyện.

Bất Chu Sơn.

Các đệ tử Vu tộc tự nhiên cũng chú ý đến Hồng Mông Kim Bảng.

"Là Hồng Mông Kim Bảng." So với sự hưng phấn và mong đợi của các tộc loại đệ tử khác.

Các Tổ Vu lại biểu hiện dị thường bình tĩnh.

Kể từ khi Hậu Thổ vẫn lạc, các Tổ Vu đối với những chuyện khác liền không còn để tâm.

Chỉ cần các đệ tử Vu tộc vẫn không ngừng lớn mạnh, mọi thứ của Vu tộc thái bình, bọn họ liền không hỏi thế sự, vẫn luôn bế quan

tu hành trong Bàn Cổ Điện.

Ngẫu nhiên sẽ xử lý việc Địa Phủ.

Nếu không phải động tĩnh lớn lao của Hồng Mông Kim Bảng xuất thế lần này, các Tổ Vu căn bản sẽ không bị đánh thức.

Sau khi nhìn thấy, biểu cảm cũng vô cùng đạm nhiên.

"Hồng Mông Kim Bảng hiển linh uy, không biết có thể phục sinh Hậu Thổ không." Đột nhiên, Huyền Minh ngữ khí có chút ưu thương lẩm bẩm.

Mặc dù cũng biết là không thể, nhưng luôn tồn tại ảo tưởng như vậy.

Trong lòng Huyền Minh, dường như không có chuyện gì mà Hồng Mông Kim Bảng không làm được.

Có lẽ, Hậu Thổ thực sự có khả năng phục sinh chăng??

Lời này của Huyền Minh vừa thốt ra, thần tình của các Tổ Vu khác cũng đều vô cùng ảm đạm.

Đặc biệt là Đế Giang.

Y thân là thủ lĩnh Tổ Vu, không bảo vệ tốt Hậu Thổ, càng thêm tự trách.

"Nếu thực sự có thể như vậy, ta nguyện ý trả bất cứ giá nào.

Dù phải đổi lấy tính mạng của ta để đổi lấy tiểu muội." Ánh mắt Đế Giang kiên định mà thấu ra sự bi thống sâu sắc.

Dù đã hàng triệu năm trôi qua, đối với Hậu Thổ, bọn họ vẫn vô cùng tự trách.

"Huynh trưởng… Chuyện này đã qua rồi, người chết không thể sống lại.

Chúng ta vẫn nên bế quan tiếp tục tu luyện, đừng để những chuyện bên ngoài làm phiền." Huyền Minh lên tiếng an ủi.

Các Tổ Vu khác cũng mở lời an ủi.

Bọn họ cố nhiên tự trách, nhưng Đế Giang là thủ lĩnh Tổ Vu, nếu cứ tiếp tục chìm đắm, e rằng sẽ bất lợi cho Vu tộc.

Đế Giang nào có không hiểu rõ.

"Được rồi, tiếp tục bế quan đi." "Chớ để ngoại sự quấy nhiễu." Đế Giang lạnh nhạt mở miệng, sau đó thu liễm cảm xúc.

Các Tổ Vu liền không còn chú ý đến Hồng Mông Kim Bảng nữa.

Yêu tộc.

Lục Áp vừa về đến địa giới Yêu tộc, liền kéo theo tiếng hoan hô rộn ràng của đệ tử Yêu tộc.

"Tham bái Đại Đạo Thánh Nhân!" "Tham bái Đại Đạo Thánh Nhân!" "Tham bái Đại Đạo Thánh Nhân!" "……" Thanh thế Yêu tộc hào hùng, âm thanh càng chấn động màng nhĩ.

Lục Áp mặt đầy ý cười, vô cùng đắc ý.

Nếu không nhờ hắn gia nhập Tiệt Giáo, tuyệt đối không thể trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Nhìn khắp Hồng Hoang, hiện nay Thánh Nhân cũng chỉ có bấy nhiêu tôn.

Hắn chính là một trong số đó.

Coi như không làm nhục Kim Ô tộc.

Hơn nữa hiện nay, Hồng Mông Kim Bảng sắp công bố, Lục Áp nhất định phải chuẩn bị sẵn sàng.

Chỉ cần lên bảng, liền có thể nâng cao địa vị của Yêu tộc trong

Hồng Hoang.

Theo cuộn giấy vàng khổng lồ mở ra, từng chữ vàng từ từ hiện lên. 【Hồng Mông Kim Bảng Mỹ Thực Bảng sắp công bố!】【Mỹ Thực Bảng, phàm là mỹ thực lên bảng đều được ban Công đức, người ăn liền có thể nhận Công đức này.

Ngoài ra, người sáng tạo ra món mỹ thực này cũng nhận được Công đức tưởng thưởng.】【Mỹ thực lần này lên bảng, đều là những món mỹ vị nhất Hồng Hoang, chỉ thu thập mười món đứng đầu.】 Theo bảng danh sách công bố hiện ra, ức vạn sinh linh Hồng Hoang đều kinh ngạc vô cùng.

"Mỹ Thực Bảng??

Là bảng danh sách gì??" "Hồng Mông Kim Bảng sao lại công bố Mỹ Thực Bảng??" "Nhưng mà ta…… ta không biết chế tác mỹ thực a!!" "Hình như…… Nhân tộc giỏi chế tác mỹ thực nhất!!

Lần này, chẳng lẽ là đệ tử Nhân tộc sẽ nhận được tưởng thưởng??" "Ai……" "Thất sách thất sách a……" "Sớm biết như vậy, đã nên học thêm vài kỹ năng." "Ai biết Hồng Mông Kim Bảng không ra bài theo lẽ thường." "……" Ức vạn sinh linh Hồng Hoang đều nghị luận sôi nổi.

Bọn họ dù sao cũng không ngờ, Hồng Mông Kim Bảng lần này lại công bố Mỹ Thực Bảng.

Mỹ Thực Bảng tính là bảng danh sách gì chứ??

Kim Ngao Đảo.

Một chúng đệ tử Tiệt Giáo đều bị bảng danh sách lần này của Hồng Mông Kim Bảng chấn kinh.

"Mỹ Thực Bảng?" "Chẳng lẽ thật sự muốn làm lợi cho Nhân tộc?" "Ngô không tin, món mỹ thực do Nhân tộc chế tác thật sự ngon

đến vậy?" "Ngô đẳng tu luyện đến Chuẩn Thánh, sớm đã không còn ham muốn khẩu vị, ta muốn xem xem, là món mỹ thực gì, có thể ngon đến thế!" "Đúng!

Đợi sau khi công bố, nhất định phải nếm thử!" "……" Theo đệ tử Tiệt Giáo nghị luận, một số Đại Đạo Thánh Nhân cũng đều vẻ mặt ngơ ngác.

"Mỹ Thực Bảng?" "Hồng Quân tiền bối, theo ngài thấy, bảng danh sách lần này có dự đoán gì không?" Thái Thanh Lão Tử chắp tay hướng về Hồng Quân.

Tuy đều là Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng Hồng Quân dù sao cũng từng là lão sư của Thái Thanh.

"Chúng ta tu luyện giả, đương nhiên sẽ không nghiên cứu gì về mỹ thực." "Còn về Yêu tộc, A Tu La tộc, Vu tộc, càng không biết chế tác mỹ thực gì." "Đối với mỹ thực có nghiên cứu, chỉ có Nhân tộc." Biểu cảm trên mặt Hồng Quân vô cùng thâm trầm.

Bởi vì bảng danh sách lần này vừa công bố, hắn liền biết, không có hi vọng rồi.

"Những món mỹ thực Nhân tộc chế tác kia……" Thái Thanh Lão Tử nhíu mày.

Hắn tuyệt đối không tin, đồ do Nhân tộc chế tác lại ngon đến mức nào.

Cùng lúc đó.

Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử hai người cũng đang suy đoán.

"Ngô từng du lịch qua Nhân tộc, nhưng đó là chuyện của hàng triệu năm trước rồi." "Lúc đó, Đế Tân cũng không như vậy." "Chẳng lẽ trong hàng triệu năm qua, kỹ năng phương diện này của Nhân tộc cũng có sự tăng trưởng?" Trấn Nguyên Tử vẻ mặt mê mang.

Đồng thời, trong lòng cũng vô cùng hiếu kỳ.

Món mỹ thực có thể lên bảng này, rốt cuộc sẽ là món gì??

Rốt cuộc là vị gì??

Lại rốt cuộc sẽ ngon đến mức nào chứ?!

Theo ánh mắt mọi người đều nhìn sang, trên cuộn giấy vàng khổng lồ, những chữ trước đó cũng đã tiêu tán. 【Hồng Mông Kim Bảng Mỹ Thực Bảng!

Chính thức công bố!】【Hồng Mông Kim Bảng Mỹ Thực Bảng hạng mười: Thanh Tâm Liên Ngẫu】【Thanh Tâm Liên Ngẫu: Lấy ba muỗng Tinh Hà chi Thủy, ba muỗng Tiên Thiên Nhâm Thủy, ba muỗng Tam Quang Thần Thủy, ba muỗng Nhược Thủy, hầm chín chín tám mươi mốt ngày, sau đó dùng sen ngó sen từ Hỗn Độn Thanh Liên nở rộ một mùa, ngó sen kết thành này bỏ vào nồi thần thủy đã hầm.

Thanh Tâm Liên Ngẫu thu được, ngọt mềm sảng khoái, thấm đượm lòng người.】【Người chế tác: Lục Phàm】【Kim Bảng tưởng thưởng: Thanh Tâm Liên Ngẫu, một trăm vạn Công đức; Lục Phàm, một trăm vạn Công đức】Đợi trên cuộn giấy vàng khổng lồ hiện ra từng hàng chữ này, tất cả mọi người đều mắt trợn há hốc mồm.

"Thanh Tâm Liên Ngẫu?!!" "Tinh Hà chi Thủy?!

Tiên Thiên Nhâm Thủy?!

Còn có…… Tam Quang Thần Thủy và Nhược Thủy?!!" "Cái…… cái này rốt cuộc là món mỹ thực gì??

Nguyên liệu cũng quá xa xỉ rồi!" "Không chỉ là xa xỉ!!!

Đơn giản là không thể nào!" "Bốn loại thần thủy này làm sao có

thể dung hợp thành một thể chứ?!!

Tuyệt đối không thể nào a!!" "Còn có sen ngó sen kia…… càng không thể nào!" "……" Ức vạn sinh linh sau khi nhìn thấy mỹ thực lên bảng, triệt để nổ tung.

Mọi người đều mắt trợn há hốc mồm, tranh luận không ngừng.

Bọn họ thậm chí cho rằng Hồng Mông Kim Bảng lần này tuyệt đối là chơi khăm!!

Nguồn gốc của sen ngó sen kia thật sự quá kinh hãi!!

Sen ngó sen từ Hỗn Độn Thanh Liên kết thành??!!

Hỗn Độn Thanh Liên không giống sen bình thường, làm sao có thể bình thường kết thành sen ngó sen chứ?!!

Đơn giản là chuyện hoang đường a!!

Cái này hoàn toàn vượt qua nhận thức của bọn họ!

Kim Ngao Đảo.

Thái Thanh Lão Tử hoàn toàn đứng sững sờ!

"Cái này……" "Làm sao có thể?!" "Không nói đến việc bốn loại thần thủy này không thể dung hợp, càng không thể hầm chứ?!!" "Phải là thủ đoạn và pháp lực như thế nào, lại có thể hầm chúng lại với nhau??" Thái Thanh Lão Tử hít vào một ngụm khí lạnh.

Tâm tình vừa khó khăn lắm mới bình phục, giờ khắc này lại không thể bình tĩnh được nữa.

Đây không phải là đùa giỡn sao?

Chương 252

Hồng Quân ở một bên càng cau chặt mày, trầm giọng nói: "Lại là Lục Phàm??" Theo tiếng Hồng Quân này, Thái Thanh Lão Tử tự nhiên cũng chú ý đến hàng chữ bên dưới viết rõ ràng hai chữ Lục Phàm.

Chính là Lục Phàm không sai rồi!

"Là Lục Phàm!" "Hắn…… khoảng thời gian hắn biến mất này, chẳng lẽ là đang nghiên cứu những thứ này?" Thái Thanh Lão Tử chỉ cảm thấy mồm mình muốn méo xệch.

Cơ mặt hắn càng co giật liên tục.

Đây đều là thao tác thần tiên gì?

Món mỹ thực như vậy, e rằng trong Hồng Hoang không mấy ai tiêu thụ nổi đi!

Hơn nữa, cái này cũng quá phí Hỗn Độn Thanh Liên!

Tuy nhiên, đố kỵ là thật đố kỵ a!

Lúc đó, trên Kim Ngao Đảo, từng đệ tử Tiệt Giáo đều nổ tung!

"Là tiểu sư đệ!" "Thì ra thời gian tiểu sư đệ biến mất là đi nghiên cứu mỹ thực!" "Kỳ lạ…… tiểu sư đệ sao còn chưa hiện thân chứ??" "Thanh Tâm Liên Ngẫu này, thật sự ngon đến vậy sao?" "Đây chính là sen ngó sen từ Hỗn Độn Thanh Liên mọc ra!!!" "Tiểu sư đệ quả nhiên là kỳ tài!

Món mỹ thực như vậy cũng có thể nghĩ ra!" "……" Các đệ tử Tiệt Giáo đều sùng bái Lục Phàm.

Chủ yếu là nguyên liệu này đều quá kinh người!

Mỗi một thứ lấy ra, đều đủ để khiến các Đại Năng Tiên Thiên này

trong Hồng Hoang tranh giành đầu rơi máu chảy.

Nhưng Lục Phàm, lại trực tiếp lấy ra làm món ăn??

Hơn nữa nhìn quy trình chế tác món này, cũng không phải người bình thường có thể làm ra được.

Trước tiên, bốn loại thần thủy này dung hợp với nhau đã là vấn đề khó.

Hầm chúng lại càng không thể nào!

Hơn nữa, Hỗn Độn Thanh Liên làm sao để nó kết ra sen ngó sen?

Cái này vẫn là chưa từng nghe thấy!

Căn bản không thể tưởng tượng nổi!!

"Tiểu sư đệ lợi hại quá!" "Nguyên liệu này còn có Công đức, nếu có phúc được ăn mỹ thực của tiểu sư đệ, thì tốt quá rồi." "……" Các đệ tử Tiệt Giáo đã không nhịn được mà mong đợi.

Bích Du Cung.

Thông Thiên vốn dĩ không có hứng thú lớn với Hồng Mông Kim Bảng, giờ khắc này tâm tình bình ổn lại lần nữa gợn sóng.

Nhất là sau khi nhìn thấy cái tên Lục Phàm.

"!!!" "Sen ngó sen?!!" "Nhược Thủy??

Tiên Thiên Nhâm Thủy……" "Những thứ này!" Thông Thiên nội tâm chịu chấn động cực lớn.

Sự chấn động này tự nhiên là vì những nguyên liệu này!

Khi nào thì thần thủy cấp bậc này, lại trở thành nguyên liệu chứ??

Thông Thiên lại một lần nữa bị định hình lại nhận thức!

Nhất là sen ngó sen của Hỗn Độn Thanh Liên này.

Nhìn mấy dòng chữ này, chỉ thấy nội tâm chấn động vô cùng.

Thông Thiên thậm chí lờ mờ cảm nhận được cơn đau nhói ở tim.

Triều Ca, Vương Cung.

Đế Tân sau khi nhìn thấy chữ trên Hồng Mông Kim Bảng, cũng lộ ra vẻ kinh ngạc và mê mang.

Nếu như Thông Thiên, Thái Thanh, Hồng Quân bọn họ đều ngơ ngác.

Vậy thì Đế Tân giờ khắc này chính là sững sờ!

Hoàn toàn sững sờ!

Thế giới quan đều bị định hình lại!

Tiên Thiên Nhâm Thủy, tinh hoa của nước!

Tam Quang Thần Thủy, vừa có thể cải tử hoàn sinh, trị thương, cũng có thể hóa thành vũ khí thương người, lực sát thương cực mạnh.

Mà Tinh Hà chi Thủy, thứ này…… còn có thể ăn sao?

Nhược Thủy thì càng quỷ dị hơn!

Đây là nước sông Thiên Hà, lông ngỗng không nổi, chim bay khó qua.

"Lục Phàm……" Đế Tân lẩm bẩm đọc tên người này.

Hắn lờ mờ nhớ, hàng triệu năm trước, người này từng đến vương cung chỉ điểm cho hắn.

Không ngờ, Lục Phàm này lại là Đại Năng khủng bố đến thế.

"Thảo nào trước đây trong Hồng Hoang thịnh truyền, Lục Phàm là con trai của Quy Nhất Đạo Nhân." Đế Tân giờ khắc này cũng như có điều giác ngộ mà gật đầu.

Ngay sau đó, trên cuộn giấy vàng khổng lồ, lại hiện ra một bức

tranh.

Trên một đĩa ngọc, bày biện mấy lát sen ngó sen.

Sen ngó sen này hiện ra màu hổ phách, phía trên điểm xuyết vài cánh sen.

Mỗi lát sen ngó sen được cắt đặt ngay ngắn thành một vòng, nhìn thôi đã khiến người ta thèm ăn.

Dù không thể ngửi thấy mùi thơm, cũng có thể thông qua màu sắc trong bức tranh mà cảm nhận được mùi thơm thanh khiết của sen ngó sen.

Thêm vào đó, trên sen ngó sen có chất lỏng đặc sệt như nước đường, giống như kẹo mạch nha, khiến sen ngó sen mềm mại vô cùng.

Hơn nữa xung quanh sen ngó sen còn có vô tận tiên linh chi khí vờn quanh.

Đĩa ngọc càng tỏa ra từng luồng hàn khí, khiến sen ngó sen thanh ngọt lại thấm đượm lòng người.

"Oa……" "Nhìn ngon quá." "Đây chính là Thanh Tâm Liên Ngẫu." "……" Một chúng sinh linh đều theo bản năng nuốt nước bọt.

Thái Thanh Lão Tử bọn họ sớm đã là Đại Đạo Thánh Nhân.

Nhưng sau khi nhìn thấy một bức tranh như vậy, đều không thể kiềm chế được mà nuốt nước bọt điên cuồng.

"Ột ột!" Bụng Thái Thanh Lão Tử lại phát ra tiếng động kỳ lạ.

Hồng Quân ở một bên đột nhiên ngẩng đầu nhìn sang.

"……" Thái Thanh Lão Tử mặt già đỏ bừng, vô cùng xấu hổ.

"Ột ột!" Một lát sau, bụng Hồng Quân lại phát ra tiếng động như

vậy.

“À…… Thanh Tâm Liên Ngẫu này, nhìn quả thật không tệ.” Để tránh xấu hổ, Hồng Quân đành phải nói chuyện để che đậy.

“Phải a!

Tuy nói chúng ta đã không còn ham muốn khẩu vị, nhưng một bức tranh như vậy, quả thật đẹp không thể tả.

Sen ngó sen bày biện ngay ngắn, rất có ý cảnh.” Thái Thanh Lão Tử cũng vội vàng che đậy.

Hai người liền như thế mà khen ngợi.

“Lục Phàm Đạo hữu không biết khi nào mới trở về đây?” “Nếu như ta có thể nếm thử một miếng, dù Lục Phàm Đạo hữu bảo ta làm gì, ta cũng cam tâm tình nguyện.” Thái Thanh Lão Tử không nhịn được nói ra lời trong lòng.

Hồng Quân ở một bên, cũng gật đầu phụ họa.

Trong lòng hắn nào có không nghĩ như vậy.

Nhưng mà nghĩ kỹ lại…… một món mỹ thực như vậy, tiêu tốn nguyên liệu kinh khủng đến mức nào!

Thêm vào đó, món mỹ thực này đã được tưởng thưởng Công đức.

Miếng này ăn xuống, người bình thường e rằng không tiêu thụ nổi.

“Ăn e rằng không có khả năng này, dù sao cũng không đến lượt ngươi và ta.” “Nếu có thể tận mắt chứng kiến Lục Phàm Đạo hữu chế tác món này, cũng không tệ.” Hồng Quân chuyển niệm liền nói ra lời này.

Bích Du Cung.

Thông Thiên vừa chấn kinh không được bao lâu, liền nhìn thấy đĩa Thanh Tâm Liên Ngẫu trong bức tranh kia.

Đơn giản là đẹp mắt vô cùng a!

Sen ngó sen từ Hỗn Độn Thanh Liên kết ra quả nhiên là khác biệt.

Kích thước mỗi lỗ sen ngó sen đều giống nhau, hơn nữa rất có quy tắc.

Đơn giản là tuyệt mỹ.

Hơn nữa nhìn kỹ, những sen ngó sen này giống như ngọc mỹ, cực kỳ có cảm giác sáng bóng và trong suốt.

Dường như đây căn bản không phải là một món mỹ thực, mà là một tác phẩm nghệ thuật.

Thông Thiên không nhịn được mà cảm thán.

"Phàm nhi……" "Con lại đang làm gì thế?" Thông Thiên mạnh mẽ nuốt một ngụm nước bọt.

Đợi hạng mười này vừa công bố xong, bức tranh liền biến mất.

Mọi người vẫn còn chưa thỏa mãn.

Không thể ngửi thấy mùi vị đã đủ khó chịu rồi.

Không ngờ, bức tranh này lại biến mất nhanh đến vậy.

Bọn họ căn bản còn chưa thưởng thức đủ.

Tuy nhiên, điều này cũng khiến ức vạn sinh linh càng thêm mong đợi những món mỹ thực tiếp theo được công bố.

Chương 253

“Hạng mười đã khủng bố đến vậy?

Món tiếp theo sẽ là mỹ thực dạng gì đây, tò mò quá!” “Đúng a!

Ta cũng tò mò quá!!” “……” Theo mọi người suy đoán, hạng chín cũng chính thức công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Mỹ Thực Bảng hạng chín: Âm Dương Hỏa Oa】 【Âm Dương Hỏa Oa: Mặt Âm, lấy Bát Công Đức Thủy, có tám loại công đức thù thắng chi thủy, còn gọi là Bát chi Đức Thủy, Bát Vị Thủy.

Tám loại thù thắng đó là: trong sạch, thanh lạnh, ngọt ngào, nhẹ nhàng, trơn tru, an hòa, trừ khát, tăng trưởng gốc rễ tốt.

Lại lấy Nhâm Quý Thủy, tiết bỏ khí cường kim tú.

Mặt Dương, lấy Nhất Nguyên Trọng Thủy, là Nhất Nguyên Trọng Thủy ở tầng đáy Ngân Hà trên trời, một giọt có vài vạn cân.

Một Âm một Dương mấy loại thủy này, lần lượt dùng Vô Gián Địa Ngục Luyện Hỏa của Địa Phủ để nung nấu.

Sau đó dùng các loại thịt xiên vào, liền có thể ăn.】 【Người chế tác: Lục Phàm】 【Kim Bảng tưởng thưởng: Âm Dương Hỏa Oa, một trăm năm mươi vạn Công đức; Lục Phàm, một trăm năm mươi vạn Công đức】 Đợi hạng chín công bố, tất cả sinh linh đều xem xét kỹ lưỡng quy trình chế tác.

Nhất là khi nhìn thấy Âm Dương Hỏa Oa này phải lấy mấy loại thủy kia, liền từng người từng người biểu cảm vô cùng kinh hãi.

Những loại thủy này, mỗi loại đều không dễ kiếm.

Đương nhiên, quan trọng nhất là Vô Gián Địa Ngục Luyện Hỏa.

Ai cũng biết Địa Phủ có mười tám tầng địa ngục, thực ra còn có một tầng nữa.

Tức là tầng dưới cùng của mười tám tầng, gọi là Vô Gián Địa Ngục.

Luyện hỏa trong Vô Gián Địa Ngục, là Vô Nghiệp Hỏa!

Vô Nghiệp Hỏa còn được gọi là Phần Thần Nghiệp Hỏa.

Phần Thần Nghiệp Hỏa, thiêu đốt thần minh.

Thần minh dưới sự thiêu đốt dữ dội của Vô Nghiệp Hỏa đều hồn phi phách tán, không được siêu sinh.

Mà càng khủng bố hơn là.

Ở trong Vô Gián Địa Ngục, loại thống khổ hồn phi phách tán này phải trải qua lặp đi lặp lại, vĩnh viễn không ngừng nghỉ.

Nhưng Lục Phàm…… lại lấy ngọn lửa khủng bố như vậy dùng để chế tác mỹ thực!!

Cái này!!!

Ức vạn sinh linh Hồng Hoang sau khi nhìn rõ toàn bộ quy trình chế tác, đều hít vào một ngụm khí lạnh.

"Âm Dương Hỏa Oa, xiên thịt ăn??" "Cái này…… ai dám ăn a??" "Không cẩn thận một chút, liền sẽ hồn phi phách tán a!!!" "……" Sinh linh giờ khắc này biểu cảm thậm chí rất thống khổ.

Dù sao, mỗi một nguyên liệu này đều đủ khiến người ta nghe danh đã mất mật.

Kết hợp lại với nhau, lại trở thành mỹ thực??

Cái này ai cũng không dám tin.

Bích Du Cung.

Thông Thiên sau khi nhìn thấy hạng chín này, biểu cảm trên mặt càng cứng đờ.

Hắn trợn trừng mắt, đã giữ nguyên một tư thế hồi lâu.

"Tiểu tử này…… lại dám lấy Vô Nghiệp Hỏa ra chế tác mỹ thực??" "Lại còn chế tác cái gì mà lẩu??

Đơn giản là chưa từng nghe thấy!" Thông Thiên giờ khắc này vẻ mặt ngơ ngác.

Hắn càng lo lắng hơn là chính Lục Phàm.

Vô Nghiệp Hỏa này, không cẩn thận dính vào liền sẽ hồn phi phách tán.

Lục Phàm dù có Quy Nhất Đạo Nhân tương trợ, cũng không thể không bị thương.

Hay cho lắm!

Người ta lại trực tiếp lấy ra chế tác mỹ thực rồi!

Thông Thiên càng lúc càng lo lắng.

Có thể nói là quan tâm tất loạn.

Lúc đó Thông Thiên, sớm đã coi Lục Phàm là người quan trọng nhất.

Thậm chí ngay cả chính hắn cũng chưa từng nhận ra.

Địa giới Yêu tộc.

"Âm Dương Hỏa Oa?" "Lẩu là gì??

Lẩu là thứ gì??" Lục Áp giờ khắc này đầu óc mù mịt.

Nhất là sau khi nhìn thấy, hạng chín này vẫn là Lục Phàm.

Biểu cảm trên mặt hắn liền méo xệch xuống.

Đương nhiên, Lục Áp không dám có bất kỳ ý kiến phản đối nào.

Hắn chỉ có chút nản lòng thoái chí.

“Xem ra, ngô lại không có cơ hội rồi.” “Hai hạng liên tiếp là hạng mười, hạng chín đều là Lục Phàm Đạo hữu, có thể tưởng tượng được, các thứ hạng phía trước, tự nhiên cũng là Lục Phàm Đạo hữu.” “Ai!!!” Lục Áp thở dài một trận.

Hắn vốn dĩ còn nghĩ có thể có chút cơ hội.

Bây giờ là triệt để bỏ cuộc.

“Không biết, Lục Phàm Đạo hữu khi nào mới lộ diện a!” Lục Áp cảm thán một trận.

Mà lúc đó Địa Phủ.

Một chúng quỷ binh đều nhìn thấy quy trình chế tác Âm Dương Hỏa Oa, không khỏi run rẩy.

Lẩu này, dù có bày trước mặt bọn họ, bọn họ cũng căn bản không dám đến gần.

Vô Nghiệp Hỏa!!

Lấy ra chế tác lẩu??

Cái này rốt cuộc là mỹ thực gì??

“Lục Phàm này, rốt cuộc là làm sao mà có được Vô Nghiệp Hỏa?” “Nhìn khắp Hồng Hoang, chỉ có trong Vô Gián Địa Ngục mới có Vô Nghiệp Hỏa, Lục Phàm rốt cuộc khi nào đến Địa Phủ, chúng ta lại không biết??” “……” Một chúng quỷ binh đều đầu óc mù mịt.

Địa giới Nhân tộc.

Một số đệ tử Nhân tộc cũng từng nghe nói về nguồn gốc của Vô Nghiệp Hỏa.

So với các chủng tộc khác, dục vọng khẩu vị của đệ tử Nhân tộc cực kỳ mạnh mẽ.

Nếu không thể ăn mỹ thực, không thể thỏa mãn dục vọng khẩu vị, bọn họ cho rằng người này cũng không có gì đáng sống.

Dù có một số người đã tu luyện đến Kim Tiên, thậm chí Thái Ất Kim Tiên.

Bọn họ cũng sẽ không từ bỏ việc tìm kiếm mỹ thực.

Huống hồ, mỹ thực của Nhân tộc đã đủ nhiều rồi.

Không ngờ, lại là một núi cao hơn một núi.

"Âm Dương Hỏa Oa, không biết trông như thế nào?" "Lại còn có thể xiên thịt ăn?" "Nếu có thể thử thì tốt quá!" "Nhưng mà, Vô Nghiệp Hỏa kia, ai dám đến gần?" "……" Bách tính Nhân tộc đều nghị luận sôi nổi.

Đa số bọn họ muốn thử, nhưng trong mắt tràn đầy sự kiêng kỵ.

Hồn phi phách tán không được siêu sinh!

Cái đó không phải là chuyện đùa!

Vì ăn mà mất mạng, cái đó không đáng!

Ngay khi chúng sinh linh đang thảo luận, trên cuộn giấy vàng khổng lồ đã từ từ hiện ra hình dáng của Âm Dương Hỏa Oa.

Đó là một cái lò nhỏ, bên trong lò được ngăn cách, chia thành Âm Dương.

Mặt Âm là nước dùng thanh trong, mặt Dương là nước lẩu cay tê sôi sục.

Dưới đáy lò, thì chứa Vô Nghiệp Hỏa.

Theo sự nung nấu của Vô Nghiệp Hỏa, nước trong lò không

ngừng sôi sục.

Mặt thanh thang, dường như có rồng bơi không ngừng, khiến người ta thần vọng.

Mà mặt Dương, dường như có phượng hoàng không ngừng Niết Bàn.

Lại giống như núi lửa phun trào, khiến lòng người dâng trào.

"Đây chính là Âm Dương Hỏa Oa sao??" "Vì sao nhìn ta lại kích động đến vậy??" "Nếu xiên thịt vào, vị đó chắc chắn sẽ vô cùng mạnh mẽ!" Minh Hà Lão Tổ giờ khắc này cũng không nhịn được nữa, phát ra cảm thán.

Trấn Nguyên Tử ở một bên bị lời phát biểu táo bạo của Minh Hà Lão Tổ dọa giật mình.

Chủ yếu là, Âm Dương Hỏa Oa này nhìn quả thật không tệ.

Một Âm một Dương, một mặt dường như rồng bơi, một mặt dường như phượng hoàng Niết Bàn.

Dị tượng như vậy, mùi vị tự nhiên không cần phải nói.

Nếu không ngon, cũng sẽ không lên Mỹ Thực Bảng.

Cứ như vậy, Minh Hà Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử đều đã thèm nhỏ dãi.

Hai người điên cuồng nuốt nước bọt, nước miếng suýt chút nữa chảy ra.

"Lạ thay, nói đi nói lại, chúng ta không nên bị mỹ thực này khống chế, nhưng vì sao lại như vậy??" Trấn Nguyên Tử vội vàng lau khô nước miếng.

Bây giờ bọn họ đều là Đại Đạo Thánh Nhân, lại bị một món mỹ thực mê hoặc, mất đi sự tự chủ.

Chương 254

Truyền ra ngoài, sẽ mất thể diện.

Minh Hà Lão Tổ cũng lau khóe miệng, nhưng trong ánh mắt chỉ có nhiệt tình và mong đợi, làm sao cũng không ngăn cản được.

Loại nhiệt tình này, thậm chí còn vượt qua sự nhiệt tình đối với bất kỳ Pháp bảo kỳ trân nào trước đây.

Đây là một loại khao khát mãnh liệt đồng thời từ cả tâm lý và cơ thể.

Lúc này, trong lòng Minh Hà Lão Tổ chỉ có một từ.

Ăn!!

Ăn!!

Hắn quá muốn ăn!!

Quá muốn nếm thử Âm Dương Hỏa Oa này!

"Lục Phàm Đạo hữu!!

Hồng Mông Kim Bảng đều đã công bố, ngươi còn không xuất hiện sao??" "Lục Phàm Đạo hữu, mau mau trở về đi!!" Minh Hà Lão Tổ thậm chí bắt đầu la hét.

Có thể tưởng tượng được, cái cảm giác nhìn thấy mà không ăn được này, dày vò đến mức nào.

Trấn Nguyên Tử nhìn Minh Hà Lão Tổ như vậy, cũng khát khao vô cùng.

"Lục Phàm Đạo hữu!" "Lục Phàm Đạo hữu, ngươi mau trở về đi!" Trên Kim Ngao Đảo.

Trừ Thất Thái các Đại Đạo Thánh Nhân này, các đệ tử Tiệt Giáo càng thất thái đến mức khoa trương.

Theo lý mà nói, bọn họ đều đã là Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Nhưng đối với Âm Dương Hỏa Oa xuất hiện trong bức tranh, không có chút lực kháng cự nào.

Một số đệ tử Tiệt Giáo thậm chí trực tiếp nhổ cỏ dại trên đất liền bắt đầu gặm.

"A!!!

Khổ quá!" "Không ngon!" "Muốn ăn Âm Dương Hỏa Oa a!!!!

A a a a!" "……" Một số đệ tử quỳ trên đất, nước miếng đã chảy đầy đất.

Một số ít đệ tử, dùng cách nhìn mai giải khát.

Nhìn Âm Dương Hỏa Oa trong bức tranh, tay cầm một quả dại.

Nhưng quả dại dù sao cũng là quả dại, làm sao có thể ăn ra mỹ vị!

Mọi người đều chịu sự dày vò sâu sắc.

Trên Kim Ngao Đảo tiếng than thở vang lên khắp nơi.

Đương nhiên, tiếng gọi lớn hơn vẫn là gọi Lục Phàm.

"Tiểu sư đệ!" "Tiểu sư đệ, ngươi rốt cuộc ở đâu??" "Tiểu sư đệ, mau mau hiện thân đi!!" "……" Nhưng bất kể các Đại Đạo Thánh Nhân, đệ tử Tiệt Giáo kêu gọi thế nào, cũng không có bất kỳ hồi đáp nào.

Mà lúc đó.

Tại một cung điện nào đó ở Hỗn Độn Thiên Ngoại.

Cung điện được xây dựng từ đá, trang nghiêm túc mục, phía trên viết ba chữ lớn: Mỹ Thực Thành.

Cung điện khổng lồ nguy nga này có hình tròn, mỗi cung điện đều được nối liền bằng bậc đá, tạo thành một cảnh tượng đặc biệt.

Đây chính là Mỹ Thực Thành do Lục Phàm chế tạo.

Đương nhiên, là vì nhàn rỗi không có việc gì làm.

Hắn áp dụng một phương pháp khác, làm thế nào để hấp thu luyện hóa hoàn mỹ những thứ mà hệ thống tưởng thưởng, mà lại có trải nghiệm hoàn mỹ.

Đó chính là chế tác thành Mỹ Thực Thành này.

Chỉ cần là thứ mà hệ thống tưởng thưởng, bất kỳ loại nào hắn cũng có cách chế tác thành mỹ thực.

Sau đó ăn vào, liền không cần hao phí bất kỳ pháp lực nào để luyện hóa, trực tiếp được hấp thu.

"Hoàn mỹ!" Lục Phàm đã lần lượt sáng tạo ra rất nhiều món mỹ thực.

Hàng triệu năm qua, hắn đều dốc lòng nghiên cứu chuyện này.

Hắn thậm chí còn nghĩ, đợi đến khi Mỹ Thực Thành này kinh doanh khởi sắc, liền có thể để các Đại Năng cảnh giới Đại Đạo Thánh Cảnh, Hồng Mông Cảnh đều lần lượt đến phẩm thưởng.

Khi đó, lại đổi lấy một số Pháp bảo càng lợi hại hơn.

"Như vậy, rất tốt!" Lục Phàm vừa nghiên cứu mỹ thực, vừa hứng thú ngút trời.

Đột nhiên, hắn dừng lại, ánh mắt xuyên qua vô tận cương phong, nhìn về thế giới Hồng Hoang.

"Hồng Mông Kim Bảng?

Lại công bố rồi sao?" "Cứ tưởng Hồng Mông Kim Bảng đã cạn

kiệt ý tưởng rồi chứ!

Lần này lại là thứ gì đây??" Lục Phàm chăm chú nhìn, sau khi nhìn thấy là Mỹ Thực Bảng, liền hiểu ra.

"Hồng Mông Kim Bảng này, lại muốn cho ta lộ sáng sao??" Lục Phàm một trận cạn lời.

Tuy nhiên, cái này cũng không có gì.

Lộ sáng thì lộ sáng thôi.

Cái này cũng coi như là quảng cáo cho hắn, để thu hút thêm nhiều Đại Năng đến.

Lục Phàm chỉ liếc mắt một cái sau đó, liền không còn chú ý nữa.

Hắn tiếp tục bắt đầu nghiên cứu mỹ thực.

Mà trước mặt hắn, bày biện mấy bộ thi thể khổng lồ.

Trong những thi thể này, không thiếu một con rồng thân vảy vàng.

Con rồng này có chín móng, vảy như vàng ròng, tỏa ra thần quang ngũ sắc.

Còn có một bộ thi thể là Hỗn Độn Ma Thần, thân thể đồ sộ tương tự, đổ một bên.

Mà Lục Phàm, thì thần sắc bình tĩnh không ngừng cắt thịt, rửa thịt, chuyên tâm chế tác mỹ thực.

Mà trong thế giới Hồng Hoang.

Cho đến khi công bố xong hạng mười và hạng chín, tất cả mọi người đều không còn bình tĩnh nữa.

"Khủng bố quá!!!" 33.

"Âm Dương Hỏa Oa này nhìn khiến người ta có xung động muốn thử, nhưng thực sự quá kiêng kỵ Vô Nghiệp Hỏa!" "Không ngờ, Lục

Phàm của Tiệt Giáo lại có thủ đoạn như vậy??" "……" Một số Đại Năng đều nảy sinh vô tận sự hiếu kỳ.

Trước tiên, những nguyên liệu này rốt cuộc là làm sao mà có được??

Sau đó, là những nguyên liệu này làm sao mà xử lý dung hợp được??

Mỗi một bước, đều không đơn giản.

Mọi người suy đi nghĩ lại, đều suy nghĩ đến cực điểm kinh hoàng.

Ngay lúc này, trên Kim Ngao Đảo lại có động tĩnh.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" Trên không Tam Thiên Tượng Tháp, lại ngưng tụ một đám mây tía lớn.

Vô tận tử khí đều đang ngưng tụ về phía Tam Thiên Tượng Tháp.

Những tử khí này đều quán nhập vào trong Tam Thiên Tượng Tháp, dẫn đến vô số dị tượng.

Thiên hoa màu tía rơi rụng, rồng bơi phượng múa, kỳ lân, tiên hạc và các thần thú khác đều ở xung quanh Tam Thiên Tượng Tháp.

Lại còn có vô số chuỗi ngọc vòng ngọc kêu leng keng.

Cảnh tượng như vậy vẫn là lần đầu tiên có từ trước đến nay.

"Sao lại có tử vân?" "Chúng ta chỉ biết, Thánh Nhân vừa xuất hiện, tử khí tràn ngập vạn dặm, nhưng tử vân này vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy." "Chẳng lẽ…… là có tồn tại lợi hại hơn sắp xuất thế sao?" Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử bọn họ trong mắt lộ ra sự mong đợi nhiệt liệt.

Cần biết rằng, các đạo lữ của Lục Phàm đều đang bế quan tu luyện trong Tam Thiên Tượng Tháp.

Chỉ có điều, tầng tháp bọn họ ở không giống nhau.

Chắc là, có người sắp xuất quan rồi.

Nên mới dẫn đến dị tượng kịch liệt như vậy.

Quả nhiên, đợi khi mọi người nhìn sang, một đạo thần quang chợt lóe.

Theo thần quang nở rộ, thân hình Đát Kỷ xuất hiện trước mặt mọi người.

Chỉ có điều, khi Đát Kỷ hiện thân, mọi người lại không cảm giác được uy áp bùng phát ra từ quanh thân Đát Kỷ.

Mà trên thực tế, tu vi của Đát Kỷ đã siêu việt Thiên Đạo Cảnh, tiến vào cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Thần.

Hỗn Kim Thần là tồn tại siêu việt Thiên Đạo, bước vào phân chia cảnh giới của thế giới Hỗn Độn.

Cảnh giới trong thế giới Hỗn Độn, Hỗn Nguyên Kim Thần, Hỗn Nguyên Hỗn Độn Kim Thần, Hỗn Nguyên Đại La Kim Thần, Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Thần, Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Thần, Hỗn Nguyên Chí Tôn, Hỗn Nguyên Hỗn Độn Cảnh, Hỗn Nguyên Bán Bộ Đại Đạo Cảnh, Hỗn Nguyên Đại Đạo Cảnh.

Trong thế giới Hồng Hoang này, nếu phóng thích uy áp Hỗn Nguyên Kim Thần, cả thế giới e rằng đều sẽ sụp đổ.

Nên, Đát Kỷ trước khi đi ra, đã thu liễm tu vi chân thật.

Đợi sau khi Đát Kỷ đi ra, Nguyên Phượng, Nữ Oa, Tam Tiêu bọn họ cũng đều từ Tam Thiên Tượng Tháp bế quan mà ra.

Mà bọn họ cũng đều trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Bọn họ vừa xuất hiện, vô số ánh mắt đều lần lượt nhìn về phía bọn họ.

Mỗi một tôn nữ thần đều là tuyệt sắc Hồng Hoang.

Chương 255

Nhất cử nhất động, khiến người ta không thể sánh bằng, chỉ có thể ngưỡng vọng.

Đợi bọn họ vừa xuất hiện, liền bắt đầu dùng thần thức tìm kiếm khắp nơi trong Hồng Hoang.

"Lão gia còn chưa về sao?" "Vừa rồi nghe các ngươi khắp nơi kêu gọi Lão gia, xảy ra chuyện gì?" Đát Kỷ tiến lên, lập tức hỏi.

Trấn Nguyên Tử chắp tay hành lễ với mấy vị nữ thần này, thành thật nói: "Hồng Mông Kim Bảng đã xuất hiện, tên của Lục Phàm Đạo hữu lại lần nữa lên Hồng Mông Kim Bảng, điều này mới khiến chúng ta khắp nơi tìm kiếm." "Mấy vị Đạo hữu, Lục Phàm Đạo hữu hẳn là đang trốn ở đâu đó nghiên cứu mỹ thực, điều này mới khiến Hồng Mông Kim Bảng công bố ra." "Chúng ta thực sự rất muốn ăn mỹ thực do Lục Phàm Đạo hữu chế tác a, vì vậy lòng nóng như lửa đốt, khắp nơi kêu gọi." Minh Hà Lão Tổ vẻ mặt thèm thuồng giải thích.

"Mỹ thực?" Đát Kỷ bọn họ lúc này mới ngẩng đầu nhìn sang.

Chỉ thấy chữ trên Hồng Mông Kim Bảng đang từ từ tiêu tán.

Bọn họ cũng không nhìn thấy phía trên viết gì.

Rất nhanh, trên cuộn giấy vàng khổng lồ lại bắt đầu ngưng tụ ra bảng xếp hạng mới. 【Hồng Mông Kim Bảng Mỹ Thực Bảng hạng tám: Than Thiêu Không Tâm Trúc Duẩn】 【Than Thiêu Không Tâm Trúc Duẩn: Lấy một đoạn măng trúc Hồng Mông Tử Trúc vừa mới sinh ra, dùng khí Tiên Thiên Canh Kim để luyện hóa, sau đó dùng dao sắt nung đỏ từ Hỗn Độn Huyền Thiết để thái lát, nhiệt độ cao nóng rực đủ để làm chín măng trúc, tỏa ra khí Canh Kim và hương thơm thanh khiết cùng vị đậm đà của Hồng Mông Tử Trúc.】 【Người chế

tác: Lục Phàm】【Kim Bảng tưởng thưởng, Than Thiêu Không Tâm Trúc Duẩn, hai trăm vạn Công đức; Lục Phàm, hai trăm vạn Công đức】Theo hạng tám công bố, mọi người lại một trận sôi trào.

Nhất là trên Kim Ngao Đảo.

Mọi người sau khi nhìn thấy món mỹ thực hạng tám, từng người từng người đều mắt trợn há hốc mồm.

"Hồng Mông Tử Trúc không phải đều bị hủy rồi sao?

Lôi Kiếp Thiên Đạo trước đây đã hủy diệt tất cả kỳ trân trên Kim Ngao Đảo, sao vẫn còn chứ??" "Chẳng lẽ tiểu sư đệ còn có lá bài tẩy??" "Măng trúc Hồng Mông Tử Trúc dùng để chế tác mỹ thực?!!

Cái này có phải quá khoa trương rồi không?!" "Nguyên liệu này, không ăn nổi a!!!" "……" Các đệ tử Tiệt Giáo một trận than thở.

Tuy bọn họ yêu mỹ thực, nhưng bọn họ cũng yêu Hồng Mông Tử Trúc.

Lấy Hồng Mông Tử Trúc ra làm nguyên liệu, có phải hơi xa hoa quá không!

Một chúng đệ tử Tiệt Giáo đều đứng sững sờ.

Mà Đát Kỷ, Nữ Oa, Nguyên Phượng bọn họ thì càng như vậy.

"Than Thiêu Không Tâm Trúc Duẩn?" "Đây là mỹ thực do Lão gia chế tác sao?" "Lão gia đây là……" Nữ Oa bọn họ đôi mắt đẹp khẽ đảo, có chút không thể lý giải.

Lục Phàm sao lại tự dưng đi nghiên cứu mỹ thực.

Lại còn muốn than thiêu măng trúc Hồng Mông Tử Trúc?

"Đát Kỷ muội muội, pháp lực muội mạnh nhất, có thể tìm được vị trí của Lão gia không?" Nữ Oa nhìn Đát Kỷ, không nhịn được mở miệng hỏi.

Bọn họ bây giờ khó khăn lắm mới xuất quan, lại không thấy Lục Phàm, trong lòng tự nhiên trống rỗng.

Thêm vào đó Lục Phàm nghiên cứu những mỹ thực này, quả thật khiến bọn họ cũng có sự hiếu kỳ.

"Lão gia không ở trong thế giới Hồng Hoang." Đát Kỷ là có thể tìm được Lục Phàm.

Chỉ có điều, Lục Phàm không xuất hiện, hiển nhiên là không muốn bị quấy rầy.

Vì vậy, Đát Kỷ chỉ thành thật nói Lục Phàm không ở trong thế giới Hồng Hoang này.

"A??" "Vậy Lão gia đi đâu rồi?" Nguyên Phượng, Tam Tiêu bọn họ đều lo lắng.

Không ở trong thế giới Hồng Hoang này, còn có thể đi đâu chứ?

"Các ngươi không cần lo lắng đâu." "Lão gia có việc phải làm, chúng ta không nên đi quấy rầy." Đát Kỷ mặt mày trầm tĩnh, chậm rãi mở miệng nói.

Mọi người thấy vậy, cũng chỉ đành gật đầu.

Cùng lúc đó, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi được tái sinh, liền vẫn luôn bế quan trong Ngọc Hư Cung.

Hồng Mông Kim Bảng lại lần nữa công bố, hắn cũng nhìn thấy rõ ràng.

"Mỹ Thực Bảng?" "Lục Phàm này, rốt cuộc đang làm quỷ gì?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nheo mắt.

Lúc đó hắn nhìn thấy tên Lục Phàm, liền cảm thấy tâm phiền ý loạn.

Nhất là nhìn thấy những mỹ thực lên bảng này, nguyên liệu đều là kỳ trân độc nhất vô nhị trong thế giới Hồng Hoang, trong lòng hắn liền càng dâng lên một cỗ ý ghen tỵ.

Nhưng hắn giờ khắc này không nên hành động khinh suất, mà là phải chờ đợi thời cơ.

Lần này, hắn nhất định phải cẩn thận!

Thế là, Nguyên Thủy Thiên Tôn mở thần thức, liền lập tức dò xét về phía Bất Chu Sơn.

Hiện nay Vu tộc, phát triển càng thêm hùng mạnh.

Đệ tử Vu tộc từng người từng người hình thành bộ lạc, vô cùng đoàn kết.

Còn về các Tổ Vu khác, sớm đã bế quan trong Bàn Cổ Điện.

"Các Tổ Vu vẫn chưa xuất hiện." Nguyên Thủy Thiên Tôn biết được điểm này, trong lòng đại hỉ.

Tính cách Tổ Vu cương liệt, cực kỳ hiếu chiến.

Huống hồ, những Tổ Vu này đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn đã hận đến tận xương tủy.

Lúc trước một đường truy đuổi hắn thẳng đến thế giới Hỗn Độn, vẫn chém giết hắn, và tuyên bố, dù có tái sinh, cũng sẽ gặp một lần giết một lần!

Nguyên Thủy Thiên Tôn tin rằng, những Tổ Vu này tuyệt đối làm được!

Tuyệt đối không phải nói suông!

"Hiện nay, không nên để những Tổ Vu này phát hiện." "Nếu không, lại khó thoát khỏi cái chết." Nguyên Thủy Thiên Tôn ngữ khí có chút tủi thân.

Thần thức hắn lại lần nữa dò xét Địa Phủ.

Sau khi Nguyên Thủy Thiên Tôn bị chém giết, quyền trượng Địa Phủ cũng trở lại Địa Phủ, do Đại Vu chưởng quản.

Hiện tại Địa Phủ cũng coi như có trật tự.

"Hiện nay Tổ Vu bế quan, ngô vẫn còn cơ hội đoạt lại quyền trượng Địa Phủ." "Chỉ có điều, sau khi đoạt lại quyền trượng Địa Phủ, làm sao để trốn tránh những Tổ Vu này?" Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm mặt, suy nghĩ đối sách.

Một khi bị những Tổ Vu này tìm được, hậu quả khôn lường.

Mà ở một bên khác.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người tùy tiện tìm một đỉnh núi ở Tây Phương.

Nơi đỉnh núi có một hang động, liền làm đạo tràng đơn sơ của bọn họ.

"Ai!" "Không ngờ, nhị Thánh Tây Phương chúng ta lại lưu lạc đến mức này." "Ngay cả đạo tràng cũng bị Đa Bảo cướp đi!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân nặng nề thở dài một tiếng, đôi mắt u oán nhìn về Cửu Thiên.

"Còn núi xanh thì lo gì không có củi đốt." "Sư huynh chớ có thất vọng." "Đằng sau chúng ta là Thiên Đạo, có Thiên Đạo bố cục, ngô sẽ đoạt lại tất cả." Chuẩn Đề Đạo Nhân an ủi.

"Sư huynh huynh xem, Lục Phàm này nghiên cứu mỹ thực, quả thật có chút nội hàm." "Nếu ngô có thể tìm cách ăn được một miếng, nói không chừng có thể đột phá cảnh giới Thánh Nhân." Chuẩn Đề Đạo Nhân đặt tâm tư vào những mỹ thực lên bảng này.

"Dù sao, Lục Phàm này coi đồ vật không phải là đồ vật, hoang phí

những kỳ trân này như vậy, hẳn là không để ý đến một hai miếng này." Ánh mắt Chuẩn Đề Đạo Nhân lộ ra một tia vui mừng.

"Tuy nhiên, hiện nay các đệ tử Tiệt Giáo đều đang tìm Lục Phàm, hắn lại chưa từng xuất hiện……" Tiếp Dẫn Đạo Nhân có chút do dự.

Trước đây bị Lục Phàm giáo huấn đã đủ thảm rồi.

Hắn thực ra không dám gây sự với Lục Phàm nữa.

Tuy nhiên, Chuẩn Đề phân tích cũng không sai.

Dựa theo hành vi của Lục Phàm mà nói, coi Hồng Mông Tử Trúc, Hỗn Độn Thanh Liên những thứ này đều không đáng kể, hẳn là sẽ không để ý.

"Ừm, chuyện này có thể kế hoạch một chút." "Nhưng hiện tại, là phải cẩn thận nhìn con khỉ kia." Tiếp Dẫn Đạo Nhân trầm giọng nói.

"Sư huynh yên tâm, Hạo Thiên là người phe chúng ta, có hắn ở đó, con khỉ đó sẽ không có vấn đề gì." Chuẩn Đề Đạo Nhân an ủi.

Sau đó, hắn liền bắt đầu dùng thần thức tìm kiếm.

Mọi ngóc ngách của thế giới Hồng Hoang hắn đều không bỏ qua, nhưng vẫn không thu hoạch được gì.

Không có một chút khí tức nào.

"Kỳ lạ…… lại không có." Chuẩn Đề Đạo Nhân nhíu mày, rất là thất bại.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân sớm đã đoán được, không nhịn được mở miệng nói: "Ngươi tự nhiên là không thể tìm thấy Lục Phàm, tỉnh táo lại đi!" Nói xong, Tiếp Dẫn liền tiến vào trong hang động.

Đợi sau khi nội dung hạng tám Than Thiêu Không Tâm Trúc Duẩn công bố, ngay sau đó liền hiện ra bức tranh.

Từng sợi măng trúc được thái lát ngay ngắn bày biện trên một đĩa ngọc.

Đĩa ngọc tinh xảo trong suốt, hiện ra chất liệu như bạch ngọc.

Phối hợp với những sợi măng trúc màu tía này, đơn giản chính là tác phẩm nghệ thuật tuyệt vời.

Hơn nữa trên măng trúc còn có tử khí vờn quanh, tử khí ngưng tụ thành tiên hạc đứng trên đĩa.

Có tiên hạc thì đang bay múa.

Bức tranh này, đẹp quá!!!

"Oa……" "Đẹp quá!" "Đây chính là Than Thiêu Không Tâm Trúc Duẩn sao??" "Muốn nếm thử quá……" "……" Các đệ tử Tiệt Giáo lại lần nữa bị bức tranh tuyệt mỹ này hấp dẫn.

Mọi người lần lượt quỳ lạy trên đất, nước miếng sớm đã chảy đầy đất.

Cảnh tượng khoa trương này trực tiếp khiến Nữ Oa bọn họ hổ thẹn.

Tuy bọn họ cũng muốn nếm thử những mỹ thực do Lục Phàm chế tác này, nhưng cũng chưa đến mức này.

Địa giới Yêu tộc.

Lục Áp cũng sớm đã chảy nước miếng.

"Không ngờ Lục Phàm Đạo hữu lại còn có một tay này." "Sau này nếu có cơ hội nếm thử một miếng, ngô nguyện vì nó mà cống hiến bất cứ điều gì!" Lục Áp không kiềm chế được mà thề thốt.

Tất cả đều là vì mỹ thực trước mắt.

Chỉ tiếc, nhìn thấy mà không ngửi được.

Chương 256

Cảm giác này giống như đang cào ngứa.

Các đệ tử Yêu tộc bên dưới còn khoa trương hơn, khắp nơi kéo tre về gặm.

Dù không ăn được măng trúc Hồng Mông Tử Trúc, thì bọn họ chỉ có thể ăn tre bình thường.

Cảnh tượng này cũng là lần đầu tiên có!

Bất Chu Sơn.

Các Tổ Vu tuy không hề động lòng, nhưng các đệ tử Vu tộc thì lại vì đó mà điên cuồng.

"Than thiêu!" "Chúng ta cũng tự mình làm Than Thiêu Không Tâm Trúc Duẩn!" Một số đệ tử Vu tộc còn bắt chước theo ghi chép trên Hồng Mông Kim Bảng, bắt đầu tự mình mô phỏng.

Tuy tre là tre bình thường, nhưng cũng không ngăn cản được nhiệt tình này.

Một thời gian, măng trúc xung quanh Bất Chu Sơn đều bị đào gần hết.

Không chỉ Vu tộc như vậy, Nhân tộc cũng sớm đã vì đó mà điên cuồng.

Hầu như chỉ cần là mỹ thực lên bảng, đều bị đệ tử Nhân tộc lấy ra làm thí nghiệm.

Ví dụ như Thanh Tâm Liên Ngẫu hạng mười trước đó.

Vì không có sen ngó sen từ Hỗn Độn Thanh Liên kết thành, vậy thì dùng sen ngó sen bình thường để chế tác.

Một thời gian, những người bán sen ngó sen nhỏ buôn bán phát tài.

Lại là Âm Dương Hỏa Oa.

Đệ tử Nhân tộc chỉ có thể dựa theo sự hiểu biết của mình để thay thế đơn giản.

Từ đó sáng tạo ra một loại lẩu cay tê.

Cái này cũng được đệ tử Nhân tộc đón nhận nồng nhiệt.

Đến nỗi trong vương cung, Đế Tân cũng lập tức lệnh cho đầu bếp trong cung lập tức chế tác.

Rồi đến Than Thiêu Không Tâm Trúc Duẩn lần này.

Cũng lập tức bị mô phỏng.

Dù sao cũng là măng trúc, từ khóa là than thiêu.

Tuy không thể làm ra vị mỹ vị như Lục Phàm, nhưng cũng mô phỏng có mô có dạng.

Có thể nói là trực tiếp khơi dậy một làn sóng mỹ thực.

Cho đến khi bức tranh dần dần phai nhạt, mọi người vẫn còn chưa thỏa mãn.

Mà lúc này, Huyền Trang đang truyền đạo Nhân tộc đang ở một quán rượu ăn lẩu.

Hầu như mỗi bàn khách ngồi đây đều đang ăn lẩu.

Từng lát thịt heo lớn, lát thịt bò, lát thịt dê được bỏ vào nồi.

Từng lát thịt tươi mềm sôi sục, khi ăn vào sảng khoái.

Nồi thanh thang mặt Âm, hương vị thơm ngon vô cùng.

Nồi lẩu cay tê mặt Dương thì cay tê thơm ngon.

Huyền Trang ăn thịt từng miếng lớn, giờ khắc này hoàn toàn

không thể kiềm chế bản tính.

Rất nhanh, trên bàn đã chất đầy đĩa ngọc.

"Huyền Trang Pháp sư, ngài…… còn muốn mười cân thịt bò?" "Thịt bò chỗ chúng ta e rằng không đủ rồi…… Ngài hay là đi…… đi quán khác?" Tiểu nhị quán nhìn Huyền Trang còn muốn mười cân thịt bò, thế này căn bản không thể đỡ nổi.

Huyền Trang lau miệng, biểu cảm trên mặt có chút xấu hổ.

Hắn lại nhìn, đĩa ngọc trên bàn đã chất rất cao.

Dưới đất thậm chí còn là những đĩa thịt đã ăn xong.

Có thể tưởng tượng được, hắn vừa rồi cắm đầu ăn bao nhiêu.

Huyền Trang lập tức ngừng lại, hai tay chắp lại.

"Vậy thì không ăn nữa." Trả tiền xong, Huyền Trang vội vàng đi ra khỏi quán rượu.

Chủ yếu là, cách ăn lẩu kiểu mới này, thực sự quá ngon.

Thịt tươi mềm, giòn sảng khoái.

Bọc lấy dầu cay, cay tê thơm ngon, khiến người ta nhớ mãi không quên.

"Ai!" Huyền Trang không nhịn được tặc lưỡi, vẫn còn chút chưa ăn đủ.

Hắn cũng biết, ăn thì có thể, nhưng không thể ăn quá nhiều.

Nếu vừa rồi tiểu nhị quán không ngăn cản, hắn e rằng sẽ ăn mãi đến tối cũng không đủ.

Ăn nữa, sẽ lộ ra bản tướng.

Hù dọa người khác thì không tốt.

Hơn nữa, hắn còn có việc quan trọng, tuyệt đối không thể ham ăn

mà chậm trễ tiến trình.

Nói xong, Huyền Trang tiếp tục đi về phía Tây, trên đường bắt đầu tụng kinh, đại hiển thần uy.

Đại Lôi Âm Tự.

Trên đại điện vàng rực rỡ, vô số Tỳ Kheo, Tăng Chúng đều ngồi ngay ngắn trên bồ đoàn.

Ánh mắt của bọn họ đều nhìn về cùng một hướng.

Đó là hình ảnh Đa Bảo hiển thị ra.

Trong hình ảnh, chính là cảnh Huyền Trang đang ăn uống lớn tại quán rượu.

Cảnh tượng đó, khiến những Tỳ Kheo, Tăng Chúng này từng người từng người đều thèm nhỏ dãi.

Thậm chí có một đệ tử giữa chúng đông người mà chảy nước miếng.

Đại điện yên tĩnh lập tức trở nên tĩnh mịch vô cùng, xấu hổ dị thường.

"Túc tĩnh!" Đa Bảo ngồi ở vị trí cao, kim thân trăm trượng, uy nghiêm sừng sững.

"Huyền Trang này sao lại như vậy chứ." "Dám một đường ăn uống vui chơi!" Đa Bảo thực sự cạn lời.

Để Kim Thiền Tử làm việc chính sự, kết quả chỉ biết ăn, lại còn ăn thèm đến vậy.

Đừng nói những tiểu Tăng Chúng này, ngay cả hắn cũng có chút thèm.

Vốn dĩ là để Kim Thiền Tử chịu chút khổ, mới giao việc khổ sai

này cho hắn.

Không ngờ, việc khổ sai biến thành việc tốt.

Sắc mặt Đa Bảo vô cùng phức tạp.

Âm Dương Hỏa Oa này là do Lục Phàm phát minh.

Nếu không nếm thử, há chẳng phải quá có lỗi với Lục Phàm sao??

"Tiểu sư đệ, không thể nếm được Âm Dương Hỏa Oa do ngươi tự tay chế tác, chúng ta chỉ có thể tìm loại lẩu này." Đa Bảo cũng sớm đã không nhịn được nữa.

Hắn lập tức phân phó các Tăng Chúng bên dưới, dặn dò: "Mấy người các ngươi, mau đi Nhân tộc, mua lẩu này về." "Hôm nay liền ở Đại Lôi Âm Tự ăn lẩu này." Đa Bảo phân phó xong, trong đại điện một trận hoan hô.

"Đa tạ Phật Tổ!!" "Phật Tổ Thánh An!" "Ta Phật từ bi!" "……" Vô số Tăng Chúng Tỳ Kheo, trên mặt là sự hoan hỉ có thể nhìn thấy rõ.

Hành vi của Đa Bảo này, trong mắt bọn họ đã như thần minh vậy.

Rất nhanh, những Tăng Chúng này dùng pháp thuật, chớp mắt đã đến quán rượu mà Huyền Trang từng đến trước đó.

Cho đến khi mua hết lẩu và thịt mà quán rượu này chuẩn bị, đáng tiếc vẫn không đủ cho đệ tử Đại Lôi Âm Tự ăn.

Mấy người lúc này mới chia nhau hành động, hầu như mua hết tất cả thịt và lẩu trên con phố này về.

Khi trở lại Đại Lôi Âm Tự, mấy vị tăng lữ này biến ra lẩu và các loại thịt, tiến hành phân phát ăn.

Theo lẩu sôi sục, trong Đại Lôi Âm Tự bay tỏa hương thơm nồng đậm của cay tê.

Chỉ riêng mùi vị, đã khiến người ta thần vọng.

Nhất là cái vị cay tê xộc thẳng lên mũi đó, khiến người ta chảy nước miếng.

Đa Bảo cũng sớm đã không kiềm chế được, lập tức bắt đầu xiên thịt.

Toàn bộ Đại Lôi Âm Tự đều trở thành căng tin tập thể. ……Một hang động khác ở Tây Phương.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tự nhiên cũng ngửi thấy mùi hương này.

"Sư huynh, huynh ngửi thấy chưa?" "Sao lại có mùi hương?" Chuẩn Đề Đạo Nhân thuận theo hướng mùi hương nhìn sang, ánh mắt khóa chặt ở Đại Lôi Âm Tự.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng từ trong hang động đi ra, ánh mắt hơi nheo lại, thần sắc nghiêm nghị.

Hai người thần thức nhanh chóng dò xét, lúc này mới nhìn thấy một cảnh tượng khiến bọn họ mắt trợn há hốc mồm.

"Sao lại có lý này!!!" "Đa Bảo này!

Đơn giản là đáng ghét!!!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân dường như bị vũ nhục vậy.

Bởi vì bọn họ nhìn thấy, Đa Bảo này lại dẫn theo đệ tử Phật Giáo ăn thịt uống rượu!!

Đại điện uy nghiêm thần thánh không thể xâm phạm, lại tràn ngập mùi thịt!!

Đơn giản là trái với giáo nghĩa trước đây của bọn họ!!!

Chương 257

Dù sao, Phật Giáo này cũng từ Tây Phương Giáo chuyển hóa mà thành.

Căn cứ theo giáo huấn của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề trước đây đối với đệ tử Tây Phương Giáo, đệ tử không được phép ăn thịt uống rượu, ham ăn như vậy.

Nhưng Đa Bảo lại phớt lờ quy tắc này.

Hành vi như vậy, sao lại không khiến Tiếp Dẫn Chuẩn Đề phẫn nộ chứ!!

Ngươi nói lén lút ăn thì thôi đi, sao lại còn để mùi hương bay tán loạn khắp nơi?!

Đáng ghét!

Đáng ghét!!

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người đều phẫn nộ không kìm được.

Bọn họ liền lập tức đi đến, muốn đòi một lời giải thích.

"Đa Bảo!

Còn không mau ra đây!" Uy áp Thánh Nhân của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, trấn áp Đại Lôi Âm Tự.

Đại Lôi Âm Tự không hề lay động, kim quang càng thịnh.

Đa Bảo đang ăn lẩu, mày khẽ nhíu lại.

Khi nghe thấy tiếng của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, liền hiểu ra mọi chuyện.

Hắn không đi ra, mà trực tiếp truyền âm nói: "Tiếp Dẫn Chuẩn

Đề, sao hai ngươi cũng muốn nếm thử sao?

Mùi vị quả thật không tệ đâu!" Đa Bảo vừa nói vừa không nhịn được bật cười.

"!!" "!!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề càng bị kích thích mà nổi giận.

"Đa Bảo!" "Phật Giáo của ngươi vốn dĩ thuộc Tây Phương Giáo!

Ngươi dám hành động ngang ngược như vậy!

Sao dám dẫn dắt đệ tử Phật Giáo ăn thịt!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân gắt gao quát trách.

Dù Phật Giáo không thuộc Tây Phương Giáo, nhưng Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sâu trong nội tâm, vẫn không thể hoàn toàn không quản không để ý.

"Tiếp Dẫn Chuẩn Đề!

Phật Giáo này là do Đa Bảo ngô lập ra!" "Ngô ăn thịt uống rượu có liên quan gì đến các ngươi?" "Quản chuyện bao đồng!" "Nếu không cút, đừng trách ngô không khách khí!" Đa Bảo cũng không khách khí, trực tiếp cho Tiếp Dẫn Chuẩn Đề một tràng chửi.

"Ngươi!!!" "Hành vi của các ngươi như vậy là làm nhục giáo nghĩa!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng biết không thể cứng rắn với Đa Bảo, vẫn là khuyên nhủ thêm.

"Hahahahaha!" "Giáo nghĩa?!" "Giáo nghĩa Phật Giáo của ngô khác biệt rất nhiều so với Tây Phương Giáo của các ngươi!" "Huống hồ, hiện tại Tây Phương Giáo đã không còn tồn tại!

Hiện nay chỉ có Phật Giáo!" "Giáo nghĩa Phật Giáo này có liên quan gì đến các ngươi?!" Đa Bảo không nhịn được mà chế giễu.

Không ngờ, vừa ăn lẩu, lại còn có màn kịch nhỏ này, lập tức tâm trạng rất tốt.

Đã lâu không có cơ hội chọc ghẹo Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người.

Bọn họ tìm đến tận cửa, tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tuyệt vời này.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề bị chửi một tràng như vậy, sắc mặt càng thêm khó coi đến cực điểm.

Mà toàn bộ quá trình, cửa điện Đại Lôi Âm Tự đều không mở.

Hai người ngửi thấy mùi hương này, càng thêm lửa giận ngút trời, nhưng lại không thể làm gì được.

Không còn cách nào, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đành phải rời đi.

Cùng lúc đó, Hồng Mông Kim Bảng trên Cửu Thiên vẫn đang tiếp tục công bố.

Trên cuộn giấy vàng khổng lồ, hiện ra chữ mới. 【Hồng Mông Kim Bảng Mỹ Thực Bảng hạng bảy: Không Tâm Mật Đào Hoàn】 【Không Tâm Mật Đào Hoàn: Lấy Hỗn Độn Thủy Mật Đào, nghiền nát thành bùn nhão, kết hợp Tiên Thiên Nhâm Thủy dung hợp thành viên không tâm, thanh ngọt sảng khoái, mùi vị tuyệt vời, mang theo hương thơm thanh khiết của đào, nguyên chất nguyên vị, ăn một miếng, cả người bay tỏa hương đào.】 【Người chế tác: Lục Phàm】 【Kim Bảng tưởng thưởng: Không Tâm Mật Đào Hoàn hai trăm năm mươi vạn Công đức; Lục Phàm, hai trăm năm mươi vạn Công đức】 Theo nội dung công bố, mọi người đều lộ ra vẻ mặt vô cùng đố kỵ.

"Kim Bảng tưởng thưởng lần này cũng quá hậu hĩnh rồi!!!" "Công đức này đều bị Lục Phàm Đạo hữu nhận được!" "Hiện nay Công đức đối với thế giới Hồng Hoang này mà nói, có thể nói là độc nhất vô nhị, thứ quý giá không thể quý giá hơn nữa." "……" Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân đều vô cùng đố kỵ.

Cái này đã là hạng bảy, cộng lại Công đức đã là một số tiền khổng

lồ.

Điều khoa trương hơn là, những mỹ thực này cũng được ban Công đức.

Cái này có chút ức chế rồi!!!

"Hồng Mông Kim Bảng này vì sao lại ban Công đức cho những mỹ thực này??" "Đơn giản là lãng phí mà!" Hồng Quân thực sự không nhịn được, than vãn một câu.

"Phải a…… Công đức thừa ra này, cho chúng ta không tốt sao??" Thái Thanh Lão Tử liền nói ra lời trong lòng.

"Mà nói, Lục Phàm Đạo hữu rốt cuộc từ đâu mà có được nhiều thứ tốt như vậy??

Hỗn Độn Thủy Mật Đào??

Chẳng lẽ sinh trưởng trong Hỗn Độn??" "Thế giới Hỗn Độn cương phong tràn ngập, khắp nơi đều là cạm bẫy địa thủy hỏa phong thiết trí từng lớp." "Dù là một tôn Chuẩn Thánh đi đến, cũng phải vô cùng cẩn thận." "Loại địa phương này sao lại sinh trưởng ra cây đào được?" Thái Thanh Lão Tử giờ khắc này đầu óc mù mịt.

Hắn thực sự khó hiểu a!

Hồng Quân ở một bên cũng đầy vẻ nghi hoặc.

Hắn vốn dĩ là sinh linh Hồng Mông, đối với thế giới Hỗn Độn cũng có chút hiểu biết.

Hắn sao lại chưa từng nhìn thấy, thế giới Hỗn Độn này lại sinh trưởng qua cây đào?!

Trong Trường Sinh Điện.

Đát Kỷ đã dẫn Nữ Oa, Nguyên Phượng bọn họ về trước, yên lặng chờ đợi Lục Phàm.

Mọi người nhìn thấy Không Tâm Thủy Mật Đào này, ai nấy đều lộ ra vẻ mặt đố kỵ.

"Không ngờ, Lão gia trong thời gian chúng ta bế quan, lại chế tác ra nhiều mỹ thực như vậy." "Hy vọng khi Lão gia trở về, có thể mang tất cả mỹ thực lên bảng về." Đát Kỷ vỗ nhẹ tay, không kiềm chế được mà reo hò nhảy cẫng lên.

Chỉ cần nghĩ đến việc có thể ăn được những thứ mỹ vị như vậy, liền không nhịn được điên cuồng nuốt nước bọt.

Nữ Oa cũng sớm đã không kiềm chế được.

Nàng nhìn về phía những quả đào ở hậu viện, sau đó nói: "Những quả đào này tuy không phải Hỗn Độn Thủy Mật Đào mà Hồng Mông Kim Bảng công bố, nhưng cũng là loại chín ngàn năm mới sinh trưởng một lần." "Huống hồ, hậu viện có Tiên Thiên Nhâm Thủy, không bằng chúng ta cũng thử xem sao?" Nữ Oa đề nghị.

Tam Tiêu bọn họ lập tức gật đầu đồng ý: "Tốt a tốt a!" "Lão gia chế tác mỹ thực, chúng ta cũng nghĩ cách chế tác ra." Thế là, mấy người liền trực tiếp đi đến hậu viện bắt đầu lấy nguyên liệu.

Quả đào chín ngàn năm, trực tiếp nghiền nát thành bùn nhão.

Lại lấy Tiên Thiên Nhâm Thủy ra dùng, khuấy trộn thành hồ hồ.

Sau đó, liền tiến hành nặn.

Chỉ có điều, quy trình nặn này lại vô cùng khó khăn.

"Sao lại thế này??" "Căn bản không thể nặn thành không tâm a!" Nữ Oa gặp khó khăn.

Cái này căn bản không thể thành không tâm!

Hoàn toàn là dạng đặc.

Rất nhanh, Nguyên Phượng, Tam Tiêu bọn họ cũng nhận thức

được độ khó của việc chế tác món mỹ thực này.

Thủy Mật Đào, Tiên Thiên Nhâm Thủy đều có rồi.

Nhưng kỹ thuật thì không có a!

Nữ Oa có chút tức giận.

Mấy người lại lần nữa nhìn lên Cửu Thiên.

Lúc này, bức tranh Không Tâm Mật Đào Hoàn xuất hiện trên cuộn giấy khổng lồ.

Viên mật đào này được nặn lại, lại giống hệt hình dáng ban đầu của Thủy Mật Đào.

Hoàn toàn không nhìn ra là hình dạng sau khi nghiền nát.

Trên viên mật đào này lại còn khắc những họa tiết vô cùng tinh tế.

Thêm vào đó xung quanh tiên linh chi khí, thăng đẳng ra các loại dị tượng, khiến người ta kinh ngạc.

"Đây chính là Mật Đào Hoàn sao??" "Cái này cũng quá lợi hại rồi!!

Lão gia rốt cuộc là làm sao mà làm được chứ?" Nữ Oa không nhịn được phát ra từng trận kinh hô.

Đát Kỷ bọn họ cũng bị những viên mật đào nhỏ xíu đáng yêu này chấn kinh.

Những viên mật đào này dù có bày trước mặt bọn họ, bọn họ cũng không nỡ ăn a!

Thực sự quá tinh xảo đáng yêu rồi!!!

Huống hồ, viên mật đào nhỏ xíu này, ăn vào liền có thể cả người bay tỏa hương thơm thanh khiết của đào.

Hương vị đào, ai có thể kháng cự chứ??

Đây là mùi hương tự nhiên đến từ đại tự nhiên!!!

“Oa!” “Lão gia…… người mau về đi!!” “Ta rất muốn Lão gia dạy ta!” “Ta cũng muốn!” “Ta cũng muốn!!” “……” Mọi người đều lộ ra vẻ mặt sốt ruột.

Ngay cả Đát Kỷ, giờ khắc này cũng hai mắt tỏa ra hình trái tim.

Viên mật đào này thực sự quá đáng yêu rồi.

Cùng lúc đó, địa giới Nhân tộc.

Đông đảo bách tính Nhân tộc, nhất là nữ giới, đều bị viên mật đào nhỏ xíu này mê hoặc.

Chỉ có điều, Hồng Mông Kim Bảng chỉ nói khái quát nguyên liệu, quy trình chế tác giới thiệu cũng không chi tiết.

Muốn phục chế món mỹ thực này, độ khó cực lớn.

Mặc dù như vậy, cũng không làm khó được những bách tính ham ăn.

Chương 258

Dù không thể làm ra không tâm!!

Nhưng làm ra một viên hình dáng mật đào như vậy, vẫn có thể thành công.

Thế là, các con phố lớn nhỏ lại khơi dậy một làn sóng viên mật đào.

Huyền Trang đi đến đâu, đều có thể ngửi thấy hương thơm thanh khiết của đào.

Đến nỗi giá đào tăng vọt.

Đương nhiên, bách tính Nhân tộc ăn đào chỉ là đào bình thường, không phải Hỗn Độn Thủy Mật Đào gì, càng không phải đào chín ngàn năm mới sinh trưởng một lần.

Đại Lôi Âm Tự.

Đa Bảo vừa mới thưởng thức xong lẩu, lại nhanh chóng lệnh cho đệ tử Phật Giáo đi mua những viên mật đào được bách tính Nhân tộc phục chế về.

Đông đảo Tỳ Kheo, Tăng Chúng đều bắt đầu phẩm thưởng.

"Mặc dù bánh đào nhân tộc này chẳng liên quan gì đến những thứ được Hồng Mông Kim Bảng công bố, nhưng hương vị cũng không tệ." "Quả nhiên rất thơm nha!" "Hương vị bánh đào này quá đậm!" "Vậy thì bánh đào nhân rỗng ruột lên bảng kia còn phải ngon đến mức nào chứ?!" "Không thể tưởng tượng nổi!" "Phật Tổ và Lục Phàm tiền bối đều là đệ tử Tiệt Giáo, nói không chừng, chúng ta thật sự có cơ hội được ăn cũng không chừng…." "Nghĩ gì vậy?!" "Phật Tổ có thể ăn được thì còn cơ hội, các ngươi đừng mơ nữa…." "……" Trên đại

điện, mọi người vừa ăn bánh đào vừa nghị luận.

Cả đại điện đều tỏa hương thơm ngát của đào.

Trên Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo nhìn thấy cảnh tượng trên Hồng Mông Kim Bảng thì đã sớm chảy nước dãi khắp sàn.

Dường như cách màn hình cũng có thể ngửi thấy mùi đào thơm lừng này.

"Tiểu sư đệ rốt cuộc đã sáng tạo bao nhiêu món mỹ thực đây?!" "Bánh đào nhân rỗng ruột này quả thực giống như một tác phẩm nghệ thuật!!

Ai mà nỡ ăn chứ?!" "Đúng vậy!

Đáng yêu quá đi mất!" "Hương đào thơm ngào ngạt thế này, cắn một miếng sẽ thơm rất lâu nha!" "……" Các đệ tử Tiệt Giáo đã sớm hai mắt sáng quắc.

Bích Du Cung.

Thông Thiên đã sớm điên cuồng nuốt nước bọt.

"Phàm nhi à!" "Con rốt cuộc bao giờ mới trở về đây?!" Vẻ mặt Thông Thiên vô cùng sốt ruột.

Những món mỹ thực này được công bố, mà hắn lại không thể sờ thấy hay ngửi thấy, quả thực khiến hắn ngứa ngáy trong lòng không thôi.

Hoa Quả Sơn.

Tôn Ngộ Không đang nằm ườn trên một cái cây, tay cầm một quả đào mà gặm.

Sau khi nhìn thấy hình ảnh bánh đào nhân rỗng ruột trên Hồng

Mông Kim Bảng, động tác ăn đào của hắn cũng hơi cứng lại.

"Bánh đào nhân rỗng ruột ư?" "Ngon hơn cả đào trên Hoa Quả Sơn của Lão Tôn sao?" "Vì sao đào trên Hoa Quả Sơn của Lão Tôn lại không được lên bảng?!" "!!!" Tôn Ngộ Không gãi tai gãi đầu, nhìn chằm chằm vào Hồng Mông Kim Bảng mà tức giận.

Con khỉ này chưa từng rời khỏi Hoa Quả Sơn, cho rằng mỹ thực ngon nhất thiên hạ không gì sánh bằng đào trên Hoa Quả Sơn.

Thế nhưng bây giờ, những món mỹ thực này được công bố, hắn lại chẳng thấy quả đào nào của Hoa Quả Sơn.

Mà chỉ thấy cái tên Lục Phàm gì đó!

"Lục Phàm này rốt cuộc là ai?!" "Thật sự có thể làm ra món đào ngon đến vậy sao?" "Đào thì cứ phải hái xuống ăn trực tiếp mới giữ được nguyên vị, nghiền nát làm thành bánh thì có gì ngon chứ?!" "Hừ hừ!" Tôn Ngộ Không bĩu môi, phát ra từng tiếng hậm hực.

Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên lúc này cũng vô cùng thèm thuồng.

"Người đâu!" "Mau đi làm ngay món bánh đào này cho Trẫm!

Nhanh chóng truyền lệnh xuống!" Hạo Thiên đã không thể chờ đợi mà muốn nếm thử cách chế biến này.

Chỉ tiếc là, chỗ hắn không có Tiên Thiên Nhâm Thủy.

Bàn đào thì không thiếu.

Thế nhưng không có Tiên Thiên Nhâm Thủy, đành phải dùng Thần Thủy trên Thiên Cung thay thế.

Thần Thủy này có công hiệu tẩy rửa ô uế, là loại nước thuần khiết nhất, ngọt ngào dễ uống.

Dùng Thần Thủy này chế tác ra, hương vị chắc hẳn cũng không tệ.

Ngoài Hỗn Độn Thiên.

Lục Phàm đã nhận được rất nhiều công đức ban thưởng.

Lúc này, phía sau hắn ngưng tụ một vầng Kim Luân Công Đức lớn hàng chục trượng.

Kim Luân này gia thân, khiến quanh người hắn tản ra kim sắc thần quang.

Trên một chiếc bàn trước mặt Lục Phàm, những món mỹ thực đã từng lên bảng được xếp ngay ngắn.

Thanh Tâm Liên Ngẫu!

Âm Dương Hỏa Qua!

Than Thiêu Không Tâm Trúc Duẩn!

Bánh Đào Nhân Rỗng Ruột!

Những món mỹ thực này đều có công đức gia thân, kim quang lấp lánh, tản ra ánh sáng càng thêm rực rỡ.

Ánh sáng này làm tăng thêm hương vị cho những món mỹ thực.

Lấy công đức làm đồ ăn, e rằng cũng chỉ có Lục Phàm mới nghĩ ra.

"Có công đức rồi, giá trị của những món mỹ thực này lại càng tăng thêm vài cấp." "Đến lúc đó sẽ thu hút nhiều đại năng hơn đến, tự nhiên phải đổi lấy nhiều thứ hơn." Lục Phàm chậm rãi gật đầu, trong lòng đã có rất nhiều ý tưởng.

Những món mỹ thực công đức này chính là chiêu bài hắn dùng để chiêu mộ đại năng.

Lục Phàm biết, theo tốc độ công bố hiện tại của Hồng Mông Kim Bảng.

Sớm muộn gì thân phận Quy Nhất Đạo Nhân của hắn cũng sẽ bị lộ.

Đến lúc đó, Hệ Thống chuồn mất, thì coi như xong đời.

Chư Thiên rộng lớn biết bao!

Ngay cả khi tu vi của hắn ở Hồng Hoang là đỉnh cao, nhưng xét khắp Chư Thiên, trong lòng vẫn không nắm chắc.

Bởi vậy, những món mỹ thực công đức này chính là để phòng ngừa nước cờ đó.

"Vẫn cần phải sớm chuẩn bị thôi!" Lục Phàm lẩm bẩm, sau đó tiếp tục nghiên cứu chế tác mỹ thực.

Còn vào lúc này, trong thế giới Hồng Hoang.

Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Mỹ Thực Bảng Đệ Lục Danh: Ngư Cao Thành Song Nhập Đối】【Ngư Cao Thành Song Nhập Đối: Lấy một cặp Kim Lý Ngư, dùng Thần Thủy Thiên Hà cho ăn 49 năm, sau đó dùng lá Sen Tuyết Sơn Thiên Bao bọc hấp chín, rồi lấy hạt Thanh Liên Hỗn Độn đổ vào miệng Kim Lý Ngư, sau đó dùng dầu nóng chan lên, nghiền nát thịt cá và hạt sen, hòa quyện vào nhau, rồi chế tác thành ngư cao, sau đó hấp lần nữa.】【Người chế tác: Lục Phàm】【Kim Bảng Ban Thưởng: Ngư Cao Thành Song Nhập Đối, 3 triệu công đức; Lục Phàm, 3 triệu công đức】 Theo món mỹ thực thứ sáu được công bố, mọi người lại lần nữa chấn kinh.

Nguyên liệu này, chưa từng nghe nói đến.

Đông Hải.

Ngao Quảng nhìn thấy Ngư Cao Thành Song Nhập Đối thứ sáu, vô cùng chấn kinh.

"Kim Lý Ngư ư?" "Vì sao chưa từng nghe nói còn có loại cá này?" Ngao Quảng trợn tròn mắt, có chút không dám tin.

Ngao Bính bên cạnh cũng nhíu mày.

Nhưng chợt nghĩ lại, liền nhanh chóng hiểu ra.

"Phụ vương, Kim Lý Ngư này chắc hẳn không phải là thủy tộc trong thế giới Hồng Hoang." Lời này của Ngao Bính vừa dứt, Ngao Quảng mới phản ứng kịp.

"Không ngờ, Lục Phàm đạo hữu lại có kỹ xảo như vậy, còn có thể nấu mỹ thực." "Đổ hạt sen vào bụng cá!!

Điều này quả thực có chút…." Ngao Quảng kích động đến mức không thể tìm được từ ngữ chính xác để hình dung.

Không ngờ, công đoạn chế tác món mỹ thực này không chỉ phức tạp, mà nguyên liệu cũng đáng sợ.

"Dùng Thanh Liên Hỗn Độn, Sen Tuyết Sơn Thiên để chế tác mỹ thực, nhìn khắp cả thế giới Hồng Hoang, e rằng cũng chỉ có Lục Phàm đạo hữu mới nghĩ ra được thôi!" Trong lòng Ngao Quảng đại thụ chấn động.

Tây Phương Cảnh Địa.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người lại lần nữa ngẩng đầu nhìn lên chín tầng trời.

Khi nhìn thấy là ngư cao, biểu cảm trên mặt hai người liền hơi khó xử.

Mỹ thực làm từ thịt cá, bọn họ không thể ăn.

Điều này trái với tín niệm của hai người bọn họ.

Tuy rằng bọn họ không thể quản được Đa Bảo và các đệ tử Phật giáo, nhưng bản thân họ lại có yêu cầu vô cùng nghiêm ngặt.

"Hòa quyện hạt Thanh Liên Hỗn Độn với thịt cá, cái này cần dùng đến bao nhiêu hạt sen chứ?" Chỉ riêng việc nghĩ đến thôi, Tiếp Dẫn đạo nhân đã vô cùng kích động.

Hạt Thanh Liên Hỗn Độn, tùy tiện một hạt, cũng đủ để biến thành pháp khí cường đại.

Thế mà lại bị Lục Phàm nghiền nát trộn lẫn với thịt cá.

"Không biết, Kim Lý Ngư này rốt cuộc có lai lịch gì?" Chuẩn Đề đạo nhân lại đứng bên cạnh, có chút tò mò về điều này.

Cho đến nay, hễ là mỹ thực lên bảng, nguyên liệu cần thiết đều có lai lịch không hề đơn giản.

Tuy nói Kim Lý Ngư này bọn họ chưa từng nghe qua, nhưng có thể tưởng tượng được cũng không hề đơn giản.

Nói không chừng, là sinh linh Hồng Mông?

Chuẩn Đề đạo nhân suy nghĩ kỹ lưỡng, biểu cảm càng thêm ngưng trọng.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn nội dung trên bảng, trong mắt luôn ẩn chứa một vẻ ghen tị nồng đậm.

Phải biết rằng, trong ngư cao này không biết ẩn chứa bao nhiêu hạt Thanh Liên Hỗn Độn.

Chương 259

Nếu có thể ăn một miếng, nhất định là mềm mại mịn màng, lại còn có thể tăng cao tu vi pháp lực rất lớn.

Nói không chừng, còn có bất ngờ khác.

Hơn nữa ngư cao này đã được công đức rót vào, ăn ngư cao, cũng tương đương với việc ăn công đức!

"Lục Phàm!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này đã động tâm tư.

Hắn nhất định phải tìm cách ăn được mỹ thực lên bảng.

Bất kể phải trả giá bao nhiêu!

Chỉ có ăn được món mỹ thực này, mới có thể đối kháng với thực lực Vu Tộc!

Hắn nhất định phải có vạn toàn chi sách.

Đại Lôi Âm Tự.

Đa Bảo đạo nhân đang dẫn dắt rất nhiều đệ tử Phật giáo ăn bánh đào.

Không ngờ, vừa ăn được chưa bao lâu, Hồng Mông Kim Bảng lại công bố ngư cao.

"Thì ra là dùng hạt sen kết hợp thịt cá hấp lên, nghĩ đến hương vị hẳn là không tệ." Đa Bảo lúc này cũng đã có chút nghiên cứu về mỹ thực.

Dù sao cũng đã ăn nhiều món mỹ thực đến vậy rồi.

Cũng coi như không uổng công ăn.

"Thịt cá này trước tiên dùng lá Sen Tuyết Sơn Thiên hấp chín, tất

nhiên sẽ hòa lẫn hương vị Sen Tuyết Sơn Thiên." "Hơn nữa còn có hạt Thanh Liên Hỗn Độn, khẩu vị này…." Đa Bảo lúc này đã không thể kìm nén sự ảo tưởng về cảm giác khi được ăn miếng ngư cao này.

"Mau mau đi Nhân Tộc, xem có ai phục chế được ngư cao này không." Đa Bảo lập tức phân phó các tăng chúng lên đường.

Sau một lát, Đại Lôi Âm Tự lại lần nữa truyền ra hương vị ngư cao.

Hạt sen và ngư cao hòa quyện, tản ra hương thơm thoang thoảng của thịt cá và lá sen.

Hương khí này, không thể không nói là vô địch!

Chỉ riêng món do nhân tộc phục chế lại mà đã có thể làm ra mỹ vị đến thế.

Đa Bảo quả thực không thể tưởng tượng nổi, món do Lục Phàm làm ra sẽ ngon đến mức nào!!!

Còn ở Trường Sinh Điện.

Nữ Oa và bọn họ đã từ bỏ việc chế tác bánh đào, chuyển sang hứng thú với ngư cao.

"Di… Trường Sinh Điện hình như có cá chép, mà còn là toàn thân vàng rực, chẳng lẽ chính là Kim Lý Ngư đó sao?" "Trường Sinh Điện cũng có Thanh Liên Hỗn Độn và Sen Tuyết Sơn Thiên, nguyên liệu đầy đủ!" Nữ Oa mừng rỡ vạn phần.

"Hay là chúng ta thử làm món ngư cao này xem sao?" "Trông có vẻ không khó bằng bánh đào." Nữ Oa nhìn về phía mọi người.

Lúc đó Nguyên Phượng và bọn họ cũng đều đầy vẻ kinh hỉ.

"Đúng lúc." "Trong khe suối nhỏ bên cạnh đình có cá chép, tốt quá rồi." Đát Kỷ vỗ tay nhỏ, đã nhanh chân đi về phía cái đình đó.

Mấy người đến tiểu đình, liền nhìn thấy khe suối nhỏ lấp lánh như ngân hà.

Trong khe suối, quả thực có những con cá chép tản ra kim quang.

Những con cá chép này vẫy đuôi, thổi bong bóng.

"Oa!" "Trước đây đều không ngắm kỹ những con cá chép này, bây giờ nhìn lại, quả thực rất béo tốt." Nữ Oa không nhịn được nuốt nước bọt.

Đôi mắt đẹp của nàng càng phát ra ánh sáng sắc bén.

"Đúng vậy!

Những con cá chép này quả thực lớn rất béo tốt!

Ta cũng muốn nếm thử hương vị." Đát Kỷ cũng không nhịn được thè lưỡi nhỏ liếm môi.

Tam Tiêu và bọn họ càng đi đến bên suối, trong mắt phát ra ánh sáng.

"Chúng ta trước tiên câu những con cá chép này lên đi!" Nữ Oa mở miệng nói trước.

Ngón tay nàng biến hóa, pháp thuật trực tiếp biến ra cần câu, ném vào suối.

Những người khác cũng lần lượt ném cần câu, tĩnh tọa trong tiểu đình chờ cá cắn câu.

Sau một lát, đều tự câu được một con cá.

"Rồi đi hái Thanh Liên Hỗn Độn và Sen Tuyết Sơn Thiên." Nữ Oa là người tích cực nhất.

Nàng bỏ cá vào giỏ trúc, rồi vội vàng hái hơn chục bông Thanh Liên Hỗn Độn.

Nếu như là trước đây, căn bản không dám nghĩ.

Thanh Liên Hỗn Độn này bây giờ trong mắt họ, giống như cải trắng vậy.

Hái một cái là một nắm lớn.

Sau đó tách hạt sen ra.

Lại hái Sen Tuyết Sơn Thiên, hái cả hoa sen và lá sen xuống.

Tiếp đó, liền theo những gì Hồng Mông Kim Bảng mô tả, hấp cá, nghiền nát thịt cá và hạt sen, rồi hòa quyện chế tác thành ngư cao.

Khi ngư cao được hấp, mùi thơm ngọt lịm thấm vào lòng người xen lẫn hương thơm tươi mới của thịt cá, khiến người ta say đắm.

"Thơm quá!" "Lần này chúng ta thành công rồi!" "Đúng vậy!

Ta không thể chờ đợi được nữa!" Đợi đến một thời gian nhất định, Nữ Oa mở vung.

Hình dạng ngư cao hiện ra trước mắt mọi người.

Mọi người lập tức nhìn qua, nhưng lại thất vọng tràn trề.

Bởi vì, ngư cao này hoàn toàn tan ra, không thành hình dạng.

Tuy rằng ngửi rất thơm, nhưng hình dáng thế này thì xấu quá.

"……" "……" "……" Vẻ mặt mấy người đều có chút thất vọng.

"Sao lại thế này?" "Vẫn thất bại rồi!" "Ai…." Nữ Oa và bọn họ lập tức rầu rĩ.

Đát Kỷ thấy vậy, lập tức an ủi: "Cứ phải từ từ thôi, ít nhất hương vị này có thể chứng minh, mùi vị không tệ." "Mọi người chi bằng trước tiên thử nếm xem sao?" Nghe lời Đát Kỷ, Nữ Oa và bọn họ cuối cùng lại có hứng thú.

Tuy bán không chạy, nhưng hương vị ngon cũng không tệ.

Thế là, mấy người đều dùng thìa nhỏ múc một thìa nhỏ.

Bỏ vào miệng, vị ngọt thơm của thịt cá hòa quyện với sự mềm mại của hạt sen, quả thực là bùng nổ vị giác.

"Oa!

Ngon quá!" "Thật sự rất ngon!" "Tuyệt vời!

Chúng ta coi như đã thành công một nửa rồi!" "Không thể tưởng tượng nổi, món Lão gia chế tác ra còn ngon đến mức nào nữa!" "A a a a!" "Ngon quá, ai cũng đừng tranh với ta!" Nữ Oa và Nguyên Phượng lại càng tranh giành ngay tại chỗ.

Mùi hương này, càng theo Trường Sinh Điện bay đến Bích Du Cung, rồi tiếp tục bay đến khắp Kim Ngao Đảo.

"Mùi gì vậy?" "Các ngươi có ngửi thấy không?" "Hình như… là từ Trường Sinh Điện phát ra…." Các đệ tử Tiệt Giáo lập tức theo mùi hương mà tìm đến.

Đến khi bọn họ đến Trường Sinh Điện, liền nhìn thấy Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân lúc này đang bám vào khe cửa, ra sức ngửi, động tác kỳ dị.

"……" "……" "Thái Thanh tiền bối, Hồng Quân tiền bối, hai vị đang… làm gì vậy?" Các đệ tử Tiệt Giáo ngớ người.

Thái Thanh và Hồng Quân giật mình, vội vàng quay người lại mới thấy phía sau lại có nhiều đệ tử Tiệt Giáo đến vậy.

Vừa rồi ngửi mùi thơm quá nhập tâm, nên không để ý nhiều.

Lúc này, Thái Thanh và Hồng Quân mặt đỏ tai tía, vô cùng xấu hổ.

Bọn họ chưa từng thất thố, mất mặt như thế này!

"Cái này… cái kia… chúng ta chỉ là tò mò, xem bên trong đang làm gì thôi." Thái Thanh Lão Tử vội vàng giải thích.

Tuy nhiên, các đệ tử Tiệt Giáo này cũng căn bản không để ý lắm.

Bọn họ cũng bị hương khí hấp dẫn mà đến.

"Chẳng lẽ là tiểu sư đệ đã trở về?" "Tiểu sư đệ?!" "Tiểu sư đệ!" "……" Các đệ tử Tiệt Giáo căn bản không để ý đến lời giải thích của Thái Thanh Lão Tử, mà không ngừng hô hoán Lục Phàm.

Rất nhanh, Thông Thiên cũng từ Bích Du Cung đi ra.

Hắn vừa rồi đã thèm không chịu nổi.

Lúc này ngửi thấy mùi hương này, càng không thể chịu đựng được.

Trong Trường Sinh Điện.

Mọi người nghe thấy tiếng kêu gọi bên ngoài, đều dừng việc tranh giành.

"Hình như là các sư đệ… Ra ngoài xem sao." Tam Tiêu và bọn họ đi ra trước.

"Sư tỷ!

Có phải tiểu sư đệ đã trở về rồi không?" Ma Lễ Hồng vội vàng tiến lên hỏi.

"Lão gia vẫn chưa về, các ngươi sao lại đến đây?" Tam Tiêu có chút khó hiểu.

Không chỉ các đệ tử Tiệt Giáo, ngay cả Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử, và cả Thông Thiên đều vội vàng đến.

Nhìn Thái Thanh và Hồng Quân, vẻ mặt vô cùng kỳ dị.

"Các ngươi… sao thế?" Bích Tiêu nhíu mày, không hiểu nguyên do.

Thái Thanh Lão Tử lúc này mới chậm rãi tiến lên, có chút xấu hổ

giải thích.

“Là như thế này, chúng ta đều ngửi thấy một mùi hương kỳ lạ, bị hương vị hấp dẫn mà đến, còn tưởng rằng… là Lục Phàm đạo hữu đã trở về.” Thái Thanh nói xong, mặt già đỏ bừng.

Chương 260

Dù sao, đều đã trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, vậy mà lại bị một món mỹ thực làm cho ra nông nỗi này, nói ra thật không hay chút nào.

Bích Tiêu lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ.

"Thì ra là vậy." "Vừa rồi mấy tỷ muội chúng ta đang mô phỏng ngư cao trên Hồng Mông Kim Bảng để chế tác, nên mới dẫn đến mùi hương này." "Không ngờ mùi hương này lại bay xa đến vậy." Bích Tiêu cũng không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

Thông Thiên vừa nghe lời này, mắt lập tức phát ra ánh sáng.

"Các ngươi cũng biết làm sao?!" "Tuyệt vời!" "Ha ha ha ha!" Thông Thiên không nhịn được, lớn tiếng cười vang.

Mọi người đều nhìn qua, vẻ mặt nghi hoặc.

"Khụ khụ!" Thông Thiên lập tức xấu hổ, cũng mặt đỏ tai tía.

"Bích Tiêu à… Đã như vậy, chi bằng cứ để chúng ta nếm thử xem sao?" Thông Thiên cuối cùng cũng nói ra tiếng lòng của tất cả mọi người có mặt.

"Đúng vậy!

Sư tỷ!" "Thì ra là các ngươi làm mỹ thực!

Cũng để chúng ta nếm thử xem!" "Để chúng ta nếm thử đi!" "……" Một đám đệ tử Tiệt Giáo đều không nhịn được mở miệng thỉnh cầu.

Minh Hà Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử cũng bỏ qua thể diện, đều lên tiếng.

Điều này khiến Tam Tiêu lập tức khó xử.

“Cái này….” “Các ngươi đợi một chút….” Tam Tiêu lập tức quay người, trở về Trường Sinh Điện.

Nữ Oa và bọn họ cũng đã nghe thấy tiếng thỉnh cầu bên ngoài.

Thấy Tam Tiêu trở về, mấy người nở nụ cười.

“Đã thế bọn họ cũng muốn nếm thử, chúng ta tự nhiên sẽ chia sẻ, chỉ có điều, bây giờ số ngư cao này vẫn chưa đủ, để bọn họ đợi thêm một thời gian nữa.” Có lời này của Nữ Oa, Tam Tiêu lập tức cảm kích không thôi.

“Cảm ơn tỷ tỷ!” “Cảm ơn tỷ tỷ!” Đát Kỷ cũng vỗ tay khen hay.

Vốn dĩ Lục Phàm chính là đệ tử Tiệt Giáo.

Những người trên Kim Ngao Đảo đã như một gia đình.

Làm cho bọn họ một ít mỹ thực để nếm thử, vốn dĩ cũng chẳng có gì.

“Được rồi, vậy chúng ta lại bắt đầu câu cá thôi!” “Nhiều người thế này, không biết cá chép trong khe suối nhỏ có đủ không nữa!” Đát Kỷ và bọn họ liền lập tức đi câu cá.

Đồng thời, Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục công bố.

Trên Cửu Thiên, cuộn vàng khổng lồ lại lần nữa ngưng tụ chữ viết mới. 【Hồng Mông Kim Bảng Mỹ Thực Bảng Đệ Ngũ Danh: Cánh Gà Nướng Orleans】【Cánh Gà Nướng Orleans: Lấy một đoạn cánh của Hỗn Độn Ma Thần, thêm nước sốt bí chế vào ướp, sau đó dùng than từ Hồng Mông Tử Trúc nướng.】【Người chế tác: Lục Phàm】【Kim Bảng Ban Thưởng: Cánh Gà Nướng Orleans, 3 triệu 5 trăm ngàn công đức; Lục Phàm, 3 triệu 5 trăm ngàn công đức】 Theo thứ hạng thứ năm được công bố, hàng trăm triệu vạn sinh linh Hồng Hoang đều biến sắc.

“Hỗn Độn Ma Thần?!!!” “Lục Phàm lại dùng Hỗn Độn Ma Thần chế tác thành mỹ thực ư?!” “……” Một đám sinh linh đều hít một hơi khí lạnh.

Bọn họ biết rõ Hỗn Độn Ma Thần khủng bố đến mức nào.

Thế nhưng mặc dù vậy, vẫn luân là mỹ thực của Lục Phàm!

Nghĩ đến đây, nỗi sợ hãi lập tức tự nhiên mà sinh ra.

Một Tôn Hỗn Độn Ma Thần có thể tích khổng lồ, không hề kém cạnh Bàn Cổ đại thần năm xưa.

Với thể tích khổng lồ như vậy, vậy cánh của nó phải lớn đến mức nào chứ?

Có thể nói, đủ để bằng một ngọn núi sao?!

Một cái cánh lớn như vậy làm sao mà ướp được?

Rồi lại làm sao mà nướng được?

Ở đâu có cái chậu lớn như vậy để đựng chứ?

Trong lòng mọi người tràn đầy đủ loại nghi vấn.

Điều này hoàn toàn vượt quá phạm trù mà bọn họ có thể lý giải.

Ngọc Hư Cung.

Tâm trạng bình tĩnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn, lúc này sau khi nhìn thấy Cánh Gà Nướng Orleans này, lập tức kích động.

“Hỗn Độn Ma Thần?!” “Lục Phàm này lại dám nướng Hỗn Độn Ma Thần sao?!” Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút không giữ được bình tĩnh.

“Chẳng lẽ, trong trăm vạn năm qua, tu vi Lục Phàm có sự tăng trưởng?

Lại đạt đến mức có thể chém giết Hỗn Độn Ma Thần sao?”

Nguyên Thủy Thiên Tôn hơi nheo mắt lại, thần sắc xẹt qua một tia phức tạp.

Dù sao lúc ban đầu, thực lực Lục Phàm thể hiện ra, chỉ có Chuẩn Thánh.

Nghĩ đến đây, thần thức Nguyên Thủy Thiên Tôn lại lần nữa thăm dò về phía Kim Ngao Đảo.

"Bây giờ, trên Kim Ngao Đảo có rất nhiều Đại Đạo Thánh Nhân, tùy tiện ra tay nhất định là không ổn." "Vẫn cần phải chờ đợi thời cơ." Nguyên Thủy Thiên Tôn hít sâu một hơi.

Không ngờ vừa trở về sau trận phục sinh, Thái Thanh Lão Tử, Hồng Quân, thậm chí cả Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử… những người này đều đã trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Hắn, một Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân, lúc này cũng chẳng còn gì là kỳ lạ nữa.

Khó khăn quá!

Vẻ mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn càng thêm ngưng trọng.

Tây Phương Cảnh Địa.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi nhìn thấy nguyên liệu lần này lại là Hỗn Độn Ma Thần, biểu cảm trên mặt có thể nói là càng thêm chấn kinh.

"Hỗn Độn Ma Thần?!" "Lục Phàm này, lại dám coi Hỗn Độn Ma Thần là… là nguyên liệu để nấu ăn sao?!" Tiếp Dẫn đạo nhân lúc này giọng nói cũng phát ra một loại âm thanh kỳ quái.

Chuẩn Đề đạo nhân cũng đầy vẻ kinh hãi.

Đừng nói là ăn!

Ngay cả đánh cũng không lại!

Mức độ chấn động này, tương đương với việc Lục Phàm ăn Bàn Cổ!

Tuy rằng không phải Bàn Cổ.

Nhưng Bàn Cổ cũng là Hỗn Độn Ma Thần mà!

Còn Lục Phàm, trực tiếp nướng Hỗn Độn Ma Thần!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lúc này chỉ cảm thấy da đầu tê dại!

Đại Lôi Âm Tự.

Đa Bảo sau khi nhìn thấy món mỹ thực lên bảng lần này, cũng ngây người.

Ngay cả ngư cao đang ăn, cũng đột nhiên không còn thơm nữa.

"Hỗn Độn Ma Thần ư?" "Không hổ là tiểu sư đệ mà!" "Bội phục bội phục!" Trong lòng Đa Bảo vô cùng chấn động.

Hắn hận không thể lập tức gặp Lục Phàm, rồi lại bái hắn một lần nữa.

Trường Sinh Điện.

Nữ Oa và bọn họ cũng bị món mỹ thực được công bố lần này làm cho chấn động đến mức không thể kiểm soát biểu cảm.

Từng người một đều mất kiểm soát nét mặt.

Đát Kỷ lộ ra vẻ nghi hoặc.

Nữ Oa thì vẻ mặt kinh hãi.

Nguyên Phượng thì vẻ mặt chán ghét.

Tam Tiêu và bọn họ thì biểu cảm phức tạp.

Trong lòng mọi người đều có những suy nghĩ riêng.

Đương nhiên điều suy nghĩ nhiều nhất chính là… Hỗn Độn Ma

Thần này… thật sự có thể ăn được sao???

Theo nội dung công bố, rất nhanh trên màn hình liền xuất hiện món mỹ thực này.

Trên cuộn vàng khổng lồ, một cái cánh nướng khổng lồ vô cùng hoàn toàn chiếm trọn màn hình.

Có thể tưởng tượng được, cái cánh nướng này lớn đến mức nào.

Cái cánh nướng khổng lồ vô cùng nướng bên ngoài giòn rụm bên trong mềm mại, bóng dầu lấp lánh.

Nhìn vào đã khiến người ta thèm ăn tăng vọt.

Vốn dĩ mọi người đều cho rằng món Hỗn Độn Ma Thần nướng ra sẽ vô cùng kỳ quái.

Nhưng bây giờ nhìn lại, lại thấy cũng không tệ lắm.

Chủ yếu là do quan niệm cố hữu, khiến bọn họ đều nảy sinh nỗi sợ hãi với cái cánh nướng này.

Nhưng màn hình vừa xuất hiện, mọi người chỉ còn biết chảy nước dãi.

"Đây chính là cánh gà nướng Orleans!" "Trông ngon quá!" "Oa… Muốn cắn một miếng quá, nhất định rất mềm!" "……" Ngoài Hỗn Độn, Mỹ Thực Thành.

Lục Phàm đang vừa nướng cánh, vừa dùng thần thức thăm dò thế giới Hồng Hoang.

Hình ảnh hiển thị trên Hồng Mông Kim Bảng, chính là cái cánh mà Lục Phàm đang nướng trong tay.

"Xèo xèo xèo!" "Xèo xèo xèo!!!" Dưới lửa than nướng từ Hồng Mông Tử Trúc, hương trúc thoang thoảng thấm vào cánh nướng.

Dưới lửa than, từng lớp dầu mỡ nhỏ xuống, phát ra tiếng xèo xèo.

Lớp da bên ngoài đã nướng rất giòn, hiện lên màu vàng kim và hơi cam vàng.

Còn thịt bên trong cũng vì ướp mà mọng nước mềm mại.

Chương 261

Lục Phàm tiện tay xé một miếng thịt, bỏ vào miệng nhai.

Béo mà không ngán, nhiều nước nhiều vị.

"Nước sốt mật ong Orleans do Hệ Thống ban thưởng, quả nhiên có chút nội hàm bên trong." "Không ngờ, còn có thể ăn Cánh Gà Nướng Orleans." Lục Phàm không nhịn được tặc lưỡi.

Quả thực là ngon!

Một chữ thôi, tuyệt!

Chờ đến khi cái cánh nướng khổng lồ này nướng gần xong, Lục Phàm liền tháo bỏ một lớp phong ấn bên ngoài Mỹ Thực Thành.

Phong ấn được giải trừ, mùi hương tự nhiên liền bay đi khắp nơi.

Những hương khí này tầng tầng lớp lớp, lưu lại rất lâu không tiêu tán, thấm sâu vào ngoài Hỗn Độn Vực, thậm chí đến thế giới Hồng Mông, không bỏ qua bất cứ ngóc ngách nào.

Trong một thế giới Đại Đạo nào đó.

Một cung điện khổng lồ trang nghiêm uy nghiêm lơ lửng giữa không trung.

Xung quanh đại điện, từng tầng trấn áp, có vô số dây xích sắt đen huyền tạo thành phòng ngự nghiêm mật.

Trong cung điện này, một Tôn Cường Giả Hỗn Nguyên Chí Tôn mặc áo choàng đen dài, đội mũ đen, thân hình vạm vỡ ngửi thấy mùi hương bay tới này.

"Đây là gì?!" Nam tử quanh năm sống ẩn dật ở đây để ngộ đạo, đã rất lâu không cảm nhận được sự kích thích từ bên ngoài.

Mùi hương đột nhiên truyền đến này, khiến nam tử đầu tiên là hơi nhíu mày.

Sau đó, liền không nhịn được truy tìm mùi hương này mà đi.

"Sao lại thơm đến thế này?" "Ngô ở đây ngộ đạo đã không biết bao nhiêu năm tháng rồi, đối với bất kỳ sự vật bên ngoài nào cũng đã không còn chút dao động nào." "Vì sao mùi hương nhỏ nhoi này, lại khiến Ngô không thể kiểm soát nổi?" Một mặt nam tử tò mò, một mặt lại cảm nhận được uy hiếp.

Đối với hắn mà nói, mùi hương này giống như một loại pháp thuật mê hoặc, khiến hắn mất đi kiểm soát.

Vì thế, thân hình nam tử liền đột ngột lay động, nhanh chóng truy tìm mùi hương này mà đi.

Một không gian Đại Đạo khác.

Một lão nhân lưng còng đang ngồi trên một kiến trúc vật có hình dạng như hình chóp.

Đôi mắt ông ta sắc bén, thân hình gầy gò khô héo lại ẩn chứa sức sống vô tận.

"Kỳ lạ, sao ở đây lại có mùi hương bay tới?" Lão nhân nhìn về phía mùi hương bay tới, phát hiện ra Mỹ Thực Thành.

"Mỹ Thực Thành ư?" "Sao lại đột nhiên xuất hiện một tòa cung điện như vậy?" "Ngô lại không hề hay biết chút nào." Lão nhân nhíu mày thật chặt.

Điều càng khiến hắn chấn động hơn là, mùi hương này lại có ảnh hưởng đến đạo tâm của hắn.

Hắn là Cường Giả Hỗn Nguyên Chí Tôn, đạo tâm đã sớm vững chắc như bàn thạch.

Bất kỳ sự vật nào cũng không thể gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào cho hắn.

Thế nhưng chỉ sau khi ngửi thấy mùi hương này, lại khiến hắn không thể kiểm soát tâm thần.

Sự khát cầu trong lòng, cảm giác bị dục vọng chi phối, khiến hắn cảm thấy nội tâm vô cùng chấn động.

"Mùi hương này không hề đơn giản!" "Ngô nhất định phải tìm hiểu cho rõ!" Ánh mắt lão nhân sắc bén, lập tức nhanh chóng bay về phía Mỹ Thực Thành.

Nhân Tộc Cảnh Địa.

Huyền Trang sau khi nhìn thấy cái cánh nướng khổng lồ vô cùng này, trong lòng càng thêm kích động.

Hắn không thể kiềm chế bản tính nữa, lập tức tìm một quán ăn.

"Lão bản!

Có cánh nướng không?!" "Cho ta hai mươi cái cánh nướng!" "Lại thêm hai hồ rượu ngon!" Huyền Trang vừa ngồi xuống, bụng đã bắt đầu sôi ùng ục.

"Khách quan, chúng ta ở đây vừa nướng ra đùi bò, đùi dê, còn có cánh gà, ngài xem ngài muốn những món nào?" "Những món này đều là do chúng ta tự chế biến dựa trên mỹ thực được Hồng Mông Kim Bảng công bố, hương vị đều rất ngon." Lão bản vừa nhìn thấy khí thế của Huyền Trang, liền biết là khách lớn.

"Mỗi thứ đều lấy hai mươi cái!" Huyền Trang đập bàn, đã không thể đợi được nữa.

Tiểu nhị quán ăn lúc này mới mang hai đùi dê, hai đùi bò, mười cánh gà vừa nướng xong lên.

Lại mang hai hồ rượu đến.

“Khách quan, ngài đợi thêm một lát, chúng ta đang nướng.” “Món này nướng hơi lâu.” Tiểu nhị quán ăn kiên nhẫn giải thích.

Còn Huyền Trang đã bắt đầu ăn ngấu nghiến.

Một cái đùi bò nguyên vẹn, kích thước cũng không nhỏ.

Tuy rằng chỉ là đùi bê con, nhưng thịt ở trên lại vô cùng nhiều.

Một miếng cắn xuống, thịt tươi mềm săn chắc, vô cùng dai ngon.

Hơn nữa gia vị ở trên lại rắc đều tăm tắp.

Cay nồng, thơm ngon.

“Ngon, không tệ!” Huyền Trang không nhịn được khen ngợi.

Còn lúc này, một số khách hàng đến quán ăn sau khi nhìn thấy đùi bò, đùi dê trên bàn Huyền Trang, đều đầy vẻ chấn kinh.

Lượng này căn bản không phải một người bình thường có thể ăn hết.

Thế nhưng Huyền Trang lại như gió cuốn mây tan, dọn sạch sành sanh đùi bò, đùi dê trên bàn.

Rồi ngẩng đầu rót rượu vào cổ họng.

Toàn bộ động tác đều vô cùng trôi chảy.

Mọi người đều trợn mắt há mồm.

Lúc này những người vây xem cũng ngày càng nhiều.

“Vị hòa thượng này, sao có thể ăn nhiều đến vậy?” “Ăn nhiều quá rồi!” “Tất cả đều là hắn ăn ư?” “Không phải là quán tính nhầm chứ?” “Đây hình như chính là vị… Huyền Trang pháp sư trước đây sao?” “Nghe nói Triều Ca có một vị Huyền Trang pháp sư rất biết ăn, không ngờ lại ăn nhiều đến vậy!” “……” Một số bá tánh đều lần lượt xúm

lại.

Đối với điều này, Huyền Trang cũng không hề để ý.

Hắn hiển nhiên đã quen rồi.

Hơn nữa, hắn đang chuyên tâm ăn thịt trong tay, không tiện giải thích gì với người khác.

Rất nhanh, Nhân Tộc Cảnh Địa liền nổi lên một làn sóng ăn đồ nướng nóng bỏng.

Từ những cái đùi bò, đùi dê ban đầu, rồi đến những xiên thịt nhỏ.

Trên đường phố, khắp nơi đều có thể nhìn thấy những quán nướng nhỏ.

Mấy người ngồi quây quần dưới một gốc cây, cầm một hồ rượu, cầm một xiên thịt nhỏ, vừa ăn vừa trò chuyện, không gì sung sướng bằng.

Kim Ngao Đảo.

Nữ Oa và bọn họ đã phân phát hết ngư cao đã chế tác xong.

Mọi người ăn ngư cao, tu vi hùng tráng càng tăng vọt.

Khí tức tiên linh cuồn cuộn liên tục rót vào Kim Ngao Đảo.

Sau khi ăn xong những ngư cao này, Nữ Oa và bọn họ cũng theo phương pháp của Cánh Gà Nướng Orleans, tiến hành nướng các loại thịt khác.

Học theo dáng vẻ của bá tánh nhân tộc, các đệ tử Tiệt Giáo cũng bắt đầu nướng xiên.

Không biết vì sao, vừa nướng xiên, vừa uống rượu, dường như cuộc đời đều đã đạt đến viên mãn.

Trên Kim Ngao Đảo, tiếng cười nói vang vọng khắp nơi.

Thái Thanh Lão Tử, Hồng Quân, Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử và bọn họ, dường như đều từ những Đại Đạo Thánh Nhân cao cao tại thượng, trở về nguyên thủy.

Trở về hơi thở phàm tục.

Những thay đổi này, đều do Hồng Mông Kim Bảng Mỹ Thực Bảng được công bố.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn từ xa nhìn thấy sự thay đổi trên Kim Ngao Đảo, trong lòng càng thêm ngũ vị tạp trần.

So với tiếng cười nói vui vẻ trên Kim Ngao Đảo, trên Côn Luân Sơn lại yên ắng chết chóc.

Một số đệ tử Xiển Giáo, sao lại không hâm mộ cuộc sống của đệ tử Tiệt Giáo chứ!

Bọn họ cũng muốn nướng xiên!

Cũng muốn uống rượu!

Nhưng không dám chứ!

Nếu như đệ tử Xiển Giáo mô phỏng Lục Phàm chế tác mỹ thực, không chừng Nguyên Thủy Thiên Tôn liền nổi trận lôi đình.

Lúc đó trong đạo trường Quảng Thành Tử.

Các đệ tử Xiển Giáo khác đã sớm tụ tập ở đây.

Mỹ Thực Bảng vừa công bố, khi xuất hiện tên Lục Phàm, bọn họ liền đã cùng nhau bàn bạc.

"Sư huynh, chi bằng chúng ta đi du lịch Hồng Hoang?" Ngọc Đỉnh Chân Nhân có ý này.

Thứ nhất, du lịch Hồng Hoang có thể không cần bị Nguyên Thủy

Thiên Tôn quản chế gắt gao như vậy.

Thứ hai, ngay cả khi không qua lại với đệ tử Tiệt Giáo, bọn họ cũng có thể đến Nhân Tộc để qua cơn nghiện.

Những món mỹ thực mà bá tánh nhân tộc phục chế ra, có thể nói là một tuyệt tác.

Dù sao, các đệ tử Phật giáo của Đại Lôi Âm Tự cũng không nhịn được mà đến.

Các đệ tử Xiển Giáo này cũng đã sớm thèm không chịu nổi rồi.

Nếu như không ăn được những món mỹ thực này, cuối cùng sẽ hình thành chấp niệm.

Chương 262

“Ừm… Bây giờ sư tôn đang bế quan, chưa xuất quan.” “Chúng ta đi du lịch Hồng Hoang một chuyến, cũng không phải là không thể.” “Chỉ có điều… tình hình Hồng Hoang đã thay đổi, đệ tử Xiển Giáo của chúng ta đã mất đi ưu thế ở Hồng Hoang, các ngươi ra ngoài du lịch, nhất định phải cẩn thận.” Quảng Thành Tử căn dặn các sư đệ một phen.

Mọi người gật đầu, sau đó mới tản ra, đi du lịch Hồng Hoang.

Còn ngoài Hỗn Độn Thiên, Mỹ Thực Thành.

Theo mùi hương trong Mỹ Thực Thành phiêu tán khắp nơi, đã thu hút hai vị Cường Giả Hỗn Nguyên Chí Tôn đến.

Hai người này mỗi người ở một không gian riêng, khi gặp mặt cũng vô cùng kinh ngạc.

Hai người đều cảm nhận được uy áp của Cường Giả Hỗn Nguyên Chí Tôn từ đối phương.

Hùng hậu!

Bàng bạc!

Thần bí!

Hạo hãn!

“Ngô là Không Văn đạo nhân.” Lão nhân chắp tay về phía nam tử mặc áo choàng đen.

“Nhất Chấn đạo nhân.” Nam tử cũng chắp tay, ngữ khí trầm thấp.

Hai người nhìn nhau một cái, sau đó lại nhìn về phía Mỹ Thực Thành.

Tòa thành này so với của bọn họ, không hề kém cạnh chút nào.

Hơn nữa cấu tạo của Mỹ Thực Thành hình thành hàng chục đạo trận pháp nghiêm mật, không hề đơn giản.

Tuy nói chỉ là một tòa cung điện, nhưng lại tương đương với một kiện pháp khí lợi hại.

Không cẩn thận, liền sẽ kích hoạt bẫy trong trận pháp.

Hơn nữa những dược liệu dùng để xây dựng cung điện này cũng vô cùng bất phàm.

"Đây chẳng phải là Lạc Tinh Thạch sao?!" Trong lòng Không Văn đạo nhân đại thụ chấn động.

Lạc Tinh Thạch, một khối đá to bằng nắm tay, liền sẽ dẫn đến dao động năng lượng mãnh liệt.

Uy lực sánh ngang một Tôn Hỗn Nguyên Hỗn Độn Cảnh!

Mà hiện tại, toàn bộ cung điện, lại đều do Lạc Tinh Thạch cấu thành!

Đại bút tích quá!

Phải biết rằng, Không Văn đạo nhân từ khi du lịch Hỗn Độn đến nay, thậm chí thế giới Hồng Mông hắn cũng đã đi qua.

Trải qua hàng trăm triệu vạn năm, số Lạc Tinh Thạch mà hắn có thể tìm được, cũng chỉ to bằng móng tay.

Luôn được hắn trân tàng cực độ, vì nó mà hắn tham ngộ hàng trăm triệu vạn năm.

Mà tòa Mỹ Thực Thành này, trực tiếp chính là một động tác lớn!

Hắn chưa từng thấy nhiều Lạc Tinh Thạch đến vậy!

Quả thực là phung phí của trời!

Lại còn dùng để xây dựng cung điện!

"Chẳng lẽ, trong Mỹ Thực Thành này ở, là một Tôn Đại Năng cường đại hơn sao?" "Lại có thể dùng Lạc Tinh Thạch để xây dựng cung điện." Không Văn đạo nhân hít một hơi khí lạnh.

Nhất Chấn đạo nhân cũng đồng dạng đại thụ chấn động.

Hắn, người vốn ít nói, sau khi nhìn thấy cung điện hùng vĩ như vậy, và Lạc Tinh Thạch khắp nơi, cũng không khỏi tâm triều bành phái.

Giống như lời Không Văn đạo nhân nói, Lạc Tinh Thạch chính là thứ mà Cường Giả Hỗn Độn truy cầu cả đời!

Mà tòa Mỹ Thực Thành trước mắt này, trong mắt bọn họ, càng thêm thần thánh uy nghiêm.

Có thể dùng Lạc Tinh Thạch làm vật liệu xây dựng, có thể tưởng tượng được Lạc Tinh Thạch trong mắt chủ nhân Mỹ Thực Thành, cũng chỉ đến vậy mà thôi.

"Ngô Không Văn đạo nhân, đến bái kiến thành chủ." "Ngô Nhất Chấn đạo nhân, đến bái kiến thành chủ." Hai người sau khi đại thụ chấn động, liền cung kính đến trước cửa đại điện hành lễ.

Còn lúc này, Lục Phàm đã sớm biết lai lịch của hai người này.

"Cường Giả Hỗn Nguyên Chí Tôn ư?" "Không ngờ, đại năng như vậy lại một lúc hấp dẫn đến hai Tôn?" Lục Phàm khẽ mỉm cười.

Hắn đưa tay khẽ chỉ vào cửa điện.

Cửa điện mở ra.

Không Văn đạo nhân và Nhất Chấn đạo nhân liền nhanh chóng tiến vào.

Bước vào cửa điện lập tức, mùi hương càng thêm nồng nặc.

Và bọn họ cũng rất nhanh tìm thấy Lục Phàm.

Chỉ thấy Lục Phàm một thân bạch sam, đang nướng một cái đùi của Hỗn Độn Ma Thần.

Mùi hương xộc vào mũi, khiến người ta điên cuồng nuốt nước bọt.

Không Văn đạo nhân chấn kinh.

"Tiền bối, ngài đây là…." "Ừ, đây là một con Hỗn Độn Ma Thần." Lục Phàm trả lời ngắn gọn.

"Mỹ Thực Thành của ta đây là lần đầu tiên có khách nhân, nếu các ngươi muốn nếm thử đồ ở Mỹ Thực Thành của ta, thì phải dùng đồ vật để giao hoán mới được." Lục Phàm vừa nướng vừa cười nói ra quy tắc.

Không Văn đạo nhân và Nhất Chấn đạo nhân đã sớm không thể kìm nén được nữa.

Ngay khi bước vào Mỹ Thực Thành, thân tâm đều không thể kiểm soát.

Đặc biệt là khi nhìn Lục Phàm tự tay nướng mỹ thực.

Mùi hương đó, khiến bọn họ lập tức muốn ăn được món mỹ vị như vậy.

"Tiền bối, món thịt nướng này, không biết cần dùng thứ gì để giao hoán đây?" Không Văn đạo nhân tuy là lão giả, nhưng khi thấy Lục Phàm là Tôn Cường Giả, cũng phải xưng hô một tiếng tiền bối.

"Cái này ấy mà, chỉ cần các ngươi cùng Mỹ Thực Thành của Ngô đạt thành khế ước là được." Lục Phàm nói xong, phẩy tay áo một cái.

Ngay sau đó, trên hư không liền xuất hiện vài hàng chữ nhỏ chi chít.

Những chữ viết này chính là quy tắc khế ước.

Đại khái ý tứ chính là, muốn ăn đồ ở đây, thì phải cam tâm tình nguyện nguyên thần ràng buộc với Mỹ Thực Thành, vĩnh viễn thủ hộ Mỹ Thực Thành, cam nguyện làm nô bộc.

Không Văn đạo nhân và Nhất Chấn đạo nhân thấy vậy, vẻ mặt đều có chút khó xử.

Làm nô bộc sao?

Hảo gia hỏa!

Vì một miếng ăn sao?!

Trực tiếp phải biến thành nô bộc ở đây sao?!

Không Văn đạo nhân đã sớm là tồn tại đỉnh cao tuyệt đối trong thế giới này.

Hắn đã sớm siêu thoát ngoài Hỗn Độn Thiên.

Bây giờ lại phải làm nô bộc sao?

Nhất Chấn đạo nhân lại càng nhíu mày, theo bản năng có chút không vui.

Nhưng mùi hương này ở trước mặt, thỉnh thoảng lại xộc vào cơ thể, thực sự khiến bọn họ không thể tự thoát ra.

Hoàn toàn không thể kiềm chế thân tâm.

Quá muốn ăn!

Quá muốn ăn!

Trong cơ thể, giống như có một người tí hon, đang điên cuồng gào thét.

Khát vọng này, sắp phá vỡ thể phách.

"Các ngươi chỉ cần nghĩ kỹ rồi, nhỏ một giọt máu xuống đất, liền

tương đương với khế ước thành công." "Các ngươi suy nghĩ kỹ, đừng vội vàng." Lục Phàm khẽ mỉm cười.

Hắn đối với những món mỹ thực của mình có đủ lòng tin.

Người bình thường thật sự không thể chống cự nổi.

Nếu không phải vì trải đường lui, Lục Phàm đã sớm trực tiếp động thủ.

Nhưng hậu quả của việc động thủ chính là, không thể lung lạc nhân tâm.

Vẫn cần bọn họ tự nguyện mới được.

Theo Lục Phàm không ngừng chế tác ra nhiều mỹ thực hơn, mùi hương càng thêm nồng nặc.

Còn Không Văn đạo nhân và Nhất Chấn đạo nhân cũng vô cùng ngưng trọng.

"Được!

Chúng ta đồng ý!" "Nhưng mà, tiền bối, Ngô có một vấn đề." "Khế ước đạt thành xong, mỹ thực ở đây đều có thể tùy tiện ăn sao?

Hay là chỉ có thể ăn một miếng thôi?" Không Văn đạo nhân chỉ quan tâm nhất đến điều này.

Lục Phàm cười cười, sau đó nói: "Tự nhiên là tùy tiện ăn." "Các ngươi trở thành nô bộc ở đây, chính là thủ hạ của Ngô, Lục Phàm.

Sau này, Ngô sẽ dạy các ngươi cách chế tác các loại mỹ thực." Nghe lời này của Lục Phàm, Không Văn đạo nhân liền không có bất kỳ do dự nào.

Không Văn đạo nhân dùng ngón tay ấn xuống, một giọt máu vàng óng nhỏ vào Lạc Tinh Thạch.

Và một phần nguyên thần của Không Văn đạo nhân cũng tương ứng liên hệ với Lạc Tinh Thạch.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng, mình dường như đã trở thành một phần của Mỹ Thực Thành.

Với những Lạc Tinh Thạch này cũng có mối quan hệ càng thêm khăng khít.

Chương 263

Nhất Chấn đạo nhân cao lãnh bên cạnh thấy vậy, cũng không nói hai lời liền đạt thành khế ước.

"Được rồi, chúc mừng hai vị trở thành nô bộc đầu tiên tiến vào Mỹ Thực Thành của ta, hai cái đùi Hỗn Độn Ma Thần nướng này, liền ban thưởng cho các ngươi." Lục Phàm đưa thịt nướng đã làm xong cho hai người bọn họ.

Không Văn đạo nhân ra sức ngửi, mùi hương đó quả thực khiến hắn như mơ như ảo.

Hai người liền ăn thịt ngấu nghiến, đắm chìm trong đó.

Trong thế giới Hồng Hoang.

Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục công bố thứ hạng.

Cho đến nay, đã công bố đến thứ năm.

Vì sự công bố của Mỹ Thực Bảng này, đã mang lại ảnh hưởng kịch liệt cho toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Một số tu luyện giả từ trước đến nay không ăn uống gì, cũng đều từ bỏ cái gọi là tịch cốc.

Hoặc là theo đuổi cuộc sống vô dục vô cầu, thanh tâm quả dục.

Những điều này đều bị từ bỏ!

Bọn họ thử nếm các loại mỹ thực.

Đương nhiên, nơi có nhiều mỹ thực nhất, chính là Nhân Tộc!

Ngày càng nhiều tu luyện giả đều đến Nhân Tộc, gia nhập vào đại quân mỹ thực này.

Trên Kim Ngao Đảo.

Các đệ tử Tiệt Giáo lại càng phát huy tín niệm này đến cực hạn.

Có Nữ Oa và bọn họ dẫn dắt, các đệ tử Tiệt Giáo cũng đều lần lượt bắt tay vào chế tác.

Bọn họ học tập trí tuệ của bá tánh nhân tộc, nướng xiên thịt.

Thế là, nhóm đệ tử này bình thường ngoài tu luyện thì chỉ có ăn!

Nướng xiên!

Uống rượu!

Uống rượu!

Nướng xiên!

Cuộc sống có thể nói là đa sắc màu.

Bích Du Cung.

Thông Thiên, Thái Thanh Lão Tử, Hồng Quân, Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử và bọn họ mấy người đang quây quần bên một bàn.

Trên bàn bày đầy thịt nướng và rượu ngon.

"Không ngờ à…." "Chúng ta cứ ngỡ những thứ này vốn là vật ô uế, ai ngờ lại mỹ vị đến thế." "Sớm biết như vậy, thì mấy trăm vạn năm trước, đã nên tận hưởng nhiều mỹ vị như thế này rồi." Thái Thanh Lão Tử cầm một xiên thịt bắt đầu nướng.

Động tác này, có thể nói là vô cùng thuần thục.

Cử chỉ động tác, chính là một con người xã hội sống động.

Chỉ có điều dáng vẻ lúc này của bọn họ vẫn là tiên khí phiêu phiêu.

Nếu như bỏ qua dáng vẻ này, hoàn toàn không thể nhận ra người trước mắt này lại chính là một trong Tam Thanh, Thái Thanh Lão Tử.

Còn lúc này, Hồng Mông Kim Bảng trên Cửu Thiên lại lần nữa có dị động.

"Mau nhìn!" "Mỹ Thực Bảng mới sắp công bố rồi!" "Không biết lần này lên bảng, lại sẽ là món mỹ thực gì?" Minh Hà Lão Tổ nhìn thấy cuộn vàng khổng lồ bắt đầu ngưng tụ chữ viết mới, lập tức như bị tiêm máu gà vậy.

Các Đại Đạo Thánh Nhân khác cũng không khác Minh Hà Lão Tổ là bao.

Mọi người ngẩng đầu lần lượt nhìn qua. 【Hồng Mông Kim Bảng Mỹ Thực Bảng Đệ Tứ Danh: Mật Dịch Quả Đống】 【Mật Dịch Quả Đống: Lấy mật của trăm hoa từ Biển Hoa Hỗn Độn, ủ tĩnh dưỡng, sau đó nhỏ Thánh Thủy, Huyền Minh Chân Thủy vào, mới có thể kết đông.】 【Người chế tác: Lục Phàm】 【Kim Bảng Ban Thưởng: Mật Dịch Quả Đống, 3 triệu 5 trăm ngàn công đức; Lục Phàm, 3 triệu 5 trăm ngàn công đức】 Theo thứ hạng này được công bố, mọi người đều kinh ngạc.

"Quả đống ư?" "Mật Dịch Quả Đống ư?

Chưa từng nghe nói còn có món mỹ thực như vậy." "Quả đống này là gì?" Minh Hà Lão Tổ một đầu mờ mịt.

Đặc biệt là sau khi nhìn thấy phương pháp chế tác Mật Dịch Quả Đống này, càng trợn mắt há hốc.

"Chư vị, trong Hỗn Độn này còn có một Biển Hoa sao?" "Còn phải dùng Huyền Minh Chân Thủy ư?

Có ai từng nghe nói về Huyền Minh Chân Thủy chưa?" Minh Hà Lão Tổ nhìn về phía Hồng Quân.

Huyền Minh Chân Thủy ở Hồng Hoang thì không có.

Nhưng Hồng Quân, là sinh linh đến từ Hồng Mông, có lẽ sẽ biết

một ít.

Lúc đó, tất cả ánh mắt đều lần lượt nhìn về phía Hồng Quân.

Hồng Quân nhìn ba chữ Huyền Minh Chân Thủy, vẻ mặt cũng hơi biến đổi, sau đó có chút kinh ngạc nói: "Huyền Minh Chân Thủy này ẩn chứa Đạo của Băng Thủy, có thể dập tắt Thái Dương Chân Hỏa, nhưng lại không biết tung tích." Mặc dù là Hồng Quân, đối với Huyền Minh Chân Thủy cũng chỉ biết sơ sơ.

Chỉ biết uy lực này quả thực không nhỏ.

Thậm chí có thể dập tắt Thái Dương Chân Hỏa.

Phải biết rằng, sức mạnh khủng bố của Thái Dương Chân Hỏa, chính là một trong mười loại nguyên bản của Hồng Hoang.

Thái Thanh Lão Tử cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi nhìn thấy Huyền Minh Chân Thủy, đồng tử đột nhiên phóng đại.

"Lại là Huyền Minh Chân Thủy?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn từng nghe Thiên Đạo nói về loại nước này.

Huyền Minh Chân Thủy ẩn chứa Đạo của Băng Thủy.

Chỉ cần có thể nắm giữ Huyền Minh Chân Thủy, liền có thể đối phó Tổ Vu.

"Không ngờ, Huyền Minh Chân Thủy lại nằm trong tay Lục Phàm!" Nguyên Thủy Thiên Tôn càng nghiến răng nghiến lợi.

Hắn thiết tha muốn có được thứ nước này.

Chỉ có như vậy, mới không sợ Tổ Vu.

"Lục Phàm!" "Ngươi rốt cuộc ở đâu?!" Thần thức Nguyên Thủy

Thiên Tôn lập tức xâm nhập khắp nơi trong Hồng Hoang.

Mỗi một ngóc ngách hắn đều đã tìm khắp, nhưng lại không thể tìm thấy một tia khí tức nào của Lục Phàm.

"Lục Phàm, ngươi lại không ở mảnh Hồng Hoang này, vậy thì đừng trách Ngô!" Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn về phía Kim Ngao Đảo.

Hiện nay, Kim Ngao Đảo không có Lục Phàm che chở, tuy rằng vẫn còn mấy Tôn cường giả, nhưng cũng không thể lúc nào cũng bảo vệ an toàn cho Kim Ngao Đảo.

Huống hồ, trước đó Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã cài cắm một nhãn tuyến trên Kim Ngao Đảo.

Đó chính là Thạch Cơ.

"Đến lúc triệu hoán Thạch Cơ rồi." Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức vận dụng pháp lực, truyền âm cho Thạch Cơ.

"Thạch Cơ… nhanh đến Ngọc Hư Cung, tuyệt đối không được để người khác truy tìm tung tích." Nguyên Thủy Thiên Tôn âm thầm truyền âm.

Trên Kim Ngao Đảo.

Tâm thần của rất nhiều đệ tử Tiệt Giáo đã sớm bị Mỹ Thực Bảng hấp dẫn.

Mọi người lúc đó đều vì ăn mà vui vẻ.

Thông Thiên, Thái Thanh và bọn họ lại càng đóng cửa uống rượu ăn thịt.

Thạch Cơ rời khỏi Kim Ngao Đảo, tự nhiên không ai hay biết.

"Bái kiến Thiên Tôn!" Thạch Cơ quỳ bái trước cửa Ngọc Hư Cung.

“Thạch Cơ, thứ Ngô muốn ngươi lấy, ngươi đã lấy được chưa?” Nguyên Thủy Thiên Tôn hỏi.

“Khởi bẩm Thiên Tôn, Lục Phàm quả thực không có ở đây.” “Nhưng Trường Sinh Điện này, thiếp căn bản không thể vào được.” “Tuy nhiên, thiếp đã tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp, bên trong có vô tận Tử Khí, lại còn có khí tức Hỗn Độn, thiếp đã theo phân phó của Thiên Tôn, thu thập Tử Khí trong đó.” Thạch Cơ lập tức lấy ra một bình ngọc nhỏ.

Bình ngọc nhỏ này chính là thứ mà Nguyên Thủy Thiên Tôn đã âm thầm đưa cho Thạch Cơ lúc ban đầu.

Chờ đến khi bình ngọc nhỏ được Nguyên Thủy Thiên Tôn thu hồi, hắn liền trầm giọng nói: “Chỉ cần có cơ hội, nhất định phải tiến vào Trường Sinh Điện, bất kể dùng phương pháp nào.” “Vâng!

Thiên Tôn!” Thạch Cơ Nương Nương sau khi lại lần nữa nhận được chỉ lệnh, liền như bị ma xui quỷ khiến lại trở về Kim Ngao Đảo.

Toàn bộ quá trình, đều không bị bất kỳ ai phát hiện.

Còn Mỹ Thực Thành ở ngoài Hỗn Độn Thiên.

Lục Phàm đang dẫn Không Văn đạo nhân, Nhất Chấn đạo nhân chế tác mỹ thực.

“Đây chính là nơi cất giữ nguyên liệu.” Lục Phàm dẫn hai người này đến căn phòng đá chuyên dùng để cất giữ.

Chỉ thấy bên trong kim quang lấp lánh, tiên linh chi khí cực kỳ nồng đậm thuần khiết.

“Đây là… nguyên liệu ư?” Không Văn đạo nhân có chút mơ hồ.

Bởi vì lúc đó những thứ hắn nhìn thấy, đều là những bảo vật cực kỳ khó tìm ở Chư Thiên này.

Mỗi một thứ đều đủ để kinh động Cường Giả đỉnh cao Chư Thiên!

Thế nhưng bây giờ, những thứ này trong mắt Lục Phàm, lại chỉ là nguyên liệu ư?!

Đây chính là chênh lệch sao?!

Không Văn đạo nhân càng có thể cảm nhận rõ ràng sự khác biệt giữa mình và Lục Phàm.

Và cũng càng cam tâm tình nguyện ở lại Mỹ Thực Thành.

Ở đây có nhiều bảo vật đến vậy, đừng nói là làm nô bộc, ngay cả khi bắt hắn làm bất cứ việc gì, hắn cũng tuyệt đối sẽ không than vãn.

Chương 264

Nhất Chấn đạo nhân cao lãnh bên cạnh lúc này cũng ngây người tại chỗ.

Nhìn những bảo vật này, hắn hoàn toàn không thể di chuyển được.

"Những thứ này, các ngươi đều có thể dùng, đến lúc đó, ta sẽ dạy các ngươi cách sử dụng chúng để chế tác mỹ thực." Lục Phàm giải thích từng chút một.

Ngay sau đó, Lục Phàm lại dẫn bọn họ đến một cung điện khác.

Cung điện này có diện tích rất lớn, hơn nữa xung quanh lại mọc vô số kỳ hoa dị thảo, còn có khe suối chậm rãi chảy qua.

Tiên vụ mờ ảo, kim quang rực rỡ.

Một trận hương sen thoang thoảng từ từ tản ra.

Những kỳ hoa dị thảo này nếu như đặt ở thế giới Hồng Hoang, nhất định sẽ gây ra một trận chấn động.

Nhưng trong mắt Không Văn đạo nhân và Nhất Chấn đạo nhân, cũng nhiều nhất là cảm thấy quý giá mà thôi.

Bởi vì những Thanh Liên Hỗn Độn, Sen Tuyết Sơn Thiên quý hiếm này đối với bọn họ không có tác dụng quá lớn.

"Nơi này chính là nơi đường thực." "Sau này, ta còn sẽ chiêu mộ thêm một số cường giả, dùng để bưng trà rót nước." Lục Phàm vừa giới thiệu, vừa nói ra những gì trong lòng hắn nghĩ.

Sau này, Mỹ Thực Thành này sẽ thu hút vô số Đại Năng Chư Thiên, hắn đương nhiên phải chiêu mộ đủ nhiều người hầu mới được.

Mà còn, phải là nữ!

Trong lòng Lục Phàm nghĩ kỹ như vậy, tiếp tục dẫn hai người này đi tham quan.

Không Văn đạo nhân trong lòng đại thụ chấn động.

"Người hầu?!" "Lại còn phải chiêu mộ thêm cường giả sao?!" Nhất Chấn đạo nhân cũng hoàn toàn bị Lục Phàm chinh phục rồi.

Một tồn tại thần bí cường đại như vậy, việc có người hầu gì đó quả thực là ban ơn cho bọn họ được không?!

Thế giới Hồng Hoang.

Hồng Mông Kim Bảng vẫn đang tiếp tục công bố.

Hàng trăm triệu vạn sinh linh đều rất tò mò, ba món mỹ thực đứng đầu, lại sẽ là gì?

Có thể xếp hạng ba, lại sẽ ngon đến mức nào chứ?

Theo ánh sáng trên Hồng Mông Kim Bảng rực rỡ, vô số sinh linh đều ngẩng đầu nhìn qua, trong mắt tràn đầy sự kỳ vọng.

Bọn họ chưa từng đối với việc ăn uống có sự theo đuổi chấp nhất nhiệt liệt đến vậy. 【Hồng Mông Kim Bảng Mỹ Thực Bảng Đệ Tam Danh: Hoàng Kim Thang】 【Hoàng Kim Thang: Lấy Tiên Thiên Canh Kim Chi Khí, Tiên Thiên Bồ Đề, sau đó dùng tinh huyết của một ngàn con Hỗn Độn Ma Thần nấu, hòa quyện Ma Diễm Hoa, Xích Thanh Thảo, hòa quyện Thánh Thủy hầm, thành màu vàng kim là được.】 【Người chế tác: Lục Phàm】 【Kim Bảng Ban Thưởng: Hoàng Kim Thang, 4 triệu công đức; Lục Phàm, 4 triệu công đức】 Theo thứ hạng này được công bố, mọi người đều kinh ngạc.

"Hoàng Kim Thang ư?

Là một loại canh sao?" "Món canh này cũng có thể trở thành một

loại mỹ thực ư?

Chắc hẳn hương vị tuyệt mỹ!!" "Muốn nếm thử Hoàng Kim Thang này quá!" "Món tiểu sư đệ chế tác ra, xếp hạng ba, tự nhiên là mỹ vị!" "……" Một đám đệ tử Tiệt Giáo vừa nướng xiên, vừa uống rượu, nhưng nước dãi vẫn không nhịn được mà chảy xuống.

Hoàng Kim Thang này, nghe đã cảm thấy vô cùng thần bí.

Rốt cuộc sẽ có hương vị gì?

Lại ngon đến mức nào?

Bích Du Cung.

Thông Thiên, Thái Thanh Lão Tử, Hồng Quân và bọn họ đang cụng ly vui vẻ.

Sau khi nhìn thấy thứ ba lại là một loại canh, biểu cảm trên mặt liền nghi hoặc.

"Phàm nhi lại chế tác ra một loại canh ư?" "Nấu bằng tinh huyết của một ngàn con Hỗn Độn Ma Thần!!" Thông Thiên nhìn thấy con số đáng sợ này, liền không nhịn được hít một hơi khí lạnh.

Năm xưa, Bàn Cổ Đại Thần chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Còn Lục Phàm, trực tiếp chém giết một ngàn con!

Trực tiếp đuổi kịp một phần ba chiến lực của Bàn Cổ Đại Thần!

Khủng bố!

Quá khủng bố rồi!

Thông Thiên vừa cảm thán, vừa uống rượu.

"Lục Phàm tiền bối dùng Hỗn Độn Ma Thần để nấu canh đã không còn đáng ngạc nhiên nữa, dù sao, Lục Phàm tiền bối còn là tồn

tại đã nướng Hỗn Độn Ma Thần để ăn mà, ha ha ha ha!" Hồng Quân lại cảm thấy đây đều là thao tác bình thường của Lục Phàm rồi.

Hỗn Độn Ma Thần còn nướng để ăn, thì còn bận tâm đến chút tinh huyết đó sao?!

"Ha ha ha ha!" "Hồng Quân tiền bối nói phải." "Chính là như vậy!

Chính là như vậy!" Minh Hà Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử cũng liên tục phụ họa.

Trong ngữ khí của mấy người đều là sự sùng bái và tán thưởng đối với Lục Phàm.

"Chỉ là không biết, bao giờ thì chúng ta cũng có thể nếm được thịt Hỗn Độn Ma Thần do Lục Phàm đạo hữu chế tác ra chứ!" "Ngô từ trước đến nay chưa từng ăn qua, món thịt này không biết có gì khác với các loại thịt khác không nhỉ!" Minh Hà Lão Tổ nghĩ đi nghĩ lại, nước dãi lại sắp chảy xuống.

Trấn Nguyên Tử bên cạnh cũng lộ ra vẻ mặt khao khát.

Hỗn Độn Ma Thần!

Đó chính là tồn tại khiến bọn họ cảm thấy vô cùng sợ hãi!

Thế nhưng bây giờ, lại có cơ hội có thể ăn được!

Tự nhiên là vô cùng kỳ vọng!

Tây Phương.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hiển nhiên cũng bị nguyên liệu thứ ba này làm cho chấn kinh.

"Một… một ngàn con Hỗn Độn Ma Thần!!!" "Lục Phàm… lại chém giết một ngàn con Hỗn Độn Ma Thần sao?!" Tiếp Dẫn đạo nhân lúc này trong mắt tràn đầy sự kinh hãi.

Phải biết rằng, Hỗn Độn Ma Thần chính là tồn tại đã đối đầu với Bàn Cổ Đại Thần năm xưa.

Còn Lục Phàm, lại trực tiếp chém giết một ngàn con!

Để làm món ăn ư?

Tiếp Dẫn đạo nhân hít sâu một hơi, cảm thấy có chút không thể chấp nhận được.

"Sư huynh, đừng quên, Lục Phàm này phía sau chính là Quy Nhất đạo nhân!" "Tu vi Lục Phàm, làm sao có thể chém giết một ngàn con Hỗn Độn Ma Thần được!" Chuẩn Đề đạo nhân lập tức phản bác.

Hắn không tin, những con Hỗn Độn Ma Thần này lại là do Lục Phàm chém giết.

Tiếp Dẫn đạo nhân nghe xong, cũng hơi gật đầu.

Không sai!

Lục Phàm trăm vạn năm trước, tu vi chỉ có Chuẩn Thánh.

Ngay cả khi hắn thiên phú dị bẩm, tu vi đột phá mạnh mẽ, cũng không thể trong vòng trăm vạn năm ngắn ngủi, liền tiến vào mức độ có thể chém giết một ngàn con Hỗn Độn Ma Thần.

"Lục Phàm không đáng sợ!" "Chúng ta đáng lo nhất chính là Quy Nhất đạo nhân!" Chuẩn Đề đạo nhân lại lần nữa nhắc nhở một câu.

Tiếp Dẫn đạo nhân liền gật đầu, thần sắc phức tạp nhìn về phía cuộn vàng khổng lồ trên Cửu Thiên.

Trên cuộn vàng khổng lồ, hình ảnh một bát ngọc phỉ thúy đựng Hoàng Kim Thang hiện ra.

Hoàng Kim Thang danh xứng với thực!

Nước canh màu vàng kim, bề mặt mịn màng như tơ, bên trong

dường như có cát chảy chậm rãi chuyển động.

Nhìn kỹ cảnh tượng trong canh, như thể tiến vào một thế giới huyền ảo khác.

Trong thế giới này, một ngàn con Hỗn Độn Ma Thần đang điên cuồng tàn sát lẫn nhau.

Cảnh tượng chiến đấu bạo liệt!

Không gian vỡ nát!

Đấu chuyển tinh di!

Trời long đất lở!

Mọi người vội vàng dứt mắt ra, lúc này mới bình phục được tâm thần.

"Không ngờ, Hoàng Kim Thang này nhìn có vẻ bình thường, thực tế lại ẩn chứa sức mạnh hùng vĩ, chỉ là không biết, hương vị nếm thử sẽ ra sao." "Chắc hẳn phải mạnh hơn rượu rất nhiều!" Minh Hà Lão Tổ hít sâu một hơi, trong mắt nhiệt thiết càng thêm mãnh liệt.

Chỉ có điều, hắn lại không dám đi sâu vào quan sát Hoàng Kim Thang này nữa.

"Không ngờ, trong một bát canh này lại ẩn chứa nhiều nguy cơ như vậy." Trấn Nguyên Tử cũng là vừa mới thu hồi tầm mắt, hoàn hồn mất nửa ngày.

"Đúng vậy!" "Không hổ là mỹ thực xếp hạng thứ ba!!" "Nghĩ đến hương vị bát canh này hẳn là thập phần phong phú." Thái Thanh Lão Tử cũng có chút không kìm nén được.

Lão mạnh mẽ nốc một ngụm rượu, mới đem khát vọng đối với mỹ thực trong lòng áp chế xuống một chút.

Trường Sinh Điện.

Đát Kỷ, Nữ Oa, Nguyên Phượng các nàng càng là đối với Canh Hoàng Kim đã sớm tâm trào dâng trào.

"Canh Hoàng Kim này, quả thực là huyền diệu!" "Lão gia quá lợi hại!" "Thật muốn nếm thử bát canh này a!!" "Lão gia sao còn không trở lại??" Nữ Oa các nàng giờ phút này đã sớm không kìm nén được tính tình.

"Đát Kỷ muội muội, muội hiện nay tu vi cao nhất, có thể hay không giúp chúng ta tìm được lão gia?" "Đúng vậy.....

Đát Kỷ muội muội, cầu xin muội!" "Đúng vậy, muội cùng lão gia quen biết sớm nhất, muội nhất định biết đến....." "Đát Kỷ muội muội!" "Đát Kỷ....." "....." Mấy người đều bắt đầu hướng về phía Đát Kỷ làm nũng.

Đát Kỷ thấy thế, liếc mắt nhìn kim sắc quyển trục khổng lồ kia.

Tầm mắt định hình tại bát Canh Hoàng Kim kia, cũng nhịn không được làm ra động tác nuốt nước miếng.

Cho dù là Đát Kỷ, hiện nay đã bước vào Hỗn Độn Cảnh giới, cũng vô pháp khắc chế dục vọng đối với bát Canh Hoàng Kim này.

Bát canh này, không chỉ là mỹ vị!

Chương 265

Mà là nhìn thoáng qua, đối với tâm thần đều có sự chấn động cực lớn!

Đối mặt với lời thỉnh cầu của Nữ Oa, Nguyên Phượng, Tam Tiêu, Đát Kỷ cũng có chút dao động.

"Ta liên hệ lão gia trước, nếu là lão gia đồng ý, ta tự sẽ mang các tỷ muội đi tìm lão gia, được không?" Đát Kỷ nhìn về phía chúng tỷ muội.

Một lát sau, thân hình Đát Kỷ liền tiêu tán, hướng về phía Lục Phàm nhanh chóng bay đi.

Rất nhanh, Đát Kỷ liền đi tới Mỹ Thực Thành.

"Lão gia!" Đát Kỷ ngay khoảnh khắc nhìn thấy Mỹ Thực Thành, liền bị chấn động.

Khó trách Lục Phàm đến bây giờ vẫn không chịu về Trường Sinh Điện.

Hóa ra là đang ở vùng vực ngoại hỗn độn này tu kiến một cung điện hùng vĩ như thế, hơn nữa còn gọi là Mỹ Thực Thành.

Nhìn kỹ lại, chung quanh cung điện này tất cả đều là kết giới.

"Lão gia!" Đát Kỷ nhịn không được phát ra thanh âm kiều nhu, hướng về phía bên trong hô.

Bên trong Mỹ Thực Thành.

"??" "....." Không Văn Đạo Nhân cùng Nhất Chấn Đạo Nhân tự nhiên cũng nghe được thanh âm kiều nhu này, không khỏi tò mò hướng về phía bên ngoài nhìn lại.

“Thành chủ, bên ngoài hình như là có thanh âm.” Nhất Chấn Đạo Nhân chậm rãi mở miệng nói.

Lục Phàm ngẩng đầu, sau đó cười nói: “Ồ, không có việc gì.” Ngay sau đó, Lục Phàm đưa tay hướng về phía hư không chộp một cái.

Trong nháy mắt công phu, Đát Kỷ cũng đã bị Lục Phàm mang đến trước mặt.

Đát Kỷ thậm chí còn chưa phản ứng kịp, đã nhìn thấy Lục Phàm trước mặt.

Nàng lập tức vui mừng, lao tới ôm chặt lấy Lục Phàm.

“Lão gia, nhớ chết ta rồi.” “Các tỷ tỷ đều rất nhớ chàng nha!” “Chàng khi nào thì về Trường Sinh Điện a!” Thanh âm mềm mại của Đát Kỷ vang lên bên tai Lục Phàm.

Không Văn Đạo Nhân cùng Nhất Chấn Đạo Nhân ở một bên đều lộ vẻ hãi nhiên.

Ngay sau đó, hai người hoảng mang dời đi ánh mắt.

Lục Phàm thần tình ngược lại là bình tĩnh, chỉ là sủng nịch đem Đát Kỷ từ trên người buông xuống, rồi sau đó hỏi: “Nàng tới đây có chuyện gì?” “Tiệt Giáo hết thảy vẫn ổn chứ?” “Lão gia, các tỷ tỷ đều rất nhớ chàng.” “Còn nữa, mọi người đều biết chàng đang chế tác mỹ thực nha!

Đều muốn nếm thử!” “Lão gia.....

Ta muốn dẫn các tỷ tỷ tới nơi này, có được không?” Đát Kỷ làm nũng, rúc vào trên người Lục Phàm.

Nhất thời, không khí bốn phía đều có chút ám muội hẳn lên.

Không Văn Đạo Nhân cùng Nhất Chấn Đạo Nhân đã không biết

bao nhiêu năm tháng chưa từng thấy qua cảnh tượng này.

Hai người nhất thời thậm chí cũng không biết nhìn nơi nào, chỉ có thể nhanh chóng lui khỏi cung điện.

"Ân, ta qua đoạn thời gian nữa sẽ trở về, các nàng chờ thêm chút nữa." "Nếu là các nàng muốn tới, tu vi nhất định phải bước vào Hỗn Độn Cảnh." Lục Phàm vẻ mặt bình tĩnh giải thích.

Đát Kỷ tuy rằng biểu tình trên mặt có chút thất vọng, nhưng cũng tuyệt đối sẽ phục tùng lời Lục Phàm nói.

"Được, ta đã biết." "Ta trở về nói cho các tỷ ấy ngay." Đát Kỷ dù sao cũng coi như là nhìn thấy được Lục Phàm, giải được nỗi khổ tương tư.

Nàng tự biết Lục Phàm lúc này đang bận, không tiện quấy rầy.

Vì thế, Đát Kỷ liền lại nhanh chóng phản hồi Trường Sinh Điện.

Đợi nàng trở về, đám người Nữ Oa lập tức vây quanh.

"Đát Kỷ muội muội, muội nhìn thấy lão gia rồi sao?" "Lão gia rốt cuộc đang ở đâu?" "Lão gia cho chúng ta đi gặp chàng không?" "....." Thanh âm của mọi người nhất tề hỏi tới.

Đát Kỷ lộ ra vẻ mặt cười khổ, an ủi mọi người, nói: "Các tỷ yên tâm, lão gia hiện tại rất tốt." "Lão gia nói, qua một đoạn thời gian sẽ trở về một chuyến." "Các tỷ nếu là muốn đi theo chàng, tu vi nhất định phải đạt tới Hỗn Độn Cảnh." Đát Kỷ ăn ngay nói thật.

Nữ Oa các nàng lập tức xì hơi.

"Hỗn Độn Cảnh??" Nữ Oa chưa bao giờ nghĩ tới, có một ngày tu vi của nàng có thể đạt tới cảnh giới bực này.

Đây chính là tồn tại còn cao hơn Đại Đạo Thánh Nhân một bậc.

Muốn bước vào Hỗn Độn Cảnh, gần như là không có khả năng!

“Các tỷ không cần bỏ cuộc.” “Ta đều có thể bước vào Hỗn Độn Cảnh, các tỷ tự nhiên cũng có thể.” Đát Kỷ an ủi.

Có câu nói này của Đát Kỷ, mọi người lúc này mới có lòng tin.

Đúng vậy!

So về căn nguyên, thiên phú, Đát Kỷ cũng không tính là quá lợi hại.

Nữ Oa, Nguyên Phượng, các nàng thuộc về Tiên Thiên đại năng.

Tam Tiêu thiên phú cũng tốt hơn Đát Kỷ.

Chỉ cần các nàng chịu cần phấn tu luyện, nhất định có thể bước vào Hỗn Độn Cảnh.

Mọi người rốt cục có lòng tin.

“Được!” “Ngô nhất định phải bước vào Hỗn Độn Cảnh, đi theo lão gia!” “Không sai!

Chúng ta cùng nhau cố lên!” “Đã như vậy, chúng ta liền tốc tốc đi tới Tam Thiên Tượng Tháp, vẫn luôn chờ đến khi lão gia trở về!” Nguyên Phượng đề nghị.

Mọi người đều không có ý kiến.

Dù sao Lục Phàm không ở đây, cuộc sống của các nàng cũng thực sự nhàm chán.

Còn không bằng liền tiến vào trong Tam Thiên Tượng Tháp tu luyện.

Nói xong, mấy người liền đều một lần nữa trở lại trong Tam Thiên Tượng Tháp tu luyện.

Đại Lôi Âm Tự.

Đa Bảo hiện ra trăm trượng kim thân, đoan tọa ở trên đài cao.

Sau khi nhìn thấy Canh Hoàng Kim lên bảng lần này, biểu tình trên

mặt liền thập phần thất vọng.

"Canh Hoàng Kim này, phỏng chừng Nhân tộc không cách nào phục khắc ra được nữa đâu nhỉ!" "Các ngươi có ai, nguyện ý lại đi tới Nhân tộc?" "Chỉ cần là Canh Hoàng Kim, đều mang về." Đa Bảo hoàn toàn là si mê rồi.

Chỉ cần là mỹ thực lên bảng, hắn đều không muốn buông tha cơ hội.

Nhất định phải hảo hảo nhấm nháp.

Đợi mấy tên tăng chúng đi tới Nhân tộc, Đa Bảo liền lập tức dùng pháp thuật động tất Huyền Trang.

Trong hình ảnh, Huyền Trang đang bố thí Phật pháp.

Hắn hành tẩu chi gian, chỉ cần là gặp được bá tánh Nhân tộc cần trợ giúp, đều sẽ nhân Phật pháp tiến hành cảm hóa, đại hiển thần uy.

Mà Phật giáo cũng dần dần thịnh hành trong Nhân tộc.

Chỉ có điều, bốn chữ "Huyền Trang pháp sư", cũng đang lan truyền trong Nhân tộc.

"Xem ra, Huyền Trang hết thảy đều coi như thuận lợi." "Chỉ cần Nhân tộc truyền đạo hoàn thành, Huyền Trang liền có thể đi tới Hoa Quả Sơn, trước tiên thu phục con thạch hầu kia." "Con thạch hầu kia vẫn còn ở Hoa Quả Sơn chứ?" Đa Bảo vọng hướng mọi người.

Có một đạo thanh âm lập tức vang lên.

"Khởi bẩm Phật Tổ, hết thảy mạnh giỏi, thạch hầu kia vẫn luôn ở Hoa Quả Sơn, chưa từng rời đi." "Như thế rất tốt." Đa Bảo vừa lòng gật gật đầu.

Xem ra, hết thảy đều đang tiến hành bình ổn.

Lần tây hành này, sẽ trải rộng tại toàn bộ Hồng Hoang đại lục.

Dã tâm của Đa Bảo cũng là cũng đủ lớn.

Hắn muốn thu hoạch, chính là tín ngưỡng của ức vạn vạn sinh linh toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Từ đây, một bộ phận khí vận này sẽ toàn bộ thuộc về Phật giáo sở hữu, một bộ phận khác thì sẽ chia cho Tiệt Giáo.

Từ nay về sau, chính là cục diện Phật giáo, Tiệt Giáo lưỡng lập.

Đa Bảo không nghĩ tới, hắn bất quá chỉ là một đệ tử Tiệt Giáo, thế nhưng có thể làm cho Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, nãi chí Nguyên Thủy Thiên Tôn đều muốn đoạt lấy tất cả những thứ này!

Nếu là cục thế đã định, có thể tưởng tượng, nội tâm bọn họ sẽ phẫn nộ biết bao nhiêu.

"Đúng rồi, các ngươi phái người, thời khắc quan sát động tĩnh Côn Luân Sơn." "Còn có Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người, âm thầm quan sát, tùy thời hội báo." Đa Bảo nghĩ đến ba người này, tất nhiên là sẽ lại nháo ra chuyện xấu.

Không thể không phòng!

Đợi thủ hạ đều sôi nổi tán đi, Đa Bảo lúc này mới một lần nữa nhắm hai mắt, bắt đầu tụng niệm kinh văn.

Đại Lôi Âm Tự, bị từng trận tiếng tụng kinh bao bọc, kim quang từng trận, Phật pháp vô biên.

Nhân tộc cảnh địa.

Đợi từ khi Canh Hoàng Kim công bố tới nay, đông đảo lão bá tánh đều bắt đầu sôi nổi bắt chước.

Chỉ có điều lần này, vô luận bọn họ bắt chước như thế nào, đều không thể chế tác ra nước canh vàng óng ánh như trong hình ảnh thể hiện.

Bất đắc dĩ, mọi người chỉ có thể nghĩ biện pháp, không màng mùi vị, chỉ cần chú trọng màu sắc.

Nước ngô, đậu nành, canh gà.....

Phàm là những nguyên liệu nấu ăn có thể sinh ra chất lỏng màu vàng nhạt, đều được tận dụng triệt để.

Cũng may, cuối cùng hiện ra rất nhiều "Canh Hoàng Kim".

Có chính là canh gà thuần túy, có là nước ngô, có là nước bí đỏ.....

Những thứ gọi là "Canh Hoàng Kim" này đều bị các tăng chúng mang về Đại Lôi Âm Tự.

Các tăng chúng khác nhất nhất nhấm nháp, rồi sau đó liền lưu luyến quên lối về.

Tuy nói những thứ Canh Hoàng Kim này cũng không phải Canh Hoàng Kim theo ý nghĩa chân chính, nhưng hương vị xác thật không tồi, hơn nữa mỗi loại đều có tư vị tươi ngon riêng biệt.

"Nhân tộc này, quả thực là mỹ thực nhất tuyệt a!" "Cũng khó trách đều qua lâu như vậy, Huyền Trang còn chưa từ Nhân tộc cảnh địa đi ra." "Tên kia, sợ là vì ăn, cố ý trì hoãn thời gian." Đa Bảo nghĩ đến đây, ngữ khí liền nghiêm túc hẳn lên.

Chương 266

Sau đó, Đa Bảo lập tức phân phó nói: "Các ngươi phái người, tốc tốc chuyển cáo Huyền Trang, lệnh hắn nhanh chóng tại Nhân tộc truyền Phật giáo, rồi chạy tới Hoa Quả Sơn, không được lại đam các, sợ sinh biến." "Vâng!" Kim Ngao Đảo.

Mọi người nhìn bát Canh Hoàng Kim trên chín tầng trời kia, đã sớm là gấp không chờ nổi.

"Ai....." "Sư muội các nàng thế nhưng đều tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp tu luyện, không ai có thể chế tác ra Canh Hoàng Kim này a!!" "Việc này phải làm sao cho phải??" "Chi bằng, ngô đẳng đi tới Nhân tộc như thế nào?" "Nghe nói Nhân tộc đã đem những mỹ thực này nhất nhất phục khắc ra, hương vị không tồi." "....." Có người ở trong đám người nhắc một câu.

Tức khắc, đệ tử Tiệt Giáo đều vỡ tổ.

Mọi người đâu còn có thể có nửa phần do dự.

Gần như quá nửa đệ tử Tiệt Giáo đều nhanh chóng hướng về phía Nhân tộc cảnh địa bay đi.

Trong khoảnh khắc, khí thế vạn tiên lai triều này liền chấn động toàn bộ Hồng Hoang.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Hàng vạn đệ tử Tiệt Giáo, tề tề thi hành pháp thuật, nhanh chóng hướng về phía Nhân tộc cảnh địa bay đi.

Trên chín tầng trời, từng đạo thần quang bay nhanh như chớp.

Dưới ảnh hưởng của pháp lực kịch liệt, hư không cũng nổi lên ti ti gợn sóng.

Yêu tộc cảnh địa.

Lục Áp cảm nhận được cổ áp lực này, ngẩng đầu nhìn lại, tức khắc ngây người.

"Đây là??" "Đệ tử Tiệt Giáo?!

Sao lại xuất động rồi?

Đây là muốn làm cái gì?" Lục Áp hoàn toàn choáng váng.

Đệ tử Tiệt Giáo này vẫn là lần đầu tiên xuất động quy mô lớn như thế.

Chẳng lẽ là Lục Phàm muốn trở về?

Bọn họ chạy đi nghênh đón??

Nhưng Lục Áp cẩn thận ngẫm lại, lại cảm thấy không đúng.

"Phương hướng này.....

Tựa hồ là Nhân tộc??" "Đệ tử Tiệt Giáo đều đi tới Nhân tộc làm cái gì?" Lục Áp mờ mịt.

Đông Hải.

Một đám đệ tử Tiệt Giáo xuất động, tự nhiên cũng kinh động Đông Hải Thủy tộc.

Ngao Quảng, Ngao Bính giờ phút này đều là tràn đầy kinh ngạc.

Lúc trước Phong Thần Lượng Kiếp, đám đệ tử Tiệt Giáo này chính là chưa từng bước ra khỏi Kim Ngao Đảo nửa bước.

Sao hiện tại, đều xuất động rồi??

Còn làm ra động tĩnh lớn như vậy.

Tựa hồ là vội vàng muốn đi làm cái gì đó!

"Những đệ tử Tiệt Giáo này đi về phương hướng giống như là

Nhân tộc, chẳng lẽ Nhân tộc có đại sự gì sắp phát sinh?" Ngao Quảng nhíu mày tiến hành phân tích.

"Cho dù là đại sự, cũng không nên có nhiều đệ tử Tiệt Giáo xuất động như vậy a!" "Sự xuất tất nhiên có nguyên nhân." "Ngao Bính, con mang theo đệ tử Thủy tộc lập tức đi theo." Ngao Quảng lập tức hạ lệnh.

Mặc kệ những đệ tử Tiệt Giáo này tại Nhân tộc phát hiện cái gì, bọn họ nhất định phải biết rõ.

Rốt cuộc, hiện tại Long tộc cùng Nhân tộc liên hệ chặt chẽ.

"Vâng!

Phụ vương!" Ngao Bính nhận mệnh lệnh, không có chút nào chậm trễ, liền lập tức mang theo Thủy tộc đi theo Tiệt Giáo tới Nhân tộc.

Cùng lúc đó, Tây Phương.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tự nhiên cũng chú ý tới động tĩnh kịch liệt này.

"Là đệ tử Tiệt Giáo?" "Bọn họ thế nhưng đều xuất động rồi??" Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhìn động tĩnh kịch liệt như thế, vẻ mặt nghiêm túc.

"Tiệt Giáo chưa từng có quá động tĩnh như thế, nghĩ đến là có chuyện phát sinh." "Mau mau đuổi theo." Tiếp Dẫn Đạo Nhân quát một tiếng chói tai.

Ngay sau đó, Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng liền lập tức đi theo.

Đại Lôi Âm Tự.

Đa Bảo cũng bị động tĩnh của Tiệt Giáo làm cho chấn kinh.

"Các sư đệ đây là làm cái gì?" "Sao đều đi tới Nhân tộc??" "Chẳng lẽ tiểu sư đệ đang ở Nhân tộc?" Đa Bảo không nói hai lời, kim quang

co rụt lại, liền lập tức biến mất tại Đại Lôi Âm Tự.

Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng tử mạnh mẽ mở ra.

"!!" Hắn tâm thần kịch động, tựa hồ là tìm được thời cơ thích hợp.

"Đệ tử Tiệt Giáo đều xuất động rồi?!" "Như thế, trên Kim Ngao Đảo chính là thời cơ tốt nhất!" Nguyên Thủy Thiên Tôn liền nhắm chuẩn cơ hội, lập tức hướng về phía phương hướng Kim Ngao Đảo bay đi.

Trên Kim Ngao Đảo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chậm rãi hạ xuống.

Chỉ thấy đệ tử Tiệt Giáo còn sót lại trên đảo cũng không có bao nhiêu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp đi vào Trường Sinh Điện.

Trường Sinh Điện kim quang lượn lờ, Công Đức Kim Luân khổng lồ đem nó hoàn toàn bao phủ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhanh chóng lấy ra Thiên Đạo Quyền Trượng.

"Ngô cũng không tin!" "Có Thiên Đạo Quyền Trượng gia trì, Trường Sinh Điện này của ngươi sẽ phá không được!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không nói hai lời, giơ lên Thiên Đạo Quyền Trượng, lại dưới sự gia trì của các loại phần thưởng Kim Bảng, thôi động toàn bộ pháp lực.

"Ong!" Một tiếng vang thật lớn như hồng chung truyền khắp cả tòa Kim Ngao Đảo.

Trường Sinh Điện vẫn không nhúc nhích, căn bản không có nổi lên chút gợn sóng nào.

Tầng kết giới kia càng là giống như vàng lá, kiên cố vô cùng.

Cho dù là gia trì ngàn lần Thiên Đạo chi lực, cũng khó phá khai mảy may.

Bích Du Cung.

Đang uống rượu, đám người Thông Thiên, Thái Thanh Lão Tử, Minh Hà Lão Tổ, Hồng Quân, Trấn Nguyên Tử sắc mặt đột nhiên biến đổi.

"Là Nguyên Thủy Thiên Tôn!" "Hắn thế nhưng lại tới nữa!" "Khởi có thử lý!" Mấy người thân hình mạnh mẽ biến ảo, tốc tốc chạy tới Trường Sinh Điện.

Vừa tới, đã nhìn thấy một màn Nguyên Thủy Thiên Tôn lại lần nữa thi triển Thiên Đạo Quyền Trượng.

"Dừng tay!" Hồng Quân tiến lên, quát lạnh một tiếng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn xoay người, thần tình lược hiện dữ tợn.

Khi nhìn thấy Thái Thanh Lão Tử, Hồng Quân, Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử, biểu tình dữ tợn trên mặt liền chuyển sang khiếp sợ không thôi.

Đại Đạo Thánh Nhân?!!

Nếu là Thái Thanh Lão Tử cùng Hồng Quân đều là Đại Đạo Thánh Nhân, vậy thì dễ hiểu!

Nhưng Minh Hà Lão Tổ cùng Trấn Nguyên Tử!!

Hai người bọn họ sao lại trở thành Đại Đạo Thánh Nhân?!

Hai người bọn họ ngay cả tư cách trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân cũng không có!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn một hàng Đại Đạo Thánh Nhân này,

biểu tình trên mặt liền càng thêm dữ tợn.

Trong sự dữ tợn, càng là xen lẫn nồng đậm không cam lòng!

Uất ức!

"Các ngươi muốn ngăn cản ngô?" Nguyên Thủy Thiên Tôn khiêu khích nhìn về phía mọi người.

Hiện tại Lục Phàm không ở đây, hắn đảo muốn nhìn xem, trên Kim Ngao Đảo này, còn có ai có thể ngăn cản hắn!

Nguyên Thủy Thiên Tôn vung tay lên, liền đem mấy người nhanh chóng đánh bật ra.

Ngay sau đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn tiếp tục bảo trì động tác phá vỡ Trường Sinh Điện.

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Tiếng chấn động kịch liệt phát ra.

Thái Thanh Lão Tử bọn họ sắc mặt khẽ biến.

Bọn họ tuy rằng trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, nhưng chung quy chỉ là Thánh Nhân, cũng không phải Đại Đạo Cảnh.

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là thật thật tại tại lợi dụng Thiên Đạo Quyền Trượng, tản mát ra Thiên Đạo uy áp khủng bố.

Bọn họ tin tưởng, nếu không phải Nguyên Thủy Thiên Tôn còn đối với Lục Phàm có chút kiêng kị, sợ là trực tiếp đem bọn họ mạt sát rồi!

"Nhanh!" "Đi Tam Thiên Tượng Tháp, thông báo Đát Kỷ!" Thông Thiên đối với Minh Hà Lão Tổ lo lắng nói.

Hiện tại, cũng chỉ có Đát Kỷ có thể đối phó Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đáng tiếc, Đát Kỷ hiện tại đang bế quan, đối với sự tình ngoại giới hoàn toàn không biết gì cả.

Minh Hà Lão Tổ nếu là nghĩ không ra biện pháp kinh động Đát Kỷ, Trường Sinh Điện này, sợ là muốn bị phá khai.

Thông Thiên tự nhiên không hy vọng việc này phát sinh!

"Nguyên Thủy Thiên Tôn!" "Đây là đạo tràng của Quy Nhất Đạo Nhân!

Ngươi đã quên rồi sao?!!" Thông Thiên lại lần nữa tiến lên ngăn cản.

Nếu đánh không lại, vậy chỉ có thể đổi một loại sáo lộ.

Lấy danh hiệu Quy Nhất Đạo Nhân tiến hành uy hiếp!

Chương 267

"Ha ha ha!" "Quy Nhất Đạo Nhân?!!" "E rằng Quy Nhất Đạo Nhân đã sớm không ở thế giới Hồng Hoang này!

Nếu không, vì sao ngô đã liên tục bổ chém vài cái, Quy Nhất Đạo Nhân vẫn chưa xuất hiện?" Nguyên Thủy Thiên Tôn lại lần nữa khiêu khích nhìn về phía mọi người.

Kỳ thật, hắn đã sớm đoán được điểm này.

Tuy rằng có thành phần đánh cược, nhưng không thể không nói, Nguyên Thủy Thiên Tôn lần này, cược đúng rồi!

Thông Thiên nghe xong lời này, biểu tình trên mặt càng thêm khó coi.

Bởi vì Nguyên Thủy Thiên Tôn nói không sai!

Nếu là Quy Nhất Đạo Nhân thật sự còn ở Trường Sinh Điện, e rằng đã sớm đem Nguyên Thủy Thiên Tôn mạt sát rồi!!

Tự nhiên sẽ không để hắn phóng túng như thế!

"Việc này phải làm sao bây giờ??" "Làm sao bây giờ?!!" "Ngô đẳng bắt hắn căn bản không có biện pháp!" Hồng Quân bọn họ giờ phút này giống như là kiến bò trên chảo nóng.

Hồng Quân cùng Thái Thanh Lão Tử chính là môn đồng phụ trách trông coi Trường Sinh Điện.

Mà hiện tại, lại là vô năng vi lực!!

"Đúng rồi!" "Mau đi thông báo Vu tộc!" Thông Thiên bỗng nhiên nghĩ đến điểm này, lại nhìn về phía Trấn Nguyên Tử, lập tức truyền âm.

Vu tộc thống hận nhất Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nếu là báo cho Tổ Vu biết Nguyên Thủy Thiên Tôn giờ phút này đang ở Kim Ngao Đảo.

Đám Tổ Vu này tất nhiên sẽ lần nữa xông lên!

Trấn Nguyên Tử nhận được phân phó, liền lập tức hướng về phía Bất Chu Sơn chạy tới.

Đợi hắn vừa đến Bất Chu Sơn, liền biết được tin tức Tổ Vu bế quan.

"Trấn Nguyên Tử tiền bối, ngô đẳng không được nhập Bàn Cổ Điện, vô pháp thông báo." Đệ tử Vu tộc hồi phục.

"Sự tình khẩn cấp, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại lần nữa sống lại, tin tưởng Tổ Vu tất nhiên sẽ đi ra!" Trấn Nguyên Tử đành phải cấp thiết nói ra sự thật.

Tên đệ tử Vu tộc này vừa nghe đến bốn chữ Nguyên Thủy Thiên Tôn, trên mặt quả nhiên hiện lên đằng đằng nộ ý.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là hung thủ sát hại Hậu Thổ!!

Vu tộc nghe được Nguyên Thủy Thiên Tôn, nãi chí nghe được mấy chữ Xiển Giáo, đều sẽ kích khởi lửa giận trong lòng.

Trấn Nguyên Tử nói như vậy xong, tên đệ tử Vu tộc này cũng bất chấp rất nhiều, liền lập tức xông vào Bàn Cổ Điện.

Một lát sau.

Cửa điện Bàn Cổ Điện mở ra.

Mười một tôn Tổ Vu cuốn theo một cỗ hơi thở Bàn Cổ nồng đậm, chậm rãi xuất hiện.

"Trấn Nguyên Tử, ngươi nói Nguyên Thủy Thiên Tôn như thế

nào?" Đế Giang giờ phút này đã là nộ ý quay cuồng, sắc mặt thập phần khó coi.

Trấn Nguyên Tử vội vàng chạy tới, không nghĩ tới Vu tộc này quả nhiên giống như trong truyền thuyết.

Như thế liền vừa vặn.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn đang ở Kim Ngao Đảo, chư vị muốn báo thù, đi tới Trường Sinh Điện ở Kim Ngao Đảo là được." Trấn Nguyên Tử chắp tay.

Các Tổ Vu thần sắc đột nhiên sắc bén vài phần.

Sát khí hung hãn càng là tại giờ khắc này phóng thích ra.

Vô biên nộ ý trực tiếp hướng về phía phương hướng Kim Ngao Đảo cuốn tới.

Đối với Trấn Nguyên Tử mà nói, đây là cứu Tiệt Giáo.

Mà đối với Vu tộc mà nói, đây là lại một cơ hội tốt báo thù cho Hậu Thổ!

Bọn họ Vu tộc cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn, chính là thế bất lưỡng lập!!

Các Tổ Vu tiêu hao pháp lực, dùng tốc độ nhanh nhất lập tức chạy tới Trường Sinh Điện.

"Ong!" "Ong!" Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã chém kết giới ra một cái khe nứt.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tự thấy hy vọng, trong mắt chỉ còn lại có cuồng nhiệt!

Mà Thái Thanh Lão Tử, Hồng Quân, Thông Thiên bị Thiên Đạo Cảnh uy áp trấn áp, động đậy không được mảy may.

Khi bọn hắn nhìn thấy mười một tôn Tổ Vu trên chín tầng trời trong nháy mắt, rốt cuộc mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn!" Đế Giang chậm rãi dừng ở ngoài Trường Sinh Điện, ánh mắt nhìn chằm chằm Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"!!!" Động tác trên tay Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này mới lập tức dừng lại.

Hắn thần sắc bỗng nhiên cứng lại, sau đó biểu tình cũng lộ ra ti ti kinh khủng.

Nguy rồi!!

Sao lại quên mất còn có Vu tộc??

Mười một tôn Tổ Vu này không phải đang bế quan sao?!

Nguyên Thủy Thiên Tôn giờ phút này nội tâm đã hoảng loạn lên.

Hắn lại lần nữa nhìn về phía Thông Thiên, liền minh bạch hết thảy.

Tất nhiên là Thông Thiên giở trò quỷ!

"Đế Giang!" "Ngô đã trả cho Hậu Thổ một mạng, các ngươi còn muốn như thế nào?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cố tỏ ra trấn định, thử giảng đạo lý.

Nhưng cảm thụ được nộ ý cuồn cuộn trấn áp mà đến từ các Tổ Vu, thả cỗ nộ ý này càng ngày càng vượng thịnh, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền triệt để hoảng sợ.

Từ khoảnh khắc các Tổ Vu nhìn thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn, lửa giận trong lòng bọn họ liền giống như cỏ dại mọc lan tràn.

"Ngô đã nói rồi!

Gặp một lần, liền chém giết một lần!" "Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Ngươi chịu chết đi!" Thanh âm Đế Giang cực kỳ băng lãnh, không có chút độ ấm nào.

Trong mắt hắn, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã cùng người chết không có bất luận cái gì phân biệt.

Mười một tôn Tổ Vu lập tức biến ảo chân thân, thân hình khổng lồ ức vạn vạn trượng, hướng về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn trấn áp mà đi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn giờ phút này ngay cả chạy trốn đều không kịp.

"A a a a a a!!!" Theo một tiếng thảm thiết kêu la!

Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp bị nghiền áp thành thịt nát.

Thân hình hắn nhanh chóng tiêu tán, sau đó nguyên thần viễn độn.

"Lần này, đừng buông tha nguyên thần của hắn!" Đế Giang lập tức hạ lệnh.

Mười một tôn Tổ Vu lại lần nữa hướng về phía nguyên thần Nguyên Thủy Thiên Tôn đuổi theo.

Kim Ngao Đảo rốt cuộc khôi phục bình tĩnh.

Thông Thiên cũng mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nhưng rất nhanh, hắn liền sắc mặt vạn phần ngưng trọng, lệ thanh nói: "Đệ tử Tiệt Giáo, tốc tốc đi tới quảng trường Bích Du Cung!" Thông Thiên thanh sắc nghiêm khắc, là sự túc mục ngưng trọng chưa từng có.

Trên Kim Ngao Đảo.

Đệ tử Tiệt Giáo còn sót lại sau khi nghe được Thông Thiên truyền âm, biểu tình trên mặt liền hoảng hốt thoáng qua.

Thông Thiên chưa bao giờ thịnh nộ như thế.

Trước mắt, lại là vừa lúc Nguyên Thủy Thiên Tôn rời đi liền phải triệu kiến, chẳng lẽ là đã xảy ra chuyện gì??

Đệ tử Tiệt Giáo trong lòng vô cùng hoảng loạn!

Rất nhanh, một chúng đệ tử Tiệt Giáo cũng đã tập hợp tại quảng trường Bích Du Cung.

Trên quảng trường, sở còn lại cũng chỉ có mấy ngàn danh đệ tử Tiệt Giáo.

Mỗi một vị đệ tử Tiệt Giáo trên mặt đều tràn ngập khẩn trương.

"Sư tôn đây là làm sao vậy?" "Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì?" "Chẳng lẽ sư tôn là trách cứ ngô đẳng đệ tử Tiệt Giáo đi tới Nhân tộc cảnh địa sao?" "Vậy cũng không đúng a.....

Vậy sư tôn nên triệu hồi bọn họ mới phải." "....." Một chúng đệ tử đều bắt đầu phỏng đoán.

Trên quảng trường, nghị luận sôi nổi.

Một lát sau, Thông Thiên liền xuất hiện ở trước mắt.

Cùng lúc đó, còn có Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử, Thái Thanh Lão Tử cùng Hồng Quân.

Mọi người đều là sắc mặt ngưng trọng, ánh mắt sắc bén đang quan sát mỗi một vị đệ tử Tiệt Giáo.

Rồi sau đó, Thái Thanh Lão Tử liền nhanh chóng truyền âm cho Thông Thiên.

"Thông Thiên, đệ tử Tiệt Giáo này của ngươi tất nhiên có phản đồ a!" "Lần này Kim Ngao Đảo, Nữ Oa các nàng tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp bế quan, đại bộ phận đệ tử Tiệt Giáo đều đi tới Nhân tộc, Lục Phàm cũng tịnh không ở Trường Sinh Điện, mà Nguyên

Thủy Thiên Tôn thiên thiên có thể ở cái thời gian này chạy tới, định nhiên có người thông phong báo tin." Thái Thanh Lão Tử nói xong, nhìn về phía Thông Thiên giờ phút này đang nghiêm túc vô cùng.

Thông Thiên trong lòng cũng chính là tư lượng như thế, nếu không cũng sẽ không lập tức làm cho các đệ tử đi tới Bích Du Cung.

Hơn nữa hắn có thể khẳng định chính là, tên phản đồ này chính là ở trong số đệ tử Tiệt Giáo còn lại.

"Vô phương, hôm nay tất đem chém giết phản đồ!" Thông Thiên cũng cho Thái Thanh Lão Tử một cái truyền âm.

Trong ngữ khí càng là lãnh mạc trước nay chưa từng có.

Thái Thanh Lão Tử rõ ràng sửng sốt.

Ngày thường, hình tượng Thông Thiên biểu hiện ra ngoài, thực sự đều quá mức thân thiết tùy hòa.

Đối đãi các đệ tử càng là từ ái giống như phụ thân.

Chương 268

Nhưng hiện tại, quanh thân Thông Thiên lại di mạn ra một cỗ thịnh nộ cùng sát ý.

Hắn ánh mắt quét qua, đông đảo đệ tử đều cảm thấy một trận run rẩy.

Những thanh âm thảo luận nguyên bản cũng tại giờ khắc này im bặt.

Các đệ tử lập tức quỳ lạy trên mặt đất, không dám lại phát ra bất luận thanh âm gì.

Một lát sau, Thông Thiên tiến lên.

"Hôm nay Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên chạy tới, ngô hoài nghi trong các ngươi, có phản đồ Tiệt Giáo." Thông Thiên thanh âm băng lãnh chậm rãi phát ra.

Các đệ tử nghe xong, biểu tình trên mặt đều là kinh hãi.

Mà Thông Thiên lại làm sao không đau lòng?!!

Hắn đối đãi mỗi một vị đệ tử Tiệt Giáo này, đều chưa từng thiên tâm.

Vô luận thiên phú cao thấp, tu vi cao thấp, hắn chưa bao giờ sẽ buông tha bất luận một danh đệ tử nào.

Nhưng là hiện nay, sự thật lại nói cho hắn, trong Tiệt Giáo xuất hiện phản đồ!!!

Đây chính là sự tình làm cho Thông Thiên thương tâm nhất.

Tiệt Giáo phát triển đến nay, Lục Phàm công lao không thể không kể đến.

Hắn tuyệt sẽ không cô tức!

Ngay tại lúc xác định Tiệt Giáo có phản đồ, nội tâm Thông Thiên liền vô cùng giãy giụa.

Đều là đệ tử của hắn!

Hắn lại làm sao thống hạ sát thủ??

Nhưng Thông Thiên cũng thâm tri, tuyệt đối không thể cô tức phản đồ!

Phản bội Tiệt Giáo, liền không thể lại lưu!

Thông Thiên nghĩ đến đây, biểu tình trên mặt liền càng thêm lạnh lẽo.

Quanh thân thế nhưng đều bắt đầu bao phủ khởi một cỗ túc sát.

Đệ tử Tiệt Giáo thì vẻ mặt không dám tin tưởng, cho nhau nhìn đồng bạn chung quanh.

Bọn họ không hiểu!

Nghi hoặc!

Hiện nay Tiệt Giáo đỉnh lập Hồng Hoang, căn bản không cần thiết phản bội!!

Rốt cuộc là ai ngu xuẩn như thế, thế nhưng sẽ lựa chọn phản bội Tiệt Giáo đây??

Các đệ tử giờ phút này thần tình trên mặt vạn phần phức tạp.

Có người vì bị đồng bạn phản bội mà phẫn nộ!

Có người thương tâm khổ sở!

Có người vẻ mặt không lý giải và mê hoặc!

Đủ loại tâm tình phức tạp bày ở trên mặt, đồng thời làm cho Thông Thiên ngũ vị tạp trần.

“Đứng da!” Thông Thiên đương tức quát chói tai!

Các đệ tử tức khắc cúi đầu, không nói một lời.

Không khí lâm vào cảnh địa vô cùng khẩn trương.

Ngay cả Thái Thanh Lão Tử, giờ phút này cũng bị cái dạng này của Thông Thiên dọa sợ.

Hồng Quân càng là sắc mặt thâm trầm, không phát ra một câu.

Minh Hà Lão Tổ cùng Trấn Nguyên Tử cũng là vẻ mặt đam ưu.

Thông Thiên lời này vừa nói ra, lại là không có người đứng ra.

Các đệ tử mỗi người đều là như ngồi trên đống lửa.

“Vẫn là không ra sao?” “Một khi bị ngô phát hiện, liền chết sẽ không nhẹ nhàng.” Thông Thiên lại lần nữa cảnh cáo.

Lần này, các đệ tử đều có chút không bình tĩnh nổi.

Trường diện khẩn trương mà nôn nóng hẳn lên.

Mọi người đều là sôi nổi trắc mục, muốn tìm ra cái kẻ phản bội kia.

Thông Thiên thấy thế, liền lập tức dùng pháp lực tiến hành lục soát.

Rất nhanh, hắn liền phát giác dị thường.

Thạch Cơ!!

Thân là Đại Đạo Thánh Nhân, muốn suy đoán tâm tư Chuẩn Thánh, quả thực dễ như trở bàn tay.

Chỉ cần Thông Thiên đem mỗi cái đệ tử đều tham tra một lần, là có thể tìm được phản đồ.

Nhưng là hắn không nghĩ tới, thế nhưng sẽ là Thạch Cơ!!

Thạch Cơ coi như là trong số đệ tử Tiệt Giáo có thiên phú thượng giai.

Thông Thiên càng là đích thân chỉ đạo quá nàng đối với lĩnh ngộ kiếm pháp.

Không nghĩ tới, người cuối cùng phản bội sẽ là Thạch Cơ!

"Thạch Cơ!

Ngươi còn không cút ra đây!" Thông Thiên thương tâm nhưng cũng tuyệt đối sẽ không lưu một tia tình mặt.

Lúc này, biểu tình trên mặt Thạch Cơ lại thập phần đạm nhiên.

Trong hai mắt có thể nói là thập phần lãnh mạc.

Mọi người thấy thế, đều là thất vọng tột đỉnh.

Ma Lễ Hồng, Ma Lễ Thanh đám người lập tức hướng về phía Thạch Cơ nhìn lại, biểu tình trên mặt vạn phần phức tạp.

"Sư tôn!

Thạch Cơ sư muội tuyệt đối không có khả năng phản bội Tiệt Giáo!" "Đúng vậy.....

Sư tôn, Thạch Cơ sư muội luôn luôn đều làm người hòa thuận nhiệt tâm, không có khả năng làm ra loại sự tình này!" Một chúng đệ tử Tiệt Giáo đều bắt đầu giúp Thạch Cơ nói chuyện.

Rốt cuộc, hình tượng Thạch Cơ ngày thường tại Tiệt Giáo thực sự quá tốt.

Điều này làm cho người căn bản vô pháp tin tưởng Thạch Cơ sẽ đột nhiên phản bội!

Một chúng đệ tử Tiệt Giáo đều vô pháp tiếp thu.

Mà đối mặt trạng huống bực này, Thạch Cơ từ đầu đến cuối mặt

vô biểu tình.

Cứ như là công cụ nhân căn bản không có bất luận cái gì tình cảm.

“Thạch Cơ, còn không thành thật khai báo!” “Ngươi rốt cuộc từ khi nào khởi phản bội Tiệt Giáo?!” Thông Thiên lập tức chất vấn.

Nhưng đối mặt Thông Thiên chất vấn, Thạch Cơ phảng phất nghe không được.

Nàng chỉ là bình tĩnh nhìn về phía Thông Thiên, không nói một lời.

“??” “Thạch Cơ sư muội đây là làm sao vậy??” “Thạch Cơ sư muội, sư tôn hỏi muội lời nói, muội mau trả lời a!” “Thạch Cơ sư muội bình thường không phải như thế này!” “.....” Đệ tử Tiệt Giáo phát hiện Thạch Cơ dị thường.

Đây quả thực là phán như hai người!!

Lúc này, Thái Thanh Lão Tử cũng phát hiện không thích hợp.

“Thông Thiên, ngươi bình tĩnh một chút.” “Thạch Cơ xác thật có chút không quá thích hợp.” Thái Thanh Lão Tử lập tức cấp Thông Thiên truyền âm tiến hành nhắc nhở.

Lúc này Thông Thiên đang ở trong lửa giận, nghe được Thái Thanh nhắc nhở, lúc này mới phản ứng lại.

Dựa theo sự hiểu biết của hắn đối với các đệ tử Tiệt Giáo, Thạch Cơ xác thật không có khả năng phản bội Tiệt Giáo!!

Mà hiện tại phản ứng của Thạch Cơ, cũng có chút dị thường.

“Thạch Cơ??” Thông Thiên lại thử gọi một tiếng.

Thạch Cơ vẫn như cũ không có bất luận cái gì phản ứng.

Cả người giống như là thạch hóa vậy.

Đúng lúc này, đột nhiên một danh đệ tử Tiệt Giáo hô to lên.

“Không tốt!” “Chân sư muội!!!” Theo một tiếng kinh hô, mâu quang mọi người lập tức nhìn lại.

Nhìn thoáng qua, mọi người đều kinh hãi!

Hai chân Thạch Cơ giờ phút này thế nhưng thạch hóa, hoàn toàn cùng mặt đất dung hợp ở bên nhau, vô pháp lay động.

“!!” “!!” “Sao lại thế này??” “Đây là.....” Mọi người đối với biến hóa đột nhiên đều thập phần không hiểu.

Thạch Cơ nguyên bản nãi là tảng đá tập hợp sát khí giữa thiên địa biến thành, sao lại chính mình bị thạch hóa đây??

Một màn quỷ dị này, khiến tất cả mọi người tại trường đều da đầu tê dại!

Mà Thông Thiên cũng rốt cục bình tĩnh lại, phát hiện ra đoan nghê.

Thạch Cơ tất nhiên là bị người lợi dụng!

Cũng không phải nàng chủ động phản bội!!

Nhưng rốt cuộc sẽ là ai đây?!

Chương 269

Trăm vạn năm nay, trên Kim Ngao Đảo chưa từng có bất luận ngoại nhân nào tới!

Ai sẽ ra tay đối với Thạch Cơ??

Chẳng lẽ là Nguyên Thủy Thiên Tôn sao??

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không có khả năng này!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn tổng cộng lên Kim Ngao Đảo cũng bất quá chỉ mấy lần.

Mà mấy lần này, Thông Thiên đều biết.

Hắn tuyệt đối không có cơ hội này!

Vậy sẽ là ai??

"Thạch Cơ sư muội!!!" "Thạch Cơ sư muội??!" "....." Đệ tử Tiệt Giáo giờ phút này đều lo lắng lên.

Hiện tại hiểu lầm giải trừ, tất nhiên là có người hãm hại Thạch Cơ!

"Sư tôn!

Hiện tại làm sao bây giờ??" "Cứ tiếp tục như vậy, Thạch Cơ sư muội có phải hay không sẽ gặp nguy hiểm?" Ma Lễ Hồng có chút lo lắng nói.

Thông Thiên thấy thế, lập tức trước tiên đối với Thạch Cơ thi pháp.

Nhưng kỳ quái chính là, tốc độ thạch hóa vẫn như cũ đang gia tăng.

Lúc này Thạch Cơ, đã thạch hóa đến mắt cá chân.

“Sư tôn!

Cầu xin ngài nghĩ biện pháp cứu cứu Thạch Cơ sư muội!” “Đúng vậy sư tôn!

Thạch Cơ sư muội tịnh không có phản bội Tiệt Giáo!

Nàng là bị người lợi dụng!!

Nàng cũng là người bị hại!!

Còn thỉnh sư tôn cứu sư muội!” “.....” Một chúng đệ tử Tiệt Giáo không ngừng hướng về phía Thông Thiên quỳ lạy, khổ sở cầu xin.

Thái Thanh Lão Tử cùng Hồng Quân đối mặt tình cảnh đột nhiên xoay chuyển, trong lòng cũng là đại chịu xúc động.

Đều biết đệ tử Tiệt Giáo tình cảm chí thâm, giống như người nhà.

Hiện tại tận mắt nhìn thấy, xác thật phi thường cảm động.

Mà Thông Thiên, tắc giống như từ phụ.

Hắn tự nhiên là muốn cứu Thạch Cơ.

Chính là vô luận hắn vừa rồi ngăn cản pháp lực trên người Thạch Cơ như thế nào, đều vô pháp ngăn cản.

Chuyện này liền lạ rồi!!!

“Chư vị có ý tưởng gì không?” Thông Thiên bình tĩnh lại, nhìn về phía Hồng Quân bọn họ.

“Nghĩ đến, pháp thuật này nãi đến từ Ma tộc.” “Năm đó Ma Tổ La Hầu xác thật có quá chiêu này.” Minh Hà Lão Tổ đem những gì mình biết nói ra.

Trấn Nguyên Tử cũng là liên liên gật đầu: “Xác thật như thế, chỉ có Ma tộc La Hầu, mới có thể thi triển tà chiêu bực này, thực sự quỷ

dị." "Hồng Quân tiền bối." Thông Thiên lại nhìn về phía Hồng Quân.

Hồng Quân năm đó coi như là người liên hệ mật thiết nhất cùng La Hầu.

Giữa hai người đại chiến, đối với chiến thuật của đối phương đều tương đối rõ ràng.

Hồng Quân cũng là xác nhận nói: "Xác thật giống chiêu số của La Hầu." "Nhưng là, La Hầu đã ngã xuống, hắn sao lại đột nhiên xuất hiện??" Thông Thiên nhíu mày.

Trong thế giới này, căn bản không tồn tại La Hầu!!

"Đạo tràng La Hầu năm đó liền ở Tây Phương, mà Tây Phương..... còn có hai người." Trấn Nguyên Tử bỗng nhiên liên tưởng đến điểm này, nhắc nhở nói.

"Là Tiếp Dẫn Chuẩn Đề!!!" Thông Thiên lập tức nghĩ đến hai người kia!!

Trừ bỏ đạo tràng La Hầu là ở Tây Phương, đạo tràng Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng là ở Tây Phương.

Huống hồ, nơi sinh ra của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng ở Tây Phương.

Cùng Tây Phương này có liên hệ chặt chẽ!

"Nếu thật là như thế, vậy Tiếp Dẫn Chuẩn Đề chính là sở hữu chiêu số La Hầu?

Việc này....." Thông Thiên cảm thấy có chút không thể tưởng tượng.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sao có thể đạt được truyền thừa La Hầu??

Chẳng lẽ La Hầu còn chưa chết??

Nghĩ đến điểm này, mày Thông Thiên liền nhíu đến càng chặt.

"La Hầu ngã xuống, sẽ không có giả." "Chỉ là không biết, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người này là như thế nào đạt được La Hầu truyền thừa." "Việc cấp bách, chính là lập tức tìm được hai người bọn họ, rồi đương trường đối chất!" Hồng Quân thúc giục.

Hiện tại thương lượng những cái này đều vô dụng.

Tội quy họa thủ cực đại khả năng chính là Tiếp Dẫn Chuẩn Đề!

Chỉ cần đem hai người hắn bắt tới, lại tra hỏi một phen là được.

Huống hồ, Thạch Cơ sắp bị thạch hóa, đến lúc đó liền sinh mệnh đe dọa.

Thời gian trì hoãn không được!

"Trấn Nguyên Tử đạo hữu, còn thỉnh hỗ trợ canh giữ Kim Ngao Đảo." Thông Thiên nhìn về phía Trấn Nguyên Tử, dặn dò nói.

"Yên tâm, các ngươi mau đi tìm Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, ngô nhìn nơi này." Trấn Nguyên Tử sảng khoái đáp ứng.

Vì thế, mấy người liền tốc tốc hướng về phía Tây Phương bay đi.

Mà lúc này, trên chín tầng trời.

Đại bộ phận đệ tử Tiệt Giáo đang chạy tới Nhân tộc cảnh địa.

Mà phía sau đệ tử Tiệt Giáo, đi theo còn có một đám lớn Thủy tộc và Yêu tộc.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề càng là lặng yên không một tiếng động đi theo phía sau.

Đội ngũ cực kỳ khổng lồ.

Cũng dẫn tới dị tượng liên liên trên chín tầng trời.

Rốt cục, đệ tử Tiệt Giáo cũng đuổi tới Nhân tộc.

Đầu đường cuối ngõ các nơi, đều có thân ảnh đệ tử Tiệt Giáo.

"Thật tốt quá!" "Thơm quá a!!" "Nhân tộc chính là tốt a!" "Mọi người chia nhau hành động, muốn ăn cái gì cứ việc ăn!" Như thế, đệ tử Tiệt Giáo gần như là vừa đuổi tới Nhân tộc, liền không kịp chờ đợi tứ tán mà ra, đều ai nấy đi ăn ngon.

Trên không trung Nhân tộc.

Ngao Bính nhìn thấy một màn vừa rồi, tức khắc ngây người.

"....." Hắn nghĩ thế nào cũng không thể ngờ được, Tiệt Giáo đột nhiên xuất hiện động tĩnh lớn như vậy, thế nhưng là bởi vì những đệ tử Tiệt Giáo này muốn tới Nhân tộc ăn cái gì??

Ngao Bính đứng ở trên không, tức khắc vô ngữ.

Sớm biết vậy thì đã không tới!!

Vì thế, Ngao Bính liền đành phải mang theo Thủy tộc lại lần nữa trở về.

Mà lúc này một phương hướng khác.

"....." Lục Áp cũng là hung hăng câm nín.

Những đệ tử Tiệt Giáo này nháo ra động tĩnh lớn như vậy, chính là vì ăn??

Lục Áp đành phải cũng mang theo đệ tử Yêu tộc trở về.

Mà lúc này, hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đang ẩn nấp cũng là vẻ mặt vô ngữ.

"....." "....." "Sư huynh, bọn họ....." Chuẩn Đề Đạo Nhân nhìn về phía những đệ tử Tiệt Giáo đang ăn cái gì tại các cửa tiệm, nhịn không được làm ra động tác nuốt nước miếng.

"Sư huynh, tới cũng tới rồi, chi bằng chúng ta cũng....." Chuẩn Đề

thăm dò tính nhìn về phía Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

"!!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân một ánh mắt ném qua đi, nộ ý rõ ràng có thể thấy được.

Hắn hung hăng trừng mắt nhìn Chuẩn Đề một cái, sau đó liền rời đi.

Chuẩn Đề thấy thế, đành phải đánh mất ý niệm này.

Cuối cùng mới lưu luyến không rời, theo Tiếp Dẫn Đạo Nhân trở lại Tây Phương.

Không nghĩ tới, ngay khi bọn họ đang chạy tới Tây Phương, lại nhìn thấy đã có mấy người đang chờ đợi.

Đúng là bốn người Thông Thiên, Hồng Quân, Thái Thanh Lão Tử cùng Minh Hà Lão Tổ.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lúc này cảm thụ hơi thở Đại Đạo Thánh Nhân quanh thân bốn người.

Càng là so với hai Thiên Đạo Thánh Nhân bọn họ hơi thở càng thêm cường hoành.

Có thể tưởng tượng, Đại Đạo Thánh Nhân mạnh hơn Thiên Đạo Thánh Nhân!

"!!" "!!" Biểu tình trên mặt Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tức khắc cương ngạnh.

Bọn họ lần này sau khi sống lại, chính là cái gì cũng chưa làm!

Sao những người này liền lại tìm tới cửa?

"Thông Thiên, ngươi muốn làm cái gì?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân âm trầm mặt, nộ ý lan tràn.

Chương 270

Đây quả thực chính là khi dễ người a!

Thật coi Tây Phương Nhị Thánh bọn họ dễ nắn bóp như vậy sao!!

"Chúng ta nhưng không có đắc tội Tiệt Giáo ngươi!

Ngươi tìm mấy người này, là muốn làm cái gì?" Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng tiến lên, lập tức xích trách.

Nhìn tư thế mấy người này, liền biết bọn họ là lai giả bất thiện.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, các ngươi làm chuyện gì, chính các ngươi không rõ ràng sao?" Hồng Quân lúc này tiến lên, nhíu mày, lệ thanh quát lớn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tất nhiên là chột dạ.

Chuyện xấu bọn họ từng làm đã sớm chính mình đều nhớ không rõ.

"Thông Thiên!" "Phàm sự chú trọng chứng cứ!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân đồng dạng là lẽ thẳng khí hùng.

Rốt cuộc, nhìn bộ dáng đám người này, hiển nhiên là không có chứng cứ, chỉ là hoài nghi.

Đã như vậy, bọn họ đại khả lẽ thẳng khí hùng lên.

"Ngô đẳng đã không biết ngã xuống bao nhiêu lần, lại bị Thiên Đạo sống lại." "Các ngươi tùy ý gán một cái tội danh, liền muốn tìm phiền toái không thành?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân tiến lên, thần tình trên mặt thậm chí là lộ ra một cỗ phẫn nộ sau khi bị oan uổng.

So sánh với bán thảm trước kia, hiện tại hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, đoạn vị hiển nhiên cao hơn rất nhiều.

Nói như vậy xong, Thông Thiên cũng có chút do dự.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề xác thật bị sống lại rất nhiều lần.

Chẳng lẽ còn không nhớ lâu?

Biết rõ không thể làm mà cố tình làm?!

Kia không phải tìm chết sao!!

"Tuy rằng ngô không biết Tiệt Giáo rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng nhìn chư vị thần tình khẩn trương như thế, nóng nảy tới Tây Phương ngô tìm phiền toái, tất nhiên là xảy ra sai sót gì." "Đã như thế, vì sao không đi thỉnh Quy Nhất Đạo Nhân?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhân cơ hội này, liền đối với Thông Thiên châm dầu một phen.

Nhưng Thông Thiên, Thái Thanh Lão Tử, Minh Hà Lão Tổ bị Tiếp Dẫn Chuẩn Đề dọa sợ, nhưng Hồng Quân lại không bị dọa sợ.

"Tiếp Dẫn Chuẩn Đề!" "Các ngươi có biết Thạch Cơ?" Hồng Quân thăm dò tính nhìn về phía Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Nghe được cái tên này, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề liền biết là chuyện như thế nào.

Định nhiên là Thạch Cơ bị bọn họ sở phát hiện.

"Thạch Cơ, đệ tử Tiệt Giáo, sao lại không biết?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân tiếp chiêu, tịnh không có biểu hiện ra bất luận dị thường gì.

Dù sao cũng là bị chém giết vài lần, có kinh nghiệm.

Hiện tại bọn họ sẽ không lại lộ ra bất luận sơ hở gì.

"Thạch Cơ bị người sở lợi dụng, phản bội Tiệt Giáo." "Hơn nữa, chiêu số sử dụng có liên quan đến La Hầu." "La Hầu nãi thuộc Tây Phương, các ngươi cũng thân ở Tây Phương." Hồng Quân thuyết minh xong, lại lần nữa quan sát thần sắc trên mặt hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

“Ha ha ha ha!” “Quả thực là chê cười!” “Chẳng lẽ ý tứ của các ngươi là nói, ngô đẳng nãi là đệ tử La Hầu??” Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người giống như là nghe được chuyện cười tày đình gì đó.

Tiếng cười lần này của ngươi càng là làm cho Thông Thiên tính tình vốn dĩ nôn nóng trong lòng dâng lên một cỗ nộ hỏa vô danh.

Đệ tử Tiệt Giáo của hắn sắp nguy tại sớm tối, nhưng hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề thế nhưng còn đang ngửa mặt lên trời cười dài.

“Tiếp Dẫn Chuẩn Đề!” “Hai người các ngươi rốt cuộc có biết cấm thuật Ma Tổ hay không?!” Thông Thiên đương trường bức vấn.

“Hừ!” “Dục gia chi tội hà hoạn vô từ!” “Các ngươi nếu là muốn chém giết ngô đẳng, lại hà tất tìm cái lý do này!” “Thông Thiên!

Này không giống như là việc ngươi làm a!” Tiếp Dẫn Đạo Nhân càng là bỉ thị liếc mắt nhìn Thông Thiên một cái.

Cái liếc mắt này, tức khắc làm cho Thông Thiên nghẹn lời.

Chẳng lẽ lần này thật sự hiểu lầm bọn họ??

“Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, chúng ta sẽ không chém giết các ngươi.” Hồng Quân vẫn luôn thập phần trầm ổn, lẳng lặng nhìn hai người này.

“Hừ!

Các ngươi tự nhiên là sẽ không động thủ!” Chuẩn Đề Đạo Nhân hừ lạnh một tiếng, ngay sau đó trong thần tình lộ ra một tia đắc ý chợt lóe rồi biến mất.

Thạch Cơ một khi bị phát hiện, liền sẽ bị thạch hóa.

Trước mắt, Thông Thiên bọn họ không phải tới tìm phiền toái, mà là tới cầu trợ.

Cho nên lần này, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề liền chiếm thượng phong.

Cũng chính bởi vì một tia đắc ý mà Chuẩn Đề vô ý lộ ra này, bị Hồng Quân sở phát giác.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, đây là cơ hội cuối cùng của các ngươi." "Nếu là trợ ngô đẳng đem pháp lực trên người Thạch Cơ giải trừ, còn có thể tránh cho cái chết." "Nếu không, cho dù Thiên Đạo cũng cứu không được ngươi!" "Các ngươi có biết, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã ngã xuống?!" Hồng Quân nhướng mày, uy áp tức khắc bạo tăng.

"Cái gì?!" "Thiên Tôn hắn....." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đương tức thất thần.

Lại, lại, lại ngã xuống rồi?!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là người đại diện Thiên Đạo a!!

Tốc độ ngã xuống này đều sắp đuổi kịp bọn họ rồi!

Này cũng không khỏi quá nhanh đi!

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tức khắc mất đi chủ tâm cốt!

"Nếu là Thạch Cơ ngã xuống, hai người các ngươi cũng đừng hòng sống sót!" "Hơn nữa có thể bảo đảm chính là, lần này, các ngươi vô pháp lại bị Thiên Đạo sống lại, không tin nói, đại khả thử xem." "Thạch Cơ còn có thể một lần nữa tiến vào luân hồi, mà các ngươi liền hoàn toàn biến mất tại trong Hồng Hoang!" Hồng Quân từng câu từng chữ, đều lộ ra nồng đậm ý vị cảnh cáo và uy hiếp.

Hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vừa nghe lời này, rốt cuộc vô pháp bình tĩnh.

Bọn họ nguyên bản cho rằng chiếm thượng phong, không nghĩ tới nhanh như vậy liền lại bị nắm thóp.

"Các ngươi!!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân tức giận!

"Các ngươi quả thực là khinh người quá đáng!" "Thạch Cơ cùng

chúng ta có quan hệ gì?!!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhịn không được rống giận.

"Mang đi!" Hồng Quân quát lên một tiếng giận dữ, liền bắt đầu động thủ.

Bốn tôn Đại Đạo Thánh Nhân đồng thời ra tay, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề liền bị dễ dàng bắt đi.

Kim Ngao Đảo.

Lúc này Thạch Cơ đã thạch hóa đến vị trí đùi.

Mà Thạch Cơ cũng giống như mất đi một loại ý thức nào đó, thần tình ngốc trệ, hoàn toàn không có biểu tình.

Hơn nữa hai mắt vô thần.

Mặc kệ ai cùng nàng giao đàm, đều không nhận được hồi ứng.

"Thạch Cơ sư muội?" "Sư muội??" "Có thể nghe được chúng ta nói chuyện không?" "Sư muội, không cần lo lắng, sư tôn nhất định sẽ nghĩ biện pháp cứu muội!" "Sư muội....." "....." Đệ tử Tiệt Giáo đều là mặt lộ vẻ lo lắng, nôn nóng chờ đợi.

Mãi cho đến khi hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề bị ném xuống.

"Ai da!" "A!!!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề kêu thảm thiết một trận.

Đám người này đối đãi bọn họ cũng quá thô bạo rồi.

Đợi Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đứng lên, liền nhìn thấy tình cảnh lúc này của Thạch Cơ.

"Tiếp Dẫn!

Chuẩn Đề!" "Các ngươi còn không động thủ thu hồi pháp lực?" "Phi muốn cùng nàng đồng quy vu tận?" Thông Thiên lại lần nữa uy hiếp.

Hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn nhau một cái, giờ phút này thần tình liền lập lòe bất định.

Bọn họ tự nhiên không muốn cứu Thạch Cơ.

Quan trọng là, không cứu Thạch Cơ bọn họ cũng khó thoát cái chết.

Nhưng nếu cứu Thạch Cơ, Thông Thiên khó bảo toàn sẽ không đem bọn họ mạt sát.

"Mau cứu!" Minh Hà Lão Tổ mạnh mẽ đẩy Tiếp Dẫn Chuẩn Đề một cái.

Hai người này đương tức liền quỳ gối trước mặt Thạch Cơ.

Nhìn thấy một màn này, đệ tử Tiệt Giáo cũng là thập phần sảng khoái.

Bọn họ giận trừng mắt nhìn Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, tiếng mắng liên thiên.

"Tây Phương Nhị Thánh vô sỉ!" "Thế nhưng đối với tiểu bối ra tay!!" "Heo chó không bằng!" "Quả thực là cầm thú!" "Căn bản không xứng làm Thánh Nhân!" "....." Đối mặt với đệ tử Tiệt Giáo ngay trước mặt bọn họ nhục mạ như thế, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề giờ phút này cũng là sắc mặt âm trầm xuống.

Thánh Nhân làm thành cái dạng như bọn họ, cũng là không còn ai nữa!

Hoàn toàn là bị người phỉ nhổ a!!

"Thông Thiên, ngô ra tay cứu giúp, ngươi khả ngôn nhi hữu tín, buông tha chúng ta!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân mắt thấy thời gian không nhiều lắm, cũng đành phải thỏa hiệp.

Rốt cuộc, vừa rồi Hồng Quân uy hiếp, nếu là lần này ngã xuống,

khả năng ngay cả Thiên Đạo đều vô pháp sống lại.

Bọn họ không dám mạo cái hiểm này.

"Tự nhiên." Thông Thiên nghiến răng nghiến lợi đáp ứng xuống.

Hắn cũng không giống như hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề bực này, ngôn nhi vô tín.

Thế nhưng đáp ứng, kia tự nhiên sẽ làm được.

"Ngô đã nói qua tha các ngươi một mạng." Thông Thiên lần nữa khẳng định.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lần nữa nhìn nhau một cái.

Sau đó, hai người liền đứng dậy.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người liền nhất tề ra tay, hướng về phía Thạch Cơ nương nương điểm nhập một đạo kim quang.

Ngay sau đó, sát khí quanh thân Thạch Cơ đều từ thất khiếu tản ra.

Chương 271

Từng đoàn sát khí lập tức lao ra chín tầng trời.

Ngay sau đó, ý thức Thạch Cơ dần dần khôi phục lại.

Mà bộ vị thạch hóa cũng đều dần dần tan đi.

Đợi Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hoàn thành những việc này, liền bồi khuôn mặt tươi cười.

"Việc này chúng ta cũng không nhớ rõ, dù sao cũng là ngã xuống nhiều lần." "Lần này sau khi sống lại, chúng ta nhưng còn cái gì cũng chưa làm." "Thông Thiên, ngươi muốn ngôn nhi hữu tín, xin hãy buông tha chúng ta đi!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hướng về phía Thông Thiên chắp tay.

Trong mắt Thông Thiên tràn ngập bỉ thị.

Đệ tử Tiệt Giáo ở một bên càng là đối với hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề thâm ác thống tuyệt.

Không nghĩ tới hai tên gia hỏa này thế nhưng sẽ vô sỉ đến trình độ này.

"Sư tôn!

Không thể buông tha hai người bọn họ!" "Sư tôn!

Tây Phương Nhị Thánh lũ giáo bất cải, tâm địa ác độc, vô sỉ chí cực!

Tuyệt đối không thể buông tha!" "Sư tôn!" "Sư tôn....." "....." Một chúng đệ tử Tiệt Giáo đều bắt đầu thanh thảo Tây Phương Nhị Thánh.

Mắt thấy tình hình này, biểu tình trên mặt Tiếp Dẫn Chuẩn Đề liền khó coi hẳn lên.

“Thông Thiên.....

Ngươi.....

Ngươi vừa rồi chính là đáp ứng rồi!” “Ngươi không thể ngôn nhi vô tín!” Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người là hoảng sợ.

Trước mắt, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đã ngã xuống, Thiên Đạo sẽ không xuất hiện.

Hiện tại hai người bọn họ là kêu trời trời không ứng, kêu đất đất không linh.

“Thông Thiên!

Ngươi!!!” “Ngô đẳng lần này sống lại, nhưng còn cái gì cũng chưa làm a!” “Các ngươi không thể như thế!!” “.....” Tiếp Dẫn Chuẩn Đề giờ phút này là dọa đến suýt chút nữa đương trường quỳ lạy xuống.

Hai người một trận quỷ khóc sói gào, nước mắt giàn giụa.

Kia kêu một cái đáng thương!!

“.....” “.....” Thông Thiên thấy thế, trong mắt liền chỉ còn lại có ghét bỏ.

Hai người này như thế, hắn còn thật là lười đến động thủ.

“Cút đi!” Thông Thiên xua tay.

“Sư tôn!

Không thể!” “Không thể buông tha bọn họ!” “.....” Một chúng đệ tử Tiệt Giáo thấy thế nóng nảy.

Vô luận như thế nào, cũng không thể buông tha Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Nhưng hai người này sau khi nhận được sự đồng ý của Thông

Thiên, liền lập tức độn quang đào tẩu.

Thái Thanh Lão Tử, Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử, nãi chí Hồng Quân cũng đều là thần tình phức tạp nhìn về phía Thông Thiên.

Thật sự là thả Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đi?

Hai người này hành sự ti bỉ như thế, chém giết mấy chục lần đều không quá đáng!

"Thông Thiên, ngươi thật sự là buông tha bọn họ?" Hồng Quân thấy Thông Thiên thủy chung ngưng thị phương hướng Tiếp Dẫn Chuẩn Đề rời đi, nhịn không được nghi hoặc.

Mà trước mắt, Thông Thiên lại là sắc mặt hơi đổi, sau đó trầm giọng nói: "Tự nhiên không phải." "Hai người này vì Thiên Đạo sở dụng." "Ngày sau cũng có thể đem này lợi dụng!" Thông Thiên nói ra suy nghĩ trong lòng.

Bọn họ của hiện nay, đã sớm không sợ hãi Thiên Đạo.

Mà là phải nghĩ biện pháp, xử lý Thiên Đạo!

Trước kia, hắn sẽ không chủ động ra tay, muốn đi ban đảo Thiên Đạo.

Nhưng sau khi trải qua việc này, Thông Thiên quyết định muốn mưu hoa một phen.

Hồng Quân chậm rãi gật đầu, rồi sau đó trầm giọng nói: "Như thế cũng tốt." "Thiên Đạo không ngừng đem bọn họ sống lại, nghĩ đến ngày sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn còn sẽ sống lại." "Ngô đẳng nhất định phải làm tốt lương sách." Vì thế, mấy người liền lần nữa trở lại Bích Du Cung.

Mà đệ tử Tiệt Giáo lưu lại liền các tự tán ra.

Trong Hỗn Độn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bị Tổ Vu chém giết, chỉ còn lại có một luồng nguyên thần.

Nguyên thần này càng thêm phiếu miểu hư vô, mắt thấy liền phải triệt để tiêu tán.

Một khi tiêu tán, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền rốt cuộc không có khả năng sống lại.

Mà Thiên Đạo, giờ phút này đang dùng lòng bàn tay nâng luồng nguyên thần này, sắc mặt khó coi đến cực điểm.

Nguyên Thủy Thiên Tôn này!!

Thế nhưng lại ngã xuống rồi?!!!

Đây là coi hắn là vú em không thành??!

Chết rồi liền tới thêm máu!!!

Khởi có thử lý!

Đương nhiên, Thiên Đạo cũng sẽ không đem khí trút lên trên người Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Hắn còn cần Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Bất đắc dĩ, Thiên Đạo chỉ có thể lập tức dùng tự thân pháp lực, không ngừng tẩm bổ nguyên thần Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đợi nguyên thần ngưng tụ lại, lại bắt đầu trọng tố nhục thân.

Lần lượt sống lại thế này, làm cho Thiên Đạo cực kỳ tiêu hao.

Mãi cho đến khi bạch quang chợt hiện.

Thân hình Nguyên Thủy Thiên Tôn chậm rãi xuất hiện.

"Ngô đáng chết!!" "Còn thỉnh Thiên Đạo trừng phạt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn ngay khoảnh khắc tỉnh lại, liền lập tức đối với Thiên Đạo bồi tội.

Lần này là hắn lo lắng không chu toàn.

Không nghĩ tới, Thông Thiên thế nhưng còn gọi tới Vu tộc.

Ngay tại lúc này, lòng bàn tay phải Thiên Đạo biến ảo, xuất hiện một cái bình nhỏ.

Bình này có chút đặc thù, nãi là thông thể huyền hắc.

"Nơi này là Huyền Minh Chân Thủy, chuyên môn dùng để đối phó Tổ Vu." "Ngươi cầm lấy." Thiên Đạo đem Huyền Minh Chân Thủy này ban thưởng cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Huyền Minh Chân Thủy??!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vui mừng.

Huyền Minh Chân Thủy này đúng là tồn tại giống như khắc tinh của Tổ Vu.

Có cái này, hắn liền không cần lo lắng bị Tổ Vu truy sát.

"Hiện nay, ngươi không thể lại rêu rao như thế." "Ngô quyết định đưa ngươi chuyển thế." Thiên Đạo trầm giọng nói.

Chỉ có Nguyên Thủy Thiên Tôn hoàn toàn không tồn tại, triệt để biến thành thân phận khác, Tổ Vu mới sẽ không phát giác.

Mà hắn cũng sẽ không lại bị Tổ Vu truy sát.

Mà Huyền Minh Chân Thủy, tắc có thể dùng để phòng thân vào thời khắc mấu chốt cuối cùng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe xong, sắc mặt hơi đổi.

Hắn mới vừa sống lại, lại muốn cho hắn đi đầu thai??

Nhưng Địa Phủ này hiện nay đều bị Vu tộc chưởng quản, hắn ở ngay dưới mí mắt Vu tộc đầu thai?

Cũng không quá hiện thực đi?!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn vẻ mặt không hiểu.

Không nghĩ tới, Thiên Đạo lại chậm rãi mở miệng giải thích nói: "Ngươi không từ Địa Phủ này đầu thai." "Mà là Thiên Tinh hàng lâm." Nguyên Thủy Thiên Tôn minh bạch.

Hắn tức khắc vui mừng.

Như thế một khi đã như vậy, hắn cũng có thể bảo trụ tu vi pháp lực không bị phong ấn, cũng có thể tự mang ký ức.

"Ngươi sinh ra tại Nhân tộc là an toàn nhất, đi đi." Thiên Đạo vung tay áo, liền đem Nguyên Thủy Thiên Tôn đánh vào Nhân tộc cảnh địa.

Trên chín tầng trời, chỉ nhìn thấy một đạo ngân tích giống như sao băng nhanh chóng xẹt qua.

Ngay sau đó, ngôi sao băng này trực tiếp bay vào Nhân tộc.

"Hưu!!" Lưu tinh bay vào trong nhà một nông phu bình thường.

"Oa a!

Oa a!

Oa a!" Chỉ nghe được một trận tiếng trẻ con khóc nỉ non.

Nguyên Thủy Thiên Tôn giáng sinh.

Mà bên này, trong Nhân tộc cảnh địa không ít đệ tử Tiệt Giáo đều còn đang lưu luyến quên lối về, nhấm nháp các loại mỹ thực của Nhân tộc.

Cái gì lẩu, đồ nướng, cái gì cần có đều có.

Nhân tộc khói lửa khí tức xen lẫn một cỗ tiên khí.

Cảnh tượng kỳ lạ tường hòa này, càng là hấp dẫn những đệ tử Tiệt Giáo này luyến tiếc rời đi.

Chương 272

Mà lúc này, Huyền Trang tại Nhân tộc tiến hành truyền tụng Phật pháp cũng không sai biệt lắm sắp kết thúc.

Trên chín tầng trời, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đạo sao băng vừa rồi xẹt qua, vừa khéo bị Hạo Thiên tận mắt nhìn thấy.

"Quái thay!" "Đây là....." Hạo Thiên định nhãn nhìn lại, liền nhíu mày, khó hiểu nói: "Còn có thể như thế??" "Chẳng lẽ thật là Thiên Tinh hàng lâm??" "Lại không chịu Địa Phủ quản chế??" "Nghĩ đến lai lịch không nhỏ a!" Hạo Thiên lập tức đi theo vị trí ngôi sao băng vừa rồi trụy lạc mà truy tìm.

Quả nhiên liền nhìn thấy trong nhà một nông phu vang lên tiếng trẻ con khóc nỉ non.

Hạo Thiên lập tức vận thần thức thăm dò, muốn xem rốt cuộc vị thiên tinh giáng lâm này là ai.

Thế nhưng kỳ lạ là, Trẫm lại không thể nhìn thấu thân phận của hài nhi vừa mới sinh này.

"Quái lạ! !" "Rốt cuộc là ai? ?" "Ngô lại không thể nhìn thấu ư?" Hạo Thiên nhíu chặt mày.

Chắc hẳn, đây là một phương đại năng.

Hạo Thiên nhịn không được suy tư.

"Chẳng lẽ là Hậu Thổ?" "Hậu Thổ tự từ khi bị chém giết liền biến mất khỏi Hồng Hoang thế giới, chẳng lẽ còn có thể sống lại ư?" "Nhưng Vu tộc vốn không có Nguyên thần, chết tức là chết!" Hạo Thiên cau mày, quả thực không giải được.

“Nếu thiên tinh giáng lâm lần này có thể được Trẫm thu về Lăng Tiêu Bảo Điện để Trẫm sử dụng, thì tốt biết mấy.” Hạo Thiên đã nảy sinh tâm tư này.

Thế là, Hạo Thiên liền từ từ giáng hạ xuống nhà người nông phu này.

Chỉ thấy kim quang từng trận, dị tượng liên miên, thần tiên giáng lâm.

“Là thần tiên!” “Là thần tiên!” Nông phu thấy kim quang trong sân thì mừng rỡ không thôi, vội vàng bái kiến ra bên ngoài.

Hiện tại, Nhân tộc ai nấy đều tu luyện, nhưng cũng có người thiên phú dị bẩm và người không có duyên tu luyện.

Mà nhà người nông phu này chính là vì không có duyên tu luyện, nên gia cảnh khốn khó.

Chỉ có thể dựa vào việc tăng cường thể chất để làm một số công việc lao động nặng nhọc mà sinh tồn.

Còn về trường sinh, bọn họ liền không thể đạt được.

Do đó, vừa thấy Hạo Thiên, bọn họ liền vô cùng kinh hỷ.

“Tham bái tiên nhân!” “Tham bái tiên nhân!” Nông phu vội vàng quỳ lạy xuống đất.

Hạo Thiên chậm rãi gật đầu, ngay sau đó nhìn về phía người nông phu kia.

“Trẫm là Thiên Đế, hôm nay thấy hài nhi nhà ngươi khóc, ngươi có nguyện ý giao hài nhi này cho Trẫm không?” Hạo Thiên vừa dứt lời, người nông phu kia liền đại hỷ quá đỗi.

“Tiên nhân ý là, con ta có duyên trở thành người tu tiên sao?” “Nó có duyên với Tiên gia sao??” Nông phu kích động đến nói không nên

lời, mắt đỏ hoe, hai tay không ngừng run rẩy.

Từ đời bọn họ cho đến đời thứ một trăm bảy mươi của mình, không ai có thể xuất hiện một người tu tiên.

Không ngờ, đứa hài nhi vừa mới sinh này lại có thể dẫn tới một đại năng lợi hại như vậy.

Nông phu đương nhiên là nguyện ý! !

"Ta nguyện ý!" "Xin Tiên gia nhất định phải đối xử tốt với con ta!" Nông phu vừa không nỡ lau lệ, vừa đứng dậy đi vào trong nhà.

Nông phu nhân vừa mới sinh hài nhi, nhưng cũng cùng người nông phu đi ra khỏi nhà.

Hạo Thiên đón lấy đứa hài nhi này, lập tức gật đầu đáp lời: "Các ngươi yên tâm, Trẫm nhất định sẽ dạy dỗ nó tiên pháp thật tốt." Đâu ngờ, Hạo Thiên vừa đón lấy đứa hài nhi trong tay, hài nhi liền khóc không ngừng.

"Oa a! !!" "Oa a! !" "Oa a! !" "....." Tiếng khóc của hài nhi bén nhọn chói tai.

Dường như là dùng hết sức lực toàn thân mà khóc, khóc đến thảm thương vô cùng!

Nông phu thấy vậy, cũng đầy nghi hoặc.

Vợ chồng hai người liền nhìn về phía Hạo Thiên lúc này cũng đang mịt mờ không hiểu gì.

Sao đứa hài nhi này dường như không thích Trẫm vậy? ?

Dường như còn rất bài xích? ?

Chuyện này là sao đây? ?

Hạo Thiên nhất thời xấu hổ.

Trẫm là Thiên Đế! !

Khắp người Trẫm đều có một luồng khí tức có thể an định tâm thần.

Đừng nói hài nhi, ngay cả một số tiểu sinh linh có linh tính cũng sẽ thích đến gần.

Nhưng trước mắt, đứa hài nhi vừa mới sinh cực kỳ có linh tính này lại khóc không ngừng.

Điều này khiến Hạo Thiên biết giấu mặt vào đâu đây? !!

Hạo Thiên khẽ nhíu mày.

Sau đó, Trẫm liền nhìn về phía đôi vợ chồng kia.

Đôi vợ chồng kia càng lo lắng nhìn Hạo Thiên, trong ánh mắt tràn đầy ưu phiền.

"Tiên gia.....đứa.....đứa hài tử này vừa mới sinh, sợ là không thể rời xa mẫu thân." "Hay là, đợi hài tử lớn hơn một chút, ngài lại đến?" Nông phu nhân thấy hài tử khóc nháo đáng thương, nhất thời không đành lòng.

Hài nhi vừa mới sinh, bà cũng không muốn nhanh như vậy đã cho người khác.

Ngay cả khi đối phương là Thiên Đế! !

Hạo Thiên cũng xấu hổ, liền trả lại hài tử cho nông phu nhân.

Quả nhiên, đứa hài nhi này liền ngừng khóc nháo, thậm chí còn nở nụ cười toe toét.

"!!" Biểu cảm trên mặt Hạo Thiên nhất thời cứng đờ.

Đứa hài nhi này cũng quá bắt nạt người rồi!

Sao Trẫm vừa bế là khóc? ?

Quá không nể mặt rồi!

Lúc này lại còn cười!

Hạo Thiên nhìn thế nào cũng cảm thấy nụ cười này có chút ý trêu chọc.

“Đứa hài tử này quả nhiên cực kỳ thông linh.” Hạo Thiên càng nhìn càng cảm thấy đứa hài tử này có chút kỳ lạ.

Trẫm cố tình không tin cái tà này.

“Hai vị, hài tử này để Trẫm bế lại lần nữa được không?” Lần này Hạo Thiên muốn thử lại.

Lần này, nông phu nhân hơi do dự.

“Yên tâm, Trẫm sẽ không đưa nó đi.” Hạo Thiên liền an ủi.

Nông phu nhân lúc này mới đưa hài tử cho Trẫm.

Lần này, Hạo Thiên bế đứa hài nhi này, nhưng lại không nghe thấy nó khóc.

Bất quá, đứa hài nhi này một đôi mắt sáng ngời đang nhìn chằm chằm Trẫm, trong ánh mắt dường như có một sự cảnh cáo mơ hồ.

“!!” Điều này khiến Hạo Thiên không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Một đứa hài nhi vừa mới sinh, sao lại có thể phát ra ánh mắt như vậy đối với Trẫm? ?

Là nhìn lầm sao? ?

Hạo Thiên xoay chuyển niệm đầu, sau đó nhìn về phía đứa hài nhi này, lập tức nói: “Trẫm đưa ngươi lên Lăng Tiêu Bảo Điện, có được không?” Câu nói này vừa hỏi ra, hài nhi lại bắt đầu khóc.

“Oa a! ” “Oa a! !!” “Oa a! !” Hài nhi khóc đến mặt đỏ bừng, nước mắt không ngừng chảy.

Trông rất đáng thương.

Hạo Thiên nhất thời chấn kinh!

Chương 273

!

Hóa ra, đứa hài nhi này lại có thể nghe hiểu lời Trẫm nói? ?

Chỉ cần nói đưa nó rời khỏi đây, liền khóc không ngừng.

“??” “Quái lạ!” Hạo Thiên lập tức đặt hài nhi trở lại vào tay nông phu nhân.

Trẫm nhíu mày, rồi nói: “Đứa trẻ sơ sinh này e là không chịu theo Trẫm đi.” “Hay là thế này, Ngô mỗi ngày dùng phân thân đến giáo đạo cho nó.” Hạo Thiên nói xong, liền biến đổi thân hình.

Một đạo phân thân lập tức hiện ra.

Vợ chồng nông phu lại bái lạy đạo phân thân này, thành kính nói: “Đa tạ tiên gia!” “Đa tạ tiên gia!” Khi ngẩng đầu lên thì Hạo Thiên chân thân đã rời đi, chỉ còn lại đạo phân thân kia.

Tây Phương.

Hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi vừa chạy về, vẫn không dám tin.

“Không ngờ, Thông Thiên thật sự đã tha cho chúng ta.” Đạo nhân Tiếp Dẫn thở dài, trong thần sắc vẫn có thể thấy một sự ngưng trọng.

“Không ngờ, Thiên Tôn lại lần nữa bị chém giết.” “Vậy Ngô đẳng càng không nên có bất kỳ hành động nào.” “Hay là cứ thế bế quan?” Đạo nhân Chuẩn Đề cũng hoàn toàn không dám có động tác nào nữa.

Thậm chí còn không dám lang thang trong Hồng Hoang thế giới này.

Vạn nhất đụng phải người Tiệt Giáo, hậu quả khó lường.

Thông Thiên quả thực đã hứa tha cho bọn họ, nhưng không có nghĩa là những người khác sẽ tha cho bọn họ.

"Ừm, cứ thế bế quan cũng tốt." Đạo nhân Tiếp Dẫn lần này đáp ứng.

Hai người liền nhanh chóng hạ kết giới, lựa chọn tĩnh tâm bế quan.

Mà cùng lúc đó, trên Cửu Thiên, cuộn kim sắc khổng lồ lại một lần nữa hiện ra những chữ mới.

Hạng hai Mỹ Thực Bảng sắp được công bố.

Hàng tỉ vạn sinh linh lại một lần nữa đưa mắt hướng về Cửu Thiên. 【Hồng Mông Kim Bảng Mỹ Thực Bảng hạng hai: Hỗn Nguyên Lưu Tâm Đản】【Hỗn Nguyên Lưu Tâm Đản: Lấy long đản của Hỗn Độn Cửu Trảo Kim Long, thần đản của Thiên Vực Kim Phượng, hai quả đản đánh vào một bát, lại dùng thánh thủy quấy đều, đem chưng cách thủy】【Người chế tác: Lục Phàm】【Kim Bảng ban thưởng: Hỗn Nguyên Lưu Tâm Đản, bốn trăm vạn Công đức; Lục Phàm, bốn trăm vạn Công đức】 Cùng với việc hạng hai được công bố, mọi người sau khi nhìn thấy nguyên liệu này, đều trừng lớn mắt.

Đông Hải.

Ngao Bính và Ngao Quảng sau khi thấy nguyên liệu này, biểu cảm trên mặt càng thêm phức tạp.

"Long ư?" "Nguyên liệu này lại là long đản? !!" "Hơn nữa còn là Cửu Trảo Kim Long! !!" Ngao Bính chỉ cảm thấy cả thân rồng đều không ổn.

Phải biết, Cửu Trảo Kim Long đó là một tồn tại đỉnh cấp.

Có thể nói là tồn tại đứng trên đỉnh phong của Long tộc.

Không ngờ lại có thể bị Lục Phàm lấy ra làm nguyên liệu món ăn? ?

Tuy nói chỉ là long đản, nhưng điều này cũng khiến Ngao Bính có chút khó chấp nhận.

“Phụ vương..... long đản này.....” Ngao Bính thân là một con rồng đực, đối với long đản không hiểu rõ lắm.

Chỉ cảm thấy long đản này tất nhiên là vô cùng trân quý, có thể ấp nở ra một con Cửu Trảo Kim Long! !

Cứ như vậy bị Lục Phàm lấy ra chế tác mỹ thực! !

Đơn giản là quá tàn bạo! !

Ngao Bính lúc này nội tâm chấn động mạnh!

Y thậm chí còn nảy sinh một tia kiêng kỵ đối với Lục Phàm.

Sự kiêng kỵ này, là từ nội tâm phát ra.

“Long mẫu ấp long đản, có hai cách, một là cần phải giao phối với long đực, nhưng một cách khác, là bản năng, loại đản sinh ra nhờ bản năng này, không thể ấp nở ra chân long.” Ngao Quảng giải thích.

Ngao Bính nghe xong, đầu tiên là kinh ngạc.

Nhưng sau đó, y liền hiểu ra.

“Thì ra là vậy.” Ngao Bính lẩm bẩm.

Kim Ngao Đảo.

Thông Thiên và bọn họ đối với mỹ thực được công bố lần này, cũng cảm thấy một tia kiêng kỵ.

Long đản!

Phượng điểu đản! !

Những thứ này nói ra đều là tồn tại cực kỳ trân quý a! !

Nếu luyện hóa, tất nhiên có thể nâng cao tu vi rất nhiều.

Đây chính là sức mạnh tinh thuần nhất ngưng tụ từ rồng và phượng hoàng.

Chắc hẳn, món mỹ thực này ẩn chứa năng lượng không hề nhỏ.

"Không ngờ, Lục Phàm đạo hữu còn có thể nghĩ ra mỹ thực như vậy, đương chân là hiếm lạ a!" "Nếu có cơ hội, thật muốn nếm thử a!" Minh Hà Lão Tổ đã sắp chảy nước dãi.

Trấn Nguyên Tử bên cạnh lại chợt nghĩ ra điều gì đó, nói: "Hiện nay, Đát Kỷ, Nữ Oa, Nguyên Phượng bọn họ đều lại một lần nữa tiến vào Tam Thiên Tượng Tháp bế quan, dường như có liên quan đến Lục Phàm đạo hữu." "Không sai, bọn họ phải bước vào Hỗn Độn Cảnh, mới có tư cách theo Phàm nhi." Thông Thiên giải thích.

Đối với chuyện này, Ngô cũng biết.

Nhưng bước vào Hỗn Độn Cảnh, đó là độ khó cỡ nào.

Ngay cả khi ở trong Tam Thiên Tượng Tháp tu luyện, độ khó cũng rất lớn.

Địa phận Nhân tộc.

Cùng với việc hạng hai mỹ thực được công bố, Nhân tộc cũng lại một lần nữa tìm thấy cơ hội kinh doanh.

"Long đản, phượng điểu đản?" "Không có hai loại đản này, vậy có thể dùng trứng gà, trứng vịt, trứng ngỗng để thay thế." "Dù sao cũng là đản! !

Ngô đẳng sẽ thử xem!" "....." Một số bách tính Nhân tộc lập tức bắt đầu thử nghiệm.

Bọn họ đập những quả trứng này vào một cái bát, sau đó đổ nước suối trong ngọt vào, cuối cùng cho vào nồi chưng cách thủy.

Một bát trứng chưng mềm mượt, đàn hồi đã được chế biến xong.

Vừa vào miệng đã tan chảy, mềm mịn vô cùng.

Vương cung.

Đế Tân đối mặt với món trứng chưng này, cũng mê mẩn đến cực độ.

Món ăn này không chỉ giàu dinh dưỡng, mà còn thơm ngát xộc vào mũi, cách chế biến tương đối đơn giản.

Rất nhanh, món mỹ thực này gần như đã trở thành món ăn quen thuộc của mọi nhà.

Đặc biệt là phụ nữ mang thai, trẻ em, lại càng ăn nhiều nhất.

Trên Kim Ngao Đảo.

Cùng với việc các món mỹ thực liên tục được công bố, một phần đệ tử Tiệt Giáo còn ở lại, cũng có chút động tâm tư, chạy về phía địa phận Nhân tộc.

Không biết từ lúc nào, trên đảo này đệ tử Tiệt Giáo còn lại liền không nhiều.

Trong Bích Du Cung.

Minh Hà Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử bọn họ vẫn đang nâng chén vui vẻ.

"Đã lâu rồi không có đối luyện." "Hiện giờ Ngô đẳng đều là Đại Đạo Thánh Nhân, cũng đã đến lúc cho các đệ tử Tiệt Giáo lên lớp." Minh Hà Lão Tổ uống chén rượu cuối cùng xong, liền nhìn về phía Trấn Nguyên Tử.

"Tốt!" "Ngô cũng đang có ý này!" Trấn Nguyên Tử lộ ra ý cười.

Thông Thiên thấy vậy, cũng hứng thú.

“Hiện giờ, các đệ tử Tiệt Giáo này tu vi đều đã bước vào đỉnh phong.” “Cũng đã đến lúc để bọn họ có chút cảm giác cấp bách.” Thông Thiên liền nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân, hỏi: “Hay là cứ để bọn họ tỷ thí một trận thì sao?” “Chỉ cần là mười người đứng đầu trong cuộc thi lần này, mới có Thiên Sơn Tuyết Liên làm phần thưởng.” Thái Thanh Lão Tử nghe vậy, nhất thời đại hỷ.

“Rất tốt!” “Rất tốt!” Hồng Quân cũng liên tục gật đầu.

Có một chương trình miễn phí như vậy để xem, Ngô tự nhiên vui lòng.

Hơn nữa, các đệ tử Tiệt Giáo vì có Quy Nhất Đạo Nhân, Lục Phàm, và còn có sự bảo hộ của mấy phương đại năng, sớm đã dần trở nên an nhàn.

Cũng đã đến lúc phải ma luyện ma luyện bọn họ.

Thế là, mọi người đều từ Bích Du Cung đi ra.

“Đệ tử Tiệt Giáo, nhanh chóng đến Bích Du Cung.” Thông Thiên lập tức truyền âm.

Âm thanh bao trùm cả Kim Ngao Đảo, vang dội như sấm.

Chương 274

“.....” Nhưng sau khi truyền âm, lại là một sự tĩnh lặng.

Thông Thiên nhất thời đen mặt.

Đây vẫn là lần đầu tiên, Ngô sau khi truyền âm lại bị các đệ tử phớt lờ.

Người đâu? !!!

Thông Thiên lập tức dùng thần thức thăm dò, lại phát hiện trên Kim Ngao Đảo không còn một đệ tử nào! !

Tức là, cả Kim Ngao Đảo, chỉ còn lại mấy vị đại năng bọn Ngô! !

“??” Biểu cảm trên mặt Thông Thiên âm tình bất định.

“Những người này đều đi đâu rồi?” Thái Thanh Lão Tử cũng đầy mịt mờ.

Bọn Ngô cũng không ở Bích Du Cung lâu lắm mà!

Sao vừa ra, người đã chạy hết rồi? ?

Quái lạ!

“Bọn họ đều đã đi đến địa phận Nhân tộc.” Hồng Quân ánh mắt nhìn về phía Nhân tộc.

Thông Thiên cũng lập tức dùng thần thức thăm dò.

Quả nhiên, những đệ tử Tiệt Giáo này đều đã đi Nhân tộc.

Từng người ăn uống vui chơi!

Thật là khoái hoạt! !

Đơn giản là tiêu dao tự tại! !

“!!!” Thông Thiên hít một hơi thật sâu, chỉ cảm thấy chơi bời lêu lổng!

Cũng thực sự là để bọn họ an nhàn quá lâu rồi!

Hiện nay lại không biết tu luyện, chỉ biết ham ăn!

Ngô liền lại truyền âm.

Lần truyền âm này, cả Cửu Thiên đều có thể nghe thấy.

Nhất thời sấm sét từng trận, sắc trời biến đổi.

“Đệ tử Tiệt Giáo!” “Mau về Bích Du Cung!” Âm thanh của Thông Thiên bao trùm xuống, mang theo uy áp, như Thái Sơn áp đỉnh.

Áp lực này đương nhiên chỉ nhắm vào đệ tử Tiệt Giáo.

Cùng lúc đó.

Các đệ tử Tiệt Giáo ở bên phía Nhân tộc đều như lâm đại địch.

Từng người mặt mũi tái mét, kêu to không tốt.

“Là Sư tôn!” “Toi rồi!

Sư tôn sinh khí rồi! !” “Mau về!” “.....” Một đám đệ tử Tiệt Giáo không nói hai lời, lập tức đặt mỹ thực trong tay xuống, bay về hướng Kim Ngao Đảo.

Động tĩnh lần này, còn lớn hơn cả lúc đến trước đó.

“Oanh long long!” “Oanh long long!” “Oanh long long!” Sau một trận điện chớp sấm vang, vạn tên đệ tử Tiệt Giáo giống như những đứa trẻ làm sai chuyện, cúi đầu, lũ lượt tụ tập đến quảng trường Bích Du Cung.

Đặc biệt là khi thấy Thông Thiên mặt đen sì, ai nấy đều run rẩy.

“Bái kiến Sư tôn!” “Bái kiến Sư tôn!” Các đệ tử đồng thanh quỳ bái.

Chỉ có điều so với âm thanh hào sảng như trước, lần này âm thanh rõ ràng yếu ớt hơn nhiều.

Thông Thiên bước lên, quét mắt nhìn một lượt các đệ tử có mặt.

Uy áp lập tức hiện ra, phẫn nộ tràn đầy.

"Các ngươi gan lớn thật!" "Lại toàn bộ chạy đến Nhân tộc! !" "Chơi bời lêu lổng!" Giọng Thông Thiên trầm thấp, ngữ khí càng thêm nghiêm khắc.

"Sư tôn, đệ tử biết sai rồi." Các đệ tử Tiệt Giáo lũ lượt quỳ bái nhận lỗi.

Đây vẫn là lần đầu tiên Thông Thiên nổi giận trong hàng triệu năm qua.

Mọi người đều run rẩy, không dám thở mạnh.

Đặc biệt là bốn chữ "chơi bời lêu lổng" vừa rồi của Thông Thiên, càng khiến bọn họ cảm thấy kiêng kỵ.

Các đệ tử này cũng quả thực đều biết sai.

"Sư tôn, đệ tử không nên đến Nhân tộc." "Sư tôn, đệ tử biết sai rồi, thỉnh Sư tôn nguôi giận, đừng.....

đừng tức mà hỏng thân....." "Thỉnh Sư tôn trừng phạt!" "Thỉnh Sư tôn trừng phạt!" Mọi người đều hướng về phía Thông Thiên nhận lỗi.

Thông Thiên thấy vậy, cũng không tiện nói thêm điều gì.

Dù sao bọn họ đến Nhân tộc cũng không gây sự.

Bất quá cũng chỉ là đi ăn uống vui chơi mà thôi.

"Lần này gọi các ngươi đến, là để tổ chức một cuộc tỷ thí." "Ngoài các ngươi ra, còn sẽ mời đông đảo tu luyện giả Hồng Hoang

đến Kim Ngao Đảo để tỷ thí." "Chỉ cần là mười người đứng đầu, đều sẽ có phần thưởng." Thông Thiên nói ra nguyên nhân triệu tập bọn họ trở về.

"Tỷ thí ư?" "Muốn tỷ thí với các tộc Hồng Hoang sao?" "Đã lâu rồi không có một trận nào!

Đúng là một cơ hội tốt!" "Ha ha ha ha!

Tốt quá rồi!" "Lần này chính là để thông báo cho sinh linh Hồng Hoang biết, danh vọng của Tiệt Giáo Ngô! !" "Mười người đứng đầu này nhất định không thể để người ngoài lấy đi!" "....." Các đệ tử Tiệt Giáo nhất thời quên hết mọi chuyện, huyên náo bàn luận.

Chuyện tỷ thí cũng khiến bọn họ cảm thấy vô cùng hưng phấn.

Hồng Hoang này đã thái bình quá lâu rồi!

Bọn họ tu luyện đến Chuẩn Thánh đỉnh phong cũng đã hơn hàng triệu năm rồi.

Có tu vi như vậy, lại không có đất dụng võ, quả thực khó chịu.

Nếu không lần này cũng sẽ không đến Nhân tộc.

"Trong khoảng thời gian này, các ngươi phải càng thêm cần mẫn tu luyện, không được chạy loạn nữa." Thông Thiên dặn dò.

"Vâng!" "Đệ tử tuân lệnh!" Các đệ tử Tiệt Giáo lập tức gật đầu đáp ứng.

"Được rồi, các ngươi cứ lui xuống đi." Thông Thiên phất tay.

Các đệ tử lúc này mới lần lượt tản đi.

"Thông Thiên, ngươi muốn mời các tộc Hồng Hoang sao?" Thái Thanh Lão Tử đợi các đệ tử Tiệt Giáo đều đi hết, lúc này mới bước lên hỏi, trong mắt lộ ra một tia nghi hoặc.

Phải biết, hiện nay các tộc Hồng Hoang đều khác xưa.

Hiện tại sinh linh Hồng Hoang, tu vi đều đã được nâng cao đáng kể.

Đặc biệt là Đông Hải Long tộc, Vu tộc.

Nếu triệu tập các đệ tử của các tộc đều đến Kim Ngao Đảo, thì thắng thua thực sự chưa biết chừng.

"Không sao." "Cuộc tỷ thí lần này, chính là để ma luyện thật tốt các đệ tử Tiệt Giáo này, bất luận thắng thua, Ngô đều có thể chấp nhận." Thông Thiên đã sớm chuẩn bị tâm lý.

Hiện tại Ngô, đã sớm coi thắng thua là chuyện ngoài thân.

Những thứ này đều là vật ngoài thân, đối với Ngô mà nói không quan trọng.

Mục đích tỷ thí vẫn là vì sự trưởng thành của đệ tử Tiệt Giáo.

Thắng có thể tăng sĩ khí!

Thua cũng có thể khiến bọn họ tĩnh tâm tu luyện!

"Nếu đã như vậy, có nghĩ kỹ rồi sẽ do mấy vị nào giám quản cuộc tỷ thí lần này không?" Hồng Quân thấy vậy, hỏi đến điểm mấu chốt.

Tỷ thí nếu không có người giám quản, đến lúc đó e rằng có kẻ sẽ ra tay độc ác, sinh ra các loại biến hóa.

"Nếu là mấy người Ngô đẳng, e là không đủ để phục chúng." Hồng Quân lại bổ sung.

Thông Thiên gật đầu, chợt nói: "Đã là các đệ tử các tộc đến, vậy thì hãy gọi thêm các trưởng lão các tộc làm giám quản." "Cuộc tỷ thí lần này chỉ có đệ tử tham gia, chư vị thấy thế nào?" Thông Thiên hỏi.

Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân đều không có ý kiến gì.

Minh Hà Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử cũng không có ý kiến.

"Nếu đã như vậy, vậy Ngô sẽ phát thiếp." Thông Thiên hai tay vung vào hư không, mấy đạo kim quang liền nhanh chóng bay về các hướng.

Có hướng Bất Chu Sơn, có hướng Yêu tộc.

Có đi Đông Hải, có đi Nhân tộc.

Chương 275

Lúc này, biểu cảm trên mặt Minh Hà Lão Tổ lại có chút xấu hổ.

"Thông Thiên, ngươi thế này không đúng chút nào....." "Lại là mời các tộc Hồng Hoang, vì sao cố tình không phát thiếp cho A Tu La tộc của Ngô?" Minh Hà Lão Tổ bĩu môi, hiển nhiên là bị ghẻ lạnh.

Thông Thiên quay đầu, nhìn Minh Hà Lão Tổ một cái, rồi nói: "Những đệ tử A Tu La của ngươi vừa mới sinh, tu vi chưa đạt Thái Ất Kim Tiên, bọn họ đến tham gia chẳng phải là bị đánh vô ích sao?" Thông Thiên nói thực.

Mặt Minh Hà Lão Tổ càng đỏ bừng.

Sớm biết vậy, y đã không nên nói thêm câu này.

Thông Thiên nói không sai.

Tự từ khi Minh Hà Lão Tổ tịnh hóa huyết thủy U Minh Huyết Hải, sát khí của đệ tử A Tu La không còn tồn tại, thực lực cũng bị suy yếu tương ứng.

Đây chính là một nhược điểm lớn!

Đương nhiên, Minh Hà Lão Tổ cũng không hối hận.

Ít nhất từ góc độ lâu dài mà nói, y tịnh hóa huyết hải vẫn có tác dụng.

"Thế còn đệ tử Xiển Giáo?" Thái Thanh Lão Tử nhíu mày lại hỏi.

Dù sao Xiển Giáo trong Hồng Hoang cũng thuộc về một đại giáo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn lạc không sai, nhưng cũng không thể bỏ qua bản thân Xiển Giáo.

Thông Thiên nghĩ đến Xiển Giáo, khẽ nhíu mày.

“Ừm, Xiển Giáo đương nhiên cũng phải mời.” Thông Thiên sợ bị người ta chê trách, nói Ngô cố ý ghẻ lạnh Xiển Giáo, liền cũng nhanh chóng phát đi một đạo thiếp.

Đồng thời, cũng phát thiếp cho Phật giáo.

Nhân tộc.

Vương cung.

Đế Tân nhận được kim thiếp, ánh mắt chấn động.

“Tiệt Giáo! !” “Đây là thiếp tỷ thí!” “Ha ha ha ha!” Đế Tân nhận được tấm thiếp này, biểu cảm trên mặt liền vô cùng phấn chấn.

Lần này, chính là thời khắc then chốt để Nhân tộc chứng minh thực lực!

“Lần này, Trẫm muốn tự mình ra trận!” Đế Tân đã nghĩ kỹ đối sách hoàn toàn.

Ngay lập tức, Đế Tân liền phân phó: “Người đâu, truyền Dương Phàm đến đây!” Đế Tân quyết định chuyện này vẫn phải cùng Dương Phàm thương nghị, rồi cùng nhau chọn một số cường giả Chuẩn Thánh cùng đến Kim Ngao Đảo.

Đại Lôi Âm Tự.

Đa Bảo cũng đồng dạng nhận được thiếp tỷ thí.

“Không ngờ, Sư tôn lại muốn tỷ thí?” “Lại còn triệu tập các tộc Hồng Hoang?” Đa Bảo cũng hứng thú.

Y cũng đã lâu không trở về.

Nhân dịp cơ hội này, đến Kim Ngao Đảo xem các vị sư đệ sư muội.

Còn phải bái kiến Sư tôn thật tốt.

Yêu tộc.

Lục Áp sau khi nhìn thấy thiếp tỷ thí, biểu cảm trên mặt cũng tràn đầy phấn chấn.

“Tỷ thí? ?!” “Ha ha ha!

Đúng lúc!

Đúng lúc!” “Đã lâu rồi không hoạt động gân cốt.” “Không ngờ, Thông Thiên gia hỏa này lại còn có hứng thú tốt như vậy!” Lục Áp tự nhiên cũng không do dự.

Y lập tức bắt đầu điểm người cùng đi.

Bất Chu Sơn.

Trong Bàn Cổ Điện.

Các Tổ Vu đang bế quan, chợt nhận ra thiếp tỷ thí.

Đế Giang mở mắt ra, tâm lĩnh thần hội.

“Không ngờ, Tiệt Giáo lại muốn tổ chức một trận tỷ thí.” “Vu tộc tự nhiên là không thể thua kém.” “Đã đến lúc chứng minh thực lực Vu tộc Ngô cho sinh linh Hồng Hoang biết!” Đế Giang lập tức quét mắt nhìn các Tổ Vu khác.

“Ngô đẳng đương nhiên không cần tham gia tỷ thí.” “Chỉ cần điểm một số Đại Vu đại diện đến Tiệt Giáo là được.” “Huyền Minh, chuyện này giao cho ngươi.” Đế Giang nhìn Huyền Minh, rồi dặn dò.

“Huynh trưởng yên tâm, Vu tộc Ngô thế tất phải tranh giành mười hạng đầu!” Huyền Minh liền lập tức từ Bàn Cổ Điện đi ra.

Đông Hải.

Ngao Bính và Ngao Quảng lúc này cũng đang đọc thiếp tỷ thí.

“Các tộc Hồng Hoang?” “Chắc hẳn, quy mô tỷ thí lần này thật

rộng lớn a! !" "Lần này chính là cơ hội tốt để Long tộc Ngô chứng minh cho chúng sinh Hồng Hoang thấy!" "Đông Hải trưởng thành đến nay, ẩn mình chờ thời, đã đến lúc phải xuất hiện chứng minh!" Ngao Quảng hùng hồn.

Cuộc tỷ thí lần này nếu có thể giành được mười hạng đầu, hoặc ba hạng đầu, thì thế lực Long tộc sẽ được mở rộng hơn nữa.

Không ai còn dám coi thường Long tộc nữa!

Không ai còn dám dòm ngó Đông Hải nữa!

Tuy rằng hiện nay Long tộc đã đủ mạnh, nhưng cũng là vì dựa dẫm vào Nhân tộc.

Thêm vào Tiểu Long Nữ có Quy Nhất Đạo Nhân chống lưng, đủ loại nguyên nhân đều khiến Long tộc danh tiếng lẫy lừng trong Hồng Hoang.

Nhưng những điều này vẫn còn xa xa chưa đủ.

Thực lực này dù sao cũng không phải thực lực của bản thân Long tộc.

Cuộc tỷ thí lần này, đều do đệ tử Long tộc tham gia, chính là khảo nghiệm thực lực cốt lõi!

"Trước đây, tiểu muội đã bảo Ngô dẫn dắt đệ tử Long tộc tu luyện công pháp, trải qua hàng triệu năm, cũng đã có thành tựu, thời cơ đã đến." Ngao Bính tự tin mười phần.

Hiện tại thực lực Long tộc sớm đã xảy ra thay đổi trời long đất lở.

Bọn họ không cần phải nhẫn nhịn nữa, cũng không cần ẩn giấu thực lực.

Đã đến lúc bùng nổ một phen!

Chấn động tứ phương! !

Tái hiện uy phong Long Vương gấp trăm lần!

Ngàn lần! !

Nghĩ đến đây, Ngao Bính và Ngao Quảng đều nội tâm kích động bành trướng.

Côn Luân Sơn.

Quảng Thành Tử cũng đồng dạng nhận được thiếp tỷ thí.

Bất quá, khi y nhìn thấy thiếp tỷ thí, biểu cảm trên mặt hiển nhiên là co giật mấy cái, có chút không được tự nhiên.

"Tiệt Giáo lại muốn tiến hành tỷ thí ư?" "Cái này....." Quảng Thành Tử nội tâm do dự không quyết.

Hiện nay Xiển Giáo, danh tiếng cực kỳ tệ.

Xuất hiện trong trường hợp này, rất khó được người khác hoan nghênh.

Huống hồ, Xiển Giáo chỉ có vài đệ tử có thể ra trận.

Về số lượng đã không chiếm ưu thế!

"Nhưng nếu không đi.....nhất định sẽ bị chế giễu!" Quảng Thành Tử nhất thời lâm vào thế lưỡng nan.

Thêm vào đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn lạc, trong lòng Quảng Thành Tử cũng không còn chỗ dựa.

"Hay là, Ngô đi tìm Nhiên Đăng thương nghị trước." Quảng Thành Tử tâm niệm vừa động, liền đến đạo trường của Nhiên Đăng. .....

"Tiệt Giáo đã mời, Ngô đẳng tự nhiên phải tham gia." "Nhanh chóng triệu hồi đệ tử Xiển Giáo." "Hơn nữa, hai người ngươi và ta đến Tây Phương, đi mời hai vị Sư thúc Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề." Nhiên Đăng thần sắc ngưng trọng, dặn dò.

“Thỉnh hai vị Sư thúc Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề?” Quảng Thành Tử hiển nhiên có chút không muốn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vốn là kẻ thù cũ của Tiệt Giáo.

Những chuyện xấu hai gia hỏa này đã làm, còn chưa đủ nhiều sao?

Thỉnh hai người bọn họ, đơn giản là làm Xiển Giáo mất mặt!

Biểu cảm trên mặt Quảng Thành Tử nhất thời phức tạp.

“Nhiên Đăng sư huynh, hai vị Sư thúc Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vốn luôn có xích mích với Tiệt Giáo, thỉnh bọn họ đến, dường như không mấy thích hợp.” “Huống hồ, Ngô đẳng còn không biết, Tiệt Giáo có đưa thiếp mời cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không.” Quảng Thành Tử nói ra lo lắng.

Phải biết, hiện tại Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã không còn Tây Phương Giáo, không có một đệ tử nào.

Không có đệ tử, bọn họ còn đến Tiệt Giáo làm gì?

“Hiện tại, Ngô đẳng không có Sư tôn, chỉ có thể nương tựa Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, nếu không chỉ dựa vào hai người ngươi và ta, làm sao có thể trấn áp các tộc Hồng Hoang?” Nhiên Đăng nhíu mày.

Mục đích y làm như vậy, chính là để lôi kéo Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Quảng Thành Tử nghe xong, lại cũng không tiện nói gì.

Chương 276

"Ừm, vậy được rồi." Quảng Thành Tử đáp.

Sau đó, sau khi truyền âm cho các đệ tử Xiển Giáo khác, hai người liền nhanh chóng đi về phía Tây Phương.

Hai người tìm rất lâu, lúc này mới phát hiện đạo trường của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

"Tham bái Sư thúc." "Tham bái Sư thúc." Quảng Thành Tử và Nhiên Đăng hành lễ.

"Các ngươi sao lại đến đây?" Đạo nhân Tiếp Dẫn vốn đang bế quan tu luyện cùng đạo nhân Chuẩn Đề, đầu tiên là nhận được thiếp mời, đang chuẩn bị xuất phát.

Không ngờ sau đó lại gặp Quảng Thành Tử và Nhiên Đăng.

"Hai vị Sư thúc, Ngô muốn thỉnh hai người cùng đến Tiệt Giáo." Đạo nhân Nhiên Đăng tiến lên, mặt lộ ý cười.

Khi nhìn thấy hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vẻ mặt thong dong, liền biết bọn họ cũng đã nhận được thiếp mời.

"Ừm, như vậy cũng tốt." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hiện tại không có đệ tử.

Đúng lúc bọn họ cùng đệ tử Xiển Giáo đi, mặt mũi cũng dễ coi hơn.

Thế là, một đoàn người liền hùng hổ đi về phía Kim Ngao Đảo.

Trên đường đi thậm chí còn có thể thấy các tộc đã khởi hành.

Trên Cửu Thiên, dị tượng liên miên.

Gần như toàn bộ cường giả các tộc Hồng Hoang, đều nhanh chóng

chạy về phía Kim Ngao Đảo.

Trên quảng trường Bích Du Cung.

Các đệ tử vây thành một vòng tròn lớn.

Thông Thiên, Thái Thanh Lão Tử, Hồng Quân, Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử năm người đứng trên Cửu Thiên.

Mấy người thấy người đến đã đông đủ, liền bắt đầu nói rõ quy tắc.

"Chư vị, cục diện Hồng Hoang lần này đại biến, tin rằng các vị cũng đã hiểu rõ." "Tỷ thí ngày hôm nay, chỉ để giao lưu, điểm dừng là đủ." "Cuộc tỷ thí lần này theo hình thức luân phiên chiến, tùy thời có thể lên đài." "Tỷ thí ngoài cao thấp tu vi, còn phân sức chịu đựng, thực lực, chỉ có người kiên trì lâu nhất không nhận thua mới có thể giành được thứ hạng." "Mười người đứng đầu cuối cùng đều có phần thưởng." Thông Thiên đơn giản nói rõ quy tắc.

Sau đó, Ngô hai ngón tay chụm lại, chỉ vào hư không.

Trên một cuộn giấy trắng, chữ đen hiện ra.

Bên trong những hàng chữ nhỏ li ti ghi rõ quy tắc tỷ thí cụ thể.

"Quy tắc tỷ thí cụ thể như sau, chư vị có thể xem xét kỹ càng." "Sau một nén hương, tỷ thí chính thức bắt đầu." Thông Thiên dứt lời, mấy người liền từ trên Cửu Thiên từ từ hạ xuống.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và đệ tử Xiển Giáo lúc này đứng ở vành ngoài quảng trường, chính cùng đệ tử Yêu tộc đứng ở cùng một vị trí.

"Sư thúc, trong quảng trường này có trận pháp." "Trận pháp này là để tránh chiến đấu quá kịch liệt mà thiết kế, không ảnh hưởng gì." Đạo nhân Tiếp Dẫn nhắc nhở.

Ngô đối với Thông Thiên vẫn vô cùng hiểu rõ.

Ngô ấy tuyệt đối sẽ không thiên vị, cố ý làm tiểu xảo.

Hơn nữa, trận pháp của Thông Thiên đã đạt đến cảnh giới xuất thần nhập hóa, tuyệt đối không có vấn đề.

Điểm này, Ngô vẫn tương đối yên tâm.

"Nếu đã nói như vậy, vậy thì Ngô đẳng vừa tiến vào trong quảng trường tỷ thí, thực lực tổng thể đều sẽ suy yếu một nửa." Quảng Thành Tử nhìn vào phần giải thích trong quy tắc, khẽ nhíu mày.

Thực lực suy yếu một nửa cũng không phải không thể tỷ thí.

Chỉ có điều..... nhìn thế nào cũng thấy thật bắt nạt người! !

Nhưng không có cách nào, đây là chủ sân của Tiệt Giáo!

Quy tắc đương nhiên do Tiệt Giáo đặt ra.

"Sư huynh, tu vi giới hạn của cuộc tỷ thí này là Thánh Nhân!" "Tức là, tu vi Thánh Nhân cũng có thể lên tỷ thí ư? ?" Đạo nhân Chuẩn Đề nhìn thấy một điều giải thích trong quy tắc, hai mắt mở to.

Bởi vì trong quy tắc đã nói rõ, các trưởng lão các tộc tốt nhất không nên tham gia tỷ thí, nếu không sẽ không công bằng.

Nhưng nếu tu vi chỉ có Thánh Nhân, thì lại có thể tỷ thí.

"Đệ tử Tiệt Giáo đều là tu vi Chuẩn Thánh, hai người Ngươi và ta lên trận, đương nhiên có thể dạy dỗ thật tốt đám đệ tử Tiệt Giáo này." Đạo nhân Chuẩn Đề trên mặt lộ ra nụ cười hiểm độc.

Bọn họ ở Tiệt Giáo đã chịu thiệt nhiều như vậy.

Bây giờ có một cơ hội quang minh chính đại có thể báo thù, bọn họ đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Rất nhanh, thời gian một nén hương đã hết.

Lần này, chính là Thái Thanh Lão Tử bước lên.

“Được rồi, chư vị có thể tùy ý lên trận, tỷ thí đều là một đối một.” “Trước khi lên trận, tự giới thiệu mình!” Thái Thanh Lão Tử nói xong quy tắc, liền lui khỏi quảng trường.

Tất cả mọi việc tiếp theo đều giao cho đông đảo sinh linh Hồng Hoang có mặt.

Đế Tân dẫn theo một đám cường giả Nhân tộc, lúc này đang tĩnh lặng quan sát.

Hiện tại Ngô không nên lên trận trước.

Đông Hải Long tộc.

Ngao Bính và Ngao Quảng cũng đang quan sát khắp nơi, rục rịch muốn hành động.

“Phụ vương, Ngô đẳng nhất định không thể lên trận quá sớm.” “Thực lực đệ tử Tiệt Giáo không thể xem thường.” Ngao Bính dặn dò.

Ngao Quảng gật đầu, sau đó trầm giọng nói: “Không ngờ, Yêu tộc này lại cũng đản sinh ra bảy tám tên Chuẩn Thánh.” Ngao Quảng ánh mắt im lặng nhìn về phía Yêu tộc, nhịn không được kinh ngạc.

Yêu tộc trước đây đối kháng với Vu tộc, đương nhiên đã gây chấn động Hồng Hoang.

Tuy rằng kết cục là bại, nhưng cũng không thể không bội phục dũng khí của Lục Áp.

Vu tộc hiện nay trấn giữ là Tổ Vu tu vi Thiên Đạo Cảnh!

Có thể thấy Lục Áp quả thật gan lì đến mức nào! !

Cùng lúc đó.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đang quan sát cục diện trên sân.

“Ghi nhớ, các ngươi đến lúc đó chỉ chọn đệ tử Nhân tộc.” Đạo nhân Tiếp Dẫn nhìn về phía Nhiên Đăng bên cạnh, dặn dò.

Đệ tử Xiển Giáo trong số các thế lực này, quả thực không có ưu thế gì.

Cũng chỉ có những đệ tử Nhân tộc thì Xiển Giáo mới có cơ hội thắng.

“Ừm.” Nhiên Đăng gật đầu.

Trong lòng Quảng Thành Tử lại có chút không phục.

“Nhân tộc bé nhỏ, Ngô đẳng Xiển Giáo chẳng lẽ lại phải chuyên chọn kẻ yếu mà bắt nạt sao?” Các đệ tử Xiển Giáo khác cũng có tâm tính như vậy. 34.

Khi đạo nhân Nhiên Đăng còn chưa kịp ngăn cản, Quảng Thành Tử đã suất tiên đứng lên.

“Ngô Xiển Giáo Quảng Thành Tử!

Xin được lĩnh giáo trước!” Quảng Thành Tử bay vút vào quảng trường.

“.....” Nhiên Đăng lúc này sắc mặt tối sầm.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bên cạnh cũng mặt mày âm trầm.

Quảng Thành Tử này lại không nghe lời khuyên.

Tâm tính kiêu ngạo như vậy, nhất định sẽ chịu thiệt.

Nhiên Đăng mặt trầm xuống, thấy tình hình như vậy, cũng chỉ có thể quan sát. 35.

Khi Quảng Thành Tử suất tiên tiến vào quảng trường, Ma Lễ Hồng liền lập tức đứng ra.

“Ngô Tiệt Giáo Ma Lễ Hồng, xin được chỉ giáo.” Ma Lễ Hồng trên

mặt mang theo một tia cười như không cười.

Một đôi mắt càng nhìn chằm chằm Quảng Thành Tử.

Tiệt Giáo và Xiển Giáo vốn luôn bất hòa. 36.

Lần này Xiển Giáo suất tiên đứng ra, Ma Lễ Hồng mong sao có cơ hội tốt như vậy.

Cho Xiển Giáo một chút sắc mặt xem!

Hai người đối mắt, trong ánh mắt tràn đầy mùi thuốc súng.

"Quảng Thành Tử, đã là ở chủ sân của Tiệt Giáo, Ngô liền nhường ngươi một chiêu, thế nào?" Ma Lễ Hồng trong mắt lộ ra một tia cười khinh miệt.

Lời này chính là công khai sỉ nhục Quảng Thành Tử.

Sắc mặt Quảng Thành Tử đột nhiên trầm xuống, sau đó giận dữ nói: "Ma Lễ Hồng, đừng khinh địch." "Xiển Giáo Ngô cũng tuyệt đối không dễ bắt nạt." 37.

Quảng Thành Tử suất tiên xông lên, lợi kiếm trong tay hóa thành vô biên sắc khí, tạo thành từng đạo kiếm nhận sắc bén, từ bốn phương tám hướng đã bao vây Ma Lễ Hồng dày đặc.

Ngay từ đầu, Quảng Thành Tử đã dùng tám phần pháp lực.

Kiếm khí như trận pháp bao vây Ma Lễ Hồng bên trong.

Chương 277

"Oanh!" Ma Lễ Hồng lập tức tế ra Hỗn Nguyên Tán.

Hỗn Nguyên Tán bung ra, trời đất tối tăm.

Xoay một vòng, càn khôn rung chuyển.

Kiếm nhận xung quanh bị Hỗn Nguyên Tán dễ dàng hóa giải.

Cùng với từng đạo áp lực cực kỳ cường thế, sắc mặt Quảng Thành Tử đột biến.

Lúc này, một đám đệ tử Xiển Giáo đang căng thẳng theo dõi quảng trường nhìn thấy tình hình này, biểu cảm trên mặt cũng vô cùng khó coi.

Quảng Thành Tử là tồn tại đỉnh cấp trong số bọn họ.

Nếu Quảng Thành Tử cũng thua, bọn họ cũng không cần tỷ thí nữa.

"Không tốt!

Kiếm của Đại sư huynh sắp bị thu đi rồi." "Đại sư huynh sắp bị áp chế rồi!" "....." Một đám đệ tử Xiển Giáo đều vô cùng sốt ruột.

Đạo nhân Nhiên Đăng thì mặt mày âm trầm.

Chuyện đã đến nước này, y cũng không tiện nói gì nữa.

Còn đạo nhân Tiếp Dẫn, thì lắc đầu.

Y vừa nãy đã cảnh cáo đệ tử Xiển Giáo, đừng ra tay trước, phải nhắm vào Nhân tộc.

Quảng Thành Tử lại cố tình làm ngược lại.

Cậy mạnh thì chính là cái hậu quả này! !

Trên quảng trường, Quảng Thành Tử nhìn thấy kiếm trong tay sắp bị thu đi, lập tức phóng thích toàn bộ pháp lực.

"Oanh long long!" Pháp lực rót vào kiếm, kiếm khí bùng phát ra sắc khí kinh người.

Vô biên kiếm khí xông thẳng vào Hỗn Nguyên Tán.

Nhưng lại không thể làm tổn thương Hỗn Nguyên Tán chút nào.

"Oanh!" Hỗn Nguyên Tán thu lại.

Kiếm của Quảng Thành Tử bị dễ dàng thu đi.

"Ha ha ha ha!" Ma Lễ Hồng cất tiếng cười lớn, chắp tay cảm ơn mọi người.

"Đa tạ đa tạ!" "Thừa nhượng rồi!" "Ha ha ha ha!" Ma Lễ Hồng tuy rằng lễ số đầy đủ, nhưng từ đầu đến cuối đều thể hiện sự khinh miệt đối với Quảng Thành Tử.

Đặc biệt là tiếng cười chói tai đó, đơn giản là quá rõ ràng.

Quảng Thành Tử lúc này đứng giữa quảng trường, dường như nghe thấy tiếng cười nhạo của mọi người.

Mặt y đen không thể đen hơn nữa.

Thân là Đại đệ tử Xiển Giáo!

Tồn tại đỉnh cấp trong các đệ tử Xiển Giáo!

Y lại bại thảm hại đến như vậy!

"Cầm lấy!" "Ngươi thua rồi!" Ma Lễ Hồng ném kiếm của Quảng Thành Tử qua, rồi rời khỏi quảng trường.

Lúc này, thân hình Minh Hà Lão Tổ từ từ hiện ra.

"Vòng tỷ thí đầu tiên, Ma Lễ Hồng thắng." Cùng với lời thông báo của Minh Hà Lão Tổ, các đệ tử Tiệt Giáo một mảnh reo hò.

“Tốt quá rồi!” “Sư đệ, lợi hại quá a!” “Quảng Thành Tử là Đại sư huynh Xiển Giáo!

Sư đệ có thể dễ dàng đánh bại y!” “Vòng đầu tiên, Tiệt Giáo Ngô đã giành thắng lợi!” “Ha ha ha ha!” “.....” Bên phía Tiệt Giáo, không khí cực kỳ sôi nổi.

Thậm chí còn có đệ tử trực tiếp kích động reo hò.

Còn bên phía Xiển Giáo, thì lại trầm lặng như chết.

Quảng Thành Tử sau khi trở về, mọi người càng không nói một lời.

Thậm chí ngay cả các đệ tử Yêu tộc xung quanh cũng bị Xiển Giáo ảnh hưởng.

“Không ngờ, thần thông đệ tử Tiệt Giáo lại mạnh mẽ đến vậy!” “Chỉ là một Ma Lễ Hồng, lại có thể đánh bại Quảng Thành Tử! !!” “.....” Một số đệ tử Yêu tộc đều ẩn ẩn có chút kiêng kỵ.

Còn Lục Áp lúc này thì sắc mặt trầm trọng.

Y cũng đồng dạng có chút kiêng kỵ đối với thực lực hiện nay của đệ tử Tiệt Giáo.

Đợi sau khi vòng tỷ thí đầu tiên kết thúc, mọi người lại bắt đầu xì xào bàn tán. 38.

Lúc này, đệ tử Yêu tộc, Nhân tộc, Long tộc, Xiển Giáo đều không dám suất tiên đứng ra nữa.

Ngay khi mọi người đang do dự, lại có một đệ tử Tiệt Giáo đứng ra.

“Đệ tử Tiệt Giáo Thạch Cơ xin chỉ giáo!” “Chư vị có ai nguyện ý lên khiêu chiến?” Ánh mắt Thạch Cơ sắc bén quét qua mọi người.

Ánh mắt này, càng khiến hơn một nửa số người có mặt không

dám tiến lên.

Một Ma Lễ Hồng đã đủ trấn áp bọn họ rồi.

Ngay khi cục diện đang cứng nhắc, một đệ tử Yêu tộc đứng ra.

"Ngô là Yêu tộc Phi Liêm, xin chỉ giáo!" Phi Liêm bản thể là đầu chim thân hươu, là nhân vật cấp nguyên lão của Yêu tộc.

Sau khi trải qua Đại chiến Vu Yêu, liền dẫn theo một số Yêu tộc tàn tồn ẩn mình.

Từ khi Lục Áp xuất thế, dẫn dắt Yêu tộc, mới lại theo sau.

Phi Liêm cũng là Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Lúc này, y đương nhiên không chịu nổi cái vẻ khí diễm kiêu căng của Tiệt Giáo.

Phi Liêm vừa xuất hiện, đông đảo đệ tử Yêu tộc liền hò reo.

"Hô!" "Hô!" "Hô!" Từng trận yêu khí tán ra, khí thế hùng dũng.

Thạch Cơ tự nhiên không dám lơ là.

Phải biết vị trước mắt này, có thể xưng là tiền bối của nàng.

Hai người cũng không lãng phí thời gian, chào hỏi một tiếng, liền đồng thời ra tay.

"Oanh!" "Oanh!" Một đạo yêu khí xông tới.

Kiếm quang Thạch Cơ lấp lánh, múa vũ lộng ảnh.

Kiếm ảnh sắc bén lại khiến hư không rung động kịch liệt.

Yêu khí xông tới bị hư không bao bọc, lại dễ dàng bị hóa giải.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" Vô biên kiếm ảnh biến hóa, như trường long, như gió lốc.

Khi Thạch Cơ lại một lần nữa ra tay, đá vụn trên mặt đất điên

cuồng ngưng tụ, cuối cùng hình thành một cái đầu lâu khổng lồ, hung hăng đập về phía Phi Liêm.

"!!" Phi Liêm cảm nhận được một luồng lực trấn áp cực kỳ cường thế.

Pháp lực trong cơ thể y lại bị áp chế không thể phóng thích toàn bộ.

Liên tiếp lùi lại, Phi Liêm nhanh chóng bay lên không.

"Oanh long long!" Phi Liêm biến hóa bản thể, yêu khí trong cơ thể phóng thích, thực lực tăng cường gấp mười lần.

Các đệ tử xung quanh thấy cảnh này, biểu cảm lúc này cũng theo đó mà thay đổi vi diệu.

"Lần này, e là Yêu tộc sẽ thắng." "Thạch Cơ đã dùng hết toàn lực, nhưng bây giờ mới là cơ hội của Phi Liêm." "Thạch Cơ treo rồi....." "....." Mọi người nhỏ giọng nghị luận.

Nhìn thấy bản thể khổng lồ xông về phía Thạch Cơ, lợi kiếm trong tay Thạch Cơ lại một lần nữa vẽ vào hư không.

Nàng mắt đẹp khẽ động, lâm nguy không loạn.

Ngay sau đó với tốc độ nhanh nhất bắt đầu ngưng tụ trận pháp.

"Hưu!" "Hưu!" Cùng với sự bùng phát của kiếm khí, một trận pháp đã hình thành.

Phi Liêm lúc này đã không thể thu lại, rơi vào trong trận pháp bị trói buộc.

"!!" Y khắp người không thể động đậy, chỉ đành bạo nộ.

Bị thua theo cách này, quả thực là sỉ nhục! !

Lúc này, Minh Hà Lão Tổ hiện thân.

“Vòng tỷ thí thứ hai, Thạch Cơ thắng!” Cùng với lời Minh Hà Lão Tổ dứt, Phi Liêm lúc này mới giải khai trói buộc.

“Đắc tội.” Thạch Cơ không lộ ra thần sắc đắc ý, mà là cung kính chắp tay về phía Phi Liêm.

Phi Liêm hừ lạnh một tiếng, quay đầu liền đi.

Nếu không phải biết Thạch Cơ đối với trận pháp tinh thông đến vậy, y cũng tất nhiên sẽ không lỗ mãng xông lên như vậy, trúng bẫy.

Tức là, trận tỷ thí này, Thạch Cơ là thắng hiểm.

Bất quá cũng may Thạch Cơ cơ trí, tốc độ nhanh.

Nếu gặp phải chiến đấu thực sự, thì mới có thể giành chiến thắng!

Chương 278

Thạch Cơ lui xuống sau đó, sĩ khí Tiệt Giáo càng thịnh.

Không ngờ, liên tiếp hai trận tỷ thí, đều là đệ tử Tiệt Giáo thắng.

Quảng Thành Tử, Đại sư huynh Xiển Giáo, đại diện cho chiến lực mạnh nhất của Xiển Giáo.

Phi Liêm, một trong mười Đại Yêu Thánh Yêu tộc, nhân vật cấp nguyên lão.

Hai người này đều bại dưới tay những đệ tử phổ thông nhất của Tiệt Giáo.

Thông Thiên lúc này quan sát trận tỷ thí, thần sắc vô cùng hân úy.

May mắn là, những đệ tử Tiệt Giáo này không khiến Ngô thất vọng.

Thái Thanh Lão Tử cũng chậm rãi gật đầu, nhưng thần sắc lại có chút ai thương.

Điều này không khỏi khiến y nhớ đến đệ tử duy nhất của mình, Huyền Đô.

Huyền Đô nếu còn ở đó, nhất định cũng không thua kém gì những đệ tử Tiệt Giáo này.

Đáng tiếc a.....

Hiện nay Thái Thanh Lão Tử dưới tay không có đệ tử, quả thực có chút chua xót.

Thông Thiên nhận thấy cảm xúc bất thường của Thái Thanh, quay đầu cười nói: "Huynh trưởng, cơ hội tốt lần này, sao không nhân cơ hội này mà thu nhận một vị đệ tử trong số những Nhân tộc này?" Lời

của Thông Thiên như một tia sét, đánh vào giữa trán Thái Thanh Lão Tử.

"!!" Cảm xúc u buồn của Thái Thanh Lão Tử lúc nãy lập tức phấn chấn.

Lại thu nhận một đệ tử ư? !

Đúng vậy!

Lại thu nhận một đệ tử chẳng phải là tốt sao? !

Sao y lại không nghĩ ra!

"Ha ha ha!" "Đúng lúc!

Đúng lúc!" Ánh mắt Thái Thanh Lão Tử liền nhìn về phía Nhân tộc.

Lần này Đế Tân dẫn đến đệ tử Nhân tộc không nhiều, chỉ có mười người.

Hơn nữa mười người này đều là tu vi Chuẩn Thánh, cực kỳ khó có được.

Thái Thanh Lão Tử liền đặt ánh mắt vào mười người này.

Hiện nay y là Đại Đạo Thánh Nhân, thu nhận mấy vị Nhân tộc này làm đệ tử, có đủ tư cách.

Cùng với việc vòng tỷ thí thứ hai kết thúc, không khí trên quảng trường Bích Du Cung cũng càng thêm căng thẳng.

Đệ tử Tiệt Giáo liên tục thắng, điều này đối với các đệ tử khác mà nói, áp lực rất lớn.

Lúc này, Ngao Bính nhìn về phía quảng trường trống không.

Long tộc vào lúc này nếu không ra trận nữa, nhất định sẽ bị cho là rùa rụt cổ.

Đã không ai dám, vậy thì để Long tộc ra mặt.

Ngao Bính lập tức ra hiệu cho một đệ tử Long tộc.

“Long tộc Ngao Ứng!” Ngao Ứng nhảy vọt lên.

Long tộc ra mặt, đông đảo đệ tử đều kinh ngạc.

Không ngờ, một đệ tử Long tộc tùy tiện như vậy, lại đều là Chuẩn Thánh! !

Một luồng khí thế hùng vĩ tu vi Chuẩn Thánh tầng tầng phóng thích.

Khí tức của rồng càng thêm nồng hậu và rộng lớn.

“Long tộc lại cũng xuất hiện Chuẩn Thánh sao?” “Long tộc đương chân quật khởi rồi!” “Ngay cả Long tộc cũng dám lên!

Ngô đẳng còn có gì phải sợ?” !

Ngay sau đó, một đệ tử Vu tộc đứng lên.

Đệ tử Vu tộc ai nấy đều cao lớn vạm vỡ, cơ bắp cuồn cuộn.

Đồng dạng đều là hai tộc có phòng ngự nhục thân cường hãn.

“Là đệ tử Vu tộc!” “Oa. .....thân hình này. .....cũng quá tốt rồi!” “Cơ bắp này. .....” “Đệ tử Vu tộc đều không thích mặc y phục sao?” “.....” Một đám đệ tử Tiệt Giáo đều bắt đầu nhiệt liệt bàn luận.

Trong đó xen lẫn không ít âm thanh hưng phấn.

Nói về thân hình, e rằng không ai có thể so sánh với thân hình vạm vỡ của Vu tộc.

Đương nhiên, thân hình vạm vỡ như vậy những người thích vẫn chiếm số ít.

Dù sao cũng quá dọa người.

Đợi Vu tộc và Long tộc lên đài, cảnh tượng giao đấu liền kịch liệt

hơn rất nhiều.

Đánh đấu tròn ba nén hương, hai người vẫn chưa phân thắng bại.

"Không ngờ Long tộc lại cường hãn đến vậy!" "Đệ tử Vu tộc này là từ trong Bàn Cổ Điện đản sinh, vừa mới đản sinh nhục thân liền vô cùng cường hãn, không ngờ cũng không thể chiếm được lợi thế từ đệ tử Long tộc." "May mắn là Ngô đẳng không phải đối đầu với Vu tộc." "Theo Ngô thấy, Long tộc có lẽ sẽ thắng a!" "Ngô khẳng định, vẫn là đệ tử Vu tộc sẽ thắng. ....." "Long tộc. ....." "Vu tộc! !" "....." Một số đệ tử đã bắt đầu cá cược, thậm chí đặt cược.

Trên đài cao.

Minh Hà Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử quan sát cục diện bên dưới, cũng cảm thấy vô cùng kỳ lạ.

"Long tộc không thể xem thường a!" "Một đệ tử Long tộc vô danh tiểu tốt, lại có thể đối kháng với Vu tộc." Minh Hà Lão Tổ cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Trấn Nguyên Tử càng nhịn không được cảm khái.

Vu tộc này vừa mới đản sinh không lâu, liền có thực lực Chuẩn Thánh, càng thêm khủng bố.

Nếu cứ để Vu tộc tiếp tục phát triển, khó mà tưởng tượng, đó sẽ là cảnh tượng khủng bố đến mức nào.

Trấn Nguyên Tử chợt cảm thấy một luồng nguy cơ.

Đặc biệt là khi nhìn thấy bên dưới này tụ tập các đại năng các tộc Hồng Hoang, đều là ngang tài ngang sức.

Ngay cả Trấn Nguyên Tử hiện nay đã chứng đắc Đại Đạo Thánh Nhân, cũng không tránh khỏi có chút xấu hổ.

Theo tốc độ phát triển thế lực Hồng Hoang này, Đại Đạo Thánh

Nhân e rằng cũng sắp không trấn áp nổi.

Trấn Nguyên Tử liền lau mồ hôi, tiếp tục quan sát trận tỷ thí này.

Giữa hai người, thực lực không chênh lệch là bao.

Hiện tại điều duy nhất có thể phân định thắng bại chính là sức chịu đựng.

Một khi một bên lơ là vào thời khắc then chốt, liền sẽ thua.

"Oanh!" Ngao Ứng hóa thành chân thân cự long, thân thể khổng lồ cuộn tròn.

Đệ tử Vu tộc bị kích nộ, lúc này kiêu ngạo không thôi.

"Hống!" "Chết đi!" Thiên tính của đệ tử Vu tộc vốn hiếu chiến và tính tình nóng nảy.

Ngao Ứng ra đòn như vậy, đệ tử Vu tộc liền lộ ra sơ hở.

Tận dụng lúc Vu tộc bạo nộ, Ngao Ứng cuối cùng giành chiến thắng.

Mọi người thấy vậy, đều kinh hô!

"Lại là Long tộc thắng lợi!" "Đây chính là thực lực hiện tại của Long tộc ư? !" "Lại có thể đánh bại đệ tử Vu tộc!" "....." Mọi người đều bị Ngao Ứng thao tác này chấn động.

Ánh mắt tất cả mọi người lúc này đều nhìn về phía Ngao Ứng.

Lúc này Long tộc cảm nhận được ánh mắt tràn đầy kiêng kỵ của mọi người, thần sắc tự đắc.

Ngao Bính đã sớm biết kết quả này.

Như vậy, nếu có thể giành được vị trí trong mười hạng đầu, nhất định càng có thể nâng cao địa vị của Long tộc trong Hồng Hoang.

Y chính là muốn để các đại năng Hồng Hoang này nhìn thấy sự

trưởng thành của Long tộc hiện nay!

Không ai còn dám dòm ngó Long tộc nữa!

Không ai còn dám bất kính với Long tộc!

Sau khi trận tỷ thí này kết thúc, đệ tử Vu tộc cũng cúi đầu quay về.

Huyền Minh thấy vậy, sắc mặt nhất thời đen lại.

Tu vi các Tổ Vu là Thiên Đạo Cảnh.

Thế nhưng trận tỷ thí này, đệ tử Vu tộc lại thua!

Chương 279

Sắc mặt Huyền Minh nhất thời khó coi.

Lúc này ngọn lửa phẫn nộ trong lòng cũng sắp phun trào ra ngoài.

Ngay cả như vậy, Huyền Minh vẫn còn lý trí.

Thiên Đạo Cảnh không thể lên quảng trường.

Y tổng không thể tỷ thí thua rồi, liền đi tìm Long tộc gây phiền phức.

Điều này cũng có vẻ quá mất phong độ.

Bất quá sau trận chiến này, Huyền Minh cũng hạ quyết tâm, nhất định phải tự mình đốc thúc đệ tử Vu tộc tu luyện, không thể để bọn họ lười biếng.

"Vòng tỷ thí thứ ba, Long tộc thắng!" Minh Hà Lão Tổ lại một lần nữa xuất hiện, tuyên cáo kết quả.

Điều này cũng có nghĩa là, có thể có người mới lên trận.

Ngay khi mọi người đang do dự không biết có nên lên trận không, trên Cửu Thiên chợt dẫn đến những chấn động kịch liệt.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" Dị tượng lần này, khiến mọi người ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy cuộn kim sắc khổng lồ đó cuối cùng cũng đã có sự biến hóa.

"Bảng xếp hạng mới sắp công bố!" "Cuối cùng cũng sắp công bố rồi!" "....." Đoạn ngắt quãng nhỏ này khiến mọi người ngẩng đầu quan sát.

Bọn họ vẫn còn nhớ, Mỹ Thực Bảng chỉ công bố đến hạng hai.

Còn có hạng nhất quan trọng nhất chưa được công bố! !

“Không biết mỹ thực đứng hạng nhất rốt cuộc sẽ là gì?” “Thật mong chờ a! !” “Hạng nhất, lại sẽ là nguyên liệu gì?” “Mau nhìn!” Mọi người lập tức nhìn về phía cuộn kim sắc.

Chữ kim sắc đang từ từ ngưng tụ. 【Hồng Mông Kim Bảng Mỹ Thực Bảng hạng nhất: Đại Đạo Ngũ Cốc】 【Đại Đạo Ngũ Cốc: Ngũ cốc được bồi dưỡng từ Đại Đạo Chí Lý.】 【Người chế tác: Lục Phàm】 【Kim Bảng ban thưởng: Đại Đạo Ngũ Cốc, năm trăm vạn Công đức; Lục Phàm, năm trăm vạn Công đức】 Nội dung công bố, mọi người kinh ngạc đến rớt hàm.

Một số đại năng đều lần lượt mất đi khả năng quản lý biểu cảm.

Lúc này Thông Thiên cũng không dám tin, trợn mắt há mồm.

“Đại Đạo cũng có thể bồi dưỡng thành ngũ cốc sao?” “Cái này.....

Phàm nhi rốt cuộc đã làm thế nào?” Thông Thiên bày tỏ vô cùng không hiểu.

Ngũ cốc vốn là thứ mà Nhân tộc mới có.

Ngũ cốc chính là lương thực! !

Lục Phàm lại có thể dùng Đại Đạo bồi dưỡng ra ngũ cốc ư? ?

Điều này cũng quá thần kỳ rồi! !

Thông Thiên trừng lớn mắt.

Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân lúc này cũng bị làm mới nhận thức.

“Đại Đạo còn có thể bồi dưỡng thành ngũ cốc sao?” Hồng Quân lúc này lẩm bẩm.

Ngô cảm thấy mình vẫn còn tài sơ học thiển.

Đối với nhận thức Hồng Hoang, lại không bằng Lục Phàm một phần triệu.

Ít nhất, đối với bọn Ngô mà nói, Đại Đạo này chính là Đại Đạo. 39.

Là một loại tồn tại chí lý vô thượng, là tồn tại có thể lăng giá vạn vật chi thượng.

Càng là vạn vật pháp tắc, quy về một!

Đại Đạo chí giản!

Đại Đạo chính là tất cả!

Mà Lục Phàm đem nó bồi dưỡng thành ngũ cốc, thì hoàn toàn lật đổ nhận thức của bọn Ngô.

Đây là ngược lại, điều khiển Đại Đạo ư? ?

Trong lòng Hồng Quân chấn động không thôi.

Ngô không thể tưởng tượng, Lục Phàm rốt cuộc đã làm thế nào? ?

Lại có thể nảy sinh ý niệm như vậy? ?

Hồng Quân lúc này đối với Lục Phàm càng thêm bội phục đến ngũ thể đầu địa.

Thái Thanh Lão Tử, Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử, Thông Thiên bọn họ càng là như vậy.

Thậm chí hàng tỉ vạn sinh linh Hồng Hoang, lúc này đều lâm vào sự tĩnh lặng bất thường.

Sự tĩnh lặng này càng giống như một sự trầm mặc sau khi nhận thức bị phá vỡ.

Sự trầm mặc kéo dài.....

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn lên.

Cho đến khi ngũ cốc xuất hiện trên cuộn kim sắc khổng lồ.

Một cái bát sứ nhỏ màu trắng, bên trong đựng đầy ngũ cốc đã nấu chín.

Không có điểm xuyết đặc biệt, không có bất kỳ trang trí nào.

Chỉ là một bát Đại Đạo Ngũ Cốc đã nấu chín.

Đột nhiên, trong đám đông tĩnh lặng phát ra một âm thanh.

"Cụ lục!" Không biết là ai yết hầu nuốt một cái.

Chỉ một cái này, khiến tất cả mọi người có mặt đều không kiềm chế được mà điên cuồng làm động tác nuốt nước bọt.

Bất quá chỉ là một bát ngũ cốc nấu chín đơn giản như vậy, liền khiến người ta bắt đầu chảy nước miếng.

Nhìn kỹ thì, thậm chí có thể thấy trên loại ngũ cốc này, lại còn được điêu khắc những phù văn nhỏ li ti.

Hơn nữa những phù văn này đều phát ra hào quang kim sắc.

Lực hấp dẫn như vậy có thể nói là chí mạng.

"Đại Đạo Ngũ Cốc!" "Đây chính là Đại Đạo Ngũ Cốc!

Chỉ cần ăn một hạt gạo, liền có thể trực tiếp tham ngộ Đại Đạo!" Có người chợt kích động hô lên.

Tiếng hô này, càng giống như đã nói lên tiếng lòng của mọi người.

Tức là, chỉ cần ăn một hạt! !

Ngay cả là một hạt! !

Đều có thể trực tiếp tấn thăng thành Đại Đạo Thánh Nhân sao? ?

Sau khi biết được tin tức như vậy, tất cả mọi người đều có chút không bình tĩnh nữa.

“Cái này cũng quá lợi hại rồi! !” “Lục Phàm đạo hữu rốt cuộc đã làm thế nào?” “Thật không hổ là Lục Phàm đạo hữu a! !” “Lục Phàm đạo hữu thật đỉnh!” “Chỉ tiếc, Lục Phàm đạo hữu lúc này không ở trong Hồng Hoang thế giới.....” “Ai.....” Mọi người sau khi kích động, lại là một trận thở dài.

Tâm trạng biến động như ngồi tàu lượn siêu tốc.

Cho đến khi Hồng Mông Kim Bảng lại ẩn mình.

Mọi người lúc này mới chưa thỏa mãn thu hồi ánh mắt.

“Hồng Mông Kim Bảng xem ra phải đợi lần sau mới công bố.....” “Không biết lần công bố tiếp theo lại phải đợi bao lâu?” “.....” Một số đệ tử Tiệt Giáo càng lưu luyến không rời.

Bởi vì mỗi lần Hồng Mông Kim Bảng này, nhất định đều sẽ công bố ra rất nhiều thông tin.

Lúc này, đám người này sau khi hoàn hồn, lúc này mới lại đặt sự chú ý trở lại vào cuộc tỷ thí.

Tiếp theo, ai sẽ lên trận? ?.....

Tỷ thí tiếp tục.

Mà ngoài Hỗn Độn Vực.

Chương 280

Lục Phàm đang chỉ huy Không Văn Đạo Nhân nấu cơm.

"Ngươi thấy gạo trong chum này chưa?" "Mỗi ngày chưng tám đấu gạo, biết chưa?" Lục Phàm mở cái nắp gỗ ra, liền thấy bên trong chum đựng đầy những hạt gạo trắng muốt.

Những hạt gạo này hạt nào cũng mẩy, bên trên có điêu khắc những phù văn tinh xảo, phát ra hào quang kim sắc.

"!!" "Đây là gạo ư?" Không Văn Đạo Nhân đương nhiên là biết gạo là thứ gì.

Y tâm niệm vừa động, liền đã hiểu được lai lịch của gạo này.

"Thành chủ, gạo này là Đại Đạo Mễ sao?" "Ngài đã làm thế nào?" Ngay cả Không Văn Đạo Nhân, lúc này cũng bội phục đến ngũ thể đầu địa.

Dù sao, không ai sẽ dùng pháp tắc Đại Đạo để bồi dưỡng gạo.

Mà Lục Phàm hoàn toàn là thao tác nghịch thiên! !

"Loại gạo này, hương vị rất ngon." "Còn nữa, phía sau căn nhà này chính là ruộng đồng, ngũ cốc trong đó mỗi năm một vụ thu hoạch, ngươi phải nhớ kỹ mỗi năm thu hoạch." Lục Phàm tiếp tục giáo đạo.

"Ừm." Không Văn Đạo Nhân liên tục gật đầu.

Đến đây lâu như vậy, y đã đại khái biết phong cách của Lục Phàm.

Tiếp đó, Lục Phàm lại gọi Nhất Chấn Đạo Nhân đến.

Đồng dạng là dặn dò từng công việc một.

Nhất Chấn Đạo Nhân mang vẻ mặt bối rối nhìn Lục Phàm.

Thường ngày, Lục Phàm dạy họ cách chế biến mỹ thực, nhưng chưa bao giờ giới thiệu tỉ mỉ đến thế, mọi chuyện đều căn dặn rõ ràng đến vậy. "Thành chủ, người muốn rời Mỹ Thực Thành sao?" Nhất Chấn Đạo Nhân nghi hoặc hỏi.

Lời vừa dứt, Không Văn Đạo Nhân bên cạnh đã lộ vẻ mặt quyến luyến.

Phải biết rằng, Không Văn Đạo Nhân là một lão giả.

Giờ khắc này, y quyến luyến nhìn Lục Phàm.

Đối với Lục Phàm, y từ lâu đã coi y như người thân.

Dù Không Văn Đạo Nhân chỉ là người hầu ở đây, y cũng sẽ tận tâm tận lực, coi đây như chốn về của mình mà hảo hảo kinh doanh Mỹ Thực Thành này.

Nhưng không ngờ, nhanh như vậy, Lục Phàm đã muốn đi. "Thành chủ, vì sao người lại đi?" "Đi rồi còn trở lại không?" Nhất Chấn Đạo Nhân cũng bỏ đi hình tượng ít nói thần bí thường ngày, một đại nam nhân vậy mà làm ra vẻ thục nữ. "??!" Lục Phàm nổi hết da gà.

Y lập tức lùi lại nửa bước, có chút cạn lời nói: "Lần này về một chuyến, rất nhanh sẽ trở lại.

Các ngươi thiết ký thủ vững Mỹ Thực Thành." Lục Phàm không còn dây dưa với hai người này nữa, thân hình trực tiếp tiêu tán.

Trên Kim Ngao Đảo.

Cuộc tỷ thí vẫn đang tiếp diễn.

Đúng lúc tỷ thí tiến hành đến đoạn giữa, chợt trên cửu thiên truyền đến tiếng cười. "Ha ha ha..." "Sư tôn có hứng thú thật." Lục Phàm từ cửu thiên từ từ hạ xuống, vừa vặn đáp xuống quảng trường Bích Du Cung. "!!" "Là Phàm nhi!" "Là tiểu sư đệ!" "Tiểu sư đệ về rồi!" "Tốt

quá rồi...

Là tiểu sư đệ!" "..." Chúng đệ tử Tiệt Giáo lập tức lao về phía Lục Phàm.

Thông Thiên càng từ trên đài cao bước xuống, mặt đầy hoan hỉ nhìn Lục Phàm. "Phàm nhi, con đã trở về!" Thông Thiên đè nén niềm vui trong lòng, ánh mắt từ ái nhìn Lục Phàm.

Lục Phàm chắp tay về phía Thông Thiên, sau đó cười ha ha nói: "Các sư huynh đều khỏe chứ?" "Nhờ phúc khí của tiểu sư đệ, chúng ta đều rất khỏe!" "Chỉ là vô cùng nhớ sư đệ!" Các đệ tử Tiệt Giáo sum vầy một nhà, không khí vô cùng sôi nổi.

Cảnh tượng này trong mắt các đệ tử Xiển Giáo lại vô cùng chói mắt.

Giờ đây, đệ tử Xiển Giáo thất lạc khắp nơi, sớm đã tan đàn xẻ nghé. "Sư tôn, sao còn tổ chức một cuộc tỷ thí vậy?" "Số người đến cũng không ít đâu!" Lục Phàm liếc mắt một cái.

Không ngờ các tộc Hồng Hoang đều được mời đến Kim Ngao Đảo.

Lúc này, Đa Bảo cũng mặt đầy kích động đi về phía Lục Phàm.

Đa Bảo khi nhìn thấy Lục Phàm, có thể nói là nước mắt lưng tròng, kích động không thôi. "Tiểu sư đệ!" "Huynh cuối cùng cũng về!" "Tốt quá rồi!" "Huynh nhớ đệ quá!" Đa Bảo liền ôm chầm lấy Lục Phàm. "??!" Lục Phàm có chút cạn lời.

Y lập tức đẩy Đa Bảo ra.

Đúng lúc các đệ tử Tiệt Giáo không ai sánh bằng biểu đạt nỗi nhớ Lục Phàm, chợt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người không vui bước ra. "Được rồi!" "Các ngươi ôn chuyện đã đủ rồi!" "Cuộc tỷ thí này còn tỷ thí nữa không?" Giọng nói của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức khiến

mọi người xung quanh tỉnh táo lại.

Hiện tại điều quan trọng nhất là tỷ thí!

Chứ không phải xem đệ tử Tiệt Giáo ở đây diễn cảnh sư đồ tình thâm! "Ừm, không tệ." "Hiện tại tỷ thí là quan trọng." "Nhưng theo ta thấy, các ngươi đều không phải đối thủ của Tiệt Giáo!" Lục Phàm nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, nhướng mày. "!!" "Ngươi!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lập tức nổi giận đùng đùng.

Tên gia hỏa này, vừa mới trở về đã không giữ thể diện.

Dù sao thì họ cũng là Thánh Nhân!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn Lục Phàm, giờ khắc này thần sắc phức tạp.

Điều càng khiến họ kinh ngạc hơn là, Lục Phàm vậy mà chỉ có tu vi Chuẩn Thánh!!

Họ vốn dĩ đoán rằng, giờ đây Lục Phàm hẳn đã là Thánh Nhân!!

Nhưng sao cũng không ngờ, y vậy mà vẫn là Chuẩn Thánh!!

Vậy y rốt cuộc làm thế nào để làm ra những món mỹ thực kia?

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hoàn toàn mơ hồ!

Hai người nhìn nhau, dường như lại tìm thấy một cơ hội tốt để báo thù. "Lục Phàm, ngươi cũng là đệ tử Tiệt Giáo, không bằng trận tỷ thí này, do ngươi tham chiến thì sao?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lập tức lên tiếng khiêu khích. "Ha ha!" "Các ngươi muốn ta ra trận sao?" Lục Phàm vô cùng kinh ngạc.

Dù sao, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người cũng không ít lần chịu thiệt trong tay y.

Hai người này còn muốn tự tìm chết sao?

Thật sự khiến Lục Phàm vô cùng chấn kinh. "Sao vậy?" "Ngươi không dám sao?" "Trận tỷ thí lần này là một đối một!

Ngươi đừng hòng có bất kỳ ai giúp đỡ." Trong ánh mắt Tiếp Dẫn Đạo Nhân lộ ra chiến ý càng nồng.

Dù sao trước đây, Lục Phàm bên cạnh đều có mấy vị đại năng.

Hơn nữa trận tỷ thí lần này, sẽ không có chuyện có người ra tay giúp đỡ, như vậy sẽ không phù hợp với quy tắc tỷ thí.

Cho nên, Quy Nhất Đạo Nhân càng không thể ra tay viện trợ.

Đây chính là chỗ dựa của Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Không có ngoại viện, y muốn xem Lục Phàm làm sao mà cứng rắn nổi! "Không phải ta không dám, là sợ các ngươi chịu thiệt thòi thôi." "Dù sao hai vị các ngươi, ở Kim Ngao Đảo còn chịu thiệt chưa đủ sao?" "Các ngươi cứ vậy mà thích tìm chết sao?" Lục Phàm cười nhạt.

Câu nói cuối cùng càng là dẫm đạp thể diện của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề xuống đất mà chà xát! "Đến đây!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân trực tiếp bước lên quảng trường!

Y cũng không màng đến việc mình là Thánh Nhân, mà Lục Phàm chỉ có tu vi Chuẩn Thánh.

Mục đích của y rất đơn giản, chính là muốn báo tư thù!

Cơ hội khó khăn lắm mới có thể danh chính ngôn thuận, y tuyệt đối sẽ không bỏ qua! "..." Lục Phàm nhìn Tiếp Dẫn Đạo Nhân vội vã tìm chết như vậy, quả thật là dở khóc dở cười.

Trong mắt Lục Phàm, hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chẳng qua là những tên hề nhảy nhót.

Chưa từng thấy tên hề nào lại nhảy nhót vui vẻ đến vậy. "Hừ!"

"Lục Phàm, bây giờ không có ai giúp ngươi, là biết sợ rồi sao?" "Ha ha ha!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân cười có chút dữ tợn.

Nhớ lại nỗi đau khổ khi bị Lục Phàm hành hạ, giờ khắc này trong lòng y liền có một ngọn lửa dữ dội bùng lên.

Trong ánh mắt y càng tràn đầy ngọn lửa vô tận.

Lục Phàm thì lắc đầu, im lặng không nói.

Y thật sự không có gì để nói.

Mà các đệ tử đứng bên ngoài thì lộ vẻ lo lắng. "Tiếp Dẫn Đạo Nhân sao lại như vậy??

Lục Phàm chỉ có tu vi Chuẩn Thánh!!" "Thế này quá không công bằng rồi!

Rõ ràng là ỷ lớn hiếp nhỏ!" "Đây chẳng phải là rõ ràng muốn ức hiếp Lục Phàm sao?" "Tiếp Dẫn Đạo Nhân sao lại không biết xấu hổ??" "Quả nhiên là phong cách của Tây Phương Nhị Thánh, thật là vô sỉ!" "..." Các tộc đệ tử đều không nhịn được lộ vẻ khinh bỉ.

Chương 281

Mọi người đối với sự vô sỉ của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, lại một lần nữa được làm mới.

Nhưng đối với những điều này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã không còn để tâm.

Giờ khắc này họ chỉ muốn báo thù! "Lục Phàm!" "Ngươi đừng trách ta!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân cuối cùng cũng ra tay vào lúc này.

Y gần như dùng hết toàn bộ pháp lực, trấn áp về phía Lục Phàm.

Từng đạo kim quang lóe lên, pháp bảo kim quang chói lọi, mang theo uy áp vô biên, hung hăng đập về phía Lục Phàm.

Cỗ uy thế này càng khiến mặt đất bắt đầu tan vỡ.

Hư không kịch liệt chấn động!!

Kết giới bên ngoài cũng có xu thế muốn vỡ nát. "Không hay rồi!" "Tiếp Dẫn Đạo Nhân thật sự ra tay rồi!" "Tiểu sư đệ!" Mọi người nhìn Lục Phàm bất động, dường như mất đi sức hoàn thủ, còn Tiếp Dẫn Đạo Nhân thấy Lục Phàm vẫn không có động tĩnh gì, trong lòng càng thêm vui mừng khôn xiết.

Lần này!

Y nhất định phải trấn áp Lục Phàm! "Lục Phàm!

Chết đi!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhanh chóng tiếp cận.

Ngay khi đòn tấn công sắp sửa giáng xuống Lục Phàm, đột nhiên thân hình y nhanh chóng tiêu tán.

Biến mất không dấu vết!!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân đánh hụt, vẻ mặt giận dữ vô cùng dữ tợn.

"Lục Phàm!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lập tức nhìn khắp bốn phương tám hướng.

Kỳ lạ thay, Lục Phàm cứ như thể biến mất giữa không trung.

Ở đây không hề có chút pháp lực dao động nào!

Không thể phòng bị! "Lục Phàm!" "Ngươi định làm rùa rụt cổ trốn chạy sao?" "Nếu như còn không xuất hiện, tức là ngươi nhận thua!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân ngẩng đầu nhìn khắp nơi.

Nhưng chẳng thấy bóng dáng Lục Phàm đâu. "Tiếp Dẫn tiểu nhi, ta ở đây." Đột nhiên, giọng nói trêu chọc của Lục Phàm vang lên.

Tiếp Dẫn vừa ngoảnh đầu, lập tức từng đạo thần quang lại một lần nữa tấn công về phía sau lưng.

Lại một lần nữa đánh hụt!

Lục Phàm căn bản không ở phía sau y. "??!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhận thấy sự bất thường.

Lục Phàm rõ ràng đang ở trên quảng trường, nhưng vì sao lại không có chút pháp lực dao động nào?

Dù là ẩn thân, nhưng Tiếp Dẫn Đạo Nhân với tu vi Thánh Nhân, không thể nào không nhìn thấu. "!!" Tiếp Dẫn giờ khắc này tức giận từ đáy lòng bùng lên.

Y bị chiêu này của Lục Phàm khiến cho gần như sắp sụp đổ.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, đường đường một Thánh Nhân như y, chẳng phải sẽ bị Lục Phàm – tiểu Chuẩn Thánh này trêu đùa sao?!

Để thể diện y còn đâu?! "Lục Phàm!

Ngươi có bản lĩnh thì ra đây!" "Trốn chui trốn lủi làm gì mà như rùa rụt cổ!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân muốn kích động Lục Phàm.

Nhưng Lục Phàm lại không hề mắc bẫy. "Tiếp Dẫn tiểu nhi, có bản lĩnh ngươi cứ tìm thấy ta." "Tìm thấy ta, ta sẽ khiến ngươi thua tâm phục khẩu phục." Lục Phàm lại một lần nữa phát ra tiếng cười.

Âm thanh lần này, dường như đến từ bốn phương tám hướng.

Mỗi một phương hướng dường như đều có Lục Phàm. "A!!!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân triệt để bùng nổ.

Y bay vút lên, pháp lực Thánh Nhân quán nhập vào hai chưởng, đánh về các hướng. "Bành!" "Bành!" "Bành!" Quảng trường lập tức bị đập nát bét.

Từng cái hố lớn nhỏ không đều sâu hoắm. "Tiếp Dẫn tiểu nhi!

Ngươi dám phá hủy Kim Ngao Đảo của ta!" Lục Phàm giờ khắc này cuối cùng cũng không còn đùa giỡn nữa.

Y lập tức hiện thân, giơ tay một chưởng, chính là một ấn kim lớn, hình như cự chưởng, trực tiếp đánh về phía Tiếp Dẫn.

Chưởng này như thể vỗ ruồi. "Bành!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân như thể không có chút sức lực nào, trong lòng bàn tay khổng lồ này, dễ dàng bị đánh xuống đất.

Một cái hố hình người khổng lồ cũng trong nháy mắt lõm xuống.

Tứ chi bách hài dường như đều đứt từng khúc.

Biểu cảm của Tiếp Dẫn Đạo Nhân lập tức thống khổ không thôi.

Nhưng y rất nhanh đã điều động pháp lực để khôi phục toàn thân.

Lại một lần nữa đứng dậy định chống lại cự chưởng này. "Bành!" Cự chưởng dường như đang đợi Tiếp Dẫn đứng dậy.

Chờ y vừa mới khôi phục, lại một chưởng hung hăng vỗ xuống. "Bành!" Mặt đất lại một lần nữa bị đập ra một cái hố khổng lồ hình người. "!!" "A!!!" "Lục Phàm!

Ngươi ỷ thế hiếp người quá đáng!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân giờ khắc này gần như sắp sụp đổ.

Nhưng câu nói này vừa dứt, lại một chưởng nữa đập về phía Tiếp Dẫn Đạo Nhân. "Bành!" "Bành!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân hoàn toàn bị bạo lực đối đãi.

Thậm chí ngay cả một chiêu thức cụ thể cũng không có, cứ như vậy bị hung hăng đập vào mặt đất.

Mọi người xung quanh đều triệt để hóa đá, không dám tin.

Mọi người vừa rồi còn có chút lo lắng cho Lục Phàm.

Xem tình hình này, rõ ràng là đã nghĩ quá nhiều.

Họ đâu cần phải lo lắng cho Lục Phàm, người đáng lo lắng phải là Tiếp Dẫn Đạo Nhân mới đúng.

Nếu đổi lại một người có chút da mặt mỏng, bị đánh tơi bời như vậy, e rằng sớm đã tự vẫn.

Nào còn mặt mũi tiếp tục tồn tại ở Hồng Hoang này.

Lúc này, Chuẩn Đề Đạo Nhân nhìn thấy cảnh này, sắc mặt lại tái nhợt.

Y lập tức tiến lên, ngăn cản nói: "Lục Phàm!

Ngươi đã vi phạm quy tắc tỷ thí." "Tu vi của ngươi không quá Chuẩn Thánh, làm sao có thể đối phó được Thánh Nhân?!" "Ngươi chắc chắn đã vi phạm quy tắc!" Chuẩn Đề Đạo Nhân vừa đứng ra như vậy, ánh mắt mọi người mới đều tập trung lên Lục Phàm. "Tiểu sư đệ... chẳng lẽ lại được Quy Nhất Đạo Nhân giúp đỡ sao?" "Tiểu sư đệ làm sao có thể đối phó được Tiếp Dẫn?" "..." Các đệ tử Tiệt Giáo giờ khắc này cũng có chút lo lắng cho Lục Phàm.

Nếu thật sự là như vậy, thì Lục Phàm nhất định đã vi phạm quy

tắc.

Nhưng mà... vừa rồi khiêu chiến, rõ ràng là Tiếp Dẫn chủ động đề xuất!

Tiếp Dẫn chủ động yêu cầu khiêu chiến Lục Phàm, điều này hẳn không tính là theo quy định tỷ thí chứ? "Tiếp Dẫn tiểu nhi!

Vừa rồi chính ngươi chủ động khiêu chiến tiểu sư đệ của ta, sao lại trách y vi phạm quy tắc?" "Rõ ràng là ngươi không bằng người!" "Đúng vậy!

Cùng lắm thì trận tỷ thí này không tính là được rồi!" "Tiếp Dẫn tiểu nhi, ngươi thua không nổi sao?!" "..." Một đám đệ tử Tiệt Giáo đều đồng loạt tức giận chửi mắng Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Các đệ tử khác cũng cảm thấy vô cùng căm ghét hành vi này của Tiếp Dẫn, đều đồng loạt phụ họa.

Trên quảng trường.

Lục Phàm nhìn thấy cảnh này, liền phóng thích ra uy áp Thánh Nhân.

Uy áp Đại Đạo Thánh Nhân vừa xuất hiện, lập tức trấn áp Tiếp Dẫn. "Tiếp Dẫn, thế nào?" "Ta đã là tu vi Thánh Nhân, chẳng lẽ còn không thể trấn áp ngươi?" Lục Phàm thản nhiên nhìn Tiếp Dẫn, trong ánh mắt đầy vẻ khiêu khích. "Thánh...

Thánh Nhân??" "Ngươi vậy mà đã thành Đại Đạo Thánh Nhân?" Sắc mặt Tiếp Dẫn giờ khắc này triệt để sụp đổ.

Y không ngờ, Lục Phàm vậy mà đã là Thánh Nhân!!

Vậy tu vi Chuẩn Thánh vừa rồi, là do y cố ý sao?

Tiếp Dẫn cảm thấy bị lừa dối.

Chương 282

Nếu không phải như vậy, y vạn vạn không dám cuồng vọng nói muốn khiêu khích Lục Phàm!!

Tiếp Dẫn cảm thấy bị lừa dối to lớn, á khẩu không nói nên lời. "Bây giờ, ngươi đã thua tâm phục khẩu phục chưa?" Lục Phàm lại nhướng mày.

Y từ từ hạ xuống, vừa vặn đáp xuống bên cạnh Tiếp Dẫn.

Đôi mắt đó toát ra vẻ mặt, giống như đang thương hại một kẻ thất bại.

Tiếp Dẫn lạnh hừ một tiếng.

Y biết mình không phải đối thủ của Lục Phàm, chỉ có thể thất vọng rời khỏi quảng trường. "Chuẩn Đề, chúng ta đi!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân nào còn mặt mũi tiếp tục ở lại Kim Ngao Đảo.

Y dẫn Chuẩn Đề, không nói hai lời liền quay người rời đi. "Hai vị sư thúc!" Quảng Thành Tử và bọn họ thấy vậy, sắc mặt cũng có chút khó coi.

Không ngờ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vậy mà lại trực tiếp bỏ đi?

Vậy đệ tử Xiển Giáo bọn họ còn ở lại làm gì nữa? "Chúng ta cũng đi thôi!" Quảng Thành Tử thần sắc sa sút.

Y biết, giờ đây các thế lực Hồng Hoang cường hoành, đệ tử Xiển Giáo bọn họ không thể giành được một chỗ đứng.

Sự huy hoàng từng thuộc về Xiển Giáo sớm đã không còn tồn tại.

Ngay sau đó, đệ tử Xiển Giáo cũng lần lượt rời đi.

Các cuộc tỷ thí tiếp theo, người thắng nhiều nhất chính là Nhân

Tộc, Long Tộc, Vu Tộc, cũng như đệ tử Tiệt Giáo.

Lục Phàm xem một lúc sau, liền trở về Trường Sinh Điện.

Lần này y trở về ngoài việc thăm Tiệt Giáo, Sư tôn, và các sư huynh đệ, điều quan tâm hơn đương nhiên là Đát Kỷ, Nữ Oa và bọn họ.

Chỉ là Lục Phàm vừa trở về Trường Sinh Điện, liền phát hiện ngoại trừ Thần Mãng đang cuộn tròn trên cây liễu kia, không thấy một bóng người nào. "Mọi người đều đi đâu rồi?" Lục Phàm khẽ nhíu mày.

Lục Phàm nhìn quanh bốn phía, luôn cảm thấy có gì đó không ổn. "??!" Lục Phàm nhíu mày, đi về phía đình nhỏ.

Cúi đầu nhìn xuống, trong suối nước vậy mà không còn gì cả!! "Cá ta nuôi đâu rồi??!" Lục Phàm kinh ngạc.

Y lại một lần nữa cẩn thận tìm kiếm, vậy mà một con cũng không còn.

Loại cá này vốn là Chân Long hóa hình.

Bề ngoài trông như cá, nhưng thực tế là Long a!!

Sao lại không còn một con nào??

Lục Phàm lập tức điều động pháp lực, thăm dò xung quanh suối nước.

Sau khi biết được đầu đuôi câu chuyện, cả người y đều không ổn. "!!" "Bọn họ..." Lục Phàm lập tức nghẹn lời.

Đồ bại gia nương môn nhi a!!!

Mấy con cá này vậy mà đều bị bọn họ nấu chín ăn hết rồi!!

Lục Phàm lại tiếp tục đi đến hậu viện, phát hiện Hỗn Độn Thanh

Liên mới trồng ở hậu viện cũng bị hao hụt không ít.

Một vùng ao lớn, bên trong sen đã không còn mấy cây, trơ trọi cô đơn.

Tuy nói Lục Phàm không để ý đến những thứ này, nhưng giờ khắc này cũng có chút toát mồ hôi. "Thôi vậy." "Cứ tùy tiện bọn họ vui vẻ là được." Thế là, Lục Phàm lập tức truyền âm cho Đát Kỷ: "Còn không mau trở về!" Trong Tam Thiên Tượng Tháp.

Đát Kỷ tâm thần chấn động, vui mừng không thôi. "Lão gia về rồi!" Đát Kỷ lập tức truyền âm cho mấy vị khác.

Thế là, mấy người đều nhanh chóng từ Tam Thiên Tượng Tháp bế quan đi ra. "Lão gia!" "Lão gia, nhớ người chết đi được!" "Lão gia, người cuối cùng cũng trở về..... còn tưởng người quên bọn thiếp rồi chứ....." "....." Đát Kỷ và bọn họ lập tức lao về phía Lục Phàm.

Cảnh tượng ấm áp này, khiến Lục Phàm trong lòng dâng lên một cỗ ấm áp.

Y mỉm cười, rồi nhìn về phía mọi người nói: "Không tệ, tu vi của các ngươi đều có tiến bộ." Lục Phàm rất hài lòng gật đầu. "Nhưng mà..... lão gia, bọn thiếp muốn theo người." "Muốn đạt đến Hỗn Độn Cảnh thật sự quá khó rồi." Nữ Oa tựa vào bên cạnh Lục Phàm, nũng nịu.

Nguyên Phượng cũng vẻ mặt kiều diễm: "Lão gia, có cách nào không?

Xin người nghĩ cách cho bọn thiếp đi??" "Bọn thiếp muốn theo lão gia!!" "Ta cũng muốn theo lão gia!" "Ta cũng vậy....." "Ta cũng vậy!!" "....." Lục Phàm nghe những âm thanh nối tiếp nhau này, tâm tình lập tức vui vẻ hơn không ít.

Chỉ có điều, đối với thỉnh cầu của bọn họ, Lục Phàm không thể

đáp ứng.

Cách đương nhiên là có, nhưng đó đều là bạt miêu trợ trưởng.

Hỗn Độn Cảnh và Hồng Hoang Cảnh có sự khác biệt rất lớn về cảnh giới tu vi.

Nếu dựa vào cách ăn đan dược để nâng cao tu vi, chỉ có hại, không có lợi ích. "Các ngươi muốn theo ta, vẫn phải dựa vào bản thân các ngươi tự lĩnh ngộ." "Ta ở đây có một bản 《Hỗn Độn Kinh》, các ngươi nếu có thể tham ngộ kinh văn trong đó, lại thêm có Tam Thiên Tượng Tháp, hẳn là sẽ không có vấn đề." Lục Phàm xòe bàn tay ra.

Một bản Hỗn Độn Kinh màu tím hiện ra trước mắt mọi người. "Hỗn Độn Kinh??" Nữ Oa cầm lấy lật xem mấy trang.

Nhưng nhìn kinh văn bên trong giống như nhìn sách trời không chữ. "Hỗn Độn Kinh!" "Lão gia, người thật là thiên vị!" "Đát Kỷ tu luyện còn chưa được người đưa Hỗn Độn Kinh." Đát Kỷ bĩu môi, nũng nịu kéo cánh tay Lục Phàm. "Ngươi đã đến Hỗn Độn Cảnh rồi, bản kinh văn này đối với ngươi vô dụng." Lục Phàm giải thích.

Đát Kỷ đành phải gật đầu, nhưng cũng ghé cái đầu nhỏ qua xem xét. "À phải rồi, lão gia, lần này người ở bao lâu?" "Đi cùng bọn thiếp lâu hơn một chút đi mà!" "Đúng vậy, đúng vậy....." "Lão gia, những món mỹ thực lên bảng trước đây, bọn thiếp cũng muốn ăn." "Ta cũng rất muốn ăn!!" "Lão gia..... cầu xin người dạy bọn thiếp đi!" "....." Nữ Oa, Nguyên Phượng, Tam Tiêu và bọn họ kéo Lục Phàm, lại một trận làm nũng điên cuồng.

Lục Phàm nhìn các nữ thần trước mặt, trong lòng lập tức dập dờn.

Tâm tình y đại hảo. "Được được được." "Những thứ này, các ngươi muốn ăn chẳng phải rất đơn giản sao?" "Ta dạy các ngươi làm là được." Lục Phàm đáp ứng. "Lão gia, tốt quá rồi!" Nữ Oa chu mỏ

nhỏ, hôn lên má Lục Phàm.

Mà bên này, cuộc tỷ thí vẫn đang tiếp diễn.

Nhưng điều này đã không còn liên quan gì đến Lục Phàm và bọn họ nữa.

Hiện tại trong Trường Sinh Điện, Lục Phàm đang bận rộn dạy mấy vị nữ thần cách chế biến mỹ thực lên bảng.

Chưa đến một lát sau, hương vị đã từ Trường Sinh Điện bay ra.

Các đệ tử Long Tộc và Nhân Tộc đang tỷ thí kịch liệt trước đó đều dừng lại.

Mọi người đều bị mùi hương kỳ diệu kia hấp dẫn.

Mùi hương này, quả thật là ngấm sâu vào xương tủy.

Thậm chí ngay cả linh hồn cũng đang run rẩy.

Cảm giác vui vẻ và rung động phát ra từ nội tâm, khiến người ta không tự chủ được mà bị mùi hương này hấp dẫn, hoàn toàn mê hoặc, như thể bị nhập ma vậy. "Thơm quá!!" "Đây rốt cuộc là mùi vị gì??" "Rất muốn nếm thử....." "Mùi hương hình như là từ Trường Sinh Điện phát ra!!" "....." Các tộc đệ tử giờ khắc này đều có chút không kìm nén được.

Nhưng bọn họ cũng tuyệt đối không dám đến gần Trường Sinh Điện.

Mọi người chỉ có thể như bị ma xui quỷ khiến mà đi về phía Trường Sinh Điện, nhưng lại không thể đến gần.

Thông Thiên, Thái Thanh Lão Tử, Hồng Quân và bọn họ càng không thể kìm nén được cỗ xúc động trong lòng. "Thơm quá!" "Lục Phàm đạo hữu rốt cuộc đang làm gì?" "Chẳng lẽ là..... chế biến mỹ thực?!!

Là mỹ thực lên bảng?!!" Thái Thanh Lão Tử nghĩ đến điểm này, trong lòng mừng rỡ như điên.

Lần này Lục Phàm trở về, chắc chắn sẽ chế biến mỹ thực.

Không ngờ lại nhanh như vậy.

Hiện tại các đệ tử các tộc này ngay cả tỷ thí cũng không tỷ thí nữa!!

Có thể nói mùi hương này có sức hấp dẫn đối với họ lớn đến mức nào!

Thế là, Thông Thiên, Thái Thanh Lão Tử và bọn họ chạy đến ngoài Trường Sinh Điện. "Phàm nhi?" Thông Thiên cẩn thận đứng ở cửa hỏi. "Cạch ~" Một lát sau, liền thấy Lục Phàm thò một cái đầu ra. "Sư tôn, có chuyện gì?" Lục Phàm mở cửa, mùi hương càng thêm nồng đậm.

Chương 283

Thông Thiên căn bản không thể kiềm chế, vội vàng tiến lên hỏi: "Phàm nhi, nói cho vi sư biết, con có phải đang chế biến mỹ thực không??" "Là chế biến mỹ thực lên bảng??" "Có thể cho vi sư nếm thử không?" Thông Thiên hiếm khi lộ ra vẻ mặt như vậy. "À..... sư tôn, món mỹ thực này còn chưa chế biến xong đâu??" "Sư tôn đợi thêm chút nữa." Lục Phàm nói xong, "bành" một tiếng đóng sầm cửa điện lại. "....." Thông Thiên lùi lại một bước, nhưng trên mặt vẫn là biểu cảm muốn có mà không được, muốn bỏ cũng không đành. "Hay là, chúng ta đợi thêm chút nữa?" Thái Thanh Lão Tử không chịu rời đi.

Chỉ cần ngửi mùi vị này, y đã cảm thấy rất mãn nguyện.

Thật sự là quá thơm!!

Lúc này, tất cả mọi người trên Kim Ngao Đảo đều đã vây đến.

Trong đó bao gồm Nhân Tộc do Đế Tân dẫn đầu, Long Tộc do Ngao Bính dẫn đầu, đệ tử Vu Tộc của Huyền Minh, đệ tử Yêu Tộc của Lục Áp.....

Mọi người đều quên mất mục đích lần này là để tỷ thí!!

Tất cả đều dừng lại, chỉ để đợi Lục Phàm.

Cho đến khi mùi hương càng lúc càng nồng đậm, tầng tầng lớp lớp thăng tiến càng lúc càng kỳ diệu. "Cạch ~" Cửa điện lại một lần nữa mở ra.

Lần này đi ra là Đát Kỷ.

Đát Kỷ đang bưng một đĩa Thanh Tâm Liên Ngẫu, hương thơm thanh tân từ từ phiêu tán. "Lão gia nói, ba người đứng đầu đều sẽ có thưởng." "Phần thưởng chính là đạo Thanh Tâm Liên Ngẫu này." Lời

này vừa ra, mọi người đều sôi trào. "Ba người đứng đầu liền có thể ăn được Thanh Tâm Liên Ngẫu do Lục Phàm đạo hữu tự tay chế tác!!!" "Ta muốn thắng!!" "Ta muốn giành top ba!!" Vì câu nói này của Đát Kỷ, mọi người đều quay trở lại quảng trường.

Chỉ còn lại Thông Thiên và bọn họ đứng ngẩn tại chỗ.

Lục Phàm lại muốn làm gì??

Vì sao lại lấy món mỹ thực này làm phần thưởng?? "....." Thông Thiên nhíu mày, giờ khắc này vẻ mặt đầy tâm sự.

Thái Thanh Lão Tử bên cạnh cũng có biểu cảm tương tự.

Hồng Quân cũng vậy. "Các ngươi vì sao còn chưa rời đi?" Đát Kỷ nhìn về phía bọn họ, thần sắc lạnh nhạt. "Chuyện này..... vậy chúng ta có thể tỷ thí không?" Hồng Quân lấy hết dũng khí, cuối cùng cũng hỏi ra điều trong lòng.

Vừa hỏi xong, mặt y liền đỏ bừng.

Vốn dĩ cuộc tỷ thí này quy định, chỉ có tu vi tối đa là Thánh Nhân mới được tham gia.

Việc bọn họ tham gia chắc chắn là đã vi phạm quy tắc trước đó.

Nhưng vì muốn ăn được mỹ thực, Hồng Quân cũng không màng đến nhiều như vậy.

Dù sao, hiện tại phần thưởng đã thay đổi, vậy thì quy tắc đương nhiên cũng phải thay đổi. "Đúng vậy!

Vì Lục Phàm đạo hữu đã chỉ định lại phần thưởng, quy tắc đương nhiên cũng phải thay đổi." "Chúng ta cũng phải tỷ thí mới được!" Thái Thanh Lão Tử thấy vậy, lập tức tiến lên phụ họa.

Minh Hà Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử cũng liên tục gật đầu, thần tình trung tràn đầy hưng phấn và kỳ vọng. "Cùng lắm thì chúng ta tỷ

thí của chúng ta, bọn đệ tử này tỷ thí của đệ tử, vậy là được rồi." Minh Hà Lão Tổ cười ha ha nghĩ ra một cách hay. "....." Đát Kỷ nhìn mấy lão ngoan đồng này, lập tức cạn lời.

Nhưng nàng cũng có thể hiểu được.

Mỹ thực do Lục Phàm chế tác, lại lên Hồng Mông Kim Bảng, đương nhiên có sức hấp dẫn cực lớn. "Ừm, ta đi hỏi lão gia." Đát Kỷ quay người rời đi.

Một lát sau, liền nghe thấy tiếng Lục Phàm truyền ra từ trong Trường Sinh Điện. "Chư vị muốn tỷ thí riêng cũng được." "Tương tự là ba người đứng đầu, có thể nhận được phần thưởng mỹ thực." Nghe thấy lời của Lục Phàm, Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân lập tức lộ vẻ vui mừng. "Ha ha ha!" "Thật tốt!" "Thật tốt!" "Mấy người chúng ta giờ đây đều là Đại Đạo Thánh Nhân, tu vi cảnh giới không hề kém cạnh, như vậy thì phải xem xem, rốt cuộc ai cao ai thấp!" "Đã lâu không làm một trận, xem ra hôm nay là cơ hội tốt!" "Vậy thì đến đây!" Mọi người liền trực tiếp xông lên cửu thiên.

Cảnh tượng lớn này, đương nhiên lại dẫn đến một tràng náo động từ các đệ tử các tộc. "Hồng Quân, Thái Thanh Lão Tử và bọn họ cũng muốn tỷ thí!" "Mấy vị Đại Đạo Thánh Nhân muốn động thủ sao?" "Đại cảnh tượng a!!" "Thánh Nhân động thủ rồi!!

Chẳng lẽ bọn họ cũng là vì mỹ thực sao??" "....." Mọi người đều ở dưới bàn tán xôn xao.

Trên cửu thiên, vô số đạo bảo quang tỏa ra.

Mấy người đồng thời động thủ, hư không không ngừng xé rách rồi hợp lại, động tĩnh có thể nói là lớn. "Oanh long long!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" Lập tức phong vân đại biến, cương phong quán nhập vào Hồng Hoang.

Địa thủy hỏa phong càng là điên cuồng dũng nhập vào thế giới Hồng Hoang, hình thành từng đạo cạm bẫy. "Không hay rồi!" "Thế giới Hồng Hoang này đều sắp bị bọn họ đánh nát rồi!" Mọi người thấy vậy, lập tức hoảng sợ.

Chỉ thấy trên cửu thiên mây đen ngưng tụ, vô số đạo tử lôi nhanh chóng ngưng kết.

Trong chốc lát, mưa lớn như trút nước.

Gió cuồng bạo như lưỡi dao cắt qua.

Một lát sau, dị tượng này lại nhanh chóng dừng lại.

Hồng Quân từ trong mây đen nặng nề bay ra, thần tình có chút chật vật.

Ngay sau đó, Thái Thanh Lão Tử, Thông Thiên, Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử và bọn họ đều bước ra từ hư không.

Sắc mặt mấy người đều có chút kỳ lạ. "Chuyện này là sao??" "Mấy vị Đại Đạo Thánh Nhân vẫn chưa phân ra thắng bại sao?" "Sao lại không đánh nữa??" "Đánh nữa thì thế giới Hồng Hoang này đều sắp vỡ nát mất!" "....." Các đệ tử bên dưới lại một lần nữa tò mò nhìn về phía cửu thiên.

Trên cửu thiên.

Hồng Quân và bọn họ nhìn nhau mấy lần, biểu cảm trên mặt đều vô cùng cổ quái. "Chư vị vừa rồi, có ai cũng cảm giác được dị thường?" Hồng Quân nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên. "Vừa rồi khi tỷ thí, dường như có người ngầm nhúng tay?" Thông Thiên mạnh dạn nói ra suy đoán vừa rồi.

Bọn họ vừa rồi rõ ràng tỷ thí rất tốt, nhưng luôn cảm thấy có thêm một người.

Cảm giác quỷ dị này khiến bọn họ sởn cả tóc gáy. "Chẳng lẽ là Quy Nhất Đạo Nhân?" Thái Thanh Lão Tử nói ra suy đoán.

Nhưng rất nhanh, họ liền phủ quyết.

Quy Nhất Đạo Nhân chưa từng lộ mặt, theo tính cách của Quy Nhất Đạo Nhân, tuyệt đối sẽ không ra tay.

Căn bản không có sự cần thiết này. "Là ai cố ý đùa giỡn bọn ta??" Hồng Quân nhíu mày.

Ở thế giới Hồng Hoang, họ đã xác định nơi đây là địa bàn của Quy Nhất Đạo Nhân.

Mà Kim Ngao Đảo nơi họ đang ở, càng được Quy Nhất Đạo Nhân bao bọc.

Còn ai dám động thủ ở đây?? "Nói không chừng Phàm nhi biết." Thông Thiên liền lập tức đáp xuống trước Trường Sinh Điện. "Phàm nhi!" "Phàm nhi!" Giọng điệu của Thông Thiên có chút gấp gáp.

Trong Trường Sinh Điện.

Cùng lúc đó, Lục Phàm cũng nhận thấy một chút kỳ lạ. "??!" Lục Phàm nhíu mày, nhìn về phía cửu thiên. "Không ngờ nhanh như vậy đã có người truy đuổi đến rồi?" "Còn dám truy đuổi đến tận đây?" "Quả nhiên là cây to đón gió a!" "Lần này, e rằng không phải sắp bại lộ thân phận rồi sao?" Lục Phàm giờ khắc này thần tình ngưng trọng.

Một khi bại lộ, thì hệ thống có thể sẽ chạy mất.

Y hiện tại vừa mới sắp xếp xong Mỹ Thực Thành, dự định chuẩn bị cho việc thu phục các đại năng Chư Thiên sau này.

Không thể để xảy ra sai sót. "Lão gia, bên ngoài là tiếng của Thông Thiên." Đát Kỷ thấy Lục Phàm không phản ứng, liền tốt bụng nhắc nhở. "Lão gia?" "Lão gia?" Đát Kỷ đưa tay lay lay trước mắt Lục

Phàm, thấy y vẻ mặt đầy tâm sự.

Lục Phàm hoàn hồn, sắc mặt không đổi nói: "Ừm, ta biết." Lục Phàm thân hình trong nháy mắt tiêu tán.

Khoảnh khắc tiếp theo, Lục Phàm đã đứng trước mặt Thông Thiên. "Phàm nhi..... vừa rồi bọn ta tỷ thí....." Thông Thiên vừa định giải thích tình hình, Lục Phàm đã đưa tay cắt ngang. "Sư tôn không cần lo lắng, là một vị bằng hữu." "Ta đi gặp một chút." Lục Phàm nhìn về một hướng nào đó, tùy tức hóa thành một đạo bạch quang độn thổ.

Mãi cho đến khi bay ra khỏi thế giới Hồng Hoang, y mới đuổi kịp tung tích của người bí ẩn kia. "Ha ha ha!" "Thì ra tu vi Đại Đạo Thánh Nhân của ngươi ở Hồng Hoang này chẳng qua là che giấu!" "Ngươi chính là Thành chủ Mỹ Thực Thành?" Một nữ tử thân hình yểu điệu, một thân hồng y, hai mắt sắc bén đột nhiên xuất hiện trước mặt Lục Phàm.

Chương 284

Nữ tử mặt như ngưng chi, làn da trắng hơn cả tuyết.

Mái tóc bạc như ngân hà rơi xuống cửu thiên, đôi mắt xanh lam càng thêm yêu dã dị thường.

Trang phục kinh diễm như vậy khiến Lục Phàm cũng không khỏi nhìn một cái liền động lòng. "Ngươi là ai?" Lục Phàm thần sắc không đổi, lẳng lặng nhìn nữ tử trước mặt này. "Ngươi có thể gọi ta là Lam Ti." Nữ tử cười đùa nhìn Lục Phàm.

Đôi mắt long lanh không ngừng đánh giá nam tử trước mặt. "Ta đến đây là phụng mệnh, muốn ngươi dâng mỹ thực của Mỹ Thực Thành đến Đại Vực Thiên." Lam Ti chớp chớp mắt. "??!" Lục Phàm nhíu mày.

Xem ra, đã dẫn đến các cường giả Chư Thiên.

Lục Phàm thần sắc khẽ động, thần thức dò xét tu vi của nữ tử này.

Chỉ là Hỗn Độn Kim Tiên Cảnh mà thôi. "Mỹ Thực Thành hoan nghênh các cường giả Chư Thiên, nhưng không dâng hiến bất kỳ ai." "Muốn mỹ thực, phải dùng thứ gì đó để trao đổi." Lục Phàm lạnh lùng giải thích quy tắc.

Lam Ti nhìn Lục Phàm với vẻ mặt cao cao tại thượng như vậy, ngược lại cũng không tức giận.

Trên khuôn mặt tươi cười của nàng lại lần nữa lộ ra nụ cười hoạt bát tò mò. "Xem ra ngươi không biết đến Đại Vực Thiên rồi." "Ngươi vậy mà dám cự tuyệt?" Lam Ti đánh giá Lục Phàm, phát hiện mình vậy mà không nhìn ra tu vi thật sự của y.

Nhưng nàng có thể xác định rằng, tu vi Thánh Nhân mà Lục Phàm hiện tại phóng thích ra là giả.

Còn về rốt cuộc là tu vi gì, thì không thể biết được. "Tiểu cô nương, lời ta vừa nói, chính là quy tắc của Mỹ Thực Thành." "Mong ngươi chuyển cáo." Lục Phàm lại một lần nữa lạnh lùng mở miệng, không hề sợ hãi.

Một Đại Vực Thiên nhỏ bé, lẽ nào còn có thể dọa được y ư?!

Lam Ti thấy Lục Phàm vẫn không chịu đáp ứng, lúc này thần tình cuối cùng cũng trở nên nghiêm túc. "Ngươi có biết hậu quả của việc cự tuyệt không?" "Tùy ngươi." Lục Phàm phất tay, thân hình nhanh chóng rời đi.

Lần này y không quay về thế giới Hồng Hoang, mà trở về Mỹ Thực Thành.

Y đã từ chối tiểu cô nương này, lát nữa chắc chắn sẽ có người đến gây phiền phức.

Mỹ Thực Thành.

Không Văn Đạo Nhân và Nhất Chấn Đạo Nhân cảm nhận được Lục Phàm trở về, lập tức ra đón. "Thành chủ, người đã về!" "Cung nghênh Thành chủ!" Không Văn Đạo Nhân mừng rỡ khôn xiết.

Nhất Chấn Đạo Nhân càng sốt ruột muốn khoe thành quả với Lục Phàm: "Thành chủ, ta đã làm theo phân phó, chế tác được mấy món mỹ thực, xin Thành chủ xem qua." Nhất Chấn Đạo Nhân dẫn Lục Phàm đến đại điện.

Trên đại điện, trên bàn gỗ được chạm khắc tinh xảo bày biện, chính là Lưu Tâm Đản mà Lục Phàm đã dạy họ trước đó.

Mỗi chén trứng đều được bao bọc bởi pháp tắc Thủy, có thể duy trì độ tươi ngon.

Lục Phàm liếc mắt một cái, rất hài lòng. "Không tệ." Lục Phàm gật đầu. "Thành chủ, đạo mễ ở hậu viện ta đều đã thu hoạch xong, tất cả các hạt gạo đều được tách ra hoàn chỉnh, cất giữ trong kho gạo." Không Văn Đạo Nhân cũng lập tức khoe công trạng.

Lục Phàm đồng dạng là điểm điểm đầu, biểu thị tán thưởng. "Không tệ." Hai người nói xong, liền xoa xoa tay, rõ ràng là có điều muốn cầu. "Thành chủ, vì chúng ta biểu hiện đều không tệ, người không định thưởng gì sao?" Không Văn Đạo Nhân và Nhất Chấn Đạo Nhân trên mặt lộ ra biểu cảm vô cùng kỳ vọng. "??!" Lục Phàm nhíu mày.

Y biết ngay hai người này biểu hiện nhiệt tình như vậy, chắc chắn có điểm đáng ngờ. "Nói đi." Lục Phàm nhìn hai người bọn họ. "Thành chủ, đạo mễ đại đạo này của người, là làm thế nào mà bồi dưỡng ra được?" "Có thể dạy chúng ta không?" Không Văn Đạo Nhân xoa xoa tay, có chút ngại ngùng.

Nhất Chấn Đạo Nhân bên cạnh cũng là người muốn biết nhất phương pháp bồi dưỡng này.

Dùng Đại Đạo bồi dưỡng ngũ cốc!!

Hoàn toàn siêu việt lên trên Đại Đạo!!

Nếu điều này có thể suy ra từ một mà biết được ba, thì Đại Đạo sẽ vì họ mà sử dụng a!!

Tuy rằng bọn họ hiện tại đã là cường giả Hỗn Độn Cảnh, có thể nghiền ép cường giả Đại Đạo.

Nhưng nghiền ép cường giả Đại Đạo và siêu việt lên trên Đại Đạo ý nghĩa lại hoàn toàn khác nhau.

Giữa hai cái đó, không phải là quan hệ cấp trên cấp dưới.

Mà là một loại quan hệ độc lập song song.

Tuy rằng cảnh giới tu vi có thể phân ra cao thấp, nhưng Đại Đạo vẫn là Đại Đạo!

Lục Phàm nhìn ra tâm tư của hai người này, mỉm cười: "Các ngươi muốn học sao?" "Ừm ừm ừm!!" "Chúng ta muốn học!!" Không Văn Đạo Nhân và Nhất Chấn Đạo Nhân liên tục gật đầu. "Cái này thì, rất phức tạp." "Hơn nữa, muốn học cái này, còn cần điều kiện." Lục Phàm thần sắc sắc bén, nhìn chằm chằm hai người này. "Xin Thành chủ phân phó!" Không Văn Đạo Nhân và Nhất Chấn Đạo Nhân chắp tay, ánh mắt vô cùng kiên định.

Chỉ cần có thể học được cái này, làm gì bọn họ cũng làm. "Được!" "Cường giả Chư Thiên còn rất nhiều, ta không có quá nhiều thời gian đi khắp nơi tìm kiếm." "Hai người các ngươi cứ phụ trách dẫn các nữ cường giả Chư Thiên đến Mỹ Thực Thành, ta muốn thu phục họ làm người hầu của Mỹ Thực Thành." Lục Phàm phân phó.

Y trước đó đã có ý niệm này.

Loại chuyện vặt vãnh này, để y tự mình đi thì quá phiền phức.

Chi bằng cứ để Không Văn và Nhất Chấn đi. "??!" "!!" Sắc mặt Không Văn Đạo Nhân và Nhất Chấn Đạo Nhân đột biến. "Thành chủ!

Ý người là, muốn thu phục nữ cường giả Hỗn Độn Cảnh??" "Chuyện này....." Không Văn Đạo Nhân có chút khó xử.

Tu vi của bọn họ tuy rằng cũng không thấp.

Nhưng muốn tìm được tồn tại như vậy ở Chư Thiên, lại là khó càng thêm khó a!

Mọi người đều là Hỗn Độn Cảnh, ra tay thì không hay.

Bởi vì ở Chư Thiên, rất ít khi có người từ thế giới khác chủ động đi gây phiền phức.

Mọi người đều an phận vô sự.

Hiện tại yêu cầu này của Lục Phàm, chính là bảo bọn họ đi gây chuyện mà! "Có vấn đề sao?" Lục Phàm nhìn biểu cảm do dự của hai người này, giọng điệu lập tức không vui. "Không vấn đề." Không Văn Đạo Nhân đành phải cứng đầu đáp ứng. "Ừm, đã không vấn đề, vậy thì đi đi." Lục Phàm phất tay, trực tiếp đuổi hai người này ra khỏi Mỹ Thực Thành. "??!" "??!" Không Văn Đạo Nhân và Nhất Chấn Đạo Nhân còn chưa kịp phản ứng, đã đứng ở ngoài Mỹ Thực Thành.

Hai người lập tức mặt mày méo xệch. "Cái này phải đi đâu tìm nữ cường giả đây??" "Nữ cường giả Hỗn Độn Cảnh này không dễ chọc đâu a!" "Sau này danh tiếng của ngươi và ta truyền ra ngoài, làm sao mà sống đây??" Không Văn Đạo Nhân đã là một lão giả.

Để y đi đến các thế giới sưu tầm nữ cường giả, quả thật không được đứng đắn cho lắm.

Nhưng Nhất Chấn Đạo Nhân lại không nghĩ vậy. "Thành chủ cao thâm khó lường, dù cho ban đầu họ không chịu đến, thì sau này cũng nhất định sẽ bị Mỹ Thực Thành của Thành chủ hấp dẫn." "Đến lúc đó, họ chỉ sợ cầu xin còn không kịp." Nhất Chấn Đạo Nhân đầy đủ nắm chắc.

Không Văn Đạo Nhân nghe xong, cũng lập tức lĩnh ngộ.

Hai người lại một lần nữa lấy lại tự tin, bay về phía các thế giới.

Một lát sau, Lam Ti liền dẫn cường giả Đại Vực Thiên đến Mỹ Thực Thành.

Mỹ Thực Thành được bao bọc bởi từng tầng kết giới, dày đặc như tinh hà giăng khắp nơi.

Mấy người đứng ngoài Mỹ Thực Thành, đều bị tòa thành vĩ đại khổng lồ trước mắt này làm cho chấn kinh.

Bởi vì, vật liệu xây dựng tòa thành này vậy mà toàn bộ đều là Lạc Tinh Thạch!! "Lam Ti đại nhân!!

Tòa thành này vậy mà lại được xây dựng từ Lạc Tinh Thạch!!!" "Thật là quá xa hoa!!!" Một binh sĩ bên cạnh suýt chút nữa là trợn rớt hai con mắt.

Lạc Tinh Thạch đối với Đại Vực Thiên mà nói, giống như vàng đối với Địa Cầu.

Thử tưởng tượng, dùng vàng làm vật liệu xây dựng một tòa thành, đó là khái niệm gì!!!

Lúc này, những người này nhìn thấy Lạc Tinh Thạch liền hai mắt sáng rực.

Bởi vì Lạc Tinh Thạch còn có một đặc điểm, chính là cực kỳ hiếm có!!!

Hiếm đến mức một thế giới cũng khó tìm được năm sáu khối.

Nhưng ở đây, cả một tòa thành, vậy mà toàn bộ đều được xây dựng từ Lạc Tinh Thạch.

Đương nhiên, điều họ không biết là, tất cả bên trong thành cũng đều là Lạc Tinh Thạch. "Thành chủ này rốt cuộc là ai??" "Lam Ti đại nhân!

Chương 285

Chúng ta.....

đến đúng chỗ rồi sao??" "Có nên quay về gọi thêm người không?" Những thuộc hạ bên dưới lúc này có chút chột dạ.

Có thể sở hữu Lạc Tinh Thạch hùng hậu như vậy, nhất định không phải phàm nhân.

Nghĩ đến lai lịch này chắc không nhỏ.

Nếu đắc tội, cả Đại Vực Thiên e rằng đều phải chịu hậu quả nặng nề! "Sợ cái gì??!" "Một đám phế vật!" "Người này chẳng qua là đơn đả độc đấu!

Cả Đại Vực Thiên của ta, lẽ nào không đấu lại một Thành chủ Mỹ Thực Thành??" "Nếu như phá hủy Mỹ Thực Thành này, Lạc Tinh Thạch sẽ toàn bộ là của chúng ta!" Trên khuôn mặt tươi cười của Lam Ti lộ ra một tia tham lam đắc thắng.

Lúc này, vẻ mặt tham lam tươi cười của Lam Ti, hoàn toàn khác hẳn với trước đó.

Đôi mắt vốn trong trẻo giờ đây cũng trở nên vô cùng sắc bén. "Động thủ!" Theo lệnh của Lam Ti, mọi người bùng phát ra uy áp Hỗn Nguyên Kim Thần. "Oanh!" "Oanh!" Từng đạo khí ba biến ảo ra vạn ngàn hình thái, điên cuồng oanh tạc trực tiếp bao vây Mỹ Thực Thành.

Trong chốc lát, hư không xung quanh đều nhanh chóng vỡ nát, hình thành vô số hắc động, điên cuồng nuốt chửng mọi thứ xung quanh.

Tất cả pháp lực đánh lên Mỹ Thực Thành, nhưng lại không hề có chút gợn sóng nào. "!!" "Sao lại như vậy?!!" "Kết giới bên ngoài Mỹ

Thực Thành vậy mà lại lợi hại đến thế?" Lam Ti có chút kinh ngạc.

Xem ra, nàng vẫn đã coi thường Lục Phàm.

Chẳng qua chỉ là một tầng kết giới mà thôi, nàng không tin không phá được. "Phá!" Lam Ti lại một lần nữa hạ lệnh.

Tất cả binh sĩ gần như dùng hết mười thành pháp lực.

Dưới sự tấn công pháp lực Hỗn Nguyên Kim Thần, cả hư không đều đang kịch liệt chấn động.

Địa thủy hỏa phong, bốn nguyên tố nguyên thủy này càng được vận dụng đến cực hạn.

Vô số nguyên tố đất hình thành những tảng đá khổng lồ vô tận, phát ra uy áp đáng sợ hung hăng đập xuống, như sao băng rơi xuống đất.

Nguyên tố nước, nguyên tố lửa, nguyên tố gió ào ào hình thành vạn ngàn ánh sáng sắc bén, lực nhiếp sát đáng sợ hoàn toàn bao vây cả Mỹ Thực Thành.

Mỹ Thực Thành như bị vật khổng lồ nuốt chửng.

Nhưng động tĩnh bên ngoài dù có lớn đến mấy, nó cũng không hề nhúc nhích, không chịu chút ảnh hưởng nào. "!!" Lam Ti thấy vậy, biểu cảm trên mặt càng thêm nghi hoặc.

Cuối cùng, trong Mỹ Thực Thành.

Lục Phàm nhấc mí mắt, làm xong động tác trong tay, thân hình chợt lóe lên.

Khoảnh khắc tiếp theo, y đã xuất hiện bên ngoài Mỹ Thực Thành. "Lại là ngươi, cô nương Lam." Lục Phàm khẽ mỉm cười, nhưng trong nụ cười rõ ràng mang theo vài phần trêu tức.

Những trò vặt vãnh này trong mắt Lục Phàm, không đủ để làm y

tổn thương dù chỉ một phân.

Vốn dĩ y còn tưởng rằng, tiểu cô nương này sẽ dẫn rất nhiều cường giả đến.

Nhưng hiện tại những binh sĩ này, cũng chỉ là cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Thần mà thôi. "Hừ!" "Lục Phàm!" "Ngươi dám xuất hiện?" "Vậy thì đừng trách ta không khách khí!" Lam Ti trừng mắt nhìn Lục Phàm.

Đặc biệt là khi nhìn thấy thần tình không thèm để ý của y, càng cảm thấy sự khinh thường sâu sắc.

Lam Ti vốn tính tình kiêu ngạo, lại là người có tính cách đa biến hiếu thắng.

Giờ đây lại cảm thấy một cỗ thất bại ở chỗ Lục Phàm. "Người đâu!" "Bắt lấy tên này!" Lam Ti dẫn đầu ra tay.

Nàng đưa tay từ bên hông rút ra một roi thép.

Nói là roi thép, chẳng qua là vật liệu nhìn qua giống thép của Địa Cầu.

Nhưng thực tế, roi thép trong tay Lam Ti lại là vật liệu cao cấp hơn.

Độ dẻo dai và độ cứng đều phối hợp vừa vặn.

Hơn nữa dưới sự quán thâu pháp lực, sợi roi thép này liền như một con độc xà.

Một khi bị kình phong quét qua, liền sẽ gặp phải phản phệ. "Ba!" Roi thép vừa vung ra, hư không nổ tung.

Lục Phàm thân hình nhẹ nhàng, lùi lại một bước nhỏ, tinh diệu vừa vặn né tránh được một roi này. "Tiểu cô nương, ngươi không phải đối thủ của ta." "Mỹ Thực Thành hoan nghênh thực khách Chư

Thiên, nhưng nếu động thủ, thì đừng trách ta." Lục Phàm vừa rồi còn biểu cảm ôn hòa, lập tức lộ ra sát ý. "Oanh!" Xung quanh Lục Phàm vậy mà đột nhiên phát ra một đạo kim sắc thần quang chói mắt.

Đạo quang mang này như từng lưỡi dao sắc bén, không có bất kỳ khe hở nào từ trên người y phát tán ra, mạnh mẽ chiếu xạ xuống.

Tất cả sinh linh bị chiếu xạ đến, đều cảm thấy da thịt như bị kim thép đâm xuyên qua.

Từng tấc da thịt đều đau đớn không nói nên lời. "A!!!" "Ngươi đã làm gì?!!!" "A a a a!!!" Lam Ti đau khổ lập tức thu hồi pháp lực.

Các binh sĩ khác càng đau đến nỗi cuộn tròn lại, không nhịn được mà điên cuồng thảm thiết gào thét.

Cảm giác đau đớn này, dường như ngay cả xương cốt trong cơ thể cũng bị nghiền nát vậy.

Pháp lực trong cơ thể thậm chí cũng không ngừng bị tiêu hao!

Một cỗ cảm giác sợ hãi tự nhiên mà sinh ra. "Lục Phàm!" "Ngươi còn không thu hồi pháp lực!" Lam Ti kinh hoàng kêu lớn. "Người Đại Vực Thiên các ngươi, nếu còn vô lễ với Mỹ Thực Thành, thì đừng trách ta." Lục Phàm thản nhiên nói xong câu này, mới thu hồi pháp lực.

Chờ đạo quang mang chói mắt kia biến mất, cảm giác đau đớn cũng trong khoảnh khắc biến mất.

Nhưng mười mấy người này đều sắc mặt tái nhợt, vô cùng suy yếu. "Ngươi vừa rồi rốt cuộc dùng cái gì?!!" Lam Ti kinh nghi bất định, kiêng dè nhìn Lục Phàm.

Chiêu thức của người này vô cùng kỳ quái.

Chẳng qua chỉ là một chút quang mang, vậy mà lại khiến pháp lực

trong cơ thể họ không ngừng tiêu hao, hơn nữa cảm giác đau đớn này quả thật là không thể chịu đựng được. "Hãy nhớ kỹ, Mỹ Thực Thành mở cửa đón khách, nếu có ý đồ bất lương, Mỹ Thực Thành tuyệt đối không chiêu đãi." Lục Phàm bỏ lại câu nói này, liền quay người rời đi.

Lam Ti giờ khắc này siết chặt nắm đấm, hận ý tràn đầy. "Đáng ghét!" Lam Ti nắm chặt nắm đấm, khuôn mặt vốn trắng nõn giờ đây tái nhợt không chút huyết sắc.

Nàng lập tức nổi giận mắng đám binh sĩ này, quát lớn: "Còn không mau cút về!" "Truyền lệnh cho Mang Đà đại nhân, bảo y mau chóng dẫn người đến đây!" Lam Ti không có ý định rời đi ngay bây giờ, mà quyết định đi cầu cứu viện binh.

Vì Lục Phàm này pháp lực ở trên nàng, vậy thì nàng liền gọi đến tồn tại đáng sợ hơn.

Mang Đà, là đại tướng quân của Đại Vực Thiên, càng là ca ca của Lam Ti, tu vi là Hỗn Nguyên Đại La Kim Thần!

Ở Đại Vực Thiên, là tồn tại đỉnh cấp!

Nàng không tin, dưới uy áp của Hỗn Nguyên Đại La Kim Thần, Lục Phàm này còn có thể kiêu ngạo như vậy. "Lạc Tinh Thạch này, nhất định thuộc về Đại Vực Thiên!" Lam Ti giờ khắc này chỉ muốn Lạc Tinh Thạch.

Mà muốn có được Lạc Tinh Thạch, chỉ có cách hủy diệt Mỹ Thực Thành, bắt Lục Phàm về!

Đại Vực Thiên.

Một nhóm binh sĩ kiệt sức từ bên ngoài lảo đảo chạy vào. "Mang Đà đại nhân!

Không hay rồi....." Các binh sĩ kể lại đầu đuôi sự việc đã xảy ra trước đó. "!!" "Lạc Tinh Thạch?!!" "Thành chủ trong Mỹ Thực Thành

này vậy mà lại có thực lực mạnh mẽ đến vậy??

Vì sao trước đây chưa từng nghe nói??" Mang Đà nhíu mày.

Trên khuôn mặt kiên nghị thô kệch bá đạo, lộ ra sự nghi hoặc sâu sắc.

Trên mặt y có bộ râu ngắn và thô, dưới cằm có một vết sẹo rõ ràng.

Cả người đều toát ra sát khí nồng đậm. "Ha ha ha ha!" "Lam Ti lần này lập đại công!" "Nếu ta có thể đoạt được Mỹ Thực Thành này, càng sẽ trở thành công thần của cả Đại Vực Thiên!" Trong ánh mắt Mang Đà càng phóng ra dã tâm chưa từng có.

Y muốn đích thân lĩnh giáo.

Thế là, lần này, Mang Đà không dẫn người, mà một mình đi.

Một lát sau, y liền xuyên qua hư không, rất nhanh đã đến bên cạnh Lam Ti. "Ca ca!" Lam Ti mái tóc bạc phấp phới quyến rũ.

Khi nhìn thấy Mang Đà trong nháy mắt, như nhìn thấy vị thần mà mình sùng bái nhất!

Nàng hai mắt sáng rực, dường như tìm thấy sự cứu rỗi vậy. "Ca ca!" "Huynh xem kìa!" "Cả tòa Mỹ Thực Thành này đều được xây dựng từ Lạc Tinh Thạch." "Chỉ là, tu vi của Thành chủ này ở trên ta." Lam Ti như đứa trẻ làm sai chuyện, nhanh chóng cúi đầu.

Mang Đà khi nhìn thấy Lạc Tinh Thạch, cũng là tâm thần kịch liệt chấn động.

Chương 286

Không ai có thể dễ dàng kháng cự được sự cám dỗ như vậy. "Thật sự là Lạc Tinh Thạch!" Ánh mắt cuồng nhiệt của Mang Đà còn hơn cả Lam Ti.

Y cảm thấy máu huyết đều đang sôi trào, cả người chìm vào sự cuồng nhiệt vô tận.

Muốn lập tức chiếm lấy tòa Mỹ Thực Thành này làm của riêng.

Y vốn dĩ nghĩ Mỹ Thực Thành này chỉ khảm vài khối Lạc Tinh Thạch.

Nhưng cảnh tượng trước mắt, đã khiến y chấn động sâu sắc! "Có những Lạc Tinh Thạch này!

Chúng ta liền có thể trở thành Vương của Đại Vực Thiên!!!" Mang Đà nói ra lời đã kìm nén trong lòng bấy lâu, vẻ mặt dữ tợn cười điên cuồng. "Ha ha ha ha!" "Ha ha ha ha!!!" Lam Ti bên cạnh thấy Mang Đà đắc chí, đương nhiên cũng đầy tự tin, cười theo. "Ca ca!" "Chúng ta liên thủ!" "Trước tiên hãy giết chết Thành chủ này!" Trong ánh mắt Lam Ti nhanh chóng lóe lên một tia sát ý.

Ánh mắt tràn đầy sát ý càng khiến khí tức quanh người nàng trở nên sắc bén hơn. "Lục Phàm!" "Cút ra đây!" Lam Ti gào lớn về phía Mỹ Thực Thành.

Khoảnh khắc tiếp theo, Mang Đà đã ra tay.

Cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Thần bàng bạc, như bài sơn đảo hải.

Hàng tỷ dặm hư không đều nổi lên từng tầng gợn sóng. "Oanh!" Một đạo cự chưởng, như che trời mà giáng mạnh xuống Mỹ Thực

Thành.

Cự chưởng đánh lên kết giới, phát ra tiếng chấn động. "Ông!" "Ông!" "Ông!" Mỹ Thực Thành vẫn bất động, nhưng kết giới tổng toán là sản sinh ra dao động.

Nhưng cũng chỉ là dao động mà thôi. "!!" Mang Đà thần sắc chợt ngưng lại.

Y phi thường thanh sở vừa rồi mình đã dùng bao nhiêu pháp lực.

Nhưng không ngờ, chỉ là kết giới tầng ngoài, y vậy mà không có cách nào lay chuyển được!!

Giờ khắc này, Mang Đà nội tâm bị kích phát ra sự giận dữ lớn hơn. "Oanh!" Lại một chưởng nữa, gần như dùng đến tám thành pháp lực.

Nếu đổi lại là Chư Thiên khác, sớm đã bị chưởng này đánh nát một nửa thế giới.

Nhưng giờ đây, một tòa thành, y lại không hề lay chuyển được chút nào.

Mang Đà cảm thụ được sự sỉ nhục nghiêm trọng.

Lúc này tại một bên quan khán đích Lam Ti cũng vạn phần khẩn trương. "Sao lại như vậy??" Lam Ti có chút hoài nghi nhân sinh.

Lục Phàm này thật sự lợi hại đến vậy sao??

Hay chỉ là kết giới lợi hại?? "Ca ca, không bằng kích Lục Phàm ra nghênh chiến!" Lam Ti nghĩ ra một cách.

Vì Mỹ Thực Thành này phá không được, bọn họ cũng không lãng phí thời gian.

Mang Đà dừng lại, giờ khắc này ánh mắt sâu thẳm. "Lục Phàm!" "Mau ra gặp mặt!" "Làm rùa rụt cổ cái gì!" Lam Ti tại bên ngoài gào

thét.

Giọng nói của nàng đặc biệt sắc nhọn và đầy khinh bỉ.

Mục đích chính là muốn kích nộ Lục Phàm.

Trong Mỹ Thực Thành.

Lục Phàm giờ khắc này thần tình khiếp ý, ánh mắt sung mãn vô nại.

Vốn dĩ y nghĩ sẽ hấp dẫn cường giả Chư Thiên đến Mỹ Thực Thành phẩm thưởng mỹ thực, hòng lung lạc nhân tâm.

Không ngờ, kẻ bị hấp dẫn đến lại là những kẻ tham lam này.

Y bản lai không muốn thụ địch, nhưng hai tên xuẩn hóa này chính là muốn tự tìm chết.

Lục Phàm lắc đầu, đã nhiên như thử, y liền bồi bọn họ hảo hảo ngoạn ngoạn. "Chó sủa gì?" "Gia gia tại thử." Lục Phàm khinh phiêu xuất hiện tại nhị nhân diện tiền, ngữ khí nhàn thích, thần tình thung lại. "!!" "!!" Mang Đà và Lam Ti nhìn thấy thanh niên trước mặt này không xem bọn họ ra một hồi sự đích, càng là nộ hỏa trung thiêu. "Ngươi chính là Lục Phàm!" "Na khả tri đạo ta đích thân phận?

Ngươi khả tri đạo Đại Vực Thiên??" Mang Đà tòng vị bị nhân như thử khinh miệt đối đãi, thử khắc nhẫn bất trụ báo xuất bối cảnh.

Đãn giá chủng hành vi tại Lục Phàm khán lai, chích giác đắc khả tiếu.

Y khóe miệng khẽ nhếch lên, tượng là khán trứ ấu trĩ tiểu bằng hữu nhất bàn, điểm điểm đầu đạo: "Ừm ừm, biết." "Đại Vực Thiên, ngận lợi hại mạ?" "Các ngươi liên ta giá kết giới đô phá bất khai, khả tưởng nhi tri, Đại Vực Thiên dã một thập gì cường giả." Lục Phàm ngữ khí bình đạm đích thuyết xuất giá phiên thoại.

Mang Đà càng là nộ hỏa trung thiêu. "Lục Phàm!" "Ngươi tìm chết!" Mang Đà nhị thoại bất thuyết suất tiên xuất thủ.

Lục Phàm khóe miệng vi vi thượng dương, nhưng cựu là nhãn tình nhất bế. "Ông!!" Nhất đạo đạo vô cùng thứ mục đích kim quang tốc biến.

Oanh đích nhất hạ, lệnh chu vi như đồng vực sâu ám dạ hư không hoảng nhược bạch trú.

Dã tựu là giá kim quang thích phóng đích thuấn gian, Mang Đà liền cảm thụ đáo liễu giá cổ cơ phu bị cương châm bất đoạn trát phá thống cảm.

Thân thể lý diện cốt đầu phảng phật tại nhất điểm nhất điểm bị tiêu ma. "A!!!" "A a a a!!!" Mang Đà và Lam Ti phát xuất thảm khiếu. "Nhĩ môn lưỡng cá xuẩn hóa, chính mình tác tử, quái bất đắc ngã." Lục Phàm tái độ quán nhập pháp lực.

Na cổ thứ mục kim quang liền đẩu nhiên hóa tác lưỡng đạo mễ lạp đại tiểu, phảng nhược dung nhập liễu khả dĩ tồi hủy chỉnh cá thiên vực sức mạnh, thuấn thì đả nhập giá nhị nhân mi tâm.

Tựu tại kim quang thứ nhập mi tâm đích thuấn gian, nhị nhân thần tình nhất trệ.

Hạ nhất khắc, thể nội quang mang vạn trượng, thân hình bị khoảnh khắc tiêu tán, thân hình tụ tán, hôi phi yên diệt.

Nhi chu vi đích quang mang dã tại giá nhất khắc tiêu thất, trọng tân hồi quy hắc ám.

Lục Phàm kết cục liễu giá lưỡng cá gia hỏa, liền hồi đáo Hồng Hoang trung khứ.

Đẳng y hồi khứ thì, tỷ thí tảo dĩ kinh kết thúc.

Các tộc đệ tử dã đô nhân vi phân xuất liễu tiền thập, tiền tam đắc đáo mỹ thực tưởng lệ, các tự ly khai.

Kim Ngao Đảo chích thặng hạ chúng đa Tiệt Giáo đệ tử. 40. "Tiểu sư đệ chẩm ma hoàn bất hồi lai??" 41. "Tiểu sư đệ khứ càn thập ma liễu??" "Tiểu sư đệ cương hồi lai một đa cửu, hựu ly khai liễu??" "Hảo tưởng cật tiểu sư đệ chế tác mỹ thực a!!" "Ô ô ô....." "....." Một số Tiệt Giáo đệ tử phân phân biểu đạt đối Lục Phàm tưởng niệm chi tình.

Đát Kỷ và mấy người kia càng thậm.

Thông Thiên và Thái Thanh Lão Tử tắc là nhất kiểm ngưng trọng đích vọng hướng cửu thiên, đam tâm Lục Phàm xuất sự. 42. "Phàm nhi cai bất hội hữu thập ma nguy hiểm ba??" "Tha phương tài ly khai thì, tổng giác đắc thần tình bất đối." Thông Thiên vạn phân đam ưu. "Hữu Quy Nhất Đạo Nhân tại, Lục Phàm đạo hữu bất hội xuất sự, ngươi tựu biệt hạt thao tâm liễu." Thái Thanh Lão Tử an úy.

Quả nhiên, phiến khắc chi hậu, Lục Phàm liền hồi lai liễu. "Là Phàm nhi!" Thông Thiên nhãn tiền nhất lượng. 43.

Y lập khắc cản đáo Lục Phàm diện tiền, cấp thiết vấn đạo: "Phàm nhi, cứu cánh là chẩm ma hồi sự??" "Sư tôn, bất tất đam tâm, dĩ kinh giải quyết." "Là nhất vị lai tự Đại Vực Thiên cường giả." Lục Phàm giải thích.

Đối vu y lai thuyết, tha môn bất toán cường giả.

Đãn đối vu Thông Thiên lai thuyết, tựu là cường giả. "!!" Thông Thiên nội tâm vô cùng chấn hám. "Đại.....

Đại Vực Thiên??" Ba chữ Đại Vực Thiên này, Thông Thiên hoàn là đầu nhất thứ thính thuyết.

Nhi thả hoàn là nhất vị cường giả, liền bị Lục Phàm cấp giải

quyết liễu??

Thông Thiên nội tâm tao thụ liễu kịch liệt đích đả kích.

Tuy nhiên tâm trung đại khái liễu giải chân tướng, khước hoàn là nhẫn bất trụ khai khẩu tuân vấn đạo: "Con..... con là như hà giải quyết đích??" Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân càng là trừng đại liễu nhãn tình, tượng là hảo kỳ bảo bảo.

Lục Phàm bất quá Thánh Nhân tu vi, như hà giải quyết Đại Vực Thiên cường giả??

Hựu là nhân vi Quy Nhất Đạo Nhân mạ?? 44.

Chương 287

Quy Nhất Đạo Nhân giá ma ngưu phê mạ?!! "Mạt sát bọn họ." Lục Phàm tịnh vị tát hoang, thực thoại thực thuyết. "Mạt sát?!!" Giọng Thông Thiên lặp lại mà hơi run rẩy.

Cường giả Đại Vực Thiên, nói mạt sát là mạt sát rồi sao??!

Trời ơi!!!

Đãn Hồng Quân cân khoái bộ tróc đáo quan kiện từ: "Bọn họ??" Dã tựu là thuyết, bất chỉ nhất cá nhân!

"Ngươi...

Ngươi đã tiêu diệt bao nhiêu người trong số họ?" Thanh âm của Hồng Quân cũng run rẩy.

Giờ khắc này, Thông Thiên, Thái Thanh Lão Tử, Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử mấy người đều mang ánh mắt kiêng kỵ.

Bọn họ chỉ sợ Lục Phàm đắc tội cường giả Đại Vực Thiên, mang đến họa diệt vong cho Hồng Hoang thế giới này!

Phải biết rằng, thế giới bên ngoài đáng sợ đến mức nào.

Cường giả Đại Vực Thiên dù chỉ phái một tiểu lâu la đến, cũng đủ sức hủy diệt Hồng Hoang thế giới này.

Nhưng Lục Phàm lại trực tiếp tiêu diệt hai người!

Thông Thiên lúc đó cả người đều không ổn.

"Phàm nhi...

Ngươi...

Ngươi..." Thông Thiên thậm chí nói chuyện cũng run rẩy.

Vừa nghĩ đến hậu quả của chuyện này, y liền không kìm được lo lắng.

Lục Phàm thấy vậy, không khỏi cười nói: "Sư tôn, không sao đâu, không cần lo lắng." Lục Phàm đặt tay lên cánh tay Thông Thiên an ủi.

"Không sao?" "Ngươi xác định sao?" Thông Thiên thấy Lục Phàm bình tĩnh như vậy, lúc này mới tạm thời an tâm.

Nhưng y vẫn không kìm được hỏi lại.

Quy Nhất Đạo Nhân là cường giả trong Hồng Hoang này, nhưng nếu đặt ở Chư Thiên, tu vi rốt cuộc thế nào, Thông Thiên lại không biết.

Thế nhưng, sau khi thấy thần tình của Lục Phàm, Thông Thiên liền hiểu ra.

Quy Nhất Đạo Nhân nhất định phải mạnh hơn những cường giả Chư Thiên kia, Lục Phàm mới có thể bình tĩnh tự tại đến vậy.

Sau khi thấy ánh mắt xác định của Lục Phàm, Thông Thiên lúc này mới chầm chậm gật đầu, rồi lại hỏi: "Các cường giả Đại Vực Thiên này, vì sao đột nhiên đến đây?" Lục Phàm ngừng một lát, sau đó nói: "Bọn họ bị món ngon hấp dẫn mà đến." Thông Thiên lúc này mới bừng tỉnh.

Không ngờ, món ngon của Lục Phàm lại có thể hấp dẫn cả cường giả Đại Vực Thiên đến.

Thật sự quá đỗi lợi hại!

"Ân, Phàm nhi...

Chuyện này đã qua rồi, vi sư có một lời khẩn cầu." Thông Thiên cuối cùng cũng lấy hết dũng khí.

Trên mặt y mang theo chút ửng đỏ, trông lại có phần e thẹn.

Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân cũng hiểu Thông Thiên muốn nói gì, mấy người đều hai mắt đầy mong đợi nhìn về phía Lục Phàm.

"Phàm nhi, món ngon con chế tác, liệu có thể để vi sư thưởng thức một chút không?" "Ngươi muốn gì vi sư cũng đồng ý." Thông Thiên lo lắng Lục Phàm sẽ không đồng ý, lập tức nói rõ điều kiện.

Lục Phàm lại bật cười.

"Sư tôn, ngươi muốn thưởng thức món ngon tự nhiên là được." "Giữa sư đồ, không cần câu nệ những thứ này." Lục Phàm đưa tay biến hóa, trong lòng bàn tay liền xuất hiện một đĩa ngọc nhỏ.

Trên đĩa này, món ăn màu vàng kim tỏa ra từng tầng ánh sáng, một làn hương thơm dịu nhẹ lập tức xông lên.

Đồng tử của Thông Thiên không tự chủ mà giãn lớn.

"Sư tôn, ngươi muốn ăn cứ việc nói với Đát Kỷ, nàng ấy sẽ chuẩn bị cho ngươi." Lục Phàm nói xong, thân hình tan biến.

Thông Thiên nhìn chén ngọc này, như thể đang chiêm ngưỡng một tác phẩm nghệ thuật.

Vừa rồi cuộc thi đấu kết thúc, Đát Kỷ liền phát món ngon cho ba người đứng đầu.

Thế mà y, vị Tiệt Giáo Giáo Chủ này, lại chỉ có thể đứng nhìn.

Bây giờ cuối cùng cũng có cái ăn rồi!

Trong lòng Thông Thiên kích động không thôi.

Đặc biệt là mùi hương này hấp thụ vào cơ thể, cảm thấy thân tâm vô cùng thư sướng.

Một bên Thái Thanh Lão Tử, Hồng Quân, Minh Hà Lão Tổ cùng Trấn Nguyên Tử giờ khắc này đang nhìn chằm chằm món ngon trong tay Thông Thiên, sớm đã chảy nước miếng.

“Thông Thiên, món ngon này... cũng nên chia cho chúng ta chứ?” “Đúng vậy, đúng vậy... ai thấy cũng có phần, ai thấy cũng có phần.” Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân giờ khắc này chỉ thiếu điều động thủ đi cướp.

Nhưng đây dù sao cũng là địa bàn của Thông Thiên, bọn họ vẫn không dám làm thế.

“Thông Thiên đạo hữu, chúng ta không tham lam, chỉ cần một ngụm nhỏ là được.” “Không sai, chỉ một ngụm nhỏ thôi, hắc hắc hắc!” Minh Hà Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử cũng lập tức bước tới.

Mấy người đã bao vây Thông Thiên, một đôi mắt đều nhìn chằm chằm món ngon trong chén ngọc.

Thông Thiên lập tức phản ứng lại.

“Cút!” Thông Thiên phất tay áo, không nói hai lời liền giấu món ngon này đi trước.

“Đây là Phàm nhi hiếu kính ta, vị sư tôn này, liên quan gì đến các ngươi?” “Các ngươi muốn ăn, tự mình mở miệng mà xin đi.” Thông Thiên tại chỗ xé rách mặt với mấy người trước mặt.

“!!” “.....” Thần sắc mọi người đều hoảng hốt, sắc mặt cũng trở nên khó coi.

“Thông Thiên, ta dù gì cũng là huynh trưởng của ngươi, ngươi ngay cả ta cũng đối xử như vậy sao?” Trong mắt Thái Thanh Lão Tử tràn đầy thất vọng.

Y không ngờ, Thông Thiên lại ngay cả một miếng cũng không cho!

Ngay cả một miếng cũng không cho!

Một chén này ít nhất cũng có ngần ấy, vừa đủ để mấy người bọn họ chia nhau ăn.

Nhưng Thông Thiên chính là không đồng ý.

“Thông Thiên, ta dù gì cũng là sư tôn từng dạy dỗ ngươi, ngươi ngay cả ta cũng không cho sao?” Tâm trạng của Hồng Quân cũng y hệt Thái Thanh Lão Tử.

Minh Hà Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử không nói nên lời, chỉ có thể cầu xin.

“Thông Thiên đạo hữu, chỉ một ngụm nhỏ thôi, một ngụm nhỏ là đủ rồi.” “Ngươi thân là Tiệt Giáo Giáo Chủ, không thể keo kiệt như vậy chứ.” Mấy người mềm nắn rắn buông, chiêu gì cũng dùng đến.

Chỉ vì một miếng ăn này.

Thông Thiên lại mềm cứng đều không chịu.

Y đã quyết tâm muốn độc chiếm món ngon này.

“Tất cả tránh ra!” “Dựa vào cái gì mà chia cho các ngươi?” “Chia cho các ngươi một miếng, ta liền thiếu một miếng.” “Hơn nữa, đây là Phàm nhi hiếu kính ta, vị sư tôn này, có bản lĩnh thì các ngươi cũng đi mà xin.” Thông Thiên vẫn không đồng ý.

Nói xong mấy câu, y liền lập tức bay về Bích Du Cung, đóng chặt cửa lớn.

Mọi người ngây người ra.

Chỉ có thể trợn tròn mắt, nhìn chằm chằm Bích Du Cung, cũng không dám xông vào nữa.

“Ai...” Thái Thanh Lão Tử thở dài một tiếng, thần sắc có thể nói là vạn phần lưu luyến.

Biết vậy, vừa nãy đã động thủ cướp rồi.

Biết đâu còn cướp được chứ!

Dù sao bọn họ đông người, mà Thông Thiên chỉ có một mình.

Hồng Quân cũng lắc đầu, chỉ có thể dài cổ ra mà thèm thuồng nhìn.

Mấy người không ngừng hồi tưởng lại mùi hương kia, cũng coi như giải tỏa chút thèm thuồng. **Trường Sinh Điện.** Lục Phàm vừa trở về, liền thấy Đát Kỷ cùng các nàng đang dựa theo phương pháp y đã dạy trước đó, tiến hành chế tác món ngon.

"Lão gia, những nguyên liệu này ngài đều từ đâu mà có?" "Đúng vậy lão gia...

Những nguyên liệu này đều bị chúng ta lãng phí rất nhiều rồi, thật sự không sao chứ?" Nữ Oa có chút ngại ngùng nhìn về phía Lục Phàm.

Bọn họ không phải một lần đã chế tác thành công.

Vì vậy đã lãng phí rất nhiều nguyên liệu quý giá.

Những nguyên liệu này tùy tiện một loại đặt ở Hồng Hoang thế giới, cũng sẽ khiến những cường giả kia phải phát điên.

"....." Lục Phàm nhìn thoáng qua những nguyên liệu bị lãng phí bên cạnh, hít sâu một hơi.

Không phải xót ruột nguyên liệu.

Mà là đau đầu vì tài nấu nướng của mấy người này.

"Các ngươi cứ tùy tiện làm đi!" "Những nguyên liệu này đủ dùng." Lục Phàm thản nhiên mở miệng.

"Lão gia tốt nhất rồi!" "Yêu lão gia nhất!" "Lão gia thật tuyệt!" Đát Kỷ cùng các nàng lập tức xúm lại.

Mấy người nhanh chóng vây lấy Lục Phàm, điên cuồng hôn lên mặt y.

Ngay lúc này, trên Cửu Thiên lại vang lên tiếng sấm sét ầm ầm.

"Oanh long long!" "Oanh long long!" "Bành!" Từng đạo lôi thần màu tím trên Cửu Thiên như rồng bơi vờn lượn.

Tử quang chợt hiện!

Chương 288

Ức vạn sinh linh đều bị dị tượng kinh động, nhao nhao ngẩng đầu nhìn lên.

"Là Hồng Mông Kim Bảng!" "Hồng Mông Kim Bảng sắp công bố!" "Lần này lại sẽ là bảng xếp hạng gì đây?" "....." Chúng sinh linh vui mừng khôn xiết, nhao nhao nghị luận.

Cho đến khi cuộn tranh vàng khổng lồ mở ra, bên trong xuất hiện mấy hàng chữ lớn rõ ràng. 【Hồng Mông Kim Bảng Thành Tựu Bảng tức tương công bố! 】 【Thành Tựu Bảng lần này sẽ ghi nhận các Đại năng đạt được những thành tựu khác nhau trong Hồng Hoang.

Thành tựu càng nhiều, xếp hạng càng cao, chỉ ghi nhận mười vị trí đầu tiên.

Phàm những ai lên bảng, đều có phần thưởng. 】 Mấy hàng chữ rõ ràng lập tức từ từ tiêu tán.

Cả cuộn tranh vàng khổng lồ đều như bị phủ một tầng sương mù. **Trên Kim Ngao Đảo**, một đám Tiệt Giáo đệ tử đều sôi trào lên.

"Thành Tựu Bảng?" "Thành Tựu Bảng là ý gì?

Là thành tựu đối với Hồng Hoang sao?" "Hay là thành tựu tự mình đạt được?" "Hồng Mông Kim Bảng này không nói rõ ràng a!" "....." Một đám Tiệt Giáo đệ tử đều khát vọng bản thân có thể có cơ hội lên bảng. **Bích Du Cung.** Thông Thiên đang chầm chậm thưởng thức món ngon, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Hồng Mông Kim Bảng.

"Thành Tựu Bảng?" "Thành tựu...

Thành tựu ta đạt được..." "Đại Đạo Thánh Nhân có tính là thành tựu không?

Đây coi như là thành tựu cao nhất ta đạt được.” Thông Thiên giờ khắc này sự chú ý cũng không hoàn toàn đặt trên Hồng Mông Kim Bảng.

Y hiện tại chỉ muốn yên tĩnh thưởng thức món ngon này.

Bên ngoài Thái Thanh Lão Tử, Hồng Quân cùng bọn họ sau khi thấy Hồng Mông Kim Bảng này, lại sáng mắt lên.

“Thành Tựu Bảng?!!” “Ha ha ha!

Ta Minh Hà Lão Tổ cuối cùng cũng đón được một lần hy vọng!” “Ta dùng Thiên Sơn Tuyết Liên tịnh hóa U Minh Huyết Hải, lẽ nào đây không tính là thành tựu sao?!!” “Giờ đây, ta càng tu được Đại Đạo Thánh Nhân, lẽ nào không tính là thành tựu sao?!!” “Ha ha ha ha!

Nếu nói về thành tựu, còn có một cái, đó chính là tái tạo A Tu La nhất tộc.” Minh Hà Lão Tổ lúc này tràn đầy tự tin.

Sau khi nghe lời của Minh Hà Lão Tổ, một bên Thái Thanh Lão Tử, Hồng Quân, cùng Trấn Nguyên Tử lại đều trầm mặc không nói.

So với Minh Hà Lão Tổ, bọn họ quả thật ngoài tu vi ra, không có bất kỳ thành tựu nào đáng để nói ra.

“Năm xưa ta giảng đạo, có tính là thành tựu không?” “Tính hay không tính?” Hồng Quân lẩm bẩm.

Cái này nhiều nhất cũng chỉ có thể tính là cống hiến, không tính là thành tựu đi?

Trong lòng Hồng Quân không còn chắc chắn.

Cứ như vậy, y, vị Thiên Đạo Đại Ngôn Nhân từng đứng ở đỉnh cấp này, lại không có bất kỳ thành tựu nào sao?!

Lại còn bị Minh Hà Lão Tổ vượt qua rồi sao?

Hồng Quân lập tức đen mặt, vô cùng cạn lời.

Một bên Thái Thanh Lão Tử cũng vậy.

Nếu như trước khi Nhân tộc còn chưa từ bỏ y, có lẽ còn có thể vì sáng lập Nhân Giáo mà đạt được một hạng thành tựu.

Nhưng hiện tại, thành tựu sáng lập Nhân Giáo này cũng không còn.

Y thân là đứng đầu Tam Thanh, cũng không có bất kỳ thành tựu nào đáng để nói ra.

Trấn Nguyên Tử lại càng thêm buồn bực.

Y hiển nhiên là hết hy vọng rồi.

Ngoài việc tu vi bản thân y đề cao, đạt được Đại Đạo Thánh Nhân ra, y không có bất kỳ thành tựu nào. **Tây Phương.** **Đại Lôi Âm Tự.** Đa Bảo sau khi thấy nội dung bảng công bố, liền ngửa đầu cười lớn.

"Ha ha ha!

Thành Tựu Bảng!

Thật tốt, thật tốt!" "Ta sáng lập Phật Giáo, kiến lập Đại Lôi Âm Tự, truyền Phật Giáo, những thành tựu này nếu lần lượt liệt kê ra, nhất định có thể lên bảng a!" Chỉ cần lên được Hồng Mông Kim Bảng này, Phật Giáo lại sẽ một lần nữa tăng cường khí vận.

Có thể nói là một cơ hội quảng bá cực tốt.

Đa Bảo tự nhiên là vạn phần kỳ vọng.

Mà cùng lúc đó, trong một hang núi không mấy bắt mắt.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tự nhiên cũng nhìn thấy.

"Thành Tựu Bảng?

Lần này công bố là Thành Tựu Bảng gì?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân giờ khắc này nghĩ nát óc, cũng không nghĩ ra bọn họ có thành tựu gì.

“Hừ!” “Nếu không phải Đa Bảo đạo nhân cướp đoạt Tây Phương của ta, ta chí ít còn có thành tựu kiến lập Tây Phương Giáo này, hiện tại thì không còn nữa!” Chuẩn Đề Đạo Nhân là càng nghĩ càng tức giận.

Hiện tại bọn họ, có thể nói là không có bất kỳ thành tựu nào!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người giờ khắc này thần tình có bao nhiêu khó coi liền có bấy nhiêu khó coi. **Nhân Tộc Vương Cung.** Đế Tân giờ khắc này sau khi thấy Hồng Mông Kim Bảng, liền phá lên cười lớn.

“Ha ha ha ha!” “Thành Tựu Bảng!

Nhất định có tên trẫm!” “Trẫm thống nhất Nhân tộc, dẫn dắt đệ tử Nhân tộc tu luyện trường sinh, những thành tựu này là đủ rồi!” Đế Tân giang rộng hai tay, khí thế bàng bạc.

“Oanh long long!” “Oanh long long!” Trên Cửu Thiên, rất nhanh liền vang lên từng tiếng sấm rền.

Trên cuộn tranh vàng kim kia xuất hiện chữ viết. 【Hồng Mông Kim Bảng Thành Tựu Bảng chính thức công bố! 】【Hồng Mông Kim Bảng Thành Tựu Bảng Đệ thập danh: Hồng Quân 】【Hồng Quân: Thành tựu một, Đại Đạo Thánh Nhân 】【Kim Bảng tưởng lệ: Năm mươi vạn Công đức 】 Cùng với vị trí thứ mười được công bố, chúng sinh linh vốn dĩ đang kỳ vọng liền không còn kỳ vọng nữa.

Thấy vị trí thứ mười là Hồng Quân, hơn nữa lại chỉ có một thành tựu như vậy, biểu tình trên mặt mọi người đều đọng lại.

“Hồng Quân lại chỉ có một thành tựu sao?” “Thế này mà cũng có thể lên bảng ư?!” “.....” Ức vạn sinh linh lập tức nghị luận xôn xao.

Đây cũng là người kém được ngưỡng mộ nhất trong số tất cả những người đã lên bảng từ trước đến nay.

Lúc đó Hồng Quân cũng một mặt xấu hổ.

Y vừa nãy còn lo lắng mình không thể lên bảng.

Nhưng bây giờ lên bảng, y ngược lại lại không vui.

Vị trí thứ mười này chi bằng không lên còn hơn!

Hơn nữa thành tựu này còn được công bố ra, khiến y bị ức vạn sinh linh cười nhạo.

Hồng Quân lập tức mất hết thể diện.

Sau khi nhận lấy năm mươi vạn Công đức, sắc mặt Hồng Quân mới hơi tốt hơn một chút.

Trấn Nguyên Tử thấy Hồng Quân chỉ có một thành tựu mà cũng có thể lên bảng, trong lòng liền không kìm được kỳ vọng.

"Ta cũng chỉ có một thành tựu này, tiếp theo phải đến ta chứ?" Trấn Nguyên Tử giờ khắc này hai mắt đầy hưng phấn.

Thái Thanh Lão Tử, Minh Hà Lão Tổ cùng bọn họ càng là vui mừng khôn xiết.

Bởi vì nếu Hồng Quân dựa vào một thành tựu này mà cũng có thể lên bảng, vậy bọn họ cũng có cơ hội lên bảng! **Tây Phương.** Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người giờ khắc này nhìn người lên bảng, trên mặt lộ rõ vẻ ghen tỵ không tả xiết.

"Hồng Quân lại lên bảng!" "Y hiện tại trở thành Đại Đạo Thánh Nhân!

Vậy thì thế nào chứ?

Chẳng phải vẫn là một Thánh Nhân sao?!" "Thiên Đạo Thánh Nhân, Đại Đạo Thánh Nhân lại có thể có bao nhiêu khác biệt!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân tức giận không chịu nổi.

Nhưng y cũng chỉ có thể phát cáu, buông lời cay nghiệt than vãn một phen, thật sự ấm ức. **Yêu Tộc.** Lục Áp sau khi thấy Hồng Quân lên bảng, trong mắt cũng lộ ra vẻ khinh thường.

“Chỉ một thành tựu như vậy mà cũng có ý tứ lên bảng sao?” “Nếu là ta, thà không lên bảng còn hơn!” Những lời châm biếm này, Hồng Quân tự nhiên nghe rõ mồn một.

Trên mặt y lập tức vô cùng xấu hổ.

May mà, Thái Thanh Lão Tử cùng bọn họ không hề chú ý đến y, mà đều ngẩng đầu nhìn Hồng Mông Kim Bảng.

Đợi người tiếp theo tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Thành Tựu Bảng Đệ cửu danh: Thái Thanh Lão Tử 】 【Thái Thanh Lão Tử: Thành tựu một, Đại Đạo Thánh Nhân; Thành tựu hai, bị Nhân tộc từ bỏ 】 【Kim Bảng tưởng lệ: Một trăm vạn Công đức 】 Nội dung hiện ra.

Thái Thanh Lão Tử ngay lập tức khi nhìn thấy hàng thành tựu kia, sắc mặt liền trở nên khó coi.

Y vạn vạn không ngờ, việc bị người ta từ bỏ, lại có thể trở thành thành tựu ư?!

Cái này có tính là thành tựu sao?!

Thế nào chứ?

Nếu y không bị Nhân tộc từ bỏ, là cản trở sự phát triển của Nhân tộc ư?

Là ý này sao?

Cho nên bị từ bỏ lại tính là thành tựu của y sao?

Thái Thanh Lão Tử giờ khắc này chỉ cảm thấy thể diện bị ấn xuống đất mà chà xát liên tục.

Vốn dĩ gương mặt còn khá vui vẻ khi thấy tên mình, lập tức sụp xuống.

Chương 289

Ngay cả có một trăm vạn Công đức, y cũng khó mà nở nụ cười.

Một bên Hồng Quân giờ khắc này đều có chút đồng tình Thái Thanh Lão Tử.

Ít nhất trong thành tựu của y, không hề đề cập đến việc y bị nhiều đệ tử phản bội như thế nào.

Bằng không, thể diện của y thật sự không biết nên đặt ở đâu!

"Thái Thanh đạo hữu, chúc mừng, chúc mừng a!" "Một trăm vạn Công đức a!" "Hạ hỉ, hạ hỉ!" Minh Hà Lão Tổ rất không có nhãn lực mà chắp tay về phía Thái Thanh Lão Tử, bày tỏ chúc mừng.

Vừa nói xong, mới phát hiện sắc mặt Thái Thanh Lão Tử đã tái mét.

"??" Minh Hà Lão Tổ trước tiên là một mặt không hiểu, sau đó mới chậm rãi phản ứng lại.

Nhân tộc này lại phản bội Thái Thanh Lão Tử!

Trong số tất cả Thánh Nhân, Thái Thanh vẫn là trường hợp độc nhất!

Thái Thanh Lão Tử tự nhiên không thể vui vẻ được.

Minh Hà Lão Tổ nhận ra mình đã nói sai lời, biểu tình trên mặt cũng lập tức xịu xuống, vô cùng áy náy.

"Thái Thanh đạo hữu, không cần lo lắng." "Giờ đây không còn khí vận Nhân tộc, chẳng phải cũng ung dung tự tại sao!" "Nghĩ thoáng một chút!

Nghĩ thoáng một chút!" Minh Hà Lão Tổ càng đưa tay vỗ vỗ lên

vai Thái Thanh Lão Tử, ý muốn an ủi.

"Hừ!" Thái Thanh lại hừ lạnh một tiếng, mặt hoàn toàn sụp đổ.

"....." Minh Hà Lão Tổ lúc này mới thức thời không nói nữa.

Mà **Vương Cung**.

Lúc này Đế Tân sau khi thấy nội dung Thái Thanh Lão Tử lên bảng, cũng nhịn không được cười thầm.

"Không ngờ, vị Thái Thanh Thánh Nhân này lại vì chuyện này mà lên bảng." "Thật đúng là khiến người ta dở khóc dở cười a!" "Trong số các Thánh Nhân này, cũng thật là đủ mất mặt!" Đế Tân cảm thán mà lắc đầu.

Chỉ có thể nói, thế sự vô thường.

Nhưng mà, Đế Tân chợt nghĩ lại, luôn cảm thấy không đúng lắm.

Thành tựu này làm sao có thể tính là của Thái Thanh Lão Tử chứ?

Thành tựu này rõ ràng là của tất cả Nhân tộc thiên hạ mới đúng!

Bởi vì là Nhân tộc phản bội Thái Thanh Lão Tử!

Sao ngược lại lại là Thái Thanh Lão Tử nhận được phần thưởng?

Đế Tân lấy làm lạ.

Y nhíu mày, không biết Hồng Mông Kim Bảng này rốt cuộc tính toán như thế nào.

"Chẳng lẽ Nhân tộc không quan trọng, Thái Thanh Lão Tử mới quan trọng?" Đế Tân giờ khắc này trong lòng đã có chút không vui.

Nhưng uy quyền của Hồng Mông Kim Bảng, y tận mắt chứng kiến, lại không dám nghi ngờ. **Lăng Tiêu Bảo Điện**.

Hạo Thiên cũng luôn chú ý đến bảng xếp hạng của Hồng Mông Kim Bảng.

“Ha ha ha ha ha!” “Cười chết trẫm rồi!” “Ha ha ha ha!” “Không ngờ, Thái Thanh Lão Tử lại cũng có ngày hôm nay!” “Bị Nhân tộc từ bỏ lại cũng có thể tính là thành tựu, cái này quả thực là sự sỉ nhục trần trụi a!” “Ha ha ha ha!” Hạo Thiên cười lớn, hiển nhiên là không màng hình tượng.

Đương nhiên, giờ đây Thiên Đình y chẳng qua cũng chỉ là một Thiên Đế bù nhìn mà thôi, sớm đã không còn uy nghiêm và hình tượng.

“Chỉ là không biết, trẫm có thể lên bảng không?” “Trẫm vị Thiên Đế này là do Hồng Quân lão gia ban cho, nói cho cùng... hình như cũng không có thành tựu gì.” Hạo Thiên tự phản tư bản thân, lập tức có chút hổ thẹn.

Ngay sau đó, tầm mắt Hạo Thiên từ Hồng Mông Kim Bảng chuyển sang Nhân tộc.

Y xuyên qua từng lớp sương mù tiên, nhìn về phía Triều Ca.

Thấy Đế Tân giờ khắc này đứng trên vọng đài, ý khí phong phát, quanh thân khí vận Nhân tộc bao phủ, lại ngưng tụ ra một con Khí Vận Kim Long, lượn lờ sau lưng y.

Uy vũ!

Hào khí!

Đẳng cấp cao a!

Hạo Thiên ghen tị đến nghiến răng nghiến lợi!

Dựa vào cái gì một Nhân Hoàng bé nhỏ lại có thể sở hữu những thứ y mơ ước bấy lâu nay!

Khí Vận Kim Long a!!!

“A a a a!” Hạo Thiên bi thương nghẹn lời, trong lòng càng thêm khổ sở.

Thật quá khổ rồi!

Vị Thiên Đế này của y quả thực là tệ hại! **Tây Phương.** Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng hướng về phía Thái Thanh một trận châm chọc.

"Hừ!" "Thái Thanh Lão Tử trên bảng danh sách này, thật sự là bị vả mặt ngay trước mặt ức vạn sinh linh." "Suy nghĩ như vậy, không lên bảng có lẽ cũng là một chuyện tốt." Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề chỉ có thể tự an ủi mình như vậy.

Nhưng trong lòng hai người vẫn có chút chua xót. **Đại Lôi Âm Tự.** Đa Bảo Đạo Nhân cũng không chút lưu tình mà ha ha cười lớn.

"Ha ha ha!" "Không ngờ Sư bá lại vì chuyện này mà lên bảng." "Ha ha ha ha!" "Bất quá, cũng coi như là trong họa có phúc." Trong lòng Đa Bảo hiểu ra.

Chuyện này đều có hai mặt, giờ đây y càng thấu hiểu sâu sắc.

Sau khi vị trí thứ chín công bố xong, Hồng Mông Kim Bảng tiếp tục công bố. 【Hồng Mông Kim Bảng Thành Tựu Bảng Đệ bát danh: Minh Hà Lão Tổ 】 【Minh Hà Lão Tổ: Thành tựu một, Đại Đạo Thánh Nhân; Thành tựu hai, tịnh hóa U Minh Huyết Hải; Thành tựu ba, tái tạo đệ tử A Tu La 】 【Kim Bảng tưởng lệ: Một trăm năm mươi vạn Công đức 】 Cùng với việc Minh Hà Lão Tổ lên bảng, một đám đệ tử A Tu La đều hoan hô không ngớt.

Khí vận của A Tu La nhất tộc càng nhanh chóng ngưng tụ.

Sự biến hóa này khiến Minh Hà Lão Tổ vui mừng khôn xiết.

Không ngờ, lên bảng còn có thể có bất ngờ ngoài ý muốn.

Cũng chính vì thành tựu lần này của Minh Hà Lão Tổ, khiến cho rất nhiều sinh linh không còn chán ghét A Tu La nhất tộc nữa, mà ngược lại còn nảy sinh rất nhiều thiện cảm.

“Không ngờ Minh Hà Lão Tổ lại có lòng tịnh hóa U Minh Huyết Hải.” “U Minh Huyết Hải sau khi được tịnh hóa, dù chỉ là một giọt nước biển máu, cũng có cơ hội tạo hóa!

Thật sự là bảo bối!” “.....” Ức vạn sinh linh đều lập tức sinh lòng hảo cảm với U Minh Huyết Hải.

Đương nhiên, cũng có rất nhiều kẻ nảy lòng tham.

Nhưng đối với điều này, Minh Hà Lão Tổ căn bản không sợ.

Y chính là Đại Đạo Thánh Nhân, ai dám động đến U Minh Huyết Hải của y chứ?!

Kẻ đó thật sự là không muốn sống nữa!

So với vị trí thứ mười và thứ chín, Minh Hà Lão Tổ có thể nói là phong quang vô hạn, đại thắng lợi.

“Ha ha ha ha!” “Không ngờ, ta Minh Hà Lão Tổ cũng có ngày như vậy!” “Ha ha ha ha!” Minh Hà Lão Tổ xưa nay tính tình thẳng thắn, trong lòng nghĩ gì liền nói nấy.

Giờ khắc này y thống khoái đắc ý, liền toàn bộ biểu lộ ra ngoài.

Hành vi như vậy lại khiến Hồng Quân và Thái Thanh Lão Tử trong lòng đau nhói.

Dựa vào cái gì đến lượt Minh Hà Lão Tổ thì tất cả đều là điều tốt?

Thái Thanh Lão Tử và Hồng Quân trong lòng ấm ức.

Nhưng cũng không có cách nào!

“Minh Hà đạo hữu, chúc mừng, chúc mừng a!” Trấn Nguyên Tử lập tức chắp tay nói lời chúc mừng.

Trong lòng y tự nhiên là vô cùng ngưỡng mộ.

Nhưng y cũng biết, lên bảng là không có cơ hội rồi.

Chỉ có thể thèm thuồng nhìn người khác nhận thưởng. **Tây Phương.** “Cái gì?!” “Minh Hà tên này cũng lên bảng rồi!” “Quả thực là bất công!

Bất công!” Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề xưa nay vốn không coi trọng Minh Hà Lão Tổ.

Ban đầu khi bọn họ trở thành Thánh Nhân, Minh Hà Lão Tổ vẫn chỉ là một Chuẩn Thánh nhỏ bé!

Dựa vào cái gì mà y lại đứng trên đầu bọn họ chứ?!

Địa vị hiện tại so với ban đầu, khiến hai người Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề không thể chấp nhận được.

“Minh Hà Lão Tổ tu hành sát lục chi đạo, lấy sát lục chứng đạo, lại có thể vì tịnh hóa U Minh Huyết Hải mà đạt được thành tựu sao?” Chuẩn Đề Đạo Nhân giờ khắc này hai mắt đỏ ngầu.

Trong lòng y vạn phần không phục.

Nhưng mặc dù như vậy, người ta vẫn lên bảng.

“Sư huynh!

Biết đâu chúng ta cũng có cơ hội lên bảng!” Chuẩn Đề Đạo Nhân khẳng định nói.

Vì Minh Hà còn có thể lên bảng, vậy bọn họ cũng nhất định có thể lên!

Nhất định có thể!

Tuy nhiên đây chỉ là suy nghĩ cố chấp của Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Tiếp đó, trên cuộn tranh vàng khổng lồ trên Cửu Thiên lại lần nữa xuất hiện chữ viết mới.

Vị trí thứ bảy sắp được công bố!